Reference
Not to be taken Out
CANCELLED

612
XVIII

A DICTIONARY

OF

THE MALAYALIM LANGUAGE

FOR THE

USE OF VERNACULAR STUDENTS, AND SCHOOLS:

TO WHICH IS ADDED

A LIST OF SANSCRIT ROOTS

AND

WORDS DERIVED FROM THEM.

CANCELLED
HOUSE OF STUDIES, T.O.C. MANGALORE
CANCELLED

COMPILED UNDER THE DIRECTION OF

RICHARD COLLINS. M. A.

PRINCIPAL OF THE C. M. S. SYRIAN COLLEGE, COTTAYAM.

R
II 53
C. 68
DHARMARAM COLLEGE LIBRARY, BANGALORE.
2606
A 21

COTTAYAM:

PRINTED AT THE CHURCH MISSION PRESS.

1867

PREFACE.

With the growth of vernacular learning on the Malabar Coast, it cannot but happen that an increasing number of persons, who are unable to consult a Malayalim-English Dictionary, are feeling the want of one, in which the meanings of words may be found in their native tongue. To meet this want the compiler of the following Dictionary undertook the task, which has proved a more lengthy and laborious one than at first anticipated, several years since: and he trusts, that whatever the imperfections of the work —— and no one can be more conscious of those imperfections than himself —— it may, at least in some degree, answer the end in view.

Little need be said, by way of preface, upon a book, the nature and object of which are so self-evident, beyond a few observations on matters that may be peculiar to the book itself: such matters are the following: ——

1. As the ഉകാരം has been printed at the end of every word that terminates in the half sound of that letter, in accordance, as it seems to the compiler, with very old Malayalim usage, he has omitted giving the possessive case of the nouns, it being well known that the possessive, of all nouns, terminating in the half ഉകാരം, is in ഉടെ, and that of nouns ending in ം, ു, &c, in ുടെ. Space has thus been saved.

2. The active, and causative verbs, of the same root, will be found together under the simplest form of the verb. The passive is not given.

3. The root of each verb is given in brackets, since the *characteristic*, or last letter, of the root rules the formation of the past tense, and other parts of the verb. In compounded verbs, the root of the first compound only is usually given: this may seem to many a superfluity, but it will probably be an aid to the vernacular student.

4. Adjectives derived from the Sanscrit will be found in their crude form, and not in the neuter form, as in Mr. Bailey's Dictionary. The masculine, feminine, and neuter terminations of such adjectives, which in this form are used in Malayalim as nouns of quality, are added in brackets.

5. A list of the principal Sanscrit roots are given separately at the end of the Dictionary, with the chief words, derived from them, that are commonly found in Malayalim literature. The root meanings are expressed in English: this is, no doubt, a defect: but so difficult did it appear in many cases to find Malayalim words of sufficient correctness, that the present plan was reluctantly adopted. The table, however, will be of value to those, and they are not few even now, who are acquainted with English.

6. One word seems to be necessary with regard to the Alphabetical arrangement of the Dictionary. After much deliberation it was determined to adopt the arrangement of the Sanscrit Dictionaries; which arrangement was also followed by Mr. Bailey. At first sight this may seem inconsistent in Malayalim; but the plan is believed to be correct. For instance, though അംശ should apparently follow അക്ഷി ക, it is to be found on the first page of the Dictionary; and അംശ is found after അങ്ക: the reason is this, the ം in Malayalim represents not only the Sanscrit *anuswara*, as in അംശ, and the final മ, as in അംബുകം, but also the final ങ, as in അംഗം. In the same way the Malayalim character ങ stands not only for ങ്ക, but more commonly in Sanscrit derivations for ങ്ങ, as in ലങ്ക, അങ്കം, &c. The Sanscrit order has therefore been preserved, and in looking out such words as the above, it must be considered whether the ം or the ന, as the case may be, represents the *anuswara*, final മ, final ന, or final ങ.

With regard to another character, ന്ന, it may be noticed that it stands correctly for ന്ന, and not for ണ്ണ, for which latter however it is often written. അന്ന is അന്ന, and is correctly written: but ഉന്ന is ഉണ്ണ, and ought to be written ഉണ്ണ or ഉൺന്ന, not ഉന്ന. Errors of this kind may, through inadvertence, have crept into the Dictionary occasionally, but they are not the less errors; and the compiler would be obliged to any one using the Dictionary to point out to him any such, and indeed any other mistakes, or omissions, that may have escaped his notice.

With regard to the writing of the ഉകാരം at the end of all words which end in what has been called the *'half vowel sound'*, (which is not the 'half അ sound', as it is erroneously called in Mr. Peet's grammar, or '*short* അ' as it is equally erroneously called in my own little grammar, but a corruption of ഉ), I have no apology to offer, being fully convinced that it is more correct than to leave the consonant vowelless, which would, by the rules of the language, imply that the inherent vowel is open അ. The writing of the full ഉകാരം, though it is only half pronounced, is warranted by the usage of the native writers: in no native book could we find such expressions as ഇന്നിക, അതുകൊണ്ട, എന്നപറഞ്ഞു, &c. but ഇന്നിക്കു, അതുകൊണ്ടു, എന്നുപറഞ്ഞു &c. Such examples ought surely to set this matter, on which there has been much unnecessary controversy, at rest. In the other Dravidian languages this final ഉകാരം is distinctly pronounced; in Malayalim only it has lost its distinctness. It is however to be observed that when such words form combinations, or receive affixes, even in Malayalim, the full ഉ sound is given; thus for instance no one says അമ്പുകൾ, but അമ്പുകൾ, giving the ഉകാരം before the affix the full ഉ sound. Hence, evidently, it is only in exceptional cases, as when the word stands alone, that the final ഉ is not distinctly pronounced. By writing the ഉ in all cases we keep the correct orthography of the word, custom will secure the correct pronunciation.

In the Prospectus of this Dictionary, which was printed several years back, it was said that there would be an introductory statement of the principles of Malayalim grammar. As however a good grammar in the vernacular has since that been published, it would seem to be unnecessary thus to add to the volume. There are, in fact, no less than three vernacular grammars now available.

The works that have been chiefly consulted in the compilation of

this Dictionary, are Wilson's Sanscrit Dictionary, Bailey's Malayalim Dictionary, The Amera Kosha, Wilkin's Sanscrit Radicals, and Sanscrit Grammar, &c. Especial pains have been taken to give the correct meanings of the Sanscrit words which have been adopted into the language, and the inflections of the adjectives; and several words have been added, which are not to be found in Mr. Bailey's Dictionary. Still there are, no doubt, words to be found, especially in the North, which are omitted. If those who use the Dictionary, will favour the compiler with notes of such omissions, he can only say that he will return his very best thanks.

In conclusion it may be well to observe that the object of the work, has been to furnish, not an Encyclopædia for the curious, which would have been incompatible with the size and price of the book, but a cheap Dictionary for literary purposes. Hence lengthy explanations of words connected with the sciences, such as the botanical names, properties, qualities, and descriptions, of medicinal plants, will not be found. In whatever is necessary, however, for reading Malayalim literature, or for school purposes, the scholar will, it is hoped, not have great reason for complaint.

It is but due to those, on whom, under the compiler's direction, the brunt of the actual pen and ink labour in the compilation of this Dictionary, and indeed something more than mere pen and ink labour, has fallen, that he should mention their names with praise. His own Munshi, രാമൻ വാരിയർ, and the College Munshi, സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോറ്റി, with others who have from time to time rendered assistance, have, he is sure, spared no pains to do their work well. And he trusts that, whatever the imperfections of the present attempt, it may encourage native students in the study of their own tongue, and may add its mite in helping to produce among the sons of Malayala closer students, and better lexicographers and grammarians, than those that have gone before.

ഒരു പുസ്തകത്തിലുള്ള സംക്ഷേപങ്ങൾ.

ന.	നാമം,	എന്നർത്ഥം.
ക്രി.	ക്രിയ	,,
സ. ക്രി.	സകർമ്മക്രിയ	,,
അ. ക്രി.	അകർമ്മക്രിയ	,,
കാ. ക്രി.	കാരണക്രിയ	,,
വി.	വിശേഷണം	,,
വി. ന.	വിശേഷണനാമം	,,
അ.	അവ്യയം	,,
ന. പ.	നാമപകരം	,,
ഗു. ന.	ഗുണനാമം	,,
മ.	മലയാണ്മ	,,
സം.	സംസ്കൃതം.	,,

മലയാണ്മനിഘണ്ടു.

അ. മലയാളഭാഷയിൽ ആദ്യക്ഷരം.

അംശം. ന. പങ്കു, ഓഹരി, ഭാഗം.

അംശകം. ന. ഒരു ദിവസം.

അംശവടി. ന. മെത്രാന്മാരുടെ മുൻപെ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഒരു വടി.

അംശിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (അംശി) സ. ക്രി. വേർതിരിക്കുന്നു, പങ്കിടുന്നു.

അംശു. ന. ൧, രശ്മി, വെയിൽ, ശോഭ, വെളിച്ചം, തേജസ്സു. ൨, വസ്ത്രം.

അംശുകം. ന. വസ്ത്രം, തുണി, വിശേഷവസ്ത്രം, മേലത്തെ വസ്ത്രം, വെളുത്ത വസ്ത്രം.

അംശുമൽ. വി. (മാൻ, മതി, മൽ.) വി. ന. ൧, ശോഭയുള്ള, പ്രകാശമുള്ള. ൨, കൂൎത്ത.

അംശുമൽഫലം. ന. വാഴപ്പഴം.

അംശുമതി. ന. ഒരു തൈ, ഓരില.

അംശുമാൻ. ന. ആദിത്യൻ.

അംശുമാലി. ന. ആദിത്യൻ.

അംസം. ന. തോൾപ്പലക.

അംസക്കൂടു. ന. കാളയുടെ ഉപ്പുചുമലു, കാളപ്പൊതി.

അംസള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ആരോഗ്യമുള്ള.

അംഹതി. ന. ൧, സമ്മാനം, ദാനം. ൨, ദീനം, വ്യാധി.

അംഹസ്പതി. ന. ആദിത്യൻ.

അംഹസ്സു. ന. പാപം.

അകക്കടൽ. ന. ഉൾക്കടൽ.

അകക്കരൾ. ന. ൧, ഹൃദയം. ൨, മനസ്സു.

അകക്കാമ്പു. ന. ൧, ഹൃദയം, ൨, ബുദ്ധി, മനസ്സു.

അകക്കുരുന്നു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

അകച. വി. (ചൻ, ചാ, ചം.) വി. ന. കചമില്ലാത്ത, തലമുടിയില്ലാത്ത.

അകചം. ന. കേതുവിന്റെ ഒരുപേർ.

അകതളിർ. ന. ൧, ഹൃദയം. ൨, മനസ്സു.

അകതാർ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

അകത്തകം. ന. ഉള്ളറ.

അകത്തഴി. ന. ഭക്ഷണവസ്തുക്കളെ സമ്പാദിക്ക.

അകത്തി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

അകപ്പ. ന. ഒരു രാഗം.

അകപ്പാടു. ന. ൧, പ്രവേശനം. ൨, കുരുക്കിലും മറ്റും വീഴുക. ൩, ലാഭം.

അകപ്പെടുന്നു. ട്ടു, വാൻ. (അകപ്പെടു) അ. ക്രി. ൧, ഉൾപ്പെടുന്നു. ൨, പിടിപെടുന്നു. ൩, കുരുക്കിൽ വീഴുന്നു. ൪, ലഭിക്കുന്നു. **അകപ്പെടുത്തുന്നു.** കാ. ക്രി.

അകപ്പൊരുൾ. ന. ൧, സാക്ഷാലുള്ള അൎത്ഥം. ൨, ഉള്ളിലെദ്രവ്യം. ൩, ദൈവം.

അക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കമ്മില്ലാത്ത. ൧, തലയില്ലാത്ത. ൨, വെള്ളമില്ലാത്ത.

അകം. ന. ൧, ദുഃഖം. ൨, പാപം. (മ) ഉള്ളു, അന്തൎഭാഗം, മനസ്സു.

അകങ്കാൽ. ന. ഉള്ളംകാൽ, കാലിന്റെ അകം.

അകങ്കൈ. ന. ഉള്ളംകൈ, കയ്യകം.

അകമ്പന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. കമ്പനമില്ലാത്ത, ഇളക്കമില്ലാത്ത.

അകമ്പടി. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ ദേഹരക്ഷെക്കായിട്ടു ചുററും നടക്കുന്ന ആയുധക്കാരും മററും.

അകന്മഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. ന. കന്മഷമില്ലാത്ത, പാപമില്ലാത്ത.

അകമല. ന. മലയിടുക്കു.

അകമലർ. ന. ൧, ഹൃദയം. ൨, മനസ്സു.

അകരണി. ന. തെററു, നാശം, മുടിവു. ഇതു ശാപത്തിങ്കൽ മാത്രം കൂട്ടിപ്പറയും.

അകര. വി. (രൻ, രാ, രം) വി. ന. കരമില്ലാത്ത. ൧, കയ്യില്ലാത്ത. ൨, കരമൊഴിവായുള്ള. ൩, ശോഭയില്ലാത്ത.

അകരം. ന. പട്ടന്മാരുടെ ഭവനം.
അകരാ. ന. ഒരു തൈ, നെല്ലി.
അകൎക്കശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. കൎക്കശമല്ലാത്ത, കടുപ്പമില്ലാത്ത, മയമുള്ള, മൃദുവായുള്ള.
അകൎദ്ദമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. കൎദ്ദമമില്ലാത്ത, ചളിയില്ലാത്ത.
അകൎമ്മക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കൎമ്മമില്ലാത്ത, പ്രവൃത്തിയോടു കൂടാത്ത.
അകൎമ്മക്രിയ. ന. കൎമ്മക്രിയയല്ലാത്തതു, കൎമ്മമില്ലാത്ത ക്രിയ.
അകലം. ന. ൧, ദൂരം. ൨, വീതി.
അകലുന്നു. ന്നു, വാൻ. (അകൽ) അ. ക്രി. ൧, ദൂരത്താകുന്നു. ൨, വേർപെടുന്നു. **അകററുന്നു.** അല്ലെങ്കിൽ, **അകത്തുന്നു.** സ. ക്രി. **അകററിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
അകലെ. അ. ദൂരെ.
അകല്ക്ക. വി. (ല്ക്കൻ, ല്ക്കാ, ല്ക്കം.) വി. ന. കല്ക്കമില്ലാത്ത. ൧, മട്ടില്ലാത്ത. ൨, പാപമില്ലാത്ത. ൩, തെളിവുള്ള. ൪, വെടിപ്പുള്ള.
അകല്ക്കന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. വിനയമുള്ള, താഴ്മയുള്ള.
അകല്ച. ന. വിടൎച്ച, വേർപാടു, ദൂരത്താക.
അകല്യാണ. വി. (ണൻ, ണി, ണം.) വി. ന. കല്യാണമല്ലാത്ത. നന്മകേടുള്ള.
അകല്യാണി. ന. കല്യാണിയല്ലാത്തവൾ, നന്മയില്ലാത്തവൾ.
അകവലിവു. ന. ആററിന്റെയുമ്മററും അരികിൽ ചിലെടത്തു മേല്പോട്ടു ഒഴുകുന്ന ഒഴുക്കു.
അകവില. ന. നിരക്കിൻ പ്രകാരമുള്ള വില.
അകസ്മാൽ. അ. യദൃച്ഛയാ, കാരണം കൂടാതെ.
അകളങ്ക. വി. (ങ്കൻ, ങ്കാ, ങ്കം.) വി. ന. കളങ്കമില്ലാത്ത. ൧, അടയാളമില്ലാത്ത, കറയില്ലാത്ത. ൨, കുററമില്ലാത്ത, അപവാദമില്ലാത്ത.
അകററൽ. ന. ൧, ദൂരത്താക്കുക. ൨, ഇടയുണ്ടാക്കുക.
അകാമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. ന. കാമ്യമല്ലാത്ത, ആഗ്രഹിക്കരുതാത്ത.
അകായിൽ. അ. ൧, ഭവനത്തിന്റെ അകത്തു. ൨, ന. അകായിലുള്ളവർ, ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ.
അകാരം. ന. മലയാള ഭാഷയിൽ ആദ്യക്ഷരം.
അകാരണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. കാരണമില്ലാത്ത, ഹേതുവില്ലാത്ത.
അകാരണം. ന. കാരണമില്ലാത്തതു, യദൃച്ഛ.
അകാരാദി. ന. ൧, അ മുതലായ അൻപത്തൊന്നു അക്ഷരങ്ങൾക്കും കൂടെയുള്ള പേർ. ൨, വാക്കുപുസ്തകം.
അകാരുണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. കാരുണ്യമില്ലാത്ത, ദയയില്ലാത്ത.
അകാൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. കാൎയ്യമല്ലാത്ത, ചെയ്യരുതാത്ത.
അകാൎയ്യം. ന. കാൎയ്യക്കേടു.
അകാല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കാലത്തോടു കൂടാത്ത, അസമയത്തുള്ള.
അകാലം. ന. കാലമല്ലാത്തതു, അസമയം.
അകിഞ്ചന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഇരപ്പാളിയായ, ഒന്നുമില്ലാത്ത. **അകിഞ്ചനത, അകിഞ്ചനത്വം.** ഗു. ന. ദരിദ്രത, ഇരപ്പാളിത്വം.
അകിടു. ന. നാല്ക്കാലി മൃഗങ്ങളുടെ മുലകൾക്കു മേലെ പാൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലം.
അകിൎച്ച. ന. മൂക്കുറാശബ്ദം.
അകിൽ. ന. ഒരു സുഗന്ധ വൃക്ഷം.
അകിറുന്നു. റി, വാൻ. (അകിർ) അ. ക്രി. മൂക്കുറായിടുന്നു.
അകീൎത്തി. ന. ദുഷ്കീൎത്തി, കീൎത്തികേടു.
അകുടില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കുടിലമല്ലാത്ത. ൧, വളവില്ലാത്ത. ൨, ചതിവില്ലാത്ത. **അകുടിലത.** ഗു. ന. ൧, വളവില്ലായ്മ. ൨, ചതിവില്ലായ്മ.
അകൂപാരം. ന. സമുദ്രം.
അകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൃതമല്ലാത്ത, ചെയ്യപ്പെടാത്ത.
അകൃത്യം. ന. കൃത്യമല്ലാത്തതു, ചെയ്യരുതാത്തതു.
അകൃശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. കൃശമല്ലാത്ത, തടിച്ച.
അകൃഷ്ണകൎമ്മാവു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. കൃഷ്ണകൎമ്മാവല്ലാത്ത, ദുഷ്പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത.
അകൌതുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കൌതുകമില്ലാത്ത, സന്തോഷമില്ലാത്ത.
അകൌശല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കൌശലമില്ലാത്ത, സാമൎത്ഥ്യമില്ലാത്ത. **അകൌശലം.** ഗു. ന. സാമൎത്ഥ്യമില്ലായ്മ.
അക്കക്കെട്ടു. ന. അക്കംകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി സംസാരം.
അക്കനം. ന. ൧, ഒരക്ഷരം. ൨, മാനം.
അക്കം. ന. എണ്ണത്തിന്റെ അടയാളം. ൧, ൨, മുതലായവ.
അക്കരം. ന. വായിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.

അക്കരെ. അ. എതിൎക്കരെ.
അക്കപടം. ന. മന്ത്രവാദികൾ ക്ഷുദ്ര പ്രയോഗത്തിനായിട്ടു ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി എഴുത്തു.
അക്കിക്കറുവാ. ന. ഒരു അങ്ങാടിമരുന്നു.
അക്കിത്തിരി. ന. യാഗം ചെയ്യു നമ്പൂതിരി.
അക്രമം. ന. ക്രമമല്ലാത്തതു, മുറകേടു.
അക്രമി. ന. ക്രമമല്ലാതെ ചെയ്യുന്നവൻ, മുറകേടായി ചെയ്യുന്നവൻ.
അക്രമിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (അക്രമി) അ. ക്രി. ക്രമമല്ലാതെ ചെയ്യുന്നു, മുറകേടു ചെയ്യുന്നു.
അക്രൂര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക്രൂരമല്ലാത്ത, കഠിനസ്വഭാവമില്ലാത്ത.
അക്രൂരൻ. ന. കൃഷ്ണന്റെ ഇഷ്ടനായ ഒരുത്തൻ.
അക്രേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ക്രേയമല്ലാത്ത, വില്ക്കരുതാത്ത.
അക്രോധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. ക്രോധമില്ലാത്ത, കോപമില്ലാത്ത.
അക്രോധം. ന. കോപമില്ലായ്മ.
അഖണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. ഖണ്ഡമല്ലാത്ത, മുറിയാത്ത, മുഴുവനായുള്ള. **അഖണ്ഡത.** ഗു. ന. മുറിയായ്മ.
അഖണ്ഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഖണ്ഡിതമല്ലാത്ത, മുറിക്കപ്പെടാത്ത, അവസാനമില്ലാത്ത.
അഖണ്ഡ്യ. വി. (ണ്ഡ്യൻ, ണ്ഡ്യാ, ണ്ഡ്യം.) വി. ന. ഖണ്ഡ്യമല്ലാത്ത, മുറിക്കപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത. **അഖണ്ഡ്യത.** ഗു. ന. മുറിക്കപ്പെടുവാൻ വഹിയായ്മ.
അഖാതം. ന. താനേയുണ്ടായ കുളം.
അഖില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മുഴുവനായ, എല്ലാം.
അഖിലാണ്ഡം. ന. ലോകം മുഴുവനും.
അഖിലേശൻ. ന. എല്ലാററിനുമുടയവൻ, ദൈവം.
അഗജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. മലയിൽ എങ്കിലും വൃക്ഷത്തിൽ എങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്ന.
അഗണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഗണിതമല്ലാത്ത. ൧, എണ്ണപ്പെടാത്ത. ൨, അറിയപ്പെടാത്ത.
അഗണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. ഗണ്യമല്ലാത്ത, എണ്ണപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത. **അഗണ്യത.** ഗു. ന. എണ്ണപ്പെടുവാൻ വഹിയായ്മ.
അഗതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ഗതിയില്ലാത്ത. ൧, സഞ്ചാരമില്ലാത്ത. ൨, ദ്രവ്യമില്ലാത്ത. **അഗതിത്വം.** ഗു. ന. ൧, ദരിദ്രത, ദാരദ്ര്യം. ൨, സഞ്ചാരമില്ലായ്മ.
അഗദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ഗദമില്ലാത്ത, രോഗമില്ലാത്ത.
അഗദം. ന. ഒരു മരുന്നു.
അഗദംകാരൻ. ന. വൈദ്യൻ.
അഗം. ന. ൧, പൎവ്വതം. ൨, വൃക്ഷം. ൩, ആദിത്യൻ. ൪, പാമ്പു.
അഗമം. ന. ൧, പൎവ്വതം. ൨, വൃക്ഷം.
അഗമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. ന. ഗമ്യമല്ലാത്ത, പ്രാപിക്കപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത, ചെന്നു കൂടാത്ത, അടുത്തുകൂടാത്ത.
അഗരു. ന. ഒരു സുഗന്ധ വൃക്ഷം, അകിൽ.
അഗസ്ത്യൻ. ന. ഒരു മഹൎഷി.
അഗാധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. ഏററവും താഴ്ചയുള്ള, അടിയിലെ സ്ഥലം കാണ്മാനും തൊടുവാനും വഹിയാത്ത. **അഗാധത.** ഗു. ന. താഴ്ച.
അഗാധം. ന. ആഴം, കുഴി.
അഗാരം. ന. വീടു, ഭവനം.
അഗിരം. ന. ൧, അഗ്നി. ൨, ആദിത്യൻ. ൩, ദുൎദ്ദേവത.
അഗീൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. ഗീൎണ്ണമല്ലാത്ത. ൧, വിഴുങ്ങപ്പെടാത്ത. ൨, സ്തുതിക്കപ്പെടാത്ത.
അഗുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഗുണമില്ലാത്ത, നന്മയില്ലാത്ത.
അഗുണം. ന. ദോഷം, കുററം.
അഗുപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ഗുപ്തമല്ലാത്ത. ൧, മറെക്കപ്പെടാത്ത. ൨, രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത.
അഗുരു. വി. (രു, ൎവ്വീ, രു.) വി. ന. ഗുരുവല്ലാത്ത, ഭാരമില്ലാത്ത, ലഘുവായുള്ള.
അഗുരു. ന. ൧, ഒരു സുഗന്ധ വൃക്ഷം, അകിൽ. ൨, ഇരുപൂൾമരം.
അഗോചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഗോചരമല്ലാത്ത, കണ്ണു ചെവി മനസ്സു മുതലായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കൊണ്ടു കണ്ടും, കേട്ടും, വിചാരിച്ചും അറിവാൻ വഹിയാത്ത. **അഗോചരത്വം.** ഗു. ന. കണ്ണു മുതലായവയെക്കൊണ്ടു അറിവാൻ വഹിയായ്മ.
അഗോപന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഗോപനമില്ലാത്ത, ൧, രക്ഷണമില്ലാത്ത. ൨, മറവില്ലാത്ത, ഒളിവില്ലാത്ത.
അഗോപനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഗോപനീയമല്ലാത്ത, രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യമല്ലാത്ത, മറെക്കപ്പെടേണ്ടുന്നതല്ലാത്ത.
അഗൌകസ്സു. ന. ൧, പക്ഷി. ൨, സിംഹം. ൩, കുരങ്ങു, വ്യാഘ്രം മുതലായവ.

അഗൌര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഗൌരമല്ലാത്ത, വെളുപ്പും ചുവപ്പും മഞ്ഞയുമല്ലാത്ത.

അഗൌരവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ഗൌരവമില്ലാത്ത. ക, ഭാരമില്ലാത്ത, കട്ടിയില്ലാത്ത. ഖ, കീർത്തിയില്ലാത്ത, മാനമില്ലാത്ത. ന, ലഘുവായുള്ള. **അഗൌരവം.** ഗു. ന. ഗൌരവമില്ലായ്മ.

അഗ്നി. ന. ക, തീ. ഖ, തെക്കുകിഴക്കെ കോണിലെ ദിക്പാലൻ. ന, കൊട്ടവേലി. ര, ചേരുമരം. ള, ഭക്ഷിക്കുന്നവയെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനു വയറിലുള്ള ഒരു വസ്തു.

അഗ്നികണം. ന. തീപ്പൊരി.

അഗ്നികായ്യം. ന. ബ്രാഹ്മണർ അഗ്നിയിൽ കഴിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം, ഹോമം.

അഗ്നികുണ്ഡം. ന. ക, തീച്ചട്ടി. ഖ, ഹോമത്തിനു തീയിടുന്ന കുഴി.

അഗ്നികോണം. ന. തെക്കുകിഴക്കെ മൂല.

അഗ്നിഗർഭം. ന. ക, സൂര്യകാന്തം, സ്ഫടികം. ഖ, ഉള്ളുവീർപ്പുള്ള ഒരു തൈ.

അഗ്നിചയനം. ന. ഹോമാഗ്നിയെ സമ്പാദിച്ചുസൂക്ഷിക്കുക.

അഗ്നിചിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **അഗ്നിചിത്തു.** ന. ഹോമാഗ്നിയെ സമ്പാദിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ, അഗ്നിവന്ദനക്കാരൻ.

അഗ്നിചിത്ത്യ. ന. ഹോമാഗ്നിയെ സൂക്ഷിക്കുക.

അഗ്നിജ്വാല. ന. ക, തീനാക്ക്. ഖ, താതിനിവൃക്ഷം. ന, നിത്തിപ്പുലി.

അഗ്നിത്രയം. ന. ഓരോഹോമങ്ങളുടെ തീക്കു പ്രത്യേകം പേരുപറഞ്ഞുവരുന്ന മൂന്നു തീകൾ. ക, ദക്ഷിണാഗ്നി. ഖ, ഗാർഹപത്യം. ന, ആഹവനീയം.

അഗ്നിപ്രവേശനം. ന. തീയിൽ ചാടുക.

അഗ്നിബലം. ന. ക, തീയുടെശക്തി. ഖ, വയറിലെ ദഹനശക്തി.

അഗ്നിബാധ. ന. തീകൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം.

അഗ്നിബീജം. ന. പൊന്നു.

അഗ്നിഭയം. ന. തീയിൽനിന്നുള്ള പേടി.

അഗ്നിഭൂ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

അഗ്നിമണി. ന. സ്ഫടികം, സൂര്യകാന്തക്കല്ല.

അഗ്നിമണ്ഡലം. ന. പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നു, തീ.

അഗ്നിമഥനം. ന. കടഞ്ഞുതീയെടുക്കുക

അഗ്നിമഥം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, മുഞ്ഞ.

അഗ്നിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. തീയുള്ള.

അഗ്നിമാന്ദ്യം. ന. ക, തീയുടെ സാവധാനത. ഖ, വയറിലെ ദഹനക്കുറവു.

അഗ്നിമുഖീ. ന. ക, ഒരു വൃക്ഷം, ചേർമരം. ഖ, ഒരു തൈ, കൊട്ടവേലി

അഗ്നിമൂല. ന. തെക്കുകിഴക്കെ കോണു.

അഗ്നിലിംഗം. ന. തീയുടെ അടയാളം, പുക.

അഗ്നിവല്ലഭം. ന. ഒരു പശു.

അഗ്നിവാസരം. ന. ചൊവ്വാഴ്ച.

അഗ്നിവാഹം. ന. പുക.

അഗ്നിവീര്യം. ന. ക, തീയുടെ ശക്തി. ഖ, പൊന്നു.

അഗ്നിശിഖ. ന. ക, തീനാക്ക്. ഖ, കുങ്കുമപ്പൂവു. ന, ഒരു ചീര. ര, മേന്തോന്നി.

അഗ്നിഷ്ടോമം. ന. ഒരു യാഗകർമ്മം.

അഗ്നിസ്തുലിംഗം. ന. തീപ്പൊരി.

അഗ്നിഹോത്രം. ന. നിത്യവുമുള്ള ഹോമകർമ്മം.

അഗ്നിഹോത്രി. ന. മുടങ്ങാതെ അഗ്നിഹോത്രം ചെയ്യുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ.

അഗ്നീധ്രൻ. ന. ക, അഗ്നിയെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ. ഖ, പണ്ടുള്ള ഒരു രാജാവിന്റെ പേർ.

അഗ്ന്യുല്പാതം. ന. ധൂമകേതു, വാൽനക്ഷത്രം.

അഗ്രകരം. ന. ഉള്ളംകൈ.

അഗ്രഗണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം) വി. ന. ഒന്നാമതു കണക്കുകൂട്ടേണ്ടുന്ന, പ്രധാനമായ.

അഗ്രജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. മൻപേ ജനിച്ച.

അഗ്രജൻ. ന. ക, ജ്യേഷ്ഠൻ. ഖ, ബ്രാഹ്മണൻ.

അഗ്രജന്മാവു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അഗ്രണി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ഒന്നാമത്തെ, പ്രധാനമായ.

അഗ്രത. അ. മുൻ ഭാഗത്ത, മുൻപിൽ.

അഗ്രതസ്സര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. മുൻ നടക്കുന്ന.

അഗ്രതസ്സരൻ. ന. തലവൻ, പ്രമാണി.

അഗ്രഭാഗം. ന. ക, മുൻവശം. ഖ, മുകളിലത്തെ ഭാഗം. ന, പ്രധാനമായ സ്ഥലം.

അഗ്രഭോജനം. ന. ക, എല്ലാവരെക്കാൾ മുൻപേയുള്ള ഭക്ഷണം. ഖ, ഒന്നാമത്തെ ഊണു.

അഗ്രഭോജി. വി. (ജി, ജിനീ, ജി.) വി. ന. എല്ലാവരെക്കാൾമുൻപേ ഭക്ഷിക്കുന്ന.

അഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. ക, ആദ്യമുള്ള, ഒന്നാമത്തെ. ഖ, പ്രധാനമായ, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

അഗ്രം. ന. ക, മുൻഭാഗം. ഖ, അറ്റം, അവസാനം. ന, മുകൾ. ര, മുന.

അഗ്രമാംസം. ന. ദേഹത്തിലെ മുഖ്യമായ ഒരു മാംസം, ഹൃദയം.

അഗ്രയാനം. ന. യുദ്ധത്തിനായിട്ടു പുറപ്പെട്ടു മുൻപിൽ നടക്കുക.
അഗ്രയായി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. മുൻനടക്കുന്ന.
അഗ്രയായ. ന. ൧, മുൻനടക്കുന്നവൻ. ൨, പ്രമാണി.
അഗ്രശാല. ന. ഊട്ടുപുര.
അഗ്രശാലപ്പറ. ന. മുദ്രയ്ക്കുപത്തിടങ്ങഴികൊള്ളുന്ന പറ, മുദ്രപ്പറ.
അഗ്രസര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. മുൻ നടക്കുന്ന.
അഗ്രസരൻ. ന. ൧, മുൻനടക്കുന്നവൻ. ൨, പ്രമാണി.
അഗ്രഹൻ. ന. ഗ്രഹമില്ലാത്തവൻ, വനവാസി, സന്യാസി.
അഗ്രഹാരം. ന. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഗ്രാമം.
അഗ്രാശനം. ന. മുൻ ഭക്ഷണം.
അഗ്രാശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. മുൻ ഭക്ഷിക്കുന്ന.
അഗ്രാസനം. ന. മുഖ്യമായ പീഠം, സിംഹാസനം.
അഗ്രാഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. ന. ഗ്രാഹ്യമല്ലാത്ത. ൧, കയ്ക്കൊള്ളപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത. ൨, അറിയപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത.
അഗ്രിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, മുൻപേയുള്ള, ഒന്നാമത്തെ. ൨, പ്രധാനമായ, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, വിശേഷമായ.
അഗ്രിമ. ന. ഒരു മാതിരി ആത്തക്കായ.
അഗ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പ്രധാനമായ, ശ്രേഷ്ഠമായ.
അഗ്രിയൻ. ന. ജ്യേഷ്ഠൻ.
അഗ്രീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പ്രധാനമായ, ശ്രേഷ്ഠമായ.
അഗ്രീയൻ. ന. ജ്യേഷ്ഠൻ.
അഗ്രെ. അ. മുൻപേ, മുൻപിൽ.
അഗ്രേദിധിഷു. ന. രണ്ടു വട്ടം വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ മുൻപെത്തെ ഭർത്തവുതന്നെ അവളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അവന്റെ പേർ.
അഗ്രേയം. ന. ഉലക്ക.
അഗ്രേസര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. മുൻ നടക്കുന്ന.
അഗ്രേസരൻ. ന. ൧, മുൻ നടക്കുന്നവൻ. ൨, പ്രമാണി.
അഗ്ര്യജന്മാവു. ന. ൧, ജ്യേഷ്ഠൻ. ൨, ബ്രാഹ്മണൻ.
അഗ്ര്യപൂജ. ന. പ്രധാനമായ ആരാധന.
അഗ്ര്യ. വി. (ഗ്ര്യൻ, ഗ്ര്യാ, ഗ്ര്യം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
അഗ്ര്യൻ. ന. ജ്യേഷ്ഠൻ.
അഘം. ന. ൧, പാപം. ൨, ദുഃഖം. ൩, വേദന.
അഘൻ. ന. ഒരു അസുരൻ.
അഘമർഷണം. ന. പാപത്തിന്റെ പ്രതിശാന്തി വരുത്തുന്നതായ ഒരു പ്രാർത്ഥന.
അഘമോചനം. ന. പാപത്തെയുമ്മററും കളക.
അഘൃണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഘൃണയില്ലാത്ത, കരുണയില്ലാത്ത.
അഘോര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏററവും ഭയങ്കരമായുള്ള.
അഘോരൻ. ന. ൧, ശിവന്റെ ഒരു പേർ. ൨, അഘോരവന്ദനക്കാരൻ.
അഘോര. ന. കന്നിമാസത്തിൽ കറുത്ത പതിന്നാങ്കു.
അഘോരമൂർത്തി. ന. ശിവന്റെ ഒരു പേർ.
അഘോരി. ന. വിഷത്തിന്നുള്ള ഒരു പച്ച മരുന്നു.
അഘൌഘം. ന. പാപത്തിന്റെയുമ്മററും കൂട്ടം.
അങ്കണം. ന. മിററം.
അങ്കവടി. ന. കുതിരപ്പുറത്തു ചവിട്ടിക്കേറുന്ന ഇരിമ്പുവളയം.
അങ്കപാലിക. ന. ആലിംഗനം.
അങ്കം. ന. ൧, കുറി, അടയാളം. ൨, മടി, ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുന്തുട. ൩, എണ്ണത്തിന്റെ അടയാളം, അക്കം. ൪, സമീപം. ൫, നാടകത്തിലെ ഓരോഭാഗം. ൬, കളിയിലെ യുദ്ധം. ൭, പാർക്കുന്ന സ്ഥലം. ൮, ശരീരം.
അങ്കലാഷ്ട. ന. ദുഃഖം, വ്യസനം.
അങ്കവാൽ. ന. പൂവൻകോഴിയുടെ വളഞ്ഞ വാൽ.
അങ്കി. വി. (ങ്കീ, ങ്കിനീ, ങ്കി.) വി. ന. അങ്കമുള്ള, അടയാളമുള്ള.
അങ്കി. ന. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മററും ഇടുന്ന മുഴുക്കുപ്പായം.
അങ്കിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അടയാളം ഇടപ്പെട്ട. ൨, എണ്ണപ്പെട്ട.
അങ്കുരം. ന. മുള, കൂമ്പു, നാമ്പു, തളിർ, കിളുന്നു.
അങ്കുരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (അങ്കുരി.) അ. ക്രി. മുളെക്കുന്നു, കൂമ്പുന്നു. **അങ്കുരിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അങ്കുരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മുളെച്ച.
അങ്കുരോല്പത്തി. ന. മുളയുണ്ടാക, കിളുക്ക.
അങ്കുശം. ന. തോട്ടി.
അങ്കോഠം. ന. ഒരു മരം, അഴിഞ്ഞിൽ.
അങ്കോലം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അങ്കോലിക. ന. ആലിംഗനം.
അങ്ക്യം. ന. മടിയിൽവെച്ചു കൊട്ടുന്ന വാദ്യം.

അംഗ. അ. ഹേ, അല്ലയോ.
അംഗജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ശരീരത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച.
അംഗജൻ. ന. ൧, കാമദേവൻ. ൨, പുത്രൻ.
അംഗജാരി. ന. ശിവന്റെ ഒരു പേർ.
അംഗദൻ. ന. ബാലിയുടെ പുത്രൻ, ഒരു വാനരൻ.
അംഗദം. ന. കയ്യുടെ മുട്ടിന്നുമേൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം, തോൾവള.
അംഗന. ന. ൧, സ്ത്രീ. ൨, സുന്ദരി. ൩, വടക്കെ ദിക്പാലകന്റെ ആനയുടെ പിടി.
അംഗഭംഗം. ന. ൧, അവയവങ്ങളുടെ നാശം. ൨, കാലിന്റെയും മററും മുടക്കം.
അംഗഭംഗി. ന. സൌന്ദൎയ്യം.
അംഗഭൂ. ന. കാമദേവൻ.
അംഗരക. ന. ചെറിയ കുപ്പായം.
അംഗരണം. ന. മിററം.
അംഗം. ന. ൧, ശരീരം. ൨, അവയവം. ൩, വേദത്തിന്റെയൊ സേനയുടെയൊ മറെറാ പങ്കു. ൪, ഒരു രാജ്യം.
അംഗമൎദ്ദകൻ. ന. മേൽ തിരുമ്മുന്നവൻ.
അംഗമൎദ്ദനം. ന. മേൽ തിരുമ്മുക, മെയ്പിടിക്ക.
അംഗരക്ഷ. ന. ൧, ശരീരത്തെ രക്ഷിക്ക. ൨, കുപ്പായം, അങ്കരക്ക.
അംഗരക്ഷണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
അംഗരക്ഷിണീ. ന. ൧, ചട്ട, കുപ്പായം. ൨, ശരീരത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൾ.
അംഗരാഗം. ന. കുറിക്കൂട്ടു, ശരീരത്തിൽ പൂശുന്ന സുഗന്ധവൎഗ്ഗം.
അംഗവസ്ത്രം. ന. ഉത്തരീയം, മേൽപുടവ.
അംഗവികൃതി. ന. കൈകാൽ മുതലായവയെകൊണ്ടു കാട്ടുന്ന ഗോഷ്ടി.
അംഗവിക്ഷേപം. ന. ആട്ടക്കാരും മററും ശരീരംകൊണ്ടു കാണിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി ഭേദം.
അംഗവൈകല്യം. ന. കൈകാൽ മുതലായ അവയവങ്ങളുടെ മുടക്കം.
അംഗവൈരൂപ്യം. ന. ശരീരത്തിന്റെ ഭംഗികേടു.
അംഗസത്വം. ന. ശരീരബലം.
അംഗസംസ്കാരം. ന. ശരീരത്തെ വെടിപ്പാക്കുക.
അംഗഹാനി. ന. അവയവങ്ങളുടെ നാശം, കാലിന്റെയുമ്മററും മുടക്കം.
അംഗഹാരം. ന. ആട്ടക്കാരും മററും ശരീരം കൊണ്ടു കാണിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി ഭേദം.
അംഗഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. കൈകാൽമുതലായ അവയവങ്ങൾക്കു മുടക്കം വന്ന. അംഗഹീനത. ഗു. ന. അവയവങ്ങളുടെ കുറച്ചിൽ.
അംഗാരം. ന. ൧, തീക്കനൽ. ൨, കരി.
അംഗാരൻ. അല്ലെങ്കിൽ അംഗാരകൻ. ന. ചൊവ്വാ എന്ന ഗ്രഹം.
അംഗാരകമണി. ന. പവഴം.
അംഗാരധാനിക. ന. നെരുപ്പോടു, തീച്ചട്ടി.
അംഗാരനേത്രൻ. ന. കണ്ണിൽ തീയുള്ളവൻ, ശിവൻ.
അംഗാരവട്ടക. ന. തീച്ചട്ടി, നെരുപ്പോടു.
അംഗാരവല്ലരീ. ന. ൧, ചെറുതേക്കു, ൨, പുങ്ങുമരം.
അംഗാരവല്ലീ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
അംഗാരശകടി. ന. നെരുപ്പോടു, തീച്ചട്ടി.
അംഗിരസ്സു. ന. ഒരു മഹൎഷിയുടെ പേർ.
അംഗീകരണം. ന. ൧, സ്വീകാരം, കൈക്കൊള്ളുക. ൨, സമ്മതം, ഉടമ്പടി.
അംഗീകരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (അംഗീകരി) സ. ക്രി. ൧, കൈക്കൊള്ളുന്നു. ൨, സമ്മതിക്കുന്നു, ഉടമ്പടിചെയ്യുന്നു.
അംഗീകാരം. ന. ൧, കൈക്കൊൾക. ൨, സമ്മതം, ഉടമ്പടി.
അംഗീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട, കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ട. ൨, സമ്മതിക്കപ്പെട്ട.
അംഗുലം. ന. ൧, വിരൽ. ൨, പെരുവിരൽ. ൩, എട്ടു യവത്തിന്റെ നീളം.
അംഗുലി. ന. ൧, കൈകാലുകളുടെ വിരൽ. ൨, ആനത്തുമ്പിക്കയുടെ അററം.
അംഗുലിത്രാണം. ന. ൧, വില്ലന്മാർ വിരലിന്മേൽഇടുന്ന തുകലുകൊണ്ടൊ ഇരിമ്പുകൊണ്ടൊ ഉള്ള ഉറ.
അംഗുലിമാനം. ന. വിരൽകൊണ്ടു അളക്ക.
അംഗുലിമുദ്ര. ന. മുദ്രമോതിരം.
അംഗുലിമോടനം. ന. ൧, ഞൊട്ടയൊടിക്ക. ൨, ഞൊടിക്ക.
അംഗുലീ. ന. വിരൽ.
അംഗുലീയം. അല്ലെങ്കിൽ അംഗുലീയകം. ന. മോതിരം.
അംഗുഷ്ഠം. ന. പെരുവിരൽ.
അംഘ്രി. ന. ൧, കാൽചുവടു. ൨, മരത്തിന്റെ ചുവടു.
അംഘ്രിനാമകം. ന. മരത്തിന്റെ ചുവടു.
അംഘ്രിപൎണ്ണി. ന. ഒരു തൈ, ഓരില.
അംഘ്രിവള്ളിക. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

അങ്ങു. ന. ൧, അവിടെ. ൨, ദൂരെ. ൩, മാനമുള്ളവരെ നീയെന്നു പറയുന്നതിനു പകരമുള്ള വാക്കു. **അങ്ങെ.** വി. ൧, നിന്റെ. ൨, അവിടത്തെ.

അങ്ങത്തെ. ൧, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു നിന്റെ എന്നു പറയുന്ന ഒരു ബഹുമാന വാക്കു. ൨, അവിടത്തെ.

അങ്ങാടി. ന. മാപ്പിളമാരുടെ ഭവനങ്ങളുടെ കൂട്ടം. ൨, കൊങ്ങിണി മാപ്പിള മുതലായവർ കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം, തെരുവു.

അങ്ങാടിമരുന്നു. ന. കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചുവില്ക്കുന്ന ഉണക്കുമരുന്നു.

അങ്ങിനെ. അ. അപ്രകാരം, അതിന്മണ്ണം.

അങ്ങിനത്ത. വി. അപ്രകാരമുള്ള, അതുപോലെയുള്ള.

അങ്ങുന്നു. ന. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നീ എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം പറയുന്ന വാക്കു.

അങ്ങേക്കൂററു. ന. അടുത്ത വീടു, അയൽപക്കം.

അങ്ങേതു. ന. ൧, മറേറതു. ൨, അവിടത്തേതു.

അങ്ങേപ്പുറം. ന. മറേറവശം, മറുഭാഗം, മറുവശം.

അങ്ങോട്ടു. അവിടേക്കു.

അങ്ങോൻ. അല്ലെങ്കിൽ **അങ്ങേൻ.** ന. അവൻ എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം മാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

അങ്ങോരു. അല്ലെങ്കിൽ, **അങ്ങേരു.** ന. അദ്ദേഹം.

അചഞ്ചല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ചഞ്ചലമില്ലാത്ത, ഇളക്കമില്ലാത്ത.

അചപല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ചപലമല്ലാത്ത, ഇളക്കമില്ലാത്ത.

അചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചരമല്ലാത്ത, സഞ്ചരിക്കാത്ത.

അചല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ചലമല്ലാത്ത, ഇളക്കമില്ലാത്ത.

അചലാ. ന. ഭൂമി.

അചലം. ന. പർവ്വതം.

അചാഞ്ചല്യം. ന. ചാഞ്ചല്യമില്ലായ്മ, ഇളക്കമില്ലായ്മ.

അചാതുര്യം. ന. ചാതുര്യമില്ലായ്മ, സാമർത്ഥ്യമില്ലായ്മ.

അചാപല്യം. ന. ചാപല്യമില്ലായ്മ, ഇളക്കമില്ലായ്മ, ഉറപ്പു.

അചിന്ത്യ. വി. (ന്ത്യൻ, ന്ത്യാ, ന്ത്യം.) വി. ന. ചിന്ത്യമല്ലാത്ത, വിചാരിക്കപ്പെടുവാൻ വഹയാത്ത.

അചിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചിരമല്ലാത്ത, ഏറെക്കാലം നില്ക്കാത്ത.

അചിരദ്യുതി. ന. മിന്നൽ, കൊള്ളിയാൻ, ഇടിവാൾ.

അചിരരോചിസ്സു. ന. മിന്നൽ.

അചിരാൽ. അ. താമസംകൂടാതെ, വേഗം.

അചിരാഭ. ന. മിന്നൽ.

അചേതന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ചേതനമില്ലാത്ത. ൧, ബോധമില്ലാത്ത. ൨, അറിവില്ലാത്ത.

അചൈതന്യം. ന. ചൈതന്യമില്ലായ്മ. ൧, ബോധമില്ലായ്മ. ൨, ബുദ്ധിമാന്ദ്യത.

അച്ചൻ. ന. ചിലജാതിക്കാർ സ്ഥാനമാനമുള്ളവരുടെയും ജാതിവലിപ്പമുള്ളവരുടെയും സ്ഥാനപ്പേരിന്റെയും ജാതിപ്പേരിന്റെയും ചിലരുടെ പേരിന്റെയും ഒടുക്കംചേർത്തുപറയുന്ന വാക്കു, ചിലർ അമ്മയുടെ ആങ്ങളയെ പറയുന്ന വാക്കു, ചിലർ ജ്യേഷ്ഠനെയും പറയും, ചില ജാതികൾ പിതാവിനെയും പറയും.

അച്ചു. ന. (സം) അ മുതൽ പതിനാറു അക്ഷരങ്ങൾക്കും കൂടെയുള്ള പേരു.

അച്ചു. ന. (മ.) ൧, കടച്ചിൽ പണിക്കുള്ള ഒരു യന്ത്രം. ൨, തേരു മുതലായ വാഹനങ്ങളുടെ വണ്ടിയിൽ കോർക്കുന്ന നീളമുള്ള ഒരു തടി, അച്ചുതണ്ടു. ൩, ആധാരം മുതലായവ എഴുതുന്ന ഓലയിൽ അടിക്കുന്ന രാജമുദ്ര. ൪, ംരംയം മുതലായ ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടു വാർത്തുണ്ടാക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളുടെ രൂപം. ൫, അച്ചടിക്കുന്ന യന്ത്രം. ൬, രൂപങ്ങൾ അടിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതൃക. ൭, പതിനാറു രാശി ആയതു നൂററുപതു ചക്രം. ൮, കൊമ്പും തെററലുമുള്ളതായി ഇഴയുന്ന ഒരു വക പുഴു.

അച്ചടക്കം. ന. ൧, ഉൾഭയം. ൨, ബഹുമാനം.

അച്ചടി. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ശീല. ൨, വാർത്തുണ്ടാക്കിയ രൂപങ്ങൾകൊണ്ടു കടലാസിലും മററും പതിച്ചു അക്ഷരവും മററും എടുക്കു.

അച്ചടിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (അച്ചടി.) സ. ക്രി. അക്ഷരങ്ങളെയും രൂപങ്ങളെയും യന്ത്രത്തിൽ പതിച്ചെടുക്കുന്നു. **അച്ചടിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അച്ചടിപ്പു. ന. അക്ഷരങ്ങളെയും രൂപങ്ങളെയും യന്ത്രത്തിൽ പതിച്ചെടുക്കു.

അച്ചടിയന്ത്രം. ന. അക്ഷരങ്ങളും രൂപങ്ങളും മററും പതിച്ചെടുക്കുന്ന സൂത്രപ്പണിയായുള്ള ഒരു സാധനം.

അച്ചടിയോല. ന. രാജമുദ്ര പതിച്ച കരിമ്പനയോല.

അച്ചടിശ്ശീല. ന. രൂപങ്ങൾ പതിച്ചെടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
അച്ചട്ടു. അ. നിശ്ചയം, തികവു.
അച്ചാരം. ന. വല്ല വസ്തുവും വാങ്ങിക്കുന്നതിന്നു പറഞ്ഞുബോധിച്ചു അതിന്റെ നിശ്ചയത്തിനായിട്ടു മുൻപേ കൊടുക്കുന്ന അല്പം ദ്രവ്യം.
അച്ചി. ന. ൧, ശ്രുദസ്ത്രീ. ൨, സുമാത്രായിൽ ഉള്ള ഒരു വലിയ നഗരം.
അച്ചിക്കുറി. ന. രാജധാനികളിൽ അടിച്ചുതളിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ മേൽവിചാരക്കാരൻ.
അച്ചിങ്ങ. ന. പയററിന്റെ മൂക്കാത്ത കായ.
അച്ചിമട്ടം. ന. സുമാത്രായിൽ ഒരു ദിക്കിലെ കുതിര.
അച്ചിരി. ന. ലജ്ജയോടു കൂടെയുള്ള ചിരി.
അച്ചുകുത്തു. ന. ൧, വസൂരി കുത്തിവെക്ക. ൨, അക്ഷരം കൊത്തുക. ൩, മുദ്രപതിക്ക.
അച്ചൊ. അ. അത്ഭുതം തോന്നുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
അച്ചം. ന. ഭയം.
അച്യുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ച്യുതമല്ലാത്ത, നാശമില്ലാത്ത, എന്നും നില്ക്കുന്ന.
അച്യുതൻ. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു പേർ.
അച്ഛ. വി. (ച്ഛൻ, ച്ഛാ, ച്ഛം.) വി. ന. തെളിവുള്ള, നിർമ്മലമായ.
അച്ഛൻ. ന. പിതാവു. (സം.) ൧, കരടി. ൨, സ്ഫടികം.
അച്ഛഭല്ലം. ന. കരടിക്കുരങ്ങു.
അച്ഛിദ്ര. വി. (ദ്രൻ, ദ്രാ, ദ്രം.) വി. ന. ഛിദ്രമില്ലാത്ത, തുളയില്ലാത്ത. ൨, അററ കുററമില്ലാത്ത.
അച്ഛിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ഛിന്നമല്ലാത്ത, മുറിക്കപ്പെടാത്ത.
അജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ജനിക്കാത്ത, ഉണ്ടാകാത്ത.
അജൻ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, വിഷ്ണു. ൩, ശിവൻ. ൪, കാമദേവൻ. ൫, രഘുരാജാവിന്റെ പുത്രൻ. ൬, ആണാടു. ൭, ദൈവം.
അജാ. ന. ൧, പെണ്ണാടു. ൨, മായാദേവി.
അജഗരം. ന. പെരുമ്പാമ്പു.
അജഗർദ്ദം. ന. നീർക്കോലി.
അജഗവം. ന. ശിവന്റെ വില്ലു, പിനാകം.
അജന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ജന്യമല്ലാത്ത, ജനിക്കപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത, ഉണ്ടാകുവാൻ കഴിയാത്ത.
അജന്യം. ന. ദുർല്ലക്ഷണം ഭൂകമ്പം ധൂമകേതു മുതലായവ.
അജപാലൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **അജപാലകൻ.** ന. ആട്ടിടയൻ.
അജപാലികാ. അല്ലെങ്കിൽ, **അജപാലിനീ.** ന. ആടിനെരക്ഷിക്കുന്നവൾ, ഇടയത്തി.
അജം. ന. ൧, ആടു. ൨, മേടംരാശി.
അജമേധം. ന. ആടിനെക്കൊണ്ടുചെയ്യുന്ന ഒരു യാഗം.
അജമോജം. ന. ഒരു മരുന്നു, അയമോതകം.
അജമോദ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അജയ്യ. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. ന. ജയ്യമല്ലാത്ത, ജയിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്ത.
അജലംബനം. ന. അഞ്ജനം.
അജശൃംഗി. ന. ഒരു ചെടി, ആടുതൊടാപ്പാല.
അജസ്രം. അ. എല്ലായ്പോഴും.
അജഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ത്യജിക്കാത്ത, ഉപേക്ഷിക്കാത്ത, വിടാത്ത.
അജഹാ. ന. ഒരു ചെടി, നായ്ക്കുരണ.
അജാഗരണം. ന. ജാഗരണമില്ലായ്ക, ഉണർച്ചയില്ലായ്ക, ശ്രദ്ധയില്ലായ്ക.
അജാഗര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ജാഗരമില്ലാത്ത, ഉണർച്ചയില്ലാത്ത, ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത.
അജാഗരം. ന. ഒരു തൈ.
അജാഗ്രത. ന. ജാഗ്രതയില്ലായ്ക, ശ്രദ്ധയില്ലായ്ക.
അജാജീ. ന. ജീരകം.
അജാജീവൻ. ന. ആടിനെക്കൊണ്ടു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നവൻ, ആട്ടിടയൻ.
അജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ജാതമല്ലാത്ത, ജനിക്കാത്ത.
അജാതശത്രു. ന. ൧, ശത്രുവില്ലാത്തവൻ. ൨, ധർമ്മപുത്രരുടെ പേർ.
അജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ജിതമല്ലാത്ത, ജയിക്കപ്പെടാത്ത.
അജിതൻ. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ശിവൻ. ൩, ബുദ്ധമുനി.
അജിനം. ന. മാൻമുതലായ മൃഗങ്ങളുടെ തോൽ.
അജിനപത്ര. ന. നരിച്ചിൽ, വാവൽ.
അജിനയോനി. ന. മാൻ.
അജിരം. ന. ൧, മിററം, നടുമിററം. ൨, കാററു. ൩, ശരീരം. ൪, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കൊണ്ടു അറിയാകുന്നതു. രൂപം ശബ്ദം ഗന്ധം രസം സ്പർശം ഇവ അഞ്ചും.
അജിഹ്മ. വി. (ഹ്മൻ, ഹ്മാ, ഹ്മം. (വി. ന. ജിഹ്മമല്ലാത്ത, വളവില്ലാത്ത.

അജിഷ്മഗം. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ജിഷ്മഗമല്ലാത്ത, വളഞ്ഞുപോകാത്ത.
അജിഷ്മഗം. ന. അമ്പു.
അജിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണു, ഷ്ണും.) വി. ന. ജിഷ്ണുമല്ലാത്ത. ക, ദഹിക്കാത്ത. ഉ, കേടുവരാത്ത, വയസ്സുചെല്ലാത്ത. **അജിഷ്ണുത.** ഗു. ന. ദഹനമില്ലായ്മ.
അജിഷ്ണും. ന. ദഹനക്കേടു.
അജീവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ജീവനില്ലാത്ത, ചത്തുപോയ.
അജീവം. ന. മരണം.
അജീവനി. ന. അകരണി, നാശം, മുടിവു. (ദൃഷ്ടാന്തം.) നിനക്കു അജീവനി ഭോക്കട്ടെ.
അജേയ. വി. (യൻ. യാ. യം.) വി. ന. ജേയമല്ലാത്ത, ജയിക്കപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത.
അജൈത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. ന. ജൈത്രമല്ലാത്ത, ജയിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത.
അജ്ഞകം. ന. വേശ്യാസ്ത്രീകൾ നാട്യത്തിൽ പറയുന്ന പേർ.
അജ്ഞട. ന. ഒരു തൈ, കിഴുകാനെല്ലി.
അജ്ഞത. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ജ്ഞമല്ലാത്ത, അറിവില്ലാത്ത.
അജ്ഞാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ജ്ഞാതമല്ലാത്ത, അറിയപ്പെടാത്ത.
അജ്ഞാതവാസം. ന. അറിയപ്പെടാതെയുള്ള പാർപ്പു.
അജ്ഞാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ജ്ഞാനമില്ലാത്ത, അറിവില്ലാത്ത.
അജ്ഞാനത. ഗു. ന. അറിവില്ലായ്മ.
അജ്ഞാനം. ന. ജ്ഞാനമില്ലായ്മ, അറിവില്ലായ്മ.
അജ്ഞാനി. വി. (നി, നിനീ, നി.) വി. ന. ജ്ഞാനിയല്ലാത്ത, അറിവും പഠിത്തവും ഇല്ലാത്ത.
അഞ്ച. വി. പത്തിൽ പാതി.
അഞ്ചമ്പൻ. ന. കാമദേവൻ.
അഞ്ചൽ. ന. സങ്കരം വകയ്ക്കും മറ്റും ഉള്ള എഴുത്തുകൾ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും മറൊരു സ്ഥലത്തു ഏൽപ്പിക്കുന്നതിനു കൊണ്ടുപോകുക.
അഞ്ചൽവടി. ന. അഞ്ചൽക്കാരൻ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന വടി, മണിത്തടി.
അഞ്ചാംപനി. ന. വസൂരിയിൽ ഇളന്തരമായി തടിച്ചു മേൽ പൊങ്ങുന്ന ഒരു മാതിരി പനി.
അഞ്ചാംപുര. ന. ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകളുടെ വ്യഭിചാരദോഷം ഉണ്ടെന്നു സംശയം തോന്നിയാൽ അതിന്റെ നിശ്ചയം വരുന്നതു വരെയും പാപ്പിക്കുന്ന ഭവനം.
അഞ്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പൂജിക്കപ്പെട്ട. ഉ, ശോഭിച്ച, ഭംഗിയുള്ള. ങ, പോയ.
അഞ്ജസ്സു. ഞി. വാൻ. (അഞ്ജ.) സംക്രി. ഭയപ്പെടുന്നു. (സം.) ക, പൂജിക്കുന്നു. ഉ, ശോഭിക്കുന്നു. ങ, പാകുന്നു. ര, യാചിക്കുന്നു.
അഞ്ജനൻ. ന. പടിഞ്ഞാറെ ദിക്പാലകന്റെ പേരു.
അഞ്ജനം. ന. മക്ഷി. ക, കടലാസിൽ എഴുതുന്ന മക്ഷി, കണ്ണിൽ തേക്കുന്ന മക്ഷി. ഉ, നിധി കാണ്മാൻ കയ്യിലും മാറും തേച്ചുനോക്കുന്ന മക്ഷി. ങ, ഒരു വക കറുത്ത ഔഷധക്കല്ലു. സൌവീരാഞ്ജനം. ര, രസാഞ്ജനം. ഇ, ഇത്താഞ്ജനം. ന കാപോതാഞ്ജനം.
അഞ്ജനകേശി. ന. ക, കറുത്ത തലമുടിയുള്ളവൾ. ഉ, പവഴക്കൊടി.
അഞ്ജനക്കല്ലു. ന. ഒരു വക കറുത്ത ഔഷധക്കല്ലു, സൌവീരാഞ്ജനം.
അഞ്ജനാ. ന. ഹനുമാന്റെ അമ്മ.
അഞ്ജനാവതി. ന. വടക്കു കിഴക്കെ ദിക്പാലകന്റെ ആനയുടെ പിടി.
അഞ്ജനിക. ന. ഒരു മാതിരി പല്ലി.
അഞ്ജലി. ന. ക, രണ്ടു കയ്യും കൂട്ടി തൊഴുതുപിടിച്ചതു. ഉ, രണ്ടു കയ്യും കൂട്ടി വെള്ളം കൊള്ളുവാൻ തക്കവണ്ണം പിടിച്ചതു.
അഞ്ജലിബന്ധം. ന. രണ്ടു കയ്യും കൂട്ടി തൊഴുതുപിടിക്കുക.
അഞ്ജസാ. അ. ക, ഉടനെ, വേഗം. ഉ, സത്യമായി.
അഞ്ഞൂറു. വി. ആയിരത്തിൽ പാതി.
അട. ന. ക, ഒരു വക പലഹാരം. ഉ, പൊരുന്നൽ.
അടകല്ലു. ന. ക, ലോഹങ്ങൾ വെച്ചു അടിച്ചു പണിയുന്ന ഉരുക്കുകട്ടി. ഉ, അടെക്കുന്ന കല്ലു.
അടകൊതിയൻ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
അടക്കം. ന. ക, വിനയം. ഉ, ആചാരം. ങ, വണക്കം. ര, ഒതുക്കം. ഇ, കരവു. ന, സംസ്കാരം. ഏ, രഹസ്യം.
അടക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (അടക്ക.) സംക്രി. ക, അമർത്തുന്നു. ഉ, വിനയമാക്കുന്നു. ങ, കീഴാക്കുന്നു. ര, കുറെക്കുന്നു. ഇ, മറെക്കുന്നു. ന, അപഹരിക്കുന്നു. ഏ, ശവം കുഴിച്ചിടുന്നു. **അടക്കിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
അടക്കൽ. ന. ക, പണിവകെക്കു മുൻപേ നോക്കി ഏകദേശം നിശ്ചയിക്കുന്ന ചിലവു. ഉ, ആസകലം, മുഴുവനും.
അടങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (അടങ്ങു.) അകൃ. ക, ഒതുങ്ങുന്നു, അമരുന്നു. ഉ, താ

ഴുന്നു. ൩, ശാന്തമാകുന്നു. ൪, വണങ്ങുന്നു. **അടക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

അടച്ചുവാററി. ന. അടപലക.

അടച്ചുററി. ന. മേൽ പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

അടനം. ന. സഞ്ചാരം, നടക്കുക.

അടനി. ന. വില്ലിന്റെ അററത്തു ഞാണുകെട്ടുന്ന കൊത.

അടന്ത. ന. ഒരു താളം.

അടപലക. ന. ചോറും കഞ്ഞിയും വേർതിരിപ്പാൻ പാത്രത്തിന്റെ വക്കത്തു വെക്കുന്ന പലക. ൨, അടെക്കുന്ന പലക.

അടമ്പു. ന. ഒരു വക വള്ളി.

അടപ്പൻ. ചുണ്ണാമ്പു ഇടുന്ന ഒരോട്ടു പാത്രം, കരണ്ടകം.

അടപ്രഥമൻ. ന. മധുരക്കറികളിൽ ഒന്നു.

അടമഴ. ന. ഇടവിടാതെ വൎഷിക്ക.

അടമാങ്ങ. ന. പൂളി ഉപ്പുപുരട്ടി ഉണങ്ങിയ മാങ്ങ.

അടമാനം. ന. ൧, അടെക്കുന്ന വസ്തു, അടപ്പു. ൨, പണയം. ൩, ജാമ്യം.

അടയാളം. ന. ലക്ഷണം. ഭേദത്തെ അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണം.

അടർ. ന. യുദ്ധം.

അടരു. ന. തേങ്ങാ ചുരകുമ്പോൾ വലുതായിട്ടു വീഴുന്ന കഷണം, നുറുക്കു.

അടരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (അടർ.) അ. ക്രി. ൧, പൊട്ടി വീഴാറാകുന്നു, പൊട്ടിവീഴുന്നു, ഇടിഞ്ഞുവീഴുന്നു. **അടൎക്കുന്നു. അടൎത്തുന്നു.** സ. ക്രി.

അടരൂഷം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, ആടലോടകം.

അടൎച്ച. ന. അടരുക, ഇടിച്ചിൽ.

അടൎപ്പു. ന. പൂളു, അടത്തെടുത്ത കഷണം, അടൎക്കുക.

അടൽ. ന. യുദ്ധം.

അടൽക്കളം. ന. യുദ്ധഭൂമി, പടനിലം.

അടലാശു. ന. ആടലോടകം.

അടവു. ന. ൧, മൎയ്യാദ. ൨, മിടുക്കു. ൩, കണക്കുകുറിക്ക. ൪, ആയുധാഭ്യാസങ്ങളിൽ ഓരോ വകഭേദം. ൫, ചതിവു. ൬, അടയുക.

അടവി. ന. വനം, കാടു.

അടാട്യാ. ന. ദേശങ്ങളിൽ ചുററി സഞ്ചരിക്കുക.

അടാപിടി. ന. വയ്യാവേലി, കാരണം കൂടാത്ത വഴക്കു, അക്രമം.

അടാംപിടി. അ. ക്രമേണ.

അടി. ന. ൧, തല്ലു. ൨, കാൽച്ചുവടു. ൩, കാൽച്ചുവടുകൊണ്ടുള്ള അളവു. ൪, താഴത്തെ ഭാഗം, കീഴ്പശം, ചുവടു.

അടിക്കടി. അ. കൂടക്കൂടെ, പിന്നെയും പിന്നെയും.

അടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അടി.) സ. ക്രി. തല്ലുന്നു, കൊട്ടുന്നു, വീക്കുന്നു. **അടിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അടിച്ചിൽ. ന. ൧, വീണു നിലത്തോടു ചേരുക. ൨, എലിയെ പിടിക്കുന്ന ഒരു സൂത്രം.

അടിതിരി. ന. ആധാനം എന്ന കൎമ്മം കഴിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.

അടിതോൽ. ന. കമ്മാളർ മുതലായവർ മേൽ ജാതിക്കാരോടു വസ്ത്രത്തിനു പകരം പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

അടിത്തട്ടു. ന. ൧, താഴത്തെ തട്ടുപലക. ൨, പെട്ടിയുടെയും മററും ചുവട്ടിലെ ഭാഗം.

അടിത്തളിർ. ന. കാൽച്ചുവടു, മാനമുള്ളവരുടെ കാലിനെ ബഹുമാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

അടിത്താർ. ന. മേൽ പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

അടിപ്പു. ന. തകിടും പുസ്തകവും മററും അടിച്ചുണ്ടാക്കുക, അടിച്ചുണ്ടാക്കിയ വസ്തു.

അടിപ്പടവു. ന. പുരത്തറെക്കും മററും ചുവട്ടിൽ ചെയ്യുന്ന കല്പണി.

അടിപ്പാടു. ന. ൧, താഴത്തെ വശം. ൨, അടികൊണ്ടുണ്ടായ അടയാളം, വടുവു.

അടിമ. ന. ഊഴിയം, ദാസ്യം, കീഴടങ്ങപ്പെട്ടവന്റെ അവസ്ഥ.

അടിമപ്പണി. കീഴടങ്ങപ്പെട്ടവൻ ചയ്യേണ്ടുന്ന വേല.

അടിമപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (അടിമ.) അ. ക്രി. ചൊല്ക്കീഴിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. **അടിമപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.

അടിമയാവന. ന. കരം ഒഴിവായിട്ടു അടിമക്കാൎക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിലം പുരയിടം മുതലായവ.

അടിമലർ. ന. കാൽച്ചുവടിനു പറയുന്ന ബഹുമാന വാക്കു.

അടിമരം. ന. തായ്മരം.

അടിമവേല. ന. കീഴടങ്ങപ്പെട്ടവൻ ചെയ്യേണ്ടുന്ന വേല.

അടിമസ്ഥാനം. ന. കീഴടങ്ങപ്പെട്ടവന്റെ അവസ്ഥ.

അടിമുണ്ടു. ന. അകമെ ഉടുക്കുന്നവസ്ത്രം.

അടിയൻ. ന. അടിമക്കാർ മുതലായതാണ ജാതികൾ വലിയ ജാതികളോടു ഞാൻ എന്നു പറയുന്നതിന്നു പകരം പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

അടിയന്ത്രം. ന. ൧, ആവശ്യം, അത്യാവശ്യം. ൨, മുടക്കുവാൻ വഹിയാത്ത കൎമ്മവും മററും.

അടിയളവു. ന. കാൽച്ചുവടുകൊണ്ടു അളക്കുക, സമയം അറിവാൻ വെയിലത്തു നിഴൽ അളക്കുക.

അടിയാത്തി. ന. അടിമക്കാരത്തി, പുലക്കള്ളിയും മറ്റും.

അടിയാൻ. ന. അടിമക്കാരൻ, പുലയനും മറ്റും.

അടിയാന്മ. ന. അടിമക്കാരന്റെ അവസ്ഥ, ദാസ്യം.

അടിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (അടിയിട.) അ. ക്രി. ക, തുടങ്ങുന്നു. ഫ, തല്ലുകൂടുന്നു.

അടിയിരുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (അടിയിരുത്തു.) അ. ക്രി. നടക്കുന്നു പോകുന്നു വരുന്നു എന്നതിനു പകരം താണ ജാതികൾ ഉയർന്ന ജാതികളോടു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

അടിയില. ന. രാജാക്കന്മാർക്കും മറ്റും ഭക്ഷണസാധനം വിളമ്പുന്ന പാത്രമൊ ഇലയൊ.

അടിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (അടി.) അ. ക്രി. വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്ന വസ്തു കാറ്റുകൊണ്ടു കരെക്കു വന്നു ചേരുന്നു, നിലം പറ്റിത്താഴുന്നു.

അടിവയറു. ന. പൊക്കിളിനു താഴത്തെ ഭാഗം.

അടിവഴുക്കൽ. ന. കാൽ തെറ്റി വീഴുവാൻ തുടങ്ങുക.

അടിവഴുക്കുന്നു. കി. വാൻ. (അടിവഴുക്ക.) അ. ക്രി. കാൽ തെറ്റുന്നു.

അടിവഴുതൽ. ന. കാൽ തെറ്റുക.

അടിവഴുതുന്നു. തി. വാൻ. (അടിവഴുത.) അ. ക്രി. കാൽ തെറ്റുന്നു.

അടിവാരം. ന. ക, മലയുടെ താഴ്വര. ഫ, വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവടു.

അടിവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അടിവെക്ക.) അ. ക്രി. പതുക്കെ നടക്കുന്നു.

അടിസ്ഥലം. ന. താഴത്തെ പ്രദേശം, ഉറപ്പുകെട്ടുന്നു.

അടിസ്ഥാനം. ന. പുരപണിയുന്നതിനും മറ്റും ചുവടിൽ ചെയ്യുന്ന കല്പണി.

അട്ടക്കു. ന. ക, ക്രമം, നിര, ക്രമത്തിൽ ചേർന്നുള്ള ഇരിപ്പു. ഫ, രുമ്മറും.

അട്ടക്കൽ. അ. സമീപത്തു, അരികെ.

അട്ടക്കള. ന. അരിയും കറികളും മറ്റും പാകം ചെയ്യുന്ന പുര.

അട്ടക്കളക്കാരൻ. ന. ചോറും കറികളും വെച്ചുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

അട്ടക്കളക്കുരികിൽ. ന. ഒരു വക ചെറിയ കുരികിൽ പക്ഷി.

അട്ടക്കളപ്പുര. ന. ചോറും കറികളും പാകം ചെയ്യുന്ന പുര.

അട്ടക്കളപ്രവൃത്തി. ന. അരിവെപ്പു മുതലായ ദേഹണ്ഡം.

അട്ടക്കളവെപ്പു. ന. അട്ടക്കള പ്രവൃത്തി.

അട്ടക്കളവേല. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അട്ടകൂന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (അട്ടകൂ.) അ. ക്രി. സമീപിക്കുന്നു, വള്ളവും മറ്റും കരെക്കു ചെന്നു ചേരുന്നു. **അട്ടപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

അട്ടക്കുന്നു. കി. വാൻ. (അട്ടു.) സ. ക്രി. ക്രമത്തിൽ ചേർത്തു വെക്കുന്നു. **അട്ടുക്കിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അട്ടുക്കുവതു. ന. കൊഴുവൻ മുതലായ കൊടുക്കുന്ന അവകാശങ്ങളിൽ ഒന്നു.

അട്ടുത്ത. വി. ക, അരികെയുള്ള. ഫ, പിന്നത്തെ. മ, ചേരുന്ന. ര, സംബന്ധിച്ച.

അട്ടുപ്പു. ന. വല്ലതും വെക്കുന്നതിനു തീ കത്തിച്ചു മുകളിൽ പാത്രം വെപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉണ്ടാക്കിയ സ്ഥലം.

അട്ടുപ്പം. ന. ക, സമീപം. ഫ, സംബന്ധം. മ, അറിമുഖം. ര, സ്നേഹം.

അടൈക്കാ. ന. കവുങ്ങിന്റെ കായ, പാക്കു.

അടൈക്കാക്കത്തി. ന. അടൈക്കാവെട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരായുധം, പാക്കുവെട്ടി.

അടൈക്കാമണിയൻ. ന. ഒരു തൈ.

അടൈക്കാമരം. ന. കവുങ്ങു.

അടൈച്ചിൽ. ന. പാത്രം വഴി വാതിൽ മുതലായവ അടൈക്കുക.

അടൈപ്പു. അല്ലെങ്കിൽ, **അടുപ്പു.** ന. ക, പെട്ടി ചെപ്പു തേങ്ങി മുതലായവ അടൈപ്പാനുള്ള വസ്തു. ഫ, പലവിധത്തിലും അടൈയുക.

അടയുന്നു. ഞു. വാൻ. (അട.) അ. ക്രി. പാത്രം വഴി വാതിൽ മുതലായവ ഓരോ പ്രകാരം മൂടപ്പെട്ടതായും, തട്ടപ്പെട്ടതായും, അടൈക്കപ്പെട്ടതായും മറ്റും തീരുന്നു. **അടൈക്കുന്നു.** സ. ക്രി. **അടൈപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അട്ട. ന. ക, വളരെക്കാലുള്ള ഒരു ജാതി. ഇതു കറുപ്പു ചുവപ്പു മുതലായ പല നിറത്തിൽ ഒരു നെല്ലിട നീളമുള്ളതു മുടങ്ങി ഒന്നര ചാൺ വരെയും നീളമുള്ളതായിട്ട പല മാതിരി ഉണ്ടു. ഫ, വെള്ളത്തിലെ അട്ട.

അട്ടക്കരി. ന. പുകയറ.

അട്ടം. ന. ക, വിട്ടിന്റെ മേൽ ഭാഗത്തു കാറ്റുകൊള്ളുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉണ്ടാക്കിയ സ്ഥലം. ഫ, അല്പനാളേക്കായിട്ട മാളികപോലെ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന സ്ഥലവും മറ്റും. മ, മരണം.

അട്ടഹാസം. ന. ക, ഉറക്കെ ചിരിക്കുക. ഫ, അലറുക.

അട്ടഹാസിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, **അട്ടാസിക്കുന്നു.** ക്രി. പ്രാൻ. (അട്ടഹാസി) അ. ക്രി. ക, ഉറെക്ക ചിരിക്കുന്നു. ഉ, അലറുന്നു.

അട്ടാലം. നാ. ക, രാജധാനി. ഉ, ഗോപുരം. ന, മാളിക. ര, കോട്ടയുടെ മുകളിലുള്ള ഒരു പുര.

അട്ടാലിക. നാ.മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അട്ടി. നാ. ക, നിര, ക്രമം. ഉ, കൂട്ടം.

അട്ടിപ്പെറു. നാ. മുതലാളനോടു നിലം പുരയിടങ്ങൾ വില തീവ്വായി എഴുതി വാങ്ങിക്കുന്നതിനു ചില മിക്കിൽ പറഞ്ഞുവരുന്ന പേരു.

അട്ടിപ്പെറോല. നാ. മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരം വില തീവ്വായി എഴുതി വാങ്ങികുന്നതിനുള്ള അടിയോല.

അട്ടിപ്പെറോലക്കരണം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരം എഴുതിവാങ്ങിച്ചകാല.

അണ. നാ. ക, വെള്ളം തടുക്കുന്ന ചിറ. ഉ, വായുടെ അകത്തു ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള രണ്ടു ഭാഗം. ന, വാഴക്കൈ.

അണക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. അല്പമായ, താണതായ.

അണക്കടപ്പൽ. നാ. അണപ്പല്ല, വായുടെ രണ്ടു കോണിലുമുള്ള പല്ല.

അണച്ചിൽ. നാ. ക, സമീപിക്ക. ഉ, ആലിംഗനം ചെയ്ക.

അണപ്പല്ലു. നാ. അണയിലുള്ള പല്ല.

അണയുറുപ്പു. അ. അരികെ.

അണയം. നാ. സമീപം.

അണയുന്നു. ഞു. വാൻ. (അണ.) അ. ക്രി. ക, ചേരുന്നു. ഉ, അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു. **അണെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

അണലി. നാ. ഒരു വക വിഷമുള്ള പാമ്പു.

അണവു. നാ. ക, അടുത്തുചെല്ലുക. ഉ, ആലിംഗനം.

അണവീനം. നാ. ചെറുനെല്ല വിളയുന്ന സ്ഥലം.

അണവ്യം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അണി. നാ. ക, വണ്ടിയുടെ അച്ചുതണ്ടിന്റെ അറ്റത്തു വെക്കുന്ന ആപ്പു. ഉ, അരിത്ര. ന, മൂർച്ചയുള്ള ആയുധത്തിന്റെ മുന. (മ)സൈന്യങ്ങളുടെ നില.

അണിച്ചിൽ. നാ. നല്ലവസ്ത്രം ആഭരണം മുതലായവകൊണ്ടു ശരീരത്തെ അലങ്കരിക്ക, പൂക്കൾ മുതലായവ കൊണ്ടു വേറും മറ്റും അലങ്കരിക്കുക.

അണിമാവു. നാ. അക്ഷൌഹിണികളിൽ ഒന്നാമത്തെ മൈശപ്പട, ഏറ്റവും ചെറുതാകൾ.

അണിയം. നാ. കപ്പലിന്റെയും വള്ളത്തിന്റെയും തല.

അണിയറ. നാ. ആട്ടക്കാർ മുതലായവർ വേഷം ചമയുന്ന സ്ഥലം.

അണിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (അണി.) സ. ക്രി. ആഭരണം മുതലായവ കൊണ്ടു അലങ്കരിക്കുന്നു. **അണിയിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അണിവിരൽ. നാ. മോതിരവിരൽ, ചെറുവിരലിനോടടുത്തവിരൽ.

അണിയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. നാ. ഏറ്റവും ചെറിയ.

അണു. വി. (ണു, ണ്വീ, ണു.) വി. നാ. ചെറിയ.

അണു. നാ. ക, ഒരു നെല്ലിന്റെ പേർ. ഉ, ഏറ്റവും ചെറിയ പൊടി.

അണുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ക, ചെറുതായ. ഉ, മിടുക്കുള്ള.

അണെക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അണ) അ. ക്രി. ക, കത്തെക്കുന്നു. ഉ, സ. ക്രി. മൂർച്ചകൂട്ടുന്നു. ന, ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

അണെപ്പു. നാ. ക, കത്തെക്കുക. ഉ, മൂർച്ചകൂട്ടുക.

അണ്ടർ. നാ. ദേവകൾ.

അണ്ടർകോൻ. നാ. ഇന്ദ്രന്റെ പേർ.

അണ്ടി. നാ. ക, മാങ്ങായുടെ അകത്തെ കുരു. ഉ, പഴങ്ങളുടെ അകത്തെ കുരു. ന, കപ്പൽമാങ്ങായുടെ പുറത്തെ അണ്ടി. ര, ശ്രോത്രിയിൽ ഒരു താണ ജാതി. ഒ, വൃക്ഷണം.

അണ്ഡം. അല്ലെങ്കിൽ, **അണ്ഡകം.** നാ. ക, മൊട്ട. ഉ, ഗോളം. ന, വൃക്ഷണം. ര, ആകാശം ഭൂമി സമുദ്രം ആസകലം അടങ്ങിയ ലോകം.

അണ്ഡകടാഹം. നാ. ലോകം മുഴുവൻ.

അണ്ഡകോശം. നാ. വൃക്ഷണം.

അണ്ഡകോഷ്ഠം. നാ. ക, വൃക്ഷണം. ഉ, ഭൂഗോളം.

അണ്ഡജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. നാ. മൊട്ടയിൽനിന്നുണ്ടായ.

അണ്ഡജം. നാ. ക, പക്ഷി. ഉ, സർപ്പം. ന, മത്സ്യം. ര, ഔളി.

അണ്ഡജാ. നാ. കസ്തൂരി.

അണ്ണൻ. നാ. ജ്യേഷ്ഠൻ.

അണ്ണാക്കു. നാ. നാക്കിന്റെ ചുവട്ടു, തൊണ്ട.

അണ്ണാക്കണ്ണൻ. നാ. ഒരു ചെറിയ ജന്തു, അണ്ണാൻ.

അണ്ണാൻ. നാ. മേല്പറഞ്ഞ ജന്തു, ഇതു രണ്ടു മാതിരിയുണ്ടു, അണ്ണാൻ മലയണ്ണാൻ.

അത. നാ. പ. ക, അകലെയിരിക്കുന്ന വസ്തു. ഉ, മുൻപറഞ്ഞ കായ്ക്കും.

അതടം. നാ. ചതിവു.

അതന്ത്രൻ. നാ. ദൈവം.

അതലം. ന. ഭൂമിക്കു താഴെയുള്ള ഒരു ലോകം, പാതാളം.

അതലസ്പൃശ്. വി. (ശ്ൻ, ശ്ാ, ശ്ം.) വി. ന. തലസ്പർശമില്ലാത്ത, ഏറ്റവും താഴ്ന്നയുള്ള, അടിയിലെ സ്ഥലം കാണ്മാനും തൊടുവാനും വഹിയാത്ത.

അതസി. ന. ഒരു തൈ, ചണം.

അതാ. അ. അകലെയുള്ള വസ്തുവിനെ കാണിച്ചു പറയുന്ന ഒരവ്യയം.

അതി. അ. അധികം, ഏറ്റവും, ഇതു സംസ്കൃതപദങ്ങൾക്കു മുൻപേ ചെർക്കപ്പെടുമ്പോൾ, കവിയുന്ന, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, എന്നും ക്രമേ അർത്ഥം വരും.

അതിക്രമം. ന. ക, അപ്പുറം കടക്കുക. ഖ, കല്പനയും മറ്റും ലംഘിക്ക. ന, കവിച്ചിൽ. ര, കയ്യേറ്റം.

അതിക്രമി. വി. (മീ, മിന്നീ, മി.) വി. ന. അതിക്രമിക്കുന്ന, അപ്പുറം കടക്കുന്ന, കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന.

അതിക്രമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അതിക്രമി.) സ. ക്രി. ക, അപ്പുറം കടക്കുന്നു. ഖ, കല്പനയും മറ്റും ലംഘിക്കുന്നു. ന, കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. ര, കയ്യേറ്റം ചെയ്യുന്നു.

അതിഗന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. ഏറ്റവും മണമുള്ള.

അതിഗന്ധം. ന. ഏരുവപ്പുല്ല്.

അതിഗർജ്ജനം. ന. ക, അഹങ്കാരശബ്ദം, അലച്ച. ഖ, അധികമായ കോപം. ന, വലിയ ഇടിമുഴക്കം. ര, ഉച്ചൈശ്ശകാരിക്ക. ങ, മഹായുദ്ധം.

അതിഗർജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അഹങ്കാരമുള്ള.

അതിചര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. അപ്പുറം പോകുന്ന.

അതിചരം. ന. ഓരിലത്താമര.

അതിച്ഛത്രം. അല്ലെങ്കിൽ, **അതിച്ഛത്രകം.** ന. ക്രൺ.

അതിച്ഛത്ര. ന. ക, ചതുരപ്പു. ഖ, ഒരു തൈ.

അതിജവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ഏറ്റവും വേഗമുള്ള.

അതിഥി. ന. വഴിപോക്കൻ.

അതിഥിസല്ക്കാരം. ന. വഴിപോക്കർക്ക ക്ഷണവും മറ്റും കൊടുക്ക.

അതിൻവണ്ണം. അ. അപ്രകാരം.

അതിനിഷ്ഠാരി. ന. അധികമുള്ള മണം.

അതിപന്ഥാവു. ന. നല്ലവഴി.

അതിപാതം. ന. ക, വീഴ്ച. ഖ, ലംഘനം. ന, വിരോധം.

അതിപ്രസംഗം. ന. ക്രടക്രടെ പറക, അധികം പറക.

അതിബല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. അധികം ശക്തിയുള്ള.

അതിബലൻ. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള പടയാളി.

അതിബലാ. ന. ക, ഊഴ്പം. ഖ, ഒരു മന്ത്രം.

അതിമധുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, ഏറ്റവും മധുരമുള്ള. ഖ, ഏറ്റവും ഇക്ഷുമുള്ള.

അതിമധുരം. ന. ഇരട്ടിമധുരം, അധികമായ മധുരം.

അതിമയ്യാദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ചട്ടത്തെ അതിക്രമിച്ച, മുറയെ കവിഞ്ഞ.

അതിമാത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. ന. അധികമായുള്ള.

അതിമാന്ദ്യം. ന. ഏറ്റവും സാവധാനത.

അതിമാനുഷ. വി. (ഷൻ, ഷീ, ഷം.) വി. ന. മനുഷ്യരെക്കവിഞ്ഞ, സാമാന്യത്തിലധികം വിശേഷമുള്ള.

അതിമായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) അല്ലെങ്കിൽ, **അതിമായിക.** (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മായയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത, മായയെ ജയിച്ച.

അതിമുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ക, സന്തതിയില്ലാത്ത, വിത്തില്ലാത്ത, മച്ചിയായുള്ള, തരിശായുള്ള. ഖ, ഏറ്റവും തള്ളപ്പെട്ട, വിടപ്പെട്ട.

അതിമുക്തം. ന. ക, കൂരുക്കത്തിമുല്ല. ഖ, പനച്ചി.

അതിമുക്തകം. ന. ക, തൊടുകാര. ഖ, പനച്ചി. ന, കൂരുക്കത്തിമുല്ല.

അതിരു. ന. പംക്തിന്റെയും മറ്റും അവസാനം, അതൃത്തി, ഏലുക.

അതിരഥൻ. ന. തേർതെളിക്കുന്നവൻ മരിച്ചുപോയാലും താൻ തന്നെ തേർതെളിച്ചുംകൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ശൂരനെ ജയിക്കുന്ന വില്ലാളി.

അതിരസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. ഏറ്റവും രസമുള്ള, മധുരമുള്ള.

അതിരസാ. ന. ക, ഒരു വള്ളി. ഖ, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും മനസ്സിനും പ്രീതികരമായ.

അതിരിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. കവിയ, വർദ്ധിച്ച, അധികമായ, **അതിരിക്തത.** ഗു. ന. ആധിക്യം, അധികത.

അതിരേക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അധികമായ, കവിയുന്ന.

അതിരോഗം. ന. വലിയ ക്ഷീണം, രാജയക്ഷ്മാവു.

അതിവാദം. ന. നീരസം പറക.

അതിവാസന. ന. ൧, നല്ല സൌരഭ്യം. ൨, ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യം. ൩, പ്രവൃത്തികളുടെ വശത.
അതിവിടയം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
അതിവിഷ. ന. അതിവിടയം.
അതിവൃഷ്ടി. ന. അധികമായിട്ടുള്ളമഴ.
അതിവേല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, കാലത്തെയൊ, മൎയ്യാദയെയൊ അതിക്രമിച്ച. ൨, പെരുകിയ.
അതിവ്യഥ. ന. വലിയ വേദന.
അതിവ്യാപ്തി. ന. ഒന്നിന്റെ ലക്ഷണത്തെ പറയുമ്പോൾ ആ ലക്ഷണം ആയതിനു മാത്രമല്ലാതെ മറെറാന്നിനു കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുക. ൨, അധികമായി വ്യാപിക്ക. ൩, ലാക്കിനു അപ്പുറം പോക.
അതിശക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. അധികം ബലമുള്ള. **അതിശക്തിത.** ഗു. ന. വിക്രമം.
അതിശക്തി. ന. അധികമായ ബലം.
അതിശക്തിഭാൎക്ക. ന. ഏററവും ബലമുള്ളവൻ.
അതിശയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ൧, അധികമായുള്ള, പെരുകിയ. ൨, വിശേഷമായുള്ള.
അതിശയം അ. അധികം, പെരികെ.
അതിശയം. ന. ആശ്ചൎയ്യം, അത്ഭുതം.
അതിശയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അതിശയി.) അ. ക്രി. പെരുകുന്നു, ഏറുന്നു. (മ) വിസ്മയിക്കുന്നു. **അതിശയിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി
അതിസന്ധാനം, ന. ചതിവു.
അതിസൎജ്ജനം. ന. ദാനം.
അതിസാരകി. വി. (കീ, കിനീ, കി.) വി. ന. അതിസാരമുള്ള.
അതിസാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏററവും ബലവും മററുമുള്ള.
അതിസാരം. ന. ഒരു ദീനം, വയറൊഴിവു.
അതീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കഴിഞ്ഞുപോയ.
അതീതനൌക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. തോണിയിൽനിന്നു കരെക്കിറങ്ങിയ.
അതീതേദ്യു. അ. തലേദിവസം, കഴിഞ്ഞദിവസം.
അതീതേഹി. അ. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
അതീന്ദ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടറിവാൻ വഹിയാത്ത.
അതീവ. അ. ഏററവും, വളരെ.
അതീസാരം. ന. ഒരു ദീനം, അതിസാരം.
അതുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തുല്യമില്ലാത്ത.
അതുലം. ന. എള്ളിന്റെ തൈ.
അതുലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തുലിതമല്ലാത്ത, തുല്യമാക്കപ്പെടാത്ത, സമമല്ലാത്ത.
അതൃത്തി. ന. അതിരു, എലുക.
അതൃത്തിത്തല. ന. അതിരു.
അതെ. അ. അനുസരണവാക്കു, ഉവ്വു.
അത്തം. ന. ഇരുപത്തേഴു നാളിൽ പതിമ്മൂന്നാമത്തെ നാളിന്റെ പേർ.
അത്തൽ. ന. ൧, ദുഃഖം. ൨, ഭയം. ൩, ഒരു സുഗന്ധ വെള്ളം.
അത്തൽപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (അത്തൽ.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു. **അത്തൽപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
അത്താണി. ന. ചുമടുതാങ്ങി.
അത്താഴം. ന. രാത്രിഭക്ഷണം.
അത്തി. ന ഒരു വൃക്ഷം.
അത്തികാ. ന. (നാടകത്തിൽ) മൂത്ത സഹോദരിക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
അത്തിത്തിപ്പലി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
അത്തിയാൽ. ന. അത്തിവൃക്ഷം.
അത്ഭുതം. ന. ആശ്ചൎയ്യം, അതിശയം.
അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (അത്ഭുത.) അ. ക്രി. വിസ്മയിക്കുന്നു.
അത്ഭുതവിക്രമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ആശ്ചൎയ്യം തോന്നത്തക്ക പരാക്രമമുള്ള.
അത്യന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. പെരുകിയ, അധികമായുള്ള. അ. ഏററവും പെരികെ, അധികം.
അത്യന്തഗാമി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. വേഗമായി അധികം കടക്കുന്ന.
അത്യന്തകോപന. വി. (നൻ, നാ, നീ, നം.) വി. ന. അധികം കോപമുള്ള.
അത്യന്തിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. അധികമായ, പെരുകിയ.
അത്യന്തികൻ. ന. വലിയനടപ്പുകാരൻ.
അത്യന്തീനൻ. ന. വേഗത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ.
അത്യയം. ന. ൧, മരണം. ൨, മനസ്സുമുട്ടു. ൩, ലംഘനം. ൪, ദുഷ്കൎമ്മം. ൫, ശിക്ഷ. ൬, നാശം.
അത്യൎത്ഥ. വി. (ൎത്ഥൻ, ൎത്ഥാ, ൎത്ഥം.) വി. ന. അധികമായുള്ള. അ. പെരികെ, ഏററവും.
അത്യാകാരം. ന. ൧, കുററം പറക, ആക്ഷേപം. ൨, നിന്ദ.
അത്യാഗ്രഹം. ന. അധികമായ ആഗ്രഹം, ദുരാഗ്രഹം.

അത്യാപത്തു. ന. വലിയ അരിഷ്ടത, അപകടം, അനൎത്ഥം.
അത്യായത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അധികം നീണ്ട, വിസ്താരമായ.
അത്യാവശ്യം. ന. തിട്ടതി, കൂടിയെ കഴിവു എന്നുള്ളതു.
അത്യാശ. ന. ദുരാഗ്രഹം, വലിയ ആഗ്രഹം.
അത്യാസക്തി. ന. അധികമായ ജാഗ്രത, താല്പൎയ്യം.
അത്യാസന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. അധികം അടുത്ത.
അത്യാഹിതം. ന. ൧, മഹാഭയം. ൨, ആഗ്രഹം കൂടാതെയുള്ള പ്രവൃത്തി.
അത്യുച്ച. വി. (ച്ചൻ, ച്ചാ, ച്ചം.) വി. ന. വളരെ പൊക്കമുള്ള, ഉറക്കെയുള്ള.
അത്ര. അ. ഇവിടെ.
അത്ര. വി. പെരികെ.
അത്രയും. അ. മുഴുവനെ.
അത്രി. ന. ൧, ഒരു മഹൎഷിയുടെ പേർ. ൨, ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്റെ പേർ.
അഥ. അ. ഇതു ഓരോ സംഗതികളുടെ ആരംഭത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്ന ഒരവ്യയപദം. ഇതിന്നു അനന്തരം, അതിന്റെ ശേഷം, ഒക്കയും, എന്നാൽ, ഇങ്ങനെ അൎത്ഥം വരും, ചോദ്യത്തിങ്കലും വരും.
അഥൎവ്വം. ന. ബ്രാഹ്മണവേദങ്ങളിൽ നാലാമത്തെ വേദം.
അഥവാ. അല്ലെങ്കിൽ, **അന്യഥാ.** അ. മറെറാരു പ്രകാരം.
അഥൊ. അ. അഥ എന്ന പദത്തിന്റെ അൎത്ഥം തന്നെ.
അദനം. ന. ൧, ഭക്ഷണം. ൨, ഭക്ഷിക്കുക.
അദന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ദന്തമില്ലാത്ത, പല്ലില്ലാത്ത.
അദഭ്ര. വി. (ഭ്രൻ, ഭ്രാ, ഭ്രം.) വി. ന. അധികമുള്ള, വളരെ, വലിയ.
അദൎശനം. ന. ദൎശനമല്ലായ്ക, കാണായ്ക.
അദാലത്തു. ന. ദ്രവ്യകാൎയ്യങ്ങൾ ഇടപെട്ട വ്യവഹാരം.
അദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അദി.) സ. ക്രി. ഭക്ഷിക്കുന്നു. **അദിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
അദിതി. ന. കാശ്യവന്റെ ഭാൎയ്യമാരിൽ ഒരുത്തി.
അദിതിനന്ദനന്മാർ. ന. ദേവകൾ.
അദൂര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ദൂരമല്ലാത്ത, അരികെയുള്ള.
അദൂരവൎത്തി. വി. (ൎത്തി, ൎത്തിനി, ൎത്തി.) വി. ന. ദൂരവൎത്തിയല്ലാത്ത, അരികെ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
അദൃക്ക്. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ദൃക്കില്ലാത്ത, കണ്ണില്ലാത്ത, കണ്ണുകാണാത്ത, അറിവില്ലാത്ത.
അദൃശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. ന. ദൃശ്യമല്ലാത്ത, കാണ്മൻ വഹിയാത്ത, കാണരുതാത്ത. **അദൃശ്യത.** ഗു. ന. കാണ്മാൻ വഹിയായ്ക.
അദൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ദൃഷ്ടമല്ലാത്ത, കാണപ്പെടാത്ത.
അദൃഷ്ടം. ന. സുഖത്തിനൊ ദുഃഖത്തിനൊ കാരണമായിട്ടു മുൻപിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പുണ്യമൊ പാപമൊ, അകാരണമായിട്ടൊ, വിചാരിക്കാതെയൊ ഉണ്ടാകുന്ന തീ, വെള്ളം മുതലായതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഭയം.
അദൃഷ്ടി. അല്ലെങ്കിൽ, **അദൃഷ്ടിക.** ന. ക്രൂരമായുള്ള നോട്ടം.
അദ്ദേഹം. ആയാൾ എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം മാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
അദ്ധാ. അ. ൧, സത്യമായിട്ടു. ൨, ഉടനെ.
അദ്മര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്ന.
അദ്യ. അ. ഇന്നു, ഇപ്പോൾ.
അദ്യാപി. അ. ൧, ഇന്നുതന്നെ, ഇപ്പോൾ തന്നെ. ൨, ഇന്നും, ഇപ്പോഴും.
അദ്യൈവ. അ. ൧, ഇന്നുതന്നെ. ൨, ഇപ്പോൾ തന്നെ.
അദ്രി. ന. ൧, പൎവ്വതം. ൨, വൃക്ഷം. ൩, ആദിത്യൻ.
അദ്രിജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. പൎവ്വതത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച.
അദ്രിജാ. ന. പാൎവ്വതി.
അദ്രിജം. ന. കാവിമണ്ണു.
അദ്രരാജൻ. ന. പൎവ്വത രാജാവു, ഹിമവാൻ പൎവ്വതം.
അദ്രിശൃംഗം. ന. മലമുകൾ, കൊടുമുടി.
അദ്വയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ദ്വയമല്ലാത്ത, രണ്ടില്ലാത്ത, ഒന്നായ.
അദ്വയൻ. ന. ബുദ്ധന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ, ബുദ്ധമഹൎഷി.
അദ്വയവാദി. ന. ൧, ബുദ്ധമഹൎഷി, ബുദ്ധന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ൨, ഒരു ദൈവമെ ഉള്ളു എന്നു പറയുന്ന മാൎഗ്ഗക്കാരൻ.
അദ്വൈതം. ന. ൧, ദ്വൈതമല്ലാത്തതു, ഏകത്വം. ൨, വേദാന്തശാസ്ത്രം.
അധമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. കീഴ്ത്തരമായ, നിന്ദ്യമായ.
അധമഭൃതക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ചുമടു ചുമക്കുന്ന.
അധമൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. കടം കൊള്ളുന്ന,

അധര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. താഴെയുള്ള, കീഴ്ത്തരമായുള്ള.

അധരം. ന. ചുണ്ട്, താഴത്തെച്ചൊടി.

അധരീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ക, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ഖ, താഴ്ത്തിപ്പറയപ്പെട്ട.

അധർമ്മം. ന. ധർമ്മമല്ലാത്തതു. ക, അന്യായം. ഖ, അനാചാരം. ങ, പാപം. ര, ഒന്നുടപ്പു.

അധർമ്മ. ന. ക, അന്യായക്കാരൻ. ഖ, മുറവിട്ട നടക്കുന്നവൻ. ങ, ധർമ്മത്തിനു വിരോധമായിട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ.

അധർമ്മിക്കുൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അധവാ. ന. ധവനില്ലാത്തവൾ, ഭർത്താവില്ലാത്തവൾ, വിധവസ്ത്രീ.

അധസ്തലം. ന. താഴത്തെ പ്രദേശം.

അധസ്താൽ. അ. താഴെ.

അധാർമ്മിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ധർമ്മമില്ലാത്ത, അന്യായമുള്ള.

അധി. അ. ഇതു സംസ്കൃതപദത്തിന്റെ ആദിയിൽ വരുമ്പോൾ അധികം ശ്രേഷ്ഠം ഇങ്ങനെ പിന്നെയും പല അർത്ഥങ്ങൾ വരും.

അധിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, പെരുകിയ, വളരെ. ഖ, വിശേഷമുള്ള. ങ, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ര, വഹിപ്പുമുള്ള. **അധികത, അധികത്വം.** ഗ. ന. അധികാവസ്ഥ.

അധികപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (അധിക.) അ. ക്രി. ഏറുന്നു, കവിയുന്നു.

അധികരണം. ന. ക, വിഭക്തികളിൽ സപ്തമി. ഖ, എന്തെങ്കിലും ഇരിക്കുന്നതിനും വെക്കുന്നതിനുമുള്ള പാത്രവും മറ്റും.

അധികരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അധികരി.) സ. ക്രി. അതിക്രമിക്കുന്നു, കവിയുന്നു.

അധികർദ്ധി. വി. (ർദ്ധിക്കു.) വി. ന. ക, അതിഭാഗ്യമുള്ള. ഖ, വർദ്ധിച്ച.

അധികാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. സാമാന്യത്തിലധികം അവയവങ്ങളുള്ള.

അധികാംഗം. ന. പടച്ചട്ടയുടെ മീതെ കെട്ടുന്ന കച്ച.

അധികാരം. ന. ക, ആധിപത്യം. ഖ, പ്രാധാന്യത. ങ, അവകാശം. ര, സ്ഥാനമാനം. ഒ, ഉദ്യോഗം. ന, അദ്ധ്യായം.

അധികാരി. ന. ക, മേൽ വിചാരക്കാരൻ, ഭരിക്കുന്നവൻ, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. ഖ, അവകാശി.

അധിക്രത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മേൽ വിചാരം ചെയ്യപ്പെട്ട.

അധിക്രതൻ. ന. അധികാരി.

അധിക്രമം. ന. അതിക്രമിച്ചു കടക്കുക, ആക്രമം.

അധിഗമനം. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠത. ഖ, ഉയർച്ച.

അധിത്യകു. ന. മലയുടെ മുകൾ പരപ്പു.

അധിപൻ. ന. ക, രാജാവു. ഖ, മേലധികാരി. ങ, ഉടയക്കാരൻ. ര, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

അധിഭൂ. ന. ക, രാജാവു. ഖ, മേലധികാരി. ങ, ഉടയക്കാരൻ.

അധിരഥൻ. ന. ജയിക്കുന്നവൻ.

അധിരൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. കയറിയ, കയറപ്പെട്ട.

അധിരോഹണം. ന. കയറ്റം.

അധിരോഹിണി. ന. കോണി, കയറ്റം.

അധിവസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അധിവസി.) സ. ക്രി. പാർക്കുന്നു. **അധിവസിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അധിവാസം. ന. ക, വീട്ടം. ഖ, പാർക്കുക. ങ, സുഗന്ധിപ്പിക്കുക.

അധിവിന്ന. ന. മൃത ഭാര്യ.

അധിശ്രയണി. ന. തീച്ചൂള, അടുപ്പു.

അധിക്ഷാതാവു. ന. വ്യവസ്ഥനിശ്ചയിച്ചു ക്രമപ്രകാരം നടത്തുന്നവൻ.

അധിക്ഷാത്രി. ന. മേൽ പ്രകാരം നടത്തുന്നവൾ.

അധിക്ഷാനം. ന. ക, പ്രഭുത്വം, ഇരിപ്പു. ഖ, ഭവനം. ങ, പട്ടണം. ര, സ്ഥാനം. ഒ, ചക്രം, വണ്ടി.

അധിക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഇരിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട. ങ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

അധിക്ഷിപ്യം. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ക, ശകാരിക്കപ്പെട്ട. ഖ, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ങ, അയക്കപ്പെട്ട. ര, എറിയപ്പെട്ട.

അധിക്ഷേപം. ന. ക, ശകാരം, നിന്ദവാക്കു. ഖ, അയക്കുക.

അധിക്ഷേപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അധിക്ഷേപി.) സ. ക്രി. ക, അയക്കുന്നു. ഖ, ശകാരിക്കുന്നു.

അധീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പഠിക്കപ്പെട്ട.

അധീതി. ന. പഠിത്തം.

അധീതി. വി. (തീ, തിനീ, തി.) വി. ന. പഠിത്തമുള്ള.

അധീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ചൊൽകീഴിൽ നില്ക്കുന്ന അനുകൂലതയുള്ള, പഠിക്കുന്ന. **അധീനത.** ഗ. ന. അനുകൂലത, ചൊൽക്കീഴിൽ നില്ക്കുന്നവന്റെ അവസ്ഥ,

അധീനം. (മ) ന. ക, കൈവശം. ഉ, അധികാരം.
അധീര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ധീരമല്ലാത്ത. ക, ധൈര്യമില്ലാത്ത. ഉ, ഇഷ്ടക്കുറവുള്ള.
അധീശൻ. ന. ക, നാഥൻ. ഉ, രാജാവു.
അധീശ്വരൻ. ന. ചക്രവർത്തി, മഹാരാജാവു.
അധുനാ. അ. ഇപ്പോൾ.
അധൃഷ്ട. വി. (ക്കൻ, ക്കാ, ക്കം.) വി. ന. ധൃഷ്ടമല്ലാത്ത. ക, ധൈര്യമില്ലാത്ത. ഉ, ലജ്ജയുള്ള, അടക്കമുള്ള.
അധൃഷ്യ. വി. (ക്ക്യൻ, ക്ക്യാ, ക്ക്യം.) വി. ന. ധൃഷ്യമല്ലാത്ത. ക, അടുത്തു കൂടാത്ത വണ്ണം ശക്തിയുള്ള. ഉ, ഘനമുള്ള.
അധൃഷ്യ. ന. ഒരാടു.
അധൈര്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.)വി. ന. ധൈര്യമില്ലാത്ത, ഉറപ്പില്ലാത്ത.
അധോഗതി. ന. താഴത്തോട്ടുള്ള പോക്കു
അധോമണ്ഡ. ന. ഒരുതൈ, വലിയ കടലാട.
അധോജിഹ്വിക. ന. അടിനാക്കു.
അധോംശുകം. ന. ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
അധോഭാഗം. ന. പുവട്ട, താഴത്തെ പ്രദേശം.
അധോഭുവനം. ന. പാതാളലോകം.
അധോമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖീ, ഖം.) വി. ന. ക, കീഴ്പ്പോട്ടു മുഖമായ, കവിഴ്ന്ന. ഉ, കിഴക്കാഞ്ഞുകമായ.
അധോലോകം. ന. താഴത്തെ ലോകം, പാതാളം.
അധോവായു. ന. കിഴശ്വാസം.
അധോക്ഷജൻ. ന. വിഷ്ണു.
അധഃ. അ. താഴെ.
അധഃപതനം. ന. താഴെ വിഴുക.
അധ്യണ്ഡ. ന. നാഴ്യൂരണ.
അധ്യയനം. ന. പഠിക്കു, വേദംപഠിക്കു.
അധ്യവസായം. ന. ഉത്സാഹം.
അധ്യക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. ക, പ്രത്യക്ഷമായ. ഉ, മേലധികാരമുള്ള. അധ്യക്ഷത ഗ. ന. മേലധികാരം.
അധ്യക്ഷം. ന. പഴമണ്ണാല.
അധ്യാത്മാവു. ന. ജീവാത്മാവു.
അധ്യാത്മജ്ഞാനം. ന. ആത്മസംബന്ധമായ അറിവു.
അധ്യാപകൻ. ന. വേദം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരു.
അധ്യാപനം. ന. വേദ ശാസ്ത്രം മുതലായവയെ പഠിപ്പിക്കു.
അധ്യായം. ന. പുരാണങ്ങൾക്കും മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും ഇടെക്കിടെക്കുള്ള ഓരോ നിർത്തുകൾ, വകുപ്പു.
അധ്യായി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. പഠിക്കുന്ന, ചൊല്ലുന്ന.
അധ്യാരൂഢ. വി.(ഢൻ,ഢാ,ഢം.)വി. ന. ക, കേറിയ. ഉ, ഏറെറവും അധികമായുള്ള.
അധ്യാരോപം. ന. ക,ചുമത്തൽ, ഒന്നിനെറ ദോഷമോ ഗുണമോ മറെറാന്നിനെറ പേരിൽ ആക്കി തീർക്കു, ഒരു വസ്തുവിങ്കൽ ഇല്ലാത്ത ഗുണത്തിനെ ഉണ്ടെന്നും മറ്റും ഊഹിക്കു. ഉ, തെറെറായി ഊഹിക്കു.
അധ്യാരോഹം. ന. കുരേഫം.
അധ്യാരോഹണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അധ്യാഹരണം. ന. താഴെ വരുന്ന അർത്ഥം.
അധ്യാഹാരം. ന. ക, ഊഹിക്കു. ഉ, പറയാത്ത വാക്കിനെ നികത്തിച്ചേർക്കു.
അധ്യൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന.ക,ഏറെറവും വർദ്ധിച്ച.ഉ,അധികമായ
അധ്യൂഢ. ന. മൂത്ത ഭാര്യ, രണ്ടു ഭാര്യമാരുള്ളതിൽ മൻപിലത്തവൾ.
അധ്യേഷണ. ന. ക, ക്ഷണിക്കു. ഉ, അപേക്ഷിക്കു.
അധ്രുവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. നിശ്ചയമില്ലാത്ത, സ്ഥിരമില്ലാത്ത.
അദ്ധ്വാവു. ന. വഴി.
അദ്ധ്വഗൻ. ന. വഴിനടക്കുന്നവൻ, വഴിപോക്കൻ.
അദ്ധ്വഗം. ന. ഒട്ടകം.
അദ്ധ്വഗ. ന. ക, ഗംഗാനദി. ഉ, വഴിപോക്കൻ.
അദ്ധ്വനീനൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.
അദ്ധ്വന്യൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.
അദ്ധ്വരം. ന. യാഗം.
അദ്ധ്വരഥം. ന. വഴിപോകുന്നതിനുള്ള തേരു.
അദ്ധ്വര്യു. ന. യജുർവ്വേദം പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.
അദ്ധ്വസു. വി. (സ്സൻ, സ്സു, സ്സം.) വി. ന. നശിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത.
അദ്ധ്വാനം. ന. വേല, പ്രയത്നം.
അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നു. ട. വാൻ. (അദ്ധ്വാനം) അ. ക്രി. വേലയെടുക്കുന്നു, പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു.
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അദ്ധ്വാനി.) അ. ക്രി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം. അദ്ധ്വാനിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
അൻ. ന. വിഷ്ണു
അനക്കം. ന. ഇളക്കം.
അനഗാരൻ. ന. അഗാരമില്ലാത്തവൻ, വീടില്ലാത്തവൻ, സന്യാസി, വനവാസി

അനഘ. വി. (ഘൻ, ഘാ, ഘം.) വി. ന. അഘമില്ലാത്ത. ക, പാപമില്ലാത്ത. ഉ, ദുഃഖമില്ലാത്ത, വ്യസനമില്ലാത്ത.

അനംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. അംഗമില്ലാത്ത, ശരീരമില്ലാത്ത.

അനംഗൻ. ന. കാമദേവൻ.

അനംഗം. ന. ആകാശം.

അനംഗാരി. ന. ശിവൻ.

അനങ്ങുന്നു. ങ്കി.വാൻ. (അനങ്ങ.) അ ക്രി. ഇളകുന്നു. **അനക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

അനചു. വി. (ച്ചൻ, ച്ചാ, ച്ചം.) വി. ന. അച്ചുമില്ലാത്ത, കലങ്ങിയ.

അനഞ്ജനം. ന. ആകാശം.

അനഡ്വാൻ. ന. കാള.

അനഡുഹി. അല്ലെങ്കിൽ, **അനഡ്വാഹി.** ന. പശു.

അനത്തീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അതീതമല്ലാത്ത, കഴിഞ്ഞുപോകാത്ത, കടക്കാത്ത.

അനത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (അനത്ത.) സ. ക്രി. ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്നു.

അനദ്ധ്യക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. അദ്ധ്യക്ഷമല്ലാത്ത. ക, പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്ത. ഉ, മേലധികാരമില്ലാത്ത.

അനന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. അന്തമില്ലാത്ത, അവസാനമില്ലാത്ത, നാശമില്ലാത്ത.

അനന്തൻ. ന. ക, പ്രധാനന്മാരായ എട്ട സർപ്പങ്ങളിൽ ഒന്നു. ഉ, വിഷ്ണു.

അനന്തം. ന. ആകാശം.

അനന്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അന്തരമില്ലാത്ത, പിന്നത്തെ, ഇ ലോം അടുത്ത.

അനന്തരം. അ. അതിന്റെ ശേഷം.

അനന്തരവൻ. ന. തന്റെ ശേഷമായ മുതലവകാശി. ക, അനുജൻ. ഉ, മ കൻ. ങ, മരുമകൻ, പിൻവാഴ്ചക്കാരൻ.

അനന്തരപ്പാട്ട. ന. പിൻവാഴ്ചക്കാ രൻ, അവകാശി.

അനന്തരസ്ഥാനം. ന. അനന്തരവ ന്നുള്ള അവകാശം, പിൻവാഴ്ച.

അനന്തശയനം. ന. തിരുവനന്തപുരം.

അനന്താ. ന. ക, ഭൂമി. ഉ, കറുകമുതലായ ചില മരുന്നുകൾ. ങ, പാർവ്വതി.

അനന്യജൻ. ന. കാമദേവൻ.

അനന്യബന്ധു. വി. (ന്ധ്രിക്കു.) വി. ന. അന്യബന്ധുവില്ലാത്ത, മറ്റുബന്ധുവി ല്ലാത്ത.

അനന്യബുദ്ധി. വി. (ന്ധ്രിക്കു.) വി. ന. അന്യബുദ്ധിയില്ലാത്ത, ഒന്നിൽ തന്നെ ബുദ്ധിയുറപ്പിച്ച.

അനന്യവൃത്തി. വി. (ത്തി, ത്തിനീ, ത്തി.) വി. ന. അന്യവൃത്തിയോടു കൂടാത്ത, ഒന്നിങ്കൽ തന്നെ മനസ്സുറച്ച.

അനന്യശാസന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. അന്യശാസനയോടു കൂടാത്ത, മറ്റു കല്പനയോടു കൂടാത്ത, ഏകശാസനയുള്ള.

അനപത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. അപത്യമില്ലാത്ത, സന്തതിയില്ലാത്ത, പുത്രനില്ലാത്ത. **അനപത്യത്വം. അനപത്യത.** ഗു. ന. സന്തതിയില്ലായ്മ.

അനപരാദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠമായ, പ്രധാനമായ.

അനപായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. അപായമില്ലാത്ത, നാശമില്ലാത്ത.

അനപേക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. അപേക്ഷയില്ലാത്ത, ആഗ്രഹമില്ലാത്ത.

അനപേക്ഷ. ന. ആഗ്രഹിക്കായ്ക, ഉപേക്ഷ.

അനപ്പു. ന. ചൂട്ട, ഉഷ്ണം.

അനയം. ന. ക, നയമല്ലാത്തതു, നീതികേട്ട, മുറകേട്ട. ഉ, ആപത്തു.

അനരുന്നു. ന്നു. വാൻ.(അനർ) അ.ക്രി. ചൂടുപിടിക്കുന്നു, കായുന്നു. **അനർത്തുന്നു.** സ. ക്രി.

അനല്പ. വി. (ല്പൻ, ല്പാ, ല്പം.) വി. ന. അല്പമില്ലാത്ത. ക, സാക്ഷായില്ലാത്ത, തടവില്ലാത്ത. ഉ, തന്നിഷ്ടമുള്ള.

അനർത്ഥ. വി. (ർത്ഥൻ, ർത്ഥാ, ർത്ഥം.) വി. ന. അർത്ഥമില്ലാത്ത. ക, സമ്പത്തില്ലാത്ത. ഉ, പ്രയോജനമില്ലാത്ത.

അനർത്ഥകം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അനർത്ഥകം. ന. അർത്ഥമില്ലാത്ത വാക്കു.

അനൽ. ന. ക, ചൂട്ട. ഉ, തീ.

അനലൻ. ന. ക, തീ. ഉ, അഗ്നിദേവൻ. ങ, പിത്തം. ര, വെളുത്തവെണ്ടകം. ഇ. കൊട്ടവേലി. ണ, അക്ഷവസുകളിൽ ഒരുത്തൻ.

അനലംകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന അലംകൃതമല്ലാത്ത, അലംകരിക്കപ്പെടാത്ത.

അനല്പ. ന. ചൂട്ട.

അനല്പ. വി. (ല്പൻ, ല്പാ, ല്പം.) വി. ന. അല്പമല്ലാത്ത, അനവധിയായ.

അനവധാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. അവധാനമില്ലാത്ത, ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത, ഓർക്കരുവുള്ള. **അനവധാനത.** ഗു. ന. ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ.

അനവധി. വി. (ധ്രിക്കു.) വി. ന. അവധിയില്ലാത്ത, അറുതിയില്ലാത്ത, വളരെ.

അനവദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, നല്ല.

അനവരത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. എന്നേക്കുമുള്ള, എപ്പോഴുമുള്ള.

അനവസ്സര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അവസ്സരമില്ലാത്ത, വെടിപ്പുള്ള.

അനവസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അവസ്ഥിതമല്ലാത്ത, സ്ഥിരതയില്ലാത്ത, വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത.

അനവസ്ഥിതി. ന. അവസ്ഥിതിയില്ലായ്മ, സ്ഥിരതയില്ലായ്മ, വ്യവസ്ഥയില്ലായ്മ.

അനവാപ്യ. വി.(പൂൻ, പ്യൂ, പ്യം.) വി. ന. അവാപ്യമല്ലാത്ത, ലഭിക്കാത്ത, ലഭിക്കപ്പെടാത്ത.

അനശന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. അശനമില്ലാത്ത, ഭക്ഷിക്കാത്ത, ഉപവസിക്കുന്ന.

അനശ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. നശ്വരമല്ലാത്ത, നാശമില്ലാത്ത, എന്നേക്കുമുള്ള.

അനസ്സു. ന. ക, ചാട്ടം. ഉ, ചോറു. ന, അമ്മ. ര, ജനനം.ഇ, ജീവൻ, ശ്വാസം.

അനഹങ്കാരം. അല്ലെങ്കിൽ, **അനഹങ്കൃതി.** ന. അഹങ്കാരമില്ലായ്മ, സാധുസ്വഭാവം, അടക്കം.

അനഹങ്കാരത്വം. ന. അഹങ്കാരമില്ലായ്മ.

അനക്ഷരം. ന. ഉചിതമല്ലാത്ത വാക്കു.

അനാകാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആകാരമില്ലാത്ത, രൂപമില്ലാത്ത,വിരൂപമായ.

അനാകുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ആകുലമില്ലാത്ത, ദുഃഖമില്ലാത്ത, കുഴച്ചിലില്ലാത്ത, സമ്മിശ്രമല്ലാത്ത.

അനാകൃഷ്ട. വി. (ക്ടൻ, ക്ടാ, ക്ടം.) വി. ന. ആകൃഷ്ടമല്ലാത്ത, ആകൎഷിക്കപ്പെടാത്ത, വലിക്കപ്പെടാത്ത.

അനാഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗതമല്ലാത്ത. ക, വരാത്ത. ഉ, വരാനിരിക്കുന്ന, (ഇതു കാലത്തോടു ചേരും.)ന, അറിയാത്ത. ര,ലഭിക്കാത്ത, പഠിക്കാത്ത.

അനാഗതാർത്തവ. ന. കന്യക, തെരുളാത്ത പെണ്ണു.

അനാചാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആചാരമില്ലാത്ത, മര്യാദയില്ലാത്ത.

അനാചാരം. ന. ആചാരമില്ലായ്മ. ക, മര്യാദകേടു. ഉ, സന്മാർഗ്ഗമില്ലായ്മ.

അനാജ്ഞപ്യ. വി. (പൂൻ, പ്യൂ, പ്യം.) വി. ന. ആജ്ഞാപ്യമല്ലാത്ത, കല്പിക്കപ്പെടാത്ത.

അനാതുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആതുരമല്ലാത്ത. ക, ദുഃഖമില്ലാത്ത. ഉ, രോഗമില്ലാത്ത.

അനാഥ. വി. (ഥൻ, ഥാ, ഥം.) വി.ന. നാഥനില്ലാത്ത, രാജാവില്ലാത്ത, രക്ഷിതാവില്ലാത്ത, ഭർത്താവില്ലാത്ത.

അനാദരം. ന. ആദരമില്ലായ്മ, പരിഭവം.

അനാദി. വി. (ക്ഷ്യ.) വി. ന. ആദിയില്ലാത്ത.

അനാദിതരിശ്ശു. ന.ഏറിയകാലമായിട്ടു തരിശ്ശു കിടക്കുന്ന നിലം.

അനാദിബന്ധം. ന. ഇടവിടാതുള്ള മായാസംബന്ധം.

അനാദൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആദൃതമല്ലാത്ത, ആദരിക്കപ്പെടാത്ത, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

അനാദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ആദ്യമില്ലാത്ത, എല്ലാവരിലും മുൻപേയുള്ള.

അനാദ്യൻ. ന. ആദിയില്ലാത്തവൻ, എല്ലാവരിലും മുൻപെളുള്ളവൻ,ദൈവം.

അനാദ്യവിദ്യ. ന. ഈശ്വരന്റെ ശക്തി, മായ.

അനാധാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി ന. ആധാരമില്ലാത്ത, സഹായമില്ലാത്ത, ആശ്രയമില്ലാത്ത.

അനാമക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നാമമില്ലാത്ത, പേരില്ലാത്ത.

അനാമകം. ന. അശ്ലീല, മൂലരോഗം.

അനാമയം. ന. ആമയമില്ലായ്മ, ദീനമില്ലായ്മ, ശരീരസൌഖ്യം.

അനാമിക. ന. മോതിര വിരൽ.

അനായാസം.വി.ന.ആയാസമില്ലാത്ത, പ്രയാസമില്ലാത്ത.

അനായാസകൃതം. വി. ന.പ്രയാസം കൂടാതെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടി, (ഇതു കഷ്ടായത്തോടു ചേരും.)

അനാരത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. എപ്പോഴുമുള്ള, നിത്യമായ. അ. നിത്യമായിട്ടു.

അനായ്ത്തിക്കം. ന. വേപ്പുമരം.

അനാലസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. ക, ആലസ്യമില്ലാത്ത, ക്ഷീണമില്ലാത്ത. ഉ,ചൊടിപ്പുള്ള.

അനാലസ്യം. ന. ക, ആലസ്യമില്ലായ്മ, ക്ഷീണമില്ലായ്മ. ഉ, ചൊടിപ്പു.

അനാവില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ആവിലമല്ലാത്ത, കലങ്ങാത്ത, തെളിഞ്ഞ.

അനാവൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആവൃതമല്ലാത്ത. ക, മൂടപ്പെടാത്ത. ഉ, മറെക്കപ്പെടാത്ത. ന, ഉടുക്കപ്പെടാത്ത.

അനാവൃഷ്ടി. ന. വൃഷ്ടിയില്ലായ്മ, മഴയില്ലായ്മ.

അനാശ്രയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ആശ്രയമില്ലാത്ത, രക്ഷയില്ലാത്ത.

അനാശ്രയം. ന. ആശ്രയമില്ലായ്ക, രക്ഷയില്ലായ്ക.

അനാഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ആഹതമല്ലാത്ത, അടിക്കപ്പെടാത്ത. ഉ, മുറിക്കപ്പെടാത്ത.

അനാഹതം. ന. ക, ധ്യാനമുറയിൽ പറയുന്ന ആറു സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഹൃദയത്തിലെ ഒരു ഭാഗം. ഉ, ശംഖുവിശേഷം.

അനിത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. നിത്യമല്ലാത്ത, ഏറക്കാലം നില്ക്കാത്ത. **അനിത്യത.** ഗു. ന. ഏറെക്കാലം നില്ക്കായ്ക.

അനിന്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിതമല്ലാത്ത, നിന്ദിക്കപ്പെടാത്ത.

അനിമിഷം. അല്ലെങ്കിൽ, **അനിമേഷം.** ന. ക, മത്സ്യം. ഉ, കണ്ണടയ്ക്കാത്തതു. ന, ദേവജാതി.

അനിരുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ക, ശുദ്ധമായിട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്ന. ഉ, തടയപ്പെടാത്ത, തന്നിക്കുമുള്ള.

അനിരുദ്ധൻ. ന. പ്രദ്യുമ്നന്റെ പുത്രൻ.

അനിലൻ. ന. വായു, കാറ്റു.

അനിവായ്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി. ന. നിവാര്യമല്ലാത്ത, തടുത്തുകൂടാത്ത.

അനിശം. അ. എപ്പോഴും, നിത്യമായിട്ടു.

അനിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഇഷ്ടമല്ലാത്ത, പ്രിയമല്ലാത്ത, ആഗ്രഹിക്കപ്പെടാത്ത.

അനിഷ്ടം. ന. ഇഷ്ടക്കേടു.

അനിഷ്ഠം. ന. ഇരുപത്തേഴിൽ പതിനേഴാം നക്ഷത്രം.

അനീകം. ന. ക, സൈന്യം. ഉ, യുദ്ധം.

അനീകസ്ഥൻ. ന. ക, ആയുധത്തോടു കൂടെയുള്ള അകമ്പടിക്കാരൻ. ഉ, സൈന്യപാലൻ. ന, ചന്ദ്രയുദ്ധം ചെയ്യുന്നവൻ.

അനീകിനി. ന. സൈന്യം, ഫലവൃക്ഷങ്ങളും ഫലവൃക്ഷങ്ങളും തിങ്ങുകയും സുഖസൗകര്യങ്ങളും ക്രമത്തിൽ കാലാൾപടകളും കൂടിയതു.

അനീതി. ന. ക, നീതിയില്ലാത്തതു, മര്യാദകേടു. ഉ, ദുർനടപ്പു.

അനീശ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, ഈശ്വരനില്ലാത്ത, ദൈവമില്ലാത്ത. ഉ, രക്ഷിതാവില്ലാത്ത.

അനീശ്വരവാദി. ന. ഈശ്വരവാദിയല്ലാത്തവൻ, ദൈവമില്ലെന്നു പറയുന്നവൻ, നാസ്തികൻ.

അനു. ഇതു സംസ്കൃതപദങ്ങൾക്കു മുൻപേ ചെയ്യുന്ന കർവ്വ്യയപദം. ക, പിന്നാലെ. ഉ, പൊലെ. ന, കീഴെ. ര, കൂടെ. ഭ, ഒരുമിച്ചു. സ, അംശമായിട്ടു. ഉ, ഓരോന്നായിട്ടു. വ, അടുക്കൽ. ന, കുറിച്ചു. ക്രം, യഥാക്രമമായി, തോറും ഇങ്ങിനെ അർത്ഥങ്ങൾ വരും.

അനുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ദുഷ്ക്രമമുള്ള, കാമശീലമുള്ള.

അനുകഥനം. ന. കൂടെ പറക, പിന്നാലെ പറക.

അനുകമ്പ. ന. ദയ, കൃപ.

അനുകമ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ദയചെയ്യപ്പെട്ട.

അനുകമ്പ്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ദയചെയ്യപ്പെടുവാൻ തക്ക.

അനുകരണം. ന. തുല്യമായി തീരുക, മറൊരുത്തനെ പോലെചെയ്ക.

അനുകരിക്കുന്ന. ച്ചു പ്പാൻ. (അനുകരി.) സ. ക്രി. കണ്ടുചെയ്യുന്ന, മറൊരുത്തനെ പോലെ ചെയ്യുന്ന, തുല്യമായി തീരുന്ന.

അനുകല്പ. വി. (ല്പൻ, ല്പാ, ല്പം.) വി. ന. ഏകദേശം തുല്യമായ.

അനുകർഷം. ന. ക, വണ്ടിയുടെ ചുവട്ടം. ഉ, മന്ത്രംകൊണ്ടു വിളിക്ക.

അനുകർഷണം. ന. ക, മന്ത്രംകൊണ്ടു വിളിക്ക. ഉ, ആകർഷിക്ക.

അനുകാമിനൻ. ന. ഇഷ്ടംപോലെ നടക്കുന്നവൻ, ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ.

അനുകാരം. ന. മറൊരുത്തനെപ്പോലെ ചെയ്ക.

അനുകാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. മറൊരുത്തനെപ്പോലെ ചെയ്യുന്ന, തുല്യമായി തീരുന്ന.

അനുകൂല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തനിക്കു ഇഷ്ടത്തിനു സഹായിക്കുന്ന, സ്നേഹമുള്ള. **അനുകൂലത.** ഗു. ന. അനുസരിപ്പു, സഹായത, വിരോധമില്ലായ്ക.

അനുകൂലപ്പെടുന്നു. ട്ടു വാൻ. (അനുകൂല.) അ. ക്രി. സഹായമാകുന്നു. **അനുകൂലപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.

അനുക്രമം. ന. ക്രമത്തിനു തക്കവണ്ണം, ക്രമത്തെ അനുസരിച്ചുള്ള മുറ.

അനുക്രോശം. ന. കരുണ, ദയ.

അനുഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. പിന്നാലെ ചെന്ന.

അനുഗൻ. ന. ഭൃത്യൻ.

അനുഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പിന്നാലെ ചെന്ന. ഉ, ലഭിക്കപ്പെട്ട, പിന്നാലെ ചെല്ലപ്പെട്ട.

അനുഗതി. ന. പിന്നാലെ ചെല്ലുക.
അനുഗമം. അല്ലെങ്കിൽ, **അനുഗമനം.** ന. ക, പിന്നാലെ ചെല്ലുക. ഉ, ക്രൂടെ മർക്ക.
അനുഗമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അനുഗമി) സ. ക്രി. പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു, ക്രൂടെ പോകുന്നു.
അനുഗമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. ന. പിന്നാലെ ചെല്ലുവാൻ തക്ക.
അനുഗാമി. ന. ക്രൂടെ പോകുന്നവൻ, പിന്നാലെ പോകുന്നവൻ.
അനുഗ്രഹണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. യോജ്യതയുള്ള, ഗുണംകൊണ്ടു തുല്യമായ.
അനുഗൃഹീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
അനുഗ്രഹം. ന. ക, ആശീർവ്വാദം ഉ, നന്മവരുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രവൃത്തി.
അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അനുഗ്രഹി.) സ. ക്രി. ആശീർവ്വാദം ചെയ്യുന്നു, നന്മവരുവാൻ തക്കവണ്ണം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നു.
അനുചരൻ. ന. പിന്നാലെ ക്രൂടെ പോകുന്നവൻ, ഭൃത്യൻ.
അനുചരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അനുചരി.) സ. ക്രി. പിന്നാലെ ക്രൂടെ പോകുന്നു.
അനുചരീ. ന. പിന്നാലെ നടക്കുന്നവൾ, ദാസി.
അനുചാരി. പി. (രീ, രിണി, രി.) വി. ന. പിന്നാലെ ക്രൂടെ നടക്കുന്ന.
അനുചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉചിതമല്ലാത്ത, കൊള്ളരുതാത്ത.
അനുചിന്തനം. ന. ക, ക്രൂടിവിചാരം. ഉ, വിണ്ടുംവിചാരം.
അനുജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. പിന്നാലെ ഉണ്ടായ.
അനുജൻ. ന. ഇളയസഹോദരൻ.
അനുജത്തി. ന. ഇളയസഹോദരി.
അനുജന്മ. വി. (ന്മാ, ന്മാ, ന്മ.) വി. ന. പിന്നീടുണ്ടായ.
അനുജന്മാവു. ന. ഇളയസഹോദരൻ, അനുജൻ.
അനുജാ. ന. ഇളയസഹോദരി.
അനുജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പിന്നാലെ ജനിച്ച, പിന്നീടുണ്ടായ.
അനുജാതൻ. ന. അനുജൻ.
അനുജീവി. വി. (വീ, വിനീ, വി.) വി. ന. സേവിച്ചുപാകുന്ന, ആശ്രയിച്ചുപാകുന്ന.
അനുജ്ഞ. ന. ക, അനുവാദം. ഉ, കല്പന.
അനുജ്ഞാത. വി. (തൻ, താ, തം) വി. ന. അനുവദിക്കപ്പെട്ട, കല്പിക്കപ്പെട്ട.
അനുതപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അനുതപി.) അ. ക്രി. ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു ദുഃഖിക്കുന്നു.
അനുതർഷം. ന. ക, ദാഹം. ഉ, ആഗ്രഹം. ങ, ഒരു പാനപാത്രം.
അനുതർഷണം. ന. ക, ചാരായം കുടിക്കുന്ന ഒരു പാത്രം. ഉ, ചാരായം പകർന്നുകൊടുക്ക.
അനുതാപം. ന. ചെയ്തതിനെ കുറിച്ചു പിന്നെയുള്ള ദുഃഖം.
അനുത്തമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, വിശേഷമുള്ള.
അനുത്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി ന. ക, അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ഉ, ഉത്തരം പറയാത്ത. ങ, സ്ഥിരമായ. ൠ, തെക്കുള്ള. ൡ, താണ.
അനുദിനം. അ. ദിവസം പ്രതി.
അനുദ്യമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഉത്സാഹമില്ലാത്ത, മടിയുള്ള.
അനുനന്ദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അനുനന്ദി) സ. ക്രി. ക, പ്രശംസിക്കുന്നു. ഉ, സന്തോഷിക്കുന്നു.
അനുനയം. ന. ക, സാവധാനമായ വാക്കും മറ്റും കൊണ്ടു ആശ്വസിപ്പിക്കയും സന്തോഷിപ്പിക്കയും മറ്റും. ഉ, വന്ദനം.
അനുനയിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അനുനയി.) സ. ക്രി. ആശ്വസിപ്പിക്കയുമ്മറ്റും ചെയ്യുന്നു, സൽക്കരിക്കുന്നു.
അനുപദം. അ. പിന്നാലെ, ക്രൂടക്രൂടെ.
അനുപദീ. ന. അന്വേഷണക്കാരൻ.
അനുപദീന. ന. മുട്ടുചെറുപ്പു.
അനുപപത്തി. ന. പറഞ്ഞതിനെ യുക്തികൊണ്ടു സാധിപ്പിക്കായ്ക, പൂർത്തിവരുത്തായ്ക.
അനുപമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. തുല്യമില്ലാത്ത, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
അനുപമാ. ന. തെക്കുപടിഞ്ഞാറെക്കോണിലെടിക്കുലകൻറെ ആനയുടെപിടി.
അനുപസ്ഥിതി. ന. ക്രൂടെയില്ലായ്ക, അസ്ഥിരത, അടക്കമില്ലായ്ക.
അനുപാനം. ന. ഔഷധം സേവിപ്പാറാകുമ്പോൾ മേമ്പൊടിയെന്ന പേരു പറയുന്നതായി ചേർക്കുന്ന തേനും, പഞ്ചസാരയും മറ്റും, ചില ഔഷധം സേവിച്ചാലുടനെ കുടിക്കുന്ന പാലും മറ്റും, ചില ഔഷധങ്ങൾ കലക്കുന്നതിനുള്ള പാലു മോരു മുതലായവ.
അനുപ്ലവൻ. ന. സഹായക്കാരനായി പിന്നാലെ നടക്കുന്നവൻ.
അനുബന്ധം. ന. ക, ചേർച്ച, സംബ

സ്ഥം. ക, രോഗത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണം. ന, പദങ്ങളോടു ചേർന്നു പിന്നിട്ടു പോകുന്നതായ ചില പ്രത്യയങ്ങളും മറ്റും. ര, മുഖത്തെ അനുസരിക്കുന്ന ശിക്ഷ്യൻ, അല്ലെങ്കിൽ പൈതൽ. ഇ, ഇടസ്സന്ധിന്റെ അനുസരണ. ന്യ, ബന്ധിക.

അനുബന്ധിത്വം. ന. അനുബന്ധമുള്ളതിന്റെ അവസ്ഥ.

അനുബിംബം. ന. കണ്ണാടിവെയിൽ വെള്ളം മുതലായതിലെ പ്രതിഛായ, നിഴൽ.

അനുബിംബിക്കുന്നു. ച്വ. പ്ലാൻ. (അനുബിംബ്) അ. ക്രി. പ്രതിബിംബിക്കുന്നു, നിഴലിക്കുന്നു.

അനുബോധം. ന. ചന്ദനവും മറ്റും പൂശുക, കുറിയിടുക.

അനുഭവം. ന. ക, ഉപഭോഗം. ഖ, സുഖത്തെയോ ദുഃഖത്തെയോ എടുക്ക. ന, സഹിക്ക. ര, പരിചയിച്ചറിക. ഭ, (മ.) രാജാവു കൂടിയാനവന്മാർക്കു കരം ക്രൂടാതെ കൊടുക്കുന്ന നിലമോ, പുരയിടമോ.

അനുഭവിക്കുന്നു. ച്വ. പ്ലാൻ. (അനുഭവി.) സ. ക്രി. ക, ഉപഭോഗിക്കുന്നു. ഖ, സഹിക്കുന്നു. ന, ശീലിച്ചറിയുന്നു.

അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

അനുഭാവം. ന. ക, മഹത്വം, പ്രഭാവം. ഖ, ആംഗ്യംകൊണ്ടു തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അറിയിക്ക. ന, സ്ഥിരമായ അഭിപ്രായം, നിശ്ചയം.

അനുഭാവന. ന. അനുസരിച്ചു ഭാവം കാണിക്ക.

അനുഭൂതി. ന. അനുഭവം.

അനുഭോക്തൃത്വം. ന. അനുഭവിക്കുന്നവൻ.

അനുഭോഗം. ന. അനുഭവം, സഹിക്കയും മറ്റും.

അനുമത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അനുവദിക്കപ്പെട്ട, സമ്മതിക്കപ്പെട്ട.

അനുമതി. ന. ക, സമ്മതം. ഖ, അനുവാദം. ന, കല്പന. ര, പതിന്നാലു ക്രൂടിയ വെള്ളത്തവ്വു.

അനുമതിക്കുന്നു. ച്വ. പ്ലാൻ. (അനുമതി.) സ. ക്രി. സമ്മതിക്കുന്നു.

അനുമരണം. ന. ഭർത്താവു മരിച്ച ശവം ദഹിപ്പിക്കുമ്പോൾ ക്രൂടെ ഭാര്യയും സ്നേഹത്തോടെ തീയിൽ ചാടി മരിക്ക, ക്രൂടെ മരിക്ക.

അനുമാനം. ന. ക, തർക്കശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു ലക്ഷണം. ഖ, സംശയം, ഊഹം.

അനുമാനിക്കുന്നു. ച്വ. പ്ലാൻ. (അനുമാനി.) സ. ക്രി. സംശയിക്കുന്നു, ഊഹിക്കുന്നു.

അനുമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഊഹിക്കപ്പെട്ട, ഒരു കാരണംകൊണ്ടു സംശയം തോന്നപ്പെട്ട.

അനുമേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഊഹിക്കത്തക്ക.

അനുമോദം. ന. സന്തോഷം, ക്രൂടെയുള്ള സന്തോഷം.

അനുമോദിക്കുന്നു. ച്വ. പ്ലാൻ. (അനുമോദി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു, ക്രൂടെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

അനുയാത്രു. ന. മാനമുള്ളവരും മറ്റും പോകുമ്പോൾ ആചാരമായിട്ടു അല്പം വഴിക്രൂടെപ്പോക.

അനുയാനം. ന. നടക്കുന്നവന്റെ പുറകെ പോക.

അനുയായി. വി. (യീ, യിനി, യി.) വി. ന. പിന്നാലെ പോകുന്ന, ആശ്രയിച്ചു പോകുന്ന.

അനുയോഗം. അല്ലെങ്കിൽ **അനുയോജനം.** ന. ചോദ്യം, വർത്തമാനവും മറ്റും ചോദിക്ക.

അനുയോജിക്കുന്നു. ച്വ. പ്ലാൻ. (അനുയോജി.) സ. ക്രി. ക, ചോദിക്കുന്നു. ഖ, ഇണങ്ങുന്നു, ചേരുന്നു. **അനുയോജിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അനുരക്ത. വി. (കൃതൻ, കൃതാ, കൃതം.) വി. ന. ക, സ്നേഹമുള്ള. ഖ, ആഗ്രഹമുള്ള.

അനുരതി. ന. സ്നേഹം, ആഗ്രഹം.

അനുരാഗം. ന. സ്നേഹം, ആഗ്രഹം.

അനുരാധ. ന. പതിനേഴാം നക്ഷത്രം, അനിഴം.

അനുരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. തുല്യരൂപമുള്ള, സദൃശമായുള്ള, തക്കതായുള്ള.

അനുരൂപം. ന. സദൃശം, തുല്യം.

അനുരോധം. ന. അനുകൂലം, അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്ക.

അനുരോധക. വി (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അനുകൂലമുള്ള, അനുസരണമുള്ള.

അനുലപിക്കുന്നു. ച്വ. പ്ലാൻ. (അനുലപി.) സ. ക്രി. ക്രൂടക്രൂടെ പറയുന്നു, പറഞ്ഞതു തന്നെ പറയുന്നു.

അനുലാപം. ന. ആവർത്തിച്ചുപറക, ക്രൂടക്രൂടെപ്പറക.

അനുലേപനം. ന. ക, ദേഹത്തിൽ പൂശുവാനുള്ള ചന്ദനം മുതലായ കുറിക്രൂട്ടു, സുഗന്ധദ്രവ്യം. ഖ, ചന്ദനം പൂശുക.

അനുലോപം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അനുലോമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക്രമമായുള്ള, മുറയെ അനുസരിച്ച, അനുകൂലമായ.

അനുല്പത്തി. ന. ജനിക്കായ്ക.

അനുവദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അനുവദി.) സ. ക്രി. സമ്മതിക്കുന്നു, അനുമതിച്ചു പറയുന്നു.

അനുവർത്തകൻ. നാ. ഇഷ്ടത്തെ അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കയും മാറും ചെയ്യുന്നവൻ.

അനുവർത്തനം. നാ. അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കയും മാറും.

അനുവർത്തി. വി. (ത്തീ, ത്തിനീ, ത്തി.) വി. നാ. അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന.

അനുവർത്തിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അനുവർത്തി.) സ. ക്രി. അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു.

അനുവാകം. നാ. വേദത്തിലെ ഒരു രോ ഭാഗത്തിന്റെ പേരു.

അനുവാദം. നാ. സമ്മതം, അനുമതിച്ചുപറക.

അനുവാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. നാ. അനുസരിച്ചു പറയുന്ന, സമ്മതിക്കുന്ന.

അനുവാസം. നാ. സുഗന്ധമുണ്ടാക്കുക.

അനുവാസനം. നാ. ക, സ്നേഹം. ഉ, വസ്ത്രത്തിനും മറ്റും സുഗന്ധമുണ്ടാക്കുക.

അനുവാസരം. അ. ദിവസംപ്രതി.

അനുവിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. നാ. ക, ചേർക്കപ്പെട്ട. ഉ, മുറുകപ്പെട്ട.

അനുവൃത്തി. നാ. അനുസരിച്ചുപ്രവൃത്തിക്കയും മാറും, ഒരുത്തൻ ചെയ്യുന്നിനെ കണ്ടു ചെയ്കു.

അനുവേലം. അ. ക്രൂടക്രൂടെ.

അനുശയം. നാ. ക, പശ്ചാത്താപം. ഉ, പണ്ടേയുള്ള വൈരം.

അനുശാസനം. നാ. ക, കല്പന, വരുതി. ഉ, ശാസ്ത്രം, ചട്ടം.

അനുശാസിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അനുശാസി.) സ. ക്രി. ക, കല്പിക്കുന്നു. ഉ, നടത്തുന്നു.

അനുശോകം. നാ. ക, ദുഃഖം. ഉ, പശ്ചാത്താപം.

അനുശോചനം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അനുഷക്തി. നാ. സ്നേഹം.

അനുഷ്ഠാംഗം. നാ. ക, സംബന്ധം. ഉ, മനസ്സലിവു.

അനുഷ്ഠാനം. നാ. ആചരിക്കുക, ചെയ്കു.

അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അനുഷ്ഠി.) സ. ക്രി. ആചരിക്കുന്നു, ചെയ്യുന്നു.

അനുഷ്ഠിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ആചരിക്കപ്പെട്ട, ചെയ്യപ്പെട്ട.

അനുസന്ധാനം. നാ. വിചാരിച്ചുശോധന ചെയ്കു.

അനുസന്ധിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അനുസന്ധി.) സ. ക്രി. വിചാരിച്ചു ശോധന ചെയ്യുന്നു.

അനുസരണം. നാ. ക, സമ്മതം. ഉ, പിന്നാലെ ചെല്ലുക.

അനുസരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അനുസരി.) സ. ക്രി. ക, സമ്മതിക്കുന്നു. ഉ, പിന്നാലെ നടക്കുന്നു. **അനുസരിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അനുസാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. നാ. അനുസരണമുള്ള, സമ്മതമുള്ള, പിന്നാലെ ചെല്ലുന്ന.

അനുസ്വാരം. നാ. അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതുമ്പോൾ ചില അവസാനത്തിങ്കൽ മകാരത്തിനു പകരം എഴുതുന്ന വിന്തു.

അനുഹാരം. നാ. ഒന്നിനോടു തുല്യമായി തോന്നുചരിക.

അനൂക്ഷണം. അ. ക്രൂടക്രൂടെ.

അനൂകം. നാ. ക, ശീലം. ഉ, വംശം. ങ, ജീവന്റെ മുൻപിലത്തെ അവസ്ഥ.

അനൂചാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. നല്ലശീലമുള്ള.

അനൂചാനൻ. നാ. വേദങ്ങളും വേദാംഗങ്ങളും പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.

അനൂന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. ഊനമില്ലാത്ത, കുറവില്ലാത്ത, മുഴുവനായ.

അനൂനക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അനൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. നാ. വെള്ളത്തിനോടടുത്ത, ഓരുമുള്ള.

അനൂപം. നാ. ക, കന്നു. ഉ, താന്നപ്രദേശം, കടൽ കായലുകളോടടുത്ത ദിക്കു.

അനൂരു. വി. (ത്രീക്കു.) വി. നാ. ഊരുവില്ലാത്ത, തുടയില്ലാത്ത.

അനൂരു. നാ. സൂര്യന്റെ തേരുനടത്തുന്നവൻ, അരുണൻ.

അനൃജു. വി. (ത്രീക്കു) വി. നാ. ഋജുവല്ലാത്ത, വളഞ്ഞ, ചൊവ്വില്ലാത്ത, നേരില്ലാത്ത, വ്യാജമുള്ള.

അനൃണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. നാ. ഋണമില്ലാത്ത, കടമില്ലാത്ത.

അനൃതം. നാ. ക, വ്യാജം. ഉ, കൃഷി.

അനേക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ഏകമല്ലാത്ത, ഒന്നല്ലാത്ത, വളരെ, പല.

അനേകധാ. അ. പലപ്രകാരം.

അനേകപ. നാ. ആന.

അനേകപാ. നാ. പിടിയാന.

അനേഡമൂക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. കുപറകയും കേൾക്കയും ഇല്ലാത്ത. ഉ, ദുഷ്കൃതയും വഞ്ചനയും ഉള്ള.

അനേഹസ്സു. നാ. കാലം.

അനൈകഹം. നാ. വൃക്ഷം.

അന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ഒടുക്കമുള്ള.
അന്തകൻ. ന. യമധൎമ്മരാജാവു, കാലൻ.
അന്തകരിപു. ന. ശിവൻ.
അന്തകാന്തകൻ. ന. ശിവൻ.
അന്തണൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
അന്തം. ന. ൧, അവസാനം. ൨, മരണം, നാശം. ൩, അതൃത്തി.
അന്തരം. ന. ൧, മദ്ധ്യപ്രദേശം, ഇട. ൨, ഭേദം. ൩, സ്ഥാനം. ൪, കാലം. ൫, വസ്ത്രംധരിക്ക, മൂടുക. ൬, നിമിത്തം. ൭, ദ്വാരം. ൮, സ്വന്ത. ൯, കൂടാതെ. ൧൦, പുറത്തു. ൧൧, തക്കസമയം. ൧൨, നടുവു. ൧൩, പരമാത്മാവു. ൧൪, മററതു.
അന്തരംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി ന. ൧, സ്വന്തമായ. ൨, അകത്തുള്ള.
അന്തരംഗം. ന. ൧, ഹൃദയം. ൨, മനസ്സു.
അന്തരാ. അ. ൧, കൂടാതെ. ൨, നടുവിൽ. ൩, ഇടയിൽ, സമീപെ.
അന്തരായം. ന. വിഘ്നം, തടവു.
അന്തരാത്മാവു. ന. ൧, ജീവാത്മാവു. ൨, മനസ്സു.
അന്തരാളം. ന. നടുവു, ഇടയിലുള്ള സ്ഥലം.
അന്തരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അന്തരി.) അ. ക്രി. ൧, ഇടയിൽവരുന്നു. ൨, ഭേദിക്കുന്നു. ൩, മരിക്കുന്നു.
അന്തരിക്ഷം. അല്ലെങ്കിൽ, **അന്തരീക്ഷം.** ന. ആകാശം.
അന്തരീപം. ന. ദ്വീപു, തുരുത്തു.
അന്തരീയം. ന. ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
അന്തരെ. അ. നടുവിൽ, ഇടയിൽ.
അന്തരേണ. അ. ൧, കൂടാതെ, ഒഴികെ. ൨, ഇടയിൽ, നടുവിൽ.
അന്തൎഗ്ഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മറന്നുപോയ. ൨, നടുവിലിരിക്കുന്ന. ൩, അകത്തുള്ള.
അന്തൎഗ്ഗൃഹം. ന. അകത്തെപ്പുരമുറി.
അന്തൎജ്ജനം. ന. ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ.
അന്തൎദ്ധാ. ന. മറവു, മറയുക.
അന്തൎദ്ധാനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
അന്തൎദ്ധാര. ന. പെരുമഴ.
അന്തൎദ്ധി. ന. മറവു.
അന്തൎദ്വാരം. ന. പുരയ്ക്കകത്തെ വാതിൽ.
അന്തൎബലം. ന. അകത്തെശക്തി, ഉള്ളുറപ്പു.
അന്തൎഭയം. ന. ഉൾപ്പേടി.
അന്തൎഭവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അന്തൎഭവി.) അ. ക്രി. ഉൾപ്പെടുന്നു, അകത്തുണ്ടാകുന്നു.
അന്തൎഭാഗം. ന. ഉള്ളു, അകം.
അന്തൎഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം) വി. ന അകത്തുണ്ടായ.
അന്തൎമ്മദം. ന. അഹങ്കാരം.
അന്തൎമ്മനസ്സു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ദുഃഖമുള്ള, വ്യാകുലമുള്ള.
അന്തൎമ്മോദം. ന. സന്തോഷം.
അന്തൎയ്യാമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. എല്ലാററിന്റെയും ഉള്ളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന, മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും മററും അടക്കി ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന.
അന്തൎയ്യാമി. ന. ആത്മാവു, പരമാത്മാവു.
അന്തൎവ്വത്നി. ന. ഗൎഭമുള്ള സ്ത്രീ.
അന്തൎവ്വമി. ന. ദഹനക്കേടുകൊണ്ടും മററും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
അന്തൎവ്വംശികൻ. ന. സ്ത്രീകളുടെ ഭവനത്തിനു വിചാരക്കാരൻ.
അന്തൎവ്വാണി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വ്യാകരണം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളെ അഭ്യസിച്ച.
അന്തൎവ്വിഗാഹനം. ന. പ്രവേശനം, അകത്തുകേറുക.
അന്തൎഹാസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. അകമെ ചിരിക്കുന്ന.
അന്തൎഹാസം. ന. സന്തോഷം, ഉള്ളിലെ ചിരി.
അന്തസ്താപം. ന. മനോദുഃഖം.
അന്തസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. അകത്തിരിക്കുന്ന.
അന്തസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അകത്തിരിക്കുന്ന, അകത്തുള്ള.
അന്തസ്സാരം. ന. ൧, അകത്തെക്കാതൽ. ൨, മനസ്സിന്റെ ഉറപ്പു. ൩, എന്തിന്റെ എങ്കിലും മുഖ്യഭാഗം.
അന്താവസായി. ന. ൧, ക്ഷൌരക്കാരൻ, ഒരു നീചജാതി.
അന്തി. ന. ൧, വൈകുന്നേരത്തെ സന്ധ്യ. ൨, അവസാനം. (സം.) അ. ൧, അരികെ. ൨, മൂത്തപെങ്ങൾ.
അന്തിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സമീപത്തുള്ള.
അന്തിക. ന. ൧, അടുപ്പു. ൨, ഒരുതൈ, ചെറുപിച്ചകം. (നാടകത്തിൽ) മൂത്തപെങ്ങൾ.
അന്തികതമ. വി. (മൻ, മാ, മൽ.) വി. ന. ഏററവും അടുത്തുള്ള.
അന്തികം. ന. അടുപ്പം, സമീപം.
അന്തികാശ്രയം. ന. കൊടിയും മററും കേറുന്ന മരമൊ കാലൊ.
അന്തിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, ഒടുക്കത്തെ. ൨, ഏററവും അടുത്ത.
അന്തിമലരി. ന. സന്ധ്യക്ക വിടിരുന്ന പൂവുള്ള ഒരു ചെടി.

അന്തേവസായി. ന. നീചൻ, പറയൻ.
അന്തേവാസി. വി. (സി, സിനീ, സി.) വി. ന. ക, ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽ പാർക്കുന്ന. ൨, ഒടുക്കമുള്ള. ന, അരികെയുള്ള.
അന്തേവാസി. ന. ക, ശിഷ്യൻ. ൨, പറയൻ.
അന്തോളം. ന. മഞ്ചൽ.
അന്തഃകരണം. ന. ക, ഹൃദയം. ൨, മനസ്സു.
അന്തഃപുരം. ന. ക, രാജസ്ത്രീമാരെ പാർപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലം, രാജസ്ത്രീമാർ പാർക്കുന്ന സ്ഥലം, രാജധാനി.
അന്തഃപുരചാരി. ന. രാജസ്ത്രീകളുടെ ഭവനത്തിനകത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ.
അന്തഃപുരചാരിണീ. ന. രാജസ്ത്രീകളുടെ ഭവനത്തിനകത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നവൾ.
അന്ത്യകാലം. ന. അവസാനസമയം.
അന്ത്യജൻ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ഒടുക്കം ജനിച്ച.
അന്ത്യജൻ. ന. ക, ശൂദ്രൻ. ൨, പറയൻ.
അന്ത്യഭം. ന. ഒടുക്കത്തെ നക്ഷത്രം, രേവതി.
അന്ത്യൻ. വി. (ന്ത്യൻ, ന്ത്യാ, ന്ത്യം.) വി. ന. ക, ഒടുക്കത്തെ. ൨, നീചമായ.
അന്ത്യൻ. ന. നീചൻ.
അന്ത്യം. ന. കൂടൽ.
അന്ത്യകം. ന. ക, ആനച്ചങ്ങല. ൨, കാൽതള. ന, ചങ്ങല.
അന്ത്യോളം. ന. അന്തോളം, മഞ്ചൽ.
അന്ത്യോളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളകുപ്പെട്ട.
അന്ധകരിപു. ന. ശിവൻ.
അന്ധകാരം. ന. ഇരുട്ട.
അന്ധക്രൂപം. ന. ഇരുട്ടുകുഴി, പൊട്ടകിണറു.
അന്ധതമസം. ന. ക്രൂരിരുട്ട.
അന്ധതമസ്സു. ന. ക്രൂരിരുട്ട.
അന്ധതാമിസ്രം. ന. ഒരു നരകത്തിന്റെ പേർ.
അന്ധൻ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. കണ്ണുകാണാത്ത, കാഴ്ചയില്ലാത്ത. അന്ധതാ. ഇ. ന. കണ്ണുകാണായ്ക, കാഴ്ചയില്ലായ്ക.
അന്ധം. ന. ക, ഇരുട്ട. ൨, വെള്ളം.
അന്ധസ്സു. ന. ചോറു, അന്നം.
അന്ധാളിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (അന്ധാളി.) സ. ക്രി. മറ്റു വിചാരം കൊണ്ടോ, പരിഭ്രമംകൊണ്ടോ, തല്ക്കാലമായിട്ടു മറക്കുന്നു.
അന്ധാളിത്വം. ന. സമയത്തുണ്ടാകുന്ന മറവി, ഭ്രമം.
അന്ധാളിപ്പു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അന്ധു. ന. കിണറു.
അന്നു. അ. ആ ദിവസം, അപ്പോൾ.
അന്നഗന്ധി. ന. അതിസാരം.
അന്നദാതാവു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ചോറുകൊടുക്കുന്ന.
അന്നദാനം. ന. ചോറുകൊടുക്ക.
അന്നന്നു. അ. അതാതു ദിവസം.
അന്നപൂർണ്ണ. ന. ഒരു ദേവി, ഉമ.
അന്നപ്രാശനം. ന. പൈതലിനു ആദ്യം ചോറുകൊടുക്കുന്ന കർമ്മം.
അന്നബലം. ന. ഭക്ഷണവസ്തുക്കളിൽ നിന്നുണ്ടായ ബലം.
അന്നഭേദി. ന. ഒരു മരുന്നു.
അന്നം. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
അന്നം. ന. ചോറു, ഭക്ഷണവസ്തു. (മ) അരയന്നപ്പക്ഷി.
അന്നമയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. ചോറുമുതലായ ഭക്ഷണവസ്തുക്കൾകൊണ്ടുണ്ടായ.
അന്നമയം. ന. ശരീരം.
അന്നരസം. ന. ഭക്ഷണവസ്തുക്കളുടെ വീര്യം, സത്തു.
അന്നസത്രം. ന. ധർമ്മമായി ചോറുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലം.
അന്നീനൻ. ന. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
അന്നേരം. അ. ആ സമയം, അപ്പോൾ.
അന്വട്ടൻ. ന. ക്ഷൌരകാരൻ.
അൻപു. ന. സ്നേഹം, പ്രീതി.
അൻപൻ. ന. സ്നേഹമുള്ളവൻ.
അൻപുന്നു. ൻപി. വാൻ. (അൻപു.) അ. ക്രി. സ്നേഹിക്കുന്നു.
അന്യചിന്ത. ന. മറ്റു വിചാരം.
അന്യതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വേറെയുള്ള, മറ്റു.
അന്യതരേദ്യു. അ. രണ്ടിൽ ഒരു നാൾ.
അന്യത്ര. അ. ക, മറ്റൊരിടത്തു, മറ്റൊരുത്തനും. ൨, കൂടാതെ, ഒഴികെ.
അന്യഥാ. അ. മറ്റൊരുപ്രകാരം, അല്ലെന്നുവരികിൽ.
അന്യഥാത്വം. ന. മറ്റൊരുപ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാവം.
അന്യൻ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യൽ.) വി. ന. വേറെയുള്ള, മറ്റു.
അന്വയം. ന. വംശം, സന്തതി. വി. മറ്റു.
അന്വയിപ. ന. മറ്റൊരുത്തൻ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ലജ്ജയൊ, അവമാനമൊ.
അന്യവാദി. വി. (ദ്രീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. മറ്റുവല്ലതും പറയുന്ന, സ്ഥിരമില്ലാതെ

പറയുന്ന, വാക്കുമാറിപറയുന്ന.

അന്യശാഖകൻ. ന. മറെറാരുപാരമ്പൎയ്യത്തിലൊ മതത്തിലൊ ഉള്ളവൻ, മതത്യാഗി, മതത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ.

അന്യസംഗമം. ന. ൧, വ്യഭിചാരം ൨, മറെറാന്നിനോടുള്ള ചേൎച്ച.

അന്യായക്കാരൻ. ന. ൧, അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ, ന്യായംവിട്ടുനടക്കുന്നവൻ. ൨, സങ്കടക്കാരൻ, വാദി.

അന്യായം. ന. ന്യായമല്ലാത്തതു, അധൎമ്മം, അപമൎയ്യാദ. (മ.) കോട്ടിലും മററും എഴുതിവെക്കുന്ന ആവലാധി.

അന്യൂന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ന്യൂനമില്ലാത്ത, കുറവില്ലാത്ത, മുഴുവനായ. **അന്യൂനത.** ഗു. ന. കുറവില്ലായ്ക.

അന്യേദ്യു. അ. പിറേറന്നാൾ, മററുദിവസം.

അന്യോന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. പരസ്പരമായുള്ള, തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള.

അന്യോന്യം. ന. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടുമുള്ള സ്നേഹം.

അന്യോന്യഭാവം. ന. പരസ്പരമുള്ള അവസ്ഥ.

അന്വക്. വി. (ന്വങ്ങ, നൂചി, ന്വക്.) വി. ന. പിന്നാലെ ചെല്ലുന്ന.

അന്വയം. ന. ൧, വംശം. ൨, പദങ്ങളുടെ ചേൎച്ച, പദങ്ങളെ വാചകമുറയിൽ വെക്കുക.

അന്വയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അന്വയി.) സ. ക്രി. അങ്ങുമിങ്ങുമിരിക്കുന്ന പദങ്ങളെ ചേൎച്ചെക്കുതക്കവണ്ണം യോജിപ്പിക്കുന്നു. **അന്വയിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അന്വൎത്ഥ. വി. (ൎത്ഥൻ, ൎത്ഥാ, ൎത്ഥം.) വി. ന. അൎത്ഥത്തോടു അനുസരിച്ചുള്ള.

അന്വൎത്ഥം. ന. ഏവുകാരുടെ നില.

അന്വവായം. ന. വംശം.

അന്വഹം. അ. ദിവസംപ്രതി.

അന്വക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. പിന്നാലെ ചെല്ലുന്ന.

അന്വാധി. ന. ജാമ്യം, സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടു മറെറാരുത്തനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തു, പണയം.

അന്വാസനം. ന. ൧, സ്നേഹവസ്തി. ൨, ശുശ്രൂഷ ൩, ദുഃഖം. ൪, വേലസ്ഥലം.

അന്വാഹാൎയ്യം. ന. മരിച്ചവൎക്കു വേണ്ടി മാസംതോറും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.

അന്വിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂടിയ.

അന്വിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. അന്വേഷിക്കപ്പെട്ട.

അന്വേഷണ. ന. അന്വേഷിക്ക, തിരക്കുക, ശോധനചെയ്ക, തേടുക.

അന്വേഷണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

അന്വേഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അന്വേഷി.) സ. ക്രി. ശോധന ചെയ്യുന്നു, തേടുന്നു, തിരക്കുന്നു. **അന്വേഷിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

അന്വേഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തിരക്കപ്പെട്ട, തേടപ്പെട്ട

അന്വേഷ്ട. വി. (ഷ്ടാ, ഷ്ടീ. ഷ്ടൃ.) വി. ന. അന്വേഷിക്കുന്ന, തിരക്കുന്ന.

അപ. അ. ഇതുസംസ്കൃതപദങ്ങൾക്കു മുൻപേ വെക്കപ്പെടുന്ന ഒരവ്യയ പദം. ൧, കീഴ്ത്തരം, നീചം. ൨, ഇല്ലാതാക്കുക. ൩, വേൎപാടു. ൪, വിപരീതം. ൫, വ്യത്യാസം. ൬, നേരുകേടു. ൭, അതിസന്തോഷം ഇങ്ങിനെ അൎത്ഥം വരുന്നു.

അപകടം. ന. ൧, അനൎത്ഥം, ആപത്തു. ൨, ദുൎഗ്ഗടം, വികടം. ൩, ദോഷം. ൪, ക്രമക്കേടു. ൫, അഴിമതി. വി. ൧, ആപത്തുള്ള. ൨, ദോഷമുള്ള.

അപകാരഗീരു. ന. ഭീഷണിവാക്കു, കഠിനമായിട്ടുള്ള ശകാരം.

അപകാരം. ന. ഉപകാരക്കേടു, ഉപദ്രവം, പക.

അപകാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ഉപകാരിയല്ലാത്ത, ഉപദ്രവിക്കുന്ന, പകയുള്ള.

അപകീൎത്തി. ന. ദുൎയ്യശസ്സു, ദുഷ്കീൎത്തി.

അപക്രമം. ന. മടങ്ങിപ്പോക, പുറകോട്ടുപോക.

അപക്രിയ. ന. ൧, ഉപദ്രവം. ൨, ദുഷ്പ്രവൃത്തി. ൩, ശുദ്ധിയില്ലാത്ത കൎമ്മം.

അപക്രോശം. ന. നിന്ദ, ശകാരം.

അപക്വ. വി. (ക്വൻ, ക്വാ, ക്വം.) വി. ന. പക്വമല്ലാത്ത. ൧, പാകംവരാത്ത, പച്ചയായ ൨, ദഹിക്കാത്ത.

അപഖ്യാതി. ന. ദുഷ്കീൎത്തി.

അപഗ. ന. നദി, ആറു.

അപഘനം. ന. അവയവം.

അപചയം. ന. ൧, നാശം. ൨, വന്ദനം. ൩, കുറച്ചിൽ.

അപചരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അപചരി.) അ. ക്രി. ൧, ആചാരം കൂടാതെ നടക്കുന്നു. ൨, അപഥ്യമായിട്ടുള്ള ഭക്ഷണവും മററും ശീലിക്കുന്നു.

അപചായിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൂജിക്കപ്പെട്ട, മാനിക്കപ്പെട്ട.

അപചാരം. ന. ൧, കൊള്ളരുതായ്ക. ൨, അപഥ്യം ശീലിക്ക.

അപചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.

ന. ക, വന്ദിക്കപ്പെട്ട. ഖ, കുറെക്കപ്പെട്ട. ന, അപഹരിക്കപ്പെട്ട.

അപചിതി. ന. ക, നാശ, ചേതം. ഖ, ചിലവപ്പു. ന, വന്ദനം, പൂജ.

അപജയം. ന. തോല്വി, മടക്കം.

അപടാന്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏറ്റവും അടുക്കുള്ള.

അപട്ടു. വി. (ട്ടു, ട്ടീ, ട്ടു.) വി. ന. പടുവല്ലാത്ത. ക, സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്ത. ഖ, വാക്കു സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്ത. ന, രോഗമുള്ള.

അപതോക. ന. ഗർഭമലസിയ സ്ത്രീയൊ പശുവൊ.

അപത്യം. ന. സന്തതി, പുത്രൻ, പുത്രി.

അപത്രപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ക, ലജ്ജയുള്ള. ഖ, ലജ്ജയില്ലാത്ത.

അപത്രപ. ന. ക, ലജ്ജ. ഖ, ലജ്ജകേട്ട.

അപത്രവിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണു.) വി. ന. ലജ്ജയുള്ള.

അപഥം. ന. വഴിയില്ലായ്ക.

അപഥ്യം. ന. രോഗങ്ങൾക്കു വിരോധമായ ഭക്ഷണവുമ്മറ്റും, പത്ഥ്യകേട്ട. വി. ഭക്ഷണത്തിനുള്ളം മറ്റും ശീലിക്കരുതാത്ത, ഇഷ്ടമില്ലാത്ത.

അപദാനം. ന. ക, അല്പതപരാക്രമം. ഖ, നന്ദായിട്ട ചെയ്യ വേല.

അപദിശം. ന. കോണിലെ ദിക്ക.

അപദേശം. ന. ക, നിശ്ചയോക്ക. ഖ, വേഷം മാറ്റം. ന, സ്ഥാനം. ര, ലാക്ക, അടയാളം. ങ, കാരണം. ന, കീർത്തി. ഉ, വ്യാജം, നടിപ്പു, ചതിവു.

അപദേശിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (അപദേശി.) അ. ക്രി. നടിക്കുന്ന, വേഷം മാറുന്ന, വ്യാജസംബന്ധമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന.

അപദ്ധ്വസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്ത, സ്തം.) വി. ന. ക, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ന, ശപിക്കപ്പെട്ട. ര, പൊക്കപ്പെട്ട.

അപനയം. ന. നയമില്ലായ്ക. ക, നീതികേട്ട, മര്യാദകേട്ട. ഖ, ദോഷം, ആപത്ത.

അപന്ഥാവു. ന. വഴിയില്ലായ്ക.

അപഭ്രംശം. ന. വ്യാകരണത്തോടുചേരാത്ത പിഴവാക്ക, ശബ്ദപ്പിഴ.

അപമര്യാദ. ന. മര്യാദകേട്ട, ആചാരവിരോധം.

അപമാനം. ന. മാനകേട്ട, ഇമ്മപ്പം.

അപമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, അലങ്കരിക്കപ്പെടാത്ത. ഖ, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

അപമിത്യകം. ന. കടം.

അപമൃത്യു. ന. ദുർമ്മരണം, വെട്ടുകൊണ്ടു മുതലായവകൊണ്ടു മരിക്ക.

അപയാനം. ന. പിന്മാറ്റം, തോറ്റോടുക.

അപരക്രിയ. ന. പിന്നെയുള്ള കർമ്മം, ശവസംസ്കാരം.

അപര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, മറ്റൊരു. ഖ, പടിഞ്ഞാറുള്ള. ന, പിന്നെയുള്ള. ര, ഒടുക്കമുള്ള. ങ, വിപരീതമായുള്ള.

അപരം. ന. ക, ആനയുടെ പിൻകാല്. ഖ, പിൻപുറം.

അപരത്വം. ന. വിപരീതം.

അപരപക്ഷം. ന. കറുത്തപക്ഷം.

അപരസ്പര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. നിരന്തരമായിട്ടുള്ള, ഇടവിടാത്ത. അ. ഇടവിടാതെ.

അപരാ. ന. ക, ഗർഭാത്രം. ഖ, പടിഞ്ഞാറു.

അപരാജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പരാജിതമല്ലാത്ത, ജയിക്കപ്പെടാത്ത.

അപരാജിതൻ. ന. ക, ശിവൻ. ഖ, വിഷ്ണു.

അപരാജിതാ. ന. ഒരു തൈ, വിഷ്ണുക്രാന്തി.

അപരാദ്ധവ്യഷല്കൻ. ന. ലാക്കിൽ കൊള്ളാതെ അമ്പുപിഴെച്ച വില്ലുകാരൻ.

അപരാധം. ന. കുറ്റം, കായ്ക്കുറവു.

അപരാധി. വി. (ധീ, ധിനീ, ധി.) വി. ന. കുറ്റമുള്ള.

അപരാധിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (അപരാധി.) സ. ക്രി. കുറ്റംചെയ്യുന്ന, പിഴെക്കുന്ന. (മ) വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന.

അപരാഭം. ന. രണ്ടാമത്തെ പാതി.

അപരാഹ്ണം. ന. ഉച്ചതിരിഞ്ഞസമയം പകലിന്നേര മൂന്നാമത്തെ പങ്ക.

അപരിഗ്രഹം. ന. പരിഗ്രഹിക്കായ്ക, എടുക്കായ്ക.

അപരിചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പരിചയിക്കപ്പെടാത്ത, ശീലിക്കപ്പെടാത്ത.

അപരിമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പരിമിതമല്ലാത്ത, അളവില്ലാത്ത, അവധിയില്ലാത്ത.

അപരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. വിരൂപമായുള്ള, ഭംഗിയില്ലാത്ത.

അപരൂപം. ന. അഭംഗി, വിരൂപം.

അപരേദ്യു. അ. മറ്റെന്നാൾ.

അപണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. പണ്ണമില്ലാത്ത, ഇലയില്ലാത്ത.

അപണ്ണ. ന. പാവ്വതി.

അപലാപം. ന. ൧, നേരിനെ മറെച്ചുപറക. ൨, നിഷേധിച്ചുപറക.

അപലാപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അപലാപി.) അ. ക്രി. ൧, നേരിനെ മറെച്ചു മറെറാരു പ്രകാരം പറയുന്നു. ൨, നിഷേധിച്ചു പറയുന്നു.

അപവൎഗ്ഗം. ന. ഒടുക്കമുള്ള പരമാനന്ദം, മോക്ഷം, നിവൃത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം, അവസാനം.

അപവൎജ്ജനം. ന. ൧, സമ്മാനം, ദാനം. ൨, പരമാനന്ദം. ൩, മോചനം.

അപവാദം, ന. ൧, ദൂഷണം. ൨, നിന്ദിച്ചുപറക, അപഖ്യാതി. ൩, കല്പന. ൪, വിരോധവാക്ക.

അപവാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. ദൂഷണംപറയുന്ന, കുററം പറയുന്ന, വിരോധം പറയുന്ന.

അപവാരണം. ന. ൧, മറവു. ൨, മറെക്കുന്നവസ്തു.

അപവിത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. ന. പവിത്രമല്ലാത്ത, ശുദ്ധമല്ലാത്ത.

അപശദൻ. ന. നീചൻ.

അപശബ്ദം. ന. ൧, വ്യാകരണമുറയോടു ചേരാത്ത വാക്ക. ൨, ശബ്ദപ്പിഴ.

അപഷ്ഠ. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. ൧, വിരോധമുള്ള. ൨, ഇടത്തെ. ൩, എതിരായുള്ള.

അപഷ്ഠ. ന. കാലം, സമയം. അ. ൧, നല്ലവണ്ണം. ൨, വിരോധമായി.

അപഷ്ഠര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, വിരോധമുള്ള. ൨, എതിരായുള്ള

അപസദൻ. ന. നീചൻ.

അപസൎപ്പൻ. ന. ചാരൻ, ഒററാളി.

അപസവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ൧, വലത്തെ. ൨, വിരോധമുള്ള, എതൃത്ത, എതിരായുള്ള.

അപസവ്യം. ന. പെരുവിരലിനും ചുണ്ടോന്നിവിരലിനും ഇടയിലുള്ള സ്ഥലം.

അപസ്നാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മരണശേഷമായി കുളിച്ച.

അപസ്നാനം. ന. മരണ ശേഷമായ കുളി, സംബന്ധക്കാരു മരിച്ചതിന്റെ ശേഷമുള്ള കുളി.

അപസ്മാരം. ന. മനസ്സിന്നു ഓൎമ്മകേടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ദീനം, ബോധം കെട്ടു വീഴുന്ന ഒരു ദീനം.

അപസ്വരം. ന. സംഗീതത്തിലെ തെററായുള്ള ശബ്ദം, സ്ഥാനം പിഴെച്ചു പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വീണ വായനയും മററും.

അപഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അപഹരി.) സ. ക്രി. ൧, പിടിച്ചുപറിക്കുന്നു. ൨, ബലാല്ക്കാരമായെടുക്കുന്നു, കൈക്കലാക്കുന്നു. ൩, ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നു, കളയുന്നു.

അപഹസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അപഹസി.) സ. ക്രി. ൧, പരിഹസിക്കുന്നു. ൨, അകാരണമായി ചിരിക്കുന്നു.

അപഹാരം. ന. പിടിച്ചുപറി, കൊള്ള, കൈക്കലാക്കുക, നഷ്ടം വരുത്തുക.

അപഹാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. പിടിച്ചു പറിക്കയും മററും ചെയ്യുന്ന.

അപഹാസം. ന. ൧, പരിഹാസം. ൨, അകാരണമായുള്ള ചിരി.

അപഹാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. പരിഹസിക്കുന്ന, ചിരിക്കുന്ന.

അപഹാസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. പരിഹസിപ്പാൻ തക്ക.

അപഹാസ്യം. ന. ൧, പരിഹാസം. ൨, അകാരണമായ ചിരി.

അപഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അപഹരിക്കപ്പെട്ട, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട, പിടിച്ചുപറിക്കപ്പെട്ട.

അപഹ്നവം. ന. ൧, ഉള്ളതിനെ മറെച്ചുപറകയൊ ഭാവിക്കയൊ. ൨, സ്നേഹം.

അപാക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, പാകംവരാത്ത. ൨, ദഹിക്കാത്ത. ൩, മൂക്കാത്ത. ൪, പഴുക്കാത്ത. ൫, വേകാത്ത.

അപാകം. ന. ൧, പാകംവരായ്ക. ൨, ദഹിക്കായ്ക.

അപാംഗക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അംഗഹീനം വന്ന.

അപാംഗകം. ന. ൧, ഒരു തൈ, കടലാടി. ൨, കണ്ണിന്റെ പുറത്തെ കോണു, കടക്കണ്ണു.

അപാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.) വി. ന. അംഗഹീനംവന്ന.

അപാംഗം. ന. ൧, കടക്കണ്ണു. ൨, ഒരു ജാതിക്കാർ നെററിമേൽ ഇടുന്ന കുറി.

അപാംഗദൎശനം. ന. ചരിച്ചുനോക്കുക, കടാക്ഷം.

അപാടവം. ന. പാടവമില്ലായ്മ. ൧, സാമൎത്ഥ്യമില്ലായ്മ. ൨, ദീനം.

അപാത്രം. ന. ദുഷ്പാത്രം, അയോഗ്യം.

അപാദാനം. ന. ൧, ഒന്നിൽനിന്നു എടുക്കുക. ൨, അഞ്ചാമത്തെ വിഭക്തിയെ സംബന്ധിച്ച ഒരൎത്ഥം. ൩, എടുക്കുക.

അപാനൻ. ന. പഞ്ചവായുക്കളിൽ ഒന്നു, അധോവായു.

അപാനം. ന. ൧, മലദ്വാരം ൨, അധോവായു.

അപാനവായു. നാ. പഞ്ചവായുക്കളിൽ ഒന്നു, അപാനൻ.

അപാമാർഗ്ഗം. നാ. ഒരു തൈ, വലിയ കടലാടി.

അപാമ്പതി. നാ. ക, സമുദ്രം. ഉ, വരുണൻ.

അപായം. നാ. ക, നാശം, മരണം. ഉ, വേർപിരിവു. ങ, ഛേദം. ര, പുറപ്പാടു. ഭ, മടങ്ങിപ്പോകൊട്ട പോക.

അപാരം. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. പാരമില്ലാത്ത. ക, മഹാരയില്ലാത്ത. ഉ, അതിരില്ലാത്ത.

അപാരം. നാ. ആഴിന്റെയും മറ്റും മഹാര.

അപാർത്ഥം. വി. (ർത്ഥൻ, ർത്ഥാ, ർത്ഥം.) വി. നാ. അർത്ഥമില്ലാത്ത. ക, പൊരുളില്ലാത്ത. ഉ, പ്രയോജനമില്ലാത്ത.

അപാവർത്തനം. നാ. ക, നിലത്തുരുളുക. ഉ, വിസ്മാരം. ങ, തിരിച്ചിൽ.

അപാവൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, മൂടപ്പെട്ട. ഉ, തന്നിക്കുമുള്ള. ങ, പുറപ്പെട്ട. ര, തുറക്കപ്പെട്ട.

അപാസനം. നാ. ക, വിടുതൽ, ഉപേക്ഷിക്കുക. ഉ, കൊല്ലുക.

അപാസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. നാ. ക, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ഉ, കൊല്ലപ്പെട്ട. ങ, എറിയപ്പെട്ട. ര, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

അപി. അ. ംരം അവ്യയത്തിനു ചോദ്യം, നിന്ദ, ശങ്ക, ഇങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളോടു സംബന്ധിച്ചും, എങ്കിലും എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലും, ചകാരത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിലും മറ്റും വരും.

അപിഗീർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. നാ. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

അപിച. അ. വിശേഷിച്ചു, എങ്കിലും, അതു തന്നെയല്ല.

അപിതു. അ. എങ്കിൽ, എങ്കിലും, എന്നാലും

അപിധാനം. നാ. മറവു, മറയുക.

അപിനദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. നാ. ക, വസ്ത്രം ധരിക്കപ്പെട്ട. ഉ, ബന്ധിക്കപ്പെട്ട.

അപൂപം. നാ. അപ്പം.

അപൂർവ്വ. വി. (ർവ്വൻ, ർവ്വാ, ർവ്വം.) വി. നാ. ക, മുൻപേയില്ലാത്ത. ഉ, അസാമാന്യമായുള്ള. ങ, വിശേഷമായുള്ള, പുത്തനായുള്ള. ര, കിഴക്കേതല്ലാത്ത.

അപൂർവ്വം. നാ. ഏതുകായ്യത്തിനെങ്കിലും തുലോം പറ്റേയുള്ള കാരണം.

അപേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, ക്രൂരത്ത. ഉ, പോയ, ഇല്ലാതായ.

അപേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. പേയമല്ലാത്ത, കുടിക്കരുതാത്ത.

അപേക്ഷണീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. ക, വിചാരിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക. ഉ, ആഗ്രഹിക്കപ്പെടത്തക്ക. ങ, യാചിക്കപ്പെടുവാൻതക്ക.

അപേക്ഷ. നാ. ക, ആഗ്രഹം. ഉ, യാചന, കാത്തിരിപ്പു. ങ, സഹായം. ര, ആവശ്യം. ഭ, വിചാരം.

അപേക്ഷിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (അപേക്ഷി.) സ. ക്രി. ക, ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ഇഛിക്കുന്നു. ഉ, യാചിക്കുന്നു. ങ, കാത്തിരിക്കുന്നു. ര, വിചാരിക്കുന്നു.

അപേക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട, ഇഛിക്കപ്പെട്ട. ഉ, യാചിക്കപ്പെട്ട. ങ, വിചാരിക്കപ്പെട്ട.

അപേക്ഷ്യ. വി. (ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. നാ. ക, അപേക്ഷിക്കപ്പെടത്തക്ക, ആഗ്രഹിക്കപ്പെടത്തക്ക. ഉ, വിചാരിക്കപ്പെടത്തക്ക.

അപോഹിക. നാ. ഒരു ചിര.

അപോഹം. അല്ലെങ്കിൽ, **അപോഹനം.** നാ. ഒരു പ്രകാരം ഊഹിച്ചതിനെ വിചാരിച്ചു തള്ളുക.

അപൌരുഷം. നാ. പുരുഷത്വമില്ലായ്ക, ആണത്വമില്ലായ്ക, ധൈര്യക്കുറവു.

അപ്പ. നാ. വെള്ളം.

അപ്പക്കാരിക. നാ. അപ്പം വാങ്ങുന്ന കൂഴിയുള്ള ഒരോട്ടപാത്രം.

അപ്പക്കാരോൽ. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

അപ്പതി. നാ. വരുണൻ.

അപ്പൻ. നാ. ക, പിതാവു. ഉ, പിതാവിന്റെ അനുജൻ.

അപ്പം. നാ. അരിപൊടിച്ചു ശർക്കരക്കൂടി കുഴച്ചു നെയ്യിലൊ വെളിച്ചെണ്ണയിലൊ വറുത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പലഹാരം. ഉ, കോതമ്പുപൊടിയും മറ്റുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന പലഹാരം.

അപ്പാ. അ. ക, സാമാന്യമല്ലാതെവരുന്ന ദുഃഖത്തിങ്കലും, സന്തോഷത്തിങ്കലും മറ്റും പറയുന്ന ഒരു വാക്കു. ഉ, അയ്യൊ.

അപ്പി. നാ. മലം.

അപ്പിത്തം. നാ. അഗ്നി, തീയു.

അപ്പുപ്പൻ. നാ. അപ്പന്റെയൊ അമ്മയുടെയൊ അപ്പൻ.

അപ്പുറം. നാ. മറ്റെപ്പുറം, മറുവശം, അരിന്റെ അങ്ങേതു.

അപ്പോൾ. അ. ക, ആസമയത്തു. ഉ, എന്നാൽ.

അപ്രകാണ്ഡം. നാ. തായിത്തടിയില്ലാത്തകാടു, കുറ്റുവൽ, കുറ്റിക്കാടു.

അപ്രകാരം. അ. അതിൻവണ്ണം.

അപ്രകാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. നാ. ക, പ്രകാശമില്ലാത്ത, തെളിവില്ലാത്ത. ഉ, രഹസ്യമായുള്ള, പ്രസിദ്ധമില്ലാത്ത,

മറെഞ്ഞ. അപ്രകാശത്വം. ഗു. ന. പ്രകാശമില്ലായ്മ.

അപ്രകാശനം. ന. ഇരുളുകൂക, തെളിവില്ലാതാകുക.

അപ്രകൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഹീനമായ, നിന്ദ്യമായ, ചിത്തയായ.

അപ്രകൃഷ്ടം. ന. കാക്ക, കാകൻ.

അപ്രഗൽഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. ക, സാമർത്ഥ്യവും ധൈര്യവും ഇല്ലാത്ത. ഖ, പ്രസിദ്ധമില്ലാത്ത, ക്രൂസലില്ലാത്ത. ങ, ഹീനമായ. ച, നാണമുള്ള.

അപ്രഗ്രണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. സമ്മിശ്രമാകപ്പെട്ട, ചിതറിയ.

അപ്രതാപം. ന. പ്രതാപമില്ലായ്മ. ക, പ്രഭാവമില്ലായ്മ. ഖ, തേജസ്സില്ലായ്മ, ചൂടില്ലായ്മ.

അപ്രതിപത്തി. ന. പ്രതിപത്തിയില്ലായ്മ. ക, ചെയ്യേണ്ടതിങ്കലെ നിശ്ചയമില്ലായ്മ. ഖ, ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ.

അപ്രതിഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. പ്രതിഭയില്ലാത്ത. ക, ബുദ്ധികപ്രകാശമില്ലാത്ത. ഖ, തിരിച്ചറിവിനു ബുദ്ധിശക്തിയില്ലാത്ത. ങ, പ്രതിബിംബിക്കാത്ത.

അപ്രതിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. തുലനമില്ലാത്ത, മറെറാന്നിനോടു സദൃശമായിട്ടു പറഞ്ഞുകൂടാത്ത.

അപ്രതിക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. പ്രതീക്ഷയില്ലാത്ത. ക, കീർത്തിയില്ലാത്ത. ഖ, പ്രയോജനമില്ലാത്ത. ങ, ഉറപ്പില്ലാത്ത.

അപ്രത്യക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്ത. ക, കാണാത്ത. ഖ, ഇല്ലാത്ത.

അപ്രധാനം. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. പ്രധാനമല്ലാത്ത. കീഴ്ത്തരമായുള്ള.

അപ്രമാണം. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. പ്രമാണമല്ലാത്ത. ക, കാരണമില്ലാത്ത, വേദശാസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു സാക്ഷിപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത, തെറെറായുള്ള. ഖ, അതിരില്ലാത്ത. ങ, പരിച്ഛേദമില്ലാത്ത.

അപ്രമേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പ്രമാണിച്ചുകൂടാത്ത, പരിച്ഛേദിച്ചുകൂടാത്ത, ഗ്രഹിച്ചുകൂടാത്ത, അളപ്പാൻ വഹിയാത്ത.

അപ്രയത്ന. വി. (തൻ, ത്നാ, ത്നം.) വി. ന. പ്രയത്നമില്ലാത്ത, ഉത്സാഹമില്ലാത്ത, ജാഗ്രതയില്ലാത്ത.

അപ്രയത്നം. ന. ഉദാസീനത, മടി.

അപ്രയാസം. അ. പ്രയാസമില്ലാതെ, കഷ്ടപ്പാടില്ലാതെ.

അപ്രയോജനം. വി.ന. പ്രയോജനമില്ലാത്ത, ഉപകാരമില്ലാത്ത.

അപ്രശസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. പ്രശസ്യമല്ലാത്ത, ശ്ലാഘ്യതയില്ലാത്ത, സാരമില്ലാത്ത, ചിത്ത.

അപ്രസന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. പ്രസന്നമല്ലാത്ത. ക, പ്രസാദമില്ലാത്ത. ഖ, തെളിവില്ലാത്ത, കലങ്ങിയ.

അപ്രസാദം. ന. പ്രസാദമില്ലായ്മ. ക, സന്തോഷമില്ലായ്മ. ഖ, തെളിവില്ലായ്മ.

അപ്രസിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. പ്രസിദ്ധമല്ലാത്ത, കേൾവിപ്പെടാത്ത, അപൂർവ്വമായുള്ള.

അപ്രഹത. വി. (തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ക, ഉപദ്രവിക്കപ്പെടാത്ത, അടിക്കപ്പെടാത്ത. ഖ, കൃഷി ചെയ്യപ്പെടാത്ത.

അപ്രഹതം. ന. കൃഷി ചെയ്യാത്തനിലം, ഒഴിമ്പി, തരിശ്ശ.

അപ്രാഗ്ര്യ. വി. (ഗ്ര്യൻ, ഗ്ര്യാ, ഗ്ര്യം.) വി. ന. പ്രാഗ്ര്യമല്ലാത്ത, കീഴ്ത്തരമായ, ശ്ലാഘ്യതയില്ലാത്ത.

അപ്രാമാണ്യം. ന. വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കകാരണമില്ലായ്മ.

അപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പ്രിയമല്ലാത്ത, ഇഷ്ടമല്ലാത്ത.

അപ്രിയൻ. ന. ശത്രു.

അപ്രിയവാദി. വി. (ദ്വി, ദ്വിനീ, ദ്വി.) വി. ന. പ്രിയവാദിയല്ലാത്ത, ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനെ പറയുന്ന.

അപ്രിയാ. ന. ഒരു മത്സ്യം.

അപ്രീതി. ന. പ്രീതിയില്ലായ്മ. ക, സന്തോഷമില്ലായ്മ. ഖ, ശത്രുത.

അപ്സരസ്സുകൾ. ന. സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകൾ, ഉർവ്വശിമുതലായുള്ള സ്ത്രീകൾ.

അഫല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഫലമില്ലാത്ത. ക, കായില്ലാത്ത. ഖ, കായ്തുമില്ലാത്ത. ങ, പ്രയോജനമില്ലാത്ത.

അഫലം. ന. ഒരു തൈ.

അബദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെടാത്ത, സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള.

അബദ്ധം. ന. ക, അർത്ഥമില്ലാത്തവാക്കു. ഖ, തെറ്റു ങ, ഭോഷ്കത്വം പറക.

അബദ്ധമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന. ക, ഒട്ടുമുഖമായുള്ള. ഖ, ചിത്തവാക്കു പറയുന്ന.

അബല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ബലമില്ലാത്ത, ശക്തിയില്ലാത്ത.

അബലാ. ന. സ്ത്രീ.

അബലം. ന. നീർമാതളം.

അബാധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. ക, തടവില്ലാത്ത. ഖ, വ്യസനമില്ലാത്ത.

അബാധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ബാധിതമല്ലാത്ത, വിരോധിക്കപ്പെടാത്ത, തടുക്കപ്പെടാത്ത.

അബ്ജൻ. ന. ക, ചന്ദ്രൻ. ഉ, ദേവവൈദ്യൻ, ധന്വന്തരി.

അബ്ജം. ന. ക, ശംഖ്. ഉ, താമര. ന, ഒരു വലിയ തുക. ര, ഒരു വൃക്ഷം.

അബ്ജയോനി. ന. ബ്രഹ്മാവു.

അബ്ജസംഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.

അബ്ദം. ന. ക, മേഘം. ഉ, സംവത്സരം. ന, ഒരു സംഖ്യ. ര, മുത്തങ്ങ.

അബ്ധി. ന. സമുദ്രം, കടൽ.

അബ്ധികഫം. ന. കടൽനുര.

അബ്ധിജൻ. ന. ക, ലക്ഷ്മീദേവി. ഉ, ഒരു മല്സ്യം.

അബ്ധിജന്മാർ. ന. അശ്വിനിയുടെ പുത്രന്മാർ, ദേവവൈദ്യന്മാർ.

അബ്ധിനവനീതം. ന. ചന്ദ്രൻ.

അബ്ധിഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. സമുദ്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.

അബ്രഹ്മണ്യം. ന. ക, ദിവ്യമായുള്ളതു, കൊല്ലപ്പെടരുതാത്തതു, (ഇതുനാടകമുറയിൽ പറയുന്നതു.) ഉ, ബ്രാഹ്മണനോടു ചേരാത്തതു, അന്യായമായ കൊല, മരണം.

അഭയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഭയമില്ലാത്ത, പേടിയില്ലാത്ത.

അഭയാ. ന. കടുക്ക.

അഭയം. ന. ഭയമില്ലായ്മ. ക, ധൈര്യം. ഉ, രക്ഷാസ്ഥലം. ന, രാമച്ചം.

അഭാഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. ഭാഗ്യമില്ലാത്ത, ദൈവാനുകൂലമില്ലാത്ത.

അഭാഗ്യം. ന. ഭാഗ്യമില്ലായ്മ, നിർഭാഗ്യം.

അഭാവം. ന. ക, ഇല്ലായ്മ. ഉ, മരണം. ന, തർക്കശാസ്ത്രം പറയുന്ന മുറയിൽ രണ്ടു മാതിരിഭാവം, സംസർഗ്ഗാഭാവം, അന്യോന്യാഭാവം. ര, ശ്ലോകങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിനു അലങ്കാരശാസ്ത്രകാരം പറയുന്ന സാരമായ ഭാഗമില്ലായ്മ.

അഭാഷണം. ന. മൌനം, ഉരിയാട ഇല്ല.

അഭി. അ. ഇതു സംസ്കൃത പദങ്ങളുടെ മുൻ ചെർക്കപ്പെട്ടന്ന ഒരവ്യയ പദം. ക, മീതെ. ഉ, നേരെ. ന, അരികെ, വേറെ; ഇങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥത്തിനോടു സംബന്ധിച്ചുവരും.

അഭിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സ്ത്രീകളിലും മറ്റും മോഹമുള്ള.

അഭിക്രമം. ന. ക, യുദ്ധത്തിൽ ഭയംകൂടാതെ ശത്രുക്കളോടു എതുക്കുക. ഉ, കേറുക.

അഭിക്രമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (അഭിക്രമി.) സ. ക്രി. ക, ശത്രുക്കളോടു എതുക്കുന്നു. ഉ, കേറുന്നു.

അഭിഖ്യ. ന. ക, ശോഭ. ഉ, മഹത്വം, കീർത്തി. ന, പേർ.

അഭിധ്യാനം. ന. ക, കാരണംകൂടാതുള്ള വഴക്കോ ചോദ്യമോ.

അഭിഗമനം. ന. നേരെ ചെല്ലുക, നേരെ വരിക, സമീപിക്കുക.

അഭിഗമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (അഭിഗമി.) സ. ക്രി. നേരെ ചെല്ലുന്നു, നേരെവരുന്നു, സമീപത്തുചെല്ലുന്നു.

അഭിഗമ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. അടുത്തുചെല്ലപ്പെടുവാൻ തക്ക.

അഭിഗ്രസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. ക, പിടിക്കപ്പെട്ട, ഉ, കീഴിലൊതുക്കപ്പെട്ട, ന, വിഴുങ്ങപ്പെട്ട.

അഭിഗ്രഹം. ന. ക, എതുപ്പു. ഉ, യുദ്ധത്തിനു നേരിടുക. ന, ബലാല്ക്കാരമായി പിടിക്കുക.

അഭിഗ്രഹണം. ന. ക, അപഹാരം. ഉ, പിടിച്ചുപറി.

അഭിഘ്നാതി. വി. (തീ, തിനി, തി.) വി. ന. ക, ഉപദ്രവിക്കുന്ന. ഉ, കൊല്ലുന്ന.

അഭിഘ്നാതി. ന. ക, ശത്രു. ഉ, കൊല്ലുന്നവൻ.

അഭിഘ്നാരം. ന. ഉരുക്കിയ പശുവിൻ നെയ്യു.

അഭിചരൻ. ന. ഭൃത്യൻ, പിന്നാലെ നടക്കുന്നവൻ.

അഭിചാരം. ന. ക്രൂരം, ക്രൂരപത്രം.

അഭിജനം. ന. ക, വംശം. ഉ, സ്വദേശം. ന, കീർത്തി.

അഭിജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, നല്ലവംശത്തിൽ ജനിച്ച. ഉ, അറിവുള്ള, വിദ്യയുള്ള. ന, കൊള്ളാകുന്നതായ. ര, ഭംഗിയുള്ള, യോഗ്യമായുള്ള.

അഭിജിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **അഭിജിത്തു.** ന. ഉത്തരാടത്തിൻറെയും തിരുവോണത്തിൻറെയും ഇടയിലുള്ള ഒരുനക്ഷത്രം.

അഭിജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ക, സാമർത്ഥ്യമുള്ള. ഉ, അറിവുള്ള.

അഭിജ്ഞാനം. ന. ക, അടയാളം. ഉ, അറിവു.

അഭിതഃ. അ. ക, അരികെ. ഉ, ഇരുപുറവും. ന, വേഗത്തിൽ. ര, മുഴുവനും. ങ, നേരെ.

അഭിധ. ന. പേർ.

അഭിധാനം. ന. ക, പേർ. ഉ, പറച. ന, നാമരൂപങ്ങളെ കുറിച്ചു പറയുന്ന ശബ്ദശാസ്ത്രം.

അഭിധേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പറയപ്പെടുവാൻ തക്ക.

അഭിധേയം. ന. ക, പേർ. ഉ, അർത്ഥമുള്ള വാക്കു.

അഭിധ്യ. ന. പരദ്രവ്യാഗ്രഹം.
അഭിനന്ദനം. ന. സന്തോഷം.
അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അഭിനന്ദി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു.
അഭിനയം. ന. ൧, നോട്ടംകൊണ്ടോ, ആംഗ്യംകൊണ്ടോ, മനോഭാവം അറിയിക്കുക. ൨, നാട്യം ആടുക.
അഭിനവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. പുതുതായ.
അഭിനവോത്ഭിത്തു. ന. അങ്കുരം, മുള, കുമ്പു.
അഭിനിർമ്മുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. വിടപ്പെട്ട, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
അഭിനിർമ്മുക്തൻ. ന. ആദിത്യനസ്തമിക്കുന്ന, സന്ധ്യക്കുറങ്ങുന്നവൻ.
അഭിനിർയ്യാണം. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള പുറപ്പാട്, നേരിട്ടുചെല്ലുക.
അഭിനിവേശനം. അല്ലെങ്കിൽ **അഭിനിവേശം.** ന. ശുഷ്കാന്തി, കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനുള്ള താല്പര്യം.
അഭിനിവേശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അഭിനിവേശി.) അ. ക്രി. ജാഗ്രതചെയ്യുന്നു, ശുഷ്കാന്തിപ്പെടുന്നു.
അഭിനീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉചിതമായ. ൨, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട, നന്നാക്കപ്പെട്ട. ൩, ക്ഷമയുള്ള.
അഭിനുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
അഭിപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, കുററമുള്ള. ൨, ഭാഗ്യമില്ലാത്ത, ആപത്തുള്ള. ൩, കീഴാക്കപ്പെട്ട.
അഭിപ്രായം. ന. ൧, വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാവം. ൨, അർത്ഥം, സാരം.
അഭിപ്രേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട, വിചാരിക്കപ്പെട്ട.
അഭിഭവം. ന. ൧, മടക്കം, തോലി. ൨, അവമാനം.
അഭിഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തോല്പിക്കപ്പെട്ട, കീഴാക്കപ്പെട്ട.
അഭിഭൂതി. ന. നിന്ദ, അവമാനം.
അഭിമത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സമ്മതിക്കപ്പെട്ട, ഇഛിക്കപ്പെട്ട.
അഭിമന്ത്രണം. ന. ൧, വിളിക്ക, ക്ഷണിക്ക. ൨, മന്ത്രിക്കുക.
അഭിമന്ത്രിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അഭിമന്ത്രി.) അ. ക്രി. ൧, വിളിക്കുന്നു. ൨, മന്ത്രംചൊല്ലുന്നു.
അഭിമന്ത്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വിളിക്കപ്പെട്ട. ൨, ജപിക്കപ്പെട്ട.
അഭിമരം. ന. ൧, യുദ്ധം. ൨, കൊല.
അഭിമാതി. ന. ശത്രു, വൈരി.
അഭിമാനം. ന. ൧, അഹങ്കാരം. ൨, സ്നേഹം. ൩, ബഹുമാനം.
അഭിമാനി. വി. (നീ, നിനി, നി.) വി. ന. അഹങ്കാരവും മററുമുള്ള.
അഭിമാനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അഭിമാനി.) സ. ക്രി. അഹങ്കരിക്കയും മററും ചെയ്യുന്നു, ബഹുമാനിക്കുന്നു.
അഭിമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖീ, ഖം.) വി. ന. നേരിട്ടുചെല്ലുന്ന, മുഖത്തിനു നേരെ ആയുള്ള.
അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അഭിമുഖീകരി.) അ. ക്രി. മുൻപെ, നേരെ ചെല്ലുന്നു.
അഭിമോദം. ന. സന്തോഷം.
അഭിയുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, ശത്രുവിനാൽ വളയപ്പെട്ട. ൨, താല്പര്യമുള്ള. ൩, പറയപ്പെട്ട.
അഭിയോഗം. ന. ൧, യുദ്ധത്തിനു നേരിടുക. ൨, യുദ്ധം. ൩, ഉത്സാഹം.
അഭിരാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള, ഭംഗിയുള്ള. **അഭിരാമത.** ഗു. ന. മനോഹരത്വം.
അഭിരുചി. ന. ആഗ്രഹം, അന്നശ്രദ്ധ.
അഭിലഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
അഭിലാപം. ന. വാക്കു.
അഭിലാവം. ന. ഛേദനം.
അഭിലാഷം. ന. ഇഛ.
അഭിലാഷുക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. ന. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.
അഭിവന്ദനം. ന. നമസ്കാരം, തൊഴുക.
അഭിവന്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അഭിവന്ദി.) സ. ക്രി. നമസ്കരിക്കുന്നു, തൊഴുന്നു.
അഭിവന്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നമസ്കരിക്കപ്പെട്ട.
അഭിവന്ദ്യ. വി. (ന്ദ്യൻ, ന്ദ്യാ, ന്ദ്യം.) വി. ന. നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന.
അഭിവാഞ്ഛ. ന. ആഗ്രഹം, മോഹം.
അഭിവാഞ്ഛിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
അഭിവാദക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വന്ദനശീലമുള്ള.
അഭിവാദനം. ന. വന്ദനം.
അഭിവാദം. ന. ൧, വന്ദനം. ൨, അനിഷ്ടവാക്കു.
അഭിവാദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. വന്ദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
അഭിവാദ്യം. ന. വന്ദനം.
അഭിവൃദ്ധി. ന. വർദ്ധന.
അഭിവ്യാപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. വ്യാപിക്കപ്പെട്ട, പരക്കപ്പെട്ട.

അഭിവ്യാപ്തി. ന. എല്ലാടത്തുംപരക്കുക.
അഭിശംസനം. ന. അപവാദം.
അഭിശസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. അപവാദം പറയപ്പെട്ട.
അഭിശസ്തി. ന. ക, നിബ്ബന്ധയാചന. ഉ, അപവാദം.
അഭിശാപം. ന. അപവാദം.
അഭിഷംഗം. ന. ക, ശാപം. ഉ, അപവാദം. ന, മടക്കം. ര, പിശാചുംമറ്റും ബാധിക്കുക.
അഭിഷവം. ന. ക, സ്നാനം. ഉ, മന്ത്രസ്നാനം. ന, സോമപാനം. ര, പുളിയുള്ള വസ്തു, മദ്യവും മറ്റും.
അഭിഷിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട, നനെക്കപ്പെട്ട.
അഭിഷേകം. ന. ക, എണ്ണമുതലായവ തലയിൽ ഒഴിക്ക. ഉ, രാജാവായിട്ടാക്കുന്നതിനു ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
അഭിഷേചനം. ന. അഭിഷേകം.
അഭിഷേണനം. ന. സൈന്യത്തോട്ടുകൂടെ നേരിടുക.
അഭിഷ്ടുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
അഭിസന്താപം. ന. ക, യുദ്ധം. ഉ, ദുഃഖം. ന, ചൂട.
അഭിസന്ധാനം. ന. ക, വഞ്ചന. ഉ, ചേച്ച.
അഭിസംപാതം. ന. യുദ്ധം.
അഭിസരൻ. ന. കൂടെ നടക്കുന്നവൻ.
അഭിസാരിക. ന. ജാരനെക്കുറിച്ചു കൃസ്ഥലത്തു ചെല്ലുന്നവൾ.
അഭിഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, കീഴടക്കപ്പെട്ട. ഉ, കൊല്ലപ്പെട്ട.
അഭിഹനനം. ന. ക, ഇടിച്ചുതകക്ക. ഉ, കൊല്ലുക.
അഭിഹാരം. ന. ക, മോക്ഷണം, പിടിച്ചുപറി. ഉ, ആയുധത്തോടും സൈന്യത്തോടും കൂടെ ചെല്ലുക. ന, ആയുധം ധരിക്ക.
അഭിഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചൊല്ലപ്പെട്ട, പറയപ്പെട്ട.
അഭീക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കാമശീലമുള്ള.
അഭീകൻ. ന. ക, കവിതക്കാരൻ. ഉ, ഭർത്താവു.
അഭീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭീതമല്ലാത്ത, ഭയമില്ലാത്ത.
അഭീതി. ന. ഭീതിയില്ലായ്മ, ഭയമില്ലായ്മ.
അഭിപ്സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
അഭീരു. വി. (രുക്കു.) വി. ന. ഭീരുവല്ലാത്ത, ഭയമില്ലാത്ത.
അഭീരു. ന. ശതാവരി.
അഭീരുപത്രി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അഭീശു. ന. ക, രശ്മി. ഉ, കയറു, കടിഞാൺ.
അഭീഷംഗം. ന. ശാപം.
അഭീഷ്ണ. വി. (ക്ഷ്ണൻ, ക്ഷ്ണാ, ക്ഷ്ണം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
അഭീഷ്ണാ. ന. ഒരു മരുന്നു, അരേണുകം.
അഭീക്ഷ്ണം. അ. ഇടവിടാതെ.
അഭേദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ഭേദമില്ലാത്ത, തുല്യമായ.
അഭേദം. ന. ഭേദമില്ലായ്ക, വ്യത്യാസമില്ലായ്ക.
അഭേദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ഭേദ്യമല്ലാത്ത, പൊടിച്ചുകൂടാത്ത, മുറിച്ചുകൂടാത്ത.
അഭേദ്യം. ന. ഒരു രത്നം, വൈരം.
അഭോജനം. ന. ഭോജനമില്ലായ്ക, ഭക്ഷണമില്ലായ്ക, ഉപവാസം.
അഭോജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. ഭോജ്യമല്ലാത്ത, ഭക്ഷിക്കരുതാത്ത.
അഭ്യഗ. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. സമീപത്തുള്ള.
അഭ്യംഗം. ന. എണ്ണതേപ്പു.
അഭ്യന്തരം. ന. ഇട, നടുവു.
അഭ്യനുജ്ഞ. ന. കല്പന.
അഭ്യമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രോഗമുള്ള.
അഭ്യമിത്രൻ. അല്ലെങ്കിൽ **അഭ്യമിത്രീണൻ.** ന. ശത്രുവിനോട്ട നേരിട്ടുചെല്ലുന്നവൻ.
അഭ്യമിത്രീയൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞഅർത്ഥം.
അഭ്യർച്ചനം. ന. പൂജ.
അഭ്യർച്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൂജിക്കപ്പെട്ട.
അഭ്യർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. സമീപത്തുള്ള.
അഭ്യർത്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. യാചിക്കപ്പെട്ട.
അഭ്യവകർഷണം. ന. പുറത്തെടുത്തുകളക.
അഭ്യവസ്യന്ദനം. ന. ശത്രുവീഴത്തക്കവണ്ണം അടിക്ക, നേരിടുക.
അഭ്യവഹാരം. ന. ഭക്ഷിക്ക.
അഭ്യവഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
അഭ്യസിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അഭ്യസി.) സ. കി. ശീലിക്കുന്നു, പഠിക്കുന്നു. **അഭ്യസീപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
അഭ്യസൂയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ക, മനസ്സിൽ കോപമുള്ള. ഉ, വൈരാഗ്യമുള്ള.

അഭ്യസൂയാ. ന. ൧, പൈശുന്യം. ൨, കോപം

അഭ്യസ്തം. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. അഭ്യസിക്കപ്പെട്ട.

അഭ്യാഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നേരെവന്ന.

അഭ്യാഗതൻ. ന. വിരുന്നുകാരൻ.

അഭ്യാഗമം. ന. ൧, യുദ്ധം. ൨, എഴുന്നേല്ക്ക. ൩, നേരെവരിക. ൪, സമീപം.

അഭ്യാഗാരിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കുഡുംബത്തെ രക്ഷിക്കുന്ന.

അഭ്യാദാനം. ന. ആരംഭം.

അഭ്യാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. രോഗമുള്ള.

അഭ്യാമർദ്ദം. ന. യുദ്ധം.

അഭ്യാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. സമീപത്തുള്ള.

അഭ്യാസ. വി. (സൻ, സാ, സം.)വി. ന. സമീപത്തുള്ള.

അഭ്യാസം. ന. പിന്നെയും പിന്നെയും ശീലിക്ക, പഠിക്ക.

അഭ്യാസശാല. ന. അഭ്യസിക്കുന്ന സ്ഥലം, പാഠകശാല.

അഭ്യാസാദനം. ന. ശത്രു വീഴത്തക്കവണ്ണം അടിക്ക, നേരിടുക.

അഭ്യാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.)വി. ന. അഭ്യസിക്കുന്ന, പഠിക്കുന്ന.

അഭ്യാസി. ന. അഭ്യാസമുള്ളവൻ, പഠിക്കുന്നവൻ.

അഭ്യുത്ഥാനം. ന. ൧, ഇരുന്നെടത്തുനിന്നെഴുന്നേല്ക്ക. ൨, ഉയർച്ച.

അഭ്യുത്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. എഴുന്നേററ, ഉയർത്തപ്പെട്ട.

അഭ്യുദയം. ന. ശുഭവൃത്തി.

അഭ്യുദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ആദിത്യനുദിക്കുമ്പോൾ ഉറങ്ങുന്ന. ൨, ഉദിക്കപ്പെട്ട. ൩, ഉയർത്തപ്പെട്ട. ൪, യദൃഛയായി സംഭവിച്ച.

അഭ്യുദ്യത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉത്സാഹമുള്ള.

അഭ്യുപഗമം. ന. ൧, പ്രതിജ്ഞ. ൨, സമീപത്തുചെല്ലുക.

അഭ്യുപപത്തി. ന. ൧, അനുഗ്രഹം. ൨, വാക്കിന്റെ യുക്തി.

അഭ്യുപാഗമം. ന. ൧, പ്രതിജ്ഞ. ൨, സമീപത്തുചെല്ലുക.

അഭ്യുപായം. ന. ൧, ഉപായം. ൨, പ്രതിജ്ഞ.

അഭ്യൂഷം. ന. ൧, പാതിവേവിച്ച ധാന്യം. ൨, മധുരമുള്ള അപ്പം.

അഭ്രകം. ന. കാക്കപ്പൊന്നു, പഴമാനം.

അഭ്രപുഷ്പം. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം, ആററുവഞ്ചി. ൨, വെള്ളം.

അഭ്രം. ന. ൧, ആകാശം. ൨, മേഘം.

അഭ്രമാതംഗം. ന. കിഴക്കേ ദിക്പാലകന്റെ ആന.

അഭ്രമു. ന. കിഴക്കേ ദിക്പാലകന്റെ ആനയുടെ പിടി.

അഭ്രമുവല്ലഭൻ. ന. കിഴക്കേ ദിക്പാലകന്റെ ആന.

അഭ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മേഘത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.

അഭ്ര. ന. ഒരു മാതിരി മരത്തുമ്പാ, വള്ളത്തിൽനിന്നു വെള്ളം കളെഞ്ഞു നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വസ്തു.

അഭ്രേഷം. ന. യോഗ്യത.

അമട്ടു. ന. ഭീഷണിവാക്കു.

അമട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (അമട്ട.) സ. ക്രി. ഭീഷണിപറയുന്നു.

അമണ്ഡം. ന. ആവണക്കു.

അമത്രം. ന. പാത്രം.

അമംഗല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മംഗലമല്ലാത്ത, ശുഭമല്ലാത്ത.

അമംഗലം. ന. ൧, അശുഭം. ൨, ആവണക്കു.

അമർ. ന. യുദ്ധം.

അമര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. മരണമില്ലാത്ത, ചാകാത്ത.

അമരൻ. ന. ദേവൻ.

അമര. ന. ഒരു പയറു.

അമരം. ന. ൧, അമരസിംഹംഎന്ന ഒരു അഭിധാനഗ്രന്ഥം. ൨, വള്ളത്തിന്റെ പിൻഭാഗം. ൩, ആനയുടെപിൻപുറം.

അമരകോൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

അമരാദ്രി. ന. ഒരു പർവ്വതം.

അമരാരി. ന. ദേവകളുടെ ശത്രു, അസുരൻ.

അമരാവതി. ന. ഇന്ദ്രന്റെ രാജധാനി.

അമരീ. ന. മരിക്കാത്തവൾ, ദേവസ്ത്രീ. (മ) ഒരു തൈ.

അമരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (അമർ.) അ. ക്രി. താഴുന്നു, അടങ്ങുന്നു, ശാന്തമാകുന്നു. **അമൎക്കുന്നു, അമൎത്തുന്നു.** സ. ക്രി.

അമരേന്ദ്രൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

അമരൌഘം. ന. ദേവകളുടെ കൂട്ടം.

അമൎച്ച. ന. ഒതുക്കം, അടക്കം, ശാന്തം.

അമൎത്യ. വി. (ൎത്യൻ, ൎത്യാ, ൎത്യം.) വി.ന. മൎത്യമല്ലാത്ത. ചാകാത്ത. **അമൎത്യത്വം.** ഗു. ന. മൎത്യത്വമല്ലായ്ക, മരണമില്ലായ്ക, ദേവത്വം.

അമൎത്യൻ. ന. മരിക്കാത്തവൻ, ദേവൻ.

അമൎത്യവൈരി. ന. ദേവശത്രു, അസുരൻ.

അമൎപ്പു. ന. അമൎച്ച.

അമയ്യാദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി.ന. മര്യാദയില്ലാത്ത. ക, ക്രമക്കേടുള്ള. ഖ, അതിരില്ലാത്ത.
അമയ്യാദ. ന. മര്യാദകേട്ട, ന്യായകേട്ട.
അമർഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. കോപമുള്ള.
അമർഷം. ന. കോപം.
അമല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മലമില്ലാത്ത. വെടിപ്പുള്ള, തെളിഞ്ഞ.
അമല. ന. ക, ലക്ഷ്മി. ഖ, ഒരു തൈ, കിഴകുനെല്ലി.
അമലം. ന. പഴമാനം.
അമളി. ന. ക, പരിഭ്രമം, തിടുക്കം. ഖ, വ്യസനം, വലച്ചിൽ.
അമളികൂന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (അമളി.) അ. ക്രി. തിടുക്കപ്പെടുന്ന, വ്യസനിക്കുന്ന. **അമളിപ്പിടികൂന്ന.** സ. ക്രി.
അമറുന്ന. ക്രി. വാൻ. (അമർ.) അ.ക്രി. കാളയുമ്മറും ശബ്ദിക്കുന്ന.
അമറിച്ച. ന. കാളയുടെയുമ്മറും ശബ്ദം.
അമാ. അ. ക്രടെ, അരികെ.
അമാ. ന. കറുത്തവാവു.
അമാത്യൻ. ന. മന്ത്രി.
അമാന്നനം. ന. നിന്ദ.
അമാനം. ന. പണയം.
അമാനുഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. ന. മാനുഷമല്ലാത്ത. ദൈവീകമായുള്ള.
അമാന്തം. ന. ക, കുഴച്ചിൽ. ഖ, നാനാവിധം. ന, ഉദാസീനത.
അമാംസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. മാംസമില്ലാത്ത. മെലിഞ്ഞ, ബലമില്ലാത്ത.
അമാർഗ്ഗ. വി. (ർഗ്ഗൻ, ർഗ്ഗാ, ർഗ്ഗം.) വി. ന. മാർഗ്ഗമില്ലാത്ത. വഴിയില്ലാത്ത.
അമാർഗ്ഗം. ന. വഴിയില്ലായ്ക.
അമാവാസ്യ. ന. കറുത്തവാവു.
അമിക്കയറു. ന. നകം വെച്ചുകെട്ടുന്ന കയറു.
അമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ, (അമി.) സ. ക്രി. നകം വെച്ചുകെട്ടുന്ന.
അമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മിതമല്ലാത്ത. കണക്കില്ലാത്ത, അവസാനമില്ലാത്ത, അനവധിയായ.
അമിത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി.ന. മിത്രമല്ലാത്ത. ശത്രുവായുള്ള.
അമിത്രൻ. ന. ശത്രു.
അമുക്കൽ. ന. ഞെരുക്കുക.
അമുക്കുന്ന. ക്രി. വാൻ. (അമുക്ക.) സ. ക്രി. ഞെരുക്കുന്ന.
അമുക്കുരം. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്ന.
അമുത്ര. അ. പരലോകത്തിൽ.
അമൂർത്ത. വി. (ർത്തൻ, ർത്താ, ർത്തം.) വി. ന. മൂർത്തമല്ലാത്ത. ശരീരമില്ലാത്ത, അതീതിയില്ലാത്ത.
അമൂല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. മൂല്യമില്ലാത്ത. വിലമതിച്ചു കൂടാത്ത.
അമൃനാളം. ന. താമരച്ചം.
അമൃത. വി. (തൻ. താ, തം.) വി. ന. മൃതമല്ലാത്ത. മരണമില്ലാത്ത.
അമൃതൻ. ന. ക, മരണമില്ലാത്തവൻ, ദേവൻ. ഖ, ധന്വന്തരി.
അമൃതു. ന. ക, ദേവകളുടെ ഭക്ഷണം. ഖ, യാഗത്തിൽ ശേഷിച്ചതു. ന, വെള്ളം. ങ, ഉരുക്കുനെയ്. ച, യാചിക്കാത്ത ധർമ്മം. ഞ, ചോറു, അന്നം. ട, സമ്പത്തു. ഡ, പൊന്നു. ണ, മോരു. ത, മധുരദ്രവ്യം. ഥ, പാൽ. ദ, വിഷം. ധ, ഒരു മരുന്നു. ന, രസം. പ, മോക്ഷം.
അമൃതകിരണൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
അമൃതം. ന. ക, കിഴകുനെല്ലി. ഖ, ഒരുമരുന്നുവള്ളി. ന, കടുക്ക.
അമൃതാംശു. ന. ചന്ദ്രൻ.
അമൃതാന്ധസ്സുകൾ. ന. ദേവകൾ.
അമൃതാശനന്മാർ. ന. ദേവകൾ.
അമൃതേത്തു. അല്ലെങ്കിൽ, **അമീത്തു.** ന. രാജാക്കന്മാരുമ്മറും ഭക്ഷിക്കുന്നതിന്ന പാകപ്പെടുന്ന പേർ.
അമേദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. മേദ്ധ്യമല്ലാത്ത. ക, ഭക്ഷിച്ചാൽ ബുദ്ധിക്കു നന്നല്ലാത്ത. ഖ, വെടിപ്പില്ലാത്ത.
അമേദ്ധ്യം. ന. മലം, അശുദ്ധി.
അമേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പരിഛേദിച്ചു കൂടാത്ത, അളവറ്റ.
അമോഘ. വി. (ഘൻ, ഘാ, ഘം.)വി. ന. മോഘമല്ലാത്ത. ഫലമുള്ള.
അമോഘ. ന. ക, പാതിരിവൃക്ഷം. ഖ, വിഴാൽവൃക്ഷം.
അമ്പു. ന. അസ്ത്രം.
അമ്പുക്കൂട. ന. ആവനാഴിക, അമ്പിടുന്ന ഒരു പാത്രം.
അമ്പരക്കുന്ന. ന്നു. പ്ലാൻ. (അമ്പര.) അ. ക്രി. വിക്രമിക്കുന്നു, വ്യാകുലപ്പെടുന്നു, അമളികൂന്നു.
അമ്പരപ്പു. ന. വൈക്ലബ്യം, അമളി.
അമ്പലം. ന. ക്ഷേത്രം.
അമ്പലവാസി. ന. ക്ഷേത്രത്തിൽ പാർക്കുന്നവൻ, ക്ഷേത്രത്തിലെവേലകാരൻ.
അമ്പഴം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
അമ്പാര. അല്ലെങ്കിൽ, **അമ്പാര.** ന. ആനപ്പുറത്തു ഇരിപ്പാനായിട്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതു.

അമ്പിട്ടൻ. ന. ക്ഷൌരക്കാരൻ.
അമ്പിളി. ന. ചന്ദ്രൻ.
അമ്പിളിക്കല. ന. ചന്ദ്രക്കല.
അമ്പിളിത്തെല്ല. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അമ്പിളിയമ്മാമൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
അമ്പെ, അല്ലെങ്കിൽ, അമ്പൈ. അ. അതിശയമൊ സന്തോഷമൊ തോന്നുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
അംബകം. ന. കണ്ണു.
അംബരം. ന. ക, ആകാശം. ഉ, വസ്ത്രം.
അംബരചാരി. വി. (രി, രിണി, രി.) വി. ന. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
അംബരമാർഗ്ഗം. ന. ആകാശം.
അംബരാന്തം. ന. ക, ആകാശത്തിന്റെ അറ്റം. ഉ, വസ്ത്രത്തിന്റെ അറ്റം.
അംബരീഷൻ. ന. പണ്ടുള്ള ഒരു രാജാവിന്റെ പേർ. ഉ, വിഷ്ണു. ങ, ശിവൻ. ഩ, ആദിത്യൻ.
അംബരീഷം. ന. ക, അപ്പക്കാരിക. ഉ, ഒരു വൃക്ഷം.
അംബക്കു. ന. ക, കുറുമുഴി. ഉ, പാടവള്ളി. ങ, പുളിയാരൽ.
അംബക്കുൻ. ന. ക, വൈശ്യസ്ത്രീയിൽ ബ്രാഹ്മണന്റെ പുത്രൻ. ഉ, വൈദ്യൻ. ങ, ക്ഷൌരക്കാരൻ. ഩ, ആനക്കാരൻ.
അംബ. ന. ക, അമ്മ. ഉ, പാർവ്വതി.
അംബിക. ന. ക, അമ്മ. ഉ, പാർവ്വതി. ങ, ധൃതരാഷ്ട്രൻ എന്ന രാജാവിന്റെ അമ്മ
അംബു. ന. ക, വെള്ളം. ഉ, ഇരുവേലി.
അംബുകം. ന. വെളുത്ത ഏരിക്കു.
അംബുകണം. ന. ക, വെളുത്തുള്ളി. ഉ, നീർത്തുള്ളി.
അംബുജൻ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. വെള്ളത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.
അംബുജം. ന. ക, താമര. ഉ, ഒരുതെ, നീക്കടമ്പു.
അംബുജാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷി, ക്ഷം.) വി. ന. താമരപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള.
അംബുജാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.
അംബുദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. വെള്ളത്തെ കൊടുക്കുന്ന.
അംബുദം. ന. ക, മേഘം. ഉ, മുത്തെങ്ങു.
അംബുധി. ന. സമുദ്രം.
അംബുപ്രസാദനം. ന. തേറ്റാമ്പരൽ.
അംബുഭൃത്തു. ന. ക, മേഘം. ഉ, സമുദ്രം.
അംബുരാശി. ന. സമുദ്രം.
അംബുവാഹം. ന. ക, മേഘം. ഉ, വെള്ളത്തെ ചുമക്കുന്നതു.
അംബുവേതസം. ന. ആറ്റുവഞ്ചി മരം.
അംബുസരണം. ന. വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കു.
അംബൂകൃതം. ന. ഉപ്പൽ തെറിക്കുമാറുപറക.
അംഭസ്സു. ന. വെള്ളം.
അംഭോജൻ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. വെള്ളത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.
അംഭോജം. ന. ക, താമര. ഉ, ചന്ദ്രൻ.
അംഭോദം. ന. ക, മേഘം. ഉ, മുത്തെങ്ങു.
അംഭോധി. ന. സമുദ്രം.
അംഭോനിധി. ന. സമുദ്രം.
അംഭോരാശി. ന. സമുദ്രം.
അംഭോരുഹം. ന. താമര.
അമ്മ. ന. ക, മാതാവു. ഉ, സ്ത്രീകളെ ബഹുമാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
അമ്മയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. വെള്ളമുള്ള, വെള്ളമയമായി പതപോലെയും മറ്റുമുള്ള.
അമ്മരം. ന. ചിത്തവാക്കു, ശകാരം.
അമ്മയാർ. ന. പാണ്ഡിബ്രാഹ്മണരുടെ സ്ത്രീ, ആയമ്മ.
അമ്മശാസ്ത്രം. ന. പഴഞ്ചൊല്ല.
അമ്മാണിയമ്മാണി. അ. അങ്ങനെ, ഇങ്ങനെ, അല്പവൃത്തി.
അമ്മാത്തു. ന. അമ്മയുടെ സഹോദരന്റെ ഭവനം.
അമ്മാത്തമുത്തച്ഛൻ. ന. അമ്മയുടെ അച്ഛൻ.
അമ്മാത്തമുത്തശ്ശി. ന. അമ്മയുടെ അമ്മ, അമ്മമ്മ.
അമ്മാനം. ന. ഒരു മാതിരികളി, അമ്മാനാട്ടം.
അമ്മാനക്കാ. ന. അമ്മാനം എറിഞ്ഞുകളിക്കുന്നതിനു ഓട്ടകൊണ്ടൊ മരംകൊണ്ടൊ ഉണ്ടാക്കിയ ഉരുണ്ടവസ്തു.
അമ്മാനാട്ടം. ന. അമ്മാനക്കാ എറിഞ്ഞുപിടിക്കുന്ന കളി.
അമ്മാമൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **അമ്മാവൻ.** ന. അമ്മയുടെ സഹോദരൻ.
അമ്മായി. അല്ലെങ്കിൽ, **അമ്മാവി.** ന. അമ്മാവന്റെ ഭാര്യ.
അമ്മി. ന. അരകല്ല.
അമ്മിക്കല്ല. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അമ്മിക്കുഴവി. ന. അരകല്ലിന്മേൽവെച്ചു അരെക്കുന്ന കല്ല, അമ്മിപ്പിള്ള.
അമ്മിഞ്ഞി. ന. മുലകുടിക്കുന്നപൈതങ്ങൾ മുലയെ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
അമ്മിണി. ന. വാത്സല്യംകൊണ്ടു അമ്മ

പൈതങ്ങളെ എങ്കിലും പൈതങ്ങൾ അമ്മയെ എങ്കിലും ചിലപ്പോൾ വിളിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.

അമ്മിപ്പിള്ള. ന. അരകല്ലിന്റെ പിള്ളക്കല്ല.

അമ്മു. അ. ഇതു ദുഃഖത്തിലും മററും പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

അമ്മുമ്മ. ന. ൧, അമ്മയുടെ അമ്മ. ൨, വൃദ്ധസ്ത്രീയെ ബഹുമാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരുവാക്കു.

അമ്മെ. അ. ദുഃഖം, ഭയം, ആശ്ചൎയ്യം മുതലായവ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ചിലർ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

അമ്ലകം. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം അയനിമരം. ൨, പുളിച്ചുതികട്ടൽ.

അമ്ല. വി. (മ്ലൻ, മ്ലാ, മ്ലം.) വി. ന. പുളിയുള്ള.

അമ്ലം. ന. ൧, പുളിരസം. ൨, പുളിവൃക്ഷം.

അമ്ലലോണിക. ന. പുളിയാരൽ.

അമ്ലവേതസം. ന. മേല്പറഞ്ഞഅൎത്ഥം.

അമ്ലാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മ്ലാനമല്ലാത്ത, തെളിവുള്ള, പ്രകാശമുള്ള.

അമ്ലാനം. ന. വാടാംകുറിഞ്ഞി.

അമ്ലിക. ന. ൧, വാളൻപുളിമരം. ൨, പുളിയാരൽ. ൩, പുളിച്ചുതികട്ടൽ.

അയ. ന. വല്ലതും വെപ്പാനായിട്ടു കെട്ടുന്ന കയറു.

അയക്കോൽ. ന. വസ്ത്രവും മററും ഇടുവാൻ കെട്ടിയ വടി.

അയക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അയ.) സ. ക്രി. ൧, വിടുന്നു. ൨, കടുപ്പംകുറെക്കുന്നു, ആൎദ്രമാക്കുന്നു, മുറുക്കമില്ലാതാക്കുന്നു.

അയച്ചിൽ. ന. ൧, അയവു, ൨, അയപ്പു.

അയനചലനം. ന. തെക്കോട്ടും വടക്കോട്ടുമുള്ള ആദിത്യന്റെ സഞ്ചാരം.

അയനം. ന. ൧, വഴി. ൨, മൂന്നുതുക്കൾ കൂടിയകാലം. (അയനങ്ങൾ രണ്ടുണ്ടു) ഉത്തരായനവും ദക്ഷിണായനവും.

അയനി. ന. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു അതിനായിട്ടു പുറപ്പെടുമ്പോൾ കഴിക്കുന്ന ഒരു ഭക്ഷണം, അയനി ഊണു.

അയപ്പു. ന. ൧, അയവു. ൨, വിടുതൽ.

അയം. ന. അനുകൂലദൈവം, ഭാഗ്യം.

അയം. ന. പ. ഇവൻ.

അയമോതകം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.

അയയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (അയ.) അ. ക്രി. ആൎദ്രമാകുന്നു, കടുപ്പംകുറയുന്നു, മുറുക്കമില്ലാതാകുന്നു, പിടുത്തംവിടുന്നു. **അയക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

അയൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (അയർ.) സ. ക്രി. മറക്കുന്നു.

അയൎത്തി. ന. ൧, മറവി. ൨, മോഹാലസ്യം.

അയൎപ്പു. ന. ൧, മറവി. ൨, അജാഗ്രത.

അയൽ. വി. സമീപത്തുള്ള. ന. സമീപം.

അയൽപക്കം. ന. സമീപത്തുള്ളവീടു.

അയവു. ന. ൧, മുറുക്കമില്ലായ്മ. ൨, അലക്കുകാരൻ.

അയവിറക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (അയവിറ.) അ. ക്രി. അയറുന്നു.

അയശസ്സു. ന. ദുഷ്കീൎത്തി.

അയസ്കാന്തം. ന. കാന്തക്കല്ല.

അയസ്സു. ന. ഇരിമ്പു.

അയി. ഹെ, അല്ലയൊ.

അയിരു. ന. ഇരിമ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വക കല്ല.

അയിരുത്തു. ന. അയിരുരുക്കി ഇരിമ്പാക്കുക.

അയുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. യുക്തമല്ലാത്ത. ൧, യോഗ്യമല്ലാത്ത. ൨, ചേരാത്ത.

അയുക്തി. ന. യുക്തികേടു, ചേൎച്ചകേടു.

അയുഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ഒററയായുള്ള.

അയുഗശരൻ. ന. കാമൻ.

അയുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. യുതമല്ലാത്ത. ചേരാത്ത.

അയുതം. ന. പതിനായിരം.

അയേ. ഹേ, അല്ലയൊ.

അയോഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. യോഗ്യമല്ലാത്ത. **അയോഗ്യത.** ഗു. ന. യോഗ്യതയില്ലായ്മ, ചേൎച്ചയില്ലായ്മ.

അയോഗ്രം. ന. ഉലക്ക.

അയോഘനം. ന. ഇരിമ്പടിക്കുന്ന കൂടം.

അയോജ്യത. ന. ചേൎച്ചകേടു.

അയോനിജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. യോനിജമല്ലാത്ത. പ്രസവിച്ചുണ്ടാകാത്ത.

അയോധ്യ. വി. (ധ്യൻ, ധ്യാ, ധ്യം.) വി. ന. യോധ്യമല്ലാത്ത. യുദ്ധംചെയ്യപ്പെടുവാൻ തക്കതല്ലാത്ത.

അയോധ്യ. ന. ഒരു രാജധാനി, അയോധ്യാ പട്ടണം.

അയോമയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള.

അയോമലം. ന. ഇരുമ്പുകീടം.

അയഃപിണ്ഡം. ന. ഇരിമ്പുരുള.

അയ്യൻ. ന. ചിലപരദേശ ബ്രാഹ്മണരെ വിളിച്ചു വരുന്ന ഒരു പേർ.

അയ്യം. വി. ചീത്ത, കൊള്ളരുതാത്ത.

അയ്യം. ന. ൧, ധൎമ്മം. ൨, യാചന. ൩, നിലവിളിക്ക.

അയ്യംവിളി. ന. ൧, ഏലാവിളി. ൨, നിലവിളി.

അയ്യംവിളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അയ്യം വിളി.) അ. ക്രി. ഭയംകൊണ്ടുമ്മററും നിലവിളിക്കുന്നു.
അയ്യപ്പൻ. ന. ശിവന്റെ ഒരു പുത്രൻ.
അയ്യയ്യെ. അ. പരിഹാസം നാണം ഇവയെ അറിയിക്കുക.
അയ്യയ്യൊ. അ. സങ്കടം വ്യസനം അലിവു ഇവയെ അറിയിക്കുക.
അയ്യൊ. അ. ദുഃഖം ദീനം അത്ഭുതം ഇവയെ അറിയിക്കുക.
അര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വേഗമുള്ള. അ. വേഗമായിട്ടു.
അര. ന. ൧, ഒന്നിൽപാതി. ൨, കടിപ്രദേശം, മദ്ധ്യം, നടുവു.
അരം. ന. ൧, രാകുന്നതിനുള്ള ഒരായുധം. ൨, കീലം, എഴുക.
അരകല്ലു. ന. അരെക്കുന്ന കല്ലു.
അരക്കു. ന. ൧, മുദ്രത്തിരി. ൨, കോലരക്കു. ൩, കറ, പശ. ൪, ചക്കമുളെഞ്ഞു.
അരക്കച്ചു. ന. അരയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു മാതിരി ശീലകൊണ്ടുള്ള വാറു.
അരക്കൻ. ന. ൧, രാക്ഷസൻ. ൨, ലുബ്ധൻ, പിശുക്കൻ. ൩, ചുവന്ന മൃഗം.
അരക്കാടുന്നു. ടി. വാൻ. (അരക്കാട.) സ. ക്രി. ചായം തേച്ച പെട്ടിക്കുംമററും മിന്നൽ വരുവാൻ കോലരക്കുരുക്കി പുരട്ടുന്നു.
അരക്കാണി. ന. ഒരു കീഴ്ക്കണക്കു, ഒന്നു നൂററുപതായി അംശിച്ചതിൽ ഒരു പങ്കു.
അരക്കാൽ. ന. ഒന്നു എട്ടായിട്ടു അംശിച്ചതിൽ ഒരു പങ്കു.
അരക്കിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (അരക്കിട.) സ. ക്രി. ആഭരണങ്ങളും മററും ചളുങ്ങാതിരിപ്പാൻ അകത്തു അരക്കുരുക്കി നിറയ്ക്കുന്നു.
അരക്കുതിരി. ന. മുദ്രയിടുവാനുള്ള മെഴുകുതിരി.
അരക്കുപതം. ന. അരക്കിന്റെ പാകം.
അരക്കുപ്പായം. ന. അരച്ചട്ട.
അരക്കുഴൽ. ന. വെള്ളികൊണ്ടൊ ചെമ്പുകൊണ്ടൊ ഉണ്ടാക്കി അരയിൽ ഇടുന്ന ഒരു ആഭരണം.
അരഘട്ട. ന. തുലായന്ത്രം, ഏത്തം.
അരങ്ങു. ന. ൧, സഭ. ൨, ആട്ടം കൂത്തു മുതലായ കളികൾക്കുള്ള സ്ഥലം, രംഗസ്ഥലം. ൩, ആയുധാഭ്യാസം പഠിക്കുന്ന സ്ഥലം, കളരി. ൪, പോർക്കളം.
അരങ്ങഴിച്ചിൽ. ന. പലരും കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം നിന്ദിക്ക, ലോകാപവാദം.
അരങ്ങഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (അരങ്ങഴി.) അ. ക്രി. മാനക്കേടുഭവിച്ചു നടക്കുന്നു, നാണംകെട്ടുനടക്കുന്നു. **അരങ്ങഴിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അരങ്ങഴിവു. ന. ലോകാപവാദം.
അരങ്ങിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (അരങ്ങിട.) അ. ക്രി. ആരംഭിക്കുന്നു, തുടങ്ങുന്നു.
അരങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (അരങ്ങ.) സ. ക്രി. നെല്ലുകുത്തിതൊലിക്കുന്നു, തരങ്ങുന്നു.
അരങ്ങേറുന്നു. റി. വാൻ. (അരങ്ങേറ.) അ. ക്രി. അഭ്യാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒന്നാമതു സഭയിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു.
അരങ്ങേററം. ന. അഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നാമതു സമക്ഷമത്തു കാണിക്ക.
അരച്ചു. ന. ൧, രാജത്വം. ൨, മര്യാദ.
അരചൻ. ന. രാജാവു, പ്രഭു.
അരച്ചുവാഴ്ച. ന. രാജവാഴ്ച.
അരച്ചട്ട. ന. കൊച്ചുകുപ്പായം, അരവരെയും എത്തുന്ന കുപ്പായം.
അരച്ചല്ലടം. ന. അരമുതൽ മുട്ടുവരെയുള്ള കൊച്ചുചട്ട.
അരച്ചുരിക. ന. പൈതങ്ങളുടെ അരയിൽ ഇരിമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിഇടുന്ന ഒരാഭരണം.
അരഞാൺ. അല്ലെങ്കിൽ **അരഞ്ഞാണം.** ന. അരയിൽ ഇടുന്നതിനു വെള്ളിയൊ പൊന്നൊകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരാഭരണം.
അരണ. ന. ഒരു ചെറിയ ഇഴജന്തു.
അരണി. ന. തീ കടഞ്ഞെടുക്കുന്ന മരം.
അരണ്യം. ന. വനം, കാട്ടുപ്രദേശം.
അരണ്യമക്ഷിക. ന. കാട്ടീച്ച.
അരണ്യശ്വാവു. ന. ചെന്നായ.
അരണ്യാനി. ന. കൊടുംകാടു.
അരതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. രതിയില്ലാത്ത. സന്തോഷമില്ലാത്ത, കോപമുള്ള.
അരതി. ന. കോപം, ഇഷ്ടക്കേടു.
അരത്ത. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
അരത്തം. ന. മഞ്ഞളും ചുണ്ണാമ്പും കൂട്ടി കലക്കിയ വെള്ളം, കുരുതി.
അരത്താലി. ന. പൈതങ്ങളുടെ അരയിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം.
അരത്നി. ന. ഒരു മുളം, ഒരളവു.
അരപ്പു. ന. അരെക്കുക. അരവു.
അരമ. ന. ഒന്നു നാല്പതായിട്ടു അംശിച്ചതിൽ ഒരു പങ്കു.
അരമണി. ന. പൈതങ്ങളുടെ അരയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു മാതിരി ആഭരണം.
അരമന. ന. രാജധാനി, ന്യായസ്ഥലം.
അരയന്നം. ന. ഒരു വക പക്ഷി.
അരയൻ. ന. മരക്കാന്മാരുടെ പ്രമാണി.
അരയാൽ. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം, ആലു.
അരരം. ന. ൧, കതകു, വാതിൽ. ൨ മറവു.

അരവു. ന. അരപ്പു.
അരവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. രവമില്ലാത്ത. ഒച്ചയില്ലാത്ത.
അരവാശി. ന. പാതി.
അരവിന്ദം. ന. താമര, താമരപ്പൂ.
അരവിന്ദാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.
അരളി. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
അരളു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പലകപ്പയ്യാനി.
അരളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (അരൾ) അ. ക്രി. ഭയപ്പെടുന്നു.
അരൾച. ന. ഭയം, പേടി.
അരാജക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. രാജാവില്ലാത്ത.
അരാതി. ന. ശത്രു.
അരാള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. വളഞ്ഞ.
അരാളം. ന. ൧, ചെഞ്ചല്യം. ൨, മദം പിടിച്ച ആന.
അരാള. ന. പാതിപ്രത്യമുള്ള സ്ത്രീ.
അരി. ന. ൧, ശത്രു. ൨, ചക്രം എന്ന ആയുധം. ൩, വണ്ടിയുടെ ഉരുൾ. (മ.) ൧, നെല്ലിന്റെ അകത്തെകുരു. ൨, ചീരയുടെയും മററും കുരു.
അരിക്കു. ന. വക്കു, സമീപം.
അരികത്തു. അല്ലെങ്കിൽ, **അരികിൽ.**
അരികെ. അ. അടുക്കൽ.
അരിക്കുമണി. ന. ഒരുമാതിരിപൊന്മാല.
അരിക്കുവഴി. അരികെയുള്ള വഴി, വക്കത്തുള്ളവഴി.
അരിക്കൻ. ന. ആദിത്യൻ.
അരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അരി.) സ. ക്രി ൧, അരിയിലെക്കല്ലും എണ്ണക്കല്ക്കനും മററും ഓരോരോപ്രകാരം വേർപെടുത്തുന്നു. ൨, ഉറുമ്പുമുതലായ ചില ചെറിയ പ്രാണികൾ നടക്കയൊ കരണ്ടുതിന്നുകയൊ ചെയ്യുന്നു.
അരിക്കൊട്ട. ന. അരികഴുകുന്നതിനു ഒട്ടൽകൊണ്ടു മടഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാത്രം, അരിവട്ടി.
അരിച്ചിൽ. ന. ൧, അരിക്കുക. ൨, കൊയിത്തു. ൩, ചെറിയ പ്രാണികളുടെ സഞ്ചാരം.
അരിതാരം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
അരിത്രം. ന. ചുക്കാൻ.
അരിന്തപൻ. ന. ജയിക്കുന്നവൻ.
അരിന്ദമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ജയിക്കുന്ന.
അരിന്ദമൻ. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ശത്രുക്കളെ അടക്കുന്നവൻ.
അരിപ്പു. ന. ൧, അരിക്കുക. ൨, അരിക്കുന്ന വസ്ത്രമൊ, പാത്രമൊ.
അരിപ്പുണ്ണു. ന. പ്രണത്തിൽ അരിപോലെ പൊങ്ങിവരുന്ന മാംസം.
അരിപ്പുവല. ന. മത്സ്യംപിടിക്കുന്ന ഒരു മാതിരിവല.
അരിപ്പൊടി. ന. മാവുപൊടി.
അരിമ. വി. ൧, പ്രിയമുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ൩, അപൂർവ്വമായുള്ള. ൪, സാമാന്യമല്ലാത്ത.
അരിമാവു. ന. അരിപൊടിച്ചതു.
അരിമേദം. ന. കറുത്തകരിങ്ങാലി, പൌവേലം.
അരിമ്പു. ന. ആഭരണങ്ങളുടെ വക്കത്തു ചുററും ഉറപ്പിന്നും ഭംഗിക്കും ആയിട്ടു പൊന്നുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നതു.
അരിമ്പാറ. ന. കറുത്തു വേദനകൂടാതെ കുരുക്കൾ പോലെ ശരീരത്തിൽ മുളച്ചുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
അരിമ്പുമണി. ന. പല അരിമ്പുകൾ കൂട്ടി വിളക്കി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരാഭരണം.
അരിമ്പൊരുൾ. ന. സാക്ഷാലുള്ള അർത്ഥം.
അരിന്മണി. ന. മരതകരത്നം.
അരിയാറു. ന. ൧, കൊത്തമ്പാലയരി, കൊടകപ്പാലയരി, വിഴാലരി, കാപ്പൊകിലരി, ചെറുപുന്നയരി, ചതകുപ്പ. ൨, ദേഹത്തിനകത്തുള്ള ശത്രുക്കൾ ആറും. കാമം, ക്രോധം, മോഹം, ലോഭം, മദം, മാത്സര്യം.
അരിയിട്ടുവാഴ്ച. ന. രാജാക്കന്മാർക്കു കിരീടം വെക്കുമ്പോൾ അല്പം അരിയും പൂവും കൂടെ എടുത്തു അവരുടെ തലയിൽ ഇടുക, കിരീടധാരണം.
അരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (അരി.) സ. ക്രി. നുറുക്കുന്നു, കൊയ്യുന്നു, കണ്ടിക്കുന്നു.
അരിവട്ടി. ന. അരികഴുകുന്നതിനും മററും ഒട്ടൽ കൊണ്ടു മടഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാത്രം.
അരിവാൾ. ന. കൊയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരായുധം, വളഞ്ഞകത്തി.
അരിശം. ന. കോപം.
അരിഷ്ടത. ന. ദുഃഖം, ഭാഗ്യമില്ലായ്ക.
അരിഷ്ടതാതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. മംഗലമായ, ഗുണമുള്ള.
അരിഷ്ടദുഷ്ടധീ. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. മരണമടുക്കയാൽ ബുദ്ധിഭ്രമം വന്ന.
അരിഷ്ടൻ. ന. ഒരസുരൻ.
അരിഷ്ടം. ന. ൧, ഭാഗ്യം. ൨, നിർഭാഗ്യം. ൩, ആപത്തിനുള്ള ഒര അടയാളം. ൪, മരണ ലക്ഷണം. ൫, മോരു. ൬, ഒരു വക മദ്യം. ൭, വെള്ളവെങ്കായം. ൮, കാകൻ. ൯, ഞാറപ്പക്ഷി. ൧൦, പുളിഞ്ഞി. ൧൧, വേപ്പുമരം. ൧൨, പെററുകിടക്കുന്നപുര.

അരിഷ്ടിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അരിഷ്ടി.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു.

അരുക്കു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നു. രുക്കില്ലാത്ത. രോഗമില്ലാത്ത.

അരുചി. നാ. ക, രുചിയില്ലായ്മ, ഇഷ്ടക്കേട്. ഉ, ദുസ്വാദു.

അരുജു. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. നു. രുജയില്ലാത്ത. രോഗമില്ലാത്ത.

അരുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. നു. ചുവപ്പുള്ള.

അരുണം. നാ. ചുവപ്പു.

അരുണൻ. നാ. ക, ആദിത്യൻ. ഉ, ആദിത്യന്റെ തേരാളി.

അരുണ. നാ. ക, അതിവിടയം. ഉ, മഞ്ഞുട്ടി. ങ, ത്രികോല്ലക്കൊന്ന. ര, നാല്പ്പൊപ്പക്കൊന്ന. ഋ, കുന്നി.

അരുണാവരജൻ. നാ. ശത്രുവൻ.

അരുണിമ. നാ ക, കുരാൽനിറം. ഉ, ചുവപ്പു.

അരുണോദയം. നാ. ആദിത്യനുദിപ്പായ സമയം, പ്രഭാതം, ഉഷസ്സു.

അരുതു. അ. നിഷേധവാക്കു.

അരുതാത്ത. വി. ദോഷമുള്ള, വിലക്കപ്പെട്ട.

അരുതായ്മ. നാ. പ്രാപ്തികേടു, ക്ഷീണത.

അരുത്തുഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. നു. വേദനപ്പെടുത്തുന്ന.

അരുന്ധതി. നാ. വസിഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ.

അരുവയർ. നാ. സ്ത്രീകൾ.

അരുവലർ. നാ. ശത്രുക്കൾ.

അരുവി. നാ. വെള്ളം മലയിൽനിന്നു ഒഴുകുന്ന വഴി.

അരുവിയാറു. നാ. വെള്ളം മലയിൽനിന്നു ആറുപോലെ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നതു.

അരുഷ്കര. വി.(രൻ,രീ,രം.) വി.നു. വ്രണത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.

അരുഷ്കരം. നാ. ക, ചേക്കരു. ഉ, ചേരുമരം.

അരുസ്സു. നാ. വ്രണം, പുണ്ണു.

അരുളപ്പാടു. നാ. ഗുരുക്കന്മാരുടെയും മറ്റും കല്പനെക്കുപകരം പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

അരുളുന്നു. ക്രി. വാൻ. (അരുൾ.)സ.ക്രി. ഗുരുക്കന്മാരൊ ദൈവമൊ കല്പിക്കുന്നു.

അരുൾ. നാ. കല്പന.

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. യൂ. വാൻ. സ. ക്രി. കല്പിക്കുന്നു.

അരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പീ, പം.) വി. നു. രൂപമില്ലാത്ത. ശരീരമില്ലാത്ത, ആകൃതിയില്ലാത്ത, സൌന്ദര്യമില്ലാത്ത. (മ) ചുരുക്കമായ.

അരൂപി. നാ. രൂപമില്ലാത്തവൻ, ദൈവം.

അരെക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അരെ.) സ. ക്രി. അമ്മിക്കല്ലിൽ വല്ലതും വെച്ചു പിള്ളക്കല്ലുകൊണ്ടു അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഉരുട്ടി നേപ്പിക്കുന്നു.

അരേണുകം. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.

അരോകം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നു. തെളിവില്ലാത്ത, പ്രകാശമില്ലാത്ത, ഇരുണ്ട.

അരോചകം. നാ. ഭക്ഷണം വേണ്ടതെയാക്കുന്ന ഒരു ദീനം, അരുചി.

അർക്കജൻ. നാ. ആദിത്യന്റെ പുത്രൻ. ക, ശനി. ഉ, അന്തകൻ. ങ, സുഗ്രീവൻ. ര, കർണ്ണൻ. ഋ, വൈവസ്വതമനു.

അർക്കൻ. നാ. ആദിത്യൻ.

അർക്കം. നാ. ക, സൂര്യകാന്തം, സ്ഫടികം. ഉ, എരിക്കു.

അർക്കപത്രം. നാ. എരിക്കു.

അർക്കവല്ലഭം. നാ. എരിക്കു.

അർക്കഷണ്ഡു. നാ. ബുദ്ധമുനി.

അർക്കരാഗം. നാ. സൂര്യകാന്തം.

അർക്കവാരം. അല്ലെങ്കിൽ അർക്കവാസരം. നാ. ഞായറാഴ്ച.

അർക്കാന്വയം. നാ. സൂര്യവംശം.

അർക്കാഹ്വം. നാ. എരിക്കു.

അർഗ്ഗളം. നാ. ക, സാക്ഷാ. ഉ, തടവു.

അർഘം. നാ. ക, വില. ഉ, പൂജ.

അർഘ്യ. വി. (ഘ്യൻ, ഘ്യാ, ഘ്യം.) വി. നു. പൂജിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

അർഘ്യ. നാ. നല്ലജാതിപുഷ്പം.

അർഘ്യ. നാ. പൂജയ്ക്കുള്ള വെള്ളം.

അർച്ചകൻ. നാ. പൂജക്കാരൻ.

അർച്ചനം. നാ. പൂജ.

അർച്ച. നാ. ക, പൂജ. ഉ, പ്രതിശരീരം.

അർച്ചിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അർച്ചി.) സ. ക്രി. പൂജിക്കുന്നു.

അർച്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നു. പൂജിക്കപ്പെട്ട.

അർച്ചിഷ്കണം. നാ. തീപ്പൊരി.

അർച്ചിസ്സു. നാ. ക, ജ്വാല. ഉ, രശ്മി. ങ, ശോഭ.

അർജ്ജകം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നു. സംപാദിക്കുന്ന.

അർജ്ജകം. നാ. നല്ലതുത്താവു.

അർജ്ജനം. നാ. സംപാദ്യം.

അർജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നു സംപാദിക്കപ്പെട്ട.

അർജ്ജുനക്കൊടി. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

അർജ്ജുന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. നു. വെണ്മയുള്ള.

അർജ്ജുനം. നാ. ക, ധവളം. ഉ, പുല്ലമരുതു, നീർമരുതു.

അർജ്ജുനൻ. നാ. ക, പാണ്ഡുവിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. ഉ, കാർത്തവീര്യൻ.

അജ്ജുനി. ന. ക, നല്ലപച്ച. ഉ, അജ്ജുനന്റെ പുത്രൻ.
അഞ്ജനം. ന തേക്കുമരം.
അഞ്ജവം. ന. സമുദ്രം.
അഞ്ജസ്സു. ന. വെള്ളം.
അഞ്ജോജം. ന. താമര.
അഞ്ജോരുഹം. ന. താമര.
അഞ്ജോരുഹാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.
അത്തഗളം. ന. നീലക്കുറിഞ്ഞി.
അത്തനം. ന. ആക്ഷേപം, നിന്ദ.
അത്ഥന. ന. യാചന.
അത്ഥനിർദ്ദേശം. ന. പൊരുൾതിരിപ്പു.
അത്ഥപതി. ന. ക, വൈശ്രവണൻ. ഉ, മഹാരാജാവു.
അത്ഥപലിശം. ന. ഉഭയം.
അത്ഥം. ന. ക, പൊരുൾ. ഉ, ദ്രവ്യം. ന, കാര്യം, കാരണം.
അത്ഥലോലുപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ദ്രവ്യാഗ്രഹമുള്ള.
അത്ഥവൽ. അല്ലെങ്കിൽ, അത്ഥവത്തു. വി. (വാൻ, വതി, വൽ.) വി. ന. ക, സാരമുള്ള. ഉ, ദ്രവ്യമുള്ള.
അത്ഥവിചാരം. ന. പൊരുളിനെ ഏങ്കിലും, ദ്രവ്യത്തെ ഏങ്കിലും കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ.
അത്ഥവിജ്ഞാനം. ന. പൊരുളറിക.
അത്ഥാഗമം. ന ദ്രവ്യലാഭം.
അത്ഥാഗ്രഹം. ന. ദ്രവ്യത്തിലുള്ള ഇഛ.
അത്ഥാഗ്രഹി. ന ദ്രവ്യത്തിൽ ഇഛയുള്ളവൻ.
അത്ഥാത്തരൻ. ന. ദ്രവ്യത്തിലുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടു പരവശൻ.
അത്ഥാന്തരം. ന. മറ്റൊരർത്ഥം.
അത്ഥാർത്ഥി. വി. (ർത്ഥി, ർത്ഥിനി, ർത്ഥി.) വി. ന. യാചിക്കുന്ന.
അത്ഥി. ന. ക, യാചകൻ. ഉ, ദ്രവ്യമുള്ളവൻ.
അത്ഥിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആർത്ഥി.) സ. ക്രി. യാചിക്കുന്നു.
അത്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.ന. യാചിക്കപ്പെട്ട.
അത്ഥ്യ. വി. (ത്ഥ്യൻ, ത്ഥ്യാ, ത്ഥ്യം.) വി. ന. ക, അർത്ഥത്തോടു കൂടിയ. ഉ, ദ്രവ്യമുള്ള. ന, ശരിയായുള്ള. ര, ചോദിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യമായ.
അത്ഥ്യം. ന. കല്പടം.
അദ്ദനം. ന. ക, ദുഃഖം, ഉപദ്രവം. ഉ, കല.
അദ്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അദ്ദി.) അ. ക്രി. ക, ദുഃഖിക്കുന്നു, ഉപദ്രവപ്പെടുന്നു. ഉ, കൊല്ലുന്നു. അദ്ദിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
അദ്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ദുഃഖിക്കപ്പെട്ട. ഉ, കൊല്ലപ്പെട്ട.
അദ്ധഗ്രാസം. ന. തികയാത്തഭക്ഷണം.
അദ്ധചന്ദ്ര. ന. നാക്കോപ്പുകൊണ്ണ.
അദ്ധചന്ദ്രൻ. ന. പാതിച്ചന്ദ്രൻ.
അദ്ധചന്ദ്രാകാര. വി.(രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അർദ്ധചന്ദ്രനെപ്പോലെയുള്ള.
അദ്ധനാരീശ്വരൻ. ന. ശിവൻ.
അദ്ധനാവം. ന. മുറിത്തോണി.
അദ്ധം. ന. പാതി.
അദ്ധരഥൻ. ന. യുദ്ധത്തിൽ ധൈര്യമില്ലാത്തവൻ.
അദ്ധരാത്രം. ന. പാതിരാത്രി.
അദ്ധരാത്രി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അദ്ധർച്ചം. ന. വേദത്തിൽ ഒരു വാക്യത്തിന്റെ പാതി.
അദ്ധവൃദ്ധ. ന. അൻപതിനു മേൽ വയസ്സുചെന്ന ഭർത്താവു മരിച്ചു കാക്കായ വസ്ത്രവും ധരിച്ചിരിക്കുന്നവൾ.
അദ്ധഹാരം. ന. അറുപത്തുനാലുമുത്തുകോർത്തമാല.
അദ്ധക്ഷൗരം. ന. തലയൊഴിച്ചുള്ള ക്ഷൌരം.
അദ്ധാദ്ധം. ന. പാതിയിൽ പാതി.
അദ്ധാസനം. ന. മാനിച്ചു കൂടെയിരുത്തുക.
അദ്ധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അദ്ധി) സ. ക്രി. പാതിയാക്കുന്നു.
അദ്ധോഭയം. ന. ഒരു പൂണ്യാഹിവസം.
അദ്ധോരുകം. ന. പട്ടപുടവ.
അപ്പണം. ന. കൊട്ടുക.
അപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അപ്പി.) സ. ക്രി. കൊട്ടുക്കുന്നു.
അപ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൊട്ടുക്കപ്പെട്ട.
അബ്ബുദം. ന. ക, ഒരു വലിയ കണക്ക്. ഉ, ഒരു ദിനം.
അടകൻ. ന. ക, പൈതൽ. ഉ, മുഡൻ.
അമ്മം. ന. കണ്ണിലെ ഒരു രോഗം.
അയ്യ. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള.
അയ്യൻ. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠൻ. ഉ, വൈശ്യൻ.
അയ്യമാവു. ന. ക, ആദിത്യൻ. ഉ, ഹിതുക്കളിൽ പ്രമാണി.
അയ്യാ. ന. വൈശ്യസ്ത്രീ.
അയ്യാണി. ന. വൈശ്യസ്ത്രീ.
അവ്വൻ. വി. (വ്വാ, വ്വീ, വ്വൽ.) വി.ന. ഹീനമായുള്ള.
അവ്വാ. ന. ക, കുതിര. ഉ, ജ്യേഷ്ഠൻ. ന. ചൊട്ടച്ചാണ്.
അവ്വതി. ന. ക, പൊങ്കുതിര. ഉ, ദുഷ്ടി.

അവ്വാക്ക്. വി. (വ്വാർ, വ്വാചി, വ്വാക്.) വി. ന. പിന്നാലെ വരുന്ന.
അവ്വാക്ക്. അ. പിന്നാലെ, പിന്നെ.
അശ്മൻ. ന. അശ്മസ്സുള്ളവൻ. മൂല രോഗമുള്ളവൻ
അശ്മസ്സ. ന. ഒരു ദീനം. മൂലരോഗം.
അശോഷ്ണ. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണാ, ഷ്ണം.) വി. ന. അശ്മസ്സിനെ കൊല്ലുന്ന.
അശോഷ്ണം. ന. ചേന, കാട്ടുചേന.
അഹ്ന. വി. (ഹ്നൻ, ഹ്നാ, ഹ്നം.) വി. ന. യോഗ്യമായ. **അഹ്നത.** ഗു. ന. യോഗ്യത.
അഹ്നൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
അഹ്ന. ന. പൂജ.
അഹ്നണ. ന. പൂജ.
അഹ്നവണ്ണൻ. ന. ഒരു കാരൻ.
അഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി ന. പൂജിക്കപ്പെട്ട.
അല. ന. സമുദ്രത്തിലെ തിര.
അലകു. ന. ക, വാരി. ഉ, പിച്ചാത്തിയും വാളും പിടിക്കുന്നതിന്റെ മേൽഭാഗം.
അലകടൽ. ന. സമുദ്രം.
അലക്കു. ന. ക, വസ്ത്രം കഴുകി വെളുപ്പിക്ക. ഉ, അടിക്ക.
അലക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (അലക്ക.) സ. ക്രി. ക, വസ്ത്രം കഴുകിവെളുപ്പിക്കുന്നു. ഉ, അടിക്കുന്നു. **അലക്കിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
അലക്കുകം. ന. കോലരക്ക.
അലങ്കരണം. ന. ആഭരണം.
അലങ്കരിക്കുന്നു. ച്വു. പ്പാൻ.(അലങ്കരി.) സ. ക്രി. ആഭരണങ്ങളും മറ്റും അണിയുന്നു വിതാനിക്കുന്നു. **അലങ്കരിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
അലങ്കരിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണു.) വി. ന. അലങ്കാരപ്രിയമുള്ള.
അലങ്കർത്ത. വി. (ർത്താ, ർത്രി, ർത്തൃ.) വി. ന. അലങ്കരിക്കുന്ന.
അലങ്കമ്മീണൻ. ന. സമർത്ഥൻ.
അലങ്കാരം. ന. ആഭരണം.
അലങ്കാരശാസ്ത്രം. ന. ഒരു സംസ്കൃതഗ്രന്ഥം.
അലങ്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.
അലങ്കൃതി. ന. അലങ്കാരം, അലങ്കരിക്ക.
അലങ്ക്രിയ. ന. അലങ്കരിക്ക.
അലങ്കോലം. ന. കുഴഞ്ഞിൽ, വൃത്തികേട്ട.
അലച്ചിൽ. ന. ക, ശ്രമം, ക്ഷീണം. ഉ, ഇളക്കം.
അലജ്ജി. ന. പ്രമേഹരോഗികളിൽ ഒന്ന.
അലജ്ജു. ന. ലജ്ജയില്ലാഞ്ഞ. നാണമില്ലാഞ്ഞ.
അലഞ്ജരം. ന. മംഗലി, ഒരുപാത്രം.
അലട്ട. ന. ഉപദ്രവം, പ്രയാസം.
അലട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (അലട്ട.) സ. ക്രി. ഉപദ്രവിക്കുന്നു.
അലപ്പറ. ന. പ്രയാസം
അലഭ്യ. വി. (ഭ്യൻ, ഭ്യാ, ഭ്യം.) വി. ന. ലഭ്യമല്ലാത്ത, കിട്ടാത്ത.
അലഭ്യി. ന. കിട്ടായ്ക.
അലഭ്യ. വി. (ഭ്യൻ, ഭ്യാ, ഭ്യം.) വി. ന. ലഭ്യമല്ലാത്ത, കിട്ടുവാൻ കഴിയാത്ത.
അലം. അ. ക, മതി. ഉ, ആഭരണം. ങ, ശക്തി. ര, വിരോധം.
അലമ്പൽ. ന. ക, മനസ്സിന്റെ വ്യാകുലം, കുഴച്ചിൽ. ഉ, കീറൽ.
അലമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (അലമ്പ.) അ. ക്രി. വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.
അലംബുദ്ധി. ന. തൂഫി.
അലംഭാവം. ന. തൂഫി.
അലയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (അല.) അ. ക്രി. ക, ക്ഷീണിക്കുന്നു, തളരുന്നു. ഉ, ഇളകുന്നു, തൂങ്ങുന്നു. ങ, തിരയടിക്കുന്നു. **അലയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അലരി. ന. ക, ഒരു പൂച്ചെടി. ഉ, ഒരു പൂമരം.
അലച്ചു. ന. അട്ടഹാസം, നിലവിളി.
അലസ. വി. (സൻ, സാ, സം.)വി. ന. ക, മടിയുള്ള. ഉ, ഇളക്കമുള്ള. **അലസത.** ഗു. ന. മടി.
അലസം. ന. ക, പെരുങ്കാൽ, മഞ്ഞ. ഉ, കാൽവിരലുകളുടെ ഇടയിലുണ്ടാകുന്ന വിള്ളൽ. ങ, ഒരു വൃക്ഷം.
അലസാ. ന. ഒരു വള്ളി.
അലസൽ. ന. ക, ക്ഷീണം. ഉ, കലക്കം. ങ, മടക്കം. ര, വേർപാട്.
അലസുന്നു. സി. വാൻ. (അലസ.) അ. ക്രി. പിള്ളയഴിയുന്നു. **അലസിക്കുന്നു** സ. ക്രി.
അലക്ഷ്മി. ന. ക, നിർഭാഗ്യം. ഉ, വൃത്തികേട്ട. ങ, ഒരു പിശാചു, മൂശേട്ട.
അലക്ഷ്മിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, നിർഭാഗ്യമുള്ള. ഉ, വൃത്തികേടുള്ള.
അലക്ഷണം. വി. ക, ലക്ഷണമില്ലാത്ത, അടയാളമില്ലാത്ത. ഉ, അഭംഗിയായ.
അലക്ഷ്യ. വി.(ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. ന. ലക്ഷ്യമല്ലാത്ത. കാണപ്പെടുവാൻതക്കതല്ലാത്ത, വിവരപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കതല്ലാത്ത. **അലക്ഷ്യം.** ഗു. ന. കാണപ്പെടായ്ക.
അലറുന്നു. ർ. വാൻ. (അലർ.) അ. ക്രി. അട്ടഹാസിക്കുന്നു.
അലാതം. ന. തീക്കൊള്ളി.

അലാബൂ. ന. ഒരു വള്ളി, ചുര.
അലിച്ചിൽ. ന. ഉരുകൽ.
അലിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (അലി) അ. ക്രി. ൧, ഉരുകുന്നു. ൨, ദയതോന്നുന്നു. **അലിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അലിവു. ന. ആർദ്ര, ദയ.
അലുക്കു. ന. തൊങ്ങൽ.
അലുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (അലുക്ക.) സ. ക്രി. ക്ഷീണിക്കുന്നു.
അലുപൂ. വി. (പൂൻ, പൂാ, പൂം.) വി. ന. ലുപൂമല്ലാത്ത. ൧, നശിക്കപ്പെടാത്ത. ൨, അപഹരിക്കപ്പെടാത്ത.
അലുവാ. ന. ഒരുവക പലഹാരം.
അലെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അലെ.) അ. ക്രി. ൧, തിരയടിക്കുന്നു. ൨, ദുഃഖംകൊണ്ടുനെഞ്ചിനിട്ടു രണ്ടു കയ്യും കൂട്ടിതല്ലുന്നു.
അലേഖം. ന. എഴുതാത്ത ഗ്രന്ഥം.
അലേപഗൻ. ന. ദൈവം.
അലൌകികം. ന. ലൌകികമില്ലായ്ക, ആചാരമില്ലായ്ക.
അല്പതനു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, കൃശമായ, മെലിഞ്ഞ. ൨, നീളംകുറഞ്ഞ.
അല്പ. വി. (ല്പൻ, ല്പാ, ല്പം.) വി. ന. ഹീനമായ, കുറഞ്ഞ, ചെറിയ. **അല്പത.** ഗു. ന. ചെറുപ്പം, ഹീനത.
അല്പപ്രജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ബുദ്ധികുറഞ്ഞ.
അല്പബുദ്ധി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അല്പമാരിഷം. ന. ചെറുചീര.
അല്പരസം. ന. അല്പസന്തോഷം.
അല്പവൃത്തി. ന. കുറെ.
അല്പസരസ്സു. ന. ചിറക്കുഴി, വേനൽ കാലത്തിൽ വെള്ളം വറ്റിപ്പോകുന്ന ചെറിയ കുളം.
അല്പസാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, ശക്തിക്കുറവുള്ള. ൨, ബുദ്ധിക്കുറവുള്ള.
അല്പസാരജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ബുദ്ധിക്കുറവുള്ള.
അല്പാ. ന. ൧, കൂവീച്ച. ൨, തൊട്ടാരൊട്ടി.
അല്പായുസ്സു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ആയുസ്സുകുറഞ്ഞുള്ള.
അല്പാർത്ഥവാചീ. ന. അർത്ഥം കുറഞ്ഞ വാക്കു.
അല്പിഷു. വി. (ഷുൻ, ഷുാ, ഷും.) വി. ന. നന്നാക്കുറഞ്ഞ.
അല്പീയസ്സു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അല്പേതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വളരെ പെരുകിയ.
അല്ല. ന. രാത്രി.
അല്ല. അ. ക്രി. നിഷേധവാക്കു.
അല്ല. ന. നാടകത്തിൽ അമ്മയ്ക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
അല്ലൽ. ന. ൧, ദുഃഖം, സങ്കടം. ൨, ഭയം.
അല്ലൽപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (അല്ലൽ.) അ. ക്രി. ൧, ദുഃഖിക്കുന്നു. ൨, ഭയപ്പെടുന്നു. **അല്ലൽപെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
അല്ലി, അല്ലല്ലി. അ. ചോദ്യത്തിങ്കൽ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
അല്ലി. ന. ൧, പൂക്കളുടെ അകത്തുള്ള കേസരം. ൨, വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരു തൈ.
അല്ലിത്താർ. ന. അല്ലിപ്പൂവു.
അല്ലിത്താർബാണൻ. ന. കാമദേവൻ.
അല്ലോ. അ. വാക്കുകളുടെ ഒടുക്കം നിശ്ചയത്തിനു വേണ്ടി പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
അവ. അ. ഇതു സംസ്കൃതപദങ്ങൾക്കു മുൻപേ വെക്കപ്പെടുന്ന ഒരവ്യയപദം. ൧, കീഴ്ത്തരം. ൨, കുറച്ചിൽ. ൩, പരപ്പു. ൪, രക്ഷണം. ൫, കല്പന. ൬, അറിവു. ൭, അനാചാരം. ൮, വേർപാടു. ൯, നഷ്ടം. ൧൦, മുൻപു. ഇത്യാദി.
അവ. ന. പ. ആസ്തുക്കൾ.
അവകടം. ന. ൧, ദുർഗ്ഗടം. ൨, ആപത്തു. ൩, കലഹം.
അവകരം. ന. അടിച്ചുകൂട്ടുന്നതു, അടിക്കാട്ടു.
അവകലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കാണപ്പെട്ട.
അവകാശപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. അ. ക്രി. അനുഭവമായി തീരുന്നു. **അവകാശപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
അവകാശം. ന. ൧, സമയം. ൨, ഇട. ൩, സ്ഥലം. (മ) ൧, അനുഭവം. ൨, സംഗതി. ൩, അധികാരം.
അവകാശി. ന. ഉടയക്കാരൻ, അവകാശമുള്ളവൻ.
അവകീർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. ൧, പൊടിക്കപ്പെട്ട. ൨, വിതറപ്പെട്ട. ൩, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
അവകീർണ്ണി. വി. ന. ബ്രഹ്മചാരിവ്രതം അഴിഞ്ഞവൻ.
അവകീർത്തി. ന. ദുഷ്കീർത്തി.
അവകൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, പുറത്തുതള്ളപ്പെട്ട. ൨, ആട്ടിക്കളയപ്പെട്ട. ൩, നീചമായ.
അവകൃഷ്ടൻ. ന. അടിച്ചുതളിമുതലായ താണവേല ചെയ്യുന്നവൻ.
അവകേശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. കായ്ക്കാത്ത.

അവക്രമം. ന. ൧, പിന്മാറുക. ൨, ക്രമക്കേട്ട.
അവക്രയം. ന. വില.
അവഗണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട, പ്രമാണിക്കപ്പെടാത്ത.
അവഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അറിയപ്പെട്ട. ൨, പോയ.
അവഗതി. ന. ൧, അറിവു. ൨, പോക്കു.
അവഗമം. ന. ൧, അറിവു. ൨, പോക്കു.
അവഗമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അവഗമി) സ. ക്രി. അറിയുന്നു. അ. ക്രി. പോകുന്നു.
അവഗാഹനം. അല്ലെങ്കിൽ, **അവഗാഹം.** ന. കുളി, മുങ്ങൽ.
അവഗീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ൨, ദുഷ്ടതയുള്ള. ൩, നിന്ദിച്ചു പാടപ്പെട്ട.
അവഗീതം. ന. ൧, നിന്ദ. ൨, കുത്തുപാട്ടു
അവഗുണം. ന ൧, ദുർഗ്ഗുണം ൨, കുറവു.
അവഗ്രഹം. ന. ൧, കൈക്കൊള്ളുക. ൨, അപഹരിക്ക. ൩, വിരോധം. ൪, ഉണക്കു. ൫, ആനയുടെ നെററി. ൬, ശാപവാക്കു.
അവചൂർണ്ണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൊടിക്കപ്പെട്ട.
അവചിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, മുറിക്കപ്പെട്ട, കണ്ടിക്കപ്പെട്ട. ൨, അതിരാക്കപ്പെട്ട.
അവഛേദക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, പ്രത്യേകമുള്ള. ൨, വേർതിരിക്കുന്ന. ൩, അതിരാക്കുന്ന.
അവഛേദകം. ന. ൧, ലക്ഷണം. ൨, ഗുണം. ൩, അതൃത്തി.
അവജ്ഞ. ന. അനാദരം, അവമാനം.
അവജ്ഞാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അനാദരിക്കപ്പെട്ട, നീക്കപ്പെട്ട.
അവടം. ന. ൧, പോതു. ൨, കുഴി.
അവടീട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. പതിമൂക്കുള്ള.
അവടു. ന. ൧, പിടലി. ൨, പോതു. ൩, കിണറു. ൪, ഒരു വൃക്ഷം.
അവതംസം. ന. ൧, ശിരോരത്നം. ൨, കുണ്ഡലം.
അവതമസം. ന. മങ്ങൽ, ഇരുൾ.
അവതരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അവതരി.) അ. ക്രി. ൧, ജനിക്കുന്നു. ൨, ഇറങ്ങുന്നു.
അവതാരം. ന. ൧, ജനനം. ൨, ഇറക്കം. ൩, ദേവകളുടെ ജനനം. ൪, വിഷ്ണുവിന്റെ ജനനം. ൫, അക്കരകടക്കൽ.
അവതാരിക. ന. മുഖവുര, തലക്കെട്ടു.
അവതാളം. ന. ൧, താളപ്പിഴ. ൨, കള്ളം. ൩, തെററു. ൪, ഭോഷത്വം.
അവതീർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. അവതരിക്കപ്പെട്ട.
അവതോക. ന. ഇടുകിടാവിട്ട പശു.
അവദംശം. ന. വറുത്തുപ്പേരി.
അവദാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വെളുത്ത. ൨, വെടിപ്പുള്ള.
അവദാതം. ന. വെണ്മ.
അവദാനം. ന. ൧, നന്നായിട്ടു ചെയ്ത വേല. ൨, രാമച്ചം.
അവദാരണം. ന. ൧, പാര. ൨, തൂമ്പാ. ൩, കീറൽ.
അവദാഹം. ന. രാമച്ചം.
അവദീർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. ൧, ഉരുക്കപ്പെട്ട. ൨, പിളർക്കപ്പെട്ട.
അവദ്ധം. ന. അബദ്ധം, തെററു, അപകടം.
അവദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. പാപമുള്ള, ഹീനമായ.
അവദ്യം. ന. പാപം.
അവധാനം. ന. ജാഗ്രത, സൂക്ഷം.
അവധാരണം. ന. നിശ്ചയം, നിശ്ചയിക്ക.
അവധി. ന. ൧, നിശ്ചയിച്ച സമയം. ൨, അതിരു. ൩, അവസാനം.
അവധൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ൩, കുലുക്കപ്പെട്ട, ഇളക്കപ്പെട്ട. ൪, ലോകകാര്യങ്ങളിൽനിന്നു വേർപെട്ട.
അവധൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കേട്ടറിയപ്പെട്ട.
അവദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. വദ്ധ്യമല്ലാത്ത. കൊല്ലപ്പെടരുതാത്ത.
അവദ്ധ്യോക്തി. ന. കൊല്ലരുതെന്നുള്ള വാക്ക.
അവദ്ധ്വംസം. ന. ൧, അപവാദം. ൨, ഉപേക്ഷിക്കൽ. ൩, അരെപ്പു.
അവദ്ധ്വസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ൧, പൊടിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
അവനത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വളഞ്ഞ, കുനിഞ്ഞ.
അവനതാനത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കീഴ്ക്കാമ്പാടുള്ള.
അവനം. ന. ൧, രക്ഷ. ൨, സന്തോഷം. ൩, തൃപ്തി. ൪, ദയ. ൫, പോക. ൬, പ്രാപിക്ക. ൭, യാചിക്ക. ൮, കൊല്ലുക. ൯, പിടിച്ചുപറിക്ക. ൧൦, ആലിംഗനം.
അവനാട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി ന. പതിമൂക്കുള്ള.
അവനായം. ന. കീഴ്ക്കാമ്പാടു തള്ളുക.

അവനീ. ന. ഭൂമി.
അവനീതലം. ന. ഭൂമി.
അവനീദേവൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
അവനീപതീ. ന. രാജാവു.
അവനീശൻ. ന. രാജാവു.
അവനേജനം. ന. കഴുകുക.
അവന്തിസോമം. ന. കൂടി.
അവന്ധ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. കായ്ക്കുന്ന, ഫലവത്തായുള്ള.
അവപാഠ്യം. ന. അവഹാസ്യം.
അവഭൃഥം. ന. ക, യാഗസമാപ്തി. ഖ, യാഗം കഴിഞ്ഞാലുള്ള കുളി.
അവഭൃഥസ്നാനം. ന. യാഗംകഴിഞ്ഞാലുള്ള കുളി.
അവഭ്രട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. ചതിക്കുള്ള.
അവമത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അവമാനിക്കപ്പെട്ട, ധിക്കരിക്കപ്പെട്ട.
അവമതി. ന. അവമാനം, അനിഷ്ടം.
അവമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഹീനമായ, തുണ.
അവമന്തവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. അവമാനിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.
അവമർദ്ദം. ന. പീഡനം, നാശം.
അവമഷ്ടാഭ. ന. മഷ്ടാഭകേട്ട.
അവമാനനി. ന. അവമാനം.
അവമാനം. ന. മാനക്കേടു, നിന്ദ.
അവമാനിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (അവമാനി.) സ. ക്രി. നിന്ദിക്കുന്ന, മാനക്കേടുവരുത്തുന്ന.
അവമാനിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
അവയവം. ന. ക, ശരീരം. ഖ, ശരീരത്തിന്റെ ഓരോരോ ഭാഗം.
അവയവി. വി. (വീ, വിനീ, വി.) വി. ന. അവയവമുള്ള.
അവയോഗം. ന. ഭുജിക്കുനം.
അവരജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. പിന്നാലെ ജനിച്ച.
അവരജൻ. ന. അനുജൻ.
അവരജാ. ന. അനുജത്തി.
അവരതി. ന. നിൎത്തൽ, അവസാനം.
അവര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. പിൻവരുന്ന, പിൻപുറത്തുള്ള, ഒടുക്കുമുള്ള.
അവരം. ന. ക, പിൻപുറം. ഖ, ആനയുടെ പിൻകാൽ.
അവരവർണ്ണൻ. ന. ശൂദ്രൻ.
അവരവർണ്ണാ. ന. ശൂദ്രസ്ത്രീ.
അവരാ. ന. ക, ഒട്ടകം. ഖ, ഒരു തൈ.
അവരി. ന. അമരി.
അവരീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
അവരോധനം. ന. ക, രാജസ്ത്രീകളുടെ ഭവനം. ഖ, വിരോധം, തടങ്ങൽ.
അവരോധം. ന. ക, രാജഭോഗ്യ. ഖ, രാജസ്ത്രീകളുടെ ഭവനം. ഗ, വിരോധം, തടവു.
അവരോധിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (അവരോധി.) സ. ക്രി. വിരോധിക്കുന്ന, തടുക്കുന്ന.
അവരോഹം. ന. ക, കരേറ്റം. ഖ, ഇറക്കം. ഗ, വള്ളിയുടെ വളച്ചു. ങ, വിടവേർപെടുക.
അവർണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണീ, ണ്ണം.) വി. ന. വർണ്ണമില്ലാത്ത. ക, നിറമില്ലാത്ത. ഖ, ഹീനമായ.
അവർണ്ണം. ന. ക, വെറുപ്പു. ഖ, അ, ആ, ം എന്നീ രണ്ടക്ഷരങ്ങൾക്കും കൂടെയുള്ള പേർ.
അവലഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. തൊട്ടുവിച്ചുവെച്ച, ചേൎന്ന, പരിഞ്ഞ.
അവലഗ്നം. ന. ശരീരത്തിന്റെ നടുവു, അര.
അവലംബനം. അല്ലെങ്കിൽ, അവലംബ്യം. ന. ക, ആശ്രയം. ഖ, ഇങ്ങിക്കിടക്ക. ഗ, ഊന്നു.
അവലംബിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (അവലംബി.) സ. ക്രി. ക, ആശ്രയിക്കുന്ന. ഖ, ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന.
അവലക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ലക്ഷണമില്ലാത്ത.
അവലക്ഷണം. ന. ഭുജിക്കുനം.
അവലക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. വെളുത്ത.
അവലക്ഷം. ന. വെളുത്തനിറം.
അവലിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ക, പൂശപ്പെട്ട, പുരട്ടപ്പെട്ട. ഖ, അഹംഭാവമുള്ള. അവലിപ്തത. ഗ്ല. ന. ക, സ്നിഗ്ദ്ധത. ഖ, അഹംഭാവം.
അവലീല. ന. കളി, ഉല്ലാസം.
അവലേപം. ന. ക, ഡംഭം. ഖ, പൂശൽ, തേപ്പു. ഗ, ആഭരണം. ങ, ചേച്ച.
അവലോകനം. ന. കാച്ച.
അവലോജ്യാ. അല്ലെങ്കിൽ, അവല്ലുജ്യാ. ന. കാട്ടുപ്പാകിലരി.
അവശ്രുനം. ന. ഭുജിക്കുനം.
അവശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. വശമല്ലാത്ത, സ്വാധീനമില്ലാത്ത, കീഴ്പ്പെടാത്ത.
അവശിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ശേഷിക്കപ്പെട്ട.
അവശീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വശീകൃതമല്ലാത്ത. സ്വാധീനപ്പെടാത്ത.

അവശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. ന. വശ്യമല്ലാത്ത. സ്വാധീനമല്ലാത്ത.
അവശ്യം. അ. നിശ്ചയമായിട്ടു.
അവശ്യായം. ന. മഞ്ഞു.
അവസഥം. ന. ൧, ഭവനം. ൨, ഗ്രാമം.
അവസരം. ന. സമയം.
അവസാദം. ന. ആലസ്യം.
അവസാനം. ന. ൧, അന്ത്യം, ഒടുക്കം. ൨, മരണം.
അവസാനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അവസാനി.) അ. ക്രി. കഴിയുന്നു, തീരുന്നു.
അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
അവസായം. ന. അവസാനം, സമാപ്തി. അ. നിശ്ചയം.
അവസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ട. ൨, സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. ൩, അറിയപ്പെട്ട.
അവസിതൻ. ന. നിർദ്ധനൻ.
അവസ്കരം. ന. ൧, മലം. ൨, രഹസ്യസ്ഥലം. ൩, അഴുക്കു. ൪, കുപ്പ.
അവസ്ഥ. ന. ൧, നില. ൨, ഇരിപ്പു.
അവസ്ഥാന്തരം. ന. ൧, മറ്റൊരവസ്ഥ. ൨, ഇടയിൽ വരുന്ന സമയം.
അവസ്ഥാനം. ന. ഇരിപ്പു.
അവസ്ഥിത. വി (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്ഥിരപ്പെട്ട.
അവസ്ഥിതി. ന. ഇരിപ്പു.
അവസ്നസ. ന. പെരുഞരമ്പു.
അവഹാരം. ന. ൧, ഒരു മത്സ്യം, ശ്രാകു. ൨, മുതല. ൩, കടലാന. ൪, കള്ളൻ.
അവഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അറിയപ്പെട്ട.
അവഹിഥ്യം. ന. വ്യാപ്തി.
അവഹേളനം. ന. നിന്ദ.
അവാക്. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. അധോമുഖമായ. ന. തെക്കേദിക്കു.
അവാക്കണ്ണൻ. ന. പൊട്ടൻ.
അവാക്പുഷ്പി. ന. ശതകുപ്പ.
അവാഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. കുനിഞ്ഞ.
അവാങ്മുഖ. വി. (ഖൻ, ഖീ, ഖം.) വി. ന. തലകുനിഞ്ഞ.
അവാചീ. ന. തെക്കു.
അവാച്യ. വി. (ച്യൻ, ച്യാ, ച്യം.) വി. ന. പറയരുതാത്ത.
അവാന്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അടങ്ങിയ, ഉൾപ്പെട്ട.
അവാന്തരം. ന. ആക്രമണം. അ. ഇട.
അവാരം. ന. വരമ്പു, പുറവേലി.
അവി. ന. ൧, പർവ്വതം. ൨, ആടു. ൩, സൂര്യൻ. ൪, തീണ്ടായിരുന്നവൾ, രജസ്വല. ൫, യജമാനൻ. ൬, കരിമ്പടം. ൭, എലി. ൮, മതിൽ. ൯, വായു.

അവികല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തിങ്ങിയ, പൂർണ്ണമായ.
അവികല്പം. ന. വികല്പമില്ലായ്ക, സംശയമില്ലായ്ക.
അവിക്കയറു. ന. നുകക്കയറു.
അവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അവി.) സ. ക്രി. ൧, വേവിക്കുന്നു. ൨, നുകംവെച്ചുകെട്ടുന്നു.
അവിഖ്യാതി. ന. അപവാദം, ദുഷ്കീർത്തി.
അവിഗ്നം. ന. ക്ലാക്കാവൃക്ഷം.
അവിഘ്ന. വി. (ഘ്നൻ, ഘ്നാ, ഘ്നം.) വി. ന. വിഘ്നമില്ലാത്ത, തടവില്ലാത്ത.
അവിഛിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. വേറാക്കപ്പെടാത്ത, മുറിക്കപ്പെടാത്ത, വിഭാഗിക്കപ്പെടാത്ത.
അവിജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. വിജ്ഞമല്ലാത്ത, അറിവില്ലാത്ത.
അവിജ്ഞത. ഗു. ന. അറിവില്ലായ്മ.
അവിജ്ഞാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിജ്ഞാതമല്ലാത്ത, അറിയപ്പെടാത്ത.
അവിജ്ഞേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. വിജ്ഞേയമല്ലാത്ത, അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത.
അവിടം. ന. ആ സ്ഥലം.
അവിട്ടം. ന. ഇരുപത്തുമൂന്നാംനക്ഷത്രം.
അവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
അവിദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. വിദ്യമല്ലാത്ത. ബുദ്ധിയില്ലാത്ത, ഭോഷത്വമുള്ള.
അവിദ്യാ. ന. ൧, അറിവില്ലായ്മ, അജ്ഞാനം. ൨, മായ.
അവിദ്ധകർണ്ണി. ന. പാടവള്ളി.
അവിധാ. ന. ഒഴികഴിവു, ആവലാധി.
അവിധി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വിധിയില്ലാത്ത, വിധിക്കുവിരോധമായ, പ്രമാണമില്ലാത്ത.
അവിധി. ന. വിധിയില്ലായ്ക, ന്യായക്കേടു.
അവിധൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ധരിക്കപ്പെടാത്ത. ൨, വിടപ്പെട്ട.
അവിനദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ചട്ടയിടപ്പെട്ട.
അവിനയം. ന. വിനയമില്ലായ്ക, വണക്കമില്ലായ്ക.
അവിനാശി. ന. നാശമില്ലായ്മ.
അവിനീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിനീതമല്ലാത്ത, അടക്കമില്ലാത്ത.
അവിനീതാ. ന. പാതിവൃത്യമില്ലാത്ത സ്ത്രീ.
അവിപത്തി. ന. ൧, ആപത്തില്ലായ്മ.

ക, പിത്തത്തിനുള്ള ഒരു പൊടി.
അവിമുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. നി. അഴിക്കപ്പെടാത്ത, വിടപ്പെടാത്ത.
അവിമുക്തം. നാ. കാശി.
അവിയൽ. നാ. ഒരു കറി.
അവിയുന്ന. ഞു. വാൻ. (അവി.) അ. ക്രി. ചുരുങ്ങുന്ന, കുറയുന്ന, വെണ്ണുകുയുന്ന, ക്ഷീണുകുറയുന്ന. **അവികുന്ന.** സ. ക്രി.
അവിരത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നി. നിത്യമായ.
അവില്വ. നാ. ഒരു മാതിരി പലഹാരം.
അവിലംഘിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. കടക്കപ്പെടാത്ത.
അവിവേകം. നാ. വിവേകമില്ലായ്മ, വിചാരമില്ലായ്മ.
അവിവേകി. വി. (കീ, കിനീ, കി.) വി. നാ. വിചാരമില്ലാത്ത, വിവേകമില്ലാത്ത.
അവിശ്വാസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. നാ. വിശ്വാസമില്ലാത്ത.
അവിശ്വാസി. വി. (സി, സിനീ, സി.) വി. നാ. വിശ്വാസമില്ലാത്ത.
അവിശേഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. നാ. സമത്വമുള്ള, ഒരുപോലെയുള്ള.
അവിസ്പഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. നാ. തെളിവില്ലാത്ത, മറഞ്ഞ.
അവിസ്പഷ്ടം. നാ. കൊഞ്ഞവാക്ക.
അവിളംബ. വി. (ബൻ, ബാ, ബം.) വി. നാ. താമസം കൂടാത്ത, വേഗമുള്ള.
അവിളംബിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. താമസിക്കപ്പെടാത്ത.
അവീചി. നാ. നരകഭേദം.
അവീര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ബലഹീനമുള്ള.
അവീരാ. നാ. ഭർത്താവും പുത്രനുമില്ലാത്തവൾ.
അവൃദ്ധാ. നാ. നരയ്ക്കാത്തവൾ.
അവേദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി.നാ. അറിയപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്ത.
അവേദ്യം. നാ. കിടാവു.
അവേല്ലജ്ജം. നാ. നല്ലമുളക.
അവേക്ഷ. നാ. ക, ശ്രദ്ധ, സൂക്ഷണം. ഖ, കാണുക, നോക്കുക. ഗ, ഉടംപടി.
അവ്യക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി നാ. വ്യക്തമല്ലാത്ത, സ്പഷ്ടമല്ലാത്ത. **അവ്യക്തത.** ഗ നാ. സ്പഷ്ടമില്ലായ്മ.
അവ്യക്തൻ. നാ. ക, വിഷ്ണു. ഖ, ശിവൻ. ഗ, കാമദേവൻ.
അവ്യക്തരാഗം. നാ. കുറഞ്ഞചുവപ്പു.
അവ്യക്തരൂപി. നാ. കാണപ്പെടാത്തവൻ, ദൈവം.
അവ്യക്തവചനം. നാ.കൊഞ്ഞവാക്ക.
അവ്യണ്ഡ. നാ. ഒരുതൈ, നഷ്ടക്കുരണ.
അവ്യഥ. വി. (ഥൻ, ഥാ, ഥം.) വി. നാ. വ്യഥയില്ലാത്ത, വേദനയില്ലാത്ത.
അവ്യഥ. നാ. ക, ഒരുപാമ്പു. ഖ, കുട്ടക്ക. ഗ, ഓരിലത്തമരം.
അവ്യയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. വ്യയമില്ലാത്ത. ക, നാശമില്ലാത്ത. ഖ, ചിലവില്ലാത്ത.
അവ്യയം. നാ. വിഭക്തിരൂപമില്ലാത്തവാക്ക.
അവ്യവസായി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. നാ. ഉദ്യമയില്ലാത്ത.
അവ്യവസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. വ്യവസിതമില്ലാത്ത, നിശ്ചയമില്ലാത്ത.
അവ്യവഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ഇടയിൽ മറെന്നില്ലാത്ത, ഉചിത.
അവ്യാജം. നാ. നിർവ്യാജം, പരമാർത്ഥം.
അവ്യാപൃ. വി. (പൃൻ, പൃാ, പൃം.) വി. നാ. ചെല്ലുവാൻ വഹിയാത്ത. **അവ്യാപൃി.** ഉ. നാ. ക, ചെല്ലുവാൻ വഹിയായ്മ. ഖ, ഒന്നിന പ്രവൃത്തികമുള്ള ലക്ഷണം.
അവ്യാഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, തടവില്ലാത്ത. ഖ, വിരോധമില്ലാത്ത.
അവ്യാഹൃതം. നാ. മൌനം.
അശക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. നാ. ശക്തമല്ലാത്ത, ബലമില്ലാത്ത.
അശക്തി. നാ. ശക്തിയില്ലായ്മ, ബലമില്ലായ്മ.
അശക്യ. വി. (ക്യൻ, ക്യാ, ക്യം.)വി. നാ. ശക്യമല്ലാത്ത, കഴിയാത്ത.
അശങ്ക. വി. (ങ്കൻ, ങ്കാ, ങ്കം.) വി. നാ. ക, ശങ്കകൂടാത്ത, സംശയംകൂടാത്ത. ഖ, ഉറപ്പുള്ള.
അശട്ട. നാ. ക, ഭയം. ഖ, സംശയം. ഗ, സൂക്ഷക്കുറവു.
അശനം. നാ. ഭക്ഷണം.
അശനായ. നാ. വിശപ്പു.
അശനായിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. വിശപ്പുള്ള.
അശനി. നാ. ഇടിത്തീ.
അശനേച്ഛ. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. ഭക്ഷണത്തിങ്കൽ ആഗ്രഹമുള്ള.
അശനൈ. അ. വേഗം.
അശരീരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. നാ. ശരീരമില്ലാത്ത.
അശരീരിവാക്ക. നാ. ദേവവാക്ക, ദിവ്യവാക്ക.
അശാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.)വി. നാ. ശാന്തമില്ലാത്ത, അടക്കമില്ലാത്ത.

അശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അശി.) സ. ക്രി. ഭക്ഷിക്കുന്നു. **അശിപ്പിക്കുന്നു.** കാ, ക്രി.

അശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

അശിരൻ. ന. ൧, സൂൎയ്യൻ. ൨, അഗ്നി.

അശിരം. ന. ഒരു രത്നം, വൈരക്കല്ല.

അശിവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി.ന. ശിവമല്ലാത്ത. നിൎഭാഗ്യമുള്ള.

അശിശ്വീ. ന. പുത്രനില്ലാത്തവൾ.

അശിക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശിക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത, അഭ്യസിക്കപ്പെടാത്ത.

അശീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശീതമല്ലാത്ത, തണുപ്പില്ലാത്ത.

അശീതി. വി. എണ്ണുതു.

അശു വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ഏററവും ചെറുതായിട്ടുള്ള.

അശുചി. ന. ൧, അശുദ്ധി. ൨, അവമാനം.

അശുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ശുദ്ധമല്ലാത്ത.

അശുദ്ധി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ശുദ്ധിയില്ലാത്ത.

അശുഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. ശുഭമല്ലാത്ത. നന്മകേടുള്ള.

അശുഭം. ന. അമംഗലം, നന്മകേടു.

അശേഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. ന. മുഴുവനായുള്ള.

അശോക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി ന. ശോകമില്ലാത്ത. ദുഃഖമില്ലാത്ത.

അശോകം. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, ഒരു മരുന്നു, രസം.

അശോക. ന. ൧, കടുകരോഹണി. ൨, കല്മദം.

അശോഭന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ശോഭനമല്ലാത്ത. പ്രകാശമില്ലാത്ത.

അശൌചം. ന. അശുദ്ധി.

അശ്മകം. ന. കല്മദം.

അശ്മഗൎഭം. ന. മരതകരത്നം.

അശ്മജം. ന. കല്മദം.

അശ്മദാരണം. ന. കല്ലുളി, മഴു.

അശ്മന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ൧, അതിരില്ലാത്ത. ൨, ദുൎശ്ശകുനമുള്ള.

അശ്മന്തം. ന. ൧, അടുപ്പു. ൨, മരണം.

അശ്മപുഷ്പം. ന. ചേലേയം, സാംപ്രാണി.

അശ്മം. ന. ൧, കല്ലു. ൨, വാറ. ൩, മല.

അശ്മദുഘ. ന. കല്മദം.

അശ്മരി. ന. ഒരു ദീനം, മൂത്രമടപ്പു.

അശ്മസാരം. ന. ഇരിമ്പു.

അശ്മാവു. ന. കല്ലു.

അശ്രദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത. വിശ്വാസമില്ലാത്ത.

അശ്രദ്ധ. ന. അവിശ്വാസം.

അശ്രം. ന. കണ്ണുനീർ.

അശ്രമം. ന. ശ്രമക്കെടു, അനാലസ്യം.

അശ്രാന്ത. വി. (ന്തൻ. ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ൧, ആലസ്യമില്ലാത്ത. ൨, എല്ലായ്പോഴുമുള്ള, എന്നേക്കുമുള്ള.

അശ്രാന്തം. അ. എല്ലായ്പോഴും.

അശ്രാവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ശ്രാവ്യമല്ലാത്ത. കേൾക്കപ്പെടരുതാത്ത.

അശ്ര. ന. ൧, കുന്തത്തിന്റെ വിളുമ്പു. ൨, കോൺ.

അശ്രീകരം. ന. ൧, ദാരദ്ര്യം. ൨, വൃത്തികേടു.

അശ്രു. ന. കണ്ണുനീർ.

അശ്രുകണം.. ന. കണ്ണുനീർ തുള്ളി.

അശ്രുജലം. ന. കണ്ണുനീർ.

അശ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശ്രുതമല്ലാത്ത. കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത.

അശ്ലീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. അസഭ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന.

അശ്ലീലം. ന. അസഭ്യസൂചകവാക്കു.

അശ്വകൎണ്ണകം. ന. മുളമ്പൂമരുതു.

അശ്വഗന്ധ. ന. അമുക്കുരം.

അശ്വതി. ന. ഒന്നാമത്തെ നക്ഷത്രം.

അശ്വത്ഥം. ന. അരയാൽ.

അശ്വപാലൻ. ന. കുതിരക്കാരൻ.

അശ്വം. ന. കുതിര.

അശ്വമേധം. ന. ഒരു യാഗം.

അശ്വയുക്കു. ന. ൧, അശ്വതി നക്ഷത്രം. ൨, തുലാമാസം.

അശ്വയുജം. ന. തുലാമാസം.

അശ്വരത്നം. ന. നല്ല കുതിര.

അശ്വലക്ഷണം. ന. കുതിരയുടെ ലക്ഷണം.

അശ്വശാല. ന. കുതിരപ്പുര.

അശ്വസാദി. ന. കുതിരശ്ശേവുകൻ.

അശ്വാ. ന. പെങ്കുതിര.

അശ്വാരൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. കുതിരമേൽ കരേറിയ.

അശ്വാരോഹണം. ന. കുതിരമേൽ കരേറുക.

അശ്വാരോഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. കുതിരമേൽ കരേറിയ.

അശ്വാരോഹൻ. ന കുതിരമേൽ കരേറുന്നവൻ. കുതിരശ്ശേവുകൻ.

അശ്വാരോഹാ. ന. ഒരുതൈ, അമുക്കുരം.

അശ്വി. ന. അശ്വതി നക്ഷത്രം.
അശ്വികൾ. ന. ദേവവൈദ്യന്മാർ.
അശ്വിനി. ന. ക, അശ്വതി നക്ഷത്രം. ഉ, അശ്വികളുടെ അമ്മ.
അശ്വിനീസുതന്മാർ. ന. അശ്വികൾ, ദേവവൈദ്യന്മാർ.
അശ്വീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. കുതിരയെ സംബന്ധിച്ച.
അശ്വീയം. ന. കുതിരക്കൂട്ടം.
അഷ്ട. വി. എട്ട.
അഷ്ടകം. വി. ക, എട്ട. ഉ, എട്ടാമത്തെ.
അഷ്ടകോണം. ന. എട്ടുകോണ.
അഷ്ടഗന്ധം. ന. ഒരു മാതിരി സുഗന്ധ വർഗ്ഗം.
അഷ്ടഗ്രാസി. ന. എട്ടുരുള മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ, സന്യാസി.
അഷ്ടചൂർണ്ണം. ന. എട്ടുകൂട്ടം മരുന്നുകൾ കൂട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പൊടി.
അഷ്ടധാ. അ. എട്ടുപ്രകാരം.
അഷ്ടപദി. ന. ഒരു സംഗീതഗ്രന്ഥം.
അഷ്ടപാത്തു. ന. ക, എട്ടുകാലി. ഉ, എട്ടടിമാൻ.
അഷ്ടബന്ധം. ന. ബിംബം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു ചില മരുന്നുകൾ ഒക്കുകൂടെ ഇടിച്ചു നേപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
അഷ്ടമ. വി. (മൻ, മീ, മം.) വി. ന. എട്ടാമത്തെ.
അഷ്ടമി. ന. എട്ടാമത്തെ പക്കം.
അഷ്ടമിരോഹിണി. ന. ഒരു വിശേഷ ദിവസം.
അഷ്ടമൂർത്തി. ന. ശിവൻ.
അഷ്ടരാഗം. ന. കാമം, ക്രോധം, ലോഭം, മോഹം, മദം, മാത്സര്യം, ഡംഭം, അസൂയ. ഇവ എട്ടിന്നുംകൂടെയുള്ള പേർ.
അഷ്ടശൈലം. ന. പ്രധാനമായ എട്ടു പർവ്വതങ്ങൾക്കും കൂടെയുള്ള പേർ.
അഷ്ടാംഗം. ന. ശരീരത്തിലെ എട്ടു പ്രധാനമായ അവയവങ്ങൾ.
അഷ്ടാംഗഹൃദയം. ന. ഒരു വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം.
അഷ്ടാദശപുരാണം. ന. പാദ്മം മുതലായ പതിനെട്ടു പുരാണം.
അഷ്ടാദശ. വി. പതിനെട്ട.
അഷ്ടാപദം. ന. ക, ചൂതുപടം. ഉ, പൊന്നു. ങ, എട്ടുകാലി. ര, എട്ടടിമാൻ. ഭ, കൈലാസ പർവ്വതം. ന, ഒരു പുഴു.
അഷ്ടാപദി. ന. കാട്ടുമുല്ല.
അഷ്ടാശി. വി എണ്പതു.
അഷ്ടാശീതി. വി. എണ്പത്തെട്ട.
അഷ്ടി. ന. ക, ഭക്ഷണം, ഊണു. ഉ, അന്നം.
അഷ്ടൈശ്വര്യം. ന. അണിമാവു, മഹിമാവു, ലഘിമാവു, ഗരിമാവു, ഒരു ശിത്വം, വശിത്വം, പ്രാപ്തി, പ്രാകാശ്യം. ഇവ എട്ടിന്നും കൂടെയുള്ള പേർ.
അക്ഷീവൽ. ന. മുഴംകാൽ.
അസകൃൽ. അ. പലപ്പോഴും, കൂടക്കൂടെ.
അസക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. സക്തനല്ലാത്ത. ഒന്നികളും താല്പര്യമില്ലാത്ത, ഇഹലോക കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന.
അസക്തി. ന. സക്തിയില്ലായ്ക, താല്പര്യമില്ലായ്ക.
അസതീ. ന. സതിയല്ലാത്തവൾ. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവൾ.
അസതീസുതൻ. ന. വേശ്യാപുത്രൻ.
അസൽ. വി. (സൻ, സതീ, സൽ.) വി. ന. ക, ഇല്ലാത്ത, ഉണ്ടാകാത്ത. ഉ, നേരല്ലാത്ത. ങ, ചീത്ത, സത്തല്ലാത്ത.
അസത്ത. വി. (ത്തിക്കു.) വി. ന. ചീത്ത.
അസത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. സത്യമല്ലാത്ത, വ്യാജമായ.
അസത്യം. ന. സത്യമല്ലായ്ക, വ്യാജം.
അസത്യവാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. വ്യാജം പറയുന്ന.
അസത്വം. ന. സത്വഗുണമില്ലായ്ക.
അസനം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, വേങ്ങ.
അസന്തുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. സന്തോഷമില്ലാത്ത.
അസന്തുഷ്ടി. ന. സന്തോഷമില്ലായ്ക.
അസന്ദിഗ്ദ്ധ. വി. (ഗ്ദ്ധൻ, ഗ്ദ്ധാ, ഗ്ദ്ധം.) വി. ന. സന്ദിഗ്ദ്ധമല്ലാത്ത. സംശയമില്ലാത്ത, നിശ്ചയമുള്ള.
അസന്ദിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. അറിയിക്കപ്പെടാത്ത.
അസഭ്യ. വി. (ഭ്യൻ, ഭ്യാ, ഭ്യം.) വി. ന. സഭ്യമല്ലാത്ത, സഭയിൽകൊള്ളരുതാത്ത, ഹീനമായ.
അസഭ്യവാക്കു. ന. ചീത്തവാക്കു.
അസമീക്ഷ്യകാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. വിചാരിക്കാതെ ചെയ്യുന്ന.
അസംഖ്യ. വി. (ഖ്യൻ, ഖ്യാ, ഖ്യം.) വി. ന. സംഖ്യയില്ലാത്ത. എണ്ണമില്ലാത്ത.
അസംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. സംഗമില്ലാത്ത. ചേച്ചയില്ലാത്ത.
അസംഗതി. ന. അകാരണം.
അസംപ്രക്ഷണം. ന. അവിവേകം, സാഹസപ്രവൃത്തി.
അസംബന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. സംബന്ധമില്ലാത്ത, ചേച്ചയില്ലാത്ത.
അസംബാധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.)

വി. ന. സംബന്ധമില്ലാത്ത. തിക്കില്ലാത്ത, ഉറപ്പായുള്ള.

അസംഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. സംഭവമല്ലാത്ത. ഉണ്ടാകാത്ത.

അസംഭവം. അല്ലെങ്കിൽ, **അസംഭവാ.** ന. ക, അപൂർവ്വസംഗതി. ഉ, ഉണ്ടാകായ്ക.

അസംഭിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. സംഭിന്നമല്ലാത്ത. ക, ഇളകപ്പെടാത്ത. ഉ, വേർപെടാത്ത.

അസംഭൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സംഭൃതമല്ലാത്ത ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത.

അസമ്മത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സമ്മതമല്ലാത്ത. വിരോധമുള്ള.

അസംശയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സംശയമില്ലാത്ത, നിശ്ചയമായുള്ള.

അസംശയം. അ. നിശ്ചയമായിട്ട.

അസംസ്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സംസ്കൃതമല്ലാത്ത. ക, ഉണ്ടാക്കപ്പെടാത്ത. ഉ, അലങ്കരിക്കപ്പെടാത്ത. ങ, ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാത്ത.

അസഹന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. സഹിച്ചുകൂടാത്ത.

അസഹനൻ. ന. ശത്രു.

അസഹായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സഹായമില്ലാത്ത. കൂട്ടില്ലാത്ത.

അസഹിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണുക്ക.) വി. ന. സഹിഷ്ണുവല്ലാത്ത. സഹികശീലമില്ലാത്ത.

അസഹ്യപ്പെടുന്ന. ട്ട. വാൻ. (അസഹ്യ) അ. ക്രി. ഉപദ്രവപ്പെടുന്ന. **അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്ന.** സ. ക്രി.

അസഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. ന. സഹ്യമല്ലാത്ത. സഹിപ്പാൻ വഹിയാത്ത.

അസാകല്യം. ന. സാകല്യമല്ലാത്തതു, ഏതാനും.

അസാദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത. ക, സാധിക്കപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത. ഉ, പൊരുക്കാത്ത.

അസാധക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സാധകമല്ലാത്ത. സാധിക്കാത്ത.

അസാധാരണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. സാധാരണമല്ലാത്ത. പതുക്കയില്ലാത്ത, വിശേഷമുള്ള.

അസാധു. വി. (ധുഃ, ധ്വീ, ധു.) വി. ന. സാധുവല്ലാത്ത. ഭീത്ത, നല്ലതല്ലാത്ത.

അസാധ്വീ. ന. പാതിവ്രത്യമില്ലാത്തവൾ.

അസാമാന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. സാമാന്യമല്ലാത്ത. ക, പ്രത്യേകമുള്ള. ഉ, അധികമായ. ങ, തുല്യമില്ലാത്ത. ര, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

അസാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. സാരമില്ലാത്ത. ക, കാതല ല്ലാത്ത ഉ, ചാലമില്ലാത്ത. ങ, ചാറില്ലാത്ത.

അസാരം. ന. അവണക്ക. (മ) അല്പം.

അസാരസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. സാരസ്യമില്ലാത്ത. ക, രസികത്വമില്ലാത്ത. ഉ, രുചിയില്ലാത്ത.

അസി. ന. വാൾ.

അസിക്നീ. ന. ക, ഭാസി. ഉ, ഒരാറ്.

അസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സിതമല്ലാത്ത, കറുത്ത.

അസിതൻ. ന. ശനി.

അസിത. ന. ക, കറുപ്പ. ഉ, കറുത്ത പക്ഷം.

അസിതാ. ന. രാത്രി.

അസിധാര. ന. വാളിൻെറ വായ്മല.

അസിധാവകൻ. ന. കടച്ചിൽ കൊല്ലൻ.

അസിധേനുക. ന. ഒരായുധം, ചുരിക.

അസിപത്രം. ന. ക, കരിമ്പു. ഉ, നരകഭേദം. ങ, വാളലക.

അസിപത്രവനം. ന. ഒരു നരകം.

അസിപുത്രി. ന. ഒരായുധം, ചുരിക.

അസിലത. ന. നല്ല വാൾ.

അസിഹേതി. ന വാളെടുത്തവൻ.

അസു. ന. ജീവൻ.

അസുഖം. ന. സുഖക്കേടു, ദുഃഖം, വേദന.

അസുധാരണം. ന. ജീവിച്ചിരിപ്പു.

അസുനാശം. ന. മരണം.

അസൂയ. വി. (യൂൻ, യൂ, യൂം.) വി. ന. സൂയമല്ലാത്ത. ഉറങ്ങാത്ത.

അസുരഗണം. ന. രാക്ഷസസമൂഹം.

അസുരൻ. ന. സുരനല്ലാത്തവൻ. രാക്ഷസൻ, ദേവശത്രു.

അസുര. ന. ക, രാത്രി. ഉ, ഒരുരാശി.

അസുരി. ന. ക, കറുത്തകടുക്ക. ഉ, അസുരസ്ത്രീ.

അസൂയ. ന. മറെറാരുത്തൻെറ ഗുണത്തിങ്കൽ ദോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുക.

അസൂക്ഷണം. ന. നിന്ദ.

അസൂക്ക. ന. ചോര.

അസൂക്കര. ന. രസധാതു.

അസൂക്ഷൻ. ന. ചോരകുടിക്കുന്നവൻ, രാക്ഷസൻ.

അസൂശ്ചര. ന. തൊലി.

അസൌഖ്യം. ന. സൌഖ്യമില്ലായ്മ.

അസൌമ്യസ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക്രൂരശബ്ദമുള്ള.

അസൌമ്യാക്ഷം. ന. ഭയങ്കരനോട്ടം.

അസ്ഖലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളകമില്ലാത്ത, ഇടച്ചയില്ലാത്ത.

അസ്കം. ന. മോക്ഷാനന്ദം.

അസ്പൃ. വി. (സ്പൃൻ, സ്പൃാ, സ്പൃം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

അസ്പൃം. ന. ക, അസ്പൃമനപ്പുവ്വതം. ഉ, നാശം.

അസുമനം. നാ. പകലിന്റെ അവസാനത്തിൽ ആദിത്യൻ മറയുക.
അസുമയം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അസുമാനം. നാ. അനുമനം.
അസുമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അസുമി.) അ. ക്രി. പകലിന്റെ അവസാനത്തിൽ ആദിത്യൻ മറയുന്നു.
അസൂശങ്ക. വി. (ങ്കൻ, ങ്കാ, ങ്കം.) വി. നാ. ശങ്കക്കൂടാത്ത. ക, സംശയംകൂടാത്ത. ഉ, ഭയംകൂടാത്ത.
അസൂവാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (അസൂവാക.) അ. ക്രി. ഇല്ലാതാക്കുന്നു.
അസൂയം. നാ. സൂയമല്ലായ്ക. മോക്ഷിക്കായ്ക.
അസൂജീവൻ. നാ. ഭടൻ, പട്ടാളക്കാരൻ.
അസൂജ്ഞൻ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. നാ. അസൂവിദ്യയെ അറിയുന്ന.
അസൂരം. നാ. അമ്പു.
അസൂരാജ്ജകൻ. നാ. കടച്ചിൽ കൊല്ലൻ.
അസൂശാല. നാ. ആയുധം വെക്കുന്ന ഭവനം.
അസൂശാസ്ത്രം. നാ. ആയുധവിദ്യ പഠിക്ക.
അസൂരീ. നാ. ക, അസൂരുള്ളവൻ, ആയുധാസ്ത്രമുള്ളവൻ. ഉ, സ്ത്രീ അല്ലാത്തതു.
അസ്ഥി. നാ. എല്ല.
അസ്ഥിയുരുക്കം. നാ. ഒരു ഭീനം.
അസ്ഥിക്കൂടം. നാ. എല്ല തന്നെ ആയിട്ടുള്ള ശരീരം.
അസ്ഥിഭൂഷണൻ. നാ. ശിവൻ.
അസ്ഥിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. സ്ഥിരമില്ലാത്ത. ഉറപ്പില്ലാത്ത, ഇളക്കമുള്ള. **അസ്ഥിരത.** ഗു. നാ. ഉറപ്പില്ലായ്മ.
അസ്ഥിസ്രാവം. നാ. ഒരു ഭീനം.
അസ്പൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. നാ. സ്പൃക്തമല്ലാത്ത. വ്യക്തമല്ലാത്ത.
അസ്പൃശി. നാ. ഒരു തൈ, കണ്ടകാരി.
അസ്സിടവാക്കു. നാ. കൊഞ്ഞവാക്ക.
അസ്സാദി. നാ. ഒരു ജാതിയായുള്ളവൻ.
അസ്രപൻ. നാ. രാക്ഷസൻ.
അസ്രപ. നാ. അട്ട.
അസ്രം. നാ. ക, രക്തം. ഉ, കണ്ണുനീർ. ന, കോൺ. ര, രോമം.
അസ്രു. നാ. കണ്ണുനീർ.
അസ്വചന്ദ. വി. (ന്ദൻ, ന്ദാ, ന്ദം.) വി. നാ. പരാശ്രയമുള്ള.
അസ്വപ്നന്മാർ. നാ. ദേവകൾ.
അസ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ക്രൂരശബ്ദമുള്ള.
അസ്വാദ്ധ്യായൻ. നാ. വേദം പഠിക്കാത്ത ബ്രാഹ്മണൻ.
അസ്വാധീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. സ്വാധീനമല്ലാത്ത. വശത്തിൽ നില്ക്കാത്ത. **അസ്വാധീനത.** ഗു. നാ. സ്വാധീനമില്ലായ്മ.
അസ്വാസ്ഥ്യ. വി. (സ്ഥ്യൻ, സ്ഥ്യാ, സ്ഥ്യം.) വി. നാ. സ്വാസ്ഥ്യമല്ലാത്ത. സൌഖ്യമില്ലാത്ത.
അഹം. നാ. പ. ഞാൻ.
അഹമഹമിക. നാ. ഞാൻ ഞാൻ മിടുക്കനെന്നുള്ള ഭാവം.
അഹങ്കരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (അഹങ്കരി.) അ. ക്രി. മടിക്കുന്നു, നിഗളിക്കുന്നു. **അഹംകരിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അഹംകാരം. നാ. നിഗളം, ഡംഭം.
അഹംകാരശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. നിഗളമുള്ള.
അഹംകാരി. വി. (രി, രിണി, രി.) വി. നാ. നിഗളമുള്ള.
അഹംകൃതി. നാ. അഹംകാരം, നിഗളം.
അഹംപൂർവ്വം. ഞാൻ മുൻപിലെന്നുള്ള സ്ഥിതി.
അഹംപൂർവ്വിക. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അഹംബുദ്ധി. നാ. അഹമ്മതി.
അഹംഭാവം. നാ. അഹമ്മതി.
അഹംഭാവി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. ഗർവ്വുള്ള, ഡംഭുള്ള.
അഹമ്മതി. നാ. ഗർവ്വം, തന്നോടൊപ്പമുള്ളവരില്ല എന്നുള്ള നിനവു.
അഹംയു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. ഗർവ്വുള്ള, ഡംഭുള്ള.
അഹംയുർ നാ. പട്ടാളക്കാരൻ.
അഹരഹഃ. അ. ദിവസന്തോറും.
അഹർഗ്ഗണം. നാ. മാസം.
അഹർന്നിശം. അ. പകലും രാത്രിയും.
അഹർപ്പതി. നാ. ആദിത്യൻ.
അഹർമ്മുഖം. നാ. ഉഷസ്സു, പ്രഭാതകാലം.
അഹസ്സു. നാ. പകൽ.
അഹസ്കരൻ. നാ. ആദിത്യൻ.
അഹസ്പതി. നാ. ആദിത്യൻ.
അഹഹ. അ. ക, ആശ്ചര്യം. ഉ, ക്ഷീണം. ന, വ്യസനം. ര, ഇഷ്ടം. ഉ, വിളി.
അഹാന്തം. നാ. വൈകുന്നേരം.
അഹായ്. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. നാ. ഹായ്മല്ലാത്ത. ഹരിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കതല്ലാത്ത.
അഹായ്യം. നാ. പർവ്വതം.
അഹി. നാ. ക, സർപ്പം. ഉ, ആദിത്യൻ. ന, വഴിപോക്കൻ. ര, ഒരംശം.
അഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ഹിതമല്ലാത്ത. ഇഷ്ടമല്ലാത്ത.
അഹിതൻ. നാ. ശത്രു.
അഹിതുണ്ഡികൻ. നാ. പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ.

അഹിപതി. ന. സൎപ്പരാജാവു, അനന്തൻ, വാസുകി, തക്ഷകൻ.
അഹിഭയം. ന. സ്വജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഭയം.
അഹിഭുക്കു. ന. ൧, ഗരുഡൻ. ൨, മയിൽ.
അഹിഭൂഷണൻ. ന. ശിവൻ.
അഹിംസ. ന. കൊല്ലായ്ക.
അഹിംസ്യ. വി (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. കൊല്ലപ്പെടേണ്ടാത്ത.
അഹേതു. ന. ഹേതുവില്ലായ്ക, കാരണമില്ലായ്ക.
അഹേതുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കാരണമില്ലാത്ത.
അഹേരു. ന. ശതാവരി.
അഹോ. അ. ൧, നിന്ദ, അവമാനം. ൨, ദയ. ൩, ദുഃഖം. ൪, വിളി. ൫, പ്രശംസ. ൬, ക്ഷീണം. ൭, ആശ്ചൎയ്യം. ൮, സംശയം. ൯, പരിഹാസം. ൧൦, ഗ്രന്ഥപൂരണം.
അഹോബലം. ന. ഒരു പുണ്യസ്ഥലം.
അഹോരാത്രം. അ. പകലും രാത്രിയും.
അഹോവൃത്തി. ന. നിത്യച്ചിലവു.
അഹ്നാന്തം. ന. വൈകുന്നേരം.
അഹ്നായ. അ. വേഗം.
അള. ന. പോതു.
അളകം. ന. ൧, കുറുനിര. ൨, പേപ്പട്ടി.
അളകാ. ന. ൧, വൈശ്രവണന്റെ രാജധാനി. ൨, എട്ടുമുതൽ പത്തുവയസ്സുവരെ പ്രായം ചെന്ന പെണ്ണു.
അളകാപുരി. ന. വൈശ്രവണന്റെ രാജധാനി.
അളക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (അള.) സ. ക്രി. നെല്ലു മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ ഇത്രയെന്നറിവാൻ പറയിലുമ്മററും വാരിയിട്ടു നിറച്ചു എണ്ണിമറിക്കുന്നു. എണ്ണനൈ മുതലായ സ്നേഹങ്ങൾ തുടം ചോതന മുതലായ പാത്രങ്ങളിൽ നിറച്ചു എണ്ണി ഒഴിക്കുന്നു. തൈരു മോരു മുതലായ ആൎദ്രവസ്തുക്കൾ ചങ്ങഴി മുതലായ പാത്രങ്ങൾകൊണ്ടു അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു. നീളവും, വീതിയും ഇത്ര എന്നറിയുന്നതിന്നു വിരൽ, ചാൺ മുഴം, മുഴക്കോൽമുതലായവ വെച്ചുഓരോന്നോരോന്നായിട്ടു എണ്ണുന്നു. **അളപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
അളൎക്കം. ന. ൧, വെള്ളെരിക്കു. ൨, പേപ്പട്ടി.
അളവു. ന. അളക്കുന്ന വേല.
അളവററ. വി. അളവില്ലാത്ത, എണ്ണമില്ലാത്ത.
അളവററവൻ. ന. ദൈവം.
അളവുകോൽ. ന. അളക്കുന്നകോൽ, മുഴക്കോൽ.
അളവുവാശി. ന. അളക്കുന്നതിൽ അധികം വരുന്നതു.
അളവെ. അ. മുഴുവനും.
അളി. ന. ൧, വണ്ടു. ൨, തേളു. ൩, വൃശ്ചികംരാശി. ൪, മദ്യം.
അളികണ്ണു. ന. ചീത്തക്കണ്ണു.
അളികം. ന. നെററി.
അളികളഭം. ന. ചെറുവണ്ടു.
അളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (അളി.) സ. ക്രി. കൈകൊണ്ടു പിശക്കുന്നു.
അളിച്ചിൽ. ന ചീച്ചിൽ.
അളിന്ദം. ന. പുറന്തിണ്ണ.
അളിപ്പു. ന. അളിച്ചിൽ.
അളിയൻ. ന. ൧, സഹോദരിയുടെ ഭൎത്താവു. ൨, ഭാൎയ്യയുടെ ആങ്ങള.
അളിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (അളി) അ. ക്രി. ചീയുന്നു. **അളിയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അളീക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧. വ്യാജമായുള്ള. ൨, അപ്രിയമായുള്ള. ൩, ചെറുതായ.
അളീകം. ന. ൧, അസത്യം. ൨, അപ്രിയം. ൩, നെററി. ൪, സ്വൎഗ്ഗം.
അളുക്കു. ന. ചിമിഴു.
അള്ളുന്നു. ള്ളി, വാൻ. (അള്ള.) സ. ക്രി. മാന്തുന്നു.
അക്ഷകീലം. ന. അച്ചു തണ്ടിന്റെ ആണി.
അക്ഷക്രിയ. ന. ചൂതാട്ടം.
അക്ഷണം. അ. വേഗം, ഉടനെ.
അക്ഷത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മുറിയപ്പെടാത്ത.
അക്ഷതം. ന. ൧, പൂജമുതലായ കൎമ്മങ്ങൾക്കു ബ്രാഹ്മണൻ കുറെ നെല്ലും അരിയും കൂടെ നനെച്ചു വെക്കുന്നതിന്നു പറയുന്ന പേർ. ൨, ഉണക്കലരി.
അക്ഷദൎശകൻ. ന. ന്യായാധിപതി.
അക്ഷദൃക്കു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
അക്ഷദേവി. ചൂതാളി.
അക്ഷധൂൎത്തൻ. ന. കള്ളചൂതാളി, ചൂതാളി.
അക്ഷധൂൎത്തിലം. ന. കാള.
അക്ഷമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, ക്ഷമയില്ലാത്ത. ൨, ശക്തിയില്ലാത്ത.
അക്ഷമ. ന. ൧, ക്ഷമയില്ലായ്മ. ൨, ശക്തിയില്ലായ്മ.
അക്ഷമണി. ന. രുദ്രാക്ഷക്കായ.
അക്ഷമാല. ന. രുദ്രാക്ഷമാല.
അക്ഷം. ന. ൧, ചൂതു. ൨, കണ്ണു. ൩. അച്ചുതണ്ടു. ൪, താന്നിമരം. ൫, മുപ്പത്തേഴരപ്പണത്തൂക്കം. ൬, വ്യവഹാരം. ൭, രുദ്രാക്ഷം.
അക്ഷയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ക്ഷ

യമില്ലാത്ത. നാശമില്ലാത്ത. **അക്ഷയത.** അക്ഷയത്വം. ഗു. ന. നാശമില്ലായ്മ.
അക്ഷരചണൻ. ന. എഴുത്തുകാരൻ.
അക്ഷരച്ചുഞ്ചു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
അക്ഷരപരിജ്ഞാനം. ന. എഴുത്തറിവു.
അക്ഷരപരിജ്ഞാനി. വി. (നീ, നിനി, നി.) വി. ന. എഴുത്തറിയുന്ന.
അക്ഷര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക്ഷ, മാറ്റമുണ്ടാകാത്ത. ഉ, അക്ഷയമായുള്ള.
അക്ഷരൻ. ന. ക്ഷ, ശിവൻ. ഉ, വിഷ്ണു.
അക്ഷരം. ന. ക്ഷ, ബ്രഹ്മം. ഉ, സായുജ്യം. ങ, തപസ്സു. ങ, ആകാശം. ഭ, ഒരക്ഷരം, എഴുത്തു.
അക്ഷവൽ. വി. (വാൻ, വതി, വൽ.) വി. ന. ചൂതുള്ള.
അക്ഷവതി. ന. ചൂതുകളി.
അക്ഷാഗ്രകീലകം. ന. അച്ചുതണ്ടിന്റെ ആണി.
അക്ഷാന്തി. ന. ക്ഷാന്തിയില്ലായ്മ, ക്ഷമയില്ലായ്മ, അസൂയ.
അക്ഷാന്തിമൽ. വി. (മാൻ, മതി, മൽ.) വി. ന. ക്ഷമയില്ലാത്ത, അസൂയയുള്ള.
അക്ഷി. ന. കണ്ണു.
അക്ഷികണ്ണം. ന. പാമ്പു.
അക്ഷിക്കൂടകം. ന. കണ്ണടി.
അക്ഷിഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, കണ്ണിനു നേരെ വന്ന, കാണാകുന്ന. ഉ, വെറുപ്പുള്ള, പകയുള്ള.
അക്ഷിഗോചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കാണാകുന്ന.
അക്ഷിലോമം. ന. കണ്ണിന്റെ രോമം.
അക്ഷിവിലാസം. ന. കണ്ണിന്റെ ഭംഗി.
അക്ഷീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ക്ഷീണമില്ലാത്ത, തളർച്ചയില്ലാത്ത.
അക്ഷീണത. ഗു. ന. ക്ഷീണമില്ലായ്മ,
അക്ഷീഖ. ന. ക, കടലുപ്പു. ഉ, മരിങ്ങമരം.
അക്ഷോടം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, മലയുക.
അക്ഷോഭ്യ. വി. (ഭ്യൻ, ഭ്യാ, ഭ്യം.) വി. ന. ഇളകപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത.
അക്ഷൌഹിണി. ന. ക്രവ്യം ആനയും, ക്രവ്യവും തേരും, നൃത്യം കുതിരയും ക്രൗഞ്ചമീ കാലാളുംകൂടിയ സൈന്യം.
അഴകു. ന. ഭംഗി.
അഴൽ. ന. ക, ദുഃഖം, സങ്കടം. ഉ, ചൂട്. ങ, ചെറിയചൊറി.
അഴലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (അഴൽ.) അ. ക്രി. ക, ദുഃഖിക്കുന്നു. ഉ, ഉഷ്ണിക്കുന്നു. **അഴലിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അഴല്പു. ന. നീറൽ, ചൂട്.
അഴി. ന. ക, ഊടെച്ചുചെലുത്തുന്ന മരം. ഉ, കപ്പൽ അടുക്കുന്ന സ്ഥലം.
അഴിച്ചിൽ. ന. ക, നാശം. ഉ, ചില വു. ങ, ജനസമ്മതം.
അഴിഞ്ഞിൽ. ന. ഒരു വൃക്ഷം, അകേരുലം.
അഴിനില. ന. ക, നാശം. ഉ, തടവു.
അഴിപ്പുര. ന. കാരാഗൃഹം, പാറവു.
അഴിമതി. ന. ക, നാശം. ഉ, അക്രമം, ഒന്നുംപ്പു.
അഴിമുഖം. ന. കപ്പൽ അടുക്കുന്നഇടം.
അഴിയം. ന. ക, തോട്ടം. ഉ, കൂടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം.
അഴിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (അഴി.) അ. ക്രി. ക, കെട്ടവിട്ടുന്നു. ഉ, നശിക്കുന്നു. ങ, ചിലവാകുന്നു. **അഴിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അഴിവു. ന. ക, നാശം. ഉ, ചിലവു.
അഴുകൽ. ന. ചീച്ചിൽ.
അഴുകുന്നു. കി. വാൻ. (അഴുക.) അ. ക്രി. ചീയുന്നു. **അഴുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അഴുക്കു. ന. ക, ചളി. ഉ, അശുദ്ധം.
അറ. ന. ക, ഭവനത്തിന്റെനടുവിൽ മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കി നെല്ലും പണവും മറ്റും ചെല്ലുസൂക്ഷിക്കുന്നമുറി. ഉ, കിടക്കുന്ന മുറി.
അറക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (അറ.) സ. ക്രി. ക, ഒരുപ്രവൃത്തിയെക്കൊണ്ടു മരം അറുത്തു പിളക്കുന്നു. ഉ, മുറിക്കുന്നു. ങ, കൊയ്യുന്നു.
അറപ്പു. ന. ക, മുറിക്ക. ഉ, കൊയ്ത്തു.
അറപ്പുര. ന. നെല്ലറ.
അറപ്പുവാൾ. ന. ഒരുപ്രവാൾ.
അറം. ന. നാശം.
അറയുന്നു. ഞു. വാൻ. (അറ.) സ. ക്രി. ക, നുറുങ്ങത്തല്ലുന്നു, ഉ, കത്തികൊണ്ടു മറ്റും തടിമേൽ വെച്ചു കൊച്ചു കൊച്ചായിട്ടു വെട്ടിനുറുക്കുന്നു. **അറയിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
അറവാതിൽ. ന. അറയുടെമുൻവശത്തുള്ള കതകു.
അറവി. ന. ഒരു രാജ്യം.
അറിമുഖം. ന. പരിചയം.
അറിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (അറി.) സ. ക്രി. ഗ്രഹിക്കുന്നു, പരിചയിക്കുന്നു. **അറിയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
അറിവു. ന. ജ്ഞാനം.
അറിയിപ്പു. ന. അറിവു.
അറുന്നു. ഒറു. വാൻ. (അറു.) അ. ക്രി. മുറിയുന്നു, അവസാനിക്കുന്നു. **അറുന്നു.** സ. ക്രി.
അറുപ്പു. ന. ക, മുറിക്ക. ഉ, പിളക്ക.
അറുപ്പുകാരൻ. ന. വാളൻ.
അറുപ്പുവാൾ. ന. ഒരുപ്രവാൾ.

അറെക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (അറെ.) അ. ക്രി. ഉള്ളിലുള്ളതു മുതലായവകൊണ്ടു തൊട്ടുവാൻ മടിതോന്നുന്നു.
അറെപ്പു. ന. വെറുപ്പു.
അറ്റം. ന. അവസാനം.
അറ്റകുറ്റം. ന. കെടുമതി.
അഹം. ന. ആത്മബുദ്ധികൾ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

ആ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ രണ്ടാം അക്ഷരം.

ആ. അ. ഓർമ്മയിലും, സംശയത്തിലും, ലയിക്കലും ഉപകരിക്കുന്ന ഒരവ്യയപദം.
ആം. അ. അനുസരണത്തിങ്കൽ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരവ്യയപദം.
ആകണ്ഠം. അ. കഴുത്തോളം.
ആകനിഷ്ഠം. അ. ചെറുവിരൽ വരെ.
ആകപ്പാടെ. അ. മുഴുവനും.
ആകമാനം. വി. എല്ലാം, മുഴുവനും, പൊതുവെ.
ആകമ്പനം. ന. ഇളക്കം.
ആകമ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളക്കപ്പെട്ട.
ആകയാൽ. അ. ആയതുകൊണ്ടു.
ആകരം. ന. ക, നവരത്നങ്ങൾ വിളയുന്ന സ്ഥലം. ഖ, പുരുഷാരം.
ആകർണ്ണനം. ന. കേൾക്കുക.
ആകർണ്ണം. അ. ചെവിയിലോളം.
ആകർഷക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വലിക്കുന്ന.
ആകർഷകം. ന. കാന്തക്കല്ലു.
ആകർഷണം. ന. വലിക്കുക.
ആകർഷം. ന. ക, വലിക്കുക. ഖ, ചൂതുകളി. ന, ചൂതു. ര, കാന്തക്കല്ലു.
ആകർഷിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ആകർഷി.) സ. ക്രി. വലിക്കുന്നു. ആകർഷിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ആകല്പം. ന. ക, അലങ്കാരം. ഖ, വർഷം. ന, ദിനം. അ. ലോകനാശത്തോളം.
ആകവെ. അ. എല്ലാംകൂടെ.
ആകാശം. ന. ഉരുകല്ലു.
ആകസ്മിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പെട്ടെന്നുള്ള, അഹേതുവായുള്ള.
ആകാ. കൊള്ളരുതു, ഇല്ല.
ആകാത്ത. അല്ലെങ്കിൽ, ആകാത. വി. ചീത്ത, വഷളായ.
ആകാംക്ഷ. ന. ആഗ്രഹം.
ആകാംക്ഷിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ആകാംക്ഷി.) സ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആകാംക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ആകാംക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
ആകായ്യ. ന. കൊള്ളരുതായ്ക.
ആകാരം. ന. ക, ആ എന്ന അക്ഷരം. ഖ, ശരീരം. ന, രൂപം. ര, അടയാളം. (മ) ഭക്ഷണം.
ആകാരണ. ന. വിളിക്കുക, വിളി.
ആകാരാന്തം. വി. ന. ആ കൊണ്ടു അവസാനിക്കുന്ന.
ആകാശഗംഗ. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ നദി.
ആകാശഗമനം. ന. ആകാശത്തിൽ നടക്കുക.
ആകാശഗരുഡൻ. ന. ഒരു മരുന്നു, ഗരുഡക്കൊടി.
ആകാശചാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
ആകാശമണ്ഡലം. ന. നക്ഷത്രങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്ന ഗോളം, ആകാശം.
ആകാശമാർഗ്ഗം. ന. ആകാശത്തിലെ വഴി.
ആകാശം. ന. ക, അഞ്ചാമത്തെ ഭൂതം, ഭൂമിക്കും നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള ഭാഗം, അന്തരീക്ഷം. ഖ, സ്വർഗ്ഗം.
ആകാശവള്ളിതിന. ന. ഒരു തൈ.
ആകാശവാണി. ന. അശരീരവാക്കു, ദിവ്യവാക്കു.
ആകാശവീഥി. ന. ആകാശമാർഗ്ഗം.
ആകീർണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. ക, നിറയപ്പെട്ട. ഖ, പരന്ന. ന, നാനാവസ്തുക്കൂടിയ. ര, ചിതറപ്പെട്ട. ആകീർണ്ണത. ഗു. ന. നിറവു.
ആകുഞ്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, വളെക്കപ്പെട്ട, വളെഞ്ഞ. ഖ, ചുരുക്കപ്പെട്ട, ചുരുങ്ങിയ.
ആകുന്നു. യി. വാൻ. (ആക.) അ. ക്രി. ഉണ്ടാകുന്നു, ഭവിക്കുന്നു, തീരുന്നു. ആകുന്നു. സ. ക്രി.
ആകുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ക, ദുഃഖമുള്ള, പരവശമുള്ള. ഖ, ക്രമം തെറ്റിയുള്ള, കുഴഞ്ഞ. ആകുലത. ആകുലത്വം. ഗു. ന. ക, പരവശത, ദുഃഖം. ഖ, ക്രമക്കേടു.
ആകുലപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ആകുല.) അ. ക്രി. വ്യസനപ്പെടുന്നു, ദുഃഖിക്കുന്നു. ആകുലപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
ആകുലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ആപീരം.
ആകൂതം. ന. അഭിപ്രായം.
ആകൃതി. ന. ക, രൂപം. ഖ, ശരീരം. ന, മാതൃക.
ആകൃതിപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ആകൃതി.) അ. ക്രി. രൂപമുണ്ടാകുന്നു. ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
ആകൃഷ്ട. വി. (ക്ടൻ, ക്ടാ, ക്ടം.) വി.

ന. ആകൎഷിക്കപ്പെട്ട, വലിക്കപ്പെട്ട.
ആകൌകേരം. ന. മകരംരാശി.
ആക്കം. ന. ബലം, ശക്തി.
ആക്രന്ദനം. ന. വിലാപം, കരച്ചിൽ, നിലവിളി.
ആക്രന്ദ. വി. (ന്ദൻ, ന്ദാ, ന്ദം.) വി. ന. ൧, തടുക്കുന്ന. ൨, നിലവിളിക്കുന്ന.
ആക്രന്ദം. ന. നിലവിളി.
ആക്രന്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിലവിളിക്കപ്പെട്ട.
ആക്രമണം. ന. ൧, അപ്പുറംപോക. ൨, ജയിക്ക. ൩, യുദ്ധത്തിനായിട്ടു സൈന്യത്തോടുകൂടെച്ചെന്നു ശത്രുരാജ്യത്തിൽ വളെയുക.
ആക്രമം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ആക്രമി. ന. ആക്രമിക്കുന്നവൻ, ബലത്തോടെ കേറുന്നവൻ.
ആക്രമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആക്രമി.) സ. ക്രി. ൧, അപ്പുറംപോകുന്നു. ൨, ജയിക്കുന്നു. ൩, ബലത്തോടെ കേറുന്നു. **ആക്രമിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ആക്രാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ൧, ആക്രമിക്കപ്പെട്ട. ൨, ജയിക്കപ്പെട്ട. ൩, ബലത്തോടെ കേറപ്പെട്ട.
ആക്രീഡം. ന. ൧, ഉദ്യാനം, പൂങ്കാവു. ൨, ഉല്ലാസം.
ആക്രോശനം. ന. ശാപം.
ആക്രോശം. ൧, ശാപം, ആണ. ൨, നിന്ദ. ൩, നിലവിളി.
ആക്രോശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആക്രോശി.) അ. ക്രി. ൧, ശപിക്കുന്നു. ൨, നിലവിളിക്കുന്നു. ൩, നിന്ദിക്കുന്നു. **ആക്രോശിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആഖണ്ഡലൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
ആഖനികം. ന. ൧, എലി. ൨, പന്നി. ൩, തൂമ്പാ.
ആഖനികൻ. ന. ൧, തുരന്നുമോഷ്ടിക്കുന്നവൻ. ൨, നിലംവെട്ടിക്കുഴിക്കുന്നവൻ.
ആഖു ന. ൧, എലി. ൨, പന്നി. ൩, കള്ളൻ. ൪, ഒരു വൃക്ഷം.
ആഖുഭൂൽ. ന. പൂച്ച.
ആഖേടം. ന. നായാട്ടു.
ആഖ്യ. ന. നാമം, പേരു.
ആഖ്യാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചൊല്ലപ്പെട്ട, പറയപ്പെട്ട, വിളിക്കപ്പെട്ട.
ആഖ്യാനം. ന. ൧, വാക്കു. ൨, പേരു. ൩, കഥ.
ആഖ്യാനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആഖ്യാനി.) സ. ക്രി. പറയുന്നു. **ആഖ്യാനിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ആഖ്യായകൻ. ന. ദൂതൻ, ചാരൻ.
ആഖ്യായികാ. ന. കഥ.

ആഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വന്ന. ൨, ലഭിക്കപ്പെട്ട.
ആഗതി. ന. ൧, വരവു. ൨, ലാഭം.
ആഗന്തു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. താനേ വരുന്ന, പ്രാപിക്കുന്ന.
ആഗന്തു. ന. വിരുന്നുകാരൻ, വഴിപോക്കൻ.
ആഗന്തുക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. ന. താനേവരുന്ന, പ്രാപിക്കുന്ന.
ആഗന്തുകൻ. ന. വിരുന്നുകാരൻ, വഴിപോക്കൻ.
ആഗമനം. ന. വരവു.
ആഗമനനാൾ. ന. ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവുനാൾ, എക്ലീഷ്യസഭയിൽ ഒന്നാം ഞായറാഴ്ച.
ആഗമം. ന. ൧, വരവു. ൨, ശാസ്ത്രം ൩, വേദം.
ആഗസ്സ. ന. പാപം, കുററം.
ആഗാമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. വരുവാനുള്ള.
ആഗാമിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വരുവാനുള്ള.
ആഗാരം. ന. ഭവനം.
ആഗ്ര. ന. പ്രതിജ്ഞ.
ആഗോഷ്ഠം. അ. പശുക്കൂട്ടുങ്കലോളം.
ആഗ്നീദ്ധ്രം. ന. ഹോമകുണ്ഡം.
ആഗ്നേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. അഗ്നിയെ സംബന്ധിച്ച.
ആഗ്നേയം. ന. ൧, കാൎത്തികനക്ഷത്രം. ൨, പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ആഗ്നേയൻ. ന. അഗസ്ത്യൻ.
ആഗ്നേയീ. ന. ൧, അഗ്നിയുടെ ഭാൎയ്യ. ൨, തെക്കുകിഴക്കേ ദിക്കു.
ആഗ്രയണം. അല്ലെങ്കിൽ, **ആഗ്രായണം.** ന. പുത്തരിയൂണു, ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു കൎമ്മം.
ആഗ്രഹം. ന. ഇച്ഛ, മോഹം.
ആഗ്രഹായണി. ന. അഞ്ചാംനക്ഷത്രം.
ആഗ്രഹായണികം. ന. ധനുമാസം.
ആഗ്രഹി. ന. ആഗ്രഹമുള്ളവൻ, ആവേശക്കാരൻ.
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആഗ്രഹി.) സ. ക്രി. മോഹിക്കുന്നു. **ആഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ആഗ്രഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മോഹിക്കപ്പെട്ട.
ആഘട്ടനം. ന. ൧, കുത്തു, അടി, മുട്ടു. ൨, ഉരസൽ. ൩, തേപ്പു.
ആഘാതം. ന. ൧, കുത്തു, മുറിവു. ൨, കൊല്ലുക. ൩, കുലസ്ഥലം.
ആഘൂൎണ്ണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, തുറിച്ചുമിഴിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉരുളുന്ന, ഉരുട്ടപ്പെട്ട. ൩, ചുററിക്കപ്പെട്ട.

ആഘോഷം. ന. ആൎപ്പുവിളിക്കുക.
ആഘോഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആഘോഷി.) സ. ക്രി. ആൎപ്പുവിളിക്കുന്നു.
ആഘ്രാണം. ന. മണക്കുക.
ആഘ്രാണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആഘ്രാണി.) സ. ക്രി. മണക്കുന്നു.
ആഘ്രാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മണക്കപ്പെട്ട. ൨, കവിയപ്പെട്ട.
ആൎങ്ങ. അല്ലെങ്കിൽ, **ആ.** അ. ൧, കുറെ ച്ചു, കുറെ. ൨, അതിരു. ൩, തുടങ്ങി. ൪, വരെ, ഓളം.
ആംഗിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ൧, ശരീരസംബന്ധമായുള്ള. ൨, കണ്ണുകൊണ്ടുമ്മററും നവരസങ്ങളെ നടിക്കുന്ന.
ആംഗികൻ. ന. മിഴാവടിക്കുന്നവൻ.
ആംഗീരസൻ. ന. ദേവകളുടെ ആചാൎയ്യൻ, വ്യാഴം.
ആംഗ്യം. ന. ൧, കൈക്രിയ. ൨, നവരസങ്ങളെ നടിക്കുക.
ആങ്ങള. ന. ശൂദ്രസ്ത്രീകളുമ്മററും സഹോദരനെ വിളിക്കുന്ന ഒരു പേർ.
ആചണ്ഡാലം. അ. ബ്രാഹ്മണൻ മുതൽ പറയൻ വരെ.
ആചന്ദ്രതാരകം. അ. ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും ഉള്ള കാലത്തോളം.
ആചന്ദ്രാൎക്കം. അ. ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും ഉള്ള കാലത്തോളം.
ആചമനം. ന. ബ്രാഹ്മണർ ശരീരശുദ്ധി വരുത്തുവാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
ആചമനീയം. ന. ആചമിപ്പാനുള്ള വെള്ളം.
ആചമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആചമി.) അ. ക്രി. വെള്ളംകൊണ്ടു ശരീരശുദ്ധി ചെയ്യുന്നു. **ആചമിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആചരണം. ന. ആചാരം.
ആചരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആചരി.) സ. ക്രി. ശീലിക്കുന്നു, ചെയ്യുന്നു, പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. **ആചരിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ആചാമം. ന. ൧, ആചമനം. ൨, വാൎത്തകഞ്ഞി.
ആചാരം. ന. ൧, ചട്ടം. ൨, മൎയ്യാദ. ൩, നടപ്പു. ൪, അനുഷ്ഠാനം, മുറ.
ആചാൎയ്യത. അല്ലെങ്കിൽ, **ആചാൎയ്യത്വം.** ന. ആചാൎയ്യന്റെ അവസ്ഥ.
ആചാൎയ്യൻ. ന. ൧, ഗുരു, ആശാൻ, വാദ്ധ്യാൻ. ൨, ഓതിക്കോൻ. ൩, പട്ടക്കാരൻ.
ആചാൎയ്യാ. ന. ആചാൎയ്യന്റെ ഭാൎയ്യ, ഗുരുഭാൎയ്യ.
ആചാൎയ്യാനീ. ന. ഗുരുഭാൎയ്യ.
ആചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കൂട്ടപ്പെട്ട. ൨, മൂടപ്പെട്ട. ൩, വരത്തപ്പെട്ട. ൪, കോൎക്കപ്പെട്ട.
ആചിതം. ന. പത്തുഭാരം.
ആചീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പത്തുഭാരം തൂങ്ങുന്ന.
ആചൂഷണം. ന. വായകൊണ്ട വലിക്കുക.
ആച്ചുന്നു. ച്ചി. വാൻ. (ആച്ചു.) സ. ക്രി. ൧, കനംനോക്കുന്നു. ൨, അടിപ്പാൻ ഓങ്ങുന്നു.
ആഛാദനം. ന. ൧, വസ്ത്രം. ൨, മൂടി. ൩, കുപ്പായം. ൪, മറ.
ആഛാദനീ. ന. ൧, മറ. ൨, വസ്ത്രം.
ആഛാദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആഛാദി.) സ. ക്രി. മറെക്കുന്നു, മൂടുന്നു, ഉടുക്കുന്നു.
ആഛാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മറെക്കപ്പെട്ട, മൂടപ്പെട്ട, ഉടുക്കപ്പെട്ട.
ആഛുരിതകം. അല്ലെങ്കിൽ, **ആഛുരിതം.** ന. ഉറക്കെ ചിരിക്കുക.
ആഛോദനം. ന. നായാട്ടു.
ആജകം. ന. ആട്ടിൻകൂട്ടം.
ആജന്മം. അ. ജനിച്ചനാൾതുടങ്ങി.
ആജം. ന. ഉരുക്കുനൈ.
ആജാനുബാഹു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. കാലിന്റെ മുട്ടുവരെ കൈക്കുനീളമുള്ള.
ആജാനേയം. ന. നല്ല കുതിര.
ആജി. ന. ൧, യുദ്ധം. ൨, സമഭൂമി.
ആജിശൂരൻ. ന. യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ.
ആജീവനാന്തം. അ. ജനനം മുതൽ മരണംവരെ.
ആജീവം. ന. ഉപജീവനം.
ആജൂ. ന. കൂലിയില്ലാത്ത വേല.
ആജ്ഞ. ന. കല്പന.
ആജ്ഞാപക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കല്പനകൊടുക്കുന്ന, കല്പിക്കുന്ന.
ആജ്ഞാപനം. ന. കല്പിക്കുക.
ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആജ്ഞാപി.) സ. ക്രി. കല്പിക്കുന്നു.
ആജ്ഞാപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കല്പിക്കപ്പെട്ട.
ആജ്യം. ന. ഉരുക്കുനൈ.
ആജ്യാഹുതി. ന. ഹോമം.
ആഞ്ചുന്നു. ഞ്ചി. വാൻ. (ആഞ്ചു.) അ. ക്രി. മുൻപോട്ടു ചാടുന്നു.
ആഞ്ഞിലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ആട. ന. വസ്ത്രം.
ആടു. ന. ഒരു നാല്ക്കാലിമൃഗം.
ആടലോടകം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
ആടൽ. ന. ൧, ദുഃഖം. ൨, അനക്കം, ഇളക്കം. ൩, ചാഞ്ചാട്ടം, ഉഴിഞ്ഞാലാട്ടം.
ആടരൂഷം. ന. ആടലോടകം.

ആടി. നാ. ഒരു പക്ഷി, പൊന്മാൻ.
ആടുതൊടാപ്പാല. നാ. ഒരുതൈ.
ആടുന്ന. ടി. വാൻ. (ആടു.) അ. ക്രി. ക, ഇളകുന്നു, ചാഞ്ചാടുന്നു, ഉഴിഞ്ഞാലാടുന്നു. ഉ, പണ്ടുള്ള രാജാക്കന്മാർ മുതലായവരുടെ വേഷം ധരിച്ചുകളിക്കുന്നു, ആട്ടമാടുന്നു, നൃത്തമാടുന്നു. ന, അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു, എണ്ണയാട്ടുന്നു, നീരാട്ടുന്നു. **ആടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആടോപം. നാ. ക, നിഗളം, അഹംഭാവം. ഉ, കോപം. ന, വയറിൽ ദഹനക്കുറവുകൊണ്ടു പൊടപൊടുന്നനെ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.
ആട്ടക്കന്നി. നാ. ആണ്ടുതോറും പ്രസവിക്കുന്ന പശു.
ആട്ടം. നാ. ക, കഥകളി. ഉ, ഇളകുന്നതു, അഭിഷേകം.
ആട്ടകം. നാ. പീരപ്പെട്ടി.
ആട്ടപ്പിറന്നാൾ. നാ. ആണ്ടുതോറും വരുന്ന പിറന്നാൾ.
ആട്ടവിശേഷം. നാ. ആണ്ടുതോറും വരുന്ന വിശേഷ ദിവസം, പെരുനാൾ.
ആട്ടിടയൻ. നാ. ആടിനെ മേയിക്കുന്നവൻ.
ആട്ടിൻപെട്ടി. നാ. ആട്ടിൻതൊഴുത്തു
ആട്ടുകട്ടിൽ. നാ. ഉഴിഞ്ഞാക്കട്ടിൽ, തൊട്ടി.
ആട്ടുകല്ലു. നാ. കുഴിയുള്ള ഒരു മാതിരി അരകല്ലു.
ആട്ടുകൊറവൻ. നാ. ആണൊട്ട.
ആട്ടുന്ന. ടി. വാൻ. (ആട്ടു.) സ. ക്രി. ക, എള്ളു തേങ്ങാ മുതലായവ ചക്കിലിട്ടു ഞെക്കി എണ്ണ എടുക്കുന്നു. ഉ, ഇളകുന്നു. ന, പുറത്തുപോ എന്നു പറയുന്നു. **ആട്ടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആഡംബരം. നാ. ക, നിഗളം. ഉ, വേഷാലങ്കാരം. ന, വാദ്യഘോഷം. ര, തമ്പേർ. ഭ, ആനയുടെ അലച്ചൽ. ന, ആരംഭം.
ആഢകം. നാ. ക, നാലിടങ്ങഴി. ഉ, നാലിടങ്ങഴി കൊള്ളുന്ന ഒരളവുസാധനം, മരക്കാൽ.
ആഢകിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാലിടങ്ങഴി വിതെക്കുന്ന.
ആഢകീ. നാ. ക, ഒരു പയറു, തുവര. ഉ, കാട്ടു പയറു. ന, പാവു. ര, സൌരഭ്യമുള്ള മണ്ണു.
ആഢ്യ. വി. (ഢ്യൻ, ഢ്യാ, ഢ്യം.) വി. നാ. ക, സമ്പത്തുള്ള. ഉ, ശ്രേഷ്ഠമായ.
ആൺ. ആണ്കിൽ, **ആണു.** നാ. പുരുഷൻ.
ആണ. നാ. ശപഥം, സത്യം.
ആണത്വം. നാ. പുരുഷന്റെ അവസ്ഥ, ധീരത.
ആണി. നാ. ക, തടിപ്പൊന്നായിട്ടു ഇരിമ്പു മുതലായവകൊണ്ടോ അലക മരം മുതലായവകൊണ്ടോ ഒരാറംകൂപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു. ഉ, പൊന്നിന്റെ മാറ്ററിവാനായിട്ടു ഉരെച്ചു നോക്കുന്നതിനു മാറ്റു നിശ്ചയമുള്ള പൊന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതു.
ആണിക്കുട്ടം. നാ. മാറ്റുനിശ്ചയമുള്ളതായ പൊന്നുകൊണ്ടുവലതരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ പൊൻ ശകലങ്ങൾ.
ആണിപ്പൊന്നു. നാ. നല്ലപൊന്നു.
ആണ്ടു. നാ. സംവത്സരം.
ആണ്ടാൽ. നാ. ഇല്ലിക്കുമ്പു.
ആണ്ടി. നാ. മോക്ഷത്തിനായിട്ടു ഇരുന്നു നടക്കുന്നവൻ.
ആതങ്കം. നാ. ക, രോഗം. ഉ, ദുഃഖം. ന, ഭയം.
ആതഞ്ചനം. നാ. ക, ഉരവീഴ്ക. ഉ, ലോഹാദികൾ നീറുക. ന, ലോഹാദികൾ നീറുന്നതിനു ഒരു മാതിരി പൊടിയിടുക. ര, ലോഹാദികൾ നീറുന്ന പൊടി. ഭ, വേഗം. ന, തുപ്പിയാക്കുക.
ആതത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. വിസ്താരമുള്ള, പരന്ന.
ആതതായി. നാ. ക, കൊല്ലുവാൻ വരുന്നവൻ. ഉ, കള്ളൻ. ന, പിടിച്ചുപറിക്കുന്നവൻ.
ആതതായിനീ. നാ. ക, കൊല്ലുവാൻ വരുന്നവൾ. ഉ, കള്ളി. ന, പിടിച്ചുപറിക്കുന്നവൾ.
ആതപത്രം. നാ. കുട.
ആതപം. നാ. വെയിൽ.
ആതപവാരണം. നാ. കുട.
ആതരം. നാ. വള്ളം കടത്തുന്നതിനുള്ള കൂലി.
ആതാപി. നാ. ഒരു പക്ഷി, മലംകുരികിൽ.
ആതാമ്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. നാ. കുറച്ചുചുവന്ന.
ആതായി. നാ. ഒരു പക്ഷി, മലംകുരികിൽ.
ആതി. നാ. ഒരു പക്ഷി, പൊന്മാൻ.
ആതിഥേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. വഴിപോക്കരെ സല്ക്കരിക്കുന്നതിനു യോഗ്യമായ.
ആതിഥ്യ. വി. (ത്ഥ്യൻ, ത്ഥ്യാ, ത്ഥ്യം.) വി. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ആതിഥ്യം. നാ. വഴിപോക്കരുടെ സല്ക്കാരം.
ആതിര. നാ. ആറാമത്തെ നക്ഷത്രം, തിരുവാതിര.
ആതുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ.

രോഗമുള്ള. **ആതുരത.** ഗു. ന. രോഗിയുടെ അവസ്ഥ.
ആതോദ്യം. ന. നാലുവക വാദ്യം.
ആത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ൧, എടുക്കപ്പെട്ട. ൨, പ്രാപിച്ച.
ആത്ത. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ആത്തഗന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. ൧, താഴ്ത്തപ്പെട്ട. ൨, സുഗന്ധമുള്ള.
ആത്തഗർവ്വ. വി. (ർവ്വൻ, ർവ്വാ, ർവ്വം.) വി. ന. അഹംഭാവമുള്ള.
ആത്തമോദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
ആത്മകർമ്മം. ന. തന്റെ പ്രവൃത്തി.
ആത്മഗുപ്ത. ന. ഒരു തൈ, നായ്ക്കുരണ.
ആത്മഗുപ്തി. ന. അടക്കം.
ആത്മഘാതകൻ. ന. തന്നെത്താൻ കൊല്ലുന്നവൻ.
ആത്മഘാതി. വി. (തീ, തിനീ, തി.) വി. ന. തന്നെത്താൻ കൊല്ലുന്ന.
ആത്മഘോഷം. ന. ൧, കാക്ക. ൨, പൂവൻകോഴി.
ആത്മജൻ. ന. പുത്രൻ.
ആത്മജാ. ന. പുത്രി.
ആത്മജ്ഞൻ. ന. തന്നെത്താൻ അറിയുന്നവൻ, ജ്ഞാനി.
ആത്മജ്ഞാനം. ന. തന്നെത്താൻ അറിവു, ജ്ഞാനം.
ആത്മതത്വം. ന. തന്റെ പരമാർത്ഥം.
ആത്മപ്രശംസ. ന. തന്നെത്താൻ പുകഴ്ത്തുക.
ആത്മബോധം. ന. തന്നെത്താനറിവു.
ആത്മഭൂഃ. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. താനേ ഉണ്ടായ.
ആത്മഭൂ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, കാമദേവൻ. ൩, വിഷ്ണു. ൪, ശിവൻ.
ആത്മംഭരി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. തന്നെത്താൻ പോററുന്ന.
ആത്മയോനി. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, കാമദേവൻ. ൩, വിഷ്ണു. ൪, ശിവൻ.
ആത്മവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ൧, ബുദ്ധിയുള്ള. ൨, അടക്കമുള്ള.
ആത്മവിചാരം. ന. തന്നെത്താനറിവു.
ആത്മവിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **ആത്മവിത്തു.** ന. തന്നെത്താനറിയുന്നവൻ, ജ്ഞാനി.
ആത്മഹത്യ. ന. തന്നെത്താൻകൊല്ലുക.
ആത്മാർത്ഥ. വി. (ർത്ഥൻ, ർത്ഥാ, ർത്ഥം.) വി. ന. തനിക്കു വേണ്ടിയുള്ള.
ആത്മാ. അല്ലെങ്കിൽ, **ആത്മാവു.** ന. ൧, ജീവാത്മാവു. ൨, പരമാത്മാവു. ൩, ബ്രഹ്മം. ൪, അറിവു. ൫, മനസ്സു. ൬, ബോധം. ൭, ശരീരം. ൮, ധൈര്യം. ൯, താൻ. ൧൦, ബുദ്ധി. ൧൧, ആദിത്യൻ. ൧൨, അഗ്നി. ൧൩, വായു. ൧൪, പുത്രൻ.
ആത്മാർത്ഥം. ന. ഉററസ്നേഹം.
ആത്മീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. തനിക്കുള്ള, തന്നെസ്സംബന്ധിച്ച.
ആത്രേയൻ. ന. അത്രിയുടെ പുത്രൻ. ൧, ദുർവ്വാസാവു. ൨, ദത്തൻ. ൩, ചന്ദ്രൻ.
ആത്രേയീ. ന. ൧, അത്രിയുടെ ഭാര്യ. ൨, ഋതുവായ സ്ത്രീ.
ആഥർവ്വണൻ. ന. അഥർവ്വവേദം പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.
ആഥർവ്വണം. ന. അഥർവ്വമുനികൊടുത്ത പ്രാർത്ഥനകളുമ്മററും.
ആദരം. അല്ലെങ്കിൽ, **ആദരവു.** ന. ൧, വണക്കം. ൨, ബഹുമാനം.
ആദരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആദരി.) സ. ക്രി. ബഹുമാനിക്കുന്നു.
ആദർശം. ന. കണ്ണാടി.
ആദാനം. ന. എടുക്ക, കൈക്കൊള്ളുക.
ആദായപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ആദായ.) അ. ക്രി. ൧, നേടുന്നു. ൨, ലഭിക്കുന്നു. **ആദായപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ആദായം. ന. ലാഭം, വരവു.
ആദി. ന. മുൻപു, തുടസ്സം, ആരംഭം.
ആദികാരണം. ന. ഒന്നാമത്തെഹേതു.
ആദികാലം. ന. മുൻപുള്ള സമയം.
ആദിതേയന്മാർ. ന. ദേവകൾ.
ആദിത്യൻ. ന. സൂര്യൻ.
ആദിഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഒന്നാമതുണ്ടായ.
ആദിഭൂതൻ. ന. ദൈവം, ബ്രഹ്മാവു.
ആദിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ആദ്യമുള്ള.
ആദീനവം. ന. ക്ലേശം.
ആദുഃ. അ. സ്പഷ്ടം.
ആദൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആദരിക്കപ്പെട്ട, മാനിക്കപ്പെട്ട.
ആദേശം. ന. കല്പന.
ആദേഷ്ടാവു. ന. ൧, കല്പിക്കുന്നവൻ. ൨, യാഗംചെയ്യിക്കുന്നവൻ.
ആദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ൧, മുൻപേയുള്ള, ആദിയിലുള്ള. ൨, തിന്നാകുന്ന.
ആദ്യം. ന. ൧, അന്നം. ൨, ധാന്യം.
ആദ്യൻ. ന. ദൈവം.
ആദ്യന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ആദിയും അവസാനവുമുള്ള.
ആദ്യന്തഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ആദിയും അവസാനവും ഇല്ലാത്ത.
ആദ്യന്തഹീനൻ. ന. ദൈവം.
ആദ്യാ. ന. ദുർഗ്ഗ.
ആദ്യൂന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧,

അധികംകൊതിയുള്ള. ൨, ആദിയില്ലാത്ത.
ആദ്യൂനൻ. ന. ഭക്ഷണത്തിലെ കൊതി കൊണ്ടു യുദ്ധജയം മറന്നവൻ.
ആധാനം. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണർ ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ കൎമ്മം. ൨, ഗൎഭംധരിക്കുന്നതിനു മുൻപേ ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം. ൩, എടുക്ക. ൪, പണയം, ജാമ്യം.
ആധാരം. ന. ൧, അടിസ്ഥാനം. ൨, താങ്ങു, ഊന്നു. ൩, സഹായം. ൪, ദ്രവ്യം കൊടുത്തു നിലമൊ, പുരയിടമൊ എഴുതിവാങ്ങിക്കുന്ന എഴുത്തു.
ആധി. ന. ൧, മനോദുഃഖം. ൨, ആപത്തു. ൩, പണയം.
ആധിക്യം. ന. അധികത്വം.
ആധിദൈവിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ദൈവത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.
ആധിപത്യം. ന. അധികാരം.
ആധിഭൌതിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഭൂതങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായ.
ആധീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. അധികാരത്തിനുകീഴുള്ള. **ആധീനത.** ഗു. ന. അധീനത്വം.
ആധുനിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഇപ്പോളുണ്ടായ, പ്രത്യക്ഷമായ.
ആധൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളകപ്പെട്ട, ഇളകുന്ന.
ആധേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ൧, വെക്കപ്പെട്ട. ൨, പണയംവെക്കപ്പെടുവാൻതക്ക.
ആധോരണൻ. ന. ആനക്കാരൻ.
ആധൌത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കഴുകപ്പെട്ട. ൨, വെളുപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ആധ്മാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഊതിവീൎക്കപ്പെട്ട. ൨, ഊതിവീൎപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ആധ്മാതം. ന. വയറുവീൎക്ക.
ആധ്മാനം. ന. ൧, വീൎക്ക. ൨, വയറുവീൎക്ക. ൩, തീത്തുരുത്തി.
ആധ്യാത്മിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പരമാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച, ശുദ്ധമുള്ള.
ആധ്യാനം. ന. ദുഃഖത്തോടുകൂടെയുള്ള വിചാരം.
ആന. ന. ഒരു വലിയ മൃഗം.
ആനകദുന്ദുഭി. ന. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അച്ഛൻ, വസുദേവൻ.
ആനകം. ന. ഒരു വാദ്യം, പടഹം.
ആനക്കുറുന്തോട്ടി. ന. ഒരു തൈ.
ആനക്കുഴി. ന. ആനയെ പിടിക്കുന്ന കുഴി.
ആനക്കൊട്ടിൽ. ന. ആനപ്പുര.
ആനക്കൊമ്പു. ന. ആനയുടെ കൊമ്പു, ദന്തം.
ആനച്ചുണ്ട. ന. ഒരു തൈ.
ആനച്ചുവടി. ന. ഒരു തൈ.
ആനച്ചൊറി. ന. പെരുഞ്ചൊറി.
ആനച്ചൊറിയൻ. ന. വലിയ ചൊറിയുള്ളവൻ.
ആനത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വളഞ്ഞ. ൨, കുനിഞ്ഞ. ൩, താണ.
ആനത്തോട്ടി. ന. ആനയെ നടത്തുന്ന തോട്ടി.
ആനദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട.
ആനദ്ധം. ന. മിഴാവുതുടങ്ങിയുള്ളവാദ്യം
ആനനം. ന. മുഖം.
ആനന്ദഥു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
ആനന്ദഥു. ന. ൧, സന്തോഷം. ൨, ഭാഗ്യം.
ആനന്ദനം. ന. വിരുന്നുകാരൻ വരുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന ആചാരം.
ആനന്ദം. ന. സന്തോഷം.
ആനന്ദഭൈരവി. ന. ഒരു രാഗം.
ആനന്ദി. ന. ഭാഗ്യം, സന്തോഷം.
ആനന്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആനന്ദി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു. **ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആനപ്പന്തി. ന. ആനപ്പുര.
ആനപ്പരുവ. ന. ഒരു തൈ.
ആനപ്പാവു. ന. ആനയെ ഇണക്കുന്ന ഒരു സംപ്രദായം.
ആനപ്പാവാൻ. ന. ആനക്കാരൻ.
ആനപ്പിണ്ടി. ന. ആനയുടെ മലം.
ആനമനം. ന. വണക്കം, നമസ്കാരം.
ആനമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആനമി.) അ. ക്രി. വണങ്ങുന്നു, താഴുന്നു, നമസ്കരിക്കുന്നു. **ആനമിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആനമുള്ളു. ന. ഒരു തൈ.
ആനമ്ര. വി. (മ്രൻ, മ്രാ, മ്രം.) വി. ന. ൧. വളഞ്ഞ. ൨, കുനിഞ്ഞ.
ആനയനം. ന. കൊണ്ടുവരിക.
ആനയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആനയി.) സ. ക്രി. കൊണ്ടുവരുന്നു. **ആനയിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ആനൎത്തം. ന. ൧, ഒരുരാജ്യം. ൨, അരങ്ങു. ൩, വെള്ളം.
ആനവതി. അ. തൊണ്ണൂറോളം.
ആനവളർ. ന. ആനയെ അടിക്കുന്ന കോൽ.
ആനവാൾ. ന. ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു ദ്യോഗസ്ഥൻ, ക്ഷേത്രാധികാരി.
ആനാകം. അ. ആകാശത്തോളം, സ്വൎഗ്ഗത്തിലോളം.
ആനായൻ. ന. പശുവടിക്കുന്നവൻ.
ആനായം. ന. വല.

ആനായ്യ. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. ന. കൊണ്ടുവരപ്പെടുവാൻ തക്ക.
ആനാവു. ന. ചശ്ശുകിടാവു, നാക്കു.
ആനാഹം. ന. ക, നീളം. ഉ, വസ്ത്രത്തിന്റെ നീളം. ങ, മലമൂത്രങ്ങളുടെ തടവു.
ആനീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.ന. കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട.
ആനുകൂല്യം. ന. അനുകൂലഭാവം.
ആനുപൂർവ്വീ. ന. ക്രമം.
ആനുലോമ്യം. ന. ക്രമം.
ആനൃശംസ്യം. ന. ക, സൌമ്യത. ഉ, ദയ. ങ. ക്രൂരത.
ആന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്തീ, ന്തം.) വി.ന. അവസാനത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ആന്ത. ന. ഓഞ്ഞ.
ആന്തം. ന. ക, ആന്തക്കോൽ. ഉ, കൊതക്കത്തി.
ആന്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, രഹസ്യമായുള്ള. ഉ, അകത്തുള്ള. ങ, ഇടയിലുള്ള. ഋ, നടുവിലുള്ള.
ആന്തരം. ന. രഹസ്യം.
ആന്തര്യം. ന. അഭിപ്രായം.
ആന്ത്രം. ന. ക, കുടൽ. ഉ, വൃക്ഷണം.
ആന്ത്രവായു. ന. ഒരുദീനം.
ആന്ത്രവീക്കം. ന. വൃക്ഷണത്തിൽഉണ്ടാകുന്ന നീരു.
ആന്ത്രവൃദ്ധി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ആന്ദോളിക. ന. അന്തോളം.
ആന്ദോളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളക്കപ്പെട്ട, ഇളകുന്ന.
ആന്ധസികൻ. ന. അടുക്കളക്കാരൻ.
ആന്ധ്യ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധ്യാ, ന്ധ്യം.) വി. ന. മറവൊരുത്തനുള്ള.
ആന്ധ്യം. ന. ആശാരിക്കുമറ്റും കൊടുക്കുന്ന കൂലി.
ആന്വീക്ഷികീ. ന. തർക്കശാസ്ത്രം.
ആപകപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ക, പ്രതിവേവിച്ച. ഉ, ഒട്ടൊട്ടപഴുത്ത.
ആപഗാ. ന. നദി, ആറു.
ആപണം. ന. കച്ചവടസ്ഥലം.
ആപണിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. കച്ചവടസംബന്ധമായുള്ള.
ആപണികൻ. ന. കച്ചവടക്കാരൻ.
ആപതിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, വീഴപ്പെട്ട, വീണുപോയ. ഉ, സംഭവിച്ച.
ആപത്തി. ന. ആപത്തു.
ആപൽ, ആപദ്, അല്ലെങ്കിൽ, **ആപത്തു.** ന. അനർത്ഥം, അപകടം.
ആപല്ക്കര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആപത്തുണ്ടാകുന്ന.
ആപദ. ന. ആപത്തു.
ആപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ക, ആപത്തിൽ അകപ്പെട്ട. ഉ, ലഭിച്ച.
ആപന്നസത്ത്വാ. ന. ഗർഭമുള്ളവൾ.
ആപമിത്യകം. ന. കൈമാറം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദ്രവ്യം.
ആപാതം. ന. വീഴ്ച.
ആപാതുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വീഴ്കശീലമായുള്ള.
ആപാദം. അ. കാലുവരെ.
ആപാദചൂഡം. അ. കാലുമുതൽ തലവരെ.
ആപാദമസൂകം. അ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ആപാനം. ന. ക, മദ്യപാനം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം. ഉ, മദ്യംവില്ക്കുന്ന സ്ഥലം.
ആപാലി. ന. പേൻ.
ആപീഡം. ന. തലയിലെ ആഭരണം.
ആപീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പാനംചെയ്യപ്പെട്ട, കുടിക്കപ്പെട്ട. ഉ, മഞ്ഞൾനിറമുള്ള.
ആപീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി.ന. തടിച്ച.
ആപീനം. ന. ക,അകിട്. ഉ, കിണറു.
ആപൂവികൻ. ന. അപ്പക്കാരൻ.
ആപൂഷനം. ന. സംഭോക്ഷണം.
ആപോക്ലിമം. ന. ങ, ന്യൂ, ൻ, ക്ഷ, രാശികൾ.
ആപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ക, ലഭിക്കപ്പെട്ട. ഉ, വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട. ങ, വന്ന, ചെന്ന, ചെല്ലപ്പെട്ട.
ആപ്തൻ. ന. ക, സ്നേഹിതൻ. ഉ, വന്നവൻ.
ആപ്ത. ന. പിരിച്ച തലമുടി.
ആപ്തസ്നേഹം. ന. ഉറച്ചസ്നേഹം.
ആപ്തി. ന. ക, ലാഭം. ഉ, ബന്ധനം, കെട്ട.
ആപ്തോക്തി. ന. ക, ഗുണദോക്ഷവാക്കു. ഉ, ഉപസർഗ്ഗം.
ആപ്പ. ന. മരപ്പട്ട.
ആപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി.ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടായ.
ആപ്യായനം. ന. ക, തൂക്കി. ഉ, തടിപ്പു.
ആപ്യായിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, തൂക്കിപ്പെട്ട. ഉ, തടിച്ച.
ആപ്രപദം. അ. പുരവടിയോളം.
ആപ്രപദീനം. ന. നിലയങ്കി.
ആപ്ലവനം. ന. കുളി, വെള്ളംതളിക്ക.
ആപ്ലവം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ആപ്ലവവ്രതി. ന. ഗൃഹസ്ഥൻ, വിവാഹം കഴിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.

ആപ്ലാവം. ന. കളി.
ആപ്ലുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കുളിച്ച.
ആപ്ലുതൻ. ന. ഗൃഹസ്ഥൻ.
ആപ്ലുതം. ന. കുളി.
ആഫലോദയം. അ. ഫലംലഭിക്കുന്ന തുവരെ.
ആബദ്ധതുണൻ. ന. അമ്പുംയിട്ടവൻ.
ആബദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട.
ആബദ്ധം. ന. ക, കെട്ട. ഖ, അമിക്കയറ്റ.
ആബന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട.
ആബന്ധം. ന. കെട്ട.
ആബന്ധനം. ന. കെട്ടുക.
ആബാലവൃദ്ധം. അ. പൈതങ്ങൾ തുടങ്ങി വയസ്സന്മാർ വരെ.
ആബ്ദികം. വി. ആണ്ടുതോറുമുള്ള.
ആഭ. ന. ശോഭ.
ആഭരണം. ന. അലങ്കാരം.
ആഭാഷണം. ന. സംസാരം, സംഭാഷണം.
ആഭാസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. ശോഭയുള്ള. (മ) വക്രമായുള്ള. ആഭാസത്വം. ഗു. ന. പ്രകാശത. (മ) വക്രത്വം.
ആഭാസം. ന. ക, വെളിച്ചം. ഖ, പ്രതിബിംബം.
ആഭാസ്വരന്മാർ. ന. ദേവകളിൽ ഒരു ജാതിക്കാർ.
ആഭിചാരം. ന. ക്ഷുദ്രം, ക്രൂരകർമ്മം.
ആഭിമുഖ്യം. ന. ക, സന്നിധി. ഖ, മുഖത്തോട്ട മുഖം.
ആഭീരൻ. ന. ഇടയൻ.
ആഭീരവല്ലി. ന. ഇടയന്മാരുടെ വാസസ്ഥലം.
ആഭീരീ. ന. ഇടച്ചി.
ആഭീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഭയങ്കരമായുള്ള.
ആഭീലം. ന. അതിഘോരം.
ആഭൂതപ്ലവം. ന. പിശാചുക്കളുള്ള ബാധ. അ. ലോകനാശത്തോളം.
ആഭോഗം. ന. ക, പൂർണ്ണത. ഖ, അനുഭവം.
ആഭോഗാനന്ദം. ന. പൂർണ്ണസന്തോഷം.
ആമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. പചയായുള്ള, പുടത്ത.
ആമ. ന. ഒരു ജന്തു.
ആമം. ന. ക, ഭക്ഷിച്ചാൽ ദഹിക്കാതെ വയറ്റിൽ കിടക്കുന്ന അന്നം. ഖ, അജീർണ്ണം. ന, രോഗം. (മ) തടിവിലങ്ങു.
ആമകുംഭം. ന. പച്ചക്കുടം.
ആമഗന്ധി. ന. ദഹിക്കാതെ പോകുന്ന മലത്തിന്റെ നാറ്റം.
ആമണ്ഡം. ന. ഒരു തൈ, ആവണക്ക.
ആമനസ്യം. ന. പ്രസവവേദന.
ആമന്ത്രണം. ന. ക്ഷണിക്കുക, ഭക്ഷണത്തിനു വിളിക്കുക.
ആമന്ത്രാണം. ന. ഊട്ട.
ആമന്ത്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിളിക്കപ്പെട്ട, ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട.
ആമയം. ന. ക, രോഗം. ഖ, ഒരു മരുന്നു, കൊട്ടം.
ആമയാവി. വി. (വീ, വിനീ, വി.) വി. ന. രോഗമുള്ള.
ആമലകം. ന. ക, നെല്ലിക്ക. ഖ, നെല്ലിവൃക്ഷം.
ആമലകീ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ആമാത്യൻ. ന. മന്ത്രി, ഭൃത്യൻ.
ആമാശയം. ന. മേൽവയറ്റ.
ആമിഷം. ന. മാംസം.
ആമിഷാശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. മാംസംതിന്നുന്ന.
ആമിഷീ. ന ഒരുമരുന്നു, മാഞ്ചി.
ആമിക്ഷ. ന. കാച്ചിയ പലിൽ തൈർ കൂട്ടിയതു.
ആമുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. ക, അഴിച്ചുവിടപ്പെട്ട. ഖ, ധരിക്കപ്പെട്ട.
ആമുഗ്ധ. വി. (ഗ്ധൻ, ഗ്ധാ, ഗ്ധം.) വി. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള.
ആമൂലം. അ. ചുവട്ടിലോളം.
ആമോചനം. ന. അഴിച്ചുവിടുക, സ്വാതന്ത്ര്യമാക്കുക.
ആമോദം. ന. ക, സന്തോഷം. ഖ, സുഗന്ധം.
ആമോദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. ക, മുഖസംസ്കാരത്തിലുള്ള, സൌരഭ്യമുള്ള. ഖ, സന്തോഷമുള്ള.
ആമ്നായം. ന. വേദം.
ആമ്നായമൂർത്തി. ന. ക, വിഷ്ണു. ഖ, ശിവൻ.
ആമ്പൽ. ന. വെള്ളത്തിനുള്ള ഒരുതൈ.
ആമ്രഫലം. ന. മാങ്ങ.
ആമ്രം. ന. ഒരുവൃക്ഷം, മാവു.
ആമ്രാതകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, അമ്പഴം.
ആമ്രേഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം പറയപ്പെട്ട.
ആമ്ലം. ന. ക, പുളിരസം. ഖ, പുളിമരം.
ആമ്ലിക. ന. പുളിമരം, പുളിപ്പു.
ആയക്കെട്ട. ന. കരംപതിഞ്ഞനിലത്തിന്റെ കണക്ക.
ആയതനം. ന. ദേവാലയം.
ആയത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന.

ക, നീളമുള്ള, നീണ്ട. ഉ, പരന്ന.

ആയതി. ന. വരുവാനുള്ള കാലം.

ആയത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. അധീനമായ. **ആയത്തത.** ഗു. ന. അധീനത.

ആയൻ. ന. ക, ആട്ടിടയൻ. ഉ, പശു വടിക്കുന്നവൻ.

ആയം. ന. ക, ലാഭം, വരവു. ഉ, ശരീരംകൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വാധീനത.

ആയർകോൻ. ന. ക, ആട്ടിടയന്മാരിൽ പ്രമാണി. ഉ, പശുവടിക്കുന്നവരിൽ പ്രമാണി.

ആയവണ്ണം. അ. കഴിയുന്നപോലെ.

ആയസ. വി. (സൻ, സീ, സം.) വി. ന. ക, ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള. ഉ, ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ആയുധം ധരിച്ച.

ആയസം. ന. ഇരിമ്പു.

ആയസീ. ന. പടച്ചട്ട.

ആയാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വന്ന.

ആയാമം. ന. നീളം.

ആയാസം. ന. ക, പ്രയാസം. ഉ, തളർച്ച.

ആയിനി. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ആഞ്ഞിലി.

ആയിരക്കണ്ണി. ന. ഒരു ദിനം, വിദ്യുദ്ധിക്കുരു.

ആയിരം. വി. നൂറിനെ പത്തിൽ പെരുക്കിയ തുക.

ആയില്യം. ന. ഒൻപതാം നക്ഷത്രം.

ആയുധപാണി. ന. ആയുധം ധരിച്ചവൻ.

ആയുധം. ന. വാൾ വില്ല അമ്പു ശൂലം കുന്തം തോക്കുമുതലായവ.

ആയുധവിദ്യ. ന. ആയുധശാസ്ത്രം, ആയുധാഭ്യാസം.

ആയുധശാല. ന. ആയുധങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന മുറി.

ആയുധാഭ്യാസം. ന. ആയുധപ്രയോഗം ശീലിക്ക.

ആയുധികൻ. ന. ആയുധക്കാരൻ.

ആയുധീയൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ആയുന്നു. അ. ക്രി. ക, തെരയുന്നു. ഉ, പെറുക്കുന്നു. ങ, ചിതറുന്നു. ര, മുൻപോട്ടു ചാടുന്നു.

ആയുഷ്കായം. ന. ജീവനകാലം.

ആയുഷ്ബലം. ന. ആയുസ്സിന്റെ ശക്തി.

ആയുഷ്ഭാവം. ന. എട്ടാമത്തെ രാശി.

ആയുഷ്കര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ആയുസ്സിനെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.

ആയുഷ്കരം. ന. ആയുസ്സുണ്ടാവാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി.

ആയുഷ്മൽ. വി. (ഷ്മാൻ, ഷ്മതീ, ഷ്മൽ.) വി. ന. വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന

ആയുസ്സു. ന. ജീവനകാലം.

ആയുക്ഷീണം. ന. ആയുസ്സിന്റെ ബലക്കുറവു.

ആയോധനം. ന. യുദ്ധം.

ആരു. ന. തെങ്ങു കവുങ്ങു മുതലായവയുടെ വാരിയിൽനിന്നു മുള്ളുപോലെ എഴുന്ന വരുന്ന വസ്തു.

ആരു. ന. അറിയാത്തവനെ കാണുമ്പോൾ ചോദിക്കുന്ന വാക്കു. (നീ ആരു.)

ആര. ന. തോലുരി.

ആരക്കുടം. ന. പിച്ചള.

ആരഗ്വധം. ന. കൊന്ന വൃക്ഷം.

ആരഘട്ടം. ന. കിണറു.

ആരണൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.

ആരണി. ന. നീർച്ചുഴി.

ആരതി. ന. നിറുത്തു.

ആരൻ. ന. ചെറുവ എന്ന ഗ്രഹം.

ആരനാളകം. അല്ലെങ്കിൽ, **ആരനാളം.** ന. കാടി.

ആരമ്പുളി. ന. ഒരു വക പുളിമരം.

ആരഭടി. ന. നൃത്തം.

ആരഭ. ന. ഒരു രാഗം.

ആരംഭം. ന. ക, തുടക്കം. ഉ, ഒരുക്കം ന, മുഖവുര. ങ, അവതാരിക.

ആരംഭിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ആരംഭി.) സ. ക്രി. തുടങ്ങുന്നു.

ആരവം. ന. ശബ്ദം.

ആരവാരം. ന. കൊതി.

ആരാധനം. ന. പൂജ.

ആരാൽ. അ. ക, അടുക്കൽ. ഉ, ദൂരെ.

ആരാധിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ആരാധി.) സ. ക്രി. പൂജിക്കുന്നു.

ആരാധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൂജിക്കപ്പെട്ട.

ആരാനും. വി. വല്ലവരും.

ആരാമം. ന. പൂങ്കാവു.

ആരായുന്നു. ഞു. വാൻ. (ആരായ.) സ. ക്രി. തെരയുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു.

ആരാവം. ന. ശബ്ദം.

ആരാളികൻ. ന. അടുക്കളക്കാരൻ.

ആരിഷ്ടം. ന. ഔഷധപ്രയോഗം, ഔഷധകൂടെ വാക്കു.

ആരൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ക, കയറിയ. ഉ, വർദ്ധിച്ച.

ആരൂഢം. ന. മോന്തായത്തിനു താഴെയുള്ള ഒരു തരം.

ആരൂഢമോഹം. അ. മഹാസന്തോഷത്തോടെ.

ആരേവതം. ന. കൊന്നവൃക്ഷം.

ആരോഗ്യം. ന. ക, രോഗമില്ലായ്മ. ഉ, ശക്തി. ങ, ശരീരസൌഖ്യം.

ആരോൻ. ന. നിളമുള്ള ഒരു മത്സ്യം.
ആരോപകൻ. ന. ചുമത്തുന്നവൻ.
ആരോപണം. അല്ലെങ്കിൽ, **ആരോപം.** ന. ൧, ചുമത്തുക. ൨, ഏല്പിക്ക. ൩, കരേററുക.
ആരോപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആരോപി) സ. ക്രി. ചുമത്തുന്നു.
ആരോമൽ. ന. ഓമന.
ആരോഹണം. ന. ൧, കരേററം. ൨, മുളച്ചുണ്ടാക. ൩, കോവണി. ൪, കഴുമരം.
ആരോഹം. ന. ൧, നീളം. ൨, ഉയരം. ൩, കരേററം. ൪, വാഹനമേററം. ൫, പൃഷ്ഠം. ൬, സ്ത്രീകളുടെ അര. ൭, വൃക്ഷങ്ങളുടെ മുള.
ആൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (ആൎക്ക.) അ. ക്രി. ആൎപ്പുവിളിക്കുന്നു, ഉറക്കശ്ശബ്ദിക്കുന്നു.
ആൎജ്ജനം. ന. സമ്പാദ്യം.
ആൎജ്ജവം. ന. ൧, നേരു. ൨, വണക്കം.
ആൎജ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആൎജ്ജി.) സ. ക്രി. സമ്പാദിക്കുന്നു.
ആൎജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട.
ആൎത്തഗള. ന. ഒരുതൈ, നീലച്ചെറുകുറിഞ്ഞി.
ആൎത്തനാദം. ന. കരച്ചിൽ.
ആൎത്ത. വി. (ൎത്തൻ, ൎത്താ, ൎത്തം.) വി. ന. ൧, ദുഃഖമുള്ള. ൨, രോഗമുള്ള.
ആൎത്തപരായണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ദുഃഖിതന്മാരെക്കുറിച്ചു കൃപയുള്ള.
ആൎത്തവ. വി. (വൻ, വാ, വീ, വം.) വി. ന. ഋതുക്കളെസ്സംബന്ധിച്ച.
ആൎത്തവം. ന. ൧, പൂവു. ൨, സ്ത്രീകൾ മാസന്തോറും ഋതുവാകുമ്പോൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന രക്തം.
ആൎത്തി. ന. ൧, ദുഃഖം. ൨, വേദന. ൩, വിൽക്കഴുന്നു.
ആൎത്വിജം. ന. യാഗത്തിന്റെ ക്രിയയ്ക്കു കൂടുന്ന ബ്രാഹ്മണരുടെ കൂട്ടം.
ആൎദ്ര. വി. (ൎദ്രൻ, ൎദ്രാ, ൎദ്രം.) വി. ന. ൧, നനെഞ്ഞ. ൨, അലിവുള്ള. ൩, പാകം വന്ന. **ആൎദ്രത.** ഗു. ന. ൧, നനവു. ൨, അലിവു.
ആൎദ്ര. ന. തിരുവാതിര നക്ഷത്രം.
ആൎദ്രകം. ന. ഒരു മരുന്നു, ഇഞ്ചി.
ആൎദ്രപക്വം. ന. നന്നാപ്പഴുത്ത പഴം.
ആൎദ്രബുദ്ധി. ന. അലിവു, കൃപ.
ആൎദ്രഭാവം. ന. മനസ്സലിവു.
ആൎദ്രാലുബ്ധകം. ന. തിരുവാതിരയ്ക്കു തെക്കുകാണുന്ന നക്ഷത്രം.
ആൎപ്പു. ന. ഉറെച്ചുള്ള ശബ്ദം, നിലവിളി.
ആൎഭടി. ന. നൃത്തം.
ആൎയ്യകൻ. ന. മുത്തച്ഛൻ.
ആൎയ്യകം. ന. പിതൃകൎമ്മത്തിനുള്ള ഒരു പാത്രം.
ആൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠമായ.
ആൎയ്യൻ. ന. ൧, ശ്രേഷ്ഠൻ. ൨, ജ്യേഷ്ഠൻ. ൩, ഗുരു.
ആൎയ്യപുത്രൻ. ന. ൧, നാടകത്തിൽ ഭൎത്താവിനെപ്പറയുന്ന ഒരു പേർ. ൨, ഗുരുപുത്രൻ.
ആൎയ്യാ. ന. ൧, പാൎവ്വതി. ൨, ഒരു വൃത്തം.
ആൎയ്യാണി. ന. ശ്രേഷ്ഠ.
ആൎയ്യാവൃത്തം. ന. ൧, ഒരു പുണ്യദേശം. ൨, ഒരു ദേശവിശേഷം.
ആൎഷ. വി. ൎഷൻ, ൎഷീ, ൎഷം.) വി. ന. ഋഷിയെസ്സംബന്ധിച്ച.
ആൎഷഭ്യൻ. ന. ഉടെക്കുമാറായ കാള.
ആൎഷം. ന. ൧, ഋഷിപ്രോക്തം. ൨, രണ്ടൊമൂന്നൊ പശുക്കളെ വിലെയായിട്ടു വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു കന്യകയെ കൊടുത്തു വിവാഹം ചെയ്യിക്ക.
ആൎഹതൻ. ന. ൧, ബുദ്ധമുനിയുടെ അച്ഛൻ. ൨, ശുദ്ധോദനൻ.
ആൽ. ന. ഒരു വലിയ വൃക്ഷം.
ആല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. വിസ്താരമുള്ള.
ആല. ന. ൧, കൊല്ലന്റെയുമ്മററും പണിപ്പുര. ൨, ചക്കുപുര.
ആലം. ന. അരിതാരം.
ആലങ്കാരികൻ. ന. അലങ്കാരശാസ്ത്രം പഠിച്ചവൻ.
ആലംബനം. ന. രക്ഷ, ആശ്രയം.
ആലംബം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ആലംബിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആലംബി.) സ. ക്രി. ആശ്രയിക്കുന്നു.
ആലംബിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട.
ആലംഭം. ന. വധം.
ആലയം. ന. ഭവനം.
ആലവട്ടം. ന. മയിൽപീലികൊണ്ടുകെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വിശറി.
ആലവാലം. ന. വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ വെള്ളം നില്പാനായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന തടം.
ആലശീലു. ന. വ്യസനം, അസഹ്യത.
ആലസം. വി. മടിയുള്ള.
ആലസ്യം. ന. മടി, ക്ഷീണം.
ആലാപം. ന. സംഭാഷണം.
ആലാപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആലാപി.) സ. ക്രി. സംസാരിക്കുന്നു.
ആലാവൎത്തം. ന. ആലവട്ടം.
ആലാസ്യം. ന. മുതല.

ആലിംഗനം. നാ. കെട്ടിപ്പിടിച്ചു തഴുകുക.
ആലിംഗി. നാ. തഴുകികൊട്ടുന്നവാദ്യം.
ആലിംഗ്യം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ആലിപ്പഴം. മഴപെയ്യുമ്പോൾ ക്രൂടെ ചിലപ്പോൾ വീഴുന്ന ഉറച്ച വെള്ളം.
ആലിഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. നാ. നക്കപ്പെട്ട.
ആലീഢം. നാ. ഒരുകാരന്റെ നില.
ആല്യം. നാ. ഒരു മാതിരിക്കുടം, കരകം, കരകക്കുടം.
ആലേഖനം. നാ. എഴുത്തു.
ആലേഖ്യം. നാ. ചിത്രമെഴുത്തു.
ആലേപനം. നാ. പൂശുക.
ആലോകനം. നാ. കാഴ്ച, നോട്ടം.
ആലോകം. നാ. ക, നോട്ടം. ഖ, പ്രകാശം.
ആലോചന. നാ. ക, ക്രൂടിവിചാരം. ഖ, ഉണരോക്ഷം. ന, ഭാവം. ര, ശോധന.
ആലോചനകർത്താവു. നാ. ആലോചനക്കാരൻ പ്രമാണി.
ആലോചിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (ആലോചി.) സ. ക്രി. ക്രൂടിവിചാരിക്കുന്ന.
ആലോല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. ഇളകുന്നുള്ള.
ആൽത്തറ. നാ. ആലിന്റെ ചുറ്റും കല്ലുകൊണ്ടു പണിതുണ്ടാക്കിയ തറ.
ആവണക്കു. നാ. ഒരു തൈ.
ആവണക്കെണ്ണ. നാ. ആവണക്കിൻകുരുവിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണ.
ആവതു. അ. കഴിയുന്നതു.
ആവനാഴി. നാ. അമ്പുറ.
ആവപനം. നാ. പാത്രം.
ആവരണം. നാ. മറവു, തടവു.
ആവർജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട.
ആവർത്തനം. നാ. ക, പിന്നെയും ചെയ്ക. ഖ, ചുറ്റിത്തിരിക. ന, കൂടയുക.
ആവർത്തം. നാ. ക, നീർച്ചുഴി. ഖ, ചുരുണ്ടതലമുടി. ന, വിചാരം. ര, ഉരുൾച്ച.
ആവർത്തിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ.(ആവർത്തി.) സ. ക്രി. ക, പിന്നെയും ചെയ്യുന്ന. ഖ, ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന.
ആവലാധി. നാ. സങ്കടം.
ആവലി. നാ. ക, ക്രൂട്ടം. ഖ, നിര.
ആവശ്യം. നാ. ക, ക്രൂടിയേ കഴിവു എന്നുള്ളതു. ഖ, മുട്ട.
ആവസഥം. നാ. ഭവനം.
ആവസിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (ആവസി.) അ. ക്രി. പാർക്കുന്ന. ആവസിപ്പിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
ആവസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, പാർക്കപ്പെട്ട. ഖ, ശേഖരിക്കപ്പെട്ട. ന, പതിരുപിടിക്കപ്പെട്ട. ര, പാകം വന്ന.
ആവസിതം. നാ. പൊലി.
ആവാപകം. നാ. കൈവള.
ആവാപം. നാ. ക, തടം. ഖ, വിത. ന, കൈവള. ര, എരിക. ങ, കല്ലും ചേക്ക.
ആവാര. നാ. ഒരു തൈ.
ആവാരി. നാ. പീടിക.
ആവാലം. നാ. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെ തടം.
ആവാസം. നാ. ക, ഭവനം. ഖ, പാപ്പു.
ആവാസശാല. നാ. പടക്കുടി.
ആവാഹനം. നാ. മന്ത്രംചൊല്ലി ദൈവത്തെ വിളിക്ക.
ആവാഹിക്കുന്ന. ക്രു. പ്ലാൻ. (ആവാഹി.) സ. ക്രി. മന്ത്രംചൊല്ലിവിളിക്കുന്ന. ആവാഹിപ്പിക്കുന്ന. കാ. ക്രി.
ആവി. നാ. ക, പുക. ഖ, ഊഷ്മാവു. ന, ചൂട്ടു. ര, ഒരു വൃക്ഷം.
ആവികം. നാ. കമ്പിളി.
ആവിക്കലം. നാ. വെള്ളത്തേടൻ ഇണി പുഴുങ്ങുന്ന കലം.
ആവിഗ്നം. നാ. ക്ലിക്കാ.
ആവിൽ. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.
ആവിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. നാ. ക, വളഞ്ഞ. ഖ, ഇടപ്പെട്ട. ന, മറിപ്പെട്ട.
ആവിധം. നാ. ക, തുരപ്പനുളി. ഖ, കൊട്ടുന്നകോൽ.
ആവിർഭവം. നാ. ക, ജനനം. ഖ, പ്രത്യക്ഷം.
ആവിർഭവിക്കുന്ന. ക്രു. പ്ലാൻ. (ആവിർഭവി.) അ. ക്രി. ക, ജനിക്കുന്ന. ഖ, പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന.
ആവിർഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, ജനിക്കപ്പെട്ട. ഖ, പ്രത്യക്ഷമായ.
ആവിർമ്മോദം. നാ. സന്തോഷം.
ആവില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. കലങ്ങിയ.
ആവിസ്. അ. സ്പഷ്ടം.
ആവീരം. നാ. ഒരു വക പച്ചമരുന്നു.
ആവു. അ. ക്ഷിണത്തിങ്കലും, രോഗത്തിങ്കലും, വേദനയിങ്കലും പറയുന്ന ഒരു വാക്ക.
ആവുകൻ. നാ. നാടകത്തിൽ അച്ഛൻ എന്നു പറയുന്ന ഒരു വാക്ക.
ആവുത്തൻ. നാ. നാടകത്തിൽ അളിയൻ എന്നു പറയുന്ന ഒരു വാക്ക.
ആവൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, മറെക്കപ്പെട്ട. ഖ, ചുറ്റപ്പെട്ട.
ആവൃതി. നാ. വേലി, കയ്യാല.
ആവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി.

ന. ക, ചുറ്റിത്തിരിയപ്പെട്ട. ഉ, പിന്തിരിയപ്പെട്ട.

ആവൃത്തി. ന. ക, പ്രാവശ്യം. ഉ, പിന്തിരിക. ങ, ചുറ്റിത്തിരിക.

ആവേഗം. ന. ക, തിടുക്കം. ഉ, കോപം.

ആവേഗി. ന. ഒരു വള്ളി, കുന്നി.

ആവേദനം. ന. അറിയിക്ക.

ആവേശനം. ന. ക, പണിപ്പുര. ഉ, പ്രവേശം. ങ, പിശാചുബാധ.

ആവേശം. ന. ക, പ്രവേശനം. ഉ, പിശാചുബാധ. ങ, ഡംഭ. ഋ, മോഹാലസ്യം. (മ) ഉരുഗ്രഹം.

ആവേശികൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.

ആവേശികം. വി. സ്വന്തമുള്ള, പ്രത്യേകമുള്ള.

ആവേശിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (ആവേശി.) സ. ക്രി. പ്രവേശിക്കുന്ന.

ആവേഷ്ടകം. ന. വേലി, കയ്യാല, മതില.

ആവേഷ്ടനം. ന. ക, വേലികെട്ട. ഉ, തലപ്പാവു.

ആവോ. അ. അറിയുന്നില്ല.

ആവോലി. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.

ആവോളം. അ. കഴിയുന്നിടത്തോളം.

ആശ. ന. ക, ആഗ്രഹം. ഉ, ദിക്ക.

ആശങ്ക. ന. ക, ഭയം. ഉ, സംശയം.

ആശങ്കിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഭയപ്പെട്ട. ഉ, സംശയിക്കപ്പെട്ട.

ആശപ്പെടുന്ന. ട്ട. വൻ. അ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്ന. **ആശപ്പെടുത്തുന്ന.** സ. ക്രി.

ആശംസ. അല്ലെങ്കിൽ, **ആശംസനം.** ന. ക, ഇച്ഛ, ആഗ്രഹം. ഉ, പാരക.

ആശംസിതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. ക, ആഗ്രഹിക്കുന്ന. ഉ, പാരയുന്ന.

ആശംസു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ആഗ്രഹശീലമുള്ള.

ആശയം. ന. ക, ഭാവം. ഉ, മനസ്സു. ങ, ഇരിപ്പിടം. ഋ, വയറു.

ആശരൻ. ന. ക, രാക്ഷസൻ. ഉ, അഗ്നി.

ആശാൻ. ന. ഗുരു.

ആശാപാശം. ന. മോഹബന്ധം, ആഗ്രഹം.

ആശാബന്ധം. ന. ക, മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം. ഉ, ചിലന്തിവല.

ആശാഭംഗം. ന. ആഗ്രഹനാശം.

ആശാരി. ന. തച്ചൻ.

ആശാളി. ന. ഒരു മരുന്ന.

ആശിസ്സു. ന. ക, അനുഗ്രഹം. ഉ, വിക്ഷപ്പു. ങ, വിക്ഷം.

ആശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ആശിതംഗവീനം. ന. പശുക്കൾ മേഞ്ഞ സ്ഥലം.

ആശിരം. ന. ക, അഗ്നി. ഉ, പിശാചു, ഭൂതം.

ആശീർവ്വചനം. ന. അനുഗ്രഹവാക്ക,

ആശീർവ്വദിക്കുന്ന. ക്രു. പ്ലാൻ. (ആശീർവ്വദി.) അ. ക്രി. അനുഗ്രഹിക്കുന്ന.

ആശീർവ്വാദം. ന. അനുഗ്രഹവാക്ക.

ആശീർവിഷം. ന. സർപ്പം.

ആശീ. ന. ക, അനുഗ്രഹം. ഉ, വിക്ഷപ്പു.

ആശു. ന. ചെന്നെല്ല. അ. വേഗം.

ആശുഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. വേഗം നടക്കുന്ന.

ആശുഗൻ. ന. കാറ്റു, വായു.

ആശുഗം. ന. അമ്പു.

ആശുശുക്ഷണി. ന. അഗ്നി.

ആശോത്തരം. ന. അധികമുള്ള ഇച്ഛ.

ആശൌചം. ന. പുല, അശുദ്ധി.

ആശ്വസ്പ്പെടുന്ന. ട്ട. വൻ. അ. ക്രി. അത്ഭുതപ്പെടുന്ന. **ആശ്വസ്പ്പെടുത്തുന്ന.** സ. ക്രി.

ആശ്വസ്യം. ന. അത്ഭുതം, വിസ്മയം.

ആശ്ലേഷാതനം. ന. നനെക്കുക, കഴുകുക.

ആശ്രമധർമ്മം. ന. ബ്രഹ്മചാരിമുതലായ നാലാശ്രമികൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറ.

ആശ്രമപദം. ന. പർണ്ണശാല.

ആശ്രമം. ന. ക, ബ്രഹ്മചര്യം മുതലായ നാലാശ്രമങ്ങൾക്കും പറയുന്ന ഒരു പേർ. ഉ, പർണ്ണശാല.

ആശ്രമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. ആശ്രമങ്ങൾ നാലുള്ളതിൽ ഒന്നിനോടു ചേരുന്ന.

ആശ്രയഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രക്ഷിതാവായുള്ള.

ആശ്രയം. ന. ക, രക്ഷാസ്ഥലം. ഉ, രക്ഷ.

ആശ്രയാശൻ. ന. ക, അഗ്നി. ഉ, രക്ഷാസ്ഥലത്തെ നശിപ്പിച്ചവൻ.

ആശ്രയിക്കുന്ന. ക്രു. പ്ലാൻ. (ആശ്രയി.) സ. ക്രി. സേവിക്കുന്ന, ശരണംപ്രാപിക്കുന്ന.

ആശ്രവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. അനുസരണമുള്ള

ആശ്രവം. ന. ക, ഉടമ്പടി. ഉ, ആലസ്യം.

ആശ്രിതപരായണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ആശ്രയിക്കുന്നവരെക്കരിച്ചു താല്പര്യമുള്ള.

ആശ്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ശരണംപ്രാപിച്ച. ഉ, പാർക്കുന്ന.

ആശ്രിതരക്ഷണം. ന. ശരണംപ്രാപിച്ചവരെ രക്ഷിക്ക.

ആശ്രിതവത്സല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. ശരണം പ്രാപിച്ചവരിൽ സ്നേഹമുള്ള.

ആശ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, വാഗ്ദത്തംചെയ്യപ്പെട്ട. ഉ, കേൾക്കപ്പെട്ട.

ആശ്ലിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. നാ. ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ട, കെട്ടിപ്പിടിക്കപ്പെട്ട.

ആശ്ലേഷം. നാ. ആലിംഗനം, ചേർച്ച.

ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രയോ. (ആശ്ലേക്ഷി.) സ. ക്രി. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു, കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു.

ആശ്വമേധം. നാ. അശ്വയാഗം.

ആശ്വ. വി. (ശ്വൻ, ശ്വീ, ശ്വം.) വി. നാ. ക, കുതിരയെ സംബന്ധിച്ച. ഉ, കുതിരകളാൽ വലിക്കപ്പെട്ട.

ആശ്വം. നാ. കുതിരക്കൂട്ടം.

ആശ്വയുജ. വി. (ജൻ, ജീ, ജം.) വി. നാ. തുലാമാസത്തോട്ടു ചേരുന്ന.

ആശ്വയുജം. നാ. തുലാമാസം.

ആശ്വയുജി. നാ. തുലാമാസത്തിലെ വെളുത്ത വാവു.

ആശ്വലായനൻ. നാ. ഒരു മഹർഷി.

ആശ്വസിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രയോ. (ആശ്വസി.) അ. ക്രി. സുഖിക്കുന്നു. **ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ആശ്വസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. നാ. ആശ്വസിക്കപ്പെട്ട.

ആശ്വാസപ്രദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. നാ. ആശ്വാസത്തെക്കൊടുക്കുന്ന.

ആശ്വാസം. നാ. ക, സുഖം. ഉ, പൂർത്തി. ങ, അദ്ധ്യായം. ര, ദീർഘശ്വാസം.

ആശ്വിനം. നാ. തുലാമാസം.

ആശ്വിനേയന്മാർ. നാ. അശ്വിനീദേവകൾ.

ആശ്വീനം. നാ. ഒരു കൂതിര ഒരു ദിവസം ഓടുന്ന വഴി.

ആഷാഢം. നാ. ക, കർക്കടകമാസം. ഉ, പ്ലാശുമരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഭണ്ഡു. ങ, മലയപ്പർവ്വതം.

ആഷാഢാ. നാ. ഇരുപത്താം നക്ഷത്രം, പൂരാടം.

ആഷാഢി. നാ. ക, പ്ലാശുമരണ്ഡു കയ്യിലുള്ളവൻ. ഉ, കർക്കടകമാസത്തിലെ വെളുത്ത വാവു.

ആസകലം. വി. എല്ലാം.

ആസൂ. ആശ്ചര്യ. അ. കോപത്തിങ്കലും, വ്യസനത്തിങ്കലും, ഭീക്ഷണിയിങ്കലും മറ്റും പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

ആസക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. നാ. ക, ശ്രദ്ധാന്തിയുള്ള. ഉ, ആഗ്രഹമുള്ള.

ആസക്തി. നാ. ക, ശ്രദ്ധാന്തി. ഉ, ആഗ്രഹം.

ആസംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. നാ. എന്നുമുള്ള.

ആസംഗം. നാ. ക, സംബന്ധം. ഉ, ചേർച്ച. ങ, ആഗ്രഹം. ര, എന്നും.

ആസംഗനി. ചുഴലിക്കാറ്റു.

ആസത്തി. നാ. ക, സമീപം. ഉ, ചേർച്ച. ങ, ലാഭം.

ആസനം. നാ. ക, ഇരിപ്പാനുള്ള വസ്തു. ഉ, ചന്തി. ങ, ആറുനയത്തിൽ ഒന്നു. ര, ആനയുടെ കഴുത്തു. ഋ, ഒരു വൃക്ഷം.

ആസന. നാ. ഇരിപ്പു.

ആസനി. നാ. ക; പീടിക. ഉ, പീഠം.

ആസന്ദി. നാ. സന്ന്യാസികൾ ഇരിക്കുന്ന ആസനം.

ആസന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. നാ. അടുത്ത.

ആസന്നവർത്തി. വി. (ർത്തി, ർത്തിനീ, ർത്തി.) വി. നാ. അടുക്കൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.

ആസവം. നാ. മദ്യം.

ആസാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, സംപാദിക്കപ്പെട്ട, ലഭിക്കപ്പെട്ട. ഉ, മറെക്കപ്പെട്ട. ങ, ക്ഷീണിക്കപ്പെട്ട.

ആസാരം. നാ. പെരുമഴ.

ആസിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. നാ. നനെക്കപ്പെട്ട.

ആസീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി.നാ. ഇരുന്ന.

ആസുര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. നാ. അസുരനെ സംബന്ധിച്ച.

ആസുരം. നാ. ഉക്കത, കടുപ്പം.

ആസുരി. നാ. ക, കർങ്കടകം. ഉ, കടുപ്പമുള്ള ശസ്ത്രപ്രയോഗം.

ആസേകം. നാ. തളിക്ക, നനെക്ക.

ആസേചനക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. തളിക്കുന്ന.

ആസേചനം. നാ. തളിക്ക.

ആസേദിവാൻ. നാ. ഇരുന്നവൻ, പ്രാപിച്ചവൻ.

ആസേദുഷീ. നാ. ഇരുന്നവൾ.

ആസ്കന്ദനം. നാ.ക, ആക്ഷേപം. ഉ, യുദ്ധം.

ആസ്കന്ദിതം. നാ. കുതിരയുടെ ഗതിഭേദം.

ആസ്ഖലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ഇടറിവീഴപ്പെട്ട.

ആസ്തരണം. നാ. ക, മേൽവിരിപ്പു. ഉ, ആനക്കോപ്പു.

ആസ്തി. നാ. സമ്പത്തു.

ആസ്തിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി.നാ. ദൈവവിശ്വാസമുള്ള.

ആസ്തിക്യം. ന. ഒരു ദൈവം ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം.
ആസ്തൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മറെഞ്ഞ. ൨, മൂടപ്പെട്ട. ൩, വിരിക്കപ്പെട്ട.
ആസ്ഥാ. ന. ൧, രാജസഭ. ൨, ഇരിപ്പിടം. ൩, പ്രയത്നം. ൪, ആദരവു.
ആസ്ഥാനദേശം. ന. സഭകൂടുന്നസ്ഥലം.
ആസ്ഥാനമണ്ഡപം. ന. രാജസഭ.
ആസ്ഥാനം. ന. രാജസഭ.
ആസ്ഥാനീ. ന. രാജസഭ.
ആസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇരിക്കപ്പെട്ട, ഇരുന്ന.
ആസ്പദം. ന. ഇരിപ്പിടം.
ആസ്പന്ദനം. ന. ഇളക്കം.
ആസ്ഫാലനം. ന. ൧, അടി. ൨, ആന ചെവിയാട്ടുക.
ആസ്ഫാലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടിക്കപ്പെട്ട.
ആസ്ഫുരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോഭിക്കപ്പെട്ട.
ആസ്ഫോടനം. ന. വിടൎച്ച, പിളൎപ്പു.
ആസ്ഫോടനീ. ന. ൧, വിറുമ. ൨, കത്രിക.
ആസ്ഫോടാ. ന. ൧, വിഷ്ണുക്രാന്തി. ൨, വെള്ളെരിക്ക. ൩, കാട്ടുപിച്ചകം. ൪, മുല്ല.
ആസ്യം. ന. ൧, മുഖം. ൨, വായ.
ആസ്യലാംഗലം. ന. പന്നി.
ആസ്യലോമ. ന. ൧, മീശ. ൨, കരടി.
ആസ്യാ. ന. ഇരിപ്പു.
ആസ്യാസവം. ന. വായിലെ വെള്ളം, ഉമിനീർ.
ആസ്രം. ന. ൧, രക്തം. ൨, കണ്ണുനീർ.
ആസ്രവം. ന. സങ്കടം.
ആസ്രാവം. ന. ഒഴുക്ക.
ആസ്വദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആസ്വദി.) സ. ക്രി. രുചിനോക്കുന്നു.
ആസ്വാദനം. ന. രുചിനോക്കുക.
ആസ്വാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രുചിനോക്കപ്പെട്ട.
ആഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അടിക്കപ്പെട്ട. ൨, അറിയപ്പെട്ട. ൩, പെരുക്കിയ.
ആഹതം. ന. കഴിയാത്തതു പറക.
ആഹതി. ന. ൧, അടി. ൨, കൊല്ലുക.
ആഹനനം. ന. കുലസ്ഥലം.
ആഹനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആഹനി.) സ. ക്രി. ൧, അടിക്കുന്നു. ൨, കൊല്ലുന്നു.
ആഹന്ത. അ. കഷ്ടം.
ആഹരണം. ന. കൈക്കലാക്കുക.
ആഹരം. ന. ധൈൎയ്യം
ആഹരി. ന. ഒരുരാഗം.
ആഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആഹരി.) സ. ക്രി. കൈക്കലാക്കുന്നു.
ആഹവം. ന. യുദ്ധം.
ആഹവനീയം. ന. ഹോമാഗ്നികൾ മൂന്നുള്ളതിൽ ഒന്നിന്റെ പേർ.
ആഹാ. അ. അതിശയത്തിങ്കലും ദുഃഖത്തിങ്കലും, സന്തോഷത്തിങ്കലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.
ആഹാരം. ന. ൧, ഭക്ഷണം. ൨, എടുക്ക.
ആഹാൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. എടുക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.
ആഹാവം. ന. കൽത്തൊട്ടി.
ആഹികജ്വരം. ന. ഇടവിട്ടുള്ള പനി.
ആഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വെക്കപ്പെട്ട.
ആഹിതലക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രസിദ്ധമായ.
ആഹിതാഗ്നി. ന. അഗ്നിഹോത്രി.
ആഹിതുണ്ഡികൻ. ന. പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ.
ആഹുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഹോമിക്കപ്പെട്ട.
ആഹുതി. ന. ഹോമം.
ആഹ്രത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിളിക്കപ്പെട്ട.
ആഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. എടുക്കപ്പെട്ട.
ആഹേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. സൎപ്പത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ആഹേളനം. ന. നിന്ദ.
ആഹോ അ. സംശയത്തിങ്കലും, ചോദ്യത്തിങ്കലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയവാക്കു.
ആഹോപുരുഷിക. ന. അഹംഭാവം.
ആഹോസ്വിൽ. അ. ആഹോ എന്നതിന്റെ അൎത്ഥം.
ആഹ്നിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പകലിനെസ്സംബന്ധിച്ച.
ആഹ്നികക്രിയ. ന. പകലത്തെ കൎമ്മം.
ആഹ്ലാദനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന.
ആഹ്ലാദം. ന. സന്തോഷം.
ആഹ്ലാദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആഹ്ലാദി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു. **ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആഹ്ലാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സന്തോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ആഹ്വയം. ന. പേർ.
ആഹ്വാ. ന. പേർ.
ആഹ്വാനം. ന. വിളി.
ആളു. അല്ലെങ്കിൽ, **ആൾ.** ന. മനുഷ്യൻ.

ആളന്തരം. ന. പുരുഷാന്തരം, മരണം.
ആളാനം. ന. ആനയെ കെട്ടുന്നതറി, കെട്ടുകുററി.
ആളായ്ക. ന. കാൎയ്യപ്രാപ്തി, തനിക്കുതാൻപോരിക.
ആളി. ന. ൧, സഖി, തോഴി. ൨, കൂട്ടം. ൩, വര. ൪, വരമ്പു.
ആളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ആളു) സ. ക്രി. ഭരിക്കുന്നു.
ആളോടി. ന. വെടിപ്പഴുതു.
ആൾപാട്ടം. ന. തൻെറ അടിമക്കാരനാകുന്ന പുലയനെ മറെറാരുത്തൻെറ പേൎക്കു എഴുതിക്കൊടുത്തു അണ്ടുതോറും വാങ്ങിക്കുന്ന ദ്രവ്യം.
ആക്ഷാരണ. ന. അപവാദം.
ആക്ഷാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അപവാദിക്കപ്പെട്ട.
ആക്ഷിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട, പരിഹസിക്കപ്പെട്ട.
ആക്ഷേപം. അല്ലെങ്കിൽ, **ആക്ഷേപണം.** ന. ൧, നിന്ദ. ൨, കുററം. ൩, ശോധന. ൪, വിരോധം. ൫, ചോദ്യം.
ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ആക്ഷേപി.) സ. ക്രി. നിന്ദിക്കുന്നു, പരിഹസിക്കുന്നു.
ആഴം. ന. കുഴി.
ആഴക്കു. ന. നാഴിയിൽ എട്ടിൽ ഒരു പങ്കു.
ആഴാതി. ന. അമ്പലവാസികൾക്കുള്ള ഒരുസ്ഥാനപ്പേർ.
ആഴാന്തൽ. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പലകപ്പയ്യാനി.
ആഴി. ന. ൧, എരിയുന്ന തീ. ൨, സമുദ്രം.
ആഴിമാതാവു. ന. വിഷ്ണുവിൻെറ ഭാൎയ്യ, ലക്ഷ്മി.
ആഴിവൎണ്ണൻ. ന. വിഷ്ണു.
ആഴുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ആഴു.) അ. ക്രി. താഴുന്നു. **ആഴ്ത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ആഴെ. അ. അഗാധമായി.
ആഴ്ച. ന. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദിവസങ്ങൾ. ഏഴിനോടും കൂട്ടിപ്പറയുന്ന ഒരു പേർ.
ആഴ്ചവട്ടം. ന. ഏഴാഴ്ചയ്ക്കും കൂടെ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
ആറു. ന. നദി. വി. മൂന്നിരട്ടിച്ചാൽ വരുന്ന തുക.
ആറാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ആറാടു.) അ. ക്രി. കുളിക്കുന്നു. **ആറാടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആറാട്ടു. ന. കുളി, ബിംബത്തെക്കുളിപ്പിക്ക.
ആറാംവാരി. ന. വാരിയെല്ലു, വാരിപ്പുറം.
ആറായിരം. വി. ആറു ആയിരംകൂടിയ തുക.
ആറാറു. വി. ൧, ആറു ആറു കൂടിയ തുക. ൨, ആറുവീതമായ.
ആറുകാലു. ന. ൧, ഒരു തൈ, കയ്യന്യം. ൨, വണ്ടു.
ആറുന്നു. റി. വാൻ. (ആറു.) അ. ക്രി. ചൂടില്ലാതാകുന്നു. **ആറിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ആറുമുഖൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ, ശിവൻെറ ഒരു പുത്രൻ.
ആറേ. അ. ആററിൽകൂടെ.
ആററൽ. ന. ൧, തണുപ്പിക്ക. ൨, ശമിപ്പിക്ക. ൩, ആശ്വസിപ്പിക്ക.
ആററുകാൽ. ന. ആററിൽനിന്നുണ്ടാക്കിയ തോടു.
ആററുദൎദ്ദ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.
ആററുന്നു. ററി. വാൻ. (ആററു) സ. ക്രി. ൧, തണുപ്പിക്കുന്നു. ൨, ശമിപ്പിക്കുന്നു. ൩, ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.
ആററുവഞ്ഞി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ആററുവട്ടു. ന. ൧, ഒരുതൈ. ൨, ആററുവക്കു.
ആററുവെപ്പു. ന. ആററരികിൽ എക്കൽ കേറിയുണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം.

ഇ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ മൂന്നാം അക്ഷരം.

ഇകൽ. ന. യുദ്ധം.
ഇകാരം. ന. ഇ എന്ന അക്ഷരം.
ഇക്കണക്കെ. അല്ലെങ്കിൽ, **ഇക്കണക്കു.** അ. ഇതുപോലെ, ഇപ്രകാരം.
ഇക്കിളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഇക്കിളി) സ. ക്രി. ശ്വാസംമേല്പോട്ടാക്കി വയറൊട്ടിക്കുന്നു.
ഇക്കിൾ. ന. എക്കിട്ടു, ഒരുദിനം.
ഇംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ൧, ഇളക്കമുള്ള, അനക്കമുള്ള. ൨, ആശ്ചൎയ്യമുള്ള.
ഇംഗം. ന. ൧, അടയാളം. ൨, അഭിപ്രായത്തെക്കാണിക്ക.
ഇംഗാലം. ന. കരി.
ഇംഗിതജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. അഭിപ്രായത്തെ അറിയുന്ന.
ഇംഗിതം. ന. ൧, അഭിപ്രായം. ൨, സൂചകം. ൩, അനക്കം.
ഇംഗുദീ. ന. ഓടവള്ളി.
ഇങ്ങു. അ. ൧, ഇവിടെ. ൨, നീയെന്നു പറയുന്നതിനു പകരം മാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
ഇങ്ങിനെ. അ. ഇപ്രകാരം.
ഇങ്ങുന്നു. അ. ഇവിടെനിന്നു.
ഇങ്ങേ. അ. ംരം വശത്തേ.

ഇങ്ങേൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **ഇങ്ങേരു.** ഇദ്ദേഹം, ഒരംയാൾ.
ഇങ്ങോട്ടു. അ. ഇവിടേക്കു.
ഇങ്ങോൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **ഇങ്ങോരു.** ഇദ്ദേഹം, ഒരംയാൾ.
ഇഛാ. ന. ആഗ്രഹം, ഇഷ്ടം.
ഇഛാനുകൂല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ആഗ്രഹത്തിനുതക്കവണ്ണമുള്ള.
ഇഛാനുരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഇഛാവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ആഗ്രഹമുള്ള.
ഇഛിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഇഛി.) സ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
ഇഛിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
ഇജ്ജലം. ന. നീർക്കടമ്പുവൃക്ഷം.
ഇജ്യാ. ന. ൧, ദാനം. ൨, യാഗം.
ഇജ്യാശീലൻ. ന. യാഗംചെയ്കശീലമായുള്ളവൻ.
ഇഞ്ച. ന. മുള്ളുള്ള ഒരു ചെടി.
ഇഞ്ചി. ന. ൧, എരിവുള്ള ഒരുമാതിരിക്കിഴങ്ങു. ൨, കോപം.
ഇഞ്ചിത്തൈരു. ന. ഒരു കറി.
ഇഞ്ചിപ്പച്ചടി. ന. ഒരു കറി.
ഇട. ന. ൧, സ്ഥലം. ൨, നടുവു. ൩, അകലം. ൪, സമയം. ൫, കാരണം. ൬, കാലം. ൭, തൂക്കം.
ഇടകലരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (ഇടകലർ.) അ. ക്രി. കൂടിമേളിക്കുന്നു. **ഇടകലൎത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇടകലൎച്ച. ന. കൂടിമേളിപ്പു.
ഇടക്കുറച്ചിൽ. ന. സ്ഥലക്കുറവു.
ഇടക്കുടി. അല്ലെങ്കിൽ, **ഇടക്കുടിയാൻ.** ന. കൊഴുവന്റെ കൊഴുവൻ.
ഇടക്കെട്ടു. ന. ൧, അരയിൽകെട്ടുന്ന കച്ച. ൨, ഇടനാഴി.
ഇടക്കൊഴുവൻ. ന. കൊഴുവനോടു നിലംപുരയിടങ്ങൾ എഴുതിവാങ്ങിച്ചവൻ.
ഇടക്കോഴ. ന. കൈക്കൂലി.
ഇടങ്കേടു. ന. ൧, വിരോധം. ൨, ഉപദ്രവം.
ഇടങ്കൈ. ന. ഇടത്തുകൈ.
ഇടങ്ങഴി. ന. നാലുനാഴികൊള്ളുന്ന ഒരു അളവുപാത്രം, ചങ്ങഴി. ൨, നാലുനാഴികൂടിയ ഒരു അളവു, നാനാഴി.
ഇടചുരുക്കു. ന. ആഭരണങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കോൎക്കുന്ന പുളിങ്ങ.
ഇടചേരുന്നു. ൎന്നു വാൻ. (ഇടചേർ.) അ. ക്രി. യോജിക്കുന്നു. **ഇടചേൎക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇടചേൎച്ച. ന. യോജിപ്പു.
ഇടച്ചി. ന. ഇടയന്റെ സ്ത്രീ.
ഇടച്ചിൽ. ന. ൧, കലഹം. ൨, വഴക്കു. ൩, യോജ്യതകേടു. ൪, കൂട്ടിമുട്ടുക.
ഇടതൂരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (ഇടതൂർ.) അ. ക്രി. നിറയുന്നു. **ഇടതൂൎക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇടതൂൎമ്മ. ന. നിറെപ്പു.
ഇടത്തു. അല്ലെങ്കിൽ, **ഇടത്തേ.** വി. ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള.
ഇടത്തട്ടു. ന. മോഷണം.
ഇടത്തരം. വി. ഇടയിലുള്ള.
ഇടത്തൂടു. ന. ൧, വിരോധം. ൨, വിപരീതം.
ഇടനാഴി. ന. രണ്ടുമുറികൾക്കു നടുവേയുള്ള ഒരു വഴി.
ഇടനിര. ന. മുറിതിരിച്ചു പണിതനിര.
ഇടനേരം. ന. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ സമയം.
ഇടനെഞ്ചു. ന. ഹൃദയം.
ഇടപഴക്കുന്നു. കി. വാൻ. (ഇടപഴകു.) അ. ക്രി. പരിചയിക്കുന്നു.
ഇടപഴക്കം. ന. പരിചയം.
ഇടപാടു. ന. ൧, ജോലി, കാൎയ്യാദി. ൨, തൎക്കം, വഴക്കു. ൩, ഏൎപ്പാടു.
ഇടപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഇടപെടു.) അ. ക്രി. ഏൎപ്പെടുന്നു.
ഇടപോക്കു. ന. അറിവു, ശീലം.
ഇടപ്പക്കം. ന. രാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ഭക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഇടപ്രഭു. ന. നാടുവാഴി.
ഇടമിടർ. ന. സന്തോഷമൊ, ദുഃഖമൊ കൊണ്ടു സംസാരത്തിനുണ്ടാകുന്ന തടവു.
ഇടം. ന. ൧, സ്ഥലം. ൨, രാജധാനി.
ഇടമ്പൽ. ന. ൧, വിരോധം. ൨, അഹങ്കാരം. ൩, അനുസരണക്കേടു.
ഇടമ്പിരി. ന. ഒരുമരുന്നു, ഇടവകം.
ഇടമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (ഇടമ്പു.) സ. ക്രി. ൧, വിരോധിക്കുന്നു. ൨, നിന്ദിക്കുന്നു.
ഇടംവലം. അ. ഇടവും വലവും.
ഇടയൻ. ന. പശുക്കളെ മേയിക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
ഇടയാട്ടം. ന. സംശയം.
ഇടയിടെ. അ. കൂടക്കൂടെ, ഇടയിടയിൽ.
ഇടയിളക്കം. ന. സംശയം.
ഇടയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഇട.) അ. ക്രി. ൧, കലഹിക്കുന്നു. ൨, കൂട്ടിമുട്ടുന്നു. **ഇടയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇടയുമ്മരം. ന. ഇടവാതിൽ.
ഇടർ. ന. ൧, ഉതെപ്പു. ൨, തെററു. ൩, ദുഃഖം.
ഇടരുന്നു. റി. വാൻ. (ഇടർ.) അ. ക്രി. ൧, ഉതെക്കുന്നു. ൨, തെററുന്നു. ൩, സംശയിക്കുന്നു.

ഇടൎച്ച. ന. ൧, ഉതെപ്പു. ൨, സംശയം.
ഇടവക. ന. ൧, കീഴിടു. ൨, ചെറിയരാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യം.
ഇടവകം. ന. ഒരു മരുന്നു.
ഇടവം. ന. ൧, ഒരുമാസം. ൨, ഒരു രാശി.
ഇടവഴി. ന. വിസ്താരം കുറെഞ്ഞ വഴി.
ഇടവിടാതെ. അ. തുടരത്തുടരെ, തൊട്ടുതൊട്ടു, എല്ലാപ്പോഴും.
ഇടവിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഇടവിടു.) അ. ക്രി. വേർപെടുന്നു, മുറിയുന്നു.
ഇടസാരി. ന. ഇടചുരുക്കു, പുളിങ്ങ.
ഇടറുന്നു. റി. വാൻ. (ഇടർ.) അ. ക്രി. ഉതെക്കുന്നു, വഴുതുന്നു.
ഇടി. ന. ൧, മേഘത്തിന്റെ ശബ്ദം. ൨, ചതെപ്പാനൊ, പൊടിപ്പാനൊ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി. ൩, കുത്തു.
ഇടികല്ലു. ന. വെററില ചതെക്കുന്ന കല്ലു.
ഇടിക്കുഴൽ. ന. വെററില ചതെക്കുന്ന ഉരൽ.
ഇടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഇടി.) സ. ക്രി. ൧, നശിപ്പിക്കുന്നു. ൨, പൊടിക്കുന്നു. ൩, ചതെക്കുന്നു. ൪, കുത്തുന്നു.
ഇടിച്ചക്ക. ന. മൂക്കാത്തചക്ക.
ഇടിച്ചിൽ. ന. ൧, നാശം. ൨, സങ്കടം. ൩, താഴ്ച.
ഇടിഞ്ഞിൽ. ന. മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വിളക്കു, ചരാവം.
ഇടിത്തീ. ന. മിന്നൽ, കൊള്ളിയാൻ.
ഇടിനികരം. വി. ഇടിയോടുതുല്യമായ.
ഇടിപൊടി. ന. ൧, നേൎത്തപൊടി. ൨, കോലാഹലം.
ഇടിമിന്നൽ. ന. കൊള്ളിയാൻ.
ഇടിമുഴക്കം. ന. മേഘത്തിന്റെ ശബ്ദം.
ഇടിയൻ. ന. ൧, ഒരു ജാതിക്കാരൻ. ൨, വെററിലയിടിക്കുന്ന ഉരൽ.
ഇടിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഇടി.) അ. ക്രി. ൧, വീഴുന്നു. ൨, തകരുന്നു. ൩, വിടവിക്കുന്നു. ൪, കുണ്ഠിതപ്പെടുന്നു. ൫, താഴുന്നു. ൬, കുറയുന്നു, **ഇടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി. **ഇടിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഇടിയുരൽ. ന. വെററില ഇടിക്കുന്ന ഉരൽ.
ഇടിവു. ന. ൧, ഇടിച്ചിൽ. ൨, കുണ്ഠിതം. ൩, താഴ്ച.
ഇടിവാൾ. ന. മിന്നൽ, കൊള്ളിയാൻ.
ഇടിവെട്ടു. ന. ഇടിമുഴക്കം, ഇടികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം.
ഇടുക്കു. ന. ൧, വിസ്താരം കുറെഞ്ഞ സ്ഥലം. ൨, കൊഞ്ചുങ്കാലു.
ഇടുക്കുഴി. ന. ൧, നിലവറക്കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്ന വാതിൽ. ൨, മാളികയിൽ കേറുന്ന വാതിൽ.
ഇടുക്കം. ന. ൧, വിസ്താരക്കുറവു. ൨, വിഷമം.
ഇടുക്കുകോൽ. ന. ഞെക്കുന്ന കോൽ, കിട്ടി
ഇടുക്കുവഴി. ന. വിസ്താരംകുറെഞ്ഞ വഴി.
ഇടുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഇടുങ്ങു.) അ. ക്രി. ചുരുങ്ങുന്നു, ഇറുങ്ങുന്നു. **ഇടുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഇടു.) സ. ക്രി. താഴെ കളയുന്നു. **ഇടുവിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഇടുപടി. ന. പടിവാതിൽ.
ഇടുപലക. ന. മാളികയിൽ കേറുന്ന വാതിൽ.
ഇടുപൊടുന്നനെ. അ. വേഗം, പെട്ടെന്നു.
ഇടുപ്പു. ന. എളി.
ഇടെക്ക. ന. ഒരു വാദ്യം.
ഇട്ടലി. ന. ഒരു പലഹാരം.
ഇട്ടി. ന. വിവാഹം കഴിയാത്ത പെണ്ണു.
ഇട്ടിക. ന. കുമ്മായം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരിക്കല്ലു.
ഇട്ടുകെട്ടു. ന. ശേഖരിപ്പു.
ഇട്ടരം. ന. സ്വാതന്ത്ര്യമായിട്ടു വിട്ടിരിക്കുന്ന കാള.
ഇഡ. ന. ൧, ഭൂമി. ൨, പശു. ൩, വാക്കു. ൪, നാഡി.
ഇഡ്ഡലി. ന. ഇട്ടലി എന്ന പലഹാരം.
ഇണ. ന. ഇരട്ട, കൂടെയുള്ളതു.
ഇണക്കം. വി. ൧, ചേൎച്ചയുള്ള. ൨, സാധുവായുള്ള.
ഇണക്കം. ന. ൧, സ്നേഹം. ൨, ചേൎച്ച. ൩, സഖിത്വം. ൪, അനുസരണം.
ഇണങ്ങു. ന സ്വന്തജാതി.
ഇണങ്ങത്തി. ന. സ്വന്തജാതിക്കാരത്തി.
ഇണങ്ങൻ. ന. സ്വന്തജാതിക്കാരൻ.
ഇണങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഇണങ്ങു,) അ. ക്രി. ൧, സ്നേഹിക്കുന്നു. ൨, ചേരുന്നു. ൩, അനുസരിക്കുന്നു. **ഇണക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇണയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഇണ.) അ. ക്രി. ചേരുന്നു. **ഇണെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇണ്ടൽ. ന. ദുഃഖം.
ഇത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രാപിച്ച.
ഇതു. ന. അടുത്തുള്ളതിനെ പറയുന്ന വാക്കു.
ഇതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, മററു. ൨, നീചമായ.
ഇതരേതരം. വി. അന്യോന്യം.
ഇതരേദ്യു. അ. മററു ദിവസം.
ഇതവിത. വി. ൧, ഇഷ്ടമുള്ള. ൨, ചേൎച്ചയുള്ള.

ഇതാ. ന. കാണിച്ചുപറയുന്ന ഒരുവാക്ക്.
ഇതി. അ. ക, കാരണം. ഉ, പ്രസിദ്ധം. ന, ഇപ്രകാരം. ര, സമാപ്തി. ഭ, സംബന്ധം. ന, എന്നിങ്ങിനെ ൭, ക്രമം. ഇപ്രകാരമുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ വരും.
ഇതികഥ. ന. സാരമില്ലാത്ത വാക്ക.
ഇതിൻവണ്ണം. അ. ഇപ്രകാരം.
ഇതിഹ. അ. പാരമ്പര്യമായ ഉപദേശം.
ഇതിഹാസം. ന. പുരാണം, കഥ.
ഇതഃ. അ. ക, ഇവിടെനിന്ന. ഉ, ഇതു ഹേതുവായിട്ട.
ഇത്തരം. വി. ഇതുപോലെയുള്ള.
ഇത്തി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഇത്തിക്കണ്ണി. ന. മരത്തിന്മേൽ കിളുത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.
ഇത്തിരി. വി. കുറെ.
ഇത്തിൾ. ന. ക, ഇത്തിക്കണ്ണി. ഉ, ഒമഞ്ഞി.
ഇത്തിൾക്കുടം. ന. ഇത്തിക്കണ്ണി.
ഇത്തുട്ട. അ. ഒരംശമായുള്ള.
ഇത്ഥം. അ. ഇപ്രകാരം.
ഇത്ഥസി. ന. മീനംരാശി.
ഇത്യാദി. അ. ഇപ്രകാരം തുടങ്ങി.
ഇത്ര. അ. ക, ഇതുപോലെ. ഉ, ഇതിനോളം.
ഇത്രത്തോളം. അ. ഇതുവരെയും.
ഇത്രപ്പോഴും. അ. ഒരംസമയംവരെയും.
ഇത്രമാത്രം. അ. ഇത്രതന്നെ.
ഇത്വരി. ന. തേവിടിച്ചി.
ഇദം. ന. പ. ഇതു.
ഇദാനീം. അ. ഇപ്പോൾ.
ഇദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ക, വർദ്ധിക്കപ്പെട്ട. ഉ, വെടിപ്പുള്ള.
ഇദ്ധം. ന. വെയിൽ, പ്രകാശം, കൂട്ട.
ഇധ്മം. ന. വിറകു.
ഇനൻ. ന. ക, ആദിത്യൻ. ഉ, പ്രഭു.
ഇനി. അ. വീണ്ടും, വരുങ്കാലം.
ഇനിമേലാൽ, ഇനിമേലിൽ, ഇനിമേൽ. അ. വരുങ്കാലത്തു.
ഇനിയ. വി. ക, ഒന്നാമത്തെ, മുൻപിലത്തെ. ഉ, വരുങ്കാലത്തുള്ള.
ഇനിയും. അ. വീണ്ടും, പിന്നെയും.
ഇന്തുപ്പു. ന. ഒരുമാതിരി ഉപ്പു.
ഇന്ദിന്ദിരം. ന. വണ്ടു.
ഇന്ദിരാ. ന. ലക്ഷ്മി.
ഇന്ദിരാപതി. ന. വിഷ്ണു.
ഇന്ദീവരം. ന. കരിങ്കുവളം.
ഇന്ദീവരാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.
ഇന്ദീവരി. ന. ശതാവരി.
ഇന്ദു. ന. ക, ചന്ദ്രൻ. ഉ, കല്പൂരം.
ഇന്ദുകല. ന. ചന്ദ്രകല.
ഇന്ദുകാന്തം. ന. ഒരു മാതിരി സ്ഫടികം.
ഇന്ദുചൂഡൻ. ന. ശിവൻ.
ഇന്ദുജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ചന്ദ്രനിൽനിന്നുണ്ടായ.
ഇന്ദുജാ. ന. ഒരു നദി, നമ്മദാ.
ഇന്ദുബിംബം. ന. ചന്ദ്രമണ്ഡലം.
ഇന്ദുഭം. ന. രോഹിണി നക്ഷത്രം.
ഇന്ദുമണ്ഡലം. ന. ചന്ദ്രബിംബം.
ഇന്ദുമൌലി. ന. ശിവൻ.
ഇന്ദുവാരം. ന. തിങ്കളാഴ്ച.
ഇന്ദുശകലം. ന. ചന്ദ്രകല.
ഇന്ദുശേഖരൻ. ന. ശിവൻ.
ഇന്ദ്രഗോപം. ന. മിന്നാമിനുങ്ങു.
ഇന്ദ്രദിക്ക. ന. കിഴക്കേദിക്ക.
ഇന്ദ്രചാപം. ന. മേഘവില്ലു.
ഇന്ദ്രജാലം. ന. ക, വഞ്ചന. ഉ, ക്ഷുദ്രം.
ഇന്ദ്രജാലികൻ. ന. ക, വഞ്ചനക്കാരൻ. ഉ, ക്ഷുദ്രക്കാരൻ.
ഇന്ദ്രദൈവം. ന. ബ്രഹ്മാവു.
ഇന്ദ്രദ്രു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, നീർമരുതു.
ഇന്ദ്രധനുസ്സു. ന. മേഘവില്ലു.
ഇന്ദ്രനീലം. അല്ലെങ്കിൽ, ഇന്ദ്രനീലകം. ന. ഒരു രത്നം.
ഇന്ദ്രൻ. ന. സപ്തർഷികളിൻറെ രാജാവു.
ഇന്ദ്രഭം. ന. തൃക്കേട്ടനക്ഷത്രം.
ഇന്ദ്രഭോഗകൃമി. ന. ഒരുചെറിയ ജന്തു.
ഇന്ദ്രയവം. ന. ഒരുമരുന്നു, കൊടകപ്പാലയരി.
ഇന്ദ്രലുപ്തകം. ന. കഷണ്ടി.
ഇന്ദ്രവാരുണി. ന. കുമ്മട്ടിക്കാ.
ഇന്ദ്രസുരസം. ന. ഒരു തൈ, കരിനൊച്ചി.
ഇന്ദ്രാണിക. ന. ഒരുതൈ, കരിനൊച്ചി.
ഇന്ദ്രാണി. ക, ഇന്ദ്രൻറെ ഭാര്യ. ഉ, കരിനൊച്ചി.
ഇന്ദ്രായുധം. ന. മേഘവില്ലു.
ഇന്ദ്രാരി. ന. അസുരൻ.
ഇന്ദ്രാവരജൻ. ന. വിഷ്ണു.
ഇന്ദ്രിയഗ്രാമം. ന. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ.
ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം. ന. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ അടക്കുക.
ഇന്ദ്രിയബലം. ന. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ശക്തി.
ഇന്ദ്രിയം. ന. ക, കണ്ണു, മൂക്കു, നാവു, ചെവി തൊലി ഇവ അഞ്ചുജ്ഞാനേന്ദ്രിയം. ഉ, വാക്കു, കൈ, കാൽ, ഗുദം, യോനി, ഇവ അഞ്ചും കർമ്മേന്ദ്രിയം. ങ, മനസ്സു, ബുദ്ധി, അഹങ്കാരം, ചിത്തം, ഇവ നാലും അന്തരിന്ദ്രിയം. ര, പുരുഷബീജം.
ഇന്ദ്രിയവിഷയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച.
ഇന്ദ്രിയവിഷയം. ന. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുവരുന്ന സാധ്യം.
ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം. ന. ബീജംപുറത്തേക്കുപോക.

ഇന്ദ്രിയാൎത്ഥം. ന. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള അറിവു.
ഇന്ധനം. ന. വിറകു.
ഇന്നു. അ. ൦രംദിവസം.
ഇന്നാ. അ. കൊടുപ്പാൻ നേരം പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
ഇന്ന. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. ഏതെന്നുള്ള.
ഇന്നത്തെ. വി. ൦രം ദിവസത്തെ.
ഇന്നലെ. അ. കഴിഞ്ഞ ദിവസം.
ഇന്നാങ്കം. ന. ദുഃഖം.
ഇന്നാൾ. അ. ൧, ൦രംദിവസം. ൨, കഴിഞ്ഞ ഒരു ദിവസം.
ഇന്നാരു. ന. ഇന്നവൻ.
ഇന്നിശാ. ന. ഒരു രാഗം.
ഇന്നേ. അ. ഇന്നു തന്നേ.
ഇന്നേടം. അ. ൦രം ദിവസം. ഇന്നേടം. അ. ഇന്ന സ്ഥലം.
ഇമ്പം. വി. ഇഷ്ടമുള്ള, ഭംഗിയുള്ള, ചേൎച്ചയുള്ള.
ഇമ്പം. ന. ഇഷ്ടം, സന്തോഷം.
ഇമ്പപ്പെടുന്നു. ടു. വാൻ. അ. ക്രി. ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. **ഇമ്പപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇമ്പകകൾ. ന. മകയിരത്തിനു മീതെ വട്ടമായി നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ.
ഇപ്പാർ. ന. ൦രം ലോകം.
ഇപ്പിപ്പുട്ടിൽ. ന. മുത്തുശിപ്പി.
ഇപ്പോൾ. അ. ൦രം സമയത്തു.
ഇപ്പോഴും. അല്ലെങ്കിൽ, **ഇപ്പോഴേ.** അ. ഇപ്പോൾ തന്നേ.
ഇപ്രകാരം. അ. ഇങ്ങിനെ.
ഇപ്രദേശം. ന. ൦രം ദിക്കു.
ഇഭനിമീലിക. ന. കൌശലം.
ഇഭം. ന. ആന.
ഇഭു. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. ൧, ധനമുള്ള. ൨, പുഷ്ടിയുള്ള.
ഇഭ്യ. വി. ഭ്യൻ, ഭ്യാ, ഭ്യം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഇഭ്യം. ന. ൧, ധനം. ൨, പുഷ്ടി.
ഇമ. ന. കണ്ണീലി.
ഇമയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഇമ.) അ. ക്രി. കണ്ണടയുന്നു. **ഇമെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇമ്മി. ന. ഒരുകിഴ്ക്കണക്കു.
ഇയത്താ. അ. ഇത്രമാത്രം.
ഇയം. ന. പ. ഇവൾ.
ഇയലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ഇയൽ.) അ. ക്രി. ഉത്സാഹിക്കുന്നു.
ഇര. ന. ൧, വാക്കു. ൨, മദ്യം. ൩, ഭൂമി. ൪, വെള്ളം. (മ) മൃഗങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന ഭക്ഷണം.
ഇരക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (ഇര.) സ. ക്രി. യാചിക്കുന്നു. **ഇരപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഇരച്ചിൽ. ന. ശബ്ദം.
ഇരട്ട. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. രണ്ടുകൂടിയ.
ഇരട്ടി. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. രണ്ടുമടങ്ങുകൂടിയ.
ഇരട്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഇരട്ടി.) സ. ക്രി. രണ്ടുമടങ്ങുകൂടുന്നു, വൎദ്ധിക്കുന്നു.
ഇരട്ടിപ്പു. ന. രണ്ടുമടങ്ങു, വൎദ്ധനവു.
ഇരട്ടിപ്പടി. ന. ഇരട്ടിച്ചപ്രകാരം.
ഇരട്ടിമധുരം. ന. ഒരു മരുന്നു.
ഇരണം. ന. ൧, ഉവർനിലം. ൨, വനം.
ഇരണ്ട. ന. ഒരു പക്ഷി.
ഇരണ്ടം. ന. ആനയുടെ മലം.
ഇരപ്പു. ന. ൧, യാചന. ൨, ശബ്ദം.
ഇരപ്പൻ. ന. യാചിക്കുന്നവൻ.
ഇരപ്പാളി. ന. യാചിക്കുന്നവൻ, ദരിദ്രൻ.
ഇരപ്പാളിത്വം. ന. ദാരദ്ര്യം.
ഇരമ്മദം. ന. ഇടിത്തീ.
ഇരവതി. ന. ഇരുപത്തേഴാം നക്ഷത്രം.
ഇരവുപകൽ. അ. രാവുംപകലും.
ഇരാചര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, ഭൂമിയിലുള്ള, ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന. ൨, വെള്ളത്തിലുള്ള.
ഇരാചരം. ന. ആലിപ്പഴം.
ഇരിക്കക്കട്ടിൽ. ന. ഇരിപ്പാനുള്ള ഒരു മാതിരി കട്ടിൽ.
ഇരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (ഇരി.) അ. ക്രി. ൧, പാൎക്കുന്നു. ൨, ജീവിപ്പിക്കുന്നു. **ഇരുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇരിച്ചിൽ. ന. അടൎച്ച.
ഇരിണം. ന. ൧, നിൎജ്ജനദേശം. ൨, ഉവർനിലം
ഇരിന്നൽ. ന. കരി.
ഇരിപ്പ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഇരിപ്പു. ന. ൧, അവസ്ഥ. ൨, വെപ്പു. ൩, വാസം. ൪, ശേഷിപ്പു.
ഇരിപ്പിടം. ന. ൧, പാൎക്കുന്നസ്ഥലം. ൨, ഭവനം. ൩, ആസനം.
ഇരിമ്പു. ന. ഒരു ലോഹം.
ഇരിമ്പുലക്ക. ന. ഒരായുധം.
ഇരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഇരി.) അ. ക്രി. അടരുന്നു. സ. ക്രി. പറിക്കുന്നു.
ഇരിളു. ന. ഇരുട്ടു.
ഇരിവിള്ളു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഇരു. വി. രണ്ടു.
ഇരുകര. ന. രണ്ടുകര.
ഇരുകൂറു. ന. രണ്ടുപങ്കു.
ഇരുചാൽ. ന. രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഉഴുക.
ഇരുട്ടു. ന. അന്ധകാരം.
ഇരുതലമൂരി. ന. ഒരു പാമ്പു.
ഇരുത്തു. അല്ലെങ്കിൽ, **ഇരുത്തം.** ന. ൧, ഇരിപ്പു. ൨, താഴ്ച.
ഇരുത്തി. ന. ൧, ഒരു മരുന്നു. ൨, വൎദ്ധന.

ഇരുപങ്കു. ന. രണ്ടുപങ്കു
ഇരുപാടു. ന. രണ്ടുവശം.
ഇരുപുറം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഇരുമ. ഒരു കീഴ്ക്കണക്കു.
ഇരുമണി. ന. പെറുക്കിയനെല്ലു.
ഇരുമുടി. ന. ഇരട്ടച്ചുമടു.
ഇരുമുന. ന. ൧, ഇരട്ടമുന. ൨, ഇരട്ടനാക്കു.
ഇരുമുനനാരായം. ന. രണ്ടുതലയും മൂൎച്ചയുള്ള നാരായം.
ഇരുമുനവാൾ. ന. രണ്ടുവശവും മൂൎച്ചയുള്ള വാൾ.
ഇരുവാൽചാത്തൻ. ന. ഒരുപക്ഷി.
ഇരുവേലി. ന. ഒരു മരുന്നു.
ഇരുളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ഇരുൾ.) അ. ക്രി. ൧, ഇരുട്ടാകുന്നു. ൨, കറുക്കുന്നു.
ഇരുൾ. ന. ൧, ഇരുട്ടു. ൨, കറുപ്പു.
ഇരുൾമയക്കം. ന. മൂടൽ.
ഇരെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഇരെ.) അ. ക്രി. ശബ്ദിക്കുന്നു.
ഇരെപ്പു. ന. ശബ്ദം.
ഇല. ന. ൧, പത്രം. ൨, കടലാസു. ൩, ചക്രപ്പലക.
ഇലക്കള്ളി. ന. ഒരു തൈ.
ഇലക്കറി. ന. ചീരക്കറി.
ഇലക്കുടി. ന. ഇലകളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വിട്ടു.
ഇലച്ചന. ന. മുദ്രമോതിരം.
ഇലച്ചിൽ. ന. വൃക്ഷത്തിൽ ഇലയോടുകൂടെ നില്ക്കുന്ന ചുള്ളിക്കൊമ്പു.
ഇലഞ്ഞി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഇലത്താളം. ന. ഒരുവാദ്യം, കൈമണി.
ഇലന്ത. ന. ഒരു തൈ.
ഇലവു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഇലവംഗം. ന. കറുവാമരം.
ഇലവാണിച്ചി. ന. ഇലവാണിയന്റെ സ്ത്രീ.
ഇലവാണിയൻ. ന. സസ്യങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവൻ.
ഇലി. ന. വിനാഴിക.
ഇല്ല. അ. നാസ്തി.
ഇല്ലം. ന. നമ്പൂതിരിയുടെ ഭവനം.
ഇല്ലല്ലി. അ. അല്ലയോ.
ഇല്ലറക്കരി. ന. പുകയറ.
ഇല്ലാച്ചൊല്ലു. ന. ദൂഷണവാക്കു.
ഇല്ലാതെ. അ. കൂടാതെ.
ഇല്ലായ്മ. ന. ഇല്ലായ്ക.
ഇല്ലി. ന. മുളവൃക്ഷം.
ഇല്വലകൾ. ന. മകയിരത്തിനുമീതെ വട്ടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ.
ഇവ. ന. ഒരം വസ്തുക്കൾ.
ഇവണ്ണം. അ. ഇപ്രകാരം.
ഇവൻ. ന. പ. ഒരം മനുഷ്യൻ.
ഇവർ. ന. പ. ഒരം മനുഷ്യർ.
ഇവൾ. ന. പ. ഒരം സ്ത്രീ.
ഇവററ. ന. പ. ഒരം ജന്തുക്കൾ.
ഇവാറു. അ. ഇങ്ങിനെ.
ഇവിടം. അ. ഒരംസ്ഥലം.
ഇഷം. ന. തുലാമാസം.
ഇഷീക. ന. ആനയുടെ കണ്മിഴി.
ഇഷീകം. ന. ൧, തൂലിക. ൨, പുല്ക്കൊടി. ൩, മഷിത്തൂവലു.
ഇഷ്ടു. ന. അമ്പു.
ഇഷ്ടധി. ന. അമ്പുറ.
ഇഷ്ടക. ന. ഇട്ടിക.
ഇഷ്ടകാപഥം. ന. രാമച്ചം.
ഇഷ്ടഗന്ധ. വി (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. സുഗന്ധമുള്ള, നല്ലമണമുള്ള.
ഇഷ്ടഗന്ധം. ന. നല്ലമണം.
ഇഷ്ടഗന്ധാ. ന. ഒരുതൈ, വെണ്ടുതക്കു.
ഇഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. സ്നേഹമുള്ള, സന്തോഷമുള്ള.
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഇഷ്ട.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
ഇഷ്ടം. ന. ൧, ആഗ്രഹം. ൨, പ്രിയം. ൩, സ്നേഹം.
ഇഷ്ടമാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ഇഷ്ടമാട.) അ. ക്രി. ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യുന്നു.
ഇഷ്ടലാഭം. ന. ആഗ്രഹമുള്ളതിനെ ലഭിക്കു.
ഇഷ്ടവാക്കു. ന. പ്രിയവാക്കു.
ഇഷ്ടവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. പ്രിയമുള്ള.
ഇഷ്ടാപൂൎത്തം. ന. ൧, യാഗം. ൨, കിണരു കുളം മുതലായവയെ കുഴിക്കയും വൃക്ഷാദികൾ നട്ടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ക.
ഇഷ്ടാപൂൎത്തി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഇഷ്ടാൎത്ഥം. ന. പ്രിയമുള്ളകാൎയ്യം. അ. താല്പൎയ്യമായിട്ടു.
ഇഷ്ടാൎത്ഥോദ്ദ്യുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. തന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിന്നൊരിമ്പെട്ട.
ഇഷ്ടി. ന. ൧, യാഗം. ൨, ഇഛ.
ഇഷ്വാസം. ന. വില്ലു.
ഇഹ. അ. ഇവിടെ.
ഇഹം. ന. ഒരം ലോകം.
ഇള. ന. ൧, പശു. ൨, ഭൂമി. ൩, ശബ്ദം.
ഇളക്കുന്നു. കി. വാൻ. (ഇളക.) അ. ക്രി. അനങ്ങുന്നു. ഇളക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഇളക്കം. ന. ൧, അനക്കം. ൨, സംശയം.
ഇളക്കുതാലി. ന. സ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
ഇളക്കൂറു. ന. ഇളയരാജാവിന്റെ സ്ഥാനം.

ഇളങ്കുറുവാച്ചി. നാ. ഇളയരാജാവായിട്ട വാഴുക.
ഇളതരം. വി. ക, ഇളയ. ഖ, ക്ഷീണമുള്ള. ന, മൃദുത്വം. ര, രാഗം.
ഇളന്തിങ്ങ. നാ. താഴത്തെ ഇറയം.
ഇളനീലം. നാ. നീലനിറം.
ഇളനീരു. നാ. കരിക്കു.
ഇളപ്പം. വി. ഇളപ്പമുള്ള. നാ. ക, താഴ്ച. ഖ, ഇടിച്ചിൽ. ന, ചിത്തതപ്പം. ര, പൊളപ്പു. ങ, അവമാനം. ന, മൂപ്പുകുറവു.
ഇളപ്പെടുന്നു. ട്ട. വാൻ. (ഇളപ്പെ.) അ. ക്രി. ക, താഴുന്നു. ഖ, കുറയുന്നു.
ഇളപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
ഇളമ. വി. ഇളയ. നാ. ഇളപ്പം.
ഇളമനസ്സു. നാ. ഉറപ്പില്ലായ്മ.
ഇളമപ്പട്ടം. നാ. ഇളയരാജാവിന്റെ സ്ഥാനം.
ഇളമസ്ഥാനം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഇളമുറ. നാ. ഇളയരാജാവിന്റെ മുറ.
ഇളം. വി. ക, ഇളയ. ഖ, ആർദ്രതയുള്ള. ന, മൃദുത്വം.
ഇളംപ്രായം. നാ. ചെറുപ്രായം.
ഇളംബുദ്ധി. നാ. ബുദ്ധിക്കുറവു.
ഇളയ. വി. ക, ചെറിയ. ഖ, ആർദ്രതയുള്ള. ന, മെലിഞ്ഞ. ര, മൃദുത്വമുള്ള. ങ, പളപ്പുള്ള.
ഇളയതു. വി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം. നാ. അമ്പലവാസിയിൽ ഒരു ജാതിക്കുറൻ, ശ്രുദ്രന്റെ പുരോഹിതൻ.
ഇളയപ്പൻ. നാ. ചിറപ്പൻ.
ഇളയമ്മ. നാ. ചിറമ്മ.
ഇളയവൻ. നാ. ക, അനുജൻ. ഖ, തന്നിൽ താണവൻ. ന, വയസ്സുകുറഞ്ഞവൻ.
ഇളവു. നാ. ക, അവധി. ഖ, മാപ്പു. ന, മിനക്കേടു. ര, ആശ്വാസം.
ഇളവൻ. നാ. ക, കുമ്പളങ്ങ. ഖ, മൃദുത്വമുള്ള കായ.
ഇളവൻകായ. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഇളാവൃതം. നാ. ഭൂമിയുടെ ഒൻപതു ഖണ്ഡങ്ങളിൽ നടുവിലത്തെ ഖണ്ഡം.
ഇളാവൃതവർഷം. അല്ലെങ്കിൽ, ഇളാവൃതഖണ്ഡം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഇളി. നാ. ക, പൊന്തി. ഖ, വടി. ന, ചെറുവാൾ. ര, പല്ലുകാട്ടിച്ചിരി. ങ, കുതിരയുടെ കരച്ചിൽ. ന, എളിക്കുത്തു.
ഇളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ഇളി.) അ. ക്രി. ക, പല്ലുകാട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖ, കുതിരകരയുന്നു. ന, ലജ്ജിക്കുന്നു. **ഇളിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇളിപ്പു. നാ. പല്ലുകാട്ടിച്ചിരിക്ക.
ഇളിഭ്യൻ. നാ. ഭോഷൻ.
ഇളുമ്പു. നാ. ഉടമ.
ഇളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ഇളെ.) അ. ക്രി. ക, ക്ഷമിക്കുന്നു. ഖ, ശ്രമിക്കുന്നു.
ഇക്കു. നാ. കരിമ്പു.
ഇക്കുഗന്ധം. നാ. ക, ആറ്റുഭേദം. ഖ, വയച്ചുള്ളി. ന, ഞെരിഞ്ഞിൽ. ര, പാൽമുതുക്കു.
ഇക്കുദണ്ഡം. നാ. കരിമ്പിൻ തണ്ടു.
ഇക്കുരം. നാ. ക, വയച്ചുള്ളി. ഖ, കരിമ്പു.
ഇക്കുരസം. നാ. കരിമ്പിൻ നീരു.
ഇക്ഷുദം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഇക്ഷ്വാകു. നാ. ക, സൂര്യവംശത്തിന്റെ ആദിരാജാവു. ഖ, പേച്ചുര.
ഇഴ. നാ. നൂൽപ്പിണി.
ഇഴച്ചിൽ. നാ. ക, വഴുക്കൽ. ഖ, ഇഴഞ്ഞുനടക്കുന്നു. ന, വലിച്ചിൽ.
ഇഴയുന്നു. ഞു. വാൻ. (ഇഴ.) അ. ക്രി. ക, ഇഴഞ്ഞുനടക്കുന്നു. ഖ, വഴുക്കുന്നു. ന, വലിയുന്നു. **ഇഴെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇഴിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (ഇഴി.) അ. ക്രി. താഴുന്നു, ഇറങ്ങുന്നു. **ഇഴിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇഴുകൽ. നാ. ക, തേപ്പു. ഖ, വഴുക്കൽ.
ഇഴുക്കുന്നു. കി. വാൻ. (ഇഴുക.) അ. ക്രി. ക, തേയുന്നു. ഖ, വഴുക്കുന്നു. ന, പറ്റുന്നു. **ഇഴുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇഴുക്കം. നാ ക, തേപ്പു. ഖ, വഴുക്കം. ന, മിനുസം. ര, നിരപ്പു.
ഇഴെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ഇഴെ) സ. ക്രി. നൂല്പുന്നു.
ഇറ. നാ. ക, ഇരമ്പു. ഖ, ഇറക്കാരാണ്മ എഴുതിവാങ്ങിച്ചനിലത്തിന്റെ മിച്ചവാരം.
ഇറകു. നാ. ചിറകു.
ഇറക്കം. നാ. ക, താഴ്ച, കീഴ്പോട്ടുള്ളപോക്കു. ഖ, ക്ഷയം. ന, സമുദ്രത്തിലേക്കു വെള്ളത്തിന്റെ വലിവു. ര, ചന്ദ്രന്റെ ക്ഷയം.
ഇറക്കാരാണ്മ. നാ. മുതലാളനോടു പാട്ടത്തിനുനിറം നിലം.
ഇറക്കാരാണ്മയോല. നാ. ഇറക്കാരാണ്മ എഴുതിവാങ്ങിച്ച ഓല.
ഇറങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഇറങ്ങു.) അ. ക്രി. ക, താഴത്തുപോകുന്നു. ഖ, വയറകിലേക്കു ചെല്ലുന്നു. ന, വിശ്വാസംവേർപെടുന്നു. **ഇറക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഇറച്ചി. നാ. മാംസം.
ഇറപ്പുറം. നാ. ഇറയുടെ മേൽ ഭാഗം.
ഇറമ്പു. നാ. ക, ഇറ. ഖ, മലയുടെ അരികു. ന, വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലുള്ള സ്ഥലം.
ഇറയം. നാ. തിണ്ണ.
ഇറയലി. നാ. ക, മാനിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സമ്മാനം. ഖ, വിരുത്തിനിലം.
ഇറവരി. നാ. രാജഭോഗം.

ഇറവാരം. ന. ൧, വീട്ടിന്റെ ഇറമ്പു. ൨, വീതിയുള്ളതിണ്ണ.

ഇറാൻ. അ. സന്യാസി ബ്രാഹ്മണൻ രാജാവു ഗുരുമുതലായവർ വിളിക്കയോ പറകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ശിഷ്യൻ ഭൃത്യൻ ശൂദ്രൻ മുതലായവർ വിളികേൾക്കയോ അനുസരിക്കയോ ചെയ്യുന്ന ഒരാചാര വാക്കു.

ഇറുക്കു. ന. ൧, ഞെക്കു. ൨, ഞണ്ടുമ്മററും കൊമ്പുകൊണ്ടു കുത്തുക. ൩, മുറുക്കം.

ഇറുക്കം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ഇറുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (ഇറുക്ക.) സ. ക്രി. ൧, ഞെക്കുന്നു. ൨, ഞണ്ടുമ്മററുംകൊമ്പുകൊണ്ടു കുത്തുന്നു. ൩, മുറുക്കെ കെട്ടുന്നു. ൪, മുറുക്കെപ്പിടിക്കുന്നു.

ഇറുങ്ങു. ന. ൧, ഒരു തൈ. ൨, അതിന്റെ അരി.

ഇറുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഇറുങ്ങ.) അ. ക്രി. ഞെങ്ങുന്നു.

ഇറുമ്പു. ന. ഭൂമിയിൽ അരിച്ചു നടക്കുന്ന പല പ്രാണികൾക്കുംകൂടെ പറയുന്ന ഒരു പേർ.

ഇറുമ്മുന്നു. മ്മി. വാൻ. (ഇറുമ്മ.) സ. ക്രി. വാപിളർക്കാതെ പല്ലുകടിക്കുന്നു.

ഇററു. ന. തുള്ളി.

ഇററിററു. അ. തുള്ളിതുള്ളിയായി.

ഇററുന്നു. ററി. വാൻ. (ഇററ) സ. ക്രി. തുള്ളിയായി വീഴുന്നു. **ഇററിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

൦രം. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ നാലാം അക്ഷരം.

൦രംകാരം. ന. ൦രം എന്ന അക്ഷരം.

൦രംക്കിൽ. ന. തെങ്ങു പന മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഓലക്കാലിന്റെ നടുവിൽ വണ്ണംകുറെഞ്ഞു നീളവും കടുപ്പവുമുള്ള ഒരു വസ്തു, ൦രംക്കിലി.

൦രംങ്ങ. ന. ഇഞ്ച.

൦രംച്ച. ന. പറക്കുന്ന ഒരു വക ചെറിയ ജന്തു.

൦രംഞ്ച. ന. ഇഞ്ച.

൦രംടു. ന. ൧, കനം. ൨, പണയം. ൩, നിഗളം. ൪, ഉറെപ്പു. ൫, തുല്യം. ൬, പഴക്കം. ൭, വയസ്സു. ൮, കയ്യാല.

൦രംടുമാടു. ന. കയ്യാല.

൦രംടുമുട്ടു. ന. വിരോധം, തടവു.

൦രംടേറുന്നു. റി. വാൻ. (൦രംടേറ.) അ. ക്രി. കനക്കുന്നു. **൦രംടേററുന്നു.** സ. ക്രി.

൦രംട്ടം. ന. കൂടുതൽ.

൦രംട്ടി. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, ഒരായുധം, കുന്തം.

൦രംഡ. ന. സ്തുതി.

൦രംഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

൦രംണക്കം. ന. മൂളൽ.

൦രംണം. ന. ൧, സ്വരം. ൨, ക്രമം.

൦രംതി. ന. ൧, ദൈവികമായിരിക്കുന്ന ആപത്തു. ൨, അന്യദേശങ്ങളിലെ സഞ്ചാരം. ൩, ശഞ്ഠ.

൦രംതിബാധ. ന. ദൈവികമായിരിക്കുന്ന ആപത്തു.

൦രംത്തപ്പഴം. ന. അറബിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരിപ്പഴം.

൦രംത്താ. ന. വായിലെ വെള്ളം.

൦രംദൃശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ഇപ്രകാരമുള്ള.

൦രംനാംചാത്തി. അല്ലെങ്കിൽ, **൦രംനാംപേച്ചി.** ന. ഒരു പിശാചു.

൦രംന്ത. അല്ലെങ്കിൽ, **൦രംന്തപ്പന.** ന. ഒരു വൃക്ഷം.

൦രംപ്സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ട.

൦രംയക്കട്ടി. ന. ൦രംയംകൊണ്ടുള്ള ഉണ്ട.

൦രംയക്കോൽ. ന. കടലാസിൽ വരെക്കുന്നതിനു ൦രംയം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കോൽ, പെൻസൽ.

൦രംയം. ന. ഒരു ലോഹം.

൦രംർ. ന. പേനിന്റെമൊട്ട, ൦രംരു.

൦രംര. ന. കോഞ്ഞാട്ട.

൦രംരണം. ന. വാക്കു.

൦രംരണ്ടു. വി. രണ്ടുവീതം.

൦രംരൽ. ന. കുടർ.

൦രംരം. ന. നാല്ക്കാലിമൃഗങ്ങളുടെ മൂത്രദ്വാരം.

൦രംരപ്പാടു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

൦രംരവെങ്കായം. ന. ചുവന്നുള്ളി.

൦രംരിണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, വനമായുള്ള. ൨, ദുഭൂമിയായുള്ള.

൦രംരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ട. ൨, ശബ്ദിക്കപ്പെട്ട.

൦രംരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (൦രംർ.) സ. ക്രി. ൧, കണ്ടിക്കുന്നു. ൨, അറുക്കുന്നു. ൩, മുറിക്കുന്നു.

൦രംരുള്ളി. ന. ചുവന്നുള്ളി.

൦രംക്കൊല്ലി. ന. ഒരു മാതിരി ചീപ്പു.

൦രംക്കിൽ. ന. ൦രംക്കിൽ.

൦രംക്കിൽകരയൻ. ന. കരെക്കുവീതി കുറഞ്ഞ വസ്ത്രം.

൦രംച്ച. ന. ൧, അറുപ്പു. ൨, കണ്ടിക്ക. ൩, സുഖക്കേടു.

൦രംച്ചവാൾ. ന. അറുപ്പുവാൾ.

൦രംമ്മം. ന. വ്രണം.

ഈൎയ്യ. ന. തീൎത്ഥയാത്ര.
ഈൎഷ്ഷ. അല്ലെങ്കിൽ, ഈൎഷ്യ. ന. അസൂയ.
ഈൎഷ്യപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഈൎഷ്യ.) അ. ക്രി. അസൂയപ്പെടുന്നു. ഈൎഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
ഈവണ്ണം. അ. ഇപ്രകാരം.
ഈശൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, നാഥൻ.
ഈശാനൻ. ന. ശിവൻ.
ഈശാന്തമൂല. ന. വടക്കുകിഴക്കേകോണ.
ഈശിത. ന. ഈശന്റെ ഭാവം, ശ്രേഷ്ഠത.
ഈശിത്വം. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഈശ്വര. ന. അറുപതിൽ പതിനൊന്നാമത്തെ വൎഷം.
ഈശ്വരത്വം. ന. ദൈവത്വം.
ഈശ്വരൻ. ന. ൧, ദൈവം. ൨, ശിവൻ. ൩, നാഥൻ.
ഈശ്വരമൂലി. ന. ഒരു മരുന്നു.
ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യം. ന. ദൈവത്തിന്റെഇരിപ്പു, ദൈവത്തിന്റെ അടുപ്പം.
ഈശ്വരസേവ. ന. ദൈവത്തെ പൂജിക്കയുമ്മററും.
ഈശ്വരാധീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ദൈവാധീനമുള്ള, ദൈവത്തിന്റെകീഴിലുള്ള.
ഈശ്വരാനുഗ്രഹം. ന. ദൈവാനുഗ്രഹം.
ഈശ്വരീ. ന. ൧, പാൎവ്വതി. ൨, അണലിവേഗം.
ഈശ്വരേച്ഛ. ന. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം.
ഈഷൽ. അ. ൧, അല്പമായി. ൨, സംശയം.
ഈഷ. ന. കരിവിക്കോൽ.
ഈഷിക. ന. ൧, ആനയുടെ പുരികത്തിന്നു താഴെയുള്ള സ്ഥലം. ൨, തൂലികപ്പുല്ല.
ഈഹ. ന. ൧, ഇച്ഛ. ൨, പ്രയത്നം.
ഈഹാമൃഗം. ന. ചെന്നാ.
ഈഹിത. വി. (തൻ, താ, താം.) വി. ന. ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ട.
ഈള. ന. സ്തുതി. (മ) കഫം, വാനീർ.
ഈളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
ഈളീ. ന. ചെറുവാൾ.
ഈക്ഷണം. ന. ൧, കണ്ണു. ൨, കാഴ്ച.
ഈക്ഷണിക. ന, ലക്ഷണംപറയുന്നവൾ.
ഈക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കാണപ്പെട്ട.
ഈഴം. ന. ലങ്കക്കടുത്ത ഒരു ദിക്കു.
ഈഴച്ചേമ്പു. ന. ഒരുമാതിരിച്ചേമ്പു.
ഈഴപ്പുനമ്പു. ന. ഈഴദേശത്തെ ചൂരൽ.
ഈഴത്തി. ന. ചോകോത്തി.
ഈഴവാത്തി. ന. ചോകോനെക്ഷൌരം ചെയ്യുന്നവൻ, കോമരം.
ഈഴവൻ. ന. ചോകോൻ.
ഈറ. ന. കോപം.
ഈറൻ. വി. നനെഞ്ഞ.
ഈറം. ന. നനവു.
ഈറമ്പന. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഈറെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഈറെ.) അ. ക്രി. കോപിക്കുന്നു.
ഈററു. ന. പ്രസവം.
ഈററ. ന. ഒരു ചെടി.
ഈററക്കുഴൽ. ന. ഒരു മാതിരിക്കുഴൽ.
ഈററപ്പുര. ന. പ്രസവിച്ചുകിടക്കുന്ന മുറി.
ഈററപ്പുല. ന. പ്രസവിച്ചാൽ പത്തു ദിവസം ശേഷക്കാൎക്കുള്ള അശുദ്ധി.
ഈററം. ന. മൃഗങ്ങളുടെ യോനി.
ഈററില്ലം. ന. പ്രസവിച്ചുകിടക്കുന്ന വീടു.
ഈററുനോവു. ന. പ്രസവവേദന.
ഈററുപട്ടി. ന. പ്രസവിച്ച പട്ടി.
ഈററുപാമ്പു. ന. മുട്ടയിട്ട പാമ്പു.
ഈററുപുര. ന. പ്രസവിച്ചു കിടക്കുന്ന മുറി.
ഈറെറടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ഈറെറടു.) അ. ക്രി. പ്രസവവേദനപ്പെടുന്നു.

ഉ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ അഞ്ചാം അക്ഷരം.

ഉക. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഉകാരം. ന. ഉ എന്ന അക്ഷരം.
ഉക്കഴുത്തു. ന. ശൂദ്രസ്ത്രീകളുടെ വിവാഹത്തിങ്കൽ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
ഉക്കാ. ന. പുകവലിപ്പാനുള്ള ഒരുസൂത്രം.
ഉക്കെട്ടു. ന. ഉക്കഴുത്തു.
ഉക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.
ഉക്തി. ന. വാക്കു.
ഉക്രാണം. ന. അഹങ്കാരശബ്ദം.
ഉക്ഥം. ന. സാമവേദം.
ഉഖ. ന. ൧, കലം. ൨, സൂൎയ്യരശ്മി.
ഉഖ്യം. വി. കലത്തിൽ വേവിച്ച.
ഉഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. ൧, കോപമുള്ള. ൨, ഭയങ്കരമായ. ഉഗ്രത.

അല്ലെങ്കിൽ, ഉഗ്രത്വം. ഗു. ന. ഭയങ്കരത്വം.
ഉഗ്ര. ന. ഒരു മരുന്നു, വയമ്പു.
ഉഗ്രൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ ക്ഷത്രിയനുണ്ടായ പുത്രൻ.
ഉഗ്രം. ന. കോപം.
ഉഗ്രഗന്ധ. ന. ൧, വയമ്പു. ൨, അയമോദകം.
ഉഗ്രാണം. ന. ൧, കലവറ. ൨, ഭണ്ഡാരം.
ഉങ്കു. ന. ബലം.
ഉങ്കൻ. ന. ബലമുള്ളവൻ.
ഉങ്കുണം. ന. ൧, പേൻ. ൨, ചെള്ളു.
ഉങ്ങു. ന. ഒരുവൃക്ഷം.
ഉചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, യോഗ്യമായ. ൨, ചേൎച്ചയുള്ള. ൩, കൈക്കൊള്ളത്തക്ക.
ഉച്ച. വി. (ച്ചൻ, ച്ചാ, ച്ചം.) വി. ന. ഉയൎന്ന.
ഉച്ച. ന. മദ്ധ്യാഹ്നം, പകലിന്റെ നടുവു.
ഉച്ചട. ന. ൧, പെരുങ്കോരപ്പുല്ലു. ൨, കരുവിവള്ളി.
ഉച്ചണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
ഉച്ചം. വി. ഉയരമുള്ള. ന. ഉയരം. അ. ഉറക്കെ.
ഉച്ചയം. ന. കണക്കുത്തു.
ഉച്ചരണം. ന. ൧, വാക്കു. ൨, ചൊല്ലുക.
ഉച്ചരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉച്ചരി.) സ. ക്രി. ൧, ശബ്ദിക്കുന്നു. ൨, പറയുന്നു. ൩, ചൊല്ലുന്നു. ഉച്ചരിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഉച്ചരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ശബ്ദിക്കപ്പെട്ട. ൨, പറയപ്പെട്ട. ൩, ചൊല്ലപ്പെട്ട.
ഉച്ചസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന.
ഉച്ചാടനം. ന. അയെക്ക, ആട്ടിക്കളക.
ഉച്ചാരം. ന. ൧, വാക്കു. ൨, വയററിൽ നിന്നൊഴിയുന്നതു.
ഉച്ചാരണം. ന. വാക്കു.
ഉച്ചാരൽ. ന. മകരമാസം ഇരുപത്തെട്ടാം തീയതിയുള്ള ഒരുവിശേഷദിവസം.
ഉച്ചാവച. വി. (ചൻ, ചാ, ചം.) വി. ന. ൧, ഏററക്കുറച്ചിലുള്ള. ൨, പലവിധമായ.
ഉച്ചി. ന. നിറുക.
ഉച്ചൈൎഗ്ഘുഷ്ടം. ന. ഉറെച്ചുപറക, നിലവിളി.
ഉച്ചൈശ്രവസ്സു. ന. ഇന്ദ്രന്റെ കുതിര.
ഉച്ചൈസ്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, ഏററവും ഉയൎന്ന. ൨, ഏററവും ഉറക്കെ.
ഉച്ചൈ. വി. ൧, ഉയൎന്ന. ൨, ഉറക്കെ.
ഉഛിഷ്ടം. വി. ഭക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷിപ്പുള്ള.
ഉഛീൎഷകം. ന. തലയിണ.
ഉഛൃംഖല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. അടക്കമില്ലാത്ത.
ഉഛ്രയം. ന. ഉയരം, ഉന്നതി.
ഉഛ്രായം. ന. മേല്പറഞ്ഞഅൎത്ഥം.
ഉഛ്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉയൎന്ന. ൨, ജനിച്ച. ൩, വളൎന്ന. ൪, ത്യജിക്കപ്പെട്ട.
ഉഛ്വസനം. ന. നെടുവീൎപ്പു, ദീൎഘശ്വാസം.
ഉഛ്വസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ശ്വാസം വലിക്കപ്പെട്ട. ൨, വിടരപ്പെട്ട. ൩, ഊതപ്പെട്ട.
ഉഛ്വാസം. ന. നെടുവീൎപ്പു, ദീൎഘശ്വാസം.
ഉജ്ജാസനം. ന. വധം.
ഉജ്ജയിനി. ന. ഒരു രാജ്യം.
ഉജ്ജൃംഭിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിരിഞ്ഞ.
ഉജ്വലനം. ന. ശോഭ.
ഉജ്വല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, പ്രകാശിച്ച. ൨, ഭംഗിയുള്ള.
ഉജ്വലം. ന. ൧, സ്നേഹം. ൨, പൊൻ.
ഉജ്വലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉജ്വലി.) അ. ക്രി. ശോഭിക്കുന്നു. ഉജ്വലിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഉജ്വലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന, ശോഭിക്കപ്പെട്ട.
ഉജ്ഝിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ഉഞ്ഛവൃത്തി. ന. ഇരിമണികൊണ്ടുള്ള ജീവനം.
ഉഞ്ഛസിലം. ന. ഇരിമണി പെറുക്കുക.
ഉട. ന. ൧, ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം. ൨, ഉടുക്കുക.
ഉടക്കു. ന. ൧, പിടിത്തം. ൨, തടവു. ൩, തൎക്കം. ൪, വില്ലുകുലെക്ക.
ഉടക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (ഉടക്ക.) സ. ക്രി. ൧, പിടിക്കുന്നു. ൨, തടയുന്നു. ൩, തൎക്കിക്കുന്നു. ൪, വില്ലുകുലെക്കുന്നു.
ഉടക്കുളി. ന. ചാട്ടുളി.
ഉടജം. ന. പൎണ്ണശാല.
ഉടഞ്ചാവു. ന. ഭാൎയ്യ ഭൎത്താവിനോടു കൂടെ മരിക്ക.
ഉടഞാണ. ന. അരഞ്ഞാണം.
ഉടൻ. അ. അപ്പോൾ തന്നെ.
ഉടനടി. അ. മേല്പറഞ്ഞഅൎത്ഥം.
ഉടനീളം. ന. ശരീരത്തിന്റെ നീളം.
ഉടനുടൻ. അ. തെരുതെരെ, കൂടക്കൂടെ.
ഉടന്തടി. ന. ഉടഞ്ചാവു.
ഉടപ്പം. ന. സംബന്ധം, ചാൎച്ച.
ഉടപ്പിറന്നവൻ. ന. സഹോദരൻ.

ഉടപ്പിറന്നവൾ. ന. സഹോദരി.
ഉടപ്പിറപ്പു. ന. ക്രടെപ്പിറപ്പു.
ഉടപ്പിറവി. ന. ക, ജനിക്കുമ്പോൾ ക്രടെയുള്ളതു. ഉ, ക്രടെപ്പിറപ്പു.
ഉടമ. ന· ക, ശമ്പളം. ഉ, കൊടുക്കൽ. മ, ആഭരണം.
ഉടമ്പടി. ന. ക, കൃത്തക. ഉ, ഉഭയസമ്മതം.
ഉടമ്പാറ. ന· ഉള്ളാറ.
ഉടയത്തു. ന. നാഥൻ, യജമാനൻ.
ഉടയതമ്പുരാൻ. ന. ദൈവം.
ഉടയവൻ. ന. ഉടയക്കാരൻ, യജമാനൻ.
ഉടയവൾ. ന· ഉടയക്കാരത്തി, യജമാനത്തി.
ഉടയാട. ന. മാനമുള്ളവർ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രത്തിനു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
ഉടയുന്നു. ഞു. വാൻ, (ഉട) അ. ക്രി. പൊട്ടുന്നു, തകരുന്നു. ഉടെക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഉടൽ. ന. ശരീരം.
ഉടൽക്കുറ്റു. ന. ശരീരാവസ്ഥ.
ഉടൽക്കെട്ടു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഉടവു. ന. ക, പൊട്ടൽ, തകച്ചു. ഉ, മെലിച്ചിൽ.
ഉടവാൾ. ന. രാജാവിന്റെ വാൾ.
ഉടുക്കു. ന. ഒരു വാദ്യം, തമ്മിട്ടം.
ഉടുക്കുന്നു. രൂ. പ്പാൻ. (ഉടു.) സ. ക്രി. വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു. ഉടുപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഉടുതുണി. ന. ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
ഉടുപുടവ. ന. സ്ത്രീകൾ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
ഉടുപ്പു. ന. വസ്ത്രം, കുപ്പായം.
ഉടുമ്പു. ന. ഒരു ജന്തു.
ഉഡു. ന. നക്ഷത്രം.
ഉഡുപതി. ന. ചന്ദ്രൻ.
ഉഡുപഥം. ന. നക്ഷത്രമാർഗ്ഗം.
ഉഡുപൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
ഉഡുപം. ന. പൊങ്ങുതടി.
ഉഡ്ഡാമര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വിശേഷമായുള്ള, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
ഉഡ്ഡിനം. ന. മേല്പോട്ടുപോക.
ഉണക്കു. ന. ശോഷണം, വരൾച്ച.
ഉണക്കം. ന. ശോഷിപ്പു, വരൾച്ച.
ഉണക്കലരി. അല്ലെങ്കിൽ. ഉണങ്ങലരി. ന. പച്ചരി, പുഴുങ്ങാത്ത നെല്ലിന്റെ അരി.
ഉണക്കൽ. അല്ലെങ്കിൽ, ഉണങ്ങൽ. ന· ക, ഉണക്കലരി. ഉ, ഉണങ്ങുക.
ഉണങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ, (ഉണങ്ങ.) അ ക്രി. ശോഷിക്കുന്നു, വരളുന്നു. ഉണക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഉണരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (ഉണർ.) അ. ക്രി. ഉറക്കത്തിൽ നിന്നു വേർപെടുന്നു.
ഉണർത്തുന്നു. സ. ക്രി. ഉണരുന്നതിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഉണ്ണു. ന. ക, ഉറക്കത്തിൽനിന്നു വേർപെടുക. ഉ, ജാഗ്രത.
ഉണവു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഉണ്ണിൽ. അല്ലെങ്കിൽ. നുണിൽ. ന· ചെറിയ ചൊറി.
ഉണ്ടു. അ. ഭവിക്കുന്നു.
ഉണ്ട. ന. ക, ഉരുള. ഉ, കട്ട. മ, ഗുളിക. രു, ഒരു വലഹാരം. ഒ, വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കളിക്കുന്ന ഒരു കളി.
ഉണ്ടക്കോൾ. ന. ക, വെടിക്കൊണ്ടു വ്രണം.
ഉണ്ടപ്പാച്ചിൽ. ന. ഉണ്ട പോകുന്ന അകലം.
ഉണ്ടപ്പായൽ. ന· വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു പുല്ല.
ഉണ്ടപ്പെട്ടി. ന. വെടിയുണ്ട സൂക്ഷിക്കുന്ന പാത്രം.
ഉണ്ടവല. ന. മീൻ പിടിക്കുന്ന ചെറിയ വല.
ഉണ്ടവില്ല. ന. കല്ലുവെച്ചതെറിയുന്നവില്ല.
ഉണ്ടാക്കുന്നു. യി. വാൻ· (ഉണ്ടാക.) അ. ക്രി. ക, ജനിക്കുന്നു. ഉ, കിട്ടുക്കുന്നു. മ, വേകുന്നു. ഉണ്ടാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഉണ്ടിക. ന. ഒരു മാതിരി മുദ്ര.
ഉണ്ടികക്കലശം. ന. തിരുവപ്പണം സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു പെട്ടി.
ഉണ്ടികപ്പണം. ന. തിരുവപ്പണം.
ഉണ്ണാക്കു. ന. അണ്ണാക്കു.
ഉണ്ണി. ന. ക, ചെറിയ പൈതൽ. ഉ, ഒരു ജാതിക്കാരൻ. മ, പശുവിന്മേലെ വട്ടൻ.
ഉണ്ണിത്തണ്ടു. ന. വാഴപ്പിണ്ടി.
ഉണ്ണിമാങ്ങ. ന. ചെറിയമാങ്ങ.
ഉണ്ണിയപ്പം. ന. ചെറിയ അപ്പം.
ഉണ്ണുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ഊൺ.) സ. ക്രി. ക, ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഉ, മുല കുടിക്കുന്നു.
ഉത. അ. ക, സംശയം. ഉ, ചോദ്യം. മ, ചേച്ചു. രു, പക്ഷാന്തരം.
ഉത. ന. ക, ഊന്നു. ഉ, തോക്കിന്റെ ഇടിപ്പു. മ, കാലുകൊണ്ടുള്ള കുതിപ്പു.
ഉതയ്ക്കുന്നു. കി. വാൻ. (ഉതക.) അ. ക്രി. ഉപകരിക്കുന്നു.
ഉതവു. അ. ക, സംശയം. ഉ, ചോദ്യം. മ, ചേച്ചു. രു, പക്ഷാന്തരം.
ഉതം. വി. നെയ്യപ്പെട്ട.
ഉതമ്പം. ന. ഒരുവക്ഷം.
ഉതളി. ന. ക, ഒരുതോല്പാത്രം. ഉ, മൂത്രാശയം.
ഉതളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉതളി.) അ ക്രി. കാറ്റു കൊണ്ടു ചീക്കുന്നു.

ഉതറൽ. ന. കുലുക്കി വിടീക്കൽ.
ഉതറുന്ന. ദി. വാൻ. (ഉതർ.) അ. ക്രി. കുലുക്കിവിടിക്കുന്ന.
ഉതാഹൊ. അ. ക, സംശയം. ഉ, ചോദ്യം. ന, ചേച്ച. ര, പക്ഷാന്തരം.
ഉതി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഉതിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ഉരി.) അ. ക്രി. ചിറക്കുന്ന.
ഉതിപ്പു. ന. ചിറൽ.
ഉതിരു. ന. ക, കുലയിൽനിന്നു പൊഴിക. ഉ, ഉരിമണി.
ഉതിരുന്ന. ന്ന. വാൻ. (ഉതിർ.) അ. ക്രി. കുലയിൽനിന്നു പൊഴിയുന്ന. ഉതിക്കുൻ. ഉതിത്തുന്ന. സ. ക്രി.
ഉതിച്ചു. ന. പൊഴിച്ചിൽ.
ഉതിപ്പു. ന. പൊഴിച്ചിൽ.
ഉതിമ്മണി. ന. പൊഴിഞ്ഞ ധാന്യം.
ഉതിമ്മ. ന. പൊഴിച്ചിൽ.
ഉതെക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ഉതെ.)സ. ക്രി. ക, കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടി അമക്കുന്നു. ഉ, കാൽ ഇടറുന്നു.
ഉതെപ്പു. ന. ക, ചവിട്ടു. ഉ, ഇടച്ച.
ഉൽക. വി.(കൻ, കാ, കം.) വി.ന. ക, ദുഃഖമുള്ള. ഉ, ഒഴിഞ്ഞ. ന, ആഗ്രഹമുള്ള.
ഉൽകം. ന. അവസരം.
ഉൽക്കട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. ക, അധികമായ. ഉ, മദ്യപാനം ചെയ്യു. ന, ഭ്രാന്തുള്ള. ര, ഒപ്പനിരപ്പില്ലാത്ത.
ഉൽക്കടം. ന. ക, ഒരു വൃക്ഷം, ഇലവങ്ങം. ഉ, മദ്യപാനം. ന, മദം.
ഉൽക്കണ്ഠ. ന. ആധി.
ഉൽക്ക. വി. (ക്കൻ, ക്കാ, ക്കം.) വി. ന. ക, ദുഃഖമുള്ള. ഉ, ആഗ്രഹമുള്ള.
ഉൽക്ക.ന.ക,തീക്കൊള്ളി.ഉ,കൊള്ളിമീൻ.
ഉൽക്കര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, ഉയർത്തുന്ന. ഉ, ക്രമ്പൽകൂട്ടുന്ന.
ഉൽക്കരം. ന. ക, ധാന്യങ്ങളുടെ ക്രമ്പാരം. ഉ, ക്രമ്പൽ.
ഉൽക്കർഷ. വി. (ക്രൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠമായ. ഉ, അധികമായ. ന, വലിക്കുന്ന.
ഉൽക്കർഷം. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠത. ഉ, അധികത്വം. ന, വർദ്ധനവു. ര, വലിക്ക.
ഉൽക്കർഷിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ഉൽക്കർഷി.) അ. ക്രി. അതിക്രമിക്കുന്നു.
ഉൽക്കലിക. ന. ആധി.
ഉൽക്കാരം. ന. ക, പതിരുപിടിക്ക. ഉ, കൂടുകൂട്ടുക.
ഉൽക്കിണ്ണനം. ന. ക, വിതുക. ഉ, വിതെക്കു.
ഉൽകൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠമായ. ഉ, അധികമായ. ന, ആകർഷിക്കപ്പെട്ട.

ഉൽക്കോചം. ന. കൈക്കൂലി.
ഉൽക്രോശം. ന. ക, ഞരമ്പുക്ഷി. ഉ, വൈരം. ന, നിലവിളി.
ഉൽഖാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.ന. ക, വേരോടെ പറിക്കപ്പെട്ട. ഉ, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ഉത്തപ്പു. വി. പൂൻ, പൂാ, പൂം.) വി. ന. ക, ചുട്ട. ഉ, കഴുകിയ.
ഉത്തപ്പം. ന. ഉണങ്ങിയ ഇഞ്ചി.
ഉത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. നനെഞ്ഞ.
ഉത്തമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. നല്ല, ശ്രേഷ്ഠമായ, പ്രധാനമായ.
ഉത്തമൻ. ന. പതിനാലുമനുക്കളിൽ മൂന്നാമത്തെ മനു.
ഉത്തമപുരുഷൻ. ന. ക,നല്ലമനുക്ഷ്യൻ. ഉ, വിഷ്ണു. ന, മൂന്നാമത്തെക്രിയാപദം.
ഉത്തമർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം. വി. ന. കടംകൊടുത്ത.
ഉത്തമാംഗം. ന. തല.
ഉത്തംസം. ന. ക, കാതിലിടുന്ന ആഭരണം. ഉ, തലയിൽകെട്ടുന്ന ആഭരണം.
ഉത്തരകായ്യം. ന. ശേഷക്രിയ.
ഉത്തരക്രിയകൾ. ന. ശേഷക്രിയകൾ.
ഉത്തരണം. ന. കടക്കുക.
ഉത്തരപദം. ന. പിന്നത്തെ പദം.
ഉത്തരപ്രത്യുത്തരം. ന. ഉത്തരത്തിനുത്തരം.
ഉത്തരഫൽഗുനി. ന. ഉത്രം, പന്ത്രണ്ടാം നക്ഷത്രം.
ഉത്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, പിന്നത്തെ. ഉ, ശ്രേഷ്ഠമായ. ന, വടക്കുള്ള.
ഉത്തരം. ന. ക, ഉത്രംനാൾ. ഉ, പ്രതിവാക്യം. ന, വിട്ടപണിയുമ്പോൾ ഭിത്തിക്കുമീതെ വെക്കുന്ന ഒരു മരം. ര, ഉത്തരവു. ഇ, വടക്കു.
ഉത്തരംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. വെള്ളംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ട.
ഉത്തരംഗം. ന. വാതിലിനുമീതെ വളച്ചു പണിയുന്ന വെക്കുന്ന ഒരു തടി.
ഉത്തരവു. ന. ക, ഉത്തരം. ഉ, കല്പന. ന, അനുവാദം.
ഉത്തരവാദം. ന. ക,ചുമതല. ഉ,ജാമ്യം.
ഉത്തരവാദി. ന. ക, ചുമതലക്കാരൻ, പ്രതിവാദി. ഉ, ജാമ്യക്കാരൻ.
ഉത്തരസാക്ഷി. ന. പ്രതിസാക്ഷി.
ഉത്തരാ. ന. ക, വടക്കു. ഉ, ഉത്രം. ന, ഉത്രാടം. ര, ഉത്രട്ടാതി.
ഉത്തരാധിക്കു. ന. വടക്കേദിക്കു.
ഉത്തരാഭദ്ര. ന. ഉത്രട്ടാതി നക്ഷത്രം.
ഉത്തരാഭാസം. ന. സാരമില്ലത്ത ഉത്തരം.

ഉത്തരായണം. ന. ആദിത്യന്റെ വടക്കോട്ടുള്ള ഗതി.
ഉത്തരാദ്ധം. ന. രണ്ടാമത്തെ പാതി.
ഉത്തരാഷാഢ. ന. ഉത്രാടംനക്ഷത്രം.
ഉത്തരാസംഗം. ന. മേല്പുടവ.
ഉത്തരീയം. ന. മേല്പുടവ.
ഉത്തരേദ്യുസു. അ. മേലെദിവസം.
ഉത്തരോത്തരം. അ. മേല്ക്കുമേൽ.
ഉത്താന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, മലൎന്ന. ൨, ആഴമില്ലാത്ത.
ഉത്താനശയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മലൎന്നുകിടക്കുന്ന.
ഉത്താനശയൻ. ന. ൧, കൊച്ചുപൈതൽ ൨, മലൎന്നുകിടക്കുന്നവൻ.
ഉത്താനശയാ. ന. ൧, കൊച്ചുപെൺപൈതൽ. ൨, മലൎന്നുകിടക്കുന്നവൾ.
ഉത്താനശായി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. മലൎന്നുകിടക്കുന്ന.
ഉത്താല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, വേഗമുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠമായ. ൩, പ്രയാസമുള്ള. ൪, ഭയങ്കരമായ.
ഉത്താലം. ന. കുരങ്ങു.
ഉത്തീൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. കടക്കപ്പെട്ട.
ഉത്തുംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ഉന്നതമായ, ഉയൎന്ന.
ഉത്ഥാനം. ന. ൧, പൌരുഷം. ൨, എഴുന്നേല്പു. ൩, സേന. ൪, ശാസ്ത്രം. ൫, സന്തോഷം. ൬, മുററം. ൭, രോഗത്തിന്റെ ആദികാരണം.
ഉത്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, എഴുന്നേററ. ൨, പുറപ്പെട്ട. ൩, ഉയൎന്ന. ൪, ജനിച്ച.
ഉല്പതനം. ന. ൧, ജനനം, ഉത്ഭവം. ൨, മേല്പോട്ടുള്ള ചാട്ടം.
ഉല്പതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉല്പതി.) അ. ക്രി. മേല്പോട്ടുചാടുന്നു. **ഉല്പതിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉല്പതിതൃ. വി. (താ, താ, തൃ.) വി. ന. മേല്പോട്ടു ചാടുന്ന.
ഉല്പതിഷ്ണു. വി. (ത്രിഷ്ണു.) വി. ന. മേല്പോട്ടു ചാടുകശീലമുള്ള.
ഉല്പത്തി. ന. ൧, ഉത്ഭവം, ജനനം. ൨, ആരംഭം. ൩, ദ്രവ്യംകൊടുത്തു തേടിയ നിലവും പുരയിടവും.
ഉല്പന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, ഉത്ഭവിച്ച, ജനിച്ച. ൨, ലഭിച്ച.
ഉല്പല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ശോഷിച്ച, നേൎത്ത.
ഉല്പലം. ന. ൧, കരിംകൂവളം. ൨, താമര.
ഉല്പലശാരിബ. ന. ഒരുപച്ചമരുന്നു, പാൽവള്ളി.
ഉല്പലാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. ന. കരിംകൂവളപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ള.
ഉല്പലാക്ഷീ. ന. സുന്ദരി.
ഉല്പാടനം. ന. ൧, പിളൎപ്പു. ൨, വേരോടെ പറിക്ക.
ഉല്പാടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വേരോടെ പറിക്കപ്പെട്ട.
ഉല്പാതം. ന. ഭൂകമ്പം, ധൂമകേതു, വാൽനക്ഷത്രം, ഇത്യാദി.
ഉല്പാദക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ജനിപ്പിക്കുന്ന.
ഉല്പാദകൻ. ന. ൧, ജനിപ്പിക്കുന്നവൻ. ൨, എട്ടുകാലി.
ഉല്പാദനം. ന. ജനനം.
ഉല്പാദിക. ന. വെളുത്ത ഉറുമ്പു.
ഉല്പാദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉല്പാദി.) അ. ക്രി. ജനിക്കുന്നു, ഉണ്ടാകുന്നു. **ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉല്പാദി. ന. ധനം, ദ്രവ്യം.
ഉല്പാസം. ന. കുററടിവാക്കു.
ഉല്പ്രേക്ഷ. ന. ൧, ഉദാസീനത. ൨, ഒരലങ്കാരം.
ഉല്ഫുല്ലം. വി. വിടുൎന്ന.
ഉത്രട്ടാതി. ന. ഇരുപത്താറാം നക്ഷത്രം.
ഉത്രം. ന. പന്ത്രണ്ടാം നക്ഷത്രം.
ഉത്രാടം. ന. ഇരുപത്തൊന്നാംനക്ഷത്രം.
ഉത്സം. ന. അരുവിയാറു.
ഉത്സൎഗ്ഗം. ന. ൧, വിടുതൽ. ൨, കൊടുക്കൽ.
ഉത്സൎജ്ജനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉത്സൎജ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉത്സൎജ്ജി.) സ. ക്രി. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു, അയെക്കുന്നു.
ഉത്സവം. ന. ൧, കൊടിയേററു, ഘോഷം. ൨, മദം. ൩, ഇഛ.
ഉത്സാദനം. ന. ൧, സുഗന്ധംപൂചുക. ൨, കരേറുക. ൩, പൊക്കുക. ൪, നശിപ്പിക്ക. ൫, അവയവങ്ങൾ തിരുമ്മുക.
ഉത്സാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, സുഗന്ധം പൂചപ്പെട്ട. ൨, കരേററപ്പെട്ട. ൩, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ഉത്സാരകൻ. ന. വാതിൽകാക്കുന്നവൻ.
ഉത്സാഹം. ന. ഉദ്യോഗം, സന്തോഷം.
ഉത്സാഹവൎദ്ധനം. ന. ശൌൎയ്യം.
ഉത്സാഹി. വി. (ഹീ, ഹിനീ, ഹി.) വി. ന. ഉത്സാഹമുള്ള.
ഉത്സാഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉത്സാഹി.) സ. ക്രി. ഉദ്യോഗിക്കുന്നു. **ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഉത്സുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ.
ഉത്സൂരം. ന. വൈകുന്നേരം.
ഉത്സൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ത്യജിക്കപ്പെട്ട.

ഉത്സേകം. ന. മദം, അഹങ്കാരം.
ഉത്സേധം. ന. ൧, ഉയൎച്ച. ൨, ശരീരം. ൩, വധം.
ഉദ. അല്ലെങ്കിൽ, ഉൽ. അ. ഇതുസംസത പദങ്ങൾക്കുമുൻപെ വെക്കപ്പെടുന്ന ഒരവ്യയപദം. ൧, വലിപ്പം. ൨, മീതെ. ൩, അഹങ്കാരം. ൪, പ്രസിദ്ധം. ൫, ശക്തി. ൬, വേർപാടു. ൭, ബന്ധനം. ൮, സഹായമില്ലായ്മ.
ഉദൽ. ന. ൧, വടക്കു. ൨, പിന്നെ.
ഉദകക്രിയ. ന. മരിച്ചവൎക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
ഉദകം. ന. വെള്ളം.
ഉദക്യ. ന. തീണ്ടായിരുന്നവൾ.
ഉദഗയനം. ന. ഉത്തരായണം.
ഉദഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. ഉൽകൃഷ്ടമായ, ഉന്നതമായ.
ഉദജം. ന. ൧, പശുവടിക്ക. ൨, താമരപ്പൂവു.
ഉദഞ്ചനം. ന. ൧, മൂടി, അടുപ്പു. ൨, മേല്പോട്ടെറിക.
ഉദഞ്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മേല്പോട്ടിടപ്പെട്ട, ഉയൎത്തപ്പെട്ട.
ഉദധി. ന. സമുദ്രം.
ഉദന്തം. അല്ലെങ്കിൽ, ഉദന്തകം. ന. വൎത്തമാനം, കഥ.
ഉദന്തിക. ന. തൃപ്തി.
ഉദന്യ. ന. ദാഹം, വെള്ളംകുടിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം.
ഉദന്വാൻ. ന. സമുദ്രം.
ഉദപാനം. ന. കിണരു.
ഉദയകാലം. ന. ഉഷസ്സു.
ഉദയപൎവ്വതം. ന. കിഴക്കുള്ള ഒരു പൎവ്വതം.
ഉദയം. ന. ൧, ഉത്ഭവം, ജനനം. ൨, ഉഷസ്സു. ൩, ഉദയപൎവ്വതം. ൪, വെളിച്ചം. ൫, സൌഭാഗ്യം.
ഉദയരാഗം. ന. ഒരു രാഗം.
ഉദരഗ്രന്ഥി. ന. ഒരു ദീനം.
ഉദരത്രാണം. ന. ചട്ട.
ഉദരപിശാചൻ. ന. വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
ഉദരപൂരണം. ന. വയറുനിറെക്ക.
ഉദരപൂൎത്തി. ന. വയറുനിറെക്ക.
ഉദരപോഷണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉദരംഭരി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. തന്നെത്താൻ പോററുന്ന.
ഉദരരോഗം. ന. താഴെവരുന്ന അൎത്ഥം.
ഉദരവ്യഥ. ന. വയററിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
ഉദരവ്യാധി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉദരാമയം. ന. ഉദരവ്യാധി.
ഉദരാവൎത്തം. ന. നാഭി, പൊക്കിൾ.
ഉദരില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തടിച്ച, വണ്ണമുള്ള.
ഉദൎക്കം. ന. വരുംഫലം.
ഉദവസിതം. ന. ഭവനം.
ഉദശ്ചിത്തു. ന. മോരു.
ഉദാത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ൧, ഔദാൎയ്യമുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
ഉദാത്തം. ന. ൧, സ്വരഭേദം. ൨, ദാനം.
ഉദാനൻ. ന. പഞ്ചവായുക്കളിൽ ഒന്നു.
ഉദാര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, ഔദാൎയ്യമുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ഉദാരത. ഗു. ന. ഔദാൎയ്യം.
ഉദാരശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഔദാൎയ്യശീലമുള്ള.
ഉദാസീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, ബന്ധുവും ശത്രുവുമല്ലാത്ത. ൨, ജാഗ്രതയില്ലാത്ത. ഉദാസീനത. ഗു. ന. ൧, ഉപേക്ഷ. ൨, ജാഗ്രതയില്ലായ്മ. ൩, മടി.
ഉദാസ്ഥിതൻ. ന. ൧, ഒററുകാരൻ. ൨, വാതിൽ കാവല്ക്കാരൻ. ൩, പ്രമാണി.
ഉദാഹരണം. ന. ൧, ദൃഷ്ടാന്തം. ൨, വൎണ്ണനം. ൩, തൎക്കശാസ്ത്രത്തിലുള്ള ഒരു ലക്ഷണം. ൪, പറയുക.
ഉദാഹാരം. ന. ൧, വാക്യാരംഭം. ൨, മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥങ്ങൾ.
ഉദാഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.
ഉദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉദി.) അ. ക്രി. ഉത്ഭവിക്കുന്നു, ജനിക്കുന്നു. ഉദിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഉദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പറയപ്പെട്ട. ൨, ഉദിച്ച. ൩, ഉണ്ടായ.
ഉദിപ്പു. ന. ഉദിക്ക.
ഉദീചി. ന. വടക്കു.
ഉദീചീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. വടക്കുള്ള.
ഉദീച്യം. ന. ൧, ശരാവതിനദിയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഭൂമി. ൨, രാമച്ചം.
ഉദീരണം. ന. പറക.
ഉദീരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.
ഉദീൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. ൧, ഔദാൎയ്യമുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ൩, കടുപ്പമുള്ള.
ഉദുംബരപൎണ്ണി. ന. ഒരുതൈ, നാകദന്തി.
ഉദുംബരം. ന. ൧, അത്തിവൃക്ഷം. ൨, ചെമ്പു. ൩, ഉമ്മരം.
ഉദൂഖലം. ന. ൧, ഉരൽ. ൨, ഗുൽഗുലു.
ഉദൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം. വി. ന.

൧, പരുപരുപ്പുള്ള. ൨, വിവാഹംചെയ്യപ്പെട്ട. ൩, വർദ്ധിച്ച.

ഉദ്ദൃഢരാഗം. ന. അതിസ്നേഹം.

ഉദ്ദതജാനു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. കാൽ നീളമുള്ള.

ഉദ്ദത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉയർന്ന. ൨, ഛർദ്ദിച്ച.

ഉദ്ദമനിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ൧, പോകത്തക്ക. ൨, കരേററത്തക്ക.

ഉദ്ദമനീയം. ന. വസ്ത്രവും ഉത്തരീയവും.

ഉദ്ദളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വീണ, പൊഴിഞ്ഞ.

ഉദ്ദാഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ഏററമുള്ള, അധികമായ. അ. ഏററവും.

ഉദ്ദാതാവു. ന. സാമവേദംപഠിച്ചവൻ, സാമവേദക്കാരൻ.

ഉദ്ദാരം. ന. ൧, ഏമ്പക്കം. ൨, ഛർദ്ദി.

ഉദ്ദിരണം. ന. ഛർദ്ദി.

ഉദ്ദീഥം. ന. സാമവേദത്തിൽ ഒരുഭാഗം.

ഉദ്ദൂർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. ഉയർത്തിയ, ഉയർത്തപ്പെട്ട.

ഉദ്ദ്യാഹം. ന. മേല്പോട്ടെടുക്ക.

ഉദ്ഘനം. ന. ചെത്തുന്നതിനു താഴെ വെക്കുന്ന തടി.

ഉദ്ഘം. ന. ശ്രേഷ്ഠം.

ഉദ്ഘസം. ന. ഇറച്ചി.

ഉദ്ഘാടനം. ന. ൧, വെള്ളംകോരുന്ന യന്ത്രം. ൨, തുറക്കുന്ന യന്ത്രം.

ഉദ്ഘാടിതജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള.

ഉദ്ഘാടിത. വി. (തൻ, താ, തം. വി. ന. ൧, പ്രയത്നംചെയ്യപ്പെട്ട. ൨, തുറക്കപ്പെട്ട. ൩, ഉയർത്തപ്പെട്ട.

ഉദ്ഘാതം. ന. ൧, ആരംഭം. ൨, ആയുധം. ൩, അടിക്ക, മുറിക്ക. ൪, മുറിവു.

ഉദ്ദണ്ഡത. ന. ൧, ബലം. ൨, ദുരഹങ്കാരം. ൩, ക്രൂരത.

ഉദ്ദണ്ഡൻ. ന. ൧, ബലമുള്ളവൻ. ൨, ദുരഹങ്കാരമുള്ളവൻ. ൩, ക്രൂരൻ.

ഉദ്ദന്തുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, ഉയർന്ന. ൨, ഭയങ്കരമുള്ള. ൩, വലിയ പല്ലുള്ള.

ഉദ്ദംശം. ന. മൂട്ട.

ഉദ്ദാനം. ന. ബന്ധനം.

ഉദ്ദാമം. ന. ൧, വിടപ്പെട്ട. ൨, അയെക്കപ്പെട്ട.

ഉദ്ദാലം. ന. നൎവ്വരിവൃക്ഷം.

ഉദ്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ബന്ധിക്കപ്പെട്ട.

ഉദ്ദിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

ഉദ്ദിപക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന.

ഉദ്ദിപകം. ന. ചുട്ടുറുമ്പു.

ഉദ്ദിപനം. ന. ജ്വലിക്ക, പ്രകാശിക്ക.

ഉദ്ദിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട, ജ്വലിക്കപ്പെട്ട, ജ്വലിച്ച.

ഉദ്ദേശം. ന. ൧, ഊഹിച്ചിട്ടുള്ള നിശ്ചയം. ൨, സംശയം.

ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ, (ഉദ്ദേശി.) സ. ക്രി. ൧, സംശയിക്കുന്നു. ൨, ഊഹിച്ചുനിശ്ചയിക്കുന്നു.

ഉദ്ധത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അഹങ്കാരമുള്ള.

ഉദ്ധരണം. ന. ൧, പൊക്കുക. ൨, വെരോടെ പറിക്ക.

ഉദ്ധരണി. ന. ചെറിയ തവി.

ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ, (ഉദ്ധരി.) സ. ക്രി. ൧, പൊക്കുന്നു. ൨, രക്ഷിക്കുന്നു. ൩, പറിക്കുന്നു. ൪, താങ്ങുന്നു. **ഉദ്ധരിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

ഉദ്ധർഷം. ന. ഉത്സവം.

ഉദ്ധവം. ന. ഉത്സവം.

ഉദ്ധാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, കരേറിയ. ൨, ഛർദ്ദിച്ച.

ഉദ്ധാനം. ന. അടുപ്പു.

ഉദ്ധാരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പൊക്കുന്ന.

ഉദ്ധാരണം. ന. ൧, പൊക്കുക. ൨, രക്ഷണം.

ഉദ്ധാരം. ന. ൧, കടം. ൨, പൊക്കുക. ൩, രക്ഷ. ൪, അടുപ്പു.

ഉദ്ധാരാ. ന. ഒരു മരുന്നു, അമൃതുവള്ളി.

ഉദ്ധുത. അല്ലെങ്കിൽ **ഉദ്ധൂത.** വി. (തൻ, താ, തം..) വി. ന. ഇളക്കപ്പെട്ട.

ഉദ്ധൂനനം. ന. ഇളക്കം.

ഉദ്ധൂളനം. ന. ൧, പൂചുക. ൨, വിതറുക.

ഉദ്ധൂളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പൂചപ്പെട്ട. ൨, വിതറപ്പെട്ട.

ഉദ്ധൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, എടുക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉയർത്തപ്പെട്ട. ൩, രക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ൪, വേരോടെ പറിക്കപ്പെട്ട.

ഉദ്ബണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, സ്പഷ്ടമായ. ൨, വർദ്ധിച്ച.

ഉദ്ബം. ന. മറുപിള്ള.

ഉദ്ഭട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. ൧, ശ്രേഷ്ഠമായ. ൨, മഹിമയുള്ള.

ഉദ്ഭടൻ. ന. ആദിത്യൻ.

ഉദ്ഭടം. ന. ആമ.

ഉദ്ഭവം. ന. ജനനം.

ഉദ്ഭവിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (ഉദ്ഭവി.) അ. ക്രി. ജനിക്കുന്നു. **ഉദ്ഭവിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ഉദ്ഭിജ്ജ. വി. ജ്ജൻ. ജ്ജാ, ജ്ജം.) വി. ന. കിളുക്കുന്ന.
ഉദ്ഭിജ്ജം. ന. മുള, കൂമ്പു.
ഉദ്ഭിദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. മുളെക്കുന്ന.
ഉദ്ഭിദം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ഉപ്പു. ൨, മുള, കൂമ്പു.
ഉദ്ഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ജനിച്ച. ൨, ഉയൎന്ന.
ഉദ്ഭൂമം. ന. ൧, കുണ്ഠിതം. ൨, മേല്പോട്ടു ചാടുക. ൩, ചുററൽ.
ഉദ്യതനം. ന. ൧, ഉയൎത്തുക. ൨, പ്രയത്നം. ൩, ഉത്സാഹം.
ഉദ്യത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉയൎത്തപ്പെട്ട. ൨, ഉത്സാഹമുള്ള.
ഉദ്യതം. ന. അദ്ധ്യായം.
ഉദ്യമം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഉദ്യമനം.** ന. ഉത്സാഹം.
ഉദ്യാനം. ന. ൧, പൂങ്കാവു. ൨, പുറപ്പാടു. ൩, പ്രയോജനം.
ഉദ്യാപനം. ന. പൂജാവസാനം.
ഉദ്യുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ഉത്സാഹമുള്ള.
ഉദ്യോഗം. ന. ൧, ഉത്സാഹം ൨, പ്രയത്നം. ൩, അധികാരം.
ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. ന. അധികാരി.
ഉദ്യോഗി. വി. (ഗീ, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. ഉത്സാഹമുള്ള.
ഉദ്യോഗിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉദ്യോഗി.) അ. ക്രി. ഉത്സാഹിക്കുന്നു, ശ്രമിക്കുന്നു. **ഉദ്യോഗിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉദ്യോത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രകാശിച്ച.
ഉദ്യോതമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്ന.
ഉദ്രവം. അല്ലെങ്കിൽ **ഉദ്രാവം.** ന. ൧, ഓട്ടം. ൨, ഒഴുക്കു.
ഉദ്രം. ന. കഴുനാ.
ഉദ്രിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, വേർതിരിഞ്ഞ. ൨, തെളിവുള്ള. ൩, വൎദ്ധിച്ച.
ഉദ്രേകം. ന. ൧, ആരംഭം. ൨, വൎദ്ധന. ൩, അധികത്വം.
ഉദ്വൎത്തനം. ന. ൧, മൈപ്പിടിക്ക. ൨, കരേറുക. ൩, സുഗന്ധം തളിക്ക.
ഉദ്വൎത്ത. വി. (ൎത്തൻ, ൎത്താ, ൎത്തം.) വി. ന. ൧, അധികമായ. ൨, ശേഷിച്ച.
ഉദ്വൎത്തം. ന. ശേഷിപ്പു.
ഉദ്വസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉദ്വസി.) സ. ക്രി. ൧, കൊല്ലുന്നു. ൨, അയെക്കുന്നു. **ഉദ്വസിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഉദ്വഹനം. ന. ൧, എടുക്ക. ൨, വിവാഹം.
ഉദ്വഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉദ്വഹി.) സ. ക്രി. ൧, വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. ൨, എടുക്കുന്നു.
ഉദ്വാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ഛൎദ്ദിച്ച.
ഉദ്വാന്തൻ. ന. മദം അടങ്ങിയ ആന.
ഉദ്വാസനം. ന. ൧, വധം, കുല. ൨, അയെക്കുക.
ഉദ്വാഹനം. ന. ൧, വിവാഹം. ൨, നിലമുഴുക.
ഉദ്വാഹം. ന. വിവാഹം.
ഉദ്വാഹിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ഉദ്വാഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉയൎത്തപ്പെട്ട, മേല്പോട്ടുനോക്കിയ. ൨, വേരോടെ പറിക്കപ്പെട്ട.
ഉദ്വിഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. ൧, ദുഃഖമുള്ള. ൨, വിരഹദുഃഖമുള്ള.
ഉദ്വൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ൧, ഛൎദ്ദിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉയൎത്തപ്പെട്ട. ൩, അടക്കമില്ലാത്ത.
ഉദ്വേഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. വേഗം പോകുന്ന.
ഉദ്വേഗം. ന. ൧, ഭയം. ൨, കരേററം. ൩, അടെക്കാ.
ഉദ്വേഗൻ. ന. വേഗം ഓടുന്നവൻ.
ഉന്തു. ന. ൧, തള്ളു. ൨, കൂനു. ൩, വെള്ളത്തിലെ അഴുക്കു.
ഉന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (ഉന്തു.) സ. ക്രി. തള്ളുന്നു. **ഉന്തിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഉന്ദുരു. ന. എലി.
ഉന്നത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉയൎന്ന, പൊക്കമുള്ള.
ഉന്നതാനത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉയൎന്നുംതാണുമുള്ള.
ഉന്നതി. ന. ൧, വൎദ്ധന. ൨, ഉയരം.
ഉന്നം. ന. ലാക്കു.
ഉന്നമനം. ന. ഉയൎത്തുക.
ഉന്നമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉന്നമി.) സ. ക്രി. ഉയൎത്തുന്നു. **ഉന്നമിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഉന്നമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉയൎത്തപ്പെട്ട.
ഉന്നമ്ര. വി. (മ്രൻ, മ്രാ, മ്രം.) വി. ന. ഉയൎത്തപ്പെട്ട.
ഉന്നയനം. ന. ൧, വിചാരം. ൨, ഊഹം. ൩, ഉയൎത്തുക.
ഉന്നയം. ന. ഉയൎത്തുക, പൊക്കുക.
ഉന്നാമം. ന. ഉയൎത്തുക.
ഉന്നായം. ന. ഉയൎത്തുക.
ഉന്നിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉന്നി.) അ. ക്രി. ൧, നിശ്ചയിക്കുന്നു. ൨, സംശയിക്കുന്നു.
ഉന്നുന്നു. ന്നി. വാൻ. (ഉന്നു.) സ. ക്രി.

ക, ലാക്കുനോക്കുന്നു. ഉ, ഒരു കാര്യത്തി
ന്മേൽ തന്നെ മനസ്സുറപ്പിക്കുന്നു.
ഉന്നേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന.
ഊഹിക്കത്തക്ക.
ഉന്നേയം. ന. ലാക്കു, കുറി.
ഉന്മത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി.
ന. ക, ഭ്രാന്തുള്ള. ഉ, ലഹരിപിടിച്ച.
ഉന്മത്തം. ന. ഒരു തൈ, ഉമ്മം.
ഉന്മഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.
ന. കൊല്ലപ്പെട്ട.
ഉന്മദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന.) ക,
ഭ്രാന്തുള്ള. ഉ, ലഹരിപിടിച്ച.
ഉന്മദം. ന. ഭ്രാന്ത.
ഉന്മദിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണു, ഷ്ണു, ഷ്ണു. വി. ന.
ക, ഭ്രാന്തുള്ള ഉ, ലഹരിപിടിച്ച.
ഉന്മനസ്സു. വി. (ശ്രീക്കു.) വി. ന. ക, ശ്ര
ദ്ധയോടുകൂടിയ. ഉ, മനസ്സുപതുമുള്ള.
ഉന്മാഥം. ന. ക, കണി. ഉ, വധം.
ഉന്മാദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ഭ്രാ
ന്തുള്ള.
ഉന്മാദവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.)
വി. ന. ഭ്രാന്തുള്ള.
ഉന്മീലനം. ന. ക, കണ്ണുമിഴിക്ക. ഉ,
വിടിരുക.
ഉന്മീലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.ന.
ക, മിഴിക്കപ്പെട്ട. ഉ, വിടിരപ്പെട്ട, വി
ടുന്ന.
ഉന്മുകം. ന. തീക്കൊള്ളി.
ഉന്മുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി.
ന. ക, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ഉ, ഊരപ്പെട്ട.
ഉന്മുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന.
മേല്പോട്ടുനോക്കുന്ന.
ഉന്മൂലനം. ന. ക, നാശം. ഉ, വേരോ
ടെ പറിക്ക.
ഉന്മൂലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.
ന. വേരോടെ പറിക്കപ്പെട്ട.
ഉന്മേദസ്സു. ന. മുഷ്ടി.
ഉന്മേഷം. ന. ക, കണ്ണുമിഴിക്ക. ഉ, പ്ര
സാദം. ങ, ജാഗ്രത.
ഉന്മേഷിപ്പിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ഉന്മേ
ഷിപ്പി.) സ. ക്രി. സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.
ഉപ. സംസ്കൃത പദങ്ങൾക്കു മുൻപെ വെ
ക്കപ്പെടുന്ന ഒരവ്യയപദം. ക, അധിക
ത്വം. ഉ, സമീപം, അടികെ. ങ, ഒ
ന്നിച്ചു. ര, താണ, കുറഞ്ഞ. ഭ, സദൃ
ശം, ഉല്യം. ന, അലങ്കാരം. ഴ, കല്പന.
വ, കൊടുക്ക. ൻ, പരപ്പു. ക്കം, ഇല്ലു. ഇ
ങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ വരും.
ഉപകണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി.
ന. സമീപത്തുള്ള.
ഉപകണ്ഡം. ന. ക, സമീപം. ഉ, ഗ്രാമ
ത്തിന്നടുത്ത സ്ഥലം. അ. കഴുത്തിന്നടു
ക്കൽ.

ഉപകഥ. ന. ക്ഷുദ്രകഥ.
ഉപകരണം. ന. സാമാനം.
ഉപകരി. ന. പങ്ങു.
ഉപകരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ഉപകരി.)
സ. ക്രി. ആവശ്യത്തിന്നു ലഭിക്കുന്നു
ഉപകരിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഉപകയ്യു. ന. രാജഭവനം.
ഉപകാരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി.
ന. പ്രയോജനമുള്ള.
ഉപകാരം. ന. പ്രയോജനം.
ഉപകാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി.
ന. ഉപകാരം ചെയ്യുന്ന.
ഉപകാരികാ. ന. ക, രാജഭവനം. ഉ,
ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവൾ.
ഉപകുഞ്ചിക. ന. ക, ചിറ്റോലം. ഉ,
കരിഞ്ചീരകം. ങ, ഒരു വൃക്ഷം.
ഉപകൂല്യ. ന. ക, തിപ്പലി. ഉ, കൈ
ത്തോട്ട.
ഉപക്ലപ്തജലാശയം. ന. കൽത്തൊട്ടി.
ഉപക്രമം. ന. ക, ആരംഭം. ഉ, ഉപാ
യം. ങ, ചികിത്സ.
ഉപക്രമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ഉപക്രമി.)
സ. ക്രി. ആരംഭിക്കുന്നു.
ഉപക്രോശം. ന. നിന്ദ.
ഉപഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.
ന. ക, സമീപത്തു വന്ന. ഉ, ലഭിച്ച.
ങ, പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.
ഉപഗമനം. ന. ക, സമീപത്തുവരിക.
ഉ, പ്രതിജ്ഞ.
ഉപഗമം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഉപഗമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ഉപഗമി.)
സ. ക്രി. സമീപിക്കുന്നു.
ഉപഗമ്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി.
ന. സമീപിക്കത്തക്ക.
ഉപഗീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.
ന. ക, പാടപ്പെട്ട. ഉ, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
ഉപഗ്രന്ഥ. വി. (ന്ഥൻ, ന്ഥാ, ന്ഥം.)
വി. ന. ഒളിക്കപ്പെട്ട.
ഉപഗ്രഹനം. ന. ആലിംഗനം.
ഉപഗ്രഹൻ. ന. പിടിച്ചുകെട്ടിയിട
പ്പെട്ടവൻ.
ഉപഗ്രഹം. ന. ക, കൃപ. ഉ, ധൈര്യം.
ങ, സഹായം.
ഉപഗ്രാമം. ന. ഗ്രാമത്തിന്നടുത്തസ്ഥലം,
അടുത്ത ഗ്രാമം.
ഉപഗ്രാഹ്യം. ന. കാഴ്ചദ്രവ്യം.
ഉപഘ്നം. ന. അടുത്ത ആശ്രയം.
ഉപചയം. ന. ക, ക്രമ്പാരം. ഉ, ഉയർച്ച.
ഉപചരണം. ന. ക, മര്യാദ, ആചാ
രം. ഉ, നല്ലനടപ്പു. ങ, തൊഴിൽ.
ഉപചരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ഉപചരി.)
സ. ക്രി. ആചാരം ചെയ്യുന്നു, ബഹുമാ
നിക്കുന്നു.

ഉപചരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട.
ഉപചര്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി. ന. ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടത്തക്ക.
ഉപചര്യാ. ന. ചികിത്സ.
ഉപചാരം. ന. ൧, മര്യാദ, ആചാരം. ൨, നല്ലനടപ്പു. ൩. തൊഴിൽ.
ഉപചാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. മര്യാദയുള്ള.
ഉപചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വർദ്ധിക്കപ്പെട്ട. ൨, പൂചപ്പെട്ട.
ഉപചിത്ര. ന. ഒരു മരുന്നു, എലിച്ചെവിയൻ.
ഉപജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂടെജനിച്ച.
ഉപജിഹ്വ. ന. ൧, ചെറുനാക്കു. ൨, ഒരു പുഴു.
ഉപജീവനം. ന. ദിവസവൃത്തി.
ഉപജീവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉപജീവി.) അ. ക്രി. ദിവസവൃത്തികഴിക്കുന്നു.
ഉപജീവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ദിവസവൃത്തികഴിക്കപ്പെട്ട.
ഉപജീവി. ന. വേലക്കാരൻ, ഭൃത്യൻ.
ഉപജോഷം. അ. സന്തോഷവചനം.
ഉപജ്ഞാ. ന. അഭ്യസിക്കാത്ത ജ്ഞാനം.
ഉപതപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, ദുഃഖമുള്ള. ൨, ചൂടുപിടിക്കപ്പെട്ട.
ഉപതപ്ത. വി. (പ്ത, പ്താ, പ്ത.) വി. ന. ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്ന.
ഉപതാപം. ന. ൧, വ്യാധി. ൨, ഉഷ്ണം. ൩, ദുഃഖം. ൪, ഉഴററു.
ഉപത്യകാ. ന. പർവ്വതത്തോടടുത്ത ഭൂമി.
ഉപദംശം. ന. കറി.
ഉപദർശകൻ. ന. വാതിൽകാക്കുന്നവൻ.
ഉപദാ. ന. ൧, കാഴ്ചദ്രവ്യം. ൨, സമ്മാനം.
ഉപദാനകം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഉപദിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട.
ഉപദേവത. ന. ദേവയോനി.
ഉപദേശം. ന. ൧, ഗുരുശാസനം. ൨, ഗുണദോഷം. ൩, പഠിത്വം.
ഉപദേശവാക്കു. ന. ഗുണദോഷവാക്കു.
ഉപദേശി. ന. പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ, ഗുരു.
ഉപദേശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉപദേശി.) സ. ക്രി. പഠിപ്പിക്കുന്നു.
ഉപദേഷ്ടാവു. ന. ഗുരു.
ഉപദ്രവം. ന. ൧, പീഡ, വേദന. ൨, ആപത്തു. ൩, ദുഃഖം. ൪, അസഹ്യത. ൫, ദീനം.
ഉപദ്രവി. വി. (വീ, വിനീ, വി.) വി. ന. പീഡിപ്പിക്കുന്ന, ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന.
ഉപദ്രവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉപദ്രവി.) സ. ക്രി. പീഡിപ്പിക്കുന്നു, ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു.
ഉപധാ. ന. ധർമ്മാദികളെക്കൊണ്ടുള്ള പരീക്ഷ.
ഉപധാനം. ന. ൧, തലയിണ. ൨, സ്നേഹം.
ഉപധി. ന. ൧, വ്യാജം. ൨, ഭയം.
ഉപദ്ധ്വനി. ന. മാറെറാലി.
ഉപനഗരം. ന. അടുത്തഗ്രാമം.
ഉപനത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കുനിഞ്ഞ, വളഞ്ഞ. ൨, നമസ്കരിച്ച, താണ.
ഉപനയനം. ന. ൧, പൂണൂൽകല്യാണം. ൨, സമീപത്തു വരുത്തുക.
ഉപനയം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഉപനയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉപനയി.) സ. ക്രി. ൧, പൂണൂൽകല്യാണം കഴിക്കുന്നു. ൨, സമീപത്തു വരുത്തുന്നു.
ഉപനാഹം. ന. ൧, വീണയുടെ കമ്പി കെട്ടുന്നസ്ഥലം. ൨, ഘാസ്തിരി. ൩, ഒരു ദീനം.
ഉപനിധി. ന. നിക്ഷേപം.
ഉപനിഷത്തു. ന. ൧, ദൈവവചനം, ഗീത. ൨, സുകൃതം.
ഉപനിഷ്കരം. ന. തേർവ്വീഥി, രാജധാനിയിലേക്കു പോകുംവഴി.
ഉപനീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട.
ഉപനീതൻ. ന. പൂണൂൽകല്യാണം കഴിക്കപ്പെട്ടവൻ.
ഉപനീതി. ന. പൂണൂൽകല്യാണം.
ഉപനുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
ഉപനേതാവു. ന. പൂണൂൽകല്യാണം കഴിപ്പിക്കുന്നവൻ.
ഉപന്യസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ൧, പണയംവെക്കപ്പെട്ട. ൨, കൊടുക്കപ്പെട്ട. ൩, ഉദാഹരണമായിപ്പറഞ്ഞു തുടങ്ങപ്പെട്ട.
ഉപന്യാസം. ന. ൧, വാക്കിന്റെ ആരംഭം. ൨, പണയം.
ഉപപതി. ന. ഒളിശയനക്കാരൻ, ജാരൻ.
ഉപപത്തനം. ന. അയൽപക്കം, അടുത്ത നഗരം.
ഉപപത്തി. ന. ൧, യുക്തം. ൨, സിദ്ധി. ൩, സഹായം. ൪, അറിവു.
ഉപപദം. ന. സമാസപദം, ചെറിയ പദം.
ഉപപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, പ്രാപിക്കപ്പെട്ട. ൨, യോഗ്യമായ.
ഉപപാതകം. ന. മഹാപാപം.

ഉപപാപം. ന. മഹാപാപം.
ഉപപുരം. ന. അയൽപക്കം, അടുത്ത നഗരം.
ഉപപുഷ്ടിക. ന. കോട്ടുവാ.
ഉപപ്രദാനം. ന. കയ്യൂലി, സമ്മാനം.
ഉപപ്ലവം. ന. ൧, രാഹു. ൨, ഗ്രഹണം. ൩, നാശം.
ഉപബർഹം. ന. തലയിണ.
ഉപഭൃത്തും. ന. യാഗത്തിന്നു പ്ലാശു വൃക്ഷംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാത്രം, ജുഹു.
ഉപഭോഗം. ന. സുഖാനുഭവം.
ഉപമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. തുല്യമായ.
ഉപമാ. ന. തുല്യത.
ഉപമർദ്ദം. ന. ശകാരം.
ഉപമാതാവു. ന. വളർത്തമ്മ.
ഉപമാനം. ന. തുല്യത.
ഉപമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉപമി.) സ. ക്രി. തുല്യമാക്കിപ്പറയുന്നു.
ഉപമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപമിക്കപ്പെട്ട.
ഉപമിതി. ന. തുല്യത.
ഉപമേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപമിക്കപ്പെട്ട.
ഉപമേതം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പെരുമരം.
ഉപമേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഉപമിക്കത്തക്ക.
ഉപയന്താവു. ന. ഭർത്താവു.
ഉപയമം. ന. വിവാഹം.
ഉപയാനം. ന. കൂടപ്പോക.
ഉപയാമം. ന. വിവാഹം.
ഉപയുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. കൊള്ളാകുന്ന, യോഗ്യമായ.
ഉപയുക്തം. ന. അവകാശം.
ഉപയുക്തി. ന. യോഗ്യത, ഉപയോഗം, ഉചിതം.
ഉപയോഗം. ന. ൧, ഉപകാരം, പ്രയോജനം, ഉചിതം. ൨, ചികിത്സ.
ഉപയോജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. ൧, യോഗ്യമായ. ൨, കൊള്ളാകുന്ന. ൩, പ്രയോജനമുള്ള.
ഉപരക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. വ്യസനപ്പെട്ട.
ഉപരക്തൻ. ന. ൧, രാഹുവിനാൽ വിഴുങ്ങപ്പെട്ട ആദിത്യനൊ ചന്ദ്രനൊ. ൨, രാഹു.
ഉപരതി. ന. ൧, മഹാസന്തോഷം. ൨, നിർത്തു.
ഉപരക്ഷണം. ന. കാവൽസ്ഥലം.
ഉപരാഗം. ന. ൧, ഗ്രഹണം. ൨, രാഹു. ൩, അനർത്ഥം. ൪, ദുർന്നടപ്പു.
ഉപരാമം. ന. നിർത്തു.
ഉപരി. അ. മേൽ, ഉയരെ.
ഉപരോധം. ന. നടങ്ങൽ.
ഉപരോധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉപരോധി.) സ. ക്രി. തടുക്കുന്നു.
ഉപലബ്ധ. വി. (ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. ൧, അറിയപ്പെട്ട. ൨, ലഭിക്കപ്പെട്ട.
ഉപലബ്ധാർത്ഥ. ന. കഥ.
ഉപലബ്ധി. ന. ൧, ബുദ്ധി. ൨, ജ്ഞാനം. ൩, ലാഭം.
ഉപലം. ന. ൧, കല്ല. ൨, രത്നം. ൩, കല്ക്കണ്ടം.
ഉപലംഭം. ന. ബോധം.
ഉപലക്ഷണം. ന. സംക്ഷേപണം.
ഉപലാ. ന. ൧, കല്ല. ൨, കല്ക്കണ്ടം.
ഉപലാളനം. ന. വാത്സല്ലിക്ക.
ഉപലാളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വാത്സല്ലിക്കപ്പെട്ട.
ഉപലിംഗം. ന. ദുശ്ശകുനം.
ഉപലീഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. നക്കപ്പെട്ട.
ഉപലുപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ൨, കുറെക്കപ്പെട്ട.
ഉപലേപനം. ന. പൂചുക.
ഉപവനം. ന. പൂങ്കാവു.
ഉപവർത്തനം. ന. രാജ്യത്തിന്റെ ഒരംശം, കര.
ഉപവർഹം. ന. തലയിണ.
ഉപവസഥം. ന. ഗ്രാമം.
ഉപവസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉപവസി.) അ. ക്രി. ഭക്ഷിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു, നോൻപുനോല്ക്കുന്നു.
ഉപവസ്തും. ന. ഉപവാസം, നോൻപു.
ഉപവസ്ത്രം. ന. ഉത്തരീയം.
ഉപവാസം. ന. ഭക്ഷിക്കാതെയിരിക്ക, നോൻപു.
ഉപവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കാതെയിരിക്കുന്ന.
ഉപവാഹ്യം. ന. രാജാവിന്റെ ആന, രാജാവിന്റെ വാഹനം.
ഉപവിഷ. ന. ഒരുമരുന്നു, അതിവിടയം.
ഉപവിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഇരുന്ന.
ഉപവീതം. ന. വലത്തൂടിട്ട പൂണൂൽ.
ഉപവേശനം. ന. ഇരിപ്പു.
ഉപവേശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉപവേശി.) അ. ക്രി. ഇരിക്കുന്നു.
ഉപവേഷ്ടനം. ന. ഇടക്കെട്ടു.
ഉപവേഷ്ടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇടക്കെട്ടുകെട്ടപ്പെട്ട.
ഉപശമനം. ന. അടക്കം.

ഉപശമം. ന. അടക്കം, ക്ഷമ, ശാന്തത.
ഉപശമിക്കുന്ന. ചു പ്ലാൻ. (ഉപശമി.) അ. ക്രി. അടങ്ങുന്ന. ഉപശമിപ്പിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
ഉപശല്യം. ന. ക, ഗ്രാമത്തോട്ട ചേർന്ന സ്ഥലം. ഉ, വേദന.
ഉപശാഖ. ന ചെറിയകൊമ്പു.
ഉപശാന്തി. ന. ക, അടക്കം. ഉ, കഴിവു. ന, മോചനം.
ഉപശായം. ന. ക്രമത്തിലുള്ള ഉറക്കം.
ഉപശോഭിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രകാശിച്ച, പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട.
ഉപശ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.
ഉപശ്രുതി. ന. ക, വേദാന്തഭാഗം പഠിക്ക. ഉ, പുരാണം.
ഉപസക്തി. ന. ക, യോജ്യത. ഉ, ശ്ലോക്ഷ്ണ. ന, ദാനം.
ഉപസംധ്യാനം. ന. കണക്കു കൂട്ടുക.
ഉപസംഗ്രഹം. ന. വണക്കം.
ഉപസംഗ്രാഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. ന. വണങ്ങേണ്ടുന്ന.
ഉപസദനം. ന. അയൽപക്കം.
ഉപസന്ധാനം. ന. ചേർച്ച.
ഉപസന്നന്നം. ന. യാഗത്തിന്നു കൊന്ന ആട്ടു.
ഉപസംവ്യാനം. ന. അടിമുണ്ടു.
ഉപസംഹാരം. ന. ക, ജപിച്ചുപ്രയോഗിച്ച അമ്പു തിരികെ കൈക്കൊൾക. ഉ, അവസാനം.
ഉപസംഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചേർക്കപ്പെട്ട.
ഉപസംഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അവസാനിക്കപ്പെട്ട.
ഉപസരം. ന. ഭൂതങ്ങളുടെ ജനനം.
ഉപസർഗ്ഗം. ന. ക, ഉദ്ഭവനം. ഉ, ക്രിയാപദങ്ങൾക്കു മുൻപെ വെക്കപ്പെടുന്ന പ്ര, പര, അപ, ഉപ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ചിലപദങ്ങൾ. ന, ബാധ. ര, രോഗം.
ഉപസജ്ജനം. ന. ക, അപ്രധാനം, കീഴ്ത്തരം, രണ്ടാന്തരം. ഉ, ഒന്നിമിത്തം.
ഉപസൃ. ന. ചന പിടിക്കുമാറായ പശു.
ഉപസൂതിക. ന. വയറാട്ടി.
ഉപസൂരണം. ന. കിഴങ്ങു.
ഉപസൃക്കം. ന. പരിവേക്ഷം.
ഉപസൃഷ്ട. വി. (ക്ടൻ, ക്ടാ, ക്ടം.) വി. ന. ചേർക്കപ്പെട്ട, ചേരപ്പെട്ട.
ഉപസൃഷ്ടം. ന. ചേർച്ച.
ഉപസൂരം. ന. കൂടുമ്പോക്കിച്ചമെച്ച സാധനം, കറി.
ഉപസൂരണം. ന. ഉരുക്കുമൈ.
ഉപസൂരിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (ഉപസൂരി.) അ. ക്രി. മൈവിളമ്പുന്ന.
ഉപസ്ഥം. ന. ഗുഹ്യം.
ഉപസ്ഥനിഗ്രഹം. ന. അടക്കം.
ഉപസ്ഥാനം. ന. ബ്രാഹ്മണർ ഉച്ചെക്കു ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
ഉപസ്ഥാപനം. ന. മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്ക.
ഉപസ്ഥിതി. ന. ഓർമ്മ.
ഉപസ്പൃശ്നം. അല്ലെങ്കിൽ, ഉപസ്പൃശ്യം. ന. ക, കുടിത്തൊട്ടുക. ഉ, കുളി, ആചമനം.
ഉപസ്മരണം. ന. ഓർമ്മ.
ഉപസ്മൃതി. ന. ഓർമ്മ.
ഉപഹസിതം. ന. ചിരി.
ഉപഹാരം. ന. കാഴ്ചദ്രവ്യം.
ഉപഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അപഹസിക്കപ്പെട്ട.
ഉപഹവരം. ന. ക, നിജ്ജനദേശം. ഉ, സമീപം. ന, വണ്ടി.
ഉപാംശു. ന. നിജ്ജനദേശം, രഹസ്യസ്ഥലം.
ഉപാകരണം. ന. ക, വേദം പഠിക്കുന്നതിനു മുൻപെ ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം. ഉ, വേദം പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങുക. ന, യാഗത്തിനു കൊന്ന ആട്ടു.
ഉപാകർമ്മം. ന. മേല്പാഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഉപാകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഒന്നിച്ചിണങ്ങളോട്ട കൂടിയ.
ഉപാകൃതം. ന. ക, യാഗത്തിന്നു കൊന്ന ആട്ടു. ഉ, ഒന്നിച്ചിണക്കം.
ഉപാഖ്യാനം. ന. ക, കഥ. ഉ, പറക.
ഉപാഗമം. ന. ക, അടുക്കൽ വരിക. ഉ, പ്രതിജ്ഞ.
ഉപാംഗം. ന. ക, ചന്ദനക്കുറി. ഉ, ശരീരത്തിനടുക്കൽ.
ഉപാത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ലഭിക്കപ്പെട്ട.
ഉപാത്ത്യയം. ന. ക, ഉദാസീനം. ഉ, ക്രമക്കേട്ട.
ഉപാദാനം. ന. ക, വാങ്ങിക്ക, എടുക്ക. ഉ, ഭിക്ഷ.
ഉപാധി. ന. ക, ധർമ്മവിചാരം. ഉ, മായ. ന, കുടുംബഭരണം ചെയ്യുന്നവൻ. ര, ആധി. ഇ, തടങ്ങൽ.
ഉപാധ്യായൻ. ന. ഗുരു.
ഉപാധ്യായാ. ന. പഠിപ്പിക്കുന്നവൾ.
ഉപാധ്യായി. അല്ലെങ്കിൽ, ഉപാധ്യായിനീ. ന. ഗുരുത്വം.
ഉപാനൽ. ന. ചെരിപ്പു.
ഉപാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. സമീപത്തുള്ള.
ഉപാന്തം. ന. കടക്കണ്ണു, കണ്ണിന്റെ അറ്റം.

ഉപാന്തികം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സമീപത്തുള്ള, അടുക്കുള്ള.
ഉപാന്ത്യം. ന. സമീപത.
ഉപായനം. ന. കാഴ്ചദ്രവ്യം.
ഉപായം. ന. ക, കൌശലം. ഖ, നിക്ഷേപം. ന, വഞ്ചന. ര, സംമദനാഭി.
ഉപായി. ന. ക, കൌശലക്കാരൻ. ഖ, ചതിയൻ. ന, സൂത്രക്കാരൻ.
ഉപായേന. അ. കൌശലത്താൽ.
ഉപാലംഭം. ന. ക, നിന്ദാവാക്ക. ഖ, താക്കീസിപ്പിക്കൽ.
ഉപാവർത്തനം. ന. ഉരുളുക, ഞരളുക.
ഉപാവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ക, നിലത്തുകിടന്നുരുണ്ണുന്ന. ഖ, നിന്നുപോയ.
ഉപാവൃത്തം. ന. നിലത്തുകിടന്നുരുളുന്ന കുതിര.
ഉപാശ്രമം. അ. ആശ്രമത്തിനടുക്കൽ.
ഉപാസനം. ന. ക, ശുശ്രൂഷ. ഖ, ഭജനം. ന, അസൂയിഷ്ണു.
ഉപാസന. ന. ക, സേവ. ഖ, ഭജനം.
ഉപാസംഗം. ന. ആവനാഴിക.
ഉപാസിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ഉപാസി.) സ. ക്രി. ക, സേവിക്കുന്ന. ഖ, ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന.
ഉപാസിത. വി. (തൻ, ത്താ, തം.) വി. ന. സേവിക്കപ്പെട്ട, വന്ദിക്കപ്പെട്ട.
ഉപാസീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഇരുന്ന.
ഉപാസ്തി. ന. സേവ.
ഉപാഹിത. വി. (തൻ, ത്താ, തം.) വി. ന. ക, കൂട്ടപ്പെട്ട. ഖ, വെക്കപ്പെട്ട.
ഉപാഹിതം. ന. ധൂമകേതു.
ഉപാഹൃത. വി. (തൻ, ത്താ, തം.) വി. ന. ക, പിടികപ്പെട്ട. ഖ, എടുക്കപ്പെട്ട. ന, കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട. ര, കൂടിയ.
ഉപേത. വി. (തൻ, ത്താ, തം.) വി. ന. കൂടിയ.
ഉപേന്ദ്രൻ. ന. വിഷ്ണു.
ഉപേക്ഷണീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കത്തക്ക.
ഉപേക്ഷ. ന. ക, കളക. ഖ, നിന്ദ. ന, ഉദാസീനത. ര, മടി.
ഉപേക്ഷിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ.(ഉപേക്ഷി.) സ. ക്രി. ക, കളയുന്ന. ഖ, നിന്ദിക്കുന്ന.
ഉപേക്ഷിത. വി. (തൻ, ത്താ, തം.) വി. ന. ക, കളയപ്പെട്ട. ഖ, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ന, ഉദാസീനത്തപ്പെട്ട.
ഉപേക്ഷ്യ. വി. (ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. ന. ക, കളയത്തക്ക. ഖ, നിന്ദിക്കപ്പെടത്തക്ക.
ഉപോഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.)വി. ന. ക, വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ട. ഖ, അടുത്ത.
ഉപോതി. അല്ലെങ്കിൽ, ഉപോതിക. ന. ഒരു ചീര.
ഉപോദ്ഘാതം. ന. ക, ഉദാഹരണം. ഖ, ആരംഭം.
ഉപോഷണം. ന. ഉപവാസം.
ഉപോഷിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ഉപോക്ഷി.) സ. ക്രി. ഉപവസിക്കുന്ന.
ഉപോഷിത. വി. (തൻ, ത്താ, തം.) വി. ന. ഉപവസിക്കപ്പെട്ട.
ഉപ്യകൃത. വി. (തൻ, ത്താ, തം.) വി. ന. വിതെച്ചടിച്ച.
ഉപ്യകൃഷ്ട. വി. (ക്ടൻ, ക്ടാ, ക്ടം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഉപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. വിതെക്കപ്പെട്ട.
ഉപ്പ. ന. ക, ലവണം. ഖ, കാളയുടെ പൃഷ്ഠകൂവറി.
ഉപ്പുദ്രാവകം. ന. ഉപ്പുനീര.
ഉപ്പൻ. ന. ഒരു പക്ഷി, ചകോരം.
ഉപ്പളം. ന. ഉപ്പുവിളയുന്ന സ്ഥലം, ഉപ്പുപടന.
ഉപ്പിപ്പു. ന. ഉപ്പുരസം.
ഉപ്പിലിട്ടത. ന. ക, നാരങ്ങാകറി മാങ്ങാകറി മുതലായവ. ഖ, ഉപ്പിലിട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്ന വസ്തു.
ഉപ്പില്ലാപ്പത്ഥ്യം. ന. ഉപ്പുകൂടാത്ത പത്ഥ്യം.
ഉപ്പിറച്ചി. ന. ഉപ്പിലിട്ടണങ്ങിയ മാംസം.
ഉപ്പുകടൽ. ന. ലവണസമുദ്രം.
ഉപ്പുകൂറി. ന. ഉപ്പളക്കുന്ന പറ.
ഉപ്പുതറ. ന. ഉപ്പിനകത്തുരുണ്ടു കിടക്കുന്ന ചക്കി.
ഉപ്പുതെളി. ന. ഉപ്പുകലക്കി തെളിക്കുന്ന ഒരു പച്ചമരുന്ന.
ഉപ്പുപടന. ന. ഉപ്പുവിളയുന്ന സ്ഥലം.
ഉപ്പുപാണ്ടകുശാല. ന. ഉപ്പു ശേഖരിച്ചിട്ടുന്ന ഒരു ഭവനം.
ഉപ്പുമത്തി. ന. ഉപ്പിലിട്ടണങ്ങിയ ഒരു വക മത്സ്യം.
ഉപ്പുമാങ്ങാ. ന. ഉപ്പിലിട്ട സൂക്ഷിക്കുന്ന മാങ്ങാ.
ഉപ്പുമീൻ. ന. ഉപ്പിട്ടണങ്ങിയ മത്സ്യം.
ഉപ്പുസമുദ്രം. ന. ഉപ്പുകടൽ.
ഉപ്പൂറി. ന. കാലടിയുടെ പിൻപുറം.
ഉപ്പേരി. ന. ഉപ്പുപുരട്ടി എണ്ണയിൽ വറുത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഭക്ഷണസാധനം.
ഉഭയം. വി. രണ്ടുകൂടിയ.
ഉഭയം. ന. ക, പലിശ. ഖ, നിലം. ന, മരപ്പലക.
ഉഭയതഃ. അ. രണ്ടുപ്രകാരം.

ഉഭയത്ര. അ. രണ്ടു സ്ഥലത്തു, രണ്ടുവശത്തു.
ഉഭയദ്യുസ. അ. തലനാളും, പിററന്നാളും.
ഉഭയരാശി. ന. മിഥുനം കന്നി ധനുമീനം ൦രം നാലുരാശിക്കും കൂടെയുള്ള ഒരു പേർ.
ഉഭയസമ്മതം. ന. വാദിപ്രതികൾ തമ്മിലുള്ള അന്യോന്യസമ്മതം, ഉടമ്പടി.
ഉമാ. ന. ൧, ശ്രീപാൎവ്വതി. ൨, അഗസ്തിവൃക്ഷം.
ഉമാപതി. ന. ശിവൻ.
ഉമി. ന. ധാന്യങ്ങളുടെ തൊലി.
ഉമിക്കരി. ന. ഉമികരിച്ചതു.
ഉമിത്തീ. ഉമിയിൽ പിടിച്ച തീ.
ഉമിനീരു. ന. വായിലെ വെള്ളം, തുപ്പൽ.
ഉമിയുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, **ഉമിഴുന്നു.** ഞ്ഞു. വാൻ. (ഉമി.) അ. ക്രി. ൧, തുപ്പുന്നു. ൨, തുപ്പലിറക്കുന്നു.
ഉമ്മ. ന. ചുംബനം.
ഉമ്മത്തു. ന. ഒരു പൂച്ചെടി.
ഉമ്മം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉമ്മരപ്പടി. ന. വാതിൽപ്പടി.
ഉമ്മരപ്പല്ലു. ന. നേരേത്തെ പല്ലു.
ഉമ്മരപ്പൂങ്കാവു. ന. ഉദ്യാനം.
ഉമ്മരം. ന. ൧, മുൻഭാഗം. ൨, വാതിൽപ്പടി.
ഉമ്മാ. അല്ലെങ്കിൽ, **ഉമ്മാച്ചി.** ന. ജോനകത്തി.
ഉമ്മിണി. അ. കുറെ.
ഉമ്യം. ന. അഗസ്തിവിളയുന്ന സ്ഥലം.
ഉം. അ. ൧, കോപത്തിങ്കൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയം. ൨, വാക്കുകളെ തമ്മിൽ ചേൎക്കുന്ന ഒരവ്യയം.
ഉമ്പർ. ന. ദേവകൾ.
ഉമ്പർകോൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ഉയരം. ന. പൊക്കം.
ഉയരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (ഉയർ.) അ. ക്രി. പൊങ്ങുന്നു, വൎദ്ധിക്കുന്നു. **ഉയൎത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉയരെ. അല്ലെങ്കിൽ, **ഉയരവെ.** അ. പൊക്കത്തിൽ, മുകളിൽ.
ഉയൎച്ച. ന. പൊക്കം.
ഉയിർ. ന. ൧, ജീവൻ. ൨, ശ്വാസം.
ഉയിൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (ഉയിർ.) അ. ക്രി. ജീവിക്കുന്നു, ജീവനുണ്ടാകുന്നു. **ഉയിൎപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉയിൎപ്പു. ന. ജീവിപ്പു.
ഉര. ന. ൧, ഉരസൽ. ൨, തേപ്പു. ൩, വാക്കു.
ഉരകല്ലു. ന. പൊന്നുരെച്ചു മാററുനോക്കുന്ന കല്ലു.
ഉരക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ഉര.) അ. ക്രി. ൧, ബലപ്പെടുന്നു. ൨, കടുപ്പമാകുന്നു.
ഉരഗം. ന. പാമ്പു.
ഉരഛദം. ന. പടച്ചട്ട.
ഉരണം. ന. ൧, ആട്ടുകൊററൻ. ൨, മേഘം.
ഉരണാഖ്യം. ന. ഒരു തൈ, തകര.
ഉരണാക്ഷം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉരപ്പൻ. ന. ഇരിമ്പുചീപ്പു.
ഉരഭ്രം. ന. ആട്ടുകൊററൻ.
ഉരമരുന്നു. ന. ചെറിയ പൈതങ്ങൾക്കു അരെച്ചു കൊടുക്കുന്ന മരുന്നു.
ഉരം. ന. ൧, ശക്തി. ൨, നെഞ്ചു. ൩, തോൾ.
ഉരമ്പൽ. ന. ൧, വലിയശബ്ദം. ൨, മുറുമുറുപ്പു.
ഉരമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (ഉരമ്പു.) അ. ക്രി. ൧, ഉറക്കെശ്ശബ്ദിക്കുന്നു. ൨, മുറുമുറുക്കുന്നു.
ഉരയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഉര.) അ. ക്രി. ൧, തേയുന്നു. ൨, കുറയുന്നു.
ഉരരീ. അ. ൧, അംഗീകാരം. ൨, വിസ്താരം.
ഉരരീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട. ൨, വിടൎക്കപ്പെട്ട. ൩, പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.
ഉരൽ. ന. അരിഅവെക്കയൊ വല്ലതും പൊടിക്കയൊ ചെയ്യുന്നതിനു കല്ലുകൊണ്ടെങ്കിലും മരംകൊണ്ടെങ്കിലും ഒരു വശം കുഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
ഉരൽപുര. ന. നെല്ലുകുത്തുന്ന പുര.
ഉരവു. ന. തേയ്പു.
ഉരസൽ. ന. ൧, ഉരപ്പു. ൨, വാഗ്വാദം.
ഉരസില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. നെഞ്ചൂററമുള്ള.
ഉരസുന്നു. സി. വാൻ. (ഉരസ.) അ. ക്രി. തേയുന്നു, ഉരയുന്നു. സ. ക്രി. തേക്കുന്നു.
ഉരസ്ത്രാണം. ന. പടച്ചട്ട, മാർകവചം.
ഉരസ്വൽ. വി. (സ്വാൻ, സ്വതീ, സ്വൽ.) വി. ന. നെഞ്ചൂററമുള്ള, ബലമുള്ള.
ഉരസ്സു. ന. മാൎവ്വിടം.
ഉരസ്സരം. ന. പാമ്പു.
ഉരസ്സൂത്രിക. ന. മുത്തുമാല.
ഉരി. ന. നാഴിയിൽ പാതിയുള്ള ഒരളവു.
ഉരിച്ചിൽ. ന. ൧, തൊലിക്ക. ൨, വസ്ത്രം അഴിച്ചുകളക.
ഉരിപ്പു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉരിയാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ഉരിയാട.) അ. ക്രി. ശബ്ദിക്കുന്നു, മിണ്ടുന്നു, പറയുന്നു.
ഉരിയാട്ടം. ന. ശബ്ദം, സംസാരം.
ഉരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഉരി.) അ. ക്രി. തൊലിയുന്നു. സ. ക്രി. വസ്ത്രം അഴിച്ചുകളയുന്നു.

ഉരിവു. ന. ഉരിച്ചിൽ.
ഉരീ. അ. ൧, അംഗീകാരം. ൨, വിസ്താരം. ൩, പ്രതിജ്ഞ.
ഉരീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട. ൨, വിടക്കപ്പെട്ട. ൩, പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.
ഉരു. വി. ൧, വലിയ. ൨, അധികമായ.
ഉരു. ന. ൧, രൂപം. ൨, ആവർത്തിക്ക. ൩, കപ്പൽ. ൪, ഒരു തുക.
ഉരുകുന്നു. കി. വാൻ. (ഉരുക.) അ. ക്രി. അലിയുന്നു, ദ്രവിക്കുന്നു. **ഉരുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉരുക്കു. ന. ൧, ഉരുക്കിയ ഇരിമ്പു. ൨, അലിച്ചിൽ.
ഉരുക്കം. ന. ൧, അലിച്ചിൽ. ൨, വ്യസനം.
ഉരുക്കഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉരുക്കഴി.) സ. ക്രി. വളരെ പ്രാവശ്യം ചൊല്ലിത്തോന്നിക്കുന്നു.
ഉരുക്കുനെയ്യു. ന. ഉരുക്കിയ നെയ്യു.
ഉരുക്കുപൊന്നു. ന. പൊൻ കട്ടി.
ഉരുക്കുമണി. ന. ഒരാഭരണം.
ഉരുക്കുമണിക്കാതില. ന. കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
ഉരുക്കുവെള്ളി. ന. വെള്ളിക്കട്ടി.
ഉരുട്ടു. വി. ഉരുണ്ട, വൃത്തമുള്ള.
ഉരുട്ടു. ന. ചതിവു.
ഉരുട്ടൻ. ന. ചതിയൻ.
ഉരുട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ഉരുട്ട.) സ. ക്രി. ൧, ഉരുളയാക്കുന്നു. ൨, തിരിക്കുന്നു. ൩, ചതിക്കുന്നു.
ഉരുണ്ട. വി. ഉരുണ്ടിരിക്കുന്ന, ഉണ്ടയായ.
ഉരുതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഏററവും വലിയ.
ഉരുതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏററവും വലിയ.
ഉരുത്തരം. ന. ഓരോ തരത്തിലുള്ള വസ്തു.
ഉരുത്തിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഉരുത്തിരി.) അ. ക്രി. ൧, ആകൃതിപ്പെടുന്നു. ൨, വേർപെടുന്നു. **ഉരുത്തിരിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉരുത്തിരിവു. ന. ൧, ആകൃതിപ്പെടുക. ൨, വേർപാടു.
ഉരുപ്പടി. ന. ഓരോ തരത്തിലുള്ള വസ്തു.
ഉരുമ്മൽ. ന. മിനുസം വരുത്തുക.
ഉരുമ്മുന്നു. മ്മി. വാൻ. (ഉരുമ്മ.) സ. ക്രി. തേക്കുന്നു, മിനുസംവരുത്തുന്നു.
ഉരുവിടുന്നു. ടു. വാൻ. (ഉരുവിട.) സ. ക്രി. വളരെ പ്രാവശ്യം ചൊല്ലിത്തോന്നിക്കുന്നു.
ഉരുപൂകം. ന. ഒരു തൈ, ആവണക്കു.
ഉരുവോട്ടം. ന. കപ്പലോട്ടം.
ഉരുസൽ. ന. ൧, വീഴ്ച. ൨, കുറക. ൩, മുടക്കം.
ഉരുസുന്നു. സി. വാൻ. (ഉരുസ.) അ. ക്രി. ൧, വീഴുന്നു. ൨, കുറയുന്നു. ൩, മുടങ്ങുന്നു.
ഉരുള. ന. പിണ്ഡം, ഉണ്ട.
ഉരുളൻ. വി. ഉരുണ്ടിരിക്കുന്ന.
ഉരുളി. ന. ഒരു മാതിരി ഓട്ടുപാത്രം.
ഉരുളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ഉരു.) അ. ക്രി. ൧, ഉണ്ടയാകുന്നു. ൨, മറിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു പോകുന്നു. **ഉരുളിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉരുൾ. ന. വണ്ടി, ചക്രം.
ഉരുൾച്ച. ന. ൧, ഉണ്ടെപ്പു. ൨, ഉരുണ്ടു നടപ്പു.
ഉരുൾതടി. ന. വെട്ടിയെറിച്ച മരം.
ഉരെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉരെ.) സ. ക്രി. ൧, ഉരസുന്നു. ൨, മത്സരിക്കുന്നു. ൩, പറയുന്നു. ൪, പൊന്നുമ്മററും ഉരെച്ചു മാററുനോക്കുന്നു.
ഉരെപ്പു. ന. ൧, ഉരസൽ. ൨, മത്സരം. ൩, സംസാരം. ൪, പൊന്നുമ്മററും ഉരെച്ചു മാററുനോക്കുക.
ഉരോജം. ന. മുല.
ഉൎവ്വരാ. ന. ഭൂമി.
ഉൎവ്വശി. ന. ദേവസ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തി.
ഉൎവ്വാരു. ന. വെള്ളരി.
ഉൎവ്വി. ന. ഭൂമി.
ഉൎവ്വീതലം. ന. ഭൂലോകം.
ഉൎവ്വീധരം. ന. പൎവ്വതം.
ഉൎവ്വീപതി. ന. രാജാവു.
ഉൎവ്വീരുഹം. ന. വൃക്ഷം.
ഉൎവ്വീശൻ. ന. രാജാവു.
ഉൎവ്വീസുരൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
ഉല. ന. ലോഹാദികൾ ഉരുക്കുന്നതീക്കുഴി.
ഉലകം. ന. ലോകം.
ഉലക്കൊടിൽ. ന. കൊടിൽ.
ഉലച്ചിൽ. ന. ൧, ഇളക്കം, കുലുക്കം. ൨, വ്യാകുലം. ൩, ക്ഷയം.
ഉലപം. ന. വള്ളി.
ഉലയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഉല.) അ. ക്രി. ൧, ഇളകുന്നു, ആടുന്നു. ൨, ക്ഷീണിക്കുന്നു. **ഉലെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉലരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (ഉലർ.) അ. ക്രി. ഉണങ്ങുന്നു, പൊരിയുന്നു, നീരുവലിയുന്നു. **ഉലൎക്കുന്നു, ഉലൎത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉലൎച്ച. ന. ഉണക്കു.
ഉലൎപ്പു. ന. ഉണക്കു.
ഉലവു. ന. ൧, ഉണക്കു. ൨, കുലുക്കം.
ഉലുവ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
ഉലൂകൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ഉലൂകം. ന. ൧, മൂങ്ങാ. ൨, ആനയുടെ വാല്ക്കുടത്തിനു താഴത്തേടം.

ഉല്ലൂഖലം. നാ. ഉരൽ.
ഉല്ലൂചി. നാ. കൊഴുമീൻ.
ഉലക്ക. നാ. നെല്ലുകുത്തുന്ന ഒരായുധം.
ഉലെപ്പു. നാ. ക, കൂലുക്കം. ഉ, ക്ഷീണത.
ഉൽക. നാ. ക, തിക്കൊള്ളി. ഉ, കൊള്ളി മീൻ. ങ, ഇരിന്നൽ.
ഉല്ലംഘനം. നാ. ക, കടക്കുക. ഉ, നിന്ദ.
ഉല്ലംഘിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. കടക്കപ്പെട്ട.
ഉല്ലല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. ഇളകുന്ന, വിറയ്ക്കുന്ന.
ഉല്ലസിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ഉല്ലസി.) അ. ക്രി. ക, സന്തോഷിക്കുന്ന. ഉ, വിടരുന്ന.
ഉല്ലസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, സന്തോഷിച്ച. ഉ, വിടരപ്പെട്ട.
ഉല്ലാഘ. വി. (ഘൻ, ഘാ, ഘം.) വി. നാ. രോഗംമാറിയ.
ഉല്ലാപം. നാ. ക, കൊഞ്ചിപ്പറക. ഉ, കണ്ഠരോധസ്വരം.
ഉല്ലാസം. നാ. ക, സന്തോഷം. ഉ, കാണ്ഡം. ങ, വിടച്ച.
ഉല്ലേഖനം. നാ. ക, എഴുത്ത. ഉ, കിഴങ്ങ. ങ, പൊക്കുക. ങ, ഛർദ്ദിക്ക.
ഉല്ലോചം. നാ. മേല്പുതി.
ഉല്ലോലം. നാ. വലിയതിരമാല.
ഉൽക്ഷിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. നാ. ക, മേല്പോട്ടെറിയപ്പെട്ട. ഉ, ഉയർത്തപ്പെട്ട.
ഉൽക്ഷിപ്തം. നാ. ഉമ്മം.
ഉൽക്ഷേപണം. നാ. ക, മേല്പോട്ടെറിക. ഉ, ഉയർത്തുക. ങ, മുറം.
ഉവക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ഉവ.) സ. ക്രി. സ്നേഹിക്കുന്ന.
ഉവപ്പു. നാ. സ്നേഹം.
ഉവർ. നാ. സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തിൻ്റെ ഉപ്പുരസം.
ഉവർനിലം. നാ. ഉവർവെള്ളം കേറുന്ന സ്ഥലം.
ഉവർമണ്ണ. നാ. ഉവർനിലത്തെ മണ്ണ.
ഉവർവെള്ളം. നാ. സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളം.
ഉവ്വ. അ. അനുസരിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക.
ഉശനസ്സ. നാ. ശുക്രമഹർഷി.
ഉശാനി. നാ. ഒരു രാഗം.
ഉശീരം. നാ. ഒരു മരുന്ന, രാമച്ചം.
ഉഷ. നാ. ക, പുലർകാലം. ഉ, അനിരുദ്ധൻ്റെ ഭാര്യ.
ഉഷണ. നാ. തിപ്പലി.
ഉഷ്ണം. നാ. മുളക.
ഉഷ്ണായുധൻ. നാ. അഗ്നി.
ഉഷസ്സ. നാ. പുലർകാലം.
ഉഷാപതി. നാ. അനിരുദ്ധൻ.
ഉഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, വസിക്കപ്പെട്ട. ഉ, പഴകിയ. ങ, ചൂട.
ഉഷ്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ഉഷ്.) അ. ക്രി. വെളിച്ചമാകുന്ന.
ഉഷ്ണം. നാ. ഒട്ടകം.
ഉഷ്ണക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ക, ചൂടുള്ള. ഉ, മിടുക്കുള്ള.
ഉഷ്ണകിരണൻ. നാ. ആദിത്യൻ.
ഉഷ്ണപുണ്ണ. നാ. ഗുഹ്യരോഗം, പിത്തപുണ്ണ.
ഉഷ്ണ. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണാ, ഷ്ണം.) വി. നാ. ചൂടുള്ള.
ഉഷ്ണം. നാ. ക, ചൂട. ഉ, എരിവു.
ഉഷ്ണരശ്മി. നാ. ആദിത്യൻ.
ഉഷ്ണവാരണം. നാ. കട.
ഉഷ്ണാംശു. നാ. ആദിത്യൻ.
ഉഷ്ണാഗമം. നാ. വേനൽക്കാലം.
ഉഷ്ണിക. നാ. ചുക്കുകഞ്ഞി.
ഉഷ്ണികുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ഉഷ്ണി.) അ. ക്രി. ചൂടവരുന്ന. ഉഷ്ണിപ്പിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
ഉഷ്ണീഷം. നാ. ക, തലപ്പാവു. ഉ, നൊറിപ്പട്ടം.
ഉഷ്ണോതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. തണുത്ത.
ഉഷ്ണോദകം. നാ. ചൂടവെള്ളം.
ഉഷ്ണോപഗമം. നാ. വേനൽക്കാലം.
ഉസ്രം. നാ. ക, രശ്മി. ഉ, കാള.
ഉസ്രാ. നാ. ക, നല്ലജാതിപ്പശു. ഉ, ഒരു തൈ.
ഉള്ളവു. നാ. ഉത്സവം.
ഉള്ളി. നാ. മരം പണിയുന്ന ആയുധം.
ഉള്ളുക്കു. നാ. ഇടച്ച.
ഉള്ളുകുന്ന. ക്രി. വാൻ. (ഉള്ളു.ങ.) അ. ക്രി. ഇടരുന്ന.
ഉള്ള. നാ. ക, അകം. ഉ, ഹൃദയം.
ഉള്ള. വി. നാ. ക, ഭവിക്കുന്ന. ഉ, നേരായ.
ഉള്ളകം. നാ. ക, അകത്തെ മുറി. ഉ, ഹൃദയം.
ഉള്ളം. നാ. മനസ്സ, ഹൃദയം.
ഉള്ളങ്കാൽ. നാ. കാലിൻ്റെ അകം.
ഉള്ളങ്കൈ. നാ. കയ്യുടെ അകം.
ഉള്ളവണ്ണം. അ. പരമാർത്ഥമായിട്ട.
ഉള്ളഴിയുന്ന. ക്രി. വാൻ. (ഉള്ളഴി.) അ. ക്രി. ഭയത്തോന്നുന്ന, മനസ്സലിയുന്ന.
ഉള്ളഴിവു. നാ. ഭയ, മനസ്സലിവു.
ഉള്ളറ. നാ. അകത്തകം.
ഉള്ളറിവു. നാ. മനസ്സറിവു.
ഉള്ളാടൻ. നാ. കാട്ടമനുഷ്യൻ, വേടൻ.
ഉള്ളി. നാ. ഒരുങ്ങാടി മരുന്ന, വെങ്കായം.

ഉള്ളുണൎച്ച. ന. അറിവു, ബോധം.
ഉള്ളൂരി. ന. അകത്തെത്തൊലി, കനംകുറഞ്ഞ തോൽ.
ഉൾ. അ. അകം.
ഉൾക്കടൽ. ന. അകക്കടൽ.
ഉൾക്കനം. ന. ധൈൎയ്യം.
ഉൾക്കപടം. ന. മായം, വഞ്ചന.
ഉൾക്കമലം. ന. ഹൃദയം, മനസ്സു.
ഉൾക്കരുത്തു. ന. ധൈൎയ്യം, ഉറെപ്പു.
ഉൾക്കാമ്പു. ന. മനസ്സു, ബുദ്ധി.
ഉൾക്കാഴ്ച. ന. മനസ്സുകൊണ്ടു കാണുന്ന കാഴ്ച.
ഉൾക്കുരുന്നു. ന. മനസ്സു.
ഉൾക്കേടു. ന. ൧, അകത്തെദോഷം. ൨, ദുൎമ്മനസ്സു.
ഉൾക്കോപം. ന. വൈരം.
ഉൾക്കോഴ. ന. കൈക്കൂലി.
ഉൾച്ചട്ട. ന. അകക്കുപ്പായം.
ഉൾച്ചേൎച്ച. ന. സ്നേഹം.
ഉൾത്തളിർ. ന. മനസ്സു, ബുദ്ധി.
ഉൾത്താർ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉൾത്താപം. ന. മനോദുഃഖം.
ഉൾത്തിരക്കു. ന. ൧, അസൂയ. ൨, വൈരം. ൩, മത്സരം.
ഉൾപ്പൂ. ന. മനസ്സു, ബുദ്ധി.
ഉൾപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഉൾ.) അ. ക്രി. ൧, പ്രവേശിക്കുന്നു. ൨, ഏൎപ്പെടുന്നു. **ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉൾപ്പേടി. ന. ഭയം.
ഉൾപ്പോരു. ന. മത്സരം, അസൂയ.
ഉൾപ്രേമം. ന. സ്നേഹം.
ഉൾബോധം. ന. അറിവു.
ഉൾഭയം. ന. പേടി.
ഉൾവെട്ട. ന. ൧, അറുത്ത തടിയുടെ അകത്തെ ഭാഗം. ൨, വഞ്ചിച്ചെടുക്കുന്ന ലാഭം.
ഉക്ഷാ. ന. കാള.
ഉക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കഴുകപ്പെട്ട. ൨, നനെക്കപ്പെട്ട. ൩, തളിക്കപ്പെട്ട.
ഉഴകലം. ന. ൧, പരിജനം. ൨, രാജചിഹ്നം.
ഉഴക്കു. ന. നാഴിയിൽ നാലിലൊരു ഭാഗം.
ഉഴങ്ങു. ന. ചെറിയ കുടുക്ക.
ഉഴപ്പു. ന. ധൃതി, തിടുക്കം.
ഉഴപ്പുന്നു. പ്പി. വാൻ. (ഉഴപ്പു.) അ. ക്രി. ധൃതിപ്പെടുന്നു, തിടുക്കപ്പെടുന്നു.
ഉഴം. ന. കൃഷിചെയ്യുന്ന മല.
ഉഴമാൻ. ന. ഒരു മൃഗം.
ഉഴല. ന. മരത്തിന്റെ കേടു.
ഉഴലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ഉഴൽ.) അ. ക്രി. ൧, ക്ഷീണിക്കുന്നു. ൨, അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നു. ൩, ചുററിനടക്കുന്നു.
ഉഴൽ. ന. ൧, ക്ഷീണം. ൨, അദ്ധ്വാനം. ൩, ചുററി നടപ്പു.
ഉഴല്ച. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉഴവു. ന. ൧, ഉഴുക. ൨, കൃഷിച്ചെയ്ത.
ഉഴവാതിൽ. ന. പടിവാതിൽ.
ഉഴവുചാൽ. ന. ഉഴപ്പൊളി.
ഉഴറൽ. ന. ൧, തിടുക്കം. ൨, ബദ്ധപ്പാടു.
ഉഴറുന്നു. റി. വാൻ. (ഉഴർ.) അ. ക്രി. ൧, തിടുക്കപ്പെടുന്നു. ൨, ബദ്ധപ്പെടുന്നു.
ഉഴററുന്നു. ററി. വാൻ. (ഉഴററ.) അ. ക്രി. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഉഴറേറാടെ. അ. വേഗത്തിൽ.
ഉഴി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഉഴിച്ചിൽ. ന. ൧, തിരുമ്മുക. ൨, ഒരു കൎമ്മം.
ഉഴിഞ്ഞു. ന. ഒരു തൈ.
ഉഴിഞ്ഞാൽ. ന. ആട്ടുകട്ടിൽ.
ഉഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഉഴി.) അ. ക്രി. ൧, തിരുമ്മുന്നു. ൨, ഉഴിഞ്ഞുമാററുന്നു. **ഉഴിയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉഴിവു. ന. ഉഴിച്ചിൽ.
ഉഴുകുന്നു. തു. വാൻ. (ഉഴു.) അ. ക്രി. കാളപൂട്ടുന്നു.
ഉഴുന്നു. ന. ഒരു ധാന്യം.
ഉഴെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉഴെ.) അ. ക്രി. ൧, അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നു. ൨, നിലത്തു കിടന്നുരുളുന്നു. ൩, പാമ്പിനെപ്പോലെ ഓടുന്നു.
ഉഴെപ്പു. ന. ൧, അദ്ധ്വാനം. ൨, താല്പൎയ്യം. ൩, ഉരുളിച്ച.
ഉറ. ന. ൧, ആയുധം ഇടുന്ന സഞ്ചി. ൨, പാലിൽ ചേൎക്കുന്ന മോരു. ൩, വീൎയ്യം. ൪, മൂടി. ൫, കുതിരെക്കു തീൻകൊടുക്കുന്ന സഞ്ചി. ൬, ഇരുപതു പറ കൂടിയ അളവു.
ഉറകൂടുന്നു. ടി. വാൻ. (ഉറകൂട.) അ. ക്രി. മോരുചേൎന്നു തൈരാകുന്നു. **ഉറകൂട്ടുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉറക്കം. ന. മയക്കം, നിദ്ര.
ഉറക്കറ. ന. കിടക്കപ്പുര.
ഉറക്കുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ഉറക്കു.) അ. ക്രി. ൧, ഒലിക്കുന്നു. ൨, പുറപ്പെടുന്നു.
ഉറക്കെ. അല്ലെങ്കിൽ, **ഉറക്കവെ.** അ. ൧, ഉച്ചത്തിൽ. ൨, മുറുകെ.
ഉറക്കൊഴിവു. ന. ഉറക്കമിളെപ്പു.
ഉറങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഉറങ്ങ.) അ. ക്രി. മയങ്ങുന്നു, നിദ്രയാകുന്നു. **ഉറക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഉറച്ചിൽ. ന. ൧, പാലിൽ മോരു ചേൎന്നു തൈരാക. ൨, തുള്ളൽ, വിറയൽ.
ഉറതൈരു. ന. കട്ടത്തൈരു.

ഉറയുന്നു. ഞു. വാൻ. (ഉറ.) അ.ക്രി. ഇളക്കുന്നു, വിറെക്കുന്നു.

ഉറപ്പു. ന. ക, ശക്തി. ഖ, സ്ഥിരത. ന, വീഴ്ചം. ര, കട്ടപ്പം.

ഉറപ്പുഴു. ന. ഒരു കൃമി.

ഉറവു. ന. ഭൂമിയിൽനിന്നു ചില ചാരങ്ങളിൽ ക്രൂടെ വെള്ളം വരുന്നതിന്റെ പേർ.

ഉറവക്കണ്ണു. ന. ഭൂമിയിൽനിന്നും വെള്ളം വരുന്ന ചാരം.

ഉറവൻ. ന. ക, ചെള്ള. ഖ, ഒരു പുഴു.

ഉറി. ന. പാത്രങ്ങൾ വെക്കുന്നതിനു കയറുകെട്ടിയുണ്ടാക്കി ഇകുന്ന ഒരു വസ്തു.

ഉറിഞ്ഞുന്നു. ഞി. വാൻ. (ഉറിഞ്ച.) അ. ക്രി. ക, രംഭിക്കുന്നു. ഖ, കൈകൂടിക്കുന്നു.

ഉറിയപ്പം. ന. ഒരു പലഹാരം.

ഉറിവല. ന. മീൻപിടിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ വല.

ഉറുക്കു. ന. കൈവള.

ഉറുതി. ന. ഭംഗി, വൃത്തി.

ഉറുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (ഉറുത്ത.) സ. ക്രി. ക, ക്രൂരതയോടെ നോക്കുന്നു. ഖ, പരുപരുക്കുന്നു. ന, നടത്തുന്നു.

ഉറുപ്പു. ന. നെഞ്ചും തോളും കയ്യും ക്രൂടിയ ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗം.

ഉറുപ്പു. ന. വലിയ സഞ്ചി.

ഉറുപ്പുടക്കം. ന. നെഞ്ചടക്കം.

ഉറുപ്പിക. ന. ഒരു നാണയം, രൂപാ.

ഉറുമാൽ. ന. തലയിൽ കെട്ടുന്ന ലേസ്സു.

ഉറുമാപ്പുലി. ന. വിക്കുമുള്ള ഒരു മാതിരി ചെറിയ ജന്തു.

ഉറുമി. ന. ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ പേർ.

ഉറെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഉറെ.) അ. ക്രി. ക, സ്ഥിരപ്പെടുന്നു. ഖ, നിത്യമായിക്കുന്നു. ന, കട്ടയാകുന്നു. ഉറപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

ഉറ്റ. വി. അടുത്ത.

ഉറ്റബന്ധു. ന. അടുത്ത ചാച്ചുക്കാരൻ.

ഉറ്റവൻ. ന. ക, അടുത്തവൻ. ഖ, സ്നേഹിതൻ.

ഊ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ ആറാം അക്ഷരം.

ഊകാരം. ന. ഊ എന്ന അക്ഷരം.

ഊക്കു. ന. ശക്തി.

ഊക്കൻ. ന. ശക്തിയുള്ളവൻ.

ഊക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ഊക്ക.) അ. ക്രി. ബ്രാഹ്മണൻ നിത്യകർമ്മം കഴിക്കുന്നു.

ഊട്ടു. ന. ക, നെയ്ത്തുകാരന്റെ വിലങ്ങുനൂൽ, ഖ, പരിചയം, ശീലം. ന, രഹസ്യം. ര, പരമാർത്ഥം.

ഊടറിവു. ന. ക, പരിചയം, ശീലം. ഖ, പരമാർത്ഥജ്ഞാനം.

ഊടാടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ഊടാട.) അ.ക്രി. അയഞ്ഞുകിടക്കുന്നു, ഇളകുന്നു.

ഊടാട്ടം. ന. അയച്ചിൽ.

ഊടാണി. ന. ഊരാണി.

ഊടുപാടു. ന. അറിവു, ശീലം.

ഊടുപോക്കു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ഊടുവഴി. ന. രഹസ്യവഴി.

ഊടെ. അ. ക്രൂടെ.

ഊട്ടു. ഭക്ഷണം, സദ്യ.

ഊട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ഊട്ട.) സ. ക്രി. ഭക്ഷിപ്പിക്കുന്നു.

ഊട്ടുപുര. ന. ഭക്ഷിക്കുന്ന ഭവനം.

ഊഡുകുടുക്ക. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. പടച്ചട്ടധരിച്ച.

ഊഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി.ന. ക, വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ട. ഖ, വഹിക്കപ്പെട്ട. ന, വഹിച്ച.

ഊഢാ. ന. ക, വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ. ഖ, രണ്ടുകൂടെ വേട്ടവൾ.

ഊണു. ന. ക, ഭക്ഷണം. ഖ, ചോറു.

ഊണരി. ന. ഉണ്ണുന്നതിനുള്ള അരി.

ഊണുകാരൻ. ന. ക, വിരുന്നുകാരൻ. ഖ, അധികം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഊണി. ന. അധികംഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഊത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നെയ്യപ്പെട്ട.

ഊതം. ന. പാകിയനൂൽ.

ഊതി. ന. ക, പാലനം. ഖ, നെയ്ത്തു. ന, വാറുക. ര, വേഗം.

ഊതിക്കഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഊതികഴി.) സ. ക്രി. രിക്കൊണ്ടു സമ്പൂർണ്ണം മുതലായവയുടെ കണക്കെടുക്കുന്നു.

ഊതുന്നു. തി. വാൻ. (ഊത.) സ. ക്രി) ക, പ്രവൃത്തിക്കൊണ്ടു കാറ്റുണ്ടാക്കുന്നു. ഖ, കാറടിക്കുന്നു. ന, കുഴലുമ്മറും വിളിക്കുന്നു. ഊതിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

ഊത്തു. ന. ക, കാറ്റുണ്ടാകുവാനുള്ള പ്രവൃത്തി. ഖ, കാറടിപ്പു. ന, കുഴലുമ്മറും വിളിക്കു.

ഊത്ത. ന. ക, മീൻപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാലം. ഖ, കേട്ട.

ഊത്തവയറു. വി. (റൻ, റീ, റ.) വി. ന. വയറുചാടിയ.

ഊധസ്സു. ന. അകിട്ട.

ഊധസ്യം. ന. പാൽ.

ഊനച്ചട്ടു. ന. ചിത്ത വാക്കു.

ഊന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, കുറവുള്ള. ഖ, അംശഹാനിവന്ന. ഊനത. ഗു. ന. കുറവു.

ഊനമാനം. ന. കുറച്ചിൽ.

ഊനാതിരേകം. അ. ഏറെറക്കുറവു.
ഊന്നിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ഊനി.) അ. ക്രി. ക, കിളുക്കുന്നു, മുളെക്കുന്നു. ഉ, പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.
ഊന്നു. ന. ക, തടുങ്ങു. ഉ, ശക്തി. ന, കഴുക്കോൽകൂത്തുക. ര, അടയാളം.
ഊന്നൻ. ന്നി. വാൻ. (ഊന്നു.) അ. ക്രി. ക, ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഉ, ചാരുന്നു. ന, കഴുക്കോൽ കൂത്തുന്നു. ര, കണക്കിൽ അടയാളമിടുന്നു. ഭ, വൃക്ഷത്തിന്നു വേരു പിടിക്കുന്നു. ഊന്നിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഊൻ. ന. ക, നഖത്തിൻെറ ചുവടു. ഉ, പല്ലിൻെറ മോണ. ന, പ്രാണത്തിലുണ്ടാകുന്ന അരിപ്പുണ്ണു.
ഊൻകൂത്തു. ന. പല്ലുകൂത്തു.
ഊപ്പ. ന. ചെറിയ മത്സ്യം.
ഊപ്പുത്തരി. ന. ഏറെറവും ചെറുതായുള്ള വസ്തു.
ഊപ്പിടി. ന. ഭിക്ഷണിവാക്കു.
ഊമ. ന. സംസാരിപ്പാൻ വഹിയാത്തവൻ.
ഊമൻ. ന. ക, മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം. ഉ, മൂങ്ങ.
ഊമന്മലർ. ന. മലരിന്നായിട്ടു നെല്ലു വറക്കുമ്പോൾ നല്ലവണ്ണം മലരാതെ കിടക്കുന്നതു.
ഊമരികാരം. ന. ഒരുഭടനും.
ഊരു. ന. ക, ജീവൻ. ഉ, ഗ്രാമം.
ഊര. ന. ചന്തി.
ഊരവ്യൻ. ന. വൈശ്യൻ.
ഊരഴി. ന. ഊരിയെടുക്കുകുന്ന അഴി.
ഊരാണി. ന. എടുക്കാന്തക്കവണ്ണം വെക്കുന്ന ആണി, അയവു.
ഊരാണ്മ. ന. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മണക്കുള്ള ഒരധികാരം.
ഊരാളൻ. ന. ഊരാണ്മക്കാരൻ.
ഊരാളി. ന. ക, ശൂദ്രരിൽ താണ ഒരു ജാതി. ഉ, കാട്ടിൽ വാക്കുന്ന ഒരുജാതി.
ഊരി. അ. ക, സമ്മതം. ഉ, വിസ്താരം.
ഊരീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, വാദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട. ഉ, വിസ്താരമാക്കപ്പെട്ട.
ഊരു. ന. തുട.
ഊരുകാണ്ഡം. ന. തുട.
ഊരുജൻ. ന. വൈശ്യൻ.
ഊരുഭണ്ഡം. ന. തുട.
ഊരുന്നു. ദി. വാൻ. (ഊര.) സ. ക്രി. ക, വലിച്ചെടുക്കുന്നു. ഉ, അരിച്ചുനടക്കുന്നു.
ഊരുപവ്വം. ന. മുഴങ്കാൽ.
ഊരുപൂകം. ന. ആവണക്കു.
ഊരുക്കുരികിൽ. ന. ഒരു ചെറിയപക്ഷി.
ഊരുച്ചു. ന. ക, ഞൊടി. ഉ, ഇറക്കം.
ഊരുച്ചുംവഴി. ന. കാട്ടിൽ കൂടെയുള്ള ഇടുക്കുവഴി.
ഊരുജ്ജം. ന. ക, വൃശ്ചികമാസം. ഉ, ശക്തി. ന, പ്രയത്നം.
ഊരുജ്ജസ്വല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ശക്തിയുള്ള.
ഊരുജ്ജസ്വി. വി. (സ്വീ, സ്വിനീ, സ്വി.) വി. ന. ശക്തിയുള്ള.
ഊരുജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, വർദ്ധിച്ച. ഉ, ബലമുള്ള.
ഊർണ്ണനാഭം. ന. ചിലന്തി.
ഊർണ്ണം. ന. ആട്ടിൻരോമം.
ഊർണ്ണ. ന. ക, ആട്ടമുതലായവയുടെരോമം. ഉ, പുരികക്കുട്ടിലെ ചുഴിവു.
ഊർണ്ണായു. ന. ക, കംബിളി. ഉ, ചുവന്നആട്ടു. ന, ചിലന്തി.
ഊർദ്ധകം. ന. ഉയരത്തിൽ വെച്ചുകൊട്ടുന്ന വാദ്യം.
ഊർദ്ധഗതി. ന. ക, കരേറൽ. ഉ, വർദ്ധന.
ഊർദ്ധഗമനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഊർദ്ധജാനു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. കാലിനു നീളമുള്ള.
ഊർദ്ധഞ്ജു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഊർദ്ധദൈഹികം. ന. ശേഷക്രിയ.
ഊർദ്ധപുണ്ഡ്രം. ന. ഗോപിക്കുറി.
ഊർദ്ധപ്രാപ്തി. ന. ക, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള കരേറൽ. ഉ, മരണം. ന, വർദ്ധന.
ഊർദ്ധബാഹു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. കൈ ഉയർത്തിയ.
ഊർദ്ധബാഹു. ന. കൈഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു തപസ്സുചെയ്യുന്ന ജീവി.
ഊർദ്ധഭാഗം. ന. മുകൾപ്രദേശം.
ഊർദ്ധമാകുന്നു. യി. വാൻ. (ഊർദ്ധ്വ.) അ. ക്രി. ഇല്ലാതാകുന്നു. ഊർദ്ധ്വമാകുന്നു. സ. ക്രി.
ഊർദ്ധ്വമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖീ, ഖം.) വി. ന. മേല്പോട്ടു മുഖമായുള്ള.
ഊർദ്ധ്വമുഖി. ന. ആടിയുൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ മുൻപിലത്തെ രാശിക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
ഊർദ്ധ്വ. വി. (ർദ്ധ്വൻ, ർദ്ധ്വാ, ർദ്ധ്വം.) വി. ന. ക, മുയൻ. ഉ, കുടുക്കമുള്ള.
ഊർദ്ധ്വൻ. ന. ഒടുക്കത്തെ ശ്വാസം, മരണവായു.
ഊർദ്ധ്വം. അ. മേൽ, മേലെ.
ഊർദ്ധ്വരോമം. ന. മേലോട്ടുനില്ക്കുന്ന രോമം.
ഊർദ്ധ്വലോകം. ന. സ്വർഗ്ഗം, മേൽഭാഗം.

ഊദ്ധ്വവായു. നാ. ഒട്ടകത്തെ ശ്വാസം.
ഊദ്ധ്വശ്വാസം. നാ. മേല്പോഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഊപ്പുന്നി. നാ. പോക്ക.
ഊപ്പും. നാ. ഒരു തൈ.
ഊർപ്രദക്ഷിണം. നാ. പട്ടണം ചു ററി സഞ്ചരിക്ക.
ഊമ്മി. നാ. ക, തിര. ഖ, ഒഴുക്ക. ങ, ഞൊറിവു.
ഊമ്മിക. നാ. ക, മോതിരം. ഖ, തിര. ങ, ഞൊറിവു.
ഊമ്മിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.)വി. നാ. ക, തിരമാലയുള്ള. ഖ, വളഞ്ഞ.
ഊശൻ. നാ. ക, ഭോക്ഷൻ. ഖ, മീശക്കറഞ്ഞവൻ.
ഊശാന്താടി. നാ. കറഞ്ഞമീശ.
ഊഷകം. നാ. ഉക്കസ്സു.
ഊഷണം. നാ. ക, നല്ലമുളക. ഖ, തിപ്പലി.
ഊഷണാ. നാ. തിപ്പലി.
ഊഷം. അല്ലെങ്കിൽ, ഊഷരം. നാ. ഉവർനിലം.
ഊഷവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. നാ. ഉവരുള്ള.
ഊഷ്മ. നാ. ചൂട, വെയിൽ.
ഊഷ്മകം. നാ. വേനൽക്കാലം.
ഊഷ്മാവു. നാ. ചൂട, ജ്വാല.
ഊഹനീ. നാ. ചൂൽ.
ഊഹനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. ക, ഊഹിക്കത്തക്ക, വിചാരിക്കത്തക്ക. ഖ, തക്കിക്കത്തക്ക. ങ, ഉദ്ദേശിക്കത്തക്ക.
ഊഹം. നാ. ക, തക്കം. ഖ, വിചാരം. ങ, ഉദ്ദേശം.
ഊഹിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ഊഹി.) സ. ക്രി. ക, വിചാരിക്കുന്ന. ഖ, തക്കിക്കുന്ന. ങ, ഉദ്ദേശിക്കുന്ന.
ഊഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, വിചാരിക്കപ്പെട്ട. ഖ, തക്കിക്കപ്പെട്ട. ങ, ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട.
ഊഹ്യമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.)വി. നാ. ക, വിചാരിക്കുന്ന. ഖ, തക്കിക്കുന്ന. ങ, ഉദ്ദേശിക്കുന്ന.
ഊഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി.നാ. ക, വിചാരിക്കത്തക്ക. ഖ, തക്കിക്കപ്പെടത്തക്ക. ങ, ഉദ്ദേശിക്കത്തക്ക. ര, എടുക്കപ്പെടുവാന്തക്ക. ഇ, ചുമക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.
ഊള. നാ. ക, ഒരു തൈ. ഖ, അഴുകൽ.
ഊളൻ. നാ. നരി.
ഊഴം. നാ. മുറ, സമയം.
ഊഴി. നാ. ഭൂമി.
ഊഴിമണ്ഡലം. നാ. ഭൂമി.
ഊഴിയം. നാ. ശുശ്രൂക്ഷ, സേവ.
ഊഴിയവേല. നാ. ചൊല്ലുവേല, അടിമപ്പണി.
ഊറ. അല്ലെങ്കിൽ, ഊറൽ. നാ. മട്ട.
ഊറയിടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (ഊറ.) സ. ക്രി. മയംവരുത്തുന്ന.
ഊറാംപുലി. നാ. ഒരു വിക്ഷമുള്ള ജന്തു.
ഊറുന്ന. ഠി. വാൻ. (ഊറ.) ക, മട്ടാകുന്ന. ഖ, വെള്ളം പനെച്ചുവരുന്ന.
ഊറെക്കിടുന്ന. ട്ടു. വാൻ.(ഊറെക്കിടു.) സ. ക്രി. മയംവരുത്തുന്ന.
ഊററ. നാ. ക,മട്ട. ഖ, അരിപ്പു. ങ, വാറുക. ര, ഒഴിക്ക. ഇ, അഴുക്ക.
ഊററം. നാ. ക, ബലം. ഖ, ശക്തി. ങ, വലിപ്പം. ര, പ്രശംസ.
ഊററവാക്കു. നാ. ക, വലിപ്പംപറക. ഖ, ഭീക്ഷണിവാക്ക. ങ, മുഖസ്തുതി.
ഊററവെള്ളം. നാ. ക, കഞ്ഞി. ഖ, കാടി.
ഊററുന്ന. ഠി. വാൻ. (ഊററ.) സ. ക്രി. ക, വാറുന്ന. ഖ, അരിക്കുന്ന. ങ, ഒഴിക്കുന്ന.

ഋ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ ഏഴാം അക്ഷരം.

ഋകാരം. നാ. ഋ എന്ന അക്ഷരം.
ഋക്കു. നാ. ബ്രാഹ്മണരുടെ വേദങ്ങളിൽ ഒന്ന.
ഋകഥം. നാ. ക, ദ്രവ്യം, സംപത്തു. ഖ, പൊൻ.
ഋഗ്വേദം. നാ. നാലുവേദങ്ങളിൽ ഒന്ന.
ഋഗ്വേദി. നാ. ഋഗ്വേദം പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.
ഋചീകം. നാ. അട വറക്കുന്ന കലം.
ഋജു. വി. (ര്ജു.) വി. നാ. ക,ചൊവ്വുള്ള. ഖ, സത്യമുള്ള. ഋജുത. ഗു. നാ. ക, ചൊവ്വു. ഖ, സത്യം.
ഋജുലംബി. നാ. തോൾമാല.
ഋണപ്പെടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (ഋണ.) അ. ക്രി. കടംപെടുന്ന. ഋണപ്പെടുത്തുന്ന. സ. ക്രി.
ഋണം. നാ. ക, കടം. ഖ, കോട്ട.
ഋണമുക്തി. നാ. കടംവീട്ടുക.
ഋണമോചനം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഋണവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.)വി. നാ. കടംപെട്ട.
ഋണാനുബന്ധം. നാ. കടംകൊണ്ടുള്ള സംബന്ധം.
ഋത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, പോയ. ഖ, പ്രകാശമുള്ള. ങ, വന്തിക്കപ്പെട്ട.

ഋതം. ന. ൧. ഇരുമണിപെറുക്കുക. ൨, വെള്ളം. ൩, സത്യം.
ഋതി. ന. ൧, ഭാഗ്യം. ൨, വഴി. ൩, ഗമനം.
ഋതിയ. ന. ൧, ആക്ഷേപം. ൨, ലജ്ജ.
ഋതു. ന. ൧, വസന്തം ഗ്രീഷ്മം വർഷം ശരത്തു ഹേമന്തം ശിശിരം ൦രം ആറു ഋതുക്കൾക്കുംകൂടെ പറയുന്ന ഒരു പേർ. ൨, തീണ്ടായിരി.
ഋതുകാലം. ന. ൧, മേടമാസം മുതൽ ൦രംരണ്ടു മാസം കൂടുന്ന സമയം. ൨, തീണ്ടായിരിക്കുന്ന സമയം.
ഋതുപ്രാപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ഫലംതരുന്ന, ഫലമുള്ള.
ഋതുമതി. ന. തീണ്ടായിരുന്നവൾ.
ഋതെ. അ. കൂടാതെ, ഒഴികെ.
ഋത്വിക്. ന. കർമ്മംകഴിക്കുന്ന ആചാര്യൻ, കുഡുംബത്തിലെ ആചാര്യൻ.
ഋദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. വർദ്ധിച്ച.
ഋദ്ധം. ന. പൊലി.
ഋദ്ധി. ന. ൧, വർദ്ധന. ൨, ഒരു പച്ചമരുന്നു, കാട്ടുമുതിര. ൩, പാർവ്വതി. ൪, സംപത്തു.
ഋഭുക്കൾ. ന. ദേവകൾ.
ഋഭുക്ഷാ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ഋശ്യകേതു. ന. അനിരുദ്ധൻ.
ഋശ്യപ്രോക്ത. ന. ൧, ശതാവരി. ൨, നായ്ക്കുരണ.
ഋശ്യം. ന. മരമാൻ.
ഋഷഭം. ന. ൧, കാള. ൨, ഇടവംരാശി. ൩, സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെ സ്വരം.
ഋഷി. ന. ൧, മഹർഷി. ൨, വേദം.
ഋഷിപത്നി. ന. മഹർഷിയുടെ ഭാര്യ.
ഋഷിപ്രോക്തം. വി. മഹർഷിമാരാൽ പറയപ്പെട്ട.
ഋഷിവാടം. ന. മഹർഷിമാരുടെ കുടിയിരിപ്പു.
ഋഷ്ടി. ന. വാൾ.
ഋഷ്യപ്രോക്ത. ന. ൧, ശതാവരി. ൨, നായ്ക്കുരണ.
ഋക്ഷഗന്ധ. ന. ഒരു മരുന്നു, മറിക്കുന്നി.
ഋക്ഷഗന്ധിക. ന. വെണ്ടുതക്ക.
ഋക്ഷം. ന. ൧, നക്ഷത്രം. ൨, കരടി. ൩, ഒരു മരം, പലകപ്പയ്യാനി.
ഋക്ഷരം. ന. ഒഴുക്ക.
ഋക്ഷേശൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.

ൠ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ എട്ടാം അക്ഷരം.

ൡ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ ഒൻപതാം അക്ഷരം.

ൢ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ പത്താം അക്ഷരം.

എ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ പതിനൊന്നാം അക്ഷരം.

എകിറു. ന. ൧, ദംഷ്ട്രം. ൨, തേററ.
എക്കച്ചക്കം. ന. വഴക്കു.
എക്കൽ. ന. ൧, ഒഴുക്കുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വളം. ൨, എത്തിവലിക. ൩, വയറൊട്ടിക്ക.
എക്കിട്ട. അല്ലെങ്കിൽ, എക്കിൾ. ന. ഒരു ശ്വാസ വികൃതി.
എക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (എക്ക.) അ. ക്രി. ൧, എക്കിളിക്കുന്നു. ൨, എത്തിവലിയുന്നു.
എങ്കിൽ. അ. സംശയത്തിങ്കൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയപദം.
എങ്കിലും. അ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
എങ്ങ. അ. എവിടെ.
എങ്ങാണ്ടു. അ. എവിടയൊ.
എങ്ങാനും. അ. വല്ലെടത്തും.
എങ്ങിനത്തെ. വി. ഏതുപ്രകാരമുള്ള.
എങ്ങിനെ. അ. ഏതുപ്രകാരം.
എങ്ങിനെയും. അ. ഏതുപ്രകാരവും.
എങ്ങിനെയുള്ള. വി. ഏതുപ്രകാരമുള്ള.
എങ്ങിനെയെങ്കിലും. അ. വല്ലപ്രകാരവും.
എങ്ങു. അ. എവിടെ.
എങ്ങുനിന്നു. അ. എവിടെനിന്നു.
എങ്ങും. അ. ഒരെടത്തും.
എങ്ങോട്ടു. അ. എവിടേക്കു.
എങ്ങോൻ. അ. അവനെവിടെ.
എച്ചം. ന. ൧, ജന്തുക്കളുടെ മലം. ൨, ൦രംച്ചയുടെ മലം.
എച്ചിൽ. ന. ൧, അശുദ്ധി. ൨, കടിച്ച വസ്തു. ൩, ഭക്ഷിച്ചശേഷം.
എച്ചിൽകുപ്പ. ന. അശുദ്ധിയായ വസ്തുക്കൾകളയുന്ന സ്ഥലം.
എച്ചിൽക്കുഴി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
എച്ചിൽനക്കി. ന. എച്ചിൽതിന്നുന്നവൻ, ഇരപ്പാളി.
എച്ചിൽപുണ്ണു. ന. ഒരു ദീനം.
എടാ. ന. പ. തന്നെക്കാൾതാണവനെ വിളിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.

എടീ. ന. പ. തന്നെക്കാൾ താണവരെ വിളിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക.
എടുക്കുന്നു. ഭൂ. പ്ലാൻ. (എടു.) സ. ക്രി. ക, കൈക്കൊള്ളുന്നു. ഉ, ചെയ്യുന്നു. എടുപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
എടുപ്പു. ന. ക, എടുക്കുക. ഉ, പൊക്കുക. ങ, ഒരു ദിനം.
എടോ. അ. സമത്തിലുള്ളവനെ വിളിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക.
എട്ടു. വി. നാലിരട്ടിച്ച തുക.
എട്ടാം. വി. എട്ടാമത്തെ.
എട്ടാമതു. വി. ഏഴുകഴിഞ്ഞാലുള്ളതു.
എട്ടാമത്തെ. വി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
എട്ടാമൻ. ന. എട്ടാമത്തവൻ.
എട്ടാലൊന്നു. ന. എട്ടിലൊരു പങ്കു, അരെക്കാൽ.
എട്ടാശ. ന. എട്ടടിക്ക.
എട്ടിലൊന്നു. ന. എട്ടിലൊരു പങ്കു, അരെക്കാൽ.
എട്ടെട്ടു. വി. ക, അറുപത്തുനാലു. ഉ, എട്ടുവീതമുള്ള.
എണ്ണ. ന. ക, എള്ളിൽനിന്നുണ്ടാക്കുന്ന തൈലം. ഉ, വല്ലതിൻറെയും തൈലം.
എണ്ണച്ചട്ടി. ന. തൈലപ്പാത്രം.
എണ്ണച്ചായൽ. വി. വിളർച്ചയുള്ള.
എണ്ണത്തഴകി. ന. ഒരു മരുന്നു.
എണ്ണപ്പാത്തി. ന. തൈലത്തോണി.
എണ്ണപ്പായൽ. ന. വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരു തൈ.
എണ്ണപ്പെട്ട. വി. ന. മാനിക്കപ്പെട്ട.
എണ്ണവണ്ണം. വി. എണ്ണുവാനുള്ളപോലെ.
എണ്ണം. ന. സംഖ്യ, കണക്കു, തുക.
എണ്ണാങ്കൊടി. ന. ഒരു മരുന്നു.
എണ്ണായിരം. വി. എട്ടു ആയിരം കൂടിയ.
എണ്ണാഴി. വി. രണ്ടിടങ്ങഴി.
എണ്ണുന്നു. ണ്ണി വാൻ. (എണ്ണു.) സ. ക്രി. ക, കണക്കുകൂട്ടുന്നു. ഉ, വിചാരിക്കുന്നു. എണ്ണിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
എണ്ണൂറു. വി. എട്ടു നൂറു കൂടിയ.
എൺ. വി. എട്ടു.
എൺകോൺ. വി. എട്ടു കോണുള്ള.
എൺപതു. വി. എട്ടു പത്തുകൂടിയ.
എൺപതിനായിരം. വി. എൺപതു ആയിരം കൂടിയ.
എണ്മണ്ണി. ന. എള്ളിൻറെ മണി.
എണ്മർ. ന. എട്ടുപേർ.
എണ്ണൂനു. വി. ഇരുപത്തുനാലു.
എത. ന. അതിരു.
എതിരു. വി. ക, വിരോധമായുള്ള. ഉ, മൻപേയുള്ള.
എതിരു. ന. ക, വിരോധം. ഉ, മുൻഭാഗം. ങ, തുല്യം. ഋ, ഉപമ. ൠ, മായിക.
എതിരാളി. ന. ശത്രു, നേരേ വരുന്നവൻ.
എതിരിടം. ന. മാതുക, പേപ്പു.
എതിരിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (എതിർ.) സ. ക്രി. ക, നേരിടുന്നു. ഉ, തടുക്കുന്നു.
എതിരെ. അ. ക, കാലത്തു. ഉ, നേരെ.
എതിരേല്ക്കുന്നു. റ്റു. ല്ലാൻ. (എതിരേൽ.) സ. ക്രി. ക, നേരേചെന്നു കൂട്ടികൊണ്ടുപോരുന്നു. ഉ, നേരിടുന്നു.
എതിരേല്പു. ന. ക, നേരേചെന്നു കൂട്ടികൊണ്ടുപോരിക. ഉ, നേരിടുക.
എതിർ. വി. നേരേയുള്ള.
എതിക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (എതിർ.) സ. ക്രി. നേരിടുന്നു.
എതിർകോൽ. ന. നടക്കുന്നവരുടെ കാലിൽ കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം വഴിയിൽ കിടക്കുന്നകോൽ.
എതിർപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (എതിർ.) അ. ക്രി. നേരിടുന്നു.
എതിർപ്പു. ന. ക, നേരിടുക. ഉ, വിരോധിക്ക.
എതിർവിടു. ന. നേരേയുള്ള വീടു.
എത്തം. ന. എത്തുക, തൊടുവാൻതക്കവണ്ണമാക.
എത്തൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
എത്തിവലിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (എത്തിവലി.) അ. ക്രി. കാലിൻറെ വിരൽ കൂത്തി വലിക്കുന്നു.
എത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (എത്ത.) അ. ക്രി. ക, ചെല്ലുന്നു. ഉ, തീരുന്നു, ഇല്ലാതാകുന്നു. ങ, തൊടുവാൻതക്കവണ്ണമാകുന്നു. എത്തിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
എത്ര. അ. ക, ഇത്രയെന്നു നിശ്ചയമില്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക. ഉ, വളരെ. ങ, ഏറ്റവും.
എത്രയും. അ. തുലോം അധികം.
എന. ന. ക, ക്രൂരം. ഉ, തരം. ങ, വസ്തു.
എന്തു. അ. അറിയാത്തതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക.
എന്ത്യാ. അല്ലെങ്കിൽ, എന്തെ. അ. കാരണമറിയാത്തതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക.
എന്നു. അ. ക, ഇങ്ങിനെ. ഉ, ഏതുദിവസം, എപ്പോൾ.
എന്നവാറെ. അ. അപ്പോൾ, അതിൻറെ ശേഷം.
എന്നാകിൽ. അ. എങ്കിൽ.
എന്നാൽ. അ. എങ്കിൽ.
എന്നാറെ. അ. അതിൻറെ ശേഷം.

എന്നിങ്ങിനെ. അ. ഇപ്രകാരം.
എന്നിട്ടു. അ. പിന്നെ, അതിന്റെ ശേഷം.
എന്നിട്ടും. അ. എങ്കിലും, പിന്നെയും.
എന്നിയെ. അ. കൂടാതെ.
എന്നിരിക്കെ. അ. അപ്പോൾ.
എന്നീ. അ. അല്ലാതെ, കൂടാതെ.
എന്നീവണ്ണം. അ. ഇപ്രകാരം.
എന്നുമെ. അ. എപ്പോഴും.
എന്നും. അ. എല്ലാപ്പോഴും.
എന്നുവെച്ചു. അ. ഇങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു.
എമ്പെരുമാൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **എമ്പ്രാൻ.** ന. തുളുനാട്ടിലുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ.
എന്നേ. അ. ദുഃഖത്തിങ്കലും, സന്തോഷത്തിങ്കലും, ആശ്ചൎയ്യത്തിങ്കലും പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
എന്നേക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, **എന്നന്നേക്കും.** അ. എല്ലാനാളേക്കും.
എപ്പേരും. അ. മുഴുവനും.
എപ്പേൎപ്പെട്ടതും. അ. എല്ലാം, മുഴുവനും.
എപ്പൊഴുതു. അ. എല്ലാനേരവും.
എപ്പോൾ. അ. ഏതുസമയത്തു.
എപ്പോളും. അല്ലെങ്കിൽ, **എപ്പോഴും.** അ. എല്ലാനേരവും.
എമ്മാൻ. അ. എന്നതുകൊണ്ടു.
എയിത്തു. ന. അമ്പുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം, തെററുക.
എയ്യൻ. ന. ഒരു മൃഗം, മുള്ളൻ.
എയ്യൻപന്നി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
എയ്യുന്നു. യ്യു. വാൻ. (എയ്യു.) സ. ക്രി. അമ്പുകൊണ്ടു പ്രയോഗിക്കുന്നു, തെററുന്നു.
എരവു. ന. വായിപ്പവാങ്ങിക്കുന്ന ആഭരണവുമ്മററും.
എരി. അല്ലെങ്കിൽ, **എരിവു.** ന. ൧, മുളകിന്റെ രസം. ൨, ഉഷ്ണം. ൩, കോപം.
എരികനൽ. ന. കത്തുന്നതീ, തീക്കനൽ.
എരിക്കു. ന. ഒരു പൂച്ചെടി.
എരിക്കിഴങ്ങു. ന. ഇഞ്ചി.
എരിക്കുന്നു. ച്ചു പ്പാൻ. (എരി.) അ. ക്രി. നീറുന്നു. സ. ക്രി. തീകത്തിക്കുന്നു.
എരിച്ചിൽ. ന. ൧, എരിവു. ൨, തീകത്തുക.
എരിതീ. ന. കത്തുന്ന തീ.
എരിതേങ്ങാ. ന. ചിലകൎമ്മങ്ങൾക്കു മടലോടെ തീ കത്തിച്ചുഴിയുന്ന തേങ്ങാ.
എരിപൊരിസഞ്ചാരം. ന. ഉഷ്ണംകൊണ്ടു അധികമായ വ്യസനം, എരിച്ചിൽ.
എരിപ്പു. ന. ൧, എരിവു. ൨, തീകത്തിക്കു
എരിമക്കള്ളി. ന. ഒരു ചെടി.
എരിമത്താളി. ന. ഒരു വള്ളി.
എരിമപ്പാവൽ. ന. ഒരു ചീര.
എരിമരം. ന. രാത്രിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു മരം.
എരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (എരി.) അ. ക്രി. ൧, തീകത്തുന്നു. ൨, നീറുന്നു.
എരിശ്ശേരി. ന. തേങ്ങാഅരെച്ചുചേൎത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കറി.
എരുതു. ന. കാള.
എരുത്തിൽ. ന. കാളക്കൂട്ടു.
എരുപുളി. ന. മോരുചേൎത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കറി.
എരുമ. ന. പെൺകന്നു.
എലി. ന. ഒരു ജന്തു.
എലിക്കണി. ന. എലിയെപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം.
എലിച്ചെവി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
എലിത്തടി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
എലിനാഴി. ന. എലിയെപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം.
എലിപ്പാതാളം. ന. എലിമട.
എലിപ്പാഷാണം. ന. എലിയെക്കൊല്ലുന്ന ഒരു മരുന്നു.
എലിപ്പുനം. ന. എലിമട.
എലിമട. ന. എലിയുടെ ദ്വാരം.
എലിമഞ്ചി. ന. എലിയെപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം.
എലിമുള്ളു. ന. ഒരു മുൾച്ചെടി.
എലിവഞ്ചിക. ന. എലിയെപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം.
എല്ക. ന. അതിരു.
എല്ക്കല്ലു. ന. അതിരറിവാൻ ഇടുന്ന കല്ലു.
എല്ലു. ന. അസ്ഥി.
എല്ല. ന. അതിരു.
എല്ലത്തല. ന. അതിരു.
എല്ലാടവും. അ. എല്ലാസ്ഥലത്തും.
എല്ലാടത്തും. അ. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
എല്ലാനാളും. അ. എല്ലാ ദിവസവും.
എല്ലാനേരവും. അ. എല്ലാപ്പോഴും.
എല്ലാം. അ. ഒക്കെ, മുഴുവനും.
എല്ലാപ്പോഴും. അ. എല്ലാസമയത്തും.
എല്ലാരും. അല്ലെങ്കിൽ, **എല്ലാവരും.** ന. സകല മനുഷ്യരും.
എവിടത്തോൻ. അ. അവനെവിടെ.
എവിടത്തു. അ. എവിടെ.
എവിടെ. അ. ഏതു ദിക്കിൽ.
എവിടെയും. അ. ഒരു ദിക്കിലും.
എളി. ന. അരക്കൂട്ടു.
എളിമ. ന. ൧, താഴ. ൨, അടക്കം. ൩, ലജ്ജ. ൪, ദരിദ്രത.

എളിയ. വി. ന. ൧, താണ. ൨, അഗതിയായ.
എളുതു. വി. എളുപ്പമുള്ള, കഴിയുന്ന.
എളുപ്പം. അ. പ്രയാസം കൂടാതെ, വേഗം.
എള്ളു. ന. എണ്ണയുള്ള ഒരു ധാന്യം.
എഴ്. ന. ൧, നീളമുള്ള കോൽ. ൨, നീളമുള്ള നൂൽ. ൩, പായുടെ അളി.
എഴിമല. ന. ഒരു പൎവ്വതം.
എഴു. ന. ൧, മുതലെടുപ്പു. ൨, ഉയരം.
എഴുക. ന. കട്ടിലിന്റെ കാൽ തുളെച്ചു ചെലുത്തുന്ന മരം.
എഴുതുന്നു. തി. വാൻ. (എഴു.) അ. ക്രി. ൧, അക്ഷരം വരെക്കുന്നു. ൨, ചിത്രം വരെക്കുന്നു. ൩, കണ്ണിൽ മഷിതേക്കുന്നു. **എഴുതിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
എഴുത്തു. ന. ൧, എഴുതുക, അക്ഷരം. ൨, വിദ്യ. ൩, ചിത്രം. ൪, ചീട്ടു കുറി മുതലായവ.
എഴുത്തൻ. വി. ചിത്രമെഴുതിയ, ചായം പിടിച്ച.
എഴുത്തച്ചൻ. ന. ആശാൻ, ഗുരു.
എഴുത്താണി. ന എഴുതുന്ന നാരായം.
എഴുത്താചാൻ. ന. ഗുരു.
എഴുത്തുപള്ളി. ന. പാഠകശാല.
എഴുത്തോല. ന. കരിമ്പനയോല.
എഴുനിലമാടം. ന. ഏഴുനിലയുള്ള മാളിക.
എഴുന്തി. ന. കാട്ടു തീ.
എഴുന്നരുളത്തു. ന. ബ്രാഹ്മണർ രാജാക്കന്മാർ മുതലായവർ പോകയോ വരികയോ ചെയ്യുന്നതിനു പറയുന്ന വാക്കു.
എഴുന്നരുളുന്നു. ളി. വാൻ. (എഴുന്നരുൾ.) അ. ക്രി. ബ്രാഹ്മണർ രാജാക്കന്മാർ മുതലായവർ പോകയോ വരികയൊ ചെയ്യുന്നു.
എഴുന്നേല്ക്കുന്നു. ററു. ല്പാൻ. (എഴുന്നേ.) അ. ക്രി. ഉയരുന്നു. **എഴുന്നേല്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
എഴുന്നേല്പു. ന. ഉയരുക.
എഴുമ്പുല്ലു. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ പുല്ലു.
എഴുവർ. ന. ഏഴുപേർ.
എറികണ്ണു. വി. ന. ചുളിച്ചു നോക്കുന്ന.
എറിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (എറി.) സ. ക്രി. തടിയുടെ വെള്ളകളെഞ്ഞുരുട്ടുന്നു. **എറിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
എറിച്ചിൽ. ന. തടിയുടെ വെള്ളകളെഞ്ഞുരുട്ടുക.
എറിപ്പു. ന. എറിച്ചിൽ.
എറിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (എറി.) സ. ക്രി. കളയുന്നു, ചാട്ടുന്നു.
എററു. ന. ൧, അലക്കു. ൨, അടി.
എററുന്നു. ററി വാൻ. (എററ.) അ. ക്രി. ൧, അലക്കുന്നു. ൨, അടിക്കുന്നു.

ഏ മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടാം അക്ഷരം.

ഏ. ഇതു ഓൎമ്മെക്കും ആക്ഷേപത്തിനും മനസ്സലിവിനും അനുസരണത്തിനും വിളിക്കുന്നതിനും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.
ഏകക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. താനേയുള്ള, ഒന്നുമാത്രമായിട്ടുള്ള.
ഏകഗുരു. ന. ഒരു ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽ പാൎത്തു ഒരുമിച്ചു പഠിച്ച ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വിളിക്കുന്ന പേർ.
ഏകചക്ര. ന. ഒരു ഗ്രാമം.
ഏകചരം. ന. ഒരു കാട്ടു മൃഗം.
ഏകതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. പലതിൽ ഒന്നു.
ഏകതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, രണ്ടിൽ ഒന്നു. ൨, വേറെ.
ഏകതാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഒരു കാൎയ്യത്തിൽ തന്നേ ബുദ്ധി ചെന്നിരിക്കുന്ന.
ഏകതാളം. ന. ഒരു താളം.
ഏകത്വം. ന. ഒന്നെന്നുള്ള ഭാവം, ഐക്യം.
ഏകദന്തൻ. ന. ഒററക്കൊമ്പൻ, ഗണപതി.
ഏകദാ. അ. ഒരിക്കൽ.
ഏകദേശം. അ. മിക്കവാറും.
ഏകധുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഒരു വേല തന്നേ എടുക്കുന്ന.
ഏകധുരാവഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ഒരു വേല തന്നേ എടുക്കുന്ന.
ഏകധുരീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഏകനായക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഒരുത്തന്തന്നേ പ്രമാണിയായ.
ഏകനായകം. ന. പൊങ്കുരണ്ടി.
ഏകനിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ഒരു കാൎയ്യത്തിൽ തന്നേ ബുദ്ധി ചെന്നിരിക്കുന്ന.
ഏക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, ഒന്നായ. ൨, തനിച്ചുള്ള. ൩, വേറേയുള്ള. ൪, പ്രധാനമായ.
ഏകപദം. അ. ൧, അപ്പോൾ. ൨, ഒരിക്കൽ. ന. ഒരു വചനം.
ഏകപദി. ന. ഒരു ചെറിയ വഴി.

ഏകപാൽ. അല്ലെങ്കിൽ, ഏകപാത്തു. ന. ക, ഒറ്റക്കാലൻ. ഉ, ശിവൻ.
ഏകപിംഗൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
ഏകമനസ്സു. വി. (ത്രിക്കു) വി. ന. ഒരു പോലെ മനസ്സായുള്ള.
ഏകയഷ്ടിക. ന. ഒരു ചുറ്റുള്ള മുത്തുമാല.
ഏകരീതി. ന. ഒരുമ്പാട്ട, ഇല്യത.
ഏകൽ. ന. ക, ഉച്ചാരണം. ഉ, കല്പന. ങ, പ്രതിജ്ഞ. ര, ശാസന.
ഏകവചനം. ന. ഒരു വാക്കു.
ഏകല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തനിച്ചുള്ള.
ഏകവിംശതി. വി. ഇരുപത്തൊന്നു.
ഏകശാസന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഒരുത്തന്റെ കല്പന തന്നെയുള്ള.
ഏകസപ്തതി. വി. എഴുപത്തൊന്നു.
ഏകസപ്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ഒരു കാര്യത്തിൽ തന്നേ ബുദ്ധിചെന്നിരിക്കുന്ന.
ഏകഹായനി. ന. ഒരു വയസ്സു ചെന്ന പശു.
ഏകാകി. വി. (കീ, കിനീ, കി.) വി. ന. താനേയുള്ള. ഏകാകിത്വം. ഗു. ന. താനേയുള്ള ആന്ന അവസ്ഥ.
ഏകാഗാരികൻ. ന. കള്ളൻ.
ഏകാഗ്രചിത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ഒരു കാര്യത്തിൽ തന്നേ ബുദ്ധിചെന്നിരിക്കുന്ന.
ഏകാഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. ക, ഒരു കാര്യത്തിൽ തന്നേ ബുദ്ധിചെന്നിരിക്കുന്ന. ഉ, കലകപ്പെടാത്ത.
ഏകാഗ്ര്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി. ന. ക, വളരെ താല്പര്യമുള്ള. ഉ, ഒരു കാര്യത്തിൽ തന്നേ ബുദ്ധിചെന്നിരിക്കുന്ന.
ഏകാദശം. വി. പതിനൊന്നു.
ഏകാദശി. ന. പതിനഞ്ചു പക്കങ്ങളിൽ പതിനൊന്നാം പക്കം.
ഏകാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ക, അധികമായ. ഉ, തനിച്ചുള്ള. ങ, വേറെ.
ഏകാന്തം. ന. ക, അധികത്വം. ഉ, രഹസ്യസ്ഥലം. ങ, ഏകത്വം.
ഏകാശീത്ത. ന. ഒരു വയസ്സു ചെന്ന പശു.
ഏകായനഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഒരു കാര്യത്തിൽ തന്നേ ബുദ്ധിചെന്നിരിക്കുന്ന.
ഏകായന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഏകാരം. ന. ഏ. എന്ന അക്ഷരം.
ഏകാവലി. ന. ഒരു ചുറ്റുള്ള മുത്തുമാല.
ഏകാശ്രയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഒരാശ്രയം തന്നെയുള്ള.
ഏകാക്ഷീലം. ന. വെള്ളെരിക്കു.
ഏകാക്ഷീലാ. ന. ഒരു വള്ളി, പാടം.
ഏകീകരണം. ന. ഒന്നാക്കുക.
ഏകീകരിക്കുന്നു. ച്വു. പ്പാൻ. (ഏകീകരി.) സ. ക്രി. ഒന്നാക്കുന്നു.
ഏകീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഒന്നാക്കപ്പെട്ട.
ഏകുന്നു. കി. വാൻ. (ഏക.) സ. ക്രി. ക, ഉച്ചരിക്കുന്നു. ഉ, കല്പിക്കുന്നു. ങ, ശാസിക്കുന്നു. ര, പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു.
ഏകൈകം. വി. ഓരോന്നു.
ഏകോനവിംശതി. വി. പത്തൊൻപതു.
ഏക്കം. ന. അധികമായിട്ടു ശ്വാസം വലിക്കു, നെടുവീപ്പു.
ഏക്കുന്നു. ച്വു. പ്പാൻ. (ഏക്ക.) സ. ക്രി. ക്രൂട്ടിക്കെട്ടുന്നു, ക്രൂട്ടിത്തയ്യുന്നു, ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുന്നു.
ഏങ്ങൽ. ന. ശ്വാസംവലിക്കു, നെടുവീപ്പിടുക.
ഏങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഏങ്ങ.) അ. ക്രി. ശ്വാസം വലിക്കുന്നു, നെടുവീപ്പിടുന്നു.
ഏട്ടു. ന. എഴുതുവാനായിട്ടു വാൎന്നുറിച്ച ഓല, അലേഖ.
ഏടാകൂടം. ന. ക, അപകടം. ഉ, വിരോധം. ങ, വിരോധവാക്കു. ര, തടവു. ഉ, പ്രയാസം. ന, ദോഷത്വം. ഴ, ഉപദ്രവം. വു, തെറ്റു.
ഏട്ടു. ന. ഒരു മത്സ്യം.
ഏട്ടുകമ്പു. ന. ഗ്രന്ഥപ്പടി.
ഏട്ടുപടി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഏഡകം. ന. ആട്ടുകൊറ്റൻ.
ഏഡഗജം. ന. ഒരു ചീര, തകര.
ഏഡ. വി. (ഡൻ, ഡാ, ഡം.) വി. ന. ചെവികേൾക്കാത്ത.
ഏഡമൂക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പറവാൻ വഹിയാത്ത.
ഏഡൂകം. ന. മണ്ണിന്റെ അകമെ അലകു വെച്ചു ചമച്ച ചുവരു.
ഏണം. ന. ഒരു മൃഗം, മാൻ.
ഏണാങ്കചൂഡൻ. ന. ശിവൻ.
ഏണാങ്കൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
ഏണാങ്കബിംബം. ന. ചന്ദ്രമണ്ഡലം.
ഏണി. ന. കോവിണി.
ഏണ്ണി. ന. മാൻപെട.
ഏതു. ന. അറിയാഞ്ഞു ചോദിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.
ഏതനം. ന. ക, നശിക്കു. ഉ, ശ്വാസംവലിക്കു.
ഏതു. വി. (തൻ, താ, തീ, തം.) വി. ന.

൧, പലനിറമുള്ള. ൨, ചെന്നു ചേൎന്ന.
ഏതം. ന. ൧, മാൻ. ൨, നാനാവൎണ്ണം.
ഏതൎഹി. അ. ഇപ്പോൾ.
ഏതാണ്ടു. ന. അറിയാത്ത വസ്തു.
ഏതാനും. അ. അല്പം, കുറെ.
ഏതേതു. അ. ഏതുഏതു.
ഏത്തക്കായ. ന. നേന്ത്രവാഴെക്കായ.
ഏത്തമിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഏത്തം.) അ. ക്രി. വലത്തു കൈ ഇടത്തു ചെവിയിലും ഇടത്തു കൈ വലത്തു ചെവിയിലും പിടിച്ചു കാലുരണ്ടും പിണെച്ചുനിന്നു കയ്യുടെ മുട്ടുരണ്ടും നിലത്തു മുട്ടിച്ചു വന്ദിക്കുന്നു.
ഏത്തം. ന. ൧, ഒരു വന്ദനം. ൨, വെള്ളം കോരുന്ന ഒരു യന്ത്രം, തുലാം.
ഏത്തവാഴ. ന. ഒരു വാഴ.
ഏത്താക്കൾ. ന. പാട്ടുകാർ.
ഏത്താപ്പു. ന. സ്ത്രീകൾ മാൎവ്വത്തിടുന്ന വസ്ത്രം.
ഏധസ്സു. ന. വിറകു.
ഏധാ. ന. ൧, ഉഭയം. ൨, വൎദ്ധന.
ഏധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വൎദ്ധിക്കപ്പെട്ട, വൎദ്ധിച്ച.
ഏനപ്പാത്തി. ന. മദ്യം വാററുന്ന പാത്രം.
ഏനപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഏന.) അ. ക്രി. ഒരുങ്ങുന്നു. ഏനപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
ഏനസ്സു. ന. ൧, പാപം. ൨, കുററം.
ഏനം. ന. ൧, അവസരം, തരം. ൨, ഒരുക്കം. ൩, ഭംഗി. വി. ൧, യോഗ്യമുള്ള. ൨, ഭംഗിയുള്ള.
ഏനീ. ന. നാനാവൎണ്ണം.
ഏന്തൽ. ന. ൧, മുടന്തു. ൨, കയ്യിൽ എടുത്തു പിടിക്ക.
ഏന്തുകാൽ. ന. മുടന്തുകാൽ.
ഏന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (ഏന്തു.) അ. ക്രി. ൧, മുടന്തി നടക്കുന്നു. ൨, കയ്യിൽ എടുത്തു പിടിക്കുന്നു.
ഏമ്പക്കം. ന. മേല്പോട്ടുള്ള ഒരു ശ്വാസഭേദം.
ഏമ്പലം. ന. ഏമ്പക്കം.
ഏമ്പൽ. ന. ഏമ്പക്കം.
ഏപ്പു. ന. ചേൎപ്പു, സന്ധി.
ഏഭ്യൻ. ന. ഭോഷൻ.
ഏമാളി. ന. ഇരപ്പാളി.
ഏരു. ന. ഇണ.
ഏരകപ്പുല്ലു. ന. കടൽപുല്ലു.
ഏരണ്ഡം. ന. ഒരു ചെടി., ആവണക്കു.
ഏരി. ന. വരമ്പിൻെറ രക്ഷെക്കായിട്ടു നാട്ടുന്ന കോൽ.
ഏരിക്കാൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഏൎക്കരു. ന. കൃഷിക്കുള്ള ഉപകരണം.
ഏൎമ്മ. ന. ആദ്യമുള്ള ഉഴവു.
ഏലക്കായ. ന. ഏലപ്പുട്ടിൽ.
ഏലത്തരി. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
ഏലപ്പുട്ടിൽ. ന. ഏലത്തരിയുണ്ടാകുന്ന ചുള.
ഏലമല. ന. ഏലത്തരിയുണ്ടാകുന്ന പൎവ്വതം.
ഏലം. ന. ഒരു മരുന്നു, ഏലത്തരി.
ഏലം. അല്ലെങ്കിൽ, ലേലം. ന. വില്പാനുള്ള വസ്തുവിനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക.
ഏലംവിളി. അല്ലെങ്കിൽ, ലേലംവിളി. ന. വില്പാനുണ്ടെന്നുവിളിച്ചുപറക.
ഏലവിലൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
ഏലസ്സു. ന. അരയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
ഏലാ. ന. ൧, ഏലത്തൈ. ൨, തടിയുമ്മററും പിടിക്കുമ്പോൾ പാടുന്ന പാട്ടു.
ഏലാപൎണ്ണി. ഒരു മരുന്നു, അരത്ത.
ഏലാവാലുകം. ന. ഒരു മരുന്നു.
ഏല്ക്കുന്നു. ററു. പ്പാൻ. (ഏല്ക്ക.) അ. ക്രി. ൧, കൈക്കൊള്ളുന്നു. ൨, ചുമതലപ്പെടുന്നു. ൩, കൊള്ളുന്നു. ൪, സമ്മതിക്കുന്നു. ൫, യോജിക്കുന്നു. ൬, സഹിക്കുന്നു. ഏല്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഏല്പ. ന. സ്വീകാരം.
ഏല്പാടു. അല്ലെങ്കിൽ, ഏൎപ്പാടു. ന. ൧, ആരംഭം. ൨, ഉത്തരവാദം. ൩, തടസ്ഥം. ൪, ചുമതലപ്പെടുക.
ഏല്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ഏൎപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഏല്പെടു) ൧, ഉൾപ്പെടുന്നു. ൨, ചേരുന്നു. ൩, ഉത്തരവാദിയാകുന്നു. ൪, ഒരുങ്ങുന്നു. ഏല്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
ഏവ. അ. തന്നെ.
ഏവൻ. ന. ഏതൊരുത്തൻ.
ഏവം. അ. ൧, ഇപ്രകാരം, ഇതിന്മണ്ണം. ൨, തുല്യത. ൩, സമ്മതം. ൪, നിശ്ചയം. ൫, കല്പന. ൬, ഗ്രന്ഥപൂരണം.
ഏവു. ന. അമ്പുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം.
ഏവരും. അ. എല്ലാവരും.
ഏവൾ. ന. ഏതൊരുത്തി.
ഏശൽ. ന. ൧, തൊടുക. ൨, ഒരുമിക്ക. ൩, സാധിക്ക.
ഏശുന്നു. ശി. വാൻ. (ഏശ.) അ. ക്രി. ൧, തൊടുന്നു. ൨, കൊള്ളുന്നു. ൩, ഒരുമിക്കുന്നു. ൪, സാധിക്കുന്നു.
ഏഷണി. ന. കുരള, നുണ.
ഏഷണിക. ന. നാരായക്കോൽ.
ഏളകജം. ന. ഒരു ചീര, തകര.
ഏളകം. ന. ചുവന്ന ആട്ടുകൊററൻ.

ഏള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ചെവികേൾക്കാത്ത.
ഏളിതം. ന. പരിഹാസം.
ഏഴകോഴ. ന. സമ്മാനം, കയ്ക്കൂലി.
ഏഴാമുത്ത. ന. ഒരു കളി.
ഏഴാമെടം. ന. ൧, ഏഴാമത്തെരാശി. ൨, ഭാര്യ.
ഏഴിലമ്പാല. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഏറു. ന. എറിക, ചാട്ടുക.
ഏറക്കുറവു. ന. വ്യത്യാസം.
ഏറടവു. ന. കണക്കുകൂട്ടുക.
ഏറിടുന്നു. ടു. വാൻ. (ഏറിടു.) സ. ക്രി. കണക്കുകൂട്ടുന്നു.
ഏറുന്നു. റി. വാൻ. (ഏറ.) അ. ക്രി. ൧, കേറുന്നു. ൨, വർദ്ധിക്കുന്നു.
ഏറുമാടം. ന. മരത്തിന്റെ മുകളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന കാവൽപുര.
ഏറെ. അ. അധികം.
ഏററത്തൂക്കം. ന. കേററവും ഇറക്കവും, പൊക്കവും താഴ്ചയും.
ഏററം. ന. ൧, കരേററം, ഉയർച്ച. ൨, വർദ്ധന. ൩, കാഴ്ചിലുമ്മററും കേററുന്നതിനായിട്ടു നാട്ടുന്നകോൽ. ൪, ക്രൂരത. ൫, വേലിയേററം. അ. അധികം, വളരെ.
ഏററക്കുറച്ചിൽ. ന. ഭേദം, വ്യത്യാസം.
ഏററവും. അ. അധികം.
ഏററാളി. ന. ൧, പ്രതിയോഗി. ൨, പരവൻ.
ഏററിറക്കം. ന. കേററവും ഇറക്കവും.
ഏററുന്നു. ററി. വാൻ. (ഏററ.) സ. ക്രി. ഉയർത്തുന്നു.
ഏററുപാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ഏററുപാട.) സ. ക്രി. കൂടെ പാടുന്നു.
ഏററുവാണിഭം. ന. ചില്ലറക്കച്ചവടം.

ഐ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ പതിമ്മൂന്നാം അക്ഷരം.

ഐ. വി. ഓർമ്മയ്ക്കും വിളിക്കുന്നതിനും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.
ഐകമത്യം. ന. യോജ്യത, ചേർച്ച.
ഐകാഗാരിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മോഷ്ടിക്കുന്ന.
ഐകാഗ്ര്യം. ന. ഒന്നിങ്കൽ തന്നെയുള്ള ശ്രദ്ധ.
ഐക്യത. ന. യോജ്യത.
ഐക്യപ്രാപ്തി. ന. ചേർച്ച.
ഐക്യം. ന. യോജ്യത, ചേർച്ച.
ഐംഗുദം. ന. ഓടക്കുരു.
ഐണം. വി. മാനിനെ സംബന്ധിച്ച. ന. മാൻകൂട്ടം.
ഐണേയം. വി. മാനിനെ സംബന്ധിച്ച. ന. മാൻകൂട്ടം.
ഐതിഹ്യം. ന. പഴഞ്ചൊല്ല.
ഐന്ദ്രജാലിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി ന. വഞ്ചിക്കുന്ന, മായയുള്ള.
ഐന്ദ്രജാലികൻ. ന. ക്ഷുദ്രക്കാരൻ, ചെപ്പിടിക്കാരൻ.
ഐന്ദ്ര. വി. (ന്ദ്രൻ, ന്ദ്രീ, ന്ദ്രം.) വി. ന. ഇന്ദ്രനെ സംബന്ധിച്ച.
ഐന്ദ്രലുപ്തികൻ. ന. കഷണ്ടിക്കാരൻ.
ഐന്ദ്രിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച, ഗ്രഹിക്കത്തക്ക.
ഐന്ദ്രീ. ന. ൧, ഇന്ദ്രന്റെ ഭാര്യ. ൨, ദുർഗ്ഗ. ൩, ജ്യേഷ്ഠാഭഗവതി. ൪, ഒരുവള്ളി. ൫, തൃക്കേട്ട. ൬, കിഴക്കേദിക്കു.
ഐരു. ന. ഇരുമ്പുണ്ടാകുന്ന കല്ല.
ഐരാവണം. ന. ഇന്ദ്രന്റെ ആന.
ഐരാവതം. ന. ൧, ഇന്ദ്രന്റെ ആന. ൨, നിലഞാവൽ. ൩, മധുരനാരങ്ങ. ൪, മേഘവില്ല.
ഐരാവതി. ന. ൧, മിന്നൽ. ൨, ഐരാവതം എന്ന ആനയുടെ പിടി. ൩, പഞ്ചാബിലെ ഒരാറു.
ഐല. ന. ഒരു മീൻ.
ഐലേയം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
ഐശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ഈശനെ സംബന്ധിച്ച, ശിവനെ സംബന്ധിച്ച.
ഐശ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഈശ്വരനെ സംബന്ധിച്ച, ശിവനെ സംബന്ധിച്ച.
ഐശ്വര്യം. ന. ൧, സംപത്തു. ൨, ശുഭം. ൩, അണിമാദി എട്ടിനും കൂടെ പറയുന്ന ഒരു പെർ.
ഐശ്വര്യവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. സംപത്തുള്ള.
ഐഷണിക. ന. തുലാസു.
ഐഷമസ്സു. ന. ഈയാണ്ടു.
ഐഹിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഇഹലോകത്തിന്നടുത്ത.
ഐഹികാനന്ദം. ന. ഇഹലോകസന്തോഷം.
ഐളിബിളി. ന. വൈശ്രവണൻ.
ഐക്ഷവം. വി. കരിമ്പിനെ സംബന്ധിച്ച, കരിമ്പിൽനിന്നുണ്ടായ.

ഒ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ പതിനാലാം അക്ഷരം.

ഒ. അ. അനുസരണത്തിലും വിളിക്കുന്നതിലും കാര്യത്തിലും ഭയത്തിലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക.
ഒക്കു. ന. എരുമ, അര.
ഒക്കെ. അ. എല്ലാം.
ഒക്കപ്പോടെ. അ. എല്ലാം കൂടെ.
ഒക്കവെ. അ. മുഴുവനും.
ഒക്കുന്ന. തൃ. പ്ലാൻ. (ഒക്ക.) അ. ക്രി. ക, യോജിക്കുന്ന. ഖ, നന്നാകുന്ന. ന, പിഴതീരുന്ന. ര, തുല്യമാകുന്ന. ഭ, സാധിക്കുന്ന. ന, ഉണ്ടാകുന്ന. ഒപ്പിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
ഒക്കെ. അ. എല്ലാം.
ഒക്കെയും. അ. മുഴുവനും.
ഒച്ച. ന. ശബ്ദം.
ഒച്ചപ്പാട. ന. ശബ്ദം.
ഒച്ചപ്പെടുന്ന. ട്ട. വാൻ. (ഒച്ച.) അ. ക്രി. ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന. ഒച്ചപ്പെടുത്തുന്ന. സ. ക്രി.
ഒച്ചയടപ്പു. ന. ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നതിനുള്ള തടവു.
ഒടി. ന. ക, നിലത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം. ഖ, വളച്ചുമുറിക്ക. ന, ക്ഷുദ്രം. ര, ഒടുകുനിരു. ഭ, മറപ്പുര.
ഒടിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (ഒടി.) സ. ക്രി. ക, വളച്ചുമുറിക്കുന്ന. ഖ, ക്ഷുദ്രംചെയ്യുന്ന. ഒടിപ്പിക്കുന്ന. കാ. ക്രി.
ഒടിക്കുരു. ന. ഒരു ദീനം, ഒടുകുനീരു.
ഒടിക്കുഴി. ന. മറപ്പുര.
ഒടിച്ചിൽ. ന. ഒടിവു.
ഒടിമാടം. ന. ഛിത്തവിട്ട.
ഒടിയൻ. ന. ക്ഷുദ്രകാരൻ.
ഒടിയുന്ന. ഞു. വാൻ. (ഒടി.) അ. ക്രി. മുറിഞ്ഞുവേർപെടുന്ന.
ഒടിവു. ന. വളച്ചുമുറിക്ക.
ഒടുക്കു. ന. ക, കുഴല. ഖ, നീരു. ന, ഒരു വൃക്ഷം.
ഒടുക്കത്തു. അ. അവസാനത്തിൽ.
ഒടുക്കം. അ. അവസാനം.
ഒടുക്കുന്ന. ക്കി. വാൻ. (ഒടുക്ക.) സ. ക്രി. ക, അവസാനിപ്പിക്കുന്ന. ഖ, ചിലവിടുന്ന. ന, കരംകൊടുക്കുന്ന. ഒടുക്കിക്കുന്ന. കാ. ക്രി.
ഒടുങ്ങൽ. ന. ക, അവസാനം, നാശം. ഖ, ചിലവാക. ന, വസൂരികൊണ്ടുമരിക്ക.
ഒടുങ്ങുന്ന. ങ്ങി. വാൻ. (ഒടുങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, അവസാനിക്കുന്ന, നശിക്കുന്ന. ഖ, ചിലവാകുന്ന. ന, വസൂരികൊണ്ടുമരിക്കുന്ന.
ഒട്ട. വി. ക, കുറെ, അല്പം. ഖ, അധികം.
ഒട്ടകം. ന. ഒരു മൃഗം.
ഒട്ടം. ന ക, രണ്ടു പലകയുടെ ചേർക്കുന്നതിനു കുടുത്തെക്കുന്ന മരക്കഷണം. ഖ, വിവാഹ.
ഒട്ടൽ. ന. ക, ഒരുതരം, അമ. ഖ, പനവൽ.
ഒട്ടലാമ്പൽ. ന. ഒരു വകത്താമര.
ഒട്ടിയൻ. ന. ഒരു താണജാതിക്കാരൻ, കുള്ളൻകോടി.
ഒട്ടുകിൽ. അ. എല്ലാംകൂടെ.
ഒട്ടുകോൽ. ന. പേരാൽപശ പുരട്ടി പക്ഷി പിടിക്കുന്നതിനു വെക്കുന്ന ഒരു കോൽ.
ഒട്ടുഞാൺ. ന. അരയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചൊറി.
ഒട്ടുത്തുക. ന. ആകെത്തുക.
ഒട്ടുന്ന. ട്ടി. വാൻ. (ഒട്ട.) അ. ക്രി. പറ്റുന്ന, ചേരുന്ന. ഒട്ടിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
ഒട്ടും. അ. അല്പവും.
ഒട്ടേടം. അ. കുറഞ്ഞിക്ക.
ഒട്ടേറെ. അ. അധികം.
ഒട്ടോട്ടു. അ. കുറേശ്ശെ.
ഒട്ടൊഴിയാതെ. വി. വളരെയുള്ള, സംഖ്യയില്ലാത്ത.
ഒത്തുക്കു. ന. കല്പട.
ഒത്തുക്കം. ന. ക, അടക്കം. ഖ, വണക്കം. ന, ശാന്തത. ര, ഇറുക്കം. ഭ, കയ്യടക്കം. ന, രഹസ്യം. ൭, മറവു. വ, ശ്രുഷ്ഠസ്ഥലം. ൻ, ഞെരുക്കം. ക്രം, അമർത്തു.
ഒതുങ്ങുന്ന. ങ്ങി. വാൻ. (ഒതുങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, അടങ്ങുന്ന. ഖ, വണങ്ങുന്ന. ന, ശാന്തമാകുന്ന. ര, ഇറുങ്ങുന്ന. ഭ, കയ്യടക്കുന്ന. ന, ഒളിക്കുന്ന. ൭, മറയുന്ന. വ, ഞെരുങ്ങുന്ന. ൻ, അമരുന്ന. ഒതുക്കുന്ന. സ. ക്രി.
ഒത്ത. വി. ക, ചേർച്ചയുള്ള. ഖ, ശരിയായ. ന, ഇഷ്ടമായ.
ഒത്തപോലെ. അല്ലെങ്കിൽ, ഒത്തവണ്ണം. അ. ഇഷ്ടംപോലെ.
ഒത്തുന്ന. ത്തി. വാൻ. (ഒത്ത.) അ. ക്രി. ചാടുന്ന.
ഒത്തൊരുമ. ന. സ്നേഹം.
ഒന്നാകെ. അ. എല്ലാംകൂടെ.
ഒന്നാന്തരം. വി. മുന്തിയ, മേൽത്തരം.
ഒന്നിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (ഒന്നി.) സ. ക്രി. ചേർക്കുന്ന, കൂട്ടുന്ന അ. ക്രി. ചേരുന്ന.
ഒന്നിച്ചു. അ. ഒരുമിച്ചു, കൂടെ.
ഒൻപതീതു. വി. ഒൻപതൊൻപതായിട്ടുള്ള.
ഒപ്പു. ന. എഴുത്തിൽ വെക്കുന്ന അടയാളം.
ഒപ്പമിടുന്ന. ട്ട. വാൻ. (ഒപ്പം.) സ. ക്രി. നിരപ്പാക്കുന്ന.
ഒപ്പം. വി. ക, തുല്യമായ. ഖ, നിരപ്പായ. ന. ക, തുല്യം. ഖ, നിരപ്പു.

ഒപ്പൽ. ന. തുടക്കം.
ഒപ്പിക്കുന്നു. ചൂ. പ്രാൻ. (ഒപ്പി.) സ. ക്രി. ശരിയാക്കുന്നു, തുല്യമാക്കുന്നു.
ഒപ്പിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഒപ്പു.) അ. ക്രി. എഴുത്തിൽ അടയാളം വെക്കുന്നു.
ഒപ്പുകാണം. ന. ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അനുഭവം.
ഒപ്പുനിരപ്പു. ന. സമം.
ഒപ്പുന്നു. പ്പി. വാൻ. (ഒപ്പു.) സ. ക്രി. തുടക്കുന്നു.
ഒപ്പൊപ്പം. വി. തുല്യമായ.
ഒരിക്കലും. അ. ഒരു സമയത്തും.
ഒരിക്കൽ. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരിക്കാൽ. അ. ഒരു സമയത്തു.
ഒരീട്ടം. അ. ഒരു പ്രാവശ്യം.
ഒരു. വി. ഒന്നു.
ഒരുകൈ. വി. ക, ഏകമനസ്സുള്ള. ഉ, ഒരു കൈ നിറഞ്ഞ.
ഒരുക്കം. ന. ക, തുടസ്സം. ഉ, പ്രയത്നം. ന, അവസാനം. ഩ, വട്ടംകൂട്ടിക.
ഒരുക്കുമാനം. ന. വസ്തുക്കൾ.
ഒരുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഒരുങ്ങു.) അ. ക്രി. ക, തുടങ്ങുന്നു ഉ, പ്രയത്നംചെയ്യുന്നു. ന, അവസാനിക്കുന്നു, തീരുന്നു. ഩ, വട്ടംകൂട്ടുന്നു. ഒരുക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഒരുചെവിയൻ. ന. ഒരു തൈ.
ഒരുത്തൻ. ന. ഒരു മനുഷ്യൻ.
ഒരുത്തി. ന. ഒരു സ്ത്രീ.
ഒരുനാളും. അ. ഒരിക്കലും.
ഒരുനില. വി. ഏകമനസ്സായുള്ള.
ഒരുപാടു. വി. ഒരു പക്ഷത്തിലുള്ള. ന. ഒരു വശം. അ. ക, ഒരിക്കൽ. ഉ, അധികം.
ഒരുമ. ന. സ്നേഹം, ഐക്യം. വി. ഒരുമിച്ചിണക്കുക.
ഒരുമാവു. വി. ഒരു കീഴ്ണക്കു, ഒരുമ.
ഒരുമിക്കുന്നു. ചൂ. പ്രാൻ. (ഒരുമി.) അ. ക്രി. ഒന്നാകുന്നു, ചേരുന്നു. സ. ക്രി. ഒന്നാക്കുന്നു, ചേക്കുന്നു.
ഒരുമിച്ചു. അ. ക, ക്രൂടെ, ഒന്നിച്ചു. ഉ, ഏകമനസ്സായിട്ട.
ഒരുമ്പാടു. ന. ഐക്യം.
ഒരുമ്പെട്ടൻ. ട്ടു. വാൻ. (ഒരുമ്പെട.) അ. ക്രി. ക, ഒരുമിക്കുന്നു. ഉ, ശ്രമിക്കുന്നു. ന, ഒരുങ്ങുന്നു.
ഒരുവൻ. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരുവർ. ന. ഒരുത്തൻ.
ഒരുവേരൻ. ന. ഒരുതൈ, പൊരുക.
ഒരുഴം. അ. ക, ഒരു സമയം. ഉ, ഒരാണ്ടു. ന, ഒരു പ്രാവശ്യം.
ഒരേടത്തു. അ. ഒരു ദിക്കിൽ.
ഒരേടം. അ. ഒരു ദിക്കു.
ഒരേടവും. അ. ഒരു ദിക്കിലും.
ഒലിക്കുന്നു. ക്കു. പ്രാൻ. (ഒലി.) അ. ക്രി. ഒഴുകുന്നു. ഒലിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഒലിപ്പു. ന. ഒഴുക്കു.
ഒലിവു. ന. ഒഴുക്കു.
ഒല്ല. അ. അരുത.
ഒല്ലാത്ത. അ. അരുതാത്ത.
ഒല്ലായ്മ. ന. ക, ദോക്ഷം. ഉ, ചീത്തത്വം. ന, പ്രാപ്തികേടു.
ഒവ്വാ. അ. വഹിയ, ഇല്ല.
ഒളി. ന. ക, പ്രകാശം. ഉ, ഒളിക്കുന്ന സ്ഥലം. ന, മറവു.
ഒളിക്കുന്നു. ക്കു. പ്രാൻ. (ഒളി.) അ. ക്രി. മായുന്നു. ഒളിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഒളിപ്പു. ന. മറവു.
ഒളിപ്പിടം. ന. ഒളിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഒളിമ. ന. പ്രകാശം, ശോഭ.
ഒളിമരം. ന. രാത്രിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു മരം.
ഒളിമറ. ന. ഒളിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഒളിമിന്നൽ. ന. ശോഭ.
ഒളിയമ്പു. ന. ഒളിച്ചുപ്രയോഗിക്കുന്ന അമ്പു.
ഒളിവു. അ. ക, പ്രകാശം. ഉ, മറവു.
ഒഴികഴിവു. ന. ക, ഉപായം. ഉ, കായ്വഴി. ന, നിവൃത്തി. ഩ, മാറ്റം.
ഒഴികെ. അ. ക്രടാതെ.
ഒഴിച്ചിൽ. ന. ക, ഉപായം. ഉ, നിവ്വാഹം. ന, നിവൃത്തി. ഩ, വേർപാടു. ഭ, മാറ്റം. ന, അവസരം. ൭, അതിസാരം.
ഒഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ഒഴി.) അ. ക്രി. ക, മാറുന്നു. ഉ, വിട്ടുപോകുന്നു. ന, ഒഴുകുന്നു. ഩ, അതിസരിക്കുന്നു. ഒഴിക്കുന്നു. സ. ക്രി. ഒഴിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഒഴിവു. ന. ക, ഉപായം. ഉ, നിവ്വാഹം. ന, നിവൃത്തി. ഩ, വേർപാടു. ഭ, മാറ്റം. ന, അവസരം. ൭, അതിസാരം.
ഒഴുക്കു. ന. ക, നിലംപുരയിടങ്ങളിടെ അതിരു വിവരം എഴുതിയ കണക്കു. ഉ, ഭിത്തിയുടെ ഒരു വശം.
ഒഴുകൽ. ന. ഒഴിവു.
ഒഴുകുന്നു. കി. വാൻ. (ഒഴുക.) അ. ക്രി. ഒലിക്കുന്നു. ഒഴുക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഒഴുക്കു. ന. ഒലിവു.
ഒഴുക്കൻ. വി. മിനുസമുള്ള.
ഒഴുക്കം. ന. ക, മിനുസം. ഉ, ഭംഗി. ന, ക്രമം. ഩ, ഒലിപ്പു.
ഒഴുക്കുനീരു. ന. ഒഴുകുന്ന വെള്ളം.
ഒഴുവാരം. ന. അറയുടെ പിൻവശത്തുള്ള ഒരു മുറി.
ഒറ്റു. ന. വ്യാജത്തെ അറിഞ്ഞു ശുദ്ധമായിപ്പറക.
ഒറ്റ. ന. ഒന്നായുള്ള.

ഒററൻ. ന. ഒററുന്നവൻ, ചാരൻ.
ഒററൽ. ന. ൧, മീൻപിടിത്തം. ൨, മീൻ പിടിക്കുന്ന പാത്രം.
ഒററാൽ. ന. മീൻപിടിക്കുന്ന പാത്രം.
ഒററി. ന. നിലം പുരയിടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മുറ.
ഒററിതേട്ടം. ന. മേല്പറഞ്ഞ മുറപ്രകാരം നിലം പുരയിടങ്ങൾ എഴുതി വാങ്ങിക്ക.
ഒററിയാൻ. ന. ൧, ആണ്ടുന്നി. ൨, കൊമ്പനാന.
ഒററുകാണം. ന. ഒററിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.
ഒററുകാരൻ. ന. ൧, ചാരൻ. ൨, ചതിയൻ. ൩, മീൻപിടിക്കുന്നവൻ.
ഒററുന്നു. ററി. വാൻ. (ഒററ.) സ. ക്രി. ൧, വ്യാജത്തെ അറിഞ്ഞു പറയുന്നു. ൨, മീൻപിടിക്കുന്നു.

ഓ. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചാം അക്ഷരം.

ഓ. അ. അനുസരണത്തിലും, വിളികേൾക്കുന്നതിലും, അത്ഭുതത്തിലും, ഉദാസീനത്തിലും, സംശയത്തിലും, വിപരീതത്തിലും, ചോദ്യത്തിലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയപദം.
ഓക്ക. ന. ൧, വെള്ളംപുറത്തുപോകുവാനുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ദ്വാരം. ൨, നെല്ലിന്റെ മീശ.
ഓകൻ. ന. മീശയുള്ള നെല്ല.
ഓകസ്സു. ന. ൧, ഭവനം. ൨, അഭയസ്ഥാനം.
ഓകാരം. ന. ഓ എന്ന അക്ഷരം.
ഓക്കാനം. ന. ഛർദ്ദിപ്പാനുള്ള ഭാവം.
ഓക്കാനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഓക്കാനി) ഛർദ്ദിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു.
ഓഘം. ന. ൧, ഒഴുക്കു. ൨, കൂട്ടം. ൩, താളഭേദം. ൪, പാരമ്പര്യോപദേശം.
ഓങ്കാരം. ന. ൧, പ്രണവം. ൨, അനുവാദം.
ഓങ്ങൽ. ന. അടിപ്പാൻ ഭാവിക്ക.
ഓങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഓങ്ങ.) സ. ക്രി. അടിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു.
ഓജരാശി. ന. പന്ത്രണ്ടു രാശികളിൽ ഒററയായിട്ടു വരുന്ന രാശി.
ഓജസ്സു. ന. ൧, പ്രകാശം. ൨, ബലം.
ഓടക്കുഴൽ. ന. ൧, സംഗീതം ഊതുന്ന കുഴൽ. ൨, തീയൂതുന്ന കുഴൽ.
ഓടു. ന. ൧, ചെമ്പും ഈയവും കൂട്ടിയുരുക്കിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ലോഹം. ൨, പുരമേയുന്നതിനു കുശവൻ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തു. ൩, ഫലങ്ങളുടെ പുറമെ കടുപ്പമായിട്ടിരിക്കുന്ന തോടു. ൪, ആമ മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ പുറമെ കടുപ്പമായിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
ഓട. ന. ൧, ഒരു തൈ. ൨, ഈറ്റ.
ഓടം. ന. സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി തോണി.
ഓടൽ. ന. ഒരു വള്ളി.
ഓടാമ്പൽ. ന. വാതലടെച്ചു പൂട്ടുന്നതിനു ഇരിമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി തറെക്കുന്ന ഓടുതണ്ടു.
ഓടി. ന. വേഗവും ഭംഗിയുമുള്ളതായ ഒരു മാതിരി വള്ളം.
ഓടുന്നു. ടി. വാൻ. (ഓട.) അ. ക്രി. ൧, പായുന്നു. ൨, കപ്പൽപോകുന്നു. **ഓടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഓട്ട. ന. ചെറിയ ദ്വാരം.
ഓട്ടക്കുഴായൻ. ന. അല്പബുദ്ധിക്കാരൻ.
ഓട്ടക്കൈ. വി. കയിൽദ്രവ്യംഇരിക്കാത്ത.
ഓട്ടൻതുള്ളൽ. ന. ഒരു കളി.
ഓട്ടപ്പം. ന. ഒരു പലഹാരം.
ഓട്ടം. ന. പാച്ചിൽ.
ഓട്ടാളൻ. ന. ൧, ദൂതൻ, ചാരൻ. ൨, ഓടുന്നവൻ.
ഓട്ടുകലം. ന. ൧, വറകലം. ൨, ഓടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാത്രം.
ഓട്ടുപാത്രം. ന. ഓടുകൊണ്ടുള്ള പാത്രം.
ഓട്ടുമേനി. വി. ഓടിന്റെ നിറമുള്ള.
ഓട്ടുവള. ന. ഓടുകൊണ്ടുള്ള കയ്യാഭരണം.
ഓണപ്പൂ. ന. ഒരു വള്ളിയിലുണ്ടാകുന്ന പുഷ്പം.
ഓണം. ന. ൧, ഇരുപത്തു രണ്ടാം നക്ഷത്രം. ൨, ഒരു വിശേഷ ദിവസം.
ഓണാടു. ന. മാവേലിക്കരെക്കടുത്ത പ്രദേശം.
ഓതം. ന. ൧, മഴക്കാലത്തിൽ വീട്ടിന്റെ തറയിലുള്ള ഈറം. ൨, പൊട്ടൽ.
ഓതിക്കോൻ. ന. ബ്രാഹ്മണരിൽ വേദം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരു.
ഓതിരം. ന. ൧, ഒരുമാതിക്കരണംമറിച്ചിൽ. ൨, തലെക്കിട്ടുള്ള അടി.
ഓതു. ന. പൂച്ച.
ഓതുന്നു. തി. വാൻ. (ഓത.) അ. ക്രി. ൧, വേദം ചൊല്ലുന്നു. ൨, മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നു. ൩, പറയുന്നു. **ഓതിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഓത്തു. ന ൧, വേദം. ൨, വേദംചൊല്ലുക. ൩, പറയുക.
ഓത്തൻ. ന. വേദം പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.

ഓദനം. ന. ചോറു.
ഓന്തു. ന. ഒരു ചെറിയ ജന്തു.
ഓപ്പുമിടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (ഓപ്പും.) അ. ക്രി. ക, മിനുക്കുന്ന. ഉ, നിരപ്പാക്കുന്ന.
ഓപ്പും. ന. ക, മിനുസം. ഉ, നിരപ്പു.
ഓമ. ന. തുണിന്റെ അടിയിൽ കടെഞ്ഞുതീർത്തു വെക്കുന്ന മരക്കഷണം.
ഓമന. വി. ഭംഗിയുള്ള, ഇഷ്ടമുള്ള.
ഓമം. ന. ഒരു മരുന്നു.
ഓമൽ. വി. ഭംഗിയുള്ള, ഇഷ്ടമുള്ള.
ഓരു. ന. സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തിന്റെ രസം, ഉപ്പുരസം.
ഓര. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ഓരം. ന. ക, ഉയരം. ഉ, വശം. ന, അറ്റം. ര, അരിക. ഇ, വിളുമ്പു.
ഓരി. ന. ക, നരി. ഉ, പങ്കു, അംശം.
ഓരില. ന. ഒരു തൈ.
ഓരിലത്താമര. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
ഓരിലമുരിക്കു. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
ഓരോ. അല്ലെങ്കിൽ, ഓരോരോ. അ. ഓരോന്നു.
ഓർക്കുന്ന. ർത്തു. പ്പാൻ. (ഓർ) സ. ക്രി. വിചാരിക്കുന്നു, നിനെക്കുന്നു. ഓർപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഓർമിന്നൽ. ന. ഉപ്പുവെള്ളത്തിന്റെ പ്രകാശം.
ഓർമ്മ. ന. സ്മരണം, വിചാരം.
ഓർമ്മകേടു. ന. മറവി.
ഓല. ന. ക, തെങ്ങു, പന, മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇല. ഉ, കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
ഓലപ്പുണം. ന. രാജ്യമുദ്ര പതിച്ച എഴുത്തോലയുടെ വില.
ഓലപ്പുര. ന. ഓലകെട്ടിയ പുര.
ഓലപ്പെട്ടി. ന. ആധാരപ്പെട്ടി.
ഓലമടൽ. ന. ഓലയുടെ തണ്ടു.
ഓലി. ന. ക, വട്ടം കുറെഞ്ഞ കുളം. ഉ, ആറുമണാലിൽ മാന്തിയുണ്ടാക്കുന്ന കുഴി. ന, ഒരു ഭൂഗം.
ഓലുന്ന. ലി. വാൻ. (ഓൽ.) അ. ക്രി. ഒഴുകുന്നു, കാലുന്നു.
ഓലോല. അ. തുള്ളിത്തുള്ളിയായിട്ടു.
ഓലോലൻ. ന. ഒരു കറി.
ഓശ. ന. ശബ്ദം, ഒച്ച.
ഓശപ്പെടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (ഓശ.) അ. ക്രി. ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു. ഓശപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി..
ഓഷണം. ന. എരിവു.
ഓഷധം. ന. ഭക്ഷണം, ചൂട്ട.
ഓഷധി. ന. ക, മരുന്നു. ഉ, ആണ്ടിതോറും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ചെടി. ന, ഒരു നക്ഷത്രം.
ഓഷധീശൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
ഓഷ്ഠം. ന. ചൊടി.
ഓഹരി. ന. പങ്കു.
ഓഹാ. അ. അനുവാദത്തിക്കലും, ആശ്ചര്യത്തിക്കലും, ഉദാസീനതയിക്കലും, ഭയത്തിക്കലും, ഭയയിക്കലും, വ്യസനത്തിക്കലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയപദം.
ഓളം. ന. ക, തിരമാല. ഉ, സന്തോഷം. ന, അഹങ്കാരം. അ. വരയും, അക്ഷരയും.
ഓളാങ്കം. ന. അഹങ്കാരം, ഉല്ലാസം.
ഓളി. ന. ക, ക്രമക്കൽ. ഉ, ബഹുമാനത്തിക്കൽ നീ എന്നുള്ളതിനു പകരം പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

ഒന. മലയാള അക്ഷരങ്ങളിൽ പതിനാറാം അക്ഷരം.

ഒനകാരം. ന. ഒന എന്ന അക്ഷരം.
ഒനചിത്ത്യം. ന. ക, യോഗ്യത. ഉ, ചേച്ച.
ഒനത്താനപാദി. ന. ധ്രുവൻ എന്ന രാജാവു.
ഒനത്സുക്യം. ന. അധികമുള്ള യുദ്ധശ്രദ്ധ.
ഒനദനികൻ. ന. ചോറുകാരൻ.
ഒനദരിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. തന്നെത്താൻ പോറ്റുന്ന.
ഒനദായ്ത്വം. ന. ക, വളരെ കൊടുക്കുന്ന സ്വഭാവം. ഉ, മഹത്വം.
ഒനദുംബരം. ന. ക, അത്തിക്കുരു. ഉ, ചെമ്പു. വി. ക, അത്തിയെ സംബന്ധിച്ച. ഉ, ചെമ്പിനെ സംബന്ധിച്ച.
ഒനദ്ധത്ത്യം. ന. ഡംഭം.
ഒനന്നത്ത്യം. ന. ക, ഉയരം. ഉ, മഹത്വം.
ഒനപചവകം. ന. ഉപഗ്രഹിന്റെ സന്തതിയുടെ ക്രൂട്ടം.
ഒനപനിധികം. ന. പണയം.
ഒനപമ്യം. ന. ഉപമാനം, സാദൃശ്യം.
ഒനപയികം. വി. ഉചിതമായ.
ഒനപവസ്സും. ന. ഉപവാസം.
ഒനപവസ്ത്രം. ന. ഉത്തരീയം.
ഒനപാസനം. ന. ഉപാസന, സേവ.
ഒനമീനം. ന. ചണംവിളയുന്ന സ്ഥലം.
ഒനരഗം. ന. ആയില്യം നക്ഷത്രം.
ഒനരഭ്രകം. ന. ആട്ടിൻ ക്രൂട്ടം.
ഒനരസൻ. അല്ലെങ്കിൽ, ഒനരസ്യൻ. അല്ലെങ്കിൽ, ഉരസ്യൻ. ന. സ്വന്തപുത്രൻ.
ഒനദ്ധ്വദേഹികം. ന. ശേക്ഷക്രിയ, പിതൃക്രിയ.
ഒനവ്വം. ന. സമുദ്രാഗ്നി.
ഒനവ്വാഗ്നി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഒനശിരം. ന. ക, ചാമരം. ഉ, ചാമരത്തി

ന്റെ പിടി. ൩, മെത്ത. ൪, ആസനം. ൫, രാമച്ചം.
ഔഷണം. ന. എരിവു.
ഔഷധം. ന. മരുന്നു.
ഔഷധി. ന. മരുന്നു.
ഔഷ്ട്രകം. ന. ഒട്ടകക്കൂട്ടം.
ഔഷ്ണ്യം. ന. ഉഷ്ണത.
ഔക്ഷകം. ന. കാളക്കൂട്ടം.

ക. ഹല്ലുകളിൽ ഒന്നാം അക്ഷരം.

കകാരം. ന. ക എന്ന അക്ഷരം.
കകുൽ. അല്ലെങ്കിൽ, കകുത്തു. കാളയുടെ പൂഞ്ഞുകുററി.
കകുദ്മതി. ന. കുറകു.
കകുദ്മാൻ. ന. കാള.
കകുദം. ന. ൧, കാളയുടെ പൂഞ്ഞുകുററി. ൨, പ്രധാനമായ രാജചിഹ്നം.
കകുപ്പു. ന. ദിക്കു.
കകുഭം. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം, നീർമരുതു. ൨, വീണയുടെ ചുര.
കക്കു. ന. ൧, ഛർദ്ദി. ൨, ഒരു തൈ. ൩, പക്ഷികളുടെ അകത്തിരിക്കുന്ന ഒരുസാധനം.
കക്കട. ന. ഒരായുധം, ചൊട്ട.
കക്കരി. ന. ഒരു വക വെള്ളരി.
കക്കാ. ന. ചില ജലജന്തുക്കളുടെ പുറത്തെ ഓടു.
കക്കുന്നു. ട്ടു. പ്പാൻ. (കൾ.) സ. ക്രി. മോഷ്ടിക്കുന്നു.
കക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കക്ക.) സ. ക്രി. ഛർദ്ദിക്കുന്നു, അകത്തേക്കു ചെലുത്തുന്ന വസ്തു അവിടെക്കൊള്ളാതെ അതിലേ കൂടത്തന്നേ പുറത്തേക്കു വരുന്നു.
കക്കോലം. ന. ഒരു സൌരഭ്യമുള്ളതൈ.
കക്ഖട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. കട്ടിയുള്ള.
കക്ഖടി. ന. കല്ലുണ്ണാമ്പു.
കങ്കടകം. അല്ലെങ്കിൽ, കങ്കടം. ന. പടച്ചട്ട.
കങ്കണം. ന. ൧, കൈവള. ൨, വെള്ളത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളി.
കങ്കണി. ന. ചെറിയ മണി.
കങ്കതം. അല്ലെങ്കിൽ, കങ്കതിക. ന. ചീപ്പു.
കങ്കൻ. ന. ൧, യമൻ. ൨, വ്യാജമായിട്ടു ബ്രാഹ്മണവേഷം ധരിച്ചവൻ. ൩, യുധിഷ്ഠിരൻ വ്യാജമായിട്ടു സന്യാസിവേഷം ധരിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ പേർ.
കങ്കപത്രം. ന. ൧, അമ്പു ൨, കഴുകൻ പക്ഷിയുടെ തൂവൽ.
കങ്കം. ന. ഒരു പക്ഷി, കഴുകൻ.
കങ്കര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചീത്തയായ, മുഷിഞ്ഞ.
കങ്കരം. ന. വെള്ളം അധികം കൂട്ടിയ മോരു.
കങ്കാളം. ന. ശരീരത്തിലെ അസ്ഥികൂടം. (മ.) ഒരുമാതിരി കിണ്ണം.
കങ്കേളി. ന. അശോകവൃക്ഷം.
കംഖം. ന. അനുഭവം.
കംഗു. ന. ഒരു ധാന്യം, തിന.
കങ്ങൽ. ന. കരിച്ചിൽ.
കങ്ങാണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കങ്ങാണി.) അ. ക്രി. തർക്കിക്കുന്നു, വഴക്കുപറയുന്നു.
കങ്ങാണിപ്പു. ന. തർക്കിക്ക, വഴക്കുപറക.
കങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കങ്ങ.) അ. ക്രി. കരിയുന്നു.
കചൻ. ന. ബൃഹസ്പതിയുടെ പുത്രൻ.
കചപക്ഷം. ന. നല്ല തലമുടി.
കചഭരം. അല്ലെങ്കിൽ, കചഭാരം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കചം. ന. തലമുടി.
കച്ച. ന. ൧, ഒരു മാതിരിക്കട്ടിയുള്ള വസ്ത്രം. ൨, ആയുധ വിദ്യ, ആട്ടം മുതലായവ പഠിക്കുംപോളും പഠിച്ചിട്ടു പ്രവൃത്തിക്കുംപോളും അരെക്കൊതുക്കവും മുറുക്കവും വരുന്നതിന്നായിട്ടു അരയിൽ കെട്ടുന്ന വീതികുറഞ്ഞു നീളമുള്ള ഒരു ശീല.
കച്ചകെട്ടു. ന. ആയുധവിദ്യ, ആട്ടം മുതലായവയ്ക്കുള്ള അഭ്യാസം.
കച്ചകെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കച്ചകെട്ട.) അ. ക്രി. മെയ്യായം വരുത്തുന്നു.
കച്ചത്തരം. ന. കട്ടിയുള്ളവസ്ത്രം.
കച്ചപ്പുറം. ന. ഒരാഭരണം, പടിയരെഞ്ഞാണം.
കച്ചര. വി (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചളി പററി മുഷിഞ്ഞ.
കച്ചവടം. ന. വില്ക്കയും കൊള്ളുകയും, വ്യാപാരം.
കച്ചി. ന. വയ്ക്കോൽ.
കച്ചിക്കുഴൽ. ന. ശ്രുദ്രസ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
കച്ചിൽ. അ. ചോദ്യത്തിലും അനുനയത്തിലും ഉപകരിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.
കച്ചേരി. ന. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇരുന്ന ന്യായവിസ്താരം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.
കച്ചേലും. വി. ഭംഗിയുള്ള.
കച്ചോലം. ന. സൌരഭ്യമുള്ള ഒരു തൈ.
കച്ഛപം. ന. ൧, ആമ. ൨, വൈശ്രവണന്റെ നവനിധികളിൽ ഒന്നു.
കച്ഛപി. ന. ൧, ആമപ്പെട. ൨, ഒരുമാ

തിരിവീണ. ൩, സരസ്വതിയുടെ വീണ.
കച്ഛപിക. ന. പ്രമേഹക്കുരുക്കളിൽ ഒന്നു.
കച്ഛം. ന. ൧, ജലത്തോടടുത്ത പ്രദേശം. ൨, പൂവരശു വൃക്ഷം. ൩, വസ്ത്രത്തിന്റെ ചുളുക്കു.
കച്ഛുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, ചിരങ്ങുള്ള. ൨, കാമമുള്ള.
കച്ഛുര. ന. ൧, കൊടിത്തുവ. ൨, നായ്ക്കുരണ.
കച്ഛൂ. ന. ചിരങ്ങു, ചൊറി.
കച്ഛൂരകം. ന. കച്ചോലം.
കജ്ജളം. ന. ൧, വിളക്കിലുണ്ടാകുന്ന മഷി. ൨, കണ്ണെഴുതുന്ന മഷി, അജ്ഞനം. ൩, മേഘം.
കജ്വലം. ന. വിളക്കിലുണ്ടാകുന്ന മഷി.
കജ്വലദ്ധ്വജം. ന. വിളക്കു.
കഞ്ചാവു. ന. ലഹരിയുള്ള ഒരുമാതിരി തൈ.
കഞ്ചുകാലു. ന. പാമ്പു.
കഞ്ചുകം. ന. ൧, പാമ്പിന്റെ പടം. ൨, പടച്ചട്ട. ൩, കുപ്പായം.
കഞ്ചുകി. ന. ൧, രാജസ്ത്രീകളുടെ ഭവനത്തിലെ വിചാരക്കാരൻ. ൨, കുപ്പായമിട്ടവൻ. ൩, പാമ്പു.
കഞ്ചുലിക. ന. ൧, ചട്ട. ൨, അരച്ചട്ട.
കഞ്ജകം. ന. ഒരുപക്ഷി, മൈന.
കഞ്ജ. വി. (ഞ്ജൻ, ഞ്ജാ, ഞ്ജം.) വി. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടായ.
കഞ്ജൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
കഞ്ജം. ന. ൧, താമരപ്പൂ. ൨, അമൃതം, പീയൂഷം.
കഞ്ഞി. ന. അരിയിട്ടുവേവിച്ച വെള്ളം. ൧, കായക്കഞ്ഞി. ൨, കൂഴക്കഞ്ഞി. ൩, വാൎത്തകഞ്ഞി. ൪, പാല്ക്കഞ്ഞി. ൫. കഷായക്കഞ്ഞി. ൬, പുടവക്കഞ്ഞി.
കഞ്ഞുണ്ണി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കട. ന. ൧, അങ്ങാടി. ൨, ചുവടു.
കടകം. ന. ൧, പൊൻവള. ൨, പൎവ്വതത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശം. ൩, അരെക്കു താഴെ അടിക്കുന്ന അടി. ൪, നഗരം, രാജ്യം.
കടകെട്ടവൻ. ന. കൊള്ളരുതാത്തവൻ, അയോഗ്യൻ.
കടകോൽ. ന. തൈരുകലക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വസ്തു, മന്ഥദണ്ഡം.
കടക്കണ്ണു. ന. കണ്ണിന്റെ പുറത്തെ കോണു.
കടക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ, കടങ്കാരൻ. ന. ൧, കടം വാങ്ങിച്ചവൻ. ൨, കടം കൊടുത്തവൻ. ൩, പീടികയിലിരുന്നു കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവൻ.
കടക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കട.) സ. ക്രി. ൧, പോകുന്നു. ൨, അതിക്രമിക്കുന്നു. ൩, അകത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു.
കടക്കോടി. ന. കടപ്പുറത്തു പാൎക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ, മരെക്കാൻ.
കടഖാദക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അധികം ഭക്ഷിക്കുന്ന.
കടഖാദകം. ന. ൧, സ്ഫടികപാത്രം. ൨, കാക്ക. ൩, കുറുക്കൻ.
കടങ്കടേരി. ന. മഞ്ഞൾ.
കടച്ചിനാരു. ന. കൈതനാരു.
കടച്ചിൽ. ന. ൧, മൂൎച്ചവരുത്തുന്നതിനും മിനുസംവരുത്തുന്നതിനും മററും അച്ചിലും കടച്ചില്പാണയിലും വെച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി. ൨, കഴപ്പു.
കടച്ചില്ക്കൊല്ലൻ. ന. കടച്ചില്പണി ചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കടച്ചില്പാണ. ന. ആയുധങ്ങൾ മൂൎച്ചവരുത്തുന്നതിനുള്ള ചാണ.
കടച്ചില്പണി. ന. അച്ചിലുമ്മററും വെച്ചു ചെയ്യുന്ന വേല.
കടതല. ന. ചുവടും തലയും.
കടത്തു. ന. ൧, തോണിയിലുമ്മററും കരേററി മറെറാരു സ്ഥലത്താക്കുക. ൨, ദൂരത്താക്കുക. ൩, കൊണ്ടുപോക. ൪, അകത്തേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്ക.
കടത്തൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
കടത്തിയൂട്ടു. ന. മറെറാരുത്തന്റെ ഭവനത്തിൽ വെച്ചു സദ്യ കഴിക്ക.
കടത്തുകടവു. ന. വള്ളത്തിൽ കേററുകയും ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.
കടത്തുകാരൻ. ന. വള്ളത്തിൽ കേററി അക്കരയും ഇക്കരയും വിടുന്നവൻ.
കടത്തുതോണി. ന. വഴിക്കാരെ അക്കരയും ഇക്കരയും വിടുന്നതിനുള്ള തോണി.
കടത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കടത്ത.) സ. ക്രി. ൧, തോണിയിൽ കേററി അക്കരെ കൊണ്ടുപോയിറക്കുന്നു. ൨, വസ്തുക്കളെ മറെറാരു ദിക്കിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ൩, ദൂരത്താക്കുന്നു. ൪, അകത്തേക്കു ചെലുത്തുന്നു.
കടൻപുല്ലു. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.
കടപ്പു. ന. ചീത്തവാക്കു, ശകാരം.
കടപ്പിലാവു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കടപ്പുവാക്കു. ന. ശകാര വാക്കു.
കടഭി. ന. ഒരു തൈ, പാലുഴവം.
കടമാൻ. ന. ഒരു വലിയ കാട്ടുമൃഗം.
കടം. ന. ൧, പായ. ൨, ആനയുടെ കവിൾ. ൩, ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യം, അര, (മ.) ൧, വായിപ്പ വാങ്ങിച്ച മുതൽ. ൨. വായിപ്പ വാങ്ങിക്ക.
കടമ്പു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

കടമ്പ. ന. വേലികടപ്പാനുള്ള ഒരു സൂത്രം.

കടംബർ. ന. ഒരു വൃക്ഷം, നീർക്കടമ്പു.

കടംഭർ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പ്രസാരണി.

കടംവാങ്ങു. ന. പിന്നെ കൊടുക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കുന്ന മുതൽ.

കടയുന്നു. ഞു. വാൻ. (കട.) സ. ക്രി. ഫ, കലക്കുന്നു. ഭ, കടച്ചിൽ പണിചെയ്യുന്നു. മ, കഴെക്കുന്നു.

കടൽ. ന. സമുദ്രം.

കടല. ന. ഒരു മാതിരിപ്പയറു തൈ.

കടലയ്യാ. ന. ഒരു മാതിരി പയറു.

കടലാടി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

കടലാന. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ ജലജന്തു.

കടലാവണക്കു. ന. ഒരു ചെടി, അപ്പയാവണക്കു.

കടലാസു. ന. എഴുതുന്നതിനായിട്ടു പഞ്ഞികൊണ്ടുമറ്റുമുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.

കടലിവേഗം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

കടലോരം. ന. സമുദ്രതീരം.

കടല്പുര. ന. സമുദ്രതീരം.

കടല്പൂച്ച. ന. സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷി.

കടല്പൂതിര. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ ജലജന്തു.

കടല്പൂരി. ന. സമുദ്രത്തിലുള്ള ഒരു വക മത്സ്യം.

കടലേപ്പൂലാ. ന. ഒരു മാതിരി മത്സ്യം.

കടലേപ്പൂൾ. ന. കടലിൽ തിരമാല വളിക്ക.

കടല്പിറാവു. ന. സമുദ്രത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി വലിയ മത്സ്യം.

കടല്പുര. ന. സമുദ്രത്തിലെ ഓളം.

കടല്പുറം. ന. സമുദ്രത്തിൽ കപ്പൽ വന്നടുക്കുന്ന സ്ഥലം, തുറമുഖം, അഴിമുഖം.

കടല്പൊങ്ങു. ന. ചില ദ്വീപുകളിലുള്ള തെങ്ങുമരം.

കടല്പൊങ്ങ. ന. മേല്പറഞ്ഞ തെങ്ങിന്റെ കായ.

കടല്ലാക്കു. അല്ലെങ്കിൽ, കടല്പുര. ന. ഫ, കടല്പുറത്തുനിന്നും കിട്ടുന്ന ഒരു മരുന്നു. ഭ, ഒരു മാതിരി മത്സ്യത്തിന്റെ അസ്ഥി.

കടല്പുന്നി. ന. ഒരു ജലജന്തു.

കടല്പായൽ. ന. കടലിലെ പായൽ, നീരൊപ്പി.

കടല്പുറം ന. സമുദ്രതീരം.

കടല്പുണ്ണൻ. ന. വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ.

കടവു. ന. ഫ, ആറിലും കുളത്തിലും മറ്റു ജലസ്ഥലങ്ങളിലും കുളിപ്പാനിറങ്ങുന്ന സ്ഥലം. ഭ, വള്ളം അടുക്കുന്ന സ്ഥലം. മ, അവസരം, സമയം.

കടവുക്കുട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കടവുകുട്ട.) സ. ക്രി. തടികൾ വലിച്ചു വെള്ളത്തിലാക്കുന്നു.

കടവുവഞ്ചി. ന. ആറിലുമ്മറും അക്കരയിക്കരെ കടത്തുന്നതിനുള്ള വള്ളം.

കടവയറു. ന. അടിവയറു.

കടവാ. ന. ചൊടികൾ രണ്ടും ക്രുടി അവസാനിക്കുന്ന സ്ഥലം.

കടവിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കടവിരി.) സ. ക്രി. കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളിൽ ചരക്കുകൾ നിരത്തിവെക്കുന്നു.

കടാരൻ. ന. മോഹമുള്ളവൻ.

കടാഹം. ന. ഫ, വലിയകുടം. ഭ, ഒരു മാതിരിചെമ്പു പാത്രം, കിടാരം.

കടാക്ഷം. ന. ഫ, കടക്കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടം. ഭ, ഭയയോടുകൂടിയുള്ള നോട്ടം.

കടാക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കടാക്ഷി.) സ. ക്രി. ഫ, കടക്കണ്ണുകൊണ്ടു നോക്കുന്നു. ഭ, ഭയയോടും കൂടി നോക്കുന്നു. മ, ഭയപ്പെടുത്തുന്നു.

കടി. ന. ശരീരത്തിന്റെ നടുവു, അര. ഭ, ആനയുടെ കവിൾ. (മ) ഫ, പല്ലുകൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തി, കടിക്ക. ഭ, ചതി.

കടിക. ന. വെള്ളംകോരുമ്പോൾ കയറോൽ കെട്ടി ചെപ്പുകുടത്തിൽ ഇടുന്ന മരക്കഷണം.

കടികോൽ. ന. കടിക്കുന്നതിനു ചില ഭാഗങ്ങളുടെ വായിലിടുന്ന കോൽ.

കടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കടി.) സ. ക്രി. പല്ലുകൊണ്ടു മുറിക്കുന്നു. കടിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

കടിച്ചി. ന. കടിയന്റെ സ്ത്രീ.

കടിഞാൺ. ന. കുതിരയുടെ വായിലിടുന്നകടിയിരിമ്പിന്മേൽ കെട്ടുന്ന വാറു.

കടിഞ്ഞൂൽ. വി. ഒന്നാമതു പ്രസവിക്കപ്പെട്ട. ന. ഒന്നാമത്തെ പ്രസവം.

കടിതടം. ന. ശരീരത്തിന്റെ നടുവു, അര.

കടിപ്പു. ന. പല്ലുകൊണ്ടു മുറിക്ക.

കടിപ്രദേശം. ന. ശരീരത്തിന്റെ നടുവു, അര.

കടിപ്രാഥം. ന. അരയുടെ പിൻഭാഗം.

കടിയൻ. ന. കൂട്ടിക്കാരൻ, ഇടിയൻ.

കടിയവൻ. ന. കടുപ്പക്കാരൻ.

കടിയാണം. ന. കടിഞാൺ.

കടിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (കടി.) സ. ക്രി. തെറിഞ്ഞെടുക്കുന്നു, വേർതിരിക്കുന്നു.

കടില്പകം. ന. പാവൽ വള്ളി.

കടിവായ. ന. പാമ്പുകടിച്ച മുറിവായ, കോൽവായ.

കടിവാളം. ന. കടിഞാൺ.
കടിസൂത്രം. ന. അരയിൽ കെട്ടുന്ന ചരട്, അരഞ്ഞാണം.
കടീ. ന. ശരീരത്തിന്റെ നടുവു, അര.
കടീകതരുണം. ന. അരയിലുള്ള ഒരു മർമ്മം.
കട്ടിതലം. ന. ഒരു മാതിരി വാൾ.
കടിരം. അല്ലെങ്കിൽ, കടിരകം. ന. പിൻഭാഗം.
കട്ടു. വി. (ട്ടു, ടി, ട്ടു.) വി. ന. ക, എരിവുള്ള. ഖ, മത്സരമുള്ള. ന, ക്രൂരതയുള്ള. ര, ഉഷ്ണമുള്ള. ശ, അനിഷ്ടമായ. സ, അസഹ്യമായ.
കടു. ന. ക, എരിവു, ഖ, കർപ്പൂരം. ന, അകാശ്യമായ പ്രവൃത്തി. ര, കടുകു.
കടുകു. ന. ഒരു ധ്യാന്യം.
കടുരോഹിണി. അല്ലെങ്കിൽ, കടുകരോഹിണി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
കടുകലാബു. ന. ഒരു വള്ളി, പേച്ചുര.
കടുകീ. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ഞാഴൽ.
കടുകീടകം. ന. കൊതുകു.
കടുക്കൻ. ന. പുരുഷന്മാർ കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
കടുക്കനെ. അല്ലെങ്കിൽ, കടുകെന്നു. അ. വേഗത്തിൽ.
കടുക്കാ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
കടുക്കുന്നു. ഋ. പ്പാൻ. (കടു.) അ. ക്രി. ക, കോപിക്കുന്നു. ഖ, വർദ്ധിക്കുന്നു. ന, കടുപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു.
കടുത്തുമ്പി. ന. പേച്ചുര.
കടുത്രയം. ന. ചുക്കു മുളകു തിപ്പലി ഇവ മൂന്നിനും ക്രട്ടിപ്പറയുന്ന ഒരു പേർ.
കടുത്തില. ന. ഒരു മാതിരി വാൾ.
കടുന്തുടി. ന. ക, ഒരു വാദ്യം. ഖ, ഒരു മാതിരി കളിസ്സാധനം.
കടുന്തുക്കം. ന. കിഴുക്കാന്തുക്കമായ സ്ഥലം.
കടുന്നൽ. ന. കൂത്തുന്നതായ ഒരു മാതിരി രംഗം, കളവി.
കടുപ്പട്ടൻ. ന. ശ്രുതിയിൽ താണ ഒരു ജാതി.
കടുപ്പം. ന. ക, ഉറപ്പു. ഖ, ദയയില്ലായ്മ. ന, പ്രയാസം.
കടുഫലം. ന. ക്രുവളത്തിൻ കായ.
കടുമാൻ. ന. ഒരു മൃഗം.
കടുമീൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം.
കടുംഭരം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, കടുകരോഹിണി.
കടുകരോഹിണി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കടുവറുപ്പു. ന. കടുകും കരുവേപ്പിലയും ക്രൂടെ നെയ്യിൽ വറുത്തു കറിയിലിടുക.
കടുവാ. ന. കാട്ടിലുള്ള ഒരു ഒച്ച ജന്തു.
കടുവാക്കു. ന. ചീത്തവാക്കു, ശകാരം.
കടൈക്കൽ. അ. ചുവട്ടിൽ.
കട്ടം. ന. ചില ഭക്ഷണവസ്തുക്കളിലുള്ള ദോഷം.
കട്ടം. ന. ക, കൂടി ഉണ്ടെഴുന്നുറച്ചതു. ഖ, ചില ആഭരണങ്ങളിൽ വെക്കുന്നപൊന്നിൻ ശകലം.
കട്ടക്കാര. ന. ഒരു വക മൽച്ചെടി.
കട്ടക്കിടാവു. ന. നന്നാചെരിയ പൈതൽ.
കട്ടക്കുരികിൽ. ന. ഒരു വക ചെറിയ പക്ഷി.
കട്ടങ്ങിം. ന. കാളയുടെ കഴുത്തിലിടുന്ന വള്ളി വളയൽ.
കട്ടപ്പാര. ന. കട്ടകുത്തിയെടുക്കുന്ന അലകുപാര.
കട്ടാരം. ന. ഒരു മാതിരി ആയുധം, ചൊട്ട.
കട്ടാരി. ന. ക, ചൊട്ട. ഖ, ഒരു മാതിരി മരപ്പാത്രം.
കട്ടി. ന. ക, തുലാസിൽ ഇട്ടു തൂക്കുന്നതിനു രൂപയമുതലായവകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു. ഖ, ഉറപ്പു. ന, കാഠിന്യം. ര, കനം.
കട്ടിൽ. ന. കിടക്കുന്നതിനുള്ള വസ്തു, പലകക്കട്ടിൽ, കയറുറ കട്ടിൽമുതലായവ.
കട്ടിള. ന. കതകു തൊട്ടുപ്പാൻ മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കി ചുവരിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നവസ്തു.
കട്ടിളക്കാൽ. ന. കട്ടിളയിൽ ഇടത്തും വലത്തും നിലത്തിൽ നിൎത്തിപ്പണിയുന്ന കാൽ.
കട്ടുമുള്ള. ന. കോഴിയുടെ കാലിലെ മുള്ള.
കണ്ടുക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കണ്ടു.) അ. ക്രി. ഉറച്ചുകട്ടയാകുന്നു.
കട്ടെപ്പു. ന. ഉറച്ചു കട്ടയാക
കട്ടോടം. ന. പ്രസവിച്ചു കിടക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കും ദീനക്കാൎക്കും ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു മരപ്പാത്രം.
കട്ടോടഞ്ചാത്തൻ. ന. ഒരുവക പക്ഷി.
കടലം. ന. കുമ്പിൾ വൃക്ഷം.
കട്ട്യാവു. ന. ഒരു വക ചുവന്ന ശീല.
കട്വംഗം. ന. പലകപ്പയ്യാനി വൃക്ഷം.
കട്വരം. ന. ക, പാകംചെയ്യു ചോറു. ഖ, മോരു.
കട്വി. ന. പലകപ്പയ്യാനി വൃക്ഷം.
കഠിഞ്ജരം. ന. തുളസി.
കഠിനകോക്കും. ന. മരുന്നുകൂടിച്ചാലും ഇളകാത്ത വയറു.
കഠിന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, ഇളകാത്ത. ഖ, ഉറപ്പുള്ള. ന, കട്ടപ്പുമായ.

കഠിനം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി മണ്ണാത്രം. ൨, ഒരു പലഹാരം.
കഠിനീ. ന. കല്ച്ചുണ്ണാമ്പു.
കഠോര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, കടുപ്പമായ, കട്ടിയുള്ള. ൨, ക്രൂരതയുള്ള, ഭയങ്കരമായ.
കഡങ്കരം. ന. ൧, പതിരു. ൨, വയ്ക്കോൽ.
കഡംബരം. ന. ചീരത്തണ്ടു.
കഡാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കുരാൽനിറമുള്ള, തവിട്ടുനിറമുള്ള.
കഡാരം. ന. കുരാൽനിറം, തവിട്ടുനിറം.
കണക്കു. വി. കൊള്ളാകുന്ന, ഉചിതമായ.
കണക്കു. ന. ൧, എണ്ണം, സംഖ്യ. ൨, സംഖ്യ നിത്യയിച്ചെഴുതിയ ഓലയുമ്മററും. ൩, കണക്കധികാരപ്പുസ്തകം. ൪, വരവിനും ചിലവിനും വിവരം എഴുതിയ എഴുത്തു. ൫, കണക്കെഴുത്തുകാരന്റെ ഉദ്യോഗം.
കണക്കധികാരം. ന. കണക്കുപഠിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പുസ്തകം.
കണക്കൻ. ന. ൧, കണക്കുപഠിച്ചവൻ. ൨, കണക്കെഴുത്തുകാരൻ, പിള്ള. ൩, ഒരു താണ ജാതിക്കാരൻ.
കണക്കാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (കണക്ക.) അ. ക്രി. വേണ്ടുംപ്രകാരമായിത്തീരുന്നു.
കണക്കിലാക്കുന്നു. ക്കി വാൻ. (കണക്കിൽ.) സ. ക്രി. ൧, വേണ്ടും പ്രകാരമാക്കുന്നു, നല്ലവണ്ണമാക്കുന്നു. ൨, സാധിപ്പിക്കുന്നു.
കണക്കുത്തു. ന. വസ്ത്രമുടുക്കുമ്പോൾ അരയിൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം.
കണക്കുസാരം. ന. കണക്കുപടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പുസ്തകം.
കണങ്കാൽ. ന. കാലിന്റെ മുട്ടിന്നു താഴെ പാദത്തിന്നു മുകളിലുള്ള ഭാഗം.
കണങ്കൈ. ന. കയ്യുടെ പത്തിക്കു മേൽ മുട്ടിന്നു താഴയുള്ള ഭാഗം.
കണജീരകം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, ചെറുജീരകം.
കണപ്പു. ന. ചതുരശ്രത്തിന്റെ കോണു.
കണപ്പുമട്ടം. ന. ചതുരശ്രം.
കണം. ന. ൧, ഏററവും ചെറുതായ അംശം. ൨, തുള്ളി. ൩, ധാന്യങ്ങളുടെ കണ്ണു. ൪, അഗ്നിരത്നം മുതലായവകളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ചെറുതായ ശകലം.
കണമ്പു. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
കണയം. ന. ഒരായുധം, കുന്തം.
കണലാഭം. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചുഴി, നീർച്ചുഴി.
കണവൻ. ന. ഭർത്താവു.
കണവില്ലു. ന. ഒരുമാതിരി വില്ലു.
കണവീരം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, കരവീരം.
കണ. ന. ൧, തിപ്പലി. ൨, ജീരകം. (മ) ൧, അമ്പു. ൨, ഇല്ലിയുടെ ശിഖരം, ഇല്ലിക്കണ. ൩, ചക്കുകണ. ൪, വാളിന്റെയുമ്മററും പിടി.
കണാമൂലം. ന. കാട്ടുതിപ്പലിയുടെ വേർ.
കണി. ന. ൧, പക്ഷികളെയുമ്മററും പിടിപ്പാൻ വെക്കുന്ന ഒരു സൂത്രം, കുരുക്കു. ൨, ഉണർന്നാലുടനെ കാണുന്ന കാഴ്ച. ൩, വിഷുക്കണി.
കണികാ. ന. ൧, ജീരകം. ൨, തിപ്പലി. ൩, ഒരു മരം, മുഞ്ഞ.
കണികം. ന. ൧, അല്പമായ വസ്തു. ൨, തുള്ളി. ൩, ധാന്യങ്ങളുടെ കണ്ണു. ൪, അഗ്നിരത്നം മുതലായതിൽനിന്ന പുറപ്പെടുന്ന ശകലം.
കണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കണി.) അ. ക്രി. കണിവെക്കുന്നു.
കണിയട്ട. ന. ഒരു മാതിരിചെറിയ കറുത്ത അട്ട.
കണിയാട്ടി. ന. കണിയാന്റെ സ്ത്രീ.
കണിയാൻ. ന. കമ്മാളന്മാരിൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതായ ഒരുജാതി.
കണിയാരക്കുറിപ്പു. ന. കണിയാന്മാരിൽ ഒരു ജാതി.
കണിയാരം. ന. മുള, ഇല്ലി.
കണിശൻ. ന. കണിയാൻ.
കണിശം. ന. നെല്ലിന്റെയും മററും കതിരു.
കണീക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, ഏററവും ചെറുതായ. ൨, ഇളയ.
കണീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. ഏററം ചെറുതായ.
കണ്കുരു. ന. കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന പരു.
കണ്കുഴി. ന. കണ്ണിന്റെ കുഴി.
കണ്കുഴിയൻ. ന. ഒരു വക വസൂരി.
കണ്കെട്ടു. ന. ഇന്ദ്രജാലം, ചെപ്പടിവിദ്യ.
കണ്കൊച്ചുന്നു. ച്ചി. വാൻ. (കണ്കൊച്ച.) അ. ക്രി. കണ്ണിരുട്ടുന്നു.
കണ്ടകൻ. ന. ൧, കള്ളൻ. ൨, ക്രൂരൻ. ൩, നിന്ദ്യൻ. ൪, ശത്രു.
കണ്ടകം. ന, ൧, രോമാഞ്ചം. ൨, മുള്ളു. ൩, സൂചിയുടെ മുന, സൂചിമുനപോലെ കൂർത്തതു.
കണ്ടകാരി. അല്ലെങ്കിൽ, **കണ്ടകാരിക.** ന. ഒരു വക മുള്ളുള്ളതൈ, ഒരു വക ചുണ്ട.
കണ്ടകാശനം. ന. ഒട്ടകം.
കണ്ടകിഫലം. ന. പ്ലാവുവൃക്ഷം.
കണ്ടം. ന. ൧, വയൽ. ൨, കഷണം, ഖണ്ഡം.
കണ്ടശർക്കര. ന. കല്ക്കണ്ടം.
കണ്ടശല്മലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം, മുള്ളിലവു.

കണ്ടകി. ന. ൧, ഒരു വക മത്സ്യം. ൨, ഒരു വക വൃക്ഷം.
കണ്ടങ്കാര. ന. കട്ടകാര.
കണ്ടങ്കി. ന. പാണ്ടിയിലും മററു ചില ദേശത്തുമുള്ള സ്ത്രീകൾ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
കണ്ടൽ. ന. കായലിന്റെ വക്കത്തുനില്ക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം.
കണ്ടാലും. അ. അതിശയം തോന്നുമ്പോൾ ചിലർ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
കണ്ടി. ന. ൧, ഇരുപത്തെട്ടു തുലാം കൂടിയതു. ൨, നാലുതൂമരമുള്ള തടി. ൩, കട്ടയായതു.
കണ്ടിക്കാർ. ന. കട്ടയായുള്ള മേഘം.
കണ്ടിക്കാർകുഴൽ. ന. കറുത്തുനീണ്ടുള്ള തലമുടി.
കണ്ടിക്കാർകൂന്തൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കണ്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കണ്ടി.) സ. ക്രി. മുറിച്ചു വേർതിരിക്കുന്നു.
കണ്ടിവാർകുഴലി. ന. കറുത്ത തലമുടിയുള്ള സ്ത്രീ, സുന്ദരി.
കണ്ടിവെണ്ണ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
കണ്ടുകാഴ്ച. ന. കാഴ്ചവച്ചു കാണുക.
കണ്ടുകൃഷി. ന. രാജാവിന്റെ വകയായിട്ടുള്ള ഒരു കൃഷി.
കണ്ടുകെട്ടു. ന. സർക്കാരിൽനിന്നു ഒരുത്തന്റെ വസ്തു വില്ക്കുന്നതിനായിട്ടു നിശ്ചയിച്ചാൽ ആ വസ്തു കണ്ടെഴുതി സൂക്ഷിപ്പിക്കുക.
കണ്ടെഴുതുന്നു. തി. വാൻ. (കണ്ടെഴുത്ത.) സ. ക്രി. നിലം അളന്നും വൃക്ഷങ്ങൾ എണ്ണിത്തരം വച്ചും കണക്കിൽ പതിക്കുന്നു.
കണ്ടെഴുത്തു. ന. നിലവും പറമ്പും കണ്ടുനിശ്ചയിച്ചു കണക്കെഴുതുക.
കണ്ടേടം. അ. എല്ലാടവും, എവിടെ എങ്കിലും.
കണ്ഠകാണ്ഡം. ന. കഴുത്തു.
കണ്ഠദ്ധ്വനി. ന. കഴുത്തിനകത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ശബ്ദം.
കണ്ഠനീഡകം. ന. പരുന്തു.
കണ്ഠഭൂഷാ. ന. കഴുത്തിൽകെട്ടുന്ന ആഭരണം.
കണ്ഠമാല. ന. കഴുത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി പരുക്കൾ.
കണ്ഠം. ന. കഴുത്തു.
കണ്ഠരോഗം. ന. കഴുത്തിലുണ്ടാകുന്ന ദീനം.
കണ്ഠസൂത്രം. ന. കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ചരടു.
കണ്ഠാരം. ന. ഒരു രാഗം.
കണ്ഠാഭരണം. ന. കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ആഭരണം.
കണ്ഠീരവം. ന. സിംഹം.
കണ്ഡം. ന. ചിരങ്ങു.
കണ്ഡനം. ന. ധാന്യം അടിക്കുക.
കണ്ഡൂ. ന. ചൊറി.
കണ്ഡൂകരി. ന. നായ്ക്കുരുണ.
കണ്ഡൂതി. ന. ചൊറി, ചിരങ്ങു.
കണ്ഡൂയനം. ന. ചൊറിയുക.
കണ്ഡൂരാ. ന. നായ്ക്കുരുണ.
കണ്ഡോയം. ന. കമ്പിളിപ്പുഴുവു.
കണ്ഡോലകം. ന. പത്തായം.
കണ്ഡോലം. ന. ഒരു മാതിരികൊട്ട, കൂടക്കൊട്ട.
കണ്ഡോലവീണ. ന. വായിക്കുന്നതായ ഒരു വാദ്യം, ഒരു മാതിരി വീണ.
കണ്ണു. ന. കാണുന്നതിനുള്ള ഇന്ദ്രിയം, നേത്രം. ൨, വലയിലുള്ള ഇടകൾ, വലക്കണ്ണു. ൩, തേങ്ങാക്കണ്ണു. ൪, മുലയുടെ ഞെട്ടു, മുലക്കണ്ണു.
കണ്ണട. ന. മൂക്കേൽ വയ്ക്കുന്ന കണ്ണാടി.
കണ്ണടപ്പുള്ളി. ന. ചിലകാളയുടെ കണ്ണിന്റെ മുകളിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന വെളുത്ത രേഖ.
കണ്ണൻ. ന. ൧, കൃഷ്ണൻ. ൨, ഒരു വക മത്സ്യം. ൩, ഒരു വക വാഴ.
കണ്ണൻവാഴ. ന. ഒരു മാതിരിവാഴ.
കണ്ണാടി. ന. കാഴ്ചയുടെ ഉപകാരത്തിനായിട്ടു സ്ഫടികംകൊണ്ടും വെള്ളോടുകൊണ്ടും. വാർത്തുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം. ൧, മുഖക്കണ്ണാടി. ൨, മൂക്കുകണ്ണാടി. ൩, കുഴൽക്കണ്ണാടി. ൪, വാൽക്കണ്ണാടി.
കണ്ണാടിക്കൂടു. ന. കണ്ണാടികൾ ഉറപ്പിച്ചു വെക്കുന്നതിനും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും മരംകൊണ്ടും മററുമുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.
കണ്ണാടിത്തടം. ന. എളിക്കുതാഴത്തുള്ള സ്ഥലം.
കണ്ണാടിത്തിണ്ണ. ന. ഇറയത്തിന്നു താഴെയുണ്ടാക്കുന്ന കോലിറയം, ഇളന്തിണ്ണ.
കണ്ണാടിവാതിൽ. ന. കണ്ണാടിവെച്ച വാതിൽ.
കണ്ണാറ. ന. ഒരു വക വെളുത്ത പക്ഷി, വെളിർ.
കണ്ണി. ന. ൧, ചങ്ങലവളയം. ൨, വലക്കണ്ണി. ൩, ഒരു വക മത്സ്യം. ൪, വെററിലക്കൊടിയിലുണ്ടാകുന്ന ചിനെപ്പു. ൫, പയറുകളുടെ പൂക്കുല.
കണ്ണികഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ (കണ്ണികഴി.) അ. ക്രി. ചിലദിക്കിൽ ചാകുന്നതിനു പകരം പറയുന്ന വാക്കു.
കണ്ണിക്കുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കണ്ണിക്കുത്ത.) അ. ക്രി. ൧, കൊടിമേൽ വെററിലയുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ചിനപ്പുണ്ടാകുന്നു.

൨, പയററിന്നു പൂക്കുലയുണ്ടാകുന്നു.
കണ്ണിണ. ന. രണ്ടുകണ്ണുകൾക്കും കൂടെ പ്പറയുന്ന പേർ.
കണ്ണിമ. ന. ൧, കണ്ണടെക്കു, നിമേഷം. ൨, കണ്ണിന്റെ പോളയിലെ രോമം.
കണ്ണിമയ്ക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. വാൻ. (കണ്ണിമ.) അ. ക്രി. കണ്ണടെക്കുന്നു.
കണ്ണിമാങ്ങ. ന. ചെറിയ ഇളയമാങ്ങ.
കണ്ണിവെററില, ന. കണ്ണികുത്തിയുണ്ടാകുന്ന വെററില, നല്ലവെററില.
കണ്ണീർ. ന. കണ്ണിലെ വെള്ളം.
കണ്ണുകാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കണ്ണുകാട്ട.) സ. ക്രി. മനസ്സിലിരിക്കുന്ന ചിലഭാവത്തെ കണ്ണുകൊണ്ടറിവിക്കുന്നു.
കണ്ണുചികിത്സ. ന. കണ്ണുവൈദ്യം.
കണ്ണുചീമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (കണ്ണുചീമ്പു.) അ. ക്രി. ൧, കണ്ണുചീത്തയാകുന്നു, ചീമ്പകണ്ണെന്നുള്ള ഒരു മാതിരി ദീനം കണ്ണിനുണ്ടാകുന്നു. ൨, കണ്ണടെക്കുന്നു.
കണ്ണുതുറിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കണ്ണുതുറി.) അ. ക്രി. കോപിച്ചൊ മറെറാ കണ്ണുമുഴുവൻ തുറന്നുനോക്കുന്നു.
കണ്ണൂർ. ന. ഒരു ദേശം.
കണ്ണുനീർ. ന കണ്ണിലെ വെള്ളം.
കണ്ണുരുട്ടു. ന. കണ്ണുമുഴുവൻ തുറന്നുകോപിച്ചു നോക്കുക.
കണ്ണുവൈദ്യൻ. ന. കണ്ണിലെ ദീനത്തിന്നു ചികിത്സിക്കുന്നവൻ.
കണ്ണൂക്കു. ന. മരിച്ചവരുടെ ശേഷക്കാരെ ചെന്നു കാണുക.
കണ്ണെഴുത്തു. ന. കണ്ണിൽ മഷിയൊ മരുന്നൊ തേക്കുക.
കണ്ണേറു. ന. നോക്കിക്കൊതിക്കുക.
കണ്ണോട്ടം. ന. ൧, കടാക്ഷം. ൨, വേഗമുള്ള നോട്ടം.
കണ്ണീള. ന. കണ്ണിലെ മലം.
കണ്ണോള. ന. കണ്ണിന്റെ താഴയും മുകളിലുമുള്ള തൊലിയും രോമവും കൂടിയതു.
കണ്മട്ടം. ന. കണ്ടിട്ടുള്ള നിശ്ചയം.
കണ്മണി. ന. കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണി.
കണ്മയക്കം. ന. ഉറക്കം തൂക്കുക, അല്പമായുറങ്ങുക.
കണ്മയങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കണ്മയങ്ങ.) അ. ക്രി. ഉറക്കംവന്നുകണ്ണടയുന്നു.
കണ്മയററം. ന. നോക്കി സ്വാധീനമാക്കുക.
കണ്മായം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ചെപ്പടിവിദ്യ. ൨, നോക്കുന്നതിലുള്ള വ്യാജം.
കണ്മിഴി. ന. ൧, കണ്ണുതുറക്കുക. ൨, കണ്ണിന്റെ അകത്തു വട്ടത്തിലുള്ളതു.
കണ്മുന. ന. കണ്ണിന്റെ അററം, കടക്കണ്ണു.
കണ്മുനത്തെല്ലു. ന. കടക്കണ്ണുകൊണ്ടു അല്പമായിട്ടു നോക്കുക, ദയയോടുകൂടിയ നോട്ടം.
കതക്കു. ന. വാതിൽ അടെപ്പാനായിട്ടു പണിതു കട്ടളയിൽ തൊടുക്കുന്ന പലക.
കതകം. ന. തേററാമ്പരൽ.
കതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ആരു, ഏതു.
കതറുന്നു. റി. വാൻ. (കതർ.) അ. ക്രി. ഭയംകൊണ്ടൊ, ദുഃഖംകൊണ്ടൊ, തൊണ്ട പൊട്ടി കരയുന്നു.
കതി. അ. എത്ര.
കതിചിൽ. അ. ചില.
കതിന. ന. വെടിവെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ഇരിമ്പുകുററി, കതിനാക്കുററി.
കതിനാവെടി. ന. കതിനാക്കുററിയിൽ മരുന്നിട്ടിടിച്ചു വെക്കുന്ന വെടി.
കതിപയ. അ. ചില.
കതിരു. അല്ലെങ്കിൽ, **കതിർ.** ന. ൧, നെല്ലുമുതലായചിലധാന്യങ്ങളുടെ കുല. ൨, ആദിത്യന്റെ രശ്മി. ൩, നൂലുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ചെറിയ യന്ത്രം.
കതിരവൻ, ന. ആദിത്യൻ.
കതിരൂക്കു. ന. ൧, കതിരിന്റെ വലിപ്പം. ൨, രശ്മിയുടെ ശക്തി.
കതിരോൻ. ന. ആദിത്യൻ
കതിൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (കതിർ.) അ. ക്രി. കതിരുള്ളതായിത്തീരുന്നു.
കതിൎക്കുല. ന. കതിരു.
കതിൎപ്പു. ന. ൧, മത്സ്യം മുതലായവയെ ഉപ്പിലിടുവാൻ കീറിയതു. ൨, അടെക്കാക്കുല മുതലായതിൽ ഉള്ള ചെറിയ കുലകൾ.
കതിൎമ്മ. ന. ആദിത്യൻ ഉദിച്ചാലുടനെയുള്ള രശ്മിയുടെ വരവു.
കത്തനാരു. ന. സുൎയ്യാനിപ്പട്ടക്കാരിൽ ചിലൎക്കുണ്ടാകുന്ന സ്ഥാനപ്പേർ.
കത്തു. ന. ൧, ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മററും എഴുതിയ എഴുത്തു. ൨, അധികാരം, കല്പന.
കത്തൽ. ന. കത്തുക, എരിച്ചിൽ.
കത്തി. ന. ൧, പിച്ചാങ്കത്തി. ൨, ക്ഷൌരക്കത്തി. ൩, മുതിരയുടെ കായ. ൪, കള്ളെടുപ്പാൻ പനങ്കുലയുമ്മററും ചെത്തുന്ന ഒരു മാതിരി കത്തി.
കത്തിക്കാരൻ. ന. കള്ളെടുപ്പാൻ പനങ്കുലയുമ്മററും ചെത്തുന്നവൻ, ംരംഴവനുമ്മററും.
കത്തിക്കൂടു. ന. കത്തികൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഉറ.

കത്തിപ്പണം. ന. കള്ളെടുക്കുന്നവൻ സർക്കാരിലേക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പണം, കലാൽ പണം.

കത്തിയമ്പു. ന. കത്തിയുടെ ഭാഷയിലുള്ള ഒരു മാതിരി അമ്പു.

കത്തിയെഴുത്താണി. ന. പിടികൂടാതെ പിച്ചാങ്കത്തിയോടു കൂടിയുള്ള ഒരു വക നാരായം.

കത്തുന്നു. ത്തി, വാൻ. (കത്ത.) അ. ക്രി. ൧, ജ്വലിക്കുന്നു, എരിയുന്നു. ൨, ഒടിഞ്ഞ അസ്ഥി തമ്മിൽ ചേരുന്നു. **കത്തിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കത്തുവാൾ. ന. ഒരുമാതിരി വലിയ പിച്ചാങ്കത്തി.

കത്തൂണം. ന. സുഗന്ധമുള്ള ഒരു വകപുല്ലു.

കത്ഥനം. ന. ഊററവാക്കു പറക.

കത്രിക. അല്ലെങ്കിൽ, **കത്തിരി.** ന. ശീല മീശ മുതലായവയെ വെട്ടുവാനുള്ള സാധനം.

കത്രികപ്പൂട്ടു. ന. ൧, കത്രികയുടെ ഭാഷയിൽ രണ്ടു മുളയൊ മറേറാ കൂട്ടിക്കെട്ടിയതു. ൨, നേൎയ്യമുണ്ടും മററും തലയിൽ കെട്ടുന്നതിന്റെ ഒരു മാതിരി ഭേദം.

കത്രിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കത്രി.) അ. ക്രി. കത്രികകൊണ്ടു മുറിക്കുന്നു.

കഥ. ന. എന്തിനെ എങ്കിലും കുറിച്ചു വിസ്തരിച്ചു എഴുതുകയൊ പറകയൊ ചെയ്യുന്നതു.

കഥക. വി. (കൻ, കാ, കം,) വി. ന. കഥ പറയുന്ന.

കഥകളി. ന. ഒരു വക കളി, വേഷം കെട്ടിക്കഥകൾ ചൊല്ലിക്കളിക്കുക, ആട്ടം.

കഥങ്കഥിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ചോദിക്കുന്ന. **കഥങ്കഥികത.** ഗു. ന. ചോദ്യം.

കഥഞ്ചിൽ. അ. പ്രയാസത്തോടുകൂടെ, ഞെരുങ്ങീട്ടു.

കഥന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പറയുന്ന.

കഥനം. ന. പറക.

കഥം. അ. എങ്ങനെ, എന്തു.

കഥാപ്രസംഗം. ന. ഒരു കഥ പറയുന്നതിനിടയിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു മറെറാരു വൎത്തമാനം വരിക.

കഥാപ്രാണൻ. ന. ആട്ടക്കാരൻ.

കഥാരസം. ന. കഥയിലുള്ള താല്പൎയ്യം.

കഥാവിശേഷം. ന. കഥകളിലുള്ള ഭേദം, ഒരു കഥ.

കഥാസാരം. ന. കഥയുടെ പ്രധാനമായുള്ള അൎത്ഥം.

കഥിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പറയുന്ന.

കഥിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കഥി.) സ. ക്രി. പറയുന്നു.

കഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.

കദകം. ന. മേൽക്കെട്ടി, വിതാനം.

കദദ്ധ്വാ. ന. ചീത്തവഴി.

കദനം. ന. ൧, പാപം. ൨, ഹിംസ. ൩, യുദ്ധം.

കദം. ന. മേഘം.

കദംബകം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, കടുക്കു.

കദംബം. ന. ൧, നീൎക്കടുമ്പു. ൨, കടുക്കു. ൩, കൂട്ടം. ൪, അമ്പു. ൫, മേഘം.

കദരം. ന. വെളുത്ത കരിങ്ങാലി.

കദൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. ദ്രവ്യം ചിലവിടാത്ത, അനുഭവിക്കയും കൊടുക്കയും ചെയ്യാത്ത.

കദളി. ന. ൧, വാഴ. ൨, ഒരു വക മാൻ. ൩, കൊടിക്കൂറ. ൪, ഒരു വക പൂച്ചെടി.

കദളിവാഴ. ന. ഒരു വക വാഴ.

കദാ. അ. എപ്പോൾ.

കദാചന. അ. ൧, ചിലപ്പോൾ, ൨, ഒരിക്കൽ.

കദാചിൽ. അ. ചിലപ്പോൾ, ഒരിക്കൽ.

കദൃഷ്ണ. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണാ, ഷ്ണം.) വി. ന. അല്പചൂടുള്ള.

കദൃഷ്ണം. ന. അല്പമായ ചൂടു.

കദ്രു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ചുവപ്പോടു കൂടിയ മഞ്ഞൾ നിറമുള്ള.

കദ്രു. ന. ചുവപ്പോടു കൂടിയ മഞ്ഞൾ നിറം, പൊൻനിറം.

കദ്രൂ. ന. സൎപ്പങ്ങളുടെ മാതാവു.

കദ്വദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ചീത്തവാക്കു പറയുന്ന.

കനകക്കല്ലൂരി. ന. ഒരു വക വസ്തുരി.

കനകദണ്ഡം. ന. പൊന്നുകൊണ്ടു കാലുള്ള കുട.

കനകപലം. ന. ഒരുപലം സ്വൎണ്ണം.

കനകപ്പല്ലക്കു. ന. പൊന്നുപൊതിഞ്ഞ പല്ലക്കു.

കനകപ്പൊടി. ന. പൊൻപൊടി.

കനകം. ന. ൧, പൊന്നു, സ്വൎണ്ണം. ൨, പ്ലാശു. ൩, ഉന്മത്തം.

കനകവാഴ. ന. ഒരു മാതിരി ചീര, കാനകവാഴ.

കനകാധ്യക്ഷൻ. ന. രാജഭണ്ഡാരത്തിലുള്ള പൊന്നിന്റെ അധിപതി.

കനകാലുക. ന. ഒരു മാതിരിപൊൻ കിണ്ടി.

കനകാഹ്വയം. ന. ഉന്മത്തം.

കനക്കെ, കനക്കവെ. അ. വളരെ, ഏററവും.

കനക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (കനം.) അ. ക്രി. ക, തടിക്കുന്നു. ഉ, ഭാരം തോന്നുന്നു.

കനക്കുറവു. നാ. ക, കനമില്ലായ്മ, ലഘുത്വം. ഉ, മെലിച്ചിൽ, വണ്ണക്കുറവു. ന, ഭാരക്കുറവു.

കനക്കേടു. നാ. കനക്കുറവു.

കനം. വി. ക, വണ്ണമുള്ള. ഉ, കനമുള്ള. ന, കട്ടിയുള്ള.

കനം. നാ. ക, ഭാരം. ഉ, തടിപ്പു. ന, കട്ടി.

കനൽ. നാ. ക, തീക്കട്ട. ഉ, കൊടുവേലി. ന, ചൊവ്വാ എന്ന ഗ്രഹം. ര, കാർത്തിക നക്ഷത്രം.

കനി. നാ. വൃക്ഷം മുതലായവയുടെ കായ, ഫലം.

കനിച്ചിൽ. നാ. അല്പമായിട്ട വെള്ളം പുറപ്പെട്ടുക, വാലുക.

കനിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (കനി.) അ. ക്രി. ക, മനസ്സലിയുന്നു. ഉ, അല്പമായിട്ട വെള്ളം പുറപ്പെടുന്നു.

കനിവു. നാ. മനസ്സിന്റെ അലിവു, ദയ.

കനിഷ്ഠു. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. നാ. ചെറിയ.

കനിഷ്ഠൻ. നാ. അനുജൻ.

കനിഷ്ഠാ. നാ. ക, ചെറുവിരൽ. ഉ, അനുജത്തി.

കനിഷ്ഠിക. നാ. ക, കണ്ണണി. ഉ, ചെറുവിരൽ.

കനീ. നാ. കന്യക.

കനീനിക. നാ. ക, കണ്ണണി. ഉ, ചെറുവിരൽ.

കനീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. നാ. ഏറവും ചെറിയ.

കനീയാൻ. നാ. അനുജൻ.

കനീയസി. നാ. അനുജത്തി.

കനെക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (കനെ.) അ. ക്രി. വെളിച്ചെണ്ണയിലുണ്ടാക്കിയപലഹാരം മുതലായവ പാകപ്പെടുത്തുന്നു.

കനെപ്പു. നാ. കനെക്കുക.

കന്ഥ. നാ. ക, ശീലയുടെ ശകലങ്ങൾ കൂട്ടിവെച്ചു തച്ചിരിക്കുന്ന പഴന്തുണി. ഉ, നിഗളം. ന, ഭിത്തി. ര, കാലിലെ നഖം.

കന്ദം. നാ. ക, കിഴങ്ങു. ഉ, ചേന.

കന്ദരം. നാ. മലയുടെയുള്ളിലും ഗുഹ.

കന്ദരാളം. നാ. ക, പൂവരശു. ഉ, കല്ലാൽ. ന, മലയുക.

കന്ദർപ്പൻ. നാ. കാമദേവൻ.

കന്ദലം. നാ. ക, യുദ്ധം. ഉ, അങ്കുരം, മുള.

കന്ദലീകുസുമം. നാ. കുൺ.

കന്ദളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. അങ്കുരിച്ച, മുളച്ച.

കന്ദളി. നാ. ഒരു വക മാൻ.

കന്ദായം. നാ. നാല്പുമാസത്തിന്റെ ഇട.

കന്ദാരം. നാ. ക, പേരാൽ വൃക്ഷത്തിന്റെ പേർ. ഉ, താമരക്കിഴങ്ങു.

കന്ദു. നാ. ഒരു വക ഇരിമ്പു പാത്രം.

കന്ദുകം. നാ. ഒരു മാരിരിക്കളി സാധനം, പന്തു.

കന്ദുളം. നാ. പെരിച്ചാഴി.

കന്ധര. നാ. കഴുത്തു.

കന്ധരം. നാ. ക, കഴുത്തു. ഉ, മേഘം.

കന്നു. നാ. പോത്തിനും, എരുമയ്ക്കും പറയുന്ന പേർ.

കന്നക്കുഴൽ. നാ. കന്നടിത്തൊക്കു.

കന്നക്കോൽ. നാ. കള്ളന്മാർ പുവരു തുരക്കുന്ന ആയുധം.

കന്നടം. നാ. ക, ഒരു ദേശം. ഉ, കന്നടി ദേശത്തെ വാക്കു.

കന്നടിക്കാരൻ. നാ. കന്നിനെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

കന്നടിയൻ. നാ. കന്നടി ദേശക്കാരൻ.

കന്നട്ട. നാ. വെള്ളത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന വലിയ അട്ട.

കന്നട്ടം. അല്ലെങ്കിൽ, **കന്നട്ട.** നാ. കൊപ്പിറാ ഉണക്കുന്ന സ്ഥലം.

കന്നൻ. നാ. വൃത്തിയില്ലാത്തവൻ, വെടിപ്പില്ലാതെ കാട്ടുകയും പറകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

കന്നപ്പൂ. നാ. ചെവിയുടെ മുകളിൽ അലങ്കരിക്കുന്ന ഒരാഭരണം.

കന്നമോടി. നാ. വൃത്തിഹീനനായുള്ളവന്റെ പ്രവൃത്തിയും ഭാവവും വാക്കും.

കന്നമോടിക്കാരൻ. നാ. വൃത്തിയില്ലാത്തവൻ.

കന്നം. നാ. ക, കണ്ണം, ചെവി. ഉ, ചെകിട്ടു.

കന്നവാക്കു. നാ. വൃത്തികെട്ട വാക്കു, പരിചയമില്ലാത്തവന്റെ വാക്കു.

കന്നാൻ. നാ. ഓട്ടം പിച്ചളയും കൊണ്ടുവാക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

കന്നാത്തി. നാ. കന്നാന്റെ സ്ത്രീ.

കന്നാരം. നാ. ഒരുങ്ങോടിമരുന്നു.

കന്നി. നാ. ക, ആറാമത്തെ മാസം, കന്നിമാസം. ഉ, കന്യക.

കന്നികായിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (കന്നി) അ. ക്രി. പിലാവു മുതലായ ചില വൃക്ഷങ്ങൾ ഒന്നാമതു കായിക്കുന്നു.

കന്നിക്കുറു. നാ. മേടക്കുറുമുതൽ പന്ത്രണ്ടു കൂറുള്ളതിൽ ആറാമത്തെ കൂറു.

കന്നിപ്പേറു. നാ. ഒന്നാമത്തെ പ്രസവം, കടിഞ്ഞൂൽ.

കന്നിമാസം. നാ. ആറാമത്തെ മാസം.

കന്നിരാശി. നാ. ആറാമത്തെ രാശി.

കന്നുകാലി. നാ. കന്നു കാമ്പു പശു ഇവെക്കുള്ള പേർ.

കന്മദം. ന. പാറപൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്ന ഒരൌഷധം.
കന്മാടം. ന. കരിങ്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ഭവനം.
കന്യ. നാ. ൽപതു വയസ്സുള്ള പെണ്ണെ തൽ.
കന്യക. ന. ക, ചെറിയ പെണ്ണെതൽ. ഖ, പുത്രി. ന, കല്യാണം കഴിയാത്ത വൾ.
കന്യകാജാതൻ. ന. വിവാഹം കഴി ഞ്ഞാത്തവൾ പ്രസവിച്ചുണ്ടായ പുത്രൻ.
കന്യാകുമാരി. മലയാളത്തിന്റെ തെ ക്കെ അറ്റത്തുള്ള ക്ഷേത്രം.
കന്യാക്ഷ്ണം. ന. കന്യാകുമാരി.
കന്യാദാനം. ന. കന്യകയെയും സ്ത്രീ ധനവും കൂടെ ഒരുത്തനു കൊടുക്കുക.
കന്യാപ്പെണ്ണു. ന. വിവാഹം കഴിയാ ത്ത സ്ത്രീ.
കന്യാവ്രതം. ന. വിവാഹത്തിനു മുൻ പേയുള്ള അവസ്ഥ.
കന്യാസ്ത്രീ. ന. കന്യാപ്പെണ്ണു.
കപടം. ന. വ്യാജം.
കപടസൂത്രം. ന. കള്ളക്കൌശലം, ച തിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപായം.
കപടി. വി. (ട്രീ, ടിനി, ടി.) വി. ന. വ്യാജമുള്ള.
കപട്ടം. ന. ശിവന്റെ ജട.
കപട്ടീ. ന. ശിവൻ.
കപാടം. ന. കതകു.
കപാലഭൂൽ. ന. ശിവൻ.
കപാലം. ന. ക, തലയിലെ എല്ലു, തല യോടു. ഖ, പരന്ന അസ്ഥി. ന, ഭിക്ഷക്കാ രന്റെ ഒരു മാതിരിപ്പാത്രം. ങ, ഒരു കൂ ടത്തിന്റെ പാതി.
കപാലി. ന. ശിവൻ.
കപി. ന. കുരങ്ങു.
കപിക. ന. കുടിഞ്ഞാൺ.
കപിക. ന. നായ്ക്കുരണ.
കപിഞ്ജലം. ന. ഒരുവക പക്ഷി.
കപിത്ഥം. ന. വിളാമരം.
കപില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കുരൽനിറമുള്ള.
കപിലൻ. ന. ഒരു മഹർഷി.
കപിലാ. ന. ക, അഗ്നികോണിലെ ദി ക്കിന്റെ ഭാര്യ. ഖ, ഇരിവിള്ളിമരം. ന. അരേണുകം.
കപിലം. ന. കുരൽനിറം.
കപിലോഹം. ന. പിച്ചള.
കപിവല്ലീ. ന. അഞ്ഞിത്തിപ്പലി.
കപിശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. കറുപ്പോടു ക്രടിയചുവപ്പുനിറമുള്ള.
കപിശം. ന. ക, കറുപ്പോടു ക്രടിയ ചു വപ്പു നിറം, തവിട്ടുനിറം. ഖ, സാമ്പ്രാ ണി. ന, ഒരു വക മദ്യം.
കപിശീർഷകം. ന. ചായില്യം.
കപിത്തനം. ന. ക, അമ്പഴം. ഖ, പൂവ രശു. ന, കല്ലാൽ. ങ, നെന്മേനിവാക.
കപോണി. ന. കയ്യടെ ഉട്ട.
കപോതകം. ന. പുരയുടെ ഉത്തരത്തി ന്റെ താഴത്തു വെക്കുന്ന മരം.
കപോതപാലിക. ന. പ്രാംക്രട്ട.
കപോതം. ന മാടപ്രാവു.
കപോതാംഘ്രി. ന. ക, പവിഴക്കൊടി. ഖ, മണമുള്ള ഒരു വക ചെടി.
കപോതാരി. ന. പെരുമ്പരുന്തു.
കപോതി. അല്ലെങ്കിൽ, കപോതിക. ന. പെടപ്രാവു.
കപോലം ന. കവിൾ.
കപ്പു. ന. കൈ ക്രട്ടാതെ വാകൊണ്ടു കു മുക, പട്ടിയെപ്പോലെ തിന്നുക.
കപ്പക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരി നട്ടു ണ്ടാക്കുന്ന കിഴങ്ങു.
കപ്പം. ന. രാജാക്കന്മാർ വലിയരാജാക്ക ന്മാക്കു കൊടുക്കുന്ന കരം.
കപ്പലണ്ടി. ന. കപ്പൽമാങ്ങയിൽ ചേ ന്നിരിക്കുന്ന വിത്തു.
കപ്പലോട്ടം. ന.കപ്പലിന്റെസഞ്ചാരം.
കപ്പൽ. ന. സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വാഹനങ്ങളിൽവച്ചുവലുതായുള്ളതു,ഉരു.
കപ്പൽച്ചക്ക. ന. ഒരു മാതിരികൈതയി ലുണ്ടാകുന്ന കായ, കൈതച്ചക്ക.
കപ്പൽച്ചരക്കു. ന. കപ്പലിൽ കൊണ്ടു വരുന്ന കച്ചവടവസ്തു.
കപ്പൽച്ചാൽ. ന. കപ്പലോടുന്നതിനു ള്ള വഴി.
കപ്പൽച്ചേതം. ന.കപ്പലിന്റെനാശം.
കപ്പൽപ്പായ. ന. കപ്പലിന്റെ പായമര ത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു മാതിരി പായ.
കപ്പൽമാങ്ങ. ന. കപ്പൽ മാവിന്റെ കായ.
കപ്പൽമാവു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പറങ്കി മാവു.
കപ്പൽമുളക്കു. ന. ഒരു മാതിരി വലി യ മുളക്കു, ചീനമുളക.
കപ്പളം. ന. ഉറപ്പില്ലാത്ത ഒരു മാതിരി ചെറിയ വൃക്ഷം.
കപ്പി. ന. തടിമുതലായവ മുകളിൽ കേ റ്റുവാൻ കയറിലിടുന്ന ഒരു യന്ത്രം.
കപ്പിത്താൻ. ന. കപ്പലിലുള്ള കായ്ക്ക ൾക്കു പ്രമാണി.
കപ്പിയാരു. ന. പള്ളിയിലേ ഒരു വേ ലക്കാരൻ.
കപ്പുന്നു. ക്രി. വാൻ. (കപ്പ.) സ. ക്രി. കയ്യുടെ സഹായം ക്രടാതെ കമ്മിത്തിന്നു ന്നു.
കഥകാലം. ന. കഥം വർദ്ധിക്കുന്ന സമയം.

കഫകൂർച്ചിക. ന. ഉമിനീർ.
കഫണി. ന. മുഴങ്കൈ.
കഫം. ന. ത്രിദോഷങ്ങളിൽ ഒന്നു, ശ്ലേഷ്മം.
കഫി. വി. (ഫീ, ഫിനീ, ഫി.) വി. ന. ൧, ദേഹപുഷ്ടിയുള്ള. ൨, കഫമുള്ള. ൩, കഫരോഗമുള്ള.
കഫേലു. വി. (ത്രിഷു) വി. ന. ൧, ദേഹപുഷ്ടിയുള്ള. ൨, കഫമുള്ള.
കഫോണി. ന. മുഴങ്കൈ.
കബന്ധൻ. ന. ൧, ഒരു രാക്ഷസൻ. ൨, രാഹു.
കബന്ധം. ന. ൧, വെള്ളം. ൨, തലയില്ലാത്ത ശവം.
കബരീ. ന. ൧, കെട്ടിയ തലമുടി. ൨, നായർവെണ്ണ. ൩, പെരുങ്കായമരം.
കബളം. ന. ഉരുള. (മ.) വ്യാജം.
കബളാർത്ഥകം. ന. ഉരുള.
കബളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കബളി.) സ. ക്രി. ൧, ഉരുട്ടുന്നു. ൨, വിഴുങ്ങുന്നു. ൩, ചതിക്കുന്നു.
കബളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി ന. വിഴുങ്ങപ്പെട്ട.
കബളീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിഴുങ്ങപ്പെട്ട.
കമഠം. ന. ആമ.
കമഠീ. ന. ആമപ്പെട.
കമണ്ഡലു. ന. കിണ്ടി.
കമന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. കാമശീലമുള്ള.
കമനൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
കമനീ. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ.
കമനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക, ഭംഗിയുള്ള.
കമനീയത. ഗു. ന. സൌന്ദര്യം, ഭംഗി.
കമര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആഗ്രഹമുള്ള.
കമർക്കുന്നു. ർത്തു. ർപ്പാൻ. (കമർ.) അ. ക്രി. ചവർക്കുന്നു.
കമർപ്പു. ന. ചവർപ്പു.
കമലബന്ധു. ന. ആദിത്യൻ.
കമലഭൂ. ന. താമരപ്പൂവിൽനിന്നുണ്ടായവൻ, ബ്രഹ്മാവു.
കമലം. ന. ൧, താമരപ്പൂവു. ൨, വെള്ളം. ൩, മാൻ.
കമലയോനി. ന. ബ്രഹ്മാവു.
കമലസംഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
കമല. ന. ലക്ഷ്മി.
കമലാഗ്നി. ന. ചില പുടക്രിയകളിൽ താമരപ്പൂവിന്റെ വലിപ്പത്തിൽ കത്തിക്കുന്ന തീ.
കമലാപതി. ന. വിഷ്ണു.
കമലാസനൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
കമലാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.
കമലിനീ. ന. താമരപ്പൊയ്ക.
കമലേക്ഷണൻ. ന. വിഷ്ണു.
കമലോത്തരം. ന. കുസുംഭത്തിന്റെ പൂവു.
കമലോത്ഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
കമിതൃ. വി. (താ, ത്രി. തൃ.) വി. ന. കാമശീലമുള്ള.
കമിതാവു. ന. ഭർത്താവു.
കമുക്ക. ന. അടെക്കാമരം.
കം. ന. ൧, തല. ൨. വെള്ളം. ൩, സുഖം.
കമ്പു. ന. ൧, വടി. ൨, വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പു. ൩, മുളമുതലായവയുടെ മുട്ടു. ൪, ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പടി, ഏട്ടുകമ്പു.
കമ്പക്കളി. അല്ലെങ്കിൽ, **കമ്പക്കൂത്തു.** ന. കയററുമ്മേൽ കേറിയുള്ള കളി.
കമ്പക്കാൽ. ന. പടക്കങ്ങൾ വെച്ചുകെട്ടി വെടിവെക്കുന്നതിനായിട്ടു നാട്ടുന്നതുണ്ടു.
കമ്പക്കൂത്താടി. ന. കമ്പക്കളിക്കാരൻ.
കമ്പന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഇളക്കമുള്ള.
കമ്പനം. ന. ഇളക്കം, വിറയൽ. (മ.) അടിവയറു വീർക്കുക.
കമ്പംകെട്ടു. ന. ൧, വെടിക്കെട്ടു. ൨, ഒരു മാതിരി യുദ്ധം. ൩, പട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുത്തന്റെ നേരേ ചെല്ലുക.
കമ്പം. ന. ഇളക്കം, വിറയൽ. (മ.) ൧, കമ്പക്കളിക്കാർ നാട്ടുന്ന മുള. ൨, കമ്പക്കാൽ. ൩, കമ്പവെടി.
കമ്പവെടി. ന. കമ്പക്കാൽ നാട്ടിയതിൽ പടക്കം വെച്ചുകെട്ടി തീ കൊളുത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന വെടി.
കമ്പാവു. ന. ൧, വലിയ കയറു. ൨, തടിപൊക്കുന്നതിനുള്ള കാര്യാവു.
കമ്പി. ന. ൧, ലോഹങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള നൂൽ. ൨, വീണയുടെ കമ്പി. ൩, പോഴംകളി. ൪, കമ്പിത്തായംകളിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു ചുക്കിണിയും ഒററയായിട്ടു വീണാൽ പറയുന്ന പേർ.
കമ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കമ്പി.) അ. ക്രി. ൧, ഇളകുന്നു. ൨, വയറുവീർക്കുന്നു.
കമ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളക്കപ്പെട്ട, ഇളകുന്ന.
കമ്പിതം. ന. ഇളക്കം.
കമ്പിത്തായം. ന. ചുക്കിണിയും ചൂതും കൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരികളി.
കമ്പിപ്പാല. ന. ഒരു വക പാലുള്ള ചെറിയ മരം.
കമ്പിയച്ചു. ന. കമ്പിവലിച്ചുനീട്ടുന്നതിന്നു തുളച്ചിട്ടുള്ള ഇരിമ്പു സാധനം.

കമ്പിളി. ന. ആട്ടിന്റെ രോമങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വസ്ത്രം.
കമ്പിളിപ്പുഴു. ന. ഒരു മാതിരി രോമമുള്ള പുഴു.
കമ്പിളിയാടു. ന. അധികം രോമത്തിനു നീളമുള്ള ഒരു മാതിരി ആടു.
കമ്പോളം. ന. പലവക കച്ചവടമുള്ള സ്ഥലം.
കമ്പ്ര. വി. (മ്പ്രൻ, മ്പ്രാ, മ്പ്രം.) വി. ന. ഇളക്കമുള്ള.
കംബളം. ന. കമ്പിളി.
കംബി. ന. ൧, തവി. ൨, മുളയുടെ കമ്പു.
കംബു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. പലനിറമുള്ള.
കംബു. ന. ൧, ശംഖു. ൨, കൈവള. ൩, ആന.
കംബുഗ്രീവാ. ന. മൂന്നുവരയുള്ള കഴുത്തു.
കംബു. ന. ൧, കൈവള. ൨, കൊള്ളക്കാരൻ.
കമ്മട്ടി. ന. കടലാവണക്കു.
കമ്മട്ടിവള്ളി. ന. ഒരു മാതിരിവള്ളി.
കമ്മാട്ടി. ന. കമ്മാളസ്ത്രീ.
കമ്മാളൻ. ന. ആശാരി, മൂശാരി, കൊല്ലൻ, തട്ടാൻ.
കമ്മിട്ടം. ന. നാണയം, രൂപായും ചക്രവും മററും.
കമ്മിട്ടമടി. ന. നാണയമുണ്ടാക്കുക.
കമ്ര. വി. (മ്രൻ, മ്രാ, മ്രം.) വി. ന. ൧, ഭംഗിയുള്ള. ൨, കാമമുള്ള. ൩, ആഗ്രഹമുള്ള.
കംശം. ന. ഓട്ടുപാത്രം.
കംസകാരൻ. ന. ഓട്ടുപാത്രപ്പണിക്കാരൻ.
കംസൻ. ന. മധുരയിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ദുഷ്ടരാജാവു.
കംസം. ന. ഓട്ടുപാത്രം.
കംസാരാതി. ന. കൃഷ്ണൻ.
കംസാസ്ഥി. ന. വെള്ളോടു.
കൻ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, വിഷ്ണു. ൩, അഗ്നി. ൪, കാററു. ൫, യമൻ. ൬, സൂൎയ്യൻ. ൭, ആത്മാവു. ൮, മനസ്സു. ൯, ദേഹം. ൧൦, കാലം. ൧൧, സമ്പത്തു. ൧൨, ശബ്ദം. ൧൩, മയിൽ. ൧൪, പ്രകാശം. ൧൫, ആർ, ഏതൊരുത്തൻ.
കയം. ന. വളരെ വെള്ളമുള്ള സ്ഥലം, വെള്ളക്കുഴി.
കയമ്പു. ന. വിവാദം, തൎക്കം.
കയയ്ക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കയ.) സ. ക്രി. തൎക്കിക്കുന്നു.
കയൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (കയർ.) അ. ക്രി. കോപിക്കുന്നു.
കയൎപ്പു. ന. കോപം.
കയൽ. ന. ഒരു മാതിരി മത്സ്യം.
കയറു. ന. ചകരിമുതലായവകൊണ്ടു പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയതു.
കയറുന്നു. റി. വാൻ. (കയർ.) സ. ക്രി. കേറുന്നു.
കയററം. ന. മീതേ കേറുക, മുകളിൽ കരേറുക.
കയററുകട്ടിൽ. ന. കയറുകൊണ്ടു കെട്ടിയ കട്ടിൽ.
കയററുകൊടി. ന. കയററുമ്മേൽ കേററുന്ന വെററിലക്കൊടി.
കയററുന്നു. ററി. വാൻ. (കയററ.) സ. ക്രി. കേററുന്നു.
കയററുവാണം. ന. കയററുമ്മേൽകോൎത്തു തീ കൊളുത്തുന്ന വാണം.
കയ്യിടി. ന. വാളുമുതലായ ആയുധങ്ങളുടെ പിടി.
കയ്യകലം. ന. ദൂരം.
കയ്യടക്കം. ന. ൧, ചെപ്പടിവിദ്യ. ൨, സ്വാധീനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ധനം.
കയ്യടി. ന. ൧, ഉടമ്പടി. ൨, ചില പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ആശാന്മാർ പൈതങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ക്രമത്തിന്നടിക്കുന്ന അടി.
കയ്യടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കയ്യടി.) അ. ക്രി. ൧, നിശ്ചയമായിട്ടു പറഞ്ഞു കൈ പിടിക്കുന്നു, ഉടംപടിചെയ്യുന്നു. ൨, കയ്യിലടിക്കുന്നു.
കയ്യടിപ്പു. ന. ൧, കൈ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു സത്യമായിപ്പറക, ഉടമ്പടി. ൨, കയ്യിലടിക്ക.
കയ്യൻ. ന. ൧, ഭോഷൻ. ൨, ഒരുതാണജാതിക്കാരൻ.
കയ്യന്യം. അല്ലെങ്കിൽ, **കയ്യേണ്യം, കയ്യോന്നി, കയ്യോന്യം.** ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കയ്യയെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കയ്യയെ.) സ. ക്രി. വിട്ടുകളയുന്നു, ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.
കയ്യലക്കു. ന. ചില ആയുധങ്ങളുടെ പിടി.
കയ്യക്ഷരം. ന. ൧, അക്ഷരം. ൨, മറെറാരുത്തനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ താൻ തന്നേ എഴുതിയതു.
കയ്യാക്കം. ന. ൧, കയ്യുടെ ശക്തി. ൨, കയ്യുടെ നീളം.
കയ്യാങ്കളി. ന. കൈകൊണ്ടു മാത്രം തമ്മിൽ തടുത്തടിക്കുന്ന ഒരു മാതിരികളി.
കയ്യാണ്ടവൻ. ന. ചോകോന്മാർ നായന്മാരെ വിളിക്കുന്ന ഒരു ബഹുമാനപ്പേർ.
കയ്യാമം. ന. കുററക്കാരുടെ കയ്യേലിടുന്ന വിലങ്ങു, കൈവിലങ്ങു.
കയ്യായം. ന. ൧, കയ്യുടെ സ്വാധീനം. ൨, കയ്യുടെ നീളം.
കയ്യാറു. ന. ആററിൽനിന്നു പുറപ്പെടു

ന്ന ചെറിയ കൈവഴി, തോട്ട.

കയ്യാല. ന. ക, മണ്ണുകൂഴച്ചു പുരെക്കു പുറമിലും വെക്കുന്ന ചുവരു. ഉ, മണ്ണുകൊരിമറിച്ചു പറമ്പിനു പുറമുണ്ടാക്കുന്ന ഇ, ഒരുതട്ട, മാട്ട.

കയ്യാലപ്പുര. ന. മണ്ണുകൂഴച്ചു വെച്ചുണ്ടാക്കിയ കയ്യാല നനയാതിരിപ്പാനുണ്ടാക്കുന്ന പുര.

കയ്യാളിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (കയ്യാളി.) സ. ക്രി. എന്തെങ്കിലും വാങ്ങിക്കുന്നതിനു മുൻകൂട്ടി പണം കൊടുത്തേൽപ്പിക്കുന്നു.

കയ്യാൽ. ന. വേലക്കാരൻ.

കയ്യിണ. ന. രണ്ടുകയ്യും.

കയ്യിരി. അല്ലെങ്കിൽ, **കയ്യൂരി.** ന. ക. ഇലുകൊട്ടയുടെ തണ്ടു. ഉ, പാലത്തേൽ നടക്കുമ്പോൾ പിടിപ്പാനായിട്ട കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതു.

കയ്യിരിപ്പു. ന. കയ്യിലുള്ള ദ്രവ്യം, കൈമുതൽ.

കയ്യിലു. ന. തവി. ക, ചിരട്ടത്തവി. ഉ, മരത്തവി.

കയ്യിൽ. ന. തവി.

കയ്യുപ്പു. ന. ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ വിളമ്പുന്ന ഉപ്പു.

കയ്യുക്കു. ന. കയ്യുടെ ശക്തി.

കയ്യൂറാം. ന. ക, കയ്യുടെ മിടുക്കു. ഉ, ശക്തി.

കയ്യെടുക്കുന്നു. ത്രി. പ്ലാൻ. (കയ്യെടു.) സ. ക്രി. വന്ദിക്കുന്നു.

കയ്യെഴുത്തു. ന. ക, കയ്യക്ഷരം. ഉ, ഒപ്പു.

കയ്യേല്ക്കുന്നു. ദ്വി. പ്ലാൻ. (കയ്യേൽ.) സ. ക്രി. കൈകൊള്ളുന്നു.

കയ്യൊറാം. ന. അതിക്രമം, അടികയ്യും മറ്റും.

കയ്യൊപ്പു. ന. ഒപ്പു, എഴുത്തിൽ വെയ്ക്കുന്ന അടയാളം.

കയ്യൊഴിച്ചിൽ. ന. ക, അവസരം. ഉ, കയ്യിലൊന്നുമില്ലാതിരിക്കുക.

കയ്യൊഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കയ്യൊഴി.) അ. ക്രി. അവസരമുണ്ടാകുന്നു. സ. ക്രി. ക, വിട്ടൊഴിയുന്നു. ഉ, ചിലവാകുന്നു.

കയ്യൊഴിവു. ന. കയ്യൊഴിച്ചിൽ.

കയ്യോങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കയ്യോങ്ങ.) സ. ക്രി. അടിക്കുന്നതിനും മറ്റും കൈപൊക്കുന്നു.

കര. ന. ക, സമുദ്രം ആറുമുതലായവയുടെ സമീപത്തുള്ള സ്ഥലം. ഉ, ചെറിയ ദേശം. ങ, ചില വസ്തുക്കളിൽ പുവന്നതുലുകൊണ്ടും മറ്റും നീളത്തിൽ നൈ ഉണ്ടാക്കുന്നതു. ങ, ഉതി.

കരകക്കിണ്ടി. ന. മങ്കിണ്ടി.

കരകങ്കണം. ന. കൈവള.

കരകമലം. ന. താമരപ്പൂ പോലെ ശോഭയുള്ള കൈ.

കരകം. ന. ക, കിണ്ടി. ഉ, ആലിപ്പഴം. ങ, തലമണ്ട. ങ, താളിമാതളം.

കരകാ. ന. ആകാശത്തുനിന്ന അലിയാതേ വീഴുന്ന വെള്ളക്കട്ട, ആലിപ്പഴം.

കരകൌശലം. ന. കൈവേലയിലുള്ള സാമർത്ഥ്യം.

കരക്കാഞ്ഞിരം. ന. കിഴ്വാത്തു.

കരക്കാർ. ന. ദേശത്തുള്ള ജനങ്ങൾ.

കരക്കാറു. ന. ഉച്ചെക്കു മുൻപിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി കിഴക്കൻ കാറു.

കരങ്ങുന്നു. ങ്ങു. പ്ലാൻ. (കര.) അ. ക്രി. ക, ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഉ, അലിഞ്ഞോ ഒഴിച്ചോപോകുന്നു.

കരഗ്രഹണം. ന. ക, കപ്പം വാങ്ങിക്കുക. ഉ, കൈപിടിക്കുക. ങ, വിവാഹം.

കരഗ്രഹം. ന. ക, വിവാഹം. ഉ, കപ്പം വാങ്ങിക്കുക. ങ, കൈപിടിക്കുക.

കരഗ്രാഹി. വി. (ഹീ ഹിണീ, ഹി.) വി. ന. ക, കപ്പം വാങ്ങിക്കുന്ന. ഉ, കൈപിടിക്കുന്ന.

കരച്ചിൽ. ന. ദുഃഖിച്ചു കണ്ണുനീർ വീഴിക്കുക.

കരച്ചീര. ന. ഒരു മാതിരി ചീര.

കരച്ചുങ്കം. ന. കരവഴികൊണ്ടു പോകുന്ന വസ്തുകൾക്കുള്ള തീരുവ.

കരച്ചുള്ളി. ന. ഒരു ചെടി, മലങ്കാര.

കരജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ക, കയ്യിൽനിന്നുണ്ടായ. ഉ, രശ്മിയിൽനിന്നുണ്ടായ.

കരജം. ന. ക, കൈയുടെ നഖം. ഉ, ആവിൽ വൃക്ഷം. ങ, ഒരു പച്ചമരുന്നു.

കരഞ്ഞിട്ട. ന. കരപ്രദേശത്തുള്ള ഒരുവക ജന്തു.

കരഞ്ജകം. ന. ആവിൽ മരം, ആവി.

കരട്ട. ന. തരി, ചകിരിയുടെ പൊടിയും മറ്റും.

കരടകൻ. ന. കാക്ക.

കരടം. ന. ക, കാക്ക. ഉ, ആനയുടെ കവിൾ.

കരടി. ന. ഒരു വക കാട്ടുമൃഗം.

കരടിക്കുരങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരിക്കുരങ്ങു.

കരണത്രാണം. ന. തല.

കരണൻ. ന. ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ വൈശ്യനു ജനിച്ച പുത്രൻ.

കരണപ്പിഴ. ന. അച്ചടിയോലയിലല്ലാതെ ആധാരമെഴുതി വാങ്ങിച്ചതിനു ചെയ്യുന്ന പിഴ.

കരണം. ന. ക, മനസ്സുമുതലായ ഇന്ദ്രിയ

ങ്ങൾ. ൨, കാരണം. ൩, ശരീരം. ൪, പ്രവൃത്തി. ൫, സ്ഥാനം. ൬, നിലം. ൭, ആധാരം.

കരണമ്മറിച്ചിൽ. ന. മുൻപോട്ടോ പുറകോട്ടോ ദേഹത്തെ മറിച്ച ചാടുക.

കരണീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ചെയ്യേണ്ടുന്ന.

കരണ്ടകം. ന. ചുണ്ണാമ്പു വെക്കുന്നതിനുള്ള ഓട്ടു പാത്രം, അടപ്പൻ.

കരണ്ടി. ന. വാലുള്ള ഒരു മാതിരി ചെറിയ ഇരിമ്പു പാത്രം.

കരണ്ഡകം. ന. ഇരണ്ടപ്പക്ഷി.

കരണ്ഡം. ന. ചൂരലൊ മുളയൊ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പെട്ടി.

കരതലം. ന. കയ്യുടെ അകം.

കരതളിർ. ന. തളിരുപോലെ മൃദുവായുള്ള കൈ.

കരതാർ. ന. താമരപ്പൂപോലെ ഭംഗിയുള്ള കൈ.

കരതോയാ. ന. നർമ്മദനദി.

കരദീപിക. ന. ചങ്ങലവിളക്കു.

കരപത്രം. ന. മരമറുക്കുന്നതിനുള്ള വാൾ, ഒരംച്ചവാൾ.

കരപല്ലവം. ന. തളിരുപോലെ മൃദുവായുള്ള കൈ.

കരപാലം. ന. വാൾ.

കരപാലിക. ന. ൧, ഒരു മാതിരിവാൾ. ൨, ഒരു മാതിരി വടി.

കരപ്പൻ. ന. പൈതങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക ദീനം.

കരപ്പോക്കു. ന. രത്നങ്ങളിൽ ഏററവും വില കുറയുന്നതായുള്ള ഒരു മാതിരി ചായക്കല്ല.

കരഭം. ന. ൧, കയ്യുടെ പത്തി. ൨, ഒട്ടകക്കിടാവു.

കരഭൂഷണം. ന. കയ്യേലിടുന്ന ആഭരണം. ൧, കൈവള. ൨, വീരചങ്ങല.

കരമരി. ന. പിടിച്ചുകെട്ടികാരാഗൃഹത്തിലാക്കപ്പെട്ടവൻ.

കരമർദ്ദകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പെരുങ്കിളാവു.

കരമാലുവു. ന. പുക.

കരമുക്തം. ന. വേൽ.

കരമൊഴിവു. വി.ന. സർക്കാരിൽ നിന്നു കരംകൂടാതെ അനുഭവിപ്പാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിലമോ, പറമ്പോ.

കരം. ന. ൧, കൈ. ൨, രാജാവിനു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന നീതി, കപ്പം. ൩, രശ്മി.

കരംബ. വി. (ബൻ, ബാ, ബം.) വി. ന. വ്യാപിക്കുന്ന.

കരംബം. ന. തൈരുകൂട്ടിയ അരി മാവു.

കരംബിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വ്യാപിക്കപ്പെട്ട.

കരംഭം. ന. തൈരുകൂട്ടിയ അരിമാവു.

കരയൻ. വി. ന. കരയുള്ള വസ്തും.

കരയാമ്പൂ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.

കരയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കര.) അ. ക്രി. ദുഃഖിച്ചു കണ്ണുനീരൊലിപ്പിക്കുന്നു. **കരയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കരയേറുന്നു. റി. വാൻ. (കരയേറ.) സ. ക്രി. കേറുന്നു. അ. ക്രി. വർദ്ധിക്കുന്നു. **കരയേററുന്നു.** സ. ക്രി.

കരയേററം. ന. ൧, കേററം, കേറുക. ൨, വർദ്ധന.

കരയോരം. ന. ആററിന്റെയുമ്മററും അടുത്ത പ്രദേശം, കര.

കരരുഹം. ന. കൈനഖം.

കരവല്ലഭം. ന. കൈകൊണ്ടുള്ള ഒരു സംസാരം

കരവഴി. ന. തോണിയിലുമ്മററും കയറാതെ ഭൂമിയിൽക്കൂടിയുള്ള വഴി.

കരവാളം. ന. വാൾ.

കരവാളിക. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ വാൾ.

കരവീരകം. ന. ൧, ഒരു മാതിരിവാൾ. ൨, ഒരു വിഷം.

കരവീരം. ന. ഒരു പൂച്ചെടി, കണവീരം.

കരശാഖാ. ന. കയ്യുടെ വിരൽ.

കരശീകരം. ന. ആനയുടെ തുമ്പിക്കയ്യിൽനിന്നു വരുന്ന വെള്ളം.

കരസ്ഥമാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കരസ്ഥം) സ. ക്രി. കൈക്കലാക്കുന്നു.

കരസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. കൈയിലിരിക്കുന്ന.

കരസ്ഥാനം. ന. അതാതു ദേശത്തു പാർക്കുന്നവന്റെ അവസ്ഥ.

കരസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കയ്യിലിരിക്കുന്ന.

കരഹാടം. അല്ലെങ്കിൽ, **കരഹാടകം.** ന. ൧, മലങ്കാര. ൨, താമരക്കിഴങ്ങു.

കരളു. ന. ൧, മനസ്സു. ൨, ചങ്കു.

കരളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കരൾ.) സ. ക്രി. ൧, കടിച്ചു തുരക്കുന്നു. ൨, എലിയെപ്പോലെ കടിച്ചു തിന്നുന്നു.

കരൾച്ച. ന. ൧, കടിച്ചു തുരക്കുക. ൨, അല്പമല്പമായിക്കരണ്ടു തിന്നുക.

കരാർ. ന. ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു എഴുതിമാറുകയും മററും, ഉടമ്പടി, തീർച്ച.

കരാളകം. ന. കരിങ്കല്ല.

കരാള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ൧, ഉയരമുള്ള. ൨, ഭയങ്കരമായ. ൩, കൊന്ത്രമ്പല്ലുള്ള.

കരാളി. ന. അഗ്നിയുടെ നാക്കുകളിൽ ഒന്നു.

കരി. ന. ആന. (മ) ൧, കരിക്കട്ട. ൨, കൃഷിചെയ്യാത്ത വയൽ. ൩, ഒരു മാതിരി പുല്ല. ൪, കലപ്പ. ൫, കറുത്തനിലം.
കരികിലാഞ്ചി. ന. ഒരു വകപക്ഷി.
കരികോലപ്പുര. ന. തിരുവിതാംകൂറു രാജാവിന്റെ ഭണ്ഡാരപ്പുര.
കരികോലം. ന. തിരുവിതാംകൂറു രാജാവിന്റെ ഭണ്ഡാരം.
കരിക്കു. ന. ഇളയ തേങ്ങാ, ഇളന്നീർ.
കരിക്കട്ട. ന. തീക്കനലിൽനിന്നു തീ പോയാലുള്ള വസ്തു, ഇരിന്നൽ.
കരിക്കൽ. ന. ആദിത്യനസ്തമിക്കുന്ന സമയം, ഇരിളുക.
കരിക്കാടി. ന. ചോറു മുതലായ ഭക്ഷണ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു താണ ജാതികൾ ഉയർന്നജാതിക്കാരോടു പറയുന്ന ആചാര വാക്കു.
കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കരി.) സ. ക്രി. വേവിച്ചു കരിയാക്കുന്നു.
കരിക്കെന്നു. അ. വേഗത്തിൽ.
കരിഗർജ്ജിതം. ന. ആനയുടെ അലർച്ച.
കരിങ്കടുക്കു. ന. കറുത്തകടുക്കു.
കരിങ്കണ്ണു. ന. ൧, കാഴ്ചയില്ലാത്ത കണ്ണു. ൨, നോക്കിയാൽ ദോഷം വരുത്തുന്ന കണ്ണു.
കരിങ്കണ്ണൻ. വി. ന. ൧, നോക്കിയാൽ ദോഷം വരുത്തുവാൻ തക്ക കണ്ണുള്ളവൻ. ൨, കണ്ണുകാണാത്തവൻ.
കരിങ്കദളി. ന. ഒരു മാതിരി വാഴ.
കരിങ്കന്നു. ന. കറുത്ത കന്നു.
കരിങ്കര. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കരിങ്കല്ലു. ന. കറുത്തകല്ലു, പാറ.
കരിങ്കള്ളൻ. ന. വലിയ മോഷണക്കാരൻ, മഹാ കള്ളൻ.
കരിങ്കാളൻ. ന. ഒരു കറി.
കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തൻ. ന. കുട്ടിച്ചാത്തന്മാരിൽ ഒന്നു.
കരിങ്കുന്നി. ന. ഒരു വള്ളി.
കരിങ്കുരങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരി കറുത്ത കുരങ്ങു.
കരിങ്കുരികിൽ. ന. കറുത്ത കുരികിൽ പക്ഷി.
കരിങ്കുറിഞ്ഞി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കരിങ്കുറുന്തോട്ടി. ന. കറുത്ത കുറുന്തോട്ടി.
കരിങ്കുറുക. ന. കറുത്തു നീളംകുറഞ്ഞ ഒരു മാതിരി നെല്ലു.
കരിങ്കൂരാൻ. ന. ഒരു പക്ഷി.
കരിങ്കൂവളം. ന. കറുത്ത താമര, നീലത്താമര.
കരിങ്കോഴി. ന. കറുത്ത കോഴി.
കരിങ്ങാലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കരിങ്ങോട്ട. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കരിഞ്ചക്കര. ന. പനങ്കള്ളു കുറുക്കിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ചക്കര.
കരിഞ്ചണ്ടി. ന. കറുത്ത പായൽ, കരിമ്പായൽ.
കരിഞ്ചപ്പട്ട. ന. ഒരു കടുപ്പമായ വസ്തുരി.
കരിഞ്ചീരകം. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
കരിഞ്ചെള്ളു. ന. പറക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ ജന്തു.
കരിഞ്ചേമ്പു. ന. വെട്ടുചേമ്പു.
കരിഞ്ചേര. ന. കറുത്ത ചേരപ്പാമ്പു.
കരിഞ്ചേരട്ട. ന. വലിയ മാതിരി അട്ട.
കരിണീ. ന. പിടിയാന.
കരിദാരകം. ന. സിംഹം.
കരിനാക്കൻ. വി. ന. നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞാൽ ദോഷം വരുത്തുവാൻ തക്കനാക്കുള്ളവൻ.
കരിനൊച്ചി. ന. ഒരു ചെടി.
കരിന്തകര. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കരിന്തകാളി. അല്ലെങ്കിൽ, **കരിന്താളി.** ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കരിന്തുമ്പ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കരിന്തുളസി. ന. കൃഷ്ണതുളസി.
കരിന്തേൾ. ന. കറുത്ത തേൾ.
കരിപാട്ടം. ന. കൃഷിചെയ്യാത്ത നിലത്തിന്നു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന കരം.
കരിപിപ്പലി. ന. ആനത്തിപ്പലി.
കരിപോതകം. ന. ആനക്കുട്ടി.
കരിപ്പട്ടി. ന. കരിമ്പനയുടെ കള്ളുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചക്കര.
കരിപ്പാലി. ന. ഒരു വക നെല്ലു.
കരിമരം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കരിമരുതു. ന. ഒരു മരം.
കരിമരുന്നു. ന. കരിയും വെടിയുപ്പുമ്മററും കൂട്ടിയരച്ചുണ്ടാക്കിയതു, വെടിമരുന്നു.
കരിമാനം. ന. കാർ മേഘം.
കരിമാൻ. ന. ഒരു വക മൃഗം.
കരിമീൻ. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
കരിമുഖൻ. ന. ഗണപതി.
കരിമുണ്ടകൻ. ന. ഒരു വക നെല്ലു.
കരിമുള്ളു. ന. ചക്കയുടെ മുള്ളു.
കരിമ്പു. ന. ഒരു തൈ, ഇതിന്റെ നീരെടുത്തു കുറുക്കി ശർക്കരയുണ്ടാക്കും.
കരിമ്പടം. ന. ആട്ടിന്റെ രോമം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പുതപ്പു.
കരിമ്പൻ. ന. വസ്ത്രങ്ങൾ നനെഞ്ഞിട്ടു ഉണങ്ങാതെ കുറേനാൾ ഇരുന്നാൽ അതിന്മേലുണ്ടാകുന്ന കറുത്ത നിറം.
കരിമ്പന. ന. എഴുത്തോലയുണ്ടാകുന്ന പന.
കരിമ്പയറു. ന. കറുത്ത പയറു.
കരിമ്പാട്ടു. ന. കരിമ്പിൻനീരെടുപ്പാൻ

ചക്കിൽ വച്ചു ഞെക്കുക.
കരിമ്പാറ. ന. കരിങ്കല്ല.
കരിമ്പായൽ. ന. നനയുന്ന ഭിത്തിയിലുമ്മററുമുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി പായൽ.
കരിമ്പിത്തം. ന. ഒരു ദീനം.
കരിമ്പിൻനീർ. ന. കരിമ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വെള്ളം.
കരിമ്പുമാലി. ന. കരിമ്പു കൃഷിചെയ്യുന്നതിനുള്ള വയൽ.
കരിമ്പുലി. ന. കറുത്ത പുലി.
കരിമ്പുറം. ന. പോത്തു.
കരിമ്പൂച്ച. ന. ഒരു മാതിരി കറുത്ത പൂച്ച.
കരിമ്പോള. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കരിയറ. ന. കലപ്പയിൽ കൊഴുവുവെച്ചുറപ്പിക്കുന്ന ഭാഗം.
കരിയാത്തൻ. ന. കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തൻ.
കരിയില. ന. ഉണങ്ങിയ ഇല.
കരിയിറങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കരിയിറ.) അ. ക്രി. നിലം പണയമായിട്ടെഴുതി വാങ്ങിച്ചവൻ ആ നിലത്തു കൃഷി തുടങ്ങുന്നു. **കരിയിറക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
കരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കരി.) അ. ക്രി. ൧, വെന്തു കരിയാകുന്നു. ൨, ഉണങ്ങിപ്പച്ച കെട്ടുപോകുന്നു, ഉണങ്ങിക്കറുത്തു പോകുന്നു.
കരിവു. ന. ൧, വെന്തുകരിയാക്കുക. ൨, ഉണങ്ങിപ്പോകുക.
കരിവഴല. ന. ഒരു വക പാമ്പു.
കരിവാകമീൻ. ന. ഒരു മാതിരിമത്സ്യം.
കരിവിലാത്തി. ന. ഒരു മരുന്നു.
കരിവിവള്ളി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു വള്ളി.
കരിവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കരി.) സ. ക്രി. പണയമെഴുതിയ നിലം ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു.
കരിവെട്ടി. ന. ഒരു മരം.
കരിവേലകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കരിവേഴ. ന. ഒരു വക നെല്ല.
കരീരം. ന. ൧, അഗസ്തിവൃക്ഷം. ൨, ഇല്ലിയുടെ കുമ്പു. ൩, കുവളം. ൪, കുടം.
കരീഷം. ന. വരട്ടു ചാണകം.
കരു. അല്ലെങ്കിൽ, **കരുവു.** ന. ൧, ഓട്ടുപാത്രങ്ങളുമ്മററും വാർക്കുന്നതിനു അവയുടെ ഭാഷയിൽ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതു. ൨, ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്ന പ്രജ. ൩, ക്ഷൌരക്കത്തി മുതലായ ചില ചെറിയ ആയുധം. ൪, ചതുരംഗത്തിന്റെ ദേവനുമ്മററും. ൫, മൊട്ടയുടെ അകത്തെ വസ്തു. ൬, ഹൃദയം.
കരുകരുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കരുകരു.) അ. ക്രി. കരുകരുപ്പുണ്ടാകുന്നു.
കരുകരുപ്പു. ന. കണ്ണിൽ മണലൊ മറെറാ വീണാൽ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന.
കരുക്കു. ന. ൧, അറുപ്പുവാളിന്റെ പല്ല. ൨, അരം. ൩, പനമടലിന്റെയുമ്മററും മുള്ളു.
കരുക്കൽ. ന. ൧, ആദിത്യന്റെ അസ്തമന സമയം. ൨, ഏപ്പുകളിലെ വേദന.
കരുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കരു.) അ. ക്രി. ൧, ആദിത്യൻ അസ്തമിക്കുന്നു. ൨, വേദനയുണ്ടാക്കുന്നു.
കരുണ. ന. സാധുക്കളോടുമ്മററും തോന്നുന്ന ഒരു ഭാവം, ദയ, അലിവു.
കരുണാപര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അധികം കൃപയുള്ള.
കരുതൽ. ന. ൧, വിചാരം, നിനവു. ൨, സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള മുതൽ, സമ്പാദ്യം.
കരുതുന്നു. തി. വാൻ. (കരു.) സ. ക്രി. ൧, മുൻകൂട്ടിവിചാരിക്കുന്നു. ൨, മുതൽ സമ്പാദിക്കുന്നു.
കരുത്തു. ന. ശരീരത്തിന്റെയുമ്മററും ബലം, ശക്തി.
കരുത്തൻ. വി. ന. ശക്തിയുള്ളവൻ, ശക്തൻ.
കരുനൊച്ചി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കരുമണൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **കരിമണൽ.** ന. ഒരു മാതിരി കറുത്ത മണൽ.
കരുമന. ന. ൧, ദുഷ്ടത. ൨, ഉപദ്രവം. ൩, അപകടം. ൪, നാശം.
കരുമാലി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കരുമിഴി. ന. കണ്ണിന്റെ നടുവിലുള്ള കറുപ്പു.
കരുമുകിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **കരിമുകിൽ.** ന. കറുത്തമേഘം.
കരുമുതക്കു. അല്ലെങ്കിൽ, **കരിമുതക്കു.** ന. ഒരു വള്ളി, കറുത്ത മുതക്കു.
കരും. വി. കറുത്ത.
കരുവാൻ. ന. കൊല്ലൻ.
കരുവാത്തി. ന. കൊല്ലത്തി.
കരുവാളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കരുവാളി.) അ. ക്രി. വെയിലുകൊണ്ടോ മറെറാ ശരീരത്തിൽ കറുത്ത നിറമുണ്ടാകുന്നു.
കരുവാളിപ്പു. അല്ലെങ്കിൽ, **കരിവാളിപ്പു.** ന. ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന കരിനിറം.
കരുവി. ന. ൧, ക്ഷൌരക്കത്തി. ൨, പണിക്കോപ്പു. ൩, കൊഴുവു. ൪, ഒരു വക വള്ളി.
കരുവേപ്പു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കരുവേലം. അല്ലെങ്കിൽ, **കരുവേലകം.** ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കരേടു. ന. ഇരണ്ടപ്പക്ഷി.
കരേണു. ന. ആന.

കരേറുന്നു. റി. വാൻ. (കരേറ.) സ. ക്രി. കേറുന്നു. അ. ക്രി. ൧, അകത്തോട്ടൊ, മേൽപ്പോട്ടൊ ചെല്ലുന്നു. ൨, വൎദ്ധിക്കുന്നു. **കരേററുന്നു.** സ. ക്രി.

കരേററം. ന. ൧, കേററം. ൨, വൎദ്ധന.

കരോടി. ന. തലയിലേ അസ്ഥി, തലയോടു.

കരോട്ടു. അ. മുകളിൽ.

കരോട്ടേക്കു. അ. മുകളിലേക്കു.

കൎക്കടം. അല്ലെങ്കിൽ, **കൎക്കടകം.** ന. ൧, ഞണ്ടു. ൨, കൎക്കടകരാശി. ൩, കൎക്കടമാസം.

കൎക്കടി. ന. വെള്ളരി.

കൎക്കന്ധു. ന. പെരുന്തുടരി.

കൎക്ക. വി. (ൎക്കൻ, ൎക്കാ, ൎക്കം.) വി. ന. വെളുത്ത,

കൎക്കം. ന. ൧, വെളുത്തകുതിര. ൨, മുഖക്കണ്ണാടി. ൩, കുടം. ൪, ഞണ്ടു.

കൎക്കര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കടുപ്പമുള്ള.

കൎക്കരം. ന. ൧, കല്ലു. ൨, കണ്ണാടി. ൩, കുടം.

കൎക്കരാടു. ന. വേഗത്തിൽ ചെല്ലുന്ന നോട്ടം.

കൎക്കരാലം. ന. കടിഞാണിന്റെ വളയം.

കൎക്കരാക്ഷൻ. ന. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.

കൎക്കരീ. ന. ൧, വെള്ളരി. ൨, കുടം.

കൎക്കരേടു. ന. ഇരണ്ടപ്പക്ഷി.

കൎക്കശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ൧, കഠിനമായ. ൨, ദയയില്ലാത്ത, ക്രൂരമായ.

കൎക്കശം. ന. കമ്പിപ്പാല മരം.

കൎക്കാരു. ന. കുമ്പളം.

കൎക്കാരുകം. ന. ഒരു തൈ.

കൎക്കി. ന. ൧, ഞണ്ടു. ൨, കൎക്കടകരാശി. ൩, കൎക്കടകമാസം.

കൎക്കോടകൻ. ന. ഒരു പ്രധാന സൎപ്പം.

കൎക്കോടകം. ന. ൧, കൂവളം. ൨, കരിമ്പു.

കച്ചൂരം. ന. കച്ചോലം.

കൎണ്ണജൂക്കാ. ന. വളരെക്കാലുള്ള ഒരു മാതിരി പ്രാണി.

കൎണ്ണദൎപ്പണം. ന. കാതിലിടുന്ന ഒരു മാതിരി ആഭരണം.

കൎണ്ണൻ. ന. അംഗരാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു.

കൎണ്ണപത്രം. ന. കാതിലിടുന്ന ഓല, കാതിലോല.

കൎണ്ണഭൂഷണം. ന. കാതിലിടുന്ന ആഭരണം.

കൎണ്ണം. ന. ൧, ചെവി. ൨, ചുക്കാൻ.

കൎണ്ണമലം. ന. ചെവിപ്പീ.

കൎണ്ണമൂലം. ന. ചെവിയുടെ ചുവടു.

കൎണ്ണമോടി. ന. പാൎവ്വതി.

കൎണ്ണവേധം. ന. കാതുതുളെക്കുക.

കൎണ്ണവേഷ്ടകം. ന. കാതിലിടുന്ന ആഭരണം, കുണ്ഡലം.

കൎണ്ണവേഷ്ടനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

കൎണ്ണശൂല. ന. കേട്ടാൽ ചെവിക്കു സുഖക്കേടുണ്ടാക്കുന്ന വാക്കുമ്മററും.

കൎണ്ണശൂലം. ന. ചെവിക്കുത്തു.

കൎണ്ണാടൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **കൎണ്ണാടകൻ.** ന. കൎണ്ണാടദേശത്തുള്ളവൻ.

കൎണ്ണാടം. അല്ലെങ്കിൽ, **കൎണ്ണാടകം.** ന. ൧, കൎണ്ണാട ദേശം. ൨, ഒരു രാഗം.

കൎണ്ണാടപ്പരിഷ. ന. കൎണ്ണാടന്മാരുടെ കൂട്ടം.

കൎണ്ണാമൃതം. വി. ചെവിക്കു രസമുള്ള.

കൎണ്ണാലങ്കാരം. ന. കുണ്ഡലം.

കൎണ്ണാവതംസം. ന. ചെവിയിൽ അലങ്കരിക്കുന്ന ആഭരണമൊ പുഷ്പമൊ.

കൎണ്ണിക. ന. ൧, കുണ്ഡലം. ൨, പൂവിന്റെ നടുവിലുള്ള മൊട്ടു. ൩, തുമ്പിക്കയുടെ പുച്ഛം.

കൎണ്ണികാരം. ന. സ്വൎണ്ണനിറമുള്ള പൂവുണ്ടാകുന്ന ഒരു വൃക്ഷം, കൊങ്ങു.

കൎണ്ണീരഥം. ന. സ്ത്രീകൾക്കു കേറുന്നതിനുള്ള തേരു.

കൎണ്ണേജപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. മറെറാരുത്തനെക്കൊണ്ടു ദോഷം പറയുന്ന.

കൎത്തരി. ന. കത്രിക.

കൎത്തവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ചെയ്യപ്പെടുവാൻ തക്ക. **കൎത്തവ്യത.** ഗു. ന. ചെയ്യേണ്ടുന്നതിന്റെ അവസ്ഥ.

കൎത്തൃ. വി. (ൎത്താ, ൎത്ത്രീ, ൎത്തൃ.) വി. ന. ചെയ്യുന്ന. **കൎത്തൃത്വം.** ഗു. ന. അധികാരം.

കൎത്താവു. ന. ൧, പ്രഭു, നാഥൻ. ൨, ഇടപ്രഭു. ൩, ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ. ൪, അവകാശി.

കത്ത്രി. ന. കൎത്തരി.

കൎദ്ദമം. ന. ചെളി.

കൎദ്ദീ. ന. ഏലത്തരി.

കൎപ്പടധാരി. ന. പഴന്തുണിയുടുത്തു നടക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പിച്ചക്കാരൻ.

കൎപ്പടം. ന. പഴന്തുണി.

കൎപ്പരം. ന. ൧, തലയോടു. ൨, ഒരു വക ഇരിമ്പുപാത്രം. ൩, ഒരായുധം.

കൎപ്പരാശം. ന. വലിയ മണൽ, ചരൽ.

കൎപ്പരാളം. ന. മലയുക

കൎപ്പൂരീ. ന. ഒരു മാതിരി അഞ്ജനം.
കൎപ്പാസം. ന. പഞ്ഞി.
കൎപ്പാസി. ന. പഞ്ഞിമരം.
കൎപ്പൂരപ്പച്ച. ന. ഒരുതൈ.
കൎപ്പൂരതുളസി. ന. കൎപ്പൂരത്തിന്റെ മണമുള്ള ഒരു തൈ.
കൎപ്പൂരം. ന. ചീനത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി സുഗന്ധമുള്ള പശ.
കൎപ്പൂരവള്ളി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കൎപ്പൂരവൃക്ഷം. ന. കൎപ്പൂരമുണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷം.
കൎബ്ബുര. വി. (രൻ, രാ. രം.) വി. ന. പലനിറമുള്ള.
കൎബ്ബുരൻ. ന. രാക്ഷസൻ.
കൎബ്ബുരം. ന. ൧, സ്വൎണ്ണം. ൨, പലനിറം. ൩, വെള്ളം. ൪, പാപം.
കൎബ്ബുരം. ന. ൧, സ്വൎണ്ണം. ൨, ഒരുമാതിരി മഞ്ഞപ്പാഷാണം.
കൎമ്മകര. അല്ലെങ്കിൽ. കൎമ്മകാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, വേലചെയ്യുന്ന. ൨, സൂത്രപ്പണിയുള്ള.
കൎമ്മകാണ്ഡം. ന. വേദത്തിൽ ഒരു ഭാഗം.
കൎമ്മകാരൻ. ന. കൊല്ലൻ.
കൎമ്മകീലകൻ. ന. വെളുത്തേടൻ.
കൎമ്മകുശല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. താഴെ വരുന്ന അൎത്ഥം.
കൎമ്മഠ. വി. (ഠൻ, ഠാ, ഠം.) വി. ന. വേലയിൽ സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.
കൎമ്മണ്യം. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
കൎമ്മണ്യം. ന. കൂലി, ശമ്പളം.
കൎമ്മണ്യഭുക്കു. ന. കൂലിക്കു വേല ചെയ്യുന്നവൻ.
കൎമ്മദോഷം. ന. പ്രവൃത്തി ദോഷം, പാപം.
കൎമ്മന്ദീ. ന. സന്യാസി.
കൎമ്മപാപം. ന. പ്രവൃത്തികാരണമായുണ്ടാകുന്ന പാപം.
കൎമ്മഫലം. ന. പ്രവൃത്തികൊണ്ടുള്ള അനുഭവം.
കൎമ്മബന്ധന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പ്രവൃത്തികൊണ്ടു കെട്ടിയ.
കൎമ്മബന്ധനം. അല്ലെങ്കിൽ, കൎമ്മബന്ധം. ന. പ്രവൃത്തികൊണ്ടുള്ള കെട്ടു.
കൎമ്മഭൂ. അല്ലെങ്കിൽ, കൎമ്മഭൂവു. ന. ൧, ഭാരതഖണ്ഡം. ൨, കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.
കൎമ്മഭൃൽ. അല്ലെങ്കിൽ, കൎമ്മഭൃത്തു. ന. കൂലിക്കാരൻ, വേലക്കാരൻ.
കൎമ്മം. ന. ൧, പ്രവൃത്തി. ൨, വിധി. ൩, യാഗം. ൪, ശേഷക്രിയ. ൫, വ്യാകരണമുറയിൽ ചില ക്രിയകൾക്കു മുൻപേ ചേൎത്തുപറയുന്ന ഒരു പദം.
കൎമ്മവശം. ന. കൎമ്മത്തിന്നധീനം.
കൎമ്മവിപാകം. ന. ൧. മുൻപിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികാരണത്താൽ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന സുഖമെങ്കിലും ദുഃഖമെങ്കിലും. ൨, പാപത്തിന്റെ പ്രതിവിധികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം.
കൎമ്മവിരോധം. അല്ലെങ്കിൽ, കൎമ്മവിഘ്നം. ന. കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുണ്ടാകുന്ന മുടക്കം.
കൎമ്മവൃത്തം. ന. പരാക്രമം.
കൎമ്മവൈകല്യം. ന. കൎമ്മപ്പിഴ.
കൎമ്മശാല. ന. ൧, യാഗശാല. ൨, പണിപ്പുര.
കൎമ്മശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്ക ശീലമായുള്ള.
കൎമ്മശുദ്ധി. ന. കൎമ്മങ്ങൾക്കുള്ള വെടിപ്പു.
കൎമ്മശൂര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വേല ചെയ്യാൻ മിടുക്കുള്ള.
കൎമ്മസചിവൻ. ന. കൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന മന്ത്രി.
കൎമ്മസാക്ഷി. ന. ആദിത്യൻ.
കൎമ്മസിദ്ധി. ന. വേലയുടെ നിവൃത്തി.
കൎമ്മക്ഷമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. പ്രവൃത്തിക്കു ശക്തിയുള്ള.
കൎമ്മാന്തരം. ന. പ്രതിക്രിയ, പ്രായശ്ചിത്തം.
കൎമ്മാധിപൻ. ന. പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവൻ.
കൎമ്മാരൻ. ന. മൂശാരി.
കൎമ്മാരം. ന. ഇല്ലി, മുള്ളു.
കൎമ്മാൎഹ. വി. (ൎഹൻ, ൎഹാ, ൎഹം.) വി. ന. കൎമ്മത്തിന്നു യോഗ്യമുള്ള.
കൎമ്മി. വി. (ൎമ്മീ, ൎമ്മിണി, ൎമ്മി.) വി. ന. കൎമ്മമുള്ള.
കൎമ്മിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. കൎമ്മത്തിൽ ശീലമുള്ള.
കൎമ്മേന്ദ്രിയം. ന. വാക്കു കൈ കാൽ ഗുദം ഉപസ്ഥം ഇവ അഞ്ചും.
കൎവ്വടം. ന. പ്രധാന നഗരം.
കൎവ്വം. ന. സ്നേഹം.
കൎവ്വരൻ. ന. പിശാചു.
കൎശന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. മെലിപ്പിക്കുന്ന. (മ.) ഭയങ്കരമായ.
കൎശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മെലിപ്പിക്കപ്പെട്ട, മെലിഞ്ഞ.
കൎഷക. വി, (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കൃഷിചെയ്യുന്ന.
കൎഷണം. ന. ൧, വലിക്ക. ൨, ഉഴവു.
കൎഷപണം. ന. തങ്കരൂപാ.

കഷ്ഠഫലം. നാ. ക, താന്നിമരം. ഖ, താന്നിക്കായ.
കഷ്ഠം. നാ. ക, ഉഴവു. ഖ, മൂന്നുകഴഞ്ചു തൂക്കം. ന, ഉരുക്കല്ല.
കഷ്ഠിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (കഷ്ഠി.) സ. ക്രി. ക, വലിക്കുന്നു. ഖ, ഉരെക്കുന്നു. ന, ഉഴവു ചെയ്യുന്നു.
കഷ്ഠിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, വലിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഉരെക്കപ്പെട്ട. ന, ഉഴപ്പെട്ട.
കഷ്ഠു. നാ. ക, ഉണങ്ങിയ ചുണകത്തിൽ കത്തിച്ച തീ. ഖ, ചെറിയ നദി. ന, കൂക്കി.
കല. നാ. ക, ചന്ദ്രന്റെ പതിനാറിലൊരു പങ്കു. ഖ, മുപ്പതു കാക്കു കൂടിയ കാലം. ന, ശില്പപ്പണി. ര, അംശം. ങ, അറുപത്തുനാലു വിദ്യകൾ. (മ.) ക, മാനിൽ ആൺ. ഖ, തഴമ്പു.
കലക്കം. നാ. ക, തെളിവില്ലായ്ക. ഖ, കലശൽ.
കലക്കൽ. നാ. ക, കലക്കുക. ഖ, കലങ്ങിയതു.
കലക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ (കലക്ക.) സ.ക്രി. ക, വെള്ളത്തിലിട്ട അലിക്കുന്നു. ഖ, കടകോൽ കൊണ്ടു തൈരുമറ്റും മഥിക്കുന്നു. ന, കലക്കലുക്കുന്നു.
കലക്കുരം. നാ. നിച്ചുഴിവു.
കലങ്കൊമ്പു. നാ. കലയെന്ന മൃഗത്തിന്റെ കൊമ്പു.
കലടം. നാ. പുരുമയുന്ന വസ്ത്രം.
കലങ്ങൽ. നാ. തെളിവില്ലായ്ക.
കലങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കലങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, തെളിവില്ലാതാകുന്നു. ഖ, അലിഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ ചേരുന്നു. ന, സമ്മിശ്രമാകുന്നു.
കലതി. നാ. ചില ശൂദ്രർ കല്യാണത്തിന്റെ നാലാം ദിവസം ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
കലത്രകലികാ. നാ. വേശ്യാസ്ത്രീ.
കലത്രപ്പം. നാ. ഒരു പലഹാരം.
കലനം. നാ. കൂറം.
കലന്തിക. നാ. അറിവു.
കലപിക്കാം. നാ. ഊക്കുരികിൽ.
കലപ്പ. നാ. നിലം ഉഴുന്നതിനുള്ള സാധനം.
കലപ്പട്ടി. നാ. കലം ചുമക്കുന്നതിനു കയറുകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാകിയ പാത്രം.
കലം. നാ. ക, ഒരു മാതിരി മണ്ണാത്രം. ഖ, ഒരളവു.
കലമ്പൽ. നാ. ക, കോപഭാവം, നീരസം, ശകാരിക്ക.
കലമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (കലമ്പ.) സ.ക്രി. ക, കോപിക്കുന്നു. ഖ, ശകാരിക്കുന്നു.
കലയം. നാ. ഉരിമരം.
കലരുൻ. ന്നു. വാൻ. (കലർ.) അ. ക്രി. ക, കൂടിയോജിക്കുന്നു. ഖ, ഇടയിൽ ചേരുന്നു. കലർത്തുന്നു. സ. ക്രി.
കലച്ച. നാ. കൂടിയോജിപ്പു.
കലപ്പു. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കലലം. നാ. ഗർഭപിണ്ഡം.
കലവറ. നാ. ഭക്ഷണവസ്തുക്കൾ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്ന മുറി.
കലശക്കുടം. നാ. ചെറിയ മൺകുടം.
കലശക്കിണ്ടി. നാ. മൺകിണ്ടി.
കലശപ്പാനി. നാ. ചെറിയ മൺകുടം.
കലശമാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കലശം.) സ. ക്രി. കലശകുടത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു പൂജിച്ചു ബിംബത്തിന്നഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു.
കലശം. നാ. ക, കുടം. ഖ, ധ്വജക്കൊടി. ന, ബിംബംശുദ്ധിവരുത്തുന്ന ഒരു കർമ്മം.
കലശംകഴിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (കലശംകഴി.) അ. ക്രി. ബിംബശുദ്ധിക്കുള്ള കർമ്മം ചെയ്യുന്നു.
കലശലാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (കലശൽ.) അ. ക്രി. കാറ്റു മഴ ഭീനം മുതലായവ വർദ്ധിക്കുന്നു.
കലശലാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കലശൽ.) സ. ക്രി. ക, കലഹമുണ്ടാക്കുന്നു. ഖ, സമ്മിശ്രമാക്കുന്നു.
കലശൽ. നാ. ക, കലഹം. ഖ, യുദ്ധം. ന, കാറ്റു മഴ ഭീനം മുതലായവയുടെ വർദ്ധന.
കലശൽക്കൂട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കലശൽ.) സ. ക്രി. ശകാരിക്കുന്നു.
കലശി. നാ. ക, ഒരു മരുന്നു, ഓരില. ഖ, കുടം.
കലശോദ്ഭവി. അല്ലെങ്കിൽ, കലശാമ്പി. നാ. സമുദ്രം.
കലഹപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. കലഹത്തിൽ ഇഷ്ടമുള്ള.
കലഹപ്രിയൻ. നാ. നാരദമഹർഷി.
കലഹപ്രിയം. നാ. മൈനാപ്പക്ഷി.
കലഹം. നാ. ക, യുദ്ധം. ഖ, ശകാരം.
കലഹാന്തരിത. നാ. കോപിച്ചിട്ടു പിന്നെ ഔത്സുക്യമുണ്ടാകുന്ന ഭാര്യ.
കലഹിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (കലഹി.) അ. ക്രി. ക, യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. ഖ, കോപിക്കുന്നു. കലഹിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
കലാചി. അല്ലെങ്കിൽ, കലാചിക. നാ. കൈത്തണ്ട.
കലാദൻ. നാ. പൊൻപണിക്കാരൻ, തട്ടാൻ.
കലാനിധി. നാ. ചന്ദ്രൻ.
കലാപൻ. നാ. ചന്ദ്രൻ.
കലാപം. നാ. ക, ആഭരണം. ഖ, അര

മണി. ന, മയില്പീലി. ര, സമൂഹം. ഇ, ആവനാഴി. ന, കലഹം. ഴ, ഒരു വ്യാകരണം.

കലാപി. ന. ക, മയിൽ, ഫ, കയിൽ.

കലാംബിക. ന. കൊടുത്ത കടം.

കലായനൻ. ന. ഭണ്ഡിപ്പുകാരൻ.

കലായം. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുഴയർ.

കലാൽ. ന. ചാരായക്കുത്തക.

കലാവികം. ന. പൂവൻകോഴി.

കലാവികലം. ന. ഊക്കുരികിൽ.

കലാശം. ന. നൃത്തവും കൊട്ടും ഒരുമിച്ചവസാനിക്ക.

കലാശിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (കലാശി.) അ. ക്രി. അവസാനിക്കുന്നു. സ. ക്രി. നൃത്തവും കൊട്ടും ഒരുമിച്ചു നിറുത്തുന്നു.

കലാശിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

കലി. ന. ക, കലിയുഗം. ഫ, യുദ്ധം. (മ.) മനുഷ്യദേഹത്തിൽ പിശാചുബാധിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന വിറയൽ.

കലികൻ. ന. നീർകോഴി.

കലിക. ന. പൂമൊട്ട.

കലിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ.. (കലി.) അ. ക്രി. ക, മധുരത്തിന്റെ അധികത്വംകൊണ്ടു വായിക്കു അരുചിയുണ്ടാകുന്നു. ഫ, കണ്ണിൽ വേദനയുണ്ടാകുന്നു.

കലിംഗം. ന. ക, കുടകപ്പാല. ഫ, ഊക്കുരികിൽ. ന, ഗോദാവരിമുതൽ ഗംഗവരെയുള്ള രാജ്യം, കലിംഗദേശം.

കലിഞ്ജം. ന. പായ.

കലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, അറിയപ്പെട്ട. ഫ, കെട്ടപ്പെട്ട. ന, സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട. ര, എണ്ണപ്പെട്ട. ഭ, ക്ലൃപ്തപ്പെട്ട.

കലിദ്രുമം. ന. താന്നിവൃക്ഷം.

കലിധ്മം. ന. ഒക്കത.

കലിപണം. ന. തിരുവിതാംകൂറു നാണയമാകുന്ന നാലു ചക്രം ക്രൂടിയതിനുള്ള പേർ.

കലിപ്പു. ന. ക, അരുചിവരുത്തുന്ന ചുവ. ഫ, കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി നീറൽ.

കലിപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ശണ്ഠയിൽ പ്രിയമുള്ള.

കലിപ്രിയൻ. ന. ക, ക്രൂരജ്ഞ. ഫ, നാരദൻ.

കലിമാരകം. ന. ആവിമരം.

കലിയൻ. ന. ക, കലിപണം. ഫ, ഓട്ടം, തിര.

കലിയുഗം. ന. നാലാമത്തെ യുഗം.

കലില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടവൻ പ്രയാസമുള്ള.

കലുഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. ന. തെളിവില്ലാത്ത, കലങ്ങിയ. **കലുഷിതം.** ഗ്ര. ന. കലക്കൽ.

കലുഷം. ന. പാപം.

കലുഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കലക്കപ്പെട്ട.

കല്ലണ്ടം. ന. ക, പനങ്കല്ലുണ്ടം. ഫ, ചീനക്കല്ലുണ്ടം.

കല്ലം. ന. ക, പാപം. ഫ, വഞ്ചന. ന, എണ്ണ വെളിച്ചെണ്ണ മുതലായതിന്റെ മട്ട. ര, മരുന്നരച്ചുരുട്ടിയതു. (മ.) ഒരു വക കോഴി.

കല്ലി. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ പത്താമത്തെ അവതാരം.

കല്ലൊടി. ന. ഒരു മാതിരി ചീര.

കല്ലണ്ണാമ്പു. ന. കല്ലുപോലെയുള്ള ഒരു മാതിരി ചുണ്ണാമ്പു, കഠിനീ.

കല്ലുളം. ന. കല്ലുകൊണ്ടു നിലനിരപ്പായിപ്പണിതതു.

കല്ലാമര. ന. ഓനിലത്താമര, കല്ലിലുണ്ടാകുന്ന താമര.

കല്ലൊട്ടി. ന. കല്ലിൽ കുഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന പാത്രം.

കല്ലകൻ. ന. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

കല്ലകം. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഒന്നു, കല്പവൃക്ഷം.

കല്പകവാടിക. അല്ലെങ്കിൽ, കല്പവാടിക. ന. കല്പവൃക്ഷങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന തോട്ടം.

കല്പകവൃക്ഷം. ന. കല്പവൃക്ഷം.

കല്പകാലം. ന. പ്രളയ സമയം.

കല്പടവു. ന. കല്ലുകൊണ്ടു പണിതതു, കല്പട.

കല്പട. ന. കേറുന്നതിനും മറ്റും ക്രമേണ പൊക്കി കല്ലുകൊണ്ടു പണിത നട.

കല്പണി. ന. കരിങ്കല്ലും വെട്ടുകല്ലുംകൊണ്ടുള്ള വേല.

കല്പന. ന. ക, വരുതി. ഫ, ഉപദേശം. ന, കവിത. ര, ആനയുടെ അലങ്കാരം.

കല്പ. വി. (ല്പൻ, ല്പാ, ല്പം.) വി. ന. ഏകദേശം സാദൃശ്യമുള്ള, ഒട്ടുതുല്യമായ.

കല്പം. ന. ക, ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു ദിവസം. ഫ, പ്രളയം, ലോകനാശം. ന, വേദത്തിന്റെ അംഗങ്ങളായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ ആറുള്ളതിൽ ഒന്നു. ഭ, ഉപദേശം. ന, വളരെക്കാലം ജീവിക്കുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള ചില ഔഷധയോഗങ്ങൾ. ഴ, കല്പകവൃക്ഷം.

കല്പലക. ന. എഴുതുവാനുള്ള ഒരു മാതിരി കല്ല.

കല്പവല്ലി. ന. കല്പകവൃക്ഷത്തോടു ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന വള്ളി.

കല്പവൃക്ഷം. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു വൃക്ഷം.

കല്പക്ഷയം. ന. ഒരു കല്പകാലത്തിന്റെ

അവസാനം, പ്രളയം.

കല്പാന്തം. നാ. കല്പത്തിന്റെ അവസാനം, പ്രളയം, ലോകനാശം.

കല്പാന്തവഹ്നി. നാ. ലോകത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന തീ.

കല്പിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (കല്പി.) സ. ക്രി. ക, രാജാക്കന്മാരും മുതലായവർ പറയുന്നു, വരുതികൊടുക്കുന്നു. ഖ, ഉപദേശിക്കുന്നു. ഗ, വിചാരിച്ചുനിശ്ചയിക്കുന്നു.

കല്പിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, കല്പിക്കപ്പെട്ട. ഖ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട. ഗ, വിചാരിക്കപ്പെട്ട. ദ, ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട.

കല്പിതം. നാ. യുദ്ധത്തിനു കോപ്പിട്ടവികപ്പെട്ട ആന.

കല്പിഴി. നാ. വെട്ടുകല്ലിന്റെ പൊടിമണ്ണു.

കല്പിതം. നാ. പാറപൊട്ടിയുണ്ടാകുന്ന ഒരൌഷധം.

കല്മഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. മലിനതയുള്ള, മുഷിഞ്ഞ.

കല്മഷം. നാ. ക, പാപം. ഖ, മലിനത.

കല്മാഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. നാനാനിറമുള്ള, പലനിറമുള്ള.

കല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. ക, ശക്തിയുള്ള. ഖ, രോഗമില്ലാത്ത. **കല്യത്വം,** അല്ലെങ്കിൽ, **കല്യത.** ഗ്രാ. ന. ക, രോഗമില്ലായ്ക. ഖ, ശക്തി. ഗ, സാമർത്ഥ്യം.

കല്യം. നാ. ക, ഉഷസ്സു. ഖ, ഇന്നലെ. ഗ, നാളെ.

കല്യവർത്തം. നാ. പ്രാതൽ.

കല്യാ. നാ. ക, നല്ലവാക്കു. ഖ, കടുക്കാ. ഗ, മദ്യം.

കല്യാണ. വി. (ണൻ, ണീ, ണം.) വി. ന. ശുഭമായ, നന്മയുള്ള.

കല്യാണം. നാ. ക, ശുഭം. ഖ, വിവാഹം.

കല്യാണരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള.

കല്യാണരൂപി. വി. (പി, പിണീ, പി.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

കല്യാണശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. നല്ല സ്വഭാവമുള്ള.

കല്യാണാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.) വി. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള.

കല്യാണി. വി. (ണീ, ണിനീ, ണി.) വി. ന. ശുഭമായ, നന്മയുള്ള.

കല്യാണി. നാ. ഒരു രാഗം.

കല്യാപാലൻ. നാ. മദ്യംകാച്ചുന്നവൻ.

കല്ലു. നാ. ക, വെട്ടുകല്ലു. ഖ, കരിങ്കല്ലുമ്മറ്റും. ഗ, രത്നം. ഘ, മൂത്രമടപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ദീനം.

കല്ലം. നാ. സ്ഥടികംകൊണ്ടുള്ള കൊന്ത.

കല്ലടപ്പു. നാ. കല്ലപോലെ ഒരുവ്യാധിയുണ്ടായിട്ടു മൂത്രത്തിനു തടവുവരിക, അശ്മരി.

കല്ലൻ. നാ. ക, കരിങ്കൽപ്പണിക്കാരൻ. ഖ, ഉറപ്പുള്ളവൻ.

കല്ലനുള. നാ. കട്ടിയുള്ള ഒരു മാതിരി മുള.

കല്ലള. നാ. ക, കല്ലിലുണ്ടാകുന്ന ചില ഗ്രഹ. ഖ, മണ്ണുരുത്തിൽ അല്പമായുള്ള പാറം. ഗ, പാറയിലുണ്ടാകിയ ഗ്രഹ.

കല്ലാർ. നാ. ക, കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പുരുഷി. ഖ, പ്രേതകൂഴി. ഗ, പാറയിലുണ്ടാകിയ ഗ്രഹ.

കല്ലാൽ. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.

കല്ലാശാരി. നാ. വെട്ടുകല്ല പണിയുന്ന ഒരു ജാതി.

കല്ലിടാന്തി. നാ. കല്ലിലുണ്ടായ ഗ്രഹ, കല്ലിട്ടുക്കു.

കല്ലിട്ടുക്കു. നാ. പാറകളിലുണ്ടാകുന്ന ചില വിസ്താരം കുറഞ്ഞ ഇട.

കല്ലിരിമ്പു. നാ. കല്ലിൽനിന്നെടുക്കുന്ന ഇരിമ്പു, കട്ടയിരിമ്പു.

കല്ലുപ്പു. നാ. കട്ടയായുള്ള ഒരു മാതിരിയുപ്പു.

കല്ലുപ്പുള്ളപ്പൻ. നാ. ഒരു മാതിരിചെടി.

കല്ലുമട. നാ. കല്ലുവെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ വലിയ കുഴി.

കല്ലുളി. നാ. കരിങ്കല്ല പണിയുന്നതിനുള്ള ഉളി.

കല്ലുവഞ്ചി. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

കല്ലെക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (കല്ലെ.) അ. ക്രി. ശരീരത്തിലുള്ള നീരോ മറ്റോ ഉറച്ചു കല്ലപോലെയാകുന്നു.

കല്ലെടമുട്ടി. നാ. ഒരു വക മത്സ്യം.

കല്ലെപ്പു. നാ. കല്ലപോലെ ഉറക്കുക.

കല്ലേർ. നാ. കല്ലുകൊണ്ടെറിക.

കല്ലോട്ടി. നാ. ഒരു വക മത്സ്യം.

കല്ലോല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. വിരോധമുള്ള, ശത്രുതയുള്ള.

കല്ലോലം. നാ. ക, വലിയ തിരമാല. ഖ, സന്തോഷം.

കല്ഹാരം. നാ. ചെങ്കഴിനീർപ്പൂവു.

കവ. നാ. ക, വൃക്ഷത്തിന്റെ രണ്ടു കൊമ്പുകൾ കൂടിയ ഇട. ഖ, കാലുകളുടെ ഇട.

കവകം. നാ. ക, കബളം. ഖ, ക്രൂൺ.

കവകാലൻ. വി. നാ. കവകാലുള്ളവൻ.

കവകാലി. വി. നാ. കവകാലുള്ളവൾ.

കവകാൽ. നാ. ഇടത്തോട്ടം വലത്തോട്ടം അകന്നിരിക്കുന്ന കാൽ.

കവചം. നാ. ചട്ട, ഉടുപ്പു.

കവചി. നാ. ചട്ടയിട്ടവൻ.

കവട. നാ. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.

കവടി. ന. ഗണിക്കുന്നതിനും മററുമുള്ള ഒരു മാതിരി കക്കാ.
കവട്ടപ്പുല്ല. ന. ഒരു മണമുള്ള പുല്ല.
കവണി. ന. കരയുള്ള ഒരു മാതിരി വെളുത്ത നേരിയ വസ്ത്രം.
കവരങ്കീ. ന. ബദ്ധൻ, ബലാല്ക്കാരമായി പ്പിടിക്കപ്പെട്ടവൻ.
കവരപ്പുല്ല. ന. ഒരു വക പുല്ല.
കവരം. വി. മിശ്രമായുള്ള, കൂടിക്കലൎന്ന.
കവരം. ന. ൧, ഉപ്പുരസം. ൨, പുളിരസം, പുളിപ്പു. ൩, പിന്നിയ തലമുടി. (മ.) ൧, മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകളുടെ ചുവടു. ൨, തൂണിന്റെ കപ്പ.
കവരീ. ന. ൧, പിന്നിയ തലമുടി. ൨, ഒരു മരുന്നു, നായർവെണ്ണ.
കവരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (കവർ.) സ. ക്രി. മോഷ്ടിക്കുന്നു, കൊള്ളയിടുന്നു.
കവൎച്ച. ന. ബലാല്ക്കാരമായുള്ള മോഷണം, കൊള്ള.
കവർ. ന. ചിലരുടെ ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ചീത്ത മണം.
കവർനാററം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
കവല. ന. ൧, വഴികൾ തമ്മിൽ യോജിക്കുന്ന സ്ഥലം. ൨, സാരം. ൩, ദുഃഖം. ൪, വിചാരം.
കവളം. ന. ഉരുള.
കവളപ്പാറ. ന. ഒരു ദിക്കു.
കവളി. ന. മരക്കൊമ്പിന്റെ ചുവടു.
കവറ. ന. പരമ്പു കൊട്ട മുതലായവയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു നീചജാതി.
കവറു. ന. ഒരു മാതിരി കളിസാധനം, പകട.
കവററുകണ്ണു. ന. പകട.
കവാടം. ന. കതകു.
കവാത്തു. ന. യുദ്ധത്തിന്നണിനിരക്കുന്നതിന്നു പരിചയിക്കുക.
കവി. ന. ൧, വിദ്വാൻ. ൨, ശുക്രൻ. (മ.) ചേനയും മററും നട്ടാൽ മൂടുന്ന ഇല.
കവിക. ന. കടിഞാണം.
കവിച്ചിൽ. ന. ൧, വെള്ളവും മററും കുളം പാത്രം മുതലായതിൽനിന്നു കവിഞ്ഞൊഴുകുക. ൨, അധികത്വം.
കവിഞ്ചി. ന. കുരടാവു.
കവിണ. ന. കല്ലുവെച്ചെറിവാൻ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന കയറു.
കവിത. ന. വിദ്വാന്മാരുണ്ടാക്കുന്ന കാവ്യം പാട്ടുമുതലായവ. (മ.) കള്ളംപറക.
കവിതകെട്ടു. ന കാവ്യം മുതലായ കൃതികളുണ്ടാക്കുക.
കവിത്വം. ന. കവിത.
കവിയൻ. ന. തലയിണയുമ്മററും മുഷിയാതെ ഇരിപ്പാനിടുന്ന ഉറ.
കവിയിടുന്നു. ടു. വാൻ. (കവി.) അ. ക്രി. ചേനയുമ്മററും നട്ടതിനെ ഇല കൊണ്ടു മൂടുന്നു.
കവിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കവി.) സ. ക്രി. ൧, നിറെഞ്ഞ അധികമുണ്ടായാൽ ഒഴുകുന്നു. ൨, സാമാന്യത്തിൽ അധികമായിട്ടുള്ള അഹംഭാവവും മററും കാണിക്കുന്നു.
കവിൾ. ന. കണ്ണുംവായും ചെവിയുംകൂടിയതിനിടയിലുള്ള ഭാഗം, ചെകിടു.
കവിൾകൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കവിൾ.) സ. ക്രി. ൧, വായിലുണ്ടാകുന്ന ചില ദീനങ്ങൾക്കു മരുന്നുവെള്ളം വായിലൊഴിക്കുന്നു. ൨, കുലുക്കുഴിയുന്നു.
കവിൾതടം. ന. കവിൾ.
കവിൾവാൎപ്പു. ന. കവിളിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
കവിഴുന്നു. ന്നു. വാൻ. (കവിൾ.) അ. ക്രി. ൧, മലൎന്നിരിക്കുന്ന വസ്തുവിന്റെ മേൽഭാഗം അടിയിലായിത്തീരുന്നു. ൨, പാത്രവുമ്മററും മറിയുന്നു. ൩, മുഖം താഴ്ത്തുന്നു. **കവിഴ്ത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
കവിഴ്ച. ന. മുഖംതാഴ്ത്തുകയുമ്മററും.
കവിഴ്ത്തു. ന. ചുവരിന്റെയുമ്മററും മുകളിൽ പണിയുന്ന കല്ല.
കവിഴ്ത്തൽ. ന. കവിഴ്ത്തുക.
കവുങ്ങു. ന. അടെക്കാമരം.
കവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കവ.) സ. ക്രി. ൧, കാലുരണ്ടും അകററുന്നു. ൨, ചവിട്ടാതെ കവെച്ചു കടക്കുന്നു.
കവെപ്പു. ന. കാലുകൾ അകററുക, കവെക്കുക.
കവേരകന്യാ. ന. ഒരാറു, കാളിന്ദി.
കവേരം. ന. ഒരു മല.
കവോഷ്ണ. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണാ, ഷ്ണം.) വി. ന. അല്പമായിട്ടു ചൂടുള്ള.
കവോഷ്ണം. ന. അല്പമായ ചൂടു.
കവ്യം. ന. പിതൃകൎമ്മത്തിനുള്ള ചോറു.
കശ. ന. കുതിരയെ അടിക്കുന്നതിനുള്ള വടി, ചമ്മട്ടി. (മ) കലശൽ.
കശകശ. ന. കറുപ്പുതയുടെ കായിൽ അരിയിരിക്കുന്ന പുട്ടിൽ..
കശക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കശ.) സ. ക്രി. ഞെക്കിത്തിരുമ്മുന്നു, മൎദ്ദിക്കുന്നു.
കശാൎഹ. വി. (ൎഹൻ, ൎഹാ, ൎഹം.) വി. ന. ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
കശിപു. ന. ൧, അന്നം, ചോറു. ൨, വസ്ത്രം.
കശുമാങ്ങ. ന. കപ്പൽമാങ്ങ.
കശുമാവു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, കപ്പൽമാവു.
കശേരുക. ന. തണ്ടെല്ല.

കശേരുകം. നു. കഴിമുത്തെങ്ങു.
കശ്മന. അ. പേരറിയപ്പെടാത്തതിൽ ഒരുത്തൻ.
കശ്മൽ. നു. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കശ്മല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നു. മലിനമായ, മുക്തിഹീന.
കശ്മലം. നു. ക, മോഹാലസ്യം, ഭ്രാന്തകേടു. ഖ, പാപം.
കശ്മീരജന്മാവു. നു. കുങ്കുമപ്പൂവു, കുങ്കുമം.
കശ്മീർ. അല്ലെങ്കിൽ, കശ്മീരം. നു. ഒരു രാജ്യം.
കശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. നു. ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിപ്പാൻ തക്ക.
കശ്യം. നു. ക, ഒരു മാതിരിമദ്യം. ഖ, കുതിരയുടെ നടപ്പു.
കഷ്ണം. നു. ഖണ്ഡം, നുറുക്കു.
കഷ്ണിക്കുന്നു. ച്രു. പ്ലാൻ. (കഷ്ണി.) സ. ക്രി. കഷ്ണനമാക്കുന്നു, നുറുക്കുന്നു. അ. ക്രി. വിക്ഷിക്കുന്നു.
കഷ്ടം. നു. ഒരു മാതിരി ചാണ, ഉരുകല്ലു.
കഷ്ടായക്കഞ്ഞി. നു. മരുന്നുകൊണ്ടു കഷ്ടായമുണ്ടാക്കിയതിൽ വെക്കുന്ന കഞ്ഞി.
കഷ്ടായക്കല്ലു. നു ഒരു മാതിരി കല്ലു, കാവിമണ്ണിൻ കട്ട, കാവിമണ്ണു.
കഷ്ടായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നു. ക, ചവപ്പുള്ള. ഖ, തവിട്ടുനിറമുള്ള.
കഷ്ടായം. നു. ക, മരുന്നിട്ടു വേവിച്ച വെള്ളം. ഖ, വൃക്ഷാടിയുടെ പശ. ന, തവിട്ടുനിറം.
കഷ്ടി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നു. അനർത്ഥമുള്ള, ഉപദ്രവിക്കുന്ന.
കഷ്ടകർമ്മം. നു. ചെയ്യരുതാത്ത പ്രവൃത്തി, ദുഷ്കർമ്മം.
കഷ്ടകാരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നു. ദുഃഖമുണ്ടാക്കുന്ന.
കഷ്ടകാരകം. നു. ലോകം.
കഷ്ടകാലം. നു. ദുഃഖമുള്ള സമയം, ചീത്തക്കാലം.
കഷ്ടപ്പാടു. നു. ക, ദുഃഖിക്കുക. ഖ, പ്രയാസപ്പെടുക, ബുദ്ധിമുട്ടുക.
കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കഷ്ട.) അ. ക്രി. ക, ദുഃഖിക്കുന്നു. ഖ, അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നു.
കഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. നു. ക, ദുഃഖത്തോടുകൂടെ സാധിപ്പാൻ തക്ക. ഖ, ഞെരുങ്ങിയിട്ടുള്ള, പ്രയാസമുള്ള.
കഷ്ടത. ഗു. നു. ക, ആപത്തു. ഖ, ദുഃഖം, അദ്ധ്വാനം.
കഷ്ടം. നു. ദേഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം.
കഷ്ടം. അ. ആരുടെ എങ്കിലും ആപത്തിനെക്കാണുമ്പോൾ ദുഃഖത്തോടെ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
കഷ്ടാനുഭവം. നു. ദുഃഖത്തെ അനുഭവിക്കുക.
കഷ്ടിക്കുന്നു. ച്രു. പ്ലാൻ. (കഷ്ടി.) അ. ക്രി. തികയുന്നതിനു മാത്രമില്ലാഞ്ഞു്യാൽ ഞെരുങ്ങിയോ, ചുരുക്കമായിട്ടോ സാധിക്കുന്നു.
കഷ്ടിച്ചു. അ. ക, ചുരുക്കത്തിൽ. ഖ, പ്രയാസത്തോടെ.
കഷ്ടിപിഷ്ടി. അ. വേണ്ടും പ്രകാരം ചെയ്വാൻ വശമല്ലാഞ്ഞു ദ്രവ്യമില്ലാഞ്ഞുമാറും പ്രയാസത്തോടെ.
കഷ്ടിപ്പു. നു. വേണ്ടതിനും മാത്രമില്ലായ്ക.
കഷ്ണ്യം. നു. കറിയുടെയുമാറും കഷണം.
കസം. നു. ഉരകല്ലു.
കസവു. നു. ക, പൊന്നോ, ഒവള്ളിയോ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചെറിയ നൂൽ. ഖ, പൊന്നിൻനൂലോ വെള്ളിനൂലോ പഞ്ഞിനൂലോടുമാറും ചേർത്തു പിരിച്ച ഇ. ന, ഒരു വക നൂലുകൾകൊണ്ടു വസ്ത്രത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന കരയും കുറിയുമാറും.
കസവുകര. നു. കസവുനൂലുകൊണ്ടു വസ്ത്രത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന കര.
കസവുകുറി. നു. കസവുകൊണ്ടു വസ്ത്രത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കുറി.
കസ്തൂരിക. അല്ലെങ്കിൽ, കസ്തൂരി. നു. ക, ഒരു വക മൃഗത്തിൽനിന്നെടുക്കുന്ന സുഗന്ധവസ്തു. ഖ, മുതലക്കസ്തൂരി.
കസ്തൂരിമഞ്ഞൾ. നു. ഒരു വക ചെടി.
കസ്തൂരിമൃഗം. നു. കസ്തൂരിയുള്ള ഒരു വക മൃഗം.
കഹ്വം. നു. വെളിർ, കൊക്കു.
കള. നു. ധാന്യങ്ങളോടുകൂടെ മുളച്ചുണ്ടാകുന്ന പുല്ലുമാറും.
കളകണ്ഡം. നു. കയിൽ.
കളകം. നു. ഒരു വക മത്സ്യം.
കളകളം. നു. പല മനുഷ്യരോ ജന്തുക്കളോ മറെറാക്രുടികലർന്നുണ്ടാകുന്ന വലിയ ശബ്ദം, കോലാഹലം.
കളങ്കം. നു. ക, അടയാളം. ഖ, അപവാദം. ന, കറുപ്പു, കറ. ര, കുറവു.
കളങ്കി. വി. (ങ്കീ, ങ്കിനി, ങ്കി.) വി. നു. ക, അടയാളമുള്ള. ഖ, അപവാദവുമാറുമുള്ള.
കളഞ്ഞും. നു. വിക്ഷേപിക്കുന്ന അസ്ത്രമേറെ ദൂരം.
കളത്രം. നു. ക, ഭാര്യ. ഖ, കടിപ്രദേശം.
കളധൌതം. നു. ക, വെള്ളി. ഖ, പൊന്നു. ന, മധുരമായ ശബ്ദം.
കളധ്വനി. നു. ക, പ്രാവു. ഖ, കുയിൽ. ന, മധുരമായ ശബ്ദം.

കളപിങ്കം. ന. ഊൎക്കുരികിൽപ്പക്ഷി.
കളപ്പറ. ന. നെല്ലുമെതിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു അളക്കുന്ന പറ.
കളപ്പാടു. ന. കളപ്പുര.
കളപ്പിച്ചു. ന. നെല്ലുമെതിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു കൊടുക്കുന്ന ധൎമ്മം.
കളപ്പുര. ന. കൃഷിസ്ഥലത്തിന്നടുത്തുള്ള നെല്പുര.
കളഭക്കൂട്ടു. ന. ഇരിവേലിരാമച്ചം മുതലായിട്ടുള്ള സുഗന്ധ ദ്രവ്യം എട്ടും.
കളഭം. ന. ൧, ആനക്കിടാവു. ൨, സുഗന്ധ ദ്രവ്യം എട്ടും.
കളമം. ന. ഒരു മാതിരിവെളുത്ത നെല്ലു.
കളമാറുന്നു. റി. വാൻ. (കളമാറ.) അ. ക്രി. നെല്ലു വിതെച്ചശേഷം ഉഴുന്നു.
കളമാററം. ന. നെല്ലുവിതെച്ചതിൽ പിന്നെ ചെയ്യുന്ന ഉഴവു.
കളമൊഴി. ന. ൧, മാധുൎയ്യമുള്ള വാക്കു. ൨, മധുരവാക്കുള്ള സ്ത്രീ.
കളം. വി. മധുരശബ്ദത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന.
കളം. ന. ൧, നെല്ലുമെതിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം. ൨, യുദ്ധത്തിനുള്ള സ്ഥലം. ൩, പലനിറത്തിലുള്ള പൊടികൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന രൂപം.
കളമ്പൊലി. ന. കളത്തിൽനിന്നു നെല്ലുംകൊണ്ടു ഉടയക്കാരനുമ്മററും പോകുക.
കളംബകൻ. ന. പറകയും കേൾക്കയുമില്ലാത്തവൻ, പൊട്ടൻ.
കളംബം. ന. ൧, അമ്പു. ൨, ഇലക്കറിക്കുകൊള്ളുന്ന ചില തൈകളുടെ തിളിരു.
കളംബി. ന. പശളച്ചീര.
കളയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കള.) സ. ക്രി. ൧, ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ൨, ദൂരത്താക്കുന്നു. ൩, നശിപ്പിക്കുന്നു. **കളയിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
കളരവം. ന. ൧, മാടപ്രാവു. ൨, കുയിൽ. ൩, മധുരധ്വനി.
കളരി. ന. ആയുധഭ്യാസത്തിനുമ്മററുമുള്ള അഭ്യാസശാല.
കളവു. ന. ൧, കള്ളം. ൨, മോഷണം, വ്യാജം.
കളവാണി. ന. ൧, മാധുൎയ്യമുള്ള വാക്കു. ൨, മധുരവാക്കുള്ള സ്ത്രീ.
കളഹംസം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി അരയന്നം, ഇരണ്ട. ൨, പാത്ത.
കളാക്കാ. ന. ഒരു മാതിരി കായ.
കളാചികാ. ന. വെററിലത്തട്ടം.
കളാദൻ. ന. തട്ടാൻ.
കളായം. ന. ഒരു വകവിശേഷമുള്ള പയർ.
കളാവു. ന. കളാക്കാ.
കളി. ന. ൧, വിനോദം, നേരമ്പോക്കു. ൨, ആട്ടം, കഥകളി. ൩, ശാസ്ത്രകളി. ൪, ഒരു മാതിരി പലഹാരം. ൫, മാങ്ങാ പിഴിഞ്ഞ ചാറു. ൬, അടെക്കാക്കളി.
കളിക്കാരൻ. ന. ൧, ആട്ടക്കാരൻ. ൨, വിനോദക്കാരൻ.
കളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കളി.) അ. ക്രി. ൧, വിനോദിക്കുന്നു. ൨, ആട്ടംആടുന്നു, ആടുന്നു.
കളിക്കൊട്ടിൽ. ന. ആട്ടം മുതലായ ചിലകളികൾക്കായിട്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ സ്ഥലം.
കളിക്കൊട്ടു. ന. ആട്ടത്തിന്റെ കൊട്ടു.
കളിക്കോപ്പു. ന. ൧, ആട്ടക്കാരുടെ കിരീടവുമ്മററും. ൨, കളിക്കുന്നതിനുള്ള സാധനം.
കളിച്ചിൽ. ന. മത്സ്യത്തിനെ പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സൂത്രം.
കളിത്തട്ടു. ന. ചില ക്ഷേത്രത്തിന്നടുത്തു ഭിത്തികൂടാതെയും ചുവട്ടിൽ തട്ടുള്ളതായുമുണ്ടാക്കുന്ന പുര.
കളിന്ദം. ന. ഒരു പൎവ്വതം.
കളിന്ദനന്ദിനി. ന. കാളിന്ദീനദി.
കളിപ്പന്തൽ. ന. കളിക്കൊട്ടിൽ.
കളിപ്പാക്കു. ന. കളിപുരട്ടിയുണങ്ങിയ പാക്കു.
കളിപ്പാവ. ന. കളിക്കുന്നതിനായിട്ടു മരംകൊണ്ടൊ മറെറാ ഉണ്ടാക്കിയ രൂപം.
കളിമണ്ണു. ന. ഒരു മാതിരിചേറു, കുശമണ്ണു.
കളിമ്പു. ന. ഓട്ടുപാത്രത്തിലുമ്മററുമുണ്ടാകുന്ന ക്ലാവു.
കളിമ്പം. ന. കളി, പൈതങ്ങളുടെയുമ്മററും നേരംപോക്കു, വിനോദം.
കളിയടെക്കാ. ന. കളിപുരട്ടിയുണങ്ങിയപാക്കു.
കളിയാടുന്നു. ടി. വാൻ. (കളി.) അ. ക്രി. കളിക്കുന്നു.
കളിയാട്ടു. ന. ചില ദിക്കിൽ ചില ദൈവങ്ങൾക്കായിട്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
കളിയാട്ടം. ന. കളിക്കുക, വിനോദിക്കുക.
കളിവട്ടം. ന. കളിയുടെ മാതിരി.
കളിവള്ളം. ന. കളിക്കുന്നതിനു നന്നായിട്ടുള്ള ഒരു മാതിരി വലിയ വഞ്ചി.
കളിവാക്കു. ന. നേരംപോക്കു പറക.
കളുക്കു. ന. ഉളുക്കു.
കളുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കളു.) അ. ക്രി. ഉളുക്കുന്നു.
കളേബരം. ന. ശരീരം.
കൾക്കുടിയൻ. ന. മദ്യപാനി.

കൾക്കുന്നു. ട്ടു. പ്പാൻ. (കൾ.) സ. ക്രി. മോഷ്ടിക്കുന്നു.

കൾപഥലം. നാ. കുമ്പിൾ മരം.

കള്ളം. നാ. തെങ്ങു പന മുതലായവയുടെ കല ചെത്തിയെടുക്കുന്ന വെള്ളം, മദ്യം.

കള്ളി. വി. ക, മോഷ്ടിക്കുന്ന. ഫ, വ്യാജം പറയുന്ന.

കള്ളിക്കമ്മിട്ടം. നാ. വ്യാജമുള്ള നാണയം.

കള്ളിക്കരണം. നാ. വ്യാജമായിട്ടുണ്ടാക്കിയ ആധാരം.

കള്ളിക്കുറവി. നാ. കടംവാങ്ങിച്ചാൽ കൊടുക്കാത്തവൻ.

കള്ളിക്കോൽ. നാ. വ്യാജമുള്ള വെള്ളിക്കോൽ.

കള്ളിച്ചക്രം. നാ. വ്യാജച്ചക്രം.

കള്ളിച്ചുരക്കു. നാ. സങ്കടിനു തിരുവ കൊടുക്കാതെ കൊണ്ടുവന്ന വില്ലുന്ന ചരക്കു.

കള്ളിച്ചൂതു. നാ. വ്യാജമായി പ്രയോഗിച്ച ചൂതു.

കള്ളിത്തരം. നാ. വ്യാജമുള്ള സ്വഭാവം, വഞ്ചന.

കള്ളിത്താക്കോൽ. നാ. മറുതാക്കോൽ.

കള്ളിത്താലി. നാ. ഒരുത്തൻ ഒരു കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്വാൻ ആഗ്രഹിക്കയും അവളും അവളുടെ ശക്തിക്കാരും സമ്മതിക്കാതെ ഇരിക്കയും ചെയ്യാൽ ശക്തിക്കാരറിയാതെ അവൻ അവളെ പിടിച്ചു ബലാല്ക്കാരമായിട്ടു കെട്ടുന്ന താലി.

കള്ളിത്തി. നാ. കക്കുന്നവൾ, മോഷ്ടിക്കുന്നവൾ.

കള്ളിത്തിരിവു. നാ. ഉപായംകൊണ്ടു പിടിക്കു.

കള്ളിത്ത്രാണം. നാ. ക, കള്ളക്കൌശലം. ഫ, മടി.

കള്ളിൻ. നാ. കക്കുന്നവൻ, മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ.

കള്ളിപ്പൂട്ടു. നാ. തുറക്കുന്നതിനു പ്രയാസമുള്ള പൂട്ടു.

കള്ളിമ. നാ. ക, വ്യാജം. ഫ, മോക്ഷണം. ന, മടി.

കള്ളിയാടി. നാ. അടിമക്കാരുടെ ഒരുവംശം.

കള്ളിവി. നാ. ക, കക്കുന്നവൾ. ഫ, മടിയുള്ളവൾ. ന, ഇലക്കള്ളിമരം. ര, വള്ളത്തിന്റെ മണിക്കാല്യകൾക്കിടയിലുള്ള സ്ഥലം.

കള്ളിമുള്ളൻ. നാ. ക, ഒരുവകമുള്ളൻ പന്നി. ഫ, ഒരു വക വസൂരിരോഗം.

കള്ളുകട. നാ. മദ്യംവിൽക്കുന്ന സ്ഥലം.

കക്ഷം. നാ. ക, കയ്യുടെ ചുവട്ടിലെ ഭാഗം. ഫ, വള്ളിക്കൂട്ടം. ന, ഉണക്കപുല്ല. ര, പുല്ല്. ഭ, ആറാഴിക്കു.

കക്ഷി. നാ. ക, ഒരു വക്ഷക്കാരൻ. ഫ, അപകടം. ന, വിരോധം.

കക്ഷ്യ. നാ. ക, ആനയുടെ കച്ചകയറ്റു. ഫ, ഉടഞ്ഞാൺ. ന, ഇടുമുറം. ര, വിരോധം. ഭ, ഉത്തരീയം.

കഴ. നാ. വണ്ണംകുറഞ്ഞു നീളമുള്ള ഒരു മരത്തിന്റെ തടി, ഇഴ.

കഴകക്കാരൻ. നാ. ക്ഷേത്രത്തിൽ പരിചാരക പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവൻ.

കഴകം. നാ. ക്ഷേത്രത്തിലെ പരിചാരക പ്രവൃത്തി.

കഴകത്തു. നാ. ക, നന്മ. ഫ, പുക്കി.

കഴകത്താക്കുന്നു. യി. വാൻ. (കഴകത്ത.) അ. ക്രി. നല്ലതായിത്തീരുന്നു.

കഴഞ്ചു. നാ. പത്തുപണമിട കൂടിയ ഒരു തൂക്കം.

കഴഞ്ചി. നാ. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

കഴഞ്ചുകോൽ. അല്ലെങ്കിൽ, കഴഞ്ചിക്കോൽ. നാ. കഴഞ്ചിവാൻ തൂക്കുന്ന കോൽ.

കഴഞ്ചുപടി. നാ. കഴഞ്ചിക്കോൽ.

കഴന്നി. നാ. വയൽ, കണ്ടം.

കഴമ. നാ. ഒരു മാതിരി നെല്ല.

കഴമ്പു. നാ. ക, പഴങ്ങളുടെ അകത്തുള്ള ഭശ. ഫ, ചില സസ്യങ്ങളുടെ തണ്ടു. ന, സാരമായ ഭാഗം.

കഴറൊറി. നാ. വലിയ നൊറി.

കഴല. നാ. നാഭിയുടെ രണ്ടു വശവുമുള്ള സ്ഥലം, ഒടുക്കു.

കഴലപ്പാട്ടു. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

കഴലിണ. നാ. കാല്പാട്ടു രണ്ടും.

കഴലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (കഴൽ.) അ. ക്രി. അടരുന്നു. കഴറുന്നു. സ. ക്രി.

കഴൽ. നാ. ക, കാല്പാട്ടു. ഫ, അഴിവാതിൽ.

കഴൽ. നാ. കയറു.

കഴറുപാര. നാ. കുത്തിയ്ക്കുന്ന പാര.

കഴാ. നാ. ക, കണ്ടത്തിൽ വെള്ളംകടത്തുന്ന ദ്വാരം. ഫ, വേലിപ്പഴു.

കഴി. നാ. ക, ചെളി. ഫ, ഉപ്പിന്റെ അഴുക്കു. ന, നൂലുരുട്ടിയതു, താക്കു. ര, തുമ്പാരൈക്ക. ഭ, നക്കഴി. സ, മച്ചുപലകയുടെ അടിയിൽ തുലത്തിഴക്കൽ പണിയുവെക്കുന്ന മരം.

കഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കഴി.) സ. ക്രി. ക, നിവൃത്തിക്കുന്നു. ഫ, ചെയ്യുന്നു. ന, കണക്കിൽക്കൊക്കുന്നു. ര, അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഭ, രിന്നുന്നു. സ, കൊല്ലുന്നു. ഋ, ലോഹങ്ങളുടെ കറകളയുന്നു. വ, ദിവസവൃത്തി ചെയ്യുന്നു.

കഴിച്ചിൽ. നാ. ദിവസവൃത്തി, ഉപജീവനം.

കഴിഞ്ഞു. വി. പോയ, തീൎന്ന.
കഴിനാ. ന. ഒരു ജലജന്തു.
കഴിപ്പു. വി. ചീത്തതിരിഞ്ഞു തള്ളപ്പെട്ട.
കഴിമുത്തെങ്ങാ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കഴി.) അ. ക്രി. ൧, അവസാനിക്കുന്നു. ൨, ചാകുന്നു.
കഴിവു. ന. ൧, നിൎവ്വാഹം. ൨, പ്രാപ്തി. ൩, നിവൃത്തി.
കഴു. ന. കഴുവേററുന്ന മരം.
കഴുകൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **കഴുക്കു.** ന. ഒരു വലിയ പക്ഷി.
കഴുകൽ. ന. വെള്ളംകൊണ്ടു ശുദ്ധി ചെയ്ക.
കഴുക്കുന്നു. കി. വാൻ. (കഴു.) സ. ക്രി. വെള്ളംകൊണ്ടു ശുദ്ധി ചെയ്യുന്നു.
കഴുക്കളം. ന. കഴുവേററുന്ന സ്ഥലം.
കഴുക്കോൽ. ന. ൧, മോന്തായത്തിലും ഉത്തരത്തിലും കൂട്ടിച്ചേൎത്തു പണിയുന്ന മരം. ൨, വള്ളം ഊന്നുന്നതിനുള്ള മുളക്കോൽ.
കഴുങ്ങു. ന. അടെക്കാമരം.
കഴുത. ന. ഏകദേശം കുതിരയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മൃഗം.
കഴുതാക്കോൽ. ന. താഴിനകത്തിടുമ്പോൾ എടുപ്പാൻ വഹിയാതെ വരുന്ന താക്കോൽ.
കഴുത്തു. ന. ൧, ഉടലും തലയും കൂടുന്ന സ്ഥലം. ൨, വള്ളിയുടെയുമ്മററും തല.
കഴുത്തില. ന. സ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
കഴുനാ. ന. ഒരു ജല ജന്തു, കഴിനാ, നീർനാ.
കഴുന്നു. ന. ൧, അമ്പു. ൨, വില്ലിൽഞാണു കെട്ടുന്ന സ്ഥലം.
കഴുവൻ. ന. കഴുകൻ പക്ഷി.
കഴുവിരൽ. ന. നടുവിലുള്ള വിരൽ.
കഴുവേറി. ന. ഒരു ശകാര വാക്കു.
കഴുവേറുന്നു. റി. വാൻ. (കഴുവേറ.) അ. ക്രി. കഴുവിൽ കേറുന്നു. **കഴുവേററുന്നു.** സ. ക്രി.
കഴെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കഴെ.) അ. ക്രി. സാമാന്യമല്ലാതെ വേദനയുണ്ടാകുന്നു.
കഴെപ്പു. ന. ൧, അധികം വേലചെയ്താൽ കൈക്കുമ്മററുമുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി വേദന. ൨, പാമ്പുകടിച്ചാലുമ്മററുമുണ്ടാകുന്ന വേദന.
കറ. ന. ൧, വൃക്ഷങ്ങളുടെ പശ. ൨, വാഴക്കായുടെയുമ്മററും വെള്ളം. ൩, ചെളി, അഴുക്കു. ൪, സ്ത്രീകൾക്കു ഋതുകാലത്തുണ്ടാകുന്ന രക്തം. ൫, കറുപ്പു നിറം.
കറക്കണ്ടൻ. ന. ശിവൻ.
കറക്കണ്ടം. ന. മൂൎക്കപ്പാമ്പിന്റെ കഴുത്തിലും തലയിലുമുള്ള കറുത്ത അടയാളം.
കറക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കറ.) സ. ക്രി. പശുവിന്റെയുമ്മററും മുലയിൽ നിന്നു പാലു വലിച്ചെടുക്കുന്നു. **കറപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
കറങ്ങൽ. ന. ൧, തലതിരിച്ചിൽ. ൨, ചുററിക്കൽ.
കറങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കറ.) അ. ക്രി. ൧, വട്ടത്തിൽ തിരിയുന്നു. ൨, തലതിരിയുന്നു, ചില ദീനംകൊണ്ടുമ്മററും തലെക്കു സുഖക്കേടുണ്ടായിട്ടു ചുററുമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ തിരിയുന്ന പ്രകാരം തോന്നുന്നു.
കറപിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കറപിരി.) അ. ക്രി. മോരൊഴിച്ചു വാഴെക്കായുടെ കറകളയുന്നു.
കറവ. ന. പശുവിനെയുമ്മററും കറക്കുക.
കറവാൎച്ച. ന. ൧, വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നു കറ ഒഴുകുക. ൨, സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം, രക്തമൊഴിവു.
കറവാലുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (കറ.) അ. ക്രി. കറയൊഴുകുന്നു.
കറവുകാണം. അല്ലെങ്കിൽ, **കറവക്കാണം.** ന. കറപ്പാനായിട്ടു വാങ്ങിക്കുന്ന പശുവിന്റെയുമ്മററും ഉടയക്കാരന്നു കൊടുക്കുന്ന ദ്രവ്യം.
കറാടി. ന. ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കറി. ന. ചോറിന്റെ കൂടെ കൂട്ടി ഭക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ, കൂട്ടാൻ.
കറിക്കത്തി. ന. കറിസാധനങ്ങൾ നുറുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി പിച്ചാത്തി.
കറിക്കാ. ന. ൧, കറിയുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള വാഴെക്കാ. ൨, സാമാന്യം മൂത്ത വാഴെക്കാ.
കറിക്കാൽ. ന. മൂന്നുകാലുള്ള ഒരു മാതിരി ചെറിയ മേശ.
കറിക്കൊടി. ന. ഒരു വക വള്ളി.
കറിക്കൊഴുപ്പു. ന. ഒരു മാതിരിചീര.
കറിക്കോപ്പു. ന. കറിക്കുള്ള സാധനം.
കറിച്ചുണ്ട. ന. ഒരുവക ചുണ്ട.
കറിമുഞ്ഞു. ന. ഒരു മരം.
കറിയുപ്പു. ന. കറിയിലുമ്മററും ചേൎക്കുന്ന ഉപ്പു.
കറിവേപ്പു. ന. കറിക്കുപകരിപ്പാൻ തക്കതായ ഇലയുണ്ടാകുന്ന ഒരു വൃക്ഷം, കരിവേപ്പു.
കറിവേപ്പില. ന. കരിവേപ്പിന്റെ ഇല, കറിയിൽ ഇടുന്നതിനുള്ള ഇല.
കറുക. ന. ഒരു വക ചെറിയ പുല്ലു.

കറുകറെ. അ. ൧, ഏററവും കറുത്തു, ഇരുണ്ടു. ൨, ക്രൂരമായിട്ടു.
കറുക്കനെ. അ. ഏററവും കറുത്ത.
കറുക്കൻവെള്ളി. ന. കറയുള്ള വെള്ളി, ചീത്തവെള്ളി.
കറുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കറു.) അ. ക്രി. കറുത്തതായി തീരുന്നു, ഇരുളുന്നു. **കറുപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
കറുത്ത. വി. കരിക്കട്ട പോലെ നിറമായ, ഇരുണ്ടതായ.
കറുത്തചാര. ന. ഒരു മാതിരി കറുത്ത നെല്ലു.
കറുത്തീയം. ന. ംരംയം രണ്ടു തരമുള്ളതിൽ കറുത്തതു, കാരീയം.
കറുത്തുപ്പു. ന. ഉപ്പുപലതരമുള്ളതിൽ കറുത്തതു, കാരുപ്പു.
കറുന്നനെ. അ. ഏററവും കറുത്തു.
കറുപ്പു. ന. ൧, ലഹരിയുള്ള ഒരൌഷധം. ൨, കറുത്തനിറം.
കറുപ്പൻ. ന. ൧, കറുത്തവൻ, കറുമ്പൻ. ൨, ഒരു പിശാചു.
കറുപ്പുറുമാൽ. ന. തലയിൽ കെട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി കറുത്തശീല.
കറുമുറെ. അ. വറുത്ത വസ്തുക്കൾ കടിച്ചു തിന്നുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം പോലെ.
കറുമ്പൻ. ന. കറുത്തവൻ.
കറുമ്പി. ന. കറുത്തനിറമുള്ളവൾ.
കറുമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (കറു.) സ. ക്രി. പശു എങ്കിലും പശുവിനെപ്പോലെ എങ്കിലും താഴത്തേപ്പല്ലുകൊണ്ടു ചവെച്ചു തിന്നുന്നു.
കറുവാ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കറുവാത്തൈലം. ന. കറുവായിൽനിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണ.
കറുവാത്തൊലി. ന. കറുവാമരത്തിന്റെ തൊലി, കറുവാപ്പട്ട.
കറുവാപ്പട്ട. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കററ. ന. ൧, നെല്ലുമുതലായ ചില ധാന്യങ്ങൾ കൊയ്തു കെട്ടിയ കെട്ടു. ൨, പുല്ക്കെട്ടു.
കററൻപുലി. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ പുലി.
കററക്കളം. ന. നെല്ലുകൊയ്തു കെട്ടിയ കെട്ടുകൾ വയ്ക്കുന്ന സ്ഥലം.
കററടവു. ന. ചതിവു, നേരുകേടു.
കററരി. ന. അരി അവെക്കുമ്പോൾ ഉരലിനടിയിൽ വെളുക്കാതെ കിടക്കുന്ന അരി.
കററവാർകുഴലി. ന. അധികം കറുത്ത തലമുടിയുള്ള സ്ത്രീ.
കററവാർകുഴൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **കററകുഴൽ.** ന. അധികം കറുത്തു നീണ്ട തലമുടി.
കററാണി. ന. ഉരലിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഭാരത്തെ അടെച്ചു പണിത മരം.
കററാർവാഴ. ന. ഒരു മാതിരി പോളയായുള്ള പച്ചമരുന്നു.
കററുക്കിടാവു. ന. കാളകിടാവു.
കററുകൂലി. ന. ൧, ഉഴവു ചെയ്യുന്നവന്നു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം. ൨, കാളക്കിടാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നവനു കൊടുക്കുന്ന കൂലി.
കററുനട. ന. ചതിവു, കററടവു.
കററുവാണിഭം. ന. കാളക്കിടാക്കളെ ക്കച്ചവടം ചെയ്ക.
കററുവാഴ. ന. കററാർ വാഴ.
കററുവിദ്യ. ന. ചതിവു, കററുനട, തരവഴി.

കാ

കാകചിഞ്ച. ന. ഒരു വള്ളി, കുന്നി.
കാകണ്ടം. ന. കാവടി.
കാകതിന്ദുകം. ന. കാക്കപ്പനിച്ചം.
കാകനാസിക. ന. മേന്തോന്നി.
കാകൻ. ന. ഒരു കറുത്ത പക്ഷി, കാക്ക.
കാകനീ. ന. ൧, നാലിലൊന്നു. ൨, മഞ്ചാടി. ൩, കവടി.
കാകപണ്ണി. ന. കാട്ടുപയറു.
കാകപക്ഷം. ന. ൧, ക്ഷൌരം ചെയ്യുമ്പോൾ തലമുടി മുഴുവനും കളയാതെ ഏതാനും നിർത്തിയിരിക്കുന്നതു, കുടുമ്മ. ൨, ജനിക്കുംപോൾ തന്നേ തലയിലുള്ള മുടി. ൩, കാക്കയുടെ ചിറകു.
കാകപീലുക. ന. കാക്കപ്പനിച്ചം.
കാകഭീരു. ന. ഒരു പക്ഷി, മൂങ്ങ.
കാകമാചീ. ന. കരിന്തകാളി.
കാകമുല്ല. ന. കാട്ടുപയറു.
കാകം. ന. ൧, കാക്കക്കൂട്ടം. ൨, ഒരുതൈ. ൩, ദ്വീപുകളിൽ ഒന്നു.
കാകരുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, നഗ്നമായ. ൨, ഭയമുള്ള.
കാകരുകൻ. ന. സ്ത്രീയുടെ ചൊല്ക്കീഴിൽ നില്ക്കുന്ന ഭർത്താവു.
കാകളീ. ന. മാധുര്യമുള്ള ചെറിയശബ്ദം.
കാകാംഗീ. ന. മേന്തോന്നി.
കാകാരി. ന. മൂങ്ങ.
കാകാലൻ. ന. കാവതിക്കാക്ക.
കാകീ. ന. ൧, തുവര. ൨, കാക്കപ്പെട.
കാകു. ന. ഭയം കൊണ്ടെങ്കിലും സന്തോഷം കൊണ്ടെങ്കിലും പറയുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഒച്ചയുടെ മാററം.
കാകുത്സ്ഥൻ. ന. ഒരു രാജാവു, ശ്രീരാമൻ.
കാകുദം. ന. അണ്ണാക്കു.

കാകുളകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കാകേന്ദു. ന ഒരു വൃക്ഷം, കാക്കപ്പനിച്ചം.
കാകോദരം. ന. സർപ്പം.
കാകോദുംബരിക. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പേയത്തി, കാട്ടത്തിമരം.
കാകോളം. ന. ൧, ഒരു മാതിരിവിഷം. ൨, കാവതിക്കാക്ക.
കാകോളി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കാക്ക. ന. ഒരു കറുത്ത പക്ഷി.
കാക്കക്കണ്ണു. ന. കോങ്കണ്ണു.
കാക്കക്കണ്ണൻ. ന. ചരിച്ചുനോക്കുന്നവൻ, കോങ്കണ്ണൻ.
കാക്കക്കണ്ണി. കോങ്കണ്ണി.
കാക്കക്കുറത്തി. ന. കാക്കാലത്തി.
കാക്കക്കുറവൻ. ന. കാക്കയെത്തിന്നുന്ന ഒരു ജാതി, കാക്കാലൻ.
കാക്കജംബു. അല്ലെങ്കിൽ, കാകജംബു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, നിലഞാവൽ.
കാക്കത്തമ്പുരാട്ടി. ന. ഒരു പക്ഷി.
കാക്കത്തുടലി. ന. മുള്ളുള്ള ഒരു മാതിരി ചെടി.
കാക്കത്തൊണ്ടി. ന. ഒരു വള്ളി.
കാക്കപ്പനിച്ചം. ന. ഒരു കാട്ടുമരം.
കാക്കപൂവു. ന. കറുത്ത പൂവുണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.
കാക്കപ്പൊന്നു. ന. ഭൂമിയുടെ ധാതുക്കളിൽ ഒന്നു, അഭ്രം, പഴമാനം.
കാക്കമുല്ല. ന. ഒരുചെടി.
കാക്കവള. ന. കണ്ണാടി കൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി വള.
കാക്കവള്ളി. ന. ഒരു വള്ളി.
കാക്കാത്തി. ന. കാക്കാലന്റെ സ്ത്രീ.
കാക്കാലൻ. ന. കാക്കയെത്തിന്നുന്ന ജാതിക്കാരൻ, കാക്കക്കുറവൻ.
കാക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കാക്ക.) സ. ക്രി. ൧, മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോകതെയുമ്മററും സൂക്ഷിക്കുന്നു, നോക്കിയിരിക്കുന്നു. ൨, രക്ഷിക്കുന്നു.
കാങ്കി. ന. ൧, ഒരു വക നീലവസ്ത്രം. ൨, ഒരു വക നീലച്ചായം.
കാചക്കുപ്പി. ന. ൧, പുടംവെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി കുപ്പി. ൨, സ്ഫടികക്കുപ്പി.
കാചനം. ന. ൧, കടലാസുമ്മററും ഭാണ്ഡമായി ചുററിക്കെട്ടുന്നതിനുള്ള കയറു. ൨, ചരടുകൊണ്ടു ചുററുക.
കാചഭാജനം. ന. സ്ഫടികപ്പാത്രം.
കാചം. ന. ൧, സ്ഫടികമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള മണൽ, കുരുട്ടുകല്ലു. ൨, ഉറി. ൩, കണ്ണിലെ ഒരു ദീനം.
കാചസ്ഥാലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പാതിരി.
കാചാവു. ന. ഒരുകാട്ടുചെടി, കായാവു.
കാചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉറിയിൽ തൂക്കപ്പെട്ട.
കാചിൽ. അ. ഒരുത്തി.
കാച്ചു. ന. ൧, വസ്ത്രത്തിൽ ചായംപിടിപ്പിക്കുക. ൨, പാലും മററും വേവിക്ക. ൩, തല്ലുക. ൪, കൊല്ലുക. ൫, തിന്നുക.
കാച്ചാങ്കണ്ണു. ന. കാലേലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി വൃണം.
കാച്ചി. ന. ഒരു വക നെല്ലു.
കാച്ചിക്കാ. ന. കാച്ചിലുവള്ളിയിന്മേൽ ഉണ്ടാകുന്ന കാ.
കാച്ചിൽ. ന. ൧, വലിയകിഴങ്ങുണ്ടാകുന്ന ഒരു വള്ളി. ൨, അതിന്റെ കിഴങ്ങു, കാവത്തു. ൩, ദേഹത്തേലുണ്ടാകുന്ന ചൂടു, പനി.
കാച്ചുന്നു. ച്ചി. വാൻ. (കാച്ച) സ. ക്രി. ൧, എണ്ണ പാൽ മുതലായതു വേവിക്കുന്നു. ൨, അനർത്തുന്നു. ൩, ചൂടുവെക്കുന്നു. ൪, വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പുകളിൽ ചായം പിടിപ്പിക്കുന്നു. ൫, തല്ലുന്നു. ൬, കൊല്ലുന്നു. ൭, തിന്നുന്നു. ൮, നിറംകാച്ചുന്നു. കാച്ചിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
കാച്ചുപുടവ. ന. വിളുമ്പുകളിൽ ചായം കേററിയ വെള്ളവസ്ത്രം.
കാച്ചുപ്പു. ന. വിളയിച്ച ഉപ്പു.
കാച്ചുമുണ്ടു. ന. വിളുമ്പിൽ ചായംകേററിയ വെള്ളമുണ്ടു.
കാച്ചുമുറി. ന. കാച്ചുപുടവ.
കാച്ചുരുളി. ന. മദ്യവുമ്മററും വാററുന്നതിനുള്ള ഉരുളി.
കാഞ്ചനപ്പൂവു. ന. മലമന്താരപ്പൂവു.
കാഞ്ചനം. ന. ൧, സ്വർണ്ണം. ൨, മലയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മന്താരം. ൩, മല്ലിക. ൪, ഉമ്മം.
കാഞ്ചനാഹ്വയം. ന. ഉമ്മം, ഉന്മത്തം.
കാഞ്ചിനീ. ന. മഞ്ഞൾ.
കാഞ്ചി. ന. ൧, ഉടഞാണം. ൨, കാഞ്ചീപുരം. (മ.) ൧, തോക്കിന്റെ കാഞ്ചി. ൨, ഒരു തൈ.
കാഞ്ചികം. ന. അരികഴുകിയ വെള്ളം, കാടി.
കാഞ്ചീപുരം. ന. ഒരു പട്ടണം.
കാഞ്ചുകീയൻ. ന. കോല്ക്കാരൻ, ശിപായി.
കാഞ്ഞിരം. ന. കയ്പുള്ള ഒരു വൃക്ഷം.
കാഞ്ഞിരോട്ടു. ന. ഒരു നദി.
കാഞ്ഞൂപ്പോത്തു. ന. ഒരു മാതിരി ജലജന്തു.
കാട്ടു. ന. ൧, മരംവള്ളിമുള്ളുമുതലായവ വളരെയുള്ള സ്ഥലം. ൨, പുസ്തകത്തിലെപ്പിഴ.
കാട. ന. ഒരു പക്ഷി.
കാടൻ. ന. ൧, കാട്ടുപന്നി. ൨, കാട്ടുപൂച്ച. ൩, കുറുക്കൻ.

കാടൻപുല്ലു. ന. ഒരു വക പുല്ലു.
കാടൻപൂച്ച. ന. കാട്ടുപൂച്ച.
കാടി. ന. ൧, അരി കഴുകിയാലുള്ള വെള്ളം. ൨, വെപ്പുകാടി, ധാന്യാമ്ലം.
കാടുതേടുന്നു. ടി. വാൻ. (കാടു.) അ. ക്രി. മൃഗങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നു, നായാടുന്നു, വേട്ടയാടുന്നു.
കാടോടി. ന. പഠിക്കാത്തവൻ, മൂഢൻ.
കാട്ടത്തി. ന. ൧, ഒരു മരം, ചേയത്തി. ൨, കാട്ടന്റെ സ്ത്രീ.
കാട്ടൻ. ന. കാട്ടിൽ പാൎക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കാട്ടപ്പ. ന. ഒരു ചെടി.
കാട്ടാടു. ന. ഒരു വക മാൻ.
കാട്ടാന. ന. കാട്ടിലുള്ള ആന.
കാട്ടാവണക്കു. ന. ഒരു ചെടി. കടലാവണക്കു.
കാട്ടാളത്തി. ന. കാട്ടാളന്റെ സ്ത്രീ.
കാട്ടാളൻ. ന. കാട്ടിൽ പാൎക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ, വേടൻ.
കാട്ടി. ന. കടമാൻ.
കാട്ടിക്കണ്ട. ന. ഒരുസൌരഭ്യമുള്ള പുല്ലു.
കാട്ടിഞ്ചിക്കൂവ. ന. ഒരു ചെടി.
കാട്ടിലും. അല്ലെങ്കിൽ, **കാട്ടിൽ.** ഏററക്കുറച്ചിലുകളിൽ ചേൎത്തു പറയുന്ന ഒരവ്യയപദം.
കാട്ടീച്ച. ന. ഒരു മാതിരി ഈച്ച.
കാട്ടുകടുക്കു. ന. ഒരു മാതിരി ചെടി.
കാട്ടുകദളി. ന. ഒരു ചെടി.
കാട്ടുകന്നു. ന. കടമാൻ.
കാട്ടുകരയാമ്പൂ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കാട്ടുകലശം. ന. ഒരു മാതിരി ഉതിമരം.
കാട്ടുകസ്തൂരി. ന. ഒരു ചെടി, കസ്തൂരി പോലെ മണമുള്ള ഒരു ചെടി.
കാട്ടുകൎവ്വ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കാട്ടുകാച്ചിൽ. ന. ഒരു വക കിഴങ്ങു.
കാട്ടുകിഴങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങു.
കാട്ടുകോഴി. ന. കാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക കോഴി.
കാട്ടുചേന. ന. കാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന ചേന.
കാട്ടുജന്തു. ന. കാട്ടിലുള്ള മൃഗം.
കാട്ടുജാതി. ന. പന്നി.
കാട്ടുജീരകം. ന. ഒരു ചെടി.
കാട്ടുതിപ്പലി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കാട്ടുതീ. ന. മുളകൾ തമ്മിൽ കൂടിയുരഞ്ഞും മററും കാടുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തീ, എഴുന്തീ.
കാട്ടുതുത്തി. ന. ഒരു തൈ.
കാട്ടുതുമ്പ. ന. ഒരു വക തുമ്പ.
കാട്ടുതുളസി. ന. ഒരു തൈ, കാട്ടുതൃത്താവു.
കാട്ടുതൃത്താവു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
കാട്ടുതേക്കു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കാട്ടുനാരകം. അല്ലെങ്കിൽ, **കാട്ടുചെറുനാരകം.** ന. കാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന നാരക മരം.
കാട്ടുനൂറോൻ. ന. ഒരു മാതിരിക്കിഴങ്ങു.
കാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കാട്ടു.) സ. ക്രി. ൧, കാണിക്കുന്നു. ൨, ചെയ്യുന്നു.
കാട്ടുപന്നി. ന. പന്നി.
കാട്ടുപയറു. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കാട്ടുപരുത്തി. ന. ഒരു മരം.
കാട്ടുപാവൽ. ന. കാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന പാവൽ.
കാട്ടുപിച്ചകം. ന. ഒരു മാതിരി പൂവുണ്ടാകുന്ന വള്ളി.
കാട്ടുപോത്തു. ന. കാട്ടിലുള്ള ഒരു മാതിരി മൃഗം.
കാട്ടുപ്രാവു. ന. ഒരു പക്ഷി.
കാട്ടുമരം. ന. നട്ടുണ്ടാക്കാതെ കാട്ടിൽ താനേമുളെക്കുന്ന വൃക്ഷം.
കാട്ടുമല്ലിക. ന. ഒരു വള്ളി.
കാട്ടുമാക്കാൻ. ന. കാട്ടുപൂച്ച.
കാട്ടുമാവു. ന. ഒരു ചെടി, കാട്ടുമുന്തിരി.
കാട്ടുമുതിര. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കാട്ടുമുരിങ്ങ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കാട്ടുമുല്ല. ന. മുല്ലപ്പൂപോലെ പൂവുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി വള്ളി.
കാട്ടുമുളക്കു. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കാട്ടുമൂൎക്ഷൻ. ന. ഒരു വക പാമ്പു.
കാട്ടുമൃഗം. ന. കാട്ടിലുള്ള മൃഗം.
കാട്ടുമൈലോചന. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കാട്ടുവാക. ന. ഒരു മരം.
കാട്ടുവാഴ. ന. മലവാഴ.
കാട്ടുവിഷ്ണുക്രാന്തി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു
കാട്ടുവെങ്കായം. ന. ചെറിയ പോളയുള്ള ഒരു തൈ, കാട്ടുള്ളി.
കാട്ടുവെള്ളരി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കാട്ടുവെള്ളൂരൻ. ന. വെളുത്ത ഊൎപ്പം.
കാട്ടുള്ളി. ന. ഒരുപച്ചമരുന്നു, കാട്ടുവെങ്കായം.
കാട്ടുള്ളിപ്പോള. ന. ൧, കാട്ടുവെങ്കായത്തിന്റെ ഇല. ൨, ഒരു തൈ.
കാട്ടുഴുന്നു. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കാട്ടുറുമ്പു. ന. ഒരു വക കറുത്തയുറുമ്പു.
കാട്ടൂരൻ. ന. ഒരു ചെടി.
കാട്ടെരുമ. ന. പെങ്കെടമാൻ.
കാഠിന്യം. ന. ൧, ഉറെപ്പു. ൨, ക്രൂരത.
കാണക്കാരൻ. ന. മുതലാളന്നു ദ്രവ്യം വായിപ്പ കൊടുത്തു നിലം പാട്ടത്തിനു വാങ്ങിച്ചവൻ.
കാണക്കൊട. ന. ൧, നിലം പാട്ടത്തിന്ന എഴുതിവാങ്ങിക്കുന്നവൻ മുതലാളന്നു ദ്രവ്യം കൊടുക്കുക. ൨, കാണംകൊടുത്തു വാങ്ങിച്ചിരിക്കുന്ന നിലമൊ പറമ്പൊ.

കാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം,) വി ന. ഒററക്കണ്ണുള്ള.

കാണപ്പാട്ടം. ന. ൧, കാണമായിട്ടു ദ്രവ്യം വായിപ്പ കൊടുത്തെഴുതി വാങ്ങിച്ചിരിക്കുന്ന കണ്ടമോ പരമ്പോ. ൨, കാണത്തിന്റെ പലിശ നീക്കിശേഷം മുതലാളന്നു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടം, മിച്ചവാരം.

കാണം. ന. ൧, നിലവും മററും പാട്ടത്തിനേല്ക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉടയക്കാരന്നു വായിപ്പയായിട്ടു കൊടുക്കുന്നദ്രവ്യം. ൨, മുതിര.

കാണശിഷ്ടം. ന. കാണത്തിന്റെ ഉഭയം നീക്കിശേഷം ഉടയക്കാരന്നു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടം, മിച്ചവാരം.

കാണാകുന്നു. യി. വാൻ. (കാണാ.) സ. ക്രി. കാണ്മാറാകുന്നു, കാണ്മാൻ തക്കവണ്ണമാകുന്നു.

കാണാക്കോൽ. ന. വഞ്ചന, ചതിവു.

കാണാതെ. അ. ൧, കണ്ടറിയാതെ. ൨, അറിയാതെ. ൩, മറെഞ്ഞു. ൪, കളഞ്ഞു.

കാണാപ്പാഠം. ന. പുസ്തകത്തിൽ നോക്കാതെ ചൊല്ലുക.

കാണി. ന. ൧, ഒന്നിന്റെ എണ്ണതിൽ ഒരു പങ്കു. ൨, ഒരു മാതിരി തയ്യൽ ൩, അല്പം.

കാണികൾ. ന. കാണുന്നവർ.

കാണിക്ക. ന. ൧, രാജാക്കന്മാരെയും മററും കാണ്മാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ കാഴ്ചയായിട്ടു വെക്കുന്ന ദ്രവ്യം. ൨, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വഴിപാടായിട്ടു നടയിൽ വെക്കുന്ന ദ്രവ്യം.

കാണിക്കുത്തു. ന. മടിശ്ശീലെക്കും മററും പുറമെ ഭംഗിയിൽ തയ്ക്കുന്ന തയ്യൽ.

കാണിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (കാണി.) സ. ക്രി. ൧, കാട്ടുന്നു. ൨, ചെയ്യുന്നു. ൩, കാണാറാക്കുന്നു.

കാണുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കാൺ.) സ. ക്രി. ൧, കണ്ണുകൊണ്ടറിയുന്നു. ൨, വിചാരിച്ചറിയുന്നു.

കാണുകൻ. ന. കാക്ക.

കാണ്ടാമരം ന. മണ്ണിന്റെയൊ വെള്ളത്തിന്റെയൊ അടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു മാതിരി മരം.

കാണ്ടാമൃഗം. ന. ഒററക്കൊമ്പുള്ള ഒരു വക മൃഗം.

കാണ്ഡപൃഷ്ഠ. വി, (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. യുദ്ധത്തിനായിട്ടു ആയുധമെടുത്ത.

കാണ്ഡം. ന. ൧, പൂക്കളുടെയും മററും തണ്ടു. ൨, വടി. ൩, അസ്ത്രം. ൪, കുതിര. ൫, സമയം. ൬, വെള്ളം. ൭, കൂട്ടം. ൮, അധ്യായം, വർഗ്ഗം. ൯, അവസാനം.

കാണ്ഡപടം. ന. കൂടാര മറ.

കാണ്ഡവൽ. വി. (വാൻ, വതി, വൽ.) വി. ന. അസ്ത്രമുള്ള.

കാണ്ഡസ്പൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ആയുധമെടുത്ത.

കാണ്ഡീര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അസ്ത്രമുള്ള, അസ്ത്രമെടുത്ത.

കാണ്ണേക്ഷു. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ പുല്ലു, ആററുദർഭ.

കാതു. ന. ൧, മനുഷ്യരുടെ ചെവി. ൨, ചില പാത്രത്തിന്റെ കുഴ.

കാതം. ന. നാലുനാഴികവഴി.

കാതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഭയമുള്ള. **കാതരത, കാതരത്വം.** ഗു. ന. ഭയം, പേടി.

കാതൽ. ന. ൧, മരത്തിന്റെ അകത്തേ ഉറെപ്പുള്ള ഭാഗം. ൨, ശക്തി, സാരം.

കാതില. ന. ചില സ്ത്രീകൾ കാതിലിടുന്ന ഒരു മാതിരി ആഭരണം.

കാതിലോല. ന. ചിലസ്ത്രീകൾ കാതിലിലിടുന്നതിന്നു തെറുത്തയോല.

കാതുകുത്തു. ന. മനുഷ്യരുടെ ചെവി തുളെക്കുക.

കാതോല. ന. ൧, കാതിലോല. ൨, പനയോല മടലിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തുമുള്ളതിൽ നീളംകുറഞ്ഞയോല.

കാത്തു. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, ഒരു പശ.

കാത്തിരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കാത്ത.) സ. ക്രി. ൧, ആരുംകൊണ്ടുപോകാതെയുമ്മററും സൂക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടു നോക്കിയിരിക്കുന്നു. ൨, വരവിനേയുമ്മററും നോക്കിയിരിക്കുന്നു.

കാത്തിരിപ്പു. ന. ൧, കാവലായിട്ടുനോക്കിയിരിക്കുക. ൨, സമയത്തെനോക്കിപ്പാർക്കുക.

കാത്തുകളി. ന. കോലുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി കളി.

കാത്തുനില്ക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കാത്ത.) സ. ക്രി. ൧, വസ്തുക്കളെ ആരും കൊണ്ടുപോകാതെയുമ്മററും നോക്കികൊണ്ടുനില്ക്കുന്നു. ൨, അകത്തേക്കു ആരെയും വിടാതെ വാതുക്കൽ കാവലായിട്ടു നില്ക്കുന്നു ൩, കാണുന്നതിനുമ്മററും എപ്പോൾ സമയമുണ്ടാകുമോ എന്നു വിചാരിച്ചു കൊണ്ടു ശ്രദ്ധയോടെ നില്ക്കുന്നു.

കാത്യായനീ. ന. ൧, മദ്ധ്യവയസ്സുള്ള വിധവ. ൨, ദുർഗ്ഗാദേവി.

കാത്യായനൻ. ന. ഒരു മഹർഷി.

കാദംബം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി അരയന്നം. ൨, കടുമ്പിൻ പൂവു.

കാദംബരീ. ന. ഒരു മാതിരി മദ്യം.

കാദംബരം. ന. ൧, കാച്ചിയ പാലിന്റെ പാട. ൨, ഒരു മദ്യം.

കാദംബിനീ. ന. മേഘക്കൂട്ടം.
കാദളം. ന. വാഴയുടെ കാ, വാഴെക്കാ.
കാദ്രവേയൻ. ന. സൎപ്പം.
കാനകനാറി. ന. സുഗന്ധവും മുള്ളുമുള്ള ഒരു പൂച്ചെടി.
കാനകവാഴ. ന. ഒരു ചെടി.
കാനക്കുറിഞ്ഞി. ന. ഒരു രാഗം.
കാനക്കൈത. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കാനനം. ന. കാടു.
കാനനമല്ലിക. ന. കാട്ടുമുല്ല.
കാനം. ന. വനം, കാടു.
കാനൽ. ന. ൧, നടക്കാവു. ൨, മരക്കൂട്ടം.
കാനീനൻ. ന. വിവാഹം കഴിയാത്തവൾ പ്രസവിച്ചുണ്ടായ പുത്രൻ.
കാനിനി. ന. വിവാഹം കഴിയാത്തവൾ പെററ പുത്രി.
കാന്തകാരി. ന. ൧, ഒരു വക ചെറിയ മുളകുണ്ടാകുന്ന തൈ. ൨, കാന്തകാരിയുടെ കാ, കാന്താരി മുളകു.
കാന്തക്കല്ലു. ന. ൧, അയസ്കാന്തം. ൨, ചന്ദ്രകാന്തം. ൩, സൂൎയ്യകാന്തം.
കാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. സുന്ദരമായ, ഭംഗിയുള്ള. **കാന്തത.** ഗു. ന. സൌന്ദൎയ്യം.
കാന്തൻ. ന. ഭൎത്താവു.
കാന്താ. ന. ൧, ഭാൎയ്യ. ൨, ഞാഴൽ.
കാന്തം. ന. ൧, സൂൎയ്യകാന്തം. ൨, ചന്ദ്രകാന്തം. ൩, അയസ്കാന്തം.
കാന്തമല. ന. കാന്തക്കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടായിരിക്കുന്ന കുന്നു.
കാന്തൽ. ന. ഉഷ്ണംകൊണ്ടോ എരിവുകൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന, നീററൽ.
കാന്തസിന്ദൂരം. ന. അയസ്കാന്തവുമ്മററും നീററിയുണ്ടാക്കിയ ഭസ്മം.
കാന്താരകം. ന. ഒരംഴക്കരിമ്പു.
കാന്താരം. ന. ൧, നടപ്പാൻപ്രയാസമുള്ള വഴി. ൨, കാടു. ൩, ഒരംഴക്കരിമ്പു.
കാന്താരി. ന. ൧, മുളകുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക തൈ. ൨, അതിന്റെ കായ, കാന്താരി മുളകു.
കാന്താരിമുളകു. ന. കാന്താരിയുടെ കാ.
കാന്തി. ന. ൧, ശോഭ. ൨, സൌന്ദൎയ്യം. ൩, ഇച്ഛ. ൪, ചൂടു.
കാന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (കാന്ത.) അ. ക്രി. എരിവോ ചൂടോ കൊണ്ടു നീററലുണ്ടാകുന്നു.
കാന്ദവം. ന. ഒരു മാതിരി അപ്പം, കന്ദുവിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പലഹാരം.
കാന്ദവികൻ. ന. പാത്രത്തിൽ അപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവൻ.
കാന്ദിശീക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പേടിച്ചോടിയ.
കാപടിക. വി. (കൻ, കീ, കം. വി.ന. വ്യാജമുള്ള, ചീത്തസ്വഭാവമുള്ള.
കാപടികൻ. ന. ശിഷ്യൻ.
കാപട്യം. ന. കപടസ്വഭാവം, നേരുകേടു, വ്യാജം.
കാപഥം. ദുൎമ്മാൎഗ്ഗം, ചീത്തവഴി.
കാപാലിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. തലയോടിനോടു സംബന്ധിച്ച.
കാപാലികൻ. ന. ഒരു വക ശിവമതക്കാരൻ, ഇടത്തൂടു കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കാപി. അ. അറിയപ്പെടാത്തതിൽ ഒരുത്തി.
കാപില. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. ന. കപിലനിറമായ.
കാപിലൻ. ന. സാംഖ്യശാസ്ത്രം പഠിച്ചവൻ.
കാപിശം. ന. ഒരു മാതിരി മദ്യം.
കാപിശായനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
കാപോതം. ന. ൧, പ്രാക്കളുടെ കൂട്ടം. ൨, ഒരു വക അഞ്ജനം.
കാപോതാഞ്ജനം. ന. ഒരു വക അഞ്ജനം.
കാപ്പു. ന. ൧, വാതിൽ. ൨, കല്യാണത്തിനു മുൻപിൽ മണവാളന്റെ കയ്യിൽ കെട്ടുന്ന ചരടു.
കാപ്പ. ന. സുൎയ്യാനിപ്പട്ടക്കാരന്റെ പുറങ്കുപ്പായം.
കാപ്പക്കുഴൽ. ന. തോക്കിന്റെ അകത്തെക്കുഴൽ, വെടിമരുന്നിടുന്ന പിള്ളക്കുഴൽ.
കാപ്പട. ന. വളൎത്തുന്നതിനായിട്ടു പശുകിടാവിനെയുമ്മററുചിലതിനെയും കൊടുക്ക.
കാപ്പി. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ചെറിയ വൃക്ഷം. ൨, കാപ്പിമരത്തിന്റെ കുരു.
കാപ്പിരി. ന. അഫ്രിക്കാദേശത്തിലുള്ള ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കാപ്യകരൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **കാപ്യകാരൻ.** ന. അനുതപിക്കുന്നവൻ.
കാപ്യകരം, അല്ലെങ്കിൽ, **കാപ്യകാരം.** ന. അനുതാപം.
കാമകേളി. ന. സംയോഗം.
കാമഗാമി. അല്ലെങ്കിൽ, **കാമംഗാമി.** വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു തക്കവണ്ണം നടക്കുന്ന.
കാമഗുണം. ന. ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ സ്നേഹം.
കാമചാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ൧, ഇഷ്ടംപോലെ സഞ്ചരിക്കുന്ന. ൨, ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന, ആഗ്രഹിക്ക ശീലമുള്ള.
കാമദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ഇ

ക്ഷമുള്ളതിനെകൊടുക്കുന്ന.

കാമദാനം. നാ. ആഗ്രഹിച്ചതിനെകൊടുക്കുക.

കാമധേനു. നാ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പശു.

കാമന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. ആഗ്രഹമുള്ള, ആനന്ദഗമുള്ള.

കാമനാശനൻ. നാ. ശിവൻ.

കാമൻ. നാ. കാമദേവൻ.

കാമന്ധമി. നാ. ഓട്ടകൊണ്ടമ്മറും വാക്കുന്ന ജ്യോതിക്കാരൻ. ക, മൂശാരി. ഉ, കന്നാൻ.

കാമപാലൻ. നാ. ബലഭദ്രൻ.

കാമബാണം. നാ. ക, കാമദേവന്റെ അസ്ത്രം. ഉ, സ്ത്രീക്കു പുരുഷനിലോ പുരുഷന്ന സ്ത്രീയിലോ അധികം ആഗ്രഹം തോന്നുകയും തമ്മിൽ അകന്നിരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സൌഖ്യക്കേടിന്ന പറയുന്ന ഒരു പേർ.

കാമം. നാ. ക, ആഗ്രഹം. ഉ, മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭാവഭേദം.

കാമം. അ. ക, സമ്മതം കൂടാതെയുള്ള അനുസരണം. ഉ, അസൂയയോടുകൂടിയുള്ള ഒരു സമ്മതം. ങ, നിന്ദയോടോ കോപത്തോടോ കൂടിയുള്ള ഒരു അനുസരണം.

കാമയിതൃ. വി. (താ, ത്രി. തൃ.) വി. നാ. കാമിക്കുകശീലമുള്ള, ആഗ്രഹിക്കുന്ന.

കാമരം. നാ. തടിയറ്റുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പൊക്കിവെക്കുന്നതു.

കാമരൂപി. വി. (പീ, പിണീ, പി.) വി. നാ. മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന പ്രകാരമുള്ള രൂപത്തെഎടുക്കാകുന്ന, ഇഷ്ടംപോലെ ശരീരം മാറാകുന്ന.

കാമരേഖാ. നാ. വേശ്യാസ്ത്രീ.

കാമലം. നാ. ഒരു മാതിരി പിത്തരോഗം.

കാമവികാരം. നാ. കാമനാൽ മനസ്സിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരവസ്ഥ.

കാമശരം. നാ. കാമബാണം.

കാമശാസ്ത്രം. നാ. സ്ത്രീപുരുഷലക്ഷണങ്ങൾ അറിയുന്നതിന്നുമ്മറുമുള്ള രഹസ്യപുസ്തകങ്ങൾ.

കാമശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. കാമിക്കുകശീലമുള്ള.

കാമസുരഭി. നാ. കാമധേനു.

കാമാതുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. സ്ത്രീയിലോ പുരുഷനിലോ അധികം ആഗ്രഹം തോന്നുകയാൽ അതുകൊണ്ടു ദുഃഖമുള്ള.

കാമാരി. നാ. ക, ശിവൻ. ഉ, ഒരു മരുന്നു.

കാമാല. നാ. സങ്കടം.

കാമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. നാ. കാമമുള്ള, സ്ത്രീയിലുമ്മറും ആഗ്രഹമുള്ള.

കാമിനീ. നാ. ക, കാമമുള്ള സ്ത്രീ. ഉ, ഒരു വള്ളി.

കാമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (കാമി.) സ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്ന.

കാമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

കാമില. നാ. ഒരു രോഗം.

കാമുക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. നാ. ആഗ്രഹമുള്ള.

കാമുകൻ. നാ. കാമശീലമുള്ളവൻ.

കാമുകി. നാ. അധികം കാമമുള്ള സ്ത്രീ.

കാമ്പു. നാ. ഏതു വസ്തുവിന്റെ എങ്കിലും ഉള്ളിലിരിക്കുന്ന സാരാംശം.

കാമ്പില്യം. നാ. ഒരു മരം, കമ്പിപ്പാല.

കാംബലം. നാ. കമ്പിളികൊണ്ടു മൂടിയ തേരു.

കാംബവികൻ. നാ. ശംഖുകൊണ്ടു പണികയും ശംഖുവില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

കാംബോജൻ. നാ. ക, കാംബോജദേശത്തെ കുതിര. ഉ, കാംബോജദേശം.

കാംബോജീ. നാ. ക, ഒരു വള്ളി, പെരുങ്കായം. ഉ, കുന്നി.

കാംസ്യകാരൻ. നാ. ഓട്ടകൊണ്ടു പണിയുന്നവൻ. ക, മൂശാരി. ഉ, കന്നാൻ.

കാംസ്യം. നാ. ക, ഓട്ടുപാത്രം. ഉ, ഓട്ടം. ങ, ചേങ്ങില.

കാംക്ഷ. നാ. ആഗ്രഹം.

കാംക്ഷിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (കാംക്ഷി.) സ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കാംക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

കാമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. നാ. ആഗ്രഹിക്കേണ്ടുന്ന.

കാമ്യദാനം. നാ. ആഗ്രഹമുള്ളതിനെ കൊടുക്കുക.

കായ. അല്ലെങ്കിൽ, കാ. നാ. ക, വൃക്ഷങ്ങളിലുമ്മറും പൂവിന്റെ ശേഷമായിട്ടുണ്ടാകുന്ന വസ്തു, ഫലം, സസ്യം. ഉ, പൂക്കാത്ത വൃക്ഷത്തിന്റെയുമ്മറും ഫലം. ങ, ദേഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില മുഴ, തഴമ്പു. ങ, ചൂതുകളിയിൽ നിരത്തുന്ന വസ്തു.

കായക്കഞ്ഞി. നാ. ചൂടുള്ള കഞ്ഞി.

കായല്ലൂഴിഴങ്ങു. നാ. കായലിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങു.

കായപ്പുളി. നാ. നല്ലമുകം വാളൻപുളിയും ഉപ്പും ജീരകവും കായവും ക്രുട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചമ്മന്തി.

കായബലനം. നാ. പടച്ചട്ട.

കായബലം. ന. ശരീരശക്തി.
കായം. ന. ൧, ശരീരം. ൨, ചെറുവിരലിന്റെ ചുവടു. ൩, വീണയുടെ കമ്പി കെട്ടുന്ന ഭാഗം. (മ) ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, ഒരു പശ.
കായൽ. ന. ൧, ആറുംകടലുമല്ലാതെ വെള്ളം പരന്നു കിടക്കുന്ന വലുതായ സ്ഥലം. ൨, കറുപ്പുനിറം. ൩, മുള, ഇല്ലി.
കായസ്ഥ. ന. ൧, കടുക്കാ. ൨, കാകോളി.
കായസ്ഥൻ. ന. ചില ദിക്കിൽ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനു പറയുന്ന പേർ, മേനവൻ.
കായാമ്പൂ. ന. കായാവിന്റെ പൂവു.
കായാവു. ന. കറുത്ത പൂവുണ്ടാകുന്ന ഒരു ചെടി.
കായിക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. ന. ശരീരസംബന്ധമുള്ള.
കായികാവൃദ്ധി. ന. കറവുകാണം.
കായിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കായി.) അ. ക്രി. കായുള്ളതായിത്തീരുന്നു.
കായിലും. അ. കാട്ടിലും, കാളും, ഇത അതിനേക്കായിലും നല്ലത എന്നുമ്മററും പറയുന്ന വാക്കിനോടു ചേരുന്നതു.
കായുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കാ.) അ. ക്രി. ൧, ചൂടുള്ളതായിത്തീരുന്നു, അനരുന്നു. ൨, വല്ലതും വെയിലത്തോ തീയത്തോ വെച്ചാൽ അല്പമായിട്ടുണങ്ങുന്നു.
കായ്കനി. ന. പച്ചയും പഴുത്തതുമായുള്ള ഫലങ്ങൾ.
കായ്കറി. ന. കറിസാധനങ്ങളായിട്ടുള്ള കാകളും ചീരയുമ്മററും.
കായ്പു. ന. കായിക്കുക.
കായ്വു. ന. ൧, കായുക, ചൂടു. ൨, അല്പമായുണങ്ങുക. ൩, വേനൽ. ൪, പനി.
കാര. ന. കാരാഗൃഹം, പാറാവു. (മ) ൧, മുള്ളുള്ള ഒരു ചെടി. ൨, മനുഷ്യരുടെ മേൽ തൊലിയുടെ പുറമെ പരുപരെയുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
കാരക. വി. (കൻ, രികാ, കം.) വി. ന. ചെയ്യുന്ന.
കാരകം. ന. വാക്യത്തിന്റെ ഒരംശം. ഇതു സംസ്കൃത മുറയിലേ വരു.
കാരകിൽ. ന. ഒരു സുഗന്ധ വൃക്ഷം.
കാരകൊട്ടു. ന. ഒരു വക കളി.
കാരണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. താഴെ വരുന്ന അർത്ഥം.
കാരണഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. എന്തിനെങ്കിലും കാരണമായി ഭവിച്ച.
കാരണം. ന. ഹേതു.
കരാണവൻ. ന. അച്ഛൻ, അമ്മാമൻ, ജ്യേഷ്ഠൻ.
കാരണവസ്ഥാനം. ന. കാരണവന്റെ മുറ, അച്ഛന്റെയുമ്മററും അവസ്ഥ.
കാരണ. ന. അതിവേദന.
കാരണിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പരീക്ഷിച്ചു ഗുണദോഷമറിയുന്ന.
കാരണോപാധി. ന. കാരണ കർത്താവു.
കാരണ്ഡം. ന. ഒരു പക്ഷി, താമരക്കോഴി.
കാരണ്ഡവം. ന. ഒരു പക്ഷി, നീർക്കാക്ക.
കാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ചെയ്യുന്ന.
കാരന്നം. ന. ഒരു വക പക്ഷി.
കാരന്ധമി. ന. കന്നാൻ, മൃശാരി.
കാരമുള്ളു. ന. കട്ടക്കാരയുടെ മുള്ളു.
കാരം. ന. ൧, പൊൻകാരം. ൨, തുവർച്ചിലക്കാരം. ൩, പപ്പടക്കാരം. ൪, പടിക്കാരം. ൫, ഒററയായുള്ള അക്ഷരത്തെപ്പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ പിന്നാലെ ചേർത്തു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
കാരംഭ. ന. ഞാഴൽ മരം.
കാരൽ. ന. കാർന്നുതിന്നുക.
കാരവല്ലീ. ന. പാവൽ.
കാരവീ. ന. ൧, കാട്ടുപാവൽ. ൨, ചതകുപ്പ. ൩, കരിഞ്ചീരകം. ൪, പെരുങ്കായമരം.
കാരവേല്ലം. ന. പാവൽ.
കാരവേശ്മം. ന. കാരാഗൃഹം.
കാരാഗാരം. ന. കാരാഗൃഹം, പാറാവു.
കാരാഗൃപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. കാരാഗൃഹത്തിൽ പാർപ്പിക്കപ്പെട്ട.
കാരാഗൃഹം. ന. തടവുകാരെപ്പാർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഭവനം, പാറാവു.
കാരാമ. ന. ആമ രണ്ടുതരമുള്ളതിൽ കറുത്ത വക.
കാരാമ്പശു. ന. ഏററവും കറുത്ത പശു.
കാരായ്മ. ന. ൧. എന്നേക്കുമനുഭവിക്കുന്നതിനായിട്ടു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുന്നതായുള്ള ചില ക്ഷേത്രത്തിലേ പ്രവൃത്തി. ൨, മുതലാളന്മാർ നിലമോ പറമ്പോ വില തീർത്തുവില്ക്കുക.
കാരായ്മക്കാരൻ. ന. കാരാണ്മയായിട്ടു നിലവുമ്മററും വാങ്ങിച്ചവൻ.
കാരായ്മതേട്ടം. വി. കാരാണ്മയായിട്ടു എഴുതി വാങ്ങിച്ച.
കാരാളൻ. ന. എന്നും മാററം കൂടാതെയുള്ള ക്ഷേത്രവേലക്കാരൻ.
കാരി. ന. ൧, സൂത്രക്കാരൻ. ൨, പ്രവൃത്തി. (മ) ഒരു വക മത്സ്യം.
കാരിക. ന. ൧, അധികമായ വേദന. ൨, ചില ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ചുരുക്കമായിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാന പുസ്തകം, വൃത്തി.
കാരിരിമ്പു. ന. കട്ടയായുള്ള ഇരിമ്പു.

കാരിയം. നാ. കാര്യം, പ്രയോജനം.
കാരിൽ. നാ. ഒരു മരം.
കാരീയം. നാ. ംസംയം രണ്ടുമാതിരിയുള്ളതിൽ കറുത്തതു.
കാരു. നാ. ക, ചിത്രവേലക്കാരൻ. ഖ, വെളുത്തേടൻ.
കാരുജം. നാ. ക, ചിത്രപ്പണിക്കാരനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട വസ്തു. ഖ, കുന്തം. ങ, നരകം.
കാരുണിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. കരുണയുള്ള.
കാരുണ്യം. നാ. കരുണ, കൃപ.
കാരുന്ന. ന്ന. വാൻ. (കാർ.) സ. ക്രി. പല്ലുകൊണ്ടു ചിരണ്ടിത്തിന്നുന്നു, കരളുന്നു.
കാരുപ്പു. നാ. കറുത്ത ഉപ്പു.
കാരുമത്തു. നാ. കറുത്ത ഉമ്മത്തു.
കാരെലി. നാ. കറുത്ത ഏലി.
കാരെള്ള. നാ. മലയിൽവിതെക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കറുത്ത എള്ളു.
കാരോട്ടു. നാ. ചെമ്പിൽ കറുത്തിയം പോത്തുണ്ടാക്കിയ ഓട്ടു.
കാരോത്തമം. നാ. കള്ളിന്റെ തെളി.
കാരോത്തരം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കാരോല. നാ. ചെളിയിലിടാത്ത കരിമ്പനയോല, വെള്ളോല.
കാരോൽ. നാ. കൂടം കലം മുതലായ ചില മണ്ണാത്രം.
കാർ. നാ. ക, മേഘം, മഴക്കാർ. ഖ, ചില ബഹുവചനത്തിങ്കൽ ചേർത്തു പറയുന്ന വാക്കു.
കാർകുഴൽ. നാ. കറുത്തതലമുടി.
കാർക്കുന്തൽ. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കാർകോലരി. നാ. ഒരുങ്ങാടി മരുന്നു.
കാക്കരിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (കാക്കരി.) അ. ക്രി. തുപ്പുന്നതിനായിട്ടു തൊണ്ടയിൽനിന്നു കഫത്തിനെയോ തുപ്പലിനെയോ വായിലേക്കു വരുത്തുന്നു.
കാർക്ശ്യം. നാ. ക, ദയയില്ലായ്മ. ഖ, ഉറപ്പു, കഠിനത.
കാർക്കോടകൻ. നാ. അഷ്ടനാഗങ്ങളിൽ ഒന്നു.
കാർത്തവീര്യൻ. നാ. കൃതവീര്യന്റെ പുത്രനായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു.
കാർത്തസ്വരം. നാ. സ്വർണ്ണം.
കാർത്താന്തികൻ. നാ. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിച്ചവൻ.
കാർത്തിക. നാ. ഇരുപത്തേഴുള്ളതിൽ മൂന്നാമത്തെ നക്ഷത്രം.
കാർത്തികം. നാ. വൃശ്ചികമാസം, കാർത്തിക മാസം.
കാർത്തികികം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കാർത്തികേയൻ. നാ. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
കാർത്തോട്ടി. നാ. ഒരു വച്ച മരുന്നു.
കാർത്യായിനി. നാ. ദുർഗ്ഗാ.
കാർശ്യം. അ. മുഴുവനും.
കാർപ്പടൻ. നാ. സങ്കടമുള്ളവൻ.
കാർപ്പണ്യം. നാ. ക, ദാരിദ്ര്യം. ഖ, ദുരാഗ്രഹം, ലോഭം.
കാർപ്പാസം. നാ. നൂൽപരിഞ്ഞി, നൂൽപ്പഞ്ഞി.
കാർപ്പാസാസ്ഥി. നാ. പഞ്ഞിക്കുരു.
കാർപ്പാസി. നാ. നൂൽപ്പഞ്ഞിയുണ്ടാകുന്ന മരം.
കാർമ്മേഘം. നാ. കറുത്ത മേഘം.
കാർമ്മണം. നാ. വശീകരപ്രവൃത്തി, സ്വാധീനമാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയോഗം.
കാർമ്മ. വി. (ർമ്മൻ, ർമ്മി, ർമ്മം.) വി. നാ. പ്രവൃത്തിക്ക ശീലമായുള്ള.
കാർമ്മുകം. നാ. വില്ലു.
കാർമ്മുകിൽ. നാ. കാർമേഘം.
കാർമ്മുകി. നാ. ക, വില്ലുള്ളവൻ, വില്ലാളി. ഖ, പ്രവൃത്തിതികെക്കുന്നവൻ.
കായ്കർത്താവു. നാ. ചെയ്യേണ്ടതിനെ ചെയ്യുന്നവൻ.
കായ്കുശല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. ചെയ്യേണ്ടുന്നതിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
കായ്ക്കാരൻ. നാ. കായ്ചവിചാരിക്കുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.
കായ്ക്കുറവു. നാ. വിചാരക്കുറവുകൊണ്ടുള്ള കുറവു.
കായ്പൂടൻ. നാ. ക, നാണമില്ലാത്തവൻ. ഖ, മടിയൻ. ങ, ഭ്രാന്തൻ.
കായ്ബോധം. നാ. വേണ്ടതിന്റെ അറിവു.
കായ്. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. നാ. ചെയ്യേണ്ടുന്ന.
കായ്യം. നാ. ക, സംഗതി. ഖ, പ്രവൃത്തി. ങ, വസ്തു. ങ, പ്രയോജനം. (സം.) കാരണത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതെന്തെങ്കിലും.
കായ്യലാഭം. നാ. ഉപകാരം, വല്ലതെങ്കിലും കിട്ടുക.
കായ്യവിചാരം. നാ. അതാതു സ്ഥലങ്ങളിൽ വേണ്ടുന്നതിനെ വിചാരിച്ചു നടത്തുക.
കായ്യവീഴ്ച. നാ. ക, വിചാരക്കുറവുകൊണ്ടുമറുമുണ്ടാകുന്ന ചേതം. ഖ, വേണ്ടും പ്രകാരം ചെയ്യാത്തതിനാലുള്ള കുറവു, കായ്യക്കുറവു.
കായ്യസാദ്ധ്യം. നാ. ക, ആവശ്യമുള്ളതു വല്ലതും സാധിക്കുക. ഖ, ലഭിക്കുകയുമാറും.
കായ്യസിദ്ധി. നാ. ആവശ്യമുള്ളതിനെ സാധിക്കുക, കായ്യലാഭം.
കായ്യസ്ഥൻ. നാ. ക, ചെയ്യേണ്ടുന്നതിൽ

തന്നെ ശ്രദ്ധയോടെ നില്ക്കുന്നവൻ. പ, പ്രമാണി. സ, കായ്യവിചാരക്കാരൻ.

കായ്യാകായ്യം. നാ. ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്യേണ്ടാത്തതും, കായ്യവും അകായ്യവും.

കായ്യാവു. നാ. രണ്ടുമുഷ്യമാരോ കൂടി കശ്മലരെപ്പോലെ കെട്ടിയതു.

കാവ്വണ്ടു. നാ. അധികംകറുത്ത വണ്ടു.

കാവ്വണ്ണൻ. നാ. ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

കാവ്വേണി. നാ. കറുത്ത തലമുടി.

കാശ്യം. നാ. ക, മുഷ്പമരുതു. പ, മെലിച്ചിൽ.

കാഷ്ടാപണം. നാ. കഴഞ്ചു.

കാഷ്ടികൻ. നാ. കൃഷിക്കാരൻ.

കാഷ്ടികം. നാ. കഴഞ്ചു.

കാഷ്ഠഭൂയ്യം. നാ. പെരുങ്കുഴി.

കാലകാലൻ. നാ. ശിവൻ.

കാലകൃത്തു. നാ. ആഭിഷ്യൻ.

കാലകേക്കി. നാ. നല്ലകാട്ടകരിമ്പു.

കാലക്കേട്ടു. നാ. ആപത്തു.

കാലക്രമം. നാ. ക്രമേണയുള്ള കാലം.

കാലക്രമേണ. അ. കുറേനാൾ കഴിയുമ്പോൾ.

കാലഗതി. നാ. സമയംപോക്കുക.

കാലഗ്രന്ഥി. നാ. സംവത്സരം.

കാലചക്രം. നാ. കാലത്തിന്റെ ചുറ്റു. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചുറ്റിയുള്ള സഞ്ചാരം.

കാലജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. നാ. സമയത്തെ അറിയുന്ന.

കാലജ്ഞൻ. നാ. ക, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രക്കാരൻ. പ, പൂവൻകോഴി.

കാലടി. നാ. കാലിന്റെ ചുവട്ടു.

കാലത്താമസം. നാ. നേരം താമസിക്കുക.

കാലത്തു. അ. ക, പകലിന്റെ ആദ്യത്തിൽ. പ, സമയത്തു.

കാലദണ്ഡു. നാ. അന്തകന്റെ ആയുധമാകുന്ന ഒരു വടി.

കാലദാനം. നാ. ദീനക്കാരനു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാനം.

കാലദോഷം. നാ. ചീത്തക്കാലം, ആപത്തു.

കാലധർമ്മം. നാ. മരണം.

കാലൻ. നാ. അന്തകൻ.

കാലൻകോഴി. നാ. ഒരു പക്ഷി.

കാലപാശം. നാ. അന്തകന്റെ കയറു.

കാലപ്പഴക്കം. നാ. വളരെക്കാലം കഴിക.

കാലഭേദം. നാ. സമയഭേദം.

കാലമൃത്യു. നാ. അധികം വയസ്സുചെന്നിട്ടുള്ള മരണം.

കാലം. നാ. ക, സമയം. പ, അവസരം.

കാലംകണ്ടവൻ. നാ. സമയം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ.

കാലയുക്തി. നാ. അറുപതു വഷ്ത്തിൽ അൻപത്തൊന്നാമത്തേതു.

കാലവഷ്ടം. നാ. ഇടവപ്പാതി മുതൽ ഉള്ള മഴ.

കാലവിചാരം. നാ. ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകൾ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുൽ അരിനുള്ള ഒരു വിചാരണ.

കാലവിരോധം. നാ. സമയത്തിനെ വിരോധിക്കുക.

കാലവിളംബം. അല്ലെങ്കിൽ, കാലവിളംബനം. നാ. സമയത്തിന്റെ താമസം.

കാലവേല. നാ. കാലത്തിൽ ചെയ്യുന്ന വേല.

കാലവൈഭവം. നാ. സമയത്തിന്റെ ശക്തി.

കാലശേയം. നാ. മോരു.

കാലസൂത്രം. നാ. വലിയകടുപ്പമായ ഒരു നരകം.

കാലസ്വരൂപൻ. നാ. ദൈവം.

കാലക്ഷേപം. നാ. കാലം കഴിക്ക.

കാലാകാലങ്ങൾ. നാ. സമയവും അസമയവും.

കാലാഗ്നി. നാ. ക, ലോകനാശത്തിന്നായിട്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു തീ, സംഹാരാഗ്നി. പ, ഉപനീക്ഷത്തു, ഒരു മന്ത്രം.

കാലാന്തസാരി. നാ. ക, സാംപ്രാണി. പ, ശിംശവാവൃക്ഷം.

കാലാന്തകൻ. നാ. ശിവൻ.

കാലാന്തരം. നാ. ക, മറെറാരു കാലം. പ, കാലഭേദം.

കാലായ. നാ. കൊയ്യുനിലം.

കാലായം. നാ. ക, നീളമുള്ളകാലു. പ, കാലിന്റെ വേഗം.

കാലാൾ. നാ. നിലത്തുനിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവർ.

കാലാഴി. നാ. കാലിൽഇടുന്ന ആഭരണം, തള.

കാലി. നാ. ക, പശു. പ, എരുമ, പോത്തു.

കാലിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. സമയത്തുണ്ടായ.

കാലികം. നാ. ക, മരമഞ്ഞൾ. പ, ചന്ദനം.

കാലിംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.) വി. നാ. കലിംഗദേശത്തുണ്ടായ.

കാലിംഗം. നാ. ക, കലിംഗദേശത്തെ ആന. പ, കൊടകപ്പാലയരി.

കാലിണ. നാ. രണ്ടുകാലും.

കാലീയകം. നാ. ക, മരമഞ്ഞൾ. പ, ചന്ദനം.

കാലുന്നു. നാ. വുൻ. (കാൽ.) അ. ക്രി. ക, ചോരുന്നു. പ, ഛർദ്ദിക്കുന്നു.

കാലുഷ്യം. നാ. ക, കലക്കം. പ, ക്രോധം

കാലേ. അ. സമയത്തു.

കാലേയകം. ന. മരമഞ്ഞൾ.
കാലേയം. ന. ൧, മരമഞ്ഞൾ. ൨, ചൊവ്വള്ളിക്കൊടി.
കാലോചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സമയത്തിന്നുതക്ക.
കാലോശ. ന. നടക്കുമ്പോൾ കാലിന്റെ ശബ്ദം.
കാല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. സമയത്തുണ്ടാകുവാൻ തക്ക.
കാല്യകം. ന. കച്ചോലം.
കാല്യം. ന. ഉഷസ്സു.
കാൽ. ന. ൧, കാലു. ൨, പാദം. ൩, നാലിൽ ഒരു പങ്കു. ൪, തൂണു. ൫, ധാന്യങ്ങളുടെ മുള. ൬, ആററിൽനിന്നു വെളിയിലേക്കു വെള്ളം പോവാൻ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതു. ൭, കതിരു. ൮, മരത്തിന്റെ പേടു. ൯, ഊന്നു. ൧൦, പാവുനൂൽ.
കാല്ക്കുപ്പായം. ന. കാൽചട്ട.
കാല്ക്കെട്ടു. ന. ൧, കാളയെ കാലുകെട്ടിയിട്ടുംകൊണ്ടു വരിയുടെക്കുക. ൨, നാല്ക്കാലി മൃഗങ്ങൾക്കു വരുന്ന ഒരു ദീനം, കുളമ്പുപനി.
കാല്ക്കോളാമ്പി. ന. തുപ്പുന്നതിന്നുള്ള ഒരോട്ടുപാത്രം.
കാല്ച. ന. പാത്രത്തിന്റെ ചോർച്ച.
കാല്ചട്ട. ന. അരെക്കു താഴെയിടുന്നകുപ്പായം.
കാല്ചിലമ്പു. ന. കാലേൽ ഇടുന്ന ഒരു വക കിലുങ്ങുന്ന ആഭരണം.
കാല്ചുവടു. ന. കാലടി, പാദം.
കാല്തള. ന. കാലേൽ ഇടുന്ന ഒരു മാതിരി ആഭരണം.
കാല്തളിർ. ന. പാദം, കാല്ചുവടിനെ മാനിച്ചു പറയുന്ന വാക്കു.
കാല്താർ. ന. പൂ പോലെ ഭംഗിയുള്ള കാല്ചുവടു.
കാല്നഖം. ന. കാലിലെ നഖം.
കാല്നട. ന. വാഹനത്തിൽ കേറാതെ നടക്കുക, പോകുക.
കാല്പടം. ന. ഉള്ളങ്കാൽ.
കാല്പററു. ന. കാലിന്റെ ചേർച്ച.
കാല്പിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കാല്പിടി) അ. ക്രി. ൧, കാലിനെ പതുക്കെ തിരുമ്മുന്നു. ൨, വളരെ വിനയത്തോടെ ആശ്രയിച്ചു പറകയുമ്മററും ചെയ്യുന്നു.
കാല്പൂഴി. ന. കാൽപ്പൊടി, കാലിലെ മണ്ണു.
കാല്പെരുമാററം. ന. ൧, കാൽപ്രയോഗം, കാലുകൊണ്ടുള്ള വേല. ൨, നടക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.
കാല്പ്രയോഗം. ന. ആട്ടക്കാരും മററും കുത്തുകാൽ മുറുക്കുക.
കാല്മടക്കു. ന. കാലിന്റെ മുട്ടിന്റെ പുറകിലത്തെ ഭാഗം.
കാല്മേസ. ന. കാലേൽ ഇടുന്ന ഉറ.
കാൽവണ്ണ. ന. മുട്ടിനു താഴെ പാദത്തിനു മുകളിലുള്ള സ്ഥലം.
കാൽവിരൽ. ന. കാലിന്റെ വിരൽ.
കാൽവിലങ്ങു. ന. കുററക്കാരുടെ കാലുരണ്ടും കൂടെ കൂട്ടിബന്ധിക്കുന്ന ഇരിമ്പു ചങ്ങല.
കാവു. ന. ൧, മരക്കൂട്ടം. ൨, ഭദ്രകാളിയുടെ ക്ഷേത്രം. ൩, വാളിന്റെ പിടി. ൪, കാവടി. ൫, ബ്രാഹ്മണകന്യക.
കാവചികം. ന. കവചമിട്ടവരുടെ കൂട്ടം.
കാവടി. ന. ൧, തോളിൽ വെച്ചു ചുമക്കുന്നതിനുപകരിപ്പാൻ മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സാധനം. ൨, ചില ധർമ്മക്കാർ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കാവടി.
കാവടിക്കാരൻ. ന. കാവടികൊണ്ടു നടക്കുന്നവൻ.
കാവട്ടപ്പുല്ലു. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.
കാവണ്ടം. ന. കാവടി.
കാവതി. ന. ൧, ക്ഷൌരക്കാരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ. ൨, ശൂദ്രരിൽ ഒരുജാതി.
കാവതിക്കാക്ക. ന. മലങ്കാക്ക.
കാവത്തു. ന. കാച്ചിലു.
കാവലാളി. ന. കാവല്ക്കാരൻ.
കാവൽ. ന. ൧, മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാതെയും മററും സൂക്ഷിക്കുക. ൨, കാക്കുന്നവൻ. ൩, പാറാവു.
കാവല്ക്കാരൻ. ന. മറെറാരുത്തരും കൊണ്ടുപോകാതെയും മററും രക്ഷിക്കുന്നവൻ.
കാവല്പുര. ന. കാവല്ക്കാരൻ ഇരിക്കുന്ന പുര.
കാവല്ഫലം. ന. കാവല്ക്കൂലി.
കാവല്വിളി. ന. കാവല്ക്കാരുടെ വിളി.
കാവൽസ്ഥലം. ന. കാക്കുന്ന സ്ഥലം.
കാവളം. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
കാവളംകാളി. ന. ഒരു വക പക്ഷി.
കാവി. ന. ഒരു മാതിരി ചുവന്ന മണ്ണു, കാവിമണ്ണു.
കാവിമണ്ണു. ന. ഒരു മാതിരിചുവന്ന മണ്ണു.
കാവിവസ്ത്രം. ന. കാവിമണ്ണു കലക്കിയതിൽമുക്കിയ വസ്ത്രം.
കാവുന്നു. വി. വാൻ. (കാവ.) സ. ക്രി. കാവടികെട്ടിചുമക്കുന്നു.
കാവേരം. ന. കുങ്കുമപ്പൂ.
കാവേരി. ന. ഇന്ദ്യായിലെ പ്രധാന നദികളിൽ ഒന്നു.
കാവ്യൻ. ന. ശുക്രൻ.

കാവ്യം. ന. കവിത.
കാശു. ന. ൧, തങ്കക്കാശു. ൨, അറബിക്കാശു. ൩, ചെമ്പുകാശു.
കാശം. ന. ൧, ആററുദർഭ. ൨, കുശ.
കാശി. ന. ൧, കാശിരാജ്യം. ൨, അവിടത്തേ തീർത്ഥസ്ഥലം. ൩, അവിടത്തേ ക്ഷേത്രം.
കാശിത്തുമ്പ. ന. ഒരു വക മരുന്നു.
കാശിരട്ടു. ന. ഒരു മാതിരി കട്ടിയുള്ള തുണി.
കാശുതാലി. ന. പൊൻകാശു കുഴവെച്ചു ചില സ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം, കാശുമാല.
കാശ്മര്യം. അല്ലെങ്കിൽ, കാശ്മരീ. ന. പെരുങ്കുമിഴുമരം.
കാശ്മീരജന്മം. ന. കുങ്കുമപ്പൂവു.
കാശ്മീരജം. ന. കുങ്കുമപ്പൂവു.
കാശ്മീരം. ന. ൧, പുഷ്കരമൂലം. ൨, കാശ്മീരരാജ്യം.
കാശ്യവൻ. ന. ഒരുമഹർഷി.
കാശ്യപി. ന. ൧, അരുണൻ. ൨, ഗരുഡൻ.
കാശ്യപി. ന. ഭൂമി.
കാശ്യവേയൻ. ന. ആദിത്യൻ.
കാഷായ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. ചുവപ്പുനിറമുള്ള, ചുവന്ന.
കാഷായവസന. ന. വിധവ.
കാഷുകം. ന. ചെന്നിനായകമരം.
കാഷുകുദ്ദാലം. ന. വള്ളംകെട്ടുന്ന കുററി.
കാഷുതൾ. ന. ആശാരി.
കാഷുതക്ഷകൻ. ന. ആശാരി.
കാഷുമല്ലം. ന. ശവക്കട്ടിൽ.
കാഷും. ന. വിറകു, മരം. (മ.) മലം.
കാഷുലോഹി. ന. വളഞ്ഞ വടി.
കാഷ്ഠാ. ന. ൧, ദിക്കു. ൨, സ്ഥലം. ൩, പതിനെട്ടു ഇമെച്ചു മിഴി കൂടിയകാലം. ൪, ശ്രേഷ്ഠത. ൫, ഭാഗ്യം.
കാഷ്ഠാംബുവാഹിനീ. ന. മരവി.
കാഷ്ഠിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കാഷ്ഠി.) അ. ക്രി. മലശോധന ചെയ്യുന്നു.
കാഷ്ഠീല. ന. വാഴ.
കാസം. ന. ചുമ.
കാസമർദ്ദം. ന. പൊന്നാരവീരൻ.
കാസരം. ന. പോത്തു.
കാസാരം. ന. പൊയ്ക്ക.
കാസീസം. ന. ൧, കറുത്തീയം, ൨, മയിൽതുത്ഥം.
കാസൂ. ന. ൧, കൊഞ്ഞവാക്കു. ൨, വേലായുധം.
കാഹളം. ന. ഒരു വാദ്യം, കാളം.
കാള. ന. പശുവിന്റെ ആൺ, എരുതു.
കാളകണ്ടകം. ന. ഒരു മാതിരി പക്ഷി.
കാളകണ്ഠൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, കുരികിൽ. ൩, മയിൽ. ൪, വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.
കാളകം. ന. കറുത്ത മറുവു.
കാളകർണ്ണിക. ന. നിർഭാഗ്യം.
കാളകളി. ന. വേല ചെയ്യാതെ കളിച്ചു നടക്ക.
കാളകളിക്കാരൻ. ന. വേല ചെയ്യാതെ കളിച്ചുനടക്കുന്നവൻ.
കാളകൂടം. ന. പാമ്പിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വിഷം.
കാളക്കിടാവു. ന. പശുവിന്റെ ആങ്കുട്ടി, മൂരി.
കാളഖണ്ഡം. ന. ഹൃദയത്തിനടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു മാംസം.
കാള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. കറുത്ത.
കാളൻ. ന. മോരൊഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കറി.
കാളപൃഷ്ഠം. ന. കർണ്ണന്റെ വില്ലു.
കാളമേഷിക. ന. ൧, മഞ്ചട്ടി. ൨, കരിന്തുവര. ൩, നാക്കൊല്പക്കൊന്ന.
കാളമേഷീ. ന. ൧, കാട്ടുജീരകം. ൨, കാപ്പോകിലരി.
കാളം. ന. ൧, കറുപ്പു. ൨, കാഹളം. ൩, മുതലയെപ്പിടിക്കുന്നതിന്നുള്ള ചൂണ്ട.
കാളരാത്രി. ന. ൧, ഇരുട്ടുള്ള രാത്രി. ൨, മരണദിവസത്തിന്റെ മുൻപേ വരുന്ന രാത്രി. ൩, പാമ്പിന്റെ മൂന്നാമത്തെ വിഷപ്പല്ലു.
കാളൽ. ന. ൧, ചൂടു. ൨, എരിച്ചിൽ.
കാളവാ. ന. തീയുള്ള സ്ഥലം.
കാളസർപ്പം. ന. കറുത്ത സർപ്പം.
കാളസ്കന്ധം. ന. ൧, പനിച്ചി. ൨, പച്ചിലവൃക്ഷം.
കാളസ്ഥാലി. ന. പൂപ്പാതിരിമരം.
കാളഹസ്തി. ന. കർണ്ണാടദേശത്തുള്ള ഒരു മലയും ഒരു നഗരവും.
കാളാ. ന. ൧, കരിഞ്ചീരകം. ൨, നാക്കൊല്പക്കൊന്ന.
കാളാഗുരു. ന. കാരകിൽ.
കാളാഞ്ചി. ന. പൊടിപ്പു, തൊങ്ങൽ.
കാളാനുസാരി. ന. ൧, സാംപ്രാണി, ൨, ചേലേയകം.
കാളാനുസാര്യം. ന. ൧, സാംപ്രാണി. ൨, ചേലേയകം. ൩, ശിംശവ വൃക്ഷം.
കാളാമുണ്ടം. ന. വാഴയ്ക്കാ എടുത്തതിന്റെ ശേഷമുള്ളതു, തണ്ടു.
കാളായസം. ന. ഇരിമ്പു, കാരിരിമ്പു.
കാളാരിമേദം. ന. കറുത്ത കരിവേലകം.
കാളി. ന. ൧, ഒരുവകവാഴ. ൨, ഭദ്രകാളി.
കാളിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. കറുത്ത.

കാളിക. നാ. ക, മേഘക്രൂട്ടം. ഉ, അണ്ണാൻ. ന, പാവ്വതി. ര, കാകോളി.
കാളികം. നാ. ക, കാരകിൽ. ഉ, മരമഞ്ഞൾ.
കാളിന്ദി. നാ. ക, യമുനാനദി. ഉ, കൃഷ്ണന്റെ പ്രധാന ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി.
കാളിന്ദീഭേദനൻ. നാ. ബലഭദ്രൻ.
കാളിമ. നാ. കറുപ്പു.
കാളിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. കറുത്ത.
കാളിയൻ. നാ. ഒരു സർപ്പരാജാവു.
കാളീ. നാ. ക, പാവ്വതി. ഉ, ഭദ്രകാളി. ന, പാമ്പിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വിഷപ്പല്ല. ര, അമരി.
കാളുന്ന. ഭീ. വാൻ. (കാള.) അ. ക്രി. ക, എരിയുന്ന. ഉ, ഭയങ്കരമായ.
കാളും. കാൾ. കായിലും. അ. ഇതു ഒന്നിനെക്കാൾ അധികമെന്നുമറ്റും പറയേണ്ടുന്നതിൽ ചേരുന്നതു.
കാക്ഷി. നാ. ദൃഢത.
കാക്ഷീവാ. നാ. മുനിഞ്ഞ.
കാച്ചൽ. നാ. ക, കണ്ണിന്റെ അനുഭവം, നോട്ടം. ഉ, ആലോക്കം. ന, രുജാക്രമമുരുടെയുമ്മറും മൻപിൽ വെച്ചു കാണുന്ന വസ്തു.
കാച്ചുകാരൻ. നാ. ക, കാണുന്നവൻ. ഉ, വല്ലതും കാച്ചയായിട്ടു വെക്കുന്നവൻ.
കാച്ചിപ്പടം. നാ. ആയുധാഭ്യാസത്തിന്റെ അരങ്ങേറ്റം.
കാറു. നാ. മേഘം, മഴക്കാറു.
കാറ. നാ. ക, കഴുത്തിൽകെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം. ഉ, ഉരൽ.
കാറൽ. നാ. ക, വെളിച്ചെണ്ണയുമ്മറും പഴകിയാലുണ്ടാകുന്ന ചുവ, കനപ്പു. ഉ, നിലവിളി.
കാറുകൊള്ളുന്ന. ഭൂ. വാൻ. (കാറു.) അ. ക്രി. മഴപെയ്യുന്നതിനുള്ള മേഘം വന്നു നിരക്കുന്നു.
കാറുന്ന. ഭി. വാൻ. (കാറ.) അ. ക്രി. ക, നിലവിളിക്കുന്നു. ഉ, കലിക്കുന്നു.
കാറുവാൻ. നാ. ഒരു വകപക്ഷി.
കാറുവാർ. നാ. ക, അധികാരം. ഉ, വേല.
കാറൊക്കാ. നാ. കപ്പലുമാവിന്റെ പഴുക്കാത്ത കായ.
കാറു. നാ. പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നു, വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു വീശുമ്പോഴുമ്മറുമുണ്ടാകുന്നതു.
കാറാടി. നാ. കാറടിയുന്ന പറപ്പിക്കുന്ന ഒരു കളിക്കോപ്പു.
കാറുകൊള്ളുന്ന. ഭൂ. വാൻ. (കാറു.) അ. ക്രി. കാറടിയുന്നു, കാറിനെമേന്തുകൊള്ളുന്നു.
കാറുപാഞ്ഞു. നാ. കാറുതക്കം, കാറിന്റെ അനുകൂലം.
കാറുമറവു. നാ. കാറു കേറാതെയിരിക്കുന്നതിനുള്ള മറ.
കാറുവാ. നാ. അധികം കാറുവരുന്ന സ്ഥലം.
കാറൊറാട്ടം. നാ. കാറിന്റെ സഞ്ചാരം.
കാറൊഴിവു. നാ. കാറുമാറിപ്പോക.

കി

കികി. നാ. ഒരു പക്ഷി, കാട്ടുകോഴി.
കികിടിവി. നാ. കാട്ടുകോഴി.
കിക്കിളി. നാ. കിക്കിളി.
കിങ്കരൻ. നാ. അല്പദ്രവ്യത്തെ പ്രമാണിക്കുന്നവൻ.
കിങ്കര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. നാ. ഭൃത്യത്വമുള്ള, പറയുന്നതിനെ കേട്ടു വേല ചെയ്യുന്ന.
കിങ്കിണി. നാ. ഒരു മാതിരി ചെറിയ മണി.
കിങ്ങിണി. നാ. പൈതങ്ങളുടെ അരയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു വക ആഭരണം.
കിച്ചുടി. നാ. ഒരു വകക്കറി
കിഞ്ച. അ. അതുയുമല്ല, അതുതന്നെയുമല്ല.
കിഞ്ചന. അ. അല്പം.
കിഞ്ചനൻ. നാ. അല്പൻ.
കിഞ്ചിൽ. നാ. യാചന.
കിഞ്ചിൽ. അ. കുറെഞ്ഞാന്നു, അല്പം.
കിഞ്ചുന്ന. ഞി. വാൻ. (കിഞ്ച) അ. ക്രി. യാചിക്കുന്നു.
കിഞ്ഞുളകം. നാ. ഞാഞ്ഞൂൽ.
കിഞ്ഞുല്ക്കം. നാ. താമരയല്ലി.
കിട. നാ. ചിറ.
കിടക്ക. നാ. മെത്ത, കിടക്കുന്നതിനായിട്ടു ശീലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിപ്പഞ്ഞി നിറച്ചതു.
കിടക്കപ്പുര. നാ. കിടക്കുന്ന മുറി.
കിടക്കുൻ. നാ. പ്ലാൻ. (കിട.) അ. ക്രി. ക, കട്ടിലിന്റെ മിതെയുമ്മറും ശരീരത്തിനെ നിലത്തിൽ വെക്കുന്നു. ഉ, ചില വസ്തുക്കൾ ഇരിക്കുന്നു.
കിടങ്ങു. നാ. കോട്ടകൾക്കു ചുറ്റുമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വെള്ളക്കുഴി.
കിടച്ചിൽ. നാ. ക, ശങ്ക. ഉ, വേർപാടു. ന, വസ്തുതമ്മിൽ കൂട്ടിത്തൊടുക.
കിടച്ചുതൊടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (കിടച്ചു.) ഉ. ക്രി. കൂട്ടിത്തൊടുന്നു.
കിടത്തുന്ന. ത്തി. വാൻ. (കിടത്ത.) സ. ക്രി. ശയിപ്പിക്കുന്നു.
കിടപ്പു. നാ. ക, കിടക്കുക, ശയനം. ഉ, അവസ്ഥ.

കിടയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കിട) സ. ക്രി. ൧, ശണ്ഠകൂടുന്നു. ൨, തൊടുന്നു. ൩, മുട്ടുന്നു.
കിടാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (കിടാ.) അ. ക്രി. ൧, കല്ലെറിയുന്നു. ൨, ആണിതറെക്കുന്നു.
കിടാക്കൾ. ന. ൧, പൈതങ്ങൾ. ൨, മൃഗക്കുട്ടികൾ.
കിടാങ്ങൾ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
കിടാത്തൻ. ന. കമ്മാളരുടെയുമ്മററും ആണ്പൈതൽ.
കിടാത്തി. ന. മേല്പറഞ്ഞവരുടെ പെണ്പൈതൽ.
കിടാരം. ന. ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി വലിയ പാത്രം.
കിടാവു. ന. ൧, പൈതൽ. ൨, മൃഗക്കുട്ടി.
കിടി. ന. പന്നി.
കിടിഞ്ഞൻ. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ കൊട്ട.
കിടുക്കു. ന. തൈതൽ, ഓലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മറ.
കിടുകിടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കിടുകിടു.) അ. ക്രി. ൧, ഭയംകൊണ്ടൊ കുളിരുകൊണ്ടൊ വിറെക്കുന്നു. ൨, കിടുകിടെ ശുബ്ദിക്കുന്നു. ൩, തുള്ളുന്നു.
കിടുകിടുപ്പു. ന. ൧, വിറയൽ. ൨, ഒരു മാതിരിശബ്ദം. ൩, തുള്ളൽ.
കിടുക്കം. ന. ൧, ഓട്ടുപാത്രങ്ങളുടെയുമ്മററും ശബ്ദം. ൨, ഒരുമാതിരിക്കിലുക്കം.
കിടുക്കനെ. അ. വേഗത്തിൽ.
കിടുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കിടു.) സ. ക്രി. ൧, കിലുക്കുന്നു. ൨, കക്ഷത്തിൽ എടുക്കുന്നു.
കിടുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കിടു.) അ. ക്രി. ൧, പാത്രങ്ങളോമറെറാ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടിശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു. ൨, വിറെക്കുന്നു. ൩, മരിക്കുന്നു.
കിടുപിടി. ന. ഒരു വക വാദ്യം.
കിടുമ്മൻ. ന. മുടക്കൻ.
കിടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കിടെ.) സ. ക്രി. ൧, ലഭിക്കുന്നു, കിട്ടുന്നു. ൨, കൂട്ടി സംബന്ധിച്ചു തൊടുന്നു.
കിടെപ്പു. ന. ൧, ലാഭം. ൨, കൂട്ടിത്തൊടുക.
കിടേശു. ന. ഒരു വകച്ചെടി.
കിട്ടം. ന. ൧, ഇരിമ്പുകീടൻ. ൨, മലം.
കിട്ടാക്കുററി. ന. കടംവീട്ടുവാൻ മുതലില്ലാത്തവൻ.
കിട്ടി. ന. ഇടുക്കുകോൽ.
കിട്ടിക്കോൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
കിട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കിട്ട.) സ. ക്രി. ലഭിക്കുന്നു, തനിക്കുള്ളതായി തീരുന്നു.
കിണം. ന. ൧, വ്രണവുമ്മററും ഉണങ്ങിയാലുണ്ടാകുന്ന തഴമ്പു. ൨, മുഴ.
കിണച്ചിൽ. ന. ൧, ശണ്ഠ. ൨, വേർപാടു. ൩, കൂട്ടിമുട്ടുക.
കിണയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കിണ.) അ. ക്രി. ൧, ശണ്ഠകൂടുന്നു. ൨, വേർപെടുന്നു. ൩, കൂട്ടിമുട്ടുന്നു.
കിണർ. ന. വെള്ളംകോരുന്നതിന്നു മുററത്തു വട്ടത്തിൽ കുഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ജലസ്ഥലം.
കിണിഹീ. ന. വലിയ കടലാടി.
കിണുകിണെ. അ. പതുക്കെപ്പതുക്കെ.
കിണുക്കം. ന. ൧, വണ്ണം. ൨, മണിയുടെ നാദം, കിലുക്കം.
കിണുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കിണുക്ക) സ. ക്രി. കിലുക്കുന്നു.
കിണുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കിണു.) അ. ക്രി. ൧, തടിക്കുന്നു ൨, ബലമുണ്ടാകുന്നു.
കിണുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കിണുങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, കിലുങ്ങുന്നു. ൨, മൂക്കുകൊണ്ടു സ്വരംവരുത്തിപ്പറയുന്നു.
കിണുപ്പു. ന. തടിപ്പു.
കിണ്ടത്തരം. ന. കിണ്ടാട്ടം.
കിണ്ടൻ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുതെപ്പു.
കിണ്ടപ്പൻ. ന. വണ്ണമുള്ളവൻ, ബലമുള്ളവൻ.
കിണ്ടം. ന. ൧, ഇച്ഛാഭംഗം. ൨, ദോഷം. ൩, ഭോഷത്വം.
കിണ്ടൽ. ന. ൧, ഇളക്കുക. ൨, ഒററു.
കിണ്ടാട്ടം. ന. ൧, ഒററു. ൨, വഞ്ചന.
കിണ്ടി. ന. വെള്ളം കുടിപ്പാനുള്ള വാലുള്ള ഒരു ഓട്ടുപാത്രം.
കിണ്ടുന്നു. ണ്ടി. വാൻ. (കിണ്ട.) സ. ക്രി. ഇളക്കുന്നു.
കിണ്ണൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **കിണ്ണം.** ന. കഞ്ഞികുടിപ്പാനുമ്മററുമുള്ള ഓട്ടുപാത്രം.
കിണ്ണംമുട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കിണ്ണംമുട്ട.) സ. ക്രി. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.
കിണ്ണാണം. ന. പിന്നെയും പിന്നെയും ചോദിക്കുക.
കിണ്ണാണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കിണ്ണാണി.) സ. ക്രി. അറിഞ്ഞതിനെത്തന്നെയും പിന്നെയും ചോദിക്കുക.
കിതവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ൧, ചതിവുള്ള. ൨, ഉപദ്രവിക്കുന്ന.
കിതവൻ. ന. ൧, ചൂതാളി. ൨, ഉമ്മത്തം.
കിനാവു. ന. സ്വപ്നം.
കിന്തമാം. അല്ലെങ്കിൽ, **കിന്തരാം.** അ. എന്തു. കിം. ഇതു സംശയത്തിലും വരും.
കിന്തു. അ. ൧, എന്നാൽ. ൨, പിന്നെയും, ഇനിയും, എന്തു.
കിന്ദേവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. നിരീശ്വരമായുള്ള.

കിന്നരൻ. ന. ഉപദേവകളിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കിന്നരം. ന. ഒരു വക വാദ്യം.
കിന്നരീ. ന. കിന്നരസ്ത്രീ.
കിന്നരേശൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
കിന്നു. അ. ൧, എന്തു. ൨, എങ്ങിനെ. ൩, ഇപ്രകാരം. ൪, പോലെ. ൫, പിന്നെയും.
കിമപി. അ. അല്പം.
കിമു. അ. എന്തു.
കിമുത. അ. ൧, ഏതു. ൨, സംശയം. ൩, അധികം. ൪, എന്തു. ൫, ആമൊ, അല്ലയൊ.
കിം. അ. ൧, എന്തു. ൨, സംശയത്തുങ്കൽ ചേൎത്തുപറയുന്നതു.
കിംപച. വി. (ചൻ, ചാ, ചം.) വി. ന. മുതൽ ചിലവിടാത്ത, ലുബ്ധുള്ള.
കിംപചാന. വി. (നൻ, നാ. നം.) വി. ന. ലോഭമുള്ള.
കിംപാക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി.ന. ഭോഷത്വമുള്ള.
കിംപാകം. ന. കാക്കത്തൊണ്ടി.
കിമ്പുരുഷൻ. ന. ഉപദേവകളിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കിംവദന്തി. ന. ജനങ്ങൾ പല ദിക്കിലും പറയുന്ന വൎത്തമാനം.
കിംവാ. അ. അല്ലെങ്കിൽ.
കിംശാരു. ന. നെല്ലിന്റെ ഓകു.
കിംശുകം. ന. പ്ലാശു.
കിംക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. അല്പകാലത്തെ സാരമില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്ന.
കിയതീ. അ. എത്ര.
കിയൽ. അ. എത്ര.
കിരണമാലി. ന. ആദിത്യൻ.
കിരണം. ന. രശ്മി.
കിരാതതിക്തം. ന. പുത്തരിച്ചുണ്ട.
കിരാതൻ. ന. കാട്ടാളൻ.
കിരാതം. ന. പുത്തരിച്ചുണ്ട, നിലവേപ്പു.
കിരാതി. ന. ൧, ഗംഗാദേവി. ൨, കാട്ടാളസ്ത്രീ. (മ) വെടിപ്പഴുതു.
കിരി. ന. പന്നി.
കിരിയം. ന. ശൂദ്രരിൽ പ്രധാനജാതി.
കിരിയാത്തു. ന. ഒരു വക മരുന്നു.
കിരീടപതി. ന. കിരീടംധരിച്ചരാജാവു.
കിരീടം. ന. രാജാവിന്റെ തലയിൽ അലങ്കരിക്കുന്ന ആഭരണം, മകുടം.
കിരീടി. ന. അൎജ്ജുനൻ.
കിരുകിരെ. അ. കരികിലയുടെ ശബ്ദം പോലെ.
കിരുകിരുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കിരുകിരു.) അ. ക്രി. കരികിലയിളകുംപോലെ ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു.
കിരുകിരുപ്പു. ന. കരികിലയിൽക്കൂടെ പ്രാണികൾ സഞ്ചരിച്ചാലുള്ള ശബ്ദം.
കില. അ. ൧, പോൽ. ൨, നിശ്ചയമില്ല എന്നു പറയേണ്ടുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ ചേൎക്കുന്നതു.
കിലാസം. ന. ചുണങ്ങു.
കിലാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. ചുണങ്ങുള്ള.
കിലിഞ്ജകം. ന. ൧, പയറു. ൨, മറ, തിര.
കിലുകില. അ. ൧, പാത്രങ്ങളൊ മറ്റൊ കൂട്ടിമുട്ടുന്ന ശബ്ദംപോലെ. ൨, ചിരി.
കിലുകിലുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കിലുകിലു.) സ. ക്രി. ചെറിയമണികളുടെ ശബ്ദം പോലെ ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു.
കിലുകിലുപ്പു. ന. കിലുക്കുന്ന ശബ്ദം.
കിലുക്കു. ന. ൧, പൈതങ്ങളുടെ ഒരു മാതിരിക്കളിക്കോപ്പു. ൨, കിലുക്കൽ, കിലുക്കുക.
കിലുക്കം. ന. കിലുങ്ങുക.
കിലുക്കാമ്പുട്ടിൽ. ന. ഒരുമാതിരി ചെടി.
കിലുക്കുവടി. ന. കിലുങ്ങുന്ന വടി.
കിലുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കിലുങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, മണിയിൽനിന്നു ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു. ൨, ഏകദേശം മണിയുടെ ശബ്ദം പോലെ ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു. **കിലുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
കില്ബിഷം. ന. ൧, പാപം. ൨, കുററം.
കില്ലു. ന. സംശയം.
കിശലം. ന. തളിരു.
കിശോര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ബാല്യമുള്ള, ബാലതയുള്ള.
കിഷ്കിന്ധ. ന. രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന വാനരന്മാരുടെ രാജധാനി, ഒരു മല.
കിഷ്കു. ന. ൧, ഒരുമുളം. ൨, ഒരുചാൺ. ൩, കൈ.
കിസലയം. ന. തളിരു.
കിള. ന. ൧, കിളെക്കുക. ൨, കുളന്തൊണ്ടികളുടെ ഒരു കണക്കു.
കിളമ്പൽ. ന. കരേററം, വൎദ്ധന.
കിളമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (കിളമ്പ.) അ. ക്രി. കരേറുന്നു, മേല്പോട്ടു വൎദ്ധിക്കുന്നു.
കിളരം. ന. ഉയരം, പൊക്കം.
കിളരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (കിളർ.) അ. ക്രി. ൧, വളരുന്നു. ൨, പൊങ്ങുന്നു.
കിളൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (കിളർ.) അ. ക്രി. ൧, കിളാവുപിടിക്കുന്നു. ൨, കിളാവു ചുവെക്കുന്നു.
കിളൎച്ച. ന. ഉയൎച്ച, പൊക്കം.
കിളൎത്തുന്നു. ൎത്തി. വാൻ. (കിളൎത്ത.)

സ. ക്രി. പൊക്കുന്നു, ഉയർത്തുന്നു.
കിളപ്പ്. ന. കിളാവു.
കിളറുന്നു. റി. വാൻ. (കിളർ.) അ. ക്രി. ൧, ഇളകുന്നു. ൨, പൊടിപൊങ്ങുന്നു.
കിളാവു. ന. കിളർ, ചെമ്പിനും മററുമുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി കറ.
കിളാവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കിളാവി.) അ. ക്രി. കിളർക്കുന്നു, ഓടുചെമ്പു ഇങ്ങനെയുള്ളതിൽ ഒരു മാതിരി കറയുണ്ടാകുന്നു.
കിളി. ന. ഒരു വക പച്ച നിറമുള്ള പക്ഷി.
കിളിക്കത്തി. ന. അടയ്ക്കാക്കത്തി.
കിളിച്ചിൽ. ന. തളിരു.
കിളിഞ്ഞിൽ. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
കിളിപ്പാട്ടു. ന. എഴുത്തച്ചൻ പാട്ടു.
കിളിപ്പെട. ന. പെങ്കിളി.
കിളിമൂക്കു. ന. ഏട്ടുചരടേൽ കെട്ടുന്നതിനു ഓലകൊണ്ടൊമറെറാ ഉണ്ടാക്കുന്നതു.
കിളിമൊഴി. ന. ൧, കിളിപോലെ പറയുന്നവൾ. ൨, കിളിയുടെ വാക്കു.
കിളിവാക്കെട്ടു. ന. മരത്തിന്റെ രണ്ടു കവരം കൂടെ കൂടിനില്ക്കുന്നതു.
കിളിവാതിൽ. ന. ഭവനത്തിന്റെ ഭിത്തിയിൽ പൊക്കത്തിൽ വെക്കുന്ന കൊച്ചു വാതിൽ.
കിളുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കിളു.) അ. ക്രി. മുളെക്കുന്നു.
കിളുന്നു. ന. തളിരു.
കിളുപ്പു. ന. വിത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന മുള.
കിളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കിളെ.) സ. ക്രി. തൂമ്പാകൊണ്ടു മണ്ണുവെട്ടിമാററുന്നു.
കിള്ളൽ. ന. നുള്ളിപ്പറിക്കുക.
കിള്ളുന്നു. ള്ളി. വാൻ. (കിള്ള.) സ. ക്രി. നുള്ളിപ്പറിക്കുന്നു.
കിഴക്കു. ന. സൂൎയ്യൻ ഉദിക്കുന്ന ദിക്കു.
കിഴക്കൻ. വി. കിഴക്കേദിക്കിലുള്ള, കിഴക്കേ ദിക്കിൽനിന്നു വരുന്ന.
കിഴക്കിനി. ന. നാലുകെട്ടായുള്ള ഭവനത്തിന്റെ കിഴക്കേ കെട്ടു.
കിഴങ്ങു. ന. ചിലവള്ളികളുടെയും മററും ചുവട്ടിൽനിന്നു മണ്ണിന്റെ അടിയിലോട്ടുണ്ടാകുന്ന സാധനം, കന്ദം.
കിഴങ്ങൻ. ന. വിഡ്ഢി, ഭോഷൻ.
കിഴിപ്പു. ന. അധികമോടുകയോ മറെറാ ചെയ്താൽ നെഞ്ചിലുണ്ടാകുന്ന ഇളക്കവും അധികശ്വാസവും.
കിഴവൻ. ന. അധികംവയസ്സു ചെന്നവൻ, വൃദ്ധൻ, മൂപ്പൻ.
കിഴവി. ന. അധികം വയസ്സുചെന്നവൾ, വൃദ്ധ.
കിഴി. ന. ൧, മണലോ അരിയോ പണമോ വല്ലതും തുണിയിൽ ഉരുട്ടിക്കെട്ടിയതു. ൨, സമൂഹബ്രാഹ്മണരുടെ മുതലിടപെട്ട അധികാരം. ൩, വൈദ്യന്മാർ ചെയ്യുന്ന ഒരു ചികിത്സ.
കിഴിക്കാരൻ. ന. പാദേശികളായ സമൂഹബ്രാഹ്മണരുടെ അധികാരി.
കിഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കിഴി.) സ. ക്രി. ൧, ചിലതിന്റെ തോലുരിക്കുന്നു. ൨, കണക്കിൽ തള്ളിയെഴുതുന്നു. ൩, തുളെക്കുന്നു.
കിഴിക്കെട്ടു. ന. തുണിയിൽ ഉരുട്ടിക്കെട്ടിയതു.
കിഴിച്ചിൽ. ന. അധികം ആശ്രയിച്ചു പറകയും മററും.
കിഴിപ്പു. ന. ൧, തോലുരിപ്പു. ൨, കണക്കിൽ തള്ളിയെഴുതുക. ൩, തുളെക്ക.
കിഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കിഴി.) അ. ക്രി. തുളെയുന്നു. സ. ക്രി. ൧, ഉരിയുന്നു. ൨, ആശ്രയിക്കുന്നു.
കിഴിവു. ന. കിഴിപ്പു.
കിഴിശ്ശീല. ന. കിഴികെട്ടുന്നതിനുള്ള ശീല, ഒരു മാതിരിമടിശ്ശീല.
കിഴുകാനെല്ലി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കിഴുക്കു. ന. കൈചുരുട്ടിവിരലിന്റെ മുട്ടുകൊണ്ടു തലയിൽ ഇടിക്കുക.
കിഴുക്കാന്തുക്കു. ന. ൧, തലകീഴായിട്ടു. ൨, മലയുടെ ചരിവു.
കിഴുക്കാമ്പാടു. അ. തലകീഴായിട്ടു.
കിഴുക്കില. ന. കറിവിളമ്പുന്ന ഇല.
കിഴുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കിഴുക്ക.) സ. ക്രി. കൈചുരുട്ടിമുട്ടുകൊണ്ടു തലയിൽ ഇടിക്കുന്നു.
കിഴുത്ത. ന. പാത്രത്തിന്റെയും മററും ചെറിയ ഭാരം, ഓട്ടു.
കിഴെക്കാ. ന. ഒരു മാതിരിവള്ളിക്കിഴങ്ങു, ഒരു മാതിരി കാച്ചിൽ.
കിഴെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കിഴെ.) അ. ക്രി. അധികം ഓടുകയാൽ മാൎവ്വത്തു ഇളക്കവും ശ്വാസവൎദ്ധനവുമുണ്ടാകുന്നു.
കിറച്ചിൽ. ന. ഇടച്ചിൽ.
കിറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കിറ.) അ. ക്രി. ൧, പൊരുതുന്നു. ൨, പുറകോട്ടുവലിക്കുന്നു.
കിറിണി. ന. കിക്കിളി.
കിറുകിണ്ണിപ്പാല. ന. ഒരു വക മരം.
കിറുകിറുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കിറുകിറു.) അ. ക്രി. ഒരു മാതിരി ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു.
കിറുകിറുപ്പു. ന. കതകും കട്ടിളയും കൂട്ടിയുരെഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.
കിറുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കിറു.) സ. ക്രി. എഴുത്തിനെ വിലക്കുന്നു.
കിറുതു. ന. നിഗളം.

കീ

കീ. അ. പക്ഷികളുടെ ശബ്ദംപോലെ.
കീകസം. ന. ക, അസ്ഥി. ഉ; അലക.
കീകസാന്തകൻ. ന. രാക്ഷസൻ.
കീചകൻ. ന. ഭാരതത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന ഒരു മല്ലൻ.
കീചകം. ന. തുമ്പിയുടെ മുള.
കീടക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, കുടുപ്പമുള്ള. ഉ, സ്നേഹമില്ലാത്ത.
കീടകം. ന. ക, പുഴവു. ഉ, വൈശ്യസ്ത്രീയിൽ ജനിച്ച രാജപുത്രൻ.
കീടഘ്നം. ന. ഗന്ധകം.
കീടജം. ന. ക, പട്ടുനൂൽ, പട്ട. ഉ, കോലരക്ക.
കീടം. ന. ക, പുഴവു. ഉ, വണ്ട. ന, വൃശ്ചികരാശി. (മ) ഇരിമ്പുകീടം.
കീടോൻ. ന. ഒരുവക കാട്ടുകിഴങ്ങു.
കീനാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ക, കൃശിച്ചെയ്യുന്ന. ഉ, ദുരാഗ്രഹമുള്ള.
കീനാശൻ. ന. യമൻ.
കീരം. ന. കിളി.
കീരി. ന. ഒരു വക ചെറിയ കാട്ടുജന്തു.
കീരിക്കിഴങ്ങു. ന. വിക്ഷത്തിനുള്ള ഒരു വക മരുന്നു.
കീർത്തനം. ന. ക, വാക്കു. ഉ, സങ്കീർത്തനം, പാട്ടു.
കീർത്തി. ന. യശസ്സു, നന്മകൊണ്ടുള്ള പ്രസിദ്ധി.
കീർത്തികേടു. ന. ഒക്കീർത്തി.
കീർത്തിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (കീർത്തി.) സ. ക്രി. ക, പറയുന്നു. ഉ, സ്തുതിക്കുന്നു.
കീർത്തിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.ന. ക, കീർത്തിക്കപ്പെട്ട. ഉ, ചൊല്ലപ്പെട്ട. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
കീർത്തിപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കീർത്തി.) അ. ക്രി. പ്രസിദ്ധപ്പെടുന്നു.
കീർത്തിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. കീർത്തിയുള്ള.
കീലു. ന. ചൈതന്യവും ബലക്കുറവും കൂടെക്കൂട്ടി ഉരുക്കിയതു.
കീലകം. ന. പശുവിനെ കെട്ടുന്ന കുറ്റി.
കീലം. ന. ക, ജ്വാല. ഉ, അല്പം. ന, കുറി. ര, ആപ്പു. ള, ആണി. ന, മരക്കുന്തം.
കീലരന്ധ്രം. ന. ആണിത്തുള.
കീലാലം. ന. ക, വെള്ളം. ഉ, രക്തം.
കീലിത. വി. (രൻ, താ, തം.) വി. ന. ബന്ധിക്കപ്പെട്ട.
കീശപഞ്ഞി. ന. വലിയകടലാടി.
കീശം. ന. കുരങ്ങു.
കീഴ്. അ. ക, താഴെ. ഉ, പണ്ടേ.
കീഴടങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കീഴ്.) അ. ക്രി. തന്റെ ശാസനയെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു. കീഴടക്കുന്നു. സ. ക്രി.
കീഴ്ധികാരം. ന. പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ താഴെയുള്ള ഉദ്യോഗം.
കീഴ്പുര. ന. മന്ത്രിരിയിൽ പാതി.
കീഴ്പുരയ്യാണി. ന. അരെക്കാണിയുടെ മുന്തൂറിരുപതിൽ ഒരംശം.
കീഴ്പുരമ. ന. മുന്തിരികൊണ്ടുനല്ലതു വങ്കു വച്ചതിൽ ഒരു പങ്കു, അരമയുടെ മുന്തൂറിരുപതിൽ ഒരു പങ്കു.
കീഴ്പാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (കീഴ്.) അ. ക്രി. കീഴടങ്ങുന്നു. കീഴ്പാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
കീഴ്പാണ്ടു. ന. കഴിഞ്ഞ സംവത്സരം, കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ.
കീഴ്പാൾ. ന. പ്രമാണിയുടെ വരുതിക്കു നടക്കുന്നവൻ.
കീഴ്പിട്ടു. ന. താഴെ.
കീഴ്പിലെ. അ. ക, കഴിഞ്ഞ. ഉ, താഴത്തെ. ന, പണ്ടത്തെ.
കീഴ്പിൽ. അ. ക, പണ്ടേ. ഉ, താഴെ.
കീഴ്പ്പച്ചവടക്കാരൻ. ന. വലിയ കച്ചവടക്കാരന്റെ ആളായിട്ടു കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവൻ.
കീഴ്പ്പച്ചവടം. ന. വലിയ മുതലാളിയോടു കൂടെ വാങ്ങിച്ചും അവന്റെ ആളായിട്ടും ചെയ്യുന്ന കച്ചവടം.
കീഴ്പ്പടി. വി. പണ്ടത്തെ. ന. കുടിശ്ശിക.
കീഴ്പ്പണക്കു. ന. ഒന്നിൽ കുറഞ്ഞകണക്കു.
കീഴ്പ്പാണി. ന. മുന്തിരിയുടെ എണ്ണത്തിൽ ഒരു പങ്കു, കാണിയുടെ മുന്തൂറിരുപതിലൊരംശം.
കീഴ്പ്പാത്തുക്കു. അ. കീഴ്പ്പമ്പാട്ടു.
കീഴ്പ്പാമ്പാട്ടു. അ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കീഴ്പാൽ. ന. ക, ഒരു കീഴ്പ്പണക്കു. ഉ, തോക്കിന്റെ ചാപ്പ.
കീഴ്പ്പുട്ടം. ന. സമ്പ്രതിപ്പിള്ളയുടെ താഴെയുള്ള കണക്കെഴുത്തുകാരൻ, കീഴ്പ്പുട്ടം പിള്ള,
കീഴ്പ്പാതി. ന. നീചജാതി, തീണ്ടലുള്ള ജാതിക്കാരൻ.
കീഴ്പ്പുരം. വി. രണ്ടാന്തരം, വിലകുറഞ്ഞ.
കീഴ്പ്പൈ. ന. ക, കൊച്ചുതൈ. ഉ, ചെറിയതെങ്ങിൻതൈ.
കീഴ്പ്പാളിൽ. അ. കഴിഞ്ഞ കാലത്തിൽ.
കീഴ്പ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കീഴ്പ്പെട്ട.) അ. ക്രി. കീഴാകുന്നു. കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.

കീഴ്പ്പെട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, **കീഴ്പ്പോട്ടു.** അ. താഴയോട്ടു.

കീഴ്മൎയ്യാദ. ന. മുൻപിനാലേയുള്ള മുറ, പണ്ടത്തെ ചട്ടം.

കീഴ്മാടമ്പു. വി. ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെ താഴെയുള്ള പ്രഭുത്വം.

കീഴ്മാടമ്പി. ന. ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെ വരുതി അനുസരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ചെറിയ പ്രഭു.

കീഴ്മാറി. ന. മാററു കുറെഞ്ഞ പൊന്നു.

കീഴ്മുക്കാൽ. ന. മുന്തിരിയുടെ മുക്കാൽ ഭാഗം.

കീഴ്മുന്തിരി. ന. മുന്തിരികൊണ്ടു മുന്നൂററിരുപതു പങ്കു വച്ചതിൽ ഒരു പങ്കു, ഒന്നു കൊണ്ടു ലക്ഷത്തീരായിരത്തു നാനൂറു പങ്കു വച്ചതിൽ ഒരു പങ്കു.

കീഴ്ദേൽ. അ. കീഴെയും മേലെയും.

കീഴ്ലോകം. ന. പാതാളലോകം.

കീഴ്പയർ. ന. വയററിന്റെ പാതിക്കു താഴെയുള്ള ഭാഗം, അടിവയർ.

കീഴ്പ്പാക്കു. ന. ൧, താണജാതിക്കാരുടെ വാക്കു. ൨, ശകാരം.

കീഴ്പ്പിചാരം. ന. കീഴധികാരം, രണ്ടാമന്റെയും മററും അധികാരം.

കീഴ്ശാന്തി. ന. മേൽശാന്തിക്കാരന്റെ താഴെയുള്ള ശാന്തിക്കാരന്റെ വേല.

കീഴ്ശാന്തിക്കാരൻ. ന. മേൽശാന്തിക്കാരന്റെ താഴത്തെ ശാന്തിക്കാരൻ.

കീറൽ. വി. കീറിയ.

കീറൽ. ന. ൧, ചീന്തൽ. ൨, വെട്ടിനിളത്തിലെടുക്കുക. ൩, കീറിവേർതിരിക്കുക.

കീറാമുട്ടി. ന. ൧, പ്രയാസമുള്ള വ്യവഹാരം. ൨, കീറുവാൻ പ്രയാസമുള്ള വിറകു.

കീറുന്നു. വി. വാൻ. (കീർ.) സ. ക്രി. ൧, ചീന്തുന്നു. ൨, പിളൎക്കുന്നു ൩, പോറുന്നു. **കീറിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

കീററു. ന. പിളപ്പു, കീറിവേർതിരിച്ചെടുത്ത പങ്കു.

കു.

കു. ന. ഭൂമി.

കു. അ. ഇതു ചില സംസ്കൃതവാക്കുകളുടെ ആദിയിൽ വരുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ അൎത്ഥങ്ങൾ വരും. ൧, പാപം. ൨, നിന്ദ്യം. ൩, അല്പം. ൪, വിരോധം.

കുകര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചൊങ്കുകയുള്ള.

കുകൎമ്മ. വി. (ൎമ്മൻ, ൎമ്മാ, ൎമ്മം.) വി. ന. ദുഷ്കൎമ്മംചെയ്യുന്ന.

കുകുന്ദരം. ന. ഓമൽക്കുഴി.

കുകുരം. ന. ൧, നായു. ൨, തൂണിയാങ്കം.

കുക്കുലം. ന. കുററികൊണ്ടു നിറെഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുഴി. ൨, ഉമിത്തീ. ൩, കവചം.

കുക്കുടപുടം. ന. ലോഹാദികളെ സിന്ദൂരിക്കുന്നതിന്നു തീയിടുന്നതിന്റെ ഒരു കണക്കു.

കുക്കുടം. ന. പൂവങ്കോഴി, കോഴി. ൨, മയില്ക്കോഴി.

കുക്കുടശിഖ. ന. ൧, കുയമ്പപ്പൂവു. ൨, കോഴിപ്പൂവു.

കുക്കുടി. ന. ൧, പിടക്കോഴി. ൨, പല്ലി.

കുക്കുഭം. ന. കാട്ടുകോഴി.

കുക്കുരം. ന. ൧, നായു. ൨, തൂണിയാങ്കം.

കുക്കുരി. ന. പെണ്ണുട്ടി.

കുഗമളം. അല്ലെങ്കിൽ, **കുട്മളം.** ന. പൂവുണ്ടാകുന്നതിന്നുള്ള മൊട്ടു.

കുങ്കുമപ്പട്ട. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.

കുങ്കുമപ്പൂ. ന. കാശ്മീർ ദേശത്തുള്ള ഒരു മാതിരി ചുവന്ന പൂവു.

കുങ്കുമപ്പൊടി. ന. കുങ്കുമപ്പൂവിൽനിന്നെടുക്കുന്ന പൊടി, കുങ്കുമം.

കുങ്കുമം. ന. ൧, കാശ്മീർ ദേശത്തുള്ള ഒരു മാതിരിപ്പൂവിൽനിന്നു എടുക്കുന്ന ചുവന്ന പൊടി. ൨, ഒരു മാതിരി ചുവന്നുള്ള കുറിക്കൂട്ടു.

കുങ്കുമവൎണ്ണം. ന. ചുവപ്പു.

കുചന്ദനം. ന. ൧, രക്തചന്ദനം. ൨, ചപ്പങ്ങം.

കുചം. ന. മുല.

കുചര. വി (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, ദുൎന്നടപ്പുള്ള. ൨, ചീത്തവാക്കു പറയുന്ന.

കുചാഗ്രം. ന. മുലക്കണ്ണു.

കുചേല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രമുള്ള.

കുചേലം. ന. പാടക്കിഴങ്ങു.

കുചേലി. ന. പാടക്കിഴങ്ങു.

കുജൻ. ന. ചൊൎവ്വാ.

കുജം. ന. വൃക്ഷം.

കുജംഭില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. വ്യാജം ചെയ്യുന്ന, കള്ളമുള്ള.

കുഞ്ചം. ന. പട്ടുതൊങ്ങൽ.

കുഞ്ചി. വി. ചെറിയ.

കുഞ്ചി. ന. ൧, പിൻകഴുത്തു. ൨, ചെറുപ്പം.

കുഞ്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വളെക്കപ്പെട്ട, വളെഞ്ഞ.

കുഞ്ചിക്കുഴി. ന. പിൻ കഴുത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള തടം.

കുഞ്ഞുക്കുട്ടക്കാരൻ. ന. തിരുവിതാംകൂറ് രാജാവിന്റെ പട്ടാളത്തിൽ ശിപായി.

കുഞ്ഞുക്കുട്ടം. ന. തിരുവിതാംകൂറ് രാജാവിന്റെ പട്ടാളം.

കുഞ്ഞൂന്നു. ഞി. വാൻ. (കുഞ്ഞു.) അ.ക്രി. കുനിയുന്നു.

കുഞ്ഞം. ന. ക, വള്ളികൊട്ട. ഖ, ആന കൊമ്പു. ന, താടിയെല്ല.

കുഞ്ഞരം. ന. ആന.

കുഞ്ഞരാശനം. ന. അരയാൽ.

കുഞ്ഞലം. ന. കാടി.

കുഞ്ഞു. ന. ക, പൈതൽ, കുട്ടി. ഖ, ചെറുതു.

കുഞ്ഞാക്കുഞ്ഞിരുട്ട. ന. ക്രിരുട്ട.

കുഞ്ഞമ്മ. ന. മാടമ്പികളുടെ സ്ത്രീ.

കുട. ന. ഒഴയിലും മഴയും തടുപ്പാനായി ഓല ശീല കടലാസു ഇവകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.

കുടകൻ. ന. ക, ഒരു പച്ചമരുന്നു. ഖ, കുടകമലയിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന രാജാവു.

കുടകപ്പാല. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.

കുടകരാജ്യം. ന. കുടകുനെറ രാജ്യമായിരുന്ന പ്രദേശം.

കുടക്കാരൻ. ന. ക, കുട എടുത്തുനടക്കുന്നവൻ. ഖ, കുടപിടിക്കുന്ന ശിക്ഷ്യൻ. ന, കുടംകൊണ്ടു നടക്കുന്നവൻ.

കുടക്കാൽ. ന. കുടയിൽ പിടിക്കുന്നതിനുള്ള തണ്ടു.

കുടക്കൂലി. ന. ക, കുടയോ കുടമോ മറെറാരുത്തനോടു വാങ്ങിച്ചാൽ കൊടുക്കുന്ന കൂലി. ഖ, മറെറാരുത്തന്റെ വീട്ടിനു കൊടുക്കുന്ന കൂലി.

കുടങ്കം. ന. മേല്പുര.

കുടങ്ങൽ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, കുടകൻ.

കുടച്ചിൽ. ന. കുലുക്കൽ.

കുടച്ചം. അല്ലെങ്കിൽ, കുടഞ്ഞം. ന. കുടകപ്പാല.

കുടന്നടം. ന. ക, പലകപ്പയ്യാനി. ഖ, കഴിമുത്തെങ്ങു.

കുടപ്പന. ന. കുടകെട്ടുവാൻ ഓല ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരിപ്പന.

കുടപ്പായൽ. ന. വെള്ളത്തിലെ ഒരു മൃതരിപ്പായൽ.

കുടമ്പുളി. ന. ക, ഒരു വൃക്ഷം. ഖ, അതിന്റെ കായ.

കുടം. ന. ക, വെള്ളം കോരുന്നതിനുമറ്റുമുള്ള ഒരു മാതിരി പാത്രം, മങ്കുടം. ഖ, ചെപ്പുകുടം. ന, കലശക്കുടവുമറ്റും. ര, വാഴ പന മുതലായിട്ടു ചിലതിനുണ്ടാകുന്ന പൂക്കുല.

കുടമുല്ല. ന. ഒരു വക മുല്ല.

കുടയാണി. ന. മുകൾ പരന്ന ആണി.

കുടയുന്നു. ഞു. വാൻ. (കുട.) സ. ക്രി. കുലുക്കുന്നു. കുടയിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

കുടരം. ന. കടകോൽ തണ്ടു.

കുടർ. ന. മനുഷ്യരുടെയും മറ്റും വയറിലിരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി മാംസം, കുടൽ.

കുടർമാല. ന. കുടൽ.

കുടവാതം. ന. കുടലിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു രോഗം.

കുടലേറാറം. ന. കുടൽ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു മേല്പോട്ടു കേറുക.

കുടൽ. ന. കുടർ.

കുടൽച്ചുരുക്കി. ന. ഒരു വക മരുന്നു.

കുടവയറൻ. വി. ന. കുടംപോലെവയറുള്ളവൻ.

കുടവയർ. ന. കുടംപോലെയുള്ള വയറു.

കുടി. ന. ക, വെള്ളവുംമറ്റും കുടിക്കുക. ഖ, മദ്യപാനം. ന, പ്രജ. ര, വീടു, പാക്. ൫, കൊഴുവൻ. ൬, കുഡുംബം. ൭, ഭാഗ്യ. (സം.) ക, ഭവനം. ഖ, ശരീരം.

കുടിഒഴിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (കുടി.) സ. ക്രി. ക, പാർക്കുന്ന സ്ഥലം ഒഴിവാക്കുന്നു. ഖ, ചിലർ ഭാഗ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

കുടികൾ. ന. ക, പ്രജകൾ. ഖ, ഭവനങ്ങൾ.

കുടികല്യാണം. ന. കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടു മണവാളന്റെ വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്ര.

കുടിക്കുട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കുടി.) സ. ക്രി. അടിമകൾ കല്യാണം കഴിക്കുന്നു.

കുടികെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (കുടി.) സ. ക്രി. പ്രജകളെയോ വീട്ടുകളെയോ നശിപ്പിക്കുന്നു.

കുടികെടു. ന. അടിമകാരുടെ കല്യാണം.

കുടികെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാ. (കുടി.) സ. ക്രി. അടിമക്കാർ കല്യാണം കഴിക്കുന്നു.

കുടികേടു. ന. പ്രജകൾക്കുപദ്രവം, കുടിനാശം.

കുടികൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കുടി.) അ. ക്രി. ഭവനത്തിൽ പാർക്കുന്നു.

കുടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (കുടി.) സ. ക്രി. വെള്ളമായിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ വായിലൊഴിച്ചിറക്കുന്നു, പാനംചെയ്യുന്നു.

കുടിച്ചാരം. ന. കുടൽപ്പുണ്ണു.

കുടിഞ്ഞ. ന. കാളക്കിടാക്കളെ സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം.

കുടിഞ്ഞിൽ. ന. ൧, കുടിഞ്ഞ. ൨, കുടിൽ, ചെറിയ വീടു.

കുടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വളെഞ്ഞ.

കുടിദ്രോഹം. ന. രാജാവോ മന്ത്രിയോ പ്രജകളെ ഉപദ്രവിക്ക.

കുടിപതി. ന. വീട്ടെജമാനൻ.

കുടിപുറപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കുടി.) അ. ക്രി. വീടുവിട്ടുപോകുന്നു.

കുടിപുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

കുടിപൂകൽ. ന. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു പോകുക.

കുടിപ്പക. ന. കുഡുംബത്തോടുകൂടെയുള്ള ശണ്ഠ.

കുടിപ്പഴി. ന. കുടിപ്പക.

കുടിപ്പററു. ന. പണ്ടാരവകെക്കു ചെല്ലുവാനുള്ള കരം വകയിൽനിന്നും കണക്കെഴുതാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കുടികളിൽനിന്നു പററുന്ന ദ്രവ്യം.

കുടിമ. ന. പാർക്ക, മറെറാരുത്തന്റെ വസ്തു കൊണ്ടു ജീവിക്ക.

കുടിമരിക്കം. ന. കുടികളുമായിട്ടുള്ള ഇണക്കം.

കുടിമരിങ്ങു. ന. കുടിമരിക്കം.

കുടിമരിങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കുടി.) അ. ക്രി. ഇണങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു.

കുടിമാറുന്നു. റി. വാൻ. (കുടി.) അ. ക്രി. ൧, പശുക്കിടാക്കൾക്കുംമററുംമുല കുടിമാറുന്നു. ൨, ഭവനം മറെറാരു ദിക്കിലാക്കിപ്പാർക്കുന്നു.

കുടിമാററം. ന. കുടിമാറുക.

കുടിയൻ. ന. മദ്യപാനി.

കുടിയാൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **കുടിയാനവൻ.** ന. ൧, വീട്ടുകാരൻ. ൨, പാട്ടം കൊടുക്കുന്നവൻ.

കുടിയായ്മ. ന. ൧, പാർക്കുന്ന സ്ഥലം. ൨, കുടിയാന്റെ അവസ്ഥ.

കുടിയിരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കുടി.) അ. ക്രി. പുരവെച്ചു പാർക്കുന്നു.

കുടിയിരിപ്പു. ന. ൧, പുരവെച്ചു പാർക്കുക. ൨, കുടിശ്ശിക.

കുടില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, വളവുള്ള. ൨, ചതിവുള്ള. **കുടിലത.** ഗു. ന. ൧, വളവു. ൨, ചതിവു.

കുടിൽ. ന. കച്ചവടത്തിനായിട്ടും മററും ചെറുതായിട്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ പുര, മാടപ്പുര.

കുടിവരവു. ന. ൧, കുടിയാനവന്മാരിൽനിന്നുള്ള വരവു. ൨, കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ വരവു.

കുടിവഴക്കു. ന. ൧, കുടികൾതമ്മിലുള്ള വഴക്കു. ൨, പുലയരുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീകളെ കുറിച്ചുണ്ടാകുന്ന തർക്കം.

കുടിവററുന്നു. ററി. വാൻ. (കുടി.) അ. ക്രി. നാല്ക്കാലികളുടെ കറവ മാറുന്നു.

കുടിവാങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കുടി.) അ. ക്രി. മാറിപ്പാർക്കുന്നു.

കുടിവില. ന. കുടികളിൽ നടപ്പായി വില്ക്കുന്ന വില.

കുടിവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുടി.) സ. ക്രി. കല്യാണംകഴിച്ച ഭാര്യയെ തന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു.

കുടിശോധന. ന. സർക്കാരിൽനിന്നും കുടികളിൽ ശോധന ചെയ്യിപ്പിക്കുക.

കുടിശ്ശിക. ന. കരംവകയിൽനിന്നും കൊടുക്കാതെ കുടിയാന്റെ പററിൽ നില്ക്കുന്ന ദ്രവ്യം.

കുടീ. ന. ൧, ഭാര്യ. ൨, ഭവനം, ഇരിപ്പിടം.

കുടീരം. ന. കുടിൽ.

കുടുകുടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കുടുകുടു.) അ. ക്രി. കുടുകുടെ ശബ്ദിക്കുന്നു.

കുടുകുടുപ്പു. ന. കുടുക്കയിൽ കല്ലൊ മറെറാ ഇട്ടുകുലുക്കിയാലുള്ള ശബ്ദം.

കുടുകുടെ. അ. വാ ചുരുങ്ങിയ പാത്രത്തിൽകൂടെ വെള്ളം ഒഴുകുന്ന ശബ്ദം.

കുടുക്കു. ന. ൧, കുരുക്കു, ൨, കുടുക്കിടുക. ൩, ഇടുക്കു.

കുടുക്ക. ന. ൧, കൊച്ചുവായുള്ള പാത്രം, ചുരക്കുടുക്കയും മററും. ൨, തലയോടു.

കുടുക്കം. ന. ൧, അകപ്പെടുക. ൨, കുടുങ്ങുക.

കുടുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കുടുക്ക.) സ. ക്രി. ൧, കുടുക്കിലാക്കുന്നു, കുരുക്കിലകപ്പെടുവിക്കുന്നു. ൨, കഠിനമുള്ള വസ്തു പാത്രത്തിലിട്ടു കുലുക്കുന്നു.

കുടുങ്കകം. ന. വള്ളിക്കുടിൽ.

കുടുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കുടുങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, കുരുക്കിൽ അകപ്പെടുന്നു. ൨, അകപ്പെടുന്നു. ൩, കുലുങ്ങുന്നു. ൪, കുടുക്കയിൽ കല്ലൊ മറെറാ ഇട്ടു കുലുക്കുമ്പോൾ ഉള്ള ശബ്ദംപോലെ ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നു.

കുടുമ. ന. ൧, കതകിന്റെ താഴെയും മുകളിലുമുള്ള പുജ്ജം. ൨, ഇന്ദുക്കാരിൽ പുരുഷന്മാർ ക്ഷൌരം ചെയ്യിക്കുമ്പോൾ മിച്ചമായിട്ടു നിറുത്തുന്ന തലമുടി.

കുടുമത്തുള. ന. കുടുമ ചെലുത്തുന്നതുള.

കുടുമി. ന. ഹിന്തുക്കാരുടെ കുടുമ.

കുടുമ്മിക്കാരൻ. ന. ഇടിയൻ.

കുടുമ്മിച്ചാത്തൻ. ന. ഒരു മാതിരി പ്പക്ഷി.

കുട്ടമ്മിച്ചെട്ടി. ന. കുട്ടമ്മിക്കാരൻ.
കുട്ടമ്മിയവിൽ. ന. ഇടിയനരണ്ടാക്കുന്ന അവിൽ.
കുട്ടസ്സ. വി. ഇടകുറഞ്ഞ, സ്ഥലവിസ്താരം കുറഞ്ഞ.
കുട്ടി. ന. ക, വിരൽകൊണ്ടു മറെറാരുത്തന്റെ തലയിൽ ഇടിക്കുക. ഫ, കൈചുരുട്ടി മറെറാരുത്തനെ ഇടിക്കുക.
കുട്ട. ന. ക, പെണ്ണുണ്ണി. ഫ, കുറുക്കൻ.
കുട്ടകം. ന. ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി പാത്രം.
കുട്ടനം. ന. ചതെക്കുക.
കുട്ടനാട്. ന. അമ്പലപ്പുഴ മുതലായ പ്രദേശം.
കുട്ടൻ. ന. ക, ഒരു മത്സ്യം. ഫ, ചെറുക്കൻ. ന, കുറുക്കൻ.
കുട്ടാകം. ന. ചതവു, ഇടി.
കുട്ടാടൻ. ന. മകരത്തിൽ കൊയ്യുന്ന ഒരു വകനെല്ല്.
കുട്ടി. ന. ക, മൃഗങ്ങളുടെയും മറും കുഞ്ഞു. ഫ, പട്ടക്കുട്ടി.
കുട്ടിക്കരണം. ന. തലനിലത്തു കുത്തി ശരീരം മറിക്കുക.
കുട്ടിച്ചാരത്തൻ. ന. ഒരു മാതിരി സേവാമൂർത്തി.
കുട്ടിച്ചുവരു. ന. ക, ഇടിഞ്ഞമതിൽ. ഫ, നാശം.
കുട്ടിനീ. ന. വേശ്യയിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളവൾ.
കുട്ടിമം. ന. ക, പട്ടക്കുപ്പെട്ടസ്ഥലം. ഫ, കുടിൽ.
കുട്ടിയിടുന്ന. ട്ട. വാൻ. (കുട്ടി.) അ. ക്രി. മൃഗങ്ങൾ പ്രസവിക്കുന്ന.
കുട്ടിസ്സഞ്ചി. ന. മടിശ്ശീല.
കുട്ടീശ്വരം. ന. നാശം.
കുട്ടുന്ന. ട്ടി. വാൻ. (കുട്ട.) സ. ക്രി. ഇടിക്കുന്ന, വിരൽകൊണ്ടു തലയിൽ ഇടിക്കുന്ന, കിഴിക്കുന്ന.
കുട്ടുപ്പായൽ. ന. കൂടപ്പായൽ.
കുട്ടുപ്പാള. ന. പാളകുത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പാത്രം.
കുടുമ്മം. ന. പൂവിനു കാരണമായ മൊട്ട.
കുഠം. ന. വൃക്ഷം.
കുഠരം. ന. കടകോൽതണ്ടു.
കുഠാരം. ന. മഴു, കോടാലി, വെണ്മഴു.
കുഠാരി. ന. കോടാലി.
കുഠാരു. ന. കുരങ്ങു.
കുഠേരകം. ന. തുമ്പ.
കുഡുബം. ന. നാഴി, ഇടങ്ങഴിയിൽ നാലിലൊരു ഭാഗം.
കുഡുംഗകം. ന. വള്ളികൂടിൽ.
കുഡുംബക്കാരൻ. ന. കുഡുംബമുള്ളവൻ, ഭാര്യയും പുത്രനും വേണ്ടവനുള്ളവൻ.
കുഡുംബം. അല്ലെങ്കിൽ, കുട്ടുംബം. ന. വീട്ട, ഭവനം, സന്തതി.
കുഡുംബപ്രതിക്കു. ന. വിവാഹം.
കുഡുംബിനി. ന. ഭാര്യ.
കുഡുംബി. വി. (ബീ, ബിനീ, ബി.) വി. ന. കുഡുംബമുള്ള.
കുഡുംബീ. ന. കുഡുംബമുള്ളവൻ, ഗൃഹസ്ഥൻ.
കുഡ്യച്ഛേദി. ന. തുരന്നുമോഷ്ടിക്കുന്നവൻ.
കുഡ്യം. ന. ചുവരു.
കുണപം. ന. ശവം.
കുണി. ന. ക, ചൊങ്കുകയ്യൻ. ഫ, പൂവരശു.
കുണുക്കം. ന. ഇളക്കം.
കുണുക്കു. ന. മാപ്പിളക്കാരിൽ ചില ജാതിക്കാരുടെ സ്ത്രീകൾ കാതിൽ ഇടുന്ന ഒരു ആഭരണം.
കുണുങ്ങുന്ന. ങ്ങി. വാൻ. (കുണുങ്ങ.) അ. ക്രി. തലയോ ശരീരമോ ഇളകുന്ന.
കുണുക്കുന്ന. സ. ക്രി.
കുണ്ട. ന. ക, കുഴി, ആഴം. ഫ, കയം, വെള്ളം അധികമുള്ള കുഴി.
കുണ്ട. ന. ക, മിൻകൊട്ട ഫ, തുറു. ന, വൃത്തിയില്ലാത്ത സ്ത്രീ. ര, ഭോസി.
കുണ്ടക്കംമണ്ടക്കം. അ. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വെറുതെ ഓടി നടക്ക.
കുണ്ടണി. ന. ഇല്ലാത്തഭോഷം മറെറാരുത്തനോടു പറക, ഏഷണി.
കുണ്ടണിക്കാരൻ. ന. ഇവന്റെകുഴ്യും അവനോടും അവന്റെ കുഴ്യും ഇവനോടും പറഞ്ഞു അവരെത്തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നവൻ.
കുണ്ടൻ. വി. ആഴമുള്ള.
കുണ്ടപ്പുല്ല. ന. ഒരു വക മണമുള്ള പുല്ല.
കുണ്ടപ്രവൃത്തി. ന. അടിമവേല.
കുണ്ടളപ്പാല. ന. ഒരു മാതിരിതൈല.
കുണ്ടളപ്പുഴു. ന. ഒരു വകപുഴു.
കുണ്ടാമണ്ടി. ന. കുണ്ടണി, രണ്ട.
കുണ്ടി. ന. ക, ചന്തി. ഫ, ഒരു വകകൊച്ചു പാത്രം. ന, കരിമ്പിൻ കക്ഷണം. ര, അണ്ടി എടുത്ത കപ്പൽമാങ്ങാ.
കുണ്ടിലവു. ന. ഒരു മാതിരി ഇലവുമരം.
കുണ്ടുകണ്ണു. ന. കുഴിഞ്ഞ കണ്ണു.
കുണ്ടു. വി. (ണ്ടൻ, ണ്ടാ, ണ്ടും.) വി. ന. ക, മടിയുള്ള. ഫ, ഭോഷത്വമുള്ള, പ്രവൃത്തികൾക്കു സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്ത. ന, മടുങ്ങിയ. കുണ്ടത. കുണ്ടത്വം. ഗു. ന. ക, മടക്കം. ഫ, മടി.

കുണ്ഠഭാവം. ന. ൧, സങ്കടം. ൨, മടക്കം.
കുണ്ഠിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മടക്കപ്പെട്ട.
കുണ്ഠിതം. ന. വിഷാദം, ദുഃഖം.
കുണ്ഠേതരം. അ. ൧, മടികൂടാതെ. ൨, ഉത്സാഹത്തോടെ.
കുണ്ഡൻ. ന. ഭർത്താവിരിക്കുമ്പോൾ വ്യഭിചാരത്തിൽ ഉണ്ടായ പുത്രൻ.
കുണ്ഡം. ന. ൧, കുഴി. ൨, ഹോമകുണ്ഡം. ൩, കുടം. ൪, പൊയ്ക.
കുണ്ഡലം. ന. ൧, കാതില. ൨, പുസ്തകത്തിൽ ചില അവസാനങ്ങളിൽ ഇടുന്ന ഒരടയാളം.
കുണ്ഡലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. കുണ്ഡലമുള്ള.
കുണ്ഡലീ. ന. ൧, പാമ്പു. ൨, കാക്കപ്പനിച്ചം.
കുണ്ഡലീശ്വരൻ. ന. സർപ്പരാജാവു.
കുണ്ഡീ. ന. ജലപാത്രം, കിണ്ടി.
കുത. ന. മരത്തേലുമ്മററും ചവിട്ടിക്കേറുവാൻ വെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന പഴുതു.
കുതപൻ. ന. പെങ്ങളുടെ മകൻ.
കുതപം. ന. പകൽ കൊണ്ടു പതിനഞ്ചായിട്ടു അംശിച്ചതിൽ എട്ടാമത്തെ അംശം, ഉച്ച.
കുതപ്പു. ന. കുത.
കുതം. ന. കുതിപ്പു, ചാടുന്നതിനായിട്ടു പൊങ്ങുക.
കുത. അ. എവിടെനിന്നു, എന്തിങ്കൽനിന്നു.
കുതറൽ. ന. ഉതറൽ, ഒരുത്തൻ പിടിച്ചാൽ തന്റെ ബലം കൊണ്ടു പിടിയിൽനിന്നു മാറുക, ഉതറുക.
കുതറുന്നു. റി. വാൻ. (കുതർ.) അ. ക്രി. ഉതറുന്നു.
കുതി. ന. ൧, കുതികാൽ. ൨, കുതിപ്പു.
കുതികാൽ. ന. കാല്പാദത്തിന്റെ പുറകിലെ ഭാഗം.
കുതികാൽവെട്ടി. ന. ൧, ചതിയൻ. ൨, തൂക്കപ്പെടുന്നവന്റെ കുതികാൽ വെട്ടുന്നവൻ.
കുതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുതി.) അ. ക്രി. ചാടുന്നതിനായിട്ടു മേല്പോട്ടുപൊങ്ങുന്നു.
കുതിഞരമ്പു. ന. കുതികാലിന്മേലുള്ള ഞരമ്പു.
കുതിപ്പു. ന. ൧, ചാടുന്നതിനായിട്ടു കാൽ പൊക്കുക. ൨, വെള്ളം തിളെക്കുക.
കുതിര. ന. പുറത്തുകേറി ഓടിക്കുന്നതിനും യുദ്ധത്തിനും മററും ഉപകാരമുള്ള ഒരു മൃഗം.
കുതിരകെട്ടു. ന. മുളയും വയ്ക്കോലും കൊണ്ടു കുതിരയുടെ രൂപം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക.
കുതിരക്കാരൻ. ന. കുതിരയെ മേയിക്കുന്നവൻ.
കുതിരക്കാണം. ന. മുതിര വേവിച്ചതു.
കുതിരക്കാൽ. ന. ൧, കുതിരയുടെ കാൽ. ൨, ചതുരംഗക്കളിയിൽ കുതിരയെ വെക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമം.
കുതിരച്ചമയം. ന. കുതിരെക്കു വേണ്ടുന്ന അലങ്കാരം.
കുതിരച്ചമ്മട്ടി. ന. കുതിരയെ അടിക്കുന്ന വാറു.
കുതിരച്ചാണി. ന. കുതിരയെ ഓടിക്കുന്നതിനു അഭ്യസിക്കുന്നവൻ.
കുതിരച്ചിറാലിപ്പു. ന. കുതിരയുടെ കരച്ചിൽ.
കുതിരച്ചേവകൻ. ന. കുതിരക്കാരൻ.
കുതിരച്ചേണം. ന. കുതിരക്കോപ്പു, ജീനിയും മററും.
കുതിരപ്പട. ന. ൧, കുതിരപ്പട്ടാളം ൨, കുതിരകളെയും കൂട്ടിയുള്ള യുദ്ധം.
കുതിരപ്പന്തി. ന. കുതിരയുടെ നിര.
കുതിരപ്പൽപ്പാഷാണം. ന. ഒരു വക പാഷാണം, ഒരു വിഷമുള്ളമരുന്നു.
കുതിരപ്പാവാൻ. ന. കുതിരക്കാരൻ.
കുതിരപ്പുറം. ന. ൧, ഞാണിന്മേൽ കളിക്കാരുടെ ഒരു മാതിരി ചാട്ടം. ൨, കുതിരയുടെ പുറം.
കുതിരമുഖം. ന. ൧, മുഴങ്കാലിന്റെ എല്ലു. ൨, കുതിരയുടെ മുഖം.
കുതിരമുടി. ന. കുതിരയുടെ കുഞ്ചിയിലുള്ള രോമം.
കുതിരയങ്കവടി. അല്ലെങ്കിൽ, **അങ്കവടി.** ന. കുതിരപ്പുറത്തു കേറുമ്പോൾ ചവിട്ടിക്കേറുന്നതിനുള്ള ഒരു സാധനം.
കുതിരയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കുതിർ.) സ. ക്രി. കുതിർക്കുന്നു, കുതിർക്കുന്നതിനായിട്ടു വെള്ളത്തിൽ ഇടുന്നു.
കുതിരലാടം. ന. കുതിരയുടെ കാലിൽ തറെക്കുന്ന ഇരിമ്പു.
കുതിരലായം. ന. കുതിരപ്പുര.
കുതിരവലി. ന. മൃഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വക ദീനം.
കുതിരവാലിപ്പുല്ലു. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.
കുതിരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (കുതിർ.) അ. ക്രി. നനെഞ്ഞു വീർക്കുന്നു, നനെഞ്ഞുമൃദുത്വമുള്ളതാകുന്നു. **കുതിർക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
കുതിർച്ച. ന. നനവു, ംരംറം.
കുതിർപ്പു. ന. കുതിർക്കുക.
കുതിർമ്മ. ന. കുതിർച്ച.
കുതുകം. ന. ൧, ഉത്സാഹം. ൨, ആഗ്രഹം. ൩, സന്തോഷം.

കുതുകുതെ. അ. തിളെക്കുന്ന ശബ്ദം.
കുതുപം. ന. ചെറിയ തോൽക്കുടം.
കുതൂ. ന. തോൽക്കുടം.
കുതൂഹല. ന. കുതുകം.
കുത്തു. ന. ൧, കുന്തം മുള്ളു മൃഗങ്ങളുടെ കൊമ്പു മുതലായവയെ കൊണ്ടു വല്ലതിന്മേലും പ്രയോഗിക്കുക. ൨, ചിലവാക്കുകളുടെ ഇടയിലിടുന്ന ഒരടയാളം. ൩, നൂലുകൊണ്ടുള്ള തയ്യൽ.
കുത്തക. അല്ലെങ്കിൽ, **കുത്തത.** ന. ൧, ചില കച്ചവടത്തിനും മററുമുള്ള ഉടമ്പടി. ൨, ഉടമ്പടിയായിട്ടു ഏററു വാങ്ങിച്ചു കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.
കുത്തകക്കാരൻ. ന. കുത്തതയിലിരുന്നു വേല നോക്കുന്നവൻ, കുത്തതയായിട്ടു ഏററവൻ.
കുത്തിയൊലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) അ. ക്രി. പാഞ്ഞൊഴുകുന്നു.
കുത്തിക്കവരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. ബലത്തോടെ മോഷ്ടിക്കുന്നു, കൊള്ളയിടുന്നു.
കുത്തിക്കവച്ചു. ന. കൊള്ളയിടുക.
കുത്തിക്കുല. ന. ആയുധം കൊണ്ടു കുത്തിക്കൊല്ലുക.
കുത്തിക്കൂട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. കൊച്ചുവീടുണ്ടാക്കുന്നു.
കുത്തിക്കെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. കുത്തിത്തയ്ക്കുന്നു.
കുത്തിക്കൊല്ലി. ന. ൧, കുലപാതകൻ. ൨, വഞ്ചകൻ. ൩, കള്ളൻ.
കുത്തിക്കൊല്ലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. ൧, കൂർത്ത ആയുധംകൊണ്ടു കൊല്ലുന്നു. ൨, ചതിക്കുന്നു.
കുത്തിച്ചാകുന്നു. ത്തു. വാൻ. (കുത്തി.) അ. ക്രി. തന്നെത്താൻ കൊല്ലുന്നു.
കുത്തിപ്പറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കുത്തി.) അ. ക്രി. കേട്ടാൽ വേദനതോന്നത്തക്ക വണ്ണം പറയുന്നു, ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ശകാരിക്കുന്നു.
കുത്തിപ്പിടിത്തം. ന. ൧, അമർത്തിപ്പിടിക്കുക. ൨, അതിതാല്പൎയ്യമായിട്ടു വേല ചെയ്ക.
കുത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. ൧, അമർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ൨, അതി ജാഗ്രതയോടെ ചെയ്യുന്നു.
കുത്തിപ്പിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. കോർത്തുവലിച്ചു പിരിക്കുന്നു.
കുത്തിമറെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. ഓലകൊണ്ടു മറെക്കുന്നു.
കുത്തിയടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. കയ്യാലകുത്തി പറമ്പു അടവാക്കുന്നു.
കുത്തിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. ചില ധാന്യങ്ങൾ കുഴിച്ചിടുന്നു.
കുത്തിയിരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) അ. ക്രി. കാലുകുത്തിയിരിക്കുന്നു.
കുത്തിയുടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) അ. ക്രി. ഞൊറിഞ്ഞുടുക്കുന്നു.
കുത്തിയുടുപ്പു. ന. ഒരു മാതിരി ഞൊറിഞ്ഞുടുപ്പു.
കുത്തിയെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. ചിലതു പറിച്ചെടുക്കുന്നു, വേരോടെ എടുക്കുന്നു.
കുത്തിയോട്ടം. ന. രണ്ടു പള്ളെക്കും ചൂരലുകുത്തികോർത്തുകളിക്കുന്ന ഒരു കളി.
കുത്തില. ന. വാഴയിലകൊണ്ടും മററും കുത്തിയുണ്ടാക്കിയ പാത്രം.
കുത്തിവാരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. കൊള്ളയിടുന്നു.
കുത്തിവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുത്തി.) സ. ക്രി. വസൂരിയുടെ ചലമൊ മറെറാ കുത്തിവെക്കുന്നു.
കുത്തുകട്ടിൽ. ന. കുത്തിത്തുളെച്ചു കയറൊ ചൂരലൊകൊണ്ടു കെട്ടിയ കട്ടിൽ.
കുത്തുകര. ന. ൧, വസ്ത്രത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കര. ൨, കുത്തുകരയുള്ള വസ്ത്രം.
കുത്തുകല്ലു. ന. വീതി കുറെഞ്ഞുള്ള കല്പട.
കുത്തുകാരൻ. ന. ൧, കുത്തുന്നവൻ, വള്ളക്കാരൻ. ൨, തയ്യക്കാരനുമ്മററും.
കുത്തുകാലു. ന. ആട്ടക്കാരുടെ ഒരു മാതിരി കാൽപ്രയോഗം.
കുത്തുകൂലി. ന. ഊന്നുകൂലിയുമ്മററും.
കുത്തുചട്ടുകം. ന. വലിയ പാത്രത്തിൽ അരിയിളക്കുന്ന ഇരിമ്പു ചട്ടുകം.
കുത്തുചരടു. ന. കുത്തിപ്പിരിച്ച ചരടു.
കുത്തുണി. ന. വരയുള്ള ഒരു വക ശീല.
കുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കുത്ത.) സ. ക്രി. ൧, കുന്തം മുള്ളു മൃഗങ്ങളുടെ കൊമ്പു മുതലായവകൊണ്ടു വല്ലതിന്മേലും പ്രയോഗിക്കുന്നു. ൨, നൂലുകൊണ്ടു തൈക്കുന്നു. ൩, അബദ്ധമായിട്ടു എഴുതിയ അക്ഷരത്തിനെ വിലക്കുന്നു. ൪, വേദനപ്പെടുന്നു.
കുത്തുപണി. ന. തയ്യല്പണി.
കുത്തുപണിക്കാരൻ. ന. തയ്യല്ക്കാരൻ.
കുത്തുപനി. ന. തലക്കുത്തുള്ള ഒരു വക പനി.
കുത്തുപരിച. ന. പടപ്പരിച.
കുത്തുപാള. ന. പാളകൊണ്ടു കുത്തിയുണ്ടാക്കിയ പാത്രം.
കുത്തുപുര. ന. ൧, നെല്ലുംമററും കുത്തുന്നതിനുള്ള പുര. ഉരല്പുര. ൨, തയ്യല്പുര. ൩, പുസ്തകംകുത്തിക്കെട്ടുന്ന പുര.
കുത്തുമുല. ന. സ്ത്രീകളുടെ ചായാത്ത മുല.

കുത്തുമൊഴി. ന. ഭണ്ഡംതോന്നത്തക്ക വാക്കു.
കുത്തുവാക്കു. ന. കുത്തുമൊഴി, ഭണ്ഡംതോന്നത്തക്കവണ്ണം സാവധാനത്തിൽ പറയുന്ന വാക്കു.
കുത്തുവിളക്കു. ന. കോൽവിളക്കു.
കുത്രു. അ. എവിടെ.
കുത്രുചിൽ. അ. ക, ഒരെടത്തു. ഖ, ചിലെടത്തു.
കുത്രുപി. അ. ഒരെടത്തു.
കുത്സനം. ന. നിന്ദ.
കുത്സ. ന. നിന്ദ.
കുത്സിക്കുന്നു. ച്രു. പ്രാൻ. (കുത്സി.) സ. ക്രി. നിന്ദിക്കുന്നു.
കുത്സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട, നിന്ദ്യമായുള്ള.
കുഠം. ന. ക, ചെമ്പാരിപ്പടം. ഖ, കുശ.
കുട്ടാലം. ന. ക, ത്രുമ്പാ. ഖ, കാഞ്ചന മരം.
കുദ്യം. ന. ചുവരു, കുഡ്യം.
കുദ്രഹൻ. ന. ദ്രുഷിക്കുന്നവൻ.
കുധ്രും. ന. പർവ്വതം.
കുധ്രുചൂർണ്ണം. ന. കൽച്ചുണ്ണാമ്പു.
കുനഖം. ന. കുഴിനഖം.
കുനഖി. വി. (ഖി, ഖിനീ, ഖി.) വി. ന. കുഴിനഖമുള്ള.
കുനടീ. ന. മനയോല.
കുനാഭി. ന. ചുഴലിക്കാറ്റു.
കുനാശകം. ന. കൊടിത്തുവ.
കുനി. ന. ക, കുനിയുക. ഖ, വളവു.
കുനിക്കമ്പുറു. ന. കുരിക്കമ്പു.
കുനിക്കുന്നു. ച്രു. പ്രാൻ. (കുനി.) സ. ക്രി. ക, കുനിപ്പിടുന്നു. ഖ, കുനിച്ചുനിറുത്തുന്നു. ന, വളെക്കുന്നു.
കുനിച്ചിൽ. ന. കുനിവു, അല്പമായ വളവു.
കുനിപ്പു. ന. ക, കുനിക്കുക, വളെക്കുക. ഖ, അക്ഷരത്തിൽ കുനിപ്പിടുക.
കുനിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കുനി.) അ. ക്രി. കുമ്പിടുന്നു, തലകിഴ്പ്പോട്ടവളെയുന്നു. കുനിക്കുന്നു. സ. ക്രു. കുനിപ്പിക്കുന്നു. കർ. ക്രി.
കുനിയൻ. ന. ഒരു മാതിരി ഉറുമ്പു.
കുനിവു. ന. കുനിച്ചിൽ.
കുനിഷ്ഠു. ന. കുശുമ്പു, ദോഷമുള്ള സ്വഭാവം.
കുനിഷ്ഠൻ. ന. കുനിഷ്ഠുള്ളവൻ.
കുനുകുനെ. അ. കൊച്ചുകൊച്ചായിട്ടു വളരെ.
കുന്തക്കാൽ. ന. ക, മോന്തായം വയ്ക്കുന്നതിനു ഉത്തരത്തിൽനിന്നു കൊട്ടുകുന്ന തൂണ. ഖ, കുന്തത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്ന മരം.
കുന്തക്കോൽ. ന. മരക്കുന്തം.
കുന്തപ്പയിറു. ന. കുന്തംകൊണ്ടുള്ള ഒരഭ്യാസം.
കുന്തപ്പുണ്ണു. ന. കാച്ചാക്കുണ്ണു
കുന്തം. ന. കുത്തുവാനുള്ള ഒരായുധം.
കുന്തൽ. ന. ക, വിരൽ കുത്തിനടക്ക. ഖ, നിറമം.
കുന്തളദേശം. ന. ഇന്ത്യയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു രാജ്യം.
കുന്തളം. ന. ക, തലമുടി. ഖ, പാനപാത്രം. ന, യവം. ര, കുന്തളരാജ്യം.
കുന്തളിക. ന. നെയ്ത്തുചി.
കുന്താണി. ന. ഉരല.
കുന്തിക്കുന്നു. ച്രു. പ്രാൻ. (കുന്തി.) സ. ക്രി. ക, നാട്ടിനിറുത്തുന്നു. ഖ, വിരലെക്കുത്തിനില്ക്കുന്നു. ന, നിഗളിക്കുന്നു.
കുന്തീ. ന. പാണ്ഡുവെന്ന രാജാവിന്റെ ഒരു ഭാര്യ.
കുന്തുകാൽ. ന. കാൽവിരലുകളുടെ അറ്റം.
കുന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (കുന്ത.) അ. ക്രി. ക, വിരലെക്കുത്തിനടക്കുന്നു. ഖ, എത്തിനോക്കുന്നു. ന, നിഗളിക്കുന്നു.
കുന്തുരുക്കം. ന. സുഗന്ധമുള്ള ഒരു വശ.
കുന്ദം. ന. ക, കുരുണപ്പു. ഖ, നവനിധികളിൽ ഒന്നു.
കുന്ദു. അല്ലെങ്കിൽ, കുന്തുരു. ന. കുന്തുരുക്കം.
കുന്തുരുകീ. ന. മലയിഞ്ഞി.
കുന്തുരുഷ്കം. ന. കുന്തുരുക്കം.
കുന്നു. ന. മല, പർവ്വതം.
കുന്നൻ. ന. ക, ഒരുവക വാഴ. ഖ, ദോക്കൻ.
കുന്നൻവാഴ. ന. കണ്ണൻവാഴ.
കുന്നമുക്കി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കുന്നലക്കോനാതിരി. ന. കോഴിക്കോട്ടു രാജാവു, താമൂതി.
കുന്നലക്കോൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കുന്നി. ന. ഒരുവള്ളി.
കുന്നിക്കുന്നു. ച്രു. പ്രാൻ. (കുന്നി.) സ. ക്രി. കുന്നുപോലെ കൂട്ടുന്നു, ക്രമാരം കൂട്ടുന്നു.
കുന്നിക്കുരു. ന. കുന്നിയുടെ കുരു.
കുന്നിത്തുക്കം. ന. കുന്നിക്കുരുവോളം കനമുള്ളതു.
കുന്നിപ്പശ. ന. കുന്നിക്കുരു അരെച്ചുണ്ടാക്കിയ പശ.
കുന്നിയിട. ന. കുന്നിത്തുക്കം.
കുപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കോപിച്ച.
കുപിനി. ന. ക, മീൻപിടിക്കുന്നവൻ. ഖ, മീൻകുട്ട.

കുപിന്ദൻ. ന. ചാലിയൻ.
കുപൂയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. നിന്ദ്യമായുള്ള.
കുപ്പ. ന. അടിച്ചുകൂട്ടിയ ചവറു.
കുപ്പക്കുഴി. ന. അടിച്ചുകൂട്ടുന്ന ചപ്പും എച്ചിലിലയും മററും ഇടുന്ന കുഴി.
കുപ്പച്ചീര. ന. ഒരു മാതിരി ചീര.
കുപ്പമഞ്ഞൾ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കുപ്പമേനി. ന. ഒരു തൈ.
കുപ്പവെള. ന. ഒരു മാതിരി കക്കാ.
കുപ്പായം. ന. കഴുത്തിനുതാഴെ ദേഹം മൂടിയിടുന്നതിന്നു കുത്തിയുണ്ടാക്കിയതു.
കുപ്പാൽവള്ളി. ന. ഒരു വക വള്ളി.
കുപ്പി. ന. ൧, ചില ദിക്കിലെ മണ്ണുകൊണ്ടും സടികംകൊണ്ടും മററുമുണ്ടാക്കുന്ന പല മാതിരി പാത്രങ്ങൾ, മഷിക്കുപ്പി, കാചക്കുപ്പിയും മററും. ൨, ഒരു മാതിരി തൈ.
കുപ്പിക്കിണ്ണം. ന. ഒരു മാതിരി പരപ്പുള്ള കുപ്പിപ്പാത്രം, പിഞ്ഞാണം.
കുപ്പിണി. ന. നൂറുശിപായികൾക്കു കൂടിയുള്ള ഒരു പേർ.
കുപ്പിപ്പരണി. ന. കുപ്പിയുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന പരണി.
കുപ്പിപ്പിഞ്ഞാണം, ന. കുപ്പിക്കിണ്ണം.
കുപ്പിയോടു. ന. കുപ്പിപൊട്ടിയശകലം.
കുപ്പിവിളക്കു. ന. കണ്ണടി ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വിളക്കു.
കുപ്യശാല. ന. ലോഹങ്ങൾ ഉരുക്കിപ്പണിയുന്ന പണിപ്പുര.
കുപ്യം. ന. ഉരുക്കിയ ലോഹം.
കുപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. നികൃഷ്ടമായ, കീഴ്തരമായ.
കുബേരകം. ന. പൂവരശു.
കുബേരൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
കുബേരാക്ഷി. ന. കൊടിക്കഴല, കഴഞ്ചി.
കുബ്ജക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കൂനുള്ള.
കുബ്ജകം. ന. വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരു വക തൈ.
കുബ്ജ. വി. (ബ്ജൻ, ബ്ജാ ബ്ജം.) വി. ന. കൂനുള്ള.
കുബ്ജ. ന. ഒരു തൈ.
കുമ. ന. ൧, അടി, തല്ല. ൨, ധാന്യങ്ങളും മററും കുന്നുപോലെ കൂട്ടുക.
കുമതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ദുർബുദ്ധിയുള്ള.
കുമതി. ന. ദുർബുദ്ധി.
കുമയ്ക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുമ.) സ. ക്രി. ൧, അടിക്കുന്നു. ൨, കൂട്ടുന്നു.
കുമള. ന. വെള്ളത്തിലുംമററും അതുകൊണ്ടു തന്നെയുണ്ടാകുന്ന ഒരു വസ്തു, പോളം.
കുമളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുമള.) അ. ക്രി. കുമളയുള്ളതായിത്തീരുന്നു, പൊള്ളെക്കുന്നു.
കുമാരകൻ. ന. ൧, ചെറിയ ആണ്പൈതൽ, ബാലൻ. ൨, യൌവനമുള്ളവൻ. ൩, പുത്രൻ.
കുമാരകം. ന. നീർമാതളം.
കുമാരൻ. ന. ൧, പുത്രൻ. ൨, ബാലൻ, പൈതൽ. ൩, യൌവനമുള്ളവൻ. ൪, സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
കുമാരയു. ന. രാജപുത്രൻ.
കുമാരവാഹി. ന. മയിൽക്കോഴി.
കുമാരിക. ന. ൧, കന്യക. ൨, കററാർവാഴ. ൩, ചെറുകുറിഞ്ഞി.
കുമാരീ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കുമിപ്പു. ന. കൂമ്പലായിട്ടു കൂട്ടുക.
കുമിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കുമി.) അ. ക്രി. കൂമ്പൽ കൂടുന്നു, ധാന്യങ്ങളുമ്മററും പൊക്കത്തിൽ കൂമ്പാരമായിട്ടു കൂടുന്നു.
കുമിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
കുമിഴു. ന. ൧, കുമ്പിൾമരം. ൨, ഉരുണ്ട വസ്തു.
കുമിഴ. ന. തുലായന്ത്രത്തിന്റെ പിന്നിൽ വെക്കുന്ന കല്ല, പീഞ്ഞാലി.
കുമുദൻ. ന. ൧, ലോകത്തിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറു കോണിലെ ആന. ൨, രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു കുരങ്ങു.
കുമുദബന്ധു. ന. ചന്ദ്രൻ.
കുമുദബാന്ധവൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
കുമുദം. ന. വെളുത്ത ആമ്പൽ.
കുമുദവനം. ന. ആമ്പൽക്കൂട്ടം.
കുമുദിക. ന. കുമ്പിൾ മരം.
കുമുദിനീ. ന. ആമ്പൽപൊയ്ക.
കുമുദിനീപതി. ന. ചന്ദ്രൻ.
കുമുദേശൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
കുമുദ്വതി. ന. ആമ്പൽപൊയ്ക.
കുമുദ്വൽ. വി. (ദ്വാൻ, ദ്വതീ, ദ്വൽ.) വി. ന. ആമ്പൽകൊണ്ടുനിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന.
കുമോദകൻ. ന. വിഷ്ണു.
കുമ്പളെങ്ങാ. ന. കുമ്പളത്തിന്റെ കായ.
കുമ്പളത്താലി. ന. സുറിയാനി സ്ത്രീകളുടെ മംഗല്യസൂത്രത്തിൽ കോർക്കുന്ന ഒരാഭരണം.
കുമ്പളം. ന ഒരു വകക്കുറിസ്സാധന വള്ളി.
കുമ്പി. ന. ൧, ചൂടു. ൨, ആററുമണലിലുംമററും വെയിലുള്ളപ്പോൾ വെള്ളം പോലെ കാണുന്ന ആവി.
കുമ്പിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കുമ്പിട.) സ.

ക്രി. നമസ്കരിക്കുന്നു. അ. ക്രി. കുനിയുന്നു.
കുമ്പിരി. ന. കുമ്പി.
കുമ്പിൾ. ന. ൧, ഇലകോട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന പാത്രം. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.
കുംബാ. ന. യാഗശാലയുടെ ചുററുമുള്ള മറ.
കുംഭകം. ന. ൧, നാഗദന്തി. ൨, യോഗാഭ്യാസക്കാരുടെ ശ്വാസമടക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രയോഗം.
കുംഭ. ന. കുടവയർ.
കുംഭകാമില. ന. ഒരു പിത്തരോഗം.
കുംഭകാരൻ. ന. കുശവൻ.
കുംഭക്കൂറു. ന. അവിട്ടത്തിൽ പാതിയും ചതയവും പൂരൂരിട്ടാതിയിൽ മുക്കാലും കൂടിയ സമയം.
കുംഭമാസം. ന. പതിനൊന്നാമത്തെ മാസം.
കുംഭയോനി. ന. ൧, അഗസ്ത്യൻ. ൨, വസിഷ്ഠൻ. ൩, ദ്രോണർ.
കുംഭം. ന. ൧, കുടം. ൨, ആനത്തലയിലെ മുഴ. ൩, കുംഭമാസം. ൪, കുംഭരാശി. ൫, ഒരു വാസനയുള്ള പഴം. ൬, ത്രികോല്പക്കൊന്ന.
കുംഭരാശി. ന. പതിനൊന്നാമത്തെ രാശി.
കുംഭലഗ്നം. ന. കുംഭരാശി.
കുംഭസംഭവൻ. ന. ൧, അഗസ്ത്യൻ. ൨, വസിഷ്ഠൻ. ൩, ദ്രോണർ.
കുംഭീ. വി. (ഭീ, ഭിനീ, ഭി.) വി. ന. കുംഭമുള്ള.
കുംഭി. ന. ൧, ആന. ൨, കുടം. ൩, കുമ്പിൾമരം. ൪, ഒരു നരകം.
കുംഭിക. ന. നീർച്ചീര.
കുംഭികുംഭം. ന. ആനത്തലയിലെ മുഴ.
കുംഭിനീ. ന. ൧, പിടിയാന. ൨, ഭൂമി.
കുംഭികം. ന. ഒരു മാതിരി തൈ.
കുംഭീപാകം. ന. ഒരു നരകം.
കുംഭീരം. ന. മുതല.
കുംഭോലൂഖലകം. ന. ഗുല്ഗുലു.
കുമ്മട്ടി. ന. ഒരു മാതിരി വള്ളി.
കുമ്മാട്ടു. ന. കച്ചീട്ടിലുംമററും ഒപ്പിടുന്നതിന്റെ അടുക്കൽ മുതലിന്റെ സംഖ്യ എഴുതുക, ലക്കം.
കുമ്മായം. ന. കക്കാചുട്ട പൊടി.
കുമ്മി. ന. സ്ത്രീകളുടെ ഒരു മാതിരിക്കളി.
കുമ്മിണി. അ. അല്പം.
കുയിൽ. ന. ൧, ഒരു വക കറുത്ത പക്ഷി. ൨, ഒരു വക മീൻ. ൩, തോക്കിന്റെ തീക്കല്ലുചെന്നുകൊള്ളുന്ന സ്ഥലം
കുയുമ്പപ്പൂ. ന. കുസുംഭപ്പൂ.
കുര. ന. ൧, ചുമെക്കുക. ൨, പട്ടിയുടെ ശബ്ദം.
കുരക്കൻ. ന. കുരങ്ങു.
കുരംഗകം. ന. മാൻ.
കുരംഗമം. ന. മാൻ.
കുരംഗം. ന. മാൻ.
കുരംഗിക. ന. പിടമാൻ.
കുരങ്ങു. ന. മരത്തിൽ ചാടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു വക ജന്തു, മരഞ്ചാടി. ൧, കരിങ്കുരങ്ങു. ൨, വെളുത്തകുരങ്ങു. ൩, കരടിക്കുരങ്ങു. ൪, ശിങ്കളം.
കുരച്ചിൽ. ന. മൂക്കാതെ പഴുക്കുന്ന പഴുപ്പു.
കുരടു. ന. ൧, സ്ത്രീകളുടെ കാതിൽ മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിടുന്നതു. ൨, അണ, വായ.
കുരണ്ടി. ന. ൧, ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള പലക. ൨, ഒരു വക തൈ. ൩, കരിമ്പനയുടെ കായ.
കുരണ്ഡകം. ന. പൊന്നിറത്തിൽ പൂവുള്ള ഒരു തൈ, പൊൻനിറം കുറിഞ്ഞി.
കുരണ്ഡം. ന. ഒരു ദീനം, ആന്ത്രവീക്കം.
കുരപ്പൻ. ന. ഇരിമ്പുചീപ്പു.
കുരമ്പു. ന. പന്നിപ്രസവിപ്പാൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന സ്ഥലം.
കുരരം. ന. ഞാറപ്പക്ഷി.
കുരരീ. ന. ൧, ഞാറപ്പക്ഷി. ൨, പെണ്ണാടു.
കുരലം. ന. ൧, ഞാറപ്പക്ഷി. ൨, കുറുനിര.
കുരൽ. ന. ൧, ശബ്ദം. ൨, തൊണ്ട.
കുരൽനാഴി. ന. കഴുത്തിന്റെ അകത്തെ ഭാഗം, വല്ലതും ഭക്ഷിച്ചാൽ അതു അകത്തേക്കു ഇറങ്ങുന്ന വഴി.
കുരൽവള്ളി. ന. കുരൽനാഴി.
കുരവ. ന. കല്യാണത്തിനുമ്മററും സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദം.
കുരവകം. ന. ചെങ്കുറിഞ്ഞി.
കുരള. ന. നുണ, ഭോഷ്കു.
കുരളം. ന. ൧, ഞാറപ്പക്ഷി, ൨, കുറുനിര.
കുരാൽ. ന. തവിട്ടുനിറം.
കുരാലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുരാലി.) അ. ക്രി. കണ്ണിൽ കരടുവീണു വേദന ഉണ്ടാകുന്നു.
കുരാലിപ്പു. ന. കണ്ണിൽ കരടുവീണാലുണ്ടാകുന്ന വേദന.
കുരാശാണി. ന. ഒരു മരുന്നുതൈ.
കുരികിൽ. ന. ൧, ഒരുവക ചെറിയ പക്ഷി. ൨, ഒരു കാട്ടുചെടി.
കുരികിൽതാളി. ന. ഒരു കാട്ടുചെടി.
കുരിക്കകുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കുരിക്ക.) അ. ക്രി. ഞാഞ്ഞൂൽമണ്ണുപൊക്കുന്നു.
കുരിക്കൻ. ന. ൧, ഒരു ജാതിക്കാരൻ. ൨, നായന്മാരിൽ ഒരു കൂട്ടക്കാരൻ.

കുരിക്കുപ്പുഴി. നാ. ഞാഞ്ഞൂൽ നിലത്തു നിന്നു പൊകുന്ന മണ്ണു.

കുരിട്ടുകല്ലു. നാ. കണ്ണാടിയൊ സ്ഫടികമോ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മണൽ.

കുരിയൻ. നാ. കണ്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരിപക്ഷി.

കുരിശു. നാ. സൂര്യനിക്കാരിൽ ചിലർ എടുത്തുംകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.

കുരിശുമാല. നാ. കുരിശുകൊത്തിട്ടുള്ള ഉടൽ.

കുരു. നാ. ക, സോമവംശത്തിൽ ഉള്ള ഒരു രാജാവിന്റെ പേർ. ഉ, കുരുരാജ്യം. ന, ഭൂമിയുടെ വടക്കെ അറ്റത്തുള്ള ഒരു ഖണ്ഡം, ഉത്തരകുരു. ര, ഫലങ്ങളുടെ അകത്തുള്ള ബീജം. ള, പരു. ഴ, വസൂരി.

കുരുക്കു. നാ. ചിലപക്ഷികളെയുമറ്റും പിടിപ്പാനുള്ള ഒരു സൂത്രം.

കുരുക്കുത്തി. നാ. ക, ഒരു ചെടി. ഉ, ഒരു മാതിരി മുല്ല.

കുരുക്കുത്തിമുല്ല. നാ. സുഗന്ധപുഷ്പമുള്ള ഒരു വള്ളി.

കുരുക്കുന്നു. ത്രി. പ്ലാൻ. (കുരു.) അ. ക്രി. മുളെക്കുന്നു, കിളുക്കുന്നു. **കുരുപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കുരുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കുരുങ്ങു.) അ. ക്രി. കുരുക്കിൽ അകപ്പെടുന്നു. **കുരുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കുരുട്ടു. വി. ക, കണ്ണുകാണാത്ത. ഉ, കൊച്ചു.

കുരുടൻ. നാ. ക, കണ്ണുകാണാത്തവൻ. ഉ, മുണ്ടൻ.

കുരുടി. നാ. ക, കണ്ണുകാണാത്തവൾ. ഉ, പൊക്കംകുറഞ്ഞവൾ, മുണ്ടി.

കുരുട്ടുകണ്ണു. നാ. കാഴ്ചയില്ലാത്ത കണ്ണു.

കുരുട്ടുകണ്ണൻ. നാ. കണ്ണുകാണാത്തവൻ.

കുരുട്ടുകല്ലു. നാ. സ്ഫടികമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള കൂട്ടിലെ മണ്ണോ.

കുരുണ. നാ. ഒരു മാതിരി മുല്ല.

കുരുതി. നാ. ക, മഞ്ഞളും ചുണ്ണാമ്പും കൂട്ടിക്കലക്കിയതു. ഉ, ഒരു മാതിരിബലി.

കുരുത്തി. നാ. മീൻകുട്ട.

കുരുത്തോല. നാ. തെങ്ങിന്റെ ക്രമപോലെ.

കുരുദേശം. നാ. കുരുരാജ്യം.

കുരുന്നു. നാ. ചെറിയതിളിരു.

കുരുന്നുകല്ലു. നാ. ഇരിമ്പുവെണ്മവരുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി കല്ലു.

കുരുന്നെരി. നാ. പരിഭ്രമം, തിടുക്കം, ഞെരുക്കം.

കുരുപ്പു. വി. മുളെച്ച.

കുരുപ്പു. നാ. മുളെപ്പു, കിളുക്കുക.

കുരുപ്പുപ്പുഴി. നാ. കുരിക്കുപ്പുഴി.

കുരുപ്പുരുത്തി. നാ. പഞ്ഞിയുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി തൈ.

കുരുപ്പുവിത്തു. നാ. വിതെപ്പാൻ കിളുപ്പിച്ച വിത്തു.

കുരുപ്പുകാലു. നാ. നാട്ടിയാൽ കിളുക്കുന്ന വത്തൽ.

കുരുമുളകു. നാ. നല്ലമുളകു, കൊടിമുളകു.

കുരുമുലി. നാ. ഒരുമാതിരി മുള്ളുള്ള മരം.

കുരുമ്പ. നാ. ക, ഇളനീർ. ഉ, മധുരക്കള്ളു.

കുരുവി. നാ. കണ്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു വക പക്ഷി.

കുരുവിന്ദം. നാ. മുത്തെങ്ങു.

കുരുവില്വം. നാ. ഒരു വക ചുവന്ന രത്നം.

കുരുവില്ലാക്കട്ടക്കാ. നാ. ഒരു മരുന്നു.

കുരുവിസ്സം. നാ. ഒരു പലം.

കുരുക്ഷേത്രം. നാ. ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിന്നു തികെയുള്ള ഒരു ദിക്കു.

കുരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. സൌന്ദര്യമില്ലാത്ത, ഭംഗികേടുള്ള.

കുരെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (കുരെ.) അ. ക്രി. ക, ചുമെക്കുന്നു. ഉ, പട്ടി ശബ്ദിക്കുന്നു.

കുർക്കരം. നാ. പട്ടി, നായ.

കുർക്കരി. നാ. പെണ്ണട്ടി.

കുർച്ചനം. നാ. കണ്ണാമ്പൊത്തുകളി മുതലായ ചിലകളി.

കുർപ്പരം. നാ. ക, മുഴങ്കൈ. ഉ, മുഴങ്കാൽ.

കുർപ്പാസം. നാ. കുപ്പായം.

കുല. നാ. ക, കൊല്ലുക. ഉ, പുകുലമുതലായതു. ന, വില്ലുവളെച്ചു കെട്ടുക.

കുലക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള വംശത്തിൽ ജനിച്ച.

കുലകൻ. നാ. ക, കുലശ്രേഷ്ഠതയുള്ള സൂത്രപ്പണിക്കാരൻ. ഉ, കാക്കപ്പനിച്ചം.

കുലക്കളം. നാ. കൊല്ലുന്ന സ്ഥലം.

കുലഗുരു. നാ. വംശത്തിനു പ്രത്യേകമായിട്ടുപദേശിക്കുന്ന ആചാര്യൻ.

കുലച്ചേരു. നാ. കുമ്മായം തേപ്പാൻ ഇരിമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതു.

കുലച്ചോറു. നാ. കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ കാറക്കാരനു കൊടുക്കുന്ന ചോറു.

കുലജൻ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. നല്ല വംശത്തിൽ ജനിച്ച.

കുലട, നാ. വേശ്യാസ്ത്രീ.

കുലടൻ. നാ. തന്നിൽനിന്നുജനിക്കാതെ വിലെക്കു വാങ്ങിയൊ മറ്റൊരാളിച്ച പുത്രൻ.

കുലടി. നാ. മനയോല.

കുലതന്ത്രം. നാ. സന്തതി.

കുലത്തീർപ്പു. നാ. കൊല്ലുന്നതിനായിട്ടു

ഗോട്ടിൽനിന്നു വിധിക്കുക.
കുലത്ഥം. നാ. മുതിര.
കുലദൈവം. നാ. പരദേവത.
കുലധർമ്മം. നാ. അതാതുവംശത്തിൽ ജനിച്ചാൽ ചെയ്യണ്ടുന്ന മര്യ്യാദ, വംശാചാരം.
കുലധാരകൻ. നാ. പുത്രൻ.
കുലനാശം. നാ. ഒട്ടകം.
കുലനാശനൻ. നാ. ജാതിയിൽനിന്നു തള്ളപ്പെട്ടവൻ.
കുലനിലം. നാ. കൊല്ലുന്ന സ്ഥലം.
കുലപതി. നാ. വംശത്തിൽ പ്രമാണി.
കുലപർവ്വതം. നാ. ഹിമവാൻ മുതലായ ഏഴു പർവ്വതങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു.
കുലപാതകൻ. നാ. കുലച്ചെയ്യുവൻ.
കുലപാതകം. നാ. കുലച്ചെയ്യാലുള്ള പാപം.
കുലപാലിക. നാ. ക, പാതിവ്രത്യമുള്ളവൾ, കുലസ്ത്രീ. ഉ, കുലത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൾ.
കുലപ്പല്ലു. നാ. വ്യാഘ്രത്തിന്റെയും മറ്റും വലിയ പല്ലു, ദംഷ്ട്രം.
കുലപ്പാന്നു. നാ. വയറുവിലുള്ള പെര.
കുലഭൃത്യൻ. നാ. ക, വംശത്തിലേക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടു വേല ചെയ്യണ്ടുന്ന വീട്ടുകാരി, പയ്യപ്പെട്ടവൾ. ഉ, പൈതങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൾ.
കുലമറിയൻപയറു. നാ. ഒരു വക പയറു.
കുലം. നാ. ക, വംശം. ഉ, വാസസ്ഥലം, വേനം. ങ, ക്രൂടം.
കുലയാന. നാ. കൊല്ലുന്ന ആന.
കുലവൻ. നാ. ശ്രേഷ്ഠൻ.
കുലവാഴ. നാ. കുലയോട്ട ക്രൂടെയുള്ള വാഴ.
കുലവിദ്യ. നാ. തന്റെ വംശക്കാർ മുൻപിനാലെ പഠിച്ചുവരുന്ന വിദ്യ.
കുലവിപ്രൻ. നാ. കുലശ്രേഷ്ഠൻ.
കുലവില്ലു. നാ. ക, വളച്ചു ഞാണുകൊണ്ടു കെട്ടിയ വില്ലു. ഉ, കുലച്ചെയ്യാനുള്ള വില്ലു.
കുലവിളി. നാ. കൊല്ലുംപോഴത്തെ ഒരു നിലവിളി.
കുലശേഖരൻ. നാ. വംശത്തിൽ പ്രധാനൻ.
കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ. നാ. തിരുവിതാംകൂറു മഹാരാജാവിന്റെ പേർ.
കുലശ്രേഷ്ഠി. വി. (ക്ഠി, ക്ഠിനീ, ക്ഠി.) വി. നാ. വംശത്തിൽ പ്രധാനമായ.
കുലസംഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. നാ. നല്ല കുലത്തിൽ ജനിച്ച.
കുലസ്ത്രീ. നാ. ക, ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ. ഉ, പതിവ്രത.
കുലഹണ്ഡകം. നാ. നീർച്ചുഴലി.
കുലഹാതകൻ. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. വംശത്തെ ഭേഷിക്കുന്ന.
കുലഹീനൻ. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. ക്ഷേമമായുള്ള.
കുലക്ഷയം. നാ. വംശനാശം.
കുലാചാരം. നാ. ജാതിമര്യ്യാദ.
കുലാഞ്ഞിൽ. നാ. തേങ്ങായുണ്ടാകുന്ന കുല.
കുലായം. നാ. പക്ഷിക്കൂടു.
കുലായിക. നാ. പക്ഷികളെ വളർത്തുന്ന സ്ഥലം.
കുലാൽവണ്ടി. നാ. കുതിരകെട്ടിയ വണ്ടി.
കുലാലൻ. നാ. ക, കുശവൻ. ഉ, കാട്ടുകോഴി.
കുലാലി. നാ. ക, നിലാഞ്ജനം. ഉ, കുശവന്റെ സ്ത്രീ.
കുലി. നാ. കൈ.
കുലിക. വി (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. വംശത്തിൽ പ്രധാനമായ.
കുലികൻ. നാ. ക, കുലശ്രേഷ്ഠൻ. ഉ, വംശത്തിൽ പ്രമാണി. ങ, ഇരിപ്പുവൃക്ഷം.
കുലിംഗകം. നാ. ഊക്കുരികിൽ.
കുലിരം. നാ. ഞണ്ടു.
കുലിശം. നാ. ഇന്ദ്രന്റെ ആയുധം, വജ്രം.
കുലീ. നാ. ക, കണ്ടകാരി. ഉ, ഭാര്യയുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തി.
കുലീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. നല്ല വംശത്തിൽ ജനിച്ച.
കുലീനസം. നാ. വെള്ളം.
കുലീരം. നാ. ഞണ്ടു.
കുലുക്കു. നാ. വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പോ മറ്റോ വിറെപ്പിക്കുക.
കുലുക്കം. നാ. ഇളക്കം.
കുലുക്കുത്തി. നാ. ഒരു വക തൈ.
കുലുക്കുഴിയുന്നു. ഞു. വാ. (കുലുക്കുഴി.) അ. ക്രി. വെള്ളം വായിലൊഴിച്ചു കലുക്കി ഉപ്പുന്നു.
കുലുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാ. (കുലുങ്ങ്.) അ. ക്രി. വിറെക്കുന്നു. **കുലുക്കുന്നു.** സ. ക്രി. കുലുക്കിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
കുലെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാ. (കുലെ.) സ. ക്രി. ക, വില്ലുവളച്ചു ഞാണുകെട്ടുന്നു. ഉ, വാഴക്കും മറ്റു ചിലതിന്നും കുല വരുന്നു.
കുലേശ്വരൻ. നാ. ശിവൻ.
കുല്ലം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഗുല്ലം.** നാ. നദിയാണി.
കുല്മാഷം. നാ. ക, കാടി. ഉ, പാതിവെന്ത യവം. ങ, വറുത്തനെല്ലു. ര,

പെരുമ്പയറു. ൫, ഉഴുന്നു ഇത്യാദി. ൬, ഭക്ഷ്യവിശേഷം.

കുല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. നല്ല വംശത്തിലുണ്ടായ.

കുല്യ. ന. കൈത്തോട്ടു.

കുല്യൻ. ന. ആലോചനക്കാരൻ.

കുല്യം. ന. അസ്ഥി.

കുല്ലാത്തൊപ്പി. ന. കൂമ്പൽതൊപ്പി.

കുവ. ന. മൂശ.

കുവം. ന. ശകാരം.

കുവലം. ന. ൧, ലന്തവൃക്ഷം. ൨, കരിംകുവളം.

കുവലയം. ന. ൧, താമര. ൨, ഒരുവക ആമ്പൽ, കരിംകുവളം.

കുവാദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ചീത്തവാക്കു പറയുന്ന.

കുവിന്ദൻ. ന. ചാലിയൻ.

കുവേണി. ന. മീൻകൂട്ടു.

കുവേരകം. ന. പൂവരശു.

കുവേരൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.

കുവേരാക്ഷി. ന. കഴഞ്ചി.

കുശ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.

കുശക്കലം. ന. കുശവൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന കലം.

കുശക്കഴി. ന. ഒരു മാതിരി ചെളിമണ്ണു, കുശമണ്ണു.

കുശദ്വീപു. ന. സപ്തദ്വീപുകളിൽ ഒന്നു.

കുശപ്പാത്രം. ന. കുശവനുണ്ടാക്കിയ പാത്രം

കുശപുഷ്പം. ന. ഒരു സുഗന്ധപുഷ്പം.

കുശമണ്ണു. ന. കുശവൻ കലം ഉണ്ടാക്കുന്ന മണ്ണു, കുശക്കഴി.

കുശം. ന. ൧, വെള്ളം. ൨, ദർഭ.

കുശയം. ന. ൧, പാനപാത്രം. ൨, കവളം.

കുശലു. ന. ഏഷണി.

കുശലപ്രശ്നം. ന. സൌഖ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിക്ക.

കുശല. വി. (ലൻ, ലാ, ലീ, ലം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള. **കുശലത, കുശലത്വം.** ഗു. ന. സാമർത്ഥ്യം, മിടുക്കു.

കുശലം. ന. ൧, സൌഖ്യം. ൨, സുകൃതം.

കുശലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. കുശലമുള്ള.

കുശൽ. ന. ഏഷണി, നുണ.

കുശവൻ. ന. മണ്പാത്രം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

കുശത്തി. ന. കുശവന്റെ സ്ത്രീ.

കുശാഗ്രബുദ്ധി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ബുദ്ധിക്കുകൂർപ്പുള്ള, അതിബുദ്ധിയുള്ള.

കുശാണ്ടം. ന. ൧, കുശൽ, ഏഷണി. ൨, പറയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു തടവു, വിക്കു.

കുശാലു. അ. നല്ലവണ്ണം.

കുശാസനം. ന. ഇരിപ്പാനായിട്ടു ദർഭകൊണ്ടു നെയ്യുണ്ടാക്കിയതു.

കുശാസ്തരണം. ന. ദർഭകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മെത്ത.

കുശി. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ഇരിമ്പു, ഉരുക്കു. ൨, കാച്ചിക്കൊട്ടിയ ഇരിമ്പു. ൩, കൊഴുവു.

കുശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ദുശ്ശീലമുള്ള.

കുശീലവൻ. ന. ൧, ചാക്കിയാരു. ൨, ആട്ടക്കാരനും മററും.

കുശുകുശുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കുശു.) അ. ക്രി. തമ്മിൽ പതുക്കെപ്പതുക്കെ പറയുന്നു.

കുശുകുശുപ്പു. ന. തമ്മിൽ പതുക്കെ പറക.

കുശുമ്പു. ന. മറെറാരുത്തന്റെ ഭാഗ്യവും മററും കാണുമ്പോൾ തോന്നുന്ന സൌഖ്യക്കേടു.

കുശുമ്പൻ. ന. കുശുമ്പുള്ളവൻ.

കുശുമ്പൽ. ന. പഴകിയൊന്നെഞ്ഞൊ കേടുവരിക.

കുശുമ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുശുമ്പി.) അ. ക്രി. പഴകിപ്പൊടിഞ്ഞുമ്മററും കേടുവരുന്നു.

കുശേശയം. ന. താമരപ്പൂവു.

കുഷ്ഠച്ചൊറി. ന. ഒരു മാതിരിചെറിയ ചിരങ്ങിൻ കൂട്ടം,

കുഷ്ഠം. ന. ൧, ഒരു ദീനം, ത്വശോഷം. ൨, കൊട്ടം.

കുഷ്ഠരോഗം. ന. ത്വശോഷം.

കുഷ്ഠരോഗി. വി. (ഗീ, ഗണീ, ഗി.) വി. ന. കുഷ്ഠരോഗമുള്ള.

കുഷ്ഠലം. ന. ചീത്ത സ്ഥലം.

കുഷ്ഠഹന്താവു. ന. ഒരു മരുന്നു, പാവു.

കുഷ്ഠി. വി. (ഷ്ഠീ, ഷ്ഠിനീ, ഷ്ഠി.) വി. ന. കുഷ്ഠരോഗമുള്ള.

കുഷ്മാണ്ഡം. അല്ലെങ്കിൽ, **കുഷ്മാണ്ഡകം.** ന. ൧, കുമ്പളം. ൨, കുമ്പളെങ്ങ.

കുസീദം. ന. പലിശ, വട്ടി.

കുസീദിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പലിശെക്കു കൊടുക്കുന്ന.

കുസുമം. ന. പുഷ്പം.

കുസുമാഞ്ജനം. ന. പുഷ്പാഞ്ജനം.

കുസുമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൂവുണ്ടായ. പൂത്ത.

കുസുമേഷ്ഠ. ന. കാമദേവൻ.

കുസുംഭം. ന. കുയമ്പപ്പൂവു.

കുസൂലം. ന. ൧, നെല്ലുര. ൨, വല്ലം.

കുസൃതി. ന. ൧, ദുർമ്മാർഗ്ഗം. ൨, ശാഠ്യം.

കുസ്തുംബുരു. ന. കൊത്തമ്പാലയരി.

കുഹക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന.

ഇന്ദ്രജാലമുള്ള, ചെപ്പടിവിദ്യയുള്ള.

കുഹകം. ന. ക, ചെപ്പടിവിദ്യ. ഫ, വഞ്ചന.

കുഹചിൽ. അ. വല്ലെടത്തും, ഒരെടത്തും.

കുഹന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, കള്ളമുള്ള, ചതിവുള്ള. ഫ, കപടഭക്തിയുള്ള.

കുഹന. ന. ക, വ്യാജം. ഫ, കപടഭക്തി.

കുഹനിക. ന. കപടഭക്തി.

കുഹരം. ന. സുക്ഷിരം, പോതു.

കുഹളി. ന. തെങ്ങിൻ പൂക്കില.

കുഹു. ന. ക, കുറുത്തവാവു. ഫ, കുയിലിന്റെ ശബ്ദം.

കുഹേഭി. ന. മഞ്ഞു.

കുഹേഭികം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

കുഹേലിക. ന. മഞ്ഞു.

കൂളകം. ന. ക, കാക്കപ്പനിച്ചം. ഫ, പടോലം.

കൂളക്കടവു. ന. കൂളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങികുളിക്കുന്ന സ്ഥലം.

കൂളക്കോഴി. ന. കൂളത്തിലുമ്മറും വെള്ളത്തോടടുത്തു പാർക്കുന്ന ഒരു പക്ഷി.

കൂളച്ചീര. ന. വെള്ളത്തിലും വെള്ളത്തോടടുത്തും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.

കൂളപ്പുര. ന. കൂളത്തിന്റെ വക്കിനോടു ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന പുര.

കൂളമാവു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

കൂളം. ന. കുളിപ്പാൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന ജലസ്ഥലം.

കൂളമ്പു. ന. മൃഗങ്ങളുടെ കാൽച്ചുവടു.

കൂളച്ചു. ന. വിക്കു, കൊഞ്ഞവാക്കു.

കൂളവക്കു. ന. ക, പൊന്നാനിയിൽ ഒരു പട്ടണം. ഫ, കൂളത്തിന്റെ വക്കു.

കൂളവി. ന. കുട്ടന്നൽ.

കൂളറുന്നു. റി. വാൻ. (കൂളർ.) സ. ക്രി. വിക്കിപ്പറയുന്നു, കൊഞ്ഞപറയുന്നു.

കൂളർനാക്കു. ന. പറയുമ്പോൾ തടവുണ്ടാകുന്ന നാക്കു.

കൂളി. ന. ക, വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങികുളിക്കുക. ഫ, വെള്ളംകൊണ്ടു ശരീരം കഴുകുക.

കൂളിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (കൂളി.) അ. ക്രി. വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുന്നു, വെള്ളംകൊണ്ടു ശരീരം കഴുകുന്നു. **കൂളിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കൂളിപ്പുര. ന. കൂളിക്കുന്നതിനുള്ള പുര.

കൂളിരുന്നു. ൻ. വാൻ. (കൂളിർ.) അ. ക്രി. തണുപ്പുകാരണം സുഖക്കേടുണ്ടാകുന്നു.

കൂളിർ. ന. മഴയൊ മഞ്ഞൊ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ തോന്നുന്ന ഒരവസ്ഥ.

കൂളിക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (കൂളിർ.) അ. ക്രി. തണുക്കുന്നു.

കൂളിന്ന. വി. തണുത്ത, കൂളിരുള്ള.

കൂളിപ്പു. ന. കൂളിക്ക, തണുപ്പു.

കൂളിമ. ന. കൂളിപ്പു.

കൂളീരം. ന. ഞണ്ടു.

കൂളുത്ത. ന. തണുത്തകഞ്ഞി, പഴങ്കഞ്ഞി.

കൂളൻ. ന. കൊച്ചുമനുഷ്യൻ, മുണ്ടൻ.

കൂളുളി. ന. പൊക്കംകുറഞ്ഞ സ്ത്രീ, മുണ്ടി.

കൂക്ഷി. ന. വയറു.

കൂക്ഷിപൂരണം. ന. വയറുനിറെക്കെ.

കൂക്ഷിംഭരി. വി. (ംഭിക്ഷു.) വി. ന. തന്റെ വയറിനെ മാത്രം രക്ഷിക്കുന്ന.

കൂഴ. ന. ക, ചില പാത്രങ്ങളിലും സൂചി മുതലായവയിലും ചരടും മറ്റും കോർക്കുന്നതിനുള്ള ദ്വാരം. ഫ, പാൽകറക്കുന്നതിനു മുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി പാത്രം.

കൂഴക്കു. ന. ക, വിഷ്ണം. ഫ, പ്രയാസം. ന, തക്കം. ൻ, കലഹം.

കൂഴക്കട്ട. അല്ലെങ്കിൽ, **കൊഴുക്കട്ട.** ന. അരിമാവു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു പലഹാരം.

കൂഴങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കൂഴങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, വിഷ്ണമാകുന്നു. ഫ, കലങ്ങുന്നു. ന, ക്ഷീണിക്കുന്നു. **കൂഴക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കൂഴച്ചട്ടകം. ന. മരംകൊണ്ടു പിടിയിട്ട ഒരു മാതിരി വലിയ ചട്ടകം.

കൂഴച്ചാട്ടം. ന. കൂഴക്ക, കായ്ക്കുലയിലെ വെടിപ്പില്ലായ്മ.

കൂഴച്ചിൽ. ന. ക, കലകം. ഫ, കൂഴയുക.

കൂഴച്ചുമറിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (കൂഴച്ചു.) സ. ക്രി. ക, വല്ലതുംവെള്ളം കൂട്ടി ഇളക്കി യോജിപ്പിക്കുന്നു. ഫ, കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നു.

കൂഴപ്പം. ന. ക, തിട്ടക്കം. ഫ, കൂഴച്ചിൽ.

കൂഴപ്പുന്നു. പ്പി. വാൻ. (കൂഴപ്പ.) അ. ക്രി. തിട്ടക്കപ്പെടുന്നു.

കൂഴമറിച്ചിൽ. ന. ക, കൂഴയുടെമാറ്റം. ഫ, ക്രമക്കേടായിട്ടൊ തീച്ചയില്ലാതെയൊ ആക്കുക.

കൂഴമറിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കൂഴ.) അ. ക്രി. മുൻപേ ഇരുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നിളകി ക്രമക്കേടായിത്തീരുന്നു.

കൂഴമറിവു. ന. കൂഴമറിച്ചിൽ.

കൂഴമ്പു. ന. ക, എണ്ണയുമ്മറും കൂട്ടിച്ചേർത്തു കൂഴച്ചുണ്ടാക്കിയ മരുന്നു. ഫ, ചില മരുന്നുകൾ കൂട്ടി കാച്ചി അരിച്ച ഒരു മാതിരി എണ്ണ.

കൂഴമ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (കൂഴമ്പി.) അ. ക്രി. കൊഴുക്കുന്നു.

കൂഴയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കൂഴ.) അ. ക്രി.

൧, കൂടിക്കലരുന്നു. ൨, അവിയുന്നു. **കുഴെക്കുന്നു.** സ. ക്രി. **കുഴെപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

കുഴലപ്പം. ന. കുഴലിലുണ്ടാക്കിയ ഒരു പലഹാരം.

കുഴലൂതുന്നു. തി. വാൻ. (കുഴൽ.) അ. ക്രി. കുഴൽ വിളിക്കുന്നു.

കുഴലൂത്തു. ന. കുഴലിൽ ഊതിശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുക.

കുഴൽ. ന. ഊതുവാനുള്ള ഒരു വക വാദ്യം. ൧, കുറുങ്കുഴൽ. ൨, ചീങ്കുഴൽ. ൩, ഓടക്കുഴൽ. ൪, സ്ത്രീകളുടെ തലമുടി. ൫, ഒരാഭരണം. ൬, മുളങ്കുഴലുമ്മററും.

കുഴല്ക്കണ്ണാടി. ന. കുഴലിന്റെ ഭാഷയിലുള്ള കണ്ണാടി, ചീനക്കണ്ണാടി.

കുഴല്ക്കാരൻ. ന. കുഴൽവിളിക്കുന്നവൻ.

കുഴല്ക്കുന്തം. ന. ഒരു മാതിരി കുന്തം.

കുഴൽവിളി. ന. കുഴലൂത്തു.

കുഴവി. ന. അരകല്ലിൻപിള്ള, അമ്മിപ്പിള്ള.

കുഴി. ന. ൧, കുഴിച്ചുണ്ടാക്കിയ സ്ഥലം. ൨, ശവക്കുഴി.

കുഴികണ്ണൻ. ന. കണ്ണുതാണവൻ.

കുഴികലം. ന. കുഴിയുള്ള ഒരു മാതിരി പാത്രം.

കുഴികല്ലു. ന. മറപ്പുര.

കുഴികിണ്ണം. ന. വട്ടംകുറഞ്ഞ ഒരു മാതിരി ഓട്ടു കിണ്ണം.

കുഴികുത്തു. ന. കുഴിയുണ്ടാക്കുക.

കുഴികുത്തി. ന. പാര.

കുഴിക്കാണം. ന. ൧, ശവംഅടക്കുന്ന കുഴിക്കുകൊടുക്കുന്ന ദ്രവ്യം. ൨, ചെറിയ തെങ്ങിൻ തൈക്കു കൊടുക്കുന്ന വില.

കുഴിക്കാരായ്മ. ന. വൃക്ഷങ്ങൾക്കു പിടിപ്പതു ദ്രവ്യം കൊടുത്തു പുരയിടം എഴുതിവാങ്ങിക്കുന്നതിന്നു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

കുഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കുഴി.) സ. ക്രി. കുഴിയുണ്ടാക്കുന്നു.

കുഴിക്കേടു. ന. തെങ്ങുന്തൈ നട്ടാൽ വളരുന്നതിനു മുൻപേ ഉണ്ടാകുന്ന കേടു.

കുഴിച്ചിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കുഴിച്ച.) സ. ക്രി. ൧, ചിലവിത്തുകൾ നടുന്നു. ൨, കുഴിയിൽ വെച്ചു മൂടുന്നു. ൩, ശവം അടക്കുന്നു.

കുഴിതവി. ന. ഓടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി തവി, കുഴിയുള്ള തവി.

കുഴിതാളച്ചണ്ടി. ന. ഒരു മാതിരി പായൽ.

കുഴിതാളം. ന. ഒരു വാദ്യം.

കുഴിത്തൈ. ന. കൊച്ചുതെങ്ങിൻതൈ.

കുഴിനഖം. ന. നഖത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.

കുഴിനരി. ന. ഒരു വക കുറുക്കൻ.

കുഴിനാടു. ന. കമ്പക്കാലൊ തൂണൊ നാട്ടുവാൻ ഉണ്ടാക്കിയ കുഴി.

കുഴിപ്പലക. ന. പണപ്പലക.

കുഴിപ്പൂവു. ന. വെടി മരുന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗം.

കുഴിപ്പൂത്തു. ന. ശവം അടക്കിയകുഴി.

കുഴിമടി. ന. വലിയ മടി.

കുഴിമടിയൻ. വി. ന. വലിയ മടിയുള്ളവൻ.

കുഴിമാടം. ന. ശവക്കുഴി.

കുഴിയടി. ന. രണ്ടു മേല്പുര ഒന്നിച്ചു കൂടുന്ന തടമുള്ള ഭാഗം.

കുഴിയൻ. ന. പുലയന്റെയൊ പറയന്റെയൊ ആങ്കുട്ടി.

കുഴിയമ്മി. ന. മരുന്നരെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി അരകല്ലു.

കുഴിയൽ. ന. ൧, എണ്ണത്തുടം. ൨, ഒരു മാതിരി പിഞ്ഞാണം.

കുഴിയാന. ന. പൊടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരുവക കൊച്ചുപ്രാണി.

കുഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കുഴി.) അ. ക്രി. കുഴി ഉണ്ടാകുന്നു. **കുഴിക്കുന്നു.** സ. ക്രി. **കുഴിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

കുഴിയെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കുഴി.) അ. ക്രി. കുഴിയുണ്ടാക്കുന്നു.

കുഴിവു. ന. കുഴി, താഴ്ച.

കുഴിവിത്തു. ന. കുഴികുത്തി നടേണ്ടുന്ന ചില വിത്തുകൾ.

കുഴിവില. ന. തെങ്ങിൻ തയ്യുടെയൊ പ്ലാവിൻ തയ്യുടെയൊ വില.

കുറ. ന. ൧, പോരായ്ക. ൨, കുററം. ൩, അററകുററം, കുറവു, അവമാനം.

കുറക്കു. ന. ൧, അരെക്കു താഴെയുള്ള ഭാഗം മുഴുവൻ. ൨, കൈ. ൩, പന്നിത്തുട.

കുറച്ചിൽ. ന. പൊരായ്ക, കുറവു.

കുറഞ്ഞു. വി. അല്പമായ.

കുറഞ്ഞൊന്നു. അ. അല്പം.

കുറതീർക്കുന്നു. ർത്തു. ർപ്പാൻ. (കുറ.) അ. ക്രി. ൧, നന്നാക്കുന്നു, കുററം തീർക്കുന്നു. ൨, അവമാനം കളയുന്നു. **കുറതീർപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

കുറത്തലപ്പിണം. ന. തലയില്ലാത്ത ഉടൽ, കബന്ധം.

കുറത്തി. ന. കുറവന്റെ സ്ത്രീ.

കുറനാഴി. ന. സാമാന്യമായുള്ളതിൽ അല്പം ചെറിയ നാഴി, മറെറാരു നാഴികൊണ്ടളന്നാൽ കുറവു വരുത്തുന്ന നാഴി.

കുറച്ചടി. നാ. കുറവു.
കുറച്ചറ. നാ. മറെറാരു പറകൊണ്ടള
ന്നാൽകുറവു വരുത്തുന്ന പറ, കള്ളപ്പറ.
കുറച്ചാനം. നാ. കുറവു, കുറഞ്ഞതു.
കുറയ. അ. അല്പമായി.
കുറയുന്നു. ഞു. വാൻ. (കുറ.) അ.
ക്രി. ക, അല്പമാകുന്നു. വ, താഴുന്നു. ന,
ഹീനമാകുന്നു. **കുറെകുന്നു.** സ. ക്രി.
കുറെപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
കുറവു. നാ. ക, കുറെച്ചിൽ, ചുരുക്കം. വ,
അവമാനം.
കുറവൻ. നാ. ഒരു താണജാതിക്കാരൻ.
കുറവന്താളി. നാ. ഒരു വകത്താളി.
കുറവാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (കുറവ.) അ.
ക്രി. ക, കുറയുന്നു. വ, അവമാനമാകു
ന്നു. **കുറവാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
കുറൾമാൻ. നാ ഒരു വക മാൻ.
കുറി. നാ. ക, ഹിന്ദുക്കാർ നെററിയേൽ
ഇടുന്ന അടയാളം. വ, ലാക്കു. ന, ചിട്ടി.
ര, എഴുത്തു. ഒ, സമയം. ന്യ, ഒരളവു.
ഉ. ചിലവസ്തുക്കളുള്ള ചുവന്ന അടയാ
ളം. വ, നിശ്ചയം.
കുറികോൽ. നാ. വെള്ളം വറുന്നതി
നെ അറിവാൻ വെക്കുന്ന ഒരടയാളമു
ള്ള കോൽ.
കുറിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (കുറി.) സ. ക്രി.
ക, അടയാളം വെക്കുന്നു. വ, എഴുത്തെ
ഴുതുന്നു. ന, ലാക്കുനോക്കുന്നു. ര, നി
ശ്ചയിക്കുന്നു. **കുറിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
കുറിക്കൂട്ടു. നാ. ഒരു മാതിരി സുഗന്ധ
ദ്രവ്യം, ചന്ദനവുമരവും.
കുറികൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കുറി.)
അ. ക്രി. വിചാരിക്കുന്നു, മനസ്സിൽ വെ
ക്കുന്നു.
കുറിച്ചു. അ. ക, പററി, സംബന്ധിച്ചു.
വ, പോലുവായിട്ടു.
കുറിച്ചി. നാ. ക, ഒരു വക മത്സ്യം. വ,
ഒരു വക വള്ളി.
കുറിഞ്ഞി. നാ. ക, തോക്കിന്റെ കാഞ്ചി
കൊത്തിക്കുമ്പോൾ തീ വീഴുന്ന സ്ഥലം.
വ, അപ്പിടെ ഇടുന്ന മരുന്നു. ന, ചക്കി
പ്പൂച്ച.
കുറിഞ്ഞിത്തുള. നാ. കുറിഞ്ഞിയിൽനി
ന്നുള്ള തുള.
കുറിപ്പു. നാ. ക, കുറിക്കുക. വ, കണക്കു
ക്കൂട്ടി എഴുതുന്ന ഒരു മാതിരി എഴുത്തു.
ന, ചിലവർത്തമാനയെഴുത്തു.
കുറിപ്പടി. നാ. ചുരുക്കമായിട്ടെഴുതിയ
ചില എഴുത്തുകൾ.
കുറിമാനം. നാ. ചുരുക്കമായിട്ടെഴുതി
കൊടുത്തയക്കുന്ന എഴുത്തു.
കുറിയ. വി. ചെറിയ, നീളംകുറഞ്ഞ.
കുറിയതു. നാ, കുട്ടിയുടെ കുറുമ്പടി.
കുറിയമുണ്ടു. നാ. ചെറിയ മുണ്ടു.
കുറിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കുറി.) അ.ക്രി.
ക, കുറിതൊടുന്നു. വ, മുണ്ടിനുരു മാ
തിരി അടയാളമിടുന്നു. ന, ചിട്ടിയിടു
ന്നു.
കുറിവെക്കുന്നു. ച്ചു പ്പാൻ. (കുറി.) സ.
ക്രി. ക, സമയം നിശ്ചയിക്കുന്നു. വ, മു
ണ്ടിനു അടയാളമിടുന്നു. ന, ലാക്കുനോ
ക്കുന്നു. ര, ചിട്ടിക്കുടുന്നു.
കുറു. വി. നീളമില്ലാത്ത.
കുറുക. അ. ക, കൊച്ചായി. വ, വേഗമാ
യി. ന, വിലങ്ങെ.
കുറുക. അല്ലെങ്കിൽ, **കുറുകക്കഴമ.**
നാ. ഒരു വക ചെറിയ നെല്ല.
കുറുകുന്നു. കി വാൻ. (കുറുക.) അ. ക്രി.
ക, പാലും മറ്റും വെള്ളം കുറെഞ്ഞു കൊ
ഴുക്കുന്നു. വ, കുറയുന്നു. ന, കൊച്ചാകു
ന്നു. ര, താഴുന്നു. ഒ, പ്രാവുമുട്ടുന്നു. **കു
റുക്കുന്നു.** സ. ക്രി. **കുറുക്കിക്കുന്നു.**
കാ. ക്രി.
കുറുകുറുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കുറുകുറു.)
അ. ക്രി. ശ്വാസം തടഞ്ഞു തൊണ്ട
യിൽനിന്നു ഒരു മാതിരിശബ്ദം പുറപ്പെ
ടുന്നു.
കുറുകുറുപ്പു. നാ. ശ്വാസത്തിന്റെ തടവു
കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു ശബ്ദം.
കുറുകു. വി. ക, വിലങ്ങയുള്ള. വ, കൊ
ച്ചായ.
കുറുകൂ. നാ. ക, മൂലതേങ്ങ. വ, വിലങ്ങൽ.
കുറുങ്കൽ. നാ. ക, ചുരുക്കം. വ, അടുപ്പ
ത്തു വച്ചു കുറുക്കുക.
കുറുങ്കൻ. നാ. ക്രൂരനായ ഒരു വക
കാട്ടുജന്തുവു, കുറുനരി.
കുറുങ്കുന്നു. കി. വാൻ. (കുറുക്ക.) സ. ക്രി.
ക, കൊച്ചാക്കുന്നു. വ, ചുരുക്കുന്നു. ന,
പാറിക്കുന്നു. ര, മാംസംവെട്ടിവീഴിക്കുന്നു.
കുറുങ്കൊമരുന്നു. നാ. പ്രസവിച്ചുകിടക്കു
ന്ന ചില സ്ത്രീകൾ കൂടിക്കുന്ന ഒരു മു
ക്കൂടി.
കുറുങ്കുവഴി. നാ. എളുപ്പത്തിൽ പോകാ
കുന്ന വഴി.
കുറുങ്കെ. അ. ക, വേഗത്തിൽ. വ, വി
ലങ്ങെ.
കുറും. വി. കൊച്ചായുള്ള.
കുറുങ്കണക്കു. നാ. വേഗത്തിൽ കൂട്ടാകു
ന്ന കണക്കു.
കുറുങ്കാട്ടു. നാ. കൊച്ചുകാട്ടു.
കുറുങ്കുഴൽ. നാ. ഊതുന്നതിനുള്ള ഒരു
മാതിരി വാദ്യം.
കുറുച്ചിയൻ. നാ. മലയാളത്തിന്റെ വ
ടക്കു വൈനാട്ടിലുള്ള മലകളിൽ പാർക്കു
ന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

കുറിച്ചൂലി. ന. ഒരു വക വള്ളി.
കുറുഞ്ഞൂഴിക. ന. പുരയുടെ ഇടയുത്തരം.
കുറുനരി. ന. കുറുക്കൻ.
കുറുനാക്കു. ന. നക്കിനടിയിൽ വരുന്ന ഒരു വക ദീനം.
കുറുനാൾ. ന. മററന്നാൾ.
കുറുനിര. ന. ചില സ്ത്രീകളുടെ നെററിയിൽ വരിയായിട്ടുണ്ടാകുന്ന കൊച്ചുതലമുടി.
കുറുന്തിരട്ടു. ന. വിവരമായിട്ടു ചുരുക്കത്തിലെഴുതിയ കണക്കോല.
കുറുന്തുവൽ. ന. ഒരു മാതിരിപൂച്ചെടി.
കുറുന്തോട്ടി. ന. ഒരു വക മരുന്നു.
കുറുപ്പു. ന. ൧, ശൂദ്രരിൽ ഉള്ള സ്ഥാനപ്പേർ. ൨, ഒരു ജാതിക്കാരു. ൩, ചായമിടുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കുറുമൻ. ന. കുറിച്ചി.
കുറുമുഴി. ന. സുഗന്ധപുഷ്പമുണ്ടാകുന്ന ഒരു വള്ളി.
കുറുമ്പു. ന. ൧, കരട്ടു. ൨, അഹംഭാവം.
കുറുമ്പടി. ന. കട്ടിളയുടെ താഴെയും മുകളിലും പണിയുന്ന മരം.
കുറുമ്പൻ. ന. ദുഷ്ടൻ.
കുറുമ്പാടു. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
കുറുമ്പൂപ്പു. ന. ചാമ തിന മുതലായ കൃഷി.
കുറുമ്മൻ. ന. ചപ്പും പൊടിയും.
കുറുമ്മൽ. ന. വാ നിറെച്ചു തിന്നുക.
കുറുമ്മുന്നു. മ്മി. വാൻ. (കുറുമ്മ.) സ. ക്രി. വാ നിറെച്ചിട്ടു കടിക്കുന്നു.
കുറുവടി. ന. മുണ്ടൻവടി.
കുറുവാ. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
കുറെ. അ. അല്പം.
കുറെച്ചു. അ. അല്പം.
കുററക്കാരൻ. ന. കുററമുള്ളവൻ.
കുററടി. ന. നിന്ദവാക്കു.
കുററപ്പാടു. ന. കുററം.
കുററപ്പെടുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കുററ.) സ. ക്രി. കുററക്കാരനാക്കുന്നു, കുററം പറയുന്നു.
കുററം. ന. പിഴ, അപരാധം.
കുററവിധി. ന. കുററമുള്ളവന്നു നിശ്ചയിക്കുന്ന ശിക്ഷ.
കുററി. ന. ൧, വൃക്ഷംവെട്ടിയ ശേഷം നില്ക്കുന്ന മുറി. ൨, പാൽകറക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പാത്രം. ൩, എണ്ണയൊ നെയ്യൊ സൂക്ഷിക്കുന്ന പാത്രം. ൪, മാങ്ങാ ഉപ്പിലിടുന്ന മരപ്പാത്രം. ൫, കുടിയാൻ. ൬, കള്ളംതെളിവു. ൭, ഒരു മാതിരി പറ. ൮, നിലത്തു തറെക്കുന്ന കമ്പു.
കുററിക്കാടു. ന. കുറുങ്കാടു.
കുററിക്കാണം. ന. പണ്ടാരവകയ്ക്കൊ മുതലാളനൊ കൊടുക്കുന്ന തടിവില.
കുററിക്കാൽ. ന. തൂണു.
കുററിക്കോട്ടു. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ കോട്ടു.
കുററിച്ചൂൽ. ന. തേഞ്ഞുനിളം കുറഞ്ഞ ചൂൽ.
കുററിനാട്ടിബലി. ന. ബ്രാഹ്മണർ മുതലായവർ മരിച്ചാൽ പത്തു ദിവസം ചെയ്യുന്ന കർമ്മം.
കുററിപിടി. ന. ൧, പൊലികടം. ൨, ചെറിയ കച്ചവടം.
കുററിപിടിക്കാരൻ. ന. ൧, പൊലികടക്കാരൻ. ൨, കടംവാങ്ങിച്ചു കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവൻ.
കുററിപൂജ. ന. പുരവാസ്തുബലി.
കുററിയറുന്നു. ററു. വാൻ. (കുററി.) അ. ക്രി. സന്തതി നശിക്കുന്നു.

കൂ

കൂകൽ. ന. ൧, ദൂരത്തുള്ളവരെ വിളിക്കുന്നതിനോടു ചേർത്തു ഒരു മാതിരി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുക. ൨, കുറുക്കൻ കോഴി മുതലായ ചില ജന്തുക്കളുടെ ശബ്ദം. ൩, ഉറച്ചു വിളിക്കയും മററും ചെയ്കു.
കൂകുദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. അലങ്കരിച്ചുള്ള കന്യകയെ ദാനം ചെയ്യുന്ന.
കൂകുന്നു. കി. വാൻ. (കൂക.) അ. ക്രി. വിളിയോടു കൂട്ടി നീട്ടി ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ൨, കുറുക്കനുംമററും കൂകുന്നു, കോഴിയുംമററും ശബ്ദിക്കുന്നു.
കൂക്ക. ന. കൂകൽ.
കൂചൽ. ന. ൧, ഭയം. ൨, ലജ്ജ.
കൂചം. ന. മുല.
കൂചുന്നു. ചി. വാൻ (കൂച.) അ. ക്രി. ൧, പേടിക്കുന്നു. ൨, ലജ്ജിക്കുന്നു.
കൂച്ചു. ന. ൧, കയ്യുംകാലും വളയ്ക്കു. ൨, ഒരു മാതിരി വിലങ്ങു.
കൂച്ചുതുടൽ. ന. ആനയുടെ കാലിലിടുന്ന ചങ്ങല.
കൂച്ചുന്നു. ച്ചി. വാൻ. (കൂച്ച.) സ. ക്രി. ൧, കയ്യുംകാലും തമ്മിൽ അടുപ്പിച്ചു ചേർത്തു വയ്ക്കുന്നു. ൨, കയ്യുംകാലും തമ്മിൽ അടുപ്പിച്ചു ചേർത്തുകെട്ടുന്നു.
കൂച്ചുവിലങ്ങു. ന. ആനയുടെ കാലേൽ ഇടുന്ന ചങ്ങല.
കൂജനം. ന. പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം.
കൂജിതം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കൂഞ്ഞു. ന. ചക്കയുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്ന വസ്തു.

കൂഞ്ഞിരിക്ക. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ആനച്ചുവടി.
കൂടു. ന. ൧, പശുപക്ഷി മൃഗങ്ങൾക്കു പാൎക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം. ൨, ഉറ. ൩, കലപ്പുര. ൪, ശരീരം.
കൂട. ന. ൧, മീൻകൊട്ട. ൨, വിത്തുകൊട്ട.
കൂട. അ. ഒരുമിച്ചു.
കൂടകം. ന. ൧, കൊഴു. ൨, വഞ്ചന.
കൂടക്കൂടെ. അ. പിന്നെയുംപിന്നെയും.
കൂടപത്രം. ന. ഒരു വക ദുഷ്ട്രയോഗം, ആഭിചാരം, ക്ഷുദ്രം.
കൂടപ്പിറപ്പു. ന. ഒരു ഗൎഭത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതു, ഒരു തള്ളപെററതു.
കൂടം. ന. ൧, പൎവ്വതശിഖരം. ൨, പാൎക്കുന്ന സ്ഥലം. ൩, ശരീരം. ൪, കൊല്ലന്റെ മുട്ടിക. ൫, കൂമ്പാരം. ൬, വഞ്ചന. ൭, സമൂഹം. ൮, കൊഴു. ൯, ഇന്ദ്രജാലം. ൧൦, കണി. ൧൧, അസത്യം. ൧൨, ചൂതു. ൧൩, ഒരു പോലെയുള്ള വസ്തു. ൧൪, കഴുക്കോൽപിടിപ്പിക്കുന്ന കൂടം.
കൂടയന്ത്രം. ന. കുരുക്കു.
കൂടലർ. ന. ശത്രു.
കൂടശന്മലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കൂടസാക്ഷി. ന. കള്ളസ്സാക്ഷി.
കൂടസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. എല്ലാ ദിക്കിലും ഒരു പോലെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന.
കൂടസ്ഥം. ന. ആത്മാവു.
കൂടാ. അ. ഒരു നിഷേധവാക്കു.
കൂടാഗാരം. ന. മാളിക മുറി.
കൂടാതെ. അ. വേറെ.
കൂടാൎത്ഥഭാഷിതം. ന. കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കള്ളക്കഥ.
കൂടാരം. ന. വസ്ത്രം കൊണ്ടുള്ള പുര.
കൂടാരരട്ടു. ന. കൂടാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ശീല.
കൂടി. അ. ൧, ഒരുമിച്ചു. ൨, അധികമായി.
കൂടിയാട്ടം. ന. ചാക്ക്യാരുടെയും മററും ഒരു മാതിരി നൃത്തം.
കൂടിവിചാരം. ന. ആലോചന.
കൂടുതൽ. ന. വൎദ്ധന, അധികമാകുക.
കൂടുന്നു. ടി. വാൻ (കൂട.) അ. ക്രി. ൧, ഒരുമിക്കുന്നു. ൨, ചേരുന്നു. ൩, യോജിക്കുന്നു. ൪, ഏൎപ്പെടുന്നു. ൫, വൎദ്ധിക്കുന്നു. ൬, സംഭവിക്കുന്നു, തീരുന്നു. ൭, സമയമുണ്ടാകുന്നു. ൮, കഴിയുന്നു. **കൂട്ടുന്നു.** സ. ക്രി.
കൂടെ. അ. ഒരുമിച്ചു.
കൂട്ടു. ന. ൧, സമൂഹം. ൨, അന്യോന്യം. ൩, കൂട്ടിക്കലൎച്ച. ൪, യോജിപ്പു. ൫, സമ്മതം. ൬, കറിക്കുമ്മററും ചേൎക്കേണ്ടുന്ന വസ്തു. ൭, ഇണ. ൮, മാതിരി. ൯, ഉത്തരവും കഴുക്കോലും മോന്തായവും കൂടിയതു.
കൂട്ടക്കാരൻ. ന. സഹായക്കാരൻ, കൂടെയുള്ളവൻ.
കൂട്ടുകെട്ടു. ന. സമൂഹം, യോഗം, സ്നേഹം കൊണ്ടുള്ള ചേൎച്ച.
കൂട്ടക്കൊട്ടു. ന. പലരുംകൂടെ കൂടികൊട്ടുക, യുദ്ധം തുടങ്ങുമ്പോൾ പലരും കൂടികൊട്ടുന്ന ഒരു മാതിരിക്കൊട്ടു.
കൂട്ടൻ. ന. കൂട്ടക്കാരൻ, ചെങ്ങാതി.
കൂട്ടപ്പട. ന. കൂട്ടത്തോടുള്ള യുദ്ധം.
കൂട്ടം. ന. ൧, സമൂഹം. ൨, ചിട്ടി. ൩, യോജിപ്പു. ൪, വഴക്കു. ൫, കൂമ്പാരം. ൬, ഒരു പങ്കു. ൭, ഒരു ജാതി. ൮, സംഭാഷണം. ൯, വിവാദം.
കൂട്ടംകലമ്പി. ന. കൂട്ടത്തിൽ കലക്കം ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.
കൂട്ടവിളി. ന. പലരും കൂടിവിളിക്കുക.
കൂട്ടക്ഷരം. ന. കൂട്ടിച്ചേൎത്ത അക്ഷരം.
കൂട്ടാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കൂട്ടാക്ക.) സ. ക്രി. ൧, അനുസരിക്കുന്നു. ൨, കൂട്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്നു.
കൂട്ടാൻ. ന. കറി.
കൂട്ടായ്മ. ന. യോജിപ്പു.
കൂട്ടായ്മക്കാരൻ. ന. നടത്തിക്കുന്നവൻ, പ്രമാണി.
കൂട്ടാല. ന. ചില ക്ഷേത്രത്തിലെ വകയായുള്ള മുതലുകൾ വച്ചു സൂക്ഷിക്കയും അവിടുത്തെക്കാൎയ്യം വിചാരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം.
കൂട്ടാളൻ. ന. കൂടെയുള്ളവൻ.
കൂട്ടാളി. ന. കൂട്ടാളൻ.
കൂട്ടാഴി. ന. ജനങ്ങൾ ക്ഷേത്രം വകയ്ക്കുവരിയിട്ടു എടുത്തുകൊടുക്കുന്ന ദ്രവ്യം.
കൂട്ടിക്കടിപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. കൂട്ടിച്ചേൎക്കുന്നു, യോജിപ്പിക്കുന്നു.
കൂട്ടിക്കലൎച്ച. ന. കൂടിയോജിപ്പു.
കൂട്ടിക്കലരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. യോജിക്കുന്നു. **കൂട്ടിക്കലൎത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
കൂട്ടിക്കെട്ടു. ന. ചേൎത്തുകെട്ടുക, ചേൎച്ച.
കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. പതിവുള്ളതിൽ അധികം കൊടുക്കുന്നു.
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. യി. വാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. വല്ലവരെയുംകൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നു.
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. കൂടെക്കൊണ്ടുവരുന്നു
കൂട്ടിച്ചൊല്ലുന്നു. ല്ലി. വാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. വാക്കുകളെ ചേൎത്തു ചൊല്ലുന്നു.
കൂട്ടിപ്പറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. ൧, വ്യാജംപറയുന്നു. ൨, അധികം പറയുന്നു. ൩, ചേൎത്തു പറയുന്നു.

കൂട്ടിമുട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. ക, തമ്മിൽമുട്ടുന്നു. ഉ, യുദ്ധത്തിന്നൊ മറ്റൊ എതുക്കുന്നു.

കൂട്ടിമൂട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. കൂട്ടിഞ്ഞ്ഞ്ഞു.

കൂട്ടിയാട്ടം. നാ. രാജാക്കന്മാരു മുതലായ ചില ആളുകൾ വഴിക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരുടെ മുൻപിൽ നടന്നു ഉറക്കെ ശബ്ദിക്ക.

കൂട്ടിരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്രാൻ. (കൂട്ടു.) സ. ക്രി. ക, ചില രാജസ്ത്രീകൾക്കുമാത്രം ഭർത്താവായിട്ടിരിക്കുന്നു. ഉ, കൂട്ടായിട്ടിരിക്കുന്നു. ന, ഒരു പോലെ ഇരിക്കുന്നു.

കൂട്ടിരിപ്പു. ന, കൂട്ടായിട്ടിരിക്കുക.

കൂട്ടിവായിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. വാക്കുകൾ നോക്കിച്ചേർത്തു ചൊല്ലുന്നു.

കൂട്ടിവെക്കുന്നു. ച്ചു, പ്രാൻ. (കൂട്ടി.) സ. ക്രി. ക, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഉ, ചേർത്തുവെക്കുന്നു, അധികം വെക്കുന്നു.

കൂട്ടുകച്ചവടം. നാ. മറ്റൊരുകച്ചോടുക്രടെ പങ്കായിട്ട കച്ചവടം ചെയ്യുക.

കൂട്ടുകറി. നാ. ഒരു മാതിരിക്കറി.

കൂട്ടുകാരൻ. നാ. ക, കൂട്ടുക്കാരൻ. ഉ, ചെങ്ങാതി. ന, പങ്കുകാരൻ.

കൂട്ടുകൂടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൂട്ടു.) അ. ക്രി. ക, കൂട്ടത്തിൽ കൂടുന്നു. ഉ, പങ്കുകൂടുന്നു.

കൂട്ടുകൂട്ടുന്നു. സ. ക്രി.

കൂട്ടുകൃഷി. നാ. പങ്കുകൃഷി.

കൂട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കൂടു.) സ. ക്രി. ക, ചേർക്കുന്നു. ഉ, ഇതു മറ്റുചിലതിനോടു ചേരുമ്പോൾ തിന്നുന്ന പണിയുന്നു അധികമാക്കുന്നു ഇങ്ങനെ പല അർത്ഥം വരും.

കൂട്ടുപടി. നാ. ക, കൂട്ടുന്നതിനുള്ള സാധനം.

കൂട്ടുപോകുന്നു. യി. വാൻ. (കൂട്ടു.) അ. ക്രി. സഹായത്തിന്നായിട്ട കൂടെപ്പോകുന്നു.

കൂട്ടുവിത്തു. നാ. കറുത്തചാര പൈക്കോളി മുതലായതിൽ പലതും കൂടികലർന്നുള്ള വിത്തു.

കൂൺ. അല്ലെങ്കിൽ, **കുൺ.** നാ. ക, കുടയുടെ രൂപത്തിൽ ഭൂമിയിൽനിന്നു പൊഴുന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരു സാധനം. ഉ, ചിലമരങ്ങളിൽ പൊഴുന്നുണ്ടാകുന്നതു.

കൂത്തു. നാ. ചാക്യാരൊ നങ്ങ്യാരൊ ചെയ്യുന്ന നൃത്ത, താണ്ഡവം. ഉ, അത്ഭുതം.

കൂത്തൻ. നാ. കൂത്താടി, വെള്ളത്തിലെ ഒരു വക കൊച്ചുപ്രാണി.

കൂത്തമ്പലം. നാ. കൂത്താടുന്നതിനുള്ള അമ്പലം.

കൂത്തരങ്ങു. നാ. ക, കൂത്തിനുള്ള സ്ഥലം. ഉ, കൂത്തുകാണുന്നവർ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം.

കൂത്താടി. നാ. ക, ആട്ടക്കാരൻ, അല്ലെങ്കിൽ ആട്ടക്കാരത്തി. ഉ, വെള്ളത്തിലെ ഒരു വക പ്രാണി.

കൂത്താടിച്ചി. നാ. ഒരു വക ആട്ടക്കാരത്തി, തേവിടിച്ചി.

കൂത്താടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൂത്തു.) അ. ക്രി. ക, നൃത്തംചെയ്യുന്നു. ഉ, ഓടിക്കളിക്കുന്നു.

കൂത്താട്ടം. നാ. ക, കൂത്തു. ഉ, ഓടികളി.

കൂത്താട്ടുരി. നാ. ഒരു മാതിരിപ്പക്ഷി.

കൂത്തി. നാ. പട്ടിച്ചി.

കൂത്തിച്ചി. നാ. തേവിടിച്ചി.

കൂനൻ. നാ. ക, വളഞ്ഞവൻ. ഉ, ഒരുമാതിരി ഉറുമ്പു.

കൂനാപ്പുര. നാ. കൊച്ചു ചീത്തപ്പുര.

കൂനി. നാ. കൂനുള്ളവൾ.

കൂനുന്നു. നി. വാൻ. (കൂൻ.) അ. ക്രി. ക, കുനിയുന്നു. ഉ, കൂനുണ്ടാകുന്നു.

കൂൻ. നാ. ക, കുൺ. ഉ, കുൻ, വളവു. ന, കുമ്പാരം.

കൂനൻകല്ല. നാ. ആമ്പൽക്കിഴങ്ങു.

കൂനൽ. നാ. തലമുടി.

കൂനാണി. നാ. ക, ഉരൽ. ഉ, കല്ലിൽ വെട്ടുന്ന ഒരു മാതിരി ചുമ്പാ.

കൂനാലി. നാ. കല്ലിൽ വെട്ടുന്ന ചുമ്പാ.

കൂപകം. നാ. ക, വലിയ കിണറു. ഉ, പാമരം. ന, കൊലി, കേണി.

കൂപം. നാ. കിണർ.

കൂപരാജ്യം. നാ. മലയാളത്തിന്റെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള ഭാഗത്തിന്നു നടുക്കു രണ്ടിനും ക്രടെയുള്ള ഒരു പേർ.

കൂപാരം. നാ. സമുദ്രം.

കൂപ്പു. നാ. ക, കൈരണ്ടും കൂട്ടിതൊഴുക. ഉ, പൂവും മറ്റും കുമ്പുക. ന, കുളത്തിൽ ഇറങ്ങുവാൻ കെട്ടുന്ന ഒഴുക്കുനട.

കൂപ്പുകടവു. നാ. കുളത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒഴുക്കുനട.

കൂപ്പുന്നു. പ്പി. വാൻ. (കൂപ്പു.) അ. ക്രി. തൊഴുന്നു.

കൂബരം. നാ. രഥത്തിലും തേരിലും ക്രടെ വെച്ചുറപ്പിക്കുന്ന ഒരു തടി.

കൂബരി. നാ. തേരു, തേർ.

കൂമൻ. നാ. മൂങ്ങ.

കൂമ്പു. നാ. ക, വന തെങ്ങു മുതലായതിന്റെ നാമ്പു. ഉ, മലയുടെയും മറ്റും കൂർത്തഭാഗം. ന, ചിലതിന്റെ നാമ്പു.

കൂമ്പൻതൊപ്പി. നാ. കൂർത്തതൊപ്പി.

കൂമ്പൽ. നാ. കുമ്പാരം, മേലോട്ടു കൂമ്പിയിരിക്കുന്ന സാധനം.

കൂമ്പാരം. നാ. മണ്ണു നെല്ലു മുതലായതു

മേലോട്ടു കൂമ്പിച്ചു കൂട്ടിയതു, കൂമ്പൽ.
കൂമ്പാള. ന. കവുങ്ങിൻ പാളയുടെ അകത്തെ പാള, ചില ചെറിയ പൈതങ്ങൾ ഉടുക്കുന്ന വസ്തു.
കൂമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (കൂമ്പ.) അ. ക്രി. ൧, കൂമ്പുവരുന്നു. ൨, മേലോട്ടു കൂർത്തു വരുന്നു.
കൂരു. ന. ൧, അമ്പിന്റെ കൂർത്തമുന. ൨, അമ്പു. ൩, നാരായത്തിന്റെ മുന. ൪, മൂർച്ച.
കൂര. ന. ൧. കൊച്ചുവീടു. ൨, ഒരുവക നെല്ലു.
കൂരൻ. ന. ൧, ഒരു മാതിരികാട്ടുജന്തു ൨, ഒരു വക പന്നി. ൩, മുണ്ടൻ.
കൂരമ്പു. ന. ൧, മൂർച്ചയുള്ള അമ്പു. ൨, കട്ടളെക്കു മീതെ മേല്പുരെക്കു താഴെ ഓട്ടു അടെക്കുന്ന ഒരു പലക.
കൂരാപ്പു. ന. വലിയ ഇരുട്ടു.
കൂരാപ്പോത്തു. ന. ചുവരിമ്മേൽ ഉണ്ടാക്കിയ ദ്വാരം.
കൂരി. ന. ൧, ഒരു വകമത്സ്യം. ൨, കുരികിൽ. ൩, മുഴുക്കാത്ത കായ.
കൂരിക്കൂടു. ന. ഒരു മാതിരിപ്പക്ഷിക്കൂടു.
കൂരിരുൾ. ന. വലിയ ഇരുട്ടു.
കൂർക്ക. ന. ൧, ഒരു മാതിരിക്കിഴങ്ങു. ൨, കൂർക്കംവലിക്ക. ൩, പടവിളി.
കൂർക്കം. ന. ചിലരുറങ്ങുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.
കൂർക്കുന്നു. ർത്തു. ർപ്പാൻ. (കൂർ.) അ. ക്രി. മുനയുണ്ടാകുന്നു, കൂർത്തതായിത്തീരുന്നു.
കൂർപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
കൂർച്ചൻപല്ലു. ന. കൂർത്തപല്ലു.
കൂർച്ച. വി. മുനയുള്ള, മൂർച്ചയുള്ള.
കൂർച്ചം. ന. ൧, മൂർച്ച. ൨, മുന. ൩, ദർഭപ്പുല്ലുകെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തു. ൪, തള്ളവിരലിന്റെ സന്ധി. ൫, മൂക്കിന്റെ മുകൾ ഭാഗം. ൬, മീശ. ൭, പൊടിപ്പു.
കൂർച്ചശിരസ്സു. ന. നരിയാണി.
കൂർച്ചശീഷം. ന. തിരുനാമപ്പാല.
കൂർച്ചിക. ന. ൧, തൈർ, മോർ. ൨, തൂലിക ൩, താക്കോൽ. ൪, സൂചി.
കൂർത്ത. വി. കൂർപ്പുള്ള.
കൂർത്തിരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കൂർത്ത.) അ. ക്രി. കൂർപ്പുള്ളതായിരിക്കുന്നു.
കൂർത്തുമൂർത്ത. വി. കൂർപ്പും മൂർച്ചയുമുള്ള.
കൂർദനം. ന. കളി, നേരംപോക്കു.
കൂർപ്പു. ന. ൧, അററം ഏററവും ചെറുതായി കൂർക്കുക. ൨, മൂർച്ചയുള്ള അഗ്രത്തിന്റെ അവസ്ഥ.
കൂർപ്പം. ന. കൂർപ്പു.
കൂർപ്പരം. ന. ൧, മുഴങ്കൈ. ൨, മുഴങ്കാൽ.
കൂർപ്പാസകം. അല്ലെങ്കിൽ, **കൂർപ്പാസം.** ന. കുപ്പായം
കൂർമ്മ. ന. ൧, കൂർപ്പു. ൨, മിനുസം.
കൂർമ്മത. ന. ൧, മുന. ൨, കൂർപ്പു.
കൂർമ്മബുദ്ധി. ന. ബുദ്ധികൂർമ്മത.
കൂർമ്മം. ന. ആമ.
കൂർമ്മി. ന. ആമപ്പിട.
കൂർവ്വാഴ്ച. ന. രാജ്യാധികാരത്തിന്റെ ഒരു മുറ.
കൂലകം. ന. ൧, തീരം. ൨, നാകദന്തി.
കൂലഭൂ. ന. സമുദ്രതീരം.
കൂലം. ന. ൧, സമുദ്രം ആറു മുതലായ ജലസ്ഥലത്തിന്നടുത്ത പ്രദേശം. ൨, കുന്നു. ൩, പൊയ്ക്ക.
കൂലങ്കഷം. ന. സമുദ്രം.
കൂലഹണ്ഡകം. ന. നിർച്ചുഴി.
കൂലി. ന. വേലക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ദിവസ ശമ്പളം.
കൂലിക്കാരൻ. ന. പതിവായിട്ടു മാസശമ്പളമില്ലാത്ത വേലക്കാരൻ.
കൂലിച്ചം. ന. വിളിക്കുമ്പോൾ വേലെക്കു വരുന്നതിന്നു വേണ്ടി കൊടുക്കുന്ന നിലം, വിരുത്തി.
കൂലിച്ചേവകൻ. ന. അന്നന്നത്തെ ശമ്പളത്തിന്നു വേല ചെയ്യുന്നവൻ, കൂലിക്കാരൻ.
കൂലിച്ചേവകം. ന. കൂലിച്ചം.
കൂലിപ്പണി. ന. അന്നന്നത്തെ ശമ്പളത്തിന്നുള്ള വേല.
കൂലിവേല. ന. കൂലിക്കായിട്ടു ചെയ്യുന്ന വേല.
കൂലിവേലക്കാരൻ. ന. കൂലിക്കു വേല ചെയ്യുന്നവൻ.
കൂവ. ന. ൧, ഒരു മാതിരി തൈ. ൨, അതിന്റെ കിഴങ്ങു. ൩, ചിലർവിളിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദം.
കൂവനൂറു. ന. കൂവയിൽനിന്നെടുക്കുന്ന നൂറു, കൂവപ്പൊടി.
കൂവപ്പൊടി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം
കൂവര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള, ഭംഗിയുള്ള.
കൂവരൻ. ന. കൂനൻ.
കൂവരം. അല്ലെങ്കിൽ, **കൂബരം.** ന. വണ്ടിയിൽ കെട്ടുന്ന കുതിരകളുടെയും മററും നുകത്തിന്റെ നടുവിൽ വെച്ചു കെട്ടുന്ന തണ്ടു.
കൂവളക്കുടുക്ക. ന. കൂവളത്തിന്റെ കായ തുളെച്ചുണ്ടാക്കുന്ന കുടുക്ക.
കൂവളം. ന. ഒരു വൃക്ഷം,
കൂവിടു. ന. ൧, വിളി. ൨, ആയിരംകോൽ അകലം.
കൂവീച്ച. ന. ഏററവും ചെറുതായ ഒരു മാതിരി ഉരംച്ച.
കൂശുന്നു. ശി. വാൻ. (കൂശ.) അ. ക്രി. ൧, ലജ്ജിക്കുന്നു. ൨, ഭയപ്പെടുന്നു.

കൂഷ്മാണ്ഡകം. അല്ലെങ്കിൽ, **കൂഷ്മാണ്ഡം.** ന. കുമ്പളം.
കൂസൽ. ന. ൧, ലജ്ജ. ൨, ഭയം.
കൂസുന്നു. സി. വാൻ. (കൂസ.) അ. ക്രി. കൂശുന്നു.
കൂഹ. ന. മഞ്ഞു.
കൂഹക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വഞ്ചനയുള്ള.
കൂഹന. ന. ൧, കപടഭക്തി. ൨, കപടം, വഞ്ചന.
കൂളൻ. ന. ൧, മുണ്ടൻ. ൨, പോത്തു കിടാവു.
കൂളം. ന. പതിരു, ചണം.
കൂളി. ന. ൧, ദേവത. ൨, എരുമക്കിടാവു. ൩, നീക്കാങ്കുഴി.
കൂളിപ്പട. ന. പിശാചുകളുടെ കൂട്ടം.
കൂളിയാമ. ന. വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരു വക ജന്തു.
കൂഴ. ന. ൧, പുഴുങ്ങിയ പലഹാരം. ൨, ചോറു.
കൂഴ. ന. ഒരു മാതിരി പ്ലാവു.
കൂഴച്ചക്ക. ന. പഴുത്താൽ മധുരക്കുറവും വളുവളുപ്പുമുള്ള ചക്ക.
കൂഴത്തരി. ന. കൊട്ടണത്തരി.
കൂഴപ്പാളയം. ന. കൂടാരത്തോടു കൂടെയുള്ള പട്ടാളം.
കൂഴം. ന. കൂഴത്തരി.
കൂറു. ന. ൧, സ്നേഹം. ൨, അതിസ്നേഹം. ൩, താല്പൎയ്യം. ൪, ദയ. ൫, പങ്കു. ൬, അവകാശം. ൭, രണ്ടേകാൽ ദിവസം കൂടിയതു. ൮, വില. ൯, സമൂഹം.
കൂറ. ന. ൧, വസ്ത്രം. ൨, ഉടുപ്പു. ൩, ഒരു മാതിരിപ്പേൻ. ൪, കൊടിക്കൂറ.
കൂറക്കുടിഞ്ഞിൽ. ന, കൂടാരം.
കൂറപ്പേൻ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പേൻ.
കൂറയിടുന്നു. ടു. വാൻ. (കൂറ.) അ. ക്രി. കൊടിക്കൂറതൂക്കുന്നു.
കൂറവലിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (കൂറ.) അ. ക്രി. കൊടിക്കൂറ താഴെയിറക്കുന്നു.
കൂറിടുന്നു. ടു. വാൻ. (കൂർ.) സ. ക്രി. പങ്കിടുന്നു.
കൂറുന്നു. റി. വാൻ. (കൂർ.) സ. ക്രി. ൧, സംസാരിക്കുന്നു. ൨, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. ൩, വിളിക്കുന്നു. ൪, ലേലം വിളിക്കുന്നു.
കൂറുവെക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (കൂർ.) സ. ക്രി. പങ്കിടുന്നു.
കൂററൻകുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കൂററൻ.) അ. ക്രി. ൧, അഹങ്കരിക്കുന്നു. ൨, കാളകുത്തുന്നു.
കൂററൻ. ന. ൧, നുകംവെക്കാത്ത കാള. ൨, ശക്തിയുള്ള മനുഷ്യൻ.
കൂററരി. ന. അരിവൈക്കുന്നതിനു കൂലിയായിട്ടു എടുക്കുന്ന അരി.
കൂററുപ്പു. ന. ൧, സ്നേഹക്കുറവു. ൨, നിന്ദ.
കൂററാൻ. ന. ൧, സ്നേഹിതൻ. ൨, പങ്കുകാരൻ.
കൂററായ്മ. ന. ൧, സ്നേഹം, സ്നേഹമുള്ളവന്റെ അവസ്ഥ. ൨, പങ്കു.
കൂററുകാരൻ. ന. ൧, സ്നേഹിതൻ. ൨, പങ്കുകാരൻ.
കൂററുകൃഷി. ന. പങ്കുകൃഷി.

കൃ

കൃകണം. ന. ഇരുവാൽ ചാത്തൻ.
കൃകണു. ന, ചായമിടുന്നവൻ.
കൃകലം. ന. ജീവവായുക്കളിൽ ഒന്നു.
കൃകലാസം. ന. ൧, പല്ലി. ൨, ഓന്തു.
കൃകവാകു. ന. ൧, പൂവൻകോഴി. ൨, മയിൽ. ൩, ഓന്തു. ൪, പല്ലി, ഗൌളി.
കൃകം. ന. തൊണ്ട, കഴുത്തിന്റെ അകം.
കൃകാടിക. ന. പിൻകഴുത്തു.
കൃച്ഛ്ര. വി. (ച്ഛ്രൻ, ച്ഛ്രാ, ച്ഛ്രം.) വി. ന. പ്രയാസമുള്ള.
കൃച്ഛ്രം. ന. ൧, ശരീരദുഃഖം. ൨, പാപം കളയുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം. ൩, പ്രയാസം.
കൃച്ഛ്രിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (കൃച്ഛ്രി.) അ. ക്രി. ൧, ദുഃഖിക്കുന്നു. ൨, അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നു.
കൃതകൎമ്മ. വി. (ൎമ്മൻ, ൎമ്മാ, ൎമ്മം.) വി. ന. മിടുക്കുള്ള, ത്രാണിയുള്ള.
കൃതക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
കൃതകം. ന. ഉണ്ടാക്കിയ ഉപ്പു.
കൃതകൃത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. ചെയ്യാനുള്ളതിനേ ചെയ്തു. **കൃതകൃത്യത.** ഗു. ന. ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്തിട്ടുള്ള സുഖം.
കൃതഘ്ന. വി. (ഘ്നൻ, ഘ്നി, ഘ്നം.) വി. ന. ഉപകാരം ചെയ്തവരെ മറക്കുന്ന. **കൃതഘ്നത.** ഗു. ന. ഉപകാരത്തെ മറക്കുന്നവന്റെ സ്വഭാവം.
കൃതജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ഉപകാരസ്മരണമുള്ള. **കൃതജ്ഞത.** ഗു. ന. ഉപകാരം ചെയ്തവരെ കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്ന സ്വഭാവം.
കൃതപുംഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന. ശരപ്രയോഗത്തിങ്കൽ സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.
കൃതമാലം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, കൊന്ന.
കൃതമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചെയ്യപ്പെട്ട. ൨, സാധിക്കപ്പെട്ട, നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ട.

കൃതം. ന. ൧, കൃതയുഗം. ൨, ഫലം, സാധ്യം.

കൃതം. അ. മതി, വേണ്ട.

കൃതയുഗം. ന. നാലുയുഗങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ യുഗം.

കൃതലക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഗുണങ്ങൾ കൊണ്ടു പ്രസിദ്ധിയുള്ള.

കൃതവേതന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. കൂലിക്കു വേല ചെയ്യുന്ന, കൂലിയുള്ള.

കൃതവേധനം. ന. വെളുത്ത പൂവുള്ള ഒരു തൈ.

കൃതസാപത്നിക. ന. ഒന്നാമതു വിവാഹം ചെയ്തു ഭാര്യ.

കൃതഹസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ശരപ്രയോഗത്തിങ്കൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ള.

കൃതാന്താ. ന. അരേണുകം.

കൃതാന്തൻ. ന. യമൻ.

കൃതാന്തം. ന. ൧, നിശ്ചയമായിട്ടു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവസാനം. ൨, ദുഷ്ടപ്രവൃത്തി.

കൃതാഭിഷേക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെട്ട. ൨, രാജ്യാധിപത്യം നിശ്ചയച്ചഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട.

കൃതാൎത്ഥ. വി. (ൎത്ഥൻ, ൎത്ഥാ, ൎത്ഥം.) വി. ന. ൧, വേണ്ടുന്ന കാൎയ്യത്തെ സാധിച്ച. ൨, ഭാഗ്യമുള്ള. **കൃതാൎത്ഥത.** ഗു. ന. സാധിക്കേണ്ടതു സാധിച്ചിട്ടുള്ള സുഖം, ഭാഗ്യം.

കൃതാലയം. ന. തവള.

കൃതി. വി. (തീ, തിനീ, തീ.) വി. ന. ൧, അറിവുള്ള, വിദ്യയുള്ള. ൨, സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കൃതി. ന. ൧, പ്രവൃത്തി. ൨, വേല. ൩, പ്രതിഷ്ഠ. ൪, കഥ.

കൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. മുറിക്കപ്പെട്ട.

കൃത്തി. ന. ൧, മാനിന്റെയും മറ്റും തോൽ. ൨, ഒരു മാതിരി മരത്തിന്റെ തോൽ.

കൃത്തിക. ന. ൧, കാൎത്തിക. ൨, ദുൎഗ്ഗ.

കൃത്തിവാസസ്സു. ന. ശിവൻ.

കൃത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. ചെയ്യേണ്ടുന്ന.

കൃത്യ. ന. ൧, പ്രവൃത്തി. ൨, മാരണദേവത. ൩, പകരുന്ന വ്യാധി.

കൃത്യം. ന. ൧, പ്രവൃത്തി. ൨, നിയമം. ൩, നടപ്പു.

കൃത്രിമധൂപകം. ന. ഒരു സുഗന്ധവസ്തു. കുന്തുരുക്കം.

കൃത്രിമപുത്രകം. ന. മരംകൊണ്ടുംമറ്റുമുണ്ടാക്കുന്ന കുട്ടിപ്പാവ.

കൃത്രിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഉണ്ടാക്കിയ, ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട. (മ) ഉപായം, കള്ളക്കൌശലം.

കൃത്സ്ന. വി. (ത്സ്നൻ, ത്സ്നാ, ത്സ്നം.) വി. ന. മുഴുവനായ.

കൃത്സ്നം. ന. ൧, വെള്ളം. ൨, മുഴുവൻ.

കൃത്രം. ന. കലപ്പ.

കൃന്തനം. ന. ഛേദനം, മുറിക്കുക.

കൃദരം. ന. പത്തായപ്പുര.

കൃപ. ന. ദയ.

കൃപണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, ലോഭമുള്ള. ൨, ദാരദ്ര്യമുള്ള. ൩, ചതിവുള്ള.

കൃപാകടാക്ഷം. ന. ദയയോടുകൂടിയുള്ള നോട്ടം.

കൃപാണകം. അല്ലെങ്കിൽ, **കൃപാണം.** ന. ഒരായുധം, വാൾ.

കൃപാണികാ. അല്ലെങ്കിൽ, **കൃപാണീ.** ന. ൧, വാൾ. ൨, കത്രിക.

കൃപാലു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വളരെ ദയയുള്ള.

കൃപീടപാലം. ന. ൧, സമുദ്രം. ൨, ചുക്കാൻ, തുഴ.

കൃപീടയോനി. ന. അഗ്നി.

കൃപീടം. ന. വെള്ളം.

കൃമി. ന. പുഴു.

കൃമികോശം. ന. പട്ടുനൂലുണ്ടാക്കുന്ന പുഴുക്കൂടു.

കൃമികോശോത്ഥ. വി. (ത്ഥൻ, ത്ഥാ, ത്ഥം.) വി. ന. പുഴുക്കൂട്ടിൽനിന്നുണ്ടായ.

കൃമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൃമി.) അ. ക്രി. പുഴുക്കുന്നു.

കൃമിഘ്ന. വി. (ഘ്നൻ, ഘ്നീ, ഘ്നം.) വി. ന. പുഴുവിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന.

കൃമിഘ്നം. ന. വിഴാലരി.

കൃമിജം. ന. അകിൽ.

കൃമിജു. ന. ലാക്ഷാ, കോലരക്കു.

കൃമിശത്രു. ന. പൂവരശിൻ കുരു.

കൃമ്മീര. വി. (രൻ, രാ, രം) വി. ന. പലനിറമുള്ള.

കൃശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ൧, ചെറുതായ. ൨, മെലിഞ്ഞ. **കൃശത.** ഗു. ന. മേലിച്ചിൽ.

കൃശാംഗി. ന. സുന്ദരി.

കൃശാനു. ന. അഗ്നി.

കൃശാനുരേതസ്സു. ന. ശിവൻ.

കൃശാശ്വീ. ന. നാട്യക്കാരൻ.

കൃശോദര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന.

ക, ചെറിയ വയറുള്ള. ഖ, സൌന്ദര്യമുള്ള.

കൃഷകം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഉഴവു ചെയ്യുന്ന.

കൃഷകം. ന. കൊഴു.

കൃഷി. ന. ധാന്യങ്ങളും മറ്റും വിതെച്ചുണ്ടാക്കുക.

കൃഷികൻ. ന. കൃഷിചെയ്യുന്നവൻ, വേലക്കാരൻ.

കൃഷിക്കാരൻ. ന. കൃഷിയുള്ളവൻ.

കൃഷിത്തരം. ന. കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു തക്കതായ സമയം.

കൃഷിപ്പുഞ. ന. കൃഷിസ്ഥലം.

കൃഷിപ്പണ. ന. കൃഷി.

കൃഷിവല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കൃഷിചെയ്യുന്ന.

കൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഉഴുചെയ്യപ്പെട്ട, കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ട.

കൃഷ്ടി. ന. അറിവുള്ളവൻ.

കൃഷ്ണകർമ്മ. വി. (ർമ്മൻ, ർമ്മാ, ർമ്മം.) വി. ന. ചീത്തപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന.

കൃഷ്ണകാകൻ. ന. അധികം കറുത്ത കാക്ക, മലങ്കാക്ക.

കൃഷ്ണകാംബോജി. ന. കുന്നി.

കൃഷ്ണജീരകം. ന. കരിഞ്ചീരകം.

കൃഷ്ണതതി. ന. അഗ്നി.

കൃഷ്ണതുളസി. ന. കറുത്ത തുളസി.

കൃഷ്ണ. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണാ, ഷ്ണം.) വി. ന. കറുത്തനിറമുള്ള. **കൃഷ്ണത, കൃഷ്ണത്വം.** ഗു. ന. കറുപ്പു.

കൃഷ്ണൻ. ന. ക, വിഷ്ണു, വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരങ്ങളിൽ ഒൻപതാമത്തെ അവതാരമൂർത്തി. ഖ, അർജ്ജുനൻ. ങ, വേദവ്യാസൻ.

കൃഷ്ണപക്ഷം. ന. കറുത്ത പക്ഷം.

കൃഷ്ണപാകഫലം. ന. പെരിങ്കിളാവു വൃക്ഷം.

കൃഷ്ണഫല. ന. കാർപോകിലരി.

കൃഷ്ണഭേദി. ന. കട്ടകുരോഹിണി.

കൃഷ്ണമൃഗം. ന. ഒരു വക മാൻ, കരിമാൻ.

കൃഷ്ണം. ന. ക, കറുപ്പു. ഖ, കുരുമുളക.

കൃഷ്ണല. ന. കുന്നിവള്ളി.

കൃഷ്ണലോഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കറുപ്പും ചുവപ്പും കൂടിയനിറമുള്ള.

കൃഷ്ണവർത്മാവു. ന. അഗ്നി.

കൃഷ്ണവൃന്ത. ന. കൊടിക്കുഴല.

കൃഷ്ണശൃംഗം. ന. പോത്തു.

കൃഷ്ണസാരം. ന. ക, കരിമാൻ. ഖ, മുള്ളുള്ള ഒരു വൃക്ഷം.

കൃഷ്ണസാരംഗം. ന. കരിമാൻ.

കൃഷ്ണാ. ന. ക, പാഞ്ചാലി. ഖ, തിപ്പലി. ങ, കൃഷ്ണാനദി.

കൃഷ്ണാജിനം. ന. കൃഷ്ണമൃഗത്തിന്റെ തോൽ.

കൃഷ്ണിക. ന. കരിങ്കടുകു.

കൃസരം. ന. എള്ളും അരിയും കൂട്ടിവെച്ചുണ്ടാക്കിയ ചോറു.

കെ

കെ. വി. (പൂൻ, പൂാ, പൂം.) വി. ന. ക, നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട. ഖ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

കൈ

കൈച്ചു. ന. കളിക്കാരുടെ കാലിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു മാതിരി മണി, കൈച്ചമണി.

കൈച്ചുമിലന്തി. ന. കാലിന്റെ മുട്ടിനു താഴെയുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി ദീനം.

കൈച്ചുപ്പാടം. ന. ഒരു മാതിരി ആട്ടം.

കൈഞ്ചൽ. ന. അധികം അപേക്ഷിക്ക, ഇരക്കുക.

കൈഞ്ഞുന്നു. ഞി. വാൻ. (കൈഞ്ഞു.) സ. ക്രി. അധികം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കൈട്ടവു. ന. സമയം.

കൈട്ടകായ്മ. ന. നഷ്ടം, ചേതം.

കൈട്ടതി. ന. ക, ദീനം. ഖ, നാശം.

കൈട്ടുന്നു. ട്ടു. വാൻ (കൈട്ടു.) അ. ക്രി. ക, നശിക്കുന്നു. ഖ, ചീഞ്ഞുപോകുന്നു. ങ, തീ ഇല്ലാതെയാകുന്നു. **കൈട്ടുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കൈട്ടുമതി. ന. നാശം.

കൈട്ടുമ്പു. ന. ക, അസൂയ. ഖ, ചീത്ത നാറ്റമോ ചുവയോ.

കൈട്ടുമ്പൻ. ന. ക, അസൂയക്കാരൻ. ഖ, ഒക്കുമനക്കുറ്റൻ.

കൈട്ടുമ്പിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (കൈട്ടുമ്പി.) അ. ക്രി. ചീത്തയാകുന്നു.

കൈട്ടുവളം. ന. വളമില്ലാത്ത കണ്ടും മറ്റും.

കൈട്ടു. ന. ക, ചരട്ടുകൊണ്ടും മറ്റും പുറമിടുക്കു. ഖ, ഒരു ക്രമം, മുറ. ങ, ഒരു ചട്ടം. ര, വല്ലതും സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇരിമ്പുകൊണ്ടമറുമുള്ള ചില പണികൾ. ള, ക്ഷുദ്രം. ന, വിവാഹം. ഴ, ചിറ.

കൈട്ടു. വി. ക, നശിച്ച. ഖ, ആപത്തായ. ങ, കേടുവന്ന.

കൈട്ടുപ്പു. ന. ക, കെട്ടുമുറുക്കു. ഖ, കെട്ടിപ്പുലച്ചു.

കൈട്ടിഴുക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (കൈട്ടി.) സ. ക്രി. വീടിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നു.

കെട്ടിക്കേറുന്നു. റി. വാൻ.(കെട്ടി.)അ. ക്രി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു കുടികേറുന്നു.
കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കെട്ടി.) അ. ക്രി. ൧, വിവാഹത്തിന്നായി കൊടുക്കുന്നു. ൨, കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ദ്രവ്യം കൊടുക്കുന്നു.
കെട്ടിക്കൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കെട്ടി.) സ. ക്രി. ൧, വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. ൨, സൂക്ഷിക്കുന്നു.
കെട്ടിഞാലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (കെട്ടി.) അ. ക്രി. കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്നു, തൂങ്ങിച്ചാകുന്നു.
കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കെട്ടി.) സ. ക്രി. എന്തൊരു വസ്തു എങ്കിലും മുകളിൽ കെട്ടി കീഴ്പ്പാട്ടു ഞാത്തുന്നു.
കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കെട്ടി.) അ. ക്രി. കെട്ടിഞാലുന്നു.
കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കെട്ടി.) സ. ക്രി. രണ്ടുകൈകൊണ്ടും പിടിച്ചു തന്റെ മെയ്യോടു ചേർക്കുന്നു.
കെട്ടിപ്പിടിത്തം. ന. കെട്ടിപ്പിടിക്കുക.
കെട്ടിപ്പിണെച്ചിൽ. ന. തമ്മിൽ ചുററിപ്പിടിക്കുക, ചുററിപ്പിണയുക.
കെട്ടിപ്പെറുക്കുന്നു. ക്കി.വാൻ. (കെട്ടി.) സ. ക്രി. ഭവനത്തിലുള്ള കോപ്പുകൾ മുഴുവനും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായിട്ടു എടുക്കുന്നു.
കെട്ടിമറിച്ചിൽ. ന. കുടുക്കിലാക്കുക.
കെട്ടിമേച്ചിൽ. ന. പുരയുടെ മുകളിൽ ഓലകെട്ടി നനയാതെ ആക്കുക.
കെട്ടിമേടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ (കെട്ടി.) സ. ക്രി. തരുവാനുള്ള മുതലിനെ ശരിവരെ വാങ്ങിക്കുന്നു.
കെട്ടിയടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കെട്ടി.) സ. ക്രി. മുക്കാലിയിൽ കെട്ടിത്തല്ലുന്നു.
കെട്ടിയവൻ. ന. ഭർത്താവു.
കെട്ടിയവൾ. ന. ഭാര്യ.
കെട്ടിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കെട്ടി.) സ. ക്രി. കെട്ടാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നു.
കെട്ടിയിരിപ്പു. ന. സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന ധനം.
കെട്ടിലമ്മ. ന. കോട്ടയത്തു രാജാവിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
കെട്ടിവരവു. ന. സർക്കാരിൽനിന്നും മററും വരുന്ന ദ്രവ്യം.
കെട്ടിവെപ്പു. ന. ൧, ദ്രവ്യംസൂക്ഷിക്കുക. ൨, കയറു കൊണ്ടൊ മറെറാ വല്ലതും ചുററിമുറുക്കിവെക്ക.
കെട്ടുകഥ. ന. കവിതയാക്കിയ കഥ.
കെട്ടുകുററി. ന. പശുവിനേയുംമററും കെട്ടുന്നതിനുള്ള കുററി.
കെട്ടുകെട്ടു. ന. കലവറ വിചാരം.
കെട്ടുകെട്ടുകാരൻ. ന. കലവറയിലെ വിതാരിപ്പുകാരൻ.
കെട്ടുതോണി. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ വള്ളം.
കെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കെട്ട.) സ. ക്രി. ൧, കയറുകൊണ്ടുംമററും ചുററിമുറുക്കുന്നു. ൨, വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. ൩, ഇതു മററു ചില വസ്തുക്കളോടു ചേർത്തു പറയുമ്പോൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുപണിയുന്നു എന്നും മററും ചില അർത്ഥങ്ങൾ വരും. **കെട്ടിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
കെട്ടുപാടു. ന. കൂട്ടുകെട്ടു, കൂററായ്മ, സ്നേഹം.
കെട്ടുപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കെട്ടു.) അ. ക്രി. കെട്ടിൽ അകപ്പെടുന്നു.
കെട്ടുമരം. ന. തടിച്ചെങ്ങാടം.
കെട്ടുവഞ്ചി. ന. കെട്ടുവള്ളം.
കെട്ടുവരമ്പു. ന. കണ്ടത്തിലുള്ള വലിയ വരമ്പു.
കെണ്ട. ന. ൧, ഒരു വക ദീനം. ൨, താടി.
കെല്പു. ന. ശക്തി, ആരോഗ്യം.
കെല്പുകേടു. ന. ശക്തിക്കുറവു, ക്ഷീണം.
കെല്ലാരി. വി. ന. മെലിഞ്ഞവൻ.

കേ

കേകയം. ന. ഒരു രാജ്യം.
കേകയൻ. ന. കേകയരാജ്യത്തെ രാജാവു.
കേകയി. ന. കേകയരാജാവിന്റെ പുത്രി.
കേകര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കോങ്കണ്ണുള്ള.
കേകാ. ന. മയിലിന്റെ ശബ്ദം.
കേകിപിഞ്ഛം. ന. മയിൽപീലി.
കേകീ. ന. മയിൽ.
കേചിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **കേചന, കേപി.** അ. ചിലർ.
കേടു. ന. ൧, അററകുററം. ൨, അപകടം. ൩, നാശം. ൪, രോഗം.
കേടുപാടു. ന. അററകുററം.
കേടുപോക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കേടു.) അ. ക്രി. അററ കുററംതീർക്കുന്നു.
കേട്ട. ന.പതിനെട്ടാമത്തെ നാൾ,തൃക്കേട്ട.
കേട്ടുകേളി. അല്ലെങ്കിൽ, **കേട്ടുകേൾവി.** ന. പണ്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ള വർത്തമാനം.
കേട്ടുചോര. ന. രോഗംകൊണ്ടും മററും ചിത്തയായ ചോര.
കേണി. ന. ആററു മണലിൽ കുഴിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കുഴി, ഓലി.
കേതകി. ന. കൈത.
കേതനം. ന. ൧, കൊടിമരത്തിന്റെ മുകളിൽ വെക്കുന്നഒരടയാളം.൨, കൊ

ടിമരം. ന, അടയാളം. ര, കായ്ചം.
കേതു. ന. ക, ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നു, വാൽ നക്ഷത്രം. ഉ, കൊടിമരം.
കേതുമാല. ന. ഭൂമിയെ ഒൻപതു ഖണ്ഡമായിട്ടു പറയുന്നതിൽ പടിഞ്ഞാറെ ഖണ്ഡം.
കേദാരം. ന. കുന്തത്തിന്റെ മുന.
കേദാരകം. ന. വിളഭൂമി.
കേദാരഗൌഡം. ന. ഒരു രാഗം.
കേദാരൻ. ന. ശിവന്റെ ഒരു പേർ.
കേദാരം. ന. ക, വിളഭൂമി, വയൽ. ഉ, ഹിമവാന്റെ ഒരു ഭാഗം.
കേനിപാതകം. ന. ചുക്കാൻ, തൂഴ.
കേന്ദ്രം. ന. രാശികൾ പന്ത്രണ്ടുള്ളതിൽ ക, ര, ഴ, ധ. ഇവെക്കു പറയുന്ന പേർ. (മ) വിരോധം.
കേന്ദ്രിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (കേന്ദ്രി.) അ. ക്രി. ക, ഒന്നു നാലുമുതലായ രാശികളിൽ സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ ചെല്ലുന്നു. ഉ, തമ്മിൽ വിരോധമായിത്തിരുന്നു.
കേമഭൂമം. ന. ഭാരത്വം.
കേമി. വി. (മൻ, മീ, മം.) വി. ന. ശരീര പുഷ്ടികൊണ്ടോ ബുദ്ധികൊണ്ടോ മറ്റൊരാ വലിപ്പമുള്ള.
കേമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (കേമി.) അ. ക്രി. ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും വലുതാകുന്നു.
കേയൂരം. ന. തോൾ വള.
കേരം. ന. ക, തെങ്ങു. ഉ, തേങ്ങാ.
കേരളൻ. ന. മലയാളത്തിലേക്കു പണ്ടെന്നായിരുന്ന രാജാവു.
കേരളം. ന. മലയാളം.
കേലകൻ. ന. മണ്ഡിപ്പുകാരൻ.
കേലികിലൻ. ന. നേരംപോക്കു പറകയൊ കാട്ടുകയൊ ചെയ്യുന്നവൻ.
കേലികീഷ്ണം. ന. ഒടുക്കം.
കേലിശോഷകൻ. ന. നേരമ്പോക്കുകാരൻ.
കേലിനാഗരൻ. ന. ശരീരസുഖത്തിൽ തന്നെ ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.
കേവു. ന. വള്ളത്തിൽ കേറി കൊണ്ടുപോയി വല്ലടത്തും ഇറക്കുക.
കേവല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഒറയായ, തനിച്ച.
കേവലൻ. വി.ന. അസൂയയും തന്നിഷ്ടവുമുള്ളവൻ.
കേവലം. അ. ക, മറ്റു. മിക്കവാറും. ഉ, മാത്രം, ഒന്നുമാത്രം, താനെ. ന, മുഴുവനും.
കേവലജ്ഞാനം. ന. ബ്രഹ്മജ്ഞാനം.
കേവലജ്ഞാനി. ന. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുണ്യവാൻ.
കേവലസ്വരൂപം. ന. ഏക സ്വരൂപം.
കേവലാത്മാവു. ന. ദൈവം.
കേവിറക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ (കേവ.) സ. ക്രി. ആളുകളെയും മറ്റും ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു വള്ളത്തിൽ കേറ്റി മറ്റൊരു ടിക്കിലിറക്കുന്നു.
കേവുകപ്പൽ. ന. കേവിറക്കുന്നതിനുള്ള കപ്പൽ.
കേവുകാരൻ. ന. കേവുവള്ളത്തിലും കേവു കപ്പലിലും കേറിക്കൊണ്ടു പോയി ഇറക്കുന്നവൻ.
കേവുതോണി. ന. ക്രിക്കായിട്ടു വഴി പോക്കരെക്കേറ്റി മറുടിക്കിൽ ഇറക്കുന്നതിനുള്ള വള്ളം.
കേവുവള്ളം. ന. കേവുതോണി.
കേശം. ന. ക, തലമുടി. ഉ, ഇരിവേലി.
കേശവല്ലം. ന. കക്ഷണ്ടി.
കേശപക്ഷം. ന. നല്ല തലമുടി.
കേശപാശം. ന. നല്ല തലമുടി.
കേശപാശി. ന. കൃഷ്ണൻ.
കേശബന്ധം. ന. തലമുടിയുടെ കെട്ടു.
കേശഭാരം. ന. ആട്ടക്കാരുടെ ഒരു മാതിരി കിരീടം.
കേശമാജ്ജനം. ന. തലമുടി നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള ചീപ്പു.
കേശരം. ന. ക, പൂവിന്റെ അല്ലി. ഉ, സിംഹം കുതിര മുതലായ ചില മൃഗങ്ങളുടെ കഴുത്തിലെരോമം. ന, ഇലഞ്ഞിവൃക്ഷം. ര, പുന്നാഗവൃക്ഷം.
കേശരി. ന. സിംഹം.
കേശവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. തലമുടിയുള്ള.
കേശവൻ. ന. വിഷ്ണു.
കേശവേശം. ന. കെട്ടിയ തലമുടി.
കേശഹസ്തം. ന. നല്ല തലമുടി.
കേശാദിപാദം. അ. തലമുടി തുടങ്ങി കാല്പടവട്ടം വരെ.
കേശിനി. ന. ഒരു തെറ്റി, ചണ്ഡി.
കേശിമഥനൻ. ന. വിഷ്ണു.
കേശി. വി. (ശി, ശിനീ, ശി.) വി. ന. തലമുടിയുള്ള.
കേശി. ന. ഒരസുരൻ.
കേസരം. ന. ക, പൂവിന്റെ അകത്തെ അല്ലി. ഉ, സിംഹം കുതിര മുതലായ ചില മൃഗങ്ങളുടെ കഴുത്തിലെരോമം. ന, ഇലഞ്ഞി. ര, പുന്നാഗവൃക്ഷം.
കേസരി. ന. ക, സിംഹം. ഉ, കുതിര.
കേളി. ന. ക, ക്രീഡ. ഉ, ആട്ടം മുതലായ ചില കളികൾക്കു മുൻപേ കൊട്ടുന്ന കൊട്ടു.
കേളിക്ക. ന. ആട്ടം കളി.

കേളിക്കൈ. ന. സ്ത്രീകളുടെ ഒരു മാതിരി ആട്ടം.

കേളിഗൃഹം. ന. സ്ത്രീകളുമായിക്കളിക്കുന്നതിനുള്ള ഭവനം.

കേളിമുഖം. ന. നേരംപോക്കു.

കേളിയാടുന്നു. ടി. വാൻ. (കേളി.) അ. ക്രി. കളിക്കുന്നു.

കേളിയാട്ടം. ന. കളിക്കുക.

കേൾക്കുന്നു. ട്ടു. പ്പാൻ. (കേൾ.) സ. ക്രി. ചെവികൊണ്ടറിയുന്നു. **കേൾപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കേൾവി. ന. ൧, കേൾക്കുക. ൨, പ്രസിദ്ധമായ വൎത്തമാനം.

കേഴ. ന. ഒരു വക മാൻ.

കേഴമാൻ. ന. കേഴ.

കേഴുന്നു. ണു. വാൻ. (കെഴു.) അ. ക്രി. കരയുന്നു. **കേഴിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

കേഴ്ച. ന. കരച്ചിൽ.

കേറുന്നു. റി. വാൻ. (കേർ.) അ. ക്രി. വല്ലതിന്റെയും അകത്തേക്കോ മുകളിലേക്കോ ചെല്ലുന്നു. സ. ക്രി. കരേറുന്നു. **കേററുന്നു.** സ. ക്രി.

കേററം. ന. കരേററം.

കൈ

കൈ. ന. ൧, മനുഷ്യൎക്കും മററും കഴുത്തിനു താഴെ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള അവയവങ്ങൾ, ഇടത്തു കൈ, വലത്തു കൈ. ൨, ആനയുടെ ഒരു അവയവം, തുമ്പിക്കൈ. ൩, കൊടാലിക്കും മററും പിടിക്കുന്നതിനായിട്ടു അലകുകൊണ്ടൊ മറെറാ ഉണ്ടാക്കിയിടുന്നതു. ൪, പന മുതലായവയിൽ ചിലതിന്റെ തണ്ടു. ൫, അധികാരം. ൬, അധികാരം നടത്തുന്നതിനും മററും തക്കതായുള്ള എഴുത്തു. ൭, മനസ്സിലിരിക്കുന്നതിനെ അറിവിക്കുന്നതിനായിട്ടു കൈകൊണ്ടു കാണിക്കുന്ന ഒരടയാളം. വി. ഒരു കയ്യിൽകൊള്ളുവാൻ മാത്രമുള്ള.

കൈകടപ്പു. ന. അതിക്രമം, അക്രമം.

കൈകണ്ടവിദ്യ. ന. പരീക്ഷിച്ചു ഫലമറിഞ്ഞിട്ടുള്ള മരുന്നും മററും.

കൈകളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൈ.) സ. ക്രി. മോഷ്ടിക്കുന്നു.

കൈകളി. ന. മോഷണം.

കൈകാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കൈ.) സ. ക്രി. മനസ്സിലിരിക്കുന്നതിനെ അറിയിക്കുന്നതിനായിട്ടു കൈകൊണ്ടു യുക്തം പൊലെ കാണിക്കുന്നു.

കൈകാണുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. പരിചയിക്കുന്നു.

കൈകാൎയ്യം. ന. ൧, പെരുമാറുക. ൨, ഉപകാരം, പ്രയോജനം.

കൈകൂടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. ൧, തീരുന്നു. ൨, കൈ തമ്മിൽ ചേരുന്നു. ൩, കലഹിക്കുന്നു

കൈകൂപ്പു. ന. ൧, വന്ദിക്കുക, തൊഴുക. ൨, ഒരാളും കയ്യും കൂടിയ പൊക്കം.

കൈകൂപ്പുന്നു. പ്പി. വാൻ. (കൈ.) സ. ക്രി. ൧, തൊഴുന്നു. ൨, തലെക്കുമീതെ കൈ രണ്ടും പൊക്കി ച്ചേൎത്തു പിടിക്കുന്നു.

കൈകെയി. ന. കേകയ രാജാവിന്റെ പുത്രി.

കൈകൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. ൧, വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കതായ എഴുത്തു കൊടുക്കുന്നു. ൨, മറെറാരുത്തന്റെ കയ്യിൽ പിടിക്കുന്നു.

കൈകൊട്ടു. ന. രണ്ടു കയ്യുടേയും അകങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയടിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം.

കൈകോൎക്കുന്നു. ൎത്തു. പ്പാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. രണ്ടു കൈകളുടെ വിരലുകൾ ഇടകലൎത്തി പ്പിടിക്കുന്നു.

കൈക്കണക്കു. ന. ൧, കരം കൊടുത്തവന്ന സൎക്കാരിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ഒരെഴുത്തു. ൨, കടം വാങ്ങിച്ചവൻ എഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരാധാരം, കച്ചീട്ടു. ൩, ദ്രവ്യം വാങ്ങിപ്പാനൊ കൊടുപ്പാനൊ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ ഓൎമ്മെക്കായിട്ടു തന്നെത്താൻ എഴുതിവെയ്ക്കുന്ന കണക്കു:

കൈക്കരുത്തു. ന. കൈയ്യുടെ ശക്തി. മിടുക്കു.

കൈക്കൽ. അ. കയ്യിൽ.

കൈക്കലാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കൈ.) സ. ക്രി. ഏതു പ്രകാരത്തിലെങ്കിലും തന്റേതാക്കിത്തീൎക്കുന്നു, പിടിച്ചുപറിക്കുന്നു.

കൈക്കാണം. ന. ൧, കയ്യിലുള്ള ധനം. ൨, കൈക്കൂലി, കോഴ.

കൈക്കാരൻ. ന. ൧, നല്ല വേലക്കാരൻ. ൨, ശക്തിയുള്ളവൻ. ൩, സ്ഥാനക്കാരൻ. ൪, ധനമുള്ളവൻ. ൫, ചതിയൻ.

കൈക്കിത. വി. സ്വാധീനമായുള്ള.

കൈക്കിര. വി. കയ്യിലെടുക്കുന്നതിനു ചേൎച്ചയുള്ള.

കൈക്കില. ന. ചൂടുള്ള പാത്രം എടുക്കുന്നതിനു കൂട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന ഇല.

കൈക്കീഴു. ന. അധികാരത്തിനു താഴെ.

കൈക്കുത്തു. ന. കൈകൊണ്ടുള്ള ഇടി.

കൈക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. കൈപ്പുരസം ഉണ്ടാകുന്നു.

കൈക്കുററപ്പാടു. ന. കൈവേല.

കൈക്കുററം. ന. കൈമോശം.

കൈക്കൂടു. ന. കയ്യുടെ ചുവട്ടിൽ അടിയിലേ ഭാഗം, കക്ഷം.

കൈക്കൂലി. ന. കൈക്കോഴ.

കൈക്കെട്ടു. ന. കയ്യിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.

കൈക്കൊട്ടു. ന. വ്യഭിചാരം ചൈതവരെപ്പുറത്തു തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ കഴിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം.

കൈക്കൊട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കൈക്കൊട്ട.) സ. ക്രി. ൧, വ്യഭിചാരം ചൈതുംമററും ജാതിക്കുറവു വന്നവരെ തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽനിന്നു കളയുന്നു. ൨, കൈ തമ്മിലടിക്കുന്നു.

കൈക്കൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കൈക്കൊൾ.) സ. ക്രി. ൧, എടുക്കുന്നു. ൨, സമ്മതിക്കുന്നു.

കൈക്കോടാലി. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ കോടാലി.

കൈക്കോട്ടു. ന. തൂമ്പാ.

കൈക്കോൽ. ന. ൧, മുളകൊണ്ടുള്ള വലിയ കോൽ, കഴുക്കോൽ. ൨, ഒരു മാതിരി വടി.

കൈക്കോളൻ. ന. വസ്ത്രം നെയ്യുന്നവരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

കൈക്കോളാമ്പി. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ കോളാമ്പി.

കൈക്കോഴ. ന. കൈക്കൂലി.

കൈങ്കൎയ്യം. ന. കിങ്കരന്റെ സ്വഭാവം, ഭൃത്യന്റെ അവസ്ഥ.

കൈങ്ങോട്ടു. ന. രണ്ടു കൈത്തണ്ടുകളുടേയുംമടക്കുകൾക്കുകൂട്ടിപ്പറയുന്ന പേർ.

കൈച്ചരടു. ന. ഏവുകാരുടെ കയ്യിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു ചരടു.

കൈച്ചാൎത്തു. ന. തങ്ങളുടെ ദ്രവ്യത്തിന്നു താൻ തന്നെ എഴുതി വച്ചിരിക്കുന്ന കണക്കു.

കൈച്ചിത്രം. ന. കൈകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ചിത്രം, കൈവേലയുടെ ഭംഗി.

കൈച്ചീട്ടു. ന. ൧, കടം വാങ്ങിക്കുന്നവൻ എഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന എഴുത്തു. ൨, കുററക്കാരനെക്കൊണ്ടുംമററും സൎക്കാരിൽനിന്നു എഴുതി വെപ്പിക്കുന്ന എഴുത്തു.

കൈച്ചുറുക്കു. ന. കൈകൊണ്ടുള്ള വേലകളിലെ വേഗം.

കൈച്ചോദ്യം. ന. ഏതൊരു വസ്തു എങ്കിലും തന്റെ പക്കലിരിക്കുമ്പോൾ അതിനുണ്ടാകുന്ന നാശം, കൈമോശം.

കൈച്ചേതം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

കൈടഭജിത്തു. ന. വിഷ്ണു.

കൈളൎയ്യം. ന. ൧, കുമ്പിൾ മരം. ൨, കരിവേപ്പു.

കൈത. ന. ൧, പൂക്കൈത. ൨, വിരക്കൈത. ൩, തഴക്കൈത. ൪, തിമ്മാൻ കൊള്ളുന്നതായ ചക്കയുണ്ടാകുന്ന ഒരുമാതിരി ക്കൈത.

കൈതച്ചക്ക. ന. കൈതയുടെ കായ.

കൈതമുല. ന. കൈതയുടെ തണ്ടിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന ഒരു മാതിരി വേരു.

കൈതമൂൎക്ഷൻ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പാമ്പു.

കൈതവം. ന. വ്യാജം.

കൈതവേടു. ന. കൈതമുല.

കൈതൊഴുന്നു. തു. വാൻ. (കൈ.) സ. ക്രി കൈകൊണ്ടു വന്ദിക്കുന്നു.

കൈത്തണ്ടു. ന. കൈയുടെ തണ്ടു.

കൈത്തരിപ്പു. ന. ൧, കയ്യിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു സുഖക്കേടു. ൨, കയ്യൂക്കു.

കൈത്തലം. ന. കയ്യുടെ അകം. ഉള്ളൻകൈ.

കൈത്തളിർ. ന. ഉള്ളൻകൈ.

കൈത്താർ. ന. താമരപ്പൂ പോലെ ഭംഗിയുള്ള കൈ.

കൈത്താളം. ന. ൧, ഒരു വാദ്യം, കൈമണി. ൨, കൈകൊണ്ടു തന്നെ താളം പിടിക്കുക.

കൈത്തിരി. ന. കൊളുത്തി കയ്യിൽ കൊണ്ടു പോകുന്ന തിരി.

കൈത്തുഴ. ന. വള്ളത്തിൽ കേറിയാൽ മറെറാരു സാധനം കൂടാതെ കൈകൊണ്ടു തന്നെ തുഴകയുക.

കൈത്തോക്കു. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ തോക്കു.

കൈത്തോടു. ന. ആററിൽനിന്നും മററും വെള്ളം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുണ്ടാക്കിയ ചെറിയ തോടു.

കൈത്തോൽ. ന. വില്ലന്മാർ എയ്യുമ്പോൾ ഇടത്തുകയ്യിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു തോൽ.

കൈദാരകം. അല്ലെങ്കിൽ **കൈദാരികം.** ന. വിളഭൂമിയുടെ കൂട്ടം, വലുതായുള്ള കൃഷി സ്ഥലം, വയൽ.

കൈദാൎയ്യം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

കൈനഖം. ന. കയ്യുടെ വിരലുകളുടെ അററത്തു നില്ക്കുന്ന അസ്ഥി.

കൈനാടു. ന. പരിശയുടെ അകത്തു പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പണി.

കൈനാറി. ന. മണമുള്ള ഒരു മാതിരി പ്പൂച്ചെടി.

കൈനിദാനം. ന. കൈകൊണ്ടു കനം നോക്കുക.

കൈനില. ന. സൈന്യങ്ങൾ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു പാൎക്കുന്ന സ്ഥലം, പട വീടു.

കൈനിറെ. അ. കയ്യിൽ നിറെച്ചു.

കൈനീട്ടം. ന. ൧, കയ്യുടെ നീളം. ൨, ഒന്നാമതു കൊടുക്കയൊ വാങ്ങിക്കയൊ ചെയ്ക.

കൈനീട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. കൈനിവൃക്കുന്നു.

കൈനേട്ടം. ന. താൻ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ധനം.

കൈനൊടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. കഴുവിരലും പെരുവിരലും കൂട്ടിശ്ശബ്ദിപ്പിക്കുന്നു.

കൈനൊടിപ്പു. ന. മേൽ പറഞ്ഞ വിരലുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം.

കൈനോക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. കയ്യിലെ വരകളെ നോക്കി, ഗുണത്തിന്റെയൊ ദോഷത്തിന്റെയൊ ലക്ഷണം അറിയുന്നു.

കൈനോട്ടം. ന. ൧, കൈനോക്കി ലക്ഷണം അറിക. ൨, നാഡി പിടിത്തം.

കൈനോട്ടക്കാരൻ. ന. കൈനോട്ടം പടിച്ചിട്ടുള്ളവൻ.

കൈപഴക്കം. ന. ൧, കൈകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായ ഒരു വശത. ൨, പെരുമാററംകൊണ്ടുണ്ടായ പഴക്കം.

കൈപാടു. ന. ൧, കൈവേല. ൨, മറെറാരുത്തന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴു. ൩, കൈകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതിനു സ്വാധീനം.

കൈപിടി. ന. ആയുധങ്ങളുടെയും മററും പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗം.

കൈപിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. കയ്യേൽ പിടിക്കുന്നു. സ. ക്രി. കൈകൊണ്ടു പിടിക്കുന്നു.

കൈപിടിത്തം. ന. ൧, കൈകൊണ്ടു പിടിക്ക. ൨, കയ്യേല്പിടിക്ക. ൩, വിവാഹം.

കൈപ്പു. ന. ആറുരസങ്ങളുള്ളതിൽ ഒന്നു.

കൈപ്പ. ന. ൧, പാവൽ. ൨, ഒരു മത്സ്യം.

കൈപ്പക്കാ. ന. പാവല്ക്കായ.

കൈപ്പച്ചീര. ന. കൈപ്പുള്ള ചീര.

കൈപ്പച്ചൊര. ന. ഒരു വള്ളി.

കൈപ്പട. ന. ൧, താൻ തന്നെ എഴുതിയതു, കയ്യക്ഷരം. ൨, കൈവേല.

കൈപ്പടം. ന. കയ്യുടേ പത്തി.

കൈപ്പണം. ന. ൧, ഉടനെ കൊടുക്കുന്ന വില, രൊക്ക വില. ൨, കയ്യിലുള്ള ധനം.

കൈപ്പത്തി. ന. കയ്യുടെ കുഴെക്കു താഴത്തേ ഭാഗം.

കൈപ്പത്തില. ന. കൈപ്പച്ചീര.

കൈപ്പലക. ന. ൧, തൊൾ പലക. ൨, ചക്രം എണ്ണുന്നതിനുള്ള പലക.

കൈപ്പഴുതു. ന. കൈകടക്കുന്നതിനു മാത്രമുള്ള ദ്വാരം.

കൈപ്പാണി. ന. കുമ്മായം തേക്കുമ്പോൾ നിരപ്പു വരുത്തുന്ന പലക.

കൈപ്പാര. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ പാര.

കൈപ്പിടി. ന. കൈകൊണ്ടു പിടിക്കുക.

കൈപ്പിഴ. ന. തന്റെ കയ്യിൽനിന്നുണ്ടായ കുററം കൈമോശം.

കൈപ്പുണ്യം. ന. ചിലരുടെ കൈകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വിശേഷ ഗുണം.

കൈപ്പൂണി. ന. ഒരു മാതിരി തൈ.

കൈപ്പെട്ടകം. ന. ചെറിയ പെട്ടി.

കൈപ്പൊരുത്തം. ന. കൈപ്പുണ്യം.

കൈപ്പൊരുൾ. ന. കൈ മുതൽ.

കൈമ. ന. ൧, അധികാരം. ൨, ശക്തി.

കൈമടക്കം. ന. ൧, ദാരദ്ര്യം. ൨, ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച കൈ.

കൈമണി. ന. ഓടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വാദ്യം.

കൈമതിൽ. ന. ചെറിയ മതിൽ.

കൈമരം. ന. പിച്ചാത്തിയുടേയുമ്മററും പിടി, മരപ്പിടി, പിടി.

കൈമൾ. ന. ൧, ശൂദ്രരിൽ ഒരു പ്രധാനപ്പേരു, കൎത്താവു. ൨, കമ്മാളന്മാർ നായന്മാരെ എല്ലാവരേയും പറയുന്ന ബഹുമാനപ്പേരു.

കൈമറിച്ചിൽ. ന. ൧, ഒരുത്തന്റെ ദ്രവ്യം മറെറാരുത്തന്റേതാക്കിത്തീൎക്കുക. ൨, ഒരുത്തന്റെ മുതൽ എടുത്തു മറെറാരു വകെക്കു ചിലവിടുകയൊമ്മറെറാ ചെയ്ക. കൈമാററം.

കൈമാടു. ന. പിച്ചാത്തിപ്പിടിയുമ്മററും.

കൈമാറാപ്പു. ന. ചെറിയ ഭാണ്ഡം, കൊച്ചു തുണിക്കെട്ടു.

കൈമാറുന്നു. റി. വാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. ഒരു കയ്യിലിരിക്കുന്നതിനെ മറെറക്കയ്യിൽ പിടിക്കുന്നു. ൨, വല്ലതും ഒരുത്തന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങിച്ചു മറെറാരുത്തന്നു കൊടുക്കയൊ മറെറാ ചെയ്യുന്നു. **കൈമാററുന്നു.** സ. ക്രി.

കൈമാററം. ന. കൈമറിച്ചിൽ.

കൈമിടുക്കു. ന. സാമൎത്ഥ്യം, കയ്യൂററം.

കൈമുട്ടു. ന. കൈത്തണ്ടിന്റെ നടുവി

ലെ മടക്കിന്റെ പിൻഭാഗം കയ്യിൽ രൂപായുമ്മററുമില്ലാഞ്ഞിട്ടുള്ള സുഖക്കേടു.
കൈമുതൽ. ന. കയ്യിലിരിക്കുന്നധനം, തനതു ധനം.
കൈമുത്തു. ന. കൈപിടിച്ചു മുഖത്തു ചേർക്കുക.
കൈമുത്തുപണം. ന. കൈമുത്തുന്നവർ മെത്രാനും മററും കൊടുക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പണം.
കൈമെത്ത. ന. ഒരു മാതിരി തലയിണ.
കൈമോതിരം. ന. കയ്യുടെ വിരലിലിടുന്ന പൊന്മോതിരവും മററും.
കൈമോശം. ന. വല്ലവസ്തുവിനും തന്റെ പക്കൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായ നാശം, കൈക്കുററം.
കൈയമ്പു. അല്ലെങ്കിൽ, **കയ്യമ്പു.** ന. ഒരു മാതിരിചെറിയ ആയുധം.
കൈരവം. ന. വെളുത്ത ആമ്പൽ.
കൈരവിണി. ന. ആമ്പൽ പൊയ്ക, ആമ്പൽകൂട്ടം.
കൈരവി. ന. നിലാവു.
കൈരൊക്കം. വി. ഉടനെ കൊടുത്ത.
കൈലാസം. ന. ഒരു പർവ്വതം.
കൈവട്ടക. ന. ഓടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ പാത്രം.
കൈവണക്കം. ന. കൈകൊണ്ടു വന്ദിക്കുക, തൊഴുക.
കൈവർക്കത്തു. ന. കൈവേലയിലെ ഗുണം, കൈപ്പുണ്യം.
കൈവർത്തൻ. ന മുക്കവൻ.
കൈവർത്തി. ന. കഴിമുത്തെങ്ങാ.
കൈവർത്തിമുസ്തകം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കൈവലച്ചിൽ. ന. ധനമില്ലാഞ്ഞിട്ടുള്ള ഞെരുക്കം.
കൈവല്യം. ന. ലോകകാര്യത്തിൽ നിന്നൊഴിക, മോക്ഷം, മുക്തി.
കൈവശം. വി. സ്വാധീനമായുള്ള.
കൈവള. ന. ൧, കയ്യിലിടുന്ന ഒരാഭരണം. ൨, ഒരു മാതിരി തൈ.
കൈവഴി. ന. ൧, ആററിന്റെയും മററും ശിഖരം, ആററുകാൽ.
കൈവഴിച്ചെല്ലം. ന തിരുവിതാംകൂറു രാജാവിന്റെ ഭണ്ഡാരം.
കൈവാക്കു. ന. ൧, നിർവ്വഹിക്കാകുന്ന കാര്യം. ൨, കയ്ക്കൽ. ൩, അവസരം.
കൈവായ്പ. ന. മുട്ടുവായ്പ, കടം.
കൈവാശി. ന. ചിലവുനീക്കിശ്ശേഷിച്ച മുതൽ.
കൈവാളസ്സഞ്ചി. ന. ശീലകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി സഞ്ചി.
കൈവാൾ. ന. ചെറിയ അറുപ്പുവാൾ.
കൈവാഴ്ച. ന. രാജ്യം ഭരിക്കുക.
കൈവിടുന്നു. ടു. വാൻ (കൈ.) സ. ക്രി. ൧, ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ൨, പിടിച്ചതിൽനിന്നു കൈ എടുക്കുന്നു.
കൈവിധേയം. ന. കൈവശം.
കൈവിരൽ. ന. കയ്യുടെ വിരൽ.
കൈവില. ന. ഉടനെ കൊടുക്കുന്ന വില, രൊക്കവില.
കൈവിലങ്ങു. ന. കുററക്കാർക്കും ഭ്രാന്തന്മാർക്കും കയ്യിലിടുന്ന വിലങ്ങു.
കൈവിഷം. ന. ഭക്ഷണത്തോടുകൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന വിഷം.
കൈവിളക്കു. ന. കയ്യിൽകൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഒരു വിളക്കു, കോൽവിളക്കു.
കൈവീചുന്നു. ചി. വാൻ. (കൈ.) അ. ക്രി. കൈ ആട്ടുന്നു.
കൈവീച്ചു. ന. നടക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു കയ്യുടെ ഇളക്കം.
കൈവെടിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കൈ.) സ. ക്രി. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.
കൈവേഗം. ന. കൈവേലകളിലെ ചുറുക്കു.
കൈവേല. ന. കൈകൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തി.
കൈശമ്പളം. ന. തനതുവേലക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്നശമ്പളം.
കൈശികം. ന. പിന്നിയ തലമുടി.
കൈശികീ. ന. ശൃംഗാരം.
കൈശോരം. ന. ബാല്യം.
കൈശ്യം. ന. പിന്നിയ തലമുടി.

കൊ

കൊക്കു. ന. ൧, കണ്ടത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരിപ്പക്ഷി. ൨, പക്ഷിയുടെ ചുണ്ടു. ൩, പെടക്കോഴിയുടെ കരച്ചിൽ. ൪, മാനിന്റെ നിലവിളി.
കൊക്കര. ന. കൈകൊണ്ടുകാട്ടുന്ന ഒരു നിന്ദ.
കൊക്കരണി. ന. ഒരു മാതിരി പൊയ്ക, പുഷ്കരിണി.
കൊക്കി. ന. ഒരാഭരണം.
കൊക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (കൊക്കു.) അ. ക്രി. കോഴിയൊ മാനോശബ്ദിക്കുന്നു.
കൊങ്ക. ന. സ്ത്രീകളുടെ മുല.
കൊങ്കണൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **കൊങ്കണി.** ന. കൊങ്കണ ദേശക്കാരൻ.
കൊങ്കണം. ന. കൊങ്കണദേശം.
കൊങ്ങു. ന. പാലെക്കാട്ടുശേരിക്കു കിഴക്കുള്ള ഒരു ദേശം.
കൊങ്ങൻ. ന. ൧, കൊങ്ങുദേശക്കാരൻ. ൨, കൊങ്ങിലെ രാജാവു.

കൊങ്ങാ. ന. കഴുത്തു.
കൊച്ചു. വി. ചെറിയ.
കൊച്ചൻ. വി. ന. ചെറിയവൻ.
കൊച്ചി. ന. ഒരു നഗരം.
കൊച്ചിലതിപ്പുല്ല. ന. ഒരു പുല്ല.
കൊച്ചുവാക്കു. ന. ചുരുങ്ങിയ വാക്കു.
കൊച്ചുള്ളവാക്കു. ന. ചിത്തവാക്കു.
കൊഞ്ചു. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
കൊഞ്ചൽ. ന. ചെറിയ പൈതങ്ങളെ കളിപ്പിക്കുക, പൈതങ്ങളോടു കളിക്ക.
കൊഞ്ചുന്നു. ഞ്ചി. വാൻ. (കൊഞ്ച.) അ. ക്രി. കൊച്ചുപൈതങ്ങളെകളിപ്പിപ്പാൻ അവരോടു കളിവാക്കുപറകയുംമറ്റും ചെയ്യുന്നു.
കൊഞ്ഞു. ന. അക്ഷരം നല്ലവണ്ണം തെളിയാതെയുള്ള വാക്കു.
കൊഞ്ഞനം. ന. ചൊടികൊണ്ടു കാണിക്കുന്ന ഒരു ഗോഷ്ടി, കോങ്കിറി.
കൊഞ്ഞൻ. വി. ന. കൊഞ്ഞക്കാരൻ.
കൊഞ്ഞുന്നു. ഞ്ഞി. വാൻ. (കൊഞ്ഞ.) അ. ക്രി. കൊഞ്ഞ പറയുന്നു.
കൊടന്ന. ന. ഒന്നൊരണ്ടൊ കൈ നിറെച്ചുള്ള അളവു.
കൊടപ്പിലാവു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
കൊടി. ന. ക, കൊടിക്കൂറ. ഉ, വെറിലക്കൊടി. ന, മുളകുകൊടി. ര, ചിലമൃഗങ്ങളുടെ വാലുമേലുണ്ടായിനിൽക്കുന്ന വെളുത്ത അടയാളം. ഇ, പൊക്കിൾകൊടി.
കൊടിക്കാരൻ. ന. കൊടിക്കൂറ എടുത്തു നടക്കുന്നവൻ.
കൊടിക്കൂറ. ന. കൊടിമരത്തിന്മേറ മുകളിൽ തൂക്കുന്നതിനും മറ്റും ശീലകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.
കൊടിക്കോൽ. ന. കൊടിക്കൂറയുടെ കോൽ.
കൊടിക്കൊഴിഞ്ഞിൽ. ന. ഒരു മാതിരി കാട്ടുതൈ.
കൊടിച്ചി. ന. ക, പശു. ഉ, പെണ്ണുടി. ന, സൌന്ദര്യമുള്ള ചില സ്ത്രീകളെപ്പറയുന്ന ഒരു ശകാരപ്പേർ.
കൊടിഞ്ഞാലി. ന. വെറിലക്കൊടിയിൽനിന്നു തൂങ്ങിവരുന്ന വള്ളി.
കൊടിഞ്ഞി. ന. ഒരു മാതിരി തലക്കുത്തു.
കൊടിഞ്ഞിക്കുത്തു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കൊടിത്തുവ. ന. തൊട്ടാൽ ചൊറിയുന്ന ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കൊടിനടവു. ന. മനുഷ്യരുടെ അര.
കൊടിപ്പാല. ന. ഒരു മരുന്നു തൈ.
കൊടിമരം. ന. കൊടിക്കൂറ തൂക്കുന്നതിനായിട്ടു നാട്ടുന്ന മരം.
കൊടിയ. വി. ഭയങ്കരമായ, വലിയ.
കൊടിയാവണക്കു. ന. ഒരു മരുന്നു ചെടി.
കൊടിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കൊടി.) അ. ക്രി. വെറിലക്കൊടിയൊ മുളകുകൊടിയൊ നടുന്നു.
കൊടിയിറക്കുന്നു. കി. വാൻ. (കൊടി.) അ. ക്രി. കൊടിമരത്തിൽനിന്നു കൊടിക്കൂറ താഴെയിറക്കുന്നു.
കൊടിയേറുന്നു. റി. വാൻ. (കൊടി.) അ. ക്രി. ക. കൊടിക്കൂറകൊടിമരത്തിന്റെ മുകളിലേക്കു കയറുവഴി കേറുന്നു. ഉ, ഉത്സവം തുടങ്ങുന്നു.
കൊടിയേറു. ന. ഉത്സവം.
കൊടിൽ. ന. തീയിൽനിന്നെടുക്കുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള ഒരിനിമ്പു സാധനം.
കൊടു. അല്ലെങ്കിൽ, കൊട്ടം. വി. ീക, ക്രൂരതയുള്ള. ഉ, വലുതായ. ന, ഭയങ്കരമായ.
കൊടുംക്രൂരം. ന. വലിയ കോപം.
കൊടുക്കൽ. ന. കൊടുക്കുക.
കൊടുക്കവാങ്ങൽ. ന. വലിശെക്കു കൊടുക്കയും വാങ്ങിക്കയും.
കൊടുക്കാപ്പുളി. ന. ഒരു മരം, കുടമ്പുളി.
കൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കൊടു.) സ. ക്രി. വല്ലതും സമ്മാനമായിട്ടും വിലെക്കായിട്ടും മറെറാരുത്തന്റെ കയ്യിൽ വെക്കയും മറ്റും ചെയ്യുന്നു, നൽകുന്നു. കൊടുപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
കൊടുങ്കാട്ടു. ന. വലിയ മൃഗങ്ങളുള്ള കാടു.
കൊടുങ്കാറ്റു. ന. അതിശക്തിയുള്ള കാറ്റു.
കൊടുഞ്ചെ. ന. ക, കിടക്കുമ്പോഴൊ മറെറാ തലയിൽ ചേർക്കുന്നതിനായിട്ടു മുട്ടുകൂത്തി വളച്ച കൈ. ഉ, കഠിനമായ പ്രവൃത്തി.
കൊടുഞ്ഞി. ന. വാങ്ങിയത്തിൽനിന്നുത്തരത്തോലേക്കു കൊടുക്കുന്ന മരം.
കൊടുതാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (കൊടുത.) അ. ക്രി. ക, വലുതാക്കുന്നു. ഉ, ഭയങ്കരമാക്കുന്നു.
കൊടുന്തൊഴുത്തു. ന. ഇടകുറഞ്ഞ തൊഴുത്തു, ഇടുക്കുതൊട്ടു.
കൊടുപ്പം. ന. കടുപ്പം, ഭയങ്കരത്വം.
കൊടുമ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
കൊടുമ്പാപി. വി. ന. അധികം പാപം ചെയ്യുന്നവൻ.
കൊടുമ്പിരി. ന. ക്രമംകൂടായി അധികമായുള്ള പിരി.
കൊടുമ്പുളി. വി. അധികം പുളിയുള്ള.
കൊടുമ്പുളി. ന. അധികമായുള്ള പുളിപ്പു.

കൊട്ടമുടി. നാ. മലയുടെ ശിഖരം.
കൊട്ടവാൾ. നാ. ഒരു മാതിരി വെട്ടുകത്തി.
കൊട്ടവെയിൽ. നാ. അധികം ചൂടുള്ള വെയിൽ.
കൊട്ടവേലി. നാ. ഒരു വക പച്ച മരുന്നു. ക്ഷ, ചെത്തിക്കൊട്ടവേലി. വ, തുമ്പക്കൊട്ടവേലി. ന, നീലക്കൊട്ടവേലി.
കൊട്ടവൈരം. നാ. മഹാമത്സരം.
കൊട്ടു. നാ. ക്ഷ, വാദ്യങ്ങളെകൊലുകൊണ്ടു ശബ്ദിപ്പിക്ക. വ, വടികൊണ്ടു തല്ലുക. ന, കിഴ്ക്കുക.
കൊട്ട. വി. ഉണങ്ങിയ, ഇതു തേങ്ങാപാക്കുമുതലായിട്ട ചിലതിനോടു ചേരും.
കൊട്ട. നാ. ഒട്ടലും മറ്റും കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പാത്രം.
കൊട്ടക്കോരിക. നാ. വെള്ളം കോരുന്നതിനായിട്ട മരം കൊണ്ടോ ചെമ്പുകൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി പാത്രം.
കൊട്ടടെക്കാ. നാ. ഉണങ്ങിയ പാക്കു.
കൊട്ടണത്തരി. നാ. ഉണക്കിച്ചുള്ളാത്ത മുഴുത്തയരി, അവെക്കാത്ത അരി.
കൊട്ടണം. നാ. കൊട്ടണത്തരി.
കൊട്ടരത്തളം. നാ. കരിങ്കല്ലുകൊണ്ടു കിണറിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന കൽത്തളം.
കൊട്ടത്തേങ്ങാ. നാ. ഉണങ്ങിയതേങ്ങാ.
കൊട്ടപ്പാട്ട. നാ. പറമ്പിന്റെ അതിരായുള്ള കയ്യാലയുടെ അരിക.
കൊട്ടമണ്ണു. നാ. ഒരു കൊട്ടയിൽ കൊള്ളുന്ന മണ്ണു.
കൊട്ടപ്പാലം. നാ. ഓരോന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വള്ളം.
കൊട്ടം. നാ. ഒരുങ്ങാടി മരുന്നു.
കൊട്ടയാടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൊട്ട.) അ. ക്രി. ക്ഷ, കൂടുങ്ങുന്നു, കുമുങ്ങുന്നു. വ, ഞെരുങ്ങുന്നു, പ്രയാസപ്പെടുന്നു. **കൊട്ടയാട്ടുന്നു.** സ. ക്രി.
കൊട്ടയാട്ടം. നാ. ക്ഷ, കൂടുകം. വ, ഞെരുക്കം, ബുദ്ധിമുട്ടു.
കൊട്ടാരം. നാ. ക്ഷ, ചില രാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനി. വ, ക്ഷേത്രത്തിലെ വകയായ ഭവനം.
കൊട്ടി. നാ. ക്ഷ, വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരുതൊ. വ, ചിലസ്ത്രീകളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം. ന, കാളയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു വസ്തു.
കൊട്ടിക്കിഴങ്ങു. നാ. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി തൈയുടെ കിഴങ്ങു.
കൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (കൊട്ടി.) സ. ക്രി. കൈ കൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.
കൊട്ടിച്ചൊരിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (കൊട്ടി.) സ. ക്രി. കുടഞ്ഞിടുന്നു.
കൊട്ടിത്തരിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (കൊട്ടി.) അ. ക്രി. രോമാഞ്ചമുണ്ടാകുന്നു.
കൊട്ടിത്തരിപ്പു. നാ. രോമാഞ്ചം.
കൊട്ടിപ്പാട്ടു. നാ. കൊട്ടുമ്പോൾ കൂടെയുള്ള പാട്ടു.
കൊട്ടിയറിയിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (കൊട്ടി.) സ. ക്രി. വിളംബരം അറിയിക്കുന്നു.
കൊട്ടിൽ. നാ. ക്ഷ, കമ്മാളൻമാരുടെയും മറ്റും വീടു. വ, കൂടിൽ. ന, നെടുമ്പുര.
കൊട്ടുകാൽ. നാ. നടക്കുമ്പോൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുന്ന കാൽ.
കൊട്ടുകോൽ. നാ. വാദ്യങ്ങളിൽ കൊട്ടുവാനുള്ള കോൽ.
കൊട്ടുതടി. അല്ലെങ്കിൽ, **കൊട്ടുപിടി.** നാ. ആശാരിയുടെ പണികോപ്പുകളിൽ ഒന്നു.
കൊട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൊട്ട.) സ. ക്രി. ക്ഷ, വാദ്യങ്ങളിൽ അടിച്ചു ശബ്ദിക്കയും തല്ലുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നു. വ, മുട്ടിക്കുടയുന്നു. **കൊട്ടിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
കൊട്ടുപണി. നാ. പിച്ചളയും മറ്റും കൊണ്ടുള്ള പണി.
കൊട്ടുമുഴക്കം. നാ. വാദ്യശബ്ദത്തിന്റെ പെരുപ്പം.
കൊട്ടുവടി. നാ. കൊട്ടുകോൽ.
കൊട്ടോട്ട. നാ. വെള്ളോട്ട.
കൊണ്ട. നാ. സ്ത്രീകൾ ഒരു വശത്തേക്കു കെട്ടിവെച്ച തലമുടി.
കൊണ്ടു. അ. തൃതീയാ വിഭക്തിയുടെ അർത്ഥത്തിന്നായിട്ട ചെർക്കുന്ന അവ്യയം.
കൊണ്ടൽ. നാ. ക്ഷ, മേഘം. വ, കുറുംപ്പുക്കി.
കൊണ്ടൽവണ്ണൻ. നാ. ശ്രീകൃഷ്ണൻ.
കൊണ്ടൽവേണി. നാ. ഏറെറം കറുത്ത തലമുടിയുള്ള സ്ത്രീ.
കൊണ്ടവാറു. അ. വാങ്ങിച്ചപ്രകാരം.
കൊണ്ടാടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൊണ്ടാട.) സ. ക്രി. ക്ഷ, പ്രസംശിക്കുന്നു, സ്തുതിക്കുന്നു. വ, സന്തോഷിച്ചു തലകുലുക്കുന്നു.
കൊണ്ടാട്ടം. നാ. ക്ഷ, സ്തുതിച്ചു പറക. വ, ആദരിച്ചും സന്തോഷിച്ചും തലകുലുക്കുക. ന, ഉപ്പേരി വറുക്കുന്നതിനായിട്ടു കുമ്പളങ്ങായും മറ്റും നുറുക്കി ഉപ്പിലിട്ടുണങ്ങിയതു, വത്തൽ.
കൊണ്ടി. വി. ഇണക്കമില്ലാത്ത, അനുസരണമില്ലാത്ത.
കൊണ്ടി. നാ. പശുകറപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഒരു ക്കുശം.
കൊണ്ടിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കൊണ്ടി.)

സ. ക്രി. പശുകറപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ ക്ഷുദ്രം ചെയ്യുന്നു.

കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കൊണ്ട.) അ. ക്രി. ൧, ചേൎന്നിരിക്കുന്നു. ൨, കൈവശത്തിലിരിക്കുന്നു.

കൊണ്ടിളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊണ്ട.) സ. ക്രി. ആയുധങ്ങളൊ മറെറാ കൊണ്ടുകേറി മറുവശത്തു കടക്കുന്നു.

കൊണ്ടുചാടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൊണ്ടു.) സ. ക്രി. വേഗത്തിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

കൊണ്ടുനടക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (കൊണ്ടു.) സ. ക്രി. ൧, കൊണ്ടുപോകുന്നു. ൨, എടുത്തും കൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു, ചുമക്കുന്നു. ൩, പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. ൪, മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു.

കൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊണ്ടു.) അ. ക്രി. ൧, തമ്മിൽ ചേൎന്നുറെക്കുന്നു, കൂടിപ്പററുന്നു. ൨, നല്ലവണ്ണം ഉത്സാഹിക്കുന്നു.

കൊണ്ടുപിടിത്തം. ന. ൧, തമ്മിൽ കൂടിയുറെക്കുക. ൨, നല്ലവണ്ണമുള്ള ഉത്സാഹം.

കൊണ്ടുപോകുന്നു. യി. വാൻ. (കൊണ്ടു.) സ. ക്രി. കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടും എടുത്തുകൊണ്ടും മററും പോകുന്നു.

കൊണ്ടുരസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊണ്ടു.) അ. ക്രി. നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലേക്കു കൊള്ളുകയാൽ അധികംസന്തോഷിക്കുന്നു.

കൊണ്ടുവരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (കൊണ്ടു.) സ. ക്രി. ദൂരത്തിരിക്കുന്നതിനെ സമീപത്താക്കുന്നു.

കൊണ്ടൂരുന്നു. രി. വാൻ. (കൊണ്ട.) അ. ക്രി. അസ്ത്രമൊ മറെറാകൊണ്ടുകേറിയതു തിരികെ ഇറങ്ങുന്നു.

കൊണ്ടൊഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കൊണ്ട.) സ. ക്രി. എടുത്തുകൊണ്ടു മാറിപ്പോകുന്നു.

കൊണ്ടോടി. ന. സൂചി.

കൊതി. ന. ൧, ആഗ്രഹം. ൨, ഭക്ഷിച്ചതു ദഹിക്കാഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.

കൊതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊതി.) സ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കൊതിത്തരം. ന. കൊതിയുള്ളവൻെറ ശീലം, കൊതിയൻെറ ഒരു സ്വഭാവം.

കൊതിനം. ന. ൧, ഇഞ്ചയുടെയും മററും പുറത്തെത്തൊലി. ൨, നുറുക്കു, ശകലം.

കൊതിപ്പുല്ലു. ന. ഒരു മാതിരി പുല്ലു.

കൊതിപ്പേടു. ന. ഭക്ഷിച്ച വസ്തു ദഹിക്കായ്കയാലുണ്ടാകുന്ന ഏമ്പക്കം.

കൊതിമണം. ന. അജീൎണ്ണത്തിനാലുണ്ടാകുന്ന ഏമ്പക്കത്തിൻെറ ചീത്തമണം.

കൊതിയൻ. വി. ന. കൊതിയുള്ളവൻ.

കൊതിയേല്ക്കുന്നു. ററു. പ്പാൻ. (കൊതി.) അ. ക്രി. ഒരുത്തൻ കണ്ടു കൊതിച്ച വസ്തു ഭക്ഷിക്കയാൽ ദീനം വരുന്നു.

കൊതുക്കു. ന. പറക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ പ്രാണി.

കൊതുമ്പു. ന. ൧, തെങ്ങിൻപൂക്കൊലയുടെ പുറമെയുള്ള പോള. ൨, നെൽക്കതിരിൻെറ പുറമേയുള്ളതു.

കൊത്തു. ന. ൧, പക്ഷികളുടെ ചുണ്ടുകൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തി. ൨, പതുക്കെക്കിളെക്കുക. ൩, അരുവാളിൻെറ ചുണ്ടുകൊണ്ടു കുത്തുക. ൪, വെട്ടുക. ൫, പാമ്പിൻെറ കടി. ൬, തേങ്ങാപ്പൂളു മുതലായ ചില കഷണം. ൭, മരത്തിലൊ കല്ലിലൊ മറെറാപണിതുണ്ടാക്കിയ ചിത്രം. ൮, കൊത്തിപ്പണിക.

കൊത്ത. വി. മൂക്കാത്ത.

കൊത്തച്ചക്ക. ന. മൂക്കാത്ത ചക്ക.

കൊത്തമരം. ന. ഒരു മാതിരിവള്ളിപ്പയറു.

കൊത്തമ്പാലരി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.

കൊത്തൽ. ന. കൊത്തുക.

കൊത്തളം. ന. കോട്ടയുടെ മുകളിലുള്ള വെടിപ്പഴുതു.

കൊത്തി. ന. തൊക്കിൻെറ കൊത്തിക്കുന്ന സാധനം.

കൊത്തിനിരത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കൊത്തി.) സ. ക്രി. അല്പമായിട്ടു കിളെച്ചു നിലനിരപ്പാക്കുന്നു.

കൊത്തിപ്പിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊത്തി) സ. ക്രി. പക്ഷികൾ പ്രായം ചെന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ വേൎതിരിക്കുന്നു.

കൊത്തിയെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കൊത്തി.) സ. ക്രി. പക്ഷിയൊമറെറാ ചുണ്ടുകൊണ്ടെടുക്കുന്നു.

കൊത്തിവലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊത്തി.) സ. ക്രി. ചുണ്ടുകൊണ്ടു പിടിച്ചിഴെക്കുന്നു.

കൊത്തിവിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊത്തി.) സ. ക്രി. പക്ഷികൾ മൊട്ടകളിൽ നിന്നു കുട്ടികളെ വേൎതിരിക്കുന്നു.

കൊത്തിവിളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊത്തി.) സ. ക്രി. പിടക്കോഴി കുഞ്ഞിനെ വിളിക്കുന്നു.

കൊത്തിൾ. ന. ഒരു വക പക്ഷി.

കൊത്തുകരുവു. ന. കൊത്തിപ്പണിയുന്നതിനുള്ള ഉളി.

കൊത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കൊത്ത.) സ. ക്രി. ൧, പക്ഷി ചുണ്ടു കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിത്തിക്കുന്നു. ൨, പതുക്കെക്കിളെക്കുന്നു. ൩, അരുവാച്ചുണ്ടുകൊണ്ടും മററും കുത്തുന്നു.

രു, കൽക്കല്ലിലും മറ്റും ചില പണിചെയ്യുന്നതു, ചക്കയോ പിണ്ടിയോ മറ്റൊരു ഏറ്റം ചെറുതാക്കി നുറുക്കുന്നതു. **കൊത്തിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

കൊത്തുപണി. നാ. കൽക്കല്ലിലും ആനക്കൊമ്പിലും മറ്റും കൊത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന ചിത്രം,

കൊത്തുവാൾ. നാ. ചില ചന്തകളിലെ ഒരു വിചാരക്കാരൻ.

കൊന്ത. നാ. ക, ഒരു വൃക്ഷം. ഖ, കൊന്തക്കുരുകൊണ്ടുള്ള മാല.

കൊന്തൻപല്ലു. നാ. ഭംഗികേടായിട്ടു ചെറിഞ്ഞോ പൊങ്ങിയോ ഇരിക്കുന്ന പല്ലു.

കൊന്തൻപുല്ലു. നാ. ഒരു മാതിരിപുല്ലു.

കൊന്തമണി. നാ. കൊന്തയുടെ കുരു.

കൊന്ന. വി. അധികം വലുതായിക്കായിക്കുന്ന സമയം കഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന.

കൊന്ന. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.

കൊന്നത്തെങ്ങു. നാ. കായിക്കാതെ വലുതായിനില്ക്കുന്ന തെങ്ങു.

കൊന്നി. നാ. കവിൾ.

കൊപ്പു. നാ. ക, ചില ജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകൾ മേക്കുമ്മതിലിടുന്നതിൽ ഒരുഭരണം. ഖ, ആനയെപ്പിടിക്കുന്നതിനുള്ള കൌശലങ്ങളിൽ ഒന്നു.

കൊപ്പർ. അല്ലെങ്കിൽ, **കൊപ്രാ.** നാ. ഉണങ്ങിയ തേങ്ങാ.

കൊപ്പിളിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (കൊപ്പിളി.)സ. ക്രി. കവിൾകൊള്ളുന്നു, കുലുക്കുഴിയുന്നു.

കൊമ്പു. നാ. ക, കാള മുതലായവയുടെ തലയിലെ കൊമ്പു. ഖ, ആനയുടെ വായിലെ കൊമ്പു. ങ, മരത്തിന്റെ ശിഖരം. ര, ഊതുന്നതിൽ ഒരു വളഞ്ഞ വാദ്യം. ഭ, പല്ലക്കിന്റെ തണ്ടു.

കൊമ്പനാന. നാ. ആനയിൽ ആണു, കൊമ്പുള്ളയാന.

കൊമ്പൻ. നാ. ക, കൊമ്പനാന. ഖ, ഒരു മത്സ്യം. ങ, നടപ്പുദീനം. ര, ഊറക്കാരൻ.

കൊമ്പൻചിറാക്കു. നാ. ഒരു വക മത്സ്യം.

കൊമ്പൻനൈ. നാ. ഏറ്റവുമപ്പാലിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന നൈ.

കൊമ്പി. നാ. പശു എരുമ പെണ്ണാട് മുതലായ കൊമ്പുള്ള ഉഗസ്ത്രീകൾ. ഖ, ഒരു മത്സ്യം.

കൊമ്പുകാരൻ. നാ. കൊമ്പെന്നുള്ള വാദ്യത്തെ ഊതുന്നവൻ.

കൊമ്പേറിമൂക്കൻ. നാ. മരത്തിന്റെ കൊമ്പു വഴി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു വക പാമ്പു.

കൊയിത്തു. നാ. നെല്ലുംമറ്റും വിളഞ്ഞാൽ ചെത്തി എടുക്കുക.

കൊയിത്തരുവാൾ. നാ. നെല്ലു ചാമ മുതലായവ കൊയ്യുന്നതിനുള്ള അരിവാൾ.

കൊയിത്താൾ. നാ. കൊയ്യുന്നവർ.

കൊയിത്തുകാരൻ. നാ. കൊയ്യുന്നവൻ.

കൊയിത്തുകാലം. നാ. കൊയ്യേണ്ടുന്ന സമയം.

കൊയിത്തുക്കുടുന്നു. ടി. വാൻ. (കൊയിത്തു.) അ. ക്രി. കൊയിത്തു കഴിയുന്നു.

കൊയിത്തുപിടിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (കൊയിത്തു.) കൊയ്തു തുടങ്ങുന്നു.

കൊയ്യുന്നു. യു. വാന. (കൊയ്യു.) സ. ക്രി. നെല്ലുമുതലായ ധാന്യങ്ങൾ ചെത്തി എടുക്കുന്നു. **കൊയ്യിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

കൊലുവു. നാ. ഭാഗ്യം.

കൊല്ലക്കുടി. നാ. കൊല്ലന്മാരുടെ വീട്ടുകൂടുടെ കൂട്ടം.

കൊല്ലക്കുറിപ്പു. നാ. തോൽകൊണ്ടു വേല ചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

കൊല്ലത്തി. നാ. കൊല്ലന്റെ സ്ത്രീ.

കൊല്ലൻ. നാ. ഇരിമ്പുപണിയുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

കൊല്ലമുളകു. നാ. ഒരു മാതിരി വലിയ മുളകു, കപ്പമുളകു.

കൊല്ലം. നാ. ക, സംവത്സരം, ആണ്ടു. ഖ, ഒരു ദേശം.

കൊല്ല. നാ. ചിറ, മട, ചെറിയ തോട്ടം.

കൊല്ലാക്കുല. നാ. അധികം വേദനപ്പെടുത്തുക.

കൊല്ലി. നാ. ക, കൊല്ലുന്നവൻ. ഖ, ഒരു മാതിരി ഇമ്പാ, ക്രുഞ്ചാണി.

കൊല്ലുന്നു. നാ. വാൻ. (കൊൽ.) സ.ക്രി. ശരീരത്തിൽ നിന്നു ജീവനെക്കളയുന്നു. ഖ, പഴയതായ പാപരമ്പു മുതലായവയെ നന്നാക്കുന്നു. **കൊല്ലിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

കൊശി. നാ. രുചി, സ്വാദു.

കൊശുവു. നാ. കൊശി.

കൊള്ളുത്തു. നാ. ക, തുടലുകളിലും മറ്റും കോർക്കുന്നതിനു ഇരിമ്പു മുതലായവകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി വളഞ്ഞ സാധനം. ഖ, ശരീരത്തിനുള്ളിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം, വിലങ്ങു. ങ, രീതികൊണ്ടു ചെന്നു വല്ലതിലും പിടിപ്പിക്കുക.

കൊള്ളുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (കൊള്ളുത്ത.) സ. ക്രി. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുംമറ്റുമുള്ള കൊളുത്തുകൊണ്ടു സംബന്ധംവരുത്തിയുറപ്പിക്കുന്നു. ഖ, തിരിയേലുംമറ്റും തീപിടിപ്പിക്കുന്നു. അ. ക്രി. ഞരമ്പിൽ ഒരു ദീനമുണ്ടാകുന്നു.

കൊൾ. ന. ൧, മുതിര. ൨, കോണു.
കൊള്ള. ന. ൧, വലിയമോഷണം, കവൎച്ച. ൨, പെരുപ്പം.
കൊള്ളകൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കൊള്ള.) സ. ക്രി. ബലമായിട്ടു മോഷ്ടിക്കുന്നു.
കൊള്ളക്കൊടുക്ക. ന. കൊടുക്കയും വാങ്ങിക്കയും ചെയ്ക.
കൊള്ളപ്പട. ന. കവൎച്ചയുള്ള യുദ്ധം.
കൊള്ളയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കൊള്ള.) സ. ക്രി. ബലാല്ക്കാരമായിട്ടു മോഷ്ടിക്കുന്നു.
കൊള്ളരുതാത്ത. വി. ചീത്തയായ, ഉപകാരമില്ലാത്ത.
കൊള്ളാകുന്ന. വി. നല്ലതായ, ഉപകാരമുള്ള.
കൊള്ളാകുന്നവൻ. വി.ന. നല്ലവൻ.
കൊള്ളാകുന്നവൾ. വി. ന. നല്ലവൾ.
കൊള്ളാകുന്നു. യി. വാൻ. (കൊള്ള.) അ. ക്രി. നല്ലതായിത്തീരുന്നു.
കൊള്ളാത്ത. വി. ൧, കൊള്ളരുതാത്ത. ൨, പാത്രത്തിലൊ മറെറാ ഒതുങ്ങാത്ത.
കൊള്ളായ്ക. ന. ൧, ചീത്തത്വം, നന്മകേടു. ൨, ഒതുങ്ങായ്ക.
കൊള്ളായ്മ. ന ആകായ്മ, ചീത്തത്വം.
കൊള്ളാം. വി. നല്ല.
കൊള്ളാം. അ. ഇതു സമ്മതിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
കൊള്ളി. ന. തീക്കനലോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന വിറകു.
കൊള്ളിമിന്നൽ. ന. ൧, തീക്കൊള്ളി വീശുക. ൨, ഇടിവാൾ.
കൊള്ളിമീൻ. ന. ചാടുന്ന ഒരു മാതിരി നക്ഷത്രം.
കൊള്ളിയാൻ. ന. ഇടിവാൾ.
കൊള്ളിയുന്തു. ന. അരിവേവിക്ക മുതലായി അടുപ്പിൽസംബന്ധിച്ചുള്ള വേല.
കൊള്ളിയൂട്ടു. ന. ശവം ദഹിപ്പിപ്പാൻ വിറകുണ്ടാക്കിയവൎക്കു കൊടുക്കുന്ന സദ്യ.
കൊള്ളിവാക്കു. ന. കേട്ടാൽ മനസ്സിൽ ചൂടുതോന്നത്തക്കവണ്ണമുള്ള വാക്കു, ചുടുവാക്കു.
കൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (കൊൾ.) സ. ക്രി. വിലെക്കൊമറെറാ വാങ്ങിക്കുന്നു. അ. ക്രി. ൧, പാത്രങ്ങളിലുംമററും ഒതുങ്ങുന്നു. ൨, എറികയുംമററും ചെയ്താൽ ആയതു വല്ലതിന്മേലും മുട്ടുകയൊ കൊണ്ടുകേറുകയൊ ചെയ്യുന്നു. ൩, തല്ലിനെ ഏൾക്കുന്നു, അടികൊള്ളുന്നു. ൪, കൊള്ളാകുന്നതായിത്തീരുന്നു. **കൊള്ളിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
കൊഴി. ന. ൧, നീളംകുറഞ്ഞ ഒരു മാതിരി ചീത്തവടി. ൨, കൊഴിക്കുക.
കൊഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊഴി.) സ. ക്രി. അരിയുംമററും മുറത്തിലിട്ടു കുലുക്കിത്തരംതിരിച്ചു താഴെവീഴിക്കുന്നു.
കൊഴിച്ചിൽ. ന. പൂക്കളുംമററും താഴത്തു വീഴുക, പൊഴിക.
കൊഴിഞ്ഞിൽ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കൊഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (കൊഴി.) അ ക്രി. കാററുകൊണ്ടുംമററും പൂ മുതലായവ താഴത്തു വീഴുന്നു, പൊഴിയുന്നു.
കൊഴിവാൾ. ന. വാളേറുകാൎ പലപ്പോഴും നേരെ എറിയുന്ന വാളിനെ കൊഴിപോലെ ചെരിച്ചെറിയുമ്പോൾ പറയുന്ന പേരു.
കൊഴു. ന. കലപ്പയുടെ അററത്തുവെച്ചുറപ്പിക്കുന്ന ഇരിമ്പു.
കൊഴുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (കൊഴു.) അ. ക്രി. ൧, വെള്ളമായ വസ്തു കുറുകിത്തടിക്കുന്നു. ൨, തടിക്കുന്നു. **കൊഴുപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
കൊഴുന്നു. ന. സുഗന്ധമുള്ള ഒരു തൈ.
കൊഴുപ്പു. ന. കൊഴുത്തതിന്റെ അവസ്ഥ.
കൊഴുപ്പ. ന. ഒരു ചീര.
കൊഴുമുതലാണ്മ. ന. കൊഴുവനും മുതലാളനും തമ്മിൽ ഇടപെടുന്നതിന്റെ മുറ.
കൊഴുമുള. ന. കൊഴുവുണ്ടാക്കുന്നതിന്നായിട്ടു അടിച്ചു പരത്തിയ ഇരിമ്പു.
കൊഴുമോരു. ന. ചില മരുന്നുകൾ ചതച്ചിട്ടു വച്ചിരുന്ന മോരു.
കൊഴുലാഭം. ന. കൃഷിയിലുണ്ടാകുന്ന ലാഭം.
കൊഴുവൻ. ന. മുതലാളനോടു നിലമൊ പുരയിടമൊ എഴുതി വാങ്ങിച്ചനുഭവിക്കുന്നവൻ, കുടിയാൻ.
കൊഴുവ. ന. ൧, ഒരു വക മത്സ്യം. ൨, ഒരു പച്ച മരുന്നു.
കൊഴുവിറങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (കൊഴുവ) അ. ക്രി. കണ്ടത്തിൽ കൃഷി തുടങ്ങുന്നു. **കൊഴുവിറക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
കൊഴുവേക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊഴുവ.) അ. ക്രി. ൧, കൃഷിയിറക്കുന്നു. ൨, കലപ്പയിൽ കൊഴു ചെലുത്തുന്നു.
കൊറി. ന. അരി പയറു മുതലായവയെ ഓരോന്നായിട്ടു പെറുക്കിത്തിന്നുക.
കൊറിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കൊറി.) സ. ക്രി. അരിയൊ മറെറാ ഓരോന്നായിട്ടു തിന്നുന്നു.
കൊററു. ന. ഭക്ഷണം.
കൊററക്കുട. ന. ഒരു മാതിരിശീല കൊണ്ടുള്ള കുട.

കൊറവൻ. ന. ക, വലിയ ആണാട്ട. വ, ഒറവിയാൻ പണി.
കൊറവൻ. ന. തലവൻ.
കൊറവി. ന, ഒരു പക്ഷി, മുണ്ടി.

കോ.

കോകനദപ്പൂവി. വി. (ശ്രീക്കു.) വി. ന. ചുവന്ന.
കോകനദപ്പൂവി. വി. ന. ചുവപ്പുനിറം.
കോകനദം. ന. ക, ചുവന്ന താമര. വ, ചുവന്ന ആമ്പൽ.
കോകം. ന. ക, ഒരു പക്ഷി, ചക്രവാകം. വ, ചെന്നായ.
കോകിലം. ന. കുയിൽ.
കോകിലാക്ഷം. ന. വയച്ചുള്ളി.
കോക്കട്ടിൽ. ന. കയർകൊണ്ടു കെട്ടിയ കട്ടിൽ.
കോക്കിറി. ന. ചൊടികൊണ്ടുകാട്ടുന്ന ഒരു ശോക്കി, കൊഞ്ഞനം.
കോക്കോട്ട. ന. ഒരു മാതിരി കൊച്ചു പാര.
കോങ്കണ്ണ. ന. ചെരിച്ചു നോക്കുന്ന കണ്ണ.
കോങ്കണ്ണൻ. വി. ന. ചെരിച്ചുനോക്കുന്നവൻ.
കോങ്കണ്ണി. വി. ന. ചെരിച്ചു നോക്കുന്നവൾ.
കോങ്കാൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **കോണക്കാൽ.** വി. ന. നിരപ്പണിയുന്നതിന്റെ കോണുകളിൽ പണിയുന്ന മരം.
കോച്ചൽ. ന. ശരീരത്തിന്നകത്തു ഞരമ്പിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം, കൊളുത്തു.
കോച്ചിൽ. ന. മുതിരയുടെയും മറ്റും അറിയെടുത്തു ശേഷമുള്ള ഏലയും തണ്ടും.
കോച്ചുന്ന. ക്രി. വാ. (കോച്ച.) അ. ക്രി. ഞരമ്പിൽ ദീനമുണ്ടാകുന്നു, കൊളുത്തുന്നു.
കോഞ്ഞാട്ട. ന. തെങ്ങിന്റെ മുകളിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി ചൂട്ട, അറിയാട.
കോട്ട. ന. ക, അവസാനം. വ, കോണ.
കോട. ന. ക, പടിഞ്ഞാറു. വ, പടിഞ്ഞാറു നിന്നു വരുന്ന കാറ്റു.
കോടക്കാറു. ന. തണുപ്പുധികമുള്ള പടിഞ്ഞാൻ കാറ്റു.
കോടങ്കി. വി. ന. ശോക്കി കാട്ടുന്നവൻ.
കോടപ്പുറം. ന. പടിഞ്ഞാറെ വശം.
കോടമഴ. ന. പടിഞ്ഞാറു തുടങ്ങി വരുന്ന മഴ.
കോടരം. ന. മരത്തിന്റെ പൊത്തു.
കോടൽ. ന. ക, വളവു. വ, ചെരിവു, കോട്ടം.
കോടവി. ന. നഗ്നയായുള്ള സ്ത്രീ.
കോടാണി. ന. കോടിക്കഴുകോലേൽ ചേർക്കുന്ന കഴുക്കോൽ.
കോടാലി. ന. മരം വെട്ടുകയും വിറകു കീറുകയും ചെയ്യുന്ന ആയുധം.
കോടാശാരി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
കോടി. വി. പുത്തനായ.
കോടി. ന. ക, ദുർലക്ഷം. വ, മുന. ന, വില്ലിന്റെ അറ്റം. ര, ക്രൂരം. ള, ഒരു തൈ. ണ, ശ്രേഷ്ഠത. (മ) ക, കോണ. വ, മേൽ പുരയുടെ കോണു, ചുഴി കോടി.
കോടികാണ്മുന്ന. ചു. പ്രാ. (കോടി.) അ. ക്രി. കണ്ണികാണുന്നു, ഒന്നാമതു കാണുന്നു.
കോടിക്കല്ല. ന. ഭിത്തിക്കും മറ്റും മലയിൽ പണിയുന്ന കല്ല.
കോടിക്കഴുക്കോൽ. ന. പുരയുടെ കോടിയിൽ പണിതു ചേർക്കുന്ന കഴുക്കോൽ.
കോടിപ്പുടവ. ന. അലക്കാത്ത പുടവ.
കോടിവസ്ത്രം. ന. ഒരു മരുന്നു, ചോനകപ്പുല്ല.
കോടിശം. ന. മങ്കുട്ടയുടെകുന്ന ഒരു മാതിരി തടി.
കോടീരം. ന. ക, ചിരിച്ചതലമുടി, ജട. വ, തലയിൽ കെട്ടിയതു.
കോട്ടുന്ന. ടി. വാൻ. (കോട.) അ. ക്രി. ക, കോട്ടമുണ്ടാകുന്നു. വ, വളയുന്നു. ന, ചെരിയുന്നു. **കോട്ടുന്ന.** സ. ക്രി.
കോട്ട. ന. ഒഴിഞ്ഞ കോണു, പ്രദേശം.
കോട്ട. ന. ക, രാജധാനിയുടെ ചുറ്റിലും മറ്റും പണിയുന്ന വലിയ മതിൽ. വ, ഒരളവു.
കോട്ടപ്പടി. ന. കോട്ടയുടെ വാതിൽ.
കോട്ടമുപ്പൻ. ന. ചില കോട്ടകളിലെ പ്രമാണിക്കുപറയുന്ന ഒരു പേർ.
കോട്ടം. ന. ക, ചെറിവു. വ, കുറവു. ന, ദുഃഖം. ര, നഷ്ടം.
കോട്ടവീ. ന. വസ്ത്രമില്ലാതെയുള്ള സ്ത്രീ.
കോട്ടാരം. ന. രാജധാനി.
കോട്ടുന്ന. ടി. വാൻ. (കോട്ട.) സ. ക്രി. മടക്കുന്ന.
കോട്ടുവാ. ന. മനുഷ്യർക്കു പതിന്നാലു വേഗങ്ങളുള്ളതിൽ ഒന്നു, വാ പൊളിച്ചു ശ്വാസം വിടുക.
കോട്ടെരുമ. ന. ഒരു മാതിരി പേൻ.
കോഠം. ന. വട്ടത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി വ്രണം.
കോണകച്ചെട്ടി. ന. കോണകം നെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ, നൽചെട്ടി.

കോണകം. ന. മുണ്ടുടുക്കുന്നതിനകമെ ഉടുക്കുന്ന ഒരു ശീല.
കോണക്കുണം. ന. ഒരു മാതിരി മൂട്ട.
കോണൻ. ന. ശനി എന്നുള്ള ഗ്രഹം.
കോണു. ന. ൧, ചതുരത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളുടെയും മററും മൂല. ൨, വാളിന്റെയും മററും മൂൎച്ച.
കോണി. അല്ലെങ്കിൽ, **കോവണി.** ന. ൧, ചവിട്ടി മുകളിൽ കേറുന്നതിനായിട്ടു മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം. ൨, ശവക്കട്ടിൽ. ൩, കട്ടിയുള്ള തുണി കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി ഉറുപ്പ.
കോണിപ്പടി. ന. കോവണിയിൽ ചവിട്ടിക്കേറുന്ന പടി.
കോണിറയം. ന. ഭവനത്തിന്റെ കോണിലെ തിണ്ണ.
കോണുന്നു. ണി. വാൻ. (കോണ.) അ. ക്രി. കോടുന്നു, അല്പം വളയുന്നു.
കോണുല്ലു. ന. പുരയുടെയും മററും മൂലയിൽ പണിയുന്ന കല്ല.
കോണുഴുക്കോൽ. ന. കോടിക്കഴുക്കോൽ.
കോതു. ന. ൧, തലമുടിയുടെ ഉടക്കുകളഞ്ഞു നന്നാക്കുക. ൨, നെററിയോടടുത്തുള്ള തലമുടി വടിച്ചുവെട്ടി ഭംഗിവരുത്തുക. ൩, മരത്തിന്റെ കൊമ്പു പനയോല മുതലായതു വെട്ടിയിട്ടാൽ അവയെ വെട്ടിചെറുതാക്കുക. ൪, വള്ളത്തിന്റെ രണ്ടററത്തുമുള്ള അകത്തെ ഭാഗങ്ങൾ.
കോതമ്പു. ന. ഒരു ധാന്യം.
കോതമ്പപ്പം. ന. കോതമ്പുകൊണ്ടുള്ള പലഹാരം.
കോതാണ്ടം. ന. ചില ദിക്കിൽ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പാൻ ചെല്ലാത്തപിള്ളേരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു തൂക്കുന്ന ഒരു കയറു.
കോതാളി. ന. മൂങ്ങ.
കോതുകാൽ. ന. ആട്ടക്കാൎ ചവിട്ടുന്ന ഒരു മാതിരി ചുവടു.
കോതുന്നു. തി. വാൻ. (കോത.) സ. ക്രി. ൧, തലമുടി വിടുൎത്ത നന്നാക്കുന്നു. ൨, മരത്തിന്റെ കൊമ്പു വെട്ടിയിട്ടതിനെച്ചെറുതാക്കി മുറിക്കുന്നു. ൩, പനയോല വെട്ടിയിട്ടതിനെക്കീറുന്നു.
കോദണ്ഡം. ന. വില്ല.
കോദണ്ഡീ. വി. ന. വില്ലുള്ളവൻ.
കോദ്രവം. ന. ഒരു ധാന്യം, വരകു.
കോദ്രവീണം. ന. വരകുവിളയുന്ന സ്ഥലം.
കോന്തലു. ന. തലമുടി മരക്കൊമ്പു പനയോല മുതലായതു കൊതുക.
കോന്തളം. ന. പുരയുടെ മൂലയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി തളം.
കോന്ത്രാളം. ന. കോതാണ്ടം.
കോൻ. ന. രാജാവു.
കോപന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. കോപിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ള.
കോപനാ. ന. കോപസ്വഭാവമുള്ള സ്ത്രീ.
കോപം. ന. ക്രോധം, നീരസം.
കോപാഗ്നി. ന. കോപമാകുന്ന അഗ്നി, തീപോലെ ഭയം തോന്നിക്കുന്ന കോപം.
കോപി. വി. (പീ, പിനീ, പി.) വി. ന. കോപമുള്ള.
കോപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (കോപി.) അ. ക്രി. നീരസത്തോടു കൂടെ നോക്കുകയും മററും ചെയ്യുന്നു.
കോപിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി ന. അധികം കോപമുള്ള.
കോപ്പു. ന. ൧, സാമാനം, ഉപകരണം. ൨, ആട്ടക്കാരുടെ കിരീടവും മററും. ൩, ചതുരംഗക്കരു.
കോപ്പാള. ന. വേള്ളം കോരുവാനായിട്ടു കോട്ടി കുത്തിയ ഒരു മാതിരി പാള.
കോപ്പിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കോപ്പ.) അ. ക്രി. ൧, അലങ്കരിക്കുന്നു. ൨, കുതിരെക്കു ജീനിയും മററും കെട്ടുന്നു. ൩, യുദ്ധത്തിനായിട്ടു ചട്ടയും ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുന്നു.
കോപ്പുകൂട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (കോപ്പു.) അ. ക്രി. അതാതു കാൎയ്യങ്ങളെ സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങളെ ശേഖരിക്കുന്നു, വട്ടംകൂട്ടുന്നു.
കോപ്രാട്ടി. ന. ചിരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരികളി, ഗോഷ്ഠി.
കോമട്ടി. ന. കച്ചവടക്കാരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
കോമൻ. ന. കന്നുകാലികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
കോമൻപാച്ചിൽ. ന. കോമൻ എന്നുള്ള ദീനത്തിന്റെ വരവു.
കോമരം. ന. ചോകവന്മാരുടെ ക്ഷൌരക്കാരൻ.
കോമള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ൧, മാൎദ്ദവമുള്ള. ൨, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.
കോമളത്വം. ഗു. ന. ൧, മാൎദ്ദവം. ൨, സൌന്ദൎയ്യം.
കോമളാംഗം. ന. ൧, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള ശരീരം. ൨, മാൎദ്ദവമുള്ള ശരീരം.
കോമ്പൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **കോൎമ്പൽ.** ന. ൧, കുഴ വച്ചു ചരടിൽ കോൎത്തിട്ടുള്ള പൊൻ നാണയക്കൂട്ടം. ൨, ചില പലഹാരങ്ങളും മത്സ്യങ്ങളും മററും ഒരംക്കിലിയിൽ കോൎത്തതു.
കോമ്പുര. ന. ഭവനത്തിന്റെ കോണിലുള്ള പുര മുറി.
കോയഷ്ടീ. അല്ലെങ്കിൽ **കോയഷ്ടിക.** ന. ഒരു പക്ഷി. കുളക്കോഴി.

കോയിമ്മ. ന. ക, സക്കാരു. ഖ, അധികാരം. ങ, അധികാരികൾ ഇരുന്നു കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന സ്ഥലം.

കോയിമ്മക്കുർ. ന. പണ്ടാരവകകൾക്കു ചെലവുണ്ടാകുന്ന അവകാശം.

കോയിമ്മസ്ഥാനം. ന. സക്കാരിലെ ഒരധികാരം.

കോയിക്കൽ. ന. ക, ചില രാജാക്കന്മാരുടെ വേനത്തിനു പറയുന്ന ഒരു പേർ. ഖ, ചില ടിക്കിൽ സക്കാരു വകകൾ കരം പിരിക്കുന്ന സ്ഥലം. ങ, ക്ഷത്രിയരിൽ ചിലരുടെ വേനത്തിനു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

കോര. ന. ഒരുമാതിരി പുല്ല്.

കോരകം. ന. പൂവുണ്ടാകുവാനുള്ള മൊട്ട.

കോരണ്ഡം. ന. കരിങ്കുറിഞ്ഞി.

കോരംഗി. ന. ഏലത്തരി.

കോരഷ്ടിഷം. ന. വരകു.

കോരൽ. ന. വെള്ളവും മറ്റും കോരുക.

കോരിക. ന. ഓട്ടുകൊണ്ടെങ്കിലും ചെമ്പുകൊണ്ടെങ്കിലും ചോറെടുത്തു വിളമ്പുന്നതിനുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി പാത്രം. ഖ, ചോറു പടെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ഓട്ടപാത്രം.

കോരുന്നു. ദി. വാൻ. (കോര.) സ. ക്രി. ചെറിയ പാത്രം മുതലായതു കൊണ്ടു വെള്ളവും മറ്റും എടുക്കുന്നു.

കോരുവല. ന. മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ വല.

കോൾക്കുന്നു. തൃ. പ്ലാൻ. (കോൾ.) സ. ക്രി. ചോരങ്ങളിലും മറ്റും ചന്ത മുതലായതു കൂടത്തി മറുവശത്തു വരുത്തുന്നു.

കോട്ടു. ന. ക, ചന്ദനം മാറ്റും കോൽക. ഖ, ചന്ദനിലും ംരംകിലിയിലും മറ്റും കോൽപ്പെട്ടി വസ്തു.

കോട്ടി. ന. വൃശ്ചികം രാശി.

കോവ്വൽ. ന. തുണങ്ങളും മറ്റും കോർത്തമാല.

കോലകം. ന. നല്ലമുളകു.

കോലകുഴൽ. ന. ഊതി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കുഴൽ.

കോലടി. ന. വടികൊണ്ടു തട്ടത്തടികുന്ന ഒരു മാതിരി കളി.

കോലടികളി. ന. കൊച്ചുവടികൾ കൊണ്ടു രേംരണ്ടുപേർ കൂടിത്തമ്മിൽ തമ്മിൽത്തട്ടത്തടിച്ചു കളിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കളി, കോലടി.

കോലത്തുനാട്. ന. തലശ്ശേരി മുതൽ നീലേശ്വരം വരെയുള്ള ടിക്കു.

കോലത്തുരാജാവു. ന. കോലത്തുനാട്ടിലെ രാജാവു.

കോലത്തിരി. ന. കോലത്തുരാജാവിന്റെ ഒരു വിശേഷപ്പേരു.

കോലഭലം. ന. ഒരു മരുന്നു, മുൾ.

കോലപുച്ചം. ന. ഞാറപ്പക്ഷി.

കോലം. ന. ക, പന്ന. ഖ, പൊങ്ങുതടി. ങ, ഇലന്തമരം. (മ.) ക, മറെറാന്നിനെപ്പോലെയുണ്ടാക്കുന്ന രൂപം. ഖ, ശരീരം. ങ, കോലത്തുനാട്ടു.

കോലത്തുള്ളൽ. ന. പിശാചും മറ്റും ബാധിച്ചാൽ അവരെക്കളയുന്നതിനായിട്ടുള്ള കണിയാന്മാരുടെ ഒരു മാതിരി തുള്ളൽ, പാളയിൽ കറിയും മറ്റും അരച്ചു തേച്ചു ശരീരത്തിൽ വെച്ചു കെട്ടിത്തുള്ളുക.

കോലംബകം. ന. വീണയുടെ തണ്ടു.

കോലരക്കു. ന. ചില മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പുവന്നയരക്കു.

കോലവല്ലി. ന. ഒരുങ്ങോടിമരുന്നു, അത്തിത്തിപ്പലി.

കോലസ്വരൂപം. ന. ക, കോലത്തുനാട്ടു. ഖ, കോലത്തുനാട്ടിലെ രാജാവു.

കോലാ. ന. ക, ഇലന്തമരം. ഖ, തിപ്പലി.

കോലാട്ടു. ന. ഒരു മാതിരി ആട്ടു.

കോലാൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **കോലാ.** ന. ഒരു മാതിരി മത്സ്യം.

കോലായ. ന. ഇറയം.

കോലാർവണ്ടി. ന. ഒരു മാതിരി ചാട്ടു, ഒരു മാതിരി തേരു.

കോലാഹലം. ന. ക, ജനങ്ങളൊ വസ്തുക്കളൊ ക്രുദ്ധിക്കലൻണ്ടാകുന്ന വലിയ ശബ്ദം. ഖ, വലിയ ക്ഷോഭം.

കോലിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (കോൽ.) അ. ക്രി. കലഹത്തിനു കാരണമുണ്ടാകുന്നു, കലഹത്തിനു വഴി കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

കോലിറയം. ന. കോലായ, തിണ്ണ.

കോലുന്നു. ലി. വാൻ. (കോല.) അ. ക്രി. ക, പ്രകാശിക്കുന്നു. ഖ, ചെയ്യുന്നു.

കോലുഴിഞ്ഞി. ന. ഒരു മാതിരി തൈ.

കോൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **കോലു.** ന. ക, ചെറിയ വടി. ഖ, മരത്തിന്റെ ചെറിയ കൊമ്പു. ങ, ശക്കരയും മറ്റും ഇടുന്നതിനുള്ള കോൽ, വെള്ളിക്കോൽ. ര, രാജാവിന്റെ അധികാരം, ചെങ്കോൽ.

കോൽക്കുറുപ്പു. അല്ലെങ്കിൽ, **തോൽക്കുറുപ്പു.** ന. തോൽകൊണ്ടു പണി ചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ, തോല്ലൊല്ലൻ.

കോൽക്കുറു. നാ. രാജാവിനുള്ള ഒരധികാരമൊ, അവകാശമൊ.
കോൽക്കള്ളി. നാ. പാലുള്ള ഒരു മാതിരി ചെടി.
കോൽക്കാരൻ. നാ. വടി കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ശിപ്പായി.
കോൽച്ചൂട്ട. നാ. ഒരു മാതിരി ഇരിമ്പുസൂചി.
കോൽത്തള. നാ. കൂറകുക്കും മറ്റും ഇടുന്ന ഒരു മാതിരി വിലങ്ങു.
കോൽത്തളം. നാ. ക, നീളത്തിലുള്ള ഇറയം, കോലിറയം. ഖ, രംഗസ്ഥലം.
കോൽത്താഴ. നാ. നീളത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി താഴ.
കോൽപുല്ല. നാ. ഒരു മാതിരി പുല്ല.
കോൽവിലങ്ങു. നാ. കോൽത്തള.
കോൽവിളക്കു. നാ. ഇരിമ്പുകൊണ്ടു കോലുള്ള വിളക്കു.
കോവൻകഴുത. നാ. പെങ്കുതിരയിൽ കഴുതെക്കു ജനിച്ചുണ്ടായ കുതിര.
കോവൽ. അല്ലെങ്കിൽ, കോവലു. നാ. ഒരു മാതിരി വള്ളി.
കോവിദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. നാ. ക, അറിവുള്ള, മിടുക്കുള്ള. ഖ, വിദ്യയുള്ള.
കോവിദാരം. നാ. ഒരു വക വൃക്ഷം, മന്താരം.
കോവിലകം. നാ. ക, ചില രാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനിക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ. ഖ, ക്ഷത്രിയരുടെ ഭവനം.
കോവിൽ. നാ. ക, ക്ഷേത്രം, അമ്പലം. ഖ, ക്ഷത്രിയജാതി. ഗ, സാമന്തരിൽ ചിലക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
കോവിൽപണ്ടാല. നാ. ക്ഷത്രിയന്മാരിൽ ചിലക്കു പറയുന്ന ഒരു ബഹുമാനപ്പേർ.
കോവിൽപാട്ടു. നാ. ക്ഷത്രിയന്മാരിൽ ചിലക്കു ചില ദിക്കിൽ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
കോശഫലം. നാ. ഒരുങ്ങാടി മരുന്നു, തക്കോലപ്പൂട്ടിൽ.
കോശലികം. നാ. കൈക്കുലി.
കോശം. നാ. ക, ഭണ്ഡാരം. ഖ, പൂവുണ്ടാകുവാനുള്ള മൊട്ടു, കുഗ്മളം. ഗ, വാളിന്റെ ഉറ. ഘ, സത്യംചെയ്ക. ങ, പൊന്നും വെള്ളിയും രത്നങ്ങളും. ങ, വൃക്ഷണം. ഛ, കുട്ടികൾ ജനിക്കുമ്പോൾ അവരെപ്പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്തു.
കോശാതകം. നാ. തലമുടി.
കോശാതകി. നാ. ക, കച്ചവടം. ഖ, കച്ചവടക്കാരൻ. ഗ, പിച്ചകം.
കോശി. നാ. ചെരിപ്പു.
കോഷ്ഠകം. നാ. വൃക്ഷണം, മുട്ട.
കോഷ്ഠശായിക. നാ. പിച്ചാങ്കത്തി.
കോഷ്ഠം. നാ. ക, നെല്ലിട്ടുന്നതിനുള്ള പുര. ഖ, പുരെക്കകത്തെ പുരമുറി. ഗ, വയറിനകം.
കോഷ്ണ. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണാ, ഷ്ണം.) വി. നാ. കുറഞ്ഞ ചൂടുള്ള, അല്പം ചൂടുള്ള.
കോഷ്ണം. നാ. കുറച്ചുള്ള ചൂടു.
കോസടി. നാ. വിരിച്ചു കിടക്കുന്നതിനു ശീലകൊണ്ടു കുത്തിപ്പഞ്ഞിയിട്ടുള്ള സാധനം, ഒരു മാതിരി ചെറിയ കിടക്ക.
കോസലം. നാ. ഒരു രാജ്യം.
കോളാംബകം. നാ. വീണയുടെ തണ്ടു.
കോളാമ്പി. നാ. തുപ്പുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ഓട്ടപാത്രം.
കോളാൾ. നാ. വിലെക്കു വാങ്ങിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ.
കോളി. നാ. ഇലന്തമരം.
കോളുകാരൻ. വി. നാ. കൊള്ളുന്നവൻ, വാങ്ങിക്കുന്നവൻ.
കോളെടുക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (കൊൾ) അ. ക്രി. കടലിൽ കാറ്റു പെരുകുന്നു.
കോൾ. നാ. ക, കൊള്ളുക, വാങ്ങിക്കുക. ഖ, കടലിലെക്കാറ്റു. ഗ, വിവേകം. ഘ, തനതു. ങ, കച്ചവടം. ഞ, അപമാനം. ട, ആപത്തു. ഡ, അടി ഏറ്റു മുതലായവയെ അനുഭവിക്കുക.
കോൾമയിർ. നാ. അധികമായ സന്തോഷമൊ ഭയമൊ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ദേഹത്തിലെ രോമങ്ങൾ എഴുന്നുനിൽക്കുക.
കോൾമുതൽ. നാ. വാങ്ങിച്ചപ്പോൾ കൊടുത്ത വില.
കോൾമുതല. നാ. ഒരു മാതിരി വലിയ മുതല.
കോൾവാ. നാ. ശരീരത്തിൽ മുഴുവൊ വ്രണമൊ കൊണ്ടുണ്ടായ കുഴി.
കോൾവില. നാ. കോൾ മുതൽ.
കോഴ. നാ. ക, കായ്യസാധ്യത്തിനു വേണ്ടി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും മറ്റും കൊടുക്കുന്ന ദ്രവ്യം, കൈക്കൂലി. ഖ, കരം, കപ്പം. ഗ, ഭയം, ശങ്ക.
കോഴി. നാ. ഒരുവക പക്ഷി. ക, പൂവൻകോഴി, പിടകോഴി. ഖ, കാട്ടുകോഴി. ഗ, മയിൽകോഴി. ഘ, കുളക്കോഴി. ങ, വാറകോഴി.
കോഴിക്കോടു. നാ. മലയാളത്തിൽ ഒരു രാജ്യം.
കോഴിറോമം. നാ. കോഴികൾ തമ്മിൽ കെട്ടുക.
കോഴിയങ്കം. നാ. കോഴിപ്പോരു.
കോഴിയവര. നാ. ഒരു തൈ.
കോറ. വി. ഉണങ്ങിയ.

കോറുവാ. ന. സാവധാനത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി ശകാരം.

കൌ

കൌകൃത്യം. ന. ചീത്തപ്രവൃത്തി, പാപകർമ്മം.

കൌക്കുടികൻ. ന. ൧, കപടഭക്തിക്കാരൻ. ൨, ഒരു മാതിരി സന്യാസി.

കൌടകികൻ. ന. മാംസം വില്ക്കുന്നവൻ.

കൌടതക്ഷൻ. ന. തന്നിഷ്ടമായിട്ടു വേല ചെയ്യുന്ന ആശാരി.

കൌടസാക്ഷി. ന. കള്ളസ്സാക്ഷി പറയുന്നവൻ.

കൌടിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പക്ഷികളെ പിടിക്കുന്ന.

കൌടിലിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

കൌടില്യം. ന. കുടിലത. ൧, വളവു. ൨, വ്യാജം, ചതിവു.

കൌണപൻ. ന. രാക്ഷസൻ.

കൌതുകം. ന. ൧, സന്തോഷം. ൨, താല്പൎയ്യം. ൩, ഉല്ലാസം. ൪, ഉത്സവം. ൫, ആഗ്രഹം. ൬, മംഗല്യസൂത്രം. ൭, വിനോദം, നേരംപോക്കു. ൮, കാഴ്ച. ൯, പാട്ടു. ൧൦, തുള്ളൽ. ൧൧, പ്രദക്ഷിണം.

കൌതൂഹലം. ന. ൧, ഉത്സാഹം. ൨, ആഗ്രഹം. ൩, സന്തോഷം.

കൌദ്രവീണം. ന. വരകു കൃഷി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.

കൌന്തികൻ. ന. കുന്തക്കാരൻ.

കൌന്തീ. ന. അരെണുകം.

കൌപീനം. ന. ൧, കൊള്ളരുതാത്ത പ്രവൃത്തി. ൨, ഗുഹ്യം. ൩, കോണകം.

കൌബേര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. കുബേരനെ സംബന്ധിച്ച.

കൌമാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. കുമാരനെ സംബന്ധിച്ച.

കൌമാരം. ന. കുമാരന്റെ അവസ്ഥ, ബാല്യം, ശിശുത്വം.

കൌമാരി. ന. മാതൃക്കൾ ഏഴുള്ളതിൽ ഒരുത്തി, ഒരു ദേവി.

കൌമുദി. ന. ൧, ചന്ദ്രന്റെ ശോഭ, നിലാവു. ൨, വ്യാകരണപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൩, സിദ്ധാന്തകൌമുദി.

കൌമോദകീ. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ഗദ.

കൌരവൻ. ന. കുരു എന്ന രാജാവിന്റെ പുത്രൻ, ആ രാജാവിന്റെ വംശത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.

കൌലടിനേയൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **കൌലടേയൻ.** ന. വേശ്യയുടെ പുത്രൻ.

കൌലടേരൻ. ന. വ്യഭിചാരിണിയുടെ പുത്രൻ.

കൌല. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. ന. കുലത്തിൽജനിച്ച.

കൌലീനം. ന. ൧, നല്ലകുലത്തിലെ ജനനം. ൨, ലോകവാദം. ൩, പശു പക്ഷിസൎപ്പം മുതലായ ജന്തുക്കളുടെയുദ്ധം.

കൌലേയക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നല്ലകുലത്തിൽ ജനിച്ച.

കൌലേകം. ന. പട്ടി.

കൌശലക്കാരൻ. ന. കൌശലമുള്ളവൻ.

കൌശലം. ന. ൧, സാമൎത്ഥ്യം. ൨, സൂത്രം. ൩, സൂത്രപ്പണികളിലും മററുമുള്ള വശത. ൪, ഉപായം.

കൌശലവിദ്യ. ന. കൌശലമുള്ളവന്റെ ചിലസൂത്രപ്പണിയും മററും.

കൌശലിക. ന. സമ്മാനം.

കൌശല്യം. ന. സാമൎത്ഥ്യം, കുശലത.

കൌശികൻ. ന. ൧, ഇന്ദ്രൻ. ൨, മൂങ്ങ. ൩, പാമ്പിനെ പിടിക്കുന്നവൻ. ൪, വിശ്വാമിത്രൻ. ൫, കീരി.

കൌശികം. ന. ൧, ഗുല്ഗുലു. ൨, മൂങ്ങ.

കൌശികായുധം. ന. മേഘത്തിൽ കാണുന്ന വില്ലു.

കൌശികീ. ന. ൧, ഒരാറു. ൨, ദുൎഗ്ഗ.

കൌശേയം. ന. പട്ടുനൂൽകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം.

കൌസല്യ. ന. കോസല രാജാവിന്റെ ഒരു പുത്രി.

കൌസിദ്യം. ന. മടി, മടിക്കുക.

കൌസുംഭ. വി. (ഭൻ, ഭീ, ഭം.) വി. ന. കുയമ്പപ്പു നിറമായ, ചുവന്ന.

കൌസ്തുതിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ൧, ഇന്ദ്രജാലവിദ്യയുള്ള. ൨, ചതിവുള്ള.

കൌസ്തുഭം. ന. ൧, വിഷ്ണുവിന്റെ ആഭരണമായ ഒരു മണി. ൨, ഒരുവ്യാകരണ പുസ്തകം.

കൌക്ഷേയകം. ന. വാൾ.

ക്ര

ക്രകചം. ന. മരം അറുക്കുന്നതിനുള്ള വാൾ.

ക്രകണം. ന. ൧, ഒരു വക ചെടി. ൨, ഇരുവാൽചാത്തൻ.

ക്രകരം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ക്രതു. ന. ൧, യാഗം. ൨, സപ്തൎഷികളിൽ ഒരു മഹൎഷി.

ക്രതുകർമ്മം. നാ. യാഗം ചെയ്യുന്നുള്ള ക്രിയ.
ക്രതുധ്വംസീ. നാ. ശിവന്റെ ഒരു പേർ.
ക്രതുഭുക്. നാ. ദേവൻ.
ക്രഥനം. നാ. കൊല്ലുക.
ക്രന്ദനം. നാ. ക, കരച്ചിൽ. ഉ, നിലവിളി. ങ, പോക്കുവിളി.
ക്രന്ദിതം. നാ. കരച്ചിൽ, നിലവിളി.
ക്രമക്കേട്. നാ. മുറയല്ലായ്ക.
ക്രമണം. നാ. സഞ്ചരിക്കുക.
ക്രമപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ക്രമ.) അ. ക്രി. ക്രമത്തിൽ ആകുന്നു. ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
ക്രമം. നാ. ക, മുറ, ചട്ടം. ഉ, മര്യാദ. ങ, നടപ്പു. ഩ, ഭംഗിയിലുള്ള അവസ്ഥ.
ക്രമാൽ. അ. ക, ക്രമേണ, കുറെ ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ.
ക്രമുകം. നാ. കവുങ്ങു.
ക്രമേണ. അ. ക, ക്രമത്തിനു. ഉ, ക്രമം കൊണ്ടു, കുറെ നേരമൊ ദിവസമൊ കഴിയുമ്പോൾ.
ക്രമേളകം. നാ. ഒട്ടകം.
ക്രമോൽക്കർഷം. നാ. ക്രമത്തിനുള്ള വർദ്ധനം.
ക്രയം. നാ. വിലകൊടുക്കുക.
ക്രയവിക്രയം. നു. കച്ചവടം.
ക്രയവിക്രയികൻ. നാ. കച്ചവടക്കാരൻ.
ക്രയാരോഹൻ. നാ. കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവൻ.
ക്രയികൻ. നാ. കച്ചവടക്കാരൻ.
ക്രയ്യ. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. നാ. വില കൊടുത്തു വാങ്ങിപ്പാൻ തക്ക.
ക്രവ്യം. നാ. മാംസം.
ക്രവ്യാത്തു. നാ. രാക്ഷസൻ.
ക്രവ്യാദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. നാ. മാംസത്തെ ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ക്രവ്യാദൻ. നാ. രാക്ഷസൻ.
ക്രാന്തി. നാ. ക്രമിക്കുക, കരേറ്റം.
ക്രായക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന.
ക്രാസി. നാ. ഒരു മാതിരി ചെറിയ അഴികാർ.
ക്രിമി. നാ. ഓരോ മാതിരി ചെറിയ പ്രാണികൾ, പുഴു.
ക്രിയ. നാ. ക, പ്രവൃത്തി. ഉ, ഉപായത്തിലുള്ള ചില പ്രവൃത്തി. ങ, ആരംഭം. ഩ, വാക്യങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ വെക്കുന്ന പദം. അകർമ്മക്രിയ. സകർമ്മക്രിയ.
ക്രിയാകാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. വേലചെയ്യുന്ന.
ക്രിയാപദം. നാ. ക, കർത്താവിനെയും കർമ്മത്തിനെയും ക്രിയയോടുചേർപ്പിക്കുന്ന പദം. ഉ, കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ അറിയിക്കുന്ന പദം.
ക്രിയാബന്ധം. നാ. ക്രിയയോടുള്ള സംബന്ധം.
ക്രിയാവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. നാ. ക്രിയയുള്ള.
ക്രിസ്തുവൻ. അല്ലെങ്കിൽ, ക്രിസ്തിയാൻ. നാ. ക്രിസ്ത്യാനി.
ക്രിസ്തിയാനി. അല്ലെങ്കിൽ, ക്രിസ്ത്യാനി. നാ. മാർക്കോസിൽ ഒരു മതക്കാരൻ.
ക്രിസ്തിയാനിമതം. നാ. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരമുള്ള ഒരു നിഷ്ഠയം.
ക്രിസ്തു. നാ. ക്രിസ്ത്യാനി മതക്കാരുടെ രക്ഷിതാവു.
ക്രിസ്തുമതം. നാ. ക്രിസ്തുവിൽ ഭക്തിയോടു കൂടിയ ഒരു വിശ്വാസം, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആചാരവും മറ്റും.
ക്രീഡനം. നാ. കളി, ക്രീഡിക്കുക, കളിക്കുക.
ക്രീഡാ. നാ. കളി.
ക്രീഡാരഥം. നാ. കളിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ചെറിയ തേർ.
ക്രീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിക്കപ്പെട്ട.
ക്രീതാനുശയം. നാ. വിലകൊടുത്തുവാങ്ങിച്ച വസ്തുവിനെ തിരിച്ചു കൊടുക്കുക.
ക്രൂങ്. നാ. അന്നിൽപക്ഷി.
ക്രുത്തു. നാ. കോപം.
ക്രുധാ. നാ. കോപം.
ക്രുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. നാ. കോപിച്ച.
ക്രുദ്ധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ക്രുദ്ധി.) അ. ക്രി. കോപിക്കുന്നു.
ക്രുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. നാ. ശോശിക്കപ്പെട്ട, വിളിക്കപ്പെട്ട.
ക്രുഷ്ടം. നാ. കരച്ചിൽ.
ക്രൂര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ക, കഠിനമുള്ള. ഉ, ദയയില്ലാത്ത. ക്രൂരത. നാ. ക, കാഠിന്യം. ഉ, ദയയില്ലായ്മ.
ക്രേണി. നാ. വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിക്കുക.
ക്രേതവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. നാ. വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്ന, വിലകൊടുത്തുവാൻതക്ക.
ക്രേതാവു. നാ. വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിക്കുന്നവൻ.
ക്രേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്ന.
ക്രോഡപാദം. നാ. ആമ.
ക്രോഡം. നാ. ക, പന്നി. ഉ, നെഞ്ചു.
ക്രോധന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. കോപിച്ച, കോപമുള്ള.
ക്രോധം. നാ. കോപം.

ക്രോധിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ക്രോധി.) അ. ക്രി. കോപിക്കുന്ന.
ക്രോധി. വി. (ധീ, ധിനീ, ധി.) വി. ന. കോപമുള്ള.
ക്രോശം. ന. ഒരു വിളിപ്പാടു ദൂരം.
ക്രോശയുഗം. ന. രണ്ടുവിളിപ്പാടുദൂരം, ഒരു നാഴികദൂരം.
ക്രോശിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ക്രോശി.) അ. ക്രി. ക, വിളിക്കുന്ന. ഖ, നിലവിളിക്കുന്ന.
ക്രോഷ്ടാവു. ന. കുറുക്കൻ.
ക്രോഷ്ടുവിന്ന. ന. ഓരില.
ക്രോഞ്ചീ. ന. കരിമുതക്ക.
ക്രൌഞ്ചദാരണൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
ക്രൌഞ്ചം. ന. ക, അന്നിൽപക്ഷി. ഖ, ഒരു പച്ചരം. ന, ഒരു ഭീചു.
ക്രൌര്യം. ന. ക്രൂരത.

ക്ല.

ക്ലമഥം. ന. വാട്ടം, തളർച്ച, ക്ഷീണം.
ക്ലമം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ക്ലാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. വാടിയ, തളർന്ന.
ക്ലിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. നനഞ്ഞ.
ക്ലിന്നാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. വെള്ളമൊഴുകുന്നതായ കണ്ണുള്ള, ചീമ്പകണ്ണുള്ള.
ക്ലിശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ക്ലേശിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഖ, നിശ്ചയമില്ലാത്ത. ന, പ്രയാസമുള്ള.
ക്ലിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. പ്രയാസപ്പെട്ട, ഞെരുങ്ങിയിട്ടുള്ള.
ക്ലിഷ്ടി. ന. ക, ക്ലേശം, ആപത്ത്. ഖ, പ്രയാസം.
ക്ലീതകം. ന. ഏരട്ടിമധുരം.
ക്ലീതകിക. ന. അചരി.
ക്ലീബ. വി. (ബൻ, ബാ, ബം.) വി. ന. ആണും പെണ്ണുമല്ലാത്ത, നപുംസകമായ.
ക്ലേദനം. ന. ക, പഴപ്പു. ഖ, നനവു. ന, കഫം.
ക്ലേദം. ന. ക, പഴപ്പു. ഖ, നനവു.
ക്ലേശം. ന. ക, വേദന. ഖ, ദുഃഖം. ന, പ്രയത്നം.
ക്ലേശിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ക്ലേശി.) അ. ക്രി. ക, ദുഃഖിക്കുന്ന. ഖ, പ്രയാസപ്പെടുന്ന.
ക്ലേശിത വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ക്ലേശിപ്പിക്കപ്പെട്ട, ദുഃഖിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഞെരുക്കപ്പെട്ട.
ക്ലൈതകികം. ന. ഒരു മദ്യം.
ക്ലൈബ്യം. ന. നപുംസകത്തിന്റെ അവസ്ഥ.
ക്ലോമം. ന. മൂത്രാശയം.

ക്വ

ക്വ. അ. എവിടെ.
ക്വചന. അ. ക, ചിലെടത്തു. ഖ, ഒരെടത്തു.
ക്വചിൽ. അ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ക്വണനം. ന. ചെറുതായുള്ള വാദ്യങ്ങളുടെ ശബ്ദം, വീണയുടെയും മറ്റും ശബ്ദം.
ക്വണം. അല്ലെങ്കിൽ, **ക്വണിതം.** ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ക്വഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കുറുക്കപ്പെട്ട.
ക്വണം. ന. ചെറുതായുള്ള വാദ്യങ്ങളുടെ ശബ്ദം.
ക്വാഥം. ന. ക, കഷായം. ഖ, സങ്കടം, വ്യസനം.
ക്വാഥൊത്ഭവം. ന. ഒരു മാതിരി തൂത്തു, രസാഞ്ജനം.

ഖ. ഹല്ലുകളിൽ രണ്ടാം അക്ഷരം.

ഖങ്കരം. ന. കുറുനരി.
ഖഗം. ന. ക, പക്ഷി. ഖ, സൂര്യൻ. ന, അമ്പു. ര, ഗ്രഹം. ള, കാറ്റു.
ഖഗേശ്വരൻ. ന. പക്ഷികളുടെ രാജാവു, ഗരുഡൻ.
ഖചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
ഖചരം. ന. ക, പക്ഷി. ഖ, മേഘം.
ഖചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചേർക്കപ്പെട്ട, പതിക്കപ്പെട്ട.
ഖജം. ന. തവി.
ഖജലം. ന. മഞ്ഞു.
ഖജാക. ന. തവി.
ഖഞ്ജ. വി. (ഞ്ജൻ, ഞ്ജാ, ഞ്ജം.) വി. ന. മുടന്തുള്ള.
ഖഞ്ജാ. ന. ശ്ലോകത്തിനുള്ള ഒരു മാതിരി വൃത്തം.
ഖഞ്ജക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഖഞ്ജഖേടം. ന. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.
ഖഞ്ജഖേലം. ന. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.

ഖഞ്ജനം. ന. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.
ഖഞ്ജരീടം. ന. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി, കരിങ്കുരികിൽ.
ഖടം. ന. ൧, കഫം. ൨, പുല്ല. ൩, പൊട്ടക്കിണർ.
ഖടിനീ. ന. കുമ്മായം, ചുണ്ണാമ്പു.
ഖടീ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഖട്ടാശീ. ന. മെരുകു.
ഖട്ടാസം. ന. പച്ചപ്പുഴു.
ഖട്ടി. ന. ശവക്കട്ടിൽ.
ഖട്ടിക. വി. (കൻ. കാ, കം.) വി. ന. വേട്ടചെയ്യുന്ന.
ഖട്ടിക. ന. ശവക്കട്ടിൽ.
ഖട്ടികൻ. ന. വേടൻ.
ഖട്ടേരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഹ്രസ്വകായമുള്ള, ശരീരത്തിനു നീളം കുറെഞ്ഞ.
ഖട്വ. ന. കട്ടിൽ.
ഖട്വാംഗം. ന. ൧, ഗദ. ൨, കുറുവടി.
ഖഡിക. ന. കുമ്മായം, ചുണ്ണാമ്പു.
ഖഡ്ഗകോശം. അല്ലെങ്കിൽ, ഖഡ്ഗകോഷം. ന. വാളുറ.
ഖഡ്ഗം. ന. ൧, വാൾ. ൨, കാണ്ടാമൃഗം.
ഖഡ്ഗരാടം. ന. പരിച.
ഖഡ്ഗവിധാനം. ന. വാളുറ.
ഖഡ്ഗി. ന. ൧, കാണ്ടാമൃഗം. ൨, വാൾക്കാരൻ. ൩, വിഷ്ണുവിന്റെ പത്താമത്തെ അവതാരം. ൪, വാൾപുലി.
ഖണ്ഡധാര. ന. കത്രിക.
ഖണ്ഡനം. ന. ൧, മുറിക്ക. ൨, വിരോധിച്ചു നശിപ്പിക്കയുമ്മററും.
ഖണ്ഡപരശു. ന. ശിവൻ.
ഖണ്ഡപാലൻ. ന. പലഹാരം വില്ക്കുന്നവൻ.
ഖണ്ഡം. ന. ൧, കഷണം. ൨, അംശം. ൩, കരിമ്പു. ൪, കല്ക്കണ്ടം.
ഖണ്ഡശൎക്കര. ന. കല്ക്കണ്ടം.
ഖണ്ഡിക. ന. ഒരു വക പയർ, അമര.
ഖണ്ഡികം. ന. പയർ.
ഖണ്ഡിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഖണ്ഡി.) സ. ക്രി. ൧, മുറിക്കുന്നു. ൨, ഒടിക്കുന്നു. ൩, അംശിക്കുന്നു. ൪, പരിഛേദിക്കുന്നു. ൫, വേർതിരിക്കുന്നു.
ഖണ്ഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മുറിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഒടിക്കപ്പെട്ട. ൩, അംശിക്കപ്പെട്ട. ൪, പരിഛേദിക്കപ്പെട്ട. ൫, വേർതിരിക്കപ്പെട്ട.
ഖണ്ഡിതം. ന. നിശ്ചയം.
ഖണ്ഡേക്ഷു. ന. കെണ്ടക്കരിമ്പു.
ഖതമാലം. ന. ൧, പുക. ൨, മേഘം.
ഖദിര. അല്ലെങ്കിൽ, ഖദിരം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, കരിങ്ങാലി.
ഖദിരീ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഖദ്യോതനൻ. ന. ആദിത്യൻ.
ഖദ്യോതം. ന. മിന്നാമിനുങ്ങു.
ഖനക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, തുരക്കുന്ന. ൨, തുരന്നുമോഷ്ടിക്കുന്ന.
ഖനകൻ. ന. എലി.
ഖനനം. ന. തുരക്കുക, കുഴിക്കുക.
ഖനി. ന. രത്നങ്ങൾ വിളയുന്ന സ്ഥലം.
ഖനിതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. തുരന്നു മോഷ്ടിക്കുന്ന.
ഖനിതാവു. ന. ൧, കലപ്പപിടിച്ചുഴുന്നവൻ. ൨, കുഴിക്കുന്നവൻ.
ഖനിത്രം. ന. ൧, പാരക്കോൽ. ൨, തൂമ്പാ.
ഖപുരം. ന. ൧, അടെക്കാമരം, കമുകു, കവുങ്ങു. ൨, കുടം. ൩, വെള്ളുള്ളി.
ഖമണി. ന. ആദിത്യൻ.
ഖം. ന. ൧, ആകാശം. ൨, സ്വൎഗ്ഗം. ൩, നവദ്വാരങ്ങൾക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
ഖര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, ഉഷ്ണമുള്ള ൨, കഠിനമായ. ൩, എരിവുള്ള.
ഖര. ന. ൧, ഒരുമാതിരിപ്പുല്ല. ൨, അറുപതിൽ ഇരുപത്തഞ്ചാമത്തെ സംവത്സരം.
ഖരം. ന. ൧, ഉഷ്ണം. ൨, കഴുത. ൩, ക, ച, ട, ത, പ. ംരം അക്ഷരങ്ങൾക്കു ഒക്കെ കൂടിയുള്ള ഒരു പേർ.
ഖരകിരണൻ. ന. ആദിത്യൻ.
ഖരചിക്കണം. ന. അരക്കുപതം.
ഖരണസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. കൂൎത്തമൂക്കുള്ള.
ഖരദിനം. ന. ചൊവ്വാഴ്ച.
ഖരപുഷ്പ. ന. നായർവെണ്ണ.
ഖരപ്രിയം. ന. പ്രാവു.
ഖരമഞ്ജരീ. ന. വലിയ കടലാടി.
ഖര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, എരിവുള്ള. ൨, ക്രൂരമായുള്ള.
ഖരാശ്വം. ന. കരിഞ്ചീരകം.
ഖൎജ്ജിക. ന. രുചി, സ്വാദു.
ഖൎജ്ജു. ന. ചൊറി.
ഖൎജ്ജൂരം. ന. ൧, വെള്ളി. ൨, ംരംന്തൽ ൩, ംരംത്ത.
ഖൎജ്ജൂരീ. ന. ചിററീന്തൽ.
ഖൎപ്പരൻ. ന. ൧, കള്ളൻ. ൨, ചതിയൻ.
ഖൎമ്മം. ന. ൧, പൌരുഷം. ൨, പട്ടു.
ഖൎവ്വടം. ന. നാനൂറു കുടിയുള്ള നഗരി.
ഖൎവ്വ. വി. (ൎവ്വൻ, ൎവ്വാ, ൎവ്വം.) വി. ന. ചെറിയ, നീളം കുറെഞ്ഞ.
ഖൎവ്വൻ. ന. മുണ്ടൻ.
ഖൎവ്വം. ന. ആയിരംകോടി.
ഖൎവ്വരം. ന. ക്ലാവു.
ഖലതി. ന. കഷണ്ടി.
ഖലൻ. ന. ൧, ദുഷ്ടൻ, ക്രൂരൻ. ൨, സൂചകൻ.

ഖലപൂ. ന. ക, പലവേലക്കാരൻ. ഫ, അടിച്ചുതളി.
ഖലമൂത്രി. ന. പാരതം, രസം.
ഖല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ക, നികൃഷ്ടമായുള്ള. ഫ, ക്രൂരമായുള്ള.
ഖലം. ന. ക, കല്ലും. ഫ, കളം. മ, കളപ്പുര.
ഖലിനീ. ന. കളങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
ഖലീകാരം. ന. ഭോക്കം, അനർത്ഥം.
ഖലീനം. ന. കടിഞ്ഞാണം.
ഖലു. അ. വിരോധത്തിലും, വാക്യാലേക്ഷയിലും, അനുസരണത്തിലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയ പദം.
ഖല്യരിക. ന. ആയുധാഭ്യാസശാല.
ഖല്യ. ന. കളങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
ഖല്ലിടം. ന. കക്ഷണ്ഡിത്തല.
ഖലവം. ന. ക, അമ്മിക്കല്ല. ഫ, മുതിര.
ഖവാരി. ന. മഞ്ഞുവെള്ളം.
ഖവാഷ്ടം. ന. മഞ്ഞുവെള്ളം.
ഖഷ്ടം. ന. ക, കോപം. ഫ, ക്രൂരത.
ഖസം. ന. ചിരങ്ങു.
ഖസ്സടികം. ന. ക, പകൽ. ഫ, സൂര്യകാന്തം. മ, ചന്ദ്രകാന്തം.

ഖാ.

ഖാടം. ന. ശവക്കുഴിൽ.
ഖാടി. ന. ക, ശവക്കുഴിൽ. ഫ, മൂഢത.
ഖാഡികം. ന. ശവക്കുഴിൽ.
ഖാണ്ഡവം. ന. ഒരു വനം.
ഖാണ്ഡികൻ. ന. പലഹാരം വില്ക്കുന്നവൻ.
ഖാതകം. ന. കിഴങ്ങു.
ഖാതഭ്രവു. ന. കിഴങ്ങു.
ഖാതം. ന. കൊക്കരണി.
ഖാത്രം. ന. മൺപെട്ടി.
ഖാദകൻ. ന. ക, ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ. ഫ, വായുവാങ്ങിക്കുന്നവൻ.
ഖാദനം. ന. ഭക്ഷണം.
ഖാദി. ന. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
ഖാദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ഖാദി.) സ. ക്രി. ക, ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഫ, കടിക്കുന്നു.
ഖാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ഫ, കടിക്കപ്പെട്ട.
ഖാദുക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ആപത്തുണ്ടാക്കുന്ന.
ഖാദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ക, ഭക്ഷിപ്പാൻയോഗ്യമായ. ഫ, കടിക്കുത്തക്ക.
ഖാനി. ന. ലോഹാദിവിളയുന്ന സ്ഥലം.
ഖാനികം. ന, ഇടപ്പഴുത.
ഖാനിലൻ. ന. ഇരന്നുമോക്ഷിക്കുന്നവൻ.
ഖാനോദകം. ന. തെങ്ങുവക്ഷം.
ഖാരി. ന. പതിനാറു ദ്രോണം.
ഖാരികം. ന. പതിനാറു ദ്രോണം വിതെക്കുന്ന നിലം.
ഖാവ്വാടൻ. ന. കക്ഷണ്ഡിത്തലയൻ.

ഖി.

ഖിഖി. ന. കുറുക്കൻ.
ഖിംഖിരൻ. ന. കുറുക്കൻ.
ഖിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ദാരിദ്ര്യമുള്ള. ഫ, രോഗമുള്ള.
ഖിന്നം. ന. ക, ദാരിദ്ര്യം. ഫ, രോഗം.
ഖിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. സങ്കടമുള്ള. ഖിന്നത. ഗു. ന. സങ്കടം.
ഖിലം. വി. തരിശായുള്ള.

ഖു

ഖുരണസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. പതിമൂക്കുള്ള.
ഖുരണാസു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഖുരം. ന. ക, ക്ഷൌരക്കത്തി. ഫ, നാല്ക്കാലികളുടെകുളമ്പു. മ, ഒരു മരുന്നു.

ഖേ.

ഖേചര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
ഖേചരം. ന. ക, പക്ഷി. ഫ, മേഘം.
ഖേടകം. അല്ലെങ്കിൽ, ഖേടം. വി. നികൃഷ്ടമായ. ന. ക, പരിച. ഫ, ഉപഗ്രാമം. മ, കഥം.
ഖേദനം. അല്ലെങ്കിൽ, ഖേദം. ന. ദുഃഖം, സങ്കടം.
ഖേദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ഖേദി.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു.
ഖേയം. ന. കിടങ്ങു.
ഖേല. ന. കളി.
ഖേലനം. ന. കളി, ഉല്ലാസം.
ഖേലി. ന. പാട്ടു.

ഖോ.

ഖോഡ. വി. (ഡൻ, ഡാ, ഡം.) വി. ന. മുടന്തുള്ള.

ഖോലകം. ന. ക, കരിച്ചട്ടി. ഉ, തല പ്പാവു.
ഖോലി. ന. അമ്പുറ.

ഗ്വാ.

ഗ്വാതഗഹ്ണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
ഗ്വാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കീർത്തിയുള്ള.
ഗ്വാതി. ന. കീർത്തി.
ഗ്വാതിമൽ. വി. (മാൻ. മതീ, മൽ.) വി. ന. കീർത്തിയുള്ള.

ഗ. ഹല്ലുകളിൽ മൂന്നാം അക്ഷരം.

ഗഗനചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
ഗഗനചരം. ന. ക, പക്ഷി. ഉ, മേഘം.
ഗഗനചാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
ഗഗനചാരി. ന. ക, പക്ഷി. ഉ, മേഘം.
ഗഗനതലം. ന. ആകാശം.
ഗഗനദ്ധ്വജൻ. ന. ക, മേഘം. ഉ, സൂര്യൻ.
ഗഗനം. ന. ആകാശം.
ഗംഗാ. ന. ക, ഒരാറു. ഉ, ഗംഗാദേവി.
ഗംഗാടേയം. ന. ഒരു മത്സ്യം.
ഗംഗാധരൻ. ന. ശിവൻ.
ഗജത. ന. ആനക്കൂട്ടം.
ഗജദന്തം. ന. ആനക്കൊമ്പു.
ഗജപിപ്പലി. ന. അത്തിപ്പഴലി.
ഗജപുടം. ന. ലോഹാദികൾ ഭസ്മമാക്കുന്നതിന്റെ ഒരു അഗ്നി പ്രയോഗം.
ഗജബന്ധിനി. ന. ആനയെ കെട്ടുവാനുള്ള കൂറ.
ഗജഭക്ഷ്യ. ന. ഔഷധവൃക്ഷം.
ഗജം. ന. ക, ആന. ഉ, ഒരളവു.
ഗജമുഖൻ. ന. ഗണപതി.
ഗജാനനൻ. ന. ഗണപതി.
ഗജാഹ്വ. ന. അത്തിപ്പിപ്പലി.
ഗഞ്ജാ. ന. ക, മദ്യംവില്ക്കുന്ന സ്ഥലം. ഉ, ധാന്യങ്ങൾ വെട്ടിയെടുക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഗഞ്ജിക. ന. മദ്യംവില്ക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഗഡം. ന. ക, തടവു. ഉ, മറവു.
ഗഡു. വി. (ഡ്രിക്കു.) വി. ന. ക്രൂരമുള്ള.
ഗഡുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക്രൂരമുള്ള.
ഗഡുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ക്രൂരമുള്ള.
ഗണകൻ. ന. ക, ജ്യോതിഷക്കാരൻ. ഉ, കണക്കെഴുത്തുകാരൻ.
ഗണദേവത. ന. ദേവകളിൽ ഓരോ കൂട്ടം.
ഗണനം. അല്ലെങ്കിൽ, ഗണന. ന. ക, കണക്കു. ഉ, എണ്ണുക. ങ, ഗണിക്ക.
ഗണനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. എണ്ണപ്പെടത്തക്ക.
ഗണപതി. ന. ശിവന്റെ പുത്രനായ ഒരു ദൈവം,
ഗണപീഠകം. ന. മാപ്പിടം.
ഗണം. ക, കൂട്ടം. ഉ, ജാതി. ങ, ശിവന്റെ ഭൃത്യങ്ങൾ. ഋ, സേനാമുഖം, ഏഴു തേരും, ഏഴു കുതിരയും, വൃക്ഷ ആനയും, ക്ഷുദ്ര ആളും കൂടിയതു.
ഗണരാത്രം. ന. വളരെ രാത്രി.
ഗണരൂപം. ന. ഒരു പൂച്ചെടി, ഏരിക്ക.
ഗണരൂപകം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഗണഹാസകം. ന. കാട്ടകച്ചോലം.
ഗണാധിപൻ. ന. ഗണപതി.
ഗണിക. ന. ക, വേശ്യാസ്ത്രീ. ഉ, ഒരു പൂച്ചെടി, കുറുമുഴി.
ഗണികാരികം. ന. മുഞ്ഞവൃക്ഷം.
ഗണിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (ഗണി.) സ. ക്രി. എണ്ണുന്ന, കണക്കുകൂട്ടുന്ന.
ഗണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, എണ്ണപ്പെട്ട. ഉ, മാനിക്കപ്പെട്ട. ങ, അറിയപ്പെട്ട.
ഗണിതം. ന. ജ്യോതിഷം.
ഗണിതശാസ്ത്രം. ന. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം.
ഗണിതസാരം. ന. ഒരു ജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥം.
ഗണേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. എണ്ണപ്പെടേണ്ടുന്ന.
ഗണേരുകാ. ന. വേശ്യാസ്ത്രീകളുടെ താഴ്ചിഴവി.
ഗണേശൻ. ന. ഗണപതി.
ഗണ്ഡകം. ന. ക, വാൾപുലി. ഉ, ചെറിയ മത്സ്യം. ങ, നിലവിളക്ക.
ഗണ്ഡകാശില. ന. സാളഗ്രാമം.
ഗണ്ഡമാല. ന. ഒരു ദീനം, കവിളുവാപ്പു.
ഗണ്ഡം. ന. കവിൾ.
ഗണ്ഡശൈലം. ന. ഉരുളൻപാറ.
ഗണ്ഡാലി. ന. ഒരുമരുന്നു, അമ്മാമൻ മുത്തങ്ങ.
ഗണ്ഡി. ന. ക, താടിയിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം. ഉ, താറുരം.
ഗണ്ഡീരം. ന. ഒരു മരുന്നു. വാതക്കൊടി

ഗന്ധു. ന. ക, തലയിണ. ഖ, സന്ധി.
ഗന്ധുകം. ന. നിലവിളക്ക.
ഗന്ധൂപദം. ന. ഞാഞ്ഞൂൽ, ഭ്രനാഗം.
ഗന്ധൂപദി. ന. ഞാഞ്ഞൂൽ പെട.
ഗന്ധൂഷ്ടം. ന. കൂലുക്കഴിക, കവിൾ കൊള്ളുക.
ഗന്ധൂഷ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഗന്ധ്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ക, കണക്കു ക്രട്ടപ്പെടേണ്ടുന്ന. ഖ, പ്രമാണിക്കപ്പെടത്തക്ക.
ഗതനാസിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, മൂക്കില്ലാത്ത. ഖ, മൂക്കുപോയ.
ഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പോയ. ഖ, നശിച്ച.
ഗതം. ന. നടപ്പു.
ഗതാഗതം. ന. പോകയും വരികയും.
ഗതാക്ഷൻ. ന. അന്ധൻ.
ഗതി. ന. ക, നടപ്പു, ഖ, രക്ഷ. ഗ, മോക്ഷം. ഘ, ഉപായം. ങ, അവസ്ഥ. ച, സഹായം. ഛ, സമ്പത്തു.
ഗദ. ന. ഒരായുധം.
ഗദൻ. ന. ഒരു യാദവൻ.
ഗദം. ന. രോഗം.
ഗദാഗ്രജൻ. ന. വിഷ്ണു.
ഗദാധരൻ. ന. ഗദയെ ധരിച്ചവൻ, വിഷ്ണു.
ഗദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ഗദി.) സ. ക്രി. പറയുന്നു.
ഗദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.
ഗദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. പയപ്പെടുവാൻ തക്ക.
ഗദ്യം. ന. സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളിൽ ഒരു വക ഭേദം.
ഗന്തവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ഗമിപ്പാൻ തക്ക.
ഗന്തൃ. ന. വഴിപോകൻ.
ഗന്തുകാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. പോകുവാനാഗ്രഹമുള്ള.
ഗന്ത്രികം. ന. ചാട്ട, വണ്ടി.
ഗന്ധകം. ന. ഒരു മരുന്നു. ക, നെല്ലിക്കാഗന്ധകം. ഖ, പാൽഗന്ധകം.
ഗന്ധകരസായനം. ന. പുടം വെച്ച ഗന്ധകം.
ഗന്ധകാളി. ന. ക, പടപ്പുണ്ട. ഖ, കരിങ്ങാലി.
ഗന്ധകുടി. ന. ക, ചിറഞ്ഞിൽ, ഖ, മുരം.
ഗന്ധചേലിക. ന. കസ്തൂരി.
ഗന്ധദ്രവ്യം. ന. മദയാന.
ഗന്ധധൂളി. ന. കസ്തൂരി.
ഗന്ധനം. ന. ക, ഉത്സാഹം. ഖ, ഹിംസാപിചാരം. ഗ, അറിയിക്ക. ഘ, പ്രകാശനം.
ഗന്ധനാകുലി. ന. ചിറഞ്ഞിൽ.
ഗന്ധപാഷാണം. ന. ഗന്ധകം.
ഗന്ധഫലം. ന. കപിത്ഥവൃക്ഷം.
ഗന്ധഫലി. ന. ക, ചെമ്പകമൊട്ട. ഖ, ഞാഴൽ.
ഗന്ധം. ന. ക, സൌരഭ്യം, മണം. ഖ, ചന്ദനം.
ഗന്ധമാദനം. ന. ഒരു പർവ്വതം.
ഗന്ധമാർജ്ജാരൻ. ന. ഒരു മൃഗം, മെരുക്കു.
ഗന്ധമൂലി. ന. കച്ചോലം, ചെറുകച്ചോലം.
ഗന്ധമൂഷികൻ. ന. നഞ്ചെലി.
ഗന്ധമൃഗം. ന. ഒരു മൃഗം, മെരുക്കു.
ഗന്ധമൈഥുനൻ. ന. കാള.
ഗന്ധരസം. ന. നറുമ്പശ.
ഗന്ധരാജൻ. ന. ചന്ദനം.
ഗന്ധലോലുപ. ന. ക, ഭൃംഗ. ഖ, കൊതുക.
ഗന്ധവഹൻ. ന. കാറ്റു.
ഗന്ധവഹം. ന. മൂക്കു.
ഗന്ധവാഹൻ. ന. കാറ്റു.
ഗന്ധവാഹം ന. മൂക്കു.
ഗന്ധവിഹ്വലം. ന. കോതമ്പു.
ഗന്ധവ്യാകുലം. ന. തക്കോലപ്പൂട്ടിൽ.
ഗന്ധർവ്വൻ. ന. ക, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പാട്ടുകാരൻ. ഖ, കുരിര. ഘ. ഒരു വക മാൻ. ങ, മരിച്ചവരുടെ ആത്മാവു.
ഗന്ധർവ്വം. ന. ക, കുരിര. ഖ, ഒരു വക മാൻ.
ഗന്ധർവ്വഹസ്തകം. ന. ഒരു മരുന്നു, ആവണക്കു.
ഗന്ധശേഖരം. ന. കസ്തൂരി.
ഗന്ധസാരം. ന. ചന്ദനം.
ഗന്ധാഖു. ന. നഞ്ചെലി.
ഗന്ധാശ്മം. ന. ഗന്ധകം.
ഗന്ധി. വി. (ന്ധീ, ന്ധിനീ, ന്ധി.) വി. ന. മണമുള്ള.
ഗന്ധികം. ന. ഗന്ധകം.
ഗന്ധിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ഗന്ധി.) സ. ക്രി. മണക്കുന്നു.
ഗന്ധിനീ. ന. ചിറഞ്ഞിൽ.
ഗന്ധോത്തമ. ന. ഒരു മദ്യം.
ഗന്ധോളി. ന. കടുന്നൽ.
ഗഭസ്തി. ന. രശ്മി.
ഗഭസ്തിമാൻ. ന. ആദിത്യൻ.
ഗഭീര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആഴമുള്ള.
ഗമനം. ന. നടപ്പു.
ഗമം. ന. നടപ്പു.
ഗമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ഗമി.) അ. ക്രി. നടക്കുന്നു.

ഗമീ. നാ. വഴിപോക്കൻ.
ഗമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. നാ. ഗമിപ്പാൻ തക്ക.
ഗംഭാരി. നാ.ഒരുവൃക്ഷം,പെരുംകുമിൾ.
ഗംഭീര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി.നാ. ബുദ്ധിക്കു ആഴമുള്ള. ഗംഭീരത. ഗു. നാ. ഗാംഭീര്യം.
ഗയാ. നാ. നഗരം.
ഗരം. നാ. വിക്കം.
ഗരള. നാ. വിക്കം.
ഗരളവേഗം. നാ. വിക്കത്തിനുള്ള ഒരു മരുന്നു, കരളേകം.
ഗരാഗരി. നാ. ഒരു മരുന്നു, ദേവതാളി.
ഗരിമാവു. നാ. കനം, ഗുരുത്വം.
ഗരിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.)വി. നാ. ഏറ്റവും കനമുള്ള, ഉറെപ്പുള്ള.
ഗരീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസി, യസ്സു.) വി. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഗരുഡക്കരുത്തു. നാ. വിക്കം ഇറക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മന്ത്രം.
ഗരുഡദ്ധ്വജൻ. നാ. വിഷ്ണു.
ഗരുഡൻ. നാ.വിഷ്ണുവിന്റെവാഹനം, പക്ഷികളുടെ രാജാവു.
ഗരുഡപ്പച്ച. നാ. വിക്കമിറക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കല്ല.
ഗരുഡാഗ്രജൻ. നാ. അരുണൻ.
ഗരുത്തു. നാ. ഭാരം.
ഗരുത്മൽ. വി. (ത്മാൻ, ത്മതീ, ത്മൽ.) വി. നാ. ഭാരമുള്ള.
ഗരുത്മാൻ. നാ. ക, ഗരുഡൻ. ഖ, പക്ഷി.
ഗർഗ്ഗരീ. നാ. തൈർകലക്കുന്ന പാത്രം.
ഗർജ്ജനം. നാ. ക, ശബ്ദം. ഖ, അലച്ച. ങ, ഇടിമുഴക്കം. ങ, കോപം.
ഗർജ്ജിക്കുന്ന. ച്ച. പ്പാൻ. (ഗർജ്ജി.) അ. ക്രി. ക, ശബ്ദിക്കുന്ന. ഖ, അലറുന്ന. ങ, ഇടിമുഴങ്ങുന്ന.
ഗർജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ശബ്ദിച്ച.
ഗർജ്ജിതൻ. നാ. മദയാന.
ഗർത്തം. നാ. ക, പോതു. ഖ, കുഴി. ങ, ഓമൽച്ചുഴി.
ഗർഭം. നാ. കുഴത.
ഗർഭാണ്ഡം. നാ. ക, പൂവരശുവൃക്ഷം. ഖ, കല്ലാൽ വൃക്ഷം.
ഗർഭിന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.
ഗർഭ്യം. നാ. അത്യാഗ്രഹം.
ഗർഭകം. നാ. തലമുടിയുടെ അകത്തു വെച്ചുകെട്ടിയ മാല.
ഗർഭചിഹ്നം. നാ. ഗർഭമുണ്ടായാലുള്ള അടയാളം.
ഗർഭിക്ഷ. നാ. ഭാഷ്യക്കു ഗർഭമുണ്ടായാൽ പ്രസവിക്കുന്നതു വരയും ഭർത്താവു ക്ഷൌരം ചെയ്യാതെ ഇരിക്ക.
ഗർഭധാരണം. നാ. ഗർഭംധരിക്ക.
ഗർഭപാത്രം. നാ. സ്ത്രീകളുടെ വയററിൽ ഗർഭം ഉല്പാദിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഗർഭപിണ്ഡം. നാ. ഗർഭം ഉല്പാദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ശുക്ലരക്തങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പിണ്ഡാകാരമായിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
ഗർഭം.നാ.ക,പുരുഷന്റെ ശുക്ലം സ്ത്രീയുടെ യോനിയിൽ പതിച്ചു രക്തത്തോടു കൂടെ ചേർന്നു വർദ്ധിക്കുന്ന വസ്തു, വയററിലിരിക്കുന്ന കുട്ടി. ഖ, അന്തർഭാഗം, അകം.
ഗർഭവതീ. നാ. ഗർഭമുള്ളവൾ.
ഗർഭസ്രാവം. നാ. പിള്ളയഴിക.
ഗർഭാഗാരം. നാ. അകത്തെ മുറി.
ഗർഭാധാനം. നാ. ഗർഭം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുൻപേ ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
ഗർഭാശയം. നാ. ഗർഭപാത്രം.
ഗർഭിണീ. നാ. ഗർഭമുള്ളവൾ.
ഗർഭിണ്യുപേക്ഷണം. നാ. പ്രസവസംബന്ധമായ കർമ്മം.
ഗർഭോപഘാതിനീ. നാ. ഗർഭം അലസിയ പശു.
ഗർഭോല്പാദം. നാ. ഗർഭത്തെ ഉണ്ടാക്കുക.
ഗർമ്മുത്തു. നാ. ഒരു പുല്ല.
ഗർവ്വം. നാ. അഹങ്കാരം.
ഗർവ്വാടൻ. നാ. ക, വാതിൽകാവൽക്കാരൻ. ഖ, കാവൽക്കാരൻ. ങ, ഗ്രാമത്തിലെ പ്രമാണി.
ഗർവ്വിക്കുന്ന. ച്ച. പ്പാൻ. (ഗർവ്വി.) അ. ക്രി. അഹങ്കരിക്കുന്ന.
ഗർവ്വിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. അഹങ്കാരമുള്ള.
ഗർവ്വിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. നാ. അഹങ്കാരമുള്ള.
ഗർഹണം. നാ. നിന്ദ.
ഗർഹാ. നാ. നിന്ദ.
ഗർഹിക്കുന്ന. ച്ച. പ്പാൻ. (ഗർഹി.) അ. ക്രി. നിന്ദിക്കുന്ന.
ഗർഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
ഗർഹ്യ. വി.(ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. നാ. നിന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന, നിന്ദിക്കേണ്ടുന്ന.
ഗർഹ്യവാദി. വി. (ദീ. ദിനീ, ദി.) വി. നാ. നിന്ദ്യവാക്കുപറയുന്ന.
ഗല്ഭദം. നാ. സന്തോഷംകൊണ്ടോ, ദുഃഖംകൊണ്ടോ, ഇടനെഞ്ചുപൊട്ടി പുറപ്പെടുന്ന വാക്ക.
ഗല്ഭം. നാ. കവിൾ.
ഗവയം. നാ. ഒരു വക മാൻ.
ഗവരാജൻ. നാ. കാള.
ഗവലൻ. നാ. കാട്ടുപോത്തു.

ഗവലം. ന. കാട്ടുപോത്തിന്റെ കൊമ്പു.
ഗവാക്ഷം. ന. കിളിവാതിൽ.
ഗവാക്ഷി. ന. ൧, ചെറുകുമ്മട്ടി. ൨, ശംഖു പുഷ്പം.
ഗവീശ്വരൻ. ന. പശുക്കളുടെ ഉടയവൻ.
ഗവേഡു. ന. ഒരു വക ധാന്യം.
ഗവേധു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഗവേഷണം. ന. അന്വേഷണം.
ഗവേഷണ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഗവേഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അന്വേഷിക്കപ്പെട്ട.
ഗവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ. വ്യം.) വി. ന. പശുവിനെ സംബന്ധിച്ച.
ഗവ്യം. ന. പാൽ, വെണ്ണ മുതലായവ.
ഗവ്യാ. ന. ൧, പശുക്കൂട്ടം. ൨, രണ്ടു നാഴിക ദൂരം.
ഗവ്യൂതി. ന. രണ്ടു നാഴിക ദൂരം.
ഗഹനം. വി. പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിയാത്ത.
ഗഹനം. ന. കാടു.
ഗഹ്വരം. ന. ൧, ഗുഹ. ൨, കാടു. ൩, വള്ളിക്കുടിഞ്ഞിൽ. ൪, ഗൎവ്വം.
ഗഹ്വരീ. ന. ൧, ഗുഹ. ൨, ഭൂമി.
ഗളകംബളം. ന. പശുക്കളുടെയുമ്മററും താട.
ഗളഗണ്ഡം. ന. ഒരു ദീനം, കണ്ഠമാല.
ഗളഗ്രഹം. ന. ഒരു മാതിരിച്ചാറു.
ഗളം. ന. കഴുത്തു.
ഗളതലം. ന. കഴുത്തു.
ഗളനാളം. ന. കഴുത്തു.
ഗളന്തിക. ന. മങ്കിണ്ടി.
ഗളവ്രതം. ന. മയിൽക്കോഴി.
ഗളാവിലം. ന. ഒരു മത്സ്യം, കൊഞ്ചു.
ഗളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ (ഗളി.) അ. ക്രി. ഒഴുകുന്നു, വീഴുന്നു.
ഗളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഒഴുകിയ, വീണ.
ഗളോദ്ദേശം. ന. മൃഗങ്ങളുടെ കഴുത്തിന്റെ താഴെയുള്ള ഒരു ഭാഗം.

ഗാ.

ഗാംഗടം. ന. ഒരു മത്സ്യം, കൊഞ്ചു.
ഗാംഗടേയം. ന. ഒരു മത്സ്യം, ചെമ്മീൻ.
ഗാംഗേയൻ. ന. ൧, ഭീഷ്മൻ. ൨, സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
ഗാംഗേയം. ന. നീൎക്കിഴങ്ങു.
ഗാംഗേരുകീ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ആനക്കുറുന്തോട്ടി.
ഗാഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, കടുപ്പമുള്ള. ൨, അധികമായ. ൩, മുറുകിയ.
ഗാഢം. അ. ഏററവും, അധികം, മുറുക്കം.
ഗാഢമുഷ്ടി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച. ൨, ലുബ്ധുള്ള.
ഗാഢമുഷ്ടി. ന. വാൾ.
ഗാഢാശ്ലേഷം. ന. മുറുകെത്തഴുകൽ.
ഗാണപത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. താഴെവരുന്ന അൎത്ഥം.
ഗാണപത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. ഗണപതിയെ സംബന്ധിച്ച.
ഗാണപത്യം. ന. ൧, ഒരുമതം. ൨, കൂട്ടത്തിലെ പ്രധാനിയുടെ അവസ്ഥ.
ഗാണിക്യം. ന. വേശ്യമാരുടെ കൂട്ടം.
ഗാണ്ഡിവം. അല്ലെങ്കിൽ, ഗാണ്ഡീവം. ന. അൎജ്ജുനന്റെ വില്ലു.
ഗാണ്ഡീവീ. ന. അൎജ്ജുനൻ.
ഗാതു. ന. ൧, പാട്ടു. ൨, രാത്രിയിൽ പാടുന്ന ഒരു പക്ഷി.
ഗാത്രം. ന. ൧, ശരീരം. ൨, അവയവം. ൩, ആനയുടെ മുൻകാൽ.
ഗാത്രസംകോചി. ന. മരപ്പട്ടി.
ഗാത്രാനുലേപനീ. ന. കുറിക്കൂട്ടു.
ഗാഥകൻ. ന. പാട്ടുകാരൻ.
ഗാഥ. ന. ൧, പാട്ടു. ൨, ശ്ലോകം. ൩, രാഗം.
ഗാനം. ന. ൧, പാട്ടു. ൨, വാദ്യം.
ഗാനീ. ന. പാട്ടുകാരൻ.
ഗാന്തു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. പോകുന്ന.
ഗാന്ധൎവ്വ. വി. (ൎവ്വൻ, ൎവ്വീ, ൎവ്വം.) വി. ന. ഗന്ധൎവ്വനെ സംബന്ധിച്ച.
ഗാൎവ്വം. ന. ഒരു വിവാഹം.
ഗാന്ധാരം. ന. ൧, സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തെ സ്വരം. ൨, ഒരു രാജ്യം.
ഗാന്ധാരൻ. ന. ഗന്ധാരരാജ്യത്തെ രാജാവു.
ഗാന്ധാരീ. ന. ദുൎയ്യോധനന്റെ അമ്മ.
ഗാന്ധികൻ. ന. ൧, എഴുത്തുകാരൻ. ൨, സുഗന്ധവൎഗ്ഗം വില്ക്കുന്നവൻ.
ഗാമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. നടക്കുന്ന.
ഗാമുക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. ന. പോകുന്ന.
ഗാംഭീൎയ്യം. ന. ൧, ആഴം. ൨, മഹത്വം.
ഗായക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പാടുന്ന.
ഗായൽ. വി. (യൻ, യന്തി, യൽ.) വി. ന. പാടുന്ന.
ഗായത്രീ. ന. കരിങ്ങാലി വൃക്ഷം.
ഗാരിത്രം. ന. ഒരു ധാന്യം.
ഗാരുഡ. വി. (ഡൻ, ഡാ, ഡം.) വി. ന. ഗരുഡനെ സംബന്ധിച്ച.

ഗാരുഡം. ന. ക, ഗരുഡമന്ത്രം. ഖ, പതിനെട്ട പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു. ന, മുപ്പത്തൊരണ്ടുപനിഷത്തുകളിൽ ഒന്നു.
ഗാരുഡികൻ. ന. ക, വശീകരണക്കാരൻ. ഖ, വിഷവൈദ്യൻ.
ഗാരുഡവിദ്യ. ന. വിഷവൈദ്യം.
ഗാരുത്മതം. ന. മരതകക്കല്ല.
ഗാർദ്ധ. വി. (ർദ്ധൻ, ർദ്ധീ, ർദ്ധം.) വി. ന. അത്യാഗ്രഹമുള്ള, കൊതിയുള്ള.
ഗാർദ്ധം. ന. ക, അത്യാഗ്രഹം. ഖ, അമ്പു.
ഗാർഭിണം. ന. ഗർഭിണികളുടെ ക്രൂരം.
ഗാർഹപത്യം. ന. ഹോമാഗ്നികളിൽ ഒന്നു.
ഗാലവം. ന. ഒരു മരുന്നു, പാച്ചോറി.
ഗാലി. ന. പ്രാക്കു.
ഗാഹനം. ന. ക, കുളി. ഖ, പ്രവേശനം.

ഗി.

ഗിരണം. ന. വിഴുങ്ങുക.
ഗിരി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. വണക്കമുള്ള.
ഗിരി. ന. പർവ്വതം.
ഗിരിക. ന. ചുണ്ടെലി.
ഗിരികണ്ണിക. ന. ഭ്രമി.
ഗിരികണ്ണി. ന. വിഷ്ണുക്രാന്തി.
ഗിരിജാ. ന. ക, പാർവ്വതി. ഖ, അരത്ത.
ഗിരിജം. ന. ക, അഭ്രം. ഖ, കല്മദം. ന, ഇരുമ്പു.
ഗിരിജാമലം. ന. അഭ്രം.
ഗിരിജൂരം. ന. ഇടിവാൾ.
ഗിരിതടം. ന. താഴ്വര.
ഗിരിപക്ഷാരി. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
ഗിരിമല്ലിക. ന. ഒരു വൃക്ഷം, കൂടകപ്പാല.
ഗിരിശൻ. ന. ശിവൻ.
ഗിരിശൃംഗം. ന. പർവ്വതത്തിന്റെ കൊടുമുടി.
ഗിരീഹൻ. ന. ശിവൻ.
ഗില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. വിഴുങ്ങുന്ന.
ഗിലം. ന. ഒരു മാതിരി നാരകം.
ഗിലനം. ന. വിഴുങ്ങുക.
ഗിലി. ന. വിഴുങ്ങുക.
ഗിലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിഴുങ്ങപ്പെട്ട.

ഗീ.

ഗീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പാടപ്പെട്ട.
ഗീതം. ന. പാട്ടു.
ഗീതാ. ന. ഒരു പുസ്തകം.
ഗീതി. ന. പാട്ടു.
ഗീരു. ന. വാക്കു.
ഗീർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. വിഴുങ്ങപ്പെട്ട.
ഗീർണ്ണി. ന. വിഴുങ്ങുക.
ഗീർവ്വാണൻ. ന. ദേവൻ.
ഗീർവ്വാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ദേവസംബന്ധമായ.
ഗീർവ്വാണം. ന. സംസ്കൃത ഭാഷ.
ഗീഷ്പതി. ന. വ്യാഴം.

ഗു.

ഗുച്ഛകം. ന. ക, പൂങ്കുല. ഖ, മാല.
ഗുച്ഛപത്രം. ന. പന.
ഗുച്ഛഫല. ന. മുന്തിരിങ്ങാവള്ളി.
ഗുച്ഛം. ന. ക, പൂങ്കുല. ഖ, മാല.
ഗുച്ഛാഢ്യം. ന. ഒരു വക മാല.
ഗുഞ്ജ. ന. ക, കുന്നി. ഖ, മദ്ധ്യംവില്ലുന്ന സ്ഥലം. ന, ഉപ്പുപടന.
ഗുഡ. ന. ചതുരക്കള്ളി.
ഗുഡപുഷ്പം. ന. ഇരിപ്പവൃക്ഷം.
ഗുഡഫലം. ന. ഉകവൃക്ഷം.
ഗുഡം. ന. ക, ശർക്കര. ഖ, ഗുളിക.
ഗുഡശർക്കര. ന. പഞ്ചസാര.
ഗുണകാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. പെരുക്കുന്നതിനുള്ള.
ഗുണകാരം. ന. പെരുക്കുക.
ഗുണജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ഗുണത്തെ അറിയുന്ന.
ഗുണദോഷക്കാരൻ. ന. ക, ഗുണത്തെയും ദോഷത്തെയും അറിയുന്നവൻ. ഖ, ശ്രുതസ്മൃതിയുടെ ഭർത്താവു.
ഗുണദോഷജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ഗുണത്തെയും ദോഷത്തെയും അറിയുന്ന.
ഗുണദോഷം. ന. ക, നന്മയും തിന്മയും. ഖ, ബന്ധുത്വം.
ഗുണദോഷവിചാരം. ന. നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരം.
ഗുണനിക. ന. ആട്ടം.
ഗുണനിധി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ഗുണത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമായ.
ഗുണനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. കണക്കുകൊണ്ടു പെരുക്കേണ്ടുന്ന.
ഗുണനീയൻ. ന. അഭ്യസിക്കുന്നവൻ.
ഗുണനീയം. ന. അഭ്യാസം.
ഗുണപാഠം. ന. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു ഭാഗം.

ഗുണബന്ധന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഗുണത്തോടുചേൻന.

ഗുണം. ന. ക, നന്മ. ഖ, സ്വഭാവം. ങ, രസം. ച, തൻശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള ഛ ഗുണങ്ങൾ. ജ, നീതിശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള സന്ധിവിഗ്രഹമുതലായ ഞ ഗുണങ്ങൾ. ട, വൈദ്യശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള സ്നിഗ്ധാദിയായ ഠ ഗുണങ്ങൾ. ഡ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രകാരം കണക്കിൻെറ പെരുക്കം. ഢ. സത്വരജസ്തമസ്സുകൾ ആകുന്ന ണ ഗുണങ്ങൾ. ത, ഔദാര്യശൌര്യാദികളായ ഗുണങ്ങൾ. ഥ, വില്ലിൻെറ ഞാണ.

ഗുണലയിക. ന. ക്രൂടാരം.

ഗുണവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ഗുണമുള്ള.

ഗുണവൃക്ഷകം. ന. പാമരം.

ഗുണശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. നന്മയുള്ള.

ഗുണാധികാരം. ന. അധിക ഗുണം.

ഗുണാധിക്യം. ന. അധികഗുണം.

ഗുണി. വി. (ണീ, ണിനീ, ണി.) വി. ന. നന്മയുള്ള.

ഗുണിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ഗുണി.) സ. ക്രി. പെരുക്കുന്നു.

ഗുണിത. പി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പെരുക്കപ്പെട്ട.

ഗുണോല്ക്കൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഗുണാധിക്യമുള്ള.

ഗുണോല്കൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ഗുണ്ഡകം. ന. പൊടി.

ഗുണ്ഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൊടിക്കപ്പെട്ട.

ഗുത്സാദ്ധം. ന. ഇരുപത്തുനാലിഴ കൂടിയ മുത്തുമാല.

ഗുദകീലം. ന. ഒരു ദീനം, അശ്മരി.

ഗുദഗ്രഹം. ന. മലത്തിൻെറ തടവു.

ഗുദഭ്രംശം. ന. ഒരു ദീനം.

ഗുദം. ന. മലദ്വാരം.

ഗുദാങ്കുരം. ന. ഒരു ദീനം, അശ്മരി.

ഗുധേര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. രക്ഷിക്കുന്ന.

ഗുന്ദ്ര. ന. ക, കഴിമുത്തെങ്ങാ. ഖ, ഞാഴൽ വൃക്ഷം.

ഗുന്ദ്രം. ന. അമ.

ഗുന്മം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഗുല്മം.** ന. ക, ഒരു ദീനം. ഖ, കുറുമ്പവൽ. ങ, സേനാമുഖം. ച, പുല്ലുകെട്ടം.

ഗുന്മി. വി. (ന്മി, ന്മിനീ, ന്മി.) വി. ന. ഗുന്മമുള്ള.

ഗുന്മിനീ. ന. വള്ളിക്കൂടിൽ.

ഗുപൂ. വി. (പൂൻ, പൂ, പൂം.) വി. ന. ക, കുളിക്കപ്പെട്ട. ഖ, രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ഗുപ്തി. ന. ക, മറവു. ഖ, രക്ഷണം. ങ, ഒളിപ്പിടം.

ഗുപ്തിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കോൾക്കപ്പെട്ട.

ഗുരണം. ന. ക, ഒരിമ്പാടു. ഖ, ജാഗ്രത.

ഗുരു. വി. (രു, ർവ്വീ, രു.) വി. ന. ക, കനമുള്ള. ഖ, മഹിക്കാത്ത. **ഗുരുത്വം.** ഗു. ന. ഗുരുവെന്നുള്ള ഭാവം.

ഗുരു. ന. ക, ആചാര്യൻ. ഖ, പിതാവു. ങ, വ്യാഴം. ച, ഗർഭം. ഛ, ദീർഘാക്ഷരങ്ങളും കൂട്ടക്ഷരങ്ങളും.

ഗുരുകായ്യം. ന. സാരമുള്ള കായ്യം.

ഗുരുനാഥൻ. ന. ആശാൻ.

ഗുരുപത്നി. ന. ഗുരുവിൻെറ ഭാര്യ.

ഗുരുപാരമ്പര്യം. ന. ഗുരുക്കന്മാർ പണ്ടുപണ്ടെ ചെയ്യുവന്ന മുറ.

ഗുരുഭാര്യ. ന. ഗുരുവിൻെറ ഭാര്യ.

ഗുരുഭ്രതൻ. ന. ആശാൻ.

ഗുരുലഘുത്വം. ന. വലിപ്പച്ചെറുപ്പം.

ഗുരുശുശ്രൂഷ. ന. ഗുരുവിൻെറ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്ക.

ഗുരുഹാ. ന. ഗുരുവിനെ കൊന്നവൻ.

ഗുർവ്വിണീ. ന. ഗർഭമുള്ളവൾ.

ഗുർവ്വീ. ന. ക, ഗർഭമുള്ളവൾ. ഖ, ഗുരുത്വമുള്ളവൾ. ങ, കനമുള്ളതു.

ഗുല്മ. ന. ഒരു മരുന്നു.

ഗുല്മം. ന. കാലിൻെറ നരിയാണി.

ഗുവാകം. ന. കവുങ്ങുമരം.

ഗുഹ. ന. ക, പർവ്വതത്തിൻെറ ഭാരം. ഖ, ഒരു മരുന്നു, മൂവില.

ഗുഹൻ. ന. ക, സുബ്രഹ്മണ്യൻ. ഖ, രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു മുക്കോൻ.

ഗുഹാശയം. ന. ക, സിംഹം. ഖ, വനിയമ്പുലി. ങ, കരടി.

ഗുഹ്യകൻ. ന. ദേവകളിൽ ഒരു ജാതി.

ഗുഹ്യകേശ്വരൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.

ഗുഹ്യപ്രദേശം. ന. രഹസ്യസ്ഥലം.

ഗുഹ്യം. വി. രഹസ്യമായ.

ഗുഹ്യോപദേശം. ന. രഹസ്യമായിട്ടുള്ള ഉപദേശം.

ഗൂളം. ന. ശർക്കര.

ഗൂളാന്നം. ന. ശർക്കരപ്പായസം.

ഗൂളാബം. ന. പനിനീർച്ചെടി.

ഗൂളാബപുഷ്പം. ന. പനിനീർപ്പൂവു.

ഗൂളിക. ന. അരച്ചുരുട്ടി ഉണങ്ങിയ മരുന്നു.

ഗൂളികൻ. ന. നവഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള ഒരു സർപ്പം.

ഗൂളിഞ്ഞാം. ന. പൂക്കെട്ടു.

ഗൂളിച. ന. ഒരു മരുന്നു, അമൃത.

ഗ്ര.

ഗ്രഢകർമ്മം. ന. രഹസ്യമായുള്ള പ്രവൃത്തി.
ഗ്രഢപാത്തു. ന. പാമ്പു.
ഗ്രഢപുരുഷൻ. ന. ഒററുകാരൻ.
ഗ്രഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ഒളിക്കപ്പെട്ട, മറെക്കപ്പെട്ട, രഹസ്യമായുള്ള.
ഗ്രഢമന്ത്രം. ന. ൧, രഹസ്യമായ കൂടി വിചാരം. ൨, വശീകരണം.
ഗ്രഢമാർഗ്ഗം. ന. ഊടുവഴി.
ഗ്രഢവർച്ചസ്സു. ന. തവള.
ഗ്രഢസ്ഥൻ. ന. ആത്മാവു.
ഗ്രഥം. ന. മലം.
ഗ്രന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഒഴിയപ്പെട്ട.
ഗ്രഹനം. ന. ഒളിപ്പു.
ഗ്രഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഗ്രഹി.) സ. ക്രി. ഒളിക്കുന്നു, മറെക്കുന്നു.
ഗ്രഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഒളിക്കപ്പെട്ട.

ഗ്ര.

ഗ്രഞ്ജനം. ന. ഒരു മരുന്നു, വെള്ളുള്ളി.
ഗ്രഢ്ന. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ആഗ്രഹമുള്ള. **ഗ്രഢ്നത.** ഗു. ന. ആഗ്രഹം.
ഗ്രദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. ആഗ്രഹമുള്ള.
ഗ്രദ്ധ്രം. ന. ഒരു പക്ഷി, കഴുകു.
ഗ്രദ്ധ്രസീ. ന. ഒരു വാതരോഗം.
ഗ്രഷ്ടി. ന. ഒന്നു പെററ പശു.
ഗ്രഹകപോതം. ന. വളർക്കുന്ന പ്രാവു.
ഗ്രഹകൃത്യം. ന. വീട്ടുവേല.
ഗ്രഹഗോധിക. ന. ഗൌളി, പല്ലി.
ഗ്രഹഗോലിക. ന. പല്ലി.
ഗ്രഹനീഡം. ന. ഒരുപക്ഷി, ഊർക്കുരികിൽ.
ഗ്രഹപതി. ന. ൧, ഭവനത്തിൻെറ ഉടയവൻ. ൨, ആദിത്യൻ. ൩, ഗ്രഹസ്ഥൻ. ൪, യാഗം ചെയ്യുവൻ.
ഗ്രഹപ്രവേശം. ന. ൧, കുടിവെക്കുക. ൨, പുതിയ വീടുണ്ടാക്കി അതിലേക്കു ഒന്നാമതുള്ള കരേററം.
ഗ്രഹമണി. ന. വിളക്കു.
ഗ്രഹമാചിക. ന. നരിച്ചീർ.
ഗ്രഹമേധി. ന. ഗ്രഹസ്ഥൻ, വിവാഹം ചെയ്യുവൻ.
ഗ്രഹം. ന. ഭവനം.
ഗ്രഹസ്ഥൻ. ന. ൧, ഭവനത്തിലിരിക്കുന്നവൻ. ൨, വിവാഹം ചെയ്യുവൻ.
ഗ്രഹസ്തൂണം. ന. ഭവനത്തിൻെറ തൂണു.
ഗ്രഹാധിപൻ. ന. ഭവനത്തിൽ പ്രമാണി.
ഗ്രഹായണി. ന. ഗ്രഹസ്ഥൻ.
ഗ്രഹാരാമം. ന. അടുക്കളപ്പൂങ്കാവു.
ഗ്രഹാവഗ്രഹണീ. ന. ചേററുപടി.
ഗ്രഹാശയ. ന. വെററിലക്കൊടി.
ഗ്രഹാക്ഷം. ന. കിളിവാതിൽ.
ഗ്രഹിണീ. ന. ഭാര്യ.
ഗ്രഹീ. ന. ഗ്രഹസ്ഥൻ.
ഗ്രഹീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പിടിക്കപ്പെട്ട. ൨, അറിയപ്പെട്ട.
ഗ്രഹീതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. ൧, അറിയുന്ന. ൨, എടുക്കുന്ന.
ഗ്രഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. ന. ഗ്രഹിപ്പാൻ തക്ക.
ഗ്രഹ്യക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത.
ഗ്രഹ്യകം. ന. ഭവനത്തിൽ വളർക്കുന്ന പക്ഷിമൃഗാദി.

ഗേ.

ഗേണ്ഡുകം. ന. പന്തു.
ഗേഹം. ന. ഭവനം.
ഗേഹി. വി. (ഹീ, ഹിനീ, ഹി.) വി. ന. ഭവനമുള്ള.

ഗൈ.

ഗൈരികം. ന. ൧, മനോല. ൨, കാവിമണ്ണു. ൩, പൊന്നു.
ഗൈരേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മലയിലുണ്ടായ.
ഗൈരേയം. ന. കല്മതം.

ഗോ.

ഗോ. ന. ൧, പശു, ൨, കാള. ൩, സ്വർഗ്ഗം. ൪, രശ്മി. ൫, ദിക്കു. ൬, ഇടിവാൾ. ൭, അമ്പു. ൮, വാക്കു. ൯, കണ്ണു. ൧൦, ഭൂമി. ൧൧, വെള്ളം. ൧൨, ആദിത്യൻ. ൧൩, ചന്ദ്രൻ. ൧൪, പശുമേധയാഗം. ൧൫, അമ്മ.

ഗോകണ്ടകം. ന. ഒരു മരുന്നു, ഞെരിഞ്ഞിൽ.
ഗോകർണ്ണം. ന. ക, ഒരുവക മാൻ. ഖ, ഒരു ചാണ്നീളം. ങ, മലയാളത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർ. ഛ, ഒരു പുണ്യക്ഷേത്രം. ഞ, പശുവിന്റെ ചെവി.
ഗോകർണ്ണി. ന. ഒരു മരുന്നു, പെരുങ്കുമ്പ.
ഗോകിലം. ന. ക, കലപ്പ. ഖ, ഉലക്ക.
ഗോകീലം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഗോകുലം. ന. ക, പശുക്കൂട്ടം. ഖ, തൊഴുത്തു.
ഗോകുലാഷ്ടമി. ന. തുലാമാസത്തിൽ വെളുത്ത അഷ്ടമി.
ഗോക്രതം. ന. ചാണകം.
ഗോക്ഷുരം. ന. ഒരുമരുന്നു, ഞെരിഞ്ഞിൽ.
ഗോചരം. ന. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള അറിവു.
ഗോജിഹ്വ. ന. ഒരു മരുന്നു, കൊഴുപ്പ.
ഗോണ്ഡം. ന. മുഴുച്ച പൊക്കിൾ.
ഗോത. ന. പശുക്കൂട്ടം.
ഗോത്രുംബ. ന. ചെറുകുമ്മട്ടി.
ഗോത്രജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. വംശത്തിൽ ജനിച്ച.
ഗോത്രഭിത്തു. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
ഗോത്രം. ന. ക, വംശം. ഖ, പേർ. ങ, പർവ്വതം.
ഗോത്രാ. ന. ക, ഭൂമി. ഖ, പശുക്കൂട്ടം.
ഗോത്രാരി. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
ഗോദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. പശുവിനെ കൊട്ടുകുന്ന.
ഗോദാ. ന. ഗോദാവരിയെന്ന ആറു.
ഗോദം. ന. തലച്ചോർ.
ഗോദാരണം. ന. ക, കലപ്പ. ഖ, ഉമ്പ.
ഗോദാവരി. ന. ഒരാറു.
ഗോദോഹനി. ന. പാൽക്കഴ.
ഗോധ. ന. ക, ഉടുമ്പു. ഖ, കൈവാൾ.
ഗോധനം. ന. പശുക്കൂട്ടം.
ഗോധാപഭി. ന. ഉഴിഞ്ഞവള്ളി.
ഗോധി. ന. ക, നെറ്റി. ഖ, ഉടുമ്പു.
ഗോധിക. ന. ഉടുമ്പു.
ഗോധുക്. ന. ക, പശുക്കറുക്കുന്നവൻ. ഖ, ഇടയൻ.
ഗോധൂമം. ന. കോതമ്പു.
ഗോനദ്ദം. ന. കഴിമുത്തെങ്ങു.
ഗോനസം. ന. പെരുമ്പാമ്പു.
ഗോപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. പശുവിനെ രക്ഷിക്കുന്ന.
ഗോപക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഗോപകം. ന. നറുമ്പശ.
ഗോപതി. ന. ക, ശിവൻ. ഖ, ആഭീരൻ. ങ, രാജാവു. ഛ, കാള.
ഗോപനം. ന. ക, രക്ഷണം. ഖ, ഒളിപ്പു.
ഗോപനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ക, രക്ഷിക്കപ്പെടുവാന്തക. ഖ, ഒളിക്കപ്പെടുവാന്തക.
ഗോപൻ. ന. ക, അധികാരി. ഖ, ഇടയൻ. ങ, രാജാവു. ഛ, രക്ഷിതാവു.
ഗോപരസം. ന. നറുമ്പശ.
ഗോപശശം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഗോപസുത. ന. ക, നറുനീണ്ടി. ഖ, ഇടച്ചി.
ഗോപാനസി. ന. മുകപ്പലക.
ഗോപാംഗന. ന. ക, നറുനീണ്ടി. ഖ, ഇടച്ചി.
ഗോപായിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ഗോപാലൻ. ന. ക, ഇടയൻ. ഖ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ. ങ, രാജാവു.
ഗോപാലിക. ന. ഇടച്ചി.
ഗോപി. ന. ക, ഇടച്ചി. ഖ, നറുനീണ്ടി. ങ, ഒരു മാതിരി മണ്ണു.
ഗോപിക. ന. ക, ഇടച്ചി. ഖ, നറുനീണ്ടി.
ഗോപിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (ഗോപി.) സ. ക്രി. ക, രക്ഷിക്കുന്ന. ഖ, മറെക്കുന്ന.
ഗോപിചന്ദനം. ന. കുറിയിടുന്ന മണ്ണു, ഗോപി.
ഗോപുരം. ന. ക, കഴിമുത്തെങ്ങു. ഖ, രാജധാനിയുടെയും ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും ചുറ്റുമുള്ള മതിലിൻ നാലുവശത്തുംനേരെയുള്ള മാളിക.
ഗോപ്തൃ. വി. (പ്തൂ, പ്ത്രീ, പ്തൃ.) വി. ന. രക്ഷിക്കുന്ന.
ഗോപ്യകൻ. ന. ദാസൻ.
ഗോപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ക, രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന. ഖ, രഹസ്യമായുള്ള.
ഗോപ്യൻ. ന. ദാസൻ.
ഗോപ്യാധി. ന. പണയം.
ഗോഭണ്ഡീരം. ന. നീർക്കോഴി.
ഗോമയപുത്രം. ന. കൂപ്പക്കുൺ.
ഗോമയം. ന. ചാണകം.
ഗോമൽ. വി. (മാൻ, മതി, മൽ.) വി. ന. പശുവുള്ള.
ഗോമക്ഷിക. ന. കാട്ടീച്ച.
ഗോമാങ്ങ. ന. കോട്ടമാങ്ങ.
ഗോമായു. ന. കുറുക്കൻ.
ഗോമാവു. ന. കോട്ടമാവു.
ഗോമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. പശുവുള്ള.
ഗോമുഖം. ന. ഒരു വാദ്യം.
ഗോമേദകം. അല്ലെങ്കിൽ, ഗോമേദം. ന. ഒരു രത്നം.

ഗോമേധം. ന. പശുയാഗം.
ഗോരസം. ന. തൈരു നൈമുതലായവ.
ഗോരക്ഷകൻ. ന. ൧, ഇടയൻ. ൨, രാജാവു.
ഗോരാജൻ. ന. കാള.
ഗോരോചന. ന. ഒരു സുഗന്ധവസ്തു.
ഗോൎദ്ദം. ന. കിട്ടം.
ഗോലാസം. ന. കൂൺ.
ഗോലീഢം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, വെണ്ണാതിരി.
ഗോലോമീ. ന. ൧, വയമ്പു. ൨, കറുക.
ഗോവന്ദനീ. ന. ഞാഴൽ.
ഗോവിന്ദൻ. ന. ശ്രീകൃഷ്ണൻ.
ഗോവിൾ. ന. ചാണകം.
ഗോശാല. ന. ൧, പശുക്കൂട്ടു. ൨, തിരുവരത്തിക്കൂററൻ.
ഗോശീൎഷം. ന. ഒരു വക ചന്ദനം.
ഗോഷ്ഠം. ന. അമ്പാടി.
ഗോഷ്ഠാഷ്ടമി. ന. തുലാമാസത്തിൽ വെളുത്ത അഷ്ടമി.
ഗോഷ്ഠി. ന. ൧, ഭംഗിയില്ലാത്ത പ്രവൃത്തി. ൨, വാക്കു. (സം) സഭ.
ഗോഷ്ഠദം. ന. ൧, പശുക്കൾ കൂടുന്ന സ്ഥലം. ൨, പശുക്കളമ്പോളമുള്ള അളവു. ൩, പശുക്കളമ്പു.
ഗോസംഖ്യൻ. ന. ഇടയൻ.
ഗോസായി. ന. ഭിക്ഷയാചിച്ചു നടക്കുന്ന ഒരു വക തപസ്വികൾ.
ഗോസ്തനം. ന. ഒരു മാതിരി മുത്തുമാല.
ഗോസ്തനീ. ന. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം.
ഗോസ്ഥാനം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഗോസ്ഥാനകം.** ന. അമ്പാടി.
ഗോഹത്യ. ന. പശുവധം.
ഗോള. ന. ൧, മണ്ഡലം. ൨, പന്തു. ൩, മങ്ങലി. ൪, മഷി. ൫, മനയോല.
ഗോളകൻ. ന. വിധവയുടെ പുത്രൻ.
ഗോളം. ന. ൧, ഉണ്ട. ൨, മണ്ഡലം.
ഗോക്ഷീരം. ന. പശുവിൻപാൽ.
ഗോക്ഷുരം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഗോക്ഷുരകം.** ന. ഒരു മരുന്നു, ഞെരിഞ്ഞിൽ.

ഗൌ.

ഗൌ. ന. പശു.
ഗൌഡൻ. ന. ഗൌഡദേശക്കാരൻ.
ഗൌഡം. ന. ൧, ഗൌഡം എന്ന ദേശം. ൨, ഗൌഡഭാഷ.
ഗൌതമൻ. ന. ഒരു മഹൎഷി.
ഗൌതമി. ന. ൧, ദുൎഗ്ഗ. ൨, ഗോദാവരിനദി. ൩, ഗോരോചന.
ഗൌധാരം. ന. ഉടുമ്പു.
ഗൌധേയം. ന. ഉടുമ്പു.
ഗൌധേരം. ന. ഉടുമ്പു.
ഗൌര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, വെളുത്ത. ൨, മഞ്ഞുനിറമുള്ള. ൩, ചുവന്ന.
ഗൌരം. ന. ൧, വെളുപ്പു. ൨, മഞ്ഞനിറം. ൩, ചുവപ്പു.
ഗൌരവം. ന. ൧, യശസ്സു. ൨, ശ്രേഷ്ഠത. ൩, ഗുരുത്വം, കനം. ൪, എരിവു.
ഗൌരിപ്പാഷാണം. ന. വിഷമുള്ള ഒരു വക കല്ലു.
ഗൌരി. ന. ൧, പാൎവ്വതി. ൨, കന്യക.
ഗൌഷ്ഠീനം. ന. മുൻപിൽ ഗോപന്മാരും പശുക്കളും പാൎത്തിരുന്ന സ്ഥലം.
ഗൌളി. ന. പല്ലി.
ഗൌളിപന്തു. ന. ഒരു രാഗം.
ഗൌളിശാസ്ത്രം. ന. പല്ലി ശബ്ദിക്കുന്നതിനെ കേട്ടു ലക്ഷണം പറവാന്തക്ക ഒരു പ്രമാണം.

ഗ്ര.

ഗ്രഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കോൎക്കപ്പെട്ട. ൨, കെട്ടപ്പെട്ട.
ഗ്രന്ഥകൎത്താവു. ന. പുസ്തകത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.
ഗ്രന്ഥകുടീ. ന. പുസ്തകശാല.
ഗ്രന്ഥനം. ന. ബന്ധനം, കെട്ടു.
ഗ്രന്ഥം. ന. ൧, പുസ്തകം. ൨, മുപ്പത്തുരണ്ടക്ഷരം.
ഗ്രന്ഥി. വി. (ന്ഥീ, ന്ഥിനീ, ന്ഥി.) വി. ന. പുസ്തകമുള്ള.
ഗ്രന്ഥി. ന. ൧, മുട്ടു. ൨, സന്ധി. ൩, മുഴ. ൪, ഗ്രന്ഥകൎത്താവു.
ഗ്രന്ഥികൻ. ന. ഗണിതക്കാരൻ.
ഗ്രന്ഥികം. ന. ൧, കാട്ടുതിപ്പലി. ൨, ഗുല്ഗുലു.
ഗ്രന്ഥിപൎണ്ണം. ന. ഒരുമരുന്നു, തൂണിയാങ്കം.
ഗ്രന്ഥിലം. ന. ൧, വയ്യങ്കത. ൨, രൂതുവള.
ഗ്രസനം. ന. വിഴുങ്ങുക.
ഗ്രസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഗ്രസി.) സ. ക്രി. ൧, വിഴുങ്ങുന്നു. ൨, ഭക്ഷിക്കുന്നു.
ഗ്രസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ൧, വിഴുങ്ങപ്പെട്ട. ൨, ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ൩, സ്പഷ്ടമല്ലാതെ പറയുന്ന.
ഗ്രഹചാരം. ന. ഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരം.
ഗ്രഹണം. ന. ൧, എടുക്ക, കൈക്കൊൾക. ൨, അറിവു. ൩, സൂൎയ്യഗ്രഹണം, ചന്ദ്രഗ്രഹണം.

ഗ്രഹണി. ന. ഒരു ദീനം.
ഗ്രഹണീഹരം. ന. ൧, കരയാമ്പൂവു. ൨, ഗ്രഹണിയെ ശമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മരുന്നു.
ഗ്രഹപതി. ന. ആദിത്യൻ.
ഗ്രഹം. ന. നവഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം പറയുന്ന ഒരു പേർ.
ഗ്രഹയാല്യ. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ഗ്രഹിക്കുന്ന, അറിയുന്ന.
ഗ്രഹസ്ഥിതി. ന. നവഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇരിപ്പു.
ഗ്രഹിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ഗ്രഹി.) സ. ക്രി. ൧, പിടിക്കുന്നു. ൨, വാങ്ങിക്കുന്നു. ൩, അറിയുന്നു. ൪, പഠിക്കുന്നു. ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഗ്രാമണി. ന. ൧, ക്ഷൌരക്കാരൻ. ൨, ഗ്രാമത്തിൽ പ്രമാണി.
ഗ്രാമത. ന. ഗ്രാമങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
ഗ്രാമതക്ഷൻ. ന. ഊർതച്ചൻ.
ഗ്രാമം. ന. ദേശം, കര.
ഗ്രാമമുഖം. ന. ൧, ദേശത്തിന്റെ മുൻപു. ൨, ചന്തസ്ഥലം.
ഗ്രാമസൂകരം. ന. പോക്കു.
ഗ്രാമാധിപൻ. ന. ഗ്രാമത്തിൽ പ്രമാണി.
ഗ്രാമാന്തം. ന. ദേശത്തിന്റെ അവസാനം.
ഗ്രാമീണ. ന. ഒരുമരുന്നു, അമരി.
ഗ്രാമ്യധർമ്മം. ന. സ്ത്രീസംഗം.
ഗ്രാമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. ന. ഗ്രാമത്തിങ്കൽ ഭവിച്ച, ഗ്രാമസംബന്ധമായുള്ള.
ഗ്രാമ്യാശ്വം. ന. കഴുത.
ഗ്രാവാ. ന. ൧, പർവ്വതം. ൨, കല്ലു.
ഗ്രാവം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഗ്രാസം. ന. ഉരുള.
ഗ്രാഹക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വാങ്ങിക്കുന്ന.
ഗ്രാഹകൻ. ന. ഒരു പക്ഷി, മൂങ്ങ.
ഗ്രാഹം. ന. ൧, കോൾമുതല. ൨, വാങ്ങിക്കുക.
ഗ്രാഹി. വി. (ഹീ, ഹിണീ, ഹി.) വി. ന. വാങ്ങിക്കുന്ന.
ഗ്രാഹീ. ന. വിളാവൃക്ഷം.
ഗ്രാഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. ന. ഗ്രഹിക്കപ്പെടുവാനുള്ള.
ഗ്രീവ. അല്ലെങ്കിൽ, ഗ്രീവം. ന. ൧, കഴുത്തു. ൨, പിടലി.
ഗ്രീഷ്മകാലം. ന. വേനൽക്കാലം.
ഗ്രീഷ്മജ. ന. കള്ളുപ്പീര.
ഗ്രീഷ്മം. ന. വേനൽക്കാലം.
ഗ്രൈവേയം. അല്ലെങ്കിൽ, ഗ്രൈവേയകം. ന. കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ആഭരണം.

ഘ.

ഘസ്മ. വി. (സ്മൻ, സ്മാ, സ്മം.) വി. ന. വിഴുങ്ങപ്പെട്ട.
ഘഹം. ന. ചൂതു.
ഘാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. തിന്ന.
ഘാനി. ന. തളർച്ച, ക്ഷീണം.
ഘാസ്ഥ. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. തിന്ന.
ഘ്നേന. ന. ചന്ദ്രൻ.

ഘ്ന ഹല്ലുകളിൽ നാലാം അക്ഷരം.

ഘട. ന. ചേച്ചി.
ഘടകൻ. ന. ൧. ചേർക്കുന്നവൻ. ൨, പൊരുത്തം നോക്കുന്നവൻ.
ഘടന. അല്ലെങ്കിൽ, ഘടനം. ന. ചേർക്ക.
ഘടം. ന. ൧, കുടം. ൨, ആനത്തലയിലെ മുഴ. ൩, കുംഭരോശി. ൪, പതിനാറിടങ്ങഴി.
ഘടിക. ന. നാഴിക.
ഘടികം. ന. മൂലാധാരം.
ഘടികാരം. ന. ക്ലായകൊണ്ടു നാഴിക അറിവാനുള്ള യന്ത്രം.
ഘടിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ഘടി.) അ. ക്രി. ൧, ചേരുന്നു. ൨, ലഭിക്കുന്നു. ഘടിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഘടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചേർക്കപ്പെട്ട. ൨, ലഭിക്കപ്പെട്ട.
ഘടി. ന. ൧, നാഴിക. ൨, നാഴികവട്ടക. ൩, ചേങ്ങില.
ഘടീയന്ത്രം. ന. കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം കോരുന്ന യന്ത്രം.
ഘട്ടഭേയം. ന. ൧, ചുങ്കം. ൨, കടവുകൂലി.
ഘട്ടന. ന. ൧, നടപ്പു. ൨, മൂടി. ൩, അടി. ൪, ക്രിമിമുട്ടക. ൫, ഉരയ്ക.
ഘട്ടനം. ന. അടി.
ഘട്ടം. ന. ൧, കടവു. ൨, ചുങ്കസ്ഥലം.
ഘട്ടി. ന. ൧, ചെറിയ കടവു. ൨, കനം. ൩, സാമർത്ഥ്യം.
ഘട്ടുക്കാരൻ. ന. മംഗലസ്തുതി ചെയ്യുന്നവൻ.
ഘട്ടൃം. ന. മംഗലസ്തുതി.

ഘണഘണ. അ. മണിയുടെ ശബ്ദം.
ഘണ്ട. ന. ൧, വെണ്ണാതിരിവൃക്ഷം. ൨, നാക്കുമണി. ൩, ചേങ്ങില.
ഘണ്ടാപഥം. ന. രാജവഴി.
ഘണ്ടാപാടലി. ന. വെണ്ണാതിരി വൃക്ഷം.
ഘണ്ടാരവാ. ന. ഒരുചെടി, കിലുക്കാമ്പുട്ടിൽ, തന്തലകൊട്ടി.
ഘണ്ടാരവം. ന. മണിനാദം.
ഘനകഫം. ന. ആലിപ്പഴം.
ഘനജംബാളം. ന. വളരെ ചേറുള്ള സ്ഥലം.
ഘനജ്വാല. ന. മിന്നൽ.
ഘനപാഷണ്ഡം. ന. മയിൽ.
ഘന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, മാനമുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ൩, കനമുള്ള. **ഘനത.** ഗു. ന. ൧, മഹത്വം. ൨, തിങ്ങൽ.
ഘനം. ന. ൧, മേഘം. ൨, ബഹുമാനം. ൩, മണി, ചേങ്ങില. ൪, നാട്യത്തിലെ ഒരു വക ഭേദം. ൫, മുൾത്തടി. ൬, മുത്തെങ്ങാ.
ഘനരസം. ന. ൧, വെള്ളം. ൨, പച്ചക്കർപ്പൂരം. ൩, കഷായം.
ഘനരുചി. ന. മിന്നൽ.
ഘനസാരം. ന. ൧, കർപ്പൂരം. ൨, വെള്ളം.
ഘനാഘന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, കടുപ്പമുള്ള. ൨, ക്രൂരമായ.
ഘനാഘനൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ഘനാഘനം. ന. ൧, കാർമേഘം. ൨, മദയാന.
ഘനാശ്രയം. ന. ആകാശം.
ഘനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഘനി.) സ. ക്രി. പെരുക്കുന്നു.
ഘനോപലം. ന. ആലിപ്പഴം.
ഘർമ്മം. ന. ൧, ഉഷ്ണം. ൨, ഉഷ്ണകാലം. ൩, വിയർപ്പു. ൪, വെയിൽ.
ഘർമ്മാതപം. ന. ഉഷ്ണമധികമുള്ള വെയിൽ.
ഘർഷണം. ന. ഉരെക്ക; അരെക്ക.
ഘസി. ന. ആഹാരം.
ഘസ്മര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അധികം ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ഘസ്രം. ന. പകൽ.

ഘാ.

ഘാട. ന. പിടലി.
ഘാടിക. ന. പിടലി.
ഘാണ്ടികൻ. ന. മണിയടിക്കുന്നവൻ.
ഘാണ്ടികാർത്ഥകൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഘാതകം. ന. കൊല്ലുന്നവൻ.
ഘാതനം. ന. കുലപാതകം.
ഘാതം. ന. ൧, കുലപാതകം. ൨, അടി. ൩, ആയുധം.
ഘാതി. വി. (തീ, തിനീ, തി.) വി. ന. ൧, കൊന്ന, കൊല്ലുന്ന. ൨, ഉപദ്രവിക്കുന്ന.
ഘാതുക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ക്രൂരമായുള്ള.
ഘാസം. ന. ൧, പൈപ്പുല്ല. ൨, പയറു.
ഘാസി. ന. അഗ്നി.
ഘാസുന്നു. സി. വാൻ. (ഘാസ.) സ. ക്രി. ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ഘൃ.

ഘൃടം. ന. നരിയാണി.
ഘൃടി. ന. നരിയാണി.
ഘൃടിക. ന. ൧, നരിയാണി. ൨, ജപമാല. ൩, ഗുളിക.
ഘൃണം. ന. മരംതുളെക്കുന്ന വണ്ടു.
ഘൃണ്ഡം. ന. കണങ്കാൽ.
ഘൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഉറെച്ചു ശബ്ദിക്കപ്പെട്ട.
ഘൃഷ്ടം. ന. ഉറെച്ചുള്ള ശബ്ദം.
ഘൃസൃണം. ന. കുങ്കുമം.

ഘൃ.

ഘൃകം. ന. മൂങ്ങ.
ഘൃർണ്ണനം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഘൃർണ്ണം.** ന. ചുഴല്ച.
ഘൃർണ്ണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചുഴലപ്പെട്ട. ൨, തിരിയുന്ന.

ഘൃ.

ഘൃണ. ന. ൧, കൃപ, ദയ. ൨, നിന്ദ.
ഘൃണാകര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, കൃപയുള്ള. ൨, നിന്ദയുള്ള.
ഘൃണി. വി. (ണി, ണിനീ, ണി.) വി. ന. ൧, കൃപയുള്ള. ൨, നിന്ദയുള്ള.
ഘൃണി. ന. രശ്മി.
ഘൃതകുമാരി. ന. കററുവാഴ.
ഘൃതം. ന. നൈ.
ഘൃതോദം. ന. നൈസ്സമുദ്രം.
ഘൃഷ്ടി. ന. ൧, ബ്രഹ്മി. ൨, രശ്മി. ൩, പന്നി. ൪, ഉരെക്ക, പൊടിക്ക.

ഘോ.

ഘോടകം. ന. കുതിര.
ഘോടം. ന. കുതിര.
ഘോണാ. ന. മൂക്കു.
ഘോണീ. ന. പന്നി.
ഘോണ്ട. ന. ൧, കമുകുമരം. ൨, ഇലന്ത.
ഘോരദൎശന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഭയങ്കരനോട്ടമുള്ള.
ഘോരദൎശനം. ന. ൧, മൂങ്ങാ. ൨, ഭയങ്കരനോട്ടം.
ഘോര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഭയം വരുത്തുന്ന.
ഘോരൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, ഭയങ്കരം.
ഘോഷകം. ന. പീരം.
ഘോഷണം. ന. ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്ക.
ഘോഷണാ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഘോഷം. ന. ൧, ഇടയന്മാരുടെ കുടി. ൨, ഉരത്ത ശബ്ദം.
ഘോഷയാത്ര. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രൌഢിയോടുകൂടിയ പുറപ്പാടു.
ഘോഷവതീ. ന. വീണ.
ഘോഷാരവം. ന. ഘോഷശബ്ദം.
ഘോഷാക്ഷരം. ന. ഘ, ഝ, ഢ, ധ, ഭ. എന്ന അക്ഷരങ്ങളുടെ പേർ.
ഘോഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഘോഷി.) സ. ക്രി. ൧, ശബ്ദിക്കുന്നു. ൨, കോലാഹലമുണ്ടാക്കുന്നു.
ഘോഷിപ്പു. ന. കോലാഹലം.

ഘ്ര.

ഘ്രാണതൎപ്പണം. ന. സുഗന്ധം.
ഘ്രാണനം. ന. ൧, മണക്കുക. ൨, മണം.
ഘ്രാണം. ന. ൧, മണക്കുക. ൨, മണം. ൩, മൂക്കു.
ഘ്രാണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഘ്രാണി.) സ. ക്രി. മണക്കുന്നു. **ഘ്രാണിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഘ്രാണേന്ദ്രിയം. ന. മൂക്കു.
ഘ്രാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മണക്കപ്പെട്ട.

ങ. ഹല്ലുകളിൽ അഞ്ചാം അക്ഷരം.

ച. ഹല്ലുകളിൽ ആറാം അക്ഷരം.

ച. അ. ൧, ഉം. ൨, കൂടെ. ൩, വിശേഷിച്ചും. ൪, അന്യോന്യമായി. ൫, തുല്യമായി. ൬, അല്ലെന്നു വരികിൽ. ൭, അതു ഹേതുവായി. ൮, എന്നാൽ. ൯, എങ്കിലും. ൧൦, ഗ്രന്ഥപൂരണം.
ചകലാസ്സു. ന. ഒരു വക ചുവന്ന റോപ്പക്കമ്പിളി.
ചകാരം. ന. ച എന്ന അക്ഷരം.
ചകിണി. ന. ചക്കയുടെ അകത്തു ചുളെക്കു ചുററും പററിയിരിക്കുന്ന വസ്തു.
ചകിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭയപ്പെട്ട, ഭയമുള്ള.
ചകിരി. ന. തേങ്ങായുടെ തൊണ്ടിനകത്തുള്ള ഞരമ്പു.
ചകിരിക്കണ്ണി. ന. കുശവൻെറ ചക്രം.
ചകിരിക്കയറു. ന. തേങ്ങായുടെ മടൽ ചതെച്ചു പിരിച്ച വസ്തു.
ചക്കുതി. ന. ചതിവു, വഞ്ചന.
ചകോരം. അല്ലെങ്കിൽ, **ചകോരകം.** ന. ഒരു പക്ഷി, ഉപ്പൻ.
ചക്കു. ന. ൧, എള്ളു തേങ്ങ മുതലായവ ആട്ടുന്ന യന്ത്രം. ൨, കരിമ്പാട്ടുന്ന യന്ത്രം.
ചക്ക. ന. ൧, പ്ലാക്കാ. ൨, കൈതയുടെ കായ. ൩, തഴയുടെ കായ. ൪, ആഞ്ഞിലിക്കായ. ൫, ഒരു നിന്ദാപ്രവൃത്തി.
ചക്കപ്രഥമൻ. ന. ചക്കപ്പഴംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മധുരക്കറി.
ചക്കമുല്ല. ന. ഒരുപൂച്ചെടി, കുറുമൊഴി.
ചക്കമുള്ളു. ന. ചക്കയുടെ മുള്ളു.
ചക്കമുള്ളൻ. ന. ഒരു വക കൈവള.
ചക്കര. ന. മധുരക്കള്ളു കുറുക്കിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
ചക്കരക്കള്ളു. ന. മധുരമുള്ള കള്ളു.
ചക്കരക്കള്ളൻ. ന. ഒരു മാതിരി ചുവന്ന ഉറുമ്പു.
ചക്കരക്കുമ്മട്ടി. ന. ഒരു മാതിരികക്കരിക്കാ.
ചക്കരപ്പാവു. ന. ഉരുക്കിയ ചക്കര.
ചക്കരപ്പുകയില. ന. ചക്കരവെള്ളം തളിച്ച പുകയില.
ചക്കാൻ. ന. ചക്കുകാരൻ.
ചക്കാല. ന. ൧ ചക്കുപുര. ൨, ശൂദ്രരിൽ ഒരു താണ ജാതി.
ചക്കി. ന. ൧, ചിലജാതിക്കാരുടെ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ഒരു പേർ. ൨, പെൺപൂച്ച.
ചക്കിപ്പൂച്ച. ന. പെൺപൂച്ച.
ചക്കിലിയൻ. ന. ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ജാതിക്കാരൻ.
ചക്കുകൊക്കു. ന. ചക്കുകണയുടെ മുകളിൽ കൊള്ളിച്ചു വെക്കുന്ന ഒരു മരക്കഷണം.

ചക്കുതോക്കു. ന. ഒരു വക വലിയ തോക്കു.
ചക്കുപാരം. ന. ചക്കിൽനിന്നു പിണ്ണാക്കു കുത്തിയെടുക്കുന്ന കോൽ.
ചക്കുപുര. ന. ചക്കാല.
ചക്കുമുക്കി. ന. തീക്കല്ലിൽനിന്നു തീപ്പൊറിപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
ചക്കുമൂട്ടു. ന. ചക്കുപുര.
ചക്കുരൽ. ന. ചക്കിന്റെ ഉരൽ.
ചക്കുവരി. ന. ചക്കിനുള്ള കരം.
ചക്കുവെടി. ന. ഒരു വക വലിയവെടി.
ചക്കുഴക്കു. ന. ചക്കുക്കുലി എടുക്കുന്ന എണ്ണ.
ചക്രകാരകം. ന. ഒരു തൈ, പുലിച്ചുവടി.
ചക്രജീവകൻ. ന. കൃശവൻ.
ചക്രദീപട്ടി. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ ദീപട്ടി.
ചക്രധരൻ. ന. വിഷ്ണു.
ചക്രപാണി. ന. വിഷ്ണു.
ചക്രപാദം. ന. വണ്ടി.
ചക്രപ്പത്തായം. ന. വെള്ളം വറിക്കുന്ന ചക്രം ഇട്ടുതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പണി.
ചക്രഭേദിനി. ന. രാത്രി.
ചക്രമട്ടകം. ന. തകര.
ചക്രം. ന. ക, ഒരു മാതിരി ആയുധം. ഖ, വണ്ടി. ന, ചക്രം. ര, ചക്കിരിക്കുണ്ണി. ഒ, വെള്ളം വറിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു യന്ത്രം. ന, ചുഴിവു. ഉ, നീച്ചുഴിവു. വ, തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തുള്ള ഒരുചെറിയ വെള്ളിനാണയം. ൻ, രാജ്യം. കം, ക്ലേശം. കക, ദേശം. കഖ, അണിഭേദം. കന, വൃത്തം. കര, കാലചക്രം. കഒ, ഭൂമി. കന, മണ്ഡലം. കഉ, രാശികളുടെ ഗതി. കഖ, പാമ്പിന്റെ തലയിലെ ഒരടയാളം. കൻ, ദിക്കു. ഡം, പിടിപ്പാത്ത.
ചക്രംതിരിപ്പു. ന. വട്ടത്തിൽ പുററിക്ക.
ചക്രംതിരിയ്ക്കുന്നു. ഞു. വാൻ. (ചക്രം.) അ. ക്രി. വട്ടത്തിൽപുററുന്നു. **ചക്രംതിരിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ചക്രയാനം. ന. വണ്ടി.
ചക്രരേഖ. ന. ചിലരുടെ കയ്യിലുള്ള ഒരടയാളം.
ചക്രല. ന. പെരുങ്കോരപ്പുല്ലു.
ചക്രവണ്ടി. ന. ചക്രപ്പലകകൾ കൂട്ടി ഇണക്കുന്ന വണ്ടി.
ചക്രവർത്തി. ന. രാജരാജൻ.
ചക്രവർത്തിനി. ന. വെങ്കച്ചോലം.
ചക്രവളയം. ന. വൃത്താകാരം.
ചക്രവാകം. ന. ഒരു പക്ഷി.
ചക്രവാളം. ന. ക, ക്ലേശം. ഖ, കണ്ണിനെത്തുന്ന ദൂരം.
ചക്രശ്വാസം. ന. മരണസമയത്തു പുററിത്തിരിഞ്ഞു വലിക്കുന്ന വായു.
ചക്രസംജ്ഞകം. ന. വെള്ളത്തീയം.
ചക്രാകാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചക്രത്തിന്റെ മാതിരിയിലുള്ള.
ചക്രാകാരം. ന. ക, ചക്രസ്വരൂപം. ഖ, വട്ടംതിരിച്ചിൽ.
ചക്രാംഗം. ന. ക, അരയന്നം. ഖ, തേരു.
ചക്രാംഗീ. ന. ക, പിടിപ്പാത്ത. ഖ, അരയന്നപ്പിട.
ചക്രീ. ന. ക, വിഷ്ണു. ഖ, കൃശവൻ. ന. അന്നം. ര, സപ്പം. ഒ, ശ്രുധപുരുക്ഷൻ. ന, ചുക്കാൻ. ഉ, മഹാരാജാവു.
ചക്രീവാൻ. ന. ക, കഴുത. ഖ, ഒരു രാജാവിന്റെ പേർ.
ചങ്കൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം.
ചങ്കിടി. ന. ഏറുപാട്ടുക, ക്രൂടെപ്പാട്ടുക.
ചങ്കിടിക്കാരൻ. ന. പാട്ടുകാരനെ സഹായിച്ചു പാടുന്നവൻ.
ചങ്കുരം. ന. വണ്ടി, ചാട്ട.
ചങ്ക്രമണം. ന. നടപ്പു.
ചങ്ങ്രം. വി. ക, ചന്തമുള്ള. ഖ, സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
ചങ്ങല. ന. ഉടർ.
ചങ്ങലംപിരണ്ട. ന. ഒരു വള്ളി.
ചങ്ങലവട്ടക. ന. ചങ്ങലവിളക്കു.
ചങ്ങലവിളക്കു. ന. കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ഓട്ടു വിളക്കു.
ചങ്ങാടം. ന. വെള്ളത്തിനുമീതെ ക്രടെ വല്ലതും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായിട്ടു വള്ളമൊ തടിയൊ ക്രുട്ടിക്കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതു.
ചങ്ങാതം. ന. വിരുത്തി.
ചങ്ങാതി. ന. സ്നേഹിതൻ, ക്രൂടൻ.
ചങ്ങാതിത്വം. ന. സഖിത്വം.
ചങ്ങാളൻ. ന. ചങ്ങാതി.
ചഞ്ചരീകം. ന. വണ്ടു.
ചഞ്ചല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഇളകുന്ന. **ചഞ്ചലത.** ഗു. ന. ഇളക്കം.
ചഞ്ചല. ന. മിന്നൽ.
ചഞ്ചലബുദ്ധി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ബുദ്ധികിളക്കമുള്ള.
ചഞ്ചലാക്ഷി. ന. കണ്ണിനുസൌന്ദർയ്യമുള്ളവൾ, സുന്ദരി.
ചഞ്ചലിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ചഞ്ചലി.) അ. ക്രി. ഇളകുന്നു.
ചഞ്ചളീകം. ന. വണ്ടു.
ചഞ്ചു. ന. ക, പക്ഷിയുടെ കൊക്കു. ഖ, തുവണകൊ.

ചഞ്ചുപുടം. ന. കൊക്കിനകം.
ചഞ്ചുസൂചി. ന. ഒരു പക്ഷി.
ചഞ്ചു. ന. പക്ഷിയുടെ കൊക്കു.
ചടക. ന. ൧, ഊൎക്കുരികിൽപ്പിട. ൨, തിപ്പലിവേരു.
ചടകം. ന. ഊൎക്കുരികിൽ.
ചടകാശിരം. ന. തിപ്പലിവേരു.
ചടക്കം. ന. ൧, വിരോധം. ൨, ശാഠ്യം.
ചടന്തു. ന. മുടന്തു.
ചടന്തുകാൽ. ന. മുടന്തുള്ള കാൽ.
ചടന്തുകാലൻ. ന. മുടന്തുകാലുള്ളവൻ.
ചടന്തൻ. ന. മുടന്തൻ.
ചടന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (ചടന്ത.) അ. ക്രി. മുടന്തുന്നു.
ചടപ്പു. ന. മെലിച്ചിൽ, ക്ഷീണം.
ചടവു. ന. മെലിച്ചിൽ.
ചടു. ന. ൧, വയറു. ൨, ഇക്ഷുവാക്കു.
ചടുപിടെ. അ. സാവധാനംകൂടാതെ.
ചടുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, ഇളക്കമുള്ള. ൨, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.
ചടുലം. ന. സുന്ദരം.
ചടുല. ന. മിന്നൽ.
ചടുലാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. ന. നല്ലകണ്ണുള്ള.
ചടുലാക്ഷി. ന. സുന്ദരി.
ചടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചടെ.) അ. ക്രി. ൧, മെലിയുന്നു. ൨, ക്ഷീണിക്കുന്നു.
ചട്ടു. ന. മുടന്തു.
ചട്ട. ന. ൧, കുപ്പായം. ൨, തോക്കിന്റെ മരം.
ചട്ടക്കട്ടിൽ. ന. ഉഴിഞ്ഞാക്കട്ടിൽ.
ചട്ടക്കാരൻ. ന. ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
ചട്ടൻ. ന. മുടന്തൻ, ഞൊണ്ടി.
ചട്ടപ്പാത്തി. ന. തോക്കിന്റെ മരം.
ചട്ടമഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചട്ടം.) അ. ക്രി. മൎയ്യാദലംഘനം ചെയ്യുന്നു.
ചട്ടമറിച്ചുകെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചട്ട.) സ. ക്രി. പുറകോട്ടു കൈപിടിച്ചു കെട്ടുന്നു.
ചട്ടമാകുന്നു. യി. വാൻ. (ചട്ടം.) അ. ക്രി. ഒരുങ്ങുന്നു. **ചട്ടമാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ചട്ടമായിട്ടു. അ. ൧, പതിവായിട്ടു. ൨, ക്രമമായിട്ടു.
ചട്ടമിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചട്ടം.) അ. ക്രി. അടിയിൽ കണ്ടു എഴുതുന്നതിനായിട്ടു മേൽ എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നു. ൨, വരുതി കൊടുക്കുന്നു.
ചട്ടം. ന. ൧, ക്രമം, ന്യായം. ൨, മാതിരി, രീതി. ൩, ഭാഷ. ൪, മരംകൊണ്ടു അരികിടുക. ൫, തിട്ടം. ൬, കല്പന. ൭, വൃത്തി. ൮, മെരുകിന്റെ ആമാശയം. ൯, സമയം. ൧൦, ഒരു മാതിരി വരകോൽ.
ചട്ടംകെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചട്ടം.) സ. ക്രി. ൧, ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു. ൨, പ്രമാണിക്കുന്നു. ൩, ന്യായം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു.
ചട്ടവട്ടം. ന. ൧, ക്രമം. ൨, അവസ്ഥ.
ചട്ടവാൾ. ന. അറപ്പുവാൾ.
ചട്ടി. ന. ഒരു മാതിരി മണ്ണാത്രം.
ചട്ടിക്കലം. ന. ഒരു മാതിരി മണ്ണാത്രം.
ചട്ടിണി. ന. ചമ്മന്തിക്കറി.
ചട്ടിത്തല. ന. ചട്ടിപോലെയുള്ള തല.
ചട്ടിത്തലയൻ. ന. ചട്ടിപോലെ തലയുള്ളവൻ.
ചട്ടിപ്പണം. ന. കലാൽപണം, ചാരായത്തിനുള്ള കരം.
ചട്ടുകപ്രായം. അ. സ്ഥിരമില്ലാത്ത അവസ്ഥ.
ചട്ടുകം. ന. അടുപ്പത്തു വെക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഇളക്കുന്നതിനു ഓടൊ ഇരിമ്പൊ കൊണ്ടുള്ള ഒരു സാധനം.
ചണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.
ചണം. ന. ഒരു തൈ, വക്കു.
ചണക. ന. ചെറുചണം.
ചണകം. ന. ഒരു പയറു, കടല.
ചണനാരു. അല്ലെങ്കിൽ, **ചണനൂൽ.** ന. ചണം ചതെച്ചുണ്ടാക്കുന്ന നാരു.
ചണ്ടി. ന. ൧, വിലക്ഷണം. ൨, പായൽ. ൩, കരിമ്പിൻ ചൂട്ടു. ൪, പതിരു, വയ്ക്കോൽ.
ചണ്ടിത്തരം. ന. ൧, വിലക്ഷണം. ൨, വൃത്തികേടു.
ചണ്ടിത്വം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ചണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. ഏററവും കോപമുള്ള. **ചണ്ഡത.** ഗു. ന. ഏററവും കോപം.
ചണ്ഡ. ന. ൧, കാട്ടുകച്ചോലം. ൨, ഒരു പുല്ലു. ൩, കാട്ടുകിഴങ്ങു. ൪, ദുൎഗ്ഗാഭഗവതി.
ചണ്ഡൻ. ന. ൧, യമൻ. ൨, അസുരൻ.
ചണ്ഡം. ന. ൧, കോപം. ൨, ക്രൂരത. ൩, എളിക്കുതാഴെയുള്ള പ്രദേശം.
ചണ്ഡാതകം. ന. പട്ടുട.
ചണ്ഡാതം. ന. കണവീരം.
ചണ്ഡാംശു. ന. ആദിത്യൻ.
ചണ്ഡാലൻ. ന. പറയൻ, ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയിൽ ശൂദ്രന്നു ജനിച്ചുണ്ടായ പുത്രൻ.
ചണ്ഡാലവല്ലകി. ന. കിന്നരം.
ചണ്ഡാലി. ന. പറച്ചി.
ചണ്ഡാലിക. ന. ൧, കിന്നരം. ൨, പറച്ചി.
ചണ്ഡിക. ന. ൧, ദുൎഗ്ഗ. ൨, കാളി. ൩, പാൎവ്വതി.
ചണ്ഡീ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

ചണ്ഡീശൻ. ന. ശിവൻ.
ചണ്ണ. ന. ഒരു തൈ.
ചണ്ണക്കുവ. ന. ഒരു തൈ.
ചണ്ണപ്പായിൽ. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.
ചണ്ണുന്നു. ണ്ണി. വാൻ. (ചണ്ണ.) സ. ക്രി. അധികം ആഗ്രഹത്തോടെ ഭക്ഷിക്കുന്നു.
ചത. ന. മട്ടം, ഇടി.
ചതകത്തി. ന. വെറിലപാക്കു ചതയ്ക്കുന്ന ഒരായുധം.
ചതക്കുപ്പു. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
ചതച്ചിൽ. ന. ചതവു.
ചതപ്പു. ന. ചതയ്ക്കുക.
ചതയം. ന. ഇരുപത്തുനാലാം നക്ഷത്രം.
ചതയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചത.) അ. ക്രി. പതുങ്ങുന്നു.
ചതവു. ന. ഇടിക്കുമ്പോൾ പറ്റുന്ന അവസ്ഥ.
ചതസ്രം. ന. നാലു.
ചതി. ന. വഞ്ചന, കപടം.
ചതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചതി.) സ. ക്രി. വഞ്ചിക്കുന്നു.
ചതിയൻ. ന. വഞ്ചകൻ.
ചതിര. വി. വിലസഹായമുള്ള.
ചതിവു. ന. വഞ്ചന.
ചതുക്ക. ന. ചതവു.
ചതുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (ചതുക്ക.) സ. ക്രി. ചതയ്ക്കുന്നു.
ചതുർ. വി. (ത്വാരഃ, തസ്രഃ, ത്വാരി.) വി. ന. നാലു.
ചതുരക്കള്ളി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
ചതുരംഗക്കരു. ന. ചതുരംഗം കളിക്കുന്ന കൂട്ടു.
ചതുരംഗഖണ്ഡം. ന. ചതുരംഗം കളിക്കുന്ന വര.
ചതുരംഗപ്പട. ന. ആന കുതിര തേർ കാലാൾ ഇവ നാലും ക്രമിയുള്ള സൈന്യം.
ചതുരംഗപ്പടം. ന. ചതുരംഗഖണ്ഡം വരച്ച കടലാസു.
ചതുരംഗപ്പലക. ന. ചതുരംഗഖണ്ഡം വരച്ച പലക.
ചതുരംഗപ്പോരു. ന. ചതുരംഗക്കളി.
ചതുരംഗബലം. ന. ചതുരംഗസേന.
ചതുരംഗം. ന. ക, യുദ്ധത്തിനുള്ള നാലവയവം, ആന തേർ കുതിര കാലാൾ. ഖ, ഒരു കളി.
ചതുരംഗസേന. ന. ആനയും തേരും കുതിരയും കാലാളും ക്രമിയ ഒരു സൈന്യം.
ചതുരംഗീ. വി. (ഗീ, ഗിണീ, ഗി.) വി. ന. ആന മുതലായ നാലംഗമുള്ള.
ചതുരംഗുലം. ന. ക, കൊന്ന വൃക്ഷം. ഖ, നാലുവിരൽ നീളം.
ചതുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള. ചതുരത. ഗു. ന. സാമർത്ഥ്യം.
ചതുരന്തം. ന. പല്ലക്കു.
ചതുരന്തയാനം. ന. പല്ലക്കു.
ചതുരബ്ദം. ന. നാലുവയസ്സുചെന്ന പശു.
ചതുരം. വി. നാലുവശവും ഒരു പോലെയുള്ള.
ചതുരശ്രം. വി. നാലുകോണുള്ള.
ചതുരാനനൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
ചതുരാശ്രമം. ന. ബ്രഹ്മചാരി ഗൃഹസ്ഥൻ വാനപ്രസ്ഥൻ ഭിക്ഷു ഇവ നാലിനും ക്രമെയുള്ള ഒരു പേർ.
ചതുരുപായം. ന. സാമം ദാനം ഭേദം ദണ്ഡം ഇവ നാലിനുംകൂടിയുള്ള ഒരു പേർ.
ചതുർഗുണം. ന. നാലിനെ നാലിൽ പെരുക്കിയതു.
ചതുർത്ഥ. വി. (ർത്ഥൻ, ർത്ഥാ, ർത്ഥീ, ർത്ഥം.) വി. ന. നാലാമത്തെ.
ചതുർത്ഥി. ന. ക, നാലാമത്തെ പക്കം. ഖ, നാലാമത്തെ വികൃതി.
ചതുർദ്ദന്തം. ന. ഇരുന്നെറ ആന.
ചതുർദ്ദശ. വി. പതിന്നാലു.
ചതുർദ്ദശി. ന. പതിന്നാലാമത്തെ പക്കം.
ചതുർഭദ്രം. ന. സുകൃതം സ്നേഹം സമ്പത്തു, മൊക്ഷം ഇവ നാലിനും ക്രമിയുള്ള ഒരു പേർ.
ചതുർഭുജൻ. ന. വിഷ്ണു.
ചതുർമുഖൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
ചതുർവ്വർഗ്ഗം. ന. സുകൃതം സ്നേഹം സമ്പത്തു മോക്ഷം ഇവ നാലിനും ക്രമിയുള്ള ഒരു പേർ.
ചതുർവ്വർണ്ണം. ന. ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ വൈശ്യൻ ശൂദ്രൻ ഈ നാലുജാതിക്കും ക്രമിയുള്ള ഒരു പേർ.
ചതുർവ്വിധം. വി. നാലു പ്രകാരമുള്ള.
ചതുർവ്വേദം. ന. ഋക് യജസ്സു സാമം അഥർവ്വണം ഈ നാലുവേദങ്ങൾക്കുംകൂടിയുള്ള ഒരു പേർ.
ചതുർഹായണി. ന. നാലുവയസ്സു ചെന്ന പശു.
ചതുശ്ശതം. വി. നാനൂറു.
ചതുശ്ശാലം. ന. നാലുകെട്ടുള്ള ഭവനം.
ചതുഷ്കം. അല്ലെങ്കിൽ, ചതുഷ്ടയം. വി. നാലായുള്ള.
ചതുഷ്കോണം. ന. നാലുകോണു.
ചതുഷ്പഥം. ക, നാല്പാലിമ്മഗം. ഖ, ശ്ലോകം.
ചതുഷ്പദി. ന. ശ്ലോകം.
ചതുഷ്പാത്തു. ന. നാല്പാലിമ്മഗം.
ചതുഷ്പുഷ്പി. ന. അറുപത്തുനാലു.

ചതുഷ്ഷഷ്ടികല. ന. അറുപത്തുനാലുകലാവിദ്യകൾ.
ചതുസ്സമം. ന. ൧, നാലുചതുരം. ൨, ചന്ദനം മുതലായവകൊണ്ടുള്ള കുറിക്കൂട്ടു.
ചതെക്കുന്നു. ചൂ. പ്പാൻ. (ചതെ.) സ. ക്രി. തല്ലുന്നു, തല്ലിപ്പരത്തുന്നു, മർദ്ദിക്കുന്നു.
ചത്വരം. ന. ൧, നടുമുററം. ൨, മെഴുകിയ നിലം.
ചത്വാരിംശൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **ചത്വാരിംശം.** ന. നാല്പതു.
ചന. അ. ഇതു കിം ശബ്ദത്തിന്റെ മുകളിൽ ചേരുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ, ഒരുത്തി ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ അർത്ഥം വരും.
ചന. ന. ൧, കന്നുകാലികളുടെഗർഭേല്പാദനം. ൨, പഴുക്കാറായ സമയം.
ചനച്ചം. ന. ശിഖരംപൊട്ടുന്നതിന്റെ പേർ.
ചനപ്പു. ന. ൧, പഴുക്കാറാകുക. ൨, ശിഖരംപൊട്ടുക.
ചനുചനെ. അ. ചാറലായിട്ടു.
ചനെക്കുന്നു. ചൂ. പ്പാൻ. (ചനെ.) അ. ക്രി. ൧, പഴുക്കാറാകുന്നു. ൨, ശിഖരം പൊട്ടുന്നു.
ചന്ത. ന. ൧, കച്ചവടസ്ഥലം. ൨, വില്ക്കുന്നതിനും കൊള്ളുന്നതിനും ജനങ്ങൾ കൂടുന്ന ദിവസം.
ചന്തക്കാരൻ. ന. ൧, അഴകുള്ളവൻ. ൨, ചന്തയിൽ ഇരുന്നു കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവൻ.
ചന്തനഗരം. ന. കച്ചവടത്തെരുവു.
ചന്തം. ന. ഭംഗി, അഴകു.
ചന്തി. ന. ൧, ആസനം. ൨, പിൻപുറം.
ചന്ത്രക്കാരൻ. ന. മുതൻപിടിച്ചു ചിലവിടുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.
ചന്ത്രപ്പുര. ന. ചന്ത്രക്കാരൻ ഇരുന്നപണം പിരിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ചന്ത്രം. ന. ചന്ത്രക്കാരന്റെ വേല.
ചന്ദനക്കൂട്ടു. ന. കുറിക്കൂട്ടു, അഷ്ടഗന്ധം.
ചന്ദനതൈലം. ന. ചന്ദനത്തിന്റെ എണ്ണ.
ചന്ദനം. ന. ഒരു സുഗന്ധവൃക്ഷം.
ചന്ദനാചലം. ന. മലയംപർവ്വതം.
ചന്ദനാദ്രി. ന. മലയംപർവ്വതം.
ചന്ദ്രകം. ന. ൧, മയിൽപീലിയുടെ കണ്ണു. ൨, പൊൻവണ്ടു.
ചന്ദ്രകാന്തം: ന. ഒരു രത്നം.
ചന്ദ്രകാവി. ന. ചുവന്ന ഉറുമാൽ.
ചന്ദ്രകി. ന. മയിൽക്കോഴി.
ചന്ദ്രകിരണം. ന. നിലാവു.
ചന്ദ്രക്കല. ന. ചന്ദ്രന്റെ പതിനാറിൽ ഒരംശം.
ചന്ദ്രക്കലാധരൻ. ന. ശിവൻ.
ചന്ദ്രഗോലിക. ന. നിലാവു.
ചന്ദ്രഗ്രഹണം. ന. ചന്ദ്രന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരു മറവു.
ചന്ദ്രചൂഡൻ. ന. ശിവൻ.
ചന്ദ്രൻ. ന. ൧, അമ്പിളിയമ്മാമൻ. ൨, കർപ്പൂരം. ൩, സ്വർണ്ണം. ൪, വെള്ളം.
ചന്ദ്രബാല. ന. ഏലം.
ചന്ദ്രഭാഗം. ന. ഒരു നദി.
ചന്ദ്രമസ്സു. ന. ചന്ദ്രൻ.
ചന്ദ്രമൌലി. ന. ശിവൻ.
ചന്ദ്രരശ്മി. ന. നിലാവു.
ചന്ദ്രലേഖ. ന. ഒരു മരുന്നു.
ചന്ദ്രവംശം. ന. സോമകുലം.
ചന്ദ്രവല്ലരി. ന. സോമലത.
ചന്ദ്രശാല. ന. ൧, നിലാമുററം. ൨, നിലാവു.
ചന്ദ്രശേഖരൻ. ന. ശിവൻ.
ചന്ദ്രസംജ്ഞം. ന. പച്ചക്കർപ്പൂരം.
ചന്ദ്രഹാസം. ന. ൧, വാൾ. ൨, രാവണന്റെ വാൾ.
ചന്ദ്രാലോകം. ന. ഒരലങ്കാര ഗ്രന്ഥം.
ചന്ദ്രിക. ന. ൧, നിലാവു. ൨, ഏലം.
ചന്ദ്രികാങ്കണം. ന. നിലാമുററം.
ചന്ദ്രോപലം. ന. ചന്ദ്രകാന്തക്കല്ലു.
ചന്നം. ന. ഒരു പൊൻകഷണം.
ചപല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, ഇളക്കമുള്ള. ൨, വിറെക്കുന്ന. ൩, വേഗമുള്ള. ൪, അല്പനേരത്തേക്കുള്ള.
ചപലത. ഗു. ന. ൧, ഇളക്കം. ൨, ഭയം.
ചപലം. ന. ൧, രസം. ൨, വ്യാകുലം.
ചപല. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, മിന്നൽ. ൩, തിപ്പലി. ൪, വേശ്യ. ൫, നാവു.
ചപേടം. ന. ൧, ഉള്ളങ്കൈ, ൨, അടി.
ചപ്പു. വി. ൧, കൊള്ളരുതാത്ത, ചീത്ത. ൨, സ്വാദില്ലാത്ത.
ചപ്പു. ന. ൧, കരിയില. ൨, അടിച്ചുകൂട്ടു. ൩, ചവെക്ക.
ചപ്പങ്ങം. ന. ചുവന്ന ചായം എടുക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷം.
ചപ്പടാച്ചി. ന. ൧, നേരം പോക്കു. ൨, ഭയവാക്കു.
ചപ്പട്ട. വി. ൧, ചീത്ത. ൨, സ്വാദില്ലാത്ത. ൩, മടിയുള്ള.
ചപ്പൻ. ന. ൧, അയോഗ്യൻ. ൨, മടിയൻ.
ചപ്പൽ. ന. ചവെക്കൽ.
ചപ്പാണി. ന. പൊങ്ങമ്പനി.
ചപ്പില. ന. ഉണക്കില.
ചപ്പുന്നു. പ്പി. വാൻ. (ചപ്പ.) സ. ക്രി. ചവെക്കുന്നു.
ചപ്രത്തലയൻ. ന. പപ്രത്തലയൻ, ഭംഗിയില്ലാത്ത തലമുടിയുള്ളവൻ.

ചമ്പ്രമഞ്ചം. നാ. ചായം പിടിപ്പിച്ച കട്ടിൽ.

ചമത. നാ. ഒരു വൃക്ഷം, ശ്ലാശ.

ചമരുത. നാ. ക, ശക്തി. ഖ, പ്രാപ്തി.

ചമൽത്തൻ. നാ. ക, ശക്തൻ. ഖ, പ്രാപ്തൻ.

ചമയം. നാ. ക, ഉടുപ്പു. ഖ, ഭക്ഷണം, ആഭരണം.

ചമയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചമ.) അ. ക്രി. ക, അലങ്കരിക്കുന്നു. ഖ, ഉടുക്കുന്നു. ങ, ആയിത്തീരുന്നു. ര, ഒരുങ്ങുന്നു. **ചമയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ചമരം. നാ. ഒരു വക മാൻ.

ചമരികം. നാ. ഒരുവക പൂമരം, മന്താരം.

ചമരിക. നാ. ഒരു വക മാൻ.

ചമരിമാൻ. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ചമരീ. നാ. ഒരുവക മാൻ.

ചമല്കാരം. നാ. ക, അത്ഭുതം. ഖ, സാമർത്ഥ്യം.

ചമല്കൃതി. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ചമസി. നാ. ക, ഒരുവക പൂജാപാത്രം, തവി. ഖ, എള്ളുണ്ട. ങ, ദോശ.

ചമൂ. നാ. സേന.

ചമൂരു. നാ. ഒരു വക മാൻ.

ചമൈക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചമൈ.) സ. ക്രി. ക, ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഖ, പാകംചെയ്യുന്നു.

ചമ്പ. നാ. ഇറച്ചി.

ചമ്പ. നാ. ക, ഉണക്കമീൻ. ഖ, ഒരു താളം. ങ, മിന്നൽ. ര, ഒരു പ്രധാന ടിക്ക. ല. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.

ചമ്പകം. നാ. ക, ചെമ്പകവൃക്ഷം. ഖ, ക്രഞ്ചു.

ചമ്പൻ. നാ. മൂക്കാത്ത പാക്കു.

ചമ്പാരിപ്പടം. നാ. ആനയുടെ ചമയക്കോപ്പു.

ചമ്പാവു. അല്ലെങ്കിൽ, **ചെമ്പാൻ.** നാ. ഒരു വക വെളുത്ത നെല്ല.

ചമ്പ്രംപടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (ചമ്പ്രം.) അ. ക്രി. കാലുമടക്കിയിരിക്കുന്നു.

ചമ്പ്രാവള്ളി, നാ. ഒരു വള്ളി.

ചമ്പു. നാ. ഒരു ഗ്രന്ഥം.

ചമ്മട്ടി. നാ. കൊരടാവു.

ചമ്മന്തി. നാ. ചുട്ടരച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കറി.

ചയനം. നാ. ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക.

ചയം. നാ. ക, കൂട്ടം. ഖ, മതിലടി. ങ, വാട. ര, ഭവനം. ല, മൂടി.

ചരകം. നാ. വൈദ്യശാസ്ത്രം വകയിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേർ.

ചരക്കു. നാ. ക, കച്ചവടത്തിനായിട്ടുകൊണ്ടുവന്നു വെച്ചിരിക്കുന്ന പലവിധ പദാർത്ഥങ്ങളും വസ്തുക്കളും. ഖ, വാപ്പു.

ചരക്കുമേനി. നാ. വൻതരം വള്ളം.

ചരട്ട. നാ. നൂലു നാര ഇവ പിരിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതു.

ചരട്ടപമ്പരം. നാ. ഒരുപമ്പരം.

ചരട്ടളി. നാ. കയറു കെട്ടിട്ടുള്ള ചാട്ടുളി.

ചരണതളിർ. നാ. കാല്പവട്ടം.

ചരണതാർ. നാ. കാലിന്റെ പാദം.

ചരണം. നാ. ക, കാല്പാദം. ഖ, ചുവട്ടടി. ങ, സഞ്ചാരം. ര, മഴ്ചാട. ല, ശ്ലോകത്തിന്റെ ഒരു പാദം.

ചരണായുധം. നാ. പൂവൻകോഴി.

ചരതം. നാ. ക, സൂക്ഷ്മം. ഖ, സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക.

ചരതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചരതി.) സ. ക്രി. സൂക്ഷിക്കുന്നു, സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു.

ചരൻ. നാ. ഒറ്റുകാരൻ.

ചരമകാലം. നാ. ക, അവസാനകാലം. ഖ, സന്ധ്യ.

ചരമഗിരി. നാ. അസ്തമനപർവ്വതം.

ചരമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. നാ. ക, പിമ്പുള്ള, ഒടുക്കമുള്ള. ഖ, പടിഞ്ഞാറുള്ള.

ചരമം. നാ. അസ്തമനശോഭ.

ചരമക്ഷ്മാഭൃത്തു. നാ. അസ്തമനപർവ്വതം.

ചര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. നാ. ക, നടക്കുന്ന. ഖ, ഇളകുന്ന.

ചരം. നാ. ളഗം.

ചരയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചര.) അ. ക്രി. ക, അയയുന്നു. ഖ, കുറയുന്നു.

ചരരാശി. നാ. മേടം കർക്കടകം തുലാം മകരം ഈ രാശികൾക്കും ക്രമത്തിൽ ഓരോരോ നാളുരാശികൾക്കുള്ള ഒരു പേർ.

ചരൽ. നാ. ഉരുണ്ട ചെറിയ കല്ല.

ചരവു. നാ. ക, അയച്ചിൽ, അയവു. ഖ, ഒഴിവു. ങ, കുറവു.

ചരളം. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.

ചരാകം. നാ. ചട്ടി.

ചരാചരങ്ങൾ. നാ. മനുഷ്യാദികളും വൃക്ഷാദികളും.

ചരാതം. നാ. താഴ്പറയുന്ന അർത്ഥം.

ചരാവം. നാ. ക, ചട്ടി. ഖ, ഇടഞ്ഞിൽ വിളക്കു.

ചരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചരി.) അ. ക്രി. ഇളകുന്നു, നടക്കുന്നു. സ. ക്രി. ക, ഒരു വശം പൊക്കുകയും മറെറ വശം താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ചരിച്ചുവെക്കുന്നു. ഖ, വെള്ളമയ വസ്തുക്കൾ ഒന്നിൽ നിന്നു മറെറാന്നിലേക്കു ആക്കുന്നു.

ചരിച്ചിൽ. നാ. ഒരു വശം പൊക്കി മറെറ വശം താത്തുവെക്കുക.

ചരിതം. നാ. ക, നിശ്ചയിച്ച ചട്ടം. ഖ, നല്ല നടപ്പു. ങ, കഥ, കെട്ടുകഥ.

ചരിത്രം. നാ. ക, കഥ. ഖ, കല്പനച്ചട്ടം. ങ, നല്ലനടപ്പു. ര, നന്നായിട്ടൊ ചീത്തയായിട്ടൊ ഉള്ള ലക്ഷണം.

ചരിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (ചരി.) അ. ക്രി. ക, ഒരു വശത്തേക്കു ആകുന്നു. ഉ, കിടക്കുന്നു. ന, ഒരു വശത്തു കിടക്കുന്നു. ര, ആന ചാകുന്നതിനും പറയും.

ചരിവു. ന. ക, ഇറക്കം. ഉ, ചരിച്ചിൽ, ചൊവ്വല്ലായ്മ. ന, കിടക്കുക. ര, ഒരു വശത്തു കിടക്കുക.

ചരു. ന. ഹോമത്തിനായിട്ട വെക്കുന്ന ചോറു.

ചർച്ച. ന. ക, വിചാരം. ഉ, സുഗന്ധലേപനം. ന, വിവാദം,

ചർച്ചരി. ന. ക, ഉത്സവം. ഉ, ഒരു വക പാട്ടു. ന. കൈത്താളം. ര, ചുരുണ്ട തല ഉ, ലോക്ഷ ശബ്ദം.

ചർച്ചിക. ന. ഒച്ച.

ചർച്ചിക്യം. ന. സുഗന്ധലേപനം.

ചർച്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചന്ദനം, പൂശപ്പെട്ട.

ചർമ്മകഷ. ന. ഒരു തൈ.

ചർമ്മഭണ്ഡം. ന. ചമ്മട്ടി.

ചർമ്മപത്രം. ന. നരിച്ചീർ.

ചർമ്മപ്രഭേദിക. ന. തോലുളി.

ചർമ്മപ്രസേവിക. ന. ഉലത്തുരുത്തി.

ചർമ്മഭേദിക. ന. തോലുളി.

ചർമ്മം. ന. തോൽ.

ചർമ്മയഷ്ടി. ന. ചമ്മട്ടി.

ചർമ്മലത. ന. ഒരു തൈ.

ചർമ്മസംഭവ. ന. ഏലം.

ചർമ്മി. വി. (ന്മീ, ന്മിനീ, ന്മി.) വി. ന. തൊലിയുള്ള.

ചർമ്മി. ന. ക, പരിചക്കാരൻ. ഉ, പൃതനാകം. ന, എഴുത്തുന്നതിന ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു മരത്തിന്റെ തൊലി.

ചർയ്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ ര്യം.) വി. ന. ചരിക്കേണ്ടുന്ന.

ചർയ്യ. ന. ക, നടപ്പു. ഉ, ആചരിക്ക.

ചർവ്വണം. ന. ചവെപ്പു.

ചർവ്വിക്കുന്നു. ച്ചു പ്പാൻ. (ചർവ്വി.) സ. ക്രി. ചവെക്കുന്നു, തിന്നുന്നു.

ചർവ്വിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചവെക്കപ്പെട്ട.

ചലട. ന. ഒരു വലിയ മുറം, അരിപ്പ.

ചലത്ത. വി. ഇളക്കമുള്ള.

ചലൻ. വി. (ലൻ, ലന്തി, ലൽ.) വി. ന. ഇളക്കമുള്ള.

ചലദന്നം. ന. ഇളകുന്ന പല്ല.

ചലദലം. ന. അരയാൽ വൃക്ഷം.

ചലനം. ന. ക, ഇളക്കം. ഉ, ഉഴല്ച, ന, വിറയൽ. ര, കാൽ.

ചല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം) വി. ന. ഇളക്കമുള്ള.

ചലം. ന. ക, ദ്രവ്യ, ദ്രവ്യിച്ചുരകതം. ഉ, ഇളക്കം.

ചലവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചലവി.) അ. ക്രി. പഴുക്കുന്നു, ചലംവെക്കുന്നു.

ചലാചല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി.ന. ഇളക്കമുള്ള.

ചലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചലി) അ. ക്രി. ക, ഇളകുന്നു. ഉ, സഞ്ചരിക്കുന്നു.

ചലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഇളക്കപ്പെട്ട, ഇളകിയ. ഉ, സഞ്ചരിച്ച.

ചലിപ്പു. ന. ക, ക്ഷീണത. ഉ, അലട്ടു. ന, അരുചി. ര, ഇളക്കം.

ചലിപ്പൻ. ന. പല്ലുക ചുമക്കുന്നവൻ, പോണ്ടൻ.

ചലിപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചലിപ്പി.) സ. ക്രി. ക, അരിപ്പിക്കുന്നു. ഉ, അലട്ടുന്നു. ന, ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നു. ര, അരുചി പ്പെടുത്തുന്നു ഉ, ഇളക്കുന്നു.

ചല്ല. വി. ചീത്ത, ഉപകാരമില്ലാത്ത.

ചല്ലട. ന. മുറം, അരിപ്പ.

ചല്ലടം. ന. ഒരു മാതിരി അരച്ചട്ട.

ചല്ലരിപ്പറ. ന. ഒരു മാതിരി വാദ്യം, ഒരു വക ചെണ്ട.

ചല്ലാവു. ന. നേരിയ ശീല.

ചല്ലി. ന. ക, വെള്ളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി പുല്ല. ഉ, ചെമ്പുകാശു. ന, മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ. ര, അല്പൻ.

ചവട്ട. ന. ഒരു കീഴ്ജനക്ക.

ചവടി. ന. കഴത്തെൽ ഇട്ടുന്ന ഒരു മാതിരി ആഭരണം.

ചവണ. ന. കൊടിൽ, ഇറുക്കുകോൽ.

ചവതീ. ന. ക്ഷയരോഗം.

ചവക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ചവർ.) അ. ക്രി. കമക്കുന്നു.

ചവപ്പു. ന. കമപ്പു.

ചവല. ന. ക, വെറുംധാന്യം. ഉ, പൊള്ള. ന, ലോഹാഭികളിൽ വരുന്നപൊട്ട. ര, നേമ്മ, മെലിച്ചിൽ.

ചവല്ക്കാരം. ന. കാരം വകയിൽ ഒന്നു.

ചവളക്കാരൻ. ന. ക, വെല്ക്കാരൻ. ഉ, നായരിൽ ഒരു താണ ജാതിക്കാരൻ. ന, മുക്കോൻ.

ചവളം. ന. ക, ഒരു മാതിരിക്കുന്തം. ഉ, ക്ഷൌരം.

ചവളി. ന. തുണി കച്ച ചേല മുതലായ ചരക്കുകൾ.

ചവളിച്ചരക്കു. ന. ശീല കച്ച ചേല മുതലായ സാധനങ്ങൾ,

ചവളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ചവൾ.) അ. ക്രി. അഴുക്കാകുന്നു.

ചവൾപ്പു. ന. അഴുക്കാകുക.

ചവറു. ന. ക, വളം. ഉ, കൂപ്പ.

ചവറൻ. ന. ഹീനൻ, അയോഗ്യൻ, ഭോഷ്കൻ.

ചവററില. ന. ഉണങ്ങിയ ഇല.
ചവിക. ന. ൧, കാട്ടുമുളകുകൊടി. ൨, കാട്ടുതിപ്പലി.
ചവികം. ന. ൧, കാട്ടുമുളകുകൊടി. ൨, കാട്ടുതിപ്പലി.
ചവിട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, **ചവുട്ടു.** ന. ൧, കാൽ വെക്കുക. ൨, തൊഴി. ൩, ഉതെപ്പു. ൪, ചവിട്ടുചിരട്ട. ൫, നൃത്തംചെയ്ക. ൬, ചവുട്ടിത്തിരുമ്മുക. ൭, കന്നുകാലി പക്ഷികൾ ഇവയുടെ സംയോഗം. ൮, ചുവടിന്റെ പതിച്ചിൽ. ൯, കീഴ്വഴക്കം. ൧൦, ചക്രംതിരിക്ക. ൧൧, ധാന്യംമെതിക്കുക. ൧൨, മണ്ണൊ ചെളിയൊ ചവിട്ടി മയം വരുത്തുക. ൧൩, നിന്ദ.
ചവിട്ടി. ന. കണ്ടത്തിൽ മണ്ണുനിരത്തുന്നതിന്നു മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കരു.
ചവിട്ടുകല്ലു. ന. നടക്കല്ലു.
ചവിട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചവിട്ട.) അ. ക്രി. അടിവെക്കുന്നു, നടക്കുന്നു. സ. ക്രി. ൧, ചവിട്ടിക്കളയുന്നു. ൨, തൊഴിക്കുന്നു. ൩, മയംവരുത്തുന്നു. ൪, നശിപ്പിക്കുന്നു. ൫, മറെക്കുന്നു.
ചവിട്ടുപടി. ന. വള്ളത്തിന്റെ അററത്തുനിന്നു ഊന്നുന്നപടി, കാൽവെക്കുന്ന മരക്കഷണം, ചവിട്ടിക്കേറുന്നപടി.
ചവിണ. ന. ൧, ഇറുക്കുകോൽ. ൨, ചെറുകൊടിൽ. ൩, തിരിതെളിക്കുന്ന കത്രിക.
ചവുക്കു. ന. ചമ്മട്ടി.
ചവുക്ക. ന. ചുങ്കസ്ഥലം.
ചവുക്കാളം. ന. ഒരുമാതിരി വരയുള്ളപുതപ്പു.
ചവുക്കിളി. ന. കാതിൽ ഇടുന്ന ഒരു മാതിരി ആഭരണം.
ചവുക്കദാരൻ. ന. ചവുക്ക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പ്രമാണി.
ചവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചവെ) സ. ക്രി. ചപ്പുന്നു, വായിലിട്ടു കടിക്കുന്നു.
ചവെപ്പു. ന. ചപ്പുക, വായിലിട്ടു നുറുങ്ങെച്ചവെക്കുക.
ചവ്യം. ന. ൧, കാട്ടുതിപ്പലി. ൨, കാട്ടുമുളകു.
ചവ്വു. ന. നൈവല.
ചഷകം. ന. പാനപാത്രം, ഒഴിച്ചുകുടിക്കുന്നതിനുള്ള പാത്രം.
ചഷാലം. ന. ൧, യൂപത്തിന്മേലെവള. ൨, യൂപത്തിൻചുവട്ടിലെ ഇരിമ്പുവള.
ചളി. ന. ചേർ.
ചളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചളി.) അ. ക്രി. ബുദ്ധിമടിക്കുന്നു, ലജ്ജിക്കുന്നു, കുണ്ഠിതം ഭാവിക്കുന്നു.
ചളിപ്പു. ന. ബുദ്ധിമടിപ്പു.
ചളിപ്പതം. വി. ചളിപോലെയുള്ള.
ചളുക്കം. ന. ചതുക്കം.
ചളുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ചളുങ്ങ.) അ. ക്രി. ചതുങ്ങുന്നു. **ചളുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ചളുപിളെ. അ. ചളിയിൽ നടന്നാലത്തെ അവസ്ഥ.
ചളുമ്പു. വി. മൂക്കാത്ത അടെക്കാ, ചമ്പൻ.
ചള്ള. ന. ചളി.
ചള്ളു. വി. ൧, പ്രയാസമുള്ള. ൨, വെറുപ്പുള്ള. ൩, ചീത്ത. ൪, മൂക്കാത്ത.
ചക്ഷുശ്രവസ്സു. ന. പാമ്പു.
ചക്ഷുഷ്യ. വി. (ഷ്യൻ, ഷ്യാ, ഷ്യം.) വി. ന. കണ്ണിനുകൊള്ളാകുന്ന.
ചക്ഷുഷ്യം. ന. നീലക്കല്ലു, അഞ്ജനക്കല്ലു.
ചക്ഷുസ്സു. ന. കണ്ണു.
ചറുചറെ. അ. ഇററിററു.

ചാ.

ചാക്കുന്നു. ത്തു. വാൻ. (ചാക.) അ. ക്രി. മരിക്കുന്നു.
ചാക്കു. ന. ൧, മരണം. ൨, ഒരു മാതിരി ശീല. ൩, ചേളാകു.
ചാക്കാല. ന. ചാവുപുല.
ചാക്കിയാരു. ന. ബ്രാഹ്മണർക്കു അല്പമായിട്ടുള്ള ജാതിക്കുറവു വന്നാൽ തള്ളപ്പെടുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ, നാട്യക്കാരൻ.
ചാക്കുശീല. ന. ഒരുവകകട്ടിയുള്ളശീല.
ചാക്രി. ന. തൊഴിൽ.
ചാക്രിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന ചക്രസംബന്ധമുള്ള.
ചാക്രികൻ. ന. ൧, ചക്കുകാരൻ. ൨, മണിയടിക്കുന്നവൻ.
ചാംഗേരി. ന. പുളിയാറില.
ചാച്ചിൽ. ന. ചെരിച്ചിൽ, ചായ്വു.
ചാഞ്ചാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ചാഞ്ചാട.) അ. ക്രി. തെന്നിത്തെറിച്ചുനടക്കുന്നു.
ചാഞ്ചാട്ടം. ന. തെന്നൽ.
ചാടു. ന. ചുമട്ടുവണ്ടി.
ചാടകേരം. ന. ഊർക്കുരികിൽപക്ഷി.
ചാടൻ. ന. വഞ്ചകൻ, കള്ളന്ത്രാണമുള്ളവൻ.
ചാടു. ന. ഇഷ്ടവാക്കു.
ചാടുകാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ഇഷ്ടമായിട്ടു നല്ല വാക്കു പറയുന്ന.
ചാടുകാരം. ന. പൊന്മണിയും മുത്തും കൂട്ടിക്കോർത്തമാല.
ചാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ചാട.) അ. ക്രി. ൧, കുതിക്കുന്നു, തുള്ളുന്നു, ആടുന്നു. ൨,

പായുന്നു. ൩, ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. ൪, അകപ്പെടുന്നു, വീഴുന്നു.

ചാടുപടു. ന. ഫലിതക്കാരൻ, പുറാട്ടുകാരൻ, കളിപറയുന്നവൻ.

ചാട്ടു. ന. ൧, ദുഷ്ടത. ൨, എറിക. ൩, ചാട്ടം.

ചാട്ട. ന. ചമ്മട്ടി.

ചാട്ടം. ന. ൧, കുതിപ്പു, തുള്ളൽ. ൨, പാച്ചിൽ. ൩, ഒഴിച്ചിൽ. ൪, തെററിപ്പോക. ൫, കോപം.

ചാട്ടുകുന്തം. ന. വേൽ, കുന്തം.

ചാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചാട്ട.) സ. ക്രി. കുന്തം എറിയുന്നു.

ചാട്ടുമാട്ടു. ന. വഞ്ചന, തർക്കം.

ചാട്ടുവില്ലു. ന. കുന്തംചാണ്ടുന്നതിനുള്ള വില്ലു.

ചാട്ടുളി. ന. ചാണ്ടുന്ന ഉളി.

ചാണ. ന. ൧, മൂർച്ചകൂട്ടുന്ന കല്ലു. ൨, തേപ്പുകല്ലു. ൩, ചന്ദനവുംമററും അരെക്കുന്നതിനുള്ള കല്ലു.

ചാണകം. ന. കന്നുകാലികളുടെ മലം.

ചാണകവരളി. ന. ചാണകംപരത്തി ഉണങ്ങിയതു, ഉണക്കുചാണകം.

ചാണക്കല്ലു. ന. ൧, ചന്ദനവുംമററും അരെക്കുന്ന കല്ലു. ൨, മൂർച്ചകൂട്ടുന്ന കല്ലു.

ചാണക്കൊല്ലൻ. ന. കടച്ചിക്കൊല്ലൻ.

ചാണക്യൻ. ന. ൧, വാത്സ്യായനന്റെ ഒരു പേർ. ൨, മഹാബുദ്ധിമാനായിരുന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ, വിഷ്ണുഗുപ്തൻ.

ചാണക്യസൂത്രം. ന. ചാണക്യൻ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു പുസ്തകം.

ചാൺ. ന. പെരുവിരലും, ചുണ്ടോന്നി വിരലും കൂട്ടി അളന്ന ഒരളവു.

ചാണ്ഡാലിക. ന. ൧, കിന്നരം. ൨, ദുർഗ്ഗ. ൩, ചണ്ഡാളസ്ത്രീ.

ചാതകം. ന. ഒരു പക്ഷി, വേഴാമ്പൽ.

ചാതിക്കാരം. ന. തടസ്ഥം, യോജിപ്പിപ്പാനായിട്ടുള്ള വേല.

ചാതുരി. ന. നിപുണത, സാമർത്ഥ്യം.

ചാതുരികൻ. ന. തേരാളി.

ചാതുർജ്ജാതം. ന. ഏലത്തരി ഇലവങ്ങത്തൊലി പച്ചില നാഗപ്പൂ. ഇവ നാലിനും കൂടെയുള്ള ഒരു പേർ.

ചാതുർത്ഥികം. അല്ലെങ്കിൽ, **ചാതുർത്ഥ്യം.** ന. ഒരു മാതിരി പനി.

ചാതുർമ്മാസ്യം. ന. മലയാളസന്യാസിമാർ ആണ്ടുതോറും നാലു മാസം ആചരിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം.

ചാതുർയ്യ. വി. (ർയ്യൻ, ർയ്യാ, ർയ്യം.) വി. ന. വാക്സാമർത്ഥ്യമുള്ള.

ചാതുർയ്യം. ന. ൧, സാമർത്ഥ്യം. വാചാലത. ൨, വിദഗ്ധത.

ചാതുർവ്വണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. ബ്രഹ്മ ക്ഷത്ര്യ വൈശ്യ ശൂദ്രംരം നാലുജാതിക്കാരെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള.

ചാത്തൻ. ന. ഒരു സേവാമൂർത്തി, കുട്ടിച്ചാത്തൻ.

ചാത്തം. ന. മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി കഴിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം.

ചാന്തു. ന. ൧, ചുണ്ണാമ്പു. ൨, ചിലമരത്തിന്റെ എണ്ണ.

ചാന്താട്ടം. ന. ചാന്തുതേക്കുക, ചുണ്ണാമ്പു പുരട്ടുക.

ചാന്ദ്രകം. ന. തേൻ.

ചാന്ദ്രമാനം. ന. ചന്ദ്രന്റെ ഗതികൊണ്ടുള്ള ഒരു കണക്കു.

ചാന്ദ്രമാസം. ന. ചന്ദ്രഗതികൊണ്ടുവരുന്ന മാസം.

ചാന്ദ്ര. വി. (ന്ദ്രൻ. ന്ദ്രീ, ന്ദ്രം.) വി. ന. ചന്ദ്രനെ സംബന്ധിച്ച.

ചാന്ദ്രം. ന. ചന്ദ്രസംബന്ധമായ മാസം.

ചാന്ദ്രായണം. ന. ചന്ദ്രന്റെ ക്ഷയവൃദ്ധിപോലെ ഓരോ ദിവസം ഓരോ ഉരുള കുറച്ചും കൂട്ടിയും ഉണ്ണുന്ന ഒരു വ്രതം.

ചാന്ദ്രി. ന. ബുധൻ.

ചാന്നാട്ടി. ന. ചാന്നാന്റെ സ്ത്രീ.

ചാന്നാൻ. ന. കരിമ്പന ചെത്തുന്ന ഒരു താണ ജാതിക്കാരൻ.

ചാപം. ന. ൧, വില്ലു. ൨, ധനുരാശി.

ചാപലം. അല്ലെങ്കിൽ, **ചാപല്യം.** ന. ഇളക്കം.

ചാപ്പ. ന. ൧, തോക്കിന്റെ കൊത്തി. ൨, അടയാളം.

ചാമ. ന. ഒരു വക ധാന്യം.

ചാമരം. ന. ൧, ചമരിമൃഗത്തിന്റെ വാൽ. ൨, വെഞ്ചാമര.

ചാമർത്തം. ന. സമാവർത്തനം എന്നുള്ള കർമ്മം.

ചാമീകരം. ന. പൊൻ.

ചാമുണ്ഡ. ന. കാളി, ദുർഗ്ഗ.

ചാമുണ്ഡി. ന. ദുർഗ്ഗ, കാളി.

ചാമ്പ. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.

ചാമ്പൽ. ന. ൧, ചാരം, ഭസ്മം. ൨, കണ്ണിന്റെ അടെപ്പു, പൂക്കൾ കൂമ്പുക.

ചാമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (ചാമ്പ.) അ. ക്രി. ൧, കണ്ണു അല്പം അടയുന്നു, മയങ്ങുന്നു. ൨, കൂമ്പുന്നു.

ചാമ്പേയം. ന. ൧, ചെമ്പകം. ൨, നാഗപ്പൂമരം.

ചായു. ന. തേയില.

ചായക്കാരൻ. ന. ൧, ചായംപിടിപ്പിക്കുന്നവൻ. ൨, അലക്കുകാരൻ.

ചായപ്പുടവ. ന. ചായം കേററിയ വസ്ത്രം.
ചായം. ന. നിറം, വൎണ്ണം.
ചായമാനം. ന. ഊന്നു, ഉത.
ചായൽ. ന. ൧, നിറം. ൨, സാദൃശ്യം. ൩, നിഴൽ, ഛായ. ൪, പള്ള, പാൎശ്വം.
ചായിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചായി.) സ. ക്രി. ൧, വഴക്കുന്നു, വളെക്കുന്നു. ൨, ഒരു പക്ഷത്തിൽ ചേരുന്നു.
ചായിപ്പു. ന. പുരയോടുകൂടി ചായിച്ചു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന മുറി, ഒരു ഭാഗത്തോട്ടുള്ള ചരിവു.
ചായില്യം. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, ഒരു മാതിരി ചുവപ്പു ചായം.
ചായിവു. ന. ൧, വളവു, കുനിച്ചിൽ. ൨, ഇറക്കം. ൩, ചെരിച്ചിൽ.
ചായുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചായ.) അ. ക്രി. ൧, ചെരിയുന്നു. ൨, വൃക്ഷവുംമററും വീഴുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.
ചാരകൻ. ന. ൧, കുതിരക്കാരൻ. ൨, കൂട്ടുകാരൻ.
ചാരചക്ഷുസ്സു. ന. ഗ്രഢപുരുഷന്മാരെ കൊണ്ടു ദൂരത്തുള്ള വൎത്തമാനങ്ങളെ കാണുന്നവൻ.
ചാരടി. ന. ഓരിലത്താമര.
ചാരണ. ന. തഴുതാമ.
ചാരണൻ. ന. ൧, നാട്യക്കാരൻ. ൨, ദേവഗായകൻ.
ചാരത്തു. അ. സമീപത്തു.
ചാരൻ. ന. ദൂതൻ, വേഷംമാറിനടന്നു വൎത്തമാനങ്ങൾ അറിയുന്നവൻ.
ചാരം. ന. ഗമനം, സഞ്ചാരം. (മ.) ഭസ്മം.
ചാരൽ. ന. ൧, മറെറാന്നേൽ തൊട്ടു ഇരിക്കയൊ, വെക്കയൊ. ൨, ചായിവു. ൩, ആഗ്രഹം.
ചാരവായു. ന. പടിഞ്ഞാറൻകാററു.
ചാരവെ. അ. അടുത്തു.
ചാരഴി. ന. ചാരിഇരിപ്പാനുള്ള അഴി.
ചാരായക്കട. ന. ചാരായം വില്ക്കുന്ന സ്ഥലം.
ചാരായക്കുത്തുമതി. ന. ചാരായക്കുത്തത.
ചാരായം. ന. കള്ളുവാററി എടുത്തതു, താകരം.
ചാരിത്രദൂഷണം. ന. മൎയ്യാദഭംഗം, പാതിവ്രത്യഹാനി.
ചാരിത്രഭംഗം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ചാരിത്രശീല. ന. മൎയ്യാദക്കാരി.
ചാരിത്രശുദ്ധി. ന. ശുദ്ധമുള്ള ആചാരം.
ചാരിത്രം. ന. പാതിവ്രത്യം, മൎയ്യാദ, ആചാരം.
ചാരിയാവു. ന. ചുവന്ന രോമം കൊണ്ടുള്ള പുതെപ്പു.
ചാരു. വി. (രു, ൎവ്വീ, രു.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള. **ചാരുത്വം, ചാരുത.** ഗു. ന. ഭംഗി.
ചാരുന്നു. രി. വാൻ. (ചാര.) അ. ക്രി. ൧, ചാരിഇരിക്കുന്നു. ൨, ഒരു വസ്തു മറെറാന്നിന്മേൽ ചേൎത്തു നിറുത്തുന്നു. ൩, ആശ്രയിക്കുന്നു. ൪, ഒരു പക്ഷത്തിൽ കൂടുന്നു. ൫, കതകടയുന്നു. സ. ക്രി. ൧, കതകടെക്കുന്നു. ൨, ഏല്പിക്കുന്നു.
ചാരുപടി. ന. ചാരി ഇരിക്കുന്ന പലക.
ചാരുഫല. ന. മുന്തിരിങ്ങാ.
ചാരുമരം. ന. ഊന്നു, താങ്ങു.
ചാരുമാനം. ന. മറെറാരുത്തൻെറ പേരുവെച്ചു എഴുതിവാങ്ങിക്കുന്ന എഴുത്തു.
ചാരുശില. ന. രത്നം.
ചാരുശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. നല്ല ശീലമുള്ള.
ചാരുസ്മിതം. ന. പുഞ്ചിരി.
ചാൎ. ന. ൧, ബഹുമാനത്തിനു വേണ്ടി നായന്മാരുടെ പേരുകൾക്കു പിൻപു വെക്കുന്ന ഒരു വാക്കു. ൨, മരുന്നുകളും മററും പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന വെള്ളം.
ചാൎച്ച. ന. സംബന്ധം, ഉടപ്പം.
ചാൎത്തു. ന. ൧, എഴുത്തു. ൨, ആധാരം. ൩, വൎയ്യോല. ൪, പട്ടോല. ൫, ബിംബങ്ങളിൽ ചന്ദനം വസ്ത്രം ആഭരണം ഇവകൊണ്ടു അലങ്കരിക്ക. ൬, നാല്ക്കാലികളുടെ നെററിമേലുള്ള ചാൎത്തു. ൭, മരക്കഷണങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ചേൎപ്പു.
ചാൎത്തൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ചാൎത്തുന്നു. ൎത്തി. വാൻ. (ചാൎത്ത.) സ. ക്രി. ൧, എഴുതുന്നു. ൨, അലങ്കരിക്കുന്നു. ൩, ചേൎക്കുന്നു.
ചാൎത്തുപടി. ന. പേൎവഴി എഴുതിയ കണക്കു.
ചാൎത്തുമുറി. ന. നിലംപുരയിടങ്ങളുടെ ആധാരം.
ചാൎന്ന. വി. സംബന്ധമുള്ള, ഉടപ്പമുള്ള.
ചാൎമ്മണം. ന. പരിചക്കൂട്ടം.
ചാൎമ്മിണം. ന. പരിചക്കാരുടെ കൂട്ടം.
ചാൎവ്വാകൻ. ന. ദൈവമില്ലെന്നുംമററും തൎക്കിക്കുന്ന ഒരു മതക്കാരൻ.
ചാൎവ്വാകം. ന. ചാൎവ്വാകമതം, വേദവിരുദ്ധമായ മതങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ചാലനം. ന. ചല്ലട.
ചാലനീ. ന. ചല്ലട.
ചാലവെ. അ. നല്ലവണ്ണം.

ചാലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചാലി.) സ. ക്രി. അലിക്കുന്നു, യോജിപ്പിക്കുന്നു.
ചാലിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചാൽ.) സ. ക്രി. ൧, ഉഴവുചാൽചെയ്യുന്നു. ൨, വയലുകളിൽ ചെറിയ തോടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.
ചാലിയത്തി. ന. ചാലിയന്റെ സ്ത്രീ.
ചാലിയൻ. ന. നൂൽച്ചെട്ടി, നൈത്തുകാരൻ.
ചാലിയപ്പരിച. ന. ചുവന്ന പരിച.
ചാലിയപ്പരിഷ. ന. നൂൽച്ചെട്ടിയുടെ വംശം.
ചാലിയം. ന. ചായില്യം, ചുവന്ന ചായം.
ചാലെ. അ. നല്ലവണ്ണം.
ചാലേകവാതിൽ. ന. കിളിവാതിൽ.
ചാലു. ന. ൧, ഉഴപ്പൊളി. ൨, തോടു. ൩, തുറമുഖം. ൪, തവണ, സമയം.
ചാല്പണി. ന. ൧, കണ്ടത്തിൽ ഉഴവുചാൽചെയ്ക. ൨, വെള്ളംഒഴുകുവാൻ തക്കവണ്ണം തോടുണ്ടാക്കുക.
ചാല്യം. ന. ചായില്യം.
ചാവു. ന. മരണം.
ചാവടി. ന. ൧, കാററുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും മററുമായിട്ടുള്ള ചെറിയ ഭവനം, ചവുക്ക. ൨, ഒരുകച്ചേരി. ൩, ചുങ്കസ്ഥലം. ൪, കുതിരലായം.
ചാവട്ട. ന. ചാരുതലയിണ.
ചാവൽ. ന. ൧, പൂവൻകോഴി. ൨, പക്ഷികളിൽ ആൺ.
ചാവുകുടി. ന. ശൂന്യം വന്നിരിക്കുന്ന വംശം.
ചാവുപിള്ള. ന. പ്രസവിക്കുമ്പോൾ ജീവനില്ലാത്ത കുഞ്ഞു.
ചാവുപുല. ന. സംബന്ധക്കാരൻ മരിച്ചാലുള്ള അശുദ്ധി.
ചാവുററ. വി. മരണത്തിനു ഭയം കൂടാതെ യുദ്ധത്തിന്നു ചെല്ലുന്ന.
ചാവുററവൻ. ന. മരണത്തിന്നു ഭയം കൂടാതെ യുദ്ധത്തിന്നു ചെല്ലുന്നവൻ.
ചാവേറു. അ. മരണത്തിന്നു ഭയം കൂടാതെ യുദ്ധത്തിന്നു ചെല്ലുക.
ചാവേറുന്നു. റി. വാൻ. (ചാവേറ.) സ. ക്രി. മരണത്തിന്നു ഭയംകൂടാതെ യുദ്ധത്തിന്നു ചെല്ലുന്നു.
ചാവേററുവിരുത്തി. ന. യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവന്റെ വീട്ടുകാർക്കു വേണ്ടി സർക്കാരിൽനിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിലമൊ പുരയിടമൊ.
ചാവോല. ന. ചത്തവിവരം എഴുതിയ ഓല.
ചാഷം. ന. ഒരു പക്ഷി.
ചാള. ന. ൧, കടൽമീൻ. ൨, കുടിൽ. ൩, കാവൽപുര.
ചാളിക. ന. പണസ്സഞ്ചി.
ചാക്ഷുഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. ന. പ്രത്യക്ഷമായുള്ള.
ചാക്ഷുഷിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ചാഴി. ന. നെല്ലു നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വക പറക്കുന്ന പ്രാണി.
ചാഴിക്കോൽ. ന. ചാഴിയെ ഓടിക്കുന്നതിനു ഔഷധം തേച്ച ഒരു മരത്തിന്റെ കൊമ്പു.
ചാറു. ന. ൧, പച്ചമരുന്നുകളും മററും ഇടിച്ചുപിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന നീരു. ൨, നല്ലമുളകും പുളിയും കലക്കി കായവും കൂട്ടി തിളപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.
ചാറ. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ മണ്ണാത്രം.
ചാറൽ. ന. ചനുചനെ പെയ്യുന്ന മഴ.
ചാറുന്നു. റി. വാൻ. (ചാറ.) അ. ക്രി. ചനുചനെ മഴ പെയ്യുന്നു.
ചാററു. ന. ൧, ഉച്ചത്തിൽ പറക. ൨, കണിയാൻ മുതലായ ചില മന്ത്രവാദികൾ തങ്ങളുടെ മൂർത്തികളെ വിളിച്ചു പാടുക.
ചാററുന്നു. ററി. വാൻ. (ചാററ.) സ. ക്രി. ൧, ഉച്ചത്തിൽ പറയുന്നു. ൨, മൂർത്തികളെ വിളിച്ചു പാടുന്നു.

ചി.

ചികയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചിക.) സ. ക്രി. അല്പമായിട്ടു മണ്ണു മാന്തുന്നു.
ചികിത്സ. ന. രോഗത്തെ മാററുവാനുള്ള പ്രവൃത്തി, വൈദ്യം.
ചികിത്സകൻ. ന. വൈദ്യക്കാരൻ.
ചികിത്സാക്രമം. ന. ൧, വൈദ്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മുറ. ൨, ഒരു വൈദ്യഗ്രന്ഥം.
ചികിത്സിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചികിത്സ.) സ. ക്രി. വൈദ്യം ചെയ്യുന്നു.
ചികീർഷ. ന. ചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹം.
ചികുരം. ന. തലമുടി.
ചിക്രോഡം. ന. അണ്ണാൻ.
ചിക്കു. ന. ൧ ധാന്യം ഉണങ്ങുന്നതിന്നു വേണ്ടി വെയിലത്തു നിരത്തുക. ൨, തലമുടി ചീകുക.
ചിക്കണം. വി. മെഴുകുപതമായ.
ചിക്കസം. ന. യവംപൊടിച്ചതു.
ചിക്കനെ. അ. വേഗത്തിൽ.
ചിക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (ചിക്ക.) സ. ക്രി. ൧, ഉണങ്ങുന്നതിനായിട്ടു ധാന്യം വെയിലത്തു നിരത്തുന്നു. ൨, തലമുടി ചീകുന്നു.

ചിക്കുപരമ്പു. ന. ധാന്യം നിരത്തുവാനുള്ള പരന്പു.
ചിക്കെന്നു. അ. വേഗത്തിൽ, ഉടനെ.
ചിങ്കളക്കുരങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരി കറുത്ത വലിയ കുരങ്ങു.
ചിങ്കളം. ന. ക, ഒരു മാതിരി കറുത്ത വലിയ കുരങ്ങു. ഖ, ചിങ്കളഭാക്ഷ. ന, ലങ്ക.
ചിങ്കളൻ. ന. ലങ്കക്കാരൻ.
ചിങ്കാരം. ന. ആഭരണം, ഭംഗി.
ചിങ്കാരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ചിങ്കാരി.) സ. ക്രി. അലങ്കരിക്കുന്നു.
ചിങ്കി. ന. കാക്കാലന്മാരുടെ ഒരു മാതിരി കുപ്പി.
ചിങ്കികളി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ചിങ്കിനൈ. ന. വിക്രംക്രുടിയ ഭക്ഷണ വസ്തു.
ചിങ്ങക്കൂറു. ന. ചന്ദ്രൻ ചിങ്ങരാശിയിൽ ഇരിക്കുന്ന സമയം.
ചിങ്ങൻപഴം. ന. ഒരു മാതിരി വാഴപ്പഴം.
ചിങ്ങമാസം. ന. ഒരു മാസത്തിന്റെ പേർ.
ചിങ്ങം. ന. ക, ചിങ്ങമാസം. ഖ, ചിങ്ങരാശി.
ചിങ്ങംപുഴു. ന. ഒരു മാതിരി പുഴു.
ചിങ്ങംരാശി. ന. അഞ്ചാമത്തെ രാശി.
ചിങ്ങംവാഴ. ന. ഒരു മാതിരി വാഴ.
ചിച്ചീ. അ. നിഷേധിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
ചിഞ്ചു. ന. വാളമുഖി.
ചിഞ്ചാടകം. ന. ഒരു മാതിരി പുല്ലു.
ചിട. ന. പേരുലിന്റെ പാലും നീരും കൂട്ടിപ്പിരിക്കുന്ന തലമുടി, ജട.
ചിടയൻ. ന. ക, ജടയുള്ളവൻ. ഖ, ഒരു ലഹരിയുള്ള തൈ, കഞ്ചാവു.
ചിട്ടി. ന. ക, കൂടിയാനവന്മാർക്കു സക്കാരിൽ നിന്നു കൊടുക്കുന്ന ആധാരങ്ങളിൽ ഒന്നു. ഖ, ഭാഗ്യക്കുറി.
ചിട്ടിക്കാരൻ. ന. ഭാഗ്യക്കുറിയിൽ കൂടിയവൻ.
ചിട്ടിക്കുറി. ന. ചിട്ടിഎടുക്കുന്നതിനു എഴുതിയിടുന്ന കുറി, ഭാഗ്യക്കുറി.
ചിട്ടിപ്പുതിവു. ന. നിലം പുരയിടങ്ങൾക്കു പണ്ടാരവകയിൽനിന്നും കൂടിയാനവന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരാധാരം.
ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക്രുടപ്പെട്ട. (മ) യോഗ്യമായ.
ചിത. ന. പട്ടട.
ചിതകേടു. ന. ക, അയോഗ്യത. ഖ, ചേഷ്ടകേടു. ന, രോഗം, ക്ഷീണം.
ചിതം. ന. ക, യോഗ്യത. ഖ, ചേഷ്ട. ന, സുഖം.
ചിതൽ. ന. മരവും മറ്റും തിന്നുന്ന ഒരു വക ചെറിയപ്രാണി.
ചിതൽപ്പുറ്റു. ന. ചിതൽ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ക്രുട്ടു.
ചിതറൽ. ന. പൊട്ടി പലനുറുക്കുകളായി വീഴുക.
ചിതറുന്നു. ദി. വാൻ.(ചിതർ.) അ. ക്രി. കുനുറുങ്ങിപലതായി തെറിക്കുന്നു. ഖ, ഇളകുന്നു, ചിന്നുന്നു. ന, തകരുന്നു. **ചിതറിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ചിതർനൈ. ന. ഉരുക്കുനൈ.
ചിതി. ന. ക, പട്ടട. ഖ, ക്രുമ്പാരം.
ചിൽ. അ. ഇതു കിം ശബ്ദത്തിന്റെ മുകളിൽ വരുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ, ഒരുത്തന്റെ എന്നർത്ഥം വരും.
ചിത്തു. ന. ബോധം.
ചിത്തകാമ്പു. ന. മനസ്സു.
ചിത്തചാഞ്ചല്യം. ന. ക, ഭയം. ഖ, സംശയം, മനസ്സിന്റെ ഇളക്കം.
ചിത്തജന്മാവു. ന. കാമദേവൻ.
ചിത്തനിരോധനം. ന. മനസ്സിനെ തടുക്കുക.
ചിത്തപത്മം. ന. മനസ്സു, ചിത്തം.
ചിത്തപ്രസന്നത. ന. മനസ്സിന്റെ തെളിവു.
ചിത്തഭ്രമം. ന. മനസ്സിന്റെ ഇളക്കം, ഭ്രാന്തു.
ചിത്തം. ന. ക, മനസ്സു. ഖ, ഹൃദയം.
ചിത്തരംഗം. ന. മനസ്സു.
ചിത്തവിപ്ലവം. ന. ഭ്രാന്തു.
ചിത്തവിഭ്രമം. ന. ഭ്രാന്തു, മനസ്സിന്റെ ഇളക്കം.
ചിത്തവൃത്തി. ന. മനസ്സിന്റെ പ്രവൃത്തി.
ചിത്തശാന്തി. ന. മനസ്സടക്കം.
ചിത്തശുദ്ധി. ന. മനശ്ശുദ്ധി.
ചിത്തസമുന്നതി. ന. അഹങ്കാരം.
ചിത്താനന്ദം. ന. സന്തോഷം, ആനന്ദം.
ചിത്താനുവർത്തനം. ന. ഇഷ്ടം അനുസരിക്കുക.
ചിത്താഭിലാഷം. ന. മനസ്സിലെ ആഗ്രഹം.
ചിത്താരോഹണം. ന. മനോവൃത്തി, കേട്ടതിനെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുക.
ചിത്യ. ന. പട്ടട.
ചിത്രം. ന. ക, പതിന്നാലാം നക്ഷത്രം, ചിത്തിര. ഖ, എലിച്ചെവിയൻ. ന, ചെറുകുമ്മട്ടി.
ചിത്രകണ്ണം. ന. പ്രാവു.
ചിത്രകം. ന. തൊട്ടാവാടി. ഖ, പുലി.

ന, ആവണക്ക്. ര, കൊടുവേലി.

ചിത്രകംബളം. നാ. പരവിതാനി.

ചിത്രകരൻ. നാ. ചിത്രം എഴുതുന്നവൻ.

ചിത്രകർമ്മം. നാ. ക, ചിത്രമെഴുത്ത്. ഉ, തൊട്ടുകാരം.

ചിത്രകായം. നാ. കടുവാ.

ചിത്രക്കൂടം. നാ. ക, ചിത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭവനം. ഉ, ഒരു പച്ചരം. ന, സമ്പത്തിനെ പ്രാപിക്കുവാനായിട്ട കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പണി.

ചിത്രക്കൃത്ത്. നാ. ക, ചിത്രകരൻ. ഉ, തൊട്ടുകാരൻ.

ചിത്രക്കാരൻ. നാ. ചിത്രമെഴുത്തുകാരൻ, ചിത്രവേലക്കാരൻ.

ചിത്രഗുപ്തൻ. നാ. അന്തകന്റെ എഴുത്തുകാരൻ.

ചിത്രഗ്രീവം. നാ. പ്രാവു.

ചിത്രതണ്ഡുല. നാ. ക, വിഴാൽ. ഉ, ആവണക്ക.

ചിത്രത്തയ്യൽ. നാ. ചിത്രവേലയായിട്ടു തൈക്കുന്നതു.

ചിത്രപടം. നാ. ക, ചിത്രം. ഉ, അച്ചടിശീല.

ചിത്രപണ്ണീ. നാ. ഓരില.

ചിത്രപ്പണി. നാ. ചിത്രവേല, രൂപം കൊത്തിയുണ്ടാക്കുകയും മറ്റും.

ചിത്രപുല്ല. നാ. ചായമിടുന്ന പുല്ല, ലിക.

ചിത്രഭാനു. നാ. ക, അഗ്നി. ഉ, ആദിത്യൻ.

ചിത്രമെഴുതുന്ന. തി. വാൻ. (ചിത്രം.) സ. ക്രി. ചായംകൊണ്ടു വല്ലതിന്റെയും രൂപം വരെക്കുന്ന.

ചിത്രമെഴുത്ത. നാ. ചായം ഇടുക, രൂപം വരെക്കുക.

ചിത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. ന. ക, ഭംഗിയുള്ള. ഉ, പലനിറമുള്ള.

ചിത്രം. നാ. ക, അത്ഭുതം. ഉ, ചായംതേക്ക, രൂപംവരെക്ക. ന, രൂപം. ര, ചിത്രംകൊത്തുക. ഭ, പലനിറം.

ചിത്രരഥൻ. നാ. ഗന്ധർവ്വന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.

ചിത്രലേഖനം. നാ. ചിത്രമെഴുത്ത.

ചിത്രവാലം. നാ. ഒരു പക്ഷി.

ചിത്രശിഖണ്ഡികൾ. നാ. മരീചി മുതലായ മഹർഷിമാർ ഏഴും, ഏഴുനക്ഷത്രങ്ങൾ.

ചിത്രശിഖണ്ഡിജൻ. നാ. വ്യാഴം.

ചിത്രാന്നം. നാ. പലനിറമുള്ള ചോറു.

ചിത്രാപൗർണ്ണമി. നാ. മേടമാസത്തിൽ വെളുത്ത വാവു.

ചിത്രാംബരം. നാ. ചിത്രമുള്ള വസ്ത്രം.

ചിത്രാസനം. നാ. സിംഹാസനം.

ചിത്രിക. നാ. പുസ്തകത്തിൽ ഇട്ടുന്ന അടയാളം.

ചിത്രിണി. നാ. നാലുവകസ്ത്രീകളിൽ രണ്ടാമത്തവൾ.

ചിത്സ്വരൂപം. നാ. പരമാത്മാവു.

ചിദംബരൻ. നാ. ശിവൻ.

ചിദംബരം. നാ. ഒരു ക്ഷേത്രം.

ചിദാത്മാവു. നാ. പരമാത്മാവു.

ചിദാനന്ദം. നാ. സന്തോഷം.

ചിദാഭാസൻ. നാ. ജീവാത്മാവു.

ചിദ്രൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ക, ജ്ഞാനമായുള്ള. ഉ, ഗ്രഹണാധികാരമുള്ള. ന, ബുദ്ധിയുള്ള.

ചിദ്രൂപൻ. നാ. പരമാത്മാവു.

ചിന. നാ. ക, നാല്ക്കാലികൾക്ക ഗർഭം കൊള്ളുക. ഉ, മരത്തിന്റെയൊ കലയുടെയൊ കൊമ്പു. ന, ഒട്ടപഴത്തകായ.

ചിനക്കു. നാ. ക, നുറുക്കു, ഒരംശം. ഉ, കീറൽ, ചീന്തൽ.

ചിനങ്ങുന്ന. ക്രി. വാൻ. (ചിനങ്ങ.) അ. ക്രി. നുറുങ്ങുന്ന. **ചിനക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

ചിനമ്പു. വി. അല്പമായുള്ള.

ചിനം. നാ. ക, കോപം. ഉ, മദം.

ചിനെക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ചിനെ.) അ. ക്രി. ക, മുളെക്കുന്ന, കിളുക്കുന്ന. ഉ, ഗർഭമുണ്ടാകുന്ന. ന, പഴുക്കുന്ന.

ചിനെപ്പു. നാ. ക, മുളെപ്പു, ക്രമ്പു. ഉ, ഇളംകൊമ്പു. ന, പഴുക്കുക.

ചിന്ത. നാ. മുളിപ്പാട്ട.

ചിന്ത. നാ. വിചാരം.

ചിന്തനം. നാ. വിചാരം.

ചിന്തനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. വിചാരിക്കേണ്ടുന്ന.

ചിന്താമണി. നാ. ക, ഒരു വക വൈദ്യശാസ്ത്രം. ഉ, വിചാരിക്കുന്നതിനെ കൊടുക്കുന്ന ഒരു രത്നം.

ചിന്താരത്നം. നാ. ക, ജ്ഞാനം വകയിൽ ഒരു പുസ്തകം. ഉ, ചിന്താമണി.

ചിന്താവശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ചിന്താഭാരമുള്ള.

ചിന്തിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ചിന്തി.) സ. ക്രി. വിചാരിക്കുന്ന, നിരൂപിക്കുന്ന, ധ്യാനിക്കുന്ന.

ചിന്തിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിചാരിക്കപ്പെട്ട.

ചിന്തുന്ന. ക്രി. വാൻ. (ചിന്ത.) അ. ക്രി. ചിതറുന്ന, ചിന്നുന്ന, തുകുന്ന.

ചിന്നൂരം. നാ. ക, കരിയിടുവാനുള്ള ഒരു മാതിരി ചുവന്ന വസ്തു. ഉ, ഔഷധ

ത്തിന്നായിട്ട രസം സ്വർണ്ണം മുതലായവ പുടം വെച്ച ഭസ്മം.

ചിന്തൂരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ചിന്തൂരി.) സ. ക്രി. സിന്ദൂരത്തിന്നായിട്ട രസവും മറ്റും പുടം വെക്കുന്നു, ഔഷധം നീറ്റുന്നു.

ചിന്തേരു. ന. മിനുസം വരുത്തുന്ന ഒരു മാതിരി ഉളി.

ചിന്തേരിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചിന്തേർ.) സ. ക്രി. ചിന്തേരുളികൊണ്ടു ചീകിമിനുക്കുന്നു.

ചിന്ത്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ക, വിചാരിപ്പാനുള്ള. ഉ, ഗ്രഹിക്കത്തക്ക.

ചിന്നൽ. ന. ക, ചിതറൽ. ഉ, പൊട്ടിക്കുക. ന, ചൊറിച്ചിൽ.

ചിന്നുന്നു. ന്നി. വാൻ. (ചിന്ന.) സ. ക്രി. ചിതറുന്നു, പൊട്ടുന്നു, തകരുന്നു.

ചിന്മയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ആനന്ദസ്വരൂപമായ.

ചിന്മയി. ന. മഹാമായ.

ചിപിടകം. ന. ഒരു മാതിരി പലഹാരം, അവിൽ.

ചിപ്പം. ന. ഉരുട്ടിക്കെട്ടിയ ചുമട്ട.

ചിപ്പി. ന. ക, മുത്തുവിളയുന്ന കക്കാ. ഉ, ഒരു ചെറിയ ജലജന്തു.

ചിമ്പുകം. ന. താടി.

ചിമിട്ട. ന. ക, ചുറുക്ക. ഉ, മിടുക്ക.

ചിമിട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചിമുട്ട.) അ. ക്രി. ക, ചുറുക്കുണ്ടാകുന്നു. ഉ, മിടുക്കോടെ ചെയ്യുന്നു.

ചിമിഴ. ന. അളുക്ക, ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടും മറ്റും കടഞ്ഞുതീക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ പാത്രം.

ചിമിക്കുന്നു. കി. വാൻ. (ചിമികം.) അ. ക്രി. ക, കൈചുരുട്ടിക്കൊണ്ടു ഇടിക്കുന്നു. ഉ, അനങ്ങുന്നു. ന, സംസാരിക്കുന്നു.

ചിമ്മുന്നു. മ്മി. വാൻ. (ചിമ്മ.) അ. ക്രി. കണ്ണടെക്കുന്നു, കണ്ണിമെക്കുന്നു.

ചിമ്മൽ. ന. കണ്ണിമെക്കുക.

ചിയ്യാൻ. ന. പല്ലുകൾ ചുമക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടക്കാരൻ.

ചിര. ന. ക്ഷൗരംചെയ്ക.

ചിരകാലം. ന. വളരെക്കാലം.

ചിരക്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മടിയുള്ള.

ചിരങ്ങു. ന. ശരീരത്തിൽ തൊലിമേലുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക ദീനം, ചൊറി.

ചിരങ്ങൻ. ന. ചൊറിയുള്ളവൻ.

ചിരഞ്ജീവി. വി. (വീ, വിനീ, വി.) വി. ന. വളരെക്കാലം ജീവിക്കുന്ന.

ചിരട്ട. ന. തേങ്ങായുടെ പുറത്തെ ഓട്ട.

ചിരണ്ടി. ന. യൌവനം തുടങ്ങിയ സ്ത്രീ.

ചിരന്തന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പണ്ടെയുള്ള.

ചിരന്തനൻ. ന. ദൈവം.

ചിരം. അ. വളരെക്കാലം.

ചിരരാത്രം. ന. വളരെരാത്രിക്കുടിയതു.

ചിരരാത്രായ. അ. വളരെക്കാലം.

ചിരവ. ന തേങ്ങാ ചെരണ്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു സാധനം.

ചിരവത്തടി. ന. ചിരവയുടെ തടി.

ചിരവനാക്കു. ന. ചിരവത്തടിയിൽ ഇട്ടുറപ്പിക്കുന്ന ഇരുമ്പു സാധനം.

ചിരസ്യ. അ. വളരെക്കാലം.

ചിരായ. അ. വളരെക്കാലം.

ചിരായുസ്സു. വി. (സ്സ്കു.) വി. ന. വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന.

ചിരാൽ. അ. വളരെക്കാലം.

ചിരാൽ. ന. ശരഡൻ.

ചിരി. ന. ക, സന്തോഷമുണ്ടാകുമ്പോൾ മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭാവം. ഉ, സന്തോഷം കൊണ്ടു പല്ലു കാണിച്ചു ശബ്ദിക്കുക.

ചിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (ചിരി.) അ. ക്രി. ക, സന്തോഷംകൊണ്ടു പല്ലു കാട്ടി ശബ്ദിക്കുന്നു. ഉ, ഉള്ളിലുള്ള പ്രസാദത്തെ മുഖത്തു കാണിക്കുന്നു, സന്തോഷംകൊണ്ടു ശബ്ദിക്കുന്നു. ന, പരിഹസിക്കുന്നു.

ചിരിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

ചിരിവിലപം. ന. ആവിവൃക്ഷം.

ചിരെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (ചിരെ.) സ. ക്രി. ക്ഷൌരം ചെയ്യുന്നു.

ചിരേണ. അ. വളരെക്കാലം.

ചില. വി. ഏതാനും, കുറയ.

ചിലചില. വി. ഏതാനും, ഏറക്കുറയ.

ചിലതു. ന. വല്ലതും, ഒക്കെ.

ചിലന്നി. ന. ക, എട്ടുകാലി. ഉ, പൈതങ്ങളുടെ കാലേൽ വരുന്ന ചൊറി.

ചിലപ്പോൾ. അ. ചില സമയത്തു.

ചിലമ്പു. ന. കിലുങ്ങുന്നതിന്നായിട്ടു പൊന്നും മറ്റും കൊണ്ടുണ്ടാക്കി കാലേൽ ഇടുന്ന ഒരു മാതിരി തള.

ചിലമ്പൽ. ന. കിലുക്കം.

ചിലമ്പാണ്ടി. ന. ബ്രാഹ്മണരിൽ താണ ഒരു ജാതി.

ചിലമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (ചിലമ്പ.) അ. ക്രി. കിലുങ്ങുന്നു.

ചിലമ്പൊലി. ന. കിലുകിലുക്കമായുള്ള ശബ്ദം, ചിലമ്പിന്റെ ശബ്ദം.

ചിലർ. ന. ഏതാനും പേർ.

ചിലവു. ന. ക, തനിക്കു ആവശ്യമുള്ള കായ്കളികൾക്കായിട്ടു കൊടുക്കുന്നമുതൽ,

ചിലവപ്പു. ൨, ചിലവിനായിട്ടു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന മുതൽ. ൩, വില.
ചിലവഴിക്കുന്നു. ച്ചു.പ്പാൻ. (ചിലവ) സ. ക്രി. ൧, ചിലവിടുന്നു. ൨, നശിപ്പിക്കുന്നു.
ചിലവറുക്കുന്നു. ത്തു.പ്പാൻ.(ചിലവർ.) സ. ക്രി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം. **ചിലവറുപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ചിലവറുപ്പു. ന. ചിലവാക്കുക.
ചിലവിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചിലവ.) സ. ക്രി. ചിലവാക്കുന്നു.
ചിലിമ്പി. ന. ഹ്രക്കാ വലിക്കുമ്പോൾതീയിടുന്ന സ്ഥലം.
ചിലുക. ന. ദോഷം, ഉപദ്രവം.
ചിലുകൻ. ന. ഉപദ്രവി, വക്കാണക്കാരൻ.
ചിലുക്കു. ന. നിലത്തു തറച്ച ആണി.
ചിലുചിലെ. അ. കിലുകിലെ.
ചിലെപ്പു. ന. ൧, അരവം. ൨, പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം. ൩, കിലുക്കം.
ചിലെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചിലെ.) അ. ക്രി. ൧, പക്ഷികൾ ശബ്ദിക്കുന്നു. ൨, പക്ഷികളെ പോലെ ശബ്ദിക്കുന്നു. ൩, കിലുങ്ങുന്നു.
ചിലെടത്തു. അ. ചിലദിക്കിൽ.
ചില്ലു. ന. ൧, വട്ടത്തിലുള്ള സ്ഫടികം. ൨, സ്ഫടികം. ൩, വെടിവെക്കുമ്പോൾ തോക്കിലിടുന്നതിനായിട്ടു ംരംയംകൊണ്ടു വാർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ഉരുണ്ട വസ്തു.
ചില്ല. വി. (ല്ലൻ, ല്ലാ, ല്ലം.) വി. ന. ചീഞ്ഞകണ്ണുള്ള.
ചില്ലം. ന. ൧, ചിഞ്ഞകണ്ണു. ൨, ഒരു വക പരുന്തു.
ചില്ലറ. വി. ൧, ചുരുക്കമായ, കുറെഞ്ഞ. ൨, സാരമില്ലാത്ത. ൩, ചില.
ചില്ലറക്കച്ചവടം. ന. ചുരുങ്ങിയ കച്ചവടം.
ചില്ലാങ്കൂരി. ന. ഒരു വക മീൻ.
ചില്ലി. ന. ൧, കലം കുടം മുതലായതിലുള്ള ചെറിയ ദ്വാരം. ൨, മരത്തിന്റെ ചെറിയകൊമ്പു. ൩, പുരികം. (സം) ഒരു ചെറിയ പ്രാണി, ചീവീടു.
ചില്ലിക്കുത്തു. ന. പാത്രങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ ദ്വാരം.
ചില്ലിക്കൊടി. ന. പുരികം.
ചില്ലീലത. ന. പുരികം.
ചില്വാനം. വി. ഒരു തുക തികഞ്ഞിട്ടു കുറെ കൂടെയുള്ള, ശിഷ്ടമുള്ള.
ചിവുകം. ന. താടി.
ചിഹ്നം. ന. ൧, മറുകു, ൨, അടയാളം.
ചിളിചിമം. ന. ഒരു വകമീൻ, ചെമ്മീൻ.
ചിളുങ്കു. ന. വെട്ടിയുണങ്ങിയ പാക്കു, വെട്ടുപാക്കു.
ചിറ. ന. ൧, വെള്ളത്തെത്തടുക്കുന്നതിനു കല്ലുംമണ്ണുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതു, അണ. ൨, വലിയ കുളം.
ചിറകു. ന. പക്ഷികൾ പറക്കുന്ന ഒരവയവം.
ചിറക്കുഴി. ന. പൊയ്ക.
ചിറപ്പു. ന. ക്ഷേത്രങ്ങളിലും മററും കെട്ടിവിതാനിച്ചു കഴിക്കുന്ന ഒരു വഴിപാടു.
ചിറാകു. ന. ഒരു വലിയ കടൽമീൻ.
ചിറാലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചിറാലി.) അ. ക്രി. കുതിര കരയുന്നു.
ചിറാലിപ്പു. ന. കുതിരകരച്ചിൽ.
ചിറി. ന. ൧, ചൊടി. ൨, ചിരിക്കുക.
ചിററ. വി. ചെറിയ.
ചിററ. ന. അമ്മയുടെ അനുജത്തി.
ചിററപ്പൻ. ന. ൧, അഛന്റെ അനുജൻ. ൨, അമ്മയുടെ അനുജത്തിയുടെ ഭർത്താവു.
ചിററമൃതു ന. ഒരു മരുന്നു വള്ളി.
ചിററമ്മ. ന. അമ്മയുടെ അനുജത്തി.
ചിററരത്ത. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
ചിററാട. ന. ചെറിയ വസ്ത്രം.
ചിററാണി. ന. മരയാണി.
ചിററാമ്പൽ. ന. വെള്ളത്തിലെ ഒരു വക തൈ.
ചിററായ്ക. ന. ശുശ്രൂഷ.
ചിററാവണക്കു. ന. ചെറിയ ആവണക്കു.
ചിററാറു. ന. ചെറിയ പുഴ.
ചിററിമ്പം. ന. തന്റെ ശരീരത്തിലെ അധിക സ്നേഹം.
ചിററീന്ത. ന. ഒരു വക ംരംന്തൽ മരം, മുരാ.
ചിററുളി. ന. വീതി കുറെഞ്ഞതായ ഒരു മാതിരി ഉളി.
ചിറെറള്ളു. ന. ഒരു വക എള്ളു, കറുപ്പു കുറഞ്ഞതായ ഒരു മാതിരി എള്ളു.
ചിറേറാന്തു. ന. ചെറിയ ഓന്തു.

ചീ.

ചീ. അ. വെറുപ്പിങ്കലൊ ലജ്ജയിങ്കലൊ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.
ചീക. ന. ഒരു വക മീൻ.
ചീകൽ. ന. ൧, മിനുസംവരുത്തുക. ൨, തലമുടി വിടുർക്കുക.
ചീകുന്നു. കി. വാൻ. (ചീക.) സ. ക്രി. ൧, തലമുടിവിടുർക്കുന്നു. ൨, മിനുസം വരുത്തുന്നു.

ചീകുളി. ന. മിനുസംവരുത്തുന്ന ഉളി.
ചീക്ക. വി. ചിത്ത.
ചീക്ക. ന. ചിരങ്ങു.
ചീക്കണ്ണു. ന. പഴുത്തു വെള്ളം ഒഴുകുന്നതായ ഒരു വക കണ്ണിലെ ദീനം.
ചീക്കണ്ണൻ. ന. ചീക്കണ്ണുള്ളവൻ.
ചീങ്കണ്ണി. ന. ഒരു വക വലിയ ജലജന്തു.
ചീങ്കണ്ണിപ്പാറ. ന. ഒരു മാതിരികല്ലു.
ചീങ്കല്ലു. ന. കടുപ്പം കുറഞ്ഞ കല്ലു.
ചീങ്കുഴൽ. ന. ഒരു മാതിരി ഊത്തുകുഴൽ, ഓടക്കുഴൽ.
ചീച്ചിൽ. ന. അഴുക്കൽ.
ചീട. ന. ഒരു മാതിരി പലഹാരം.
ചീട്ടു. ന. ൧, കുറിമാനം. ൨, തഹശീൽദാർ പാർവ്വത്യാരന്മാർക്കു കൊടുത്തയക്കുന്ന എഴുത്തു. ൩, ഒരു മാതിരി അച്ചടി ശീല, ചീട്ടി.
ചീട്ടി. ന. ഒരു മാതിരി ശീല.
ചീത്ത. വി. ഹീനമായ, ദുഷ്ടതയുള്ള.
ചീത്തത്തരം. വി. കൊള്ളരുതാത്ത. **ചീത്തത്വം.** ഗു. ന. കൊള്ളരുതായ്ക.
ചീത്തത്തരം. ന. കൊള്ളരുതാത്ത പ്രവൃത്തി, വക്ഷളത്വം.
ചീത്തം. ന. ൧, ശക്തി. ൨, മിടുക്കു.
ചീനക്കണ്ണാടി. ന. കുഴൽക്കണ്ണാടി.
ചീനക്കാരം. ന. ചീനത്തുണ്ടാക്കുന്ന കാരം.
ചീനക്കിഴങ്ങു. ന. മധുരമുള്ള ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങു.
ചീനക്കുട. ന. ഒരു മാതിരി വിശേഷമുള്ള കുട.
ചീനക്കുഴൽ. ന. ൧, കുഴൽക്കണ്ണാടി ൨, ചീങ്കുഴൽ.
ചീനച്ചട്ടി. ന. ൧, വാർത്തെടുത്ത ഇരിമ്പു. ൨, ഒരു മാതിരി ഇരിമ്പുപാത്രം.
ചീനപ്പാവു. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
ചീനമുളകു. ന. ഒരു വക മുളകു, കപ്പൽ മുളകു.
ചീനം. ന. ൧, ഒരു ദിക്കിന്റെ പേർ. ൨, ഒരു വക മീൻ.
ചീനവെടി. ന. ഒരു വക വെടികെട്ടു.
ചീനവേലി. ന. ഒരു വക അഴികൊണ്ടുള്ള വേലി.
ചീനാംശുകം. ന. ചീനപ്പട്ടു.
ചീനി. ന. ൧, നംകൂരം. ൨, വാലുമുളകു. ൩, കുതിരജീനി. ൪, മുള്ളുള്ള തൈ. ൫, ഒരു മരം. ൬, മധുരമുള്ള കിഴങ്ങു. ൭, മുളകുണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.
ചീനിക്കാ. ന. പുളിഞ്ചിക്കാ.
ചീനിക്കിഴങ്ങു. ന. മധുരക്കിഴങ്ങു.
ചീനിപ്പടൽ. ന. ചീനിക്കിഴങ്ങിൻ വള്ളി.
ചീനോഷണം. ന. വാൽമുളകു.
ചീന്തു. ന. കീറ്റു, പിളർപ്പു.
ചീന്തൽ. ന. കീറൽ.
ചീന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (ചീന്ത.) സ. ക്രി. ൧, കീറുന്നു. ൨, പിളർക്കുന്നു.
ചീപ്പു. ന. ൧, തലമുടി ചീകുന്ന വസ്തു, ംരംർക്കൊല്ലി. ൨, വെള്ളം കേറ്റുന്നതിനും ഇറക്കുന്നതിനുമുള്ള വാതിൽ. ൩, സാക്ഷാ.
ചീമ്പ. വി. ചീത്ത, അളിഞ്ഞ.
ചീമ്പക്കണ്ണൻ. ന. കണ്ണളിഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ.
ചീമ്പക്കണ്ണി. ന. കണ്ണളിഞ്ഞിരിക്കുന്നവൾ.
ചീമ്പൽ. ന. കണ്ണടെക്കുക.
ചീമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (ചീമ്പ.) അ. ക്രി. ൧, കണ്ണടെക്കുന്നു. ൨, കണ്ണളിയുന്നു.
ചീമ്പ്ര. വി. ചീത്ത.
ചീമ്പ്രക്കണ്ണു. ന. ചീമ്പക്കണ്ണു.
ചീയക്കാ. അല്ലെങ്കിൽ, **ചീനിക്കാ.** ന. പുളിഞ്ചിക്കാ.
ചീയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചീയു.) അ. ക്രി. ൧, അഴുകുന്നു. ൨, അധികം വേകുന്നു. **ചീയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ചീരു. ന. ൧, വർദ്ധന. ൨, വണ്ണം.
ചീര. ന. ഒരു വക ഇലക്കറി സാധനം.
ചീരകമുല്ല. ന. ഒരു വക മുല്ല.
ചീരകം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
ചീരച്ചമ്പാവു. ന. ഒരു വക വെളുത്ത നെല്ലു.
ചീരം. ന. മരത്തൊലികൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം, മരവിരി. ൨, ംരംയം.
ചീരാപ്പു. ന. ഒരു വക ദീനം, ജലദോഷം.
ചീരി. ന. ചീവീടു.
ചീരിക. ന. ചീവീടു.
ചീർക്കുന്നു. ർത്തു. പ്പാൻ. (ചീർ.) അ. ക്രി. ൧, വീർക്കുന്നു. ൨, തടിക്കുന്നു, വണ്ണിക്കുന്നു.
ചീർപ്പു. ന. ൧, തടിപ്പു. ൨, സാക്ഷാ, തടവു. ൩, തലമുടി ചീകുന്ന വസ്തു, ംരംർക്കൊല്ലി. ൪, വെള്ളം കേറ്റുന്നതിനും ഇറക്കുന്നതിനുമുള്ള വാതിൽ.
ചീലാന്തി. ന. ൧, പുരയുടെ ഒരു മാതിരി തുലാം. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.
ചീവ. ന. ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങുണ്ടാകുന്ന തൈ, കൂർക്ക.
ചീവരം. ന. പിച്ചക്കാരന്റെ കീറത്തുണി.
ചീവാടി. ന. ഒരു വക ചെറിയ കപ്പൽ.
ചീവീടു. ന. ഇടവിടാതെ രാത്രിയിൽ ശബ്ദിക്കുന്ന ഒരു വക ചെറിയ ജന്തു.
ചീളു. ന. ആപ്പു, പൂളു.
ചീള. ന. പഴുന്തുണി.

ചീളന്നു. അ. പെട്ടെന്നു, ഉടനെ.
ചീളി. ന. ൧, കീററുതുണി. ൨, കിളിവാതിലിൽ പണിയുന്ന ഒരു പണി.
ചീറൽ. ന. ൧, കോപം. ൨, മുറുമുറുക്കുക.
ചീറുന്നു. റി. വാൻ. (ചീറ.) അ. ക്രി. ൧, കോപിക്കുന്നു. ൨, മുറുമുറുക്കുന്നു.
ചീററു. ന. ൧, പാമ്പിന്റെ ഊത്തു. ൨, ശ്വാസം ശക്തിയോടെ മൂക്കിൽ കൂടെ കളക.
ചീററം. ന. ൧, കോപം. ൨, പാമ്പിന്റെ ഊത്തു.
ചീററൽ. ന. ൧, പാമ്പിന്റെ ഊത്തു. ൨, കോപം.
ചീററുന്നു. ററി. വാൻ. (ചീററ.) അ. ക്രി. പാമ്പുഊതുന്നു. സ. ക്രി. ൧, കോപിക്കുന്നു. ൨, ഭയപ്പെടുത്തുന്നു, ശാസിക്കുന്നു. ൩, ശ്വാസത്തെ ശക്തിയോടെ മൂക്കിൽ കൂടെ കളയുന്നു.

ചു.

ചുക്കു. ന. ഉണങ്ങിയ ഇഞ്ചി.
ചുക്ക. ന. കാടി, ചെക്കാ.
ചുക്കാൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **ചുക്കാണം.** ന. ബോട്ടിന്റെ തല തിരിക്കുന്നതിനു അതിന്റെ അമരത്തു പണിതു വെക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം.
ചുക്കാങ്കാരൻ. ന. ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവൻ.
ചുക്കിണി. ന. ആറു പട്ടമുള്ള ഒരു മാതിരി പകിട.
ചുക്കിരി. ന. കുടിക്കുന്ന പാത്രം.
ചുക്കിലി. ന. ചിലന്നിവല.
ചുക്കിലിവല. ന. ചിലന്നിവല.
ചുക്കുനാറിപ്പുല്ലു. ന. എരുമപ്പുല്ലു.
ചുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (ചുക്ക.) അ. ക്രി. ൧, ഉണങ്ങുന്നു. ൨, ചുരുങ്ങുന്നു. ൩, ചുളുങ്ങുന്നു.
ചുക്രിക. ന. പുളിയാരൽ.
ചുങ്കക്കടവു. ന. തീരുവസ്ഥലത്തിന്നരികെ വള്ളം അടുക്കുന്ന സ്ഥലം.
ചുങ്കക്കാരൻ. ന. തീരുവ തീർപ്പിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.
ചുങ്കച്ചാവടി. ന. തീരുവ തീർപ്പിക്കുന്നവരുടെ കച്ചേരി, ചവുക്ക.
ചുങ്കം. ന. തീരുവ, ചരക്കുകൾക്കുള്ള കരം.
ചുങ്കസ്ഥലം. ന. തീരുവസ്ഥലം, ചുങ്കച്ചവുക്ക.
ചുങ്കിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചുങ്കി.) സ. ക്രി. ചിലവിൽ കുറെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നു.
ചുങ്കിപ്പു. ന. ചിലവിൽ കുറെച്ചു സൂക്ഷിക്കുക.
ചുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ചുങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, ഉണങ്ങിയും മററും ചുക്കുന്നു, മെലിയുന്നു, ശോഷിക്കുന്നു. ൨, ഉണങ്ങുന്നു. ൩, ചുരുങ്ങുന്നു.
ചുടല. ന. ശവം ചുടുന്ന സ്ഥലം, പട്ടട.
ചുടലക്കളം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ചുടലക്കുഴി. ന. ശവം ചുടുന്ന സ്ഥലം.
ചുടുകൊള്ളി. ന. ദണ്ഡംതോന്നത്തക്ക വണ്ണമുള്ള വാക്കു.
ചുടുചുടെ. അ. അനച്ചയോടെ.
ചുടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചുടു.) സ. ക്രി. ൧, വേവിക്കുന്നതിനായിട്ടു തീയിൽ ഇടുന്നു. ൨, ദഹിക്കുന്നു. ൩, ചൂടുതോന്നുന്നു, വേദന തോന്നുന്നു.
ചുടുമുളക്കു. വി. നല്ലമുളകു വേകാത്ത ചുവയോടു കൂടിയ.
ചുടുവാക്കു. ന. ദണ്ഡംതോന്നത്തക്കവാക്കു.
ചുടുവാതം. ന. കാലിന്റെ അകത്തുള്ള ഒരു ദീനം.
ചുട്ടി. ന. ൧, ആട്ടക്കാരുടെ മുഖത്തു അരിമാവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതു. ൨, നാല്ക്കാലികളുടെ നെററിക്കുള്ള ചാത്തു. ൩, വസ്ത്രത്തിന്റെ അററത്തു ചുവപ്പുനൂൽ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരടയാളം.
ചുട്ടിത്തുണി. ന. ആട്ടക്കാരന്റെ നെററിമേൽ വെച്ചു മുറുക്കുന്ന ചുട്ടിയുള്ള തുണി.
ചുട്ടിത്തേവാങ്കം. ന. ഒരു വക ജന്തു.
ചുട്ടിറുമ്പു. ന. ഒരു വക കറുത്ത ഉറുമ്പു.
ചുണ. ന. ചൊടിപ്പു, മിടുക്കു.
ചുണകെട്ടവൻ. ന. ചൊടിപ്പും മിടുക്കുമില്ലാത്തവൻ.
ചുണകേടു. ന. ചൊടിപ്പും മിടുക്കുമില്ലായ്മ.
ചുണങ്ങു. ന. ചെറിയ മാതിരി കുഷ്ടരോഗം.
ചുണെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചുണെ.) അ. ക്രി. ചൊടിക്കുന്നു.
ചുണെപ്പു. ന. ചൊടിപ്പു.
ചുണ്ടു. ന. ൧, അധരം. ൨, പക്ഷിയുടെ കൊക്കു. ൩, വള്ളത്തിന്റെ തല. ൪, അരുവാ മുതലായ ആയുധങ്ങളുടെ മുന, ൫, വാഴക്കുലയുടെ അററത്തുള്ള മൊട്ടു.
ചുണ്ട. ന. മുള്ളുള്ള ചെടി, ഇത പല മാതിരിയുണ്ടു. ൧, കറുത്ത ചുണ്ട. ൨, വെളുത്ത ചുണ്ട. ൩, പുത്തരിച്ചുണ്ട. ൪, പടച്ചുണ്ട. ൫, കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട. ൬, പാണ്ടിച്ചുണ്ട. ൭, ആനച്ചുണ്ട.
ചുണ്ടങ്ങാ. ന. ചുണ്ടയുടെ കായ.
ചുണ്ടൻ. ന. ൧, ഒരു മാതിരി തുമ്പാ. ൨, കൂന്താലി. ൩, ചുണ്ടൻവള്ളം.
ചുണ്ടൻ. വി. ചുണ്ടുള്ള, കൂർത്തമുനയുള്ള.

ചുണ്ടപ്പൂല്ലു. നാ. ഒരു സുഗന്ധമുള്ള പുല്ല്.
ചുണ്ടവെഴുതിന. നാ. ഒരു വക ചെറിയ മാരിരി വഴുതിന.
ചുണ്ടി. നാ. ഒരു വക ചെറിയ പക്ഷി.
ചുണ്ടെലി. നാ. ചെറിയ എലി.
ചുണ്ണാമ്പു. നാ. കക്കായോ കല്ലോ നീറിയ ചാരം കഴച്ചതു.
ചുണ്ണാമ്പുകല്ലു. നാ. ചുണ്ണാമ്പു നീറുന്നതിനു കൊള്ളാകുന്ന ഒരു മാതിരി കല്ല്.
ചുണ്ണാമ്പുകാരൻ. നാ. ചുണ്ണാമ്പു നീറിയുണ്ടാകുന്നവൻ.
ചുണ്ണാമ്പുവള്ളി. നാ. ഒരു വക വള്ളി.
ചുന. നാ. മാങ്ങായുടെയും മറ്റും ഞെട്ടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നീർ.
ചുനെക്കുന. ചു. പ്ലാൻ. (ചുനെ.) അ. ക്രി. ചുനചുവെക്കുന്ന.
ചുനെപ്പു. നാ. ചുന.
ചുമ. നാ. ഒരു ദിനം, കൂര.
ചുമക്കുന്ന. നാ. പ്ലാൻ. (ചുമ.) സ. ക്രി. ക, ചുമട്ടെടുക്കുന്ന. ഖ, സഹിക്കുന്ന. ന, അനുസരിക്കുന്ന.
ചുമക്കുക്ക. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
ചുമട്ടു. നാ. ഭാരം.
ചുമട്ടുതാങ്ങി. നാ. ചുമട്ട ഇളെക്കുന്നതിനായിട്ട വഴിയിൽ കല്ലോ മരമോ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതു.
ചുമട്ടാൾ. നാ. ചുമട്ടുകാരൻ.
ചുമട്ടുകാള. നാ. ചുമട്ട എടുക്കുന്ന കാള.
ചുമതല. നാ. ക, ഉത്തരവാദം, കായ്ചങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും മറ്റും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള അധികാരം. ഖ, പണ്ടാര വക പണവും മറ്റും ചിലവു നീക്കി അധികം കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നതു.
ചുമത്തുന്ന. ത്തി. വാൻ. (ചുമത്ത.) സ. ക്രി. ക, എടുപ്പിക്കുന്ന. ഖ, ഒരുത്തന്റെ മേൽ ഒരു ചുമട്ടുവെക്കുന്ന. ന, കായ്ചവിചാരമെങ്കിലും കൂറമെങ്കിലും ഒരുത്തന്റെ പേരിലുള്ളതു മറൊരുത്തന്റെ പേരിലാക്കുന്ന.
ചുമൽ. നാ. തോള്.
ചുമെക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (ചുമെ.) അ. ക്രി. കൂരെക്കുന്ന, ദിനം കൊണ്ടു തൊണ്ടയിൽനിന്നു ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്ന.
ചുംബനം. നാ. ഉമ്മ.
ചുംബിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (ചുംബി.) സ. ക്രി. ഉമ്മകൊടുക്കുന്ന.
ചുംബിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ഉമ്മകൊടുക്കപ്പെട്ട.
ചുമ്മ. അ. ക, ഒരു അനക്കവും ക്രിയാതെ. ഖ, മടിയായി. ന, സംഗതിക്രിയാതെ. ര, വെറുതെ. ഋ, നേരം പോക്കായിട്ട.
ചുമ്മൽ. നാ. ചുമക്കുക.
ചുമ്മാടു. നാ. ചുമടിന്റെ അടിയിൽ തല നോകാതെ ഇരിപ്പാൻ വെക്കുന്നതു.
ചുമ്മുന്ന. ഞി. വാൻ. (ചുമ്മ.) സ. ക്രി. ചുമക്കുന്ന.
ചുര. നാ. ക, ഒരു വക കരിസാധനമുണ്ടാകുന്ന വള്ളി. ഖ, പശുവിനെ ഒരു നിറുത്തു കറക്കുന്നതിൻറെ പേർ. ന, പിരിയാണിയുടെ പഴുതു. ര, പിച്ചാത്തിയുടെ തണ്ടു.
ചുരകെട്ടുന്ന. ട്ടി. വാൻ. (ചുര.) സ. ക്രി. പശുവിനു കൊണ്ടിയിടുന്ന.
ചുരെക്കാ. നാ. ചുരവള്ളിയുടെ കായ.
ചുരക്കുടുക്ക. നാ. ഉണങ്ങിയ ചുരെക്കുതൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പാത്രം.
ചുരക്കുന്ന. നാ. വാൻ. (ചുര.) അ. ക്രി. മുലയിൽ പാലു വന്നു തിങ്ങുന്ന.
ചുരണ്ടൽ. നാ. ചീകൽ.
ചുരണ്ടുന്ന. ണ്ടി. വാൻ. (ചുരണ്ട.) സ. ക്രി. ചീകുന്ന.
ചുരത്തുന്ന. ത്തി. വാൻ. (ചുരത്ത.) സ. ക്രി. മുലയിൽ പാലുവന്നു തിങ്ങുന്ന.
ചുരപ്പാത്രം. നാ. ചുരക്കുടുക്ക.
ചുരമാന്തൽ. നാ. കാള ഗർവ്വോടെ കൈകൊണ്ടു മണ്ണു മാന്തുക.
ചുരമാന്തുന്ന. ന്തി. വാൻ. (ചുര.) സ. ക്രി. കാള ഗർവ്വോടെ കൈകൊണ്ടു മണ്ണു മാന്തുന്ന.
ചുരം. നാ. ക, തൂക്കെയുള്ള വലിയ കേറ്റം. ഖ, ഉയർന്ന നിലം.
ചുരവു. നാ. ചിരവ.
ചുരവലിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (ചുര.) അ. ക്രി. പശുവും മറ്റും ചുരത്തിയ പാൽ അകത്തേക്കു വലിക്കുന്ന.
ചുരി. നാ. ഓല തുളെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഇരിമ്പു സാധനം.
ചുരിക. നാ. ഒരു മാതിരി ഇരുമ്പുവാളു.
ചുരികക്കോൽ. നാ. വേലതുളുന്നവക്കു ചുരികപോലെ മരംകൊണ്ടുള്ള ആയുധം.
ചുരിനാരായം. നാ. ഓല തുളെക്കുന്നതിനുള്ള ചുരി.
ചുരുക്കു. നാ. ക, സഞ്ചിയുടെ വായ അടുപ്പിച്ചുകെട്ടുന്നതിനുള്ള നൂൽക്കുഴ. ഖ, സഞ്ചിയുടെ കുഴയിൽ കോർക്കുന്ന ചരട്. ന, ചുരുക്ക. ര, കുരുക്ക.
ചുരുക്കം. വി. മുറയില്ലാത്ത.
ചുരുക്കം. നാ. ക, മുറയില്ലായ്മ, കുറവു. ഖ, സംക്ഷേപം. ന, ചുരുക്കം.
ചുരുക്കൽ. നാ. ചുരുക്ക, സഞ്ചിക്കുഴ.
ചുരുക്കുകാൽ. നാ. വലയുടെ ചുരുക്ക ചരട്.
ചുരുക്കുമാനം. നാ. ചുരുക്കം.
ചുരുക്കുവട്ടി. നാ. ചരടുകോർത്തു വലിച്ചു മുറുക്കിക്കെട്ടുന്ന പുല്ലുവട്ടി.
ചുരുക്കുസഞ്ചി. നാ. ചുരുക്കികെട്ടുന്ന സഞ്ചി.

ചുരുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ചുരുങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, കുറുകുന്നു, കുറയുന്നു. ഖ, ചുകുങ്ങുന്നു. ന, മടങ്ങുന്നു. ര, ഒതുങ്ങുന്നു. **ചുരുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ചുരുട്ടു. ന. ക, ഏഴത്തുചുരുൾ. ഖ, ഉരുൾച്ച. ന, ചുരുട്ടിയ്യു. ര, പുകയിലതെറുത്തു. ങ, ഒരു പലഹാരം.

ചുരുട്ടപാമ്പു. ന. ചുരുണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ പാമ്പു.

ചുരുട്ടപ്പം. ന. ഒരു മാതിരി പലഹാരം.

ചുരുട്ടൽ. ന. ക, ഉരുട്ടുക. ഖ, കൈചുരുട്ടിപ്പിടിക്ക.

ചുരുട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചുരുട്ട.) സ. ക്രി. ക, ചുരുളാക്കുന്നു, ഉരുട്ടുന്നു, തെറുക്കുന്നു, ഖ, കൈ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു.

ചുരുണ. ന. ക, ചരട്ടുരുള. ഖ, ചുരുട്ടിയ ഒരു പാക്കെട്ടു. ന, കണക്കകെട്ടു. ര, കയറിൻ കെട്ടു.

ചുരുളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ചുരുൾ.) അ. ക്രി. ഉരുളുന്നു, ചുരുണ്ടുപോകുന്നു.

ചുരുൾ. ന. ക, ഏഴത്തുചുരുൾ. ഖ, വെറിലതെറുത്തതു, പട്ടമുതലായതുതെറുക്കുന്നതു. ന, വള്ളത്തിന്റെ ചുരുണ്ടുള്ള അറ്റം. ര, പുകയിലതെറുത്തതു. ങ, തിരമാല.

ചുരുൾച്ച. ന. ക, ഉരുൾച്ച. ഖ, ചുരുങ്ങിയിരിക്ക.

ചുല്ലകീ. ന. ക, കടൽപന്നി. ഖ, കുടം.

ചുല്ല. വി. (ല്ലൻ, ല്ലാ, ല്ലം.) വി. ന. ചീകുണ്ണുള്ള.

ചുല്ലം. ന. ചികുണ്ണ.

ചുല്ലി. ചുല്ലിക. ന. അടുപ്പു.

ചുവ. ന. രസവാട.

ചുവക്കുന്നു. ന്നു. പ്ലാൻ. (ചുവ.) സ. ക്രി. ചുവപ്പു നിറമാകുന്നു. **ചുവപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ചുവട്ടം. ന. ക, വള്ളത്തിന്റെയും അടി. ഖ, കാവടി. ന, പാദം കൊണ്ടുള്ള അളവു. ര, അടിസ്ഥാനം, മൂലാധാരം. ങ, മൂലം. ണ, ഉത്ഭവം, കാരണം. ഩ, ആരംഭം. വ, മരത്തിന്റെ നിഴൽ. ൻ, യോജ്യത. ൾ, ആട്ടക്കാരുടെ കാലുവെപ്പു.

ചുവട്ടടി. ന. കാലടി.

ചുവന്ന. വി. ചുവപ്പുള്ള.

ചുവപ്പുചായം. ന. ചുവന്നചായം.

ചുവരു. ന. ഭിത്തി.

ചുവരുത്തരം. ന. ഭിത്തിമേൽ വെക്കുന്ന ഉത്തരം.

ചുവല. വി. ചുവന്ന.

ചുവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (ചുവെ.) സ. ക്രി. ക, രസവാടതോന്നുന്നു. ഖ, ഇക്കുകേടു തോന്നുന്നു.

ചുള. ന. ചക്ക ഉള്ളി മുതലായവയുടെ അകത്തു അടുക്കടുക്കായിരിക്കുന്ന ചെറിയ പങ്കുകൾ.

ചുളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (ചുമി.) അ.ക്രി. ക, ചുരുങ്ങുന്നു, ഞൊറിയുന്നു, മടങ്ങുന്നു. ഖ, നിരസഭാവം കാട്ടുന്നു.

ചുളിപ്പു. ന. ക, നിരസഭാവം കാട്ടുക. ഖ, വസ്ത്രത്തിന്റെയൊ സഞ്ചിയുടെയൊ ഞൊറിവു, ചുളുക്കു. ന, മടക്ക.

ചുളിവു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ചുളുകം. ന. ക, ചെളി. ഖ, ചെറിയ പാത്രം. ന, ഉള്ളംകൈയുടെ കുഴി.

ചുളുക്കു. ന. ക, ചുളിവു, ഞൊറിവു. ഖ, നിരസഭാവം കാട്ടുക.

ചുളുക്കം. ന. ഞൊറിവു.

ചുളുങ്കുന്നു. ങ്കി. വാൻ. (ചുളുക്ക.) സ. ക്രി. ചുളിവുണ്ടാക്കുന്നു, ഞൊറിവുണ്ടാക്കുന്നു.

ചുളുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ചുളുങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, ചുരുങ്ങുന്നു, ഞൊറിയുന്നു. ഖ, ഭയപ്പെടുന്നു.

ചുളു ചുളുക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (ചുളുചുളു.) അ. ക്രി. വേദനതോന്നുന്നു, വിങ്ങുന്നു.

ചുളു ചുളുപ്പു. ന. വിങ്ങൽ, വേദനതോന്നുക.

ചുളു ചുളെ. അ. അധികവേദനയോടെ.

ചുള്ളി. ന. ക, ഉണങ്ങിയ ചെറിയകൊമ്പു. ഖ, ഒരുവക ചെടി.

ചുള്ളിക്കാട്ടു. ന. ക, കുറുങ്കാട്ടു. ഖ, ചുള്ളിയുള്ള സ്ഥലം.

ചുള്ളിക്കോൽ. ന. ചെറിയ കോൽ.

ചുള്ളിവിറകു. ന. വണ്ണംകുറഞ്ഞ വിറകു.

ചുഴകോൽ. ന. കൊല്ലൻ തീയിൽ പെരുമാറുന്ന ഇരിമ്പുകോൽ.

ചുഴച്ചു ന. പ്രതിജ്ഞ, ആണ.

ചുഴലം. അ. ചുറ്റും, നാലുപിറത്തും, വട്ടത്തിൽ.

ചുഴലവും. അ. ചുറ്റും, വട്ടമായി.

ചുഴലവെ. അ. ചുറ്റും.

ചുഴലി. ന. ക, നീർച്ചുഴിവു. ഖ, ചുഴലിക്കാറ്റു. ന, ചുഴൽ. ര, ചുഴലിദീനം.

ചുഴലിദീനം. ന. അപസ്മാരം.

ചുഴലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ചുഴൽ.) അ. ക്രി. ക, ചുറ്റുന്നു, ചക്രംതിരിയുന്നു. ഖ, തലതിരിയുന്നു. ന, കണ്ണുകുഴക്കുന്നു.

ചുഴൽ. ന. ക, ചുറ്റൽ, ചുഴി. ഖ, നീർച്ചുഴി.

ചുഴൽക്കാറ്റു. ന. ചുറ്റിയടിക്കുന്ന കാറ്റു,

ചുഴച്ചു. ന. ചുറ്റൽ, വട്ടം തിരിച്ചിൽ.

ചുഴവു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ചുഴവുകോൽ. നാ. ഇരിമ്പുപാര.
ചുഴറുന്നു. റി. വാൻ. (ചുഴർ.) അ.ക്രി. ആണയിടുന്നു.
ചുഴറാറി. നാ. ക, വിശറി. ഖ, നൂൽനൂല്ക്കുന്ന ചക്രത്തിന്റെ അച്ചുതണ്ടു. ന, കയറുചുറ്റുന്നതിനുള്ള യന്ത്രം.
ചുഴറുന്നു. ററി. വാൻ. (ചുഴററ.) സ. ക്രി. ക, ചുറ്റിക്കുന്നു. ഖ, തലതിരിയുന്നു.
ചുഴി. നാ. ക, രോമത്തിന്റെ ഒരു മാതിരി വട്ടത്തിലുള്ള അടയാളം. ഖ, ചെറിയ വൃത്തം. ന, വൃത്തം. ര, ചുഴല്ച. ങ, നീർച്ചുഴി. ന്ത, ചുഴിമണൽ. ഉ, തല മുടിവട്ടത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു. വ, വളച്ചിൽ.
ചുഴികോടി. നാ. തെക്കുവടക്കു നീളത്തിലും കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറു നീളത്തിലുമുള്ള പുറം തമ്മിൽ ക്രോസ്സായിടം.
ചുഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ചുഴി.) സ. ക്രി. ചുറ്റിക്കുന്നു.
ചുഴിക്കുററി. നാ. കുട്ടിമുയിൽ കരകൌശലത്തിനു കൂഴിച്ചിട്ടുള്ളതു.
ചുഴിച്ചിൽ. നാ. ക, വെള്ളത്തിന്റെ ചുറ്റൽ. ഖ, അധികം മനസ്സിരുത്തിയുള്ള വിചാരം. ന, ചുറ്റൽ.
ചുഴിപ്പു. നാ. ചുഴിച്ചിൽ.
ചുഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചുഴി.) അ. ക്രി. ചുറ്റുന്നു, വട്ടംചുറ്റുന്നു.
ചുഴിവു. നാ. ക, നീർച്ചുഴിവു. ഖ, വട്ടത്തിൽ തിരിക.
ചുറ. നാ. ക, കയറുചുറ്റിയതു. ഖ, വൃത്തം, വട്ടം.
ചുറുകു. നാ. വേഗം, ചൊടിപ്പു.
ചുറുക്കെ. അ. വേഗത്തിൽ.
ചുറുക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ചുറു.) സ. ക്രി. ചുറ്റിക്കെട്ടുന്നു.
ചുറുചുറുപ്പു. നാ. ചുറുചുറുക്കു.
ചുറുചുറുക്കു. നാ. ചുറുചുറുപ്പു.
ചുറുചുറുത്തു. നാ. ചുറുചുറുക്കു.
ചുറുചുറുപ്പു. നാ. ചുറുചുറുക്കു.
ചുറുചുറുവു. നാ. ചുറുചുറുക്കു.
ചുറുചുറുവുള്ള. നാ. ചുറുചുറുക്കുള്ള.
ചുറുചുറുവുള്ളവൻ. നാ. ചുറുചുറുക്കുള്ളവൻ.
ചുറുചുറുവുള്ളവൾ. നാ. ചുറുചുറുക്കുള്ളവൾ.
ചുറുചുറുവുള്ളവർ. നാ. ചുറുചുറുക്കുള്ളവർ.
ചുറുചുറുവുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. ചുറുചുറുക്കുള്ളവരായിരിക്കുന്നു.
ചുറുചുറുവുള്ളവരായിരുന്നു. ചുറുചുറുക്കുള്ളവരായിരുന്നു.
ചുറുചുറുവുള്ളവരായിരുന്നുവോ. ചുറുചുറുക്കുള്ളവരായിരുന്നുവോ.
ചുറുചുറുവുള്ളവരായിരുന്നുവോ? ചുറുചുറുക്കുള്ളവരായിരുന്നുവോ?

ചൂടുപാള. ന. കുടെക്കു പകരം തലയിൽ വെക്കുന്ന പാള.

ചൂടുപുട്ടിൽ. ന. കുടെക്കുപകരം തലയിൽ ഇടുന്ന ഒരു മാതിരി പായ.

ചൂടുവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചൂട.) സ. ക്രി. ചില ദീനങ്ങൾക്കു നാഡികളിൽ ഇരിമ്പുംമററും പഴുപ്പിച്ചുവെക്കുന്നു, കാച്ചിവെക്കുന്നു.

ചൂടെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ചൂട.) അ. ക്രി. ഉഷ്ണംകൊണ്ടു വ്യസനിക്കുന്നു.

ചൂടോടെ. അ. അനച്ചയോടെ.

ചൂട്ടു. ന. തെങ്ങിന്റെ ഓലയൊ കോഞ്ഞാട്ടയൊ കരിമ്പിൻചണ്ടിയൊ കൊതുമ്പൊ അലകൊ ഓരോ പിടിയായിട്ടു കെട്ടി തീ കൊളുത്തി വഴി നടക്കുമ്പൊൾ വെളിച്ചം കാണ്മാനായിട്ടു രാത്രിയിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്ന വസ്തു, ൨, അഹംഭാവം. ൩, ചില നാല്ക്കാലി മൃഗങ്ങളുടെ നെററിയിൽ ഉള്ള ചാത്തു.

ചൂട്ടടുപ്പു. ന. തീച്ചട്ടി.

ചൂട്ടൻ. വി. നെററിമേൽ ചാത്തുള്ള.

ചൂട്ടങ്കുറി. ന. ഗോപിക്കുറി.

ചൂട്ടുകാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചൂട്ട.) സ. ക്രി. ൧, വെളിച്ചം കാണ്മാൻ ചൂട്ടുകൊളുത്തിക്കാട്ടുന്നു. ൨, വാഴെക്കാ പഴുപ്പിക്കുന്നതിനു പത്താഴത്തിൽ വെച്ചു ചൂട്ടു കത്തിച്ചു പുകെക്കുന്നു. ൩, ഏഷണി പറെഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു.

ചൂട്ടുകോൽ. ന. ൧, ചൂടുവെക്കുന്ന ഇരിമ്പു. ൨, ഇറച്ചിചുടുന്ന ഇരിമ്പു.

ചൂട്ടുനിര. ന. ഭിത്തിയുടെ മീതെ ചില മൂലകളിലും മററും മരംകൊണ്ടു അടച്ചു പണിയുന്നതു.

ചൂട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചൂട്ട.) സ. ക്രി. മുടിയുംമററും ചൂടുന്നു.

ചൂട്ടുവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചൂട്ട.) സ. ക്രി. ചൂട്ടുകത്തിച്ചു വല്ലതിനും തീവെക്കുന്നു.

ചൂട്ടുവെളിച്ചം. ന. ചൂട്ടുകത്തിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാശം.

ചൂഡ. ന. ൧, കുടുമ്മ. ൨, മയിലിന്റെ തലയിലെ ശിഖ. ൩, കിരീടം.

ചൂഡാകർമ്മം. ന. കുടുമ്മവെക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം.

ചൂഡാമണി. ന. തലയിൽ അലങ്കരിക്കുന്ന രത്നം, ശിരോരത്നം.

ചൂഡാരത്നം. ന. ചൂഡാമണി.

ചൂഡാല. ന. ഒരു വക പുല്ലു.

ചൂണ്ട. ന. ൧, മീൻപിടിക്കുന്ന കൊളുത്തു. ൨, ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നേർച്ച കഴിക്കുന്നതിനു തൂക്കക്കാരന്റെ പുറത്തു കുത്തുന്ന ഇരിമ്പുകൊളുത്തു.

ചൂണ്ടകുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (ചൂണ്ട.) സ. ക്രി, തൂക്കക്കാരന്റെ പുറത്തു ഇരിമ്പു കൊളുത്തുകൊണ്ടു കുത്തുന്നു.

ചൂണ്ടക്കാരൻ. ന. ചൂണ്ടകൊണ്ടു മീൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

ചൂണ്ടക്കോൽ. ന. ചൂണ്ടച്ചരടുകെട്ടുന്ന കോൽ.

ചൂണ്ടച്ചരടു. ന. ചൂണ്ടകെട്ടുന്ന ചരടു.

ചൂണ്ടപ്പന. ന. കള്ളുചെത്തിഎടുക്കുന്ന ഒരു വക പന.

ചൂണ്ടൽ. ന. ൧, മീൻപിടിക്കുന്ന ഇരിമ്പു കൊളുത്തു. ൨, ചൂണ്ടികാണിക്കുക. ൩, ഉണ്ടവില്ലുകൊണ്ടു തെററുക. ൪, ഒരു കളി.

ചൂണ്ടാണി. ന. ചെറിയ വിരലിന്റെ നാലാം വിരൽ.

ചൂണ്ടാണിവിരൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞഅർത്ഥം.

ചൂണ്ടുകോൽ. ന. വിളക്കിലെ തിരിനീട്ടുന്നതിനുള്ള കോൽ.

ചൂണ്ടുന്നു. ണ്ടി. വാൻ. (ചുണ്ട.) സ. ക്രി. ൧, ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ൨, തെററുവില്ലിൽ കല്ലുവെച്ചു തെററുന്നു. ൩, വിളക്കിലെ തിരിനീട്ടുന്നു.

ചൂണ്ടോന്നി. ന. ചെറിയ വിരലിന്റെ നാലാം വിരൽ.

ചൂണ്ടോന്നിവിരൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ചൂതു. ന. ൧, പകിടമുതലായ കളി. ൨, പകിടയുംമററും കളിക്കുമ്പോൾ എണ്ണിവെക്കുന്ന കരു. ൩, ചതിരംഗക്കരു.

ചൂതപുഷ്പം. ന. മാവിന്റെ പൂ.

ചൂതഫലം. ന. മാങ്ങാ.

ചൂതം. ന. ൧, മാവുവൃക്ഷം. ൨, മാവിൻ പൂ. ൩, മാങ്ങാ.

ചൂതാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ചൂതാട.) സ. ക്രി. ചൂതുകളിക്കുന്നു.

ചൂതാട്ടം. ന. ചൂതുകളിക്ക.

ചൂതായുധൻ. ന. കാമദേവൻ.

ചൂതാളി. ന. ൧, ചൂതുകളിക്കാരൻ. ൨, ധൂർത്തൻ.

ചൂതുകളി. ന. പകിട മുതലായ കളി.

ചൂതുകളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചൂതു.) സ. ക്രി. പകിട കമ്പിത്തായം മുതലായവ കളിക്കുന്നു.

ചൂതുപടം. ന. ചൂതുകളിപ്പാൻ വരച്ചിട്ടുള്ള ശീലയൊ കടലാസൊ.

ചൂതുപൊരുതുന്നു. തി, വാൻ. (ചൂതു.) സ. ക്രി. ചൂതുകളിക്കുന്നു.

ചൂതുപോരു. ന. ചൂതുകളി.

ചൂരു. ന. മണം.

ചൂരടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചൂര.) അ. ക്രി. മണക്കുന്നു.

ചൂരൽ. ന. മുള്ളുള്ള ഒരു മാതിരിച്ചെടി, പുരമ്പു.

ചൂരിവാൾ. ന. ഒരു മാതിരി വാൾ.
ചൂണ്ണകുന്തളം. ന. കുറുനിര, നെററിക്കു നേരെയുള്ള ചെറുതായി ചുരുണ്ടതലമുടി.
ചൂൎണ്ണനം. ന. പൊടിക്കുക.
ചൂൎണ്ണം. ന. ൧, പൊടി. ൨, ചുണ്ണാമ്പു.
ചൂൎണ്ണി. ന. ൧, നൂറു കവടി കൂടിയതു. ൨, ഭാഷ്യം. ൩, ജട.
ചൂൎണ്ണിക. ന. നാടകങ്ങളിൽ പറയുന്ന ഒരു മാതിരി സംസ്കൃതവാക്യം, ഭാഷ്യം.
ചൂൎണ്ണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചൂൎണ്ണി.) സ. ക്രി. പൊടിക്കുന്നു.
ചൂൎണ്ണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൊടിക്കപ്പെട്ട.
ചൂൎണ്ണികൃത്തു. ന. ഭാഷ്യക്കാരൻ.
ചൂലു. അല്ലെങ്കിൽ, **ചൂൽ.** ന. അടിച്ചു വാരുന്നതിന്നു ഒരംർക്കിലും മററും കൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.
ചൂള. ന. ൧, വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ശബ്ദം, ചൂളകുത്തു. ൨, കക്കായും മററും നീററുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി അടുപ്പു. ൩, ഒരു വക വൃക്ഷം.
ചൂളക്കാരൻ. ന. കക്കായും മററും നീററുന്നവൻ.
ചൂളക്കുഴി. ന. ചൂളയടുപ്പിന്റെ കുഴി.
ചൂളപാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ചൂള.) അ. ക്രി. ൧, വാ കൊണ്ടു ഒരു മാതിരി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ചൂളകുത്തുന്നു. ൨, നശിക്കുന്നു.
ചൂളപാട്ടു. ന. ൧, വാ കൊണ്ടു ഒരു മാതിരി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്ക, ചൂളകുത്തുക. ൨, നാശം.
ചൂളപ്രാവു. ന. ഒരു മാതിരി പക്ഷി.
ചൂളയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചൂള.) സ. ക്രി. ൧, ചൂളകുത്തുന്നു. ൨, ചൂളയടുപ്പിൽ തീയിടുന്നു.
ചൂളവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചൂള.) സ. ക്രി. ൧, ചൂളയടുപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ൨, ചൂളയടുപ്പിൽ കക്കായും മററും നിരത്തിവെക്കുന്നു.
ചൂളൽ. ന. ചുളുക്കു.
ചൂളി. ന. തലമുടി.
ചൂളിക. ന. ആനച്ചെവിയുടെ ചുവടു.
ചൂളുന്നു. ളി. വാൻ. (ചൂള.) സ. ക്രി. ചുളുങ്ങുന്നു.
ചൂഴ. അ. ചുററും.
ചൂഴവും. അല്ലെങ്കിൽ, **ചൂഴലവും.** അ. ചുററിലും.
ചൂഴവെ. അ. ചുററിലും.
ചൂഴിക. ന. ഭിത്തിപ്പുറത്തുവെക്കുന്ന ഉത്തരം.
ചൂഴുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ചൂഴ.) സ. ക്രി. ൧, ചുററുന്നു. ൨, വട്ടത്തിൽ തുളച്ചെടുക്കുന്നു.

ചെ.

ചെകിടു. ന. ൧, ചെവി. ൨, ചെള്ള.
ചെകിടടയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചെകിട.) അ. ക്രി. ൧, ചെവികേൾക്കാതാകുന്നു. ൨, ചെവി അടയുന്നു.
ചെകിടടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചെകിട.) അ. ക്രി. ചെവികേൾക്കാതാകുന്നു. സ. ക്രി. ചെവിപൊത്തുന്നു.
ചെകിടടെപ്പു. ന. ചെവികേൾക്കാതാക.
ചെകിടൻ. ന. ചെവികേൾക്കാത്തവൻ.
ചെകിടി. ന. ചെവികേൾക്കാത്തവൾ.
ചെകിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചെകിടി.) അ. ക്രി. അമൽപിടിക്കുന്നു.
ചെകിടിപ്പു. ന. അമൽപിടിക്ക.
ചെകിട്ടിലാകുന്നു. യി. വാൻ. (ചെകിട്ടിൽ.) അ. ക്രി. കേൾക്കുന്നു. **ചെകിട്ടിലാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ചെകിള. ന. ൧, മീനിന്റെ തെകിള. ൨, ഒരു മത്സ്യം.
ചെക്കൻ. ന. ചെറുക്കൻ.
ചെക്കലെ. അ. രാവിലെ.
ചെക്കൽ. ന. പുലർകാലം.
ചെക്കിടി. ന. ഇടിമുഴക്കം.
ചെക്കിടിമിന്നൽ. ന. മിന്നൽ, കൊള്ളിയാൻ.
ചെക്കിലിപ്പട്ടി. ന. എല്ലാമ്പോഴും കുരെക്കുന്ന പട്ടി.
ചെങ്കടൽ. ന. സമുദ്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.
ചെങ്കടലാടി. ന. ഒരു വക മരുന്നു.
ചെങ്കണ്ണു. ന. ൧, ചുവന്ന കണ്ണു, ൨, ഒരു ദീനം, ചീമ്പക്കണ്ണു.
ചെങ്കതിരോൻ. ന. ആദിത്യൻ.
ചെങ്കനൽ. ന. തീക്കട്ട.
ചെങ്കമലം. ന. ചെന്താമര.
ചെങ്കരപ്പൻ. ന. പൈതങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
ചെങ്കലശം. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
ചെങ്കല്ലു. ന. വെട്ടുകല്ലു, ചുവന്നകല്ലു.
ചെങ്കളത്തി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
ചെങ്കാററു. ന. കിഴക്കൻ കാററു.
ചെങ്കുത്തു. ന. കിഴക്കാൻ തൂക്കു.
ചെങ്കുന്നി. ന. ഒരു വക വള്ളി.
ചെങ്കുമ്മട്ടി. ന. ഒരു വക കറി സാധനമുണ്ടാകുന്ന വള്ളി.
ചെങ്കുറിഞ്ഞി. ന. ഒരു വക പൂച്ചെടി.

ചെങ്കൊടി. നാ. ചുവന്ന ശീലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കൊടിക്കൂറ.

ചെങ്കൊട്ടവേലി. നാ. ചെത്തിക്കൊട്ടവേലി.

ചെങ്കൊന്ന. നാ. മറ്റു മൃഗത്തെ കൊല്ലുന്നകൊമ്പുള്ള മൃഗങ്ങളിൻെറ പേരു.

ചെങ്കോൽ. നാ. ക, രാജചിഹ്നം. ഉ, രാജശാസനം.

ചെങ്ങഴിനീർക്കിഴങ്ങു. നാ. ക, ഒരു വകച്ചെടി. ഉ, ഒരുവക താമരക്കിഴങ്ങു.

ചെങ്ങഴിനീർപ്പൂ. നാ. ഒരുവക താമരപ്പൂ.

ചെങ്ങാലി. നാ. ഒരു വക പക്ഷി.

ചെങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ചെങ്ങു.) അ. ക്രി. ചുവക്കുന്നു.

ചെങ്ങുമ്മിഴി. നാ. ചുവന്ന കണ്ണു.

ചെഞ്ചമ്മെ. അ. നേരെ, ചൊവ്വെ.

ചെഞ്ചല്യം. നാ. പയിനും പശ.

ചെഞ്ചാത്തു. നാ. ചുവന്ന സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ അരച്ചുണ്ടാക്കിയതു.

ചെഞ്ചിടം. നാ. ചുവന്ന ജടം.

ചെഞ്ചീരം. നാ. ചുവന്ന ചീരം.

ചെഞ്ചോറി. നാ. ഒരു വക തൈ.

ചെഞ്ചോളം. നാ. ഒരു വക ധാന്യം.

ചെടി. നാ. ക, ചെറിയമരം. ഉ, വൃക്ഷം.

ചെടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ചെടി.) അ. ക്രി. ക, അരോചകപ്പെടുന്നു. ഉ, മതിയെന്നു തോന്നുന്നു.

ചെടിപ്പു. നാ. ക, അരോചകം. ഉ, മതിയെന്നു തോന്നുക.

ചെട്ടി. നാ. ക, ശ്രുതിയിൽ താണ ഒരു ജാതി. ഉ, കച്ചവടക്കാരൻ.

ചെട്ടിച്ചി. നാ. ചെട്ടിയുടെ സ്ത്രീ.

ചെട്ടിപ്പുല്ലു. നാ. ഒരു വക ധാന്യം.

ചെട്ടിയാർ. നാ. ചെട്ടി.

ചെണ്ട. നാ. ഒരു വക കൊട്ടുന്ന വാദ്യം.

ചെണ്ടകൊട്ടു. നാ. ചെണ്ട അടിച്ചു ശബ്ദിക്ക.

ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ചെണ്ട.) സ. ക്രി. ക, ചെണ്ട അടിപ്പിക്കുന്നു. ഉ, ചതിക്കുന്നു.

ചെണ്ടകൊട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചെണ്ട.) സ. ക്രി. ക, ചെണ്ട അടിക്കുന്നു, വാദ്യം ക്രൂട്ടുന്നു. ഉ, വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു.

ചെണ്ടക്കാരൻ. നാ. ക, ചെണ്ടകൊട്ടുന്നവൻ. ഉ, ചതിക്കുന്നവൻ.

ചെണ്ടക്കോൽ. നാ. ചെണ്ടകൊട്ടുന്നകോൽ.

ചെണ്ടപിണച്ചിൽ. നാ. ക, മോക്ഷത്തിൽ അകപ്പെടുക. ഉ, വഞ്ചിക്കപ്പെടുക.

ചെണ്ടപിണയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചെണ്ട.) അ. ക്രി. ക, മോക്ഷത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു. ഉ, വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു.

ചെണ്ടമുറിയൻ. നാ. നേന്ത്രപ്പഴം മുറിച്ചു വേവിച്ചതു, പഴം നുറുക്കു.

ചെണ്ടുമല്ലിക. നാ. ഒരുവകമഞ്ഞപ്പുഷ്പം.

ചെതുക്കു. വി. ക, കേടുള്ള, ചീത്തയായ. ഉ, നിന്ദ്യമായ.

ചെതുക്കു. നാ. കേടു, ചീത്തത്വം.

ചെതുമ്പൽ. നാ. മത്സ്യത്തിൻെറ പുറത്തു വട്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന വസ്തു.

ചെത്തു. നാ. മുറിക്കുക, കണ്ടിക്കുക.

ചെത്തുപാട്ടു. നാ. ക, ചെത്തിയപാട്ടു. ഉ, ശബ്ദം.

ചെത്തം. നാ. ശബ്ദം.

ചെത്തൽ. നാ. ക, ചെത്തുക. ഉ, മത്സ്യത്തിൻെറ ചെതുമ്പൽ. ങ, പല്ലിൽ ഇരിക്കുന്ന അഴുക്കു.

ചെത്തി. നാ. ഒരു വക ചുവന്ന പൂവുള്ള ചെടി.

ചെത്തിക്കൊട്ടവേലി. നാ. ചുവന്ന കൊട്ടവേലി.

ചെത്തുകാരൻ. നാ. ക, ചെത്തുന്നവൻ, തെങ്ങു മുതലായതു ചെത്തി കള്ളു എടുക്കുന്നവൻ. ഉ, മുറിക്കുന്നവൻ.

ചെത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (ചെത്തു.) സ. ക്രി. ക, സമമാക്കുന്നു, കനം കുറെക്കുന്നു. ഉ, മുറിക്കുന്നു. ങ, ചെത്തിപ്പറിക്കുന്നു. ര, കൊയ്യുന്നു. ഇ, കള്ളു ചെത്തി എടുക്കുന്നു.

ചെത്തുപന. നാ. കള്ളെടുക്കുന്നപന.

ചെത്തുപാട്ടം. നാ. ചെത്തി കള്ളെടുക്കുന്ന വകയ്ക്കു മുതലാളിക്കു കൊടുക്കുന്ന ദ്രവ്യം.

ചെത്തുപൂള. നാ. മരം ചെത്തുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന കനം കുറെഞ്ഞ കക്ഷണം.

ചെൻ. വി. ചുവപ്പുനിറമുള്ള,

ചെന്തളിർ. നാ. ചുവന്ന തളിർ.

ചെന്തഴ. നാ. ചുവന്ന തഴ.

ചെന്താന്നി. നാ. ഒരു തൈ.

ചെന്താമര. നാ. ചുവന്ന താമര.

ചെന്താമരാക്ഷ. വി (ക്ഷൻ, ക്ഷി, ക്ഷം.) വി. നാ. ചെന്താമരപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ള.

ചെന്താമരാക്ഷൻ. നാ. ക, ചെന്താമരപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ളവൻ. ഉ, വിഷ്ണു.

ചെന്താരടി. നാ. ചുവന്ന കുടലാടി.

ചെന്താർ. നാ. ചുവന്ന താമരപ്പൂ.

ചെന്താബാണൻ. നാ. കാമദേവൻ.

ചെന്താമ്മിനി. നാ. ലക്ഷ്മീദേവി.

ചെന്താശരൻ. നാ. കാമദേവൻ.

ചെന്തിന. നാ. ചുവന്ന രിന.

ചെന്തീ. നാ. ജ്വലിക്കുന്ന തീ.

ചെന്തുമ്പ. നാ. ഒരു ചെടി.

ചെന്തുരകം. നാ. ചീത്തയായിട്ടുള്ളകുങ്കുമം.

ചെന്തെങ്ങു. ന. ചുവന്ന തേങ്ങായുണ്ടാകുന്ന തെങ്ങു.
ചെന്തൊം. ന. സ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം.
ചെന്നപട്ടണം. ന. മദിരാശ്ശി.
ചെന്നം. ന. ചെകിട്ടു.
ചെന്നാ. ന. കാട്ടുനായ.
ചെന്നി. ന. ചെവികു മേൽഭാഗം, നെറ്റിയുടെ അവസാനം.
ചെന്നിക്കുത്തു. ന. തലക്കുത്തു.
ചെന്നിക്കുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (ചെന്നി.) അ. ക്രി. തലകുത്തുന്നു.
ചെന്നിനായകം. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.
ചെന്നീർ. ന. പ്രണങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന അല്പം ചുവന്ന വെള്ളം.
ചെന്നെല്ലു. ന. ചുവന്ന നെല്ലു.
ചെപ്പു. ന. ക, അടപ്പുള്ളതായ ഒരു മാതിരി ചെറിയ മരപ്പാത്രം, ചിമിഴു. ഉ, നിക്ഷേപപാത്രം. ങ, ചെമ്പു.
ചെപ്പടി. ന. ക, ചെപ്പുംപന്തുംകൊണ്ടുള്ള കളി. ഉ, ഉപായം.
ചെപ്പടികളി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ചെപ്പടിക്കാരൻ. ന. ചെപ്പടിവിദ്യയുള്ളവൻ.
ചെപ്പടിവിദ്യ. ന. ക, ചെപ്പുംപന്തുംകൊണ്ടു കളിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം. ഉ, വഞ്ചന, ഉപായം.
ചെപ്പി. ന. ക, ചെവി. ഉ, ചെകിട്ടു.
ചെപ്പിക്കാട്ടം. ന. ചെവിയിലെ മലം.
ചെപ്പിത്തോണ്ടി. ന. ചെവിത്തോണ്ടി.
ചെപ്പുകുടം. ന. ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള കുടം.
ചെപ്പേട്ടു. ന. ആധാരം ചെയ്യുന്ന ചെമ്പു തകിടു.
ചെമ്പ. വി. ചുവന്ന, ചെമ്പുനിറമുള്ള.
ചെമ്പു. ന. ക, ലോഹങ്ങളിൽ ഒരു വക. ഉ, ഒരു വലിയ ചെമ്പുപാത്രം. ങ, ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള വസ്തു ഏതെങ്കിലും. ങ, വഞ്ചന.
ചെമ്പകപ്പൂ. ന. ചെമ്പകവൃക്ഷത്തിന്റെ പൂവു.
ചെമ്പകം. ന. ഒരു സൌരഭ്യമുള്ള പൂവുണ്ടാകുന്ന മരം.
ചെമ്പകരാമൻ. ന. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
ചെമ്പകരാമപ്പട്ടം. ന. മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥാനം.
ചെമ്പഞ്ഞി. ന. ചുവപ്പുചായം എടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി പഞ്ഞി.
ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറു. ന. ചെമ്പഞ്ഞി തിരുമ്മി പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന ചുവന്ന ചായവെള്ളം.
ചെമ്പടം. ന. ഒരു താളം.
ചെമ്പടപ്പു. ന. വലിയചെമ്പുപാത്രം വെക്കുന്ന അടപ്പു.
ചെമ്പൻ. വി. ചെമ്പുനിറമുള്ള.
ചെമ്പൻതല. ന. ചെമ്പുനിറമുള്ള തലമുടി.
ചെമ്പൻമീശ. ന. ചെമ്പുനിറമുള്ള മീശ.
ചെമ്പരുത്തി. ന. ഒരു മാതിരി ചുവന്ന പൂവുള്ള പൂച്ചെടി.
ചെമ്പരുന്തു. ന. ചുവന്ന പരുന്തു.
ചെമ്പലകം. ന. കനംകുറഞ്ഞ മരപ്പലക.
ചെമ്പല്ലി. ന. ക, ഒരുവക ചുവന്ന മീൻ. ഉ, ഒരു മാതിരി ചുവന്ന നെല്ലു.
ചെമ്പഴുക്കാ. ന. ക, പഴുത്ത അടെക്കാ. ഉ, പഴുത്തുതുടങ്ങിയ കായ.
ചെമ്പറക്കണ്ണൻ. ന. കണ്ണു ചുവന്നിട്ടുള്ളവൻ.
ചെമ്പറാം. ന. ക, ചുവപ്പുനിറം. ഉ, പഴുത്തു തുടങ്ങിയ കായ.
ചെമ്പാതി. ന. നേരേപാതി.
ചെമ്പാരിപ്പുടം. ന. ക, ചുവപ്പുവസ്ത്രം. ഉ. ആനയുടെ ചമയക്കോപ്പുകളിൽ ഒന്നു.
ചെമ്പിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ചെമ്പി.) അ. ക്രി. ചുവപ്പുനിറമായി തീരുന്നു.
ചെമ്പിച്ച. വി. ചെമ്പുനിറമായ.
ചെമ്പിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചെമ്പു.) സ. ക്രി. ചെമ്പുപലകയറയ്ക്കുന്നു.
ചെമ്പിപ്പു. ന. ചുവപ്പുനിറമാക്കുക.
ചെമ്പുകപ്പൽ. ന. ചെമ്പിട്ടകപ്പൽ.
ചെമ്പുകൊട്ടി. ന. ചെമ്പുപണിക്കാരൻ.
ചെമ്പുതെളിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചെമ്പു.) അ. ക്രി. വഞ്ചനതെളിയുന്നു. ചെമ്പുതെളിയിക്കുന്നു സ. ക്രി.
ചെമ്പുതൊട്ടി. ന. വെള്ളം കോരിനിറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ചെമ്പുപാത്രം.
ചെമ്പുപട്ടയം. ന. ചെമ്പുതകിടു.
ചെമ്പുപലക. ന. ചെമ്പുകൊണ്ടു പലകപോലെ ഉണ്ടാക്കിയതു.
ചെമ്പുലി. ന. പഴുക്കാപ്പുലി.
ചെമ്പുവട്ടം. ന. ചെമ്പുപട്ടയം.
ചെമ്പൊൽത്തളിർ. ന. ചുവന്ന തളിർ.
ചെമ്പൊൽത്താർ. ന. ചെന്താമരപ്പൂവു.
ചെമ്പൊല്പദം. ന. ചെന്താമരപ്പൂപോലെ ഭംഗിയുള്ള കാൽച്ചുവടു.
ചെമ്പോത്തു. ന. ഒരു ചുവന്ന പക്ഷി.
ചെമ്പ്രാക്കൊടി. ന. ക, തകരം. ഉ, വെളുത്തീയം.
ചെമ്പ്രാവള്ളി. ന. ഒരു വക വള്ളി.

ചെമ്മണ്ണു. ന. ചുവന്ന മണ്ണു.
ചെമ്മരം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ചെമ്മരിയാടു. ന. ഒരു വക നല്ല ആടു.
ചെമ്മാത്തു. ന. പൊത്തു, നിന്ദിച്ചു കാട്ടുന്ന ഒരു കൈക്രിയ.
ചെമ്മാനം. ന. ചുവന്ന ആകാശം.
ചെമ്മാൻ. ന. ൧, ചെരിപ്പുകുത്തി. ൨, ഒരു വക ചുവന്ന മാൻ.
ചെമ്മാശു. ന. കത്തനാരാക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള ഒരു സ്ഥാനം.
ചെമ്മീൻ. ന. ഒരു വക മീൻ.
ചെമ്മുരിങ്ങ. ന. ഒരു വക മുരിങ്ങമരം.
ചെമ്മുള്ളി. ന. ഒരു വക മുള്ളുള്ള തൈ.
ചെമ്മൂക്കൻ. വി. ന. മൂക്കുചുവന്നവൻ.
ചെമ്മെ. അ. ൧, നല്ലവണ്ണം, ചൊവ്വെ. ൨, വിശേഷാൽ.
ചെമ്മോർത്ത. ന. അനുഗ്രഹ വാക്കു.
ചെയ്യരുതാത്ത. വി. പ്രവൃത്തിച്ചുകൂടാത്ത.
ചെയ്യുന്നു. യ്യു. വാൻ. (ചെയ്യ.) സ. ക്രി. പ്രവൃത്തിക്കുന്നു, നടത്തുന്നു.
ചെരിപ്പു. ന. ൧, കാലിനു രക്ഷെക്കായിട്ടു തോലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം, പാദരക്ഷ. ൨, അടിസ്ഥാനം, പുരത്തറെക്കും മററും ആദിയിൽ പണിയുന്ന കല്പണി.
ചെരിപ്പുകുത്തി. ന. ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ജാതി.
ചെരിപ്പുവാറു. ന. ചെരിപ്പു കൂട്ടിക്കെട്ടുന്ന വാറു.
ചെൎക്ക. ന. കാടി.
ചെലുചെലുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ചെലുചെലു.) അ. ക്രി. എണ്ണയിൽ വല്ലതും കിടന്നുവെന്തു ശബ്ദിക്കുന്നു.
ചെലുചെലുപ്പു. ന. എണ്ണയിൽ വല്ലതും കിടന്നു പൊരിയുമ്പോളത്തെ ശബ്ദം.
ചെലുചെലെ. അ. ക്രമമില്ലാത്ത ശബ്ദത്തോടെ.
ചെലുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (ചെലുത്ത.) സ. ക്രി. ൧, കടത്തുന്നു. ൨, അടിച്ചുകേററുന്നു. ൩, നടത്തുന്നു. ൪, നടപ്പാക്കുന്നു. ൫, തീൎത്തുകൊടുക്കുന്നു. ൬, നിവൃത്തിക്കുന്നു. ൭, വളരെ തിന്നുന്നു.
ചെല്ലപ്പിള്ള. ന. വാത്സല്യമുള്ള പൈതൽ.
ചെല്ലം. ന. ൧, രാജഭണ്ഡാരം. ൨, ചെറിയ പിച്ചളപ്പെട്ടി. ൩, നിക്ഷേപം.
ചെല്ലംവിചാരിപ്പു. ന. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റെ ഭണ്ഡാരവിചാരം.
ചെല്ലി. ന. ൧, കണ്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി പുല്ലു. ൨, കൂട്ടത്തിൽനിന്നു തെററിപ്പോയ മൃഗം. ൩, തെങ്ങു നശിപ്പിക്കുന്ന ചെള്ളു. ൪, ഒരു മാതിരി പുഴു.
ചെല്ലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ചെല്ല.) അ. ക്രി. ൧, പോകുന്നു. ൨, എത്തുന്നു. ൩, പ്രവേശിക്കുന്നു. ൪, കഴിയുന്നു, കടന്നു പോകുന്നു. ൫, സംഭവിക്കുന്നു. ൬, മതിയാകുന്നു.
ചെവി. ന. ശബ്ദത്തെ അറിയുന്ന അവയവം, കാതു.
ചെവികടി. ന. ൧, ചെവിചൊറിച്ചിൽ. ൨, ചെവിയിൽ പറക.
ചെവികൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ചെവി.) സ. ക്രി. കേൾക്കുന്നു.
ചെവിക്കല്ലു. ന. ചെവിയുടെ അകത്തുശബ്ദം തട്ടുന്ന ഒരുഭാഗം.
ചെവിക്കുട. ന. ചെവിയുടെ മേൽ ഭാഗം.
ചെവിക്കുത്തു. ന. ചെവിവേദന.
ചെവിക്കുന്നി. ന. ചെവിയുടെ ഒരു ഭാഗം.
ചെവിക്കൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ചെവി.) സ. ക്രി. കേൾക്കുന്നു.
ചെവിടു. ന. ൧, ചെവി. ൨, ചെവി കേൾക്കായ്മ.
ചെവിത്തട്ടു. ന. ചെവിയുടെ കീഴ്ഭാഗം.
ചെവിത്തോണ്ടി. ന. ചെവിപ്പീ എടുക്കുന്ന വസ്തു.
ചെവിപാൎക്കുന്നു. ൎത്തു. പ്പാൻ. (ചെവി.) സ. ക്രി. കേൾക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഓൎമ്മയോടെ ചെവികൊടുക്കുന്നു.
ചെവിപ്പാമ്പു. ന. ചെവിയിൽ കേറുന്ന ഒരു ചെറിയ പ്രാണി.
ചെവിപ്പീ. ന. ചെവിയിലെ മലം.
ചെവിപ്പൂ. ന. ചിലസ്ത്രീകൾക്കു കാതിൽ ഇടുന്നതിനുള്ള ഒരാഭരണം.
ചെവിയൻ. ന. മുയൽ.
ചെവിയോൎമ്മ. ന. കേൾക്കുന്നതിലെ ജാഗ്രത, ചെവിയുടെ സൂക്ഷം.
ചെളി. ന. ചേറു, അഴുക്കു.
ചെളുക്കു. ന. മത്സ്യത്തിന്റെ ചെതുമ്പൽ.
ചെള്ളു. ന. ൧, ഒരു വക ഈച്ച. ൨, തെങ്ങുമ്മേൽ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ഒരു വക ചെറിയ പറക്കുന്ന പ്രാണി.
ചെള്ള. ന. ൧, ചെകിടു. ൨, ചെളി.
ചെള്ളക്കുഴി. ന. ചെളിക്കുഴി.
ചെള്ളി. ന. ചെമ്മീൻ.
ചെറുചക്കി. ന. മുഖം വെളുത്ത കുരങ്ങു.
ചെറിയ. വി. ൧, ചെറുതായുള്ള, അല്പമാ

യുള്ള, സാരമില്ലാത്ത. ഉ, ഇളയപ്രായമുള്ള.

ചെറിയതു. ന. ചെറുതായുള്ളതു, താന്നതു.

ചെറിയവൻ. ന. ഛ, ഇളയപ്രായമുള്ള ആൾ. ഡ, താന്ന ആൾ.

ചെറു. വി. ഛ, ചെറിയ. ഡ, ഇളയപ്രായമുള്ള.

ചെറുകച്ചു. ന. കോണകം.

ചെറുകച്ചോലം. ന. ഒരു സൌരഭ്യമുള്ള മരുന്നു.

ചെറുകടലാടി. ന. ഒരു വക പച്ച മരുന്നു.

ചെറുകടുക്കു. ന. കടുക്കു രണ്ടു തരമുള്ളതിൽ ഒന്നു.

ചെറുകത്തി. ന. ഒരു മാതിരി പിച്ചാത്തി.

ചെറുകദളി. ന. ഒരു വക തൈ.

ചെറുകമുകു. ന. ഒരു വക കമുകുമരം.

ചെറുകഴുക്കോൽ. ന. പുരയുടെ കഴുക്കോലിന്റെ ഇടയിൽ കോക്കുന്ന വാരി.

ചെറുകറിക്കോപ്പു. ന. പുണ്ടെങ്ങു, അച്ചിങ്ങ, അമരെക്ക, വഴുതിനെങ്ങ ഇത്യാദി.

ചെറുകാഞ്ഞിരം. ന. ഒരു വക കൈപ്പുള്ള മരം.

ചെറുനാരകം. ന. ജോനകനാരകവൃക്ഷം.

ചെറുകാര. ന. ചെറിയ മുള്ളിക്കാട്ട.

ചെറുകിട. വി. ഇളയപ്രായമുള്ള, കൊച്ചായുള്ള.

ചെറുകിഴങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ കിഴങ്ങു.

ചെറുകിഴുകാനെല്ലി. ന. ഒരു വക തൈ.

ചെറുകുടൽ. ന. ചെറിയ കുടൽ.

ചെറുകുന്നു. കി. വാൻ. (ചെറുക.) അ. ക്രി. കുറയുന്നു, കൊച്ചാകുന്നു, പുരുങ്ങുന്നു.

ചെറുകുമ്മട്ടി. ന. കുമ്മട്ടി വകയിൽ ഒന്നു.

ചെറുകുറുഞ്ഞി. ന. ഒരു വക ചെടി.

ചെറുകെ. അ. ചെറുതായിട്ടു, അല്പമായിട്ടു.

ചെറുകൈത. ന. വിരകൈത.

ചെറുകൈപ്പു. വി. കുറഞ്ഞ കൈപ്പുള്ള.

ചെറുകോൽപനച്ചി. ന. ഒരു ചെടി.

ചെറുക്കൻ. ന. ഛ, ബാലകൻ. ഡ, ശിക്ഷ്യൻ.

ചെറുക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ചെറു.) സ. ക്രി. നിറുത്തുന്നു, വിരോധിക്കുന്നു.

ചെറുചണം. ന. ചണം രണ്ടുള്ളതിൽ ചെറിയ മാതിരി.

ചെറുചാര. ന. ഒരു വക നെല്ലു.

ചെറുചീര. ന. ഒരു വക ചീര.

ചെറുചുണ്ട. ന. ഒരു വക ചെടി, പുത്തിരിച്ചുണ്ട.

ചെറുചൂട്ടു. ന. അല്പച്ചൂട്ടു, മന്ദോഷ്ണം.

ചെറുചൂരൽ. ന. ഒരു വക ചൂരൽ.

ചെറുഞാണൊലി. ന. ഞാണിന്റെ ഒച്ച.

ചെറുതു. വി. കൊച്ചായിട്ടുള്ള, ഇളയ. ന. കൊച്ചു.

ചെറുതണ്ടി. വി. ചെറിയ തരത്തിലുള്ള.

ചെറുതരം. വി. ചെറിയ കൂട്ടത്തിലുള്ള.

ചെറുതാളി. ന. ഒരു വക താളി.

ചെറുതുടലി. ന. ഒരു വക മുൾക്കാട്ട.

ചെറുതുളസി. ന. ഒരു വക തുളസി.

ചെറുതേക്കു. ന. ഒരു വക പച്ചമരുന്നു.

ചെറുതേൻ. ന. ചെറിയ ഈച്ചയിൽ നിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന തേൻ.

ചെറുനാരകം. ന. ജോനകനാരകം.

ചെറുനാരങ്ങാ. ന. ഛ, ജോനകനാരങ്ങാ. ഡ, മധുരനാരങ്ങാ.

ചെറുനാവു. അല്ലെങ്കിൽ, **ചെറുനാക്കു.** ന. കുറുനാക്കു.

ചെറുനാഴി. ന. ഇടങ്ങഴിയിൽ നാലിലൊരംശം.

ചെറുനീരു. ന. മൂത്രം.

ചെറുപഞ്ചമൂലം. ന. ഓരില മുതലായ അഞ്ചുവേരുമരുന്നിനും ക്രൂടപ്പേർ.

ചെറുപയറു. ന. ഒരു പച്ചനിറമായ പയറു.

ചെറുപിടക്കോൽ. ന. ഒരു ഔഷധച്ചെടി.

ചെറുപിന്നെറുതടി. ന. ചെറിയ കുന്തം.

ചെറുപുളി. ന. അല്പമായിട്ടുള്ള പുളി.

ചെറുപുള്ളി. ന. അല്പവൃത്തി മുതലുള്ള കുടിയാൻ.

ചെറുപ്പ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

ചെറുപ്പകാലം. ന. ബാല്യകാലം, വയസ്സുകുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമയം.

ചെറുപ്പക്കാരി. ന. ബാല്യക്കാരത്തി, വയസ്സുകുറഞ്ഞവൾ.

ചെറുപ്പക്കാരൻ. ന. ബാല്യക്കാരൻ, വയസ്സുകുറഞ്ഞവൻ.

ചെറുപ്പം. വി. ഇളവയസ്സുള്ള, ചെറിയ. **ചെറുപ്പം.** ന. ബാല്യം.

ചെറുപ്പുന്ന. ന. ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം.

ചെറുപ്പുന്നയരി. ന. മേല്പറഞ്ഞ വൃക്ഷത്തിന്റെ അരി, ഒരുങ്ങാടി മരുന്നു.

ചെറുപുള്ളടി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

ചെറുമണ്ണലി. ന. ഒരു തൈ.

ചെറുമൻ. ന. പുലയൻ.
ചെറുമന്തി. ന. മുഖം വെളുത്ത കുരങ്ങു.
ചെറുമരവാറ. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
ചെറുമി. ന. പുലയന്റെ സ്ത്രീ, പുലക്കള്ളി.
ചെറുമുല്ല. ന. ഒരു വക പൂവുള്ള തൈ.
ചെറുവന്നി. ന. ചെറിയ ഇലയുള്ള ഒരു വൃക്ഷം.
ചെറുവഴുതിന. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കറുത്ത ചുണ്ട.
ചെറുവാൾ. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ വാൾ.
ചെറുവിത്തു. ന. മൂപ്പുകുറഞ്ഞ വിത്തു, വേഗത്തിൽ വിളയുന്ന ഒരു മാതിരി നെല്ല.
ചെറുവിരൽ. ന. അഞ്ചുവിരലുള്ളതിൽ കൊച്ചു വിരൽ.
ചെറുവേള. ന. ഒരു തൈ.
ചെറുശേരി. ന. ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേരു, കൃഷ്ണപ്പാട്ട.
ചെറൂരൻ. ന. ഒരു വക തൈ.
ചെററ. വി. അല്പം, കുറെ.
ചെററ. ന. ക, വള്ളികൊണ്ടോ ഓല കൊണ്ടോ മിടഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു. ഖ, പാവപ്പെട്ടവന്റെ വീട്ടു, കൂടിൽ.
ചെററക്കുടി. ന. ചെററകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വീടു.
ചെററത്തരം. ന. ഹീനത, അധമത്വം.
ചെററും. അ. അല്പമെങ്കിലും.

ചേ.

ചേകവത്തി. ന. ംരംഴത്തി.
ചേകവൻ. അല്ലെങ്കിൽ, ചോകോൻ ന. ംരംഴവൻ, കണ്ടുചെത്തുന്നവൻ.
ചേക്കു. ന. പണം വച്ചു കളിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കളി.
ചേക്ക. ന. പക്ഷികൾ ക്രൂടി രാത്രിയിൽ ഒരു വൃക്ഷത്തിൽ ഇരിക്കുക.
ചേക്കയിരിക്കുന്നു. നു. പ്ലാൻ. (ചേക്ക.) അ. ക്രി. പക്ഷികൾ രാത്രിയിൽ വൃക്ഷത്തിൽ ക്രൂടിയിരിക്കുന്നു.
ചേക്കയിരിപ്പു. ന. പക്ഷികൾ രാത്രിയിൽ വൃക്ഷത്തിൽ ക്രൂടിയിരിക്ക.
ചേക്കയേറുന്നു. റി. വാൻ. (ചേക്ക.) അ. ക്രി. പക്ഷികൾ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുവാൻ കേറുന്നു.
ചേങ്ങില. ന. ഓട്ടകൊണ്ടുള്ള ഒരു വാദ്യം.
ചേടകൻ. ന. ഭൃത്യൻ, വേലക്കാരൻ.
ചേടൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ചേടി. ന. ദാസി.
ചേടിമണ്ണു. ന. വെളുത്ത മണ്ണു.
ചേട്ട. ന. ക, വൃത്തികേടിനുള്ള ഒരു മൂത്തി. ഖ, ഒരു മാതിരി പാമ്പു. ന, ദുർബുദ്ധിയുള്ളവൻ.
ചേട്ടത്തി. ന. ക, മൂത്ത സഹോദരി. ഖ, ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ.
ചേട്ടൻ. ന. മൂത്ത സഹോദരൻ, ജ്യേഷ്ഠൻ.
ചേട്ടവക. ന. ഒരു വക പാമ്പു.
ചേണ. ന. ക, ശക്തി, ബലം. ഖ, സ്ഥിരത.
ചേണം. ന. നാട്ടുകാരുടെ ഒരു മാതിരി ജീനി.
ചേണാന്ന. വി. ബലമുള്ള, ഉറപ്പുള്ള.
ചേണാററ. വി. ശക്തിയുള്ള.
ചേതന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ജീവനുള്ള.
ചേതന. ന. ക, ജീവൻ. ഖ, ജ്ഞാനം.
ചേതനം. ന. ജീവജന്തു.
ചേതപാതം. ന. നഷ്ടം, നാശം.
ചേതം. ന. ക, നഷ്ടം, കുറച്ചിൽ. ഖ, ഉപദ്രവം, നാശം. ന, ആപത്തു.
ചേതസ്സു. ന. മനസ്സു.
ചേതി. ന. വർത്തമാനം.
ചേതിരിവു. ന. കോടിക്കുഴക്കോലിൽ നിന്നു ഇരുപുറത്തോട്ടും ഇറങ്ങുന്ന കുഴക്കോൽ.
ചേതോരംഗം. ന. മനസ്സു.
ചേതോഹരം. വി. ക, ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക. ഖ, ഇഷ്ടമുള്ള.
ചേദിരാജൻ. ന. ചേദിരാജ്യത്തെ രാജാവു.
ചേദിരാജ്യം. ന. ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായിട്ട പറയുന്ന ഒരു രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ചേന. ന. ഒരു മാതിരി വട്ടത്തിലുള്ള കിഴങ്ങു.
ചേനത്തണ്ടൻ. ന. ഒരു മാതിരി പാമ്പു.
ചേനത്തലയൻ. ന. കഷണ്ടിയുള്ളവൻ.
ചേന്തൽ. ന. ചെരിച്ചു ചെത്തുക.
ചേന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (ചേന്ത.) സ. ക്രി. ചെരിച്ചുചെത്തുന്നു.
ചേമന്തി. ന. ഒരു മാതിരി പൂച്ചെടി.
ചേമ്പു. ന. ചൊറിയുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ കിഴങ്ങു.
ചേരു. ന. ക, ഒരു വക വൃക്ഷം. ഖ, ഒരളവു. ന, അടപ്പിന്റെ മീതേ വല്ല

തും വെക്കുന്നതിനായിട്ട കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതു.

ചേര. നാ. ഒരു വക വിഷമില്ലാത്ത പാമ്പു.

ചേരൻ. നാ. കേരളരാജ്യത്തിലെ പണ്ടത്തെ രാജാക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തന്റെ പേരു.

ചേരരാജ്യം. നാ. കേരളരാജ്യം, മലയാളം.

ചേരാമ്പതിവു. അല്ലെങ്കിൽ, **ചേരമാമ്പതിവു.** നാ. ചേരമാൻ പെരുമാൾ മലയാളത്തിൽ പണ്ടു കല്പിച്ചിരുന്ന ചട്ടം.

ചേരായ്മ. നാ. യോജിപ്പില്ലായ്മ.

ചേരാത്ത. വി. ചേച്ചയില്ലാത്ത, യോജ്യതയില്ലാത്ത.

ചേരായ്മ. നാ. ചേച്ചുകേടു, അയോജ്യത.

ചേരി. നാ. ക, പട്ടണം. ഖ, ചെറിയ ഗ്രാമം. ന, അയൽപക്കം. ര, ജനക്രൂട്ടം. ള, പട്ടാളത്തിൽ ഒരു ഭാഗം.

ചേരിക്കൽ. നാ. ക, കൂക്കിച്ചെയ്യുന്ന മല. ഖ, മെതിക്കുന്ന സ്ഥലം.

ചേരിക്കാർ. നാ. കരക്കാർ.

ചേരുന്ന. ന്നു. വാൻ. (ചേർ.) അ. ക്രി. ക, സമീപിക്കുന്ന. ഖ, കിട്ടുന്ന. ന, സംബന്ധിക്കുന്ന. ര, കൂട്ടുന്ന. ള, ഒന്നിക്കുന്ന. ഴ, ഉൽപ്പെടുന്ന. **ചേക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

ചേരുമാനക്കാരൻ. നാ. ക, ഒരു താന സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ. ഖ, ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ പ്രമാണി.

ചേരുമാനം. നാ. ക, ശേഖരം. ഖ, സക്കാരിൽ ഒരു താന ഉദ്യോഗം. ന, സംബന്ധം. ര, കലച്ച, മിശ്രം.

ചേരുംവണ്ണം. അ. ചേരുന്ന പ്രകാരം, യുക്തംപോലെ.

ചേരുവ. നാ. ചേച്ച, കലച്ച.

ചേക്കുരു. നാ. ചേരുമരത്തിന്റെ കായ.

ചേച്ച. നാ. ക, യോജ്യത, സംബന്ധം. ഖ, യോഗ്യത. ന, അടുക്കുക. ര, സ്നേഹം.

ചേച്ചുകേടു. നാ. യോജിപ്പില്ലായ്മ, യോജ്യതകേടു.

ചേച്ചുക്കാരൻ. നാ. ചേച്ചയുള്ളവൻ.

ചേത്ത. വി. അരികെയുള്ള, മുറിച്ച.

ചേന്ന. വി. ക, അരികെയുള്ള. ഖ, യോജിച്ച, സംബന്ധിച്ച.

ചേന്നവൻ. നാ. സ്നേഹിതൻ, ഉടപ്പുകാരൻ.

ചേന്നുകൂട്ടുന്ന. ടി. വാൻ. (ചേൻ.) അ. ക്രി. ക, എത്തുന്ന. ഖ, ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുന്ന. ന, വല്ലതും സാധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സ്നേഹംഭാവിക്കുന്ന.

ചേപ്പു. നാ. ക, ഒന്നിപ്പു. ഖ, ചെക്യത, ചേക്കുക.

ചേല. വി. ക, നിരപ്പുള്ള. ഖ, യോഗ്യമായുള്ള. ന, സ്നേഹമുള്ള. ര, ആശ്വാസമുള്ള. ള, തരമുള്ള, തക്ക.

ചേല. നാ. ക, സ്ത്രീകൾ ഉടുക്കുന്ന കുടിയുള്ള വസ്ത്രം. ഖ, ചേലാകർമ്മം. ന, ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം. ര, ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ തൊലി.

ചേല. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. നാ. നിന്ദ്യമായ.

ചേലകം. നാ. ഒരു സുഗന്ധമുള്ള പുല്ലിന്റെ പേർ.

ചേലമരം. നാ. ഒരു മാതിരിവൃക്ഷം.

ചേലം. നാ. ക, വസ്ത്രം. ഖ, ഒരു പട്ടണം.

ചേലാകർമ്മം. നാ. മാർക്കല്യാണം.

ചേലാക്കുന്ന. യി. വാൻ. (ചേൽ.) അ. ക്രി. ക, നിരപ്പാക്കുന്ന. ഖ, യോഗ്യമാക്കുന്ന. ന, അനുകൂലമാക്കുന്ന. ര, സുഖം വരുന്ന. **ചേലാക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

ചേലാലം. നാ. വെള്ളരിക്ക.

ചേലേയകം. അല്ലെങ്കിൽ, **ചേലേയം.** നാ. ക, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു. ഖ, ചായില്യം.

ചേൽ. അ. എങ്കിൽ.

ചേവകക്കാരൻ. നാ. ക, ഭൃത്യൻ. ഖ, ഭടൻ.

ചേവകൻ. നാ. ക, സേവകൻ. ഖ, ഭൃത്യൻ, ന, ഭടൻ. ര, ശിഷ്യൻ.

ചേവകം. നാ. ക, സേവ. ഖ, ഉദ്യോഗം.

ചേവകമോടി. നാ. സേവകന്മാരുടെ ചമയം.

ചേവടി. നാ. പാദം, കാൽച്ചുവട്ടു.

ചേവടിത്തളിർ. നാ. ഭംഗിയുള്ളകാൽച്ചുവട്ടു.

ചേവടിത്താൻ. നാ. മേല്പോഞ്ഞ അർത്ഥം.

ചേവൽ. നാ. പൂവൻ കോഴി.

ചേഷ്ട. നാ. ക, ഗോഷ്ടി. ഖ, വ്യാപാരം. ന, പ്രവൃത്തി.

ചേഷ്ടിക്കുന്ന. ചു. പ്പാൻ. (ചെഷ്ടി.) സ. ക്രി. പ്രവൃത്തിക്കുന്നു.

ചേഷ്ടിതം. നാ. പ്രവൃത്തി.

ചേളാകം. നാ. കച്ചവടച്ചരക്കു ഇട്ട തോളത്തു വഹിച്ചുംകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു മാതിരി സഞ്ചി, ചാക്കു.

ചേറു. നാ. ചെളി.

ചേറൽ. നാ. അരിയും മറ്റും മുറത്തിലിട്ടു തിരിക്കുന്നു, പേറ്റുന്നു.

ചേറുമീൻ. നാ. ഒരു വക മത്സ്യം.

ചേറുമുറം. നാ. പേറ്റുന്ന മുറം.

ചേററുകത്തി. ന. ചോകോന്മാരു കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വിതിയുള്ള കത്തി.

ചേററുപടി. ന. ൧, നിരയിലുള്ള അടിപ്പടി. ൨, പിച്ചാത്തി മുതലായതു തേക്കുന്ന മരക്കഷണം.

ചേററുവിത. ന. കണ്ടത്തിൽ വിതെക്കുക.

ചൈ.

ചൈതന്യം. ന. ൧, ആത്മാവിന്റെ അവസ്ഥ. ൨, ശക്തി. ൩, വീൎയ്യം.

ചൈത്യം. ന. ൧, ബലിക്കുള്ള സ്ഥലം, ബലിപീഠം. ൨, ദേവാലയം. ൩, ഒൎമ്മയ്ക്കു തക്ക അടയാളം.

ചൈത്രമാസം. ന. മേടമാസം.

ചൈത്രം. ന. മേടമാസം.

ചൈത്രരഥം. ന. വൈശ്രവണന്റെ പൂങ്കാവു.

ചൈത്രികം. ന. മേടമാസം.

ചൈദ്യൻ. ന. ചേദി രാജ്യത്തെ രാജാവു.

ചൊ.

ചൊക്കട്ടാൻ. ന ഒരു മാതിരി ചൂതുകളി.

ചൊക്കട്ടാമണ്ഡപം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ആസ്ഥാനമണ്ഡപം. ൨, ഒരു മാതിരി കളിസ്ഥലം.

ചൊക്കി. ന. പിടിച്ചി.

ചൊങ്കൻ. ന. കൈ ശോഷിച്ചിട്ടുള്ളവൻ.

ചൊങ്കുകയ്യൻ. ന. കൈ ശോഷിച്ചിട്ടുള്ളവൻ.

ചൊങ്കുകയ്യു. ന. ശോഷിച്ച കൈ.

ചൊടി. ന. ൧, മനുഷ്യരുടെ ചുണ്ടു. ൨, വേഗം. ൩, ചൂടു. ൪, കോപം, കടുപ്പം.

ചൊടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ചൊടി.) അ. ക്രി. ൧, ചുറുക്കു ഉണ്ടാകുന്നു. ൨, കോപിക്കുന്നു. ൩, വേഗത്തിൽ പറകയൊ പ്രവൃത്തിക്കയൊ ചെയ്യുന്നു.

ചൊടിപ്പു. ന. ൧, വേഗം. ൨, ചൂടു. ൩, കോപം.

ചൊടിയൻ. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.

ചൊട്ടു. ന. ൧, നഷ്ടം. ൨, ചൂടു. ൩, തൊള്ളി, ഇററിററു. ൪, മുഷ്ടികൊണ്ടു തലെക്കിട്ടു ഇടിക്ക.

ചൊട്ട. ന. ൧, ഒരു വക ചെറുവാൾ. ൨, തെങ്ങുമുതലായവയുടെ കുല വരുന്നതു. ൩, പൈതങ്ങളുടെ ഒരു വക കളി.

ചൊട്ടക. ന. ഒരുമാതിരി ചെറിയ വാൾ.

ചൊട്ടച്ചാൺ. ന. കൈയുടെ പെരുവിരലും ചുണ്ടൊന്നിയും കൊണ്ടുള്ള ഒരളവു.

ചൊട്ടി. ന. കഷണ്ടി.

ചൊട്ടിത്തല. ന. കഷണ്ടിത്തല.

ചൊട്ടിപ്പു. ന. ൧, വഞ്ചന. ൨, ഇഛാഭംഗം. ൩, നഷ്ടം.

ചൊട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ചൊട്ട.) അ. ക്രി. ൧, ഇററിററുവീഴുന്നു. ൨, കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ടു തലെക്കിട്ടിടിക്കുന്നു. ൩, വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു. ൪, ഭംഗംവരുന്നു. **ചൊട്ടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ചൊത്തു. ന. ചെതുക്കു പിടിച്ച വസ്തുവിലുള്ള ദ്വാരം.

ചൊത്തി. വി. കുറച്ചിലുള്ള, ശോഷിച്ച.

ചൊത്തി. ന. ൧, അവയവത്തിലെ കുറ, കുറച്ചിൽ. ൨, ശോഷിച്ച കൈ.

ചൊത്തിക്കയ്യൻ. ന. കൈ വളഞ്ഞൊ ശോഷിച്ചൊ ഉള്ളവൻ.

ചൊത്തിക്കൈ. ന. വളഞ്ഞൊ ശോഷിച്ചൊ ഉള്ള കൈ.

ചൊന്നാൻ. ന. പൊൻ പണിക്കാൎക്കു ചില ദിക്കിൽ കൊടുക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പേർ.

ചൊരക്കുത്തു. ന. ചോൎച്ച അടെക്കുക.

ചൊരികലമൂണി. ന. പിശുക്കൻ.

ചൊരിച്ചിൽ. ന. ൧, ഒഴിക്കുക, ഒഴുക്കുക. ൨, അധികമായി പെയ്യുക, വൎഷിക്കുക.

ചൊരിമഴ. ന. പെരുമഴ.

ചൊരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചൊരി.) സ. ക്രി. ഒഴുക്കുന്നു, പൊഴിക്കുന്നു. ൨, ചിന്നുന്നു.

ചൊരിവു. ന. ഒഴുക്കുക, പൊഴിച്ചിൽ.

ചൊരുകുന്നു. കി. വാൻ. (ചൊരുക.) സ. ക്രി. തിരുകുന്നു.

ചൊരുക്കു. ന. ൧, അമലുള്ള വസ്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം. ൨, പക. ൩, ലഹരി.

ചൊരുക്കൻ. വി. ചൊരുക്കുണ്ടാക്കുന്ന, ലഹരിപിടിപ്പിക്കുന്ന.

ചൊരുക്കൽ. ന. ൧, അമലുള്ള വസ്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം. ൨, പക. ൩, ലഹരി.

ചൊരുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (ചൊരുക്ക.) അ. ക്രി. ലഹരിപിടിക്കുന്നു.

ചൊല്ക്കണ്ണി. ന. സുന്ദരി.

ചൊല്ക്കീഴു. വി. അനുസരണമുള്ള.

ചൊല്ക്കൊണ്ട. വി. കേൾവിപ്പെട്ട, പ്രസിദ്ധമായ.

ചൊല്ക്കൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (ചൊൽ.) അ. ക്രി. കേൾക്കപ്പെടുന്നു, പ്രസിദ്ധമുണ്ടാകുന്നു.

ചൊല്ത്തു. ന. ൧,വായിക്കുക. ൨, പാടുക.

ചൊല്പടി. വി. അനുസരണമുള്ള, കീഴ്വഴക്കമുള്ള.

ചൊല്പൊങ്ങുന്ന. വി. കേൾവിയുള്ള.

ചൊല്ലു. ന. ൧, വാക്കു, വാചകം. ൨, കേൾവി.

ചൊല്ലപ്പെട്ട. വി. ൧, കേൾവിപ്പെട്ട. ൨, പറയപ്പെട്ട.

ചൊല്ലാൎന്ന. വി. കീൎത്തിയുള്ള, കേൾവിപ്പെട്ട.

ചൊല്ലി. അ. ൧, കുറിച്ച. ൨, വിചാരിച്ച.

ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ചൊല്ലി.) സ. ക്രി. പഠിപ്പിക്കുന്നു, പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കുന്നു.

ചൊല്ലിത്തെളിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചൊല്ലി.) അ ക്രി. പറഞ്ഞു നന്നാകുന്നു.

ചൊല്ലിയന്ന. വി. കേൾവിപ്പെട്ട.

ചൊല്ലിയാടുന്നു. ടി. വാൻ. (ചൊല്ലി.) അ. ക്രി. പാട്ടുചൊല്ലുന്നതിനെ അനുസരിച്ചു കൈ കാണിച്ചു ആടുന്നു.

ചൊല്ലിയാട്ടം. ന. പാട്ടുചൊല്ലുന്നതിനെ അനുസരിച്ചു കൈ കാണിച്ചു ആടുക.

ചൊല്ലിവിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചൊല്ലി.) സ. ക്രി. പറഞ്ഞയക്കുന്നു.

ചൊല്ലിവിലക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (ചൊല്ലി.) സ. ക്രി. പറെഞ്ഞു വിരോധിക്കുന്നു.

ചൊല്ലുന്നു. ല്ലി. വാൻ. (ചൊല്ല.) സ. ക്രി. ൧,പറയുന്നു, സംസാരിക്കുന്നു. ൨,ഉരുക്കഴിക്കുന്നു, പാടുന്നു. **ചൊല്ലിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

ചൊല്ലുവിളി. ന. കീഴ്വഴക്കം, അനുസരണം.

ചൊല്ലുവേല. ന. പറയുന്ന പ്രവൃത്തി.

ചൊല്ലുള്ള. വി. കീൎത്തിയുള്ള.

ചൊല്ലെഴുന്ന. വി. കീൎത്തിയുള്ള.

ചൊല്ലേറുന്ന. വി. കീൎത്തിയുള്ള.

ചൊവ്വു. വി. നേരേയുള്ള, ന്യായമുള്ള.

ചൊവ്വു. ന. ൧, വളവില്ലായ്മ, നേരേ. ൨, നീക്കുപോക്കു. ൩, നിരപ്പു. ൪, നിശ്ചയം.

ചൊവ്വള്ളിക്കൊടി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

ചൊവ്വാ. ന. ൧, ചൊവ്വാ എന്ന ഗ്രഹം. ൨, ചൊവ്വാഴ്ച.

ചൊവ്വാഴ്ച. ന. ആഴ്ചവട്ടത്തിൽമൂന്നാം ദിവസം.

ചൊവ്വിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചൊവ്വ.) സ. ക്രി. നേരേയാക്കുന്നു. ൨, നിരപ്പു വരുത്തുന്നു. ൩, വഴിയുണ്ടാക്കുന്നു.

ചൊവ്വുള്ള. വി. ൧,നേരേയുള്ള ൨,സമമായുള്ള.

ചൊവ്വെ. അ. നേരേ, ശരിയായിട്ടു.

ചൊവ്വോടെ. അ. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

ചൊള്ളു. ന. പുഴുക്കേടുള്ള ധാന്യം മുതലായതു.

ചൊള്ള. ന. ൧, മെലിച്ചിൽ. ൨, വളൎച്ച മുഴുവനും വരുന്നതിനു മുൻപേ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്ന ഫലം.

ചൊറി. ന. ചിരങ്ങു.

ചൊറിച്ചിൽ. ന. ൧, ചൊറിയുക. ൨, മാന്തൽ.

ചൊറിമധുരം. വി. അല്പമധുരമുള്ള.

ചൊറിപ്പുഴു. ന. തൊട്ടാൽ ചൊറിയുന്ന ഒരു വക പുഴു.

ചൊറിയണങ്ങു. ന. തൊട്ടാൽ മേൽ ചൊറിയുന്ന ഒരു വള്ളി.

ചൊറിയണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

ചൊറിയൻ. ന. ചിരങ്ങുള്ളവൻ, ചൊറിയുള്ളവൻ.

ചൊറിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (ചൊറി.) അ. ക്രി. മാന്തുന്നു, നഖംകൊണ്ടു ഉരസുന്നു.

ചൊറുകൽ. ന. ൧, മാന്തൽ. ൨, ഉരസുക.

ചൊറുകുന്നു. കി. വാൻ. (ചൊറുക.) സ. ക്രി. ചൊറിയുന്നു.

ചൊറുചൊറെ. അ. ധാരയായിട്ടു.

ചോ.

ചോചകം. ന. ഇലവങ്ങത്തൊലി.

ചോചം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

ചോടു. ന. ൧, ഇണ, രണ്ടു. ൨, വലിപ്പത്തിൽ ഒന്നുപോലെയിരിക്കുന്നതു. ൩, ചെരിപ്പുകൾ.

ചോടി. ന. പട്ടുട.

ചോട്ടാക്കാരൻ. ന. വളഞ്ഞവടികൊണ്ടു നടക്കുന്നവൻ, അകമ്പടിക്കാരൻ.

ചോട്ടാവടി. ന. വളഞ്ഞവടി.

ചോണൽ. ന. ഉപദ്രവിക്കാത്ത ഒരു മാതിരി ചുവന്ന ഉറുമ്പു.

ചോതന. ന. ൧, വെളിച്ചെണ്ണ മുതലായതു അളക്കുന്ന ഒരു അളവുപാത്രം

ക, പരീക്ഷ, ശോധന. ന, കുറ്റംതീർക്ക. ര, ലോഹാദികൾക്ക ശുദ്ധിവരുത്തുക. ല, വെടിപ്പാക്കുക.

ചോതനക്കാരൻ. ന. കച്ചവടത്തിനായിട്ട കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ചരക്കുകൾക്ക തീരുവ തീർന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന നോക്കുന്നതിനു സക്കാരിൽനിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

ചോതി. ന. പതിനഞ്ചാം നക്ഷത്രം.

ചോത്രം. വി. പഴുക്കുമ്പിൽ ചുവന്ന.

ചോദനം. ന. ക, കല്പന. ഖ, കല്പിച്ചയക്കുക.

ചോദിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ചോടി.) സ. ക്രി. ക, പറഞ്ഞയക്കുന്നു. ഖ, തരേണമെന്നു പറയുന്നു.

ചോദ്യപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ചോദ്യ.) അ. ക്രി. ക, വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നു. ഖ, അറിയപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യ. വി. (ഭൂൻ. ഭ്യാ, ഭ്യം.) വി. ന. അയക്കപ്പെടുവാനുള്ള.

ചോദ്യം, ന. ക, യാചന, അന്വേഷണം. ഖ, ശിക്ഷ. ന, ദൈവശിക്ഷ. ര, ന്യായസ്ഥലത്തു വാദി പ്രതിവാദികളെയും സാക്ഷിക്കാരെയും കൂട്ടിവിസ്തരിക്കുക.

ചോദ്യോത്തരം. ന. ചോദ്യവും ഉത്തരവും.

ചോനകനാരകം. ന. ഒരു മാതിരി നാരങ്ങാ ഉണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷം.

ചോനകനാരങ്ങാ. ന. ചോനകനാരകത്തിന്റെ കായ.

ചോനകപുല്ല. ന. ഒരു വക സൌരഭ്യമുള്ള പുല്ല.

ചോമാതിരി. ന. യാഗം ചെയ്യുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ.

ചോര. ന. ക, രക്തം. ഖ, ഒരുമാതിരി പുല്ല.

ചോരക്കുഞ്ഞു. ന. പ്രസവിച്ചു പത്തു ദിവസം കഴിയുന്നതിനു മുൻപേയുള്ള കുഞ്ഞു.

ചോരക്കുരു. ന. ഒരു മാതിരി ചുവന്ന പരു.

ചോരചൊരിച്ചിൽ. ന. രക്തം ഒലിക്കുക.

ചോരച്ചാൽ. ന. ക, രക്തം കൊണ്ടുള്ള ഉടമ്പടി. ഖ, കള്ളന്മാരോടുള്ള ചേർച്ച.

ചോരണം. ന. മോക്ഷണം.

ചോരത്തല. ന. കൊടിയുടെ പുതിയ നാമ്പു.

ചോരത്തിളപ്പു. ന. യൌവനത്തിലുണ്ടാകുന്ന അഹമ്മതി.

ചോരത്തുള്ളി. ന. ചോരയുടെ തുള്ളി.

ചോരധർമ്മം. ന. ക, കള്ളന്റെ മുറ, മോക്ഷണം. ഖ, ചതിവു.

ചോരൻ. ന. കള്ളൻ.

ചോരപുഷ്പി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, ചണ്ണ.

ചോരപ്പടുകളം. ന. കുരുതിക്കളം.

ചോരപ്പാച്ചിൽ. ന. കള്ളന്മാരുടെ ഓട്ടം, ചോരയൊഴുക്ക.

ചോരപ്പുഴ. ന. രക്തനദി.

ചോരവാക്കു. ന. ചോരഒലിപ്പു, ഒരുദീനം.

ചോരവൃത്തി. ന. മോക്ഷണം.

ചോരസംബന്ധം. ന. ക, രക്തവഴിക്കുള്ള ഉടമ്പടി. ഖ, കള്ളന്മാരോടുള്ള ചേർച്ച.

ചോരിക. ന. മോക്ഷണം.

ചോരിവാ. ന. ചുണ്ടു, മനുഷ്യരുടെ ചൊടി.

ചോരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ചോർ.) അ. ക്രി. ക, പാത്രങ്ങളുടെ സുഷിരത്തിൽകൂടെ ഒഴുകിപ്പോകുന്നു, മുകളിൽനിന്നു മഴവെള്ളം പുരയ്ക്കകത്തു വീഴുന്നു. ഖ, മാറിക്കളയുന്നു. ന, കൈവിടുന്നു. **ചോക്കുന്നു, ചോത്തുന്നു.** സ. ക്രി.

ചോച്ചു. ന. ഓട്ടയിൽകൂടെ വെള്ളം ഒലിക്കുക.

ചോല. ന. മലയിൽനിന്നു വരുന്ന ഉറവ, മലയുറവ.

ചോലകം. ന. ക, മാർച്ചട്ട. ഖ, ഒരു മാതിരിപുല്ല.

ചോലവെള്ളം. ന. മലയുറവ വെള്ളം.

ചോലി. ന. ക, കായ്വാടികൾ, വേല. ഖ, പ്രയാസമുള്ള വേല. ന, കുഴുംബത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന അസഹ്യത.

ചോളകം. ന. ക, മാർച്ചട്ട. ഖ, ഒരു മാതിരിപുല്ല.

ചോളൻ. ന. ക, ചോളദേശത്തെ രാജാവു. ഖ, ചോളദേശത്തെ കൂടിയാനവൻ.

ചോളം. ന. ക, മുലപ്പടം. ഖ, ഒരു വക ധാന്യം. ന, ചോളദേശം.

ചോഴൻ. ന. ചോളൻ.

ചോഴമണ്ഡലം. ന. ഇന്ത്യായുടെ കിഴക്കെ സമുദ്രതീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.

ചോഴിയൻ. ന. ചോഴദേശത്തെ ബ്രാഹ്മണൻ.

ചോറു. ന. അരിവെള്ളത്തിലിട്ട വെന്ത ഊറാനി എടുത്തതു.

ചോറപ്പുല്ല. ന. ഒരു മാതിരി ചുവന്ന പുല്ല.

ചോറുൺ. ന. ക, ക്ഷണംകഴിക്കുക. ഖ, കുട്ടികൾക്കു നല്ലപ്പോൾ ചോറുകൊടുക്കുക.

ചോറുകഞ്ഞി. ന. വാർത്തകഞ്ഞി.

ചോററുപാളയം. വി. ന. ഭക്ഷണത്തിനായിട്ടു കാത്തിരിക്കുന്നവൻ.

ചൌ.

ചൌക്കു. ന. കൊരടാവു, ചമ്മട്ടി.
ചൌക്ക. ന. ൧, ഒരു തീരുവ സ്ഥലം. ൨, കാവൽ സ്ഥലം.
ചൌക്കദാരൻ. ന. ചൌക്കയിൽ പ്രമാണി.
ചൌക്കാളം. ന. ഒരു വക കട്ടിയുള്ള തുണി.
ചൌക്കിളി. ന. ആണുങ്ങൾ കാതിൽ ഇടുന്ന ഒരു പൊന്നാഭരണം.
ചൌരൻ. ന. കള്ളൻ.
ചൌരി. ന. മോഷണം.
ചൌരിക. ന. മോഷണം.
ചൌരികൻ. ന. കള്ളൻ.
ചൌരികം. ന. മോഷണം.
ചൌര്യം. ന. മോഷണം.
ചൌളം. ന. മൂന്നു വയസ്സിൽ കുടുമ്മി നിറുത്തി പൈതലിന്റെ തല ചിരയ്ക്കുന്ന കർമ്മം.

ച്യു.

ച്യുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വീണുപോയ. ൨, ഇളകിയ.
ച്യുതസായകൻ. വി. ന. ലാക്കുപിഴച്ചവൻ.
ച്യുതി. ന. ൧, വീഴ്ച. ൨, അപാനദ്വാരം.

ഛ. ഹല്ലുകളിൽ ഏഴാം അക്ഷരം.

ഛഗലകം. ന. വെള്ളാടു.
ഛഗലാണ്ഡി. ന. മറിക്കുന്നി.
ഛട. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, ശോഭ, രശ്മി.
ഛത്മം. അല്ലെങ്കിൽ, ഛദ്മം. ന. വ്യാജം.
ഛത്രകം. ന. ൧, പൊന്മാൻ. ൨, വില്ലുപോലെ വളച്ചുപണിതിട്ടുള്ള അമ്പലം. ൩, കൂൺ.
ഛത്രഭംഗം. ന. ൧, പതിത്വം. ൨, വൈധവ്യം.
ഛത്രം. ന. കുട.
ഛത്രാ. ന. ൧, കൊത്തമ്പാലരി. ൨, ചതകുപ്പ. ൩, തക്കോലപ്പുട്ടിൽ. ൪, കുണ്ടപ്പുല്ല.
ഛത്രാകം. ന. കൂൺ.
ഛത്രാകീ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, അരത്ത.
ഛത്രാതിഛത്രം. ന. ൧, ഒരു സൌരഭ്യമുള്ള പുല്ല. ൨, ചതകുപ്പ.
ഛത്രി. വി. (ത്രീ, ത്രിണീ, ത്രി.) വി. ന. കുടയുള്ള.
ഛത്രീ. ന. ക്ഷൌരകൻ.
ഛദനം. ന. ൧, ഇല. ൨, ചിറകു. ൩, ഉറ.
ഛദം. ന. ൧, ഇല. ൨, ചിറകു.
ഛദിസ്സു. ന. പുരമേയുന്നതിനുള്ള സാധനം.
ഛന്ദസ്സു. ന. ൧, ആറുശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, ശ്ലോകങ്ങളുടെ വൃത്തം. ൩, വേദത്തിന്റെ വൃത്തം. ൪, വേദം. ൫, ഇഛ. ൬, താന്തോന്നിത്വം.
ഛന്ദോഭംഗം. ന. ശ്ലോകത്തിൽ അക്ഷരക്കുറവു.
ഛന്നത. ന. മറവു.
ഛന്നനാമം. ന. മറെക്കപ്പെട്ട പേർ.
ഛന്നപാപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. പാപത്തെ മറെച്ച.
ഛന്നവേഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. ന. വേഷത്തെ മറെച്ച.
ഛന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. മറെക്കപ്പെട്ട, നിഞ്ഞുനമായുള്ള.
ഛർദ്ദി. ന. ഭക്ഷിച്ച വസ്തു വായിൽ കൂടെ പുറത്തേക്കു പോക, കക്കൽ.
ഛർദ്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഛർദ്ദി.) അ. ക്രി. ഭക്ഷിച്ച വസ്തു വായിൽ കൂടെ പുറത്തേക്കു പോകുന്നു, കക്കുന്നു. ഛർദ്ദിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ഛലനം, അല്ലെങ്കിൽ, ഛലം. ന. ൧, വ്യാജം. ൨, വഞ്ചന.
ഛല്ലി. ന. തോൽ, തൊലി.
ഛവി. ന. ൧, ശോഭ. ൨, രശ്മി.

ഛാ.

ഛാഗം. ന. കോലാടു.
ഛാഗലം. ന. കോലാടു.
ഛാഗിക. ന. പെണ്ണാടു.
ഛാഗീ. ന. പെണ്ണാടു.
ഛാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മുറിക്കപ്പെട്ട. ൨, മെലിഞ്ഞ, ക്ഷീണിച്ച.
ഛാത്രൻ. ന. ശിഷ്യൻ.
ഛാദനം. ന. മറവു.

ഛാദം. ന. പുരമേയുന്നതിനുള്ള സാധനം.
ഛാദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഛാദി.) സ. ക്രി. ൧, കണ്ടിക്കുന്നു. ൨, മറെക്കുന്നു.
ഛാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മറെക്കപ്പെട്ട. ൨, മുറിക്കപ്പെട്ട.
ഛാദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി.ന. ൧, മറെക്കപ്പെടത്തക്ക. ൨, മുറിക്കപ്പെടത്തക്ക.
ഛാന്ദസു. വി. വേദത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ഛാന്ദസൻ. ന. വാധ്യാൻ.
ഛാന്ദോഗ്യം. ന. ൧, വേദോപദേശം. ൨, വേദം.
ഛായ. ന. ൧, നിഴൽ. ൨, പ്രതിബിംബം. ൩, രൂപം, ഭാഷ. ൪, ആദിത്യഭാൎയ്യ. ൫, ശോഭ. ൬, പോഷണം. ൭, മണവാളസ്ത്രീ.
ഛായാതരു. ന. പടൎച്ചയുള്ളവൃക്ഷം.
ഛായാദേവി. ന. ആദിത്യന്റെഭാൎയ്യ.
ഛായാപതി. ന. ആദിത്യൻ.
ഛായാപഥം. ന. ആകാശം.
ഛായാപുത്രൻ. ന. ശനി.
ഛായാമൃഗധരൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.

ഛി.

ഛി. അ. വെറുപ്പിങ്കലൊ വിരോധത്തിങ്കലൊ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു അവ്യയം.
ഛിക്ക. ന. തുമ്മൽ.
ഛിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മുറിക്കപ്പെട്ട.
ഛിത്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, കള്ളന്ത്രാണമുള്ള. ൨, ശ്രുതിയുള്ള. ൩, മൂൎച്ചയുള്ള.
ഛിദ. ന. ഖണ്ഡനം.
ഛിദകം. ന. ഇന്ദ്രന്റെ വാൾ.
ഛിദി. ന. കോടാലി.
ഛിദ്രക്കാരൻ. ന. കലഹക്കാരൻ.
ഛിദ്രം. ന. ൧, ദ്വാരം. ൨, കുററം. ൩, കലഹം. ൪, അവസരം.
ഛിദ്രിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഛിദ്രി.) സ. ക്രി. ൧, തുളെക്കുന്നു. ൨, കലഹിക്കുന്നു, പിരിയുന്നു. ൩, ഭംഗംവരുന്നു.
ഛിദ്രിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ഛിദ്രിതം. വി. തുളെക്കപ്പെട്ട.
ഛിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി.ന. മുറിക്കപ്പെട്ട.
ഛിന്നരുഹ. ന. അമൃതുവള്ളി.
ഛിന്നൊത്ഭവ. ന. അമൃതുവള്ളി.

ഛൂ.

ഛൂരിക. ന. കത്തി, ചുരിക.
ഛൂരിതം. വി. പതിക്കപ്പെട്ട.
ഛൂരീ. ന. കത്തി.

ഛേ.

ഛേക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഇണക്കമുള്ള.
ഛേകൊക്തി. ന. സൂചകവാക്കു.
ഛേദനം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഛേദം.** ന. ൧, ഖണ്ഡനം, കണ്ടിക്കുക. ൨, ഖണ്ഡം.
ഛേദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഛേദി.) സ. ക്രി. കണ്ടിക്കുന്നു.
ഛേദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ഛേദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ഛോ.

ഛാടി. ന. മുക്കവൻ.
ഛോലംഗം. ന. ചെറുനാരെങ്ങ.

ജ. ഹല്ലുകളിൽ എട്ടാം അക്ഷരം.

ജഗച്ചക്ഷുസ്സു. ന. ആദിത്യൻ, ലോകത്തിന്റെ കണ്ണു.
ജഗതീ. ന. ൧, ലോകം. ൨, ഭൂമി. ൩, ജനം. ൪, ഒരു മാതിരിവൃത്തം.
ജഗൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **ജഗത്തു.** ന. ൧, ലോകം. ൨, ജനം.
ജഗത്രയം. ന. മൂന്നു ലോകം.
ജഗൽകാരണം. ന. ദൈവം.
ജഗൽപതി. ന. ലോകനാഥൻ, ദൈവം.
ജഗത്പിതാ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, ദൈവം.
ജഗത്പാണൻ. ന. വായു, കാററു.
ജഗത്സ്ഥിതി. ന. ൧, ലോകത്തിന്റെ ഇരിപ്പു. ൨, ലോകരക്ഷ.
ജഗദാശ്രയൻ. ന. ലോകത്തെ താങ്ങുന്നവൻ, ദൈവം.
ജഗദീശൻ. ന. ൧, ദൈവം. ൨, വിഷ്ണു.
ജഗദീശാ. ന. ൧, പാൎവ്വതി. ൨, ലക്ഷ്മി.
ജഗദീശ്വരൻ. ന. ദൈവം.
ജഗദീശ്വരീ. ന. പാൎവ്വതി.

ജഗദുദ്ഭവം. ന. ലോകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.
ജഗദ്ഗുരു. ന. ദൈവം.
ജഗദ്വാസി. വി. ന. ലോകവാസി.
ജഗദ്വേഷി. വി. (ഷീ, ഷിണീ, ഷി.) വി. ന. ൧, ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന. ൨, ലോകത്തെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന.
ജഗന്നാഥൻ. ന. ൧, ലോകനാഥൻ, ദൈവം. ൨, വിഷ്ണു.
ജഗന്നാഥം. ന. ബങ്കാള ഉൾക്കടലിന്നരികെ ഒരു കേൾവിപ്പെട്ട സ്ഥലം.
ജഗന്നായകൻ. ന. ദൈവം.
ജഗന്നാശം. ന. ലോകനാശം.
ജഗന്നിവാസൻ. ന. ദൈവം.
ജഗന്മംഗലൻ. ന. ദൈവം.
ജഗന്മംഗലാ. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, പാൎവ്വതി.
ജഗന്മയൻ. ന. ദൈവം.
ജഗന്മയീ. ന. പാൎവ്വതി.
ജഗന്മാതാ. ന. മായാദേവി.
ജഗന്മോഹന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.
ജഗരം. ന. കവചം.
ജഗളം. ന. കൊഴുത്ത മദ്യം.
ജഗ്ദ്ധ. വി. (ഗ്ദ്ധൻ, ഗ്ദ്ധാ, ഗ്ദ്ധം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ജഗ്ദ്ധി. ന. ൧, ഭക്ഷണകൎമ്മം. ൨, സഹഭോജനം. ൩, ഭക്ഷണം.
ജഘനം. ന. അരയുടെ മുൻഭാഗം.
ജഘനേഫല. ന. പേയത്തി.
ജഘന്യജൻ. ന. ൧, അനുജൻ. ൨, ശൂദ്രൻ.
ജഘന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ൧, ഒടുക്കത്തെ. ൨, നിന്ദ്യമായുള്ള.
ജംഗമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഇളകുന്ന, സഞ്ചരിക്കുന്ന.
ജംഗമം. ന. സഞ്ചരിക്കുന്ന വസ്തു.
ജംഗലം. വി. വിജനമായുള്ള.
ജംഗാലം. ന. അതിരു, വരമ്പു.
ജംഗുലം. ന. വിഷം.
ജംഘ. ന. ൧, കാൽ. ൨, കണംകാൽ.
ജംഘലാ. ന. ഒരു രാഗം.
ജംഘാകാരികൻ. ന. ഓട്ടാൾ, അഞ്ചൽക്കാരൻ.
ജംഘാത്രാണം. ന. കാൽകുപ്പായം.
ജംഘാലൻ. ന. വേഗംനടക്കുന്നവൻ.
ജട. ന. ൧, പേരാലിന്റെ പാലും ഭസ്മവും കൂട്ടിപ്പിരിച്ച തലമുടി. ൨, വിടുവേരു.
ജടാജൂടം. ന. ൧, ജട. ൨, ശിവന്റെ ജട.
ജടാധാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ജടയുള്ള.
ജടാമാംസി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, മാഞ്ചി.
ജടായുസു. ന. അരുണന്റെ പുത്രനായിരിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷി.
ജടില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ജടയുള്ള.
ജടിലൻ. ന. ൧, സിംഹം. ൨, തിപ്പലി. ൩, ജടയുള്ളവൻ.
ജടില. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, മാഞ്ചി.
ജടി. ന. ചിററാൽ.
ജഠര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, കടുപ്പമുള്ള. ൨, ബന്ധിക്കപ്പെട്ട.
ജഠരം. ന. വയറു.
ജഠരാഗ്നി. ന. വയററിലെ അഗ്നി.
ജഠരാമം. ന. നീരോഴിവു.
ജഠരാമയം. ന. വയററിലെ ദീനം.
ജഡക്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. താമസിച്ചു ചെയ്യുന്ന.
ജഡത. ന. ൧, തണുപ്പു. ൨, മൂഢത.
ജഡ. വി. (ഡൻ, ഡാ, ഡം.) വി. ന. ൧, തണുപ്പുള്ള. ൨, മൂഢതയുള്ള. ൩, ജീവനില്ലാത്ത.
ജഡം. ന. ൧, ദേഹം. ൨, മാംസം.
ജഡൻ. ന. മൂഢൻ.
ജഡിമാ. ന. തണുപ്പു.
ജഡുലം. ന. മറുകു.
ജതു. ന. കോലരക്കു.
ജതുക. ന. വാവൽ.
ജതുകം. ന. പെരുങ്കായം.
ജതുനി. ന. വാവൽ.
ജതൂക. ന. ൧, വാവൽ. ൨, വെങ്കച്ചോലം.
ജത്രു. ന. പൂണെല്ലു, വളയെല്ലു.
ജനകൻ. ന. ൧, പിതാവു. ൨, മിഥിലാരാജാവു.
ജനത. ന. ജനക്കൂട്ടം.
ജനനദിവസം. ന. ജനിച്ച ദിവസം.
ജനനഭൂമി. ന. ൧, ജനിച്ച ദിക്കു. ൨, അട്ടിപ്പേർ.
ജനനമരണങ്ങൾ. ന. ജനനവും മരണവും.
ജനനം. ന. ൧, ഉത്ഭവം, പിറവി. ൨, വംശപാരമ്പൎയ്യം.
ജനനി. ന. മാതാവു, അമ്മ.
ജനപദം. ന. നാട്ടിൻപുറം.
ജനപുഷ്ടി. ന. ജനങ്ങൾ വൎദ്ധിക്കുക, ആൾപ്പെരുപ്പം.
ജനപുഷ്ടികര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ജനങ്ങൾക്കു പുഷ്ടി വരുത്തുന്ന.
ജനപ്രവാദം. ന. കേൾവി.
ജനബാധ. ന. അസഹ്യത, അലട്ടു.
ജനം. ന. ജനക്കൂട്ടം.
ജനംഗമൻ. ന. ചണ്ഡാലൻ.

ജനയിതാ. ന. പിതാവു.
ജനയിത്രി. ന. മാതാവു.
ജനരഞ്ജന. ന. മനുഷ്യസ്നേഹം, സൽഗുണശീലം.
ജനലോകം. ന. ലോകങ്ങൾ പതിന്നാലുള്ളതിൽ ഒന്നു.
ജനവാദം. ന. വർത്തമാനം.
ജനശ്രുതി. ന. വർത്തമാനം.
ജനസ്ഥാനം. ന. ദണ്ഡകവനത്തിൽ ഒരു ഭിക്ഷ.
ജനാർദ്ദനൻ. ന. വിഷ്ണു.
ജനാശ്രയം. ന. വഴിയമ്പലം.
ജനി. ന. ക, ജനനം. ഖ, സ്ത്രീ.
ജനിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ജനി.) അ. ക്രി. ക, പിറക്കുന്നു. ഖ, ഉത്ഭവിക്കുന്നു.
ജനിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ജനിതാവു. ന. പിതാവു.
ജനിമാ. ന, ജനനം, ഉൽപാദനം.
ജനമൃതികൾ. ന. ജനനവും മരണവും.
ജന്നീ. ന. ക, ജനനം. ഖ, സ്ത്രീ. ങ, മാതാവു. ര, മകന്റെ ഭാര്യ. ള, വെങ്കച്ചോലം.
ജൻ. ന. ജനനം.
ജൻസു. ന. ജനനം.
ജനോദാഹരണം. ന. ക, മഹത്വം. ഖ, ശ്രേഷ്ഠത.
ജനോപകാരം. ന. ജനങ്ങളുടെ പ്രയോജനം.
ജനോപദ്രവം. ന. ജനപീഡ.
ജനൌഘം. ന. ജനസമൂഹം.
ജന്തു. ന. പ്രാണി, മൃഗം.
ജന്തുക്കൾ. ന. പ്രാണികൾ.
ജന്തുത്വം. ന. മൃഗസ്വഭാവം.
ജന്തുധർമ്മം. ന. ജന്തുക്കളുടെ സ്വഭാവഗുണം.
ജന്തുപ്രായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മൃഗസ്വഭാവമുള്ള.
ജന്തുഫലം. ന. അത്തി.
ജന്തുവൃത്തം. ന. മൃഗങ്ങളുടെ ശീലം.
ജന്തുവൃത്തി. ന. മൃഗങ്ങളുടെ സ്വഭാവം.
ജന്തുഹിംസ. ന. പ്രാണിവധം.
ജന്മതാരം. ന. ക, ജനനദിവസം. ഖ, ജനിക്കുമ്പോളത്തെ നക്ഷത്രം.
ജന്മദേശം. ന. ജനിച്ച ഭിക്ഷ.
ജന്മനക്ഷത്രം. ന. ക, ജനിച്ച ദിവസം. ഖ, ജനിക്കുമ്പോളത്തെ നക്ഷത്രം.
ജന്മപക. ന. ജാതിവൈരം.
ജന്മപത്രിക. ന. ജാതകം.
ജന്മപാപം. ന. മൂലപാപം.
ജന്മപ്രകൃതി. ന. സ്വഭാവം, ജനിച്ചപ്പോളെയുള്ള ശീലം.
ജന്മപ്രകൃതി. അ. ജനിച്ചനാൾ മുതൽ.
ജന്മഭം. ന. ക, ജനനദിവസം. ഖ, ജനിച്ച ദിവസത്തെ നാൾ, പുറന്നാൾ.
ജന്മം. ന. ക, ജനനം. ഖ, മുതലാളന്റെ വസ്തു, അടിപ്പേർ.
ജന്മവാദം. ന. മുതലാളന്റെ വസ്തുസംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കം.
ജന്മനക്ഷം. ന. പുറന്നാൾ.
ജന്മാധികാരം. ന. ജന്മത്തിന്റെ അധികാരം.
ജന്മാധികാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ജന്മത്തിന്നധികാരമുള്ള.
ജന്മാന്തരകൃതം. വി. മുജ്ജന്മത്തിൽ ചെയ്ത.
ജന്മാന്തരം. ന. ക, മറുജന്മം, മുൻപിലത്തെയൊ ഇനിയത്തെയൊ ജന്മം. ഖ, സൽഗുണശീലം. ങ, നന്ദി.
ജന്മാന്തരവാസന. ന. പൂർവ്വജന്മവാസന.
ജന്മി. ന. ക, ഭൂമിയുടെ ഉടയവൻ, മുതലാളൻ. ഖ, പ്രാണി.
ജന്മിഭോഗം. ന. ജന്മിക്കുള്ള അവകാശം.
ജന്മിമാരാട്ടം. ന. മുതലാളന്റെ വസ്തുവിനെ കുറിച്ചുള്ള തർക്കം.
ജന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ജനിക്കത്തക്ക.
ജന്യ. ന. ക, മാതാവു. ഖ, മാതാവിന്റെ സഖി. ങ, തോഴി. ര, ഭക്ഷ്യം, സന്തോഷം.
ജന്യൻ. ന. ക, പിതാവു. ഖ, തോഴൻ.
ജന്യം. ന. ക, യുദ്ധം. ഖ, ശ്രുതി. ങ, ചന്ദനക്കുട്ടം. ര, ഉല്ലക്ഷണം.
ജന്യു. ന. പ്രാണി.
ജപമാല. അല്ലെങ്കിൽ, ജപമാലിക. ന. ജപിക്കുന്ന മാല, രുദ്രാക്ഷമാല.
ജപം. അല്ലെങ്കിൽ, ജപനം. ന. പ്രാർത്ഥനയൊ വേദത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങളൊ മന്ത്രമൊ നാമങ്ങളൊ ചൊല്ലുക.
ജപപരായണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ജപത്തിൽതല്പരയുള്ള.
ജപാ. ന. ചെമ്പരുത്തി.
ജപാകുസുമം. ന. ചെമ്പരുത്തിപ്പൂവു.
ജപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ജപി.) സ. ക്രി. പ്രാർത്ഥനയും മറ്റും ചൊല്ലുന്നു.
ജപ്പു. വി. (പ്പൻ, പ്പാ, പ്പം.) വി. ന. ജപിക്കപ്പെട്ട.
ജപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ജപിക്കേണ്ടുന്ന.
ജമ. ന. ശേഖരിപ്പു, കരംപിരിവു.
ജമഖച്ചു. ന. വരവിനും ചിലവിനുമുള്ള കണക്കു.
ജമാബന്തി. ന. കരം പിരിവു വകെ

ക്കുള്ള ഒരു മേലധികാരവും അവിടു ത്തെ അധികാരികളുടെ കൂട്ടവും.
ജമാവസൂൽബാക്കി. ന. പിരിവും കുടിശ്ശികയും.
ജംപതികൾ. ന. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ.
ജംപാ. ന. ചെമ്പരുത്തി.
ജംബാളം. ന. ൧, ചിറ. ൨, നീർവാളം. ൩, കടലാവണക്കു.
ജംബീരഫലം. ന. ചോനകനാരെങ്ങ.
ജംബീരം. ന. ചോനകനാരകം.
ജംബു. ന. ൧, ചാമ്പ, ചാമ്പെക്കാ. ൨, ഞാവൽ. ൩, കുറുക്കൻ.
ജംബുകൻ. ന. ൧, കുറുക്കൻ. ൨, വരുണൻ.
ജംബുദ്വീപം. ന. ലവണ സമുദ്രത്തിനകത്തുള്ള ഭൂമി.
ജംബുനദി. ന. മേരുവിങ്കൽനിന്നു ഒഴുകുന്ന ഒരു നദി.
ജംബൂ. ന. ൧, ചാമ്പ, ചാമ്പെക്കാ. ൨, ഞാവൽ. ൩, കുറുക്കൻ.
ജംബൂഫലം. ന. ൧, ചാമ്പെക്കാ. ൨, ഞാവൽക്കാ.
ജംബൂളം. ന. കൈത.
ജംഭഭേദി. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ജംഭം. ന. നാരകം.
ജംഭരിപു. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ജംഭളം. ന. നാരകം.
ജംഭാരി. ന. ൧, ഇടിവാൾ. ൨, ഇന്ദ്രൻ.
ജംഭീരം. ന. ൧, ചോനകനാരകം. ൨, ഒരു വക തുളസി.
ജയഢക്ക. ന. ചേങ്ങില.
ജയതാളം. ന. ഒരു വക താളം.
ജയനം. ന. ൧, ആന കുതിരകൾക്കുള്ള കവചം. ൨, ജയിക്കുക.
ജയൻ. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു കാവല്ക്കാരൻ.
ജയന്തൻ. ന. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ.
ജയന്തി. ന. ൧, ഒരുവകവൃക്ഷം. ൨, മുഞ്ഞ.
ജയപത്രം. ന. ജയവർത്തമാനം.
ജയഭേരി. ന ജയത്തിങ്കൽ കൊട്ടുന്ന ഒരു വക വാദ്യം.
ജയം. ന. വെല്ലുക.
ജയശംഖു. ന. ജയിച്ചിട്ടുള്ള ശംഖുനാദം.
ജയശബ്ദം. ന. ജയിച്ചിട്ടുള്ള ശബ്ദം.
ജയസന്തോഷം. ന. ജയിച്ചിട്ടുള്ള സന്തോഷം.
ജയാ. ന. ൧, പാർവ്വതി. ൨, പാർവ്വതിയുടെ ഒരു തോഴി. ൩, തൃതീയ, അഷ്ടമി, ത്രയോദശി. ൪, കടുക്ക. ൫, മുഞ്ഞ. ൬, കഞ്ചാവു. ൭, അറുപതിൽ ഇരുപത്തെട്ടാം വർഷം.
ജയി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. ജയിക്കുന്ന.
ജയ്യ. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. ന. ജയിപ്പാൻ കഴിയുന്ന.
ജര. ന. വാർദ്ധക്യം.
ജരഠ. വി. (ഠൻ, ഠാ, ഠം.) വി. ന. വാർദ്ധ്യക്യമുള്ള, പഴയ.
ജരണം. ന. ൧, ചീരകം. ൨, ഒരു വക തൈ. ൩, വാർദ്ധക്യം. ൪, കായം.
ജരദ്ഗവം. ന. മുതുകാള.
ജരദ്ഗവീ. ന. മുതുപശു.
ജരജ്ജാനി. ന. വൃദ്ധനായ ഭർത്താവു.
ജരന്തം. ന. പോത്തു.
ജരൽ. വി. (രൻ, രതീ, രൽ.) വി. ന. ൧, വാർദ്ധക്യമായ. ൨, പഴക്കമായ.
ജരസു. ന. വൃദ്ധത.
ജരാതുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വാർദ്ധക്യം കൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ച.
ജരാനരകൾ. ന. ജരയും നരയും, വാർദ്ധക്യം.
ജരായു. ന. ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടക്കുന്ന പ്രജയെപൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരുതൊലി.
ജരായുജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ജരായുവിൽ ജനിച്ച.
ജരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ജരി.) അ. ക്രി. ൧, ജരപിടിക്കുന്നു, തൊലി ചുളിയുന്നു. ൨, ദഹിക്കുന്നു.
ജരുഥം. ന. ൧, മാംസം. ൨, വാർദ്ധക്യം കൊണ്ടു തൊലി ഞൊറിഞ്ഞതു.
ജരെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ജരെ.) അ. ക്രി. നരെക്കുന്നു, വയസ്സുചെല്ലുന്നു.
ജർജ്ജര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, പഴയ, കീറിയ. ൨, തകർന്ന, പൊടിഞ്ഞ.
ജർജ്ജരം. ന. ഇന്ദ്രന്റെ കൊടി.
ജലകണം. ന. വെള്ളത്തിന്റെ തുള്ളി.
ജലകന്ദകം. ന. നീർക്കിഴങ്ങു.
ജലക്രീഡ. ന. വെള്ളത്തിൽ കിടന്നുള്ള കളി.
ജലചര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. വെള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
ജലജന്തു. ന. മത്സ്യാദി.
ജലജന്തുക. ന. അട്ട.
ജലജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന.
ജലജം. ന ൧, മത്സ്യം. ൨, താമര. ൩, കക്കാ, ശംഖു.
ജലദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. വെള്ളത്തെ കൊടുക്കുന്ന.
ജലദം. ന. ൧, മേഘം. ൨, മുത്തെങ്ങാ.
ജലദാനം. ന. വെള്ളംകൊടുക്കുക.
ജലദോഷം. ന. ഒരു ദീനം.
ജലദ്രോണി. ന. വെള്ളം വെക്കുന്ന ഒരു വലിയ പാത്രം.

ജലദ്വാരം. ന. ഓക.
ജലധര. വി. (രൻ, രാ. രം.) വി. ന. വെള്ളത്തെ ധരിക്കുന്ന.
ജലധരം. ന. ക, മേഘം. ഉ, സമുദ്രം.
ജലധാര. ന. വെള്ളം കൊണ്ടുള്ള ധാര.
ജലധാരണം. ന. വെള്ളംകൊണ്ട് കഴുകുക, ശിക്ഷവരുത്തുക.
ജലധി. ന. ക, സമുദ്രം. ഉ, സംഖ്യാവിശേഷം.
ജലനകുലം. ന. കഴനാ.
ജലനിധി. ന. സമുദ്രം.
ജലനിർഗ്ഗമം. ന. തുമ്പു, ഓക.
ജലനീലി. ന. കരിമ്പായൽ.
ജലപതി. ന. വരുണൻ.
ജലപക്ഷി. ന. വെള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന പക്ഷി.
ജലപാത്രം. ന. കിണ്ടി മുതലായതു.
ജലപാനം. ന. വെള്ളംകുടി.
ജലപിശാച. ന. ഒക്കെയും അശുദ്ധം എന്നു വിചാരിക്കുക.
ജലപുഷ്പം. ന. താമര ആമ്പൽ ഇത്യാദി.
ജലപ്രവാഹം. ന. ഒഴുക്കു.
ജലപ്രളയം. ന. വെള്ളപ്പൊക്കം, ലോകനാശം.
ജലപ്രായം. ന. ചുറ്റും വെള്ളമുള്ള സ്ഥലം.
ജലപ്ലവം. ന. കഴനാ.
ജലബന്ധകം. ന. കെട്ടിയ ചിറ.
ജലബാധ. ന. മലമൂത്രങ്ങൾ ഒഴിക്കുന്നതിനു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
ജലബ്രഹ്മി. ന. ഒരു വക പച്ച മരുന്നു.
ജലമാജ്ജാരൻ. ന. കഴനാ.
ജലമുക്. ന. മേഘം.
ജലമൂർത്തിക. ന. ക, ആലിപ്പഴം. ഉ, മേഘം.
ജലം. ന. വെള്ളം.
ജലയന്ത്രം. ന. വെള്ളംകോരിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനുള്ള ഒരു സൂത്രപ്പണി.
ജലരാശി. ന. സമുദ്രം.
ജലരേഖ. ന. വെള്ളത്തിലെ വര.
ജലലത. ന. ഓളം, തിരമാല.
ജലവിഷുവം. ന. തുലാസംക്രമം, ആദിത്യൻ തുലാരാശിയിൽ ചെല്ലുന്ന സമയം.
ജലവൃശ്ചികം. ന. ചെമ്മീൻ.
ജലവേണി. ന. ഒഴുക്കു.
ജലവ്യാളം. ന. നീർക്കോലി.
ജലശുക്തി. ന. ഞമഞ്ഞി.
ജലസൂചി. ന. അട്ട.
ജലസൂത്രം. ന. വെള്ളംകൊണ്ടു പോകുന്ന വിദ്യ.
ജലസംഭവനം. അല്ലെങ്കിൽ, **ജലസംഭരം.** ന. വെള്ളത്തിനുമേൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു മാതിരി കണക്കെട്ടുവിദ്യ.
ജലഹസ്തി. ന. കടലാന.
ജലാമ്പു. ന. കഴനാ.
ജലാടനം. ന. കൊറ്റിപ്പക്ഷി.
ജലാണ്ഡകം. ന. ചിറാകമീൻ.
ജലാധാരം. ന. ക, പൊയ്ക. ഉ, കുടം.
ജലാവർത്തം. ന. നീർച്ചുഴി.
ജലാശയം. ന. ക, പൊയ്ക. ഉ, താമച്ചം.
ജലേശൻ. ന. വരുണൻ.
ജലേശയൻ. ന. മീൻ.
ജലോച്ഛ്വാസം. ന. വാച്ചാൽ.
ജലൌകസ്. ന. അട്ട.
ജലൌകാ. ന. അട്ട.
ജല്പക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. തുമ്പില്ലാതെ പറയുന്ന.
ജല്പനം. ന. താഴെപ്പറയുന്ന അർത്ഥം.
ജല്പം. ന. ക, തുമ്പില്ലാത്ത സംസാരം. ഉ, പിണക്കം.
ജല്പാക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. തുമ്പില്ലാതെ പറയുന്ന.
ജല്പിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (ജല്പി.) സ. ക്രി. ചിലെക്കുന്ന.
ജല്പിത. വി. (തൻ, താ, തം) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.
ജല്പിതം. ന. വാക്കു.
ജവന. വി. (നൻ, നാ, നീ, നം.) വി. ന. അധികവേഗമുള്ള.
ജവനൻ. ന. വേഗം ഓടുന്ന കുതിര.
ജവനിക. ന. തിരശീല, ക്രൂടാന്തര.
ജവന്തിപുഷ്പം. ന. ചേമന്തി.
ജവം. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
ജവം. ന. വേഗം.
ജവാളം. ന. ക, ഒരു വക കസ്തൂരി. ഉ, കസ്തൂരിമൃഗം.
ജവാധിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അധികവേഗമുള്ള.
ജവാധികൻ. ന. വേഗം ഓടുന്ന കുതിര.
ജവാപുഷ്പം. ന. ചെമ്പരുത്തി, ചെമ്പരുത്തിപ്പൂവു.
ജവി. വി. (വി, വിനീ, വി.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
ജവീ. ന. ക, കുതിര. ഉ, ഒട്ടകം.
ജഹക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കുന്ന.
ജഹകം. ന. ക, പൈതൽ. ഉ, സമയം. ങ, പാമ്പിന്റെ പടം.
ജഹ്നു. ന. ക, ഒരു മുനിയുടെ പേർ. ഉ, വിഷ്ണു.
ജഹ്നുതനയാ. ന. ഗംഗാനദി.

ജളത. നാ. ക, മന്ദത, ബുദ്ധിമാന്ദ്യം. ഉ, അറിവില്ലായ്മ. ങ, അപമാനം.
ജളത്വം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ജളൻ. നാ. ക, മന്ദബുദ്ധിയുള്ളവൻ. ഉ, ഭോക്ഷൻ.
ജളമതി. നാ. മന്ദബുദ്ധി, ബുദ്ധിയില്ലായ്മ.
ജളുക. നാ. അട്ട.
ജക്ഷ്മം. നാ. ഒരു ദീനം, രാജയക്ഷ്മാവു.
ജക്ഷ്മാവു. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ജാ.

ജാഗരണം. നാ. ഉണർച്ച.
ജാഗര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ഉണർച്ചയുള്ള.
ജാഗരി. പി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. നാ. ഉണർച്ചയുള്ള.
ജാഗരിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ജാഗരി.) അ. ക്രി. ഉണർച്ചയുണ്ടാകുന്നു.
ജാഗരിത. വി. (തം, തീ, തൂ.) വി. നാ. ഉണർച്ചയുള്ള.
ജാഗരൂക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ഉണർച്ചയുള്ള.
ജാഗര്യു. നാ. ഉണർച്ച.
ജാഗ്രത. നാ. ക, ഉറക്കംഒഴിച്ചിൽ. ഉ, സൂക്ഷം, താല്പര്യം.
ജാഗ്രതപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ജാഗ്രത.) അ. ക്രി. ക, സൂക്ഷ്മം ഉണ്ടാകുന്നു. ഉ, താല്പര്യപ്പെടുന്നു. **ജാഗ്രതപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ജാഗ്രൽ. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രതീ, ഗ്രൽ.) വി. നാ. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന, ജാഗ്രതയുള്ള.
ജാഗ്രബുദ്ധി. നാ. ജാഗ്രതയുള്ള മനസ്സു.
ജാംഗലം. നാ. ക, മാംസം. ഉ, ഭംഗിയുള്ള ദേശം.
ജാംഗലി. നാ. പാമ്പു പിടിക്കുന്നവൻ.
ജാംഗുലികൻ. നാ. പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ, വിഷവൈദ്യൻ.
ജാംഘനീ. നാ. തുട.
ജാംഘികൻ. നാ. ഓട്ടക്കാരൻ, ഓട്ടുന്നവൻ.
ജാടലി. നാ. പാതിരി വൃക്ഷം.
ജാഠര. വി. വയറിനെ സംബന്ധിച്ച.
ജാഠരാഗ്നി. നാ. വയറിലെ അഗ്നി.
ജാഡ്യം. നാ. ക, തണുപ്പു. ഉ, മടി, മന്ദത. ങ, ആലസ്യം.
ജാതകപദ്ധതി. നാ. ഒരു ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം.
ജാതകം. നാ. ജന്മപത്രിക, ജനനഫലം അറിയുന്നതിനു എഴുതുന്നതു.
ജാതകർമ്മം. നാ. ഒരു പൈതൽ ജനിക്കുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ കഴിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം.
ജാതകസാരം. നാ. ഒരു ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം.
ജാതഖേദം. അ. സങ്കടത്തോടെ.
ജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ജനിച്ച.
ജാതമാകുന്നു. യി. വാൻ. (ജാതം.) അ. ക്രി. ജനിക്കുന്നു.
ജാതമോദം. അ. സന്തോഷത്തോടെ.
ജാതം. നാ. ക, ശിശു. ഉ, തരം. ങ, ക്രമം. ര, ജനനം.
ജാതരൂപ. വി. (പൻ, പീ, പം.) വി. നാ. സൌന്ദര്യമുള്ള.
ജാതരൂപം. നാ. സ്വർണ്ണം.
ജാതരോഷം. അ. കോപത്തോടെ.
ജാതവേദസ്സു. നാ. അഗ്നി.
ജാതാപത്യ. നാ. മാതാവു, പ്രസവിച്ചവൾ.
ജാതാഭിഷംഗം. അ. അതികോപത്തോടെ.
ജാതി. നാ. ക, തരം, മാതിരി, വക. ഉ, വംശം. ങ, ജനനം. ര, ജാതിക്കാമരം. ഋ, പിച്ചകം. (മ) ഒട്ടും കുറയില്ലാത്തതു.
ജാതികർത്തവ്യം. നാ. ഒരു ജാതിക്കാരെ ഭരിക്കുക.
ജാതികർത്താവു. നാ ഒരു ജാതിക്കാരിൽ പ്രമാണി, പ്രഭു.
ജാതികോശം. നാ. ക, ജാതിക്കായ. ഉ, ജാതിപത്രി.
ജാതിക്കാ. നാ. ഒരുങ്ങാടി മരുന്നു.
ജാതിക്കുട്ടം. നാ. വംശക്രമം.
ജാതിക്കെട്ടു. നാ. ക, ജാതിബന്ധനം. ഉ, ജാതിമയ്യാദ.
ജാതിധർമ്മം. നാ. ജാതിമയ്യാദ.
ജാതിപത്രി. നാ. ഒരു മരുന്നു.
ജാതിപുഷ്പം. നാ. പിച്ചകപ്പൂവു.
ജാതിഫലം. നാ. ജാതിക്കാ.
ജാതിഭ്രംശം. നാ. ജാതിഭ്രഷ്ടു, പുറത്തുതള്ളുക.
ജാതിഭ്രഷ്ടു. വി. (ക്ടൻ, ക്ടാ, ക്ടം.) വി. നാ. ജാതിയിൽനിന്നു പുറത്തു തള്ളപ്പെട്ട.
ജാതിഭ്രഷ്ടു. നാ. ജാതിക്കു പുറത്തു കളക.
ജാതിമയ്യാദ. നാ. ജാതിയുടെയൊ വംശത്തിന്റെയൊ മയ്യാദ.
ജാതിമാത്രം. വി. ജാതിമയ്യാദയില്ലാത്ത.
ജാതിമാനം. നാ. സ്വജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മാനം.
ജാതിലിംഗം. നാ. ചായില്യം.
ജാതിവഴക്കു. നാ. വംശവഴക്കു.
ജാതിവൈരം. നാ. ക, സ്വഭാവേനയുള്ള വൈരം. ഉ, അടുത്ത ചാക്കുകാർ തമ്മിലുള്ള പക.

ജാതിവ്യവഹാരം. ന. ജാതിവഴക്ക.
ജാതിശ്രേഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ജാതിയിൽ പ്രമാണിയായ.
ജാതിഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, താന്നജാതിയിലുള്ള. ൨, ജാതിയിൽ മററില്ലാത്ത.
ജാതു. അ. ചിലപ്പോൾ, ഒരിക്കൽ.
ജാതുകം. ന. പെരുങ്കായം.
ജാതുഷം. വി. അരക്കുകൊണ്ടു തീൎത്ത, അരക്കിനെ സംബന്ധിച്ച.
ജാതോക്ഷം. ന. കാള, കാളക്കുട്ടി.
ജാത്യന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. കുരുടനായി ജനിച്ച.
ജാത്യം. വി. ൧, സഹജമായുള്ള, സ്വാഭാവികമായുള്ള. ൨, നല്ലവംശത്തിൽ ജനിച്ച. ൩, ഉത്തമമായ. ൪, ഇമ്പമുള്ള, ഭംഗിയുള്ള.
ജാത്യവൈരം. ന. സ്വഭാവേനയുള്ള വൈരം.
ജാത്യാചാരം. ന. ജാതിക്കടുത്ത ആചാരം.
ജാത്യാദി. ന. പിച്ചകത്തില മുതലായവ കൊണ്ടുള്ള ഒരൌഷധയോഗം.
ജാത്യാഭിമാനം. ന. ജാതികൊണ്ടുള്ള അഭിമാനം.
ജാനകീ. ന. സീത.
ജാന. വി. (നൻ, നന്തീ, നൽ.) വി. ന. അറിഞ്ഞ.
ജാനപദം. ന. ൧, ജനം. ൨, നാടു.
ജാനി. ന. ഭൎത്താവു.
ജാനു. ന. മുട്ടു.
ജാനുദഘ്നം. അ. മുട്ടോളം.
ജാപനം. ന. ൧, ഭൎഷ്ടു, തള്ളുക. ൨, നിവൃത്തി.
ജാബാലൻ. ന. ൧, ആടുമേയിക്കുന്നവൻ. ൨, ഒരു മുനി.
ജാമദഗ്ന്യൻ. ന. പരശുരാമൻ.
ജാമാതാവു. ന. മകളുടെ ഭൎത്താവു.
ജാമി. ന. ൧, കുലസ്ത്രീ. ൨, ഉടപ്പിറന്നവൾ.
ജാമിത്രം. ന. ഏഴാമിടം.
ജാമ്യം. ന. ൧, മൂന്നാമൻ. ൨, ഉറപ്പു, രക്ഷ.
ജാമ്യമേല്ക്കുന്നു. ററു. പ്പാൻ. (ജാമ്യം.) അ. ക്രി. മൂന്നാമനായി തീരുന്നു. **ജാമ്യമേല്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ജാംബവം. ന. ചാമ്പക്കായ.
ജാംബൂനദം. ന. പൊന്നു.
ജായ. ന. വിവാഹം കഴിച്ച ഭാൎയ്യ.
ജായാജീവൻ. ന. നാട്യക്കാരൻ.
ജായാപതികൾ. ന. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ.
ജായു. ന. ഔഷധം, മരുന്നു.
ജാരജാ. ന. വ്യഭിചാരിപുത്രി.
ജാരജൻ. ന. വ്യഭിചാരി പുത്രൻ.
ജാരത്വം. ന. വ്യഭിചാരം.
ജാരൻ. ന. ഒളിശയനക്കാരൻ, കൂട്ടുഭൎത്താവു.
ജാരവൃത്തി. ന. ജാരന്റെ പ്രവൃത്തി, വ്യഭിചാരം.
ജാരിണി. ന. വ്യഭിചാരിണി.
ജാല. ന. കഴുക്കോലിന്റെ താഴത്തെ വളവു.
ജാലകം. ന. ൧, മൊട്ടു. ൨, കിളിവാതിൽ. ൩, കൂട്ടം. ൪, വല. ൫, പൂമൊട്ടു. ൬, അഹങ്കാരം.
ജാലകാരകൻ. ന. ചിലന്നി.
ജാലകിനീ. ന. പെണ്ണാട്ടു.
ജാലക്കാരൻ. ന. ജാലമുള്ളവൻ.
ജാലപാത്തു. ന. അരയന്നം, പാത്തയുമ്മററും.
ജാലം. ന. ൧, ക്ഷുദ്രം, മായ. ൨, മൊട്ടു. ൩, കിളിവാതിൽ. ൪, കൂട്ടം. ൫, വല. ൬, പൂമൊട്ടു. ൭, അഹമ്മതി.
ജാലയക്കട്ടിള. ന. കട്ടിളച്ചട്ടം.
ജാലക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ൧, വഞ്ചനയുള്ള. ൨, ചെപ്പിടിവിദ്യയുള്ള. ൩, വലയുള്ള.
ജാലികൻ. ന. ൧, മുക്കവൻ. ൨, വലക്കാരൻ. ൩, ചതിയൻ, ചെപ്പിടി വിദ്യക്കാരൻ.
ജാലിനീ. ന. ചായമിടുന്നതിനുള്ള മുറി.
ജാലി. ന. പടവലം.
ജാല്മ. വി. (ല്മൻ, ല്മാ, ല്മം.) വി. ന. ൧, അവിവേകമുള്ള. ൨, ഹീനതയുള്ള.
ജാല്മൻ. ന. ൧, ഹീനൻ. ൨, അവിവേകി.
ജാവകം. ന. ചൊവ്വള്ളിക്കൊടി.
ജാഹകൻ. ന. ൧, പൂച്ച. ൨, മരപ്പട്ടി.
ജാഹ്നവീ. ന. ഗംഗാനദി.
ജാള്യം. ന. ജളത, ഭോഷത്വം.
ജാള്യത. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

ജി.

ജിഗത്സു. ന. ശ്വാസം, പ്രാണൻ.
ജിഗീഷാ. ന. ജയിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം.
ജിഘത്സു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വിശപ്പുള്ള.
ജിഘാംസു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. കൊല്ലുന്ന.
ജിഘാംസു. ന. ശത്രു.
ജിഘൃക്ഷ. ന. ഭക്ഷണേച്ഛ.
ജിംഗീ. ന. മഞ്ചട്ടി.

ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ജയിക്കപ്പെട്ട.
ജിതേന്ദ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ച, അടക്കമുള്ള.
ജിതേന്ദ്രിയൻ. നാ. അടക്കമുള്ളവൻ, മുനി.
ജിത്തു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. ജയിച്ച.
ജിത്വ. വി. (ത്വൻ, ത്വാ, ത്വം.) വി.നാ. ജയിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
ജിത്വ. നാ. കൊഴ.
ജിത്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ജയിക്കുന്ന.
ജിനൻ. നാ. ബുദ്ധൻ.
ജിഷ്ണു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. ജയമുള്ള.
ജിഷ്ണു. നാ. ക, വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ. ഉ, ഇന്ദ്രൻ. ങ, അർജ്ജുനൻ.
ജിഹ്മഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. നാ. വളെഞ്ഞുനടക്കുന്ന.
ജിഹ്മഗം. നാ. പാമ്പ.
ജിഹ്മ. വി. (ഹ്മൻ, ഹ്മാ, ഹ്മം.) വി. നാ. വളെഞ്ഞ.
ജിഹ്മം. നാ. ഒരു മരം.
ജിഹ്വ. നാ. നാക്ക.
ജിഹ്വാഗ്രം. നാ. നാക്കിന്റെ അറ്റം.
ജിഹ്വിക. നാ. നാക്ക.

ജീ.

ജീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. പഴയ, വയസ്സുചെന്ന.
ജീമൂതം. നാ. ക, മേഘം. ഉ, പർവ്വതം. ങ, ദേവതാളി.
ജീമൂതവാഹി. നാ. പുക.
ജീരകം. നാ. ചീരകം.
ജീർണ്ണജ്വരം. നാ. പഴകിയ പനി.
ജീർണ്ണപർണ്ണം. നാ. പഴത്ത ഇല.
ജീർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. നാ. ക, വൃദ്ധതയുള്ള, പഴതായ. ഉ, ദഹിക്കപ്പെട്ട. ജീർണ്ണത. ഗു. നാ.
ജീർണ്ണീ. നാ. ക, വാർദ്ധക്യം, പഴക്കം. ഉ, ദഹനം.
ജീർണ്ണോദ്ധാരണം. അല്ലെങ്കിൽ, ജീർണ്ണോദ്ധാരം. നാ. കേടുപോക്ക.
ജീവി. നാ. കോടാലി.
ജീവക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. വേല ചെയ്യ ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന.
ജീവകൻ. നാ. ക, ഭർത്താവ്. ഉ, പാമ്പ പിടിക്കുന്നവൻ.
ജീവകം. നാ. ക, വേങ്ങ. ഉ, അഷ്ടൗ ക്ഷുദ്രങ്ങളിൽ ഒന്ന. ങ, പ്രാണി.
ജീവഞ്ജീവം. നാ. ഒരു പക്ഷി, ചകോരം.
ജീവധാരണം. നാ. ജീവനെ ധരിക്ക, ഭക്ഷണം.
ജീവനകം. നാ. ആഹാരം.
ജീവനാഘാതം. നാ. വിഷം.
ജീവനപഞ്ചമൂലം. നാ. ഔഷധഭേദം.
ജീവനം. നാ. ക, ജീവൻ. ഉ, വൃത്തി, തൊഴിൽ. ങ, വെള്ളം.
ജീവനാഥൻ. നാ. ഭർത്താവ്.
ജീവനീ. നാ. ഒരു വക തൈ.
ജീവനീയ. നാ. ക, വെള്ളം. ഉ, അട കൊതിയൻ.
ജീവനൌഷധം. നാ. മൃതസഞ്ജീവനി, ജീവനെകൊടുക്കുന്ന ഔഷധം.
ജീവന്തിക. നാ. ക, ഇത്തിക്കണ്ണി. ഉ, അമളത.
ജീവന്തികൻ. നാ. പക്ഷികളെ പിടിക്കുന്നവൻ.
ജീവന്തീ. നാ. ക, അടകൊതിയൻ. ഉ, അമളത.
ജീവൻ. നാ. ക, പ്രാണൻ. ഉ, ജീവാത്മാവ. ങ, വ്യാഴം.
ജീവന്മുക്തൻ. നാ. ആത്മജ്ഞാനമുള്ളവൻ.
ജീവന്മുക്തി. നാ. ആത്മജ്ഞാനം.
ജീവസ്ഥാനം. നാ. മർമ്മം.
ജീവാ. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്ന, അടകൊതിയൻ.
ജീവാതു. നാ. ക, മൃതസഞ്ജീവനി. ഉ, ചോറ. ങ, ജീവൻ.
ജീവാത്മാവു. നാ. ക, സുഖദുഃഖങ്ങളെ അറിയുന്ന ആത്മാവു. ഉ, ജീവനുള്ള ആത്മാവു.
ജീവാന്തകൻ. നാ. പക്ഷിപിടിക്കുന്നവൻ.
ജീവാവസാനം. നാ. മരണം.
ജീവിക. നാ. വൃത്തി, ജീവനം.
ജീവിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (ജീവി.) ആ. ക്രി. ക, ജീവനോടിരിക്കുന്ന. ഉ, ഉപജീവിക്കുന്ന, വൃത്തികഴിക്കുന്ന. ജീവിപ്പിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
ജീവിച്ചെഴുന്നേല്പു. നാ. മൃതിതെഴുന്നേല്പു.
ജീവിതകാലം. നാ. ആയുസ്സ.
ജീവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ജീവിച്ച.
ജീവിതം. നാ. ജീവൻ. (മ) ശമ്പളം.
ജീവിതാശ. നാ. ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം.

ജീവിതേശൻ. ന. ക, ഭർത്താവു. ഉ, കാലൻ.

ജു.

ജുഗുപ്സ. ന. നിന്ദ.
ജുഗുപ്സനം. ന. ആക്ഷേപം, നിന്ദ.
ജുഗുപ്സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
ജുംഗം. ന. മാടുകന്നി.
ജുത്രുമം. ന. മിഥുനംരാശി.
ജുഷ്ട. വി. (ക്തൻ, ക്ടാ, ക്തം.) വി. ന. സേവിക്കപ്പെട്ട.
ജുഷ്ടം. ന. ഉച്ചിഷ്ടം.
ജുഹു. ന. ഹോമപാത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു.

ജൂ.

ജൂകം. ന. തുലാം രാശി.
ജൂടം. ന. ജട, ക്രുടിപ്പിടിച്ച തലമുടി.
ജൂതി. ന. വേഗം.
ജൂർണ്ണി. ന. വേഗം.
ജൂർതി. ന. പനി.
ജൂഷ്ടം. ന. പരിപ്പുവെള്ളം.

ജൃ.

ജൃംഭണം. ന. മൂരിനിവിരുക.
ജൃംഭം. ന. ക, കോട്ടവാ. ഉ, വിടച്ചു. ന, മൂരിനിവിരുക.
ജൃംഭിക. ന. കോട്ടവായിട്ടക.
ജൃംഭിക്കുന്നു. ചു പ്പാൻ. (ജൃംഭി.) അ.ക്രി. ക, കോട്ടവായിടുന്നു. ഉ, വിടരുന്നു. ന, മൂരിനിവിരുന്നു.
ജൃംഭിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിടർന്ന.
ജൃംഭിതം. ന. ക, കോട്ടവാ. ഉ, വീക്കം. ന, വിടച്ചു.

ജേ.

ജേതവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ജയിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
ജേതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. ജയിക്കുന്ന.
ജേതാ. ന. ജയിപ്പവൻ, ജയിക്കുന്നവൻ.
ജേമനം. ന. ഭക്ഷണം.

ജൈ.

ജൈത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രി, ത്രം.) വി. ന. ജയമുള്ള.
ജൈത്രൻ. ന. ജയിക്കുന്നവൻ.
ജൈത്രരഥൻ. ന. ജയശീലൻ.
ജൈനനൻ. ന. ജിനൻ.
ജൈമിനി. ന. ഒരു മുനിയുടെ പേർ.
ജൈവാതൃക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, ആയുസ്സുള്ള. ഉ, മെലിഞ്ഞ.
ജൈവാതൃകൻ. ന. ക, ചന്ദ്രൻ. ഉ, ഔഷധം.

ജോ.

ജോംഗകം. ന. അകിൽവൃക്ഷം.
ജോട്ട. ന. ക, ഇണ, ഇരട്ട. ഉ, വലിപ്പത്തിൽ ഒരുപോലെയുള്ളതു. ന, ചെരിപ്പു.
ജോനകനാരകം. ന. ഒരു വക നാരകം.
ജോനകൻ. ന. തുലുക്കൻ.
ജോനകപുല്ല. ന. ഒരു വക പുല്ല.
ജോലന. ന. സഞ്ചി.
ജോലാമാലി. ന. പ്രയാസമുള്ള കായ്ങ്ങൾ.
ജോലി. ന. ക, വേല, കായ്യം. ഉ, പ്രയാസമുള്ള കായ്യങ്ങൾ. ന, വീട്ടുകഴിഞ്ഞിൽ കൊണ്ടുള്ള അസഹ്യങ്ങൾ.
ജോഷം. ന. ക, ഭോഗം. ഉ, സുഖം. ന. മൈഥുനമായി.
ജോഷിതാ. ന. സ്ത്രീ.
ജോഷിത്തു. ന. സ്ത്രീ.

ജ്ഞ.

ജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. അറിവുള്ള.
ജ്ഞൻ. ന. ബുധൻ എന്ന ഗ്രഹം.
ജ്ഞപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, അപേക്ഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഉ, അറിയിക്കപ്പെട്ട.
ജ്ഞപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. അറിയപ്പെട്ട.
ജ്ഞപ്തി. ന. ക, അറിക, ഗ്രഹണം. ഉ, ഓർമ്മ.
ജ്ഞാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അറിയപ്പെട്ട.

ജ്ഞാതസിദ്ധാന്തൻ. ന. ക, ശാസ്ത്രസാരം അറിഞ്ഞവൻ. ഉ, മന്ത്രവാദി.
ജ്ഞാതൃ. വി. (താ, ത്രീ തൃ.) വി. ന. അറിയുന്ന, അറിവുള്ളവൻ.
ജ്ഞാതി. ന. ക, ബന്ധു. ഉ, ക്ഷേത്രകാശി.
ജ്ഞാതിക്കാരൻ. ന. ബന്ധു, അകന്നചാച്ചക്കാരൻ.
ജ്ഞാതിഭാവം. ന. ബന്ധുത്വം.
ജ്ഞാതേയം. ന. ബന്ധുത്വം.
ജ്ഞാനദർപ്പണൻ. ന. ജിനൻ.
ജ്ഞാനദൃഷ്ടി. ന. ക, ആത്മസംബന്ധമുള്ള കണ്ണു, ഉള്ളിലെകണ്ണു. ഉ, ഉള്ളിലെ അറിവു. ന, കാലത്രയത്തെ അറിയുന്നതു.
ജ്ഞാനപിതാവു. ന. ഒരു പൈതൽ ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻറെ ഉത്തരവാദിയായിട്ടു നില്ക്കുന്നവൻ, തലതൊട്ടന്ന ആൾ.
ജ്ഞാനപൂർവ്വം. വി. (ർവ്വൻ, ർവ്വി, ർവ്വം.) വി. ന. അറിവിൽ മുൻപുള്ള, അധികം അറിവുള്ള.
ജ്ഞാനബോധം. ന. തിരിച്ചറിവു.
ജ്ഞാനമാതാവു. ന. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിങ്കൽ ഉത്തരവാദിയായി നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീ, തലതൊട്ടന്ന സ്ത്രീ.
ജ്ഞാനമാർഗ്ഗം. ന. അറിവിനുള്ള വഴി.
ജ്ഞാനമൂർത്തി. ന. ക, ദൈവം. ഉ, ശിവൻ.
ജ്ഞാനം. ന. ക, അറിവു. ഉ, ദൈവകാര്യങ്ങളിലുള്ള അറിവു, ആത്മകാര്യം.
ജ്ഞാനവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ജ്ഞാനമുള്ള, അറിവുള്ള.
ജ്ഞാനവിചാരം. ന. അറിവിനുള്ള വിചാരം.
ജ്ഞാനശാസ്ത്രം. ന. അറിവിനുള്ള പുസ്തകം.
ജ്ഞാനസ്നാനകൻ. ന. ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്യുന്നവൻ.
ജ്ഞാനസ്നാനം. ന. സത്യകർമ്മത്തിൽ ഒന്നു, ശുദ്ധമുള്ള കൂട്ടി, പൈതലത്തിൽ മുക്കുക.
ജ്ഞാനഹീനം. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. അറിവില്ലാത്ത, മൂഢതയുള്ള.
ജ്ഞാനാർത്ഥം. അ. ജ്ഞാനത്തിനായിട്ടു.
ജ്ഞാനി. വി. (നി, നിനീ, നി.) വി. ന. ജ്ഞാനമുള്ള, അറിവുള്ള.
ജ്ഞാനി. ന. ക, അറിവുള്ളവൻ. ഉ, ജ്യോതിഷക്കാരൻ.
ജ്ഞാനേന്ദ്രിയം. ന. ചെവി, തൊലി, കണ്ണു, നാവു, മൂക്കു.
ജ്ഞാനോപദേശം. ന. ആത്മോപദേശം.
ജ്ഞാപകപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ജ്ഞാപകം.) അ. ക്രി. ഓർക്കുന്നു. **ജ്ഞാപകപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ജ്ഞാപക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അറിയിക്കുന്ന, പഠിപ്പിക്കുന്ന.
ജ്ഞാപകം. ന. ക, ഓർമ്മ. ഉ, കുറിപ്പടി. ന, കുറിമാനം. ര, ബുദ്ധി.
ജ്ഞാപകലേഖനം. ന. അറിവു എഴുതുന്നതു.
ജ്ഞാപനം. ന. ക, ഓർമ്മ. ഉ, അറിവു.
ജ്ഞാപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഉ, ഓർപ്പിക്കപ്പെട്ട. ന, തോക്കുകപ്പെട്ട.
ജ്ഞേയം. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. അറിയപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ജ്യ.

ജ്യാ. ന. ക, ഭൂമി. ഉ, ഞാൺ.
ജ്യാഘോഷം. ന. ഞാണൊലി.
ജ്യാനി. ന. വാർദ്ധക്യം, ബലക്ഷയം.
ജ്യായസു. വി. (യാൻ, യസീ, യസു.) വി. ന. ക, അധികം വയസ്സു ചെന്ന. ഉ, അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
ജ്യാവരൻ. ന. രാജാവു.
ജ്യേഷ്ഠത്തി. ന. ക, മൂത്തസഹോദരി. ഉ, ജ്യേഷ്ഠൻറെ ഭാര്യ.
ജ്യേഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ക, അതിശ്രേഷ്ഠമായ. ഉ, അധികം വയസ്സു ചെന്ന. ന, മുൻപിറന്ന.
ജ്യേഷ്ഠൻ. ന. ക, മൂത്തസഹോദരൻ. ഉ, മൂത്തസഹോദരിയുടെ ഭർത്താവു. ന, ശ്രേഷ്ഠൻ. ര, അതിവൃദ്ധൻ.
ജ്യേഷ്ഠാ. ന. ക, ജ്യേഷ്ഠത്തി. ഉ, നിർഭാഗ്യദേവത. ന, നിർഭാഗ്യം. ര, പതിനെട്ടാമത്തെ നക്ഷത്രം.
ജ്യേഷ്ഠാംബു. ന. കഞ്ഞിയുടെ എങ്കിലും കാടിയുടെ എങ്കിലും പാടു.
ജ്യേഷ്ഠാശ്രമി. ന. ഗൃഹസ്ഥൻ, രണ്ടാമത്തെ ആശ്രമം.
ജ്യൈഷ്ഠം ന. മിഥുനമാസം.
ജ്യോതിർമ്മയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. തേജോരൂപമായ.
ജ്യോതിർഗണം. ന. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
ജ്യോതിശ്ചക്രം. ന. ഗ്രഹങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം.
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം. ന. ഗണിതം, ഗ്രഹശാസ്ത്രം.
ജ്യോതിഷക്കാരൻ. ന. ഗണിതക്കാരൻ. ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ.
ജ്യോതിഷം. ന. ഗണിതശാസ്ത്രം, ഗ്രഹശാസ്ത്രം.

ജ്യോതിഷ്ക്കം. ന. ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ.
ജ്യോതിഷ്ടോമം. ന. യജ്ഞഭേദം.
ജ്യോതിഷ്മതീ. ന. ൧, പാലുഴവം. ൨, ഒരു രാജ്യം.
ജ്യോതിഷ്മാൻ. ന. ആദിത്യൻ.
ജ്യോതിസ്സു. ന. ൧, പ്രകാശം. ൨, നക്ഷത്രം. ൩, കൃഷ്ണമണി. ൪, സൂൎയ്യൻ. ൫, അഗ്നി.
ജ്യോതീരഥൻ. ന. ധ്രുവൻ.
ജ്യോത്സ്നാ. ന. നിലാവു.
ജ്യോത്സ്നാപ്രിയം. ന. ചകോരം.
ജ്യോത്സ്നിക. ന. നിലാവുള്ള രാത്രി.
ജ്യോത്സ്നീ. ന. ൧, നിലാവുള്ള രാത്രി. ൨, പടവലവള്ളി.
ജ്യോത്സ്യൻ. ന. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.
ജ്യോത്സ്യം. ന. ജ്യോതിഷം.
ജ്യൌതിഷികൻ. ന. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.
ജ്യൌത്സ്നീ. ന. ൧, നിലാവുള്ള രാത്രി. ൨, ചെറുപീരം.

ജ്വ.

ജ്വരം. ന. പനി.
ജ്വരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പനിയുള്ള.
ജ്വലനൻ. ന. ൧, അഗ്നി. ൨, കൊടുവേലി.
ജ്വലനം. ന. ജ്വലിക്കുക.
ജ്വലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ജ്വലി.) അ. ക്രി. ൧, കത്തുന്നു, ശോഭിക്കുന്നു. ൨, കോപം ഉണ്ടാകുന്നു. **ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ജ്വലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കുത്തിയ. ൨, ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ജ്വാല. ന. തീനാമ്പു.
ജ്വാലാമുഖി. ന. ഭൂമിക്കു കീഴേനിന്നു തീ പുറപ്പെടുന്നതായ ഒരുപുണ്യസ്ഥലം.

ഝ. ഹല്ലുകളിൽ ഒൻപതാം അക്ഷരം.

ഝട. ന. കിഴുകാനെല്ലി.
ഝങ്കാരം. ന. മൂളൽ, ഇരെപ്പു.
ഝംഝ. ന. കൊടുങ്കാററു.
ഝടിതി. അ. വേഗം.
ഝരം. ന. അരുവിയാറു.
ഝരീ. ന. ൧, അരുവിയാറു. ൨, നദി.
ഝൎജ്ജരം. ന. ഒരു വാദ്യം, ചല്ലരിപ്പറ.
ഝൎജ്ജരീ. ന. ഒരു വാദ്യം.
ഝല്ലകം. ന. ഒരു വാദ്യം, കൈമണി.
ഝല്ലരീ. ന. ൧, ഒരു വാദ്യം. ൨, കുറുനിര.
ഝല്ലിക. ന. പ്രകാശം.
ഝഷധ്വജൻ. ന. കാമദേവൻ.
ഝഷം. ന. ൧, മത്സ്യം. ൨, മീനംരാശി.
ഝഷാ. ന. ആനക്കുറുന്തോട്ടി.

ഝാ.

ഝാട. ന. ൧, വള്ളിക്കുടിൽ. ൨, കാടു.
ഝാടലം. ന. വെണ്ണാതിരി മരം.
ഝാലരി. ന. കുഴിതാളം.
ഝാവുകം. ന. കാഞ്ചിമരം.

ഝി.

ഝിണ്ടി. ന. നീലക്കുറിഞ്ഞി.
ഝില്ലിക. ന. ൧, ചീവീടു. ൨, ചീവീടു അലെക്കുക.
ഝില്ലീ. ന. ൧, കൈമണി. ൨, ചീവീടു.
ഝിരീ. ന. ചീവീടു.
ഝീരുക. ന. ചീവീടു.

ഞ. ഹല്ലുകളിൽ പത്താം അക്ഷരം.

ഞങ്ങൾ. ന. പ. ൧, ഞാനും എന്റെ കൂടയുള്ളവനും. ൨, ഞാൻ മുതലായവർ. ൩, ഞാനും എന്റെ ശേഷക്കാരും. ൪, നമ്മൾ, ഞാൻ.
ഞണം. ന. നാരെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു തൈ, ചണം.
ഞണുക്കു. ന. ൧, വീങ്ങൽ. ൨, ചതവു, മുറിവു.
ഞണുക്കം. ന. ൧, വീങ്ങുക. ൨, ചതവു. ൩, മടി. ൪, സംശയം.
ഞണുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഞണുങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, ചളുങ്ങുന്നു. ൨, ചതയുന്നു. ൩, മടിയായിട്ടു ഇരിക്കുന്നു. ൪, സംശയിക്കുന്നു. **ഞണുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഞണുഞണുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (ഞണുഞണു.) അ. ക്രി. ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു.
ഞണുഞണുപ്പു. ന. ഒട്ടുക, പററിപ്പിടിക്കുക.

ഞണുഞണെ. അ. പററുന്ന, ഒട്ടുന്ന.
ഞണ്ടു. ന. ൧, ഒരു വക ജലജന്തു.
ഞമഞ്ഞി. ന. ൧, കക്ക. ൨, ഒരു വക ജലജന്തു, മുരിങ്ങ.
ഞമഞ്ഞിക്കാ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഞരക്കം. ന. ക്ഷീണത്തിങ്കൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു നേരിയ ശബ്ദം.
ഞരങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഞരങ്ങ.) അ. ക്രി. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.
ഞരടു. ന. ൧, നൂലിന്റെ കെട്ടു, ചരടിന്റെ ഏപ്പു. ൨, തുണി നെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ നൂലുകളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഏപ്പു. ൩, ഞരടുള്ള തുണി. ൪, വിരൽ കൊണ്ടു തിരുമ്മുക.
ഞരടുന്നു. ടി. വാൻ. (ഞരട.) അ. ക്രി. ൧, നൂലുകൾ ഏക്കുന്നു. ൨, വിരൽ കൊണ്ടു തിരുമ്മുന്നു. ൩, ഏച്ചുപിരിക്കുന്നു.
ഞരമ്പു. ന, ൧, നരമ്പു. ൨, നാഡി.
ഞരമ്പുവലി. ന. ഞരമ്പു കോച്ചു.
ഞരമ്പുവികാരം. ന. ഞരമ്പു പിടിത്തം, ഞരമ്പു നിമിത്തം വരുന്ന ദീനം.
ഞരമ്പുവേദന. ന. ഞരമ്പിന്റെ വലിവുകൊണ്ടുവരുന്ന വേദന.
ഞവ. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
ഞവരി. ന. വിതെക്കുമ്പോളത്തേക്കു നിലം നിരപ്പു വരുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പലക.
ഞറുമ്പാണൽ. ന. ഒരു വക തൈ.

ഞാ.

ഞാങ്ങണ. ന. ആററരികെ നില്ക്കുന്ന ഒരു വക വൻപുല്ലു, നാഡ്ക്കരിമ്പു.
ഞാഞ്ഞൂൾ. ന. നൂലുപോലിരിക്കുന്നതായി മണ്ണിലുള്ള ഒരു വക പ്രാണി.
ഞാണു. ന. ൧, വില്ലിന്റെ ചരടു. ൨, കയറു, ചരടു.
ഞാണൊലി. ന. വില്ലിന്റെ ചരടിനുള്ള ശബ്ദം.
ഞാത്തു. ന. ൧, തൂക്കൽ. ൨, മൂക്കിൽ ഇടുന്ന ഒരു ആഭരണം.
ഞാത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (ഞാത്ത.) സ. ക്രി. ൧, തൂക്കിയിടുന്നു. ൨, ഞാത്തി ഉടുക്കുന്നു.
ഞാൻ. ന. പ. ഞാനെന്നു പറഞ്ഞവൻ.
ഞായം. ന. മുറ.
ഞായറാഴ്ച. ന. ഒന്നാം ആഴ്ച.
ഞായർ. ന. ൧, ഞായറാഴ്ച. ൨, ആദിത്യൻ. ൩, മാസം.
ഞാലി. ന. ൧, തൂങ്ങൽ, ഞാത്തു. ൨, വാളിന്റെയും മററും പിടിക്കുള്ള ആഭരണം. ൩, കൊമ്പുകളിൽനിന്ന ഞാന്നു കിടക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരു.
ഞാലിപ്പൂട്ടു. ന. ഏത്തം വച്ചു വെള്ളം കോരുമ്പോൾ കല്ല കോൎത്തു തൂക്കുന്ന മുള.
ഞാലുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ഞാൽ.) അ. ക്രി. തൂങ്ങുന്നു, തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.
ഞാല്പ. ന. തൂങ്ങൽ.
ഞാവൽ. ന. ൧, ഒരു വക കായുള്ള വൃക്ഷം. ൨, നിലഞാവൽ. ൩, ഒരു വക തൈ.
ഞാഴൽ. ന. ഒരു വക ഔഷധ തൈ.
ഞാറു. ന. ൧, നെല്ലിന്റെ തൈ, പറിച്ചു നടാറായ നെല്ലു.
ഞാറ. ന. ൧, ഒരു വക വൃക്ഷം. ൨, വയലിലെ ഒരു പക്ഷി, ഞാറപ്പക്ഷി.
ഞാററുകാല. ന. നെൽ ഞാറു പറിച്ചെടുത്ത സ്ഥലം.
ഞാററുനില. ന. യാതൊരു നക്ഷത്രത്തിലെങ്കിലും ആദിത്യന്റെ നില.
ഞാററുപട്ടി. ന. പാകുന്ന സ്ഥലം.
ഞാററുമുടി. ന. ഒരുപിടി ഞാറു കെട്ടിയതു.
ഞാററുവട്ടം. ന. യാതൊരു നക്ഷത്രത്തിലും ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന സമയം.
ഞാററുഴം. ന. പാകുന്ന സ്ഥലം.

ഞെ.

ഞെക്കു. ന. ൧, ഞെരുക്കൽ. ൨, അമുക്കൽ.
ഞെക്കൽ. ന. അമൎത്തൽ.
ഞെങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഞെങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, വീൎപ്പുമുട്ടുന്നു. ൨, അമരുന്നു, പിഴിയുന്നു. ൩, ചതയുന്നു. ൪, കൈക്കോലുകൊണ്ടു പൊങ്ങുന്നു. **ഞെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ഞെടുക്കം. ന. നടുക്കം, ഞെട്ടൽ.
ഞെടുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഞെടുങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, നടുങ്ങുന്നു. ൨, ഇളകുന്നു.
ഞെടുഞെടെ. അ. ൧, തകൎച്ചയായിട്ടു. ൨, പെട്ടെന്നു.
ഞെടുപ്പു. ന. ഞെട്ടു, കാകളുടെ തണ്ടു.
ഞെട്ടു. ന. ഞെടുപ്പു, തണ്ടു.
ഞെട്ടൽ. ന. ൧, നടുക്കം. ൨, ഇളക്കം.
ഞെട്ടാഞെടുങ്ങു. ന. ഒരു ഔഷധ തൈ.
ഞെട്ടി. ന. ഒരു കായുടെയൊ ഇലയുടെയൊ തണ്ടു, ഞെട്ടു.
ഞെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (ഞെട്ട.) അ. ക്രി. ൧, നടുങ്ങുന്നു. ൨, ഇളകുന്നു.
ഞെണുക്കം. ന. ഞണുക്കം.
ഞെരിക്കു. ന. ചെറുകഴുക്കോൽ കേററു

ന്നതിനു കഴക്കോലേൽ വെച്ചു കെട്ടുന്ന ഒരു വടി.

ഞെരിച്ചിൽ. ന. തകൎക്കുക, ചതെക്കുക.

ഞെരിഞ്ഞൻപുളി. ന. ഒരു വള്ളി, പുണ്ണാമ്പുവള്ളി.

ഞെരിഞ്ഞിൽ. ന. ഒരുങ്ങോടിമരുന്നു.

ഞെരിയൻപുളി. ന. ഞെരിഞ്ഞൻപുളി.

ഞെരിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (ഞെരി.) അ. ക്രി. ക, തകരുന്നു, ഉടയുന്നു, വിള്ളുന്നു. ഉ, ചതെയുന്നു. ന, ഞെങ്ങുന്നു.

ഞെരിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

ഞെരിവു. ന. ഉടവു, ചതവു.

ഞെരുക്കം. ന. ക, അമുക്കൽ. ഉ, ഉപദ്രവം. ന, ബലബന്ധം. ര, ആവശ്യം. ഭ, മുറുക്കം, ഇറുക്കം.

ഞെരുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (ഞെരുങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, നിബ്ബന്ധിക്കുന്നു. ഉ, തിങ്ങുന്നു. ന, വിക്ഷമിക്കുന്നു. ര, ഞെരുക്കം സഹിക്കുന്നു **ഞെരുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ഞെരുഞെരെ. അ. കടുപ്പമുള്ളതു വല്ലതും പൊടിക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്നതുപോലെയുള്ള ശബ്ദം.

ഞെവിണ്ടുന്നു. ണ്ടി. വാൻ. (ഞെവിണ്ട.) സ. ക്രി. വിരകിപ്പിഴിയുന്നു.

ഞെളിച്ചിൽ. ന. ക, ശരീരം പിരകൊട്ടവളെക്കുക. ഉ, മോടിഭാവം. ന, അഹങ്കാരം.

ഞെളിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (ഞെളി.) അ. ക്രി. ക, പിരകോട്ടശരീരം വളെക്കുന്നു. ഉ, അഹങ്കാരത്തോടുകൂടെ നടക്കുന്നു. **ഞെളിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ഞെളിവു. ന. ക, പിരകോട്ടശരീരം വളെക്കുക. ഉ, മോടിഭാവം. ന, അഹങ്കാരം.

ഞെഴുകു. ന. ഒരു വക കാട്ടു.

ഞെറി. ന. വസ്ത്രമടക്കു, പിന്നൽ.

ഞെറിച്ചിൽ. ന. വസ്ത്രം മടക്കുക, ചുരുട്ടൽ.

ഞെറിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (ഞെറി.) സ. ക്രി. ക, വസ്ത്രം ചുരുക്കുന്നു, ഞെറിവുണ്ടാകുന്നു.

ഞെറിവു. ന. ക, മടക്കു. ഉ, വസ്ത്രത്തിലും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന ചുരുക്കം.

ഞെറുകൽ. ന. ദീനം വരാറാകുമ്പോൾ ദേഹത്തിൽഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വല്ലായ്മ.

ഞെറുക്കുന്നു. കി. വാൻ. (ഞെറുക.) അ. ക്രി. ദീനം വരാറാകുമ്പോൾ ദേഹത്തൽ ഒരു വല്ലായ്മ തോന്നുന്നു.

ഞെറുമ്പൽ. ന. പല്ലുകടി.

ഞെറുമ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ഞെറുമ്പി.) സ. ക്രി. ക, പല്ലുകടിക്കുന്നു, ഉ, മിശാചിരിക്കുന്നു, നിഗിരുന്നു.

ഞെട്ട. ന. മുക്കിക്കൊണ്ടു തലെക്കിട്ടു ഇടിക്കുക, കുത്തു.

ഞെട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (ഞെട.) സ. ക്രി. കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടു തലെക്കിട്ടു ഇടിക്കുന്നു.

ഞൊ.

ഞൊട്ട. ന. ശരീരത്തിന്റെ സന്ധികളിൽനിന്നു വരുന്ന ശബ്ദം.

ഞൊട്ടയൊടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്രാൻ. (ഞൊട്ട.) സ. ക്രി. ഞൊട്ടയിടുന്നു, ഞൊട്ട കളയുന്നു.

ഞൊട്ടാഞൊടിയൻ. ന. ഒരു ചെടിമരുന്നു.

ഞൊങ്ക. ന. കയ്യടെ ശോക്കിപ്പു.

ഞൊങ്കുന്നു. ങ്കി. വാൻ. (ഞൊങ്ക.) സ. ക്രി. കൈ ശോക്കിച്ചുപോകുന്നു.

ഞൊങ്കൻ. വി. ന. കൈ ശോക്കിച്ചിട്ടുള്ളവൻ.

ഞൊറി. ന. വസ്ത്രത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി ചുളിപ്പു.

ഞൊറിച്ചിൽ. ന. ചുളിച്ചിൽ.

ഞൊറിവു. ന. വസ്ത്രത്തിലുമ്മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന ചുളിവു.

ട. ഫല്ലുകളിൽ പതിനൊന്നാം അക്ഷരം.

ടങ്കണം. ന. പൊങ്കാരം.

ടങ്കം. ന. ക, വെണ്മഴു, കല്ലുളി. ഉ, പൊങ്കാരം. ന, ഡംഭം.

ടങ്കവതി. ന. കമ്മട്ടവിചാരിപ്പുകാരൻ.

ടങ്കശാല. ന. കമ്മട്ടപ്പുര.

ടങ്കാനകം. ന. മുയക്കൂട്ടമരം.

ടങ്കാരം. ന. ക, ഞാണിന്റെ ശബ്ദം. ഉ, ആത്മഭ്യം.

ടാങ്കരൻ. ന. കാമുകൻ.

ടി.

ടിട്ടിഭകം. ന. കൂളക്കോഴി.

ടിട്ടിഭം. ന. കൂളക്കോഴി.

ടീക. ന. വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥം.

ടു.

ടുണ്ടുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, ചെറിയ. ഉ, കടുപ്പമുള്ള.

ടുണ്ടുകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പലകപ്പയ്യാനി.
ടൂക. ന. ഒരു തൈ, കാട്ടുമുല്ല.

ഠ. ഹല്ലുകളിൽ പന്ത്രണ്ടാം അക്ഷരം.

ഡ. ഹല്ലുകളിൽ പതിമ്മൂന്നാം അക്ഷരം.

ഡമരം. ന. ൧, കലഹം. ൨, ആൎപ്പുകൊണ്ടും ഭാവംകൊണ്ടും ശത്രുവിനെ ഭയപ്പെടുത്തുക. ൩, അമളി. ൪, നാശം.
ഡമരു. ന. ഒരു വാദ്യം, തുടി.
ഡംബരം. ന. കലഹം, അഹംഭാവം.
ഡംഭു. ന. അഹംഭാവം.
ഡംഭം. ന. അഹംഭാവം.
ഡയനം. ന. പല്ലക്കു, അന്തോളം.
ഡഹു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ആഞ്ഞലി.
ഡാഡിമപുഷ്പകം. ന. ചെമ്മരം.
ഡാഡിമം. ന. താളിമാതളം.

ഡി.

ഡിണ്ഡിമം. ന. പെരുമ്പറ, ഒരു വാദ്യം.
ഡിണ്ഡീരം. ന. കടൽനാക്കു.
ഡിംബം. ന. ൧, കലഹം. ൨, അനൎത്ഥം. ൩, ഉപദ്രവം.
ഡിംഭൻ. ന. കൊച്ചുപൈതൽ.

ഡു.

ഡുണ്ഡുകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പലകപ്പയ്യാനി.
ഡുണ്ഡുഭം. ന. ഒരു വക പാമ്പു, ചേര.

ഡോ.

ഡോലി. ന. പല്ലക്കു.
ഡോള. ന. ൧, ഉഴിഞ്ഞാൽ. ൨, പല്ലക്കു. ൩, മനയോല.
ഡോളായന്ത്രം. ന. മരുന്നു ശുദ്ധിചെയ്തെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുസമ്പ്രദായം.
ഡോളായമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഇളകുന്ന.
ഡോളായമാനം. ന. ഇളക്കം.

ഢ. ഹല്ലുകളിൽ പതിന്നാലാം അക്ഷരം.

ഢക്ക. ന. ഒരു വാദ്യം, ഭേരി.
ഢങ്കാരം. ന. ഒരു ശബ്ദം.
ഢമാനം. ന. ഒരു വക വാദ്യം.

ണ. ഹല്ലുകളിൽ പതിനഞ്ചാം അക്ഷരം.

ത. ഹല്ലുകളിൽ പതിനാറാം അക്ഷരം.

തകര. ന. ഒരു തൈ.
തകരൻ. വി. ന. നീണ്ടുതടിച്ചവൻ.
തകരം. ന. ൧, വെളുത്തീയം. ൨, ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
തകരാറു. ന. ൧, സമ്മിശ്രം. ൨, പ്രയാസം. ൩, വിരോധം. ൪, കലഹം.
തകരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (തകർ.) അ. ക്രി. ഉടയുന്നു, പൊടിയുന്നു, നശിക്കുന്നു. തകൎക്കുന്നു. സ. ക്രി.
തകൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (തകർ.) അ. ക്രി. പൈതങ്ങൾ അഹങ്കരിക്കുന്നു.
തകൎച്ച. ന. ൧, പൊടിക, നുറുങ്ങുക. ൨, നശിപ്പിക്കുക. ൩, പൊട്ടു.
തകൎപ്പു. ന. ൧, പൊട്ടൽ. ൨, നശിപ്പിക്ക. ൩, പൈതങ്ങളുടെ അഹങ്കാരം.
തകഴി. ന. ൧, മുറിവിനുള്ള ഒരുമരുന്നു. ൨, ചെറുതായുള്ള തരി.
തകിടു. ന. ലോഹങ്ങൾ അടിച്ചുപരത്തിയതു.
തകിടമ്മാറുന്നു. റി. വാൻ. (തകിടം.) സ. ക്രി. വകമാററം ചെയ്യുന്നു.
തകിടി. ന. ൧, കാടില്ലാത്ത കുന്നിൻപുറം. ൨, മാങ്ങാഅണ്ടിത്തോടു.
തകിടിപ്പുറം. ന. കാടില്ലാത്ത കുന്നിൻപുറം.
തകിട്ടുവൈരം. ന. പരപ്പുള്ള വൈരക്കല്ലു.
തകിൽ. ന. ഒരു വക വാദ്യം.
തകൃതി. വി. ൧, ഘോരമായുള്ള, ഭംഗിയുള്ള, നല്ല. ൨, ശോഭയുള്ള.
തകൃതി. ന. ൧, അധികത്വം. ൨, സംപൂൎണ്ണത. ൩, ശോഭ.
തക്ക. അല്ലെങ്കിൽ, തക്കതു. വി. ൧, യോഗ്യമായുള്ള. ൨, അവസരമുള്ള. ൩, മതിയായുള്ള. ൪, ചേൎച്ചയുള്ള.
തക്ക. ന. സ്ത്രീകൾ കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.

തക്കതിന്മണ്ണം. അ. യുക്തം പോലെ, ചേച്ചപോലെ.
തക്കത്തിൽ. അ. ക, തരത്തിൽ. ഉ, സമയത്തിൽ.
തക്കപോലെ. അ. യുക്തംപോലെ.
തക്കം. ന. നല്ലസമയം, അവസരം, തരം.
തക്കയോഗ്യം.വി. സമയത്തുവേണ്ടുന്ന.
തക്കവണ്ണം. അ. യുക്തംപോലെ, ചേച്ചപോലെ.
തക്കവൻ. വി. ന. യോഗ്യൻ.
തക്കാരം. ന. കൗശലം ചോദിക്കൽ, സല്ലാപം.
തക്കാരി. ന. മുഞ്ഞാവുക്ഷം.
തക്കിടി. ന. വ്യാജം, വഞ്ചന.
തക്കിടിമുണ്ടൻ. വി. ന. നിളംകുറെഞ്ഞു വണ്ണം കുടിയവൻ.
തക്കോരകം. ന. താഴെപ്പറയുന്ന അർത്ഥം.
തക്കോലപ്പുട്ടിൽ. ന.ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
തക്കോലം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തക്ക്രധാര. ന. മോരുകൊണ്ടുള്ള ധാര, ഒരു ചികിത്സ.
തക്രം. ന. മോരു.
തങ്കക്കട്ടി. ന. പൊൻകട്ടി.
തങ്കക്കാശു. ന. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വക നാണയം.
തങ്കച്ചി. ന. തിരുവിതാംകൂറു രാജാവിന്റെ പെങ്കുകളെ വിളിക്കുന്ന ഒരു പേർ.
തങ്കത്തകിടു. ന. പൊന്തകിടു.
തങ്കപ്പൂച്ചു. ന. പൊന്നരുക്കിത്തേക്കുക.
തങ്കഭസ്മം. ന. സ്വർണ്ണം പുടം വെച്ചതു.
തങ്കമിടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (തങ്കം.)സ. ക്രി. പൊന്നരുക്കിത്തേക്കുന്നു, പൊന്നു പൊതിയുന്നു.
തങ്കം. ന. മാറോറിയ പൊൻ.
തങ്കരേഖ. ന. പൊന്നിറമുള്ള വര.
തങ്ങൽ. ന. ക, മരത്തിന്റെ കൊമ്പിൽ തടഞ്ഞിടുക, തടവു. ഉ, താമസം, പാപ്പു.
തങ്ങൾ. ന. ക, താൻ. ഉ, മഹമ്മദുപട്ടക്കാരൻ.
തങ്ങുന്ന. ങ്ങി. വാൻ. (തങ്ങു.) അ. ക്രി. ക, തടയുന്നു. ഉ, താമസിക്കുന്നു, പാർക്കുന്നു. തങ്ങിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
തച്ചു. ന. ക, ആശാരിവേല. ഉ, ആശാരി കല്ലാശാരി വാളൻ ഇവരുടെ ഒരു ദിവസത്തെ വേല. മ, അവരുടെ ഒരു ദിവസത്തെ കൂലി.
തച്ചൻ. ന. ആശാരി.
തച്ചവാടി. ന. ആശാരിയുടെ പുര.
തച്ചാന്ദ്യം. ന. ആശാരിയുടെ കൂലി.
തച്ചുകൂലി. ന. ആശാരിയുടെ ദിവസശമ്പളം.
തച്ചുപണി. ന. ആശാരിയുടെ വേല.
തച്ചുവേല. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തച്ചുശാസ്ത്രം. ന. മരപ്പണികളുള്ള ഒരു പ്രമാണം.
തച്ചോളി. ന. ആശാരിയുടെ ഉളി.
തച്ചോല്ലുന്ന. റ്റു. ല്വാൻ. (തച്ചു.) അ. ക്രി. പുര പണിതിട്ടുള്ള തടിയിന്മേലുള്ള പിശാചുക്കളെ വാസ്തുബലി നാൾ ഒരുത്തൻ കയ്യേല്ക്കുന്ന. തച്ചോല്പിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
തച്ചോല്പു. ന. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം കയ്യേല്ക്കുക.
തഞ്ഞുപോകുന്ന. യി.വാൻ. (തഞ്ഞു.) അ. ക്രി. ചതയുന്നു.
തഞ്ചം. ന. ആയുധവിദ്യക്കാരുടെ ഒരു നില.
തഞ്ചംതാഴ്ച്ചി. ന. ആയുധവിദ്യക്കാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകനില.
തഞ്ചൽ. ന. തങ്ങൽ.
തഞ്ചാവൂർ. ന. ഇന്ത്യായിൽ ഒരു രാജ്യം, ഒരു നഗരം.
തഞ്ഞുന്ന. ഞ്ഞി. വാൻ. (തഞ്ഞു.) അ. ക്രി. തങ്ങുന്നു.
തട. ന. ക, വിരോധം. ഉ, തടവു. മ, മറുത്തുനില്പു. ര, രക്ഷ. ഇ, പിടിത്തം. ന, കൂച്ചി ഉ, തടവിൽ പാപ്പിക്ക. വ, ഉതപ്പു. ൻ, ചേമ്പിന്റെ തട. ക, വാഴമാണം. കാ, വരമ്പു. കഉ, കഞ്ഞികൂടിപ്പാനായിട്ട വാഴപ്പോളകൊണ്ടു വട്ടത്തിലൊ, ചതുരത്തിലൊ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.
തടക്കുടുന്ന. ട്ടി. വാൻ. (തട.) അ. ക്രി. ക, തുപ്പിപ്പെടുന്നു. ഉ, വിരോധിക്കുന്നു.
തടങ്ങൽ. ന. ക, വിരോധം. ഉ, മുടക്കം. മ, മറിപ്പിലാക്കുക. ര, പിടിത്തം.
തടച്ചിൽ. ന. ക, തടവു, വിരോധം. മുടക്കം. ഉ, ഉതപ്പു.
തടനല്ലു. ന. കുഴപ്പം, കുഴമറിച്ചിൽ.
തടനല്ലുന്ന. ല്ലി. വാൻ. (തടം.) സ. ക്രി. കുഴക്കുന്നു.
തടമുല. ന. സ്ത്രീകളുടെ മുല.
തടം. ന. ക, ചെകിട്ടു. ഉ, മാറു. മ, കടിപ്രദേശം. ര, തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന തടം. ഇ, മലയിടുക്കു. ന, സമുദ്രത്തിന്റെയും മറ്റും തീരം. ഉ, സമഭൂമി. വ, വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന തടം.
തടയം. ന. പാത്രത്തിൽ വെച്ചുവല്ലതും തുക്കുമ്പോൾ പാത്രത്തിന്റെ കനമറിയുന്നതിനു ഇടുന്നതു.

തടയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തട.) അ. ക്രി. ൧, മുടങ്ങുന്നു. ൨, വിരോധിക്കുന്നു. ൩, രക്ഷിക്കുന്നു. ൪, പിടിക്കുന്നു.

തടവു. ന. ൧, വിരോധം. ൨, നിറുത്തു. ൩, പാറാവു. ൪, ഉതെപ്പു. ൫, മുടക്കം. ൬, താമസം.

തടവയറൻ. വി. ന. അധികം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

തടവൽ. ന. ദേഹത്തേൽ പതുക്കെ തിരുമ്മുക, തലോടൽ.

തടവല. ന. ഒരു വക വലിയ വല.

തടവുകാരൻ. ന. പാറാപ്പുള്ളി, തടവിലാക്കപ്പെട്ടവൻ.

തടവുന്നു. വി. വാൻ. (തടവ.) സ. ക്രി. പതുക്കെ തിരുമ്മുന്നു, തലോടുന്നു. **തടവിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

തടവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തട.) സ. ക്രി. ൧, വീഴാതെയിരിപ്പാൻ വല്ലതും തടവായിട്ടു വെക്കുന്നു. ൨, കഞ്ഞികുടിപ്പാൻ തടവെക്കുന്നു.

തടസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ൧, ബന്ധുവും ശത്രുവുമല്ലാത്ത. ൨, തീരത്തിങ്കലിരിക്കുന്ന. **തടസ്ഥത്വം.** ഗു. ന. തടസ്ഥന്റെ അവസ്ഥ.

തടസ്ഥൻ. ന. ൧, ബന്ധുവും ശത്രുവും അല്ലാത്തവൻ, മദ്ധ്യസ്ഥൻ. ൨, വിധികർത്താവു.

തടാകം. ന. പൊയ്ക, കുളം.

തടി. ന. ൧, മരം. ൨, ശരീരം. ൩, വണ്ണം. ൪, കണ്ടത്തിന്റെ ഒരു തുക. (സം.) ആററുമട്ട.

തടിക്കറ. ന. വെള്ളിനാണയത്തിൽ പററിയിരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കറുപ്പു.

തടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തടി.) അ. ക്രി. വണ്ണം വെക്കുന്നു, പുഷ്ടിയുണ്ടാകുന്നു. **തടിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

തടിച്ച. വി. വണ്ണമുള്ള.

തടിച്ചാൽപോക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (തടി.) സ. ക്രി. തടിവള്ളത്തിന്റെ ഭാഷയായിട്ടു വെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നു.

തടിച്ചി. വി. ന. വണ്ണമുള്ളവൾ.

തടിനീ. ന. നദി, ആറു.

തടിപ്പു. ന. ൧, പുഷ്ടി, വണ്ണം. ൨, കൊഴുപ്പു. ൩, വീക്കം. ൪, തഴമ്പു.

തടിപ്പത്താക്കു. ന. ഒരു നാണയം.

തടിമാടൻ. വി. ന. ൧, അധികം തടിച്ചവൻ. ൨, ഭോഷൻ.

തടിമിടുക്കു. ന. ശരീരസാമർത്ഥ്യം, ബലം.

തടിമുറങ്ങു. ന. ദുഃശ്ശാഠ്യം, ദുർവ്വഴക്കു.

തടിയൻ. വി. ന. ൧, വണ്ണമുള്ളവൻ. ൨, ഭോഷൻ.

തടിവിലങ്ങു. ന. മരവിലങ്ങു.

തടുക്കു. ന. ചെറിയ പായ.

തടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തടു.) സ. ക്രി. ൧, വിരോധിക്കുന്നു, നിറുത്തുന്നു. ൨, മുടക്കുന്നു. **തടുപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

തട്ടു. ന. ൧, മച്ചുപലക, തുലാമിരുത്തിമീതെ നിരത്തുന്ന പലക. ൨, വള്ളത്തിലൊ തേരിലൊ ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം. ൩, ചെമ്പുമരം മുതലായവകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി പരന്ന പാത്രം, തുലാസ്സിന്റെ തട്ടുംമററും. ൪, ഉതെപ്പു. ൫, വഞ്ചന ൬, മരണം. ൭, തലോടൽ. ൮, കൊള്ളുക. ൯, ഉപദ്രവം. ൧൦, കാലുകൊണ്ടു അടിക്ക. ൧൧, തൊടുക.

തട്ട. ന. പക്ഷികളെ വിരട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു സാധനം, കിടുകിടുപ്പൻ.

തട്ടം. ന. ൧, പരപ്പുള്ള പാത്രം. ൨, ഒരു മാതിരിക്കുതിര.

തട്ടൽ. ന. ൧, മുട്ടുക. ൨, തൊടുക.

തട്ടാക്കുടി. ന. ൧, തട്ടാന്മാരുടെ വീടുകൾ. ൨, തട്ടാന്മാരുടെ തെരുവു.

തട്ടാത്തി. ന. തട്ടാന്റെ സ്ത്രീ.

തട്ടാൻ. ന. പൊൻപണിക്കാരൻ.

തട്ടാമുട്ടി. ന. തറുതല, ദുസ്തർക്കം.

തട്ടി. ന. ൧, മറ. ൨, കുടിലിന്റെ വാതിൽ.

തട്ടിക്കളയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തട്ടി.) സ. ക്രി. ൧, നശിപ്പിക്കുന്നു. ൨, കൊല്ലുന്നു. ൩, നിരസിക്കുന്നു. ൪, കുടഞ്ഞുകളയുന്നു. ൫, മുട്ടിക്കളയുന്നു. ൬, വഞ്ചിക്കുന്നു.

തട്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തട്ടി.) സ. ക്രി. ൧, വഞ്ചിക്കുന്നു. ൨, നിഷ്ഫലമാക്കുന്നു. ൩, അടിപ്പിക്കുന്നു, മുട്ടിക്കുന്നു. ൪, കൈകൊട്ടിക്കുന്നു. ൫, തൊടീക്കുന്നു. ൬, കുടയിക്കുന്നു.

തട്ടിക്കേറുന്നു. റി. വാൻ. (തട്ടി.) അ. ക്രി. ശൌര്യത്തോടെ ചെല്ലുന്നു.

തട്ടിക്കേററം. ന. ശൌര്യത്തോടെ ചെല്ലുക.

തട്ടിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തട്ട.) അ. ക്രി. മച്ചിടുന്നു.

തട്ടിത്തൂർക്കുന്നു. ർത്തു. ർപ്പാൻ. (തട്ടി.) സ. ക്രി. കുഴിയുമ്മററും നികത്തുന്നു.

തട്ടിപ്പു. ന. ൧, വ്യാജം, വഞ്ചന. ൨, അടക്കുക.

തട്ടിപ്പറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തട്ടി.) സ. ക്രി. തള്ളിപ്പറയുന്നു.

തട്ടിപ്പറിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തട്ടി.) സ. ക്രി. പിടിച്ചു പറിക്കുന്നു.

തട്ടിമൂടുന്നു. ടി. വാൻ. (തട്ടി.) സ. ക്രി. നികത്തുന്നു, കുഴിനികത്തുന്നു.

തട്ടിയടപ്പു. ന. പശുക്കൂട്ടിന്റെ ബലമുള്ള അഴി.

തട്ടിയൽ. ന. തട്ടി.

തട്ടിയെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തട്ടി.)

സ. ക്രി. വഞ്ചിച്ചെടുക്കുന്നു.

തട്ടിവിളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (തട്ടി.) സ. ക്രി. വെല്ലുവിളിക്കുന്നു.

തട്ടുകെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തട്ടു.) അ. ക്രി. ക, അമളിപിണയുന്നു. ഖ, ക്ഷീണിക്കുന്നു. ന, അവജയപ്പെടുന്നു. ര, ഞെരുങ്ങുന്നു.

തട്ടുകേടു. ന. ക, ക്ഷീണം. ഖ, അമളി. ന, അവജയം. ര, ഞെരുക്കം.

തട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (തട്ടു) സ. ക്രി. ക, കൈകൊണ്ടു വസ്തുക്കളെ തല്ലുന്നു. ഖ, തൊടുന്നു. ന, തകിടടിക്കുന്നു. ര, മുട്ടുന്നു. ങ, കൈകൊട്ടുന്നു. ണ, ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഴ, ഉതെക്കുന്നു. വ, കൊല്ലുന്നു. ന്ന, ഉപായം കൊണ്ടോ ബലംകൊണ്ടോ കൈക്കലാക്കുന്നു. **തട്ടിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

തട്ടുപടി. ന. ക, ഇരിക്കുന്നതിനായിട്ടു പുരയുടെ നിരയോടു ചേർത്തു കല്ലിലിന്റെ മാതിരിയിൽ പണിതു ഉണ്ടാക്കിയ പലക. ഖ, വള്ളത്തിന്റെ അറത്തു നിന്നു ഊന്നുവാനായിട്ടു ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന പലക.

തട്ടുപലക. ന. പുരമുറിയുടെ അടിയിലും മീതെയും നിരത്തിയിട്ടുന്ന പലക.

തട്ടുപുര. ന. മച്ചിട്ട ഭവനം.

തട്ടുപുഴുവു. ന. വെരികിൻപുഴുവു.

തട്ടുമുട്ടു. ന. വീട്ടുസാമാനം.

തട്ടുവാണിഭം. ന. രത്നങ്ങളുടെ വ്യാപാരം.

തഡിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **തഡിത്തു.** ന. മിന്നൽ.

തഡിത്വാൻ. ന. മേഘം.

തണങ്ങു. ന. അടയ്ക്കാമരത്തിന്റെ ഒല.

തണലാറുന്നു. റി. വാൻ. (തണൽ.) അ. ക്രി. തണലത്തിരുന്ന ക്ഷീണം മാറുന്നു.

തണലിളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (തണൽ.) അ. ക്രി. തണലിൽ ഇരിക്കുന്നു, തണലാറുന്നു.

തണലിളെപ്പു. ന. തണലിൽ ഇരിക്കൽ.

തണൽ. ന. നിഴൽ, ഛായ.

തണിച്ചിൽ. ന. തണ്ണി മിനുസം വരുത്തുക.

തണിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (തണി.) സ. ക്രി. തണ്ണി മിനുസം വരുത്തുന്നു.

തണിവു. ന. ക, മിനുസം, നിരപ്പു. ഖ, മിനുസം വരുത്തുക.

തണുക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (തണു.) അ. ക്രി. ക, കുളിരുന്നു. ഖ, ആറുന്നു. ന, തണുത്തതായി തീരുന്നു. ര, അടങ്ങുന്നു. **തണുപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

തണുതണെ. അ. തണുപ്പായി.

തണുപ്പു. ന. ക, കുളിർ. ഖ, ൦രംറം. ന, ശാന്തത. ര, ആശ്വാസം. ങ, ഉഷ്ണത്തിന്റെ വിപരീത ഗുണം.

തണുപ്പുകൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (തണുപ്പു.) സ. ക്രി. കാളെക്കുബലം വരുത്തുക ഔഷധം കൊടുക്കുന്നു.

തണുവു. വി. തണുപ്പുള്ള. **തണുവു.** ന. തണുപ്പു.

തണ്ടു. ന. ക, കോൽ. ഖ, അഹംഭാവം. ന, വള്ളംനടത്തുന്നതിനു വലിക്കുന്ന ഒരു സാധനം. ന, ചുമടെടുക്കുന്നതിനുള്ള കഴ. ര, പല്ലക്കു. ങ, വല്ലകിന്റെ തണ്ടു. ണ, ഓടാമ്പൽ.

തണ്ടു. ന. ക, കാലിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം. ഖ, മുൻകൈ, മുഴങ്കൈ. ന, പുലകുളികൾ ഉടുക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ഉണി.

തണ്ടഞ്ചീരം. ന. ഒരു വക ഇലക്കറിസ്സാധനം.

തണ്ടൻ. വി. ന. അഹംഭാവമുള്ളവൻ.

തണ്ടൻപയറു. ന. ഒരു വകപ്പയറു.

തണ്ടപ്പേരു. ന. പേരുവഴി എഴുതിയ കണക്കു.

തണ്ടരെഞ്ഞാണം. ന. അരയിലിടുന്ന ഒരു മാതിരി ആഭരണം.

തണ്ടലർ. ന. താമരപ്പൂവു.

തണ്ടലർശരൻ. ന. കാമദേവൻ.

തണ്ടൽ. ന. കരംപിരിക്കുക.

തണ്ടാടി. ന മീൻപിടിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വല.

തണ്ടാത്തി. ന. തണ്ടാന്റെ സ്ത്രീ.

തണ്ടാൻ. ന. ചോകോന്മാർക്കു കല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.

തണ്ടായം. ന. ക, ചുമടെടുക്കുന്നതിനുള്ള നീളമുള്ള കഴ. ഖ, തണ്ണീട്ടിവലിക്കുക.

തണ്ടായ്മ. ന. തണ്ടാന്റെ സ്ഥാനം.

തണ്ടാരിൽമാതു. ന. ലക്ഷ്മീദേവി.

തണ്ടാർ. ന. താമരപ്പൂവു.

തണ്ടാർശരൻ. ന. കാമദേവൻ.

തണ്ടി. വി. സമവയസ്സുള്ള, സമശക്തിയുള്ള, തുല്യമായ.

തണ്ടികക്കല. ന. ഒരു തണ്ടിന്റെ തണ്ടും തുമ്പും കെട്ടിത്തുക്കി എടുക്കുന്ന വാഴക്കുല.

തണ്ടുകുറവി. ന. തണ്ടുവെച്ചുകെട്ടി വള്ളത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്ന ഒരു മരക്കഷണം.

തണ്ടുതപ്പി. വി. (ശ്രീക്ഷ) വി. ന. അഹമ്മതിയുള്ള. **തണ്ടുതപ്പിത്വം.** ഗു. ന. അഹമ്മതി.

തണ്ടുപത്തി. ന. തണ്ടിന്റെ അറത്തു മരംകൊണ്ടു വട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു കെട്ടുന്ന സാധനം.

തണ്ടുവലി. ന. തണ്ടുവലിച്ചു വള്ളം നടത്തുക, തണ്ടുവിടിത്തം.

തണ്ടെല്ലു. ന. മുതുകിലെ അസ്ഥി.

തണ്ടേറുന്നു. വി. വാൻ. (തണ്ട.) അ. ക്രി. പല്ലക്കിൽ കേറുന്നു.
തണ്ടേററം. ന. പല്ലക്കിൽ കേറുക.
തണ്ഡകം. ന. ൧, ഒരുമ്പാടു. ൨, നുര. ൩, തായ്മരം. ൪, തൂൺ.
തണ്ഡുലം. ന. ൧, അരി. ൨, വിഴാലരി.
തണ്ഡുലീയം. ന. ചെറുചീര.
തണ്ണീർ. ന. വെള്ളം.
തണ്ണീരാകാരം. ന. ശൂദ്രർ മുതലായവർ ബ്രാഹ്മണരോടുമ്മററും വെള്ളത്തിനു പകരം പറയുന്ന ഒരാചാര വാക്കു.
തണ്ണീർകുടി. ന. ൧, വെള്ളംകുടി. ൨, ദേവതമാൎക്കു കഴിക്കുന്ന ഒരു ബലി.
തണ്ണീർദ്ദാഹം. ന. വെള്ളംകുടിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം.
തണ്ണീർപ്പന്തൽ. ന. വെള്ളംകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം, വഴിയമ്പലം.
തൽ. ന. പ. അതു. അ. അതുഹേതു വായിട്ടു.
തത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പരപ്പുള്ള, വിസ്താരമുള്ള.
തതം. ന. ൧, പരപ്പു. ൨, വിസ്താരം. ൩, കമ്പിമേൽ വായിക്കുന്ന വാദ്യം.
തതസു. അ. ൧, അതുകൊണ്ടു. ൨, അതിൽനിന്നു. ൩, അപ്പോൾ. ൪, എങ്ങിനെ. ൫, പിന്നെയും. ൬, അതിന്റെ ശേഷം. ൭, പിന്നത്തേതിൽ. ൮, അവിടെനിന്നു.
തതി. ന. സമൂഹം.
തൽക്കാലബുദ്ധി. അല്ലെങ്കിൽ, **തൽക്കാലധീ.** ന. അതാതു സമയത്തു വേണ്ടുന്ന അറിവു.
തൽക്കാലം. ന. ആ സമയം. (മ) ഉടനടി.
തൽക്കാലസദൃശം. വി. അതാതു കാലത്തിന്നു തക്ക.
തൽക്കുറി. ന. ജനനപത്രിക.
തൽക്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം) വി. ന. ശമ്പളം കൂടാതെ വേല ചെയ്യുന്ന.
തത്ത. ന. പെങ്കിളി.
തത്തൽ. ന. ൧, ചാട്ടം. ൨, തുള്ളൽ. ൩, മോടി. (സം.) അതാതു.
തത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (തത്ത.) അ. ക്രി. ൧, ചാടുന്നു. ൨, തുള്ളുന്നു. ൩, മോടി കൂട്ടി നടക്കുന്നു. **തത്തിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തല്പര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, താല്പൎയ്യമുള്ള. ൨, ഉത്സാഹമുള്ള.
തല്പരം. അ. അതിന്റെ ശേഷം.
തത്ര. അ. അവിടെ, അതിങ്കൽ.
തത്വജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. പരമാൎത്ഥബോധമുള്ള.
തത്വജ്ഞാനം. ന. പരമാൎത്ഥബോധം.
തത്വബോധം. ന. നേരറിവു.
തത്വബോധി. വി. (ധീ, ധിനി, ധി.) വി. ന. പരമാൎത്ഥത്തെ അറിയുന്ന.
തത്വമാൎഗ്ഗം. ന. നല്ലവഴി, നേരുവഴി.
തത്വം. ന. ൧, പരമാൎത്ഥം. ൨, പരമാത്മാവു. ൩, സത്യം. ൪, മനസ്സു. ൫, സാവധാനം. ൬, താളം.
തത്വവാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. പരമാൎത്ഥത്തെ പറയുന്ന.
തത്വാൎത്ഥം. ന. സാക്ഷാലുള്ള അൎത്ഥം.
തത്സമയം. ന. അന്നേരം, ആ സമയം.
തൽക്ഷണം. അ. അപ്പോൾ.
തഥാ. അ. അപ്രകാരം, അങ്ങിനെ.
തഥാഗതൻ. ന. ബുദ്ധമുനി.
തഥാവിധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. അപ്രകാരമുള്ള.
തഥ്യ. വി. (ഥ്യൻ, ഥ്യാ, ഥ്യം.) വി. ന. സത്യമുള്ള.
തദനു. അ. അതിന്റെ ശേഷം.
തദനന്തരം. അ. അതിന്റെ ശേഷം.
തദാ. അ. അപ്പോൾ.
തദാത്വം. ന. തൽക്കാലം.
തദാനീം. അ. അപ്പോൾ.
തദ്ദിനം. അ. ആ ദിവസം.
തദീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. അവനെ, അവളെ, അതിനെ സംബന്ധിച്ച.
തദ്വൽ. വി. (ദ്വാൻ, ദ്വതി, ദ്വൽ.) വി. ന. അതുള്ള.
തദ്വൽ. അ. അതുപോലെ.
തനതു. വി. സ്വന്തമായുള്ള.
തനയൻ. ന. പുത്രൻ.
തനയാ. ന. പുത്രി.
തനയിനു. ന. മേഘം.
തനി. വി. തനിച്ച.
തനിക്കുതാൻപോന്ന. വി. സകലത്തിന്നും പ്രാപ്തിയുള്ള.
തനിക്കുതാൻപോരിമ. അല്ലെങ്കിൽ, **തനിക്കുതാൻപോരിക.** ന. പ്രാപ്തി, മഹത്വം.
തനിച്ചു. വി. വലിയ. അ. ഏകമായി, വേറെ.
തനിയെ. അ. തനിച്ചു.
തനീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. ഏററവും ചെറിയ.
തനു. വി. (നുഃ, നുഃ, ന്വീ, നൂഃ, നു.) വി. ന. ൧, അല്പമായ. ൨, മെലിഞ്ഞ, നേൎത്ത.
തനു. ന. ൧, ശരീരം. ൨, തൊലി. ൩, അല്പം.
തനുജൻ. ന. പുത്രൻ.
തനുജാ. ന. പുത്രി.
തനുത്രം. ന. ചട്ട.
തനുരസം. ന. വിയൎപ്പു.

തനുവ്രണം. ന. മുഖക്കുരു.
തനുലോതനം. ന. ഒരു മാതിരി ഉറുമ്പു, നീറു.
തനൂ. ന. ശരീരം.
തനൂകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചെറുതാക്കപ്പെട്ട.
തനൂജൻ. ന. പുത്രൻ.
തനൂജാ. ന. പുത്രി.
തനൂനപാത്തു. ന. അഗ്നി.
തനൂരുഹം. ന. ൧, രോമം. ൨, ചിറകു.
തനൂഹ്രദം. ന. മലദ്വാരം.
തന്ത. ന. ൧, താണജാതികൾ പിതാവിനെ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു. ൨, കറുത്തുപ്പിൽ കിടക്കുന്ന ഉരുണ്ട ചളി.
തന്തക്കൂറു. ന. പിതാവിന്റെ അവകാശം.
തന്തലകൊട്ടി. ന. ഒരു തൈ.
തന്തവഴി. ന. പിതൃപാരമ്പര്യം.
തന്തി. ന. ചാലിയൻ.
തന്തിരുവടി. ന. അദ്ദേഹം.
തന്തുണം. ന. ഒരു വക മീൻ, ചിറാകു.
തന്തുനാഗം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
തന്തുവായൻ. ന. ൧, ചാലിയൻ. ൨, ചിലന്നി.
തന്തുശാല. ന. ചാലിയന്റെ വീടു.
തന്തുസന്തതം. ന. പാകിയ നൂൽ.
തന്തു. ന. ൧, നൂൽ. ൨, ഒരു മത്സ്യം. ൩, സന്തതി.
തന്ത്രകം. ന. പുതിയവസ്ത്രം, കോടിവസ്ത്രം.
തന്ത്ര. വി. (ന്ത്രൻ, ന്ത്രാ, ന്ത്രം.) വി. ന. അധീനതയുള്ള.
തന്ത്രം. ന. ൧, കൌശലം. ൨, വഞ്ചന. ൩, ഉപായം. ൪, കൂട്ടുകെട്ടു. ൫, പൂജാക്രമം. ൬, മന്ത്രത്തിലെ ഓരോഭാഗം. ൭, വസ്ത്രം. ൮, സാദ്ധ്യം. ൯. അധീനത. ൧൦, സേന. ൧൧, പ്രധാനകൎമ്മം. ൧൨, പ്രധാനം. ൧൩, ആനന്ദം. ൧൪, ഭാഗ്യം. ൧൫, രാജ്യഭാരം. ൧൬, സിദ്ധാന്തം. ൧൭, പാക്കുനൂൽ.
തന്ത്രിക. ന. ചിററമൃതു.
തന്ത്രി. വി. (ന്ത്രീ, ന്ത്രിണീ, ന്ത്രി.) വി. ന. തന്ത്രമുള്ള.
തന്ത്രീ. ന. ൧, വീണയുടെ കമ്പി. ൨, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തന്ത്രം കഴിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ. ൩, ചരടു. ൪, ഉപായക്കാരൻ.
തന്ദു. ന. തവി.
തന്ദ്രാ. ന. ൧, ആലസ്യം. ൨, മടി.
തന്ദ്രാലു. വി. (ത്രിക്ഷു.) വി. ന. മടിയുള്ള.
തന്ദ്രി. ന. മടി.
തന്ദ്രിക. ന. മടി.
തന്നില. ന. തന്റെ അവസ്ഥ.
തന്നിഷ്ടം. ന. സ്വാതന്ത്ര്യം, തന്റെ ഇഷ്ടം.
തന്നെ. അ. തനിച്ചു.
തന്നെപ്പോററി. വി. ന. തന്നെത്താൻ പോററുന്നവൻ.
തന്മാത്രം. അ. അവന്മാത്രം, അതുമാത്രം.
തന്യതുവു. ന. ൧, രാത്രി. ൨, വാദ്യം.
തന്വംഗി. ന. സുന്ദരി.
തന്വീ. ന. സുന്ദരി.
തൻ. അ. തന്റെ.
തൻേറടക്കാരൻ. വി. ന. ഊററക്കാരൻ.
തൻേറടം. ന. ഊററം.
തപനൻ. ന. ആദിത്യൻ.
തപനീ. ന. ഒരാറു, ഗോദാവരി.
തപനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ചൂടുപിടിപ്പിപ്പാന്തക്കു.
തപനീയം. ന. പൊൻ, സ്വൎണ്ണം.
തപം. അല്ലെങ്കിൽ, **തപസ്സു.** ന. ൧, തപിക്കു. ൨, മാഘമാസം. ൩, വേനൽ. ൪, ഉഷ്ണം. ൫, നിയമോപവാസാദികൊണ്ടുള്ള ദൈവസേവ.
തപസ്യം. ന. ൧, മീനമാസം. ൨, മുല്ലപ്പൂ.
തപസ്വിനീ. ന. ൧, തപസ്സുചെയ്യുന്നവൾ. ൨, ഒരു മരുന്നു, മാഞ്ചി.
തപസ്വീ. ന. തപസ്സുചെയ്യുന്നവൻ.
തപാൽ. ന. അഞ്ചൽ.
തപാൽക്കാരൻ. ന. അഞ്ചൽക്കാരൻ.
തപാൽചാവടി. ന. അഞ്ചൽ പുര.
തപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തപി.) അ. ക്രി. ൧, ഉഷ്ണിക്കുന്നു. ൨, ചുടുന്നു. ൩, ദുഃഖിക്കുന്നു. ൪, തപസ്സുചെയ്യുന്നു. **തപിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തപോധനൻ. ന. മഹൎഷി.
തപോനിധി. ന. മഹൎഷി.
തപോബലം. ന. തപശ്ശക്തി.
തപോലോകം. ന. പതിന്നാലു ലോകങ്ങളിൽ ഒന്നു.
തപോവനം. ന. തപസ്സുചെയ്യുന്നതിനുള്ള കാടു.
തപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. തപിച്ച.
തപ്പു. ന. ൧, ഒരു വക വാദ്യം. ൨, തപ്പുക. ൩, തെററു.
തപ്പൽ. ന. കൈകൊണ്ടുമ്മററും തപ്പുക.
തപ്പിട്ട. ന. തപ്പു.
തപ്പിതം. ന. തെററു.
തപ്പുകാരൻ. ന. ൧, തപ്പുന്നവൻ. ൨, തപ്പുകൊട്ടുന്നവൻ.
തപ്പുതൽ. ന. തെററു.
തപ്പുന്നു. പ്പി. വാൻ. (തപ്പ.) സ. ക്രി.

൧, തപ്പിനോക്കുന്നു. ൨, സംശയിക്കുന്നു. ൩, തെററുന്നു.
തമകൻ. ന. മരണവായുക്കൾ അഞ്ചുള്ളതിൽ ഒന്നു.
തമപ്പാല്പച്ച. ന. ഒരു സസ്യം.
തമരു. ന. മരംതുളെക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ഉളി, വിറുമ.
തമരത്ത. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
തമരം. ന. ംരംയം.
തമർക്കൂറു. ന. ഉടയസ്ഥാനം.
തമസ്വി. വി. (സ്വീ, സ്വിനീ, സ്വി.) വി. ന. ഇരുട്ടുള്ള.
തമസ്വിനീ. ന. രാത്രി.
തമസ്സു. ന. ൧, ഇരുട്ടു, അന്ധത. ൨, അജ്ഞാനം, മൂഢത. ൩, രാഹു. ൪, പാപം.
തമാ. ന. രാത്രി.
തമാൻ. ന. നീളമുള്ള കാൽക്കുപ്പായം.
തമാലപത്രം. ന. ൧, തൊടുകുറി. ൨, പച്ചിലമരത്തിന്റെ ഇല.
തമാലം. ന. ൧, പച്ചിലമരം. ൨, തൊടുകുറി.
തമിസ്രം. ന. ഇരിട്ടു.
തമിസ്രാ. ന. ഇരിട്ടുള്ള രാത്രി.
തമിഴു. ന. തമിഴുഭാഷ.
തമിഴൻ. ന. പാണ്ടിക്കാരൻ.
തമിഴ്ക്കുത്തു. ന. അമരകോശത്തിന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാനം.
തമിഴ്ക്കൂറു. ന. തമിഴുഭാഷയിൽ എഴുതിയതു.
തമിഴ്പടി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തമിഴ്പാദം. ന. ശൂദ്രരിൽ ഒരു ജാതി.
തമിഴാമ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
തമീ. ന. രാത്രി.
തമുക്കു. ന. വല്ലതും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അടിക്കുന്ന ഒരു വാദ്യം.
തമുക്കുകാരൻ. ന. തമുക്കടിക്കുന്നവൻ.
തമോഗുണം. ന. ഗുണങ്ങൾ മൂന്നുള്ളതിൽ ഒന്നു.
തമോഭരം. ന. കൂരിരുട്ടു.
തമ്പു. ന. കൂടാരം.
തമ്പകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
തമ്പലം. ന. വെററിലയും പാക്കും ചുണ്ണാമ്പും കൂടെ കടിച്ചു ചവച്ചു തുപ്പുന്നതിന്റെ പിശിടു.
തമ്പാക്കു. ന. പൊന്നുംചെമ്പും കൂട്ടിയുരുക്കിയ ഒരു ലോഹം.
തമ്പാട്ടി. ന. ക്ഷത്രിയരിൽ ഒരു കൂട്ടക്കാരുടെ സ്ത്രീകൾക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
തമ്പാൻ. ന. ക്ഷത്രിയരിൽ ഒരു ജാതി.
തമ്പി. ന. ൧, അനുജൻ. ൨, തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റെ മകൻ.
തമ്പുരാക്കൾ. ന. ആഴുവാഞ്ചേരി തമ്പുരാൻ.
തമ്പുരാട്ടി. ന. ൧, രാജസ്ത്രീ. ൨, യജമാനത്തി.
തമ്പുരാൻ. ന. ൧, ദൈവം. ൨, രാജാവു. ൩, യജമാനൻ, കർത്താവു.
തമ്പേർ. ന. പട്ടാളക്കാരുടെ ഒരു വക വാദ്യം.
തമ്പേറുകാരൻ. ന. തമ്പേറടിക്കുന്നവൻ.
തംബുരു. ന. മൂന്നു കമ്പിയുള്ള ഒരു വക വീണ.
തംബുരുവായന. ന. തംബുരു എന്നുള്ള വാദ്യത്തെ ശബ്ദിപ്പിക്ക.
തമ്മിട്ടം. ന. തമ്പേർ.
തമ്മിൽ. അ. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും.
തമ്മിൽത്തമ്മിൽ. അ. അന്യോന്യം.
തമ്മിത്തല്ലു. ന. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും അടിക്ക.
തയ്യലാൾ. വി. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ.
തയ്യൽ. ന. സൂചിയും നൂലും കൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം.
തയ്യൽക്കാരൻ. ന. തയ്ക്കുന്നവൻ.
തയ്യൽപണി. ന. തയ്യുവേല.
തയ്യാറു. അ. ഒരുക്കം, വട്ടംകൂട്ടുക.
തരക്കു. ന. ൧, കമീശമ്പണം. ൨, തുലാസു. ൩, ഒരു മാതിരി ചങ്ങഴി.
തരകൻ. ന. ൧, കമീശൻ. ൨, സുൎയ്യാനിക്കാൎക്കുമ്മററും രാജാവു കല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
തരക്കേടു. വി. ൧, തക്കക്കേടുള്ള. ൨, വിപരീതമായ.
തരക്കേടു. ന. ൧. തക്കക്കേടു, അവസരക്കേടു, പാങ്ങുകേടു. ൨, വിപരീതം. ൩, ആപത്തു. ൪, മടക്കം. ൫, നഷ്ടം. ൬, കുറവു.
തരഗതി. ന. ൧, ക്രമം. ൨, തരംതിരിച്ചിൽ.
തരംഗം. ന. ഓളം.
തരംഗംപാടി. ന. ഒരുദിക്കിന്റെപേർ.
തരംഗിണീ. ന. നദി.
തരങ്ങൽ. ന. ഉരലിലിട്ടു കുത്തിധാന്യങ്ങളുടെ തൊലികളക.
തരങ്ങഴി. ന. അരിയവെക്കയും മററും ചെയ്യുമ്പോൾ ഉരലിന്റെ ചുവട്ടിൽ വീഴുന്നതു.
തരങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (തരങ്ങ.) സ. ക്രി. കുത്തിത്തൊലിക്കുന്നു.
തരണം. ന. ൧, കടക്കുക. ൨, പൊങ്ങുതടി.
തരണി. ന. ൧, തോണി. ൨, ആദിത്യൻ. ൩, കററാൎവ്വാഴ. ൪, കുറിഞ്ഞി.
തരന്തു. ന. ആയുധങ്ങളിൽ പിടിയി

ലോട്ടു കേററുന്നതിനുള്ള മുന.
തരപണ്യം. ന. കേവുകൂലി.
തരപ്പടി. വി. തുല്യതയുള്ള.
തരമാകുന്നു. യി. വാൻ. (തരം.) അ. ക്രി. നല്ല തക്കത്തിലായിത്തീരുന്നു. **തരമാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തരന്തിരിച്ചിൽ. ന. വേർതിരിച്ചിൽ.
തരന്തിരിപ്പു. ന. ഓരോ തരത്തിലുള്ളവയെ വെവ്വേറെ തിരിച്ചു വെക്കുക.
തരന്തിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തരം.) അ. ക്രി. വേർതിരിയുന്നു. **തരന്തിരിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തരന്തിരിവു. ന. വേർതിരിവു.
തരം. ന. ൧, മാതിരി. ൨, സമം. ൩, അനുകൂലം. ൪, അവസരം, സമയം. ൫, മാററം. ൬, ഗുണം.
തരമ്മാററം. ന. തരംമാറുക.
തരമ്മാറുന്നു. റി. വാൻ. (തരം.) അ. ക്രി. തരം വെവ്വേറെ തിരിയുന്നു. **തരമ്മാററുന്നു.** സ. ക്രി.
തരവഴി. ന. ൧, നിന്ദ. ൨, അവമാനം. ൩, താന്തോന്നിത്വം.
തരവഴിത്തരം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
തരസം. ന. ഇറച്ചി, മാംസം.
തരസാ. അ. വേഗം.
തരസ്ഥാനം. ന. വള്ളക്കടവു.
തരസ്വി. വി. (സ്വീ, സ്വനീ, സ്വി.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
തരസ്വീ. ന. ൧, ഓട്ടാളൻ. ൨, ശക്തൻ.
തരസ്സു. ന. ൧, വേഗം. ൨, ശക്തി.
തരള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ൧, വിറയലുള്ള. ൨, പ്രകാശമുള്ള.
തരളം. ന. മുത്തുമാലയുടെയും മററും നടുനായകക്കല്ല.
തരളാ. ന. കഞ്ഞി.
തരളാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി.ന. കണ്ണിനിളക്കമുള്ള, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. **തരളത.** ഗു. ന. കണ്ണിന്റെ ഇളക്കം.
തരളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളക്കപ്പെട്ട.
തരക്ഷു. ന. ഒരു മാതിരി പുലി.
തരാതരം. ന. പലമാതിരി.
തരി. ന. ൧, ചെറുതായ നുറുക്കു. ൨, മണൽപ്പൊടി. ൩, വളതളമുതലായ ആഭരണങ്ങളുടെ അകത്തു കിലുങ്ങുന്നതിനായിട്ടിടുന്ന ലോഹശകലം. ൪, വെള്ളത്തിലെ ചെറിയ കുമള. (സം) വള്ളം, തോണി.
തരികം. ന. പൊങ്ങു തടി.
തരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തരി.) അ. ക്രി. ൧, ദേഹത്തിൽ മരെപ്പുണ്ടാകുന്നു. ൨, രോമാഞ്ചമുണ്ടാകുന്നു. **തരിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അക്കരകടത്തപ്പെട്ട.
തരിപ്പു. ന. ൧, മരപ്പു, പെരുപ്പു ൨, രോമാഞ്ചം.
തരിപ്പണം. ന. വറുത്തു പൊടിച്ച അരി.
തരിപ്പുവാതം. ന. ഒരു മാതിരി വാതരോഗം.
തരിപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തരി) അ. ക്രി. തരിയായിത്തീരുന്നു.
തരിമണൽ. ന. പൊടിമണൽ.
തരിമ്പു. വി. അല്പം, കുറെ.
തരിവള. ന. തരിയിട്ട കൈവള.
തരിശു. വി. പാഴായ, വാഴാത്ത.
തരിശുനിലം. ന. വാഴാത്തനിലം.
തരീഷം. ന. ൧, സമുദ്രം. ൨, ആകാശം. ൩, അലങ്കരണം.
തരു. ന. വൃക്ഷം.
തരുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, യൌവ്വനമുള്ള. ൨, ചെറിയ. ൩, പുതിയ.
തരുണൻ. ന. യൌവ്വനക്കാരൻ.
തരുണി. ന. ൧, യൌവ്വനമുള്ളവൾ. ൨, സുന്ദരി.
തരുതടം. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവടു.
തരുതരെ. അ. മണൽപോലെ,
തരുതലം. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവടു.
തരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (ത.) സ. ക്രി. നൽകുന്നു. **തരുവിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
തരുമൂലം. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവടു.
തൎക്കം. ന. ൧, വിവാദം. ൨, തൎക്കശാസ്ത്രം. ൩, സംശയം. ൪, വിരോധം. ൫, ഊഹം.
തൎക്കവിദ്യ. ന. തൎക്കശാസ്ത്രം.
തൎക്കശാസ്ത്രം. ന. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു.
തൎക്കാരി. ന. ൧, മുഞ്ഞവൃക്ഷം. ൨, താറുതാവൽ.
തൎക്കി. ന. തൎക്കശാസ്ത്രമുള്ളവൻ.
തൎക്കിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തൎക്കി.) സ. ക്രി. ൧, വാദിക്കുന്നു. ൨, സംശയിക്കുന്നു. ൩, വിവാദിക്കുന്നു. ൪, വിരോധിക്കുന്നു. ൫, ഊഹിക്കുന്നു.
തൎക്കിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, തൎക്കിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഊഹിക്കപ്പെട്ട.
തൎജ്ജനം. ന. ൧, കോപം. ൨, നിന്ദ.
തൎജ്ജനീ. ന. ചൂണ്ടോന്നി വിരൽ.
തൎജ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തജ്ജി.) സ. ക്രി. നിന്ദിക്കുന്നു.
തൎജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
തൎണ്ണകം. അല്ലെങ്കിൽ, **തൎണ്ണം.** ന. പശുക്കിടാവു.
തൎണ്ണി. ന. പൊങ്ങുതടി.

തൎത്തരീക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. തോണിയിൽ കടത്തുന്ന.
തൎത്തരീകം. ന. തോണി, പൊങ്ങുതടി.
തൎപ്പണം. ന. ൧, തൃപ്തി. ൨, പുഷ്ടി. ൩, പിതൃദേവന്മാരുടെ തൃപ്തിക്കായിട്ടു രണ്ടു കയ്യും കൂട്ടി വെള്ളംകോരി ഒഴിക്കുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
തൎപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തൎപ്പി.) സ. ക്രി. മേല്പറഞ്ഞ കൎമ്മം കഴിക്കുന്നു.
തൎമ്മം. ന. യാഗശാലയിലെ തൂണിന്റെ മേലേയററം.
തൎഷം. ന. ൧, ദാഹം. ൨, ഇഛ.
തൎഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ദാഹമുള്ള. ൨, ഇഛയുള്ള.
തൎഹി. അ. എങ്കിൽ, എന്നാൽ.
തല. ന. ൧, ശിരസ്സു. ൨, മേലത്തേ അററം. ൩, വൃക്ഷത്തിന്റെ മുകൾ. ൪, തുടസ്സം. ൫, മുൻപു. ൬, അതിരു. ൭, തലമുടി.
തലകഴപ്പു. ന. തലക്കുത്തു.
തലക്കം. ന. മേലത്തേ അററം.
തലക്കാച്ചിൽ. ന. ഭാന്തു.
തലക്കാവൽ. ന. പ്രധാന കാവൽ.
തലക്കീഴായി. അ. കീഴുക്കാന്തുക്കായി.
തലക്കുഞ്ഞു. ന. കടിഞ്ഞൂൽ കുട്ടി.
തലക്കുത്തു. ന. തലനോവു.
തലക്കെട്ടു. ന. തലവാചകം, മുഖവുര.
തലക്കേടു. ന. തലക്കുത്തു.
തലക്കോരിക. ന. യുദ്ധത്തിനു പോകുമ്പോൾ തലയിൽ ഇടുന്ന ഒരു മാതിരി തൊപ്പി.
തലച്ചുററു. ന. ഒരു ദീനം, തലതിരിച്ചിൽ.
തലച്ചുററൽ. ന. തലതിരിച്ചിൽ.
തലച്ചാൽ. ന. ഒന്നാമത്തെ ഉഴവു.
തമച്ചുമടു. ന. തലയിൽ വെച്ചു ചുമക്കുന്ന ചുമടു.
തലച്ചെന്നവർ. ന. ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.
തലച്ചേര. ന. ഒരു ദിക്കിന്റെ പേർ.
തലച്ചോറു. ന. തലമണ്ടെക്കകത്തിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
തലതരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തല.) അ. ക്രി. തലമരെക്കുന്നു.
തലതരിപ്പു. ന. തലെക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു സൌഖ്യക്കേടു, അല്പമായ ഒരു ഭ്രാന്തു.
തലതാഴ്ച. ന. കുനിച്ചിൽ.
തലതാഴുന്നു. ണു. വാൻ. (തല.) അ. ക്രി. കുനിയുന്നു.
തലതിരിച്ചിൽ. ന. തലച്ചുററൽ.
തലതിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തല.) അ. ക്രി. തലച്ചുററുന്നു. **തലതിരിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തലതിരിവു. ന. തലച്ചുററു.
തലതൊടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തല.) സ. ക്രി. ൧, അനുഗ്രഹിക്കുന്നു, ൨, ജ്ഞാനസ്ഥാനത്തിങ്കൽ പൈതലിന്റെ പേൎക്കായിട്ടു ഭരമേററു പറയുന്നു.
തലതൊട്ടവൻ. ന. ൧, അനുഗ്രഹിച്ചവൻ. ൨, മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ഭരമേററവൻ.
തലനാടു. ന. കരിമ്പിൻ തല, തലാടു.
തലനാരു. ന. തലമുടി.
തലനാൾ. ന. കഴിഞ്ഞ ദിവസം, ഇന്നലെ.
തലനീരു. ന. തലയിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന ഒരു മാതിരി നീരു, ഒരു ദീനം.
തലനീളം. ന. മുഖപ്പു, പൂമുഖം.
തലനീളി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പ്രസാരിണി.
തലനോവു. ന. തലക്കുത്തു.
തലപുരാണം. ന. സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന ഒരു പുരാണം.
തലപ്പു. ന. തലക്കം.
തലപ്പണം. ന. ആളൊന്നുക്കു ഒരു പണം വീതം സൎക്കാരിലേക്കു കൊടുക്കുന്ന കരം, തലപ്പാട്ടം ഉള്ള മുതൽ.
തലപ്പണിക്കാരൻ. ന. പ്രധാനവേലക്കാരൻ.
തലപ്പത്താക്കു. ന. ഒരു വക നാണയം.
തലപ്പന്തി. ന. സദ്യകളിൽ ആദ്യം ഇല വെക്കുന്ന പന്തി.
തലപ്പന്തു. ന. പന്തുകൊണ്ടുള്ള കളിയിൽ ഒന്നാമത്തെ കളി.
തലപ്പാട്ടം. ന. തലപ്പണം.
തലപ്പാവു. ന. ഒരു മാതിരി തലയിൽ കെട്ടു.
തലപ്പുററു. ന. തലയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
തലഭാഗം. ന. തലവെക്കുന്ന സ്ഥലം.
തലം. ന. ൧, കൈക്കകം. ൨, കാലിനകം. ൩, ചുവടു. ൪, സ്ഥലം. ൫, വില്ലാളികൾ കയ്യിൽ ഞാണുകൊള്ളാതെയിരിപ്പാൻ കെട്ടുന്ന ഒരു തോൽ. ൬, മൂലം. ൭, ഒരു ചാണളവു.
തലമണ്ട. ന. തലയോടു.
തലമല. ന മലയുടെ മുകൾപ്പരപ്പു.
തലമുടി. ന. തലരോമം.
തലമുതിൎച്ച. ന. പൊക്കം.
തലമുറ. ന. പുരുഷാന്തരം.
തലമുറിയൻ. ന. ൧, മാൎഗ്ഗക്കല്യാണം ചെയ്യുവൻ. ൨, തലമുറിഞ്ഞവൻ.
തലയാളി. ന. തലവൻ, പ്രധാനി.
തലയിണ. ന. തല പൊക്കിവെക്കുന്ന ഒരു മെത്ത.
തലയിൽക്കെട്ടു. ന ൧, മുണ്ടുകൊണ്ടും മററും തലയിൽ കെട്ടുക. ൨, തലപ്പാവു.

തലയിൽവിധി. ന. ദൈവകല്പിതം.
തലയിലെഴുത്തു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
തലയിററു. ന. ഒന്നാമത്തെ കിടാവു.
തലവൻ. ന. തലയാളി.
തലവരി. ന. തലപ്പണം.
തലവഴി. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ മുകൾ ഭാഗം. അ. തലയിൽ കൂടെ.
തലവാരി. ന. വലിയ ചീപ്പു.
തലവില. ന. ആദിയിലെ വില.
തലവിറയൽ. ന. തല വിറെക്ക.
തലശ്ശേരി. ന. ഒരു ദിക്കു.
തലഹൃദയം. ന. ൧, കൈക്കകം. ൨, കാലിനകം.
തലാടു. ന കരിമ്പിൻ തല.
തലാതലം. ന. പാതാള ലോകങ്ങൾ ഏഴുള്ളതിൽ ഒന്നു.
തലിനം. വി. ൧, ഇടയിട്ട. ൨, വെടിപ്പുള്ള. ൩, അല്പമായ. ൪, മൃദുവായ.
തലിനം. ന. കട്ടിൽ.
തലുവം. അല്ലെങ്കിൽ, **ചലുവം.** ന. സ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
തലേക്കാലം. ന. കഴിഞ്ഞകാലം.
തലേക്കൊല്ലം. ന. കഴിഞ്ഞ സംവത്സരം.
തലേനാൾ. ന. കഴിഞ്ഞദിവസം.
തലോടൽ. ന. ശരീരത്തിൽ പതുക്കെത്തിരുമ്മുക.
തലോടുന്നു. ടി. വാൻ. (തലോട.) സ. ക്രി. ശരീരത്തേൽ പതുക്കെത്തിരുമ്മുന്നു.
തലോദരി. ന. ഭാൎയ്യ, സ്ത്രീ.
തല്പം. ന. ൧, മെത്ത. ൨, മാളിക. ൩, ഭാൎയ്യ.
തല്ലു. ന. അടി.
തല്ലം. ന. ൧, ചിറ, കുളം. ൨, കുഴി.
തല്ലജം. ന. ൧, ശ്രേഷ്ഠം. ൨, ഭാഗ്യം.
തല്ലുന്നു. ല്ലി. വാൻ. (തല്ല.) സ. ക്രി. വടികൊണ്ടുമ്മററും അടിക്കുന്നു. **തല്ലിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
തല്ലുകൊള്ളി. വി. ന. തല്ലുകൊള്ളുന്നവൻ, ദുസ്സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ.
തല്ലുകൊള്ളിത്തരം. ന. ദുസ്സാമൎത്ഥ്യം.
തവണ. ന. ൧, അവധി. ൨, സമയം. ൩, മുറ.
തവണക്കച്ചീട്ടു. ന. തവണവെച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു സമ്മതിച്ചു എഴുതിയ ചീട്ടു.
തവണക്കാരൻ. ന. ൧, തവണയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നവൻ. ൨, തവണയ്ക്കുകാക്കുന്നവൻ.
തവണപ്പണം. ന. തവണയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന പണം.
തവണമുടക്കം. ന. തവണയ്ക്കുവിരോധം വരുത്തുക.
തവല. ന. ഒരു മാതിരി ഓട്ടുപാത്രം, മൊന്ത.
തവള. ന. ഒരു ജന്തു, മാക്രി.
തവളമുടിൽ. ന. തവളക്കുഞ്ഞു.
തവി. ന. ൧, ചിരട്ടക്കയിൽ. ൨, വെള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി തവി. ൩, എണ്ണത്തുടം.
തവിടു. ന. ൧, അരിയുടെ പുറമെയുള്ള ചുവന്ന പൊടി. ൨, അരിപ്പൊടി.
തവിട്ടു. ന. ഒരു പാമ്പു.
തവിട്ടുണ്ട. ന. ഒരു പലഹാരം.
തവിഴാമ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
തവ്വു. ന. ൧, സമയം. ൨, അവസരം. ൩, ഉത്തരം.
തവ്വടക്കിപ്പറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തവ്വ.) സ. ക്രി. പറഞ്ഞു മടക്കം വരുത്തുന്നു.
തഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ചെത്തി കൊച്ചാക്കപ്പെട്ട.
തസരം. ന. ചാലിയന്റെ നെയ്ത്തച്ചു.
തസ്കരത. ന. മോഷണം.
തസ്കരൻ. ന. കള്ളൻ.
തസ്കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തസ്കരി) സ. ക്രി. മോഷ്ടിക്കുന്നു.
തഹസിൽദാർ. ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.
തള. ന. ൧, കാലിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം. ൨, വിലങ്ങു. ൩, ചില മൃഗങ്ങളുടെ കാലുതമ്മിൽ കെട്ടുക, ചില മൃഗങ്ങളെ കെട്ടിനിറുത്തുക.
തളക്കല്ലു. ന. ചവുട്ടി നടപ്പാന്തക്കവണ്ണം നിരത്തിയിടുന്ന കല്ലു, തളിരക്കല്ലു.
തളം. ന. ൧, ഭവനത്തേൽ കൂടെ പണിതുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുസ്ഥലം. ൨, തളിരം. ൩, തലയിലിടുന്ന മരുന്നു.
തളരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (തളർ.) അ. ക്രി. ക്ഷീണിക്കുന്നു, ആലസ്യപ്പെടുന്നു, വാടുന്നു.
തളൎച്ച. ന. ക്ഷീണം, ആലസ്യം.
തളൎവ്വാതം. ന. ഒരു മാതിരി വാതരോഗം.
തളവാടം. ന. പണിക്കോപ്പു.
തളാസ്സു. ന. മരത്തിൽ കേറുന്നതിനു വട്ടത്തിൽ കെട്ടുന്ന വള്ളി.
തളി. ന. ൧, കയ്യിൽ വെള്ളം എടുത്തു നിലത്തു തുള്ളി തുള്ളിയായി വീഴിക്ക. ൨, മലയാളത്തിൽ പ്രധാനമായ പതിനെട്ടു ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ പേർ.
തളിക. ന. ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള ഒരു ഓട്ടുപാത്രം.
തളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തളി.) സ. ക്രി. വെള്ളം കയ്യിലെടുത്തു നിലത്തു തുള്ളി തുള്ളി ആയി വീഴ്ത്തുന്നു.

തളിച്ചുകുളി. ന. പുലകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കുളി.
തളിമം. ന. ൧, നന്നാക്കിയ സ്ഥലം. ൨, കട്ടിൽ. ൩, മെത്ത.
തളിരം, ന. ൧, കനത്തിൽ അറുത്ത പലക. ൨, തളക്കല്ല.
തളിർ. ന. കിളുന്നു.
തളിർക്കാര. ന. ഒരു വക മുള്ളുള്ള വൃക്ഷം.
തളിർക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (തളിർ.) അ. ക്രി. തളിരുണ്ടാകുന്നു.
തളിർക്കുല. ന. കിളുന്നു കുല.
തളിർപ്പു. ന. തളിർക്കുക.
തളിർമ്മ. ന. തളിർക്കുക.
തളുതം. ന. തളിരം.
തളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തളെ.) സ. ക്രി. ചങ്ങലകൊണ്ടൊ കയറുകൊണ്ടൊ കെട്ടുന്നു.
തളെപ്പു. ന. ൧, ചങ്ങലകൊണ്ടു കെട്ടുക. ൨, മരത്തിൽ കേറുമ്പോൾ കാലിൽ ഇടുവാൻ വട്ടത്തിൽ കെട്ടിയ വള്ളി.
തള്ളു. ന. ഉന്തു.
തള്ള. ന. അമ്മ.
തള്ളക്കൂറു. ന. അമ്മയുടെ അവകാശം.
തള്ളൽ. ന. ഉന്തൽ.
തള്ളവഴി. ന. അമ്മയുടെ പാരമ്പൎയ്യം.
തള്ളവിരൽ. ന. പെരുവിരൽ.
തള്ളാങ്കൊട്ട. ന. മീൻ പിടിക്കുന്ന കൊട്ട.
തള്ളുന്നു. ള്ളി. വാൻ. (തള്ള.) സ. ക്രി. ൧, ഉന്തുന്നു. ൨, പുറത്തുകളയുന്നു.
തള്ളുപടി. ന. തള്ളിക്കളെഞ്ഞതു.
തക്ഷകൻ. ന. ൧, പ്രധാനപ്പെട്ട എട്ടു സൎപ്പങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, ആശാരി.
തക്ഷാവു. ന. ആശാരി.
തഴ. ന. ൧, ഒരു മാതിരി കൈത. ൨, ഒരു മാതിരി കൊടിക്കൂറ. ൩, തളിർ.
തഴക്കം. ന. ശീലം, പരിചയം.
തഴക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (തഴക്ക.) സ. ക്രി. പരിചയിക്കുന്നു.
തഴപ്പാ. ന. തഴകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയപായ.
തഴമ്പു. ന. ആയുധങ്ങൾ മുതലായവയുടെ പെരുമാററം കൊണ്ടും മററും ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തൊലിക്കട്ടി.
തഴപ്പു. ന. ൧, തടിപ്പു. ൨, വൎദ്ധന.
തഴി. ന. എണ്ണയിൽ മുക്കി പ്രണത്തിലിടുന്ന തുണി.
തഴുകുന്നു. കി. വാൻ. (തഴുക.) സ. ക്രി. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു, കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു.
തഴുകൽ. ന. ആലിംഗനം.
തഴുതു. ന. ൧, സാക്ഷാ. ൨, ഓടാമ്പൽ.
തഴുതണ്ണം. ന. ഒരു വക ദീനം.
തഴുതാമ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
തഴുതാവൽ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
തഴെക്കുന്നു. ച്ചു പ്പാൻ. (തഴെ.) അ. ക്രി. വൎദ്ധിക്കുന്നു. **തഴെപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തറ. ന. ൧, പടുത്തുണ്ടാക്കിയ സ്ഥലം. ൨, ആണിതറെപ്പു.
തറച്ചിൽ. ന. ൧, ആണിയും മററും തറെക്കുക. ൨, പററി ഉറെക്കുക.
തറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തറ.) അ. ക്രി. ഉറെക്കുന്നു. **തറെക്കുന്നു.** സ. ക്രി. **തറെപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
തറവാടു. ന. കുഡുംബം, ഭവനം.
തറവാടി. ന. തറവാട്ടുകാരൻ.
തറവാട്ടുമുതൽ. ന. വീട്ടുമുതൽ.
തറി. ന. ൧, നൂലുനൂൽക്കുന്ന തറിമരം. ൨, തൂണു. ൩, കാൽ.
തറിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തറി.) സ. ക്രി. മുറിച്ചുകളയുന്നു.
തറിപ്പു. ന. മുറിച്ചുകളക.
തറിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തറി.) സ. ക്രി. ൧, തറിമരം നാട്ടുന്നു. ൨, പത്തൽനാട്ടുന്നു.
തറുതല. ന. ദുൎയ്യക്തി.
തറുന്നു. ററു. വാൻ. (തറു.) അ. ക്രി. താറുടുക്കുന്നു.
തറെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തറെ.) സ. ക്രി. ൧, ആണിയും മററും അടിച്ചുകേററുന്നു. ൨, ഉറപ്പിക്കുന്നു. **തറെപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
തറെപ്പു. ന. ആണി അടിച്ചുകേററുക.
തററുടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തററ.) സ. ക്രി. ഞൊറിഞ്ഞു താറുവെച്ചുടുക്കുന്നു.
തററുടുപ്പു. ന. ഞൊറിഞ്ഞുടുപ്പു, തററുടുക്കുക.

താ.

താകരം. ന. ചാരായം.
താക്കു. ന. അടിക്കുക, മുട്ടുക.
താക്കുഴ. ന. സാക്ഷാ.
താക്കോൽ. ന. താഴു തുറപ്പാൻ ഇരിമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
താങ്ങു. ന. ൧, ഊന്നു. ൨, സഹായം. ൩, അടി.
താങ്ങിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (താങ്ങ.) സ. ക്രി. ൧, തടയായിട്ടു വല്ലതുമിടുന്നു. ൨, ഊന്നു കൊടുക്കുന്നു.
താങ്ങൽ. ന. സഹായം.
താങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (താങ്ങ.) സ. ക്രി. സഹായിക്കുന്നു, വഹിക്കുന്നു, രക്ഷിക്കുന്നു.

താങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (താങ്ങ.) അ. ക്രി. പ്രണങ്ങളിലൊ മറെറാ മുട്ടി വേദനപ്പെടുന്നു. **താക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
താച്ചി. ന. മുല കൊടുക്കുന്ന അമ്മ.
താട. ന. പശുക്കളുടെയും മററും കഴുത്തിനു താഴത്തെ ഭാഗം.
താടക. ന. ഒരു രാക്ഷസി.
താടങ്കം. ന. സ്ത്രീകളുടെ കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
താടി. ന. ൧, വായുടെ താഴത്തെ ഭാഗം. ൨, മീശ.
താഡം. ന. അടി.
താഡങ്കം. ന. സ്ത്രീകളുടെ കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
താഡനം. ന. അടി.
താഡനീ. ന. ചമ്മട്ടി.
താഡിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (താഡി.) സ. ക്രി. അടിക്കുന്നു. **താഡിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
താഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടിക്കപ്പെട്ട.
താണ. വി താഴ്ചയുള്ള, കീഴ്ത്തരമായുള്ള, താണ്മയുള്ള.
താണജാതി. ന. ഹീന ജാതി.
താണ്ഡവക്കാരൻ. ന. നാട്യക്കാരൻ.
താണ്ഡവം. ന. നാട്യം, നൃത്തം.
താണ്മ. ന. വിനയം.
താണ്മപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (താണ്മ.) അ. ക്രി. വിനയപ്പെടുന്നു. **താണ്മപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
താതജനയിത്രികൾ. ന. അഛനും അമ്മയും.
താത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വന്ദിക്കപ്പെടത്തക്ക, ബഹുമാനമുള്ള.
താതൻ. ന. അഛൻ.
താതിരി. ന. ഒരു വൃക്ഷം, അതിന്റെ പൂവും.
താല്ക്കാലിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അപ്പോഴുണ്ടായ.
താത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (താത്ത.) സ. ക്രി. ൧, താഴെയാക്കുന്നു. ൨, അമർത്തുന്നു.
താല്പൎയ്യപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (താല്പൎയ്യ.) അ. ക്രി. ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു. **താല്പൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
താല്പൎയ്യം. ന. ൧, ശ്രദ്ധ. ൨, ഉത്സാഹം. ൩, സാരം.
താദൃശ. വി. (ശൻ, ശീ, ശം.) വി. ന. അപ്രകാരമുള്ള.
താൻ. ന. നീഎന്നു പറയുന്നതിനു പകരം അല്പം മാനിച്ചുപറയുന്ന ഒരുവാക്കു.
താനെ. അ. തനിച്ചു, താൻ തന്നെ.
താനെതന്നെ. അ. തന്നത്താനെ, താൻതന്നെ.
താനം. ന. രാഗം.
താനക്കിഴി. ന. രാജാവു ബ്രാഹ്മണൎക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരു പണക്കിഴി.
താന്തോന്നി. വി. ന. ഒത്ത പോലെ ചെയ്യുന്നവൻ.
താന്തോന്നിത്വം. ന. സ്വാതന്ത്ര്യം.
താന്ത്രിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. തന്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച.
താന്ത്രികൻ. ന. ൧, വിദ്വാൻ. ൨, തന്ത്രം പഠിച്ചവൻ. ൩, സൂത്രക്കാരൻ.
താന്ദ്രികം. ന. ഒരു ദീനം, സന്നി.
താന്നി. ന. ഒരു വലിയ വൃക്ഷം.
താന്നിക്ക. ന. താന്നി വൃക്ഷത്തിന്റെ കായ.
താപജ്വരം. ന. ഉഷ്ണജ്വരം.
താപത്രയം. ന. ൧, ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദുഃഖം. ൨, പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദുഃഖം. ൩, ദൈവീകമായ ദുഃഖം, ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം.
താപം. ന. ൧, ഉഷ്ണം, ചൂടു. ൨, ദുഃഖം.
താപസതരു. ന. ഓടവള്ളി.
താപസൻ. ന. മഹൎഷി.
താപസീ. ന. തപസ്സുചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ.
താപിഞ്ഛം. ന. പച്ചിലമരം.
താപ്പു. ന. ൧, ലാഭം. ൨, ഭാഗ്യം.
താപ്പാകുന്നു. യി. വാൻ. (താപ്പ.) അ. ക്രി. ലഭിക്കുന്നു. **താപ്പാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
താപ്പാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (താപ്പ.) സ. ക്രി. കാട്ടാനയെ ഇണക്കുന്നതിനു നാട്ടാനയെ കൂടെ കെട്ടുന്നു.
താപ്പാന. ന. കാട്ടാനയെ കുഴിയിൽനിന്നു കേററുന്ന നാട്ടാന.
താപ്പുകാണുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (താപ്പു.) സ. ക്രി. അളവു പരീക്ഷിക്കുന്നു.
താപ്പുകൂടുന്നു. ടി. വാൻ. (താപ്പു.) അ. ക്രി. ലഭിക്കുന്നു. **താപ്പുകൂട്ടുന്നു.** സ. ക്രി.
താപ്പുനോക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (താപ്പു.) സ. ക്രി. അളവു പരീക്ഷിക്കുന്നു.
താപ്പൂട്ടൽ. ന. കൂമ്പുക.
താപ്പൂട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (താപ്പൂട്ട.) അ. ക്രി. കൂമ്പുന്നു, കൂടുന്നു.
താമര. ന. വെള്ളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി തൈ.
താമരക്കുളം. ന. താമരയുള്ള പൊയ്ക.
താമരക്കോഴി. ന. വെള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷി.
താമരനൂൽ. ന. താമരത്തണ്ടിനകത്തുള്ള നൂലു.

താമരപ്പൂവു. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി പൂവു.
താമരവള്ളയം. ന. താമരയുടെ തണ്ടു.
താമരസം. ന. താമര.
താമരസാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷി, ക്ഷം.) വി. ന. താമരപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ള.
താമരസാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.
താമലകീ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കിഴുകാനെല്ലി.
താമസശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മൂഢസ്വഭാവമുള്ള.
താമസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. മൂഢതയുള്ള.
താമസം. ന. ക, മൂഢത. ഖ, മടി. ന, കോപം. ര, ഉറക്കം. (മ.) താമസിക്ക.
താമസിക്കുന്ന. ച. പ്ലാൻ. (താമസി.) അ. ക്രി. പാർക്കുന്നു, ചെയ്യാൻ മടിച്ചിരിക്കുന്നു, സമയം തെറ്റിക്കുന്നു. **താമസിപ്പിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.
താമസി. ന. ക, ഇരുട്ടുള്ള രാത്രി. ഖ, ദുഃഖ.
താമിസ്രം. ന. ഇരുട്ടുള്ള നരകം.
താംബൂലം. ന. വെറ്റില.
താംബൂലവല്ലി. ന. വെറ്റിലക്കൊടി.
താംബൂലി. ന. വെറ്റിലക്കൊടി.
താമ്ര. വി (ത്രൻ, ത്രീ, ത്രം.) വി. ന. ചെമ്പുനിറമായ, ചെമ്പിച്ച, അല്പം ചുവന്ന.
താമ്രം. ന. ക, ചെമ്പു. ഖ, ചെമ്പുനിറം, ചുവപ്പു.
താമ്രകം. ന. ചെമ്പു.
താമ്രകണ്ണി. ന. വരുണന്റെ ആനയുടെ പിടി.
താമ്രകുട്ടകൻ. ന. ചെമ്പുകൊട്ടി.
താമ്രകേശ. വി. (ശൻ, ശീ, ശം.) വി. ന. ചെമ്പിച്ചതലമുടിയുള്ള.
താമ്രകേശം. ന. ചെമ്പിച്ച തലമുടി.
താമ്രചൂഡം. ന. പൂവൻകോഴി.
താമ്രപത്രം. ന. ചെമ്പുതകിട്ട.
താമ്രഭസ്മം. ന. ചെമ്പുപൂടം വെച്ചു എടുത്ത പൊടി.
താമ്രസിന്ദൂരം. ന. ചെമ്പുനീറിയ ഭസ്മം, താമ്രഭസ്മം.
താമ്രാധര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ചുവന്ന ചൊടിയുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള.
താമ്രാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. ന. കണ്ണു ചുവന്ന.
താമ്രിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള.
താമ്രികൻ. ന. ചെമ്പുകൊണ്ടു പണിയുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
തായ. ന. അമ്മ.
തായം. ന. ഒരു മാതിരി ചൂതുകളി.
തായ്പുര. ന. പ്രേതത്തിന്റെ അരക്കെട്ടു.
തായ്യരം. ന. നില്ക്കുന്ന മരത്തിന്റെ ചുവട്ടു മുതൽ കൊമ്പുവരയുള്ള തടി.
തായാട്ടുന്ന. ടി. വാൻ. (തായാട.) അ. ക്രി. കളിക്കുന്നു. സ. ക്രി. കൊള്ളയിടുന്നു.
തായാട്ടം. ന. ക, കളി. ഖ, കൊള്ള.
താരു. ന. ക, നൂലുണ്ട. ഖ, പൂക്കുല.
താര. ന. ക, ബാലിയെന്ന കുരങ്ങിന്റെ ഭാര്യ. ഖ, നക്ഷത്രം. ന, തുടുന്നപടി. ര, കാലുചവുട്ടിയ പാട്ട. ള, വാളിന്റെ മൂർച്ച. ന, ചവുട്ടിയ വഴി.
താരക. ന. ക, നക്ഷത്രം. ഖ, കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണി.
താരകജിത്തു. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
താരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, രക്ഷിക്കുന്ന. ഖ, അക്കരെ കടത്തുന്ന.
താരകൻ. ന. ക, ഒരസുരൻ. ഖ, രക്ഷിക്കുന്നവൻ. ന, ചുങ്കൻപിടിക്കുന്നവൻ.
താരകാരി. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
താരകാ. ന. നക്ഷത്രം.
താരകബ്രഹ്മം. ന. ദൈവം.
താരകം. ന. ക, കണ്ണു. ഖ, മന്ത്രം.
താരകിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നക്ഷത്രമുള്ള.
താര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, അത്യുച്ചമായ. ഖ, ഭംഗിയുള്ള.
താരം. ന. ക, അതിച്ചസ്വരം. ഖ, നല്ലമുത്തു. ന, അക്കരെകടക്കുക. ര, വെള്ളി. ള, നക്ഷത്രം. ന, ഒരു നാണയം.
താരണം. ന. ചങ്ങാടം.
താരതമ്യം. ന. വലിപ്പച്ചെറുപ്പം, അവസ്ഥ.
താരൽ. ന. ചങ്ങാടം.
താരമ്പൻ. ന. കാമദേവൻ.
താരാഗണം. ന. നക്ഷത്രക്കൂട്ടം.
താരാട്ടം. ന. ലാളനം.
താരാട്ടുന്ന. ടി. വാൻ. (താരാട്ട.) സ. ക്രി. ലാളിക്കുന്നു.
താരാപഥം. ന. നക്ഷത്രമാർഗ്ഗം.
താരാർമകൾ. ന. ലക്ഷ്മീദേവി.
താരി. ന. ക, ഒരു താളം. ഖ, സഹായം. ന, അനുസരണം. ര, സാമർത്ഥ്യം.
താരിപ്പു. ന. ചരക്കുകളുടെ നിരക്കു.
താരുണ്യം. ന. യൌവനം.
താരേയൻ. ന. ബാലിയുടെ പുത്രനായ ഒരു കുരങ്ങു.
താക്കാണി. ന. സാക്ഷി.
താക്കീകൻ. ന. തർക്കശാസ്ത്രക്കാരൻ.
താത്വാവലരി. ന. ഒരുതരം മരുന്നു.
താത്വാവൽ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
താത്ത്വിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മൂന്നാമതായ.
താമകൾ. ന. ലക്ഷ്മീദേവി.

താക്ഷ്യൻ. ന. ഗരുഡൻ.
താക്ഷ്യം. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, മാക്കീരക്കല്ല.
താക്ഷ്യശൈലം. ന. മാക്കീരക്കല്ല.
താർ. ന. ൧, നൂലുണ്ട. ൨, പുഷ്പം.
താലകം. ന. താഴ.
താലപത്രം. ന. ൧, കാതോല. ൨, കരിമ്പനയോല.
താലപൎണ്ണി. ന. ൧, ചിററീന്തൽ. ൨, മുരം.
താലപ്പൊലി. ന. വളരെസ്ത്രീകൾ കൂടി ആഭരണങ്ങൾ ഒക്കയും അലങ്കരിച്ചു ഓരോരൊ പാത്രത്തിൽ അരിയും പൂവും പൂക്കുലയും ഇട്ടു വിളക്കുംകത്തിച്ചു വെച്ചു എല്ലാവരും ഓരോന്നു കയ്യിൽ പിടിച്ചു കുരവയും ഇട്ടുകൊണ്ടു വാദ്യ ഘോഷത്തോടും കൂടെ ആൎപ്പും വിളിച്ചു ക്ഷേത്രത്തിനു ചുററി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ച.
താലമൂലിക. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, നിലപ്പന.
താലം. ന. ൧, പിഞ്ഞാണം മുതലായ ചില പരന്ന പാത്രം. ൨, കരിമ്പന. ൩, കുടപ്പന. ൪, അരിതാരം.
താലാങ്കൻ. ന. ബലഭദ്രൻ.
താലവചരൻ. ന. ഒരു മാതിരി കളിക്കാരൻ, ആട്ടക്കാരൻ.
താലവൃന്തകം. ന. വീശുന്ന സാധനം, ആലവട്ടം.
താലവേചനകൻ. ന. കളിക്കാരൻ.
താലവ്യം. ന. ച, ഛ, ജ. ഝ, ഞ. ംരം അഞ്ചക്ഷരങ്ങൾക്കും കൂടെയുള്ള ഒരു പേർ.
താലി. ന. വിവാഹത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
താലികം. ന. ഇട്ടമുദ്രാബന്ധനം.
താലീഭവം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, മാക്കീരക്കല്ല.
താലീശപത്രം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
താലീശപത്രി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
താലീശം. ന. താലീസവൃക്ഷം.
താലു. ന. അണ്ണാക്കു, തൊണ്ട.
താലൂക്കു. ന. മണ്ടപത്തുംവാതിൽ.
താലൂരം. ന. നീർച്ചുഴി.
താലൂഷം. ന. അണ്ണാക്കു.
താലോലം. ന. ലാളനം.
താലോലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (താലോലി.) സ. ക്രി. ലാളിക്കുന്നു.
താവക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നിന്നെസ്സംബന്ധിച്ച.
താവകീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
താവടം. ന. കഴുത്തിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
താവലരി. ന. നുറുക്കരി.
താവൽ. വി. (വാൻ, വതീ. വൽ.) വി. ന. അത്രമാത്രമുള്ള.
താവൽ. അ. അത്രയും, അപ്പോൾ. (മ) ന. നുറുക്കരി.
താവളം. ന. വഴിക്കാൎക്കു ഇടയിൽ പാൎപ്പാനുള്ള സ്ഥലം.
താവുരു. ന. ഇടവം രാശി.
താളു. ന. ൧, ചേമ്പിന്റെ തണ്ടു. ൨, കടലാസു.
താളകം. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, അരിതാരം.
താളക്കാരൻ. ന. ൧, താളമുള്ളവൻ. ൨, കൈമണികൊട്ടുന്നവൻ.
താളക്കൂട്ടം. ന. കൈമണി.
താളക്കേടു. ന. ൧, താളപ്പിഴ. ൨, തരത്തെററു.
താളം. ന. ൧, നൃത്തഗീതവാദ്യങ്ങളുടെ മാത്രാനിയമം. ൨, കൈമണി. ൩, തള്ളവിരലും നടുവിരലും കൂട്ടിയളന്ന അളവു. ൪, കൊട്ടുക. ൫, കരിമ്പന. ൬, അരിതാരം.
താളി. ന. ൧, കരിമ്പന. ൨, തലയിലെ എണ്ണകളയുന്നതിനുള്ള സാധനം.
താളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (താളി.) സ. ക്രി. കടുകു വറക്കുന്നു.
താളിപ്പു. ന. കടുകുവറക്ക.
താളിപ്പന. ന. കുടപ്പന.
താളിപ്പുല്ല. ന. ഒരു വകപ്പുല്ല.
താളിമാതളം. ന. മാതള നാരകം.
താളിയോല. ന. ഗ്രന്ഥം എഴുതുവാനുള്ള കുടപ്പനയോല.
താൾ. ന. താളു.
താഴു. ന. പൂട്ടുവാനായിട്ടു ഇരിമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.
താഴത്തെ. വി. താഴെയുള്ള.
താഴത്തോട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, **താഴോട്ടു.** അ. കീഴ്പോട്ടു.
താഴി. ന. കൈകഴുകുന്നതിനു മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ജലപാത്രം.
താഴിക. ന. താഴികക്കുടം.
താഴികക്കുടം. ന. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുകളിൽ പണിതു വെക്കുന്ന കുടം.
താഴുന്നു. ണു. വാൻ. (താഴ.) അ. ക്രി. ൧, താഴത്താകുന്നു. ൨, കുറയുന്നു. ൩, കുനിയുന്നു. **താഴ്ത്തുന്നു. താക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
താഴ്ച. വി. ൧, ആഴമുള്ള. ൨, ഹീനതയുള്ള. ൩, താന്ന.
താഴ്ച. ന. ൧, ആഴം. ൨, ഇടിവു. ൩, വിനയം. ൪, ഹീനത. ൫, കുറവു. ൬, താണനിലം.
താഴ്ത്തൽ. ന. താഴ്ത്തുക.

താഴ്മ. ന. വിനയം.
താഴ്വര. ന. അടിവാരം.
താഴ്വാരം. ന. അടിവാരം.
താഴ്വീതി. ന. താണപ്രദേശം.
താഴെ. അ. ചുവട്ടിൽ.
താക്ഷാ. ന. സാക്ഷാ.
താറു. ന. വസ്ത്രം ഉടുക്കുമ്പോൾ മുൻപിൽനിന്നു വലിച്ചു പുറകിൽ കുത്തുന്ന അറം.
താറുടുക്കുന്നു. ആ. പ്ലാൻ. (താറ.) അ. ക്രി. താറുടുക്കുന്നു,
താറാവു. ന. ഒരു വക പക്ഷി.
താറുന്നു. റി. വാൻ. (താർ.) അ. ക്രി. ക, നിന്നുപോകുന്നു. ഉ, അയയുന്നു. ന, വീഴ്ചവരുന്നു. ര, ശമിക്കുന്നു.
താറുമാറു. ന. ക, കലച്ച. ഉ, ക്രമക്കേടു. ന, കലഹം. ര, ആപത്തു.
താറുമാറാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (താറുമാർ.) അ. ക്രി. ക, ക്രമക്കേടാക്കുന്നു. ഉ, അമാന്തമാക്കുന്നു. താറുമാറാക്കുന്നു. സ. ക്രി.

തി.

തികക്കുന്നു. ന്നു. പ്ലാൻ. (തിക.) അ. ക്രി. തികയ്ക്കുന്നു, തീയുടെ ശക്തികൊണ്ടു പതെഞ്ഞു പൊങ്ങുന്നു. തികത്തുന്നു. സ. ക്രി.
തികച്ചിൽ. ന. പൂർണ്ണത.
തികട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (തികട്ട.) അ. ക്രി. ഭക്ഷിച്ചതു ദഹിക്കാതെ വയറ്റിൽനിന്നു അല്പമായിട്ടു വായിലേക്കു വരുന്നു.
തികയുന്നു. ഞു. വാൻ. (തിക.) അ. ക്രി. ക, പൂർണ്ണമാകുന്നു. ഉ, മതിയാകുന്നു. ന, അവസാനിക്കുന്നു. തികെക്കുന്നു. സ. ക്രി.
തികവു. ന. ക, പൂർണ്ണത. ഉ, അവസാനം. ന, നിശ്ചയം.
തികെപ്പു. ന. തീച്ച, നിവൃത്തി.
തിക്കു. ന. ക, ഞെക്കു. ഉ, മത്സരം.
തിക്കൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തിക്കടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (തികടെ.) അ. ക്രി. പരുങ്ങുന്നു, വിറകൊള്ളുന്നു.
തിക്കിത്തിരക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (തിക്കിതിരക്ക.) സ. ക്രി. തള്ളിത്തിരക്കുന്നു.
തിക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (തിക്ക.) സ. ക്രി. ക, ഞെക്കുന്നു. ഉ, മത്സരിക്കുന്നു.
തിക്കുമുട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (തിക്കുമുട്ട.) അ. ക്രി. ക, പരുങ്ങുന്നു. ഉ, വിറകൊള്ളുന്നു. ന, വിഷമമുട്ടുന്നു. തിക്കുമുട്ടിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
തിക്കുക. വി. (കുതൻ, കുതാ, കുതം.) വി. ന. കൈപ്പുള്ള.
തിക്കുതം. ന. കൈപ്പുരസം.
തിക്കുതകം. ന. ക, പടവലം. ഉ, നിലവേപ്പു.
തിക്കുശാകം. ന. ക, കൈപ്പച്ചീര. ഉ, നീർമാതളം.
തിഗ്മ. വി. (ഗ്മൻ, ഗ്മാ, ഗ്മം.) വി. ന. ക, മൂർച്ചയുള്ള. ഉ, എരിവുള്ള.
തിഗ്മം. ന. അത്യുഷ്ണം, കടുപ്പം.
തിങ്ങ. ന. ക്രിയാപദം.
തിങ്കളാഴ്ച. ന. ഏഴു ആഴ്ചകളിൽ രണ്ടാം ആഴ്ച.
തിങ്കൾ. ന. ക, ചന്ദ്രൻ. ഉ, തിങ്കളാഴ്ച.
തിങ്ങൽ. ന. തിക്കൽ.
തിങ്ങൾ. ന. മാസം.
തിങ്ങൾഭജനം. ന. മാസന്തോറും ചെയ്യുന്ന ഭജനം.
തിങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (തിങ്ങ.) അ. ക്രി. ഞെങ്ങുന്നു. തിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
തിടപ്പള്ളി. ന. ക്ഷേത്രത്തിലെ അടുക്കളപ്പുര.
തിടം. ന. ക, ബലം. ഉ, ധീരത, ഉറപ്പു, തിരം. ന, പുക്കി.
തിടുക്കപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തിടുക്ക.) അ. ക്രി. പരിഭ്രമിക്കുന്നു, സംഭ്രമിക്കുന്നു, കുഴപ്പുന്നു.
തിടുക്കം. ന. ധൃതി, കുഴപ്പം.
തിടുതിടുക്കം. ന. വലിയകുഴപ്പം, പരിഭ്രമം.
തിടുതിടെ. അ. ധൃതിയായിട്ട.
തിട്ട. ന. തുരുത്തു.
തിട്ടതി. ന. മുട്ട.
തിട്ടം. ന. ക, നിശ്ചയം. ഉ, നേരു. ന, ഉറപ്പു.
തിട്ടംവരുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (തിട്ടം.) സ. ക്രി. നിശ്ചയം വരുത്തുന്നു.
തിണക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (തിണർ.) അ. ക്രി. അടികൊണ്ടും മറ്റും തടിച്ചുപൊങ്ങുന്നു, വീർക്കുന്നു.
തിണപ്പു. ന. തടിച്ചുപൊങ്ങുക.
തിണ്ണ. ന. ഇറയം, കോലായ.
തിണ്ണനിരങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (തിണ്ണ.) അ. ക്രി. മടികൊണ്ടു വീടു തോറും നടക്കുന്നു.
തിണ്ണനിരക്കം. ന. വേലയില്ലാതെ വീടുതോറും നടക്ക.
തിണ്ണമിടുക്കു. ന. വീട്ടമിടുക്കു.
തിണ്ണം. അ. വേഗം.
തിണ്ടു. ന. ചരക്കുകെട്ടു.
തിത്തുഭം. ന. മുറം.
തിതിക്ഷ. ന. ക്ഷമ.
തിതിക്ഷു. വി. (ക്ഷുകു.) വി. ന. ക്ഷമയുള്ള.
തിതീക്ഷു. വി. (ക്ഷുകു.) വി. ന. കടപ്പാൻ ആഗ്രഹമുള്ള.

തിത്തി. ന. ഒരു മാതിരി ഊതുന്ന കൊച്ചുകുഴൽ.
തിത്തിരി. ന. ഒരു വക പക്ഷി.
തിത്തിലം. ന. ൧, കുഴിയുള്ള പാത്രം. ൨, തുലാക്കൊട്ട.
തിഥി. ന. ചന്ദ്രന്റെ പതിനഞ്ചു ദിവങ്ങൾ, പക്കം.
തിന. ന. ഒരു വക ധാന്യം.
തിനിശം. ന. തൊടുകാര.
തിന്ത്രിണീ. ന. ൧, പുളിവൃക്ഷം. ൨, പുളിരസം.
തിന്ത്രിണീകം. ന. വാളമ്പുളി.
തിന്ദുകം. ന. പനച്ചി.
തിന്നാമ്പാല. ന. ഒരു മരുന്നുതൈ.
തിന്നി. വി. ന. നന്നാ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
തിന്നുന്നു. ന്നു. വാൻ. (തിന്ന.) സ. ക്രി. ഭക്ഷിക്കുന്നു.
തിന്മ. വി. ചീത്തയായുള്ള.
തിന്മ. ന. ൧, ദോഷം. ൨, ചീത്തത്വം.
തിപ്പു. വി. ചീത്തയായ.
തിപ്പലി. ന. ഒരുവക അങ്ങാടി മരുന്നു.
തിമി. ന. ഒരു വക വലിയ മത്സ്യം.
തിമിംഗിലം. ന. തിമിയെ വിഴുങ്ങുന്നതായ ഒരു വക മത്സ്യം.
തിമിംഗിലഗിലം. ന. തിമിംഗിലത്തെ വിഴുങ്ങുന്ന മത്സ്യം, എല്ലാത്തിലും വലിയ ഒരു വക മത്സ്യം.
തിമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളക്കമില്ലാത്ത, സ്ഥിരമുള്ള.
തിമിരം. ന. ൧, ഇരുട്ടു. ൨, കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
തിമിർക്കുന്നു. ർത്തു. പ്പാൻ. (തിമിർ.) അ. ക്രി. സന്തോഷംകൊണ്ടു ചാടി കളിക്കുന്നു.
തിമിർപ്പു. ന. സന്തോഷംകൊണ്ടു ചാടിക്കളിക്ക.
തിമില. ന. ഒരു വാദ്യം.
തിമിശം. ന. തണ്ണിമത്തെങ്ങ.
തിയ്യ. അല്ലെങ്കിൽ, തീയതു. വി. ചീത്ത.
തിയ്യതി. ന. ദിവസം.
തിയ്യത്തി. ന. ചോകോത്തി.
തിയ്യൻ. ന. ചോകോൻ.
തിയ്യാടി. ന. അമ്പലവാസികളിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
തിയ്യാട്ടു. ന. തിയ്യാട്ടുണ്ണിവേഷം കെട്ടി ഭദ്രകാളിക്കു വഴിപാടായിട്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു നൃത്തം.
തിയ്യാട്ടുണ്ണി. ന. തിയ്യാടി.
തിയ്യാട്ടുപറ. ന. തിയ്യാട്ടിനു കൊട്ടുന്ന ഒരു വാദ്യം.
തിര. ന. ൧, സമുദ്രത്തിലെ ഓളം. ൨, മറ. ൩, മാങ്ങാക്കളികൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ഭക്ഷണ വസ്തു.
തിരക്കു. ന. ൧, അന്വേഷണം. ൨, തിക്കു.
തിരക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (തിരക്ക.) സ. ക്രി. ൧, അന്വേഷിക്കുന്നു. ൨, തിക്കുന്നു.
തിരച്ചിൽ. ന. അന്വേഷണം.
തിരട്ടു. ന. ഒരു വക കണക്കു.
തിരട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (തിരട്ട.) സ. ക്രി. ഉരുട്ടുന്നു, കുറുക്കുന്നു.
തിരണ്ട. വി. ൧, വലിയ. ൨, ഋതുവായ.
തിരണ്ടകല്യാണം. ന. ഋതുകല്യാണം.
തിരണ്ടി. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
തിരപിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തിര.) അ. ക്രി. ആട്ടത്തിനുംമററും വേഷം കെട്ടിയവൻ അരങ്ങത്തു വരാറാകുമ്പോൾ ഒരു ശീലനിവൃത്തു മറെച്ചു പിടിക്കുന്നു.
തിരമാല. ന. സമുദ്രത്തിലെ ഓളം.
തിരയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തിര.) സ. ക്രി. അന്വേഷിക്കുന്നു.
തിരശ്ചീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. വിലങ്ങത്തിലുള്ള.
തിരശ്ശീല. ന. ആട്ടത്തിനുംമററും മറെക്കുന്ന വസ്ത്രം.
തിരസു. അ. ൧, രഹസ്യമായി. ൨, വളവായി.
തിരസ്കരണം. ന. ൧, നിന്ദ. ൨, മറ.
തിരസ്കരണി. ന. ൧, കൂടാരത്തിനു ചുററുമുള്ള മറ. ൨, മറ.
തിരസ്കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തിരസ്കരി.) സ. ക്രി. ൧, നിന്ദിക്കുന്നു. ൨, മറെക്കുന്നു.
തിരസ്കാരം. ന. ൧, നിന്ദ. ൨, മറ.
തിരസ്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ൨, മറെക്കപ്പെട്ട.
തിരസ്കൃതി. ന. ൧, നിന്ദ. ൨, മറ.
തിരസ്ക്രിയ. ന. ൧, നിന്ദ. ൨, മറക.
തിരളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (തിരൾ.) അ. ക്രി. ൧, വർദ്ധിക്കുന്നു. ൨, സ്ത്രീകൾ ആദ്യം ഋതുവാകുന്നു.
തിരൾച്ച. ന. ൧, വർദ്ധന. ൨, സ്ത്രീകൾ ആദ്യം ഋതുവാകൽ.
തിരി. ന. വിളക്കുകത്തിപ്പാൻ തെറുത്തുണ്ടാക്കുന്ന തുണി.
തിരികണി. ന. കുശവൻ കലം മനയുന്ന സൂത്രം.
തിരികല്ലു. ന. ഉഴുന്നുമ്മററും പൊടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സൂത്രക്കല്ലു.
തിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തിരി.) സ. ക്രി. ൧, ചുററിക്കുന്നു, വട്ടത്തിലാക്കുന്നു. ൨, പിരിക്കുന്നു. ൩, വേർപെടുക്കുന്നു. ൪, തിരികല്ലിലിട്ടുപൊടിക്കുന്നു. ൫, തെറുക്കുന്നു. ൬, അറിയിക്കുന്നു. അ. ക്രി. യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു.
തിരിച്ചിൽ. ന. ൧, ചുററുക. ൨, തിരിക.
തിരിനീട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (തിരി.) സ.

ക്രി. ക, വിളക്കിലെ ദീപംതെളിക്കുന്നു. ഉ, ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.
തിരിപ്പു. നാ. ചുറ്റിപ്പു.
തിരിപ്പുൻ. നാ. മറുമടി.
തിരിപ്പുടി. നാ. വഞ്ചന, ഉപായം.
തിരിപ്പുന്ന. നാ. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
തിരിമാലി. നാ. വഞ്ചന, ഉപായം.
തിരിമാലിത്തരം. നാ. ഉപായശീലം, വഞ്ചിക്കുന്ന സ്വഭാവം.
തിരിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (തിരി.) അ. ക്രി. ക, ചുറ്റുന്നു. ഉ, മറിയുന്നു. ങ, ഇരുന്നുനടക്കുന്നു, തെണ്ടുന്നു. ര, അറിയുന്നു. **തിരിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തിരിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (തിരി.) സ.ക്രി. നല്ലതും ചീത്തയും വേർപെടുത്തുന്നു.
തിരിയുഴിച്ചിൽ. നാ. തിരികൊളുത്തി ഉഴിക.
തിരിയെ. അല്ലെങ്കിൽ, **തിരികെ.** അ. വിണ്ടും.
തിരിവു. നാ. ക, ചുറ്റൽ. ഉ, അറിവു. ങ, കള്ളനാണയം.
തിരിശ്ശമാനം. നാ. വഞ്ചന, ഉപായം,
തിരീടം. നാ. ഒരു പച്ച മരുന്നു, പാച്ചോറി.
തിരു. വി. പുണ്യമുള്ള, ശ്രേഷ്ഠമുള്ള, മാനമുള്ള.
തിരുകണ്ണി. നാ. കക്കായുടെയുമ്മറും വിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗം.
തിരുകൽ. നാ. ഇടയിൽതള്ളിക്കേറുക, തുറുത്തുകേറുക.
തിരുകുന്നു. ക്രി. വാൻ. (തിരുക.) സ. ക്രി. ഇടയിൽ തള്ളിക്കേറുന്നു, തുറുത്തുകേറുന്നു.
തിരുക്കുറി. നാ. ചുഴിക്കുറി.
തിരുതാളി. നാ. ഒരു വള്ളി.
തിരുത്തു. അല്ലെങ്കിൽ, **തിരുത്തൽ.** നാ. ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമ്മറും പിഴയുള്ള ഭാഗം വിലക്കിവേറെ എഴുതുക.
തിരുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (തിരുത്ത.) സ. ക്രി. ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമ്മറും പിഴയുള്ള ഭാഗം വിലക്കി വേറെ എഴുതുന്നു.
തിരുനാമപ്പാല. നാ. ഒരു മരുന്നു.
തിരുനാമം. നാ. പുണ്യനാമം, ശ്രേഷ്ഠമുള്ള നാമം.
തിരുനാവ. നാ. ബ്രാഹ്മണർ വേദം അഭ്യസിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന സ്ഥലം.
തിരുനാൾ. നാ. രാജാവിന്റെയുമ്മറും പുറന്നാൾ.
തിരുനീറു. നാ. ചാണകംചുട്ടുണ്ടാക്കിയ ഭസ്മം.
തിരുനെവേലി. നാ. ഒരു ദിക്കു.
തിരുനെറ്റി. നാ. ക, രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും നെറ്റി. ഉ, രണ്ടുപുരികങ്ങളുടെയും നടുവിലുള്ള സ്ഥലം.
തിരുമനസ്സു. നാ. ക, രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും മനസ്സു. ഉ, രാജാക്കന്മാരെയുമ്മറും പറയുന്ന ഒരു ബഹുമാനവാക്കു.
തിരുമാടമ്പു. നാ. രാജാക്കന്മാക്കു പൂണൂലിടുന്ന കർമ്മം.
തിരുമുഖം. നാ. ക, രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും മുഖം. ഉ, രാജാക്കന്മാർ ശ്രേഷ്ഠമ്മറും കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനം.
തിരുമുടി. നാ. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും തലമുടി.
തിരുമുത്തു. നാ. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും പല്ലു.
തിരുമുമ്പു. നാ. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും മുൻഭാഗം.
തിരുമുമ്പിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **തിരുമുമ്പാകെ.** അ. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും മുൻഭാഗത്തിൽ.
തിരുമുൾക്കാഴ്ച. നാ. രാജാക്കന്മാക്കുമ്മറും വെച്ചു കാണുന്ന കാഴ്ച.
തിരുമുൾപ്പാട്ടു. നാ. രാജ്യഭാരമില്ലാത്ത ക്ഷത്രിയൻ.
തിരുമുറ്റം. നാ. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുറ്റം.
തിരുമൂപ്പു. നാ. രാജവാഴ്ച.
തിരുമേനി. നാ. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും ശരീരം.
തിരുമ്മൽ. നാ. തലോടൽ, ഉഴിക.
തിരുമ്മുന്നു. മ്മി. വാൻ. (തിരുമ്മ.) സ. ക്രി. തലോടുന്നു, ഉഴിയുന്നു.
തിരുവചനം. നാ, ക, ദൈവത്തിന്റെ വാക്കു. ഉ, രാജാവിന്റെ വാക്കു.
തിരുവടയാളം. നാ. സന്യാസിയുടെ എഴുത്തു.
തിരുവടി. നാ. ക, രാജാക്കന്മാരെയുമ്മറും നീയെന്നു പറയുന്നതിനു പകരം മാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു. ഉ, രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും കാൽ.
തിരുവട്ടപ്പയൻ. നാ. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
തിരുവനന്തപുരം. നാ. തിരുവാംകൂർ രാജാവിന്റെ ഇരിപ്പിടവും അവിടുത്തെ ക്ഷേത്രവും.
തിരുവരത്തിക്കുറവൻ. നാ. ഗോശാല, ദേവന്റെ കാള.
തിരുവല്ല. നാ. ഇരപ്പാമി.
തിരുവാണ. നാ. രാജാവിനെയുമ്മാറുകൂറിച്ചുള്ള ആണ.
തിരുവാതിര. നാ. ആറാമത്തെ നക്ഷത്രം.
തിരുവാഭരണം. നാ. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും ആഭരണം.
തിരുവാലത്തിരി. നാ. തുലാമാസം പത്താൻപതാം തിയ്യതി രാജാക്കന്മാരു

മ്മറും യുദ്ധസംബന്ധമായിക്കഴിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം.

തിരുവാളി. ന. ഇരപ്പാളി.

തിരുവാഴി. ന. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും മോതിരം.

തിരുവാറാ. ന. രണ്ടുകൈവഴിയായി ഒഴുകുന്ന ആറു.

തിരുവിതാങ്കോട്ട. ന. തിരുവാംകൂർ രാജ്യം.

തിരുവില്വം. ന. ഒരു ഭിക്ഷ.

തിരുവുടയാട. ന. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും വസ്ത്രം.

തിരുവുളി. ന. മരംഇളകുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ഉളി.

തിരുവുള്ളക്കേട്ട. ന. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും കോപം.

തിരുവുള്ളം. ന. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും മനസ്സു.

തിരുവെഴുത്തു. ന. രാജാക്കന്മാരുടെയുമ്മറും എഴുത്തു.

തിരുവോണം. ന. ഇരുപത്തുരണ്ടാം നക്ഷത്രം.

തിരോധാനം. ന. ക, മറ, മൂടി, തിരശ്ശീല, ഉട്ടുപ്പു. ഉ, മറവു.

തിരോഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മറയപ്പെട്ട.

തിൎയ്ക്കൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **തിൎയ്ങ്ങ.** അവിലങ്ങത്തിൽ

തിൎയ്ഗ്യോനി. ന. പക്ഷി മൃഗാദിജന്തുക്കൾക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

തിലകല്ക്കം. ന. എള്ളിൻ പിണ്ണാക്കു.

തിലകം. ന. ക, തൊട്ടുകുറി. ഉ, മരം, മഞ്ചാടിമരം. ര, മൈലെള്ള്. ള. മൂത്രാശയം. സ, ശ്രേഷ്ഠത.

തിലകാളകം. ന. ശരീരത്തിലുള്ള ഒരു കറുത്ത അടയാളം, മറുകു.

തിലപർണ്ണി. ന. രക്തചന്ദനം.

തിലപിഞ്ജം. ന. കായിക്കാത്തയെള്ളു.

തിലപുഷ്പം. ന. എൾപ്പൂവു.

തിലപേജം. ന. കായിക്കാത്തയെള്ളു.

തിലം. ന. എള്ളു.

തിലിക്സം. ന. പെരുമ്പാമ്പു.

തില്വ. ന. ഒരു തൈ.

തിലുങ്ങു. ന. ക, ഒരു ദേശം. ഉ, അവിടത്തെ ഭാഷ.

തിലുങ്കച്ചെട്ടി. ന. തിലുങ്ക ദേശത്തുള്ള ശൂദ്രൻ.

തിലുങ്കൻ. ന. തിലുങ്കദേശത്തുള്ളവൻ.

തിലോത്തമ. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ തേവിടിച്ചികളിൽ ഒരുത്തി.

തിലോദകം. ന. ഉദകക്രിയ.

തില്യം. ന. എള്ളുവിളയുന്നേടം.

തില്വം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പാച്ചോറി.

തിഷ്യഫലാ. ന. നെല്ലിവൃക്ഷം.

തിഷ്യം. ന. എട്ടാം നക്ഷത്രം, പൂയം.

തിള. ന. ആദ്രവസ്തുക്കൾ ഒരു പാത്രത്തിൽ അടച്ചുവെച്ചു തീകത്തിച്ചാൽ തീയുടെ ശക്തികൊണ്ടു മേല്പോട്ടുപൊങ്ങിവരുന്നതിനു പറയുന്ന പേർ.

തിളെക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (തിളെ.) അ. ക്രി. തിളക്കുന്ന. **തിളെപ്പിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

തിളെപ്പു. ന. തിളക്കുക.

തിറ. ന. കരം, കപ്പം.

തിറക്കേട്ട. ന. മിടുക്കില്ലായ്ക, സാമർത്ഥ്യമില്ലായ്ക.

തിറം. ന. ക, മിടുക്കു. ഉ, സാമർത്ഥ്യം.

തീ.

തീ. ന. പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നു, അഗ്നി.

തീക്കട്ട. ന. തീക്കനൽ.

തീക്കനൽ. ന. എരിക്കനൽ, ജ്വലിക്കുന്നതീ, തീക്കട്ട.

തീക്കരി. ന. തീ പിടിച്ച കരി.

തീക്കല. ന. പൊള്ളിയ വടുക.

തീക്കലം. ന. നെരുപ്പോട്ട.

തീക്കല്ലു. ന. തീയുണ്ടാകുന്ന കല്ലു.

തീക്കാൽ. ന. തീപ്പൊരി.

തീക്കുടുക്ക. ന. തീ, ഉരെച്ചു തീയെടുക്കുന്നതിനുള്ള സാധനം വെക്കുന്നപാത്രം, തീപ്പെട്ടി.

തീക്കുഴി. ന. അടുപ്പു.

തീക്കൊള്ളി. ന. എരിക്കൊള്ളി, തീയുള്ളവിറകുകോൽ.

തീച്ചുടി. ന. നെരുപ്പോട്ട.

തീട്ട. ന. ചില രാജാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തിനു പറയുന്ന പേർ.

തീട്ടം. ന. മലം.

തീട്ടരം. ന. കൊച്ചിയിൽ രാജാവിന്റെ എഴുത്തു.

തീണ്ടൽ. ന. അശുദ്ധി.

തീണ്ടാനാഴിക. ന. ഒരു തൈ, മുക്കുറ്റി.

തീണ്ടാപ്പാടു. ന. തീണ്ടാതെ ഇരിക്കുന്നേടത്തോളമുള്ള അകലം.

തീണ്ടാമതി. ന. തീണ്ടാപ്പാടു.

തീണ്ടാരി. ന. സ്ത്രീകൾക്കു മാസന്തോറുമുണ്ടാകുന്ന ഋതുകാലം.

തീണ്ടാരിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (തീണ്ട.) അ. ക്രി. ഋതുവാകുന്ന.

തീണ്ടിക്കുളി. ന. നീചന്മാരോടടുത്തു അശുദ്ധിയായാലുള്ള കുളി.

തീണ്ടുന്ന. ക്രി. വാൻ. (തീണ്ട.) അ.

ക്രി. ൧, അശുദ്ധിയാക്കുന്നു. ൨, പമ്പിന്റെ കടിയേല്ക്കുന്നു.
തീത്തഴമ്പു. ന. പൊള്ളിയ വടുക്കു.
തീത്താങ്ങി. ന. തീയുടെ ചൂടേല്ക്കാതെയിരിപ്പാനുള്ള ഒരു മറ.
തീൻ. ന. ഭക്ഷണം.
തീൻകഥ. ന കടം പറക.
തീൻപണ്ടം. ന. ൧, ഭക്ഷണ സാധനം. ൨, വയറു.
തീൻപണ്ടി. ന. വയററിൽ ഭക്ഷിച്ച വസ്തുകിടക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലം.
തീൻപതി. ന. മേച്ചിൽ സ്ഥലം.
തീൻപുലം. ന. മേച്ചിൽ സ്ഥലം.
തീനി. വി. ന. വളരെത്തിന്നുന്നവൻ.
തീപെട്ടി. ന. തിരിചുററി തീ കൊളുത്തുവാന്തക്കവണ്ണം ഒരു നീളമുള്ള വടിയുടെ അററത്തു നാലൊ അഞ്ചൊ ഇരിമ്പുകോലുള്ള ഒരു സാധനം, ദീപയഷ്ടി.
തീപ്പന്ന. ന ഒരു പച്ചമരുന്നു.
തീപ്പാതി. വി (ത്രിഷു.) വി. ന. തീ കൊണ്ടു പാതി വെന്ത.
തീപ്പുണ്ണു. ന. തീകൊണ്ടു പൊള്ളിയ വ്രണം.
തീപ്പൊരി. ന. തീത്തരി.
തീപ്പൊലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തീപ്പൊലി.) അ. ക്രി. തീകെടുക്കുന്നു.
തീപ്പൊള്ളു. അല്ലെങ്കിൽ, **തീപ്പൊള്ളൽ.** ന. തീകൊണ്ടു പൊള്ളുക.
തീപ്പൊള്ളം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
തീപ്പൊള്ളുന്നു. ള്ളി. വാൻ. (തീപ്പൊള്ള.) അ. ക്രി. തീകൊണ്ടു പൊള്ളുന്നു.
തീഭയം. ന. തീയിൽനിന്നുള്ള ഭയം.
തീമറ. ന. തീത്താങ്ങി.
തീരു. ന, പററുചീട്ടു, സമ്മതച്ചീട്ടു.
തീരം. ന. കടലിന്റെയുമ്മററും സമീപത്തുള്ള സ്ഥലം.
തീരാക്കൊണ്ടി. ന പ്രയാസമുള്ള കാൎയ്യം, തീരാത്ത വഴക്കു.
തീരാൎത്ത. വി. അവസാനിക്കാത്ത, തീൎച്ചയില്ലാത്ത.
തീരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (തീർ.) അ. ക്രി. നിവൃത്തിയാകുന്നു, അവസാനിക്കുന്നു, **തീൎക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തീരുമാനം. അ. മുഴുവനെ.
തീരെ. അ. മുഴുവനെ.
തീൎക്കുന്നു. ൎത്തു. പ്പാൻ. (തീർ.) സ. ക്രി. ൧, നിവൃത്തിക്കുന്നു, അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ൨, പണിയുന്നു. **തീൎപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
തീൎച്ച. ന. നിവൃത്തി, അവസാനം, നിശ്ചയം. അ. ഒടുക്കം.
തീൎച്ചമൂൎച്ച. ന. നിവൃത്തി.

തീൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. ൧, കടക്കപ്പെട്ട. ൨, പരക്കപ്പെട്ട.
തീൎത്തുപറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തീൎത്ത) അ. ക്രി. നിശ്ചയം പറയുന്നു.
തീൎത്ഥകരൻ. ന. ൧, യവനന്മാരിൽ ഒരു പ്രമാണി. ൨, ആശാൻ.
തീൎത്ഥൻ. ന. ഗുരു.
തീൎത്ഥപാദൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, വിഷ്ണു.
തീൎത്ഥമാടുന്നു. ടി. വാൻ. (തീൎത്ഥം.) അ. ക്രി. പുണ്യതീൎത്ഥത്തിൽ കുളിക്കുന്നു.
തീൎത്ഥം. ന. ൧, ശുദ്ധജലം. ൨, വെള്ളം. ൩, പുണ്യസ്ഥലം.
തീൎത്ഥയാത്ര. ന. തീൎത്ഥസ്നാനത്തിനായിട്ടു നടക്ക.
തീൎത്ഥവാസി. ന. തീൎത്ഥമാടി നടക്കുന്നവൻ.
തീൎത്ഥസ്നാനം. ന. തീൎത്ഥമാടുക.
തീൎന്ന. വി. തികെഞ്ഞ.
തീൎപ്പു. ന. ൧, വിധി ൨, ന്യായവിധി. ൩, തികവു.
തീൎമ്മ. ന. നിവൃത്തി.
തീൎമ്മുറി. ന. തീൎവ്വച്ചീട്ടു.
തീൎവ്വ. ന. തീരുവ, ചുങ്കം.
തീൎവ്വില. ന. തീൎച്ചവില, കോൾവില.
തീൎവ്വിലയോല. ന. വിലച്ചീട്ടു.
തീവെട്ടം. ന. തീയുടെ വെളിച്ചം.
തീവ്ര. വി. (വ്രൻ, വ്രാ, വ്രം.) വി. ന. ൧, ഉഷ്ണമുള്ള. ൨, വേഗമുള്ള. ൩, അധികത്വമുള്ള.
തീവ്രൻ. ന. ശിവൻ,
തീവ്രം. ന. ൧, ഉഷ്ണം. ൨, കഠിനം.
തീവ്രവേദന. ന. കഠിനമായനൊമ്പരം.
തീക്ഷ്ണകണ്ടകം. ന. മുള്ളുള്ള ഒരു വൃക്ഷം, കാര.
തീക്ഷ്ണകന്ദകം. ന. വെളുത്തുള്ളി.
തീക്ഷ്ണകരം. ന. ആദിത്യരശ്മി.
തീക്ഷ്ണകൎമ്മാവു. വി. (ത്രിഷു) വി. ന. കഠിനപ്രവൃത്തിയുള്ള.
തീക്ഷ്ണഗന്ധ. ന. ഒരു വൃക്ഷം, മുരിങ്ങ.
തീക്ഷ്ണത. ന. കഠിനത.
തീക്ഷ്ണതണ്ഡുലം. ന ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, തിപ്പലി.
തീക്ഷ്ണതൈലം. ന. ഒരു മാതിരി ഉഷ്ണവീൎയ്യമുള്ള എണ്ണ.
തീക്ഷ്ണപത്രം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, കൊത്തമ്പാല.
തീക്ഷ്ണപുഷ്പം. ന. കരയാംപൂ.
തീക്ഷ്ണഫലം. ന. കൊത്തമ്പാലയരി.
തീക്ഷ്ണം. ന. ൧, ഉഷ്ണം. ൨, എരിവു. ൩, വ

ക്ഷം. ൪, ഇരിമ്പു. ൫, യുക്തം. ൬, തിട്ടക്കം.

തീക്ഷ്ണരസം. ന. വെടിയുപ്പു.

തീക്ഷ്ണവ്രണം. ന. കഠിനമായവ്രണം.

തീക്ഷ്ണശൂകം. ന. ഒരു ധാന്യം, യവം.

തീക്ഷ്ണാംശു. ന. ആദിത്യൻ.

തീക്ഷ്ണോത്ഥപരാഗം. ന. മുളകുപെടി.

തീക്ഷ്ണോത്ഥം. ന. ൧, ചുക്കു. ൨, മുളകു. ൩, തിപ്പലി.

തീററൽ. ന. മേയിക്കു.

തീററി. ന. ഭക്ഷണം.

തീററികഥ. ന. കടംകഥ.

തീററികേറുന്നു. റി. വാൻ. (തീററി.) അ. ക്രി. ധൈര്യത്തോടെ ശത്രുവിനെ എതൃക്കുന്നു.

തീററിയടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തീററി) അ. ക്രി. ധൈര്യത്തോടെ ശത്രുവിനോടു അടുക്കുന്നു.

തീററുന്നു. ററി. വാൻ. (തീററ.) സ. ക്രി. ൧, ഭക്ഷിപ്പിക്കുന്നു, ൨, കന്നുകാലികളെ മേയിക്കുന്നു.

തു.

തു. അ. ൧, ഭേദം. ൨, ആകട്ടെ. ൩, തന്നെ. ൪, പാദപൂരണം.

തുക. ന. ൧, സംഖ്യ. ൨, കൂവ.

തുകമോശം. ന. സംഖ്യയുടെ തെററു.

തുകയൽ. ന. ഒരു മാതിരിക്കറി.

തുകാക്ഷീരി. ന. കൂവനൂറു.

തുകിൽ. ന. വസ്ത്രം.

തുക്കിടി. ന. ദേശത്തിന്റെ ഭാഗം.

തുഗ. ന. മുളവെണ്ണ.

തുംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ഉയരമുള്ള, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

തുംഗം. ന. ൧, ഉയരം, ശ്രേഷ്ഠത. ൨, ഒരു വൃക്ഷം, പുന്നാഗം.

തുംഗഭദ്ര. ന. ഒരു നദി.

തുംഗീ. ന. ഒരു മരുന്നു, നായർവെണ്ണ.

തുഛ. വി. (ഛൻ, ഛാ, ഛം.) വി. ന. ൧, ഹീനമായുള്ള. ൨, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

തുഛം. ന. ൧, അല്പം. ൨, ഉമി, പതിരു.

തുഞ്ചൽ. ന. ൧, ഉറക്കം. ൨, തെററു. ൩, മരണം.

തുഞ്ചം. ന. അററം.

തുഞ്ചുന്നു. ഞ്ചി. വാൻ. (തുഞ്ച.) അ. ക്രി. ൧, ഉറങ്ങുന്നു. ൨, തെററുന്നു. ൩, മരിക്കുന്നു.

തുട. ന. അരെക്കുതാഴെ രണ്ടുകാലിന്റെയും മുട്ടിനുമീതെയുള്ള സ്ഥലം.

തുടക്കം. ന. ആരംഭം.

തുടക്കാമ്പു. ന. തുട.

തുടങ്ങൻകത്തി. ന. വീതിയുള്ള പിച്ചാത്തി.

തുടങ്ങി. അ. നിന്ന, മുതൽ.

തുടങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (തുടങ്ങ.) സ. ക്രി. ആരംഭിക്കുന്നു.

തുടം. ന. ൧, എണ്ണയും മററും അളക്കുന്ന ഒരു പാത്രം. ൨, പുഷ്ടി.

തുടയ്ക്കാരം. ന. കൂട്ടിച്ചേർപ്പു.

തുടരി. അല്ലെങ്കിൽ, **തുടലി.** ന. ഒരു മാതിരി മുള്ളുള്ള കാട്ടു

തുടരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (തുടർ.) അ. ക്രി. പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു. സ. ക്രി. തുടങ്ങുന്നു.

തുടരെ. അ. പിന്നാലെ.

തുടരെതുടരെ. അ. പിന്നാലെപിന്നാലെ.

തുടർ. ന. ൧, ചങ്ങല. ൨, ഒരുമാതിരി അരെഞ്ഞാണം.

തുടർച്ച. ന. ൧, പിൻചെല്ലുക. ൨, ആരംഭം.

തുടർമാല. ന. കഴുത്തിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം.

തുടൽ. ന. ൧, ചങ്ങല. ൨, തുടലരെഞ്ഞാണം. ൩, വിലങ്ങു.

തുടലരെഞ്ഞാണം. ന. അരയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.

തുടവാർപ്പു. ന. തുടയിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.

തുടവാളു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

തുടസ്സം. ന. ആരംഭം.

തുടി. ന. ൧, ഒരു വാദ്യം. ൨, നെഞ്ചിടിപ്പു. ൩, കിണററിൽനിന്നു വെള്ളംകോരുന്ന ഒരു യന്ത്രം. (സം) ഏലത്തരി.

തുടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുടി.) അ. ക്രി. ൧, പിടെക്കുന്നു. ൨, നെഞ്ചിടിക്കുന്നു. ൩, വെള്ളത്തിൽ കൈയിട്ടു ശബ്ദിക്കുന്നു.

തുടിപ്പു. ന. ൧, പിടച്ചിൽ. ൨, നെഞ്ചിടിപ്പു.

തുടിയടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുടി.) സ. ക്രി. ൧, വാദ്യംകൊട്ടുന്നു. ൨, വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

തുടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തുടു.) അ. ക്രി. ചുവക്കുന്നു.

തുടുതുടെ. വി. അധികം ചുവന്ന.

തുടുപ്പു. ന. ൧, ഇളക്കുന്നതിനുള്ള കോൽ. ൨, വാഴക്കൈ. ൩, ചുവപ്പു.

തുടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുടെ.) സ. ക്രി. തൂക്കുന്നു, വെടിപ്പാക്കുന്നു.

തുടെപ്പു. ന. വെടിപ്പാക്കുക.

തുട്ടു. ന. ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വക നാണയം.

തുട്ടി. ന. വേലക്കാരുടെ ആജരില്ലാത്ത ദിവസത്തെ ശമ്പളംപിടിത്തം.
തുണ. ന. സഹായം, കൂട്ടു, രക്ഷ.
തുണി. ന. വസ്ത്രം.
തുണെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുണെ.) സ. ക്രി. സഹായിക്കുന്നു.
തുണ്ടു. ന. ൧, കഷണം. ൨, കുറിമാനം. ൩, നഷ്ടം.
തുണ്ടം. ന. ൧, കഷണം, നുറുക്കു. ൨, പങ്കു.
തുണ്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുണ്ടി.) സ. ക്രി. നുറുക്കുന്നു.
തുണ്ടിപ്പു. ന. നുറുക്കു.
തുണ്ഡം. ന. ൧, മുഖം. ൨, വായ. ൩, പക്ഷികളുടെ കൊക്കു.
തുണ്ഡി. ന. ൧, മുഖം. ൨, കൊക്കു.
തുണ്ഡിക. ന. നാഭി.
തുണ്ഡികേരി. ന. ൧, നൂല്പരുത്തി. ൨, കോവൽവള്ളി.
തുണ്ഡിഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. വലിയപൊക്കിളുള്ള.
തുണ്ഡീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തുത്തം. അല്ലെങ്കിൽ, **തുത്തു.** ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
തുത്തനാകം. ന. ഒരു ലോഹം, നാകം.
തുത്തി. ന. ഒരു തൈ.
തുത്തിപ്പീര. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
തുത്ഥ. ന. ൧, ഏലം. ൨, അമരി.
തുത്ഥകം. ന. നീലത്തുരിശു.
തുത്ഥം. ന. ൧, അഞ്ജനം. ൨, നീലത്തുരിശു.
തുത്ഥാഞ്ജനം. ന. നീലത്തുരിശു.
തുനി. ന. ൧, നാല്ക്കാലി മൃഗങ്ങൾക്കുംമററുംപക്വാശയത്തോടടുത്തുള്ള ഒരു മാംസം, കുണ്ടിക്കാ. ൨, ഒരു ദീനം.
തുനിച്ചിൽ. ന. ഒരു കാര്യത്തിൽ തന്നെയുള്ള ഉത്സാഹം.
തുനിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തുനി.) അ. ക്രി. ഒരു കാര്യത്തിൽതന്നെ ഓർമ്മവെച്ചു ഉത്സാഹിക്കുന്നു.
തുനിവു. ന. തുനിച്ചിൽ.
തുന്ദപരിമൃജൻ. ന. മടിയൻ.
തുന്ദം. ന. വയറു.
തുന്ദിഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം) വി. ന. ൧, വലിയപൊക്കിളുള്ള. ൨, കുടവയറുള്ള.
തുന്ദില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തുന്ദി. വി. (ന്ദീ, ന്ദിനീ, ന്ദി.) വി. ന. ൧, വലിയ പൊക്കിളുള്ള. ൨, കുടവയറുള്ള.
തുന്ദീ. ന. ൧, നാഭി. ൨, വയറു.
തുന്ദുഭം. ന. കടുകു.
തുന്നം. ന. ഒരു മരം.
തുന്നൽ. ന. തയ്യൽ.
തുന്നല്പണി. ന. തയ്യല്പണി.
തുന്നവായൻ. ന. തയ്യല്ക്കാരൻ.
തുന്നിക്കുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (തുന്നി.) സ. ക്രി തയ്ക്കുന്നു.
തുന്നിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുന്നി.) സ. ക്രി. ചക്കയിലൊ മറെറാ വട്ടത്തിൽ തുളെക്കുന്നു.
തുന്നിപ്പു. ന. വട്ടത്തിൽ തുളെക്കു.
തുന്നുന്നു. ന്നി. വാൻ. (തുന്ന.) സ. ക്രി. തയ്ക്കുന്നു. **തുന്നിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
തുൻപു. ന. ൧, തെളിവു. ൨, അററം. ൩, ബുദ്ധി, അറിവു.
തുമ്പില്ലായ്മ. ന. അറിവില്ലായ്മ.
തുമ്പുകേടു. ന. അറിവില്ലായ്മ.
തുപ്പു. ന. തുപ്പൽ.
തുപ്പട്ടു. ന. ഒരു മാതിരി കട്ടിയും ചരട്ടുകരയും ഉള്ള വെള്ള വസ്ത്രം.
തുപ്പട്ടാവു. ന. നിലയങ്കി, വിശേഷ വസ്ത്രം.
തുപ്പട്ടി. ന. ൧, തുപ്പട്ടു. ൨, മേശയിന്മേലുമ്മററും വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം.
തുപ്പൽ. ന. വായിലെവെള്ളം, ഒരംത്താ.
തുപ്പായി. ന. ൧, ദ്വിഭാഷി, പൊരുൾ തിരിച്ചു പറയുന്നവൻ. ൨, പറുങ്കികളിൽ ഒരു ജാതി.
തുപ്പുനീരു. ന. തുപ്പൽ.
തുപ്പുന്നു. പ്പി. വാൻ. (തുപ്പ.) സ. ക്രി. വായിൽനിന്നു തുപ്പൽ പുറത്തുകളയുന്നു.
തുമുലം. ന. ഇടകലർന്നയുദ്ധം, യുദ്ധകോലാഹലം.
തുമ്പ. ന. ഒരു തൈ.
തുമ്പക്കൊടുവേലി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
തുമ്പി. ന. ൧, പൂക്കൾ തോറും പറന്നു നടക്കുന്ന പ്രാണി. ൨, വണ്ടു.
തുമ്പിക്കരം. ന. ആനയുടെ തുമ്പിക്കൈ.
തുമ്പിക്കൈ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തുമ്പിത്താൻ. ന. നീളമുള്ള ഒരു മാതിരിക്കുഴൽ.
തുമ്പിത്താരം. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ കുഴൽ.
തുമ്പിത്തുള. ന. വണ്ടുതുരന്ന തുള.
തുമ്പിൾ. ന. ഒരു വൃക്ഷം,
തുംബം. ന. ചുരെക്കാ.
തുംബി. ന. ചുരവള്ളി.
തുംബുരു. ന. ൧, കൊത്തമ്പാലയരി. ൨, ഒരു ഗന്ധർവ്വൻ.
തുമ്മൽ. ന. ചിലപ്പോൾ മൂക്കിൽനിന്നു

വെള്ളത്തോടുകൂടെ പുറപ്പെടുന്ന ഒരു മാതിരിശബ്ദം.

തുമ്മുന്നു. മ്മി. വാൻ. (തുമ്മ.) അ. ക്രി. മൂക്കിൽനിന്നു ഒരു മാതിരി ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നു.

തുയരം. ന. ൧, ദുഃഖം. ൨, കരുണ.

തുയിർ. ന. ൧, ദുഃഖം. ൨, ആപത്തു.

തുയിർപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തുയിർ.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു.

തുയ്യം. ന. ൧, അററം, മുന. ൨, വെടിപ്പു.

തുയ്യവെള്ള. വി. അധികം വെളുത്ത.

തുരക്കാരൻ. ന. കാൎയ്യവിചാരക്കാരൻ.

തുരക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (തുര.) സ. ക്രി. തുളെക്കുന്നു, ദ്വാരമുണ്ടാക്കുന്നു.

തുരഗം. ന. കുതിര.

തുരഗീ. വി. (ഗീ, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. കുതിരപ്പുറത്തു കേറുന്ന, കുതിരയുള്ള.

തുരഗീ. ന. ൧, കുതിരക്കാരൻ. ൨, ഒരു തൈ.

തുരങ്കം. ന. ൧, ചുവരിലുമ്മററും തുരന്നുണ്ടാക്കിയ ദ്വാരം. ൨, ഐരുകുഴി.

തുരങ്കക്കാരൻ. ന. ൧, കുത്തിക്കവൎച്ചക്കാരൻ. ൨, ദ്വാരമുണ്ടാക്കുന്നവൻ. ൩, ഐരെടുക്കുന്നവൻ.

തുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വേഗമുള്ള, നിമിഷമുള്ള.

തുരം. ന. കാൎയ്യവിചാരം, ചുമതല.

തുരംഗമം. ന. കുതിര.

തുരംഗം. ന. കുതിര.

തുരത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (തുരത്ത.) സ. ക്രി. ൧, ഇളക്കുന്നു. ൨, ഓടിക്കുന്നു. ൩, പിന്തുടരുന്നു.

തുരപ്പണം. ന. തുരക്കുന്ന ഉളി, തമരു.

തുരപ്പൻ. ന. ൧, തമരുളി. ൨, വലിയ എലി.

തുരവു. ന. ൧, വലിയകിണർ. ൨, കുഴി.

തുരവൻ. ന. വലിയ എലി.

തുരായണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. താല്പൎയ്യമുള്ള.

തുരായണം. ന. ഒരു പ്രത്യേക ബലി.

തുരാഷാട്ടു. ന. ഇന്ദ്രൻ.

തുരിശു. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.

തുരിശക്കാരൻ. ന. ലുബ്ധൻ, പിശുക്കൻ.

തുരിശക്കേടു. ന. സൂക്ഷക്കുറവു.

തുരിശപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തുരിശം.) അ. ക്രി. ജാഗ്രതപ്പെടുന്നു.

തുരിശം. ന. ൧, ജാഗ്രത. ൨, ലുബ്ധു.

തുരീ. ന. നൂലുനിരത്തുന്നതിന്നു രോമം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു വസ്തു, നിരപ്പൻ.

തുരീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. നാലാമത്തെ.

തുരുത്തു. ന. ദ്വീപു.

തുരുത്തി. ന. ൧, ഉല. ൨, വെള്ളംകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു തോൽ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു വസ്തു.

തുരുമ്പു. ന. ൧, ഇരിമ്പിന്റെ കറ. ൨, ചകരിത്തുരുമ്പുമററും. ൩, ചോകോന്മാരും മററും പുലെക്കു വകരം പറയുന്ന ഒരു പേർ.

തുരുമ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുരുമ്പി.) അ. ക്രി. ഇരിമ്പിനുകറപിടിക്കുന്നു.

തുരുഷ്ക്കൻ. ന. തുലുക്കൻ.

തുരുഷ്ക്കം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, കുന്തുരുക്കം.

തുലച്ചിൽ. ന. ൧, അവസാനം. ൨, പ്രയാസം.

തുലനം. ന. തുല്യം.

തുലയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തുല.) അ. ക്രി. അവസാനിക്കുന്നു.

തുലാ. ന. വെള്ളംകോരുന്നതിനുള്ള ഒരു യന്ത്രം, തുലായന്ത്രം.

തുലാകോടി. ന. കാല്ച്ചിലമ്പു.

തുലാക്കൂറു. ന. ചന്ദ്രൻ തുലാരാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന സമയം.

തുലാക്കൊട്ട. ന. തുലായന്ത്രത്തെൽ കെട്ടി വെള്ളം കോരുന്ന ഒരു മരപ്പാത്രം.

തുലാധടം. ന. ൧, തുഴ, തണ്ടു. ൨, തുലാസിന്റെ തട്ടു.

തുലാധാരം. ന. ൧, തുലാംരാശി. ൨, നിറകോൽ ചരടു.

തുലാപുരഷദാനം. ന. കൊടുക്കുന്ന ആളിന്റെ ഇടയൊപ്പിച്ചു തൂക്കി പൊന്നൊ മറെറാ ദാനം ചെയ്ക, തുലാഭാരദാനം.

തുലാഭാരം. ന. ഒരാളിനു ശരിയായിട്ടു തൂക്കിയ വസ്തു.

തുലാമാസം. ന. ഏഴാമത്തെ മാസം.

തുലാം. ന. ൧, നൂറുപലം. ൨, തൂക്കുന്ന യന്ത്രം. ൩, കിണററിൽനിന്നു വെള്ളം കോരുന്ന യന്ത്രം.

തുലാരാശി. ന. ഏഴാമത്തെ രാശി.

തുലാസു. ന. തൂക്കിപലവുമ്മററും അറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു യന്ത്രം.

തുലാസുപടി. ന. തൂക്കം അറിവാൻ തുലാസിൽ ഇടുന്ന ചെറിയ കട്ടി.

തുലാസൂത്രം. ന. നിറകോൽ ചരടു.

തുലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തുല്യമാക്കപ്പെട്ട.

തുലുക്കു. ന. ദുൎക്കുഭാഷ.

തുലുക്കൻ. ന. മഹമ്മദുകാരൻ.

തുലുക്കാണം. ന. ദുൎക്കുരാജ്യം.

തുലെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുലെ.) സ. ക്രി. നിവൃത്തിക്കുന്നു.

തുലോം. അ. ഏററവും.

തുല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. സമമായുള്ള, ഒപ്പമായ. **തുല്യത.** ഗു. ന. സമത്വം.

തുല്യപാനം. ന. പലർ കൂടികുടിക്ക.

തുല്യമാകുന്നു. യി. വാൻ. (തുല്യം.) അ. ക്രി. സമമാകുന്നു **തുല്യമാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

തുല്യംചാൎത്തുന്നു. ൎത്തി. വാൻ. (തുല്യം) സ. ക്രി. രാജാവുമുദ്രവെക്കുന്നു.

തുല്പു. ന. വിരോധം, തൎക്കം.

തുല്ലു. ന. പന്തുകളിയിൽ പിഴ വരുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

തുവര. ന. ഒരു മാതിരിപ്പയറു.

തുവരപ്പരിപ്പു. ന. തുവരകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പരിപ്പു.

തുവര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ചവൎപ്പുള്ള.

തുവരം. ന. ചവൎപ്പു.

തുവരിക. ന. തുവര.

തുവരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (തുവർ) അ. ക്രി. ഉണങ്ങുന്നു.

തുവൎച്ചിലക്കാരം. ന. ഒരു മാതിരി മരുന്നു.

തുവൎത്തുന്നു. ൎത്തി. വാൻ. (തുവർ.) സ. ക്രി. ൧, ഉണക്കുന്നു. ൨, കുളിച്ചാൽ വസ്ത്രംകൊണ്ടു ദേഹത്തിലെ വെള്ളം തുടെച്ചുകളയുന്നു.

തുവാല. ന. തുടെക്കുന്ന വസ്ത്രം.

തുവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുവ.) സ. ക്രി. ഇരിമ്പൊ ഉരുക്കൊ കാച്ചിമുക്കിമയം വരുത്തുന്നു.

തുവെപ്പു. ന. ഇരിമ്പൊ ഉരുക്കൊ കാച്ചി മുക്കി മയം വരുത്തുക.

തുഷ. ന. ഉമി.

തുഷം. ന. താന്നിവൃക്ഷം.

തുഷാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. തണുപ്പുള്ള.

തുഷാരം. ന. ൧, മഞ്ഞു. ൨, തണുപ്പു. ൩, ചാററുമഴ.

തുഷാരാദ്രി. ന. ഹിമവാൻ പൎവ്വതം.

തുഷിതൻ. ന. ഒരു ദേവത.

തുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. സന്തോഷിച്ച.

തുഷ്ടി. ന. സന്തോഷം.

തുസ്തം. ന. പൊടി.

തുഹിനകരൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.

തുഹിനകിരണൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.

തുഹിനം. ന. ൧, മഞ്ഞു. ൨, നിലാവു.

തുഹിനാചലം. ന. ഹിമവാൻ പൎവ്വതം.

തുഹിനാംശു. ന. ചന്ദ്രൻ.

തുള. ന. ഓട്ട, ദ്വാരം.

തുളമാനം. ന. ൧, കുഴി, മുളയുടെയുമ്മററും ദ്വാരം. ൨, ദ്വാരത്തിന്റെ വലിപ്പം. ൩, ദ്വാരമുണ്ടാക്കുക.

തുളയൻ. വി. ന ഭോഷൻ.

തുളയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തുള.) അ. ക്രി. ഓട്ടയുണ്ടാകുന്നു.

തുളസി. ന. തൃത്താവു.

തുളി. ന. തുള്ളി.

തുളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുളി.) സ. ക്രി. ൧, തുള്ളിയായി വീഴുന്നു. ൨, പാത്രത്തിന്റെ ഓട്ട അടെക്കുന്നു.

തുളിപ്പു. ന. തുള്ളിയായി വീഴുക. ൨, പാത്രത്തിന്റെ ഓട്ട അടെക്കു. ൩, ഓട്ട അടെച്ച സ്ഥലം.

തുളു. ന. ൧, മലയാളത്തിന്റെ വടക്കെ അററത്തുള്ള ഒരു ദേശം. ൨, തുളുഭാഷ.

തുളുനമ്പി. ന. തുളുബ്രാഹ്മണൻ.

തുളുമ്പൽ. ന. അലച്ചിൽ.

തുളുമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (തുളുമ്പ.) അ. ക്രി. അലയുന്നു. **തുളുമ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

തുളുമ്പെ. അ. തൂകുമാറു.

തുളുവൻ. ന. തുളുദേശക്കാരൻ.

തുള്ളൽ. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ഓട്ടം തുള്ളൽ. ൨, തുള്ളുക. ൩, കോപം. ൪, വിറയൽ. ൫, നൃത്തം.

തുള്ളൽക്കാരൻ. ന. ൧, നൃത്തംചെയ്യുന്നവൻ. ൨, പിശാചു ബാധിച്ചവൻ.

തുള്ളൽപ്പനി. ന. ഒരു ദീനം, വിറയലുള്ള പനി.

തുള്ളൽപ്പാട്ടു. ന. ഒരു മാതിരിപാട്ടു.

തുള്ളി. ന. ഇററു.

തുള്ളുന്നു. ള്ളി. വാൻ. (തുള്ള.) അ. ക്രി. ൧, ചാടുന്നു. ൨, നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. ൩, കൂത്താടുന്നു. **തുള്ളിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

തുഴ. ന. വള്ളംനടത്തുന്നതിനു മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്തു, നമ്പു.

തുഴച്ചിൽ. ന. വള്ളം നടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം തുഴകൊണ്ടു പ്രയോഗിക്ക.

തുഴയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തുഴ.) അ. ക്രി. വള്ളം നടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം തുഴകൊണ്ടു പ്രയോഗിക്കുന്നു.

തുറ. ന. ൧, കപ്പൽ അടുക്കുന്ന സ്ഥലം. ൨, അലക്കുന്ന സ്ഥലം. ൩, സങ്കേതം. ൪, തേച്ചുകളെഞ്ഞ ഇഞ്ചയുംമററും. ൫, കുളം. ൬, ഗുഹ. ൭, നിലവിറ.

തുറക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (തുറ.) സ. ക്രി. ൧, താക്കോലുകൊണ്ടു പൂട്ടഴിക്കുന്നു. ൨, കതകുവിടൎത്തുന്നു. **തുറപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

തുറച്ചുങ്കം. ന. തുറമുഖത്തെ ചുങ്കം.

തുറട്ടു. ന. ൧, കൊളുത്തു. ൨, കുടുക്കു.

തുറട്ടുവേല. ന. പ്രയാസമുള്ള വേല.
തുറപ്പ. അല്ലെങ്കിൽ, **തുടപ്പ.** ന. ചൂൽ.
തുറമുഖം. ന. കപ്പൽ വന്നടുക്കുന്ന സ്ഥലം.
തുറവു. ന. തുറക്കുക.
തുറസ്സു. ന. മറവില്ലായ്മ.
തുറാവു. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
തുറികണ്ണു. ന. ഉന്തിയിരിക്കുന്ന കണ്ണു, വലിയ കണ്ണു.
തുറികണ്ണൻ. ന. ഉന്തുകണ്ണൻ.
തുറികണ്ണി. ന. ഉന്തുകണ്ണി
തുറിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തുറി.) സ. ക്രി. മിഴിക്കുന്നു.
തുറിപ്പു. ന. പുറത്തോട്ടുള്ള തള്ളൽ.
തുറു. ന. ൧, വയ്ക്കോൽ കൂമ്പാരം. ൨, പുല്ലുവളരെ കൂടികിടക്കുന്ന സ്ഥലം.
തുറുക്കു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തുറങ്കു. ന. പാറാവു, കാരാഗൃഹം.
തുറുതുറെ. അ. മുറിഞ്ഞുമുറിഞ്ഞുവീഴുക.
തുറുത്തൽ. ന. കടത്തുക.
തുറുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (തുറുത്ത.) സ. ക്രി. അമുക്കിനിറെക്കുന്നു, തള്ളിക്കേററുന്നു.
തുറുന്നു. ററു. വാൻ. (തുർ.) അ. ക്രി. തിങ്ങിനിറയുന്നു.
തുറുവിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തുറു.) അ. ക്രി. വയ്ക്കോൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നു.
തുററ. വി. തിങ്ങി നിറഞ്ഞ.

തൂ.

തൂകൽ. ന. ചിതറുക.
തൂക്കുന്നു. കി. വാൻ. (തൂക.) സ. ക്രി. ചിതറുന്നു.
തൂക്കക്കാരൻ. ന. ൧, ഭദ്രകാളിയുടെ പ്രസാദം വരുത്തുവാൻ പുറത്തു രണ്ടു ചൂണ്ടൽ കോർത്തു ചാട്ടുമേൽ കെട്ടി തൂങ്ങി കിടന്നു കളിക്കുന്നവൻ. ൨, ആരാച്ചാരു. ൩, വ്യഞ്ജനം മുതലായവ തൂക്കുന്നവൻ.
തൂക്കച്ചാടു. ന. ൧, ഉഴിഞ്ഞാലു. ൨, തൂക്കംകുത്തികെട്ടുന്ന വണ്ടി. ൩, കഴുമരം.
തൂക്കച്ചൂണ്ട. ന. തൂക്കംകുത്തുന്നതിനുള്ള ഇരിമ്പുകൊളുത്തു.
തൂക്കപ്പയിററു. ന. തൂക്കക്കാരന്റെ കളി.
തൂക്കം. ന. ൧, തൂക്കുന്നപടി. ൨, തൂക്കുക. ൩, ഭാരം. ൪, ഞാലുക. ൫, തൂക്കംകളി. ൬, ഉറക്കം. ൭, മലയിറക്കം.
തൂക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (തൂക്ക.) സ. ക്രി. ൧, ത്രാസിലുംമററും വെച്ചു കനം അറിയുന്നു. ൨, കുററക്കാരനെ തൂക്കുന്നു.
തൂക്കിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
തൂക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തൂ) സ. ക്രി. ൧, തുടെക്കുന്നു, അടിച്ചുവാരുന്നു. ൨, മായിക്കുന്നു.
തൂക്കുമഞ്ചം. ന. ഉഴിഞ്ഞാൽ കട്ടിൽ.
തൂക്കുമരം. ന. കഴു, കുററക്കാരെ തൂക്കുന്ന മരം.
തൂക്കുവിളക്കു. ന. തുടൽവിളക്കു.
തൂങ്ങൽ. ന. ഞാലുക.
തൂങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (തൂങ്ങ.) അ. ക്രി. ഞാലുന്നു, ഞാണുകിടക്കുന്നു. **തൂക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തൂൺ. ന. ഊന്നു, കാൽ.
തൂണം. ന. അമ്പുറ.
തൂണി. ന. അമ്പുറ, ഒരളവു.
തൂണിക്കൊട്ട. ന. അളവുകൊട്ട.
തൂണിയാങ്കം. ന. ഒരു മരുന്നു.
തൂണിരം. ന. അമ്പുറ.
തൂത. ന. ഒരു മാതിരി കുടം.
തൂതുവേള. ന. ഒരു മരുന്നു.
തൂപ്പു. ന. ഇലയില്ലാത്ത കൊമ്പു.
തൂമ്പരൻ. ന. മീശവരാത്തവൻ.
തൂമ്പരം. ന. മോഴക്കാള, മോഴപ്പശു.
തൂമ. അ. തെളിവായി.
തൂമരം. ന. ആറുതൂവട കൂടിയതു.
തൂമൊഴി. ന. ൧, ഇക്ഷുവാക്കു. ൨, മുഖസ്തുതി
തൂമ്പു. ന. ൧, ഓകു, പാത്തി ൨, വീർത്ത പൊക്കിൾ.
തൂമ്പാ. ന. നിലം കിളെപ്പാനുള്ള ആയുധം.
തൂരിയാടുന്നു. ടി. വാൻ. (തൂരി.) സ. ക്രി. അധികവേല ചെയ്യുന്നു.
തൂരിയാട്ടം. ന. കഠിനവേല.
തൂരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (തൂർ.) അ. ക്രി. നികക്കുന്നു. **തൂൎക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തൂൎച്ച. ന. നിരത്തൽ, നിരത്തൽ.
തൂൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
തൂൎണ്ണം. അ. വേഗത്തിൽ.
തൂൎമ്മ. ന. തൂൎച്ച.
തൂൎയ്യം. ന. പെരുമ്പറ.
തൂൎയ്യരവം. ന. പെരുമ്പറ നാദം.
തൂലം. ന. പഞ്ഞി, ഒരു മരം.
തൂലിക. ന. ൧, ചായമിടുന്നതിനുള്ള പുല്ലു. ൨, പഞ്ഞിമെത്ത.
തൂലികപ്പുല്ലു. ന. നിരപ്പൻ, ചായമിടുന്ന പുല്ലു.
തൂവട. ന. ഇരുപത്തുനാലു പെരുക്കം കൂടിയ തുക.
തൂവരം. ന. മോഴക്കാള, മോഴപ്പശു.
തൂവൽ. ന. ൧, പക്ഷികളുടെ ബലമു

ള്ള വലിയ പൂട. ൨, ചായമിടുന്ന പുല്ല. ൩, കുഴത്താഴിന്റെ ഇല.

തൂവാനപ്പലക. ന. പുരയുടെ കഴുക്കോലിന്റെ അററത്തു വെച്ചു തറെക്കുന്ന ഒരു പലക.

തൂവാനം. ന. കാററുകൊണ്ടു അടിച്ചു വരുന്ന മഴത്തുള്ളി.

തൂഷ്ണീക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മൌനമായുള്ള.

തൂഷ്ണീം. അ. മൌനമായി.

തൂഷ്ണീംശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന.

തൂറൽ. ന. അതിസരിക്ക.

തൂറുന്നു. റി. വാൻ. (തൂറ.) അ. ക്രി. അതിസരിക്കുന്നു. **തൂറിക്കുന്നു.** സ.ക്രി.

തൂററൽ. ന. ൧, ചാററമഴ. ൨, അതിസാരം.

തൂററുന്നു. ററി. വാൻ. (തൂററ.) അ. ക്രി. ൧, ധാന്യംവീശുന്നു. ൨, കുററപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി. അതിസരിക്കുന്നു.

തൃ.

തൃക്കണ്ണു. ന. രാജാക്കന്മാരുടെയും മററും കണ്ണിനെ ബഹുമാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

തൃക്കഴൽ. ന. കാലിനെ ബഹുമാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

തൃക്കാപ്പു. ന. ശ്രീകോവിലിന്റെ വാതിൽ.

തൃക്കാൽ. ന. കാലിനെ ബഹുമാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

തൃക്കേട്ട. ന. പതിനെട്ടാമത്തെ നക്ഷത്രം

തൃക്കൈ. ന. കൈയെ ബഹുമാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

തൃക്കോവിൽ. ന. ക്ഷേത്രം.

തൃട്ടു. ന. വെള്ളം കുടിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം, ദാഹം.

തൃണഗ്രാഹി. ന. വൈഡൂൎയ്യം.

തൃണദ്രുമം. ന. ഈന്തു മുതലായ വൃക്ഷം.

തൃണധാന്യം. ന. ചാമ, തിന, വരകു മുതലായവ.

തൃണദ്ധ്വജം. ന. മുള.

തൃണപാദവം. ന. തൃണദ്രുമം.

തൃണപൂലി. ന. പായ.

തൃണപ്രായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. നിസ്സാരമായ.

തൃണം. ന. പുല്ല.

തൃണരാജൻ. ന. പന.

തൃണശൂന്യം. ന. മുല്ല.

തൃണസാര. ന. വാഴ.

തൃണാഞ്ജനം. ന. ഗൌളി.

തൃണ്യ. ന. തൃണസമൂഹം.

തൃതീയ. വി. മൂന്നാമതു.

തൃതീയ. വി. (യൻ. യാ, യം.) വി. ന. മൂന്നാമത്തെ.

തൃതിയാപ്രകൃതി. ന. ൧, നപുംസകൻ, ൨, നപുംസകലിംഗം.

തൃത്താലിചാൎത്തു. ന. ക്ഷത്രിയരാജാക്കന്മാരുടെ വിവാഹം.

തൃത്താവു. ന. തുളസി.

തൃപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. മതിവന്ന, പൂൎണ്ണമായ.

തൃപ്തി. ന. പൂൎണ്ണത, സന്തോഷം.

തൃപ്പാപ്പുസ്വരൂപം. ന. തിരുവിതാംകൂറു രാജ്യം,

തൃഷ. ന. ൧, ദാഹം. ൨, ഇഛ.

തൃഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ദാഹമുള്ള.

തൃഷ്ണ. ന. ൧, ദാഹം. ൨, ശ്രദ്ധ.

തൃഷ്ണൽ. ന. ൧, ദാഹമുള്ളവൻ. ൨, മോഹമുള്ളവൻ.

തൃഷ്ണത. ന. ൧, ദാഹം. ൨, ഇഛ.

തെ.

തെകിള. ന. ൧, ചങ്കു, ഹൃദയം. ൨, മീനിന്റെ ചെകിള.

തെക്കു. ന. ദിക്കുകൾ നാലിൽ ഒന്നു.

തെക്കൻ. ന. തെക്കെ ദിക്കിലുള്ളവൻ.

തെക്കൽ. ന. കഞ്ഞിപ്പതയുമ്മററും തെക്കി എടുക്ക.

തെക്കിനിപ്പുര. ന. നാലുകെട്ടായ ഭവനത്തിന്റെ തെക്കെക്കെട്ടു.

തെക്കുകഞ്ഞി. ന. തെക്കിയെടുത്ത കഞ്ഞി.

തെക്കുകിഴക്കു. ന. തെക്കും കിഴക്കും കൂടെ കൂടിയ സ്ഥലം.

തെക്കുംകൂർ. ന. തലമലമുതൽ പുറക്കണ്ടവരെ കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറും കൈപ്പെട്ടുകടവു മുതൽ ചെത്തിത്തോട്ടു വഴിയ സ്ഥലം വരെ തെക്കു വടക്കുള്ള രാജ്യം.

തെക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (തെക്കു.) സ.ക്രി. തെക്കിയെടുക്കുന്നു.

തെക്കുപടിഞ്ഞാറു. ന. തെക്കുംപടിഞ്ഞാറും കൂടെ കൂടിയ സ്ഥലം.

തെക്കുഭാഗം. ന. തെക്കുവശം.

തെക്കുവടക്കു. വി. തെക്കു തുടങ്ങി വടക്കു വരെ.

തെക്കെ. അല്ലെങ്കിൽ, **തെക്കേതു.** വി. തെക്കുള്ള.

തെക്കോട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, **തെക്കോട്ടെക്കു.** അ. തെക്കെ ദിക്കിലേക്കു.

തെങ്ങു. ന. നാളികേര വൃക്ഷം.

തെങ്ങിൻകള്ളു. ന. തെങ്ങിൻകുലയിൽനിന്നു എടുക്കുന്ന കള്ളു.
തെങ്ങോല. ന. തെങ്ങിന്റെ ഓല.
തെങ്ങോലവരിയൻ. ന. ഒരു ദുഷ്ടമൃഗം, കടുവാ.
തെച്ചി. ന. ഒരു പൂച്ചെടി, ചെത്തി.
തെച്ചിപ്പട്ടു. ന. ചുവന്ന പട്ടു.
തെണ്ടൽ. ന. യാചന, ഇരക്കുക.
തെണ്ടൽക്കാരൻ. ന. ൧, യാചകൻ. ൨, കരംപിരിക്കുന്നവൻ.
തെണ്ടൽക്കോൽ. ന. കരംപിരിക്കുന്നവന്റെ വടി.
തെണ്ടി. വി. ന. യാചകൻ, ഇരപ്പാളി.
തെണ്ടിക. ന. വിലങ്ങെ വെക്കുന്ന ഉത്തരം.
തെണ്ടിക്കോയിമ്മ. ന. അധികാരം ഇല്ലാത്തവൻ ഉണ്ടെന്നു നടിക്കുക.
തെണ്ടിത്തിന്നുന്നു. ന്നു. വാൻ. (തെണ്ടി.) അ. ക്രി. ഇരന്നു തിന്നുന്നു.
തെണ്ടിത്തീനി. വി. ന. യാചകൻ, ഇരന്നു തിന്നുന്നവൻ.
തെണ്ടുന്നു. ണ്ടി. വാൻ. (തെണ്ട.) സ. ക്രി. യാചിക്കുന്നു, ഭിക്ഷചോദിക്കുന്നു. **തെണ്ടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തെന്തനം. ന. താന്തോന്നിത്വം.
തെന്നൽ. ന. തെക്കൻകാററു.
തെന്നി. വി. തെക്കെ, തെക്കുള്ള.
തെന്നിക്കാററു. ന. തെക്കൻ കാററു.
തെന്നുന്നു. ന്നി. വാൻ. (തെന്ന.) അ. ക്രി. ൧, വഴുതുന്നു. ൨, തെററുന്നു.
തെമ്മാടി. വി. ന. ദുർമ്മാർഗ്ഗക്കാരൻ.
തെരിക. ന. പാത്രങ്ങൾ മറിഞ്ഞുപോകാതെ ഇരിക്കുന്നതിനായിട്ടു വട്ടത്തിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി കീഴെ വെക്കുന്ന വസ്തു.
തെരികട. വി. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
തെരിക്കെന്നു. അ. വേഗത്തിൽ.
തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തെരിഞ്ഞ.) സ. ക്രി. നോക്കിയെടുക്കുന്നു, വേറുതിരിച്ചെടുക്കുന്നു.
തെരിഞ്ഞെടുപ്പു. ന. വേറുതിരിച്ചു എടുക്കുക.
തെരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തെരി.) സ. ക്രി. ശോധന ചെയ്യുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു.
തെരിവു. വി. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട, തള്ളിയ.
തെരിവു. ന. ൧, ശോധനചെയ്ക. ൨, അന്വേഷിക്കുക.
തെരുതെരെ. അ. വേഗംവേഗം, വേഗത്തിൽ.
തെരുന്നനെ. അ. ഇടവിടാതെ, വേഗത്തിൽ.
തെരുവു. ന. രണ്ടുവശത്തും നിരത്തി വീടുകളുള്ള വഴി.
തെരുവീഥി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
തെലുങ്കു. ന. ൧, ഒരു ദേശം. ൨, തെലുങ്കഭാഷ.
തെലുങ്കൻ. വി. ന. തിലുങ്കദേശക്കാരൻ.
തെല്ലു. വി. അല്പം, കുറെ.
തെല്ലു. ന. വക്കു.
തെല്ലത്തു. അ. വക്കത്തു.
തെല്ലിച്ചു. അ. അല്പമല്പം.
തെളി. ന. ൧, ശുദ്ധി, വെടിപ്പു. ൨, പ്രസന്നത, തെളിവു.
തെളികണ്ണി. ന. ഒരു തൈ.
തെളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തെളി.) സ. ക്രി. ൧, തേർ നടത്തുന്നു. ൨, നാല്ക്കാലികളെ അടിക്കുന്നു, മേയിക്കുന്നു. ൩, പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ൪, നിർമ്മലമാക്കുന്നു.
തെളിച്ചിൽ. ന. തെളിവു.
തെളിതാര. ന. ഊററുക, വാററുക.
തെളിമ. ന. തെളിവു.
തെളിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തെളി.) അ. ക്രി. ൧, പ്രകാശിക്കുന്നു. ൨, സന്തൊഷിക്കുന്നു, പ്രസാദിക്കുന്നു. ൩, നിർമ്മലമാകുന്നു. **തെളിയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തെളിവു. ന. ൧, സ്പഷ്ടം, പ്രകാശം. ൨, പ്രസന്നത. ൩, അറിവു.
തെളുതാര. ന. അഭം.
തെളുതെളെ. അ. അധികം വെണ്മയായിട്ടു.
തെള്ളൽ. ന. പൊടിയിൽനിന്നു തരികളുവാൻ മുറത്തിലിട്ടു കുലുക്കുക.
തെള്ളി. ന. ൧, ഒരു വക പശ, പയനിൻകറ. ൨, ഒരു വക മത്സ്യം.
തെള്ളുന്നു. ള്ളി. വാൻ. (തെള്ള.) സ. ക്രി. മുറത്തിലിട്ടു കുലുക്കുന്നു. **തെള്ളിക്കുന്നു.** കാ, ക്രി.
തെറി. ന. നിന്ദ, ചീത്തവാക്കു.
തെറിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തെറി.) അ. ക്രി. ചിതറുന്നു, ചിന്നുന്നു, പൊട്ടിദൂരത്തു വീഴുന്നു. **തെറിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തെറിപ്പു. ന. ൧, ചീതറുക, ചിന്നുക, പൊട്ടിദൂരത്തു വീഴുക. ൨, ഇളക്കം, അനക്കം.
തെറിയൻ. വി. ന. ചീത്തവാക്കു പറയുന്നവൻ, വഷളൻ.
തെറിവാക്കു. ന. നിന്ദവാക്കു, അസഭ്യം.
തെറുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തെറു.) സ. ക്രി. ചുരുട്ടുന്നു, ഉരുട്ടുന്നു. **തെറുപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
തെറുപ്പു. ന. ഉരുട്ടുക, ചുരുട്ടുക.
തെററു. ന. ൧, പിഴ, ബുദ്ധിമോശം. ൨, കുററം, കുറവു. ൩, വഴുക്കൽ. ൪, ഭം

ഗം. ൫, ലാക്കിൽനിന്നുമാറുക, മാററം. ൬, തെററാലിയിൽ കല്ലുമ്മററും വെച്ചു പ്രയോഗിക്ക.

തെററൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

തെററാലി. ന. തെററുന്ന വില്ല.

തെററുന്നു. ററി. വാൻ. (തെററ.) അ. ക്രി. ൧, പിഴെക്കുന്നു. ൨, വഴുക്കുന്നു. ൩, ഭംഗംവരുന്നു. ൪, തെററാലിയിൽ കല്ലുമ്മററും വെച്ചു പ്രയോഗിക്കുന്നു. **തെററിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

തെററുവില്ല. ന. ഉണ്ടുവെച്ചു തെററുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരിവില്ല.

തെറെറന്നു. അ. പെട്ടെന്നു, തൽക്ഷണം, ഉടനെ.

തേ.

തേകരാജം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, കയ്യുന്ന്യം.

തേക്കുന്നു. കി. വാൻ. (തേക.) സ. ക്രി. വെള്ളം കോരിക്കളയുന്നു, വെള്ളംകോരി ഒഴിക്കുന്നു.

തേക്കു. ന. ൧, ഒരു വക വൃക്ഷം. ൨, വെള്ളംകോരി ഒഴിക്കയൊ കളകയൊ.

തേക്കം. ന. ൧, തിരമാല കരെക്കു വന്നു അടിക്കുക. ൨, മനംമറിച്ചിൽ. ൩, അടങ്ങാത്തകോപം. ൪, ഏങ്ങലിടിക്ക.

തേക്കിട. ന. ഒരു വക തൈ.

തേക്കുകൊട്ട. ന. വെള്ളം കോരിതേകുന്ന കൊട്ട, തേക്കൊട്ട.

തേക്കുതോണി. ന. കണ്ടത്തിൽ വെള്ളം കോരിത്തേകുന്ന തോണി.

തേക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തേ) സ. ക്രി. ൧, വെടിപ്പാക്കുന്നു. ൨, മിനുസം വരുത്തുന്നു. ൩, മൂൎച്ചകൂട്ടുന്നു. ൪, പൂശുന്നു, പിരട്ടുന്നു. ൫, ഉരെക്കുന്നു.

തേങ്കുഴൽ. ന. ഒരു മാതിരി പലഹാരം.

തേങ്ങൽ. ന. ൧, വെള്ളത്തിന്റെ ഓളം, തിരയടിപ്പു. ൨, മനംമറിച്ചിൽ.

തേങ്ങാ. ന. തെങ്ങിന്റെ കായ, നാളികേരം.

തേങ്ങാക്കണ്ണു. ന. നാളികേരത്തിന്റെ ഒരററത്തു വട്ടത്തിലുള്ള മൂന്നടയാളം.

തേങ്ങാനൈ. ന. വെളിച്ചെണ്ണ.

തേങ്ങാപ്പാൽ. ന. തേങ്ങാചുരകി പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന ചാറു.

തേങ്ങാപ്പിണ്ണാക്കു. ന. തേങ്ങായാട്ടി വെളിച്ചെണ്ണ എടുക്കുമ്പോൾ ഉള്ള പിശിടു.

തേങ്ങാപ്പിശിടു. ന. തേങ്ങാ ചുരകി പിഴിഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ വേർതിരിയുന്ന വസ്തു.

തേങ്ങാപ്പീര. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

തേങ്ങാമുറി. ന. ഒരു തേങ്ങായുടെ നേർപാതി.

തേങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (തേങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, കരെക്കു തിരവന്നടിക്കുന്നു. ൨, മനംമറിയുന്നു. ൩, കോപിക്കുന്നു. ൪, നെടുവീൎപ്പിടുന്നു.

തേച്ചിരിക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (തേച്ച.) അ. ക്രി. ദേഹത്തേൽ എണ്ണ പിരട്ടിയിരിക്കുന്നു.

തേച്ചിൽ. ന. തേമാനം, പാത്രങ്ങൾക്കുംമററും പേരുമാററം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അടയാളമോ കനക്കുറവോ.

തേച്ചുകഴുക്കുന്നു. കി. വാൻ. (തേച്ച.) സ. ക്രി. വെള്ളം കൊണ്ടു കഴുകി ശുദ്ധി വരുത്തുന്നു, വെടിപ്പാക്കുന്നു.

തേച്ചുകളയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തേച്ച.) സ. ക്രി. മായിച്ചുകളയുന്നു, ഉരെച്ചു കളെയുന്നു.

തേച്ചുകുളി. ന. എണ്ണ പിരട്ടി കുളിക്കുക.

തേച്ചുകുളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തേച്ച.) എണ്ണ പിരട്ടിക്കുളിക്കുന്നു.

തേജനകം. ന. അമ്പൊട്ടൽ.

തേജനം. ന. മുള, ഇല്ലി.

തേജനീ. ന. പെരുങ്കുരുമ്പ.

തേജസ്വി. വി. (സ്വീ, സ്വിനീ, സ്വി.) വി. ന. ൧, ശോഭയുള്ള. ൨, കീൎത്തിയുള്ള.

തേജസ്സു. ന. ൧, പ്രകാശം. ൨, കീൎത്തി. ൩, പ്രഭാവം. ൪, ബലം. ൫, ശുക്ലം. ൬, പൊന്നു. ൭, പിത്തം.

തേജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മൂൎച്ചയാക്കപ്പെട്ട. ൨, തേക്കപ്പെട്ട, മിനുസം വരുത്തപ്പെട്ട.

തേജോമയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ശോഭയുള്ള.

തേടു. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.

തേടുന്നു. ടി. വാൻ. (തേട.) സ. ക്രി. ൧, അന്വേഷിക്കുന്നു. ൨, സംപാദിക്കുന്നു. ൩, വേട്ട ചെയ്യുന്നു. **തേടിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

തേട്ടം. ന. ൧, അന്വേഷണം. ൨, സംപാദ്യം. ൩, നായാട്ടു.

തേനീച്ച. ന. തേൻ സംപാദിക്കുന്ന ഈച്ച.

തേൻ. ന. ഈച്ച പൂക്കളുടെ മധു ശേഖരിച്ചു വെക്കുന്നതു.

തേൻകട്ട. ന. ഉറച്ച തേൻ.

തേന്മാവു. ന. മധുരമുള്ള മാങ്ങാ കായ്ക്കുന്ന മാവു.

തേന്മൊഴി. ന. ൧, മധുരമുള്ളവാക്കു,

പ്രശംസ. ഉ, വാക്കിന്നു മാധുര്യമുള്ള സ്ത്രീ.

തേപ്പു. ന. ക, ഉരസൽ, ഉരെപ്പു. ഉ, മിനുസം വരുത്തുക.

തേപ്പുകല്ലു. ന. രത്നങ്ങൾ ഉരെച്ചു നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള കല്ലു, ഉരകല്ലു.

തേപ്പുക്കൂലി. ന. രത്നങ്ങൾ നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

തേപ്പുപലക. ന. ഉളിതേക്കുന്ന പലക.

തേപ്പുവൈരം. ന. ഉരെച്ചു മിനുസം വരുത്തിയ വൈരക്കല്ലു.

തേമനം. ന. ക, നനെക്കുക. ഉ, കഴി.

തേമം. ന. നനവു.

തേമാനം. ന. ക, പൊരുമാറ്റംകൊണ്ടു വരുന്ന കുറവു. ഉ, ഉരെച്ചാൽ വരുന്ന കുറവു.

തേമ്പൽ. ന. മെലിച്ചിൽ.

തേമ്പാവു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

തേമ്പുന്നു. സ്വീ. വാൻ. (തേമ്പ.) അ. ക്രി. മെലിയുന്നു, ശോഷിക്കുന്നു.

തേയില. ന. ഒരു വക ഇല.

തേയ്യുന്നു. ഞു. വാൻ. (തേ.) അ. ക്രി. പൊരുമാറ്റം കൊണ്ടോ ഉരച്ചിൽകൊണ്ടോ കുറവുണ്ടാകുന്നു, കുറവുവരുന്നു. **തേയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

തേരു. ന. ക, രാജാക്കന്മാർ യുദ്ധത്തിനും മറ്റും പോകുമ്പോൾ കേറുന്ന ഒരു പ്രധാന വാഹനം, രഥം. ഉ, കൊട്ടയുടെയും മുറത്തിന്റെയും വിളിമ്പിനു വെച്ചു കെട്ടുന്ന കോലു.

തേരകം. ന. ക, ഒരു മാതിരി ശോക്കിച്ചവള. ഉ, യാചകൻ.

തേരകത്തില. ന. തേരകം എന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ ഇല.

തേരകം. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.

തേരട്ട. ന. വളരെ കാലുകളുള്ള ഒരു വക ചുവന്ന പ്രാണി.

തേരത്തുപ്പുല്ലു. ന. ഒരു വക പുല്ലു.

തേരാളി. ന. തേരിനെനടത്തുന്നവൻ, സൂതൻ.

തേരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (തേർ.) സ. ക്രി. പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു, അടുക്കുന്നു.

തേരുരുൾ. ന. തേരിന്റെ വണ്ടി.

തേരൊലി. ന. തേരിന്റെ ശബ്ദം.

തേരോട്ടം. ന. ക, തേരിന്റെ സഞ്ചാരം. ഉ, ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിലുള്ള തേരോട്ടം.

തേർ. ന. രഥം, രാജാക്കന്മാർക്കു പ്രധാനമായുള്ള ഒരു വാഹനം.

തേർകിടാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (തേർ.) സ. ക്രി. തേർ നടത്തുന്നു.

തേക്കുതിര. ന. തേരിൽ കെട്ടുന്ന കുതിര.

തേക്കോപ്പു. ന. തേരിന്റെ ചമയം.

തേച്ചു. ന. ക, പിഞ്ഞടച്ചു. ഉ, വർഗ്ഗനവു, പുക്കി.

തേച്ചുക്കം. ന. തേരിന്റെ ഉരുൾ.

തേരുടം. ന. തേരിലെ ഇരിപ്പിടം.

തേരുട്ടി. ന. തേരിലെ ഇരിപ്പിടം.

തേവതാരം. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, ഒരു വൃക്ഷം.

തേവർ. ന. ദൈവം.

തേവറ. ന. ചന്ദ്രന്റെ ക്ഷയം.

തേവാങ്കം. ന. ക, മടി. ഉ, ഏറവും പതുക്കെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു മൃഗം.

തേവാരം. ന. ഒരംശര സേവ.

തേവാരി. ന. ഒരംശര സേവക്കാരൻ.

തേവാരിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (തേവാരി.) സ. ക്രി. ഒരംശര സേവ ചെയ്യുന്നു.

തേവിടിച്ചി. ന. വേശ്യാസ്ത്രീ.

തേവിടിച്ചിയാട്ടം. ന. തേവിടിച്ചികളുടെ ഒരു മാതിരി കളി.

തേൾ. ന. ക, ഒരു ജന്തു. ഉ, വൃശ്ചികരാശി.

തേറു. ന. കള്ളു ചെത്തുന്നവരുടെ വീതിയുള്ള കത്തി.

തേറൽ. ന. ക, വർഗ്ഗനം. ഉ, പുക്കി.

തേറുന്നു. റി. വാൻ. (തേറ.) അ. ക്രി. ക, സൌഖ്യമാകുന്നു, നന്നാകുന്നു. ഉ, വർദ്ധിക്കുന്നു. ങ, വണ്ണംവെക്കുന്നു. ര, ആശ്വാസപ്പെടുന്നു. ശ, വിശ്വസിക്കുന്നു. ന, വിചാരിക്കുന്നു.

തേറ. ന. ക, പന്നിയുടെ ഉപദ്രവം. ഉ, പിടിയാനയുടെ പുറത്തുകാണുന്ന പല്ലു.

തേറാം. ന. ക, ബലംവരിക. ഉ, വർദ്ധനവു. ങ, വണ്ണം. ര, ആശ്വാസം. ശ, ധൈര്യം.

തേറാംപരൽ. ന. വെള്ളം തെളിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വക കരു.

തേറുന്നു. റി. വാൻ. (തേറ.) സ. ക്രി. ക, ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. ഉ, ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ങ, വെള്ളം തെളിക്കുന്നു.

തൈ.

തൈ. ന. ക, വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം മുളച്ചു ഓരാൾ പൊക്കമാകുന്നതിനിടയിൽ പറയുന്ന ഒരു പേരു. ഉ, ചെറിയ തെങ്ങു.

തൈക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (തൈ.) സ. ക്രി. ക, തുന്നുന്നു. ഉ, തല്ലുന്നു.

തൈക്കുറു. ന. തൈ വെപ്പുകാരനു ചെലുത്തുന്ന ഒരുവകാശം.

തൈക്കൊങ്ക. ന. ചെറിയ മുല.
തൈജസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. തേജസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച, അഗ്നിയെ സംബന്ധിച്ച, ശോഭയുള്ള.
തൈജസം. ന. ൧, ഉരുക്കുനൈ. ൨, സ്വർണ്ണംമുതലായ ലോഹം.
തൈജസാവർത്തിനീ. ന. മൂശ.
തൈതൽ. ന. ൧, മുടഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ വാതിൽ. ൨, മറ.
തൈത്തിരം. ന. തിത്തിരിപ്പക്ഷികളുടെ കൂട്ടം.
തൈത്തിൎയ്യം. ന. യജുൎവ്വേദം.
തൈപ്പു. ന. തുന്നൽ.
തൈർ. ന. പാൽ ഉറകൂടിയതു.
തൈൎക്കടൽ. ന. തൈർ സമുദ്രം.
തൈൎക്കലം. ന. തൈർ ഇരിക്കുന്ന പാത്രം.
തൈലധാര. ന. എണ്ണകൊണ്ടു ധാരയിടുക, ഒരു ചികിത്സ.
തൈലപൎണ്ണികം. ന. വെളുത്ത ചന്ദനം.
തൈലപായിക. ന. ൧, പാററ. ൨, നരിച്ചീർ.
തൈലം. ന. ൧, എള്ളിൽനിന്നു എടുക്കുന്ന എണ്ണ. ൨, എന്തിൽനിന്നെങ്കിലും എടുക്കുന്ന എണ്ണ.
തൈലീനം. ന. എള്ളു വിളയുന്ന സ്ഥലം.
തൈവപ്പാല. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
തൈഷം. ന. മകര മാസം.
തൈക്ഷ്ണ്യം. ന. തീക്ഷ്ണത.

തൊ.

തൊങ്കുന്നു. ങ്കി. വാൻ. (തൊങ്ക.) അ. ക്രി. വേഗത്തിലോടുന്നു.
തൊങ്ങൻ. ന. ൧, കള്ളൻ. ൨, അയോഗ്യൻ.
തൊങ്ങൽ. ന. ൧, അലങ്കാരത്തിനായിട്ടു വിളിമ്പിനു വെച്ചു കുത്തിയതു, വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളിമ്പു.
തൊടൽ. ന. തൊടുക, സ്പൎശിക്ക.
തൊടുക. ന. വേലിവളെച്ചു കെട്ടിയ തോട്ടം.
തൊടുകുറി. ന. ൧, തിലകം, നെററിയെൽ ചന്ദനം കൊണ്ടു ഇടുന്ന ഒരു കുറി. ൨, ശ്രേഷ്ഠം, പ്രധാനം.
തൊടുക്കാര. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
തൊടുക്കാരം. ന. കൂട്ടിപ്പിനെച്ചിൽ.
തൊടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (തൊടു.) സ. ക്രി. ൧, ഒരുക്കുന്നു. ൨, അസ്ത്രം ഞാണിന്മേൽ വെക്കുന്നു. ൩, തുടങ്ങുന്നു. ൪, ഒന്നിച്ചു വെക്കുന്നു.
തൊടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (തൊടു.) സ. ക്രി. ൧, സ്പൎശിക്കുന്നു. ൨, തൊട്ടറിയുന്നു. ൩, സംബന്ധിക്കുന്നു. ൪, പാമ്പുകടിക്കുന്നു.
തൊടുവിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
തൊടുപ്പു. ന. ൧, ഉഴവിനുള്ള ഒരു ക്രമം. ൨, അസ്ത്രം ഞാണുമ്മേൽ തൊടുക്ക.
തൊട്ടു. അ. ൧, കുറിച്ചു. ൨, അതുകൊണ്ടു. ൩, ആ സമയം തുടങ്ങി.
തൊട്ടാലൊട്ടി. ന. ചെവിപ്പാമ്പു.
തൊട്ടാവാടി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
തൊട്ടി. ന. ൧, പുൽക്കൂടു. ൨, മരമൊ കല്ലൊ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി പാത്രം. ൩, ഒരു മാതിരി ഊഞ്ഞാകട്ടിൽ. ൪, ഇടകുറെഞ്ഞു നീണ്ടിരിക്കുന്ന പറമ്പു.
തൊട്ടിക്കട്ടിൽ. ന. പൈതങ്ങളെ കിടത്തുന്ന ആട്ടുകട്ടിൽ.
തൊട്ടിപ്പാഴാണം. ന. ഒരു മാതിരി വിഷമുള്ള കല്ലു, ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
തൊട്ടിയൻ. ന. വടക്കെ ദിക്കിലുള്ള ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
തൊട്ടിയവിദ്യ. ന. ക്ഷുദ്രം, ആഭിചാരവിദ്യ.
തൊട്ടിൽ. ന. കുട്ടികളെ കിടത്തുന്ന ആട്ടു കട്ടിൽ.
തൊട്ടിൽപാട്ടു. ന. താലോലം, പൈതങ്ങളെ ഉറക്കുന്നതിനു പാടുന്ന പാട്ടു.
തൊണ്ടു. ന. ൧, രണ്ടു കയ്യാലെക്കും ഇടയിലുള്ള സ്ഥലം, കയ്യാലകുത്തിയ കുഴി. ൨, ചകിരി, നാളികേരത്തിന്റെ പുറത്തെ മടൽ. ൩, കന്നുകാലികൾ ഓടിപ്പോകാതെ ഇരിപ്പാൻ അതിന്റെ കഴുത്തെൽ കെട്ടിയിടുന്ന മുറിത്തടി.
തൊണ്ട. ന. കഴുത്തിനകം.
തൊണ്ടക്കനപ്പു. ന. തൊണ്ടയിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ചുവ.
തൊണ്ടക്കുഴി. ന. കഴുത്തിനകത്തെ ദ്വാരം.
തൊണ്ടൻ. വി. കനത്ത തൊലിയുള്ള.
തൊണ്ടൻ. ന. ൧, വൃദ്ധൻ. ൨, ഭോഷൻ, നീചൻ.
തൊണ്ടയടപ്പു. ന. ഒച്ചയടപ്പു.
തൊണ്ടി. ന. ൧, ഒരു വക മരം. ൨, വൃദ്ധസ്ത്രീ. ൩, മോഷ്ടിച്ച വസ്തു.
തൊണ്ടിത്തേരകം. ന. പരുപരെയിരിക്കുന്ന ഇലകളുള്ള ഒരു മാതിരി മരം.
തൊണ്ണു. ന. മോണ.
തൊണ്ണൻ. ന. ൧, ഇളയനാളികേരത്തിന്റെ ചകിരിയും ചെരട്ടയും കൂടിയിരിക്കുന്നതു. ൨, പല്ലില്ലാത്ത ആൾ.
തൊണ്ണൂറു. വി. പത്തുകുറെ നൂറു.
തൊത്തു. ന. ശിഖരത്തിന്മേലുള്ള പൂക്കുല.

തൊന്തി. വി. ന. കുടവയറൻ.
തൊന്തി. ന. കുടവയറു.
തൊന്തിവയറൻ. വി. ന. കുടവയറുള്ളവൻ.
തൊപ്പി. ന. ൧, തലമൂടുന്നതിനു ശീലകൊണ്ടുമ്മററും തൈച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു. ൨, തലയോടിന്റെ മേലത്തെ ഭാഗം. ൩, തേങ്ങായുടെയും അടെക്കായുടെയും മുള വരുന്നേടത്തിരിക്കുന്ന വസ്തു. ൪, വിത്തുകളുടെ തൊലി. ൫, ചില ചൂതുകളിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മടക്കം.
തൊപ്പിപ്പാള. ന. തലയിൽ ഇടുന്നതിനായിട്ടു അടെക്കാമരത്തിൻ പാള കൊണ്ടു തൊപ്പിയുടെ ഭാഷയിൽ കുത്തിയുണ്ടാക്കുന്നതു.
തൊപ്പിമദ്ദളം. ന. ഒരു വക വാദ്യം.
തൊലി. ന. തോൽ, തൊകൽ.
തൊലിക്കൽ. ന. ഉരിപ്പു, തൊലിനീക്കുക.
തൊലിപ്പു. ന. തൊലിനീക്കുക, തൊലി ചെത്തുക.
തൊലിപ്പനരി. ന. അവെക്കാത്ത അരി, വെളുക്കാത്ത അരി.
തൊലിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (തൊലി.) അ. ക്രി. തൊലിനീങ്ങുന്നു, തോലുരിയുന്നു. **തൊലിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
തൊല്ല. ന. ൧, പ്രയാസം, വൈഷമ്യം. ൨, അസഹ്യമായുള്ള കാര്യം. ൩, ആപത്തു.
തൊള്ള. ന. ൧, വായ. ൨, ഒച്ച, ആപ്പു. ൩, വലിയ ഭാരം.
തൊഴൽ. ന. വന്ദനം ചെയ്ക.
തൊഴി. ന. ൧, ചവിട്ടു. ൨, ദുഃഖംകൊണ്ടു മാറത്തടിക്ക.
തൊഴിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (തൊഴി.) സ. ക്രി. ൧, ചവിട്ടുന്നു. ൨, ദുഃഖംകൊണ്ടു മാറത്തടിക്കുന്നു.
തൊഴിലാളി. ന. ൧, പണിക്കാരൻ. ൨, വ്യാപാരി.
തൊഴിൽ. ന. ൧, പണി, വേല. ൨, വ്യാപാരം.
തൊഴുകൈ. ന. ൧, കൂപ്പുകൈ. ൨, ഒരു പച്ച മരുന്നു.
തൊഴുക്കണ്ണി. ന. ഒരു തൈ.
തൊഴുക്കുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (തൊഴു.) അ. ക്രി. ഞെളിഞ്ഞുകുത്തുന്നു.
തൊഴുത്തു. ന. കന്നുകാലിക്കൂടു, മൃഗങ്ങളെ കെട്ടുന്ന സ്ഥലം.
തൊഴുന്നു. തു. വാൻ. (തൊഴു.) സ. ക്രി. വന്ദിക്കുന്നു, കൈകൂപ്പുന്നു.
തൊഴുവം. ന. കന്നുകാലിക്കൂടു.

തോ.

തോകം. വി. അല്പം.
തോകം. ന. പൈതൽ, കുട്ടി.
തോക്കു. ന. വെടിവെക്കുന്ന ആയുധം.
തോക്ക. ന. നല്ലമുളകിന്റെ തിരി.
തോക്കുപുര. ന. തോക്കുവെക്കുന്ന പുര.
തോക്കുവെടി. ന. തോക്കുകൊണ്ടു വെടിവെക്ക.
തോഗ്മം. അല്ലെങ്കിൽ, **തോക്മം.** ന. ൧, പച്ചയവം. ൨, പച്ചനിറം. ൩, ചെവിപ്പീ.
തോട്ടു. ന. ൧, ചെറുപുഴ. ൨, ചിലകുരുക്കളുടെ പുറത്തെ തൊലിയൊ തൊണ്ടൊ.
തോട. ന. കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
തോടയം. ന. ആട്ടക്കഥയുടെ തുടസ്സം.
തോടി. ന. ഒരു രാഗം.
തോട്ടക്കാരൻ. ന. പറമ്പിൽ പൂക്കൾ മുതലായ പല വസ്തുക്കളും വെച്ചുണ്ടാക്കുന്നവൻ.
തോട്ടപ്പുഴുവു. ന. ഒരു വക കാട്ടുപുഴു, ഒരു കൃമി.
തോട്ടം. ന. പൂങ്കാവു, വൃക്ഷാദികൾ പലതും ഉള്ള ഒരു പറമ്പു.
തോട്ട. ന. ഒരു വെടിക്കു മരുന്നു ഇടുന്ന ചുരുൾ.
തോട്ടാപ്പെട്ടി. ന. വെടിമരുന്നു ചുരുൾ ഇരിക്കുന്ന പെട്ടി.
തോട്ടി. ന. ൧, അററത്തു കൊളുത്തുള്ള നീണ്ടകോൽ. ൨, ആനത്തോട്ടി.
തോട്ടിക്കോൽ. ന. അററത്തു കൊളുത്തുള്ള കോൽ.
തോണി. ന. ൧, വലിയവള്ളം. ൨, കടത്തുവള്ളം. ൩, രോഗികൾക്കു ധാരയിടുന്ന ഒരു മരപ്പാത്രം, ധാരപ്പാത്തി. ൪, കണ്ടത്തിൽ വെള്ളം കേററുന്ന തേക്കുതോണി. ൫, മരത്തൊട്ടി.
തോണിക്കടവു. ന. വള്ളം അടുക്കുന്ന സ്ഥലം.
തോണിക്കാരൻ. ന. വള്ളക്കാരൻ, ഊന്നുന്നവൻ.
തോണിക്കൂലി. ന. വള്ളക്കൂലി.
തോണ്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, **തോണ്ടൽ.** ന. ൧, കിളെച്ചു മണ്ണുകൂട്ടുക, കയ്യാലകുത്തുക, വരമ്പുകുത്തുക. ൨, കോൽകൊണ്ടു നീക്കുക. ൩, കുഴിയിൽനിന്നു മണ്ണുകളുക. ൪, തോട്ടികൊണ്ടു പറിക്ക.
തോണ്ട. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ഒരു വക ആവണക്കു.
തോണ്ടി. ന. വെള്ളവും മററും കോരുന്നതിനുള്ള ഒരു ചെറിയ മണ്ണാത്രം.

തോണ്ടുന്ന. ണ്ടി. വാൻ. (തോണ്ട.) സ. ക്രി. ക, കിളെച്ചു മണ്ണുകുട്ടുന്ന, കയ്യാല കെട്ടുന്ന, വരമ്പുകെട്ടുന്ന. ഫ, കുഴിയിൽനിന്നു മണ്ണുകളയുന്ന. ന, തോട്ടി കൊണ്ടു പറിക്കുന്ന.

തോത്തു. ന. നീളം വീതി അളന്നു കുറിക്കുന്ന കോൽ.

തോത്രം. ന. ക, ആനവളർ. ഫ, മുടി ക്കോൽ, കുന്നുകാലിയെ അടിക്കുന്നതിനുള്ള വടി.

തോദനം. ന. ക, തോത്രം. ഫ, വേദന, നോവു.

തോദം. ന. വേദന.

തോന്നെ. അ. വളരെ, അധികം.

തോന്നൽ. ന. വിചാരം, നിരൂപണം, ഊഹം.

തോന്നിയവാസം. ന. താന്തോന്നിത്വം.

തോന്നിയവാസി. വി. ന. താന്തോന്നി, മനസ്സുപോലെ നടക്കുന്നവൻ.

തോന്നുന്ന. ന്നി. വാൻ. (തോന്ന.). അ. ക്രി. ക, നിരൂപിക്കുന്നു, ഊഹിക്കുന്നു. ഫ, ഓർക്കുന്നു. **തോന്നിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

തോപ്പു. ന. ഉദ്യാനം, വൃക്ഷങ്ങൾ മുതലായ പല വസ്തുക്കൾ നട്ടുണ്ടാക്കുന്ന സ്ഥലം.

തോമരം. ന. ക, ഇരുമ്പുപാര. ഫ, വേൽ. ന, പിലിക്കുന്തം. ര, ചാട്ടകുന്തം.

തോമ്പു. ന. പരിശും പൊടിയും കലയാതെയുള്ള നെല്ല.

തോയജ. വി. (ജൻ, ജാ. ജം.) വി. ന. വെള്ളത്തിൽ ജനിച്ച.

തോയജം. ന. ആമ്പൽ, താമര, ഇരുവി.

തോയദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. വെള്ളത്തെക്കൊടുക്കുന്ന.

തോയദം. ന. ക, മേഘം. ഫ, മുത്തങ്ങ. ന, ഉരുക്കു നൈ.

തോയപിപ്പലി. ന. നീർത്തിപ്പലി.

തോയാകരം. ന. വെള്ളം നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം, കുളം.

തോയം. ന. ക, വെള്ളം. ഫ, ഇരുവേലി.

തോര. ന. ക, ഒരു വകപ്പയറു. ഫ, നാണംപൊതുക്കുന്ന വസ്ത്രം, കോണകം.

തോരണം. ന. രാജധാനിയിലും ദേവാലയങ്ങളിലുമുള്ള വഴികളിൽ രണ്ടു വശത്തും തൂണുനാട്ടി കയറുകെട്ടി കയറുമ്മേൽ ആലില മാവില മാല കുരുത്തോല പൂക്കുല മുതലായവകൊണ്ടു ഭംഗിയിൽ അലങ്കരിക്കുന്നതു.

തോരൻ. ന. ഒരു വക കറി.

തോരപ്പരിപ്പു. ന. ഉമി കുത്തിക്കളഞ്ഞ തോരപ്പയറു.

തോരയിടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (തോര.) സ. ക്രി. വസ്ത്രവുമ്മറും ഉണങ്ങുവാൻ കാറത്തു വെയിലത്തു ഇടുന്നു.

തോരുന്ന. ന്നു. വാൻ. (തോർ.) അ. ക്രി. ഉണങ്ങുന്നു.

തോച്ചു. ന. ക, ഉണക്കു. ഫ, വേനൽ.

തോർത്തൽ. ന. വസ്ത്രംകൊണ്ടു വെള്ളം ഉടെക്കുക.

തോർത്തുന്ന. ത്തി. വാൻ. (തോർത്ത.) സ. ക്രി ക, വസ്ത്രംകൊണ്ടു വെള്ളം ഉടെക്കുന്നു. ഫ, ഉണക്കുന്നു.

തോർത്തുമുണ്ടു. ന. ക, വെള്ളം ഉടെക്കുന്ന വസ്ത്രം. ഫ, ഉടുക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ മുണ്ടു.

തോല്മ. ന. തോല്വു.

തോല. ന. പൊന്നിന്റെയൊ വെള്ളിയുടെയൊ ഒരു ഭാരം, ഒരു വെള്ളിനാണയുള്ള കനം.

തോലണ്ടി. ന. മൂക്കാത്ത മാങ്ങായണ്ടി.

തോലനം. ന. കനം, ഭാരം.

തോലൻ. ന. ചേരമാൻപെരുമാൾ രാജാവിന്റെ ഒരു കായ്സ്ഥന്റെ പേരു.

തോലി. ന. ക, മട്ടപ്പു, അപജയം. ഫ, നഷ്ടം.

തോലിടുന്ന. ട്ടു വാൻ. (തോൽ.) സ. ക്രി. തോൽകൊണ്ടു പൊതിയുന്നു.

തോലുണ്ടി. ന. തൊകൽ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു നാണയം.

തോലുരി. ന. തോലുചീക്കയുമ്മറും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഉരി.

തോലുറ. ന. തോലുകൊണ്ടുള്ള ഉറ.

തോൽ. ന. ക, മനുഷ്യന്റെയൊ മൃഗത്തിന്റെയൊ മരത്തിന്റെയൊ തൊലി, തൊകൽ. ഫ, കായ്കളുടെ തൊണ്ടു. ന, വൃക്ഷങ്ങൾക്കു വളമായിട്ടു ഇടുന്ന വച്ചു ഇല.

തോൽക്കാശു. ന. തൊകൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു നാണയം.

തോൽക്കുടം. ന. തൊകൽകൊണ്ടുള്ള കുടം.

തോൽക്കുന്ന. റ്റു. ല്ലാൻ. (തോൽ.) അ. ക്രി. യുദ്ധത്തിലോമറ്റൊ മടങ്ങുന്നു. **തോല്പിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

തോൽക്കൊമ്പു. ന. മൃഗങ്ങളുടെ ഇളകുന്നു.

തോൽകൊല്ലൻ. ന. ചെമ്മാൻ, തൊകൽപ്പണിക്കാരൻ.

തോൽതോണി. ന. നദികടക്കുന്നതിനു തൊകൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വള്ളം.

തോൽപ്പടക്കം. ന. തൊകൽകൊണ്ടും വെടിമരുന്നുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പടക്കം.

തോൽപരിച. ന. ശത്രുക്കൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന ആയുധങ്ങൾ കൊള്ളാതെ തടുക്കുന്നതിനു തൊകൽ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.

തോല്ലാറ. ന. കുതിരയുടെ തീറ്റികൊടുക്കുന്ന സഞ്ചി.

തോല്പെട്ടി. ന. തോൽപൊതിഞ്ഞ പെട്ടി.

തോൽമുട്ട. ന. ഓടുക്കുടാതെ പശുവെ ഇരിക്കുന്ന മുട്ട.

തോൽവഞ്ചി. ന. നടികടക്കുന്നതിനു തൊകൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വള്ളം.

തോൽവാറു. ന. ക, നീളത്തിൽ വാറ്റെടുത്തതോൽ. ഉ, തൊകൽകൊണ്ടുള്ള അരക്കെട്ടു.

തോൽസഞ്ചി. ന. തോലുകൊണ്ടുള്ള സഞ്ചി.

തോഷണം. ന. സന്തോഷം.

തോഷം. ന. സന്തോഷം.

തോഷിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (തോഷി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു. **തോഷിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

തോഷിതൻ. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സന്തോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

തോൾ. ന. ചുമൽ.

തോൾപ്പലക. ന. തോളിലെ എല്ലു.

തോൾപ്പട്ട. ന. തോളിന്റെ ചേപ്പു.

തോൾമാല. ന. കഴുത്തിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം.

തോൾമാറാപ്പു. ന. തോളിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഒരു ഭാണ്ഡം.

തോൾമാറാം. ന. ഒരു തോളിൽനിന്നു മറെറ തോളിലേക്കു നീക്കുക.

തോൾവള. ന. രാജാക്കന്മാരുമ്മറും തോളിൽ ധരിക്കുന്ന ഒരാഭരണം.

തോഴൻ. ന. കൂട്ടുകാരൻ, ചങ്ങാതി.

തോഴ്മ. ന. സഖിത്വം.

തോഴ്യം. ന. സഖിത്വം.

തോഴി. ന. കൂട്ടുകാരി, സഖി.

തോറും. അ. പ്രതിപ്രതി, പ്രത്യേകം.

തോറ്റക്കളം. ന. മണ്ണാന്മാരുടെ ഭദ്രകാളിയെ സ്തുതിച്ചു പാടുന്ന ഒരു പാട്ടു.

തോറ്റം. ന. ക, ഭദ്രകാളിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വക പാട്ടു. ഉ, ജീവിപ്പിക്കുക. ങ, പുറപ്പെടീക്ക. ര, പൊറുപ്പിക്ക, സൌഖ്യം വരുത്തുക.

തോറാ. വി. മടുത്ത.

തോറുന്നു. ഠാ. വാൻ. (തോറ.) സ. ക്രി. ക, ജീവനുണ്ടാക്കുന്നു. ഉ, സൌഖ്യമാക്കുന്നു. ങ, ജനിപ്പിക്കുന്നു.

തൊ

തൊഴുത്തുകം. ന. ആടുവും പാട്ടും കൊട്ടും കൂടിയതു.

തൊഴുലികൻ. ന. ചിത്രമെഴുതുന്നവൻ, എഴുത്തുകാരൻ.

തൊഴുക്കിടം. ന. ധനരാശി.

ത്യ

ത്യക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ത്യജിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ത്യജി.) സ. ക്രി. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

ത്യാഗം. ന. ക, ദാനം. ഉ, ഔദാര്യം. ങ, ഉപേക്ഷ.

ത്യാഗി. വി. (ഗി, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. ക, ദാനശീലമുള്ള. ഉ, ഉപേക്ഷിക്കശീലമുള്ള.

ത്യാജ്യൻ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. ക, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാൻ ൹ക. ഉ, കൊടുക്കപ്പെട്ടവാൻ ൹ക.

ത്ര

ത്രപ. ന. ലജ്ജ.

ത്രപു. ന. ക, തകരം. ഉ, വെള്ളീയം.

ത്രപുലം. ന. വെള്ളീയം.

ത്രപുഷം. ന. വെള്ളീയം.

ത്രയം. വി. മൂന്നു.

ത്രയീ. ന. മൂന്നുവേദം.

ത്രയീതനു. ന. ആദിത്യൻ.

ത്രയീധർമ്മം. ന. വേദവിധി.

ത്രയോദശം. വി. പതിമ്മൂന്നു.

ത്രയോദശി. ന. പതിമ്മൂന്നാമത്തെ പക്കം.

ത്രസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. ഇളകുമുള്ള.

ത്രസരം. ന. നെയിത്തച്ചു, ഓടം.

ത്രസരേണു. ന. സൂര്യരശ്മിയിൽ കാണുന്ന ഒരു പൊടി, പരമാണുമുപ്പതു കൂടിയതു.

ത്രസ്നു. വി. (സ്നൻ, സ്നു, സ്നും.) വി. ന. ഭയമുള്ള.

ത്രസ്വു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. പേടിയുള്ള.

ത്രസിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ത്രസി.) അ. ക്രി. ഭയപ്പെടുന്നു. **ത്രസിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ത്രാണനം. ന. രക്ഷ.
ത്രാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ത്രാണം. ന. രക്ഷ.
ത്രാണി. ന. ശക്തി, പ്രാപ്തി.
ത്രാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ത്രാതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. രക്ഷിക്കുന്ന.
ത്രാപുഷം. വി. വെള്ളീയം കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
ത്രായന്തീ. ന. സ്രഫി.
ത്രായമാണ. ന. സ്രഫി.
ത്രാസു. ന. തുലാസു.
ത്രാസം. ന. ഭയം.
ത്രി. വി. (ത്രയഃ, തിസ്രഃ, ത്രീണി) വി. ന. മൂന്നു.
ത്രികക്കുത്തു. ന. ത്രികൂടംപൎവ്വതം.
ത്രികടു. ന. ചുക്കു മുളക്കു തിപ്പലി.
ത്രികം. ന. തണ്ടെല്ലിന്റെ താഴത്തെ ഭാഗം.
ത്രിക. ന. ൧, തുടി. ൨, കിണററിന്റെ വാഴ്ക്കൽ മരംകൊണ്ടു പണിതുവെക്കുന്നതു. ൩, കിണററിന്റെ അടിയിൽ ഇടുന്ന നെല്ലിപ്പലക.
ത്രികാലജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. കഴിഞ്ഞതും വരുവാനുള്ളതും ഇപ്പോഴുള്ളതും ആയ മൂന്നു കാൎയ്യങ്ങളെ അറിയുന്ന.
ത്രികാലം. ന. കഴിഞ്ഞതും വരുവാനുള്ളതും ഇപ്പോഴുള്ളതുമായ ംരം മൂന്നു കാലങ്ങൾ.
ത്രികൂടം. ന. ൧, ഹിന്തുദേശത്തുള്ള ഒരു മലയുടെ പേരു. ൨, മൂന്നു ശിഖരമുള്ള ഒരു മല.
ത്രികോണം. വി. മുക്കോണുള്ള.
ത്രികോണം. ന. മുക്കോണു.
ത്രികോല്പക്കൊന്ന. ന. ഒരു മരുന്നു.
ത്രിഗുണം. ന. ൧, സത്വരജസ്തമൊ ഗുണം. ൨, മൂന്നിരട്ടി.
ത്രിഗുണാകൃതം. ന. മുച്ചാലുഴുത നിലം.
ത്രിഗുണിതം. വി. ൧, മൂന്നുകൊണ്ടുപെരുക്കിയ. ൨, മൂന്നിരട്ടിച്ച.
ത്രിജാതം. ന. ഏലം, എലവൎങ്ങം, പച്ചില.
ത്രിതയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മൂന്നാമത്തെ.
ത്രിതക്ഷൻ. ന. മൂന്നു ആശാരിമാരുടെ ഒരു യോഗം.
ത്രിദണ്ഡീ. ന. സന്ന്യാസി.
ത്രിദശൻ. ന. ദേവൻ.
ത്രിദശാലയം. ന. സ്വൎഗ്ഗം.
ത്രിദിനം. ന. മൂന്നു ദിവസം.
ത്രിദിവം. ന. സ്വൎഗ്ഗം.
ത്രിദിവേശൻ. ന. ദേവൻ.
ത്രിദിവൌകസ്സു. ന. ദേവൻ.
ത്രിദോഷം. ന. വാതം, പിത്തം, കഫം.
ത്രിദോഷകോപം. ന. വാതപിത്തകഫങ്ങളുടെ ക്രമമല്ലാത്ത ഇളക്കം.
ത്രിധാ. അ. മൂന്നുപ്രകാരം.
ത്രിധാര. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ചതുരക്കള്ളി.
ത്രിനേത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി ന. മൂന്നു കണ്ണുള്ള.
ത്രിനേത്രൻ. ന. ശിവൻ.
ത്രിപട. ന. ഒരു താളത്തിന്റെ പേരു.
ത്രിപഥഗ. ന. ഗംഗാനദി.
ത്രിപഥം. ന. മുക്കവലവഴി.
ത്രിപദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദീ, ദം.) വി. ന. മൂന്നുകാലുള്ള.
ത്രിപദീ. ന. ൧, ഒരു വള്ളി. ൨, ചെറുപ്പുള്ളടി.
ത്രിപൎണ്ണി. ന. കാട്ടുപരുത്തി.
ത്രിപക്ഷം. ന. നാല്പത്തഞ്ചു ദിവസം.
ത്രിപുട. ന. ൧, ഏലത്തരി. ൨, ത്രികോല്പക്കൊന്ന.
ത്രിപുണ്ഡ്രം. ന. ഭസ്മക്കുറി, മൂന്നുവര.
ത്രിപുരാ. ന. പാൎവ്വതി.
ത്രിപുരാന്തകൻ. ന. ശിവൻ.
ത്രിഫല. ന. കടുക്ക, നെല്ലിക്ക, താന്നിക്ക.
ത്രിഭണ്ഡീ. ന. ത്രികോല്പക്കൊന്ന.
ത്രിഭദ്രം. ന. ഒരുമിച്ചു പാൎപ്പു.
ത്രിഭുവനം. ന. സ്വൎഗ്ഗം, ഭൂമി, പാതാളം.
ത്രിമധുരം. ന. തേൻ, പഞ്ചസാര, കദളിപ്പഴം.
ത്രിമൂൎത്തി. ന. സ്രഫാവു, വിഷ്ണു, ശിവൻ.
ത്രിംശൽ. വി. മുപ്പതു.
ത്രിയാമാ. ന. രാത്രി.
ത്രിരാത്രം. ന. മൂന്നുരാത്രി.
ത്രിരേഖ. ന. മൂന്നുവരയുള്ള ശംഖു.
ത്രിലിഗം. ന. പുല്ലിംഗം, സ്ത്രീലിംഗം, നപുംസകലിംഗം.
ത്രിലോകം. ന. സ്വൎഗ്ഗം ഭൂമി പാതാളം.
ത്രിലോചനൻ. ന. ശിവൻ.
ത്രിവൎഗ്ഗം. ന. ൧, കാമം ധൎമ്മം അൎത്ഥം. ൨, വൎദ്ധന നില ക്ഷയം. ൩, ശുദ്ധത അന്ധത വക്ഷളത്വം.
ത്രിവലി. ന. വയററത്തുള്ള മൂന്നു മടക്കുകൾ.
ത്രിവിക്രമൻ. ന. വിഷ്ണു.
ത്രിവിധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. മൂന്നുപ്രകാരമുള്ള.
ത്രിവിഷ്ടപം. ന. സ്വൎഗ്ഗം.

ത്രിപ്പത. ന. ത്രികോല്പകൊന്ന.
ത്രിപ്പത്തു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ത്രിവെണി. ന. ഗംഗ.
ത്രിശാല. ന. മൂന്നു കെട്ടുള്ള ഒരു വേനം, നാലുകെട്ടിൽ ഒരു ഭാഗം കുറെഞ്ഞ പുര.
ത്രിശൂലം. ന. മൂന്നു മുനയുള്ള കുന്തായുധം.
ത്രിസന്ധ്യം. ന. സന്ധ്യമൂന്നും, പ്രഭാതം മദ്ധ്യാഹ്നം സായാഹ്നം.
ത്രിസീത്യം. ന. മുച്ചാലുഴുതനിലം.
ത്രിസ്രോതസ്സു. ന. ഗംഗ.
ത്രിഹല്യം. ന. മുച്ചാലുഴുതനിലം.
ത്രിഹായണ. വി. (ണൻ, ണീ, ണം.) വി. ന. മൂന്നു വയസ്സുചെന്ന.
ത്രിഹായണി. ന. മൂന്നു വയസ്സുള്ള പശു.
ത്രുടി. ന. ക, ചിരേവലം. ഖ, ക്ഷണനേരം.
ത്രേത. ന. ക, ത്രേതായുഗം. ഖ, അഗ്നിത്രയം.
ത്രേതാഗ്നി. ന. അഗ്നിത്രയം.
ത്രൈകാലിക. വി. (കൻ, കി, കം.) വി. ന. മൂന്നു കാലത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ത്രൈരാശികം. ന. ഗണിത ശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു ക്രിയ.
ത്രൈലൊക്യനാഥൻ. ന. ക, ത്രൈവം. ഖ, ശിവൻ. ന, വിഷ്ണു.
ത്രൈലൊക്യം. ന. മൂന്നു ലോകം.
ത്രൈധ. അ. മൂന്നു വിധം.
ത്രോടി. ന. കൊക്കു, പക്ഷിയുടെ ചുണ്ടു.
ത്ര്യംഗടം. ന. കാവടി.
ത്ര്യബ്ദ. ന. മൂന്നുവയസ്സുള്ള പശു.
ത്ര്യംബകൻ. ന. ശിവൻ.
ത്ര്യംബകസഖൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
ത്ര്യക്ഷൻ. ന. ശിവൻ.
ത്ര്യൂഷണം. ന. ത്രികടു.

ത്വ.

ത്വക്. ന. ക, തോലി. ഖ, കുലവങ്ങത്തൊലി.
ത്വക്കുത്രം. ന. കുലവങ്ങം.
ത്വക്ക്ഷീ. ന. ക, ഒരു മാതിരി ചിരങ്ങു, തഴുതണ്ണു. ഖ, രോമാഞ്ചം.
ത്വക്ക്ഷിക. ന. ചിരങ്ങു, തഴുതണ്ണു.
ത്വക്സാരം. ന. മുള.
ത്വക്ക്ഷീര. ന. മുളവെണ്ണ.
ത്വഗിന്ദ്രിയം. ന. ത്വക്കാകുന്ന ഇന്ദ്രിയം, ദേഹത്തിലെ തൊലി.
ത്വചം. ന. ക, തൊലി. ഖ, കുലവങ്ങം.
ത്വം. ന. പ. നീ.
ത്വര. ന. വേഗം.
ത്വരണം. ന. അതിവേഗം.
ത്വരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
ത്വരിതം. അ. അതിവേഗത്തിൽ.
ത്വരിതോദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉഴറി പറയുന്ന.
ത്വഷ്ട. വി. (ക്ഷ്ടൻ, ക്ഷ്ടാ, ക്ഷ്ടം.) വി. ന. ചെത്തിക്കനം കുറെക്കപ്പെട്ട.
ത്വഷ്ടാവു. ന. ക, ആശാരി. ഖ, വിശ്വകൎമ്മാവു. ന, ആദിത്യൻ. ര, ബ്രഹ്മാവു.
ത്വിൾ. ന. ക, പ്രകാശം. ഖ, ശോഭ.
ത്വിഷാംപതി. ന. ആദിത്യൻ.
ത്സരു. ന. വാൾപ്പിടി.

ഥ. ഹല്ലുകളിൽ പതിനേഴാം അക്ഷരം.

ഥകാരം. ന. ഥ. എന്ന അക്ഷരം.

ദ. ഹല്ലുകളിൽ പതിനെട്ടാം അക്ഷരം.

ദകാരം. ന. ദ. എന്ന അക്ഷരം.
ദഗ്ധ. വി. (ഗ്ധൻ, ഗ്ധാ, ഗ്ധം.) വി. ന. ക, ദഹിക്കപ്പെട്ട. ഖ, കരിഞ്ഞ.
ദഗ്ധിക. ന. കരിഞ്ഞ ചോറു.
ദണ്ഡു. ന. ക, വടി. ഖ, നാലുകോൽ നീളമുള്ള ഒരളവു. ന, കൊടിമരത്തിന്മേൽ കൊടി തൂക്കുന്നതിനു ഉളെച്ചു ചെലുത്തുന്ന ഒരു മരകക്ഷണം. ര, പട്ടാളത്തിന്റെ ഒരു വകുപ്പു. ങ, സന്യാസിയുടെ വടി. ന, ശിക്ഷ.
ദണ്ഡകം. ന. ക, സംഗീതത്തിൽ ഒരു വക ഭേദം. ഖ, ഒരു വനം, കൊണ്ടാരണ്യം.
ദണ്ഡകാഷ്ഠം. ന. വടി.
ദണ്ഡധര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വടിയെടുത്ത.
ദണ്ഡധാരൻ. ന. ക, യമൻ. ഖ, രാജാവു. ന, കുശവൻ. ര, വടിപിടിച്ചവൻ, സന്യാസി.
ദണ്ഡനമസ്കാരം. ന. ഭൌമനമസ്കാരം.
ദണ്ഡനം. ന. ശിക്ഷിക്കുക.
ദണ്ഡനായകൻ. ന. ക, സേനാപതി. ഖ, ശിക്ഷിപ്പാൻ അധികാരമുള്ളവൻ.
ദണ്ഡനീതി. ന. നീതിശാസ്ത്രം.

ദണ്ഡപാണി. നാ. ക, വടിക്കാരൻ. ഖ, യമൻ. ഗ, രാജാവു.
ദണ്ഡം. നാ. ക, വടി. ഖ, നാലുമുഴം ക്രടിയ ഒരളവു. ഗ, പ്രായശ്ചിത്തം. ഘ, പട്ടാളക്കാരുടെ നിര. ങ, സൈന്യം. ന, കഷ്ടാനുഭവം. റ, രോഗം. വ, കൂടക്കാൽ.
ദണ്ഡയാത്ര. നാ. ക, ദിഗ്വിജയം. ഖ, കല്യാണയാത്ര. ഗ, അകമ്പടി ക്രട്ടി നടക്കം.
ദണ്ഡയാമൻ. നാ. യമൻ.
ദണ്ഡവിധി. നാ. ശിക്ഷാവിധി.
ദണ്ഡവിഷ്കംഭം. നാ. കടകോലിന്റെ തണ്ടു.
ദണ്ഡാജിനം. നാ. വഞ്ചന, ചതിവു.
ദണ്ഡാഹതം. നാ. മോരു.
ദണ്ഡിക. നാ. ഞണ്ടിന്റെ കവരത്തിൽ വെക്കുന്ന ഇഴ.
ദണ്ഡിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ദണ്ഡി.) അ. ക്രി. ക, അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഖ, ഞാണിന്മേൽ കളിക്കുന്നു. ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ദണ്ഡിപ്പു. നാ. ക, അദ്ധ്വാനം. ഖ, ഞാണിന്മേൽ കളി.
ദണ്ഡി. വി. (ണ്ഡീ, ണ്ഡിനീ, ണ്ഡി.) വി. നാ. ദണ്ഡുള്ള.
ദണ്ഡി. നാ. ക, കാവൽക്കാരൻ. ഖ, വടിക്കാരൻ. ഗ, ഒരു മഹാ കവി. ഘ, യമൻ.
ദണ്ഡ്യ. വി. (ണ്ഡ്യൻ, ണ്ഡ്യാ, ണ്ഡ്യം.) വി. നാ. ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.
ദത്തു. നാ. പുത്രനില്ലാത്തവൻ മറ്റൊരുത്തന്റെ പുത്രനെ തന്റെ അവകാശി ആക്കി എടുക്കുക.
ദത്തുപുത്രൻ. നാ. ദത്തെടുക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ.
ദത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. നാ. കൊടുക്കപ്പെട്ടി.
ദത്തവകാശം. നാ. ദത്തുകാരനുള്ള അവകാശം.
ദത്താക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (ദത്ത.) സ. ക്രി. ദത്തെടുക്കുന്നു, ദത്തുവെക്കുന്നു.
ദത്താപഹാരം. നാ. കൊടുത്തതിനെ തിരികെ വാങ്ങിക്ക.
ദത്താപഹാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. നാ. കൊടുത്തതിനെ തിരികെ വാങ്ങിക്കുന്ന.
ദത്തോല. നാ. ദത്തവകാശത്തിന്നു ഏഴുതിയ ആധാരം.
ദദ്രു. നാ. ഒരു രോഗം, ചുണങ്ങു.
ദദ്രുഘ്നം. നാ. ഒരു തൈ, തകര.
ദദ്രുണ. വി. (ണൻ, ണീ, ണം.) വി. നാ. ചുണങ്ങുള്ള.
ദദ്രുരോഗി. വി. (ഗീ, ഗിണീ, ഗി.) വി. നാ. ചുണങ്ങുള്ള.
ദധി. നാ. തൈരു.
ദധിത്ഥം. നാ. വിളാമരം.
ദധിഫലം. നാ. വിളാമരം.
ദധിമസ്തു. നാ. തൈവെള്ളം.
ദധിസക്തു. നാ. തൈരു ക്രട്ടിയ അരിമാവു.
ദധിസ്നേഹം. നാ. മോരു.
ദധ്യന്നം. നാ. തൈരു ക്രട്ടിയ ചോറു.
ദധ്നീദം. നാ. തൈർകടൽ.
ദധ്യോദനം. നാ. തൈരു ക്രട്ടിയ ചോറു.
ദനു. നാ. അസുരന്മാരുടെ അമ്മ.
ദനുജൻ. നാ. അസുരൻ.
ദനുജാരി. നാ. വിഷ്ണു.
ദന്തഛദം. നാ. ചൊടി.
ദന്തധാവനം. നാ. ക, പല്ലുതേപ്പു. ഖ, കരിങ്ങാലി വൃക്ഷം.
ദന്തപത്രം. നാ. കാതിലോല.
ദന്തപുഷ്പം. നാ. തേറാമ്പരൽ.
ദന്തഭാഗം. നാ. ആനയുടെ മുൻവശം.
ദന്തമലം. നാ. പല്ലിന്റെ മലം, ചെത്തൽ.
ദന്തം. നാ. ക, പല്ലു. ഖ, ആനക്കൊമ്പു.
ദന്തശഠം. നാ. ക, നാരകം. ഖ, നാരെങ്ങാ. ഗ, വിളാമരത്തിന്റെ കായ.
ദന്തശഠ. നാ. ഒരു പച്ച മരുന്നു, പുളിയാരൽ.
ദന്തശാണം. നാ. ക, ചെറുനാരെങ്ങാ. ഖ, പല്ലു തേപ്പാനുള്ള വസ്തു.
ദന്തശിരം. നാ. പല്ലിന്റെ മോണ.
ദന്തഹർഷകം. നാ. ചെറുനാരെങ്ങാ.
ദന്താലിക. നാ. കടിഞാൺ.
ദന്താവളം. നാ. ആന
ദന്തി. വി. (ന്തീ, ന്തിനീ, ന്തി.) വി. നാ. ദന്തമുള്ള, പല്ലുള്ള.
ദന്തി. നാ. ആന.
ദന്തിക. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു, നാകദന്തി.
ദന്തിബീജം. നാ. നീർവ്വാളം.
ദന്തുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. കൊന്തപ്പല്ലുള്ള, താന്നം പൊങ്ങിയുമിരിക്കുന്ന.
ദന്ത്യ. വി. (ന്ത്യൻ. ന്ത്യാ, ന്ത്യം.) വി. നാ. പല്ലിനെസ്സംബന്ധിച്ച. ത, ഥ, ദ, ധ, ന, ംരം അക്ഷരങ്ങൾക്കു അഞ്ചിനും കൂടെയുള്ള ഒരു പേർ.
ദന്ദശൂക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ഉപദ്രവിക്കുന്ന.
ദന്ദശൂകം. നാ. സർപ്പം, പാമ്പു.
ദഭ്ര. വി. (ഭ്രൻ, ഭ്രാ, ഭ്രം.) വി. നാ. അല്പമായ.
ദഭ്രം. നാ. സമുദ്രം.

ദമഥം. ന. ക, അടക്കം, ക്ലേശംസഹിക്ക. ഖ, ഉണ്ടിപ്പിക്ക.

ദമനകൻ. ന. പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു കുറുക്കന്റെ പേർ.

ദമനൻ. ന. ശ്രൂരൻ.

ദമനം. ന. ക, അടക്കം, ഇണക്കം. ഖ, ഒരു പൂവു.

ദമം. ന. ക, അടക്കം. ഖ, ഉണ്ടിപ്പിക്ക.

ദമയന്തി. ന. നളൻ എന്ന രാജാവിന്റെ ഭാര്യ.

ദമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ദമി.) അ. ക്രി. അടങ്ങുന്നു.

ദമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടക്കപ്പെട്ട.

ദമി. വി. (മി, മിനീ, മി.) വി. ന. അടക്കമുള്ള.

ദമുനസ്സു. ന. ക, അഗ്നി. ഖ, ശുക്രൻ.

ദമ്പതികൾ. ന. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ.

ദംഭം. ന. ക, അഹങ്കാരം. ഖ, പാപം. ങ, വഞ്ചന, കപടം.

ദംഭോളി. ന. ഇന്ദ്രന്റെ ആയുധം, വജ്രം.

ദംഭോളിപാണി. ന. ഇന്ദ്രൻ.

ദമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. ന. ഇണക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ദമ്യം. ന. ഒകം വെക്കുമാറായ കാള.

ദംശകം. ന. കാട്ടിച്ച.

ദംശനം. ന. ക, കടി. ഖ, കവചം.

ദംശം. ന. ക, കാട്ടിച്ച. ഖ, കടിക്കുക. ങ, കവചം.

ദംശിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ദംശി.) സ. ക്രി. കടിക്കുന്നു.

ദംശി. ന. ക്രൂവിച്ച.

ദംശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപദേശമുള്ള.

ദംഷ്ട്രം. ന. അണയിലുള്ള വലിയ വളഞ്ഞ പല്ല, പന്നിയുടെയുമ്മറുംതേറ.

ദരി. ന. ഗുഹ.

ദരീമുഖം. നാ. ഗുഹാദ്വാരം.

ദരോദരൻ. ന. ചൂതുകാരൻ.

ദരോദരം. ന. ചൂതു.

ദർഭിരം. ന. തവള.

ദർപ്പകൻ. ന. കാമദേവൻ.

ദർപ്പണം. ന. കണ്ണാടി.

ദർപ്പണരേഖ. ന. ഇടത്തുട്ട എഴുത്തുന്ന ഒരു മാതിരി എഴുത്തു.

ദർപ്പം. ന. അഹങ്കാരം.

ദർപ്പിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ദർപ്പി.) അ. ക്രി. അഹങ്കരിക്കുന്നു.

ദർപ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അഹങ്കാരമുള്ള.

ദർഭടൻ. ന. ക, ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ. ഖ, രക്ഷിക്കുന്നവൻ. ങ, വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ.

ദർഭൻ. ന. രാക്ഷസൻ.

ദർഭ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ല, ദർഭപ്പുല്ല.

ദർഭടം. ന. വിജനമായുള്ള ഒരു വിട്ട.

ദർഭം. ന. ദർഭപ്പുല്ല.

ദർഭേക്ഷു. ന. കരുവികരിമ്പു.

ദർവ്വി. അല്ലെങ്കിൽ, ദർവ്വീ. ന. ക, തവി, കയിൽ. ഖ, ചട്ടകം. ങ, പാമ്പിന്റെ പത്തി.

ദർവ്വീകരം. അല്ലെങ്കിൽ, ദർവ്വീകരം. ന. സർപ്പം.

ദർശക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ദർശിപ്പിക്കുന്ന.

ദർശകൻ. ന. ക, കാവൽക്കാരൻ. ഖ, കാണിക്കുന്നവൻ. ങ, വിദ്വാൻ.

ദർശനം. ന. ക, കാഴ്ച. ഖ, കാണുക. ങ, കാഴ്ചവ്യം. ഛ, വേദാന്തം മുതലായ ആറു മതങ്ങളിൽ ഒന്നു. ഇ, പുരയുടെ കാഴ്ചപ്പുറം.

ദർശനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന കാണേണ്ടുന്ന, ഭംഗിയുള്ള.

ദർശം. ന. ക, കാഴ്ച. ഖ, കറുത്തവാവു. ങ, കറുത്തവാവുതോറും ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.

ദർശയിതാവു. ന. ക, കാണിക്കുന്നവൻ. ഖ, കാവൽക്കാരൻ.

ദർശിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ദർശി.) സ. ക്രി. കാണുന്നു. **ദർശിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

ദർശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കാണിക്കപ്പെട്ട.

ദലന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. ഖണ്ഡിക്കുന്ന, പിളക്കുന്ന.

ദലനം. ന. ക, ഖണ്ഡനം. ഖ, പിളപ്പു.

ദലം. അല്ലെങ്കിൽ, ദളം. ന. ക, ഇല. ഖ, ഇതൾ.

ദലിത. അല്ലെങ്കിൽ, ദളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പിടൻ. ഖ, ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ട.

ദവഥു. ന. വ്യാകുലം.

ദവം. ന. ക, കാട്ടുതീ. ഖ, കാടു.

ദവാഗ്നി. ന. കാട്ടുതീ.

ദവിക്കു. വി. (ക്കുൻ, ക്കു, ക്കും.) വി. ന. അകന്ന.

ദവീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. ഏറവും അകന്ന.

ദശ. വി. പത്തു.

ദശ. ന. ക, അവസ്ഥ. ഖ, മാംസം. ങ, വിളക്കിൽതിരി. ഛ, വസ്ത്രത്തിന്റെ കര. ഇ, ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഓരോരോ കാലം.

ദശക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പത്തു സംഖ്യയായുള്ള.

ദശഗ്രഹണം. ന. പത്തിരട്ടി.

ദശഗ്രീവൻ. ന. ഒരു രാക്ഷസൻ, രാവണൻ.

ദശദിക്കുകൾ. ന. പത്തു ദിക്കുകൾ.
ദശധാ. അ. പത്തുപ്രകാരം.
ദശനം. ന. പല്ല്.
ദശനവാസസ്സ്. ന. ചൊടി.
ദശപുരം. ന. മാലുവായിൽ ഒരു ദേശം.
ദശപ്പു. ന. മാംസം, പുക്കി.
ദശബലൻ. ന. ബുദ്ധമുനി.
ദശഭാരം. ന. പത്തുഭേരം.
ദശമ. വി. (മൻ, മീ, മം.) വി. ന. പത്താമതുള്ള.
ദശമീ. ന. പത്താമത്തെ പക്കം.
ദശമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. ക, അധികം വയസ്സുചെന്ന. ഉ, പഴക്കമായുള്ള.
ദശമീസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ക, ക്ഷീണമുള്ള. ഉ, വാർദ്ധക്യമുള്ള, മരിപ്പാറായ.
ദശമുഖൻ. ന. രാവണൻ.
ദശമൂലം. ന. കുമ്പിൾ, ക്രവളം, മുഞ്ഞ, പാതിരി, പലകപ്പയ്യാനി, ഓനില, മൂവില, കറുത്ത ചുണ്ട, വെളുത്ത ചുണ്ട, ഞെരിഞ്ഞിൽ ഈ പത്തു മരുന്നുകൾക്കും ക്രടെയുള്ള ഒരു പേർ.
ദശയോഗം. ന. ഒരു വൈദ്യഗ്രന്ഥം.
ദശരഥൻ. ന. പണ്ടുള്ള ഒരു രാജാവിന്റെ പേർ, ശ്രീരാമന്റെ അച്ഛൻ.
ദശവായു. ന. മനുഷ്യരുടെ ശരീരത്തിലുള്ള പത്തു വായുക്കൾക്കുംക്രടെയുള്ള ഒരു പേർ.
ദശവെപ്പു. ന. സൂര്യൻ മുതലായ നവഗ്രഹങ്ങൾക്കും അധിനമായിട്ട പറയുന്ന കാലത്തിന്റെ അവസാനം.
ദശാന്ത്യം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദശാംശം. ന. പത്തിലൊരു പങ്ക.
ദശാപഹാരം. ന. ഓരോരോ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശകളിൽ അതാതിനു പ്രത്യേകം അംശിച്ചു വരുന്ന പങ്ക.
ദശാർണ്ണം. ന. ഒരു രാജ്യം.
ദശാവതാരം. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ പത്തു അവതാരം.
ദശാസന്ധി. ന. ഒരു ദശയുടെ അവസാനവും മറെറാരു ദശയുടെ ആരംഭവും തമ്മിൽ ക്രുടുന്ന സമയം.
ദശാസ്യൻ. ന. രാവണൻ.
ദശേന്ദ്രിയം. ന. വാക്കുമുതലായ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾ അഞ്ചും ചെവിമുതലായ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ അഞ്ചും.
ദഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. കടിക്കപ്പെട്ട.
ദസ്യു. ന. ക, ശത്രു. ഉ, കള്ളൻ.
ദസ്രി. ന. ഒന്നാമത്തെ നക്ഷത്രം, അശ്വതി.
ദസ്രന്മാർ. ന. അശ്വിനി ദേവന്മാർ.
ദഹനക്കേട. ന. ദീപനക്കുറവു, അജീർണ്ണം.
ദഹനൻ. ന. ക, ദഹിപ്പിക്കുന്നവൻ, അഗ്നി. ഉ, ഒരു പക്ഷമരുന്നു.
ദഹനം. ന. ദഹിക്കുക.
ദഹനോപലം. ന. സൂര്യകാന്തക്കല്ലു.
ദഹിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (ദഹി.) അ. ക്രി. ക, വെന്തുപോകുന്നു. ഉ, ദഹിച്ച വസ്തു ജീർണ്ണമാകുന്നു. **ദഹിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ദഹ്യമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന ദഹിക്കപ്പെടുന്ന.
ദളീകൃത്തം. ന. ദളവാപ്പട്ടം.
ദളവാ. ന. തിരുവിതാംക്രർ രാജ്യത്തെ ഒരു ഉദ്യോഗത്തിന്റെ പേർ.
ദക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
ദക്ഷൻ. ന. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു പുത്രൻ.
ദക്ഷപ്രജാപതി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദക്ഷിണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ക, തെക്കുള്ള. ഉ, വലത്തുള്ള. ങ, അനുകൂലമായ. ഃ, സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
ദക്ഷിണ. ന. കർമ്മങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ഗുരുവിനുക്രറുക്കുന്ന ദാനം.
ദക്ഷിണസ്ഥൻ. ന. തേർനടത്തുന്നവൻ.
ദക്ഷിണാഗ്നി. ന. അഗ്നികൾ മൂന്നു പ്രകാരമുള്ളതിൽ ഒന്നു, തെക്കേതിൽ ഇട്ടു ഹോമാഗ്നി.
ദക്ഷിണാമൂർത്തി. ന. ശിവൻ.
ദക്ഷിണായനം. ന. സൂര്യൻ തെക്കോട്ടു നീങ്ങി സഞ്ചരിക്കുന്ന ആറു മാസം.
ദക്ഷിണാരുസ്സ. ന. വലത്തുഭാഗം മുറിഞ്ഞ ഭാഗം.
ദക്ഷിണാർഹ. വി. (ർഹൻ, ർഹാ, ർഹം.) വി. ന. ദക്ഷിണവാങ്ങിക്കുന്നതിനു യോഗ്യതയുള്ള.
ദക്ഷിണീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദക്ഷിണേതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഇടത്തുള്ള, വിപരീതമായുള്ള.
ദക്ഷിണേന്ദ്രാവു. ന. വലത്തുഭാഗം മുറിഞ്ഞ ഭാഗം.
ദക്ഷിണോത്തരം. ന. തെക്കുവടക്ക.
ദക്ഷിണ്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ദക്ഷിണവാങ്ങിക്കുന്നതിനു യോഗ്യതയുള്ള.

ദാ.

ദാഡിമം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, താളി മാതളം.
ദാഡിമപുഷ്പകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ചെമ്മരം.
ദാഢിക. ന. മീശ.
ദാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മുറിക്കപ്പെട്ട.
ദാതവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. കൊടുക്കത്തക്ക.
ദാതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. കൊടുക്കുന്ന.
ദാതൃഭോക്തൃ. വി. (കൃതാ, ക്രീ, കൃ.) വി. ന. കൊടുക്കയും അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്ന.
ദാത്യൂഹം. ന. ഒരു പക്ഷി, നത്തു.
ദാത്രം. ന. അരിവാൾ.
ദാനപത്രം. ന. കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള എഴുത്തു.
ദാനപ്രമാണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദാനം. ന. ക, കൊടുക്കൽ. ഉ, ആനയുടെ മദജലം.
ദാനവൻ. ന. അസുരൻ.
ദാനവാരി. ന. വിഷ്ണു.
ദാനവീ. ന. അസുരസ്ത്രീ.
ദാനവേന്ദ്രൻ. ന. അസുരരാജാവു.
ദാനശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കൊടുക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ള.
ദാനശൌണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. വളരെകൊടുക്കുന്ന.
ദാനാഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. കൊടുക്കുന്നതിനു യോഗ്യമായ.
ദാനി. വി. (നീ നിനീ, നി.) വി. ന. കൊടുക്കുന്ന.
ദാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. അടക്കമുള്ള.
ദാന്തി. ന. അടക്കം.
ദാപയിതൃ. വി. (താ. ത്രീ. തൃ.) വി. ന. കൊടുപ്പിക്കുന്ന.
ദാപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, കുറവു ചുമത്തപ്പെട്ട. ഉ, കീഴമർത്തപ്പെട്ട. ങ, കൊടുപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ദാമനീ. ന. പശുക്കയർ.
ദാമം. ന. കയർ.
ദാമോദരൻ. ന. വിഷ്ണു.
ദാംഭിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വ്യാജമുള്ള.
ദാഭികൻ. ന. ക, കപടഭക്തിക്കാരൻ. ഉ, ഒരു മാതിരി മലങ്കാക.
ദായക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കൊടുക്കുന്ന.
ദായാഭാഗം. ന. കൊടുപ്പാനുള്ള പങ്കു.
ദായം. ന. സമ്മാനം, അവകാശം.
ദായാദൻ. ന. ക, പുത്രൻ. ഉ, ബന്ധുക്കാരൻ.
ദായാദി. ന. പുത്രി. (മ) സംബന്ധം, ഉടപ്പു.
ദാരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മുറുണ്ടുചെയ്യുന്ന, പിളർക്കുന്ന.
ദാരകൻ. ന. ക, പുത്രൻ. ഉ, പൈതൽ.
ദാരങ്ങൾ. ന. ഭാര്യ.
ദാരണം. ന. ക, കീറുക. ഉ, ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, തേറമ്പരൽ.
ദാരഭം. ന. ക, ഒരു വക വിക്കം. ഉ, രസം. ങ, ചാലിയം.
ദാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കീറപ്പെട്ട.
ദാരിദ്ര്യം. ന. ക്ഷാമം, പഞ്ഞം.
ദാരിദ്ര്യവാസി. ന. ക്ഷാമമുള്ളവൻ.
ദാരു. ന. ക, ഉണങ്ങിയമരം. ഉ, തേവതാരവൃക്ഷം.
ദാരുക. ന. മരപ്പാവ.
ദാരുകൻ. ന. കൃഷ്ണന്റെ സാരഥി.
ദാരുഗർഭ. ന. മരപ്പാവ.
ദാരുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഭയങ്കരമായ.
ദാരുഹരിദ്ര. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, മരമഞ്ഞൾ.
ദാരുഹസ്തകം. ന. മരത്തവി.
ദാരൈഷണ. ന. ഭാര്യാസ്നേഹം.
ദാർഢ്യം. ന. കഠിനം, ഉറപ്പു.
ദാവ്വാഘാടം. ന. മരംകൊത്തിപ്പക്ഷി.
ദാവ്വിക. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
ദാവ്വി. ന. മരമഞ്ഞൾ.
ദാവം. ന. ക, കാട്ടു. ഉ, കാട്ടതീ.
ദാവാഗ്നി. ന. കാട്ടതീ.
ദാവാനലൻ. ന. കാട്ടതീ.
ദാശൻ. ന. ക, മുക്കുവൻ. ഉ, വേലക്കാരൻ.
ദാശപുരം. ന. കഴിമുത്തങ്ങ.
ദാശരഥി. അല്ലെങ്കിൽ, ദാശരഥൻ. ന. ശ്രീരാമൻ.
ദാശി. ന. വേലക്കാരത്തി.
ദാസൻ. ന. ക, ഭൃത്യൻ. ഉ, മുക്കുവൻ. ങ, ശൂദ്രൻ.
ദാസി. ന. ക, വേലക്കാരത്തി. ഉ, ശൂദ്രസ്ത്രീ. ങ, ഒരു പൂച്ചെടി, നീലക്കറിഞ്ഞി.
ദാസീസുതം. ന. ദാസികളുടെ കൂട്ടം.
ദാസേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. ദാസനിൽനിന്നു ജനിച്ച.
ദാസേയൻ. ന. ദാസൻ, ഭൃത്യൻ.
ദാസേരകം. ന. ഒട്ടകം.
ദാസേര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ഭൃത്യനിൽനിന്നു ജനിച്ച.

ദാസേരൻ. നാ. ദൈത്യൻ.
ദാസ്യം. നാ. അടിമ, ദാസ്യപ്രവൃത്തി.
ദാസ്യവൃത്തി. നാ. അടിമയിൽ ഇരിക്ക.
ദാഹകം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ദഹിപ്പിക്കുന്ന.
ദാഹം. നാ. ക, ദഹിക്ക, എരിയുക. ഉ, ച്യുട. (മ) തണ്ണീർത്താഹം.
ദാഹിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (ദാഹി.) അ ക്രി. തണ്ണീർക്കുദാഹിക്കുന്നു.
ദാക്ഷായിണി. നാ. പാർവ്വതി.
ദാക്ഷായ്യം. നാ. കഴുകൻപക്ഷി.
ദാക്ഷിണാത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. നാ. തെക്കെ ദിക്കിലുണ്ടായ.
ദാക്ഷിണ്യ. വി (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. നാ. ദക്ഷിണൈക്ക യോഗ്യമായ.
ദാക്ഷിണ്യം. നാ. ക, ഭയ. ഉ, ഔത്സാഹ.

ദി.

ദിക്കു. നാ. ക, ദേശം. ഉ, തെക്കുവടക്കു കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറു, കോണുകളുംമറ്റും.
ദിക്കര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. നാ. ഇളയ.
ദിക്കരി. നാ. ക, ലോകത്തിന്റെ എട്ടു ദിക്കിലുള്ള ആനകൾ എട്ടും. ഉ, ഇളയ സ്ത്രീ.
ദിക്പാലന്മാർ. നാ. ലോകപാലന്മാർ, ഇന്ദ്രൻ, അഗ്നി, അന്തകൻ, നിർൃതി, വരുണൻ, വായു, വൈശ്രവണൻ, രുദ്രൻ.
ദിഗന്തം. നാ. ക, ദിക്കിന്റെ അവസാനം, ചക്രവാളം. ഉ, ദിക്കിന്റെ നടുവു.
ദിഗന്തരം. നാ. ദിക്കിന്റെ മദ്ധ്യം, ആകാശം.
ദിഗന്തരാളം. നാ. ദിക്കിന്റെ നടുവു, ദിക്കിന്റെ ഇട.
ദിഗംബര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. നാ. വസ്ത്രമുടുക്കാത്ത.
ദിഗംബരൻ. നാ. ക, ശിവൻ. ഉ, ഒരു ബുദ്ധസന്ന്യാസി.
ദിഗ്വിജയം. നാ. ലോകത്തിന്റെ എട്ടു ദിക്കിലുള്ള ആനകൾ എട്ടും.
ദിഗ്വിജയം. നാ. ദിക്കുകളെ ജയിക്ക.
ദിഗ്ധ. വി. (ഗ്ധൻ, ഗ്ധാ, ഗ്ധം.) വി. നാ. പൂശപ്പെട്ട.
ദിഗ്ധം. നാ. വിക്രംതേച്ച അമ്പു.
ദിഗ്ഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. നാ. ദിക്കിൽ ഉണ്ടായ.
ദിഗ്ഭ്രമം. നാ. ദിക്കുമാറിത്തോന്നുക.
ദിഗ്വലയം. നാ. ദിക്കിന്റെ മണ്ഡലം, ചക്രവാളം.
ദിഗ്വാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. നാ. ദിക്കിൽ പാർക്കുന്ന.
ദിഗ്വിശേഷം. നാ. ദിക്കുകൾ തമ്മിലുള്ള ഭേദം.
ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. മുറിക്കപ്പെട്ട.
ദിതി. നാ. അസുരന്മാരുടെ അമ്മ.
ദിതിജൻ. നാ. അസുരൻ.
ദിതിജാരി. നാ. ക, വിഷ്ണു. ഉ, ഇന്ദ്രൻ.
ദിതിസുതൻ. നാ. അസുരൻ.
ദിദൃക്ഷ. നാ. കാണാനുള്ള ആഗ്രഹം.
ദിദൃക്ഷു. വി. (ക്ഷു.) വി. നാ. കാണാനാഗ്രഹമുള്ള.
ദിധിഷു. നാ. രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവു.
ദിധിഷ്യു. നാ. രണ്ടാവട്ടം വേൾക്കപ്പെട്ടവൾ.
ദിനകരൻ. നാ. ആദിത്യൻ.
ദിനചര്യ. നാ. ദിവസംതോറും ചെയ്യുണ്ടാന്ന മുറ.
ദിനപതി. നാ. ആദിത്യൻ.
ദിനമണി. നാ. ആദിത്യൻ.
ദിനം. നാ. ക, ദിവസം. ഉ, പകൽ.
ദിനംപ്രതി. അ. ദിവസംതോറും.
ദിനാന്തം. നാ. അസ്തമനസന്ധ്യ.
ദിനാവസാനം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദിനേശൻ. നാ. ആദിത്യൻ.
ദിനേശം. നാ. ഒരു പൂച്ചെടി, എരിക്ക.
ദിനേശവല്ലി. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, വേമ്പാട്ട.
ദിലീപൻ. നാ. സൂര്യവംശത്തിലുള്ള ഒരു രാജാവു.
ദിവം. നാ. ക, സ്വർഗ്ഗം. ഉ, ആകാശം.
ദിവസകരൻ. നാ. ആദിത്യൻ.
ദിവസം. നാ. ക, പകൽ. ഉ, ഒരു പകലും ഒരു രാത്രിയും കൂടിയ സമയം.
ദിവസവൃത്തി. നാ. നിത്യവൃത്തി.
ദിവസേശ്വരൻ. നാ. ആദിത്യൻ.
ദിവസ്പതി. നാ. ഇന്ദ്രൻ.
ദിവാ. അ. പകൽ.
ദിവാകരൻ. നാ. ആദിത്യൻ.
ദിവാകീർത്തി. നാ. ക, ചണ്ഡാലൻ. ഉ, ക്ഷൌരക്കാരൻ.
ദിവാഭീതൻ. നാ. ക. മൂങ്ങ. ഉ, കള്ളൻ.
ദിവാമദ്ധ്യം. നാ. ഉച്ചസമയം.
ദിവിജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. നാ. ആകാശത്തുണ്ടായ.
ദിവിഷൽ. നാ. ദേവൻ.
ദിവിഷു. വി. (ക്ഷ്ണു, ക്ഷ്ണു, ക്ഷ്ണും.) വി. നാ. സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്ന.
ദിവൌകസ്സു. നാ. ക, ദേവൻ. ഉ, വേഴാമ്പൽപക്ഷി.
ദിവ്യജ്ഞാനം. നാ. വിശേഷമായ അറിവു.

ദിവ്യചക്ഷുസ്സ്. നാ. ജ്ഞാനദൃഷ്ടി, ദിവ്യമാകുന്ന കണ്ണ്.

ദിവ്യദ്രവ്യം. നാ. വിശേഷ വസ്തു.

ദിവ്യപഞ്ചാമൃതം. നാ. നെയ്, തൈർ, പാൽ, വെണ്ണ, പഞ്ചസാര. ഇവ അഞ്ചും ക്രമേണയുള്ള.

ദിവ്യമാനുഷൻ. നാ. വിശിഷ്ടതയുള്ള മനുഷ്യൻ.

ദിവ്യമൂർത്തി. നാ. ദിവ്യശരീരം.

ദിവ്യൻ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. നാ. ക, ആകാശത്തോടുചേർന്ന. ഖ, സ്വർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ച. ങ, ദൈവത്തെയോ ദേവകളെയോ സംബന്ധിച്ച. ങ, സൌന്ദര്യമുള്ള. ച, വിശേഷമുള്ള. ഞ, സ്വഭാവത്തിനപ്പുറമുള്ള. **ദിവ്യത്വം.** ഗു. നാ. ദൈവസംബന്ധമായ അവസ്ഥ, മഹിമ.

ദിവ്യം. നാ. യവം, ഒരു ധാന്യം.

ദിവ്യയാനം. നാ. വിമാനം.

ദിവ്യരത്നം. നാ. വിശേഷമായ രത്നം.

ദിവ്യരസം. നാ. വിശേഷമായ ഒരു മരുന്നു, രസം.

ദിവ്യരൂപം. നാ. വിശേഷമായ രൂപം.

ദിവ്യലോകം. നാ. ദിവ്യമായ ലോകം.

ദിവ്യവർഷം. നാ. മനുഷ്യവർഷത്തിന്റെ മുന്നൂറ്ററുപത്തഞ്ചു മടങ്ങു സംവത്സരം കൂടിയതു.

ദിവ്യവസ്തു. നാ. വിശേഷ വസ്തു.

ദിവ്യവാക്കു. നാ. അശരീരവാക്കു.

ദിവ്യവിഗ്രഹം. നാ. ദിവ്യശരീരം.

ദിവ്യാദിവ്യം. വി. ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും കൂടെയുള്ള.

ദിവ്യാഭരണം. നാ. വിശേഷമായ അലങ്കാരം.

ദിവ്യാസ്ത്രം. നാ. ദേവസംബന്ധമായ ആയുധം, ബ്രഹ്മാസ്ത്രം മുതലായതു.

ദിവ്യോദകം. നാ. മഴവെള്ളം, മഞ്ഞുവെള്ളം.

ദിവ്യോപദേശം. നാ. ദിവ്യമായ ഉപദേശം.

ദിവ്യോപപാദുകം. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. സ്വർഗ്ഗത്തിനടുത്ത.

ദിശ്യൻ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. നാ. ദിക്കിൽ ഭവിച്ച.

ദിക്ഷു. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷ്ണാ, ക്ഷ്ണം.) വി. നാ. ക, കാണിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട.

ദിക്ഷ്ണം. നാ. ക, കാലം. ഖ, ഭോഗ്യം.

ദിക്ഷ്ണാന്തം. നാ. മരണം.

ദിക്ഷ്ണി. നാ. ആനന്ദം, സന്തോഷം.

ദിക്ഷ്ണ്യാ. അ. ഭാഗ്യംകൊണ്ടു ലഭിക്കുന്നതു.

ദിക്ഷ്ണു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. ദാനശീലമുള്ള.

ദീ.

ദീദിവി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. കേറിയ, എഴുന്നേറ്റ.

ദീദിവി. നാ. ക, ചോറു. ഖ, ബൃഹസ്പതി.

ദീധിതി. നാ. രശ്മി.

ദീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. ക, രോഗമുള്ള. ഖ, ദരിദ്രമുള്ള. **ദീനത.** ഗു. നാ. ദീനഭാവം.

ദീനാരം. നാ. ക, ഒരു വക പൊൻ നാണയം. ഖ, ഒരു പൊൻകണക്കു.

ദീപക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ക, ശോഭിപ്പിക്കുന്ന. ഖ, ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന.

ദീപകം. നാ. ക, വിളക്കു, തിരിമേൽ കത്തി നില്ക്കുന്ന തീ. ഖ, അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു കവിതാഭംഗിയുടെ ലക്ഷണം. ങ, സുഗന്ധമുള്ള ഒരു കരു.

ദീപകിട്ടം. നാ. വിളക്കുമക്കി.

ദീപദ്ധ്വജം. നാ. ക, വിളക്കുതണ്ടു. ഖ, വിളക്കുമക്കി.

ദീപന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. ക, ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന, പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന. ഖ, ദഹിപ്പിക്കുന്ന.

ദീപനം. നാ. ക, ദഹിപ്പിക്കുക. ഖ, ദഹനം.

ദീപനീ. വി. ദഹനശക്തിയുള്ള.

ദീപനീ. നാ. സുഗന്ധമുള്ള ഒരു കരു.

ദീപം. നാ. തിരിമേൽ കത്തി നില്ക്കുന്ന തീ, വിളക്കു.

ദീപയഷ്ടി. നാ. ഒരു മാതിരി പന്തം, തീവടി.

ദീപസംഭം. നാ. കമ്പവിളക്കു.

ദീപാരാധന. നാ. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒരു മാതിരി വിളക്കുകൊളുത്തി ഉഴിയുക.

ദീപാളി. നാ. ക, തുലാമാസത്തിലുള്ള ഒരു പുണ്യദിവസം. ഖ, വിളക്കുകളുടെ കൂട്ടം.

ദീപിക. നാ. ക, വിളക്കു. ഖ, കരിഞ്ചീരകം.

ദീപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ദീപി.) അ. ക്രി. ക, ദഹിക്കുന്നു. ഖ, കത്തുന്നു. ങ, പ്രകാശിക്കുന്നു.

ദീപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

ദീപ്യൻ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. നാ. ക, പ്രകാശിച്ച. ഖ, ജ്വലിച്ച.

ദീപ്തി. നാ. ക, ശോഭ. ഖ, തേജസ്സു.

ദീപ്യോപലം. നാ. സൂര്യകാന്തക്കല്ല.

ദീപ്യകം, അല്ലെങ്കിൽ, ദീപ്യം. നാ. ക, കരിഞ്ചീരകം. ഖ, അയമോദകം.

ദീപ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. നാ.

ദീപിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
ദീപ്യമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ശോഭിച്ചിരിക്കുന്ന.
ദീർഘ. വി. (ഘ്രൻ, ഘ്രാ, ഘ്രം.) വി. ന. നീളമുള്ള. ദീർഘത. ഗു. ന. നീളം.
ദീർഘകാലം. ന. വളരെക്കാലം.
ദീർഘകോശിക. ന. ഒരു വക കക്കാ.
ദീർഘദർശനം. ന. വരുവാനുള്ള കാര്യം മുൻപേ കൂട്ടിക്കാണുക.
ദീർഘദർശി. വി. (ശി, ർശിനീ, ർശി.) വി. ന. വരുവാനുള്ള കാര്യം മുൻപേകൂട്ടി കാണുന്ന.
ദീർഘദർശി. ന. കുഴകൻപക്ഷി.
ദീർഘദൃഷ്ടി. ന. ക, അറിവും ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ളവൻ. ഖ, ദൂരത്തിൽ കാഴ്ചയുള്ളവൻ. ങ, നീളമുള്ള കണ്ണ്.
ദീർഘനിദ്ര. ന. മരണം.
ദീർഘപത്രം. ന. വെങ്കായം.
ദീർഘപാൽ. ന. ഞാറപ്പക്ഷി.
ദീർഘപൃഷ്ഠം. ന. പാമ്പു.
ദീർഘമാകുന്നു. യി. വാൻ. (ദീർഘ്രം.) അ. ക്രി. ക, നീളുന്നു. ഖ, താമസിക്കുന്നു. ദീർഘമാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ദീർഘമൂലം. ന. ക, ഒരു വള്ളി. ഖ, ഒരു തൈ, കൂവില.
ദീർഘവൃന്തം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പലകപ്പയ്യാനി.
ദീർഘശ്വാസം. ന. നെടുവീർപ്പു.
ദീർഘസത്രം. ന. വളരെക്കാലംകൊണ്ടു അവസാനിക്കുന്ന യാഗം.
ദീർഘസൂത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. ന. താമസിച്ചു ചെയ്യുന്ന.
ദീർഘസൂത്രം. ന. താമസപ്രവൃത്തി.
ദീർഘസ്നേഹം. ന. വളരെകാലമായുള്ള മമത.
ദീർഘാദ്ധ്വഗൻ. ന. ക, അഞ്ചൽക്കാരൻ. ഖ, ഒട്ടകം.
ദീർഘാദ്ധ്വായു. ന. നീണ്ടവഴി, ദീർഘയാത്ര.
ദീർഘായുഷ്മൽ. വി. (ഷ്മാൻ, ഷ്മതി, ഷ്മൽ.) വി. ന. വളരെകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന.
ദീർഘായുസ്സു. വി. (സ്സ്രിക്കു.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദീർഘിക. ന. ക, വലുതായ കുളം. ഖ, നെട്ടംകൊണി.
ദീക്ഷ. ന. ക, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി സംവത്സരം ചെയ്യുന്ന കർമ്മം. ഖ, യാഗം. ങ, വ്രതം.
ദീക്ഷാന്തം. ന. ക, ദീക്ഷയുടെ അവസാനം. ഖ, യാഗാവസാനം.
ദീക്ഷിക്കുന്നു. ക്ഷ. പ്ലാൻ. (ദീക്ഷി.) അ. ക്രി. ക, മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി സംവത്സരം കർമ്മംചെയ്യുന്നു. ഖ, യാഗംചെയ്യുന്നു.
ദീക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ദീക്ഷിച്ച.
ദീക്ഷിതൻ. ന. യാഗം ചെയ്യുവൻ.

ദു.

ദുകൂലം. ന. വെളുത്ത വസ്ത്രം.
ദുഗ്ധം. ന. പാൽ.
ദുഗ്ധാബ്ധി. ന. പാൽകടൽ.
ദുഗ്ധിക. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കിടുകിണ്ണപ്പാല.
ദുർഗ്രമം. ന. പച്ചിലയുള്ളി.
ദുന്ദുഭി. ന. ക, ഒരു വാദ്യം, പെരുമ്പറ. ഖ, ഇരട്ട. ങ, അരുവതിൽ ഒരു വർഷം. ഘ, കവറുകണ്ണൻ.
ദുർ. അ. ഇതു ചില വാക്കുകളുടെ ആദിയിൽ ചേരുമ്പോൾ നിന്ദ്യം പ്രയാസം കഴിയാത്ത ഇങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ വരും.
ദുരദ്ധ്വം. ന. ചീത്തവഴി.
ദുരന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ക, അവസാനത്തിൽചീത്തയായുള്ള. ഖ, പാപമുള്ള. ങ, പ്രയാസമുള്ള.
ദുരാകൻ. ന. മൂഢൻ.
ദുരാഗ്രഹം. ന. ക, ചീത്തആഗ്രഹം. ഖ, അത്യാഗ്രഹം.
ദുരാഗ്രഹി. ന. ക, ചീത്തയാഗ്രഹമുള്ളവൻ. ഖ, അത്യാഗ്രഹമുള്ളവൻ.
ദുരാചാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചീത്തപ്രവൃത്തിയുള്ള, ദുർന്നടപ്പുള്ള.
ദുരാത്മ. വി. (ത്മാ, ത്മാ, ത്മ.) വി. ന. ക, ദുർബുദ്ധിയുള്ള. ഖ, ചീത്തസ്വഭാവമുള്ള.
ദുരാത്മാവു. ന. ദുഷ്ടൻ, വഷളൻ.
ദുരാപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ക, പ്രാപിച്ചുകൂടാത്ത. ഖ, ഞെരുങ്ങി പ്രാപിക്കാകുന്ന. ങ, കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള. ഘ, കിട്ടുകയില്ലാത്ത.
ദുരാലഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. ലഭിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള.
ദുരാലഭ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കൊടിത്തൂവ.
ദുരാലാപം. ന. ദുഷ്കിവാക്കു.
ദുരാശയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ബുദ്ധിക്കുറപ്പില്ലാത്ത.
ദുരാസദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. പ്രാപിച്ചുകൂടാത്ത.
ദുരിതം. ന. പാപം.
ദുരുക്തി. ന. ചീത്തവാക്കു.

ദുരുഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ഊഹിക്കപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള.

ദുരുഹം. ന. ദുഃഖം.

ദുരോദരൻ. ന. ചൂതുകളിക്കുന്നവൻ.

ദുരോദരം. ന. ക, ചൂതു. ഖ, ചൂതുകളി.

ദുർഗ്ഗ. വി. (ർഗ്ഗൻ, ർഗ്ഗാ, ർഗ്ഗം.) വി. ന. അടുത്തുകൂടാത്ത, അതിക്രമിച്ചു കൂടാത്ത.

ദുർഗ്ഗൻ. ന. ഒരസുരൻ.

ദുർഗ്ഗാ. ന. പാർവ്വതി.

ദുർഗ്ഗം. ന. കോട്ട.

ദുർഗ്ഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ദാരിദ്ര്യമുള്ള.

ദുർഗ്ഗതി. ന. നരകം.

ദുർഗ്ഗന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. ചീത്ത മണമുള്ള.

ദുർഗ്ഗന്ധം. ന. ചീത്തമണം.

ദുർഗ്ഗന്ധി. വി. (ന്ധി, ന്ധിനീ, ന്ധി.) വി. ന. ചീത്ത മണമുള്ള.

ദുർഗ്ഗപഥം. ന. നടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള വഴി.

ദുർഗ്ഗമ. വി (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക, ചെല്ലുവാൻ പ്രയാസമുള്ള. ഖ, അറിവാൻ പ്രയാസമുള്ള.

ദുർഗ്ഗസഞ്ചാരം. ന. കടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള സ്ഥലത്തിൽ നടക്കുക.

ദുർഗ്ഗട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. ക, ചേർക്കപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള. ഖ, അപകടമുള്ള.

ദുർജ്ജനം. ന. ദുഷ്ടജനം.

ദുർജ്ജയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ജയിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള.

ദുർജ്ജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചിത്തയായിട്ട ജനിച്ച.

ദുർജ്ഞ. ന. ചീത്തയായ അവസ്ഥ.

ദുർജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. നോക്കിക്കൂടാത്ത.

ദുർദ്ദിനം. ന. ക, മേഘംകൊണ്ടു മൂടിയ ദിവസം. ഖ, ചീത്തദിവസം.

ദുർദ്ദുരുടൻ. ന. നാസ്തികൻ.

ദുർദ്ദൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. നോക്കപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്ത.

ദുർദ്ദേവത. ന. പിശാച.

ദുർദ്ധര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വഹിച്ചു കൂടാത്ത.

ദുർദ്ധർഷ. വി. (ർഷ്ണൻ, ർഷ്ണാ, ർഷ്ണം.) വി. ന. അതിക്രമിച്ചു കൂടാത്ത.

ദുർന്നടപ്പു. ന. മുറവിട്ടനടക്കുക.

ദുർന്നയം. ന. അപനയം, അവിവേകം.

ദുർന്നാമ. ന. ഒരു വക ചെറിയ ജലജന്തു, ഞമഞ്ഞി.

ദുർന്നാമകം. ന. ഒരു ദീനം, അശ്മരി.

ദുർന്നാമം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ദുർന്നിമിത്തം. ന. ലക്ഷണപ്പിഴ.

ദുർന്നിവാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. തടുത്തുകൂടാത്ത.

ദുർന്യായം. ന. മര്യാദകേട.

ദുർബ്ബല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ബലമില്ലാത്ത.

ദുർബ്ബലൻ. ന. ചേല ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ.

ദുർബ്ബീജം. ന. ക, ചീത്തവിത്തു. ഖ, ദോഷമുള്ള ഇന്ദ്രിയം, ദുഷ്ടസന്തതി.

ദുർബ്ബുദ്ധി. വി. (ദ്ധി.) വി. ന. ചീത്ത ബുദ്ധിയുള്ള.

ദുർബ്ബുദ്ധി. ന. ചീത്ത ബുദ്ധി.

ദുർബ്ബോധനം. അല്ലെങ്കിൽ, **ദുർബ്ബോധം.** ന. തെറ്റായിട്ടുള്ള അറിവു.

ദുർഭഗ. ന. ഭർത്താവിനു സ്നേഹമില്ലാത്തവൾ, വിരൂപ.

ദുർഭഗൻ. ന. സൌന്ദര്യമില്ലാത്തവൻ.

ദുർഭര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. എടുപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള.

ദുർഭാഗ്യം. ന. ഭാഗ്യമില്ലായ്മ.

ദുർഭാഷണം. ന. ശകാരം, ചീത്തവാക്കു പറക.

ദുർഭാഷി. വി. (ഷ്ടി, ഷ്ടിനീ, ഷ്ടി.) വി. ന. ചീത്തവാക്കു പറയുന്ന.

ദുർഭിക്ഷം. ന. ക്ഷാമം, പഞ്ഞം.

ദുർഭൂമി. ന. വിളയാത്ത ഭൂമി.

ദുർമ്മതി. വി. (ർമ്മതി.) വി. ന. ചീത്ത ബുദ്ധിയുള്ള.

ദുർമ്മതി. ന. ചീത്ത ബുദ്ധി.

ദുർമ്മനസ്സു. വി. (ർമ്മനസ്) വി. ന. ദുഃഖമുള്ള.

ദുർമ്മന്ത്രവാദം. ന. ക്ഷുദ്രം, ആഭിചാരപ്രവൃത്തി.

ദുർമ്മരണം. ന. അപമൃത്യു.

ദുർമ്മാംസം. ന. ശരീരത്തിൽ അധികമായിട്ടുണ്ടാകുന്നമാംസം, അധിമാംസം.

ദുർമ്മാർഗ്ഗം. ന. ക, ചീത്തവഴി. ഖ, ദുർന്നടപ്പു.

ദുർമ്മാർഗ്ഗി. വി. ദുർന്നടപ്പുള്ള, മുറകേടായിട്ട ചെയ്യുന്ന.

ദുർമ്മുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖി, ഖം.) വി. ന. ക, ചീത്ത മുഖമുള്ള. ഖ, മുഖപ്രസാദമില്ലാത്ത. ന, അഭദ്രവാക്കുപറയുന്ന.

ദുർമ്മുഖൻ. ന. ക, രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു വാനരൻ. ഖ, പ്രധാന നാഗങ്ങളിൽ ഒന്നു.

ദുർമ്മുഖം. ന. ചീത്തമുഖം.

ദുർമ്മുഖി. ന. അറുപതിൽ ഒരു വർഷം.

ദുർമ്മൃതി. ന. അപമൃത്യു.

ദുർമ്മേദസ്സു. വി. (സ്സ്) വി. ന. ക, ചീത്തബുദ്ധിയുള്ള. ഖ, അല്പബുദ്ധിയുള്ള.

ദുർമ്മോഹി. വി. (ഹീ. ഹിണീ, ഹി.) വി. ന. ദുരാഗ്രഹമുള്ള.

ദുഷ്ശസ്സു. n. ദുഷ്കീർത്തി.
ദുഷ്കൃതി. n. ചീത്തവ്യവഹാരം.
ദുഷ്ക്രിയാഗം. n. ക, ദുർവ്യവഹാരം. ഖ, ദുശ്ചിന്താരം. ന, ദുഷ്ടന്മാരോടുള്ള ചേർച്ച. ര, ഞെരുക്കം.
ദുഷ്ക്രിയാധനൻ. n. ധൃതരാഷ്ട്രൻ എന്ന രാജാവിന്റെ മൂത്ത പുത്രൻ.
ദുർല്ലഭ. vi. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) vi. n. കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള.
ദുർല്ലഭ. n. ഒരു തൈ, കൊടിത്തൂവ.
ദുർല്ലഭ്യ. vi. (ഭ്യൻ, ഭ്യാ, ഭ്യം.) vi. n. ലഭ്യമല്ലാത്ത.
ദുർവ്വർണ്ണം. n. വെള്ളി.
ദുർവ്വഹ. vi. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) vi.n. ക, എടുപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള. ഖ, എടുത്തു കൂടാത്ത.
ദുർവ്വാദ. vi. (ദൻ, ദാ, ദം.) vi. n. ചീത്തവാക്ക പറയുന്ന.
ദുർവ്വാര. vi. (രൻ, രാ, രം.) vi. n. തടുപ്പാൻ വഹിയാത്ത.
ദുർവ്വാസം. n. ക, ഉഷ്ണത്തോട് കൂടിയുള്ള പാപ്പു. ഖ, ചീത്തഭവനം.
ദുർവ്വാസാവു. n. അത്രിപുത്രനായ ഒരു മഹർഷി.
ദുർവ്വാസസ്സു. vi. (ത്രിക്കു.) vi.n. ചീത്തയായിട്ടുടുത്ത.
ദുർവ്വിധ. vi.(ധൻ, ധാ, ധം.) vi. n. ക, ദാരിദ്ര്യമുള്ള. ഖ, ദുർബുദ്ധിയുള്ള. ന, ഉന്നടപ്പുള്ള.
ദുർവ്വിനീത. vi. (തൻ, താ, തം.) vi. n. അടക്കമില്ലാത്ത.
ദുർവ്വിനീതൻ. n. ഇണക്കം വരാത്ത കുതിര.
ദുർവ്വൃത്ത. n. ക, അപമാനമായിട്ട നിർവ്വൃത്തികഴിക്കുക. ഖ, ദുശ്ശീലം.
ദുർവ്വൃത്ത. vi. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) vi. n. ദുഷ്പ്രവൃത്തിയുള്ള.
ദുർവ്വൃത്തി. n. ക, അപമാനമായിട്ട നിർവ്വൃത്തി കഴിക്കുക. ഖ, ദുശ്ശീലം.
ദുർവ്വ്യയം. n. പാഴ്ചിലവു, കൈക്കൂലി.
ദുർവ്യാപാരം. n. ക, ചീത്തപ്രവൃത്തി. ഖ, ആഭിചാരം. ന, അന്യായക്കച്ചവടം. ര, ഉന്നടപ്പു.
ദുർവ്യാപാരി. vi. (രീ, രിണീ, രി.) vi. n. ക, ചീത്ത പ്രവൃത്തിയുള്ള. ഖ, ആഭിചാരം ചെയ്യുന്ന. ന, അന്യായക്കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന. ര, ഉന്നടപ്പുള്ള.
ദുർവ്വൃത്ത. n. ശത്രു.
ദുശ്ചരിത. vi. (തൻ, താ, തം.) vi. n. ചീത്തപ്രവൃത്തിയുള്ള.
ദുശ്ചരിതം. n. ചീത്ത പ്രവൃത്തി, ഉന്നടപ്പ.
ദുശ്ചിഹ്നം. n. മൂന്നാമിടം.
ദുശ്ശ്യവനൻ. n. ഇന്ദ്രൻ.
ദുശ്ശങ്കനം. n. ചീത്തശങ്കനം.
ദുശ്ശീല. vi. (ലൻ, ലാ, ലം.) vi. n. ചീത്തസ്വഭാവമുള്ള.
ദുഷിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (ദുഷ്കി.) സ.ക്രി. ക, കുറ്റംപറയുന്ന. ഖ, നിന്ദിക്കുന്ന. ന, അശുദ്ധമാക്കുന്ന, ചീത്തയാക്കുന്ന.
ദുഷിപ്പിക്കുന്ന. കാ. ക്രി.
ദുഷിവാക്ക. n. ചീത്തവാക്ക.
ദുഷ്കര. vi. (രൻ, രാ, രം.) vi. n. ചെയ്വാൻ പ്രയാസമുള്ള.
ദുഷ്കർമ്മം. n. ദോഷമുള്ള പ്രവൃത്തി.
ദുഷ്കവി. vi. (ത്രിക്കു.) vi. n. ചീത്തകവിതയുണ്ടാക്കുന്ന.
ദുഷ്കാലം. n. ചീത്തകാലം.
ദുഷ്കീർത്തി. n. ദുഷ്കീർത്തി.
ദുഷ്കൃത. n. ശത്രുപക്ഷം.
ദുഷ്കൃതം. n. പാപം.
ദുഷ്കൃതി. vi. (തീ, തിനീ, തി.)vi. n. പാപംചെയ്യുന്ന.
ദുഷ്കോപം. n. വിചാരം കൂടാതെയുള്ള കോപം.
ദുഷ്കോപി. vi. (പി, പിനീ, പി.)vi. n. വിചാരം കൂടാതെ കോപിക്കുന്ന.
ദുഷ്ട. vi. ക, ദോഷമുള്ള. ഖ, ചീത്തയായ. ന, അഴുക്കായ. ര, നിന്ദ്യമായ.
ദുഷ്ട. vi. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) vi. n. ദോഷമുള്ള, ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട. **ദുഷ്ടത.** ഗു. n. ദുഷ്ടസ്വഭാവം.
ദുഷ്ടു. അ. ചീത്ത.
ദുഷ്ടുരം. n.ഒരു തൈ, കാട്ടുകച്ചോലം.
ദുഷ്ടാത്രം. vi. (ത്രിക്കു.) vi. n. യോഗ്യതയില്ലാത്ത, പാത്രമല്ലാത്ത.
ദുഷ്പുത്രൻ. n. ഗുണമില്ലാത്ത മകൻ.
ദുഷ്പുത്രി. n. ഗുണമില്ലാത്ത മകൾ.
ദുഷ്പ്രജ. n. ചീത്തയായ സന്തതി.
ദുഷ്പ്രതിജ്ഞ. n. സാധിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന സത്യവാക്ക.
ദുഷ്പ്രധർഷിണി. n. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ചെറുവഴുതിന.
ദുഷ്പ്രഭു. n. ദുഷ്ടരാജാവു.
ദുഷ്പ്രയത്നം. n. പാഴ്വേല.
ദുഷ്പ്രയോഗം. n. ദോഷമുള്ള പ്രവൃത്തി.
ദുഷ്പ്രവൃത്തി. n. ചീത്തവേല.
ദുഷ്പ്രാപ. vi. (പൻ, പാ, പം.) vi.n. ക, ലഭിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള. ഖ, ലഭിക്കാത്ത. ന, ചെല്ലുവാൻ പ്രയാസമുള്ള. ര, ചെന്നുകൂടാത്ത.

ദുഷ്പ്രേക്ഷ്യ. വി. (ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. ന. നോക്കിക്കൂടാത്ത.
ദുഷ്ഷമം. വി. നിന്ദ്യം.
ദുസ്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കടപ്പാൻ വഹിയാത്ത.
ദുസ്തൎക്കം. ന. വെറുതെ തൎക്കിക്ക.
ദുസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ദുഃഖത്തോടു കൂടെയിരിക്കുന്ന.
ദുസ്ഥിതി. ന. ദുഃഖത്തോടു കൂടെയുള്ള ഇരിപ്പു.
ദുസ്പൎശ. ന. ൧, കറുത്ത ചുണ്ട. ൨, കൊടിത്തൂവ.
ദുസ്വഭാവം. ന. ചീത്തശ്ശീലം.
ദുസ്വഭാവി. വി. (വീ, വിനീ, വി.) വി. ന. ചീത്തശ്ശീലമുള്ള.
ദുൎസ. അ. ചീത്ത.
ദുസ്സമം. വി. നിന്ദ്യം.
ദുസ്സംഗം. ന. ചീത്തയോടുള്ള ചേൎച്ച.
ദുസ്സഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. സഹിപ്പാൻ കഴിയാത്ത.
ദുസ്സാദ്ധ്യം. വി. സാധിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള.
ദുസ്സാമൎത്ഥ്യം. ന. ദുൎന്നടപ്പു, വഷളത്വം.
ദുഃഖകര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ദുഃഖത്തെയുണ്ടാക്കുന്ന.
ദുഃഖകണ്ഠാരം. ന. ഒരു രാഗം.
ദുഃഖകാലം. ന. സങ്കടമുള്ള സമയം.
ദുഃഖദോഹ്യ. ന. കറപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള പശു.
ദുഃഖഭാജനം. ന. സങ്കടത്തിന്നു പാത്രം.
ദുഃഖം. ന. സങ്കടം.
ദുഃഖശാന്തി. ന. സങ്കടത്തിന്റെ അടക്കം.
ദുഃഖി. വി. (ഖീ, ഖിനീ, ഖി.) വി. ന. സങ്കടമുള്ള.
ദുഃഖിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ദുഃഖി.) അ. ക്രി. സങ്കടപ്പെടുന്നു. **ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ദുഃഖിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സങ്കടപ്പെട്ട.
ദുഖോപശമനം. ന. സങ്കടത്തിന്റെ അടക്കം.
ദുഹിതാവു. ന. മകൾ.
ദുഹിതൃപതി. ന. മകളുടെ ഭൎത്താവു.
ദുളി. ന. ആമപ്പെട.

ദൂ.

ദൂതു. ന. ഒരുത്തൻപറഞ്ഞയെച്ച വൎത്തമാനം മറെറാരുത്തനോടു ചെന്നു പറക.
ദൂതകൎമ്മം. ന. ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തി.
ദൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ദൂതു പറയുന്ന.
ദൂതൻ. ന. ഒരുത്തൻ പറഞ്ഞയെച്ച വൎത്തമാനം മറെറാരുത്തനോടു ചെന്നു പറയുന്ന ഭൃത്യൻ.
ദൂതീ. ന. ദൂതു പറയുന്നവൾ.
ദൂതിക. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ദൂത്യം. ന. ദൂതന്റെ ഭാവം.
ദൂന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ദുഃഖിച്ച, വേദനയുള്ള.
ദൂരദൎശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. അകലെക്കാണുന്ന.
ദൂരദൎശി. ന. ൧, വിദ്വാൻ. ൨, കഴുകൻ പക്ഷി.
ദൂരദൃക്. ന. ൧, വിദ്വാൻ. ൨, കഴുകൻ പക്ഷി.
ദൂരദൃഷ്ടി. ന. ദൂരത്തുകാണുന്ന കാഴ്ച, മുൻകൂട്ടിക്കാണുക.
ദൂര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അകലെയുള്ള.
ദൂരം. ന. ൧, അകലം. ൨, ഭേദം.
ദൂരവെ. അ. അകലെ.
ദൂരത്തു. അ. അകലെ.
ദൂരെ. അ. അകലെ.
ദൂരസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ദൂരദേശത്തിരിക്കുന്ന.
ദൂരീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ദൂരത്താക്കപ്പെട്ട.
ദൂരേരിതേക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. കോങ്കണ്ണുള്ള.
ദൂൎവ്വ. ന. കറുകമ്പുല്ല.
ദൂഷക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ദുഷിപ്പിക്കുന്ന, ചീത്തയാക്കുന്ന.
ദൂഷണം. ന. ദോഷം, ഏഷണി, നുണ.
ദൂഷിക. ന. കണ്ണിൽപീള.
ദൂഷ്യ. വി. (ഷ്യൻ, ഷ്യാ, ഷ്യം.) വി. ന. ദുഷിപ്പിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.
ദൂഷ്യ. ന. ആനയുടെ കച്ചക്കയർ.
ദൂഷ്യം. ന. ദൂഷണം, കുററം. (സം.) കൂടാരം.
ദൂൎ. ന. ദൂഷണം.

ദൃ.

ദൃക്. ന. ൧, കണ്ണു. ൨, അറിവു. ൩, ഗണിതത്തിനുള്ള ഒരു പ്രമാണ ഗ്രന്ഥം.
ദൃഗ്ഗണിതം. വി. ദൃക്കുപ്രമാണമായി ഗണിക്കപ്പെട്ട.
ദൃഗ്രജ. ന. കണ്ണിലെ ദീനം.
ദൃഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, അധികം. ൨, മുറുക്കമുള്ള. ൩, ബ

ലമുള്ള. ര, വണ്ണമുള്ള. ഉ, വളച്ചയുള്ള. ന, നിശ്ചയമുള്ള. ദുഗ്ധത. ഗു. ന. ഉറപ്പു.

ദുഗ്ധഭംശകം. ന. ഇറാവു.

ദുഗ്ധമുഷ്ടി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ക, പിശുക്കുള്ള. ഉ, കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച.

ദുഗ്ധമുഷ്ടി. ന. പിടിയുള്ള ആയുധം, വാൾ.

ദുഗ്ധമൂലം. ന. തെങ്ങുമരം.

ദുഗ്ധസന്ധി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. സന്ധികൾ തമ്മിൽ നന്നായിച്ചേർന്നുള്ള, ഉറപ്പുള്ള.

ദുഗ്ധസ്തനിക. ന. പെരുങ്കുരുമ്പവള്ളി.

ദുതി. ന. ക, തോൽത്തുരുത്തി. ഉ, തോൽക്കൂടം.

ദുപ്പു. വി. (പൂൻ, പൂാ, പൂം.) വി. ന. അഹങ്കാരമുള്ള.

ദുബ്ധ. വി. (ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. ക, കെട്ടപ്പെട്ട. ഉ, ഉണ്ടിക്കപ്പെട്ട.

ദുശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. ന. കാണപ്പെടുവാനുള്ള.

ദുഷൽ. ന. കല്ല, അരകല്ല.

ദുഷ്കർമ്മം. ന. കാണപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി.

ദുഷ്ട. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. കാണപ്പെട്ട.

ദുഷ്ടരജ്ജു. ന. ഇരുവായവൾ, തെരുണ്ടവൾ.

ദുഷ്ടാന്തം. ന. ഉദാഹരണം, സാക്ഷി.

ദുഷ്ടി. ന. ക, കണ്ണു. ഉ, കാഴ്ച. ന, അറിവു.

ദുഷ്ടിദോഷം. ന. കാണുകകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദോഷം, കൊതി.

ദുഷ്ടിബാധ. ന. കാണുകകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം.

ദുഷ്ടിവിക്ഷേപം. ന. കടാക്ഷം.

ദേ.

ദേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. കൊടുക്കുന്നതു.

ദേവകൻ. ന. കൃഷ്ണന്റെ അമ്മാത്തു മുത്തച്ഛൻ.

ദേവകായ്യം. ന. ദൈവസേവ.

ദേവകി. ന. കൃഷ്ണന്റെ അമ്മ.

ദേവകീർത്തനം. ന. സങ്കീർത്തനം.

ദേവകീനന്ദനൻ. ന. കൃഷ്ണൻ.

ദേവകുലം. ന. ക, സ്വർഗ്ഗം. ഉ, ദേവകൂടെ വംശം.

ദേവകുസുമം. ന. ഒരുങ്ങോടി മരുന്നു.

ദേവകോപം. ന. ഗ്രഹംശരകോപം.

ദേവഖാതകം. ന. കുഴിച്ചുണ്ടാക്കാത്തകുളം.

ദേവഖാതം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ദേവഗണം. ന. ദേവകളുടെ കൂട്ടം.

ദേവഗാന്ധാരം. ന. ഒരു രാഗം.

ദേവഗായകൻ. ന. ഗന്ധർവ്വൻ.

ദേവഗുരു. ന. വ്യാഴം.

ദേവച്ചുന്ദനം. ന. ഒരുചുവപ്പുള്ള മുത്തുമാല.

ദേവജൂധകം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

ദേവടൻ. ന. സൂത്രപ്പണിക്കാരൻ.

ദേവതരു. ന. ക, കല്പവൃക്ഷം. ഉ, ദേവതരുവൃക്ഷം.

ദേവത. ന. ക, ദേവൻ. ഉ, പിശാചു മുതലായതു.

ദേവതാഗ്രഹാവിഷ്ടം. ന. പിശാചു ബാധിച്ചു ഭ്രമിക്ക.

ദേവതാരം. ന. ദേവതാരം.

ദേവതാളം. ന. ഒരു മരുന്നു, പെരുമ്പീരം.

ദേവത്താളി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ദേവത്വം. ന. ദൈവസ്വഭാവം.

ദേവദത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ദേവന്മാരാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട.

ദേവദത്തൻ. ന. ക, ബുദ്ധമുനിയുടെ അനുജൻ. ഉ, പത്തു വായുക്കളിൽ ഒന്നു.

ദേവദാരു. ന. ദേവതാരം.

ദേവദാസൻ. ന. ദേവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ.

ദേവദാസി. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ തേവിടിച്ചി, ഉവശിയുമ്മാറും. (മ) ദേവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൾ.

ദേവദേവൻ. ന. ശിവൻ.

ദേവദ്രുക്. വി. (ദ്രുങ്, ദ്രീചി, ദ്രുക്.) വി. ന. ക, ദേവകളെ പ്രാപിക്കുന്ന. ഉ, ദേവകളെ പൂജിക്കുന്ന.

ദേവനം. ന. ക, കളി. ഉ, ചൂതുകളി. ന, പകിട.

ദേവനാഗരം. ന. സംസ്കൃതാക്ഷരം.

ദേവനീതി. ന. ദേവസംബന്ധമായ നിതി.

ദേവൻ. ന. ക, ദേവകളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരുത്തൻ. ഉ, രാജാവു. ന, ഈശ്വരൻ.

ദേവപതി. ന. ഇന്ദ്രൻ.

ദേവപഥം. ന. ആകാശം, ദേവകൂടെ വഴി.

ദേവപൂജ. ന. ദൈവത്തെ പൂജിക്ക.

ദേവപ്രശ്നം. ന. ഈശ്വരശരപരീക്ഷ.

ദേവഭ്രമി. ന. സ്വർഗ്ഗം.

ദേവഭ്രിയം. ന. ദേവത്വം.

ദേവമണി. ന. കുതിരയുടെ ചുഴി.

ദേവമാതാവു. ന. ദേവകളുടെ അമ്മ, അദിതി.

ദേവമാതൃകം. ന. മഴകൊണ്ടുവിളയുന്ന ഭൂമി.

ദേവയജ്ഞം. ന. ഹോമം.
ദേവയാനം. ന. വിമാനം.
ദേവയാനി. ന. ശുക്രമഹർഷിയുടെ മകൾ.
ദേവയോനി. ന. ദേവജാതി.
ദേവരൻ. ന. ഭർത്താവിന്റെ അനുജൻ.
ദേവരാജൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ദേവർഷി. ന. ദേവകളിലുള്ള മഹർഷി, നാരദനുമാറും.
ദേവലൻ. ന. ദേവപൂജകൊണ്ടു തന്നെ ജീവനം കഴിക്കുന്നവൻ.
ദേവലിംഗം. ന. ക, ദേവന്റെ അടയാളം. ഉ, ശിവലിംഗം.
ദേവലോകം. ന. സ്വർഗ്ഗം.
ദേവവത്സരം. ന. മുന്നൂററുപത്തഞ്ചു മനുഷ്യസംവത്സരം കൂടിയതു, ദിവ്യസംവത്സരം.
ദേവവല്ലഭം. ന. പുന്നവൃക്ഷം.
ദേവവാഹിനി. ന. ക, ദേവകളുടെ സൈന്യം. ഉ, ഗംഗാനദി. ന, ആകാശഗംഗ.
ദേവശത്രു. ന. അസുരൻ.
ദേവശില്പി. ന. ദേവകളുടെ ആശാരി, വിശ്വകർമ്മാവു.
ദേവസഭാ. ന. ക, ദേവകളുടെ സഭ. ഉ, ദേവകളുടെ ക്ഷേത്രം.
ദേവസ്വം. ന. ദേവന്റെ മുതൽ.
ദേവാജീവൻ. ന. ദേവപൂജകൊണ്ടു തന്നെ ജീവനം കഴിക്കുന്നവൻ.
ദേവാന്നം. ന. ദേവപൂജെക്കുള്ള ചോറു.
ദേവാംശം. ന. ക, ദേവന്റെ ഒരു ഭാഗം. ഉ, ദേവനുകൊടുക്കുന്ന പങ്കു.
ദേവാലയം. ന. ക്ഷേത്രം, ദേവഭവനം.
ദേവാവു. ന. ഭർത്താവിന്റെ അനുജൻ.
ദേവാശ്വം. ന. ദേവകളുടെ കുതിര.
ദേവിക. ന. സഹ്യപർവ്വതത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു നദി.
ദേവില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ക, സുകൃതമുള്ള, നീതിയുള്ള. ഉ, ദേവനെ സംബന്ധിച്ച.
ദേവീ. ന. ക, ദേവസ്ത്രീ. ഉ, പട്ടംകെട്ടിയ രാജസ്ത്രീ. ന, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള സ്ത്രീ. ഋ, ചേനകപ്പുല്ല. ൠ, പെരുങ്കുരുമ്പ.
ദേവേന്ദ്രൻ. ന. ദേവകളുടെ രാജാവു, ഇന്ദ്രൻ.
ദേവോത്സവം. ന. ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ കൊടിയേറ്റു മുതലായ ക്ഷോത്സവം.
ദേവോദ്യാനം. ന. ക്ഷേത്രത്തിലെ പൂന്തോട്ടം.
ദേശകൻ. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന, പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന.
ദേശകൻ. ന. ദേശാധികാരി.
ദേശകാലജ്ഞൻ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. അതാതുദിക്കുകളുടെയും സമയങ്ങളുടെയും ഗുണദോഷങ്ങളെ അറിയുന്ന.
ദേശകാലോചിതം. ന. ദിക്കിനും സമയത്തിനും ചേരുന്ന വാക്കും പ്രവൃത്തിയും.
ദേശപ്രമാണി. ന. കരുമൽ മുഖ്യൻ.
ദേശഭാഷ. ന. അതാതു ദേശങ്ങളിലുള്ള ഭാഷ.
ദേശം. ന. ദിക്കു, കര.
ദേശത്രുപം. ന. ദിക്കിന്റെ സ്വഭാവം.
ദേശവഴി. ന. ഇടപ്രഭുക്കന്മാർക്കുള്ള ദേശം.
ദേശവാർത്ത. ന. നാട്ടിലെ വർത്തമാനം.
ദേശവാഴ്ചി. ന. ഇട പ്രഭു.
ദേശവിശേഷം. ന. ദിക്കിന്റെ ഭേദം, ദിക്കിലെ ഗുണം.
ദേശാധികാരി. ന. ദേശത്തെ അധികാരി.
ദേശാന്തരം. ന. അന്യദേശം.
ദേശാന്തരി. വി. (രി. രിണീ. രി.) വി. ന. ദേശാന്തരം നടക്കുന്ന.
ദേശാക്ഷി. ന. ഒരു രാഗം.
ദേശികൻ. ന. ക, ഗുരു. ഉ, സന്ന്യാസി.
ദേശിനീ. ന. ചൂണ്ടാന്നി വിരൽ.
ദേശോചിതം. ന. അതാതു ദേശത്തേക്കു യുക്തം.
ദേശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. ന. ദേശത്തിന്നടുത്ത.
ദേശ്യം. ന. ദേശഭാഷ.
ദോഹണ്ഡം. ന. ക, വേല, അദ്ധ്വാനം. ഉ, അടുക്കള പ്രവൃത്തി.
ദോഹപ്രകൃതി. ന. ശരീരസ്വഭാവം.
ദോഹഭൃത്തു. ന. ജീവൻ.
ദോഹം. ന. ശരീരം.
ദോഹസ്വഭാവം. ന. ശരീരപ്രകൃതി.
ദോഹളി. ന. പുരയുടെ ചുറ്റുപടി.
ദോഹാഭിമാനം. ന. തന്റെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഹംഭാവം.
ദോഹാഭിമാനി. വി. (നീ. നിനീ, നി.) വി. ന. ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു അഹംഭാവമുള്ള.
ദോഹി. വി. (ഹീ, ഹിനീ, ഹി.) വി. ന. ദോഹമുള്ള, ശരീരമുള്ള.
ദോഹി. ന. ജീവൻ.

ദൈ.

ദൈതേയൻ. ന. അസുരൻ.
ദൈത്യഗുരു. ന. ശുക്രമഹർഷി.
ദൈത്യൻ. ന. അസുരൻ.

ദൈത്യാ. ന. ചിററീന്തൽ.
ദൈത്യാരി. ന. വിഷ്ണു.
ദൈന്യം. ന. ൧, അവമാനം. ൨, താഴാഴ്മ. ൩, ക്ഷീണം. ൪, പരവശം. ൫, ലോഭം. ൬, ലജ്ജ.
ദൈൎഘ്യം. ന. നീളം.
ദൈവകോവിദാ. ന. ലക്ഷണം പറയുന്നവൾ.
ദൈവകോവിദൻ. ന. ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ.
ദൈവഗതി. ന. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം, വിധി.
ദൈവജ്ഞം. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ലക്ഷണം പറയുന്ന.
ദൈവത. ന. ൧, സംപത്തു. ൨, സൌഭാഗ്യം. ൩, ഗുണശീലം.
ദൈവതം. ന. ദൈവം.
ദൈവദൂതൻ. ന. ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ.
ദൈവപരീക്ഷ. ന. പ്രശ്നം നോക്കുക.
ദൈവപ്പാല. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ഏഴിലമ്പാല.
ദൈവപ്രശ്നം. ന. ദൈവപരീക്ഷ.
ദൈവബലം. ന. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി.
ദൈവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. ദേവനെ സംബന്ധിച്ച.
ദൈവം. ന. ൧, ഈശ്വരൻ. ൨, ഭാഗ്യം
ദൈവയുഗം. ന. പന്തീരായിരം ദിവ്യ സംവത്സരം.
ദൈവവിരോധം. ന. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടക്കേടു.
ദൈവവിലാസം. ന. ദൈവത്തിന്റെ കളി.
ദൈവാധീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അനുസരിക്കുന്ന.
ദൈവിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ദൈവത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന.
ദൈവേച്ഛ. ന. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം.
ദൈവോപാസന. ന. ഈശ്വരസേവ.

ദോ.

ദോട്ടിപ്പാഷാണം. ന. ഒരു മാതിരി കല്ല.
ദോന്നാ. ന. വാഴയില വാട്ടിക്കുത്തിയ കുത്തില.
ദോൎദ്ദണ്ഡം. ന. കൈത്തണ്ടു.
ദോശ. ന. ഒരു മാതിരി പലഹാരം.
ദോശക്കല്ല. ന. ദോശയുണ്ടാക്കുന്ന പാത്രം.
ദോഷജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. അറിവുള്ള.
ദോഷജ്ഞൻ. ന. ൧, വൈദ്യൻ. ൨, വിദ്വാൻ.
ദോഷപരിഹാരം. ന. ദോഷം തീരുവാനായിട്ടുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം.
ദോഷപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ദോഷ.) അ. ക്രി. ൧, അശുദ്ധിയാകുന്നു. ൨, ജാതിക്കുറവു വരുന്നു. **ദോഷപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ദോഷം. ന. ൧, കുററം ൨, പാപം. ൩, വ്യഭിചാരം.
ദോഷവിചാരം. ന. ബ്രാഹ്മണ സ്ത്രീക്കു വ്യഭിചാര ശങ്കയുണ്ടായാൽ അതിന്റെ നിശ്ചയം അറിവാനായിട്ടുള്ള വിചാരണ.
ദോഷാ. ന. രാത്രി.
ദോഷാകര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കുററമുള്ള.
ദോഷാകരൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
ദോഷാരോപം. ന. ഗുണത്തിങ്കൽ ദോഷമാക്കിത്തീൎക്കുക.
ദോഷി. വി. (ഷീ, ഷിണീ, ഷി.) വി. ന. ദോഷമുള്ള.
ദോഷൈകദൃക്. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ദോഷത്തെ മാത്രം കാണുന്ന.
ദോസ്സ. ന. കൈ.
ദോഹദം. ന. ൧, ആഗ്രഹം ൨, ഗൎഭിണിയുടെ ആഗ്രഹം.
ദോഹദവതീ. ന. ൧, ആഗ്രഹമുള്ളവൾ. ൨, വ്യാക്കുണുള്ളവൾ.
ദോഹനം. ന. കറക്കുക.
ദോഹം. ന. ൧, കറക്കുക. ൨, പാല്ക്കുഴ.
ദോഹളം. ന. ഇച്ഛ.
ദോള. ന. ഒരു തൈ, അമരി.

ദൌ.

ദൌത്യം. ന. ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തി.
ദൌരാത്ത്യം. ന. ദുൎശ്ശീലം.
ദൌവാരികൻ. ന. വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ.
ദൌവാരികീ. ന. വാതിൽ കാവൽക്കാരത്തി.
ദൌഹിത്രൻ. ന. മകളുടെ മകൻ.
ദൌഹിത്രി. ന. മകളുടെ മകൾ.
ദൌഹൃദ. ന. ഗൎഭധാരണം.
ദൌഹൃദവതി. ന. ഗൎഭമുള്ളവൾ.

ദ്യ.

ദ്യാവാപൃഥിവികൾ. ന. ആകാശവും ഭൂമിയും.
ദ്യാവാഭൂമികൾ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദ്യുതി. ന. ശോഭ.
ദ്യുതിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോഭിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ദ്യുമണി. ന. ആദിത്യൻ.
ദ്യുമ്നം. ന. ക, ദ്രവ്യം. ഖ, ശക്തി.
ദ്യുതകാരൻ. ന. ചൂതുകളിക്കാരൻ.
ദ്യുതകൃത്ത്. ന. ചൂതുകളിക്കാരൻ.
ദ്യുതം. ന. ചൂതു.
ദ്യുനം. ന. ഏഴാമിടം.
ദ്യോകാരൻ. ന. കൊല്ലൻ.
ദ്യോതനം. ന. ക, വെയിൽ. ഖ, പ്രകാശം.
ദ്യോതം. ന. ക, വെയിൽ. ഖ, പ്രകാശം.
ദ്യോതിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഖ, പ്രകാശിച്ച.
ദ്യോവു. ന. ക, സ്വർഗ്ഗം. ഖ, ആകാശം.

ദ്ര.

ദ്രഡിമാവു. ന. ഉറപ്പു.
ദ്രഡിക്കു. വി. (ക്കുൻ, ക്കു, ക്കും.) വി. ന. ഉറപ്പുള്ള.
ദ്രപ്സം. ന. തൈർ വെള്ളം.
ദ്രവണം. ന. ക, പോക്കു. ഖ, ഉരുകൽ.
ദ്രവന്തി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ഏലിച്ചെവിയൻ.
ദ്രവം. ന. ക, പോക്കു. ഖ, ഓട്ടം. ങ, ക്രീഡ. ഛ, സാരം. ഇ, ഉരുകൽ ഞ, വശ.
ദ്രവിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ദ്രവി.) അ. ക്രി. ക, ഉരുകുന്നു. ഖ, ഓടുന്നു. ദ്രവിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ദ്രവിണം. ന. ക, ധനം. ഖ, ശക്തി.
ദ്രവ്യദണ്ഡം. ന. പ്രായശ്ചിത്തം നിശ്ചയിക്കുക.
ദ്രവ്യനാശം. ന. മുതൽ നഷ്ടം, ചേതം.
ദ്രവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. തക്കതായ, ചേർച്ചയുള്ള.
ദ്രവ്യം. ന. സമ്പത്തു, വസ്തു, സാധനം.
ദ്രവ്യശക്തി. ന. ധനപുഷ്ടി.
ദ്രവ്യസ്ഥൻ. ന. ധനവാൻ.
ദ്രവ്യാഗമം. ന. ധനലാഭം.
ദ്രാക്ക്. അ. വേഗത്തിൽ.
ദ്രാഘിക്കു. വി. (ക്കുൻ, ക്കു, ക്കും.) വി. ന. വളരെ നീളമുള്ള.
ദ്രാവ. ന. ഇരുപ്പാളി.
ദ്രാവകം. ന. ക, ഉരുകിവെള്ളമായതു. ഖ, ഇടിച്ചുപിഴിഞ്ഞെടുത്ത വെള്ളം, പശ.
ദ്രാവം. ന. ക, ഓടുക, ഓട്ടം. ഖ, വശ. ങ, വേഗം.
ദ്രാവിഡകം. ന. ഒരു മരുന്നു, കച്ചോലം.
ദ്രാവിഡൻ. ന. ദ്രാവിഡദേശത്തു ജനിച്ചവൻ.
ദ്രാവിഡം. ന. ദ്രാവിഡദേശം.
ദ്രാക്ഷാ. ന. മുന്തിരിങ്ങ.
ദ്രാക്ഷാരസം. ന. മുന്തിരിങ്ങച്ചാറായം.
ദ്രു. ന. വൃക്ഷം.
ദ്രുകിളിമം. ന. തേവതാരവൃക്ഷം.
ദ്രുഘണം. ന. ക, മൾത്തടി. ഖ, കോടാലി.
ദ്രുണം. ന. തേൾ.
ദ്രുണി. ന. ക, ജലപാത്രം. ഖ, ആമ.
ദ്രുതഗതി. വി. (ശ്രീക്കു.) വി. ന. വേഗത്തിൽ പോകുന്ന.
ദ്രുതഗതി. ന. വേഗത്തിലുള്ള നടപ്പു.
ദ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഒഴുകിയ. ഖ, ഉരുകിയ. ങ, അലിഞ്ഞ. ഛ, ഓടിയ. ഇ, ഉരുക്കപ്പെട്ട. ഞ, അലിക്കപ്പെട്ട.
ദ്രുതം. അ. വേഗത്തിൽ.
ദ്രുമം. ന. വൃക്ഷം.
ദ്രുമമയം. ന. ഒരു മാതിരി അരക്കു, കോലരക്കു.
ദ്രുമോല്പലം. ന. കൊങ്ങുമന്താരം.
ദ്രുവയം. ന. അളവു.
ദ്രുഹിണൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
ദ്രൂണം. ന. തേൾ.
ദ്രോണകാകൻ. ന. കാവതിക്കാക്ക.
ദ്രോണഭൂമി. ന. പതിനാറിടങ്ങഴി പാൽ കുറുക്കുന്ന പശു.
ദ്രോണൻ. ന. പാണ്ഡവന്മാരുടെയും ധൃതരാഷ്ട്രന്മാരുടെയും ഗുരുവായ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ.
ദ്രോണപുഷ്പി. ന. ഒരു തൈ, തുമ്പ.
ദ്രോണം. ന. ക, പതിനാറിടങ്ങഴി. ഖ, കൂടം. ങ, തുമ്പ. ഛ, കാവതിക്കാക്ക.
ദ്രോണക്ഷീര. ന. പതിനാറിടങ്ങഴി പാൽ കുറുക്കുന്ന പശു.
ദ്രോണികാ. ന. ക, അമതി. ഖ, പതിനാറിടങ്ങഴി വിതെക്കുന്ന നിലം.
ദ്രോണി. ന. ക, തോണി. ഖ, അമതി. ങ, വെള്ളം നിറെപ്പാനുള്ള പാത്രം.
ദ്രോഹചിന്തനം. ന. ഉപദ്രവിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം.

ദ്രോഹം. ന. ഉപദ്രവം, അനിഷ്ടവേല.
ദ്രോഹി. വി. (ഹീ, ഹിണീ, ഹി.) വി. ന. ഉപദ്രവിക്കുന്ന.
ദ്രോഹി. ന. ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നവൻ.
ദ്രോഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ദ്രോഹി.) സ. ക്രി. ഉപദ്രവിക്കുന്നു.
ദ്രൌണികം. ന. പതിനാറിടങ്ങഴി വിതെക്കുന്നനിലം.
ദ്രൌപദി. ന. ദ്രുവദ രാജാവിന്റെ പുത്രി, പാഞ്ചാലി.

ദ്വ.

ദ്വന്ദ്വചരം. ന. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒരം രണ്ടു കൂടി ഒരുമിച്ചു സഞ്ചരിക്കുന്ന ജന്തു.
ദ്വന്ദ്വചാരി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദ്വന്ദ്വഭാവം. ന. ൧, ദ്വന്ദ്വത്തിന്റെ അവസ്ഥ. ൨, കലഹം.
ദ്വന്ദ്വം. ന. ൧, രണ്ടു നാമം കൂട്ടിച്ചേർത്ത വാക്കു. ൨, യുദ്ധം. ൩, ഇരട്ട.
ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം. ന. രണ്ടുപേർ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം.
ദ്വന്ദ്വരാശി. ന. മിഥുനം രാശി.
ദ്വന്ദ്വസഹിഷ്ണു. ന. സുഖ ദുഃഖങ്ങളെ സഹിക്കുന്നവൻ, വിപരീതമായുള്ള രണ്ടിനെ സഹിക്കുന്നവൻ, വിപരീത കാര്യങ്ങളിൽ സമബുദ്ധിയുള്ളവൻ.
ദ്വന്ദ്വഹീനൻ. ന. വിരോധവും അനുകൂലവുമില്ലാത്തവൻ, രണ്ടില്ലാത്തവൻ.
ദ്വയം. ന. രണ്ടു.
ദ്വയാതിശൻ. ന. അധമത്തെയും മധ്യമത്തെയും അതിക്രമിച്ചവൻ, ഉത്തമൻ.
ദ്വാത്രിംശൽ. വി. മുപ്പത്തുരണ്ടു.
ദ്വാദശം. വി. പന്ത്രണ്ടു.
ദ്വാദശാംഗുലം. ന. നെടുഞ്ചാൺ.
ദ്വാദശാത്മാവു. ന. ആദിത്യൻ.
ദ്വദശി. ന. പന്ത്രണ്ടാമത്തെതിഥി.
ദ്വാപരം. ന. ൧, മൂന്നാംയുഗം. ൨, മൂന്നാംയുഗത്തിന്റെ അധിപതി. ൩, സംശയം.
ദ്വാർ. ന. വാതിൽ.
ദ്വാരക. ന. കൃഷ്ണന്റെ നഗരം.
ദ്വാരപാലൻ. ന. വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ.
ദ്വാരം. ന. ൧, വാതിൽ. ൨, സുഷിരം.
ദ്വാരയന്ത്രം. ന. പൂട്ടു.
ദ്വാരസ്തംഭം. ന. പടിക്കാൽ.
ദ്വാരസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. വാതില്ക്കൽ നില്ക്കുന്ന.
ദ്വാരസ്ഥൻ. ന. വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ.
ദ്വാസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ. സ്ഥാ. സ്ഥം.) വി. ന. വാതില്ക്കൽ നില്ക്കുന്ന.
ദ്വാസ്ഥൻ. ന. വാതിൽ കാവാൽക്കാരൻ.
ദ്വാസ്ഥിതൻ. ന. വാതിൽ കാവൽകാരൻ.
ദ്വിഃ. വി. രണ്ടു.
ദ്വികം. വി. രണ്ടു.
ദ്വിഗുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഇരട്ടിയുള്ള. ഇരട്ടിച്ച.
ദ്വിഗുണാകൃതം. വി. ഇരുച്ചാലുഴുത.
ദ്വിഗുണിതം. വി. ഇരട്ടിക്കപ്പെട്ട.
ദ്വിഗുണീകൃതം. വി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ദ്വിജ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, അരേണുകം.
ദ്വിജന്മാവു. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണൻ. ൨, ക്ഷത്രിയൻ ൩, വൈശ്യൻ. ൪, പല്ലു. ൫, മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന ജന്തു.
ദ്വിജൻ. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണൻ. ൨, ക്ഷത്രിയൻ. ൩, വൈശ്യൻ. ൪, ചന്ദ്രൻ.
ദ്വിജം. ന. ൧, മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന ജന്തു. ൨, പല്ലു.
ദ്വിജരാജൻ. ന. ൧, ചന്ദ്രൻ. ൨, ബ്രാഹ്മണ ശ്രേഷ്ഠൻ. ൩, ഗരുഡൻ.
ദ്വിജാതി. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
ദ്വിജിഹ്വൻ. ന. ൧, പാമ്പു. ൨, കുരള പറയുന്നവൻ.
ദ്വിട്ടു. ന. ശത്രു.
ദ്വിതയം. വി. രണ്ടു.
ദ്വിതീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. രണ്ടാമത്തെ.
ദ്വിതീയ. ന. ൧, രണ്ടാം തിഥി, രണ്ടാം വിഭക്തി. ൨, ഭാര്യ.
ദ്വിതീയവയസ്സു. ന. യൌവനം.
ദ്വിതീയാകൃതം. വി. ഇരുച്ചാലുഴുത.
ദ്വിത്രിരുക്തം. ന. രണ്ടു മൂന്നു വട്ടം പറക.
ദ്വിത്വം. ന. രണ്ടെന്നുള്ള ഭാവം.
ദ്വിധാ. അ. രണ്ടുപ്രകാരം.
ദ്വിപം. ന. ആന.
ദ്വിപാത്തു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. രണ്ടു കാലുള്ള.
ദ്വിപദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന രണ്ടു കാലുള്ള.
ദ്വിപാദ്യം. ന. ഇരട്ടിദണ്ഡം.
ദ്വിഭാഷി. ന. രണ്ടു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവൻ.
ദ്വിമാതൃജൻ. ന. ൧, ഗണപതി ൨, രണ്ടമ്മമകൻ.
ദ്വിരദം. ന. ആന.

ദ്വിരസനം. ന. പാമ്പ.
ദ്വിരുക്തം. വി. രണ്ടുവട്ടം പറയപ്പെട്ട.
ദ്വിരേഫം. ന. വണ്ട.
ദ്വിവചനം. ന. രണ്ടുവാക്ക, രണ്ടാമത്തെ വചനം.
ദ്വിവിധം. വി. രണ്ട പ്രകാരമുള്ള.
ദ്വിഷന്തപ.വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ശത്രുവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന.
ദ്വിഷൽ. ന. ശത്രു.
ദ്വിഷ്ട. വി. (ക്തൻ, ക്ടാ, ക്തം.) വി. ന. ദ്വേഷിക്കപ്പെട്ട.
ദ്വിഷ്ടം. ന. ചെമ്പ.
ദ്വിസപൂതി. വി. എഴുപത്തുരണ്ട.
ദ്വിസീത്യം. വി. ഇരുച്ചാലുഴുത.
ദ്വിഹല്യം. വി. ഇരുച്ചാലുഴുത.
ദ്വിഹായനി. ന. രണ്ട വയസ്സു ചെന്ന പശു.
ദ്വീപം. ന. തുരുത്ത.
ദ്വീപവതി. ന. നദി.
ദ്വീപാന്തരം. ന. അന്യ ദ്വീപ.
ദ്വീപി. ന. പ, കടുവാ, പുലി. ഫ, ഒരു തൈ, ചെറുവഴുതിന.
ദ്വേധാ. അ. രണ്ടപ്രകാരം.
ദ്വേഷണൻ. ന. ശത്രു.
ദ്വേഷണം. ന. ശത്രുത.
ദ്വേഷം. ന. വൈരം, ശത്രുത.
ദ്വേഷി. ന. ശത്രു.
ദ്വേഷിക്കുന്ന. ച്ചു, പ്പാൻ. (ദ്വേക്ഷി.) സ. ക്രി. പകെക്കുന്നു, നിന്ദിക്കുന്നു.
ദ്വേഷ്ടാവു. ന. പകെക്കുന്നവൻ.
ദ്വേഷ്യ. വി. (ക്യൻ, ക്ല്യാ, ക്ല്യം.) വി. ന. ദ്വേഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള.
ദ്വേഷ്യം. ന. കോപം.
ദ്വേഷ്യപ്പെടുന്ന. ട്ട. വാൻ. (ദ്വേക്ഷ്യ.) അ. ക്രി. കോപിക്കുന്നു.
ദ്വൈതം. ന. രണ്ടെന്നുള്ള ഭാവം.
ദ്വൈതീയിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. രണ്ടാമത്തെ.
ദ്വൈധ. വി. (ധൻ, ധീ, ധം.) വി. ന. രണ്ടപ്രകാരമായ.
ദ്വൈധം. ന. രണ്ടപ്രകാരം.
ദ്വൈധീഭാവം. ന. രണ്ടെന്നുള്ള ഭാവം.
ദ്വൈപായനൻ. ന. വേദവ്യാസമഹർഷി.
ദ്വൈമാതുര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. പെറമ്മയും വളർത്തമ്മയും ഇങ്ങനെ രണ്ടമ്മമാരുള്ള.
ദ്വൈമാതുരൻ. ന. ഗണപതി.
ദ്വൈമാത്രേയൻ. ന. രണ്ടമ്മമകൻ.
ദ്വൈവിദ്ധ്യം. ന. രണ്ടപ്രകാരമുള്ള ഭാവം.
ദ്ര്യഷ്ടം. ന. ചെമ്പ.

ധ. ഫല്ലുകളിൽ പത്തൊൻപതാം അക്ഷരം.

ധടം. ന. തുലാസ്സ.
ധത്തൂരം. ന. ഒരു ചെടി, ഉമ്മത്ത.
ധനഞ്ജയൻ. ന. ക, അഗ്നി. ഫ, അർജ്ജുനൻ. ങ, പത്തുവായുക്കളിൽ ഒന്ന.
ധനദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ദ്രവ്യത്തെ കൊടുക്കുന്ന.
ധനദൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
ധനപതി. ന. ക, വൈശ്രവണൻ. ഫ, ധനവാൻ.
ധനപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ധനത്തിൽ ആഗ്രഹമുള്ള.
ധനപ്രിയ. ന. ഒരു വകച്ചീര.
ധനം. ന. ദ്രവ്യം, സമ്പത്ത.
ധനവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. സമ്പത്തുള്ള.
ധനവൃദ്ധി. ന. ദ്രവ്യപുഷ്ടി.
ധനസ്ഥാനം. ന. രണ്ടാമിടം.
ധനഹര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. മോഷ്ടിക്കുന്ന.
ധനഹരി. ന. ഒരു തൈ, കാട്ടകച്ചോലം.
ധനഹാരി. അല്ലെങ്കിൽ, ധനഹരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ധനം കൈക്കലാക്കുന്ന, ധനത്തിന്നവകാശമുള്ള.
ധനക്ഷയം. ന. ദ്രവ്യനാശം.
ധനാഗമം. ന. ദ്രവ്യലാഭം.
ധനാഢ്യൻ. ന. ക, ധനവാൻ ഫ, വൈശ്രവണൻ.
ധനാധിപൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
ധനാശി. ന. ഒരു രാഗം.
ധനിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ധനമുള്ള.
ധനികാ. ന. യൌവനമുള്ളവൾ.
ധനികം. ന. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധനിഷ്ഠ. ന. അവിട്ടം.
ധനി. വി. (നീ, നിനീ, നി.) വി. ന. ധനമുള്ള, സമ്പത്തുള്ള.
ധനീ. ന. ധനവാൻ.
ധനീയകം. ന. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധനു. ന. ധനുരാശി, ധനുമാസം.
ധനുക്കുറു. ന. മൂലവും പൂരാടവും ഉത്രാടത്തിൽ കാലും.
ധനുഞ്ജയൻ. ന. ധനുമാസം.
ധനുമാസം. ന. ഒമ്പതാമത്തെ മാസം.
ധനുരാശി. ന. ഒമ്പതാമത്തെ രാശി.
ധനുശ്ശ്രാഷം. ന. ചെറുഞാഞൊലി.
ധനുർദ്ധരൻ. ന. വില്ലെടുത്തവൻ, വില്ലാളി.

ധനൎഭൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ധനൎവ്വേദം. ന. വില്ലഭ്യാസത്തിനുള്ള വിദ്യ.
ധനുഷ്കൂട. ന. മുരൾവൃക്ഷം.
ധനുഷ്മാൻ. ന. വില്ലാളി.
ധനുസ്സു. ന. ൧,വില്ല. ൨, ധനുരാശി.
ധനേയകം. ന. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധനേശൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
ധന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ഭാഗ്യമുള്ള.
ധന്യശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. സുകൃതമുള്ള, നല്ലശീലമുള്ള.
ധന്യാകം. ന. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധന്വ. ന. ൧, വില്ല. ൨, മരുഭൂമി.
ധന്വന്തരി. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു അവതാര സ്വരൂപം.
ധന്വയാഷം. ന. ഒരു മരുന്നു, കൊടിത്തുവ.
ധന്വീ. ന. വില്ലാളി.
ധമകൻ. ന. കൊല്ലൻ.
ധമന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഊതുന്ന.
ധമനം. ന. ൧, വേഴം. ൨, ഊതുക, ഊത്തു.
ധമനി. ന. ൧, ഞരമ്പു. ൨, കുഴൽ. ൩, പവിഴക്കൊടി.
ധമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ധമി.) അ. ക്രി. ഊതുന്നു.
ധമ്മില്ലം. ന. കൊണ്ടകെട്ടു, കെട്ടിവച്ച തലമുടി.
ധര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ധരിച്ച.
ധരാ. ന. ഭൂമി.
ധരം. ന. പൎവ്വതം.
ധരണം. ന. എടുക്കുക.
ധരണി. ന. ഭൂമി.
ധരണിധരൻ. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, പൎവ്വതം.
ധരണീകന്ദം. ന. വെങ്കായം.
ധരണീതലം. ന. ഭൂമി.
ധരണീപതി. ന. ൧, രാജാവു. ൨, വിഷ്ണു.
ധരണീശ്വരൻ. ന. ൧, രാജാവു. ൨, വിഷ്ണു.
ധരാതലം. ന. ഭൂമി.
ധരാധാരം. ന. പൎവ്വതം.
ധരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ധരി) സ. ക്രി. ൧, വഹിക്കുന്നു, എടുക്കുന്നു. ൨, അറിയുന്നു. ധരിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
ധരിത്രി. ന. ഭൂമി.
ധരിമ. ന. ആകൃതി.
ധരു. ന. സംഗതിഭേദം.
ധരേന്ദ്രൻ. ന. ഹിമവാൻ, പൎവ്വതശ്രേഷ്ഠൻ.
ധൎമ്മകൎത്താവു. ന. ധൎമ്മംചെയ്യുന്നവൻ.
ധൎമ്മകാൎയ്യം. ന. ഗുണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തി.
ധൎമ്മകീലം. ന. ഒരു ധൎമ്മാസനത്തിന്നു കീഴുള്ള രാജ്യം, ഒരു ന്യായവിചാരസ്ഥലത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ദിക്കു.
ധൎമ്മകൃത്തു. ന. ധൎമ്മകൎത്താവു.
ധൎമ്മക്കഞ്ഞി. ന. കഞ്ഞിവച്ചു ധൎമ്മമായിട്ടു കൊടുക്കുക.
ധൎമ്മക്കൊള്ളി. ന. ശേഷക്കാരില്ലാത്തവൻ മരിച്ചാൽ മററുവല്ലവരും ശവത്തെ ദഹിപ്പിക്കുക.
ധൎമ്മചാരി. വി. (രീ. രിണി, രി.) വി. ന. ധൎമ്മത്തെ ചെയ്യുന്ന.
ധൎമ്മചാരിണി. ന. നല്ല മൎയ്യാദപ്രകാരം ഇരിക്കുന്നവൾ.
ധൎമ്മചിന്ത. അല്ലെങ്കിൽ, ധൎമ്മചിന്തനം. ന. ധൎമ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരം.
ധൎമ്മജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ധൎമ്മത്തെ അറിയുന്ന.
ധൎമ്മതത്വം. ന. ആചാരാദികളുടെ പരമാൎത്ഥം.
ധൎമ്മത്തോണി. ന. പരോപകാരത്തിന്നായിട്ടു ഇട്ടിരിക്കുന്ന കടവു വള്ളം.
ധൎമ്മദാരങ്ങൾ. ന. വിവാഹം ചെയ്യുണ്ടായ ഭാൎയ്യ.
ധൎമ്മദൈവം. ന. വംശപാരമ്പൎയ്യമായിട്ടു സേവിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ഈശ്വരൻ.
ധൎമ്മദ്വേഷം. ന. ആചാരം മുതലായ ധൎമ്മങ്ങളെ നിന്ദിക്കുക.
ധൎമ്മധ്വജി. ന. കപടഭക്തിക്കാരൻ.
ധൎമ്മനന്ദനൻ. ന. ധൎമ്മരാജാവിന്റെ മകൻ.
ധൎമ്മനിഷ്ഠ. ന. ധൎമ്മത്തിങ്കലെ ഉറപ്പും ധൎമ്മത്തിലുള്ള താല്പൎയ്യം.
ധൎമ്മന്യായം. ന. ധൎമ്മാചാരത്തോടുകൂടിയുള്ള മൎയ്യാദ.
ധൎമ്മൻ. ന. ൧, യമൻ. ൨, യാഗംചെയ്യു ബ്രാഹ്മണൻ.
ധൎമ്മപത്തനം. ന. കുരുമുളകു.
ധൎമ്മപത്നി. ന. പ്രധാനഭാൎയ്യ, ഭാൎയ്യ.
ധൎമ്മപാലനം. ന. ആചാര മൎയ്യാദകളെ രക്ഷിക്കുക.
ധൎമ്മപുത്രൻ. ന. ധൎമ്മരാജാവിന്റെ മകൻ, യുധിഷ്ഠിരൻ.
ധൎമ്മഫലം. ന. പുണ്യം ചെയ്യാലുണ്ടാകുന്ന ഫലം.

ധമ്മബുദ്ധി. നാ. ക, ധർമ്മത്തിങ്കലെ മനസ്സു. ഉ, ധർമ്മത്തിൽ മനസ്സുള്ളവൻ.

ധർമ്മം. നാ. ക, പുണ്യം. ഉ, ന്യായം. ങ, ആചാരം. ര, സ്വഭാവം. ള, വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിധി. ന, ദാനം.

ധർമ്മയുദ്ധം. നാ. ചതിവുകൂടാതെ പറഞ്ഞു സമ്മതിച്ചു നേരെ ചെന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു.

ധർമ്മരഹസ്യം. നാ. ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമായ അർത്ഥം.

ധർമ്മരാജൻ. നാ. ക, യമൻ. ഉ, ബുദ്ധമുനി.

ധർമ്മവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. നാ. ധർമ്മമുള്ള.

ധർമ്മവിചാരം. നാ. ഗുണമായുള്ളതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരം.

ധർമ്മവിൽ. നാ. ധർമ്മത്തെ അറിയുന്നവൻ.

ധർമ്മശാല. നാ. വഴിയാട്ടപുര, വഴിയമ്പലം.

ധർമ്മശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. നാ. ധർമ്മമുള്ള.

ധർമ്മശാസ്ത്രം. നാ. മച്ചാലയും ആചാരവും മറ്റും അറിയുന്നതിനുള്ള ശാസ്ത്രം, രാജനീതി.

ധർമ്മശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. ധർമ്മമുറകളെ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള, ധർമ്മംകൊണ്ടുകൂടിയ സ്വഭാവമുള്ള.

ധർമ്മശീലം. നാ. ധർമ്മസ്വഭാവം.

ധർമ്മസഭ. നാ. ആസ്ഥാനമണ്ഡപം, രാജാവിന്റെ ന്യായം വിചാരിക്കുന്ന സ്ഥലം.

ധർമ്മസംസ്കാരം. നാ. ശേഷക്രിയാദികളില്ലാത്തവരുടെ ശവം ദഹിപ്പിക്ക.

ധർമ്മസംഹിത. നാ. മനു പരാശരൻ മുതലായവർ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള സ്മൃതിഗ്രന്ഥങ്ങൾ പതിനെട്ടും.

ധർമ്മസാക്ഷി. നാ. വിസ്താരങ്ങളിൽ നേരുള്ള സാക്ഷിക്കാരൻ.

ധർമ്മസുതൻ. നാ. ധർമ്മപുത്രൻ.

ധർമ്മസൂക്ഷ്മം. നാ. ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കമായിട്ടുള്ള സാരം.

ധർമ്മസ്ഥാപനം. നാ. ധർമ്മത്തെ ഉറപ്പിക്കുക.

ധർമ്മസ്ഥിതി. നാ. ധർമ്മത്തിന്റെ ഉറപ്പു.

ധർമ്മാത്മാവു. നാ. ക, ധർമ്മബുദ്ധിയുള്ളവൻ. ഉ, ധർമ്മസ്വഭാവം.

ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾ. നാ. ധർമ്മവും അധർമ്മവും.

ധർമ്മാസനം. നാ. ന്യായസ്ഥലം.

ധർമ്മി. വി. (ർമ്മീ, ർമ്മിനീ, ർമ്മി.) വി. നാ. ധർമ്മത്തെ അറിയുന്ന, ധർമ്മംചെയ്യുന്ന.

ധർമ്മിണി. നാ. ധർമ്മം ചെയ്യുന്നവൾ.

ധർമ്മിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. നാ. ധർമ്മമുള്ള, സുകൃതവുമ്മറവുമുള്ള.

ധർമ്മോപദേശകൻ. നാ. ആചാരാദികളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ധർമ്മ്യ. വി. (ർമ്മ്യൻ, ർമ്മ്യാ, ർമ്മ്യം.) വി. നാ. ധർമ്മസംബന്ധമായുള്ള, ധർമ്മമായുള്ള.

ധർഷണം. നാ. ക, പരിഭവം. ഉ, അഹങ്കാരം.

ധർഷണി. നാ. കാമചാരിണി, ഉൻമത്തകാരത്തി.

ധർഷൻ. നാ. നപുംസകൻ.

ധർഷ്ട്യം. നാ. ക, ധൈര്യം. ഉ, പരിഭവം.

ധർഷ്ടി. വി. (ഷ്ടീ, ഷ്ടിനീ ഷ്ടി..) വി. നാ. നിർഭയമുള്ള, അഹംഭാവമുള്ള.

ധർഷ്ടിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രയോ. (ധർഷ്ടി.) അ. ക്രി. തന്റെ ധൈര്യംകൊണ്ടോ ബുദ്ധികൊണ്ടോ മറെറാരുത്തന്റെ ധൈര്യത്തിനെ അല്പമാക്കുന്നു, തന്റെ ധൈര്യംകൊണ്ടു അതിശംഭീരനായുള്ള ഒരുത്തന്റെ സമീപത്തു ചെല്ലുകയോ വഴക്കും പ്രവൃത്തിക്കയോ സ്വാധീനമാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു.

ധർഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ധർഷിക്കപ്പെട്ട.

ധവൻ. നാ. ഭർത്താവു.

ധവള. വി. (ളൻ, ളാ, ളീ, ളം.) വി. നാ. വെളുത്ത.

ധവളം. നാ. വെളുപ്പുനിറം.

ധവളീ. നാ. ക, വെളുത്ത പശു. ഉ, വെളുത്തവൾ.

ധവിത്രം. നാ. വിശറി, ആലവട്ടം.

ധാ.

ധാടി. നാ. ധൈര്യംകൂടാതെ ശത്രുവിന്റെ നേരെ ചെല്ലുക.

ധാതകം. നാ. ഒരു മരുന്നു.

ധാതകി. നാ. ഒരു മരുന്നു, താതിരി.

ധാതാവു. നാ. ബ്രഹ്മാവു.

ധാതു. നാ. ക, വാതം, പിത്തം, കഫം. ഉ, രസം, രക്തം, മാംസം, മേദസ്സു, അസ്ഥി, മജ്ജ, ശുക്ലം. ങ, ഭൂമി, വെള്ളം, അഗ്നി, വായു, ആകാശം. ര, ശബ്ദം, രസം, രൂപം, സ്പർശം, ഗന്ധം. ള, ചെവി, നാവു, കണ്ണു, തൊലി, മൂക്കു. ന, മനയോല മുതലായ ധാതു ദ്രവ്യങ്ങൾ പലതും. റ, ധാതുദ്രവ്യങ്ങൾ വിളയുന്ന സ്ഥലം. വ്വ, ക്രിയാപദങ്ങളുടെ മൂലം.

ധാതുദ്രവ്യം. ന. സ്വർണ്ണം മുതലായതു.
ധാതുപുഷ്പിക. ന. താതിരി മരം.
ധാതുമാരിണി. ന. പൊൻകാരം.
ധാതുവാദി. ന. രസവാദി.
ധാതുവൈരി. ന. ഗന്ധകം.
ധാത്രീ. ന. ൧, ഭൂമി. ൨, വളർത്തമ്മ. ൩, നെല്ലി, നെല്ലിക്ക.
ധാത്രീദേവൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
ധാത്രീപതി. ന. രാജാവു.
ധാത്രീഫലം. ന. നെല്ലിക്ക.
ധാന. ന. ൧, ഊമൻമ്മലർ. ൨, കൊത്തമ്പാലയരി.
ധാനാകം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ധാനുഷ്കൻ. ന. വില്ലാളി.
ധാന്യകം. ന. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധാന്യകോഷ്ഠം. ന. ൧, കളപ്പുര. ൨, വല്ലം.
ധാന്യത്വക്കു. ന. ധാന്യങ്ങളുടെ തൊലി, ഉമി.
ധാന്യം. ന. ൧, നെല്ലു, ചാമ, പയറു മുതലായവ. ൨, കൊത്തമ്പാലയരി.
ധാന്യവർദ്ധനം. ന. പൊലികടം.
ധാന്യവൃദ്ധി. ന. ൧, നിറ. ൨, പൊലികടം.
ധാന്യശ്രുകം. ന. നെല്ലിന്റെ ഓകു.
ധാന്യസാരം. ന. മെതിച്ചെടുത്ത നെല്ലു.
ധാന്യാകം. ന. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധാന്യാമ്ലം. ന. വെപ്പുകാടി.
ധാന്യാർത്ഥം. ന. ധാന്യസമ്പത്തു.
ധാമം. ന. ൧, ഭവനം. ൨, ശരീരം. ൩, ശോഭ. ൪, പ്രഭാവം, കീർത്തി. ൫, സ്ഥലം. ൬, ജനനം.
ധാമാർഗ്ഗവം. ന. ൧, വലിയകടലാടി. ൨, പീരകം.
ധായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. തനിക്കുള്ള, അവകാശമുള്ള.
ധാര. ന. ൧, വാളിന്റെ മൂർച്ച. ൨, ഇടവിടാതെയുള്ള മഴ, ഒരു ദ്വാരത്തിൽ കൂടെ വണ്ണംകുറെഞ്ഞ ഇടവിടാതെ ചോരുക. ൩, ചില ദീനക്കാർക്കു എണ്ണ മുതലായ്തുകൊണ്ടു ധാരചെയ്ക. ൪, കുതിരയുടെ നടപ്പു. ൫, കടം, വെള്ളം.
ധാരക്കിടാരം. ന. ധാരചെയ്യുന്നതിനുള്ള ചെമ്പുപാത്രം.
ധാരച്ചട്ടി. ന. ധാരവീഴ്ത്തുന്നതിനുള്ള പാത്രം, ധാരക്കിടാരം.
ധാരണ. ന. ൧, നിലനില്പു. ൨, ധാരണാശക്തി, ധീരത. ൩, യോഗവിദ്യയുടെ ഒരു സമ്പ്രദായ ഭേദം. ൪, ഓർമ്മ. ൫, കടം.
ധാരണകൻ. ന. കടക്കാരൻ, കടമുള്ളവൻ.
ധാരണം. ന. ധരിക്കുക, എടുക്കുക.
ധാരണാവാൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ,) വി. ന. ധാരണയുള്ള.
ധാരത്തോണി. ന. ധാരചെയ്യുന്നതിന്നു കിടപ്പാനുള്ള തോണി.
ധാരപ്പാത്തി. ന. ധാരത്തോണി.
ധാരയിടുന്നു. ടു. വാൻ. (ധാര.) സ. ക്രി. ധാരകൊരുന്നു, ധാരവീഴ്ത്തുന്നു.
ധാരാധരം. ന. ൧, മേഘം. ൨, വാൾ.
ധാരാങ്കുരം. ന. ൧, ആലിപ്പഴം, കരകം. ൨, ചാററുമഴ.
ധാരാസംപാതം. ന. പെരുമഴ.
ധാരാള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. വെള്ളത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന.
ധാരാളം. ന. ഔദാര്യം, ലോഭംകൂടാതെയുള്ളതു.
ധാരാളംവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ധാരാളം.) സ. ക്രി. മടികൂടാതെ മുതൽ ചിലവിടുന്നു.
ധാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ധരിക്കുന്ന.
ധാരു. ന. കുടിക്കുന്നവൻ.
ധാർത്തരാഷ്ട്രം. ന. ഒരു മാതിരി അരയന്നപ്പക്ഷി.
ധാർമ്മപത്തനം. ന. നല്ലമുളകു, കൊടിമുളകു.
ധാർമ്മിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ധർമ്മമുള്ള.
ധാര്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി. ന. ധരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.
ധാർഷ്ട്യം. ന. അറിവില്ലാത്തവൻ അധികം അറിവുണ്ടെന്നു ഭാവിക്ക, അല്പം അറിവൊ ശക്തിയൊ ഉള്ളതിനെ അധികം തോന്നിക്ക.
ധാവതിചെയ്യുന്നു. യ്യു. യ്പാൻ. (ധാവതി.) അ. ക്രി. പോകുന്നു, ഓടുന്നു.
ധാവനം. ന. ൧, ഓട്ടം. ൨, ശുദ്ധീകരണം.
ധാവനി. ന. ഒരു തൈ, ഓരില.
ധാവനിക. ന. ഒരു തൈ, ചെറുവഴുതിന.
ധാവള്യം. ന. വെളുപ്പു.
ധാവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട.

ധി.

ധിക്ക്. അ. ൧, നിന്ദിക്കുക. ൨, കഷ്ടം.
ധിക്കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ധിക്കരി.) സ. ക്രി. നിന്ദിക്കുന്നു.
ധിക്കാരം. ന. നിന്ദ.
ധിക്കാരി. ന. നിന്ദകാട്ടുന്നവൻ.

ധിക്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
ധിക്കൃതി. ന. നിന്ദ.
ധിഷണ. ന. ബുദ്ധി.
ധിഷണൻ. ന. വ്യാഴം.
ധിഷ്ണ്യം. ന. ക, ഭവനം. ഖ, സ്ഥലം. ഗ, നക്ഷത്രം. ഘ, അഗ്നി.

ധീ.

ധീ. ന. ബുദ്ധി.
ധീന്ദ്രിയം. ന. മനസ്സു മുതലായ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ.
ധീമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള.
ധീരത. ന. ധൈര്യം, ഉറപ്പു.
ധീര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. മനസ്സിനുറപ്പുള്ള, ബുദ്ധിയുള്ള.
ധീരം. ന. കുങ്കുമം.
ധീവരൻ. ന. മുക്കുവൻ.
ധീവാ. ന. കന്നാൻ.
ധീശക്തി. ന. ബുദ്ധിശക്തി.
ധീസഖൻ. ന. മന്ത്രി.
ധീസചിവൻ. ന. മന്ത്രി.

ധൃ.

ധൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഇളകപ്പെട്ട.
ധൃനി. ന. നദി.
ധൃതന്ധര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഭാരത്തെ വഹിക്കുന്ന, ഒരു കായ്ക്കുത്തെ അനിച്ചു നിർത്തുന്ന.
ധൃതന്ധൻ. ന. ഭാരം വഹിക്കുന്നകാള.
ധൃതം. ന. ക, രഥത്തിന്റെ മുൻതണ്ട്. ഖ, വിചാരം. ഗ, ഭാരം, ചുമട്ട.
ധൃതീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഭാരത്തെ വഹിക്കുന്ന.
ധൃതീണൻ. ന. ഭാരംവഹിക്കുന്നവൻ, പൊതിക്കാള.
ധൃതുരാ. ന. ഉമ്മത്ത.
ധൃഷ്ടരം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ധൃഷ്ണു. വി. (ഷ്ണുൻ, ഷ്ണൂ, ഷ്ണും.) വി. ന. ഭാരത്തെ വഹിക്കുന്ന.
ധൃഷ്ണുൻ. ന. ഭാരം വഹിക്കുന്നവൻ, പൊതിക്കാള.
ധൃഷ്ണുവാഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ഭാരത്തെ വഹിക്കുന്ന.
ധൃഷ്ണുവാഹൻ. ന. ഭാരം വഹിക്കുന്നവൻ, പൊതിക്കാള.
ധൃഷ്ടിത്രം. ന. വിശറി, ആലവട്ടം.
ധൃസ്തൂരം. ന. ഉമ്മത്ത.

ധൃ.

ധൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഇളകപ്പെട്ട. ഖ, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ധൃനനം. ന. ഇളക്കം, ഇളക്കുക.
ധൃപക്കാൽ. ന. ധൃപക്കുറ്റി.
ധൃപക്കുറ്റി. ന. ധൃപിക്കുന്നതിനുള്ള പാത്രം.
ധൃപനം. ന. കുന്തുരുക്കം.
ധൃപം. ന. സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളിട്ട പുകെക്കുക.
ധൃപവസ്ത്രം. ന. ധൃപിപ്പാനുള്ള വസ്ത്രകൾ.
ധൃപവൃക്ഷം. ന. ചന്ദനം.
ധൃപായിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചൂട്ട പിടിപ്പിക്കപ്പെട്ട, ഉണ്ടിച്ച.
ധൃപാരാധന. ന. ധൃപംകൊണ്ടു പൂജിക്ക.
ധൃപിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ (ധൃപി.) സ. ക്രി. പുകെക്കുന്നു.
ധൃപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ധൃപിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഉണ്ടിച്ച.
ധൃമകേതു. ന. ക, അഗ്നി. ഖ, വാൽനക്ഷത്രം.
ധൃമം. ന. പുക.
ധൃമയോനി. ന. മേഘം.
ധൃമള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. കരിഞ്ഞുവപ്പുനിറമുള്ള.
ധൃമളം. ന. കറുപ്പും ചുവപ്പും കൂടിയ നിറം.
ധൃമാഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. പുകയുടെ നിറം പോലെ നിറമുള്ള.
ധൃമാഭം. ന. പുകനിറം.
ധൃമാവലി. ന. പുകക്കൂട്ടം.
ധൃമിക. ന. ക, അഗ്നി. ഖ, മഞ്ഞു. ഗ, പുക.
ധൃമ്ര. ന. പുകക്കൂട്ടം.
ധൃമ്രാടം. ന. ചെറുകുരികിൽപക്ഷി.
ധൃമ്രകം. ന. ഒട്ടകം.
ധൃമ്ര. വി. (ധ്രൻ, ധ്രാ, ധ്രം.) വി. ന. ധൃമ്രവർണ്ണമുള്ള.
ധൃമ്രം. ന. കറുപ്പും ചുവപ്പും കൂടിയ നിറം.
ധൃമ്രവർണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ നിറമുള്ള.
ധൃമ്രവർണ്ണം. ന. കറുപ്പും ചുവപ്പും കൂടിയുള്ളൊരു നിറം.
ധൂർ. ന. ചുമട്ട.
ധൂർജ്ജടി. ന. ശിവൻ.
ധൂർത്ത. വി. (ർത്തൻ, ർത്താ, ർത്തം.) വി. ന. ചതിവുള്ള.
ധൂർത്തൻ. ന. ക, ചതിവൻ. ഖ, ചൂതാ

ജി. സ, കുള്ളൻ, താന്തോന്നി.
ധൂർത്തം. ന. ഉമത്തത്ത.
ധൂവ്വഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ചുമടിനെ വഹിക്കുന്ന.
ധൂലകം. ന. വിക്ഷം.
ധൂസര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഒട്ട വെളുത്ത നിറമുള്ള.
ധൂസരം. ന. ഒട്ട വെളുത്ത നിറം.
ധൂസരീ. ന. കിന്നരസ്ത്രീ.
ധൂസരിത. വി. (തൻ, താ, തം) വി. ന. ധൂസരമാക്കപ്പെട്ട.
ധൂളി. ന. ക, നേരിയ പൊടി. ഖ, വ്യഭിചാരമുള്ള സ്ത്രീ. ങ, ഒരു മാതിരി പടുണ്ടാക്കുവാനുള്ള പഞ്ഞി.
ധൂളിക. നം മഞ്ഞു.
ധൂളികൂട്ടിമം. ന. വാട.
ധൂളിക്കുന്നു. ക്രു. പ്രാൻ. (ധൂളി.) സ. ക്രി. ക, പരപ്പിക്കുന്നു. ഖ, പൊടിക്കുന്നു.
ധൂളിത്വം. ന. വ്യഭിചാര സ്വഭാവം.
ധൂളിപ്പെണ്ണു. ന. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ.
ധൂളിമാനം. ന. പൊടി.
ധൂളിമെത്ത. ന. അധികം മാട്ടവുമുള്ള മെത്ത.
ധൂളിയാക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (ധൂളി.) സ. ക്രി. പൊടിയാക്കുന്നു.
ധൂളുന്നു. ജി. വാൻ. (ധൂള.) സ. ക്രി. പരപ്പിക്കുന്നു.

ധൃ.

ധൃതരാഷ്ട്രൻ. ന. ക, ചന്ദ്രവംശത്തിൽ ജനിച്ചു കുരുനായ ഒരു രാജാവു. ഖ, പാത്ത.
ധൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി, ന. ക, പിടിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ധരിക്കപ്പെട്ട. ങ, അറിയപ്പെട്ട.
ധൃതി. ന. ക, വഹിക്കുക. ഖ, ധൈര്യം. ങ, സന്തോഷം. ര, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ധൃതിമൽ. വി. (മാൻ, മതി, മൽ.) വി. ന. ധൃതിയുള്ള.
ധൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ധൈര്യമുള്ള, ഉറപ്പുള്ള. ധൃഷ്ടത. ഗു. ന. ധൈര്യം, ഉറപ്പു.
ധൃഷ്ടൻ. ന. വിശ്വാസമുള്ള ഭൃത്യൻ.
ധൃഷ്ടി. ന. രശ്മി.
ധൃഷ്ണു. വി. (ഷ്ണു.) വി. ന ധൈര്യമുള്ള.

ധേ.

ധേനു. ന. ക, പശു. ഖ, കറക്കുന്ന പശു.
ധേനുക. ന. ക, പിടിയാന. ഖ, കറക്കുന്ന പശു. ങ, ചുരിക.
ധേനുകൻ. ന. ഒരസുരൻ.
ധേനുമൽ. (മാൻ, മതി, മൽ.) വി. ന. പശുവുള്ള.
ധേനുഷ്യ. ന. കെട്ടി നിൽക്കുന്ന പശു.

ധൈ.

ധൈനകം. വി. പശുവിനെ സംബന്ധിച്ച.
ധൈനകം. ന. പശുക്കൂട്ടം.
ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (ധൈര്യ) സ. ക്രി. ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു.
ധൈര്യം. ന. ക, ധീരത. ഖ, ഉറപ്പു.
ധൈര്യവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ധീരതയുള്ള.
ധൈര്യശാലി. വി (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. ധൈര്യമുള്ള.
ധൈവതം. ന. ആറാമത്തെ സ്വരം.

ധോ.

ധോരണം. ന. ക, വാഹനം. ഖ, കുതിരയുടെ നടപ്പിൽ ഒരു മാതിരി ഭേദം.
ധോരണി. ന. ക, പാരമ്പര്യ ന്യായം. ഖ, പരിചയം. ങ, നിര. ര, വഴി. ല, ആരെയും ശങ്കിക്കായ്ക.
ധോരണിക്കാരൻ. ന. ധോരണിയുള്ളവൻ. ആരെയും ക്ലൃപ്തമാക്കാതെ ഡംഭു കാട്ടി നടക്കുന്നവൻ.

ധൌ.

ധൌതകൌശേയം. ന. വെള്ളപ്പട്ടു.
ധൌത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കഴുകപ്പെട്ട, ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട.
ധൌതികം. ന. കുതിരയുടെ ഒരു മാതിരി നടപ്പു.
ധൌരേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ചുമടെടുക്കുന്ന.
ധൌരേയൻ. ന. ഭാരത്തെ വഹിക്കുന്നവൻ, പൊതിക്കാള.
ധ്മാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഊതപ്പെട്ട.
ധ്മാനം. ന. ഊത്തു.

ധ്യാ.

ധ്യാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ധ്യാനിക്കപ്പെട്ട.
ധ്യാനനിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. വിചാരത്തിൽ നല്ല ഉറപ്പുള്ള.
ധ്യാനം. ന. ൧, വിചാരം. ൨, മനസ്സുകൊണ്ടുള്ള ആരാധന, മനസ്സു മറെറാരിടത്തുപോകാതെ ഈശ്വരന്റെ സ്വരൂപത്തെത്തന്നെ വിചാരിക്ക.
ധ്യാനിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (ധ്യാനി.) സ. ക്രി. ൧, ഈശ്വരസ്വരൂപത്തെ മനസ്സുകൊണ്ടു കാണുന്നു. ൨, വിചാരിക്കുന്നു.
ധ്യാമം. ന. നാന്മുകപ്പുല്ല.
ധ്യായമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി ന. ധ്യാനിക്കുന്ന.
ധ്യേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ധ്യാനിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന, വിചാരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള.

ധ്രു.

ധ്രുവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ൧, നിത്യമായുള്ള. ൨, ഇളക്കമില്ലാത്ത.
ധ്രുവ. ന. ൧, വൈയങ്കതകൊണ്ടുള്ള ഹോമപ്പാത്രം. ൨, ഓരില. ൩, മൂവില.
ധ്രുവൻ. ന. ൧, ഉത്താനപാദന്റെ പുത്രനായ ഒരു രാജാവു. ൨, ഇളക്കമില്ലാത്തതായിട്ടു വടക്കു കാണുന്ന ഒരു നക്ഷത്രം.
ധ്രുവം. ന. ൧, നിശ്ചയം. ൨, കുററി. ൩, ഒരു താളം. ൪, രാഗം.
ധ്രുവാവൃക്ഷം. ന. വൈയങ്കതമരം.

ധ്വ.

ധ്വജപ്രതിഷ്ഠ. ന. കൊടിമരം നിറുത്തുക.
ധ്വജമണ്ഡപം. ന. കൊടിമരത്തറ.
ധ്വജം. ന. ൧, കൊടി. ൨, കൊടിമരത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള അടയാളം. ൩, അടയാളം.
ധ്വജദ്രുമം. ന. പന.
ധ്വജവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ,) വി. ന. ധ്വജമുള്ള, അടയാളമുള്ള.
ധ്വജവാൻ. ന. കൊടിക്കാരൻ.
ധ്വജിനി. ന. സേന.
ധ്വജി. വി. (ജീ, ജിനീ, ജി.) വി. ന. ധ്വജമുള്ള.
ധ്വജീ. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണൻ. ൨, പൎവ്വതം. ൩, തൈരു വില്ക്കുന്നവൻ. ൪, മദ്യം വില്ക്കുന്നവൻ.
ധ്വനി. ന. ൧, ശബ്ദം. ൨, കവിതകളിലെ ഒരു അൎത്ഥവിശേഷം.
ധ്വനിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (ധ്വനി.) അ. ക്രി. ൧, ശബ്ദിക്കുന്നു. ൨, ഒരു കാൎയ്യം പറയുമ്പോൾ ശ്രദ്ധമായി സാരമായിരിക്കുന്ന മറെറാരു അൎത്ഥം കൂടെ പൂൎണ്ണമായിട്ടു തോന്നുന്നു. **ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ധ്വനിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന ശബ്ദിക്കപ്പെട്ട, ശബ്ദിച്ച.
ധ്വംസനം. ന. നാശം.
ധ്വംസം. ന. മുടിവു, നാശം.
ധ്വംസിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (ധ്വംസി.) സ. ക്രി. നശിപ്പിക്കുന്നു, കൊല്ലുന്നു.
ധ്വസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട, നശിച്ച.
ധ്വാനം. ന. ഒച്ച, ശബ്ദം.
ധ്വാന്തം. ന. ഇരുട്ടു.
ധ്വാംക്ഷം. ന. ൧, കാക്ക. ൨, നീൎക്കാക്ക. ൩, കൊക്കു.

ന. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപതാം അക്ഷരം.

ന. അ. ഇല്ല, അല്ല.
നക. ന. ൧, രത്നം. ൨, ആഭരണം.
നകാരം. ന. ന എന്നുള്ള അക്ഷരം.
നകുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കുലത്തിൽനിന്നു തള്ളപ്പെട്ട.
നകുലൻ. ന. പാണ്ഡവന്മാരിൽ നാലാമൻ.
നകുലം. ന. കീരി.
നകുലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പട്ടുപഞ്ഞിമരം, ഇലവു.
നകുലേഷ്ടാ. ന. അമൽപ്പൊരി, വണ്ടവാഴി, വിഷത്തിനുള്ള ഒരു മരുന്നു.
നക്കൽ. ന. ൧, നക്കുക. ൨, ഒന്നാമതു വിചാരിച്ചു ചുരുക്കമായിട്ടൊ പിഴ തീരാത്തതായിട്ടൊ എഴുതിയ വാചകം.
നക്കി. വി. ന. ൧, തെണ്ടുന്നവൻ. ൨, നക്കുന്നവൻ.
നക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (നക്കു.) സ. ക്രി. നാക്കുകൊണ്ടു നക്കി തുടച്ചെടുക്കുന്നു. **നക്കിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
നക്തകം. ന. പഴയ വസ്ത്രം.
നക്തഞ്ചര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
നക്തഞ്ചരൻ. ന. ൧, രാക്ഷസൻ. ൨, കള്ളൻ. ൩, മൂങ്ങ.

നക്രഞ്ചരി. ന. രാക്ഷസി.
നക്രന്ദിവം. അ. രാപകൽ.
നക്രഭോജനം. ന. അത്താഴം.
നക്രമാലം. ന. പുങ്കുമരം.
നക്രം. അ. രാത്രി.
നക്രം. ന. മുതല.
നഖച്ചുറ്റു. ന. നഖത്തിനു ചുറ്റി വരുന്ന ഭീനം, വിരച്ചുറ്റു.
നഖം. ന. ക, നഖരം. ഫ,മുരൽ, മുരം.
നഖരായുധം. ന. ക, പൂച്ച, ഫ, വ്യാഘ്രം. ന, സിംഹം.
നഖരം. ന. വിരലിന്റെ അറ്റത്തു നീണ്ടു നില്ക്കുന്നതു.
നഖരേഖ. ന. നഖംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വര.
നഖവ്രണം. ന. നഖംകൊണ്ടുണ്ടായ വ്രണം.
നഖി. വി. (ഖീ, ഖിനീ, ഖി.) വി. ന. നഖമുള്ള.
നഖീ. ന. ക, നഖം നീണ്ടുള്ളവൻ. ഫ, മുരൽ.
നഗം. ന. ക, പർവ്വതം. ഫ, വൃക്ഷം.
നഗരം. ന. പട്ടണം.
നഗരവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. നഗരത്തിൽ പാർക്കുന്ന.
നഗരശോധന. ന. വല്ലതും അറിയുന്നതിനു പട്ടണത്തിൽ ശോധന കഴിക്കുക.
നഗരി. ന. ക, പട്ടണം. ഫ, രാജധാനി.
നഗൌകസ്സു. ന. ക, പക്ഷി, ഫ, സിംഹം.
നഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. വസ്ത്രമില്ലാത്ത. നഗ്നത. ഗു. ന. വസ്ത്രമില്ലായ്ക.
നഗ്നഹ്രു. ന. യവാദികളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു വക മദ്യം.
നഗ്നിക. ന. ക, വസ്ത്രമുടുക്കാത്ത സ്ത്രീ. ഫ, പരുവയസ്സിനു താഴെയുള്ള സ്ത്രീ.
നങ്കൂരം. ന. കപ്പലിന്റെ ചീനി.
നങ്ങേച്ചിപ്പുല്ലു. ന. ഒരുമാതിരിപ്പുല്ലു.
നങ്ങേപ്പിള്ള. ന. കല്യാണം കഴിയാത്ത ബ്രാഹ്മണ കന്യക.
നങ്ങിയാരു. ന. നംപ്യാരുടെ സ്ത്രീ.
നച്ചം. ന. പറയർ പഴുവിനെക്കൊല്ലുന്നതിനു ചാണ്ടുന്ന വിക്കുമുള്ള ഒരു സൂചി.
നച്ചെലി. ന. ഒരുമാതിരി വല്യ മൂക്കി കൻ.
നഞ്ഞു. ന. വിക്കം.
നഞ്ഞക്കല്ലു. ന. കണ്ണെഴുതുന്നതിനു കൊള്ളുന്ന ഒരു നീലക്കല്ലു.
നഞ്ഞരപ്പച്ച. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
നഞ്ഞരമുച്ചം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
നഞ്ഞുവൃക്ഷം. ന. ഒരു വക വിക്കുവൃക്ഷം.
നഞ്ഞു. ന. വിക്കം.
നഞ്ഞുനാടി. ന. നിലം കുഴിച്ചു ചുറ്റും കല്ലുകൊണ്ടു കെട്ടി മണ്ണുകൊണ്ടു മൂടുക.
നട. ന. ക, വേനത്തിൽ കേറുന്നതിനുള്ള കല്പട. ഫ, ക്ഷേത്രം. ന, ആറിലൊ കുളത്തിലൊ ഇറങ്ങുന്നതിനു കല്ലുകൊണ്ടു പണിതതു. ഭ, നടക്കുക, കാൽനട.
നടകാവൽ. ന. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നടയിൽ കാത്തു നില്ക്കുന്നു.
നടക്കല്ലു. ന. ഭവനവാതുക്കൽ ചവിട്ടി കേറുവാനുള്ള കല്ലു.
നടക്കാവു. ന. വഴികു രണ്ടുഭാഗത്തും വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്ന വൃക്ഷക്രമം.
നടക്കുന്നു. ന്നു. പ്ലാൻ. (നട.) അ. ക്രി. ക, നടന്നുപോകുന്നു. ഫ, കായ്ക്കുൾ വീഴ്ത്തുകുതെ ആകുന്നു. ന, നാണിഭം എല്ലാവരും പൊരുമാറുന്നു. ഭ, കപ്പൽ വള്ളം മുതലായതു സഞ്ചരിക്കുന്നു. നടത്തുന്നു. സ. ക്രി. നടത്തിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
നടത്തം. ന. ക, നടപ്പു. ഫ, കായ്വിചാരം.
നടത്തൽ. ന. ക, കായ്യം വിചാരിക്കുക. ഫ, നടത്തുക.
നടത്തുചൊല്ലുന്നു. ല്ലി. വാൻ. (നടത്ത.) അ. ക്രി. യാത്രയുടെ ലോക്ഷത്തിനായിട്ടു നടനടയോ എന്നു ഉറക്കെ ശബ്ദിക്കുന്നു.
നടനടെ. അ. ക, മുൻപെ മുൻപെ. ഫ, ആടിയിൽ.
നടനം, ന. നാട്യം, തുള്ളൽ, കൂത്തു, ആട്ടം.
നടൻ. ന. ചാക്യാരു, നാട്യവിദ്യക്കാരൻ, ആട്ടക്കാരൻ.
നടപടി. ന. നടപ്പു, അവസ്ഥ, കഴിച്ചിലിന്റെ ഭാവം.
നടപ്പു. ന. ക, നടക്കുക. ഫ, ശീലം. ന, പ്രവൃത്തി. ഭ, കൃഷിനടപ്പു. ഇ, നാണിഭനടപ്പു. ന്നു, സമ്മതം. ഴ, യാത്ര.
നടപ്പന്തൽ. ന. നടയിലുള്ള പന്തൽ, നടപ്പുര.
നടപ്പാക്കുന്നു. യി, വാൻ. (നടപ്പ.) അ. ക്രി. പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു, സമ്മതമാകുന്നു. നടപ്പാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
നടപ്പുകാരൻ. ന. ക, എല്ലാവക്കും അറിവുള്ളവൻ. ഫ, വളരെ നടക്കുന്നവൻ.
നടപ്പുകേടു. ന. ദുർന്നടപ്പു, പ്രവൃത്തിദോഷം.
നടപ്പുഭാഷ. ന. അതാതുകാലിൽ ഏ

ല്ലാവരും അറിയുന്ന വാക്കു.
നടപ്പുര. ന. നടപ്പന്തൽ.
നടപ്പുവഴി. ന. നാട്ടുവഴി, എല്ലാവരും അധികം നടക്കുന്ന വഴി.
നടമടക്കുന്നു. കി. വാൻ. (നടമ.) അ. ക്രി. ആനയും മറ്റും കാൽമടക്കി നിലത്തു ചേരുന്നു.
നടമണ്ഡപം. ന. പൊന്നമ്പിതാരം.
നടമാടം. ന. നടപ്പു, സഞ്ചാരം.
നടമാടുന്നു. ടി. വാൻ.(നടം) അ. ക്രി. ക, സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഖ, നൃത്തംചെയ്യുന്നു.
നടമാളി. ന. തെരുവു.
നടമിഴാവു. ന. ഒരു വക വാദ്യം.
നടമുഖം. ന. ക്ഷേത്രത്തിലും മറ്റും കേറുവാനുള്ള പ്രധാന വാതിൽ.
നടം. ന. ക, പലകപ്പുഴുനി. ഖ, ആട്ടം.
നടയൻ. വി. ന. നടപ്പിനു വിശേഷമുള്ള കുതിര.
നടയിട. അ. കാലുകളുടെ നടുവിലെ ഭാഗം.
നടയുമ്മരം. ന. നടവാരിൽ.
നടയ്ക്കുവെക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (നടയ്ക്കു) സ. ക്രി. ക്ഷേത്രത്തിലോ പള്ളിയിലോ നേച്ച വെക്കുന്നു.
നടവരമ്പു. ന. കൈവരമ്പു, നടപ്പാൻ തക്ക വരമ്പു.
നടവരവു. ന. നേച്ച വകയായിട്ടു നടയിൽ വരുന്ന പണവുമ്മറ്റും.
നടവാതിൽ. ന. പുരയുടെ നേരെയുള്ള വാതിൽ.
നടവെടി. ന. രാജയാത്രയിങ്കലെയുമ്മറ്റുമുള്ള പീരങ്കി വെടി.
നടി. ന. ക, നൃത്യാരു, ആട്ടക്കാരി. ഖ, പവിഴക്കൊടി.
നടിക്കുന്നു. ചു, പ്പാൻ. (നടി.) സ. ക്രി. ഭാവിക്കുന്നു, നാട്യം കാട്ടുന്നു. **നടിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
നടിച്ചിൽ. ന. ക, നടുക. ഖ, നടിക്കുക.
നടിപ്പു. ന. ക, ഭാവം. ഖ, നാട്യം.
നടീലു. ന. നടുക.
നട്ടക്കുറു. ന. വൃക്ഷം നട്ടുണ്ടാക്കിയവനുള്ള ഒരു അവകാശം.
നട്ടക്കടൽ. ന. സമുദ്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യം.
നട്ടക്കം. ന. തെങ്ങൽ.
നട്ടക്കെട്ടു. ന. ക, അരയിലെ ഒരുമാതിരി കെട്ടു. ഖ, വില്ലുയുള്ള വാർ. ഗ, ഭവനത്തിന്റെ നടുവിലെ ഒരു പണി. ഘ, മൂന്നാമനെ ഏല്പിക്കുക.
നട്ടങ്ങൽ. ന. ഞെട്ടൽ, പേടി.
നട്ടഞ്ഞുന്നു. ഞ്ഞി. വാൻ. (നട്ടഞ്ഞു) അ. ക്രി. ഞെട്ടുന്നു, പേടിക്കുന്നു. **നട്ടക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
നട്ടതല. ന. നട്ടുന്നവസ്തു, ചേന കിഴങ്ങു മുതലായ കറിസ്സാധനം.
നട്ടുതലപ്പണി. ന. നട്ടുതല നട്ടുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള വേല.
നട്ടുത്തരം. വി. നട്ടുവിലത്തേതു.
നട്ടുത്തരം. ന. ഏടുത്തരം, രണ്ടാന്തരം.
നട്ടുതല. ന. ഉച്ചി, നിറുകൻതല.
നട്ടുനായകം. ന. ആരേണത്തിന്റെ നടുവിൽ പരിക്കുന്ന രത്നം.
നട്ടുന്നുണ. ന. നടുവിലെ ഇണ.
നട്ടുന്നു. ട്ടു, വാൻ. (നട്ടു.) സ. ക്രി. മുളെച്ചുവരുന്നതിനായിട്ടു കുഴിച്ചു വെക്കുന്നു. **നട്ടുവിക്കുന്നു.** അല്ലെങ്കിൽ, നടിയിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
നട്ടുപ്പടവു. ന. ക, ചുവരിന്റെ നടുഭാഗം. ഖ, കണ്ടത്തിന്റെ നടുഭാഗം.
നട്ടുപ്പാട്ടം. ന. നിലം പുരയിടങ്ങൾക്കു തക്കം വന്നാൽ മൂന്നാമനെ ഏൽപ്പിക്കുക.
നട്ടുപ്പാതി. ന. നേർപാതി.
നട്ടുമയ്യം. ന. മദ്ധ്യവര, ഒത്തനടു.
നട്ടുമുറ്റം. ന. നാലുകെട്ടു പുരയുടെ നടുവിലെ മിറ്റം.
നട്ടുവു. ന. മദ്ധ്യപ്രദേശം.
നട്ടുവൻ. ന. ക, മദ്ധ്യസ്ഥൻ. ഖ, ന്യായാധിപതി. ഗ. പ്രധാനമായിട്ടു നടുവിൽ നില്ക്കുന്നവൻ. ഘ, ചിട്ടിക്കുടുന്നതിന്റെ മുന്നാൾ.
നട്ടുവിരൽ. ന. കഴുവിരൽ.
നട്ടുവിരിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (നട്ടുവ.) സ. ക്രി. പ്രസവിക്കുന്നവൾക്കു സഹായിച്ചു പുറകിൽ ചാരിയിരിക്കുന്നു.
നട്ടുവിൽ. അ. മദ്ധ്യേ.
നട്ടുവുകഴുപ്പു. ന. അരെക്കുമേൽ അടുത്തു പിൻഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു വേദന.
നട്ടുവെഴുത്തു. ന. ഉൾനാടൻ ദേശത്തെ ആധാരമെഴുത്തുകാരന്റെ വേല.
നട്ടുവെ. അ. നടുവിൽ ക്രമേ.
നട്ടുസ്ഥാനം. ന. മദ്ധ്യസ്ഥലം.
നട്ടുനടെ. അ. പണ്ടുപണ്ടേ.
നടെ. അ. മുൻപെ, പണ്ടെ.
നട്ടപ്പാതിരാ. ന. അർദ്ധരാത്രി.
നട്ടം. ന. നാശം.
നട്ടംകുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (നട്ടം.) അ. ക്രി. തലകീഴായി നില്ക്കുന്നു.
നട്ടംതിരിച്ചിൽ. ന. ക, ചുറ്റൽ. ഖ, ബുദ്ധിമുട്ടു.
നട്ടംതിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (നട്ടം.)

അ. ക്രി. ൧, ഉഴലുന്നു, അലെഞ്ഞു നടക്കുന്നു. ൨, ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു.

നട്ടാണി. ന. തലയുടെ നടുവു.

നട്ടാമുട്ടി. ന. ഊഹിച്ചു ലക്ഷണം പറക.

നട്ടുച്ച. ന. ഉച്ചനേരം.

നട്ടുവൻ. ന. തേവിടിശ്ശി ആട്ടത്തിന്റെ ആശാൻ.

നഡപ്രായം. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. വേഴം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ.

നഡം. ന. വേഴം.

നഡ്യം. ന. വേഴക്കൂട്ടം.

നഡ്വലം. ന. വേഴമുള്ള സ്ഥലം.

നഡ്വൽ. വി. (ഡ്വാൻ, ഡ്വതീ, ഡ്വൽ.) വേഴം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ.

നണിച്ചു. അ. ൧, ഇപ്പോൾ. ൨, മുൻപെ.

നണ്ണുന്നു. ണ്ണി. വാൻ. (നണ്ണ.) സ. ക്രി. വിചാരിക്കുന്നു.

നത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നമസ്കരിച്ച, വളഞ്ഞ, കുനിഞ്ഞ.

നതനാസിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പതിമൂക്കുള്ള.

നതനാസികം. ന. പതിമൂക്കു.

നതം. ന. തകരം, ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.

നതി. ന. വണക്കം, കുനിച്ചിൽ.

നത്തു. ന. ഒരുവക പക്ഷി.

നദം. ന. ആണാറു.

നദി. ന. ആറു, പുഴ.

നദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നദി.) അ. ക്രി. ശബ്ദിക്കുന്നു.

നദീതീരം. ന. ആററിന്റെ കര, ആററുവക്കു.

നദീതീർത്ഥം. ന. ആററുവെള്ളം.

നദീതോയം. ന. ആററുവെള്ളം.

നദീമാതൃക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ആററുവെള്ളം കൊണ്ടു നിറയുന്ന.

നദീസർജ്ജം. ന. നീർമരുതു.

നദ്യംബു. ന. ആററുവെള്ളം.

നദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട.

നദ്ധ്രി. ന. തോൽവാർ.

നന. ന. നനെക്ക, വെള്ളം പിരളുക, വെള്ളംപിരട്ടുക.

നനച്ചിൽ. ന. നനവു, നനക.

നനന്ദാ. ന. നാത്തൂൻ.

നനപ്പുമുണ്ടു. ന. കുളിക്കുമ്പോൾ തോർത്തുന്ന മുണ്ടു.

നനമുണ്ടു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

നനയാശ്ശീല. ന. നനപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തവസ്ത്രം, ച. യംകേററിയ പട്ടു മുതലായതു.

നനെയുന്നു. ഞ്ഞു, വാൻ. (നന.) അ. ക്രി. ൧, മഴവെള്ളം മേൽവീഴുന്നു. ൨, ംരംറനാകുന്നു. ൩, കുളിക്കുന്നു. **നനെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നനവു. ന. നനച്ചിൽ.

നനാന്ദാ. ന. ഭർത്താവിന്റെ പെങ്ങൾ, നാത്തൂൻ.

നനു. അല്ലെങ്കിൽ, **നനുച.** അ. വിരോധത്തിലും ചോദ്യത്തിലും എങ്ങിനെ എന്ത എന്നുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ വരും.

നനുനനെ. അ. കൊച്ചുകൊച്ചായി, നേർമ്മയായി.

നന്തുണി. ന. ഒരുമാതിരി വീണ.

നന്ത്യാർവ്വട്ടം. ന. ഒരുമാതിരി പൂച്ചെടി.

നന്ദ. പ്രഥമ, ഷഷ്ഠി, ഏകാദെശി.

നന്ദകം. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ വാൾ.

നന്ദനാ. ന. ൧, മകൾ. ൨, അറുപതിൽ ഒരു വർഷം.

നന്ദനൻ. ന. പുത്രൻ.

നന്ദൻ. ന. ൧, നന്ദഗോപൻ. ൨, ഒരു രാജാവു.

നന്ദനം. ന. ഇന്ദ്രന്റെ പൂന്തോട്ടം.

നന്ദനവനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

നന്ദനോദ്യാനം. ന. നന്ദനവനം.

നന്ദി. ന. ൧, ഉപകാരസ്മരണം. ൨, സന്തോഷം. ൩, ശിവന്റെ കാള. ൪, മംഗലപാഠകൻ. ൫, കാള. ൬, പ്രിയം. ൭, ശിവന്റെ ഒരു ഭൂതം.

നന്ദികെട്ടവൻ. ന. ഉപകാരം ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷമില്ലാത്തവൻ.

നന്ദികേടു. ന. ഉപകാരസ്മരണം ഇല്ലായ്ക.

നന്ദികേശ്വരൻ. ന. ൧, ശിവന്റെ പാരിഷദന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനി. ൨, കാമശ്രേഷ്ഠൻ.

നന്ദിയുള്ളവൻ. ന. ഉപകാരസ്മരണയുള്ളവൻ.

നന്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നന്ദി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു. **നന്ദിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നന്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി, ന. ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട, കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ട.

നന്ദിനി. ന. ൧, പുത്രി. ൨, കാമധേനുവിന്റെ പുത്രിയായ ഒരു പശു.

നന്ദിവൃക്ഷം. ന. പൂവരശു.

നന്ദ്യ. വി (ന്ദ്യൻ, ന്ദ്യാ, ന്ദ്യം.) വി. ന. ബഹുമാനിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

നന്ദ്യാവർത്തം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി

ഭവനപ്പണി. ൨, ക്രീഡാഭൂമി. ൩, നന്ത്യാർവ്വട്ടം. ൪, ഒരു ജാതി വല്യസമുദ്രമത്സ്യം.

നന്നു. വി. നല്ല, കൊള്ളാകുന്ന.

നന്നാ. അ. അധികം, വളരെ.

നന്നാകുന്നു. യി. വാൻ. (നന്ന.) അ. ക്രി. നല്ലതാകുന്നു, കുററം തീരുന്നു. **നന്നാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നന്നാറി. ന. നറുനണ്ടി.

നന്നി. ന. ചെറുപേൻ.

നന്നിലം. ന. നല്ലനിലം.

നന്മ. ന. ഗുണഭാവം, വിശേഷം.

നപുംസകം. ന. ആണുംപെണ്ണും അല്ലാത്തതു, ശബ്ദങ്ങളിൽ സ്ത്രീലിംഗവും പുല്ലിംഗവും അല്ലാത്തതു.

നപ്താവു. ന. പൌത്രൻ, മകൻെറയൊ മകളുടെയൊ മകൻ.

നപ്ത്രി. ന. പൌത്രി, മകൻെറയൊ മകളുടെയൊ മകൾ.

നഭശ്ചര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ആകാശത്തു കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന.

നഭശ്ചരൻ. ന. ൧, ദേവത. ൨, മേഘം. ൩, കാററു. ൪, പക്ഷിമുതലായവ.

നഭസംഗമം. ന. പക്ഷി.

നഭസ്ഥലം. ന. ആകാശപ്രദേശം.

നഭസ്സു. ന. ൧, ആകാശം. ൨, ശ്രാവണമാസം, ചിങ്ങമാസം.

നഭസ്യം. ന. കന്നിമാസം.

നഭസ്വാൻ. ന. കാററു.

നഭോമണി. ന. ആദിത്യൻ.

നഭോരേണു. ന. മഞ്ഞു.

നമനം. ന. നമസ്കാരം, കുമ്പിടുക.

നമസ്സു. ന. നമസ്കാരം.

നമസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൂജിക്കപ്പെട്ട, നമസ്കരിക്കപ്പെട്ട.

നമസ്കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നമസ്.) സ. ക്രി. വന്ദിക്കുന്നു.

നമസ്കാരം. ന. വന്ദന.

നമസ്കാരി. ന. ൧, തൊട്ടാവാടി. ൨, പടർച്ചുണ്ട.

നസ്കൃതി. ന. നമസ്കാരം.

നമസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ. സ്യം.) വി. ന. നമസ്കരിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.

നമസ്യ. ന. നമസ്കാരം

നമസ്യിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നമസ്കരിക്കപ്പെട്ട.

നമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നമി.) സ. ക്രി. നമസ്കരിക്കുന്നു, കുനിയുന്നു.

നമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കുനിപ്പിക്കപ്പെട്ട, വളെക്കപ്പെട്ട. ൨, നമസ്കരിക്കപ്പെട്ട, നമസ്കരിച്ച.

നമുചി. ന. ഒരസുരൻ.

നമുചിസൂദനൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

നൻപു. ന. ൧, തുഴ. ൨, വീണുകിളുക്കുന്ന നെല്ല.

നമ്പടി. ന. അമ്പലവാസികളിൽ ഒരു ജാതി.

നമ്പഷ്ടാതിരി. ന. ക്ഷത്രിയരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരുടെ സ്ത്രീ.

നമ്പി. ന. ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു ജാതി.

നമ്പിയശ്ശൻ. ന. നമ്പിയുടെ ബഹുമാനപ്പേർ.

നമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ (നമ്പ.) സ. ക്രി. ആശ്രയിക്കുന്നു, വിശ്വസിക്കുന്നു.

നമ്പൂതിരി. ന. മലയാളബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു ജാതി.

നമ്പൂതിരിപ്പാടു. ന. നമ്പൂതിരിയിൽ പ്രധാനി.

നമ്പൂരി. ന. നമ്പൂതിരി.

നമ്പ്യാതിരി. ന. നമ്പൂരിയിൽ ഒരു വിശേഷപ്പേരു.

നമ്പ്യാൻ. ന. ഒരു ജാതിക്കാരൻ, നമ്പ്യാരു.

നമ്പ്യാരു. ന. ൧, നാട്യത്തിന്നു ഉപയോഗമുള്ള ഒരു ജാതി. ൨, ശൂദ്രരിൽ ഒരു ജാതി.

നമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. ന. ൧, നമസ്കരിപ്പാൻ തക്ക. ൨, വളെക്കാൻ തക്ക.

നമ്ര. വി. (മ്രൻ, മ്രാ, മ്രം.) വി. ന. വളെഞ്ഞ

നയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ചേർച്ചുള്ള.

നയ. ന. മുതലയേയുംമററും പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ചൂണ്ടലോടു കൂടിയ ഇര.

നയകോവിദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. നീതിയിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ള.

നയജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. നീതിഅറിഞ്ഞ.

നയനഗോചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കാണ്മാൻതക്കവണ്ണമുള്ള.

നയനാനന്ദം. ന. കണ്ണിൻെറ സന്തോഷം.

നയനാമൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കണ്ണിന്നു സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്ന.

നയം. വി. ൧, വിലകുറെഞ്ഞ. ൨, പ്രയോജനമുള്ള. ൩, സാവധാനമുള്ള.

നയം. ന. ൧, നടത്തൽ. ൨, യോഗ്യം ൩, നീതി, ന്യായം. ൪, ദയ. ൫, ഉപായം.

നയവു. ന. ൧, കൊള്ളാകുന്നതു. ൨, പ്രയോജനം, ലാഭം. ൩, ദ്രവിക്ക.

നയവാക്കു. ന. നല്ലവാക്കു, മൃദുവായവാക്കു.

നയശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി.

നയശീ. വി. ക, സാവധാനശീലമുള്ള. ഖ, നീതിയുള്ള.
നയശീലം. നാ. കഠിനമില്ലാത്ത സ്വഭാവം.
നയിക്കുന്നു. ച്രു പ്ലാൻ. (നയി.) സ. ക്രി. ക, കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ഖ, പ്രാപിപ്പിക്കുന്നു. നയിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
നയോപായം. നാ. ക, നീതി, ന്യായം. ഖ, ഒരു കഷായയോഗം.
നരം. നാ. രോമംവെളുക്കുക, നരയ്ക്കുക.
നരകക്കുഴി. നാ. പാപികളെ ഇടുന്ന സ്ഥലം.
നരകദേവത. നാ. നിൎഋതി എന്നുള്ള ഒരു ദേവത.
നരകൻ. നാ. നരകാസുരൻ.
നരകം. നാ. പാപികളെ ഇടുന്ന ഒരു ലോകം.
നരകാന്തകൻ. നാ. വിഷ്ണു.
നരകാരി. നാ. വിഷ്ണു.
നരകാസുരൻ. നാ. നരകൻ എന്ന അസുരൻ.
നരകിക്കുന്നു. ച്രു പ്ലാൻ (നരകി.) അ. ക്രി. അതിവേദന അനുഭവിക്കുന്നു.
നരച്ച. വി. നരയുള്ള.
നരജന്മം. നാ. മനുഷ്യജന്മം.
നരദേവൻ. നാ. രാജാവു.
നരനാരായണന്മാർ. നാ. വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരങ്ങളായിട്ടുള്ള രണ്ടു മഹൎഷികൾ.
നരൻ. നാ. ക, മാനുഷൻ. ഖ, നരമഹൎഷി. ഗ, അൎജ്ജുനൻ.
നരപതി. നാ. രാജാവു.
നരപാലൻ. നാ. രാജാവു.
നരബലി. നാ. മനുഷ്യനെ വെട്ടിക്കൊന്നുള്ള ഒരു ബലിക്രിയ.
നരയൻ. വി. നാ. നരച്ചവൻ.
നരയാത്തതാച്ചി. നാ. സ്ത്രീകളുടെ മുറിയിൽ വേല ചെയ്യുന്നവൾ.
നരവരൻ. നാ. രാജാവു.
നരവാഹന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. മനുഷ്യരാൽ എടുക്കപ്പെടുന്ന.
നരവാഹനൻ. നാ. വൈശ്രവണൻ.
നരവാഹ്യം. വി. മനുഷ്യരാൽ വഹിപ്പാൻ തക്ക.
നരവീരൻ. നാ. രാജാവു.
നരസിംഹം. നാ. ക, വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു അവതാരം. ഖ, മനുഷ്യശ്രേഷ്ഠൻ.
നരസ്തുതി. നാ. മനുഷ്യനെ സ്തോത്രം ചെയ്ക.
നരഹരി. നാ. നരസിംഹമൂൎത്തി.
നരാധമൻ. നാ. മനുഷ്യരിൽ നിന്ദ്യൻ, ചീത്തമനുഷ്യൻ.
നരാധാര. നാ. ഭൂമി.
നരാധിപൻ. നാ. രാജാവു.
നരാധീശൻ. നാ. രാജാവു.
നരായണൻ. നാ. വിഷ്ണു.
നരാവതാരം. നാ. മനുഷ്യനായി ജനിക്കുക.
നരി. നാ. ക, കുറുക്കൻ. ഖ, കടുവാ.
നരിക്കൊന്ന. അ. വേഗത്തിൽ.
നരിച്ചീറു. നാ. ഒരു മാതിരി പക്ഷി, ചെറിയ വവ്വൽ.
നരിത്തല. നാ. കാലിന്റെ മുട്ടിൽ വരുന്ന ഒരു നീരു.
നരിത്തലവാതം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
നരിപ്പച്ച. നാ. ഒരു മാതിരി തൈ.
നരിമുട്ടി. നാ. ശബ്ദംകൊണ്ടു ഭയപ്പെടുത്തി മൃഗങ്ങളെ ഓടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സൂത്രം.
നരിയാണി. നാ. കാലിന്റെ കണ്ണു.
നരിവെക്കായം. നാ. കാട്ടുവെക്കായം.
നരെക്കുന്നു. ച്രു പ്ലാൻ. (നരെ.) അ. ക്രി. തലയിലുംമറ്റും രോമം വെളുക്കുന്നു.
നരേന്ദ്രൻ. നാ. ക, രാജാവു, ഖ, വിഷ്ണുവെല്പൻ.
നരേശൻ. നാ. രാജാവു.
നരോത്തമൻ. നാ. മനുഷ്യരിൽ നല്ലവൻ.
നൎത്തകൻ. നാ. നൃത്തം ചെയ്യുന്നവൻ, ആട്ടക്കാരൻ, ചാക്യാർ.
നൎത്തകീ. നാ. ആട്ടക്കാരത്തി.
നൎത്തനം. നാ. ആട്ടം, കൂത്തു.
നൎമ്മഠൻ. നാ. നേരം പോക്കുകാരൻ, കളിവാക്കുപറയുന്നവൻ.
നൎമ്മദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. നാ. ക, ധൎമ്മത്തെകൊടുക്കുന്ന. ഖ, ഉല്ലസിപ്പിക്കുന്ന.
നൎമ്മദ. നാ. രേവാനദി.
നൎമ്മം. നാ. നേരംപോക്കു, കളിവചനം.
നലം. അ. വേഗം.
നല്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (നല്ക.) സ. ക്രി. കൊടുക്കുന്നു.
നല്ല. നാ. നന്മ.
നല്ല. വി. നന്മയുള്ള.
നല്ലജാതി. നാ. നല്ലവക.
നല്ലൻ. നാ. നല്ലവൻ, ഗുണവാൻ, സമൎത്ഥൻ.
നല്ലപ്പോൾ. അ. ക, നല്ലസമയത്തു. ഖ, ഭാഗ്യമായി, മുൻപെ.
നല്ലമുളകു. നാ. കൊടിമുളകു.
നല്ലവണ്ണം. അ. ശ്രമമായിട്ടു, ഉപേക്ഷകൂടാതെ.
നല്ലവൻ. നാ. ക, സ്വഭാവഗുണമുള്ളവൻ, ഖ, ഭംഗിയുള്ളവൻ.
നല്ലവഴി. നാ. ഗുണമായി വരുവാനു

ള്ള ഒരു ആരംഭം, നല്ലനടപ്പ.
നല്ലാർ. ന. സ്ത്രീകൾ, നല്ലസ്ത്രീകൾ.
നല്ലിരിക്ക. ന. ഔഷധംസേവിച്ച കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുള്ള പഥ്യം.
നല്ലുവാതിൽ. ന. കല്യാണം കഴിച്ചുവന്നാൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ ഭർത്തൃയുടെ ശേഷക്കാർ പാർക്കുന്ന വീട്ടിൽ മുൻപെ ചെല്ലുന്നതു.
നല്ലെണ്ണ. ന. എള്ളാട്ടി എടുക്കുന്ന തൈലം.
നല്ലോർ. ന. നല്ല ആളുകൾ.
നല്ലോം. ന. നാരുകോൽ നീളമുള്ള ഒരളവു.
നവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. പുതിയ.
നവ. വി. ഒൻപതു.
നവകം. വി. ഒൻപതു സംഖ്യയുടെ ഒരു കൂട്ടം.
നവഖണ്ഡം. ന. ഒൻപതു ഖണ്ഡം, ജംബൂദ്വീപിലുള്ള ഭൂഖണ്ഡം ഒൻപതും.
നവഗ്രഹങ്ങൾ. ന. സൂര്യൻമുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ ഒൻപതും.
നവജ്വരം. ന. പനിതുടങ്ങിയാൽ പത്തു ദിവസത്തോളം പറയുന്ന ഒരു പേർ.
നവതി. വി. തൊണ്ണൂറു.
നവദളം. ന. താമരപ്പൂവിന്റെ അകത്തെ ഇതൾ.
നവദ്വാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഒൻപതു ദ്വാരങ്ങളുള്ള.
നവദ്വാരം. ന. ചെവിമുതലായ ശരീര സുഷിരങ്ങൾ ഒൻപതും.
നവധാ. അ. ഒൻപതു വിധം.
നവധാന്യം. ന. യവം മുതലായ ഒൻപതു വിത്തുകൾ, ധാന്യങ്ങൾ.
നവനിധി. ന. മഹാപദ്മം മുതലായ വൈശ്രവണനിക്ഷേപം ഒൻപതും.
നവനീതം. ന. പുതിയവെണ്ണ.
നവഫലിക. ന. കല്യാണപ്പെണ്ണു.
നവമ. വി. (മൻ, മീ, മം.) വി. ന. ഒൻപതാമത്തെ.
നവമല്ലിക. ന. മുല്ല.
നവമാലിക. ന. പിച്ചകം.
നവമി. ന. ഒൻപതാം തിഥി.
നവയൌവനം. ന. യൌവന കാലത്തിന്റെ ആദി.
നവയൌവനാ. ന. യൌവനം തുടങ്ങിയ സ്ത്രീ.
നവര. ന. ഒരു മാതിരി നെല്ല.
നവരക്കിഴി. ന. വാതചികിത്സെക്കു വേണ്ടുന്ന ഒരു മാതിരി ചോറുകിഴി.
നവരത്നം. ന. പവിഴം മുതലായ ഒൻപതു രത്നം കല്ല.
നവരസം. ന. ക, ശൃംഗാരാദി രസങ്ങൾ ഒൻപതും. ഖ, ഒരു രാഗം.
നവരാത്രം. അല്ലെങ്കിൽ, നവരാത്രി. കന്നിമാസത്തിൽ കറുത്ത വാവു കഴിഞ്ഞു വരുന്ന പ്രതിപദംമുതൽ ഒൻപതു ദിവസം.
നവസാരം. ന. വാപ്പുപണിക്കുമ്മറും വെയ്ക്കുന്ന ഒരു വകക്ഷാരം.
നവസൂതിക. ന. ക, കുടിഞ്ഞൽ പ്രസവിച്ചവൾ. ഖ, പ്രസവിച്ചിട്ടു ഏറനാൾ കഴിയാത്ത പശു.
നവാന്നം. ന. ക, പുത്തരി. ഖ, പുതിയതായ ക്ഷേണ വസ്തു.
നവാംബരം. ന. കോടിവസ്ത്രം.
നവീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പുതിയ.
നവൊഢ. ന. വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഏറെ നാൾ കഴിയാത്തവൾ.
നവോഢ്യതം. ന. വെണ്ണനെയ്.
നവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ക, പുതിയ. ഖ, ഇളയ.
നവ്യം. ന. സൂരി.
നശിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നശി.) അ. ക്രി. ക്ഷയിക്കുന്നു. **നശിപ്പിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.
നശിപ്പു. ന. നാശം, ക്ഷയം.
നശീകരണം. ന. നാശകരം, നശിപ്പിക്കുന്നതു.
നശീകരിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നശി.) സ. ക്രി. നാശം വരുത്തുന്നു.
നശീകരം. വി. ന. നശിപ്പാൻ കാരണമായതു, നശീകരണം.
നശീകൃതം. ന. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു.
നശ്വര. വി. (ശ്വൻ, ശ്വന്തി, ശ്വർ.) വി. ന. ക്രമേണ നശിക്കുന്ന.
നശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി ന. നശിപ്പാൻ തക്ക.
നശ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം) വി. ന. നാശമുള്ള.
നഷ്ടചേഷ്ട. വി. (ക്ടൻ, ക്ടാ, ക്ടം.) വി. ന. ചെയ്യയില്ലാത്ത. മൊഹാലസ്യമുള്ള, **നഷ്ടചേഷ്ടത.** ഗു. ന. മോഹാലസ്യം.
നഷ്ടജാതകം. ന. നല്ലവണ്ണം പഠിപ്പുള്ള ജ്യോതിഷിയോടു ജാതകമുണ്ടോ കേണമെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ പറയുന്നവൻ ജനിച്ച സംവത്സരവും മാസവും തീയതിയും ആഴ്ചയും പക്കവും രാശിമുതലായതും ജനനം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള അനുഭവവിവരങ്ങളും എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതു.
നഷ്ടഭാരദ്ധ്യം. ന. അധികമായ ഭാരിദ്ധ്യം.

നഷ്ടദൃഷ്ടി. നാ. പൊട്ടക്കണ്ണു.
നഷ്ടൻ. നാ. ക, ഒളിച്ചവൻ, നശിച്ചവൻ. ഉ, ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രകാരൻ.
നഷ്ടപ്രശ്നം. നാ. മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ ലക്ഷണം നോക്കിപ്പറക.
നഷ്ടമാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (നഷ്ടം.) നശിക്കുന്നു. നഷ്ടമാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
നഷ്ടൻ. വി. (ക്കുൻ, ക്കാ, ക്കും.) വി. നാ. ക, മറഞ്ഞു. ഉ, നശിച്ചു. നഷ്ടത. ഗു. നാ. നാശം.
നഷ്ടം. നാ. ചേതം.
നഷ്ടസംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. നാ. ലോകസംബന്ധമായുള്ളതൊക്കയും ഉപേക്ഷിച്ച.
നഷ്ടാഗ്നി. നാ. അഗ്നികർമ്മം ഉപേക്ഷിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.
നഷ്ടാപചിസൂത്രം. നാ. കവച്ച.
നഷ്ടി. നാ. ക, നഷ്ടം, നാശം. ഉ, ചേതം.
നസ്തിതൻ. നാ. മൂക്കു തുളെച്ച കാള.
നസ്യം. നാ. കണ്ണിലൊ മൂക്കിലൊ ചെയ്യുന്ന ഒരു ചികിത്സ.
നസ്യാതൻ. നാ. മൂക്കുതുളെക്കപ്പെട്ട കാള.
നസ്രാണി. നാ. മലയാളത്തിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു പെർ.
നഹി. അ. ഇല്ല, അല്ല.
നള. നാ. അറുപതിൽ ഒരു വർഷം.
നളകൂബരൻ. നാ. വൈശ്രവണന്റെ മകൻ.
നളദം. നാ. ക, രാമച്ചവേർ. ഉ, ഒരു പുന്നെൽ.
നളൻ. നാ. ഒരു കീർത്തിപെട്ട രാജാവു.
നളമീനം. നാ. ചെമ്മീൻ.
നളം. നാ. ക, വേഴം. ഉ, ആമ്പൽ.
നളീ. നാ. പഴിഴകൊടി.
നളിനബന്ധു. നാ. ആദിത്യൻ.
നളിനം. നാ. താമര.
നളിനശരൻ. നാ. കാമൻ.
നളിനായുധൻ. നാ. കാമൻ.
നളിനാസനൻ. നാ. ബ്രഹ്മാവു.
നളിനാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. നാ. താമരപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ള.
നളിനാക്ഷൻ. നാ. വിഷ്ണു.
നളിനാക്ഷി. നാ. സുന്ദരി.
നളിനീ. നാ. ക, താമരക്കൂട്ടം. ഉ, താമരപ്പൊയ്ക.
നളിനോൽഭവൻ. നാ. ബ്രഹ്മാവു.
നക്ഷത്രമണ്ഡലം. നാ. ക, നക്ഷത്രബിംബം. ഉ, നക്ഷത്രമാർഗ്ഗം. ങ, നക്ഷത്രക്കൂട്ടം.
നക്ഷത്രമാല. നാ. ക, ഇരുപത്തേഴു മുത്തുകോർത്തമാല. ഉ, നക്ഷത്രക്കൂട്ടം.
നക്ഷത്രം. നാ. ക, അശ്വതിമുതൽ ഇരുപത്തേഴുനാൾ. ഉ, സപ്തർഷി ധ്രുവൻ മുതലായതു.
നക്ഷത്രവീഥി. നാ. നക്ഷത്രഗമനത്തിന്റെ വഴി.
നക്ഷത്രേശൻ. നാ. ചന്ദ്രൻ.
നറുക്കു. നാ. ക, വല്ലതും വെട്ടിഎടുത്തതിന്റെ നറുക്കു. ഉ, ഏഴുതിട്ടുള്ള ചെറിയ കടലാസുമറ്റും.
നറുക്കില. നാ. ചെറുതായി മുറിച്ച ഇല.
നറുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (നറുക്കു.) സ. ക്രി. ചെറുതാക്കി നറുക്കുന്നു, കുത്രികകൊണ്ടു മറ്റും കണ്ടിക്കുന്നു.
നറുഞ്ഞണ്ണു. നാ. ഒരു മാതിരി ക്രൂവ.
നറുനീണ്ടി. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
നറുനൈ. നാ. പശുവിന്റെ തൈർ കലക്കി എടുക്കുന്ന നൈ.
നറുന്തേൻ. നാ. നല്ലചെറുതേൻ.
നറുമ്പയ. നാ. നറുമ്പശ, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
നറുമ്പാണൽ. നാ. ഒരു കാട്ടുതൈ.
നറുമ്പാൽ. നാ. പശുവിൻ പാൽ.
നറുംപിച്ചകം. നാ. ചെറുപിച്ചകം.
നറുവരി. നാ. ഒരു മാതിരി തൈ.

നാ.

നാ. അല്ലെങ്കിൽ, നരൻ. നാ. മനുഷ്യൻ.
നാ. അല്ലെങ്കിൽ, നായ. നാ. ക, പട്ടി. ഉ, കഴുനാ, കടൽനാ.
നാകദന്തി. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
നാകപ്പൂവു. നാ. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
നാകമുന്നപ്പറവ. നാ. ഒരു വകപക്ഷി
നാകം. നാ. ക, ആകാശം, സ്വർഗ്ഗം. ഉ, ലോഹങ്ങളിൽ ഒന്നു.
നാകലോകം. നാ. സ്വർഗ്ഗലോകം.
നാകവാസി. വി. (സി, സിനി, സി.) വി. നാ. ക, നാകത്തിൽ വസിക്കുന്ന. ഉ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പാർക്കുന്ന. ങ, ആകാശത്തു പാർക്കുന്ന.
നാകികൾ. നാ. ദേവകൾ.
നാക്കു. നാ. പുറവു, പാമ്പിന്റെ ഇരിപ്പിടം.
നാകുണം. നാ. ഒരുമരുന്നു.
നാകുലി. നാ. ക, അരത്ത. ഉ, ചുവന്ന അമൽപൊരി.
നാകേശൻ. നാ. ദേവേന്ദ്രൻ.
നാക്കു. നാ. ക, നാവു. ഉ, ത്രാസിന്റെ മേലത്തെ സൂചിയും മണിനാക്കുമറ്റും.

നാക്കില. ന. ഇശനില.
നാക്കുമീൻ. ന. ഒരു മാതിരി മത്സ്യം.
നാഗകേസരം. ന. നാഗപ്പൂമരം.
നാഗചെമ്പു. ന. പൊന്നും ചെമ്പും കൂട്ടിയുരുക്കിയതു, തമ്പാക്കു.
നാഗജിഹ്വിക. ന. മനുഷ്യാല.
നാഗതാളി. ന. വിക്ഷത്തിനുള്ള ഒരു മരുന്നു.
നാഗത്താൻ. ന. സർപ്പത്താൻ, സർപ്പം.
നാഗദന്തി. ന. ഒരു മരുന്നു, നാകദന്തി.
നാഗൻ. ന. പത്തുവായുക്കളിൽ ഒന്നു.
നാഗപടം. ന. ഒരു മാതിരി ആഭരണം.
നാഗപ്പച്ച. ന. വിലയേറിയ ഒരു മാതിരി രത്നം.
നാഗപട്ടണം. ന. കിഴക്കെ സമുദ്രതീരത്തുള്ള ഒരു രാജ്യം.
നാഗപാശം. ന. ക, വരുണന്റെ ഒരു ആയുധം. ഉ, നാഗാസ്ത്രം.
നാഗപുരം. ന. ഒരു നഗരം, ഹസ്തിനപുരം.
നാഗപുഷ്പം. ന. ക, ചായമിട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു പുഷ്പം. ഉ, നാഗപ്പൂവു.
നാഗപ്പാറു. ന. പാമ്പിരിക്കുന്ന പുറ്റു.
നാഗപ്പൂവു. ന. ഒരുങ്ങാടി മരുന്നു. നാഗമരത്തിന്റെ പൂവു.
നാഗപ്രതിമ. ന. സർപ്പത്തിന്റെ രൂപമുണ്ടാക്കി ഇരുത്തുക.
നാഗഫലം. ന. ആനക്കുരുന്നോടി.
നാഗഭസ്മം. ന. നാഗംപുടം ചെയ്തുള്ള ഭസ്മം.
നാഗഭൂഷണൻ. ന. ശിവൻ.
നാഗം. ന. ക, പാമ്പു. ഉ, ആന. ങ, നാഗവൃക്ഷം. ഈ, ലോഹങ്ങളിൽ ഒന്നു.
നാഗരംഗം. ന. ആനവണക്കി, ആനവളർ.
നാഗരത്നം. ന. വിലയേറിയ ഒരുകല്ലു.
നാഗര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി ന. ക, മിടുക്കുള്ള. ഉ, നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായ.
നാഗരം. ന. ക, പുക. ഉ, നാഗരമെഴുത്തു.
നാഗരാജൻ. ന. ക, വാസുകി. ഉ, സർപ്പശ്രേഷ്ഠൻ.
നാഗരികൻ. ന. ക, നഗരപ്രമാണി. ഉ, നഗരത്തിൽ ചാക്കുന്നവൻ.
നാഗരികം. ന. ക, മോടി. ഉ, വിവേകം.
നാഗവല്ലി. ന. വെറ്റിലക്കൊടി.
നാഗസംഭവം. ന. സിന്ദൂരം, ചിന്നൂരം.
നാഗസിന്ദൂരം. ന. നാഗംപുടം ചെയ്തുള്ള ഒരു ഭസ്മം.
നാഗസ്വരം. ന. ഒരു മാതിരി ഊതുന്നവാദ്യം.
നാഗാന്തകൻ. ന. ഗരുഡൻ.
നാഗാഭരണൻ. ന. ശിവൻ.
നാഗാരി. ന. ക, ഗരുഡൻ. ഉ, കീരിയും മയിലും മറ്റും.
നാഗാശനൻ. ന. ഗരുഡൻ.
നാഗിനി. ന. കാമശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന ലക്ഷണത്തിൽ ഒരു ലക്ഷണമുള്ള സ്ത്രീ.
നാങ്കു. വി. നാലു.
നാങ്കു. ന. ഒരു മരം.
നാഞ്ചരപ്പച്ച. ന. ഒരു വിഷമുള്ള മരുന്നു.
നാഞ്ചരമൂച്ചു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം
നാഞ്ചിനാട്ടു. ന. നാഞ്ചനാട്ടു ദേശം.
നാട്ടു. ന. രാജ്യം, ഭിക്ഷ.
നാടകമാടുന്നു. ടി, വാൻ. (നാടകം.) അ. ക്രി. നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.
നാടക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. നടിക്കുന്നു, നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.
നാടകം. ന. ശാകുന്തളം മുതലായ കവികൾ.
നാടകശാല. ന. നാട്യപ്രയോഗസ്ഥലം.
നാടകശാലക്കാരി. ന. ഒരു മാതിരി തേവിടിശ്ശി.
നാടൻ. വി. നാട്ടു നടപ്പായിട്ടുള്ള, അതതു നാട്ടിലുണ്ടായ.
നാടൻപുഴു. ന. മെരുവിൻ പുഴു.
നാട. ന. ആട്ടക്കാരുടെ തലയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു സാധനം.
നാടാൻ. ന. ചാന്നാന്മാരിലുള്ള ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
നാടി. ന. ഒരു വക കാട്ടാളൻ, നായടി
നാടിപ്പറയുന്നു. ഞു. വാൻ (നാടി) സ. ക്രി. കൈകാണിച്ചു പറയുന്നു.
നാടുവാഴി. ന. ക, രാജാവു. ഉ, ഇടപ്രഭു.
നാടുവാഴുന്നു. ണു. വാൻ. (നാടു.) അ. ക്രി. രാജ്യം ഭരിക്കുന്നു.
നാടുവാഴ്ച. ന. രാജ്യഭരണം.
നാടോടി. വി. നാട്ടിൽ നടപ്പായുള്ള.
നാടോടിഭാഷ. ന. അതാതു ദിക്കിലെ സംസാരം.
നാടോടെ. അ. ദിക്കോടെ, രാജ്യത്തോടെ.
നാട്ട. ന. ഒരു രാഗം.
നാട്ടകുത്തിനില്ക്കുന്നു. ന്നു. ല്ലാൻ.(നാട്ട.) അ. ക്രി. കുമ്പിട്ടുനില്ക്കുന്നു.
നാട്ടക്കുറിഞ്ഞി. ന. ഒരു രാഗം.
നാട്ടക്കോൽ. ന. സസ്യങ്ങൾക്കു സഹായമായിട്ടു നാട്ടുന്ന തൂണു, ഊന്നു.
നാട്ടൽ. ന. വല്ലതും കുഴിച്ചുനാട്ടി നിർത്തുക.

നാട്ടാചാരം. ന. നാട്ടിലെ മൎയ്യാദ.
നാട്ടാണ്മ. ന. പ്രഭുത്വം.
നാട്ടാണ്മക്കാരൻ. ന. പ്രഭു.
നാട്ടാന. ന. പിടിച്ചിണക്കിയ ആന.
നാട്ടാനടുതല. ന. ഭക്ഷണസാധന കൃഷി.
നാട്ടാർ. ന. ലോകർ, ദിക്കുവാസികൾ.
നാട്ടുകാരൻ. ന നാട്ടിലുള്ളവൻ.
നാട്ടുകൂട്ടം. ന. ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
നാട്ടുനടപ്പു. ന. രാജ്യത്തെ മൎയ്യാദ, ദേശമൎയ്യാദ.
നാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (നാട്ട.) സ. ക്രി. കുഴച്ചുനൎത്തുന്നു.
നാട്ടുപടവലം. ന. ഒരു കൈപ്പുള്ള ഔഷധവള്ളി.
നാട്ടുപട്ടരു. ന. അമ്പല വാസികളിൽ ഒരു ജാതി.
നാട്ടുപന്നി. ന. പോൎക്കു.
നാട്ടുപോത്തു. ന. നാട്ടിലുള്ള കന്നു.
നാട്ടുപുറം. ന. ൧, നാട്ടിന്നുള്ളിലെ ദേശം. ൨, ദേശത്തിനു പുറം, അന്യദിക്കു.
നാട്ടുബാലായ്മ. ന. രാജാവു മരിച്ചാൽ പ്രജകളുടെ ഒരു ആചാര ദുഃഖം.
നാട്ടുഭാഷ. ന. അതാതു ദേശത്തെഭാഷ.
നാട്ടുമട്ടം. ന. ഒരു മാതിരി കുതിര.
നാട്ടുമാവു. ന. സാമാന്യംമാവു.
നാട്ടുവഴി. ന. നിരത്തി ഉറപ്പിച്ച വഴി.
നാട്ട്യക്കാരൻ. ന. ചാക്യാരും ആട്ടക്കാരും മററും.
നാട്ട്യപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. നാട്ട്യത്തിൽ താല്പൎയ്യമുള്ള.
നാട്ട്യം. ന. ൧, കൂത്തു, ആട്ടം. ൨, ഭാവം, നടിപ്പു. ൩, നടനവിദ്യ.
നാഡി. ന. ൧, ഞരമ്പു. ൨, കുഴൽ. ൩, നാഴിക. ൪, നാഡീവ്രണം. ൫, താമരത്തണ്ടു.
നാഡിക. ന. നാഴിക.
നാഡീപരീക്ഷ. ന. രോഗികളുടെ നാഡിപിടിച്ചു നോക്കുക.
നാഡീന്ധമൻ. ന തട്ടാൻ.
നാഡീവ്രണം. ന. ദ്വാരം കുറെഞ്ഞുണ്ടു കുന്ന പുണ്ണു.
നാഡീസൂത്രം. ന. ൧, നാഴിക അറിവാനുള്ള യന്ത്രം. ൨, ഞരമ്പു.
നാണക്കേടു. ന. ലജ്ജ ഇല്ലായ്ക.
നാണം. ന ലജ്ജ.
നാണംകുണുങ്ങി. ന. സഭാകമ്പമുള്ളവൻ, ലജ്ജാശീലൻ.
നാണയം. അല്ലെങ്കിൽ, **നാണിയം.** ന. ൧, രൂപാപണംമുതലായതു. ൨, നടപ്പു, സമ്മതം. ൩, ബഹുമാനം. ൪, പ്രസിദ്ധം. ൫, നേരു.
നാണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നാണി.) അ. ക്രി. ശങ്കിക്കുന്നു, ലജ്ജിക്കുന്നു. **നാണിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
നാണിയക്കാരൻ. ന. പരമാൎത്ഥി, വിശ്വസിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കവൻ.
നാണിയക്കേടു. ന. മൎയ്യാദയല്ലാത്ത പ്രവൃത്തി.
നാണിയമാകുന്നു. യി. വാൻ. (നാണയം.) അ. ക്രി. നടപ്പാകുന്നു, പ്രസിദ്ധമാകുന്നു **നാണയമാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
നാണുന്നു. ണി. വാൻ (നാണ.) അ. ക്രി. ലജ്ജിക്കുന്നു.
നാത്തൂൻ. ന. ഭൎത്താവിന്റെ ഉടപ്പിറന്നവൾ.
നാഥ. ന. ൧, രക്ഷിക്കുന്നവൾ ൨, ഭാൎയ്യ.
നാഥൻ. ന. ൧, രക്ഷിക്കുന്നവൻ. ൨, ഭൎത്താവു. ൩, രാജാവു.
നാഥരാമാഗ്രി. ന. ഒരു രാഗം.
നാഥവൽ. വ. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. നാഥനുള്ള, ആശ്രയിച്ചു പാൎക്കുന്ന.
നാദം. ന. ശബ്ദം.
നാദേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. നദിയിലുണ്ടായ.
നാദേയം. ൧, ഉപ്പു. ൨, അഞ്ജനം.
നാദേയി. ന. ൧, നീൎവ്വഞ്ചി. ൨, നീലഞാവൽ. ൩, മധുരനാരകം.
നാനാ. അ. ൧, അനേകം. ൨, വേറെ. ൩, കൂടാതെ. ൪, ഇരട്ട.
നാനാധ്വനി. ന. പല മാതിരിശബ്ദം.
നാനാപ്രകാരം. വി. പലവിധത്തിലുള്ള
നാനാരൂപ. വി. (പൻ, പീ, പം.) വി. ന പലസ്വരൂപമുള്ള, ബഹുവിധമായ.
നാനാൎത്ഥം. വി. ൧, പലഅൎത്ഥമുള്ള. ൨, അനേകം പ്രയോജനമുള്ള. ൩, അസംഖ്യംസമ്പത്തുള്ള. ൪, പലവസ്തുവുള്ള.
നാനാവൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. പല നിറമുള്ള.
നാനാവിധക്കാരൻ. ന. ൧, പലമാതിരിക്കാരൻ. ൨, ദുൎശ്ശീലക്കാരൻ.
നാനവിധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. പല വിധമുള്ള. (മ) ൧, ദുസ്സാമൎത്ഥ്യമുള്ള. ൨, വെടിപ്പില്ലാത്ത.
നാനാഴി. വി. ഒരിടങ്ങഴി.
നാനുഷ്ഠേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ചെയ്യരുതാത്ത, മൎയ്യാദയല്ലാത്ത.
നാന്ദകം. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ വാൾ.
നാന്ദീകരൻ. ന. നാടകത്തിന്റെയും മററും ആദിയിൽ കഥയുടെ ആരംഭമിടുന്നവൻ.

നാന്ദിവാദി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
നാന്നാങ്കു. വി. പതിനാറു.
നാന്മടങ്ങു. വി. നാലിരട്ടി.
നാന്മറ. ന. നാലുവേദം.
നാന്മുകപ്പുല്ലു. ന. ഒരു വക പുല്ലു.
നാന്മുഖൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
നാപിതൻ. ന. ക്ഷൗരക്കാരൻ.
നാപിതശാല. ന. ക്ഷൗരപ്പുര.
നാഭി. ന. ക, പൊക്കിൾ. ഖ, കസ്തൂരി. ങ, തേർവണ്ടിയുടെ നടുഭാഗം. ച, ഒരു രാജ്യവു.
നാഭികമലം. ന. പൊക്കിൾ.
നാഭിനാളം. ന. പൊക്കിൾക്കൊടി.
നാഭിസൂത്രം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
നാഭിസ്ഥാനം. ന. നാഭിപ്രദേശം.
നാമ. അ. നിശ്ചയത്തിലും, കോപത്തിലും, നിന്ദ, പ്രതിജ്ഞ, ഓമ്മ, ആത്മീയം. ഇത്യാദികളിലും സംബന്ധിച്ചുവരും.
നാമകരണം. ന. പേരിടുക.
നാമകീർത്തനം. ന. നാമംചൊല്ലുക.
നാമജപം. ന. ഒരംശവനാമങ്ങളെ പതുകെപ്പറക.
നാമധാരണം. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ചില അടയാളങ്ങളെ ധരിക്ക.
നാമധാരീ. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ചില അടയാളങ്ങളെ ധരിക്കുന്നവൻ.
നാമധേയം. ന. പേർ.
നാമഭാഷ. ന. പേരുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഷ.
നാമമാല. ന. അക്ഷരമാലപ്പുസ്തകം.
നാമം. ന. പേർ. (മ) വിഷ്ണുവനനക്കാരുടെ അടയാളം.
നാമശേഷം. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. ന. മറിച്ച.
നാമാവു. ന. ഇതു ഓരോ നാമങ്ങൾക്കു പിൻ ചേർക്കുമ്പോൾ അതാതു പേരുള്ള എന്നു അർത്ഥം വരും.
നാമാങ്കിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പേരുകൊണ്ടു അടയാളമിട്ടിട്ടുള്ള.
നാമ്പു. ന. കൃതളിർ, കുമ്പു. ഖ, തീജ്വാലയുമ്മറും. ങ, അഗ്രം.
നാം. ന. ഞാൻ, നമ്മൾ, ഞങ്ങൾ.
നായകക്കല്ലു. ന. മാലെക്കുമറും വെക്കുന്ന പ്രധാനക്കല്ലു.
നായകൻ. ന. ക, സ്വാമി, രക്ഷിക്കുന്നവൻ, പ്രമാണി. ഖ, ഭർത്താവു.
നായകം. ന. മാലയുടെയുമ്മറും നടുവിൽ വെക്കുന്ന കല്ലു.
നായം. ന. വഴികാണിക്ക.
നായവ്വിണ്ണു. ന. ഒരു മരുന്നു തൈ.
നായർ. ന. ശൂദ്രൻ.
നായാടി. ന. ക, ഒരു വക കാട്ടാള ജാതി. ഖ, നായാട്ടുകാരൻ.
നായാട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (നായാടു.) അ ക്രി. വേട്ടചെയ്യുന്നു, കാട്ടുമൃഗങ്ങളെക്കൊല്ലുന്നു.
നായാട്ടു. ന. വേട്ട, കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ കൊല്ലുക.
നായാട്ടുനാ. ന. നായാട്ടിന്നു സഹായിപ്പാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ള പട്ടി.
നായാട്ടുപട്ടി. ന. വേട്ടപ്പട്ടി.
നായാട്ടുവല. ന. വേട്ടയിൽ മൃഗങ്ങളെച്ചാടിപ്പാനുള്ള വല.
നായാട്ടുവിളി. ന. നായാട്ടുകാരുടെ വിളിച്ചു ക്രുവൽ.
നായിക. ന. ക, ഭാര്യ. ഖ, രക്ഷിക്കുന്നവൾ, പ്രമാണമായുള്ളവൾ.
നായിനാർ. ന. യജമാനൻ, നാഥൻ.
നായ്ക്കൻ. ന. ക, കാരാഗൃഹത്തിൽ പ്രമാണി. ഖ, ഒരു ജാരിക്കാരൻ. ങ, പട്ടാളത്തിൽ പത്തു പേർക്കു യജമാനൻ.
നായ്ക്കുരിണ്ണു. ന. നായ്ക്കുണ.
നായ്ക്കുണ. ന. നായ്ക്കുരിണ്ണു.
നാരു. ന. പനയുടെയോ വാഴയുടെയൊ മറ്റൊ നാരു.
നാരക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. നരകത്തെസംബന്ധിച്ച.
നാരകം. ന. ക, ജോനനാരകം. ഖ, വട്ടകപ്പുളി നാരകം. ങ, കൈപ്പൻ നാരകം. ച, മാതളനാരകം. ഛ, മധുരനാരകം. ജ, ചെറുനാരകം. ഝ, പമ്പിളി നാരകം. ഞ, ഒരംളിനാരകം. ട, വള്ളിനാരകം. ഠം, നിലനാരകം. (സം.) നരകം.
നാരങ്ങാ. ന. നാരകത്തിൻ കാ.
നാരദൻ. ന. ക, ഒരു മഹർഷി. ഖ, മേഘം.
നാരദീയം. ന. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു.
നാരൻ. വി. നാരുള്ള.
നാരൻപട്ടു. ന. ഒരു മാതിരിപ്പട്ടു വസ്ത്രം.
നാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച.
നാരം. ന. ക, ജനക്രൂട്ടം. ഖ, വെള്ളം. ങ, കാളകെട്ടി.
നാരസിംഹം. ന. നരസിംഹത്തെ സംബന്ധിച്ചതു. ഖ, ഒരു രസായനം. ങ, പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു. ച, ഉപനിഷത്തുകളിൽ ഒന്നു.
നാരാചം. ന. കോൽക്രടെ ഇരിമ്പായുള്ള അസ്ത്രം.
നാരാചി. ന. ക, നാരായക്കോൽ. ഖ, ത്രാസിന്റെ നാരായം.
നാരായക്കോൽ. ന. ത്രാസുകോൽ.

നാരായണൻ. ന. വിഷ്ണു.
നാരായണി. ന. ദുൎഗ്ഗാഭഗവതി.
നാരായണീയം. ന. ൧, നാരായണനെ സംബന്ധിച്ചതു. ൨, ഒരു ഗ്രന്ഥം.
നാരായപ്പടി. ന. നാരായത്തിന്നു മൂൎച്ച വരുത്തുവാനുള്ള മുളവാരിമുറി.
നാരായം. ന. ൧, എഴുത്താണി. ൨, ഒരു വക അളവുസാധനം.
നാരി. ന. സ്ത്രീ.
നാരികേരം. ന. നാളികേരം.
നാരിയാൾ. ന. സ്ത്രീ.
നാരീകേളം. ന. നാരികേരം.
നാരീമണി. ന. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള സ്ത്രീ.
നാലു. വി. രണ്ടും രണ്ടും കൂടിയ.
നാലംഗപ്പട. ന. ചതുരംഗപ്പട.
നാലംഗം. ന. ആന, കുതിര, തേർ, കാലാൾ.
നാലാംനാൾ. ന. വരുവാനുള്ളതെങ്കിലും കഴിഞ്ഞതെങ്കിലും നാലാമത്തെ ദിവസം.
നാലാങ്കുളി. ന. കല്യാണം കഴിഞ്ഞ ദിവസം മുതൽ നാലാം ദിവസമുള്ള കുളി.
നാലാമ്പനി. ന. നാലാമ്മുറപ്പനി, നന്നാലു ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ വരുന്ന പനി.
നാലാമതു. അ. മൂന്നു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം.
നാലാമത്തെ. വി. മൂന്നിന്റെ ശേഷമുണ്ടായതു.
നാലാമൻ. വി. ന. നാലാമത്തെ ആൾ.
നാലാമടം. ന. ൧, ഉദയ രാശിയുടെ നാലാമത്തെ രാശി. ൨, ഭവനം.
നാലാശ്രമം. ന. ബ്രഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്യാസി.
നാലാശ്രമി. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
നാലിലക്കുടങ്ങൽ. ന. ഒരു തൈ.
നാലുകറി. ന. എരിശ്ശേരി, പുളിശ്ശേരി, മധുരക്കറി, ഉപ്പേരി.
നാലുകുളി. ന. നാലാങ്കുളി.
നാലുകെട്ടു. ന. നാലുപുര കൂട്ടിക്കെട്ടി നടുവിൽ മുററമുള്ള ഒരു ഭവനം.
നാലുജാതി. ന. ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ.
നാലുദിക്കു. ന. കിഴക്കു, വടക്കു, പടിഞ്ഞാറു, തെക്കു.
നാലുപന്തി. ന. ശൂദ്രസ്ത്രീകളുംമററും കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
നാലുപാടും. അ. നാലു വശവും.
നാലുപാദം. ന. ൧, ദീപ പ്രദക്ഷിണം. ൨, നാലുകാലു.
നാലുപായം. ന. സാമദാനഭേദദണ്ഡങ്ങൾ.
നാലുവൎണ്ണം. ന. നാലുജാതി
നാലുവേദം. ന. ഋക്കു, യജുസ്സു, സാമം, അധൎവ്വണം.
നാല്ക്കവലവഴി. ന. നാലു വഴികൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്ന സ്ഥലം.
നാല്ക്കാലി. ന. പശുക്കൾ മുതലായ മൃഗ ജാതി.
നാല്ക്കൊമ്പനാന. ന. നാലുകൊമ്പുള്ള ആന, ഐരാവതം.
നാല്ക്കോണു. ന. നാലുകോണു.
നല്ക്കോപ്പക്കൊന്ന. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു.
നാല്പാമരം. ന. അരയാൽ, പേരാൽ, അത്തി, ഇത്തി.
നാന്മുഖൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
നാവു. ന. നാക്കു.
നാവടക്കം. ന. ഒരു ക്ഷുദ്രം.
നാവാലി. ന. ക്ഷൌരക്കത്തി.
നാവിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വള്ളത്തെ സംബന്ധിച്ച.
നാവികൻ. ന. തോണിയിൽ കടത്തുന്നവൻ, ഊന്നുകാരൻ.
നാവിൻദോഷം. ന. നാക്കിന്റെ ദോഷം, വാക്കുനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ദീനമൊ, കുററമൊ.
നാവിൻപാഠം. ന. കാണാപ്പാഠം.
നാവേറു. ന. കൊതി.
നാവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. വള്ളത്തെ സംബന്ധിച്ച
നാവ്യം. ന. പുതുമ.
നാശക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. ന. നാശം വരുത്തുന്ന.
നാശകര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. നശിപ്പിക്കുന്ന.
നാശന. വി. (നൻ. നാ, നം.) വി. ന. നശിപ്പിക്കുന്ന.
നാശം. ന. ൧, നശിപ്പു, ക്ഷയം, ഇല്ലാതെയാക. ൨, മരണം.
നാശരഹിത. വി (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക്ഷയമില്ലാത്ത, മരിക്കാത്ത.
നാസത്യന്മാർ. ന. അശ്വിനീദേവന്മാർ.
നാസാ. ന. ൧, മൂക്കു. ൨, പുരയുടെ ഒരു മേൽ പടി.
നാസദ്വാരം. ന. മൂക്കിന്റെ ഓട്ട.
നാസാപുടം. ന. മൂക്കിന്റെ ദ്വാരം.
നാസാമണി. ന. മൂക്കുത്തി.
നാസാരന്ധ്രം. ന. മൂക്കിന്റെ ദ്വാരം.
നാസികാ. ന മൂക്കു.
നാസികാചൂൎണ്ണം. ന. മൂക്കിൽ കേററുവാനുള്ള പൊടി.
നാസികാദ്വാരം. ന. മൂക്കിന്റെ തുള.
നാസികാമലം. ന. മൂക്കീര, മൂക്കിട്ട.

നാസീരം. ന. സേനയുടെ ഒരു ഭാഗം.
നാസ്തി. അ. ഇല്ല.
നാസ്തികത. ന. കാണപ്പെടാത്തതൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ള ഭാവം.
നാസ്തികൻ. ന. കാണപ്പെടാത്തതിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു മതക്കാരൻ.
നാസ്തിക്യം. ന. നാസ്തികമതം, കാണപ്പെടാത്തതൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ള ഭാവം.
നാളതു. അ. മുൻപിൽ പറഞ്ഞ ദിവസം, അന്നു, അദ്ദിവസം.
നാളം. ന. താമരമുതലായവയുടെ തണ്ടു.
നാളാഗമം. ന. ഓരോരു കാലത്തിലെ ചരിത്രം, ഗ്രന്ഥവരി.
നാളികം. ന. ൧, പോത്തു. ൨. താമര.
നാളികാ. ന. ൧, അകത്തു ദ്വാരമുള്ള തണ്ടു. ൨, ആനക്കുന്തം.
നാളികേരം. ന. തെങ്ങു, തേങ്ങാ.
നാളി. ന. തണ്ടു.
നാളീകനേത്രൻ. ന. വിഷ്ണു.
നാളീകബാണൻ. ന. കാമൻ.
നാളീകബാന്ധവൻ. ന. സൂൎയ്യൻ.
നാളീകം. ന. ൧, താമരപ്പൂ. ൨, അമ്പു. ൩, കുന്തം.
നാളീകാസനൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
നാളീവ്രണം. ന. വട്ടം കുറെഞ്ഞു കുഴിയേറിയ പുണ്ണു.
നാളെ. അല്ലെങ്കിൽ, **നാളേക്കു.** അ. ൧, അടുത്ത ദിവസം. ൨, പിന്നെ.
നാളേക്കുനാളെ. അ. മറെറന്നാൾ.
നാളോക്കം. ന. നാളും പക്കവും അറിവാനുള്ള കവിടിക്രിയ.
നാൾ. ന. ൧, അശ്വതി മുതലായവ. ൨, ദിവസം.
നാൾനീക്കം. ന. അശ്വതിമുതലായ ദിവസങ്ങളുടെ ഏററക്കുറച്ചിൽ.
നാൾതോറും. അ. ദിവസം പ്രതി.
നാൾവഴി. ന. വരവിനും ചിലവിനും മററും ദിവസംപ്രതിഎഴുതുന്ന കണക്കു.
നാക്ഷത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രീ, ത്രം.) വി. ന. നക്ഷത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച.
നാക്ഷത്രം. ന. ഇരുപത്തേഴു ദിവസമായിട്ടു പറഞ്ഞു വരുന്ന ഒരു മാസം.
നാഴി. ന. എടങ്ങഴിയിൽ നാലൊന്നു.
നാഴിക. ന. അറുപതു വിനാഴിക കൂടിയതു.
നാഴികമണി. ന. നേരം അറിവാനുള്ള ഒരു സൂത്രം.
നാഴികവട്ടക. ന. നടുവിലുള്ള ചെറിയ ദ്വാരത്തിൽ കൂടെ വെള്ളം കേറി ഒരു നാഴിക കൊണ്ടു മുങ്ങുന്ന ഒരു പാത്രം.
നാറാവുള്ളി. ന. മണമില്ലാത്ത ഒരു മാതിരി ഉള്ളി.
നാറുന്നു. റി. വാൻ. (നാറ.) അ. ക്രി. നാററം വരുന്നു. **നാററുന്നു.** സ. ക്രി. **നാററിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
നാററം. ന. മണം, ഗന്ധം.

നി.

നിഃ. അ. ഇതു പദങ്ങളിൽ ചേരുമ്പോൾ നിശ്ചയമായിട്ട എങ്കിലും നിഷേധമായിട്ടെങ്കിലുമുള്ള അൎത്ഥത്തോടു കൂടിവരും.
നികക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (നിക.) അ. ക്രി. ൧, നിറെയുന്നു, നിറഞ്ഞുതീരുന്നു. ൨, വെള്ളത്തിനുമീതെ വന്നു പൊങ്ങുന്നു, നീന്തിസഞ്ചരിക്കുന്നു. **നികത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
നികട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം) വി. ന. സമീപത്തുള്ള.
നികടം. ന. സമീപം.
നികപ്പു. ന. നിറവു, നിരപ്പായിത്തീരുക.
നികരം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, സാരം. ൩, തുല്യത.
നികഷം. ന. ഉരകല്ലു, ചാണ.
നികഷാ. ന. ഒരു രാക്ഷസസ്ത്രീ, രാക്ഷസരിൽ ഒരു കൂട്ടക്കാരുടെ അമ്മ.
നികഷാ. അ. സമീപത്തു.
നികഷാത്മജൻ. ന. നികഷയുടെ പുത്രൻ.
നികഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നികഷി.) സ. ക്രി. ഉരെക്കുന്നു.
നികൎഷണം. ന. ൧, നഗരത്തോടടുത്തു കളിക്കുന്നതിനുള്ള വെളിമ്പ്രദേശം. ൨, ഉഴവു.
നികളം. ന. അഹംഭാവം.
നികാമം. അ. ൧, ഏററവും. ൨, മനസ്സോടെ.
നികായം. ന. ൧, സമൂഹം, യോഗം. ൨, ഭവനം.
നികായ്യം. ന. ഭവനം.
നികാരണം. ന. കുല, വധം.
നികാരം. ന. ൧, പൊലി, പതിരു പിടിക്ക. ൨, ഉപദ്രവം, ദോഷം. ൩, ചതിവു.
നികാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. തുല്യമായുള്ള.
നികുഞ്ചകം. ന. ഉഴക്കു.
നികുഞ്ജം. ന. ൧, വള്ളിക്കുടിൽ. ൨, മലയിലെ ഗുഹ.
നികുംഭൻ. ന. കുംഭകൎണ്ണന്റെ പുത്രൻ, ഒരു രാക്ഷസൻ.
നികുംഭം. ന. നാകദന്തി.
നികുംഭില. ന. രാവണന്റെ പുത്രനായ ഇന്ദ്രജിത്ത എന്നരാക്ഷസൻ ഹോമം കഴിച്ച ഗുഹസ്ഥലം.

നിക്കുരുംബം. ന. ക്രൂടം.
നികൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ശഠതയുള്ള. ഖ, നിക്ഷപ്പെട്ട. ഗ, വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട. ഘ, നിന്ദ്യമായ.
നികൃതി. ന. ക, ശഠ്യം. ഖ, നീക്കം. ഗ, നിന്ദ. ഘ, ചതിവു.
നികൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ഛേദിക്കപ്പെട്ട, മുറിക്കപ്പെട്ട.
നികൃന്തനം. ന. ഛേദനം.
നികൃഷ്ടകർമ്മം. ന. ഉച്ഛ്രേവൃത്തി.
നികൃഷ്ട. വി. (ക്ഷ്ടൻ, ക്ഷ്ടാ, ക്ഷ്ടം.) വി. ന. ഹീനമായ. നികൃഷ്ടത. ഗു. ന. ഹീനത.
നികേതനം. ന. വേനം.
നികേതം. ന. ഭവനം.
നികോചകം. ന. അരങ്കാലമരം.
നിക്ഷണം. ന. ഒച്ച.
നിക്ഷാണം. ന. ഒച്ച.
നിഖനനം. ന. ക, കുഴിക്കുക. ഖ, നാട്ടുക, തറെക്കുക.
നിഖർവ്വ. വി. (ർവ്വൻ, ർവ്വാ, ർവ്വം.) വി. ന. നീളംകുറെഞ്ഞ.
നിഖർവ്വം. ന. ഖർവ്വം പത്തുകൂടിയതു, പന്ത്രണ്ടാം സ്ഥാനം.
നിഖില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മുഴുവനായ, മുല്ലാം, സകല.
നിഗഡം. ന. ആനത്തുടൽ.
നിഗദം. ന. വാക്കു, പറക.
നിഗദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (നിഗദി.) സ. ക്രി. പറയുന്നു.
നിഗമനം. ന. യാത്ര.
നിഗമം. ന. ക, വേദം. ഖ, നഗരം. ഗ, ചന്ത. ഘ, പെരുവഴി. ങ, കച്ചവടം. ച, നിശ്ചയം.
നിഗരണം. ന. ക, വിഴുങ്ങൽ. ഖ, തൊണ്ട.
നിഗളം. ന. അഹംഭാവം. (സം.)വി ലങ്കു, ചണ്ടെല.
നിഗളിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (നിഗളി.) അ. ക്രി. അഹങ്കരിക്കുന്നു.
നിഗാദം. ന. പറയുക, സംസാരം.
നിഗാരം. ന. വിഴുങ്ങൽ.
നിഗാളം. ന. കുതിരയുടെ കഴുത്തിന്റെ താഴത്തെ ഭാഗം.
നിഗ്രഥ. വി. (ഡൻ, ഡാ, ഡം.) വി. ന. ക, മറെക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഒളിക്കപ്പെട്ട.
നിഗ്രഹണം. ന. ഒളിപ്പു.
നിഗ്രഹം. ന. ക, കൂല. ഖ, ശിക്ഷ. ഗ, അനിഷ്ടം.
നിഗ്രഹിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (നിഗ്രഹി.) സ. ക്രി. ക, കൊല്ലുന്നു. ഖ, ശിക്ഷിക്കുന്നു.
നിഘണ്ടു. ന. അഭിധാനഗ്രന്ഥം.
നിഘ്നം. ന. ക, ഉണ്ട. ഖ, വട്ടം.
നിഘ്നസം. ന. ഭക്ഷണം, ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ.
നിഘ്ന. വി. (ഘ്നൻ, ഘ്നാ, ഘ്നം.) വി. ന. അധീനമായുള്ള.
നിചയം. ന. ക്രൂടം.
നിചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പൂരിക്കപ്പെട്ട, ഖ, മൂടപ്പെട്ട.
നിച്ചുളം. ന. നീർപ്പരുത്തി, നീർകൂട്ടമു.
നിചോളകം. ന. മൂടവസ്ത്രം, മുഴുക്കുപ്പായം.
നിചോളം. ന. മേല്പാഞ്ഞ അർത്ഥം.
നിച്ചം. അ. നിത്യം, ദിവസംപ്രതി.
നിച്ചാർത്തം. ന. ദിവസം പ്രതിയുള്ള ശ്രാദ്ധം.
നിജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ക, തന്നെസംബന്ധിച്ച. ഖ, നിശ്ചയമായുള്ള. ഗ, നിത്യമായുള്ള.
നിജാധീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. സ്വാധീനമായുള്ള.
നിജാവന്തി. ന. ഒരു രാഗം.
നിടലക്കുഴി. ന. തൊണ്ടക്കുഴി.
നിടിലതടം. ന. നെറ്റി.
നിടിലം. ന. നെറ്റി.
നിടിലാക്ഷൻ. ന. ശിവൻ.
നിണമണിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (നിണം.) സ. ക്രി. നിണംകൊണ്ടു അലങ്കരിക്കുന്നു.
നിണം. ന. ക, ചോര. ഖ, മഞ്ഞളും അരിയും കുട്ടിഅരച്ചു കലക്കി ചുണ്ണാമ്പും കുട്ടിക്കുഴക്കി ചോര പോലെ ഉണ്ടാക്കിയതു.
നിതംബം. ന. ക, കടിപ്രദേശം. ഖ, സ്ത്രീകളുടെ അരയുടെ പിൻഭാഗം. ഗ, മലച്ചരിവിന്റെ നട്ടപ്രദേശം.
നിതംബിനി. ന. സുന്ദരി.
നിതരാം. അ. ഏറെറവും.
നിതലം. ന. കീഴ്ഭാഗങ്ങളിൽ രണ്ടു.
നിതാനം. വി (തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. പെരുകിയ.
നിതാന്തം. അ. ഏറെറവും.
നിത്യകർമ്മം. ന. ദിവസംപ്രതി ചെയ്യേണ്ടുന്ന കർമ്മം.
നിത്യകല്യാണൻ. ന. ദൈവം.
നിത്യകൃത്യം. ന. നിത്യകർമ്മം.
നിത്യച്ചാർത്തം. ന. ദിവസംപ്രതിയുള്ള ശ്രാദ്ധം.
നിത്യച്ചിലവു. ന. ദിവസംപ്രതിയുള്ള ചിലവു.
നിത്യദാ. അ. എന്നും.
നിത്യദാനം. ന. ദിവസവും ചെയ്യുന്ന ദാനം.

നിത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. ക, എപ്പോഴുമുള്ള, നിത്യമായുള്ള. ഉ, സ്ഥിരതയുള്ള. **നിത്യത.** അല്ലെങ്കിൽ, **നിത്യത്വം.** ഗു. ന. ദൈവത്വം, ശാശ്വതത്വം.

നിത്യൻ. ന. സമുദ്രം.

നിത്യമുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. എന്നും മുക്തിയുള്ള.

നിത്യം. അ. ക, എന്നും. ഉ, ദിവസംപ്രതി. ങ, എപ്പോഴും.

നിത്യയോഗം. ന. ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന ചില യോഗങ്ങൾ.

നിത്യവഴുതിന. ന. എന്നും കായിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വഴുതിന, ചുണ്ടവഴുതിന.

നിത്യവും. അ. ദിവസം പ്രതി.

നിത്യവൃത്തി. ന. ദിവസവൃത്തി, കഴിച്ചിൽ.

നിത്യശ്രാദ്ധം. ന. നിച്ചാത്തം.

നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം. ന. എപ്പോഴുമുള്ള അടുപ്പം. (മ) ദൈവത്തിന്റെ ഇരിപ്പു.

നിത്യസ്വരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. സ്ഥിരരൂപമുള്ള.

നിത്യസ്വരൂപി. വി. (പീ, പിണീ, പി.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

നിത്യാനിത്യം. ന. നിത്യവും അനിത്യവും.

നിത്യാനിത്യവിവേകം. ന. നിത്യത്തിന്റെയും അനിത്യത്തിന്റെയും തിരിച്ചറിവു.

നിത്യാനന്ദൻ. വി. (ന്ദൻ, ന്ദാ, ന്ദം.) വി. ന. എന്നും സന്തോഷമുള്ള.

നിത്യാനന്ദം. ന. നിത്യസന്തോഷം.

നിദാഘം. ന. ക, ഉഷ്ണം. ഉ, വിയപ്പു. ങ, വേനൽ.

നിദാനമാകുന്ന. ക്രി. വാൻ. (നിദാനം.) സ. ക്രി. ക, കാരണമാകുന്ന. ഉ, തീച്ചവരുത്തുന്ന.

നിദാനം. ന. ക, ആദ്യമുള്ള കാരണം. ഉ, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു ഭാഗം.

നിദാനവൃത്തി. ന. നിത്യവൃത്തി, ദിവസംപ്രതിയുള്ള കഴിച്ചിൽ.

നിദാനിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിദാനി.) സ. ക്രി. തീച്ചയാക്കുന്ന.

നിദിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. പൂചപ്പെട്ട, തേക്കപ്പെട്ട.

നിദിദ്ധം. ന. ചിറ്റേലം.

നിദിദ്ധിക. ന. ചെറുവഴുതിന, കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട.

നിദിദ്ധ്യാസനം. ന. ഊന്നിവിചാരം.

നിദേശം. ന. കല്പന, ശാസന.

നിദ്ര. ന. ഉറക്കം.

നിദ്രാഗൃഹം. ന. ഉറങ്ങുവാനുള്ള പുര, കിടക്കപ്പുര.

നിദ്രാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഉറങ്ങുന്ന, ഉറങ്ങിയ.

നിദ്രാമയക്കം. ന. ഉറക്കം.

നിദ്രാലു. വി. (ലുക്കു.) വി. ന. അധികം ഉറക്കമുള്ള.

നിധനം. ന. ക, വംശം. ഉ, നാശം, മരണം.

നിധാനം. ന. ക, നിക്ഷേപം. ഉ, പെട്ടി.

നിധി. ന. നിക്ഷേപം.

നിധിപതി. ന. നിക്ഷേപം രക്ഷിക്കുന്നവൻ, ധനവാൻ.

നിധീശൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.

നിധുവനം. ന. സ്ത്രീസംഗം.

നിധ്യാനം. ന. കാച്ചൽ.

നിധ്യാനം. ന. ഒച്ച.

നിനച്ചിരിയാതെ. അ. നിരൂപിച്ചിരിക്കാതെ.

നിനദം. ന. ശബ്ദം.

നിനദിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിനദി.) അ. ക്രി. ശബ്ദിക്കുന്ന.

നിനവു. ന. ഓർമ്മ, വിചാരം, അഭിപ്രായം, ഓർമ്മയുള്ള ഒരു എഴുത്തു.

നിനവുകേട്ട. ന. ഓർമ്മക്കുറവു, വിചാരക്കേട്ട, മറവി.

നിനവുകൊടുക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിനവു.) അ. ക്രി. ക, കാപ്പിക്കുന്ന. ഉ, ഓർമ്മക്കായിട്ട ഒരു എഴുത്തുകൊടുക്കുന്ന.

നിനാദം. ന. ഒച്ച.

നിനൈക്കാതെ. അ. ഓർക്കാതെ, വിചാരിക്കാതെ.

നിനൈക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിനൈ.) സ. ക്രി. വിചാരിക്കുന്ന.

നിന്ദ. ന. ക, നിന്ദിച്ചുപറക. ഉ, അപമാനിക്ക.

നിന്ദാവചനം. ന. ധിക്കാരവാക്ക.

നിന്ദാവാക്ക. ന. നിന്ദിച്ചുള്ളവചനം.

നിന്ദാശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ധിക്കാരസ്വഭാവമുള്ള.

നിന്ദാസ്തുതി. ന. വിചാരിച്ചാൽ ബഹുമാനിച്ചു പറഞ്ഞതായിട്ടുള്ള അർത്ഥവും കേൾക്കുമ്പോൾ നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞതായിട്ടു തോന്നുന്ന വാക്കം.

നിന്ദിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിന്ദി.) സ. ക്രി. അപമാനിക്കുന്ന. **നിന്ദിപ്പിക്കുന്ന.** കാ. ക്രി.

നിന്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ധിക്കരിക്കപ്പെട്ട.

നിന്ദ്യ. വി. (ന്ദ്യൻ, ന്ദ്യാ, ന്ദ്യം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.

നിപഠം. ന. പഠനം, വായന.

നിപതനം. ന. വീഴ്ച.
നിപതിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (നിപതി.) അ. ക്രി. ക, വീഴുന്ന. ഉ, ഇരങ്ങുന്ന.
നിപാടം. ന. കൂടം.
നിപാഠം. ന. വായന, പാഠം.
നിപാതനം. ന. ക, വീഴിപ്പിക്കുക. ഉ, വീഴ്ച.
നിപാതം. ന. ക, വീഴ്ച. ഉ, മരണം.
നിപാനം. ന. കിണറുകരെയുള്ള കൽത്തൊട്ടി.
നിപീഡനം. ന. ഞെക്കുക, പിഴിക.
നിപുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള. നിപുണത. ഗു. ന. സാമർത്ഥ്യം.
നിബദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട, കവിതകെട്ടപ്പെട്ട.
നിബന്ധനം. ന. ക, കെട്ട. ഉ, തടവ്. ന, വിണയുടെ കമ്പികെട്ടുന്നിടം.
നിബന്ധം. ന. കെട്ട, കവിത.
നിബന്ധിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (നിബന്ധി.) സ. ക്രി. കെട്ടുന്ന.
നിബർഹണം. ന. കൊല, വധം.
നിബിഡ. വി. (ഡൻ, ഡാ, ഡം.) വി. ന. ഇടതിങ്ങിയ.
നിബിഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇടതിങ്ങപ്പെട്ട.
നിബിരം. ന. പടക്കൂടി.
നിഭ. വി. (ൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. തുല്യമായ.
നിഭം. ന. വ്യാജം.
നിഭൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശബ്ദമില്ലാത്ത, അടക്കമുള്ള.
നിമഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. മുങ്ങിയ.
നിമജ്ജനം. ന. ക, മുങ്ങൽ. ഉ. കുളി.
നിമഥനം. ന. ക, കലക്കുക. ഉ, കൊല്ലുക.
നിമം. ന. ആണി, കൂറി.
നിമയം. ന. മാറ്റം.
നിമി. ന. ഒരു രാജാവു.
നിമിത്തകാരണം. ന. കായ്ങ്ങൾക്കു മൂന്നു കാരണങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഒന്നു.
നിമിത്തജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. കാരണത്തെ അറിയുന്ന.
നിമിത്തജ്ഞാനം. ന. കാരണത്തെ അറിക.
നിമിത്തം. ന. ക, കാരണം. ഉ, ലാക്ക്. ന, ലക്ഷണം.
നിമിത്തമായിട്ട. അ. കാരണമായിട്ട.
നിമിഷം. ന. ഇമച്ചുമിഴി.
നിമീലനം. ന. ക, മരണം. ഉ, കണ്ണിമെപ്പു, കണ്ണടെപ്പു.
നിമീലിക. ന. ക, കണ്ണിമ. ഉ, വ്യാജം.
നിമീലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിമിതനം ചെയ്യ.
നിമീതിലാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. അടഞ്ഞ കണ്ണുള്ള.
നിമേഷം. ന. ക, കണ്ണിമെക്കുക. ഉ, കണ്ണിമെക്കുന്നെടത്തോളം സമയം,
നിമ്നഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ആഴത്തിലേക്കു പോകുന്ന.
നിമ്നഗ. ന. നദി, ആറു.
നിമ്ന. വി. (മ്നൻ, മ്നാ, മ്നം.) വി. ന. ആഴമുള്ള. താഴ്ചയുള്ള. നിമ്നത. ഗു. ന.
നിമ്നോന്നത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉയർന്നും താഴ്ന്നുമുള്ള.
നിംബതരു. ന. മുൾമുരിക്കു.
നിംബം. ന. വേപ്പുവൃക്ഷം.
നിംബബീജം. ന. വേപ്പിൻകുരു.
നിയത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, കീഴാക്കപ്പെട്ട. ഉ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.
നിയതം. അ. ഇടവിടാതെ, സദാ.
നിയതി. ന. ദൈവം.
നിയന്തൃ. വി. (ന്താ, ന്ത്രീ.ന്തൃ.) വി. ന. നടത്തുന്ന.
നിയന്താവു. വി. ന. ക, തേർതെളിക്കുന്നവൻ. ഉ, രക്ഷിതാവു, നാഥൻ.
നിയന്ത്രണം. ന. ക, ഖണ്ഡനം. ഉ, പത്തമാരിക്ക.
നിയന്ത്രിത. വി. (രൻ, താ, തം.) വി. ന. അടക്കപ്പെട്ട, തടുക്കപ്പെട്ട, കെട്ടപ്പെട്ട.
നിയമനിക്കു. ന. നിയമങ്ങളിലെ ഉറപ്പു.
നിയമം. ന. ക, സന്തോക്ഷം, ശൌചം, തപസ്സു, നിത്യകർമ്മം, രംഗപ്രവേശം, ഇവ അഞ്ചും. ഉ, പ്രതിജ്ഞ. ന, നിശ്ചയം. ഭ, പതിവായിട്ടുള്ളതു.
നിയമവിധി. ന. നിയമങ്ങളുടെ മുറ.
നിയമവെടി. ന. പതിവായിട്ടുള്ള വെടി.
നിയമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (നിയമി.) സ. ക്രി. നടത്തുന്ന, തടുക്കുന്ന.
നിയമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിയമിക്കപ്പെട്ട, ക്രമമാക്കപ്പെട്ട, അടക്കപ്പെട്ട, തടുക്കപ്പെട്ട, കെട്ടപ്പെട്ട.
നിയാമക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നടത്തുന്ന, തടുക്കുന്ന, നിയന്തൃ.
നിയാമകൻ. ന. കപ്പലുമ്മേറും നടത്തുന്നവൻ.
നിയുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ട.

നിയുതം. വി. നൂറായിരം ലക്ഷം.
നിയുദ്ധം. ന. ബാഹുയുദ്ധം, കൈകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധം.
നിയോഗം. ന. കല്പന.
നിയോഗിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ (നിയോഗി.)സ.ക്രി.കല്പിക്കുന്നു,കൃത്യമേല്പിക്കുന്നു.
നിയോജനം. ന. കല്പന.
നിയോജ്യൻ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.)വി. ന. പറഞ്ഞയയ്ക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.
നിയോജ്യൻ. ന. ശിക്ഷ്യൻ, ഭൃത്യൻ.
നിർ. നിഃ അ. ക, നിശ്ചയം. ഉ, നിഷ്കേധം.
നിര. ന. ക, പന്തി. ഉ, പുരയ്ക്കു പലക കൊണ്ടുള്ള ഭിത്തി. ങ, സൈന്യങ്ങളുടെ അണി.
നിരക്കു. ന. ചില ചരക്കുകൾക്കു നടപ്പായിട്ടുള്ള വില.
നിരക്കം. ന. ഇരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ മാറുക, ചന്തികുത്തിയിരുന്നു നിങ്ങുക, നിരങ്ങുക.
നിരക്കെവ. അ. ക, അണിയായി, വരിയായി. ഉ, നേരെ.
നിരക്കുന്നു. നു. പ്ലാൻ. (നിര.) അ. ക്രി. ക, നിരന്നുനില്ക്കുയും മറ്റും ചെയ്യുന്നു. ഉ, സമമാകുന്നു. ങ, സമമാകുന്നു. **നിരത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
നിരക്കുവയ്പ്പോല. ന. ചരക്കുകളുടെ അന്നന്നു വില്ക്കുന്ന വിലക്കു വിവരം എഴുതിയ കണക്കു.
നിരങ്കുശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. തടവില്ലാത്ത, സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള. **നിരങ്കുശത്വം.** ഗു. ന. തടവില്ലായ്മ.
നിരങ്ങൽ. ന. ചന്തികുത്തിയിരുന്നു നിങ്ങുക.
നിരങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (നിരങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, ഇരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ മാറുന്നു, ഇരുന്നു നിരങ്ങുന്നു. **നിരക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
നിരച്ചിൽ. ന. പുരയുടെ നിരതൊട്ടുകുക, നിരയ്ക്കുക.
നിരഞ്ജന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. നിർമ്മലതയുള്ള, തെളിവുള്ള.
നിരഞ്ജനൻ. ന. ദൈവം.
നിരട്ടം. ന. ക, കെട്ടു. ഉ, വസ്ത്രത്തിന്റെ ഞൊറുകെട്ടു.
നിരത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. താല്പര്യമുള്ള.
നിരത്തൽ. ന. സമമാക്കുക.
നിരനിരപ്പു. ന. ഇല്ലായ്മ.
നിരന്തക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. അന്തകനില്ലാത്ത, നാശമില്ലാത്ത.
നിരന്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന, ഇടക്രുടാതെ തിങ്ങിയ. ഉ, ഇടവിടാതെ, എപ്പോഴുമുള്ള. ങ, മറവില്ലാത്ത. ങ, ഭേദമില്ലാത്ത.
നിരപത്രപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ക, ലജ്ജയില്ലാത്ത. ഉ, ധൈര്യമുള്ള.
നിരപരാധം. ന. കുറ്റമില്ലായ്മ.
നിരപലക. ന. പുരെക്കുംമറ്റും നിരപണിയുന്നതിനായിട്ടും പണിതതായിട്ടുമുള്ള മരപ്പലക.
നിരപ്പു. ന. സമം, ഒപ്പം, ചേച്ച.
നിരപ്പാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (നിരപ്പ,) അ. ക്രി. സമമാകുന്നു, മിനുസമാകുന്നു, തമ്മിൽ ചേച്ചയാകുന്നു. **നിരപ്പാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
നിരപ്പുകേടു. ന. ഒപ്പമില്ലായ്മ, തമ്മിൽ സമ്മതക്കേടു, നീരസം.
നിരപ്പെ. അ.നടപ്പായിട്ടു, എല്ലാടവും.
നിരയം. ന. നരകം.
നിരയുന്നു. ഞു. വാൻ. (നിര) സ. ക്രി. നിരതൊട്ടുകുന്നു. **നിരെക്കുന്നു.** **നിരെപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
നിരർഗ്ഗള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി.ന. ക, തടവില്ലാത്ത.ഉ, സാക്ഷായില്ലാത്ത.
നിരർത്ഥക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. ന. അർത്ഥമില്ലാത്ത, പ്രയോജനമില്ലാത്ത.
നിരവഗ്രഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ക, തന്നിഷ്ടമായുള്ള. ഉ, സൂക്ഷ്മമായുള്ള.
നിരവധി. വി. (ധ്രിക്കു.) വി. ന. അവധിയില്ലാത്ത.
നിരസന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. നിരസിക്കുന്ന, തള്ളിക്കളയുന്ന.
നിരസനം. ന. നിഷ്കേധം, തള്ളൽ, നിന്ദ.
നിരസിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (നിരസി.) സ.ക്രി.നിഷ്കേധിക്കുന്നു, നിന്ദിക്കുന്നു, തള്ളുന്നു:
നിരസ്യ. വി. (സ്യൻ,സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. ക, നിരസിക്കപ്പെട്ട. ഉ, ഏറിയപ്പെട്ട. ങ, എയ്യപ്പെട്ട. ങ, ഉഴറിപ്പാടപ്പെട്ട.
നിരാകരണം. ന. ധിക്കാരം, ഉപേക്ഷ.
നിരാകരിക്കുന്നു.ചു.പ്ലാൻ.(നിരാകരി.) സ. ക്രി.ഉപേക്ഷിക്കുന്നു, നിരസിക്കുന്നു.
നിരാകരിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണു.) വി. ന. നിരാകരിക്കുന്ന.
നിരാകാര. വി. (രൻ, രാ. രം.) വി. ന. ആകൃതിയില്ലാത്ത.
നിരാകാരൻ. ന. ദൈവം.
നിരാകാരം. ന. ഇല്ലൽ, ആക്ഷേപം.
നിരാകുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ആകുലംകൂടാത്ത.
നിരാകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.

ന. ക. തള്ളപ്പെട്ട. ഉ, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ന, കളയപ്പെട്ട.

നിരാകൃതി. വി. (കൃ+ക്ത.) വി. ന. ക, വേദം നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത. ഉ, ആകൃതിയില്ലാത്ത, രൂപമില്ലാത്ത.

നിരാകൃതി. ന. ഉപേക്ഷ, നിന്ദ.

നിരാഘാടം. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. അനുത്തിയില്ലാത്ത.

നിരാചാരം. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആചാരമില്ലാത്ത.

നിരാതങ്കം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഭയമില്ലാത്ത. ഉ, രോഗമില്ലാത്ത.

നിരാദരം. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആദരവില്ലാത്ത.

നിരാധാരം. വി.(രൻ, രാ,രം.) വി. ന. ആധാരമില്ലാത്ത, അടിയിൽ താങ്ങില്ലാത്ത.

നിരാശം. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ആശയില്ലാത്ത, ആഗ്രഹമില്ലാത്ത.

നിരാശ്രയം. വി. (യൻ, യാ, യം.)വി. ന. സഹായമില്ലാത്ത.

നിരാഹാരം. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കാത്ത.

നിരീഷം. ന. കൊഴ.

നിരീഹം. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ഇഛയില്ലാത്ത, ആഗ്രഹമില്ലാത്ത,

നിരീഹതം. ഗു. ന. ആഗ്രഹമില്ലായ്മ.

നിരീക്ഷണം.ന. നല്ലവണ്ണമുള്ള നോട്ടം.

നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ച്രു.പ്പാൻ. (നിരീക്ഷി.) സ. ക്രി. നല്ലവണ്ണം നോക്കുന്നു.

നിരീക്ഷിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നോക്കപ്പെട്ട, കാണപ്പെട്ട.

നിരുക്തം. വി. (കൃൻ, ക്തീ, കൃം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട, നിസ്സംശയമായി പറയപ്പെട്ട.

നിരുക്തം. ന. ആറു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു.

നിരുക്തി. ന. വേദാംഗം.

നിരുത്തരം. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഉത്തരമില്ലാത്ത.

നിരുദ്ധം. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ക, തടുക്കപ്പെട്ട. ഉ, പാരാവിലാക്കപ്പെട്ട.

നിരുദ്യോഗം. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.)വി. ന. കാരണമില്ലാത്ത.

നിരുപദ്രവം. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ഉപദ്രവമില്ലാത്ത.

നിരുപമം. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഉല്യമില്ലാത്ത.

നിരുപല്ലവം. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. നാശമില്ലാത്ത.

നിരുത്സാഹം. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ഉത്സാഹമില്ലാത്ത.

നിരൂപണം. ന. ക, വിചാരം. ഉ, നിശ്ചയം. ന, കാഴ്ച.

നിരൂപിക്കുന്നു. ച്രു. പ്പാൻ. (നിരൂപി) സ. ക്രി. വിചാരിക്കുന്നു.

നിരൂപിതം. വി. (തൻ, താ, തം) വി. ന. വിചാരിക്കപ്പെട്ട.

നിർണ്ണതി. ന. ലോകത്തിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെകോണിലുള്ള ദിക്കുപാലകൻ.

നിർണ്ണതികോണം. ന. തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കു.

നിരോധം. ന. തടവു, വിരോധം.

നിരോധിക്കുന്നു. ച്രു. പ്പാൻ. (നിരോധി.)സ. ക്രി. തടുക്കുന്നു, നഗരത്തിനുമ്മറും ചുറ്റും സൈന്യങ്ങൾ വളയുന്നു.

നിർഗ്ഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പുറപ്പെട്ട.

നിർഗ്ഗതി. വി. ഗതിയില്ലാത്ത. ന. ദാരിദ്ര്യം.

നിർഗ്രന്ഥനം. ന. കൂല, ഹിംസ.

നിർഗ്രന്ഥ. വി. (ന്ഥൻ, ന്ഥാ, ന്ഥം.)വി. ന. മനമില്ലാത്ത.

നിർഗ്രന്ഥപുഷ്പി. ന. ഇലവു.

നിർഗ്ഗമനം. ന. പുറപ്പാട്ട.

നിർഗ്ഗമം. ന. പുറപ്പാട്ട.

നിർഗ്ഗമിക്കുന്നു. ച്രു. പ്പാൻ. (നിർഗ്ഗമി.) അ. ക്രി. പുറപ്പെടുന്നു.

നിർഗ്ഗുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഗുണമില്ലാത്ത. **നിർഗ്ഗുണത്വം.** ഗു. ന. ഗുണമില്ലായ്മ.

നിർഗ്ഗുണൻ. ന. ദൈവം.

നിർഗ്ഗുണി. ന. ക, കരിനൊച്ചി. ഉ, ചേമന്തി.

നിർഗ്രന്ഥനം. ന. കൂല, ഹിംസ.

നിർഗ്ഘടം. ന. ചന്ത.

നിർഗ്ഘാതം. ന. ഇടിമുഴക്കം.

നിർഗ്ഘോഷം. ന. ഒച്ച.

നിർജ്ജനദേശം. ന. മനുഷ്യരില്ലാത്ത ദിക്കു.

നിർജ്ജനം. വി. ജനമില്ലാത്ത.

നിർജ്ജരൻ. ന. ദേവൻ.

നിർജ്ജരാരി. ന. അസുരൻ.

നിർജ്ജരേന്ദ്രൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

നിർജ്ജരൌഘം. ന. ദേവക്കൂട്ടം.

നിർജ്ജലം. വി. വെള്ളമില്ലാത്ത.

നിർജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ജയിക്കപ്പെട്ട.

നിർജ്ജിതേന്ദ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ച.

നിർജ്ജിവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ചത്ത, മോഹാലസ്യംകൊണ്ടോ ഭയം കൊണ്ടോ ചത്തപോലെ കിടക്കുന്ന.

നിർജ്ഝരം. ന. അരുവിയാറു.

നിർണ്ണയനം. ന. നിശ്ചയം.

നിൎണ്ണയം. ന. നിശ്ചയം.

നിൎണ്ണയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിൎണ്ണയി.) സ. ക്രി. നിശ്ചയിക്കുന്നു.

നിൎണ്ണിക്തം. വി. തെളിയിക്കപ്പെട്ട.

നിൎണ്ണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.ന. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

നിൎണ്ണേജകൻ. ന. അലക്കുകാരൻ.

നിൎണ്ണേജനം. ന. അലക്കു.

നിൎത്തു. ന. ൧, അവസാനം. ൨, നിൎത്തുക. ൩, അവസാനത്തിങ്കലുള്ള അടയാളം.

നിൎത്തൽ. ന. ൧, വാചകങ്ങളുടെയുമ്മററും അവസാനം. ൨, പുസ്തകം അദ്ധ്യായം ശ്ലോകം വാക്യം മുതലായതിന്റെ അവസാനവും, അവസാനത്തിങ്കലെ അടയാളവും, ൩, നാട്ടിനിൎത്തുക.

നിൎത്തുന്നു. ൎത്തി. വാൻ. (നിൎത്ത.) സ. ക്രി. ൧, എഴുതി അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ൨, ഇടയിൽ വാക്യത്തിനുമ്മററും അടയാളമിടുന്നു. ൩, വല്ലതും നാട്ടിനിൎത്തുന്നു. ൪, വല്ലവനെയും പാൎപ്പിക്കുന്നു. ൫, അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

നിൎദ്ദഗ്ദ്ധ. വി. (ഗ്ദ്ധൻ, ഗ്ദ്ധാ, ഗ്ദ്ധം.) വി. ന. ദഹിച്ച, ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

നിൎദ്ദയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. കരുണയില്ലാത്ത.

നിൎദ്ദിഗ്ദ്ധ. വി. പുഷ്ടിയുള്ള.

നിൎദ്ദിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, കല്പിച്ചയക്കപ്പെട്ട. ൨, ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ട.

നിൎദ്ദേശം. ന. ൧, കല്പന. ൨, ചൂണ്ടിക്കാണിക്ക. ൩, ഉപദേശം.

നിൎദ്ദേശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിൎദ്ദേശി.) സ. ക്രി. കല്പിക്കുന്നു, പ്രത്യേകമായിട്ടു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയൊ പറകയൊ ചെയ്യുന്നു.

നിൎദ്ദേഷ്ടാവു. ന. കാണിക്കുന്നവൻ, നിൎദ്ദേശിക്കുന്നവൻ.

നിൎദ്ദോഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. ന. കുററമില്ലാത്ത, ദോഷമില്ലാത്ത.

നിൎദ്ധന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി.ന. ധനമില്ലാത്ത.

നിൎദ്ധാരണം. ന. നിശ്ചയം.

നിൎദ്ധാരം. ന. നിശ്ചയം.

നിൎദ്ധാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട.

നിൎദ്ധാൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. ൧, ധീരതയുള്ള. ൨, ഉത്സാഹമുള്ള.

നിൎദ്ധൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ത്യജിക്കപ്പെട്ട. ൨, കുടയപ്പെട്ട, ഇളക്കപ്പെട്ട.

നിൎദ്ധൂമം. വി. പുകയില്ലാത്ത.

നിൎദ്ധൂളി. വി. പൊടിയായ.

നിൎദ്ധൌത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നന്നായി വെളുപ്പിക്കപ്പെട്ട. ൨, കഴുകപ്പെട്ട.

നിൎബന്ധം. ന. കൂടിയെ കഴിയു എന്നു ഞെരുങ്ങിപ്പറക.

നിൎബന്ധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിൎബന്ധി.) സ. ക്രി. ഞെരുങ്ങിപ്പറയുന്നു, സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു.

നിൎഭര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അധികമായ, പെരുകിയ.

നിൎഭരം. അ. ഏററവും.

നിൎഭത്സനം. ന. ചീത്തവാക്കു, നിന്ദിച്ചു പറക, നിന്ദ.

നിൎഭത്സിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിൎഭത്സി.) സ. ക്രി. ശകാരിക്കുന്നു, നിന്ദിക്കുന്നു.

നിൎഭത്സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

നിൎഭാഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. ഭാഗ്യമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. അഹങ്കാരമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മദൻ. ന. ൧, മദം അടങ്ങിയ ആ ന. ൨, മദമില്ലാത്തവൻ.

നിൎമ്മന്ഥദാരു. ന. അരണി.

നിൎമ്മമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഒന്നിനും ആഗ്രഹമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മൎയ്യാദ. ന. അപമൎയ്യാദ, ക്രമക്കേടു.

നിൎമ്മൎയ്യാദം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

നിൎമ്മല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, ദോഷമില്ലാത്ത. ൨, ചെളിയില്ലാത്ത. ൩, പാപമില്ലാത്ത. ൪, തെളിഞ്ഞ.

നിൎമ്മലത. ഗു. ന. ൧, ദോഷമില്ലായ്ക. ൨, പാപമില്ലായ്ക. ൩, തെളിവു.

നിൎമ്മലൻ. ന. അലക്കുന്നവൻ.

നിൎമ്മലം. ന. നിൎമ്മാല്യം.

നിൎമ്മാണം. ന. സൃഷ്ടി, ഉണ്ടാക്കുക.

നിൎമ്മാതാ. ന. ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.

നിൎമ്മായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. വ്യാജമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മാല്യം. ന. പൂജിച്ച പൂവുമ്മററും.

നിൎമ്മിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിൎമ്മി.) സ. ക്രി. ഉണ്ടാക്കുന്നു.

നിൎമ്മിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട.

നിൎമ്മിതി. ന. ഉണ്ടാക്കുക.

നിൎമ്മുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, വിടുവിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

നിൎമ്മുക്തൻ. ന. പടംകഴിച്ചപാമ്പു.
നിൎമ്മൂലനാശം. ന. വംശച്ഛേദം, ചുവടെ നശിക്കുക.
നിൎമ്മൂല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ചുവടില്ലാത്ത, കാരണമില്ലാത്ത.
നിൎമ്മോകം. ന. പാമ്പിൻപടം.
നിൎയ്യാണം. ന. ൧, ആനയുടെ കണ്ണിനടുത്ത ഒരു മൎമ്മം. ൨, മരണം. ൩, ഗമനം. ൪, മോക്ഷം.
നിൎയ്യാതനം. ന. ൧, പകവീട്ടുക. ൨, ദാനം. ൩, നിക്ഷേപം കൊടുക്കുക. ൪, കടംവീട്ടുക. ൫, കൊല്ലുക.
നിൎയ്യാമൻ. ന. തോണിക്കാരൻ.
നിൎയ്യാസം. ന. ൧, കഷായം. ൨, വല്ലവൃക്ഷത്തിന്റെ ഏങ്കിലും പശ.
നിൎയ്യൂഹം. ന. ൧, മുടി, കിരീടം. ൨, കഷായം. ൩, വാതിൽ. ൪, വല്ലതും തൂക്കിയിടുന്നതിനായിട്ടു ഭിത്തിയിൽ തറെക്കുന്ന സാധനം.
നിൎല്ലജ്ജ. വി. (ജ്ജൻ, ജ്ജാ, ജ്ജം.) വി. ന. ലജ്ജയില്ലാത്ത.
നിൎല്ലക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ലക്ഷണമില്ലാത്ത.
നിൎല്ലീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി.ന. ഒന്നായിച്ചേൎന്ന. **നിൎല്ലീനത.** ഗു. ന. ചേൎച്ച.
നിൎല്ലൂനം. വി. മുറിക്കപ്പെട്ട.
നിൎല്ലേപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ൧, പൂചിയ. ൨, രാഗാദിദോഷമില്ലാത്ത.
നിൎവ്വചിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിൎവ്വചി.) സ. ക്രി. പറയുന്നു.
നിൎവ്വപണം. ന. ദാനം.
നിൎവ്വൎണ്ണനം. ന. കാഴ്ച.
നിൎവ്വഹണം. ന. ൧, സമാപ്തി. ൨, വഹിക്കുക.
നിൎവ്വഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിൎവ്വഹി.) സ. ക്രി. സാധിക്കുന്നു.
നിൎവ്വാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, മരിച്ച. ൨, കെട്ട. ൩, പോയ.
നിൎവ്വാണം. ന. മോക്ഷം.
നിൎവ്വാത. വി. കാററില്ലാത്ത.
നിൎവ്വാതം. ന. ശാന്തത.
നിൎവ്വാദൻ. ന. മൂകൻ.
നിൎവ്വാദം. ന. അപവാദം, ഇല്ലാത്തദോഷം പറക.
നിൎവ്വാപണം. ന. ൧, കെടുത്തുക. ൨, കുല, ഹിംസ.
നിൎവ്വാപം. ന. ൧, പിതൃപൂജ. ൨, കെടുത്തുക.
നിൎവ്വാൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. തടുത്തുകൂടാത്ത.
നിൎവ്വാസനം. ന. കൊല്ലുക, വധം.
നിൎവ്വാഹം. ന. ഒഴിച്ചിൽ, സാധിപ്പാനുള്ള വഴി.
നിൎവ്വിണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. ബുദ്ധിക്ഷയമുള്ള, പിരക്തിയുള്ള.
നിൎവ്വിഷ. ന. മഞ്ഞക്കൂവ, കസ്തൂരിമഞ്ഞൾ.
നിൎവ്വീൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. വീൎയ്യമില്ലാത്ത.
നിൎവ്വൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സുഖമുള്ള.
നിൎവ്വൃതി. ന. ൧, ആനന്ദം, സുഖം. ൨, മരണം. ൩, പുറപ്പാടു.
നിൎവ്വൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. അവസാനിച്ച.
നിൎവ്വേദം. ന. ൧, വിനയം. ൨, ആലസ്യം. ൩, വെറുപ്പു, സുഖക്കേടു.
നിൎവ്വേശം. ന. ൧, അനുഭവം. ൨, ശമ്പളം.
നിൎവ്വ്യഥനം. ന. ൧, ദ്വാരം, സുഷിരം. ൨, നൊൻപരമില്ലായ്ക.
നിൎവ്വ്യസനം. വി. ദുഃഖംകൂടാത്ത.
നിൎവ്വ്യാജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. വ്യാജംകൂടാത്ത.
നിൎവ്വ്യാജം. ന. പരമാൎത്ഥം.
നിൎവ്വ്യൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ൨, നിൎവ്വഹിക്കപ്പെട്ട.
നിൎഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിൎഹരി.) സ. ക്രി. ൧, പുറത്തുകളെയുന്നു. ൨, മലമൂത്രാദികളെക്കളയുന്നു.
നിൎഹാരം. ന. മലമൂത്രാദികളെക്കളക.
നിൎഹാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ൧, നിൎഹരിക്കുന്ന. ൨, പലവക മണമുള്ള.
നിൎഹ്രാദം. ന. ശബ്ദം.
നില. ന. ൧, നില്ക്കുക, നില്പു. ൨, ആററിലുമ്മററും ഒരുത്തൻ ഇറങ്ങിനിന്നാൽ അവനെ മൂടുവാൻ മാത്രം വെള്ളമില്ലാതെ ഇരിക്കുക. ൩, നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം. ൪, മൎയ്യാദ. ൫, സ്ഥിരത. ൬, കട്ടിളക്കാൽ. ൭, ഒരാളും കയ്യും കൂടിയപൊക്കം. ൮, ആയുധാഭ്യാസികളുടെ നില്പിന്റെ ഭാവം. ൯, തമ്മിൽ ഏകമനസ്സു. ൧൦, വഴിയിൽ എളപ്പിന്റെ സ്ഥലം. ൧൧, പാൎക്കുന്ന സ്ഥലം. ൧൨, പ്രമാണം. ൧൩, മാളിക. ൧൪, കാൎയ്യസ്ഥത. ൧൫, അടക്കം.
നിലകെട്ടവൻ. വി. ന. അസ്ഥിരൻ, ഓടിനടക്കുന്നവൻ, നിലയില്ലാത്തവൻ, ധൈൎയ്യമില്ലാത്തവൻ.
നിലകേടു. ന. ക്ഷമയില്ലായ്ക, പരിഭ്രമം, ചപലത.

നിലക്കുഴി. ന. ക, ഉരലിട്ടുണ്ടായ കുഴി. ഉ. നിലത്തുള്ള കുഴി, കണ്ടത്തിലെ കുഴി.

നിലക്കുറു. ന. ക, നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം. ഉ, നിലത്തിന്റെ സ്വഭാവം.

നിലച്ചീര. ന. ഒരു മാതിരി ഇലക്കറി സാധനം.

നിലഞാവൽ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

നിലത്തെഴുത്തു. ന. എഴുത്തു പഠിപ്പാനായിട്ട മണലിൽ എഴുതുക.

നിലനാരകം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

നിലനിരപ്പു. ന. നിലത്തോടു സമം, സമഭൂമി.

നിലനിൽക്കുന്നു. ത്തി. വാൻ. (നില.) സ. ക്രി. അടക്കംവരുത്തുന്നു.

നിലനില്ക്കുന്നു. നു. പ്ലാൻ. (നില.) അ. ക്രി. ക, ഇളകാതെ നില്ക്കുന്നു. ഉ, മതിയാകാലം നില്ക്കുന്നു.

നിലനില്പു. ന. ഉറെച്ചു നില്ക്കുക.

നിലനോക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (നില.) അ. ക്രി. ക, ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കയറുന്നതിനു വെള്ളം എത്രയുണ്ടെന്നു നോക്കുന്നു. ഉ, വല്ലതിന്റെയും ഭാവവും മറ്റും നോക്കുന്നു.

നിലനെല്ലി. ന. പുരത്തറയും മറ്റും അടിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ട മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.

നിലപാട്ട. ന. നില.

നിലപുല്ല. ന. ഒരു മാതിരിതൈ.

നിലപ്പന. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

നിലപ്പുഴു. ന. ഭൂമിയിൽ തറയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വക ചെറിയ പ്രാണി.

നിലമരം. ന. നില്ക്കുന്ന മരം.

നിലമരി. ന. വയറിളക്കുന്ന ഒരു മരുന്നു.

നിലമാടം. ന. കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ കാവൽ കാക്കുന്നതിനുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ കുടിൽ.

നിലമാറാൻ. ന. ഒരു മാതിരി ചൊറിയുന്ന കിഴങ്ങുള്ളതായ തൈ.

നിലം. ന. ക, ഭൂമിയുടെ അകത്തും മറ്റും തള്ളിനിരത്തി നന്നാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലം. ഉ, കണ്ടം. ന, ഭൂമി.

നിലംകൃഷി. ന. കണ്ടത്തിൽ ഉഴുതു വിത്തു വിതെക്കയും മറ്റും.

നിലംപരിച്ചു. വി. ഭൂമിയോടു ചേർന്നു, നിലനിരപ്പുള്ള.

നിലംപണ. ന. നെല്ലുകുത്തുന്നതിനും ഉരലിടുന്നതിനുമായിട്ട ഉറപ്പിച്ചുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള സ്ഥലം.

നിലംപരണ്ട. ന. ക, മുമ്മൂന്നുകൊച്ചുങ്ങൾ ഇലയുള്ളതായി നിലത്തു പറ്റിയുണ്ടാകുന്ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു. ഉ, നിലമ്പാല.

നിലംപാല. ന. ക, മക്കിപ്പൂ. ഉ, ഒരു തൈ.

നിലംപൂച്ച. ന. മണ്ണിന്റെ അടിവഴി ഊർന്നു സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ പ്രാണി.

നിലംപൊത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (നിലം.) അ. ക്രി. താണജാതിക്കാർ ഉയർന്ന ജാതിക്കാരോടു കിടക്കുന്നു എന്നും ഇരിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്ന ഒരാചാരവാക്കു.

നിലയങ്കി. ന. കാലിന്റെ അടിവരെയും എത്തുന്ന മുഴുക്കുപ്പായം.

നിലയനം. ന. ഭവനം.

നിലയം. ന. ഭവനം.

നിലയാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (നില.) അ. ക്രി. ക, വരവുനില്ക്കുന്നു. ഉ, അവസാനിക്കുന്നു.

നിലവു. ന. ചിലവുമിച്ചം.

നിലവരം. ന. ക, വ്യവസ്ഥ. ഉ, ഉറപ്പു. ന, തീർച്ച.

നിലവറ. ന. പുരമുറിയിൽ താഴെ തട്ടുള്ളതിന്റെ അടിയിലുള്ള സ്ഥലം.

നിലവാക. ന. ക, ഒരു മാതിരി താളി. ഉ, ഒരു പച്ച മരുന്നു.

നിലവാട്ടത്തറ. ന. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ബിംബം ആനപ്പുറത്തെഴുന്നള്ളിച്ചു നിർത്തുവാനുള്ള സ്ഥലം.

നിലവിളക്കു. ന. ഒരു മാതിരി ഓട്ടുവിളക്കു.

നിലവിളി. ന. വലിയവേദനയോ ഭയമോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഉറെച്ചു പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ശബ്ദം.

നിലവിളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (നിലവിളി.) അ. ക്രി. ക, കരയുന്നു. ഉ, ഉറക്കെക്കരയുന്നു. ന, ആർപ്പായിടുന്നു. **നിലവിളിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നിലവെപ്പു. ന. ചട്ടംനിശ്ചയിക്ക.

നിലവേപ്പു. ന. ക, ഒരു പച്ച മരുന്നു. ഉ, പുത്തരിച്ചുണ്ട.

നിലവേമ്പു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

നിലാത്തിരി. ന. തീകൊളുത്തുമ്പോൾ നിലാവുപോലെ പ്രകാശിക്കുന്ന വെടി മരുന്നുകെട്ടിയുള്ള ഒരു മാതിരിത്തിരി.

നിലാമുറ്റം. ന. പെങ്കളിമാടം.

നിലാവു. ന. ചന്ദ്രന്റെ പ്രഭ.

നിലാവെളിച്ചം. ന. ചന്ദ്രപ്രഭകൊണ്ടുള്ള ലിക്കുതെളിവു.

നിലിമ്പർ. ന. ദേവകൾ.

നിലീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി.

ന. ൧, ചേൎന്നുപററിയ. ൨, മറെഞ്ഞ. ൩, ഒളിച്ച.

നിലെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിലെ.) അ. ക്രി. ൧, ഇല്ലാതെയാകുന്നു. ൨, അവസാനിക്കുന്നു. ൩, നില്ക്കുമാറാകുന്നു.

നിലെപ്പു. ന. നില.

നില്ക്കുവെ. അല്ലെങ്കിൽ, **നില്ക്കെ.** അ. നില്ക്കുന്ന സമയത്തു.

നില്ക്കുന്ന. വി. ൧, എഴുന്നേററ. ൨, പാൎക്കുന്ന, സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന. ൩, അവസാനിക്കുന്ന. ൪, ഉള്ള. ൫, ഇളകാത്ത.

നില്ക്കുന്നു. ന്നു. ല്പാൻ. (നിൽ.) അ. ക്രി. ൧, പാൎക്കുന്നു, സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ൨, അവസാനിക്കുന്നു. ൩, ഇളകാതെ ആകുന്നു. ൪, താമസിക്കുന്നു. ൫, നടക്കാതെ താമസിക്കുന്നു.

നില്പു. ന. നില, അവസാനം, പാൎപ്പു, താമസം.

നില്ലാ. വി. നില്ക്കയില്ലാത്ത, മാററമുള്ള.

നിവൎത്തനം. ന. ൧, തിരികെപ്പോരിക, പിന്തിരിച്ചിൽ. ൨, നിവൃത്തി.

നിവൎത്തിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിവൎത്തി) അ. ക്രി. ൧, തിരികെപ്പോരുന്നു, മടങ്ങിപ്പോരുന്നു. ൨, നിവൃത്തിവരുത്തുന്നു.

നിവൎന്ന. വി. നേരെ ആയ, വളവുതീൎന്ന.

നിവസതി. ന. ഭവനം.

നിവസഥം. ന. ഗ്രാമം.

നിവസനം. ന. ഭവനം.

നിവസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിവസി.) അ. ക്രി. പാൎക്കുന്നു.

നിവഹം. ന. കൂട്ടം.

നിവാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കാററു കേറാത്ത.

നിവാപം. ന. ൧, പിതൃപൂജ. ൨, വെള്ളംകൊണ്ടുള്ള ഒരു കൎമ്മം.

നിവാരണം. ന. തടുക്കുക, തടവു.

നിവാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തടുക്കപ്പെട്ട.

നിവാസം. ന. ഭവനം.

നിവിരുന്നു, ൎന്നു. വാൻ. (നിവിൎ.) അ. ക്രി. ൧, നേരെ ആകുന്നു. ൨, മേല്പോട്ടു നില്ക്കുന്നു. **നിവിൎത്തുന്നു. നിവിൎക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നിവിരെ. അ. നേരെ.

നിവിൎച്ച. ന. നിവിരുക.

നിവിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, വെക്കപ്പെട്ട, വെച്ച. ൨, നിവേശിക്കപ്പെട്ട, ചേരപ്പെട്ട. ൩, ഇരുന്ന.

നിവീതം. ന. നേരെ ഇട്ട പൂണൂൽ.

നിവൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന ചുററപ്പെട്ട.

നിവൃതം. ന. മൂടുപുടവ, മറശ്ശീല.

നിവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ൧, നിവൃത്തിച്ച. ൨, തിരിച്ചുപോന്ന. ൩, മതിയാക്കിയ, നിൎത്തിയ.

നിവൃത്തി. ന. ൧, തീൎച്ച. ൨, അവസാനം. ൩, സാധിപ്പു. ൪, പിന്തിരിവു.

നിവൃത്തിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിവൃത്തി.) സ. ക്രി. ൧, തീൎച്ചവരുത്തുന്നു. ൨, അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ൩, സാധിക്കുന്നു. ൪, പിൻതിരിയുന്നു.

നിവേദനം. ന. അറിയിക്കുക, ഏല്പിക്കുക. (മ) ഭക്ഷണവസ്തുക്കളെ ദൈവത്തിന്റെ മുൻപിൽ വച്ചു കൈകൊണ്ടു കാട്ടുക.

നിവേദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിവേദി.) സ. ക്രി. അറിയിക്കുന്നു. ഏല്പിക്കുന്നു. (മ) ഭക്ഷണവസ്തുക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ മുൻപിൽവച്ചു കൈ കാട്ടുന്നു.

നിവേദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന ൧, അറിയിക്കപ്പെട്ട, പറയപ്പെട്ട. ൨, ഏല്പിക്കപ്പെട്ട.

നിവേദ്യം. ന. ദൈവത്തിനായിട്ടുള്ള ഭക്ഷണ വസ്തു.

നിവേശനം. ന. ൧, ഭവനം. ൨, വെക്കുക, ചെലുത്തുക.

നിവേശം. ന. ൧, സൈന്യങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലം. ൨, ഭവനം. ൩, പ്രവേശനം. ൪, വെക്കുക, ചെല്ലുക.

നിവേശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിവേശി.) സ. ക്രി. ൧, വെക്കുന്നു. ൨, പ്രവേശിക്കുന്നു, കേറുന്നു.

നിശ. ന. ൧, രാത്രി. ൨, മഞ്ഞൾ. ൩, മരമഞ്ഞൾ.

നിശമനം. ന. ൧, കേൾവി. ൨, കാഴ്ച.

നിശാകരൻ. ന. ൧, ചന്ദ്രൻ. ൨, പൂവൻകോഴി.

നിശാഖ്യ. ന. ൧, മഞ്ഞൾ. ൨, മരമഞ്ഞൾ.

നിശാചര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.

നിശാചരൻ. ന. ൧, രാക്ഷസൻ. ൨, മൂങ്ങ. ൩, കള്ളൻ.

നിശാചരീ. ന. രാക്ഷസീ.

നിശാജലം. ന. മഞ്ഞു.

നിശാടൻ. ന. ൧, രാക്ഷസൻ. ൨, മൂങ്ങ.

നിശാത. വി. (താൻ, താ, തം.) വി. ന. മൂൎച്ചകൂട്ടപ്പെട്ട.

നിശാനാഥൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.

നിശാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ശാന്തമായ.

നിശാന്തം. ന. ക, രാത്രിയുടെ അവസാന സമയം. ഉ, ദിവസം.
നിശാപതി. ന. ചന്ദ്രൻ.
നിശാമണി. ന. ചന്ദ്രൻ.
നിശാമനം. ന. ക, കേൾവി. ഉ, കാഴ്ച.
നിശാരണൻ. ന. കുലപാതകൻ.
നിശാരണം. ന. ക, കൊല്ലുക. ഉ, രാത്രിയിലെ യുദ്ധം.
നിശിചര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
നിശിചരൻ. ന. രാക്ഷസൻ.
നിശിചരീ. ന. രാക്ഷസി.
നിശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മൂർച്ചകൂട്ടപ്പെട്ട.
നിശീഥം. ന. പാതിരാത്രി.
നിശീഥിനി. ന. രാത്രി.
നിശ്ചഞ്ചല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഇളകുമില്ലാത്ത.
നിശ്ചയം. ന. തിട്ടം, ഉറപ്പ്.
നിശ്ചിയിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിശ്ചയി.) സ. ക്രി. വിചാരിച്ചുറപ്പിക്കുന്ന.
നിശ്ചല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഇളകുമില്ലാത്ത.
നിശ്ചലം. ന. ഭൂമി.
നിശ്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.
നിശ്ചിതം. ന. നിശ്ചയം.
നിശ്ചിന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. വിചാരമില്ലാത്ത.
നിശ്ചേഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത, ബോധമില്ലാത്ത.
നിശ്രേണി. ന. കോവണി.
നിശ്രേയസം. ന. മോക്ഷം, സൌഖ്യം.
നിശ്വസനം. ന. ശ്വാസം വിടുക, നെടുവീർപ്പ്.
നിശ്വസിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിശ്വസി.) അ. ക്രി. ശ്വാസം വിടുന്ന.
നിശ്വസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശ്വസിക്കുന്ന, ശ്വാസമുള്ള.
നിശ്വാസം. ന. ദീർഘശ്വാസം, നെടുവീർപ്പ്.
നിശ്ശങ്കം. അ. സംശയം കൂടാതെ.
നിശ്ശലാകം. ന. വിജന സ്ഥലം.
നിശ്ശേഷം. അ. അശേഷം, മുഴുവനും.
നിശ്ശോധ്യ. വി. (ധ്യൻ, ധ്യാ, ധ്യം.) വി. ന. ശോധന ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതു്.
നിഷംഗം. ന. ആവനാഴി.
നിഷംഗി. ന. ആവനാഴിയെ ധരിച്ചുള്ളവൻ, വില്ലാളി.
നിഷണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. ഇരുന്ന.
നിഷദ്ദിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിഷേദ്ധി.) അ. ക്രി. ഇരിക്കുന്ന.
നിഷദ്യ. ന. ക, തെരുവു, ചന്ത, പീടിക. ഉ, മെത്ത.
നിഷദ്വരം. ന. ചെളി.
നിഷധൻ. ന. ഒരു രാജാവു.
നിഷധം. ന. ക, ഹിമാലയത്തിന്നു വടക്കുള്ള ഒരു പർവ്വതം. ഉ, നിഷാദസ്വരം. ങ, ഒരു രാജ്യം.
നിഷാണം. ന. ഢക്ക, ഒരു വാദ്യം.
നിഷാദൻ. ന. ക, ചണ്ഡാലൻ. ഉ, മുക്കോൻ.
നിഷാദം. ന. സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ ഒന്നു.
നിഷാദി. ന. ആനകാരൻ.
നിഷിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. നനെക്കപ്പെട്ട.
നിഷിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. വിരോധിക്കപ്പെട്ട, വിലക്കപ്പെട്ട.
നിഷ്കൃദന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. കൊന്ന, കൊല്ലുന്ന.
നിഷ്കൃദനം. ന. കുല, വധം.
നിഷേകം. ന. വിവാഹത്തിന്റെ പൂർത്തിവരുത്തുന്ന ഒരു കർമ്മം.
നിഷേധം. ന. വിരോധം, ധിക്കാരം.
നിഷേധി. ന. ധിക്കാരി.
നിഷേധിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിഷേധി.) സ. ക്രി. ധിക്കരിക്കുന്ന, വിലക്കുന്ന.
നിഷേവണം. ന. സേവ.
നിഷേവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സേവിക്കപ്പെട്ട.
നിഷ്കണ്ടക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, ശത്രുവില്ലാത്ത. ഉ, മുള്ളില്ലാത്ത.
നിഷ്കണ്ടകൻ. ന. അതിക്രൂരൻ.
നിഷ്കം. ന. ക, കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ആഭരണം. ഉ, പലം കഴഞ്ചു മുതലായ തൂക്കങ്ങൾക്കു പറയുന്ന പേർ.
നിഷ്കൃഷ്ട. ന. ശ്രദ്ധ, ജാഗ്രത.
നിഷ്കൃഷ്ടം. ന. നിശ്ചയം.
നിഷ്കൃഷ്ടിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (നിഷ്കൃഷ്ടി.) സ. ക്രി. ശ്രദ്ധിക്കുന്ന, കഴിയുന്നടത്തോളം ഓർമ്മയും താല്പര്യവും വച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന.
നിഷ്കള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ക, കറയുള്ള. ഉ, വിത്തില്ലാത്ത.
നിഷ്കളൻ. ന. ദൈവം.
നിഷ്കളാ. ന. ആർത്തവമാകിയ സ്ത്രീ.
നിഷ്കളങ്ക. വി. (ങ്കൻ, ങ്കാ, ങ്കം.) വി. ന. ക, കളങ്കമില്ലാത്ത. ഉ, കറയില്ലാത്ത. ങ, അവയവമില്ലാത്ത. ര, ചരിവില്ലാത്ത.
നിഷ്കാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. കാമമില്ലാത്ത.
നിഷ്കാമം. അ. ഇഷ്ടംകൂടായി.

നിഷ്കാരണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. കാരണമില്ലാത്ത.
നിഷ്കാസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആട്ടിക്കളയപ്പെട്ട, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
നിഷ്കിഞ്ചന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഒന്നുമില്ലാത്ത. **നിഷ്കിഞ്ചനത്വം.** ഗു. ന. ദാരിദ്ര്യം.
നിഷ്കുടം. ന. ൧, ഭവനത്തോടു ചെൎന്നുള്ള പൂന്തോട്ടം. ൨, വയൽ. ൩, വാതിൽ.
നിഷ്കുടി. ന. പേരേലം.
നിഷ്കുഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പുറത്താക്കപ്പെട്ട, വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട.
നിഷ്കുഹം. ന. മരപ്പൊത്തു.
നിഷ്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉദാസീനതയുള്ള, കൂട്ടാക്കാത്ത. ൨, ക്ഷമിക്കപ്പെട്ട.
നിഷ്കൃതി. ന. ൧, പ്രത്യുപകാരം, പകരം ചെയ്ക, പ്രായശ്ചിത്തം. ൨, ക്ഷമ.
നിഷ്കൃമം. ന. ൧, ബുദ്ധിശക്തി. ൨, പുറപ്പാടു.
നിഷ്കൃമണം. ന. പുറത്തു പോക.
നിഷ്കൃമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിഷ്കൃമി.) അ. ക്രി. പുറപ്പെടുന്നു.
നിഷ്കൃയം. ന. കൂലി, ശമ്പളം.
നിഷ്കൃാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. പുറപ്പെട്ട, പോയ.
നിഷ്കൃാമണം. ന. പുറത്തുകൊണ്ടു പോക.
നിഷ്കൃിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന ൧, ക്രിയയില്ലാത്ത. ൨, വേലയില്ലാത്ത.
നിഷ്കൃിയൻ. ന. ബ്രഹ്മം.
നിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന.
നിഷ്ഠ. ന. ൧, നാടകങ്ങളുടെ അവസാനം. ൨, അവസാനം ൩, നാശം. ൪, നിശ്ചയം. ൫, തൊഴിൽ. ൬, വ്രതങ്ങളുടെ ഉറപ്പു.
നിഷ്ഠാനം. ന. കറി.
നിഷ്ഠീവനം. ന. തുപ്പുക.
നിഷ്ഠീവം. ന. തുപ്പൽ.
നിഷ്ഠുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക്രൂരമായ, പരുഷമായ. **നിഷ്ഠുരത.** ഗു. ന. വാക്കിന്റെ കടുപ്പം.
നിഷ്ഠേവനം. ന. തുപ്പൽ.
നിഷ്ഠേവം. ന. തുപ്പൽ.
നിഷ്ഠ്യൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഇടപ്പെട്ട, അയെക്കപ്പെട്ട. ൨, തുപ്പിയ.
നിഷ്ഠ്യൂതി. ന. തുപ്പുക.
നിഷ്ണാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള, പഠിത്വമുള്ള.
നിഷ്പക്വ. വി. (ക്വൻ, ക്വാ, ക്വം.) വി. ന. ൧, പാകം വന്ന. ൨, വെന്ത, തിളെച്ചു കുറുകിയ.
നിഷ്പത്തി. ന. ൧, അവസാനം. ൨, ഉത്ഭവം.
നിഷ്പന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, തീൎന്ന. ൨, ഉണ്ടായ.
നിഷ്പാവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. നിശ്ചയമുള്ള.
നിഷ്പാവം. ന ൧, പതിർ പിടിത്തം. ൨, ധാന്യപ്പുട്ടിൽ.
നിഷ്പിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, അരെക്കപ്പെട്ട. ൨, ഞെക്കപ്പെട്ട. ൩, പൊടിക്കപ്പെട്ട.
നിഷ്പേഷണം. ന. ൧, അരെപ്പു, പൊടിപ്പു. ൨, ഞെക്കുക.
നിഷ്പ്രഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന ശോഭയില്ലാത്ത.
നിഷ്പ്രയത്നം. അ. പ്രയാസം കൂടാതെ.
നിഷ്പ്രയോജന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പ്രയോജനമില്ലാത്ത.
നിഷ്പ്രവാണി. ന. അലക്കാത്ത വസ്ത്രം, കോടി വസ്ത്രം.
നിഷ്ഫല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, കായില്ലാത്ത. ൨, പ്രയോജനമില്ലാത്ത.
നിഷ്ഷമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. നിന്ദ്യമായ.
നിസൎഗ്ഗം. ന. സ്വഭാവം.
നിസുംഭനം. ന. കൊല്ലുക.
നിസൂദനം. ന. കൊല്ലുക.
നിസൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. വെക്കപ്പെട്ട.
നിസൂരണം. ന. പുറപ്പാടു.
നിസൂൎഹണം. ന. കൊല്ലുക.
നിസൂല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഉരുണ്ട, വട്ടത്തിലുള്ള.
നിസ്തുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തുല്യമില്ലാത്ത.
നിസ്തുല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. തുല്യമില്ലാത്ത.
നിസ്തേജസ്സ. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. തേജസ്സില്ലാത്ത.
നിസ്ത്രിംശം. ന. വാൾ.
നിസ്പന്ദം. ന. ഇളക്കം.
നിസ്പൃഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ഇഛയില്ലാത്ത.
നിസ്രാവം. ന. വാൎത്തകഞ്ഞി.
നിസ്വനം. ന. ശബ്ദം, ഒച്ച.
നിസ്സംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ഒന്നിനോടും സംബന്ധമില്ലാത്ത.
നിസ്സംശയം. അ. സംശയം കൂടാതെ.

നിസ്സരണം. ന. ൧,പുരയുടെ മുകെപ്പു. ൨, പുറപ്പാടു.

നിസ്സാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, സാരമില്ലാത്ത, ഉറപ്പില്ലാത്ത. ൨,കാതലില്ലാത്ത. ൩, ഉപകാരമില്ലാത്ത. ൪, ബഹുമാനമില്ലാത്ത. ൫, ബലമില്ലാത്ത.

നിസ്സൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഒഴുകിയ. ൨, പോയ.

നിസ്സൃതി. ന. ൧, ഒഴുക്കു. ൨, യാത്ര.

നിഹനനം. ന. ൧, അടി. ൨, കുല, വധം.

നിഹനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിഹനി.) അ. ക്രി. ൧, കൊല്ലുന്നു. ൨, അടിക്കുന്നു. ൩, ഇല്ലാതെയാക്കുന്നു.

നിഹന്തൃ. വി.(ന്താ, ന്ത്രീ, ന്തൃ) വി. ന. ൧, കൊല്ലുന്ന. ൨, ഇല്ലാതെയാക്കുന്ന.

നിഹാക. ന. ഉടുമ്പു.

നിഹാരം. ന. മഞ്ഞു.

നിഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.ന. വെക്കപ്പെട്ട.

നിഹിംസനം. ന. വധം, കുല.

നിഹീനൻ. ന. നീചൻ.

നിഹ്നവം. ന. ഉള്ളതിനെ മറെച്ചുപറക, വ്യാജം, ചതിവു.

നിഹ്നുതി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

നിക്ഷിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, വെക്കപ്പെട്ട. ൨, ഇടപ്പെട്ട.

നിക്ഷേപണം. ന. വെക്കുക.

നിക്ഷേപം. ന. ൧, ധനം ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചുവെച്ചതു. ൨, സൂക്ഷിച്ചുവെപ്പു.

നിക്ഷേപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിക്ഷേപി.) സ. ക്രി. ൧, ധനം സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു. ൨, ഇടുന്നു.

നിഴലാടുന്നു. ടി. വാൻ. (നിഴൽ.) അ. ക്രി. ച്ഛായവല്ലെടത്തും പതിയുന്നു.

നിഴലാട്ടം. ന. ച്ഛായ കാണുക, നിഴലിപ്പു.

നിഴലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിഴലി.) അ. ക്രി. പ്രതിബിംബിക്കുന്നു.

നിഴലിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (നിഴൽ.) അ. ക്രി. ശരീരത്തിന്റെ ച്ഛായ മറെറാന്നിൽ തട്ടിക്കുന്നു.

നിഴലുണക്കു. ന. തണലുള്ള സ്ഥലത്തു വച്ചുണക്കുക.

നിഴലുണക്കുന്നു. ക്കി.വാൻ.(നിഴൽ.) സ. ക്രി. തണലത്തുവച്ചുണക്കുന്നു.

നിഴൽ. ന. പ്രതിരൂപം, തണൽ, ഛായ.

നിഴെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (നിഴെ.) അ. ക്രി. അണെക്കുന്നു, കതെക്കുന്നു.

നിറ. ന. ൧, ഒരു തുലാം. ൨, തോക്കിൽ മരുന്നും മററും ഇടുക. ൩, സ്ഥലമുള്ളേടത്തോളം കൊള്ളിക്ക. ൪, കൊയിത്തു കഴിഞ്ഞാൽ നല്ല സമയത്തു നെല്ലുകൊണ്ടു വന്നു പൂജിച്ചു അറയിൽ വെക്കുക. ൫, അമ്പുതൊടുക്ക.

നിറകുടം. ന. ൧, വെള്ളം നിറെച്ചകുടം. ൨, നൃത്തക്കാരുടെ തലയിൽ വെക്കുന്ന കുടം. ൩, രാജാവിനെ ബഹുമാനിച്ചു കാഴ്ചയായിട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്ന കുടം.

നിറകോൽ. ന. ത്രാസു.

നിറകോല്പരടു. ന. ത്രാസിന്റെ കയറു.

നിറക്കേടു. ന. ൧,ചവളിപ്പു, മുഷിച്ചിൽ. ൨, അപമാനം.

നിറച്ചു. അ. ൧, സംപൂൎണ്ണമായി. ൨, വിശപ്പു മാറുവോളം.

നിറച്ചളവു. ന. വടിക്കാതെ അളക്കുക.

നിറഞ്ഞു. വി. അതാതിൽ കൊള്ളുന്നെടത്തോളം കൊണ്ട.

നിറനാഴി. ന. നിറെഞ്ഞ നാഴി.

നിറപറ. ന. ൧, പറയിൽ നിറെച്ചു നെല്ലൊ അരിയൊ ഇട്ടു കല്യാണത്തിനും മററും വെക്കുന്നതു. ൨, പാട്ടക്കാരൻ മുതലാളന്നു ആണ്ടും തോറും കൊടുക്കുന്ന ഒരവകാശം.

നിറപാത്രം. ന. നിറെഞ്ഞ പാത്രം.

നിറപ്പു. ന. നിറെക്കുക.

നിറപ്പിഴ. ന. ൧, വൎണ്ണം മാറുക, ചവളിപ്പു. ൨, അപമാനം.

നിറമാല. ന. വളരെ മാല കെട്ടി ക്ഷേത്രത്തിൽ അലങ്കരിക്കുന്നതു.

നിറം. ന. ൧, ശോഭ. ൨, വൎണ്ണം. ൩, ചായം. ൪, തെളിവു. ൫, ബഹുമാനം. ൬, പാട്ടിന്റെ ഓരൊ സ്വരഭേദം.

നിറെയ. അ. വേണ്ടുവോളം, പൂൎണ്ണമാകത്തക്കവണ്ണം.

നിറെയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (നിറെ.) സ. ക്രി. തോക്കിൽ മരുന്നും മററും ഇടുന്നു.

നിറെയുന്നു. ഞ്ഞു.വാൻ. (നിറെ.) അ. ക്രി. പൂൎത്തിയാകുന്നു, തിങ്ങുന്നു. **നിറെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നിറെവു. ന. പൂൎണ്ണമാക്കുക.

നീ.

നീ. ന. താൻ, അങ്ങു.

നീകസാത്മജൻ. ന. രാക്ഷസൻ.

നീകാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. തുല്യമായ.

നീകാശം. ന. നിശ്ചയം.

നീക്കത്തൂക്കം. ന. മാററം, വ്യത്യാസം.

നീക്കം. ന. ക, മാറ്റം. ഖ, തള്ളുക. ങ, വ്യത്യാസം, ഭേദം.
നീക്കൽ. ന. ക, മാറുക. ഖ, വ്യത്യാസം വരുത്തുക. ങ, ഭ്രഷ്ടനാക്കുക.
നീക്കുനിര. ന. വാതിലിനു പകരം മാറുവാൻ തക്കതായ ഒരു മാതിരി പല കപ്പണി.
നീക്കുപോക്കു. ന. ഒഴികഴിവു, ഉപശാന്തി.
നീങ്ങൽ. ന. ക, മാറ്റം. ഖ, ഒഴിവു.
നീങ്ങുന്നു. ഞി. വാൻ. (നീങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, മാറുന്നു. ഖ, ഒഴിയുന്നു. ങ, പോകുന്നു. **നീക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
നീചകം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, താണ. ഖ, കുറിയ. ങ, നിന്ദ്യമായ.
നീചകർമ്മം. ന. ക, ദുഷ്പ്രവൃത്തി. ഖ, താണവേല.
നീചഗ്രഹം. ന. ശനി, ചൊവ്വാ, രാഹു, കേതു.
നീചജാതി. ന. ഹീനജാതി, ദുഷ്ടജാതി.
നീചധർമ്മം. ന. ഹീനമര്യാദ.
നീചബുദ്ധി. ന. അല്പ ബുദ്ധി, ദുർബുദ്ധി.
നീച. വി. (ചൻ, ചാ, ചം.) വി. ന. താണ, നീളമില്ലാത്ത. **നീചത്വം.** ഗു. ന. ഹീനത, ദുഷ്ടത.
നീചരാശി. ന. ഉച്ചരാശിയുടെ ഏഴാം രാശി.
നീചവൃത്തി. ന. ക, നിന്ദ്യമായുള്ള അവസ്ഥ. ഖ, നിന്ദ്യമായ കഴിച്ചിൽ. ങ, ദുഷ്ടത.
നീചാശ്രയം. ന. ക, ഹീനജാതിയെയോ ദുഷ്ടനെയോ സേവിക്കുക. ഖ, താഴ്ചയുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു ചെല്ലുക.
നീചൈസ്സ. അ. ക, ഹീനമായി. ഖ, അല്പമായി. ങ, പതുക്കെ.
നീടാന്ന. അ. നീളമായി.
നീട്ടൽ. ന. ക, തിരുവിതാം കോട്ട രാജാവിന്റെ തിരുവെഴുത്തു. ഖ, കൈയുരുട്ടിയുള്ള ഒരു കൂത്തു. ങ, നീളമാക്കുക.
നീട്ടം. ന. ക, കൊടുപ്പാനായിട്ടോ മറ്റൊ കൈ നിവിർക്കുക. ഖ, താമസം ങ, നീളത്തിൽ ആക്കുക.
നീട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (നിട്ട.) സ. ക്രി. ക, അടിച്ചൊ വലിച്ചൊ നീളം വരുത്തുന്നു. ഖ, കൈകാലുകളുടെമടക്കുകൾ നിവിർക്കുന്നു. ങ, വാങ്ങിപ്പാൻ കൈനിവിർത്തി നേരെ കാട്ടുന്നു. ര, കൊടുപ്പാനായിട്ടു വല്ലതും എടുത്തു നേരെ കാണിക്കുന്നു. ഭ, വായിക്കുയും പാകയും മറ്റും വളരെ സാവധാനത്തിൽ ചെയ്യുന്നു. ന, കാലതാമസം ചെയ്യുന്നു. ഉ, തിരിയും മറ്റും പുറത്തോട്ടു നീക്കുന്നു.
നീഡം. ന. ക, പക്ഷിക്കൂടു. ഖ, ഇടം, സ്ഥലം.
നീഡോദ്ഭവം. ന. പക്ഷി.
നീണ്ട. വി. നീളമുള്ള.
നീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ട. ഖ, പ്രാപിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
നീതം. ന. ക, സമ്പത്തു. ഖ, ധാന്യം.
നീതി. ന. ക, മര്യാദ. ഖ, നേരു. ങ, നല്ലനടപ്പു. ര, നീതിശാസ്ത്രം. ഉ, സക്കാരിലേക്കുള്ള കരം. ന, എല്ലാവക്കും സമ്മതം വരുത്തി തന്നെറ കാര്യം ഇഷ്ടംപോലെ സാധിപ്പാനുള്ള ഒരു കൌശലം.
നീതികേടു. ന. ക, അപമര്യാദ. ഖ, അക്രമം, നേരില്ലായ്മ, ഒന്നടപ്പു.
നീതിജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. നീതിയെ അറിഞ്ഞ.
നീതിപര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. നീതികളിൽ താല്പര്യമുള്ള.
നീതിപ്പണം. ന. സക്കാരിലേക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പാട്ടം.
നീതിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. നീതിയുള്ള.
നീതിമാർഗ്ഗം. ന. നീതിയുടെ വഴി.
നീതിശാസ്ത്രം. ന. പഞ്ചതന്ത്രം മുതലായതു.
നീതിസാരം. ന. ക, നീതികളുടെ മുഖ്യമായ അർത്ഥം. ഖ, നീതിശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം.
നീതിഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. നീതിയില്ലാത്ത, അപമര്യാദയുള്ള.
നീതികരണം. ന. മര്യാദ പ്രകാരമാക്കുക.
നീതീകരിക്കുന്നു. ക്രു. പ്രാൻ. നീതീകരി.) സ. ക്രി. മര്യാദപ്രകാരമാക്കുന്നു, നല്ലവണ്ണം നടത്തുന്നു.
നീന്തൽ. ന. ക, വെള്ളത്തിനു മീതെ കൈ കാലുകൾ കൊണ്ടു താഴ്ത്തി സഞ്ചരിക്കുക. ഖ, വെള്ളമുള്ള പ്രദേശത്തു കൂടിനടക്കുക. ങ, മനുഷ്യർകൂടികൾ നടപ്പാറാകുന്നതിനു മുൻപിൽ ഇഴഞ്ഞു സഞ്ചരിക്കുക.
നീന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (നീന്ത.) അ. ക്രി. വെള്ളത്തിനുമീതെയുംമറ്റും സഞ്ചരിക്കുന്നു. **നീന്തിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
നീപം. ന. ക, നീർക്കടമ്പു. ഖ, കടമ്പുമരം.
നീപ്രം. ന. പുരയുടെ ഇറമ്പു.
നീർ. ന. ക, വെള്ളം. ഖ, ചാർ. ങ, ശരീരത്തിലെ വീക്കം.

നീരജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന.
നീരജം. ന. ക, താമര. ഖ, കഴുനായ.
നീരജസംഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
നീരടപ്പു. ന. ഒരു ദീനം, മൂത്രമടപ്പു.
നീരട്ടിപ്പേർ. ന. ഒരു മാതിരി വിലയാധാരം, നിലംപുരയിടം ജന്മമായിട്ടു എഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു മുറ.
നീരദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം) വി. ന. പല്ലില്ലാത്ത.
നീരദം. ന. ക, മേഘം. ഖ, മുത്തെങ്ങു.
നീരന്ധ്ര. വി. സ്ത്രൻ, സ്ത്രാ, സ്ത്രം.) വി. ന. ഇടയില്ലാത്ത, ഓക്കുയില്ലാത്ത, ഇടതിങ്ങിയ.
നീരം. ന. ക, വെള്ളം. ഖ, പിഴിഞ്ഞും മറ്റും എടുക്കുന്ന ചാർ.
നീരസഭാവം. ന. ഇഷ്ടമില്ലാത്ത നോട്ടം, ഭാവം.
നീരസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി.ന. ക, വെള്ളമില്ലാത്ത. ഖ, രുചിയില്ലാത്ത. ന, ഉണങ്ങിയ.
നീരസം. ന. മുഷിച്ചിൽ, തമ്മിൽ സ്നേഹവിരോധം. (സം.) മാതളനാരകം.
നീരസികൻ. വി. ന. മടയൻ, ഒമ്പുഖൻ, രസമില്ലാത്തവൻ.
നീരാജനം. ന. ദേവന്മാർക്കുംമറ്റും ചെയ്യുന്ന ഒരു മാതിരി ഉഴിച്ചിൽ.
നീരാജനാവിധി. ന. ഉഴിച്ചിലിന്റെ മുറ.
നീരാടുന്ന. ടി വാൻ. (നീർ.) അ. ക്രി. കുളിക്കുന്ന. നീരാടിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
നീരാട്ട. ന. അഭിഷേകം, കുളി.
നീരാട്ടം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
നീരാട്ടുകുളി. ന. രാജാക്കന്മാരുടെയും മറ്റും മാനമുള്ളവരുടെയും കുളി.
നീരാപ്പൊറാറ. ന. വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി തൈ.
നീരാമ്പൽ. ന. ക, വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി പൂ. ഖ, ഒരു ദീനം.
നീരാരൽ. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു പച്ച മരുന്നു.
നീരാവി. ന. വെള്ളത്തിൽ പുക പോലെ കാണുന്നതു.
നീരാളം. ന. ക, പൊൻകമ്പികൊണ്ടോ വെള്ളികമ്പികൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന വസ്ത്രം. ഖ, പൊൻപൂച്ചിയതു.
നീരാളി. ന. ക, നീർപിശാചു. ഖ, കൂട്ടിച്ചാത്തൻ.
നീരാളിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (നീരാളി.) സ. ക്രി. ക, പൊന്നുപൂച്ചുന്ന. ഖ, പൊൻതകിടുകൊണ്ടു പൊതിയുന്ന.
നീരാളിപ്പു. ന. ക, പൊൻപൂച്ചു. ഖ, പൊൻ പൊതിച്ചിൽ.
നീരാഴം. ന. അധികം താഴ്ചയുള്ള വെള്ളം, കയം.
നീരാഴി. ന. രാജാക്കന്മാരുടെയുംമറ്റും വേനത്തിനകത്തുള്ള കുളം.
നീരാഴിക്കെട്ടു. ന. നീരാഴിയുള്ള ഭവനം.
നീരിറക്കം. ന. ക, വെള്ളംതാഴ്ച. ഖ, തലയിലെനീർ അവയവങ്ങളിൽ ഇറങ്ങുക. ന, വേലിയിറക്കം.
നീരിറങ്ങുന്ന. ങ്ങി. വാൻ. (നീർ.) അ. ക്രി. ക, നീർവീക്കം ഉണ്ടാകുന്ന. ഖ, വെള്ളംതാഴുന്ന.
നീരുടുമ്പു. ന. ക, ഒരു വക ചെറിയ ജലപ്രാണി. ഖ, വല്മീകതല.
നീരുള്ളി. ന. ൦രുള്ളി.
നീരുറവു. ന. കുളംമുതലായതിലേക്കു ചാലുകളിൽകൂടിപുറപ്പെടുന്ന വെള്ളം.
നീരുറുക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (നീർ.) അ. ക്രി. ക, വെള്ളം ഇളകാതെ ആകുന്ന. ഖ, വെള്ളം ഉള്ളിലുള്ളിയായിട്ടു ഒഴിക്കുന്ന.
നീരുരി. ന. വിക്കുംശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പച്ച മരുന്നു.
നീരേറാറം. ന. വെള്ളപ്പൊക്കം.
നീരോക്കു. ന. വെള്ളം ഒഴുകുന്നതിനുള്ള ചാലു.
നീരൊട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന. ന്തു. പ്ലാൻ. (നീരൊട്ടി.) സ. ക്രി. ഒരുത്തന്റെ വസ്തു മറൊരുത്തനു വില തീർത്തുകൊടുക്കുന്നു.
നീരൊഴിവു. ന. ഒരു ദീനം, പ്രമേഹം.
നീരൊഴുക്കു. ന. ക, വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കു. ഖ, ഉറവു.
നീരോട്ടം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
നീരോശ. ന. പാഞ്ഞുവരുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ ശബ്ദം.
നീർക്കടമ്പു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
നീർക്കരയാമ്പൂ. ന. ഒരു മരുന്നു.
നീർക്കാക്ക. ന. വെള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷി.
നീർക്കാങ്കുഴി. ന. വെള്ളത്തിൽ ചുവട്ടിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുക.
നീർക്കാപ്പു. ന. രാജാക്കന്മാർക്കുംമറ്റും കുളിപ്പാനുള്ള വെള്ളം.
നീർക്കാപ്പുപുര. ന. രാജാക്കന്മാർക്കുംമറ്റും കുളിക്കുന്നതിനുള്ള പുര.
നീർക്കിഴങ്ങു. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു തയ്യുടെ കിഴങ്ങു.
നീർക്കുമള. ന. വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുമള.
നീർക്കൊത്തൻപാൽ. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.

നീക്കൊമ്പൻ. ന. പെടലിതട്ടൻ, നടപ്പുദീനം.
നീക്കൊള്ളുന്ന. ണ്ട. വാൻ. (നീക്ക.) അ. ക്രി. ക, വസൂരിക്കുംമറ്റും അകത്തു വെള്ളംവെക്കുന്ന. ഉ, നീക്കൊണ്ടുവിക്കുന്ന.
നീക്കൊള്ളുവാൻ. ന. പിത്തമസൂരി, പൊങ്ങുന്ന പനി.
നീക്കോലി. ന. വെള്ളത്തിലെ പാമ്പു.
നീക്കോട്ടം. ന. ക, ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വീക്കം. ഉ, ഒഴുക്കിൻെറ പോക്കു.
നീച്ചാലു. ന. വെള്ളം പോകുവാനുള്ള വഴി, ചാൽ.
നീച്ചീര. ന. ഒരു മാതിരിചീര.
നീച്ചുള്ളി. ന. മുള്ളുള്ള ഒരു മാതിരി ചെടി.
നീച്ചുഴി. ന. വെള്ളത്തിലെ ഒഴുക്കിലുണ്ടാകുന്ന ചുറൽ.
നീച്ചേമ്പു. ന. നനചേമ്പു.
നീച്ചോറു. ന. തലനാൾ വെള്ളത്തിലിട്ടുവച്ചുണ്ടാകുന്ന ചോർ, പഴങ്കഞ്ഞി.
നീർത്തിപ്പുലി. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.
നീർത്തിരിപ്പു. ന. നടപ്പുദീനംപോലെയുള്ള ഒരു രോഗം.
നീർത്തുള്ളി. ന. വെള്ളത്തുള്ളി.
നീൎന്നാ. ന. വെള്ളത്തിലെ പട്ടി, കുഴിനാ.
നീൎന്നൊച്ചി. ന. വെള്ളം സമീപിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക വൃക്ഷം.
നീൎപ്പഞ്ഞി. ന. ഒരു മാതിരി മാർദ്ദവമുള്ള വസ്തു, നീരൊപ്പി.
നീൎപ്പുല്ലു. ന. വെള്ളത്തിലെ പുല്ലു.
നീൎപ്പുള്ളടി. ന. ഒരു തൈ.
നീൎപ്പൂച്ച. ന. ഒരു വക ജലജന്തു, കുഴിനാ.
നീൎപ്പൊങ്ങല്യം. ന. വെള്ളത്തിനരു സമീപിച്ചുള്ള ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം.
നീൎപ്പോള. ന. വെള്ളത്തിലെ കുമിള.
നീൎമ്മരുതു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, വെണ്മരുകം.
നീൎമ്മാതളം. ന. വെള്ളം സമീപിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക മരം.
നീൎമ്മാമ്പഴം. ന. ഉപ്പുവെള്ളത്തിലിട്ട മാമ്പഴം.
നീൎമ്മാരു. ന. സംഭാരം, മോരുവെള്ളം.
നീൎവ്വഞ്ഞി. ന. ആറുവഞ്ചിമരം.
നീൎവ്വാച്ചു. ന. ക, വെള്ളംവാലുക. ഉ, മൂത്രം ഒഴിവു.
നീൎവ്വാളം. ന. നഞ്ചുവൃക്ഷം.
നീൎവ്വീച്ചി. ന. ജലദോക്ഷവുംമറ്റും.
നീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. നീലവൎണ്ണമുള്ള.
നീലൻ. ന. രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു വാനരൻ.
നീലാ. ന. ഒരു മാതിരി ഗന്ധദ്രവ്യം.
നീലം. ന. ക, നീലനിറം. ഉ, ഒരു കറുത്ത ചായം.
നീലകണ്ഠൻ. ന. ക, ശിവൻ. ഉ, മയിൽ. ങ, ഊക്കൻരിക്കിൽ.
നീലക്കടുമ്പു. ന. ഒരു കാട്ടുമരം.
നീലക്കരിമ്പു. ന. വണ്ണംകുറഞ്ഞതായ ഒരു മാതിരി കരിമ്പു.
നീലക്കല്ലു. ന. നീലരത്നം, ഇന്ദ്രനീലം.
നീലക്കുറിഞ്ഞി. ന. കുറിഞ്ഞിവിശേഷം.
നീലക്കൊട്ടവേലി. ന. കൊട്ടവേലിപ്പടപ്പുമരുന്നു മൂന്നു തരമുള്ളതിൽ കറുത്തവക.
നീലഗിരി. ന. പ്രസിദ്ധമായ ഒരു മല.
നീലച്ചായം. ന. കറുപ്പുനിറം വരുത്തുവാനുള്ള ഔഷധമരുന്നു.
നീലച്ചുണ്ട. ന. കറുത്തചുണ്ട.
നീലച്ചേന. ന. ഒരു മാതിരിക്കിഴങ്ങു.
നീലച്ചേമ്പു. ന. ക, വെട്ടച്ചേമ്പു. ഉ, കറുത്തകണ്ണൻ.
നീലനിറം. ന. കറുത്തവൎണ്ണം, കറുപ്പുനിറം.
നീലപുഷ്പം. ന. ക, കായാവു. ഉ, കറുത്ത പൂവു.
നീലപുഷ്പി. ന. കറുത്ത പൂവുള്ള ഒരു തൈ.
നീലമണി. ന. ഇന്ദ്രനീലരത്നം.
നീലമക്ഷികാ. ന. മണിയനീച്ച.
നീലമാമല. ന. നീലഗിരി.
നീലമേഘം. ന. കാൎമ്മേഘം, മഴക്കാർ.
നീലംഗു. ന. ഒരു പ്രാണി, കണിയട്ട.
നീലയുമ്മത്തു. ന. കറുത്ത ഉമ്മം.
നീലലോഹം. ന. ഉരുക്കു.
നീലലോഹിതൻ. ന. ശിവൻ.
നീലവൎണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. നീലനിറമുള്ള.
നീലവൎണ്ണം. ന. കറുത്തനിറം, നീലനിറം.
നീലവസ്ത്ര. വി. (സ്ത്രൻ, സ്ത്രീ, സ്ത്രം.) വി. ന. നീലവസ്ത്രമുള്ള.
നീലവസ്ത്രൻ. ന. ക, ബലഭദ്രൻ. ഉ, ശനി.
നീലവസ്ത്രം. ന. കറുത്തവസ്ത്രം.
നീലവഴുതിന. ന. നിലനിറത്തിൽ കായുണ്ടാകുന്ന വഴുതിന.
നീലവേണി. ന. ക, കറുത്തതലമുടി. ഉ, കറുത്ത തലമുടിയുള്ളവൾ, സുന്ദരി.
നീലാഞ്ജനം. ന. ഇരിശു.
നീലാമ്പാല. ന. പാലമരം പലതരമുള്ളതിൽ ഒരു വക കറുത്ത പാല.
നീലാംബര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി.

ന. നീലവസ്ത്രം ധരിച്ച.
നീലാംബരൻ. ന. ക, ബലഭേദൻ. ഉ, ശനി.
നീലാംബരി. ന. ഒരുരാഗം.
നീലാംബുജനേത്ര. ന. കരിംകുവളം.
നീലാംബുജം. ന. കരിംകുവളം.
നീലിക. ന. ക, അമരി. ഉ, കറുത്ത ചേമന്തി.
നീലിനീ. ന. അമരി.
നീലിമ. ന. കറുപ്പുനിറം.
നീലീ. ന. ക, നീലനിറമുള്ളവൾ. ഉ, അമരി. ങ, പാവ്വതി.
നീലേശ്വരം. ന. കോലത്തുനാടിന്റെ വടക്കെഭാഗമായ ഒരു ദേശം, അവിടത്തെ ക്ഷേത്രം.
നീലോപലം. ന. നീലരത്നം.
നീലോല്പലം. ന. കരിംകുവളം.
നീവാകം. ന. ക്ഷാമം.
നീവാരം. ന. വരിനെല്ല.
നീവി. ന. ക, വസ്ത്രത്തിന്റെ കണക്കെത്തു. ഉ, മൂലധനം.
നീവീബന്ധം. ന. വസ്ത്രത്തിന്റെ കെട്ടു.
നീവ്വൽ. ന. ദേശം, ജനങ്ങൾ പാർക്കുന്ന ദേശം.
നീവ്രം. ന. പുരയുടെ ഇറമ്പു.
നീശാരം. ന. മഞ്ഞുകാറും തടുപ്പാനുള്ള വസ്ത്രം, പച്ചവടം, പുതപ്പു.
നീഹാരപർവ്വതം. ന. ഹിമവാൻ.
നീഹാരം. ന. മഞ്ഞു, ഹിമം.
നീളത്തിൽ. അ. ദീർഘമായി.
നീളം. ന. ദീർഘം.
നീൾൽ. ന. നീളുക.
നീളവെ. അ. പരമേ, എല്ലാടിക്കിലും.
നീളുന്നു. ഉട്ടു. വാൻ. (നീള.) അ. ക്രി. നീളത്തിലാകുന്നു. **നീട്ടുന്നു** സ. ക്രി.
നീളെ. അല്ലെങ്കിൽ, **നീളവെ.** അ. നീളത്തിൽ, എല്ലാടവും പ്രസിദ്ധമായി.
നീറു. ന. ഒരു വക വലിയ ഉറുമ്പു.
നീറുന്നു. ദി. വാൻ. (നീറ.) അ. ക്രി. ക, എരിവുതോന്നുന്നു. ഉ, വ്രണങ്ങളിലും മറ്റും ഒരു മാതിരി വേദനയുണ്ടാകുന്നു. ങ, കണ്ണയുമ്മാറും വെന്തുചാരമാകുന്നു. ര, മനസ്സിൽ അതിദുഃഖമുണ്ടാകുന്നു. **നീറ്റുന്നു.** സ. ക്രി.
നീറൽ. ന. ക, എരിവു. ഉ, വേദന. ങ, വേവു. ര, ദുഃഖം. ഇ, നീറുക.
നീറിരിപ്പു. ന. ഒരു മാതിരി നടപ്പുദീനം.
നീറെടുപ്പു. ന. ഒരു വക ദീനം.

നു.

നുകക്കഴി. ന. നുകത്തടിമേൽ കൊള്ളിച്ചു പിടിക്കുന്ന പിടി.
നുകത്തടി. ന. നുകം.
നുകത്തുള. ന. കാളകഴുത്തിൽ വെച്ചു മുറുക്കുന്നതിനായിട്ടു നുകത്തെലുണ്ടാക്കുന്ന ഉള.
നുകം. ന. ഉഴുവാനായിട്ടു രണ്ടു കാളയുടെ കഴുത്തിൽ ക്രമേ വെച്ചു കെട്ടുന്നതു.
നുകരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (നുകർ.) സ. ക്രി. ക, തിന്നുന്നു. ഉ, കുടിക്കുന്നു. ങ, സന്തോഷത്തോടെ അനുഭവിക്കുന്നു.
നുകർച്ച. ന. പാനഭക്ഷണം മുതലായ അനുഭവം.
നുണ. ന. ഉക്ഷണി, കളളം, കൂടള, ഉക്തിക്കായിട്ടു വ്യാജംപറക.
നുണച്ചി. ന. വ്യാജം പറയുന്നവൾ.
നുണച്ചിൽ. ന. പല്ലുക്രമത്തെ ചൊടിയും നാവും കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്ക.
നുണത്തം. ന. വ്യാജം പറയുന്ന സ്വഭാവം.
നുണത്തരം. ന. വ്യാജം പറയുന്നവന്റെ സ്വഭാവം.
നുണയൻ. ന. വ്യാജം പറയുന്നവൻ.
നുണയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (നുണ.) സ. ക്രി. നുണഞ്ഞു തിന്നുന്നു.
നുണിൽ. ന. ചെറിയ മാതിരിചിരണ്ടു, ചൊറി.
നുണെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (നുണെ.) അ. ക്രി. നുണപറയുന്നു.
നുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
നുതി. ന. സ്തുതി.
നുത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. അയെക്കപ്പെട്ട, നീക്കപ്പെട്ട.
നുന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. അയെക്കപ്പെട്ട, നീക്കപ്പെട്ട.
നുര. ന. വെള്ളത്തിലെ പത, ചെറിയ കുമളകൾ.
നുരച്ചിൽ. ന. പതയുടെ വരവു.
നുരയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (നുരെ.) അ. ക്രി. പതയുന്നു, നുരവരുന്നു.
നുരി. ന. ചെറിയവെള്ളകുമള.
നുരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (നുരി.) അ. ക്രി. ചെറിയ കുമളവരുന്നു, പതവരുന്നു.
നുരുമ്പു. ന. ക, പ്രാണികൾ മരത്തെച്ചുംമറ്റുമുണ്ടായ പൊടി. ഉ, ഇരിമ്പിന്റെ തുരുമ്പു.
നുരുമ്പൽ. ന. പഴകിയിട്ടുള്ള പൊടിവു. ഉ, തുരുമ്പുപിടിച്ചതു.
നുരുമ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (നുരുമ്പി.) അ. ക്രി. പഴകിപ്പൊടിയുന്നു.

നരുമ്പുന്നു. ന്വി. വാൻ. (നരുമ്പ.) അ. ക്രി. പഴകിപ്പൊടിയുന്നു, കുശിമ്പിക്കുന്നു.

നലെച്ചിൽ. ന. അലിച്ചിൽ, പശിമ വരുത്തൽ.

നലെയുന്നു. ഞു. വാൻ. (നലെ.) അ. ക്രി. മൃദുതപമുള്ളതായിത്തീരുന്നു, അലിയുന്നു. **നലെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നള്ളു. ന. ക, രണ്ടുവിരൽകൊണ്ടു പിടിച്ചു നഖംകൊണ്ടു വേദനപ്പെടുത്തുക. ഉ, രണ്ടു വിരലുകളെകൊണ്ടു എടുത്ത വസ്തു.

നള്ളൽ. ന. മേല്പാഞ്ഞ അർത്ഥം.

നള്ളുന്നു. ള്ളി. വാൻ. (നള്ള.) സ. ക്രി. ക, നഖംകൊണ്ടു നോവിക്കുന്നു. ഉ, നഖംകൊണ്ടു വെറിലയുമ്മറും പറിച്ചെടുക്കുന്നു. ങ, രണ്ടോമൂന്നോവിരൽ കൂട്ടികൊണ്ടെടുക്കുന്നു. **നള്ളിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

നറുക്കു. ന. ക, കക്ഷണം. ഉ, കക്ഷണം ആക്കുക.

നറുക്കലരി. ന. താവലരി.

നറുങ്ങു. ന. ശകലം, നുറുക്കു.

നറുങ്ങരി. ന. പൊടിയരി.

നറുങ്ങൽ. ന. പൊട്ടിത്തകരുക.

നറുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (നറുങ്ങ.) അ. ക്രി. കക്ഷണങ്ങളായിത്തീരുന്നു. **നറുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ന.

നണാമരം. ന. കടപ്പിലാവു.

നതന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, പുതിയ. ഉ, ഇളയ.

നത്തു. ന. ഇട്ടുകവഴി.

നത്ത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പുതിയ.

നദം. ന. ചെറുകുമുക.

നനം. അ. ഊഹിക്കുക, ഉൽപ്രേക്ഷിക്കുക. നിശ്ചയിക്ക ഇങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ വരും.

നപുരം. ന. കാൽചിലമ്പു.

നൽ. ന. പഞ്ഞി നൂറിനിളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.

നലാമാല. ന. ക, എട്ടുകാലിവല. ഉ, കുട്ടക്കുനൂൽ. ങ, ഉപായം.

നല്ലുൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **നറൽ.** ന. നുലുണ്ടാക്കുക.

നല്ലുന്നു. റവ. ല്ലാൻ. (നൽ.) സ. ക്രി. നുലുണ്ടാക്കുന്നു.

നല്ലെട്ടി. ന. ചാലിയൻ.

നല്ലോരു. ന. റാട്ടിൽ ചുറ്റിയ നൂലു.

നല്ലോര. ന. അടുക്കുന്നതിനുംമറും ചൊവ്വറിയുന്നതിനുംയിട്ട ഇട്ടുന്ന അടയാളം. വര.

നൽതുണി. ന. പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം.

നൽപരുത്തി. ന. നൂൽപഞ്ഞിയുണ്ടാക്കുന്ന മരം.

നൽപശ. ന. നൂലിനെ കട്ടിവരുത്തുവാനുള്ള കഞ്ഞിയും മാവും.

നൽവള്ളി. ന. നൂലെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി പടർ.

നഴൽ. ന. വല്ലതിൻമേയും അടിയിൽ കൂടെകുനിഞ്ഞു പോക.

നഴുന്നു. ണ. വാൻ. (നഴ.) അ. ക്രി. അടിയിൽ കൂടികുനിഞ്ഞു പോകുന്നു. **നഴുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നറു. ന. ക, കുവയുടെയുംമറും സാരാംശം. ഉ, ചുണ്ണാമ്പു. ങ, പത്തുപത്തു കൂടിയ ഒരു തുക.

നറാമതു. അ. തൊണ്ണൂറെൻപതു കഴിഞ്ഞു കൂടിയ ഒരു തുക.

നറാമത്തെ. വി. തൊണ്ണൂറെമ്പതു കഴിഞ്ഞാൽ വരുന്നതു.

നറാം. വി. നൂറാമത്തെ.

നറായിരം. ന. ലക്ഷം.

നറോൻ. ന. ഒരു മാതിരി കാട്ടുകാച്ചിൽ വള്ളി.

നററ. ന. നൂറോൻ.

നററാണ്ടു. ന. ക, വളരെകാലം. ഉ, നൂറുവർഷം.

നറുകുടം. ന. ചുണ്ണാമ്പു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു തരം പാത്രം.

നൃ.

നൃജന്മാവു. ന. മനുഷ്യജന്മമുള്ളവൻ.

നൃത്തം. ന. ക്രൂര ആട്ടം തുള്ളൽ മുതലായവ.

നൃത്യൽ. ന. തുള്ളുന്നതു.

നൃത്യം. ന. നൃത്തം.

നൃപചിഹ്നം. ന. രാജാവിനുള്ള അടയാളം.

നൃപതി. ന. രാജാവു.

നൃപൻ. ന. നൃപതി, രാജാവു.

നൃപലക്ഷണം. ന. രാജാവിനുള്ള അടയാളം.

നൃപലക്ഷ്മാവു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

നൃപസഭ. ന. രാജാവിന്റെ സഭ, ആസ്ഥാന മണ്ഡപം.

നൃപസ്ത്രീ. ന. രാജസ്ത്രീ.

നൃപാസനം. ന. രാജസിംഹാസനം.

നൃപോചിത. വി. (തൻ, താ, തം

വി. ന. രാജാവിനോട് ചേരുന്ന.
നൃമാനം. ന. ഒരാളും കയ്യൊപ്പവും ഉള്ളതു.
നൃവരൻ. ന. രാജാവു.
നൃശംസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. ക്രൂരതയുള്ള.
നൃസേനം. ന. പടജനം.

നെ.

നെഞ്ഞു. അല്ലെങ്കിൽ, നെഞ്ഞു. ന. ക, മാംസിടം. ഉ, ഹൃദയം.
നെഞ്ചകം. ന. ഹൃദയം.
നെഞ്ചുടെക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (നെഞ്ച.) അ. ക്രി. ശ്വാസംമുട്ടുന്ന.
നെഞ്ചുടെപ്പു. ന. ശ്വാസംമുട്ടുക.
നെഞ്ചം. ന. ഹൃദയം, മാംസിടം.
നെഞ്ചുകുഴി. ന. മാംസത്തു നടുവെയുള്ള താഴ്ച.
നെഞ്ചുപുകെച്ചിൽ. ന. നെഞ്ചിനകത്തെ എരിച്ചിൽ.
നെഞ്ചുവേവു. ന. നെഞ്ചെരിച്ചിൽ.
നെഞ്ചുരെപ്പു. ന. ധൈര്യം, നെഞ്ചിന്റെ കട്ടി.
നെഞ്ചുരവം. ന. ക, നെഞ്ചിന്റെ പരപ്പു. ഉ, ശക്തി.
നെഞ്ചെരിച്ചിൽ. ന. നെഞ്ചുപുകെച്ചിൽ.
നെടിയ. വി. നീളമുള്ള, വലിയ, പൊക്കമുള്ള.
നെടിയകൂട. ന. വലിയകൂട, കാൽ നീളമുള്ള കൂട.
നെടിയരി. ന. മുഴുത്തയരി, കൊട്ടണത്തരി.
നെടിയവൻ. വി. ന. നീളമധികമുള്ളവൻ, ദീർഘൻ.
നെടിയില. ന. നീളമുള്ള ഇല.
നെടു. വി. ക, നീളമുള്ള. ഉ, പൊക്കമുള്ള.
നെടുകെ. അ. നീളത്തിൽ, നീണ്ടു.
നെടുക്കം. ന. നീളം, പൊക്കം.
നെടുങ്കൻ. വി. ന. നീളമുള്ളവൻ, നെടിയവൻ.
നെടുങ്കയം. ന. നീളം അധികമായി താഴ്ചയുള്ള ജലസ്ഥലം.
നെടുങ്കാലം. ന. ഏറിയ വത്സരം, വളരെ സമയം.
നെടുങ്കേണി. ന. വലുതായുള്ള ജലസ്ഥലം, വലിയചിറ.
നെടുങ്കോട്ടിൽ. ന. നെടുമ്പുര, വിശേഷാലുള്ള ആവശ്യത്തിനായിട്ട വലുതായിട്ട കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന പുര.
നെടുങ്കോണി. ന. നീളമധികമായ കോവണി.
നെടുങ്ങോടി. ന. സാമന്തന്മാരെ ഒരു ദേശത്തു പറയുന്ന പേർ.
നെടുഞ്ചാൺ. ന. ചെറുവിരലും പെരുവിരലും കൂടിയ അളവു.
നെടുഞ്ഞീഴിക. ന. ചുവരുന്മേൽ ചേർത്തു പണിയുന്ന ഒരു പലക.
നെടുഞ്ചെത്തു. ന. ഒരു തൈ.
നെടുതു. വി. നീളമുള്ള, പൊക്കമുള്ള.
നെടുതാക്കുന്ന. യി. വാൻ. (നെടു.) അ. ക്രി. നീളുന്ന. നെടുതാക്കുന്ന. സ. ക്രി.
നെടുന്തരം. ന. അധികം അകലം.
നെടുനാൾ. അ. വളരെ ദിവസം.
നെടുനീളം. ന. നീളത്തോടുനീളം, വളവുകൂടാതെ മുടവിടാതെ അധിക നീളം.
നെടുന്തരിശു. ന. കൃഷികൂടാതെ കാടും പുല്ലും പിടിച്ചു ഏറിയ കാലമായിട്ടു കിടക്കുന്ന കണ്ടം.
നെടുന്തുടി. ന. ഒരു വാദ്യം.
നെടുപ്പു. ന. ക, നീളം. ഉ, ഉയരം.
നെടുന്നെ. അ. ചൊവ്വെ, നീളത്തിൽ.
നെടുമ്പക. ന. പണ്ടുപണ്ടേയുള്ള വൈരം.
നെടുമ്പാച്ചിൽ. ന. നെടുങ്കോട്ടം.
നെടുമ്പുര. ന. നെടുങ്കോട്ടിൽ.
നെടുമംഗല്യം. ന. ഭർത്താവിനോടും കൂടി ഏറിയ കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥ.
നെടുമുളം. ന. നടുവിരൽ കൂട്ടി അളന്ന മുഴം.
നെടുവട്ടം. ന. ദീർഘവൃത്തം, മൊട്ടയുടെ ആകൃതി.
നെടുവതിയൻ. ന. ഒരു കാട്ടുമൃഗം, കുട്ടവാ.
നെടുവിരിപ്പുസ്വരൂപം. ന. കോഴിക്കോട്ട രാജാവിന്റെ വംശത്തിനു പറഞ്ഞുവരുന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
നെടുവിളിയാൻ. ന. ഒരു വക പക്ഷി.
നെടുവീർപ്പു. ന. ദീർഘശ്വാസം.
നെടു. വി. നീളമുള്ള, പൊക്കമുള്ള.
നെടുൻ. ന. നീളമുള്ളവൻ.
നെട്ടാണി. ന. നെറുക, ഉച്ചി, നട്ടാണി.
നെട്ടാന്തോട്ടി. വി. നീണ്ടുകനംകുറഞ്ഞ.
നെട്ടായം. ന. ആറുകളിലും മറ്റും വളവില്ലാത്ത ഭാഗം.
നെട്ടിത്തൊട്ടാവാടി. ന. വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി തൈ.
നെട്ടോട്ടം. ന. നീളത്തിൽ നേരെ ഓടുക.

നെന്മണി. ന. അരിയുള്ള നെല്ല.
നെന്മാണിക്യം. ന. നെല്ലിൽ വിളയുന്ന ഒരു മാതിരി രത്നം.
നെന്മേനിവാകം. ന. ഒരു വകവൃക്ഷം.
നെയ്യ. ന. ക, പാൽ കാച്ചിഉറച്ചതൈരു കലക്കി എടുത്ത വെണ്ണ ഉരുക്കിയതു. ഖ, വെണ്ണനൈ. ന, മീൻനൈ. ര, പന്നിനൈയും മറ്റും. ള, തേങ്ങാനൈ.
നെയ്യാട്ടം. ന. പശുവിൻ നൈകൊണ്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യുക.
നെയ്യാമ്പൽ. ന. ഒരു മാതിരി വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന തൈ.
നെയിക്കുരവി. ന. നെയ്യൊഴിച്ചുവെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വക പാത്രം.
നെയിത്തു. ന. വസ്ത്രവും മറ്റും നെയിതുണ്ടാക്കുക.
നെയിത്തുതറി. ന. നേയ്യുന്നതിനുള്ള യന്ത്രം.
നെയ്യുണ്ണി. ന. ഒരു മാതിരി വള്ളി.
നെയ്യുനമ്പു. ന. ഒരു വക ചെറിയ ഉറുമ്പു.
നെയ്യൂലം. ന. നൈ ഒഴിച്ചു വല്ലതും വറുക്കുന്നതിനുള്ള പാത്രം.
നെയ്യൽ. ന. നെയ്യാമ്പൽ.
നെയ്യുകോൽ. ന. നെയ്യുന്നതിനുള്ള കോൽ.
നെയ്ലിൻ. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
നെയ്യുന്നു. യൂ. വാൻ. (നെയ്യ്.) സ. ക്രി. വസ്ത്രവും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്നു.
നെരുപ്പോടു. ന. തീച്ചട്ടി.
നെല്ലച്ചി. ന. നെല്ലിന്റെ പീലി, വയ്ക്കോൽ.
നെല്ലതിർ. ന. നെല്ലിന്റെ കുല.
നെല്ലണ്ടു. ന. നെല്ലിന്റെ തണ്ടു.
നെല്ലട്ട. ന. നെല്ല പുമക്കുന്നതിനായിട്ടു ഒരു മാതിരി നാരു കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പാത്രം.
നെല്ലതിർ. ന. നെല്ലിന്റെ പതിർ.
നെല്ലലിശ. ന. കടം വാങ്ങിച്ച നെല്ലിനു കൂട്ടി കൊടുക്കുന്ന നെല്ല.
നെല്ലര. ന. നെല്ല സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഭവനം.
നെല്ല. ന. പ്രധാനമായ ഒരു ധാന്യവും അരിന്റെ തൈയും.
നെല്ലരി. ന. നെല്ലിനകത്തെക്കുരു, അരി.
നെല്ലര. ന. നെല്ലിടുന്നതായ പ്രധാനപ്പുരമുറി.
നെല്ലി. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
നെല്ലിക്കാ. ന. നെല്ലിമരത്തിന്റെകാ.
നെല്ലിക്കാഗന്ധകം. ന. ഗന്ധകക്കല്ലുകൾ പലമാതിരിയിലുള്ളതിൽ ഒന്നു.
നെല്ലിട. ന. ക, ഒരു നെല്ലിന്റെകനം. ഖ, ഒരു നെല്ലുവെപ്പാനാത്രമുള്ള സ്ഥലം.
നെല്ലിത്താളി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
നെല്ലിപ്പടി. ന. നെല്ലിപ്പലക.
നെല്ലിപ്പലക. ന. കിണറിൽ എല്ലാ സ്പ്രോഴും വെള്ളം നന്നായികിടക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നെല്ലിമരത്തിന്റെ പലക വെള്ളത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇട്ടുന്നതു.
നെല്ലിപ്പുളി. ന. ഒരു ചെറിയ മാതിരി വൃക്ഷം.
നെല്ലിപ്പൂ. ന. നെല്ലിമരത്തിന്റെ പൂ.
നെല്ലുകുത്തു. ന. ഉലക്കകൊണ്ടു ഇടിച്ചു തൊലിച്ചു നെല്ലിലെ അരി എടുക്കുക.
നെല്ലുമി. ന. നെല്ലിന്റെ അരി എടുക്കുമ്പോൾ വേർതിരിയുന്ന തൊലി, ഉമി.
നെല്ലുളി. ന. ചിത്രക്കൊത്തുപണിക്കു വേണ്ടുന്നതായ ഒരു മാതിരി ഉളി.
നെല്ലോക്കു. ന. നെന്മണിയുടെ അറ്റത്തു കനം കുറഞ്ഞു നീണ്ടു സൂചിപോലെ നിൽക്കുന്നതു.
നെറി. ന. മാനം, മാനം കാരണമായുണ്ടാകുന്ന ലജ്ജ.
നെറികെട്ടവൻ. വി. ന. മാനവും നാണവുമില്ലാത്തവൻ.
നെറികേടു. ന. മാനക്കേടു.
നെറിവു. ന. മാനം, മാനംകാരണമായുണ്ടാകുന്ന ലജ്ജ.
നെറുക. ന. തലയുടെ നടുവു.
നെറുകന്തല. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
നെറ്റി. ന. കണ്ണുകളുടെ മുകൾ ഭാഗം.
നെറ്റിക്കുറി. ന. നെറ്റിയുടെ മുകളിൽ നിന്നു ഭംഗിയിൽ നില്ക്കുന്ന ചെറിയ തലമുടി.
നെറ്റിച്ചുളിച്ചിൽ. ന. കോപത്തിക്കലും മറ്റും ഭാവഭേദത്തെത്തോന്നിക്കുന്നതായിട്ടു നെറ്റിമേലുണ്ടാകുന്ന ചുളിവു.
നെറ്റിച്ചുളുക്കു. ന. നെറ്റിമേൽ ഉള്ള ഞൊറിവു.
നെറ്റിത്തടം. ന. നെറ്റി.
നെറ്റിപ്പട്ടം. ന. നെറ്റിമേൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
നെറ്റിപ്പുറം. ന. മേല്പുറയുടെ കുറിയ വശം.

നേ.

നേഞ്ഞിൽ. ന. കലപ്പപ്പിടി.
നേട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (നേട.) സ. ക്രി. സമ്പാദിക്കുന്നു, ഉണ്ടാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നു.
നേട്ടം. ന. സമ്പാദിച്ച മുതൽ.

നേത്ര. വി. (താ, ത്രീ, തൂ.) വി. ന. നയിക്കുന്ന.
നേതാവു. ന. നായകൻ, ഉടയക്കാരൻ.
നേത്രഗോചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കാണ്മാൻ തക്കവണ്ണം നില്ക്കുന്ന.
നേത്രച്ഛദം. ന. കണ്ണിന്റെ പോള, കണ്ണിലെ.
നേത്രദോഷം. ന. ക, കണ്ണിന്റെ കുറവ്. ഉ, കണ്ണിലെ ദിനം.
നേത്രനിമീലനം. ന. കണ്ണടെച്ചു.
നേത്രമലം. ന. കണ്ണിലെമലം. പീള.
നേത്രം. ന. ക, കണ്ണു. ഉ, പട്ടശീല. ന, വൃക്ഷത്തിന്റെ വിടവർ.
നേത്രരോഗം. ന. കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന രോഗം.
നേത്രസംജ്ഞ. ന. പറയുന്നതിനു പകരം കണ്ണുകൊണ്ടു കാണിക്കുക.
നേത്രാന്തം. ന. കണ്ണിന്റെ അറ്റം, കടക്കണ്ണു.
നേത്രാന്തസംജ്ഞ. ന. പറയുന്നതിനു പകരം കണ്ണുകൊണ്ടു കാണിക്കുക.
നേത്രാംബു. ന. കണ്ണുനീർ.
നേത്രാംബുജം. ന. കണ്ണു, കണ്ണാകുന്ന താമരപ്പൂ, താമരപ്പൂപോലെ ഉള്ള കണ്ണു.
നേത്രേന്ദ്രിയം. ന. കണ്ണു.
നേത്രോന്മീലനം. ന. കണ്ണുമിഴിക്കുക.
നേത്രോല്പലം. ന. കനിംകുവള പൂപോലെയുള്ള കണ്ണു, ഭംഗിയുള്ള കണ്ണു.
നേദിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ഏറവും അടുത്ത.
നേദിഷ്ഠം. ന. ഏറവും അടുത്ത സ്ഥലം.
നേന്ത്രക്കാ. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ വാഴയുടെ കായ, ഏത്തക്കാ.
നേന്ത്രവാഴ. ന. ഏത്തവാഴ.
നേപഥ്യം. ന. ക, ആഭരണം. ഉ, വേഷംകെട്ടുന്ന സ്ഥലം, അണിയറ.
നേപാളം. ന. ഹിമവാന്റെ തെക്കു വശത്തുള്ള ഒരു രാജ്യം.
നേമം. ന. ക, സമയം. ഉ, കാലം. ന, അതിരു.
നേമവെടി. ന. സമയത്തിനുള്ള വെടി, നിയമവെടി.
നേമി. ന. ക, തേർവണ്ടിയുടെ വിളുമ്പു. ഉ, തേരുരുൾ. ന, തൊട്ടുകാരം. ര, തുടി. ഭ, നെല്ലിപ്പലക.
നേമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (നേമി.) സ. ക്രി. നിയമിക്കുന്നു.
നേരു. ന. ക, സത്യം. ഉ, വളവില്ലായ്ക, ചൊവ്വു. ന, പരമാർത്ഥം.
നേരത്തു. അ. ക, ഉച്ചെക്കു മുൻപിൽ. ഉ, പ്രാതഃകാലത്തു, സൂര്യൻ ഉദിച്ച സമയത്തു. ന, സമയത്തു.
നേരത്തെ. അ. ക, ഉച്ചെക്കു മുൻപെ ഉ, കാലത്തെ, വെളിച്ചമായ ഉടനെ.
നേരം. ന. സമയം.
നേരംപോക്കു. ന. ക, സന്തോഷമായിട്ടു സമയം കഴിക്കുന്നതിനുള്ള പാട്ടൊ കളിയൊ ഏതെങ്കിലും. ഉ, കാണുകയൊ കേൾക്കയൊ ചെയ്യുമ്പോൾ ചിരിവരുവാൻ തക്കതായ വല്ലതും. ന, വ്യാജമായുള്ള കളിവചനം.
നേരലർ. ന. ശത്രുക്കൾ.
നേരസ്ഥൻ. വി. ന. നേരുള്ളവൻ.
നേരാക്കുന്ന. യി. വാൻ. (നേർ.) അ. ക്രി. ക, പരമാർത്ഥം തെളിയുന്നു. ഉ, നേരേയാകുന്നു. **നേരാക്കുന്ന.** സ. ക്രി.
നേരാംവണ്ണം. അ. നല്ലപോലെ, വേണ്ടുംപ്രകാരം, മര്യാദപ്രകാരം.
നേരിടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (നേർ.) സ. ക്രി. നേരെചെല്ലുന്നു, എതിർക്കുന്നു, തടുക്കുന്നു.
നേരിയ. വി. കനം കുറഞ്ഞ, നേർമ്മയുള്ള, കട്ടിയില്ലാത്ത.
നേരിയതു. ന. ക, കട്ടികുറഞ്ഞ ഒരു മാതിരി തുണ്ടു. ഉ, നേർത്തതു.
നേരുകാരൻ. വി. ന. സത്യമുള്ളവൻ, നേരസ്ഥൻ.
നേരുകേടു. ന. അസത്യം, നേരില്ലായ്മ.
നേരുകെട്ടകാരൻ. ന. നേരില്ലാത്തവൻ, കള്ളൻ.
നേരുന്ന. ന്നു. വാൻ. (നേർ.) സ. ക്രി. ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കും മറ്റും വല്ലതും വഴിപാടായിട്ടു കൊടുക്കാമെന്നു നിശ്ചയമായിട്ടു പറയുന്നു.
നേരെ. അ. ക, വളവില്ലാതെ. ഉ, ഉചിതപ്രകാരത്തെ. ന, കോട്ടം വരാതെ. ര, ചാഞ്ഞുപോകാതെ. ഭ, നേരിട്ടു്, മദ്ധ്യേയായിട്ടു. ൗ, സംശയം കൂടാതെ. വ, പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു.
നേരെജ്യേഷ്ഠൻ. ന. ഒരമ്മയിൽ നിന്നുണ്ടായ മൂത്ത സഹോദരൻ.
നേരേമറിച്ചു. അ. പറഞ്ഞതിനൊ ചെയ്തതിനൊ വിപരീതമായിട്ടു.
നേരേയനുജൻ. ന. അടുത്ത ഇളയ സഹോദരൻ.
നേരേവിരോധം. ന. പ്രത്യക്ഷമായുള്ള വൈരം.
നേരൊത്ത. വി. ക, നേരായ. ഉ, തുല്യമായ.
നേക്കാറു. ന. നേരെ വരുന്ന കാറു. എതിരുള്ള കാറു.
നേക്കുനേരെ. അ. ഒന്നിനു നേരെ നോക്കി മറെറാന്നു.
നേക്കുന്ന. ക്കു പ്ലാൻ. (നേർ.) അ.

ക്രി. ൧, കനംകുറയുന്നു. ൨, കൊഴുപ്പുകുറയുന്നു. ൩, കുറഞ്ഞൊന്നു അടക്കം വരുന്നു. ൪, പൊടിഞ്ഞും മററും തരി കൂടാതെ ആകുന്നു. ൫, നേരെ വരുന്നു, നേരിട്ടു തടുക്കുന്നു. **നേൎപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

നേൎച്ച. ന. വഴിപാടു, ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കും മററും കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു.

നേൎച്ചക്കാരൻ. ന. നേൎന്നവൻ, നേൎച്ചകഴിക്കുന്നവൻ.

നേർപടം. വി. കനം കുറവുള്ള, നേൎമ്മയുള്ള.

നേർപലിശ. ന. മൎയ്യാദപ്രകാരമുള്ള പലിശ.

നേർപാട്ടച്ചീട്ടു. ന. നിലംപുരയിടം മുതലായതു കുടിയാനവന്മാരെ പാട്ടത്തിനേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ എഴുതികൊടുക്കുന്ന ആധാരം.

നേൎപ്പാട്ടം. ന. പുരയിടത്തിന്റെയും മററും മൎയ്യാദയായിട്ടുള്ള കരം, കണ്ടപാട്ടം.

നേൎപ്പാട്ടയോല. ന. നേൎപ്പാട്ടച്ചീട്ടു.

നേൎപ്പാതി. ന. ഒരുപോലെ രണ്ടായിപ്പകുത്തതു.

നേൎപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (നേർ.) സ. ക്രി. ൧, ജന്മിയോടു നേരെ ആധാരം എഴുതിവാങ്ങിക്കുന്നു. ൨, നേരിടുന്നു.

നേൎപ്പു. ന. ൧, നേൎക്കുക. ൨, വെള്ളമാക. ൩, നേൎമ്മ, മിനുസം.

നേൎമ്മ. ന. ൧, കട്ടിയില്ലായ്ക. ൨, മാൎദ്ദവം

നേൎവ്വട്ടം. ന. ഒന്നിന്നു പത്തു വീതമുള്ള വിളവു.

നേൎവ്വഴി. ന. ൧, നേരെയുള്ള വഴി. ൨, നന്നായിട്ടു നടപ്പാനുള്ള ഒരു ക്രമം. ൩, വ്യാജമില്ലാത്ത ഒരു ഉപദേശം.

നേൎവ്വാളം. ന. ൧, ഒരു തൈ, നഞ്ചു. ൨, നഞ്ചിൻകുരു.

നേൎവ്വാൾ. ന, വളവില്ലാത്തതായവാൾ.

നേൎവ്വി. ന. ഒരുത്തന്റെ പറമ്പിൽ മറെറാരുത്തൻ വൃക്ഷം വെക്കുകയും മററും ചെയ്താൽ ദേഹണ്ണിച്ചവനു കൊടുക്കുന്ന അനുഭവം.

നേൎവ്വില. ന. നേരെ കാണുന്ന വില.

നൈ.

നൈകഭേദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. പലവിധമായുള്ള.

നൈഗമൻ. ന. ൧, കച്ചവടക്കാരൻ. ൨, നഗരവാസി.

നൈഗമം. ന. ൧, നടത്തുക. ൨, വഴി.

നൈചികം. ന. കാളത്തല.

നൈചികി. ന. ലക്ഷണമുള്ള പശു, നല്ല പശു.

നൈത്തിയാർ. ന. കൊച്ചിയിൽ രാജാവിന്റെ ഭാൎയ്യക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

നൈപാള. വി. (ളൻ, ളീ, ളം.) വി. ന. നേപാളരാജ്യത്തുണ്ടായ.

നൈപാളി. ന. ൧, പിച്ചകം. ൨, മനയോല. ൩, ചേമന്തി. ൪, അമരി.

നൈപുണ്യം. അല്ലെങ്കൽ, **നൈപുണം.** ന. നിപുണത, സാമൎത്ഥ്യം, മിടുക്കു.

നൈമിത്തിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. കാരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന.

നൈമിത്തികം. ന. കാരണത്താൽ ഉണ്ടാകുന്നതു.

നൈമിശം. ന. ഒരു വനം.

നൈമേയം. ന. ഒന്നു കൊടുത്തു മറെറാന്നു മാറുക.

നൈയഗ്രോധം. ന. പേരാൽകുരു.

നൈയായികൻ. ന. ഒരുമതക്കാരൻ,

നൈരന്തൎയ്യം. ന. അന്തരമില്ലായ്ക, ഇടതിങ്ങൽ.

നൈരാശ്യക്കാരൻ. ന. ആശയില്ലാത്ത സ്വഭാവക്കാരൻ.

നൈരാശ്യം. ന. ആശയില്ലായ്ക, ആഗ്രഹമില്ലായ്കകൊണ്ടു ഒരു നിശ്ചയമായുള്ള ഭാവം.

നൈഭൃതൻ. ന. രാക്ഷസൻ.

നൈഭൃതി. ന. തെക്കുപടിഞ്ഞാറെക്കോണു.

നൈൎഗ്ഗുണ്യം. ന. ഗുണമില്ലായ്ക.

നൈൎമ്മല്യം. ന. ൧, സ്വച്ഛത, മലമില്ലായ്ക, തെളിവു. ൨, പാപമില്ലായ്ക. ൩, ദോഷമില്ലായ്ക.

നൈവല. ന. ചില നാല്ക്കാലി മൃഗങ്ങളുടെയും മററും ഉള്ളിൽ നൈ ഇരിക്കുന്നതായി പാടപോലെ ഇരിക്കുന്ന വസ്തു, ചവ്വു.

നൈവിലാമ്പൽ. ന. ഒരു വക ചെറിയ ആമ്പൽ.

നൈവേദ്യം. ന. ദേവന്മാൎക്കു നിവേദിക്കുന്നതിനുള്ള ചോറും പഴവും മററും.

നൈശ. വി. (ശൻ, ശീ. ശം.) വി. ന. നിശയെ സംബന്ധിച്ച, രാത്രിയോടു ചേൎന്ന, രാത്രിയെ സംബന്ധിച്ച.

നൈഷധ. വി. (ധൻ. ധീ. ധം.) വി. ന. നിഷധനെ സംബന്ധിച്ച.

നൈഷധൻ. ന. നിഷധദേശത്തെ രാജാവു, നളൻ.

നൈഷധം. ന. ഒരു കാവ്യപുസ്തകം.

നൈഷ്ഠിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വിലെക്ക വാങ്ങിക്കപ്പെട്ട.
നൈഷ്ഠികൻ. ന. കുമ്മട്ട വിചാരക്കാരൻ.
നൈഷ്ഠിക. വി. (കൻ, കീ, കം.)വി. ന. ക, നിഷ്ഠയെ സംബന്ധിച്ച. ഉ, നിശ്ചയമുള്ള. ങ, വ്രതങ്ങളിലും മറ്റും സ്ഥിരമുള്ള.
നൈഷ്ഠികൻ. ന. ഗുരുഭൂതനോട്ട ക്രടി നടന്ന വേദം പഠിക്കുന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ.
നൈസ്സ്രിംശികൻ. ന. വാൾ എടുത്തവൻ.

നൊ.

നൊക്കുന്ന. ഋ. വാൻ. (നൊക്ക്.) സ. ക്രി. ഞെരുങ്ങി മറുപുറം കടക്കുന്ന.
നൊണ്ടു. ന. മൃകാത്ത തേങ്ങായുടെ അകത്തെ കഴമ്പു.
നൊങ്ങണംപുല്ല. ന. ഒരു പുല്ല.
നൊച്ചൻ. ന. ഒരു വക എലി.
നൊച്ചി. ന. ക, കുരിനൊച്ചി. ഉ, വെള്ള നൊച്ചി.
നൊച്ചെലി. ന. ഒരു വക എലി.
നൊടി. ന. കയുടെ പെരുവിരലും നടുവിരലും കൂട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം.
നൊടിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (നൊടി.) അ. ക്രി. പെരുവിരലും കഴുവിരലും തമ്മിൽ കൂട്ടിശബ്ദിപ്പിക്കുന്ന.
നൊടിപ്പു. ന. നൊടി.
നൊടിയളവു. ന. ഒരു നൊടിയുടെ സമയം.
നൊടിയിടെ. ന. ഒരു നൊടിയുടെ സമയം.
നൊട്ട. ന. കൈകാലുകളുടെ സന്ധിയിൽനിന്നുള്ള ശബ്ദം.
നൊട്ടൽ. ന. പ്രവൃത്തി.
നൊട്ടുന്ന. ട്ടി. വാൻ. (നൊട്ട.) സ. ക്രി. ചെയ്യുന്ന.
നൊട്ടെങ്ങാ. ന. ഒരു വക തൈ.
നൊണ്ടൽ. ന. മുടന്തൽ.
നൊണ്ടി. ന. മുടന്തി നടക്കുന്നവൻ.
നൊണ്ടിനാടകം. ന. പാണ്ടിക്കാരുടെ ഒരു കഥപ്പാട്ട.
നൊണ്ടുന്ന. ണ്ടി. വാൻ. (നൊണ്ട.) അ. ക്രി. മുടന്തിനടക്കുന്ന, രംഗിക്കുടാതെ നടക്കുന്ന.
നൊത്തുന്ന. ത്തു. വാൻ. (നൊത്ത.) അ. ക്രി. സ. ക്രി. ഉളെയിൽ കൂടെയോ ഉള്ളെഞ്ഞോ മറുപുറത്തു കടക്കുന്ന.
നൊമ്പരം. ന. ക, വേദന. ഉ, ദുഃഖം
നൊ. അ. ഇല്ല, അല്ല.

നോ.

നോക്കു. ന. ക, കാഴ്ച. ഉ, കണ്ണു.
നോക്കം. ന. ക, ഭംഗി. ഉ, കണ്ണു. ങ, നോക്കുക, സൂക്ഷിക്കുക.
നോക്കുന്ന. കി. വാൻ. (നോക്ക.) അ. ക്രി. ക, വല്ലതും കാണുന്നതിനായിട്ട നേരേ കണ്ണുതുറക്കുന്ന. ഉ, അന്വേഷിക്കുന്ന, സൂക്ഷിക്കുന്ന.
നോക്കുമരം. ന. കേടി കുഴൽകണ്ണാടിവച്ചു നോക്കുവാനായിട്ട നാട്ടിയ മരം.
നോക്കുവിദ്യ. ന. ഒരു മാതിരി കാഴ്ചവിദ്യ.
നോട്ടക്കുഴിപ്പു. ന. നോക്കിത്തള്ളപ്പെട്ടതു.
നോട്ടക്കാരൻ. വി. ന. ക, നോക്കുന്നവൻ. ഉ, പണം നോക്കുന്നതിനും മറ്റും വശമുള്ളവൻ.
നോട്ടക്കുറവു. ന. നോക്കിയതിൻെറ തെറ്റു, വിചാരക്കുറവു.
നോട്ടമുള്ളവൻ. ന. ക, പണം നോട്ടം മക്കിനോട്ടം മുതലായതിൽ ശീലമുള്ളവൻ. ഉ, ബുദ്ധിവിസ്താരമുള്ളവൻ.
നോട്ടം. ന. ക, കാഴ്ച. ഉ, പണംനോക്കുകയും മറ്റും.
നോണാമരം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
നോണ്ടൽ. ന. നോട്ടുക, കിഴുക്കുക, പിച്ചുക.
നോണ്ടുന്ന. ണ്ടി. വാൻ. (നോണ്ട.) സ. ക്രി. കിഴുക്കുന്ന, നുള്ളുന്ന, നോട്ടുന്ന.
നോം. ന. പ. ഞാൻ.
നോമ്പു. ന. മുകാദശിപ്രഭൃതം മുതലായ ഉപവാസം.
നോമ്പുകാരൻ. ന. നോമ്പുള്ളവൻ.
നോല്ലുന്ന. ഒറ്റ, പ്ലാൻ. (നോൽ.) സ. ക്രി. ഉപവസിച്ചിരിക്കുന്ന. **നോല്പിക്കുന്ന.** കാ. ക്രി.
നോവു. ന. ക, വേദന. ഉ, പ്രസവത്തിൻെറയും മറ്റും വേദന.
നോവാളി. ന. ദീനക്കാരൻ.
നോവുന്ന. ഋ. വാൻ. (നോ.) അ. ക്രി. വേദനയുണ്ടാകുന്ന. **നോവിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

നൌ

നൌ. ന. തോണി, വള്ളം.
നൌക. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
നൌകാദണ്ഡം. ന. തോണിക്കഴുക്കോൽ, തുഴ.
നൌതാൎയ്യം. ന. പുഴകടവു.

ന്യ.

ന്യക്. വി. ൧, കുറിയ. ൨, നിന്ദ്യമായ.
ന്യഗ്രോധം. ന. ൧, പേരാൽ. ൨, ഒരു മാറളവു.
ന്യഗ്രോധി. ന. എലിച്ചെവിയൻ.
ന്യങ്കു. ന. കരിമാൻ.
ന്യസനം. ന. ൧, പണയം. ൨, വെക്കുക. ൩, ഉപേക്ഷിക്കുക.
ന്യസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ന്യസി.) സ. ക്രി. ൧, വെക്കുന്നു. ൨, തൊടുന്നു.
ന്യക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ. ക്ഷാ. ക്ഷം.) വി. ന. ൧, ആസകലം, എല്ലാം. ൨, നികൃഷ്ടമായ.
ന്യാദം. ന. ഭക്ഷണം.
ന്യായക്കേടു. ന. അപമൎയ്യാദ, മുറകേടു, ക്രമത്തെററു.
ന്യായപ്രമാണം. ന. ൧, നീതിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു പരിച്ഛേദം. ൨, ചട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. ൩, നേരിന്റെയും നല്ലനടപ്പിന്റെയും മററും ഒരു സാക്ഷിപുസ്തകം.
ന്യായമാൎഗ്ഗം. ന. ന്യായമായുള്ള വഴി.
ന്യായം. ന. ൧, സത്യം. ൨, നല്ലനടപ്പു. ൩, മൎയ്യാദ, ചട്ടംവെപ്പു. ൪, നീതി. ൫, ക്രമം. ൬, ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്ന ഓരോ മുറ.
ന്യായവിധി. ന. ന്യായത്തെ വിചാരിച്ചു നിശ്ചയിക്കുന്ന കല്പന, തീൎപ്പു.
ന്യായവിരോധം. ന. മൎയ്യാദയുടെയും മററും തെററു.
ന്യായവിസ്താരം. ന. ന്യായസ്ഥലത്തെ ചോദ്യോത്തരം മുതലായതു, നേരോ മൎയ്യാദയൊ മുറയൊ അറിയുന്നതിനു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന വ്യവഹാരം.
ന്യായശാസ്ത്രം. ന. ന്യായം അറിയുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള തൎക്കശാസ്ത്രം നീതിശാസ്ത്രം മുതലായതു.
ന്യായശാസ്ത്രി. ന. ൧, ന്യായശാസ്ത്രം അറിഞ്ഞവൻ. ൨, ന്യായസ്ഥലത്തെ ശാസ്ത്രി, ഗോട്ടിൽ ശാസ്ത്രി.
ന്യായസ്ഥലം. ന. ഗോടു കച്ചേരി മുതലായ സ്ഥലം.
ന്യായാധിപതി. ന. ന്യായസ്ഥലത്തെ പ്രമാണി, ജഡ്ജി മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും.
ന്യായാസനം. ന. വിചാരക്കാരുടെ ഇരിപ്പിനുള്ള സ്ഥാനം.
ന്യായം. വി. നേരായുള്ള, യോഗ്യമായുള്ള.
ന്യാസം. ന. ൧, പണയം. ൨, വെക്കുക. ൩, ഉപേക്ഷിക്കു.
ന്യുംഖം. വി. ഇഷ്ടമുള്ള.
ന്യുംഖം. ന. സാമവേദം.
ന്യുബ്ജ. വി. (ബ്ജൻ, ബ്ജാ, ബ്ജം.) വി. ന. ൧, കൂനുള്ള. ൨, വളവുള്ള.
ന്യൂന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. കുറവുള്ള, നിന്ദ്യമായ. **ന്യൂനത.** ഗു. ന. കുറവു.
ന്രസ്ഥിമാലി. ന. ശിവൻ.

പ. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്തൊന്നാം അക്ഷരം.

പക. ന. ൧, വൈരം. ൨, വിരോധം. ൩, ഭിന്നത.
പകപ്പു. ന. ൧, വിരോധം. ൨, ഭിന്നത. ൩, ശത്രുത.
പകരം. ന. ഒന്നിനു മറെറാന്നു.
പകരി. ന. ഒരു മത്സ്യം.
പകരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (പകർ.) സ. ക്രി. ഒന്നിൽനിന്നു മറെറാന്നിലേക്കാക്കുന്നു. അ. ക്രി. ൧, ഭാവഭേദം വരുന്നു. ൨, ചിലരോഗങ്ങൾ ഒരുത്തനിൽനിന്നു മറെറാരുത്തനിലേക്കാകുന്നു, മാറുന്നു.
പകൎച്ച. ന. പകരുക.
പകൎച്ചക്കാരൻ. ന. ചോറുമ്മററും പകൎന്നു കൊടുക്കുന്നവനും മേടിക്കുന്നവനും.
പകൎത്തൽ. ന. പേൎത്തെഴുതുക.
പകൎത്തുന്നു. ൎത്തി. വാൻ. (പകൎത്ത.) സ. ക്രി. പേൎത്തെഴുതുന്നു. **പകൎപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
പകൎപ്പു. ന. പേൎപ്പു.
പകലാമ്മാർ. അ. പകലെ.
പകലെ. അ. പകൽസമയത്തു.
പകലോൻ. ന. ആദിത്യൻ.
പകൽ. ന. ആദിത്യന്റെ ഉദയം മുതൽ അസ്തമനം വരെയുള്ള സമയം.
പകവീൎഷ്ച. ന. മുൻപിലെയുള്ള വൈരംതീൎക്ക.
പകാരം. ന. പ എന്ന അക്ഷരം.
പകിട. ന. ചൂതുകളിയിൽ ഉരുട്ടിക്കളിക്കുന്ന വസ്തു.
പകിടകളി. ന. പകിടകൊണ്ടുള്ളകളി.

പകിടി. ന. ഉപായം, വഞ്ചന.
പകിട്ടു. ന. ഉപായം, വഞ്ചന.
പകിട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (പകിട്ടു.) സ. ക്രി. ക, വഞ്ചിക്കുന്നു. ഖ, ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നു.
പകുക്കുന്നു. ത്രു. പ്ലാൻ. (പകു.) സ. ക്രി. പങ്കിടുന്നു. പകുപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
പകുതി. ന. പങ്കു, ഓഹരി.
പകുപ്പു. ന. പങ്കിടുക.
പകൈക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (പകൈ.) സ. ക്രി. ചെറുക്കുന്നു.
പക്കം. ന. വശം, പുറം.
പക്കക്കാളൻ. ന. രാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്കു ഉണ്ടാക്കുന്ന കറി, പക്കത്തിലെ കറി.
പക്കച്ചോറു. ന. രാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്കുള്ള ചോറു, പക്കത്തിലെ ചോറു.
പക്കണം. ന. കാട്ടാളപ്പുര.
പക്കത്തുഭക്ഷണം. ന. പക്കത്തിലുള്ള ഭക്ഷണം.
പക്കം. ന. ക, തിഥി. ഖ, രാജാവിന്റെ സേവകന്മാർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലം.
പക്കൽ. അ. അടുക്കൽ.
പക്കീരി. ന. മഹമ്മദുകാരിൽ ഭിക്ഷയെടുത്തു നടക്കുന്നവൻ.
പക്തി. ന. പാകംചെയ്ക, വേവിക്ക.
പക്വമാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (പക്വം.) അ. ക്രി. ക, പഴുക്കുന്നു. ഖ, വേവുന്നു, പാകംവരുന്നു. പക്വമാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പക്വ. വി. (ക്വൻ, ക്വാ, ക്വം.) വി. ന. പാകം വന്ന, പഴുത്ത.
പക്വാശയം. ന. അടിവയറു.
പങ്കു. ന. ഓഹരി.
പങ്കജബന്ധു. ന. ആദിത്യൻ.
പങ്കജം. ന. താമര.
പങ്കജയോനി. ന. ബ്രഹ്മാവു.
പങ്കജശരൻ. ന. കാമദേവൻ.
പങ്കജസംഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
പങ്കജാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷി, ക്ഷം.) വി. ന. താമരപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ള.
പങ്കജാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.
പങ്കജേക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. താമരപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ള.
പങ്കജേക്ഷണൻ. ന. വിഷ്ണു.
പങ്കജോത്ഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
പങ്കപ്പാടു. ന. ദേഹദുഃഖം.
പങ്കം. ന. ക, ചളി. ഖ, പാപം.
പങ്കാൻ. ന. തൂമ്പ.
പങ്കായം. ന. തൂമ്പ.
പങ്കിടൽ. ന. ഓഹരിവെക്ക.
പങ്കില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ചളിയുള്ള.
പങ്കിലം. ന. തോണി.
പങ്കുവീതം. ന. ഓരോ ഓഹരി.
പങ്കേരുഹം. ന. താമര.
പങ്ക്തി. ന. ക, വരി. ഖ, പത്തക്ഷരം കൂടി നാലുവരിയുള്ള ശ്ലോകം. ന, കൂട്ടം. ഘ, പത്തു.
പങ്ക്തികണ്ഠൻ. ന. രാവണൻ.
പംഗു. വി. (ഗ്വി.) വി. ന. രണ്ടുകാൽക്കും മുടന്തുള്ള.
പംഗു. ന. ശനി.
പച. വി. (ചൻ, ചാ, ചം.) വി. ന. പചിക്കുന്ന, വേവിക്കുന്ന.
പചം. ന. പാകം ചെയ്ക.
പചനം. വി. (നൻ, നാ, നീ, നം.) വി. ന. പാകം ചെയ്യുന്ന, വേവിക്കുന്ന.
പചനൻ. ന. അഗ്നി, തീ.
പചനം. ന. പാകം.
പചപച. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, മരമഞ്ഞൾ.
പചിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (പച.) സ. ക്രി. പാകംചെയ്യുന്നു. പചിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
പച്ച. വി. ക, പഴുക്കാത്ത. ഖ, ഇളയ. ന, പുതിയ. ഘ, വേവിക്കാത്ത.
പച്ച. ന. ക, പച്ചനിറം. ഖ, മരതകക്കല്ലു. ന, ഒരു മാതിരി തുളസി.
പച്ചക്കർപ്പൂരം. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.
പച്ചക്കലം. ന. ചുടാത്ത കലം.
പച്ചക്കല്ലു. ന. മരതകക്കല്ലു.
പച്ചക്കാ. ന. പഴുക്കാത്ത കായ.
പച്ചച്ചായം. ന. പച്ചനിറമുള്ള ചായം.
പച്ചച്ചെമ്പു. ന. കറയില്ലാത്ത ചെമ്പു.
പച്ചടി. ന. ഒരു കറി.
പച്ചനിറം. വി. മരതകനിറമുള്ള.
പച്ചനിറം. ന. മരതകനിറം.
പച്ചപ്പട്ടു. ന. പച്ചനിറമുള്ള പട്ടു.
പച്ചപ്പയർ. ന. ചെറുപയർ.
പച്ചപ്പരമാത്മാ. ന. ക, അധികംനേരുകാരൻ. ഖ, ഭോഷൻ.
പച്ചപ്പാൽ. ന. കാച്ചാത്ത പാൽ.
പച്ചപ്പുല്ലു. ന. ഉണങ്ങാത്ത പുല്ലു, ഇളമ്പുല്ലു.
പച്ചപ്പുഴു. ന. ബതിക്കിൽപുഴു.
പച്ചപ്പൊട്ടു. ന. നെറ്റിയിൽ പച്ചനിറമായി തൊട്ടന്ന തിലകം.
പച്ചപ്രാവു. ന. ഒരു വക പക്ഷി.
പച്ചമണ്ണു. ന. പുതുമണ്ണു.
പച്ചമത്സ്യം. അല്ലെങ്കിൽ, പച്ചമീൻ. ന. ഉണങ്ങാത്ത മത്സ്യം.
പച്ചമാങ്ങാ. ന. പഴുക്കാത്ത മാങ്ങാ.
പച്ചമാംസം. ന. വേവിക്കാത്ത ഇറച്ചി.

പച്ചയിരച്ചി. ന. വേവിക്കാത്ത ഇറച്ചി.
പച്ചരി. ന. ക, ഉണക്കലരി. ഖ, വേവിക്കാത്ത അരി.
പച്ചവടം. അല്ലെങ്കിൽ, പച്ചോടം. ന. ക, ഒരു മാതിരി കമ്പിളി. ഖ, പുറങ്കുപ്പായം. ന, ഇണപ്പുടവ.
പച്ചവെള്ളം. ന. വേവിക്കാത്ത വെള്ളം.
പച്ചശരീരം. ന. സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചാൽ ഇരുപത്തെട്ട ദിവസത്തിനു മുൻപുള്ള ശരീരം.
പച്ചിരുമ്പു. ന. പണിയാത്ത ഇരുമ്പു.
പച്ചില. ന. ക, ഒരു പച്ച മരുന്നു. ഖ, തമാല വൃക്ഷം.
പച്ചിലനിറമുള്ളി. ന. ഒരു മാതിരി ഉള്ളി.
പച്ചിലപ്പാമ്പു. ന. പച്ച നിറമുള്ള ഒരു മാതിരി പാമ്പു.
പച്ചിലപ്പെരുമാൾ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
പച്ചിലമരം. ന. തമാലവൃക്ഷം.
പച്ചിലവൃക്ഷം. ന. തമാലവൃക്ഷം.
പച്ചോന്തു. ന. പച്ചനിറമുള്ള ഒരു മാതിരി ഓന്തു.
പഞ്ച. വി. അഞ്ചു.
പഞ്ച. ന. കണ്ടം.
പഞ്ചക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അഞ്ചു, അഞ്ചിനസംബന്ധിച്ച.
പഞ്ചകം. ന. ക, യുദ്ധഭൂമി. ഖ, അഞ്ചു സംഖ്യയുള്ള ഒരു കൂട്ടം.
പഞ്ചകോണം. ന. അഞ്ചുകോണായി വരെച്ച ചക്രം, അഞ്ചുപട്ടം.
പഞ്ചകോലം. ന. കാട്ടുതിപ്പലി, കാട്ടുമുളക, കൊടുവേലി, ചുക്കു, തിപ്പലി, ഇവ അഞ്ചിനും ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പേർ.
പഞ്ചകോശം. ന. ക, അന്നമയകോശം. ഖ, പ്രാണമയകോശം. ന, മനോമയകോശം. ര, വിജ്ഞാനമയകോശം. ങ, ആനന്ദമയകോശം.
പഞ്ചഗവ്യം. ന. പശുവിന്റെ പാലും തൈരും നെയ്യും മൂത്രവും ചാണകവും കൂടിയതു.
പഞ്ചഗവ്യം. ന. ഒരു ജലജന്തു, ആമ.
പഞ്ചജനൻ. ന. മനുഷ്യൻ.
പഞ്ചത. ന. മരണം.
പഞ്ചതന്ത്രം. ന. ഒരു നീതിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം.
പഞ്ചത്വം. ന. മരണം.
പഞ്ചദശ. വി. പതിനഞ്ചു.
പഞ്ചദശി. ന. ക, വെളുത്തവാവു. ഖ, കറുത്ത വാവു.
പഞ്ചധാ. അ. അഞ്ചുപ്രകാരം.
പഞ്ചനഖം. ന. ക, കടുവാ. ഖ, ആനന്ദ, ആമ. ര, ഉടുമ്പു. ങ, മുയൽ.
പഞ്ചനിംബം. ന. വേപ്പിന്റെ സമൂലം.
പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാർ. ന. പാണ്ഡുപുത്രന്മാരായ അഞ്ചു രാജാക്കന്മാർ.
പഞ്ചപാതകം. ന. കുല, മോക്ഷണം, മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം, ഭോഷ്ക്കു.
പഞ്ചപാത്രം. ന. ശ്രാദ്ധത്തിനു പ്രത്യേകം വേണ്ടുന്ന പാത്രങ്ങൾ അഞ്ചും. (മ) ഒരു കൊച്ചു ലോഹപ്പാത്രം.
പഞ്ചപാപി. വി. ന. മഹാ ഭക്ഷൻ.
പഞ്ചപുരം. ന. ശരീരത്തിന്റെ അഞ്ചഭാഗം.
പഞ്ചപുരമടങ്ങുന്നു. കി. വാൻ. (പഞ്ചപുരം.) അ. ക്രി. വായുമറ്റും പൊത്തിപ്പിടിച്ചു ബഹുമാനിച്ചൊതുങ്ങി നില്ക്കുന്നു.
പഞ്ചപ്രാണൻ. ന. ശരീരത്തിലെ വായുക്കൾ അഞ്ചും.
പഞ്ചപ്പാട്ടു. ന. പഞ്ചപ്പാട്ടു.
പഞ്ചബാണൻ. ന. കാമദേവൻ.
പഞ്ചഭദ്രൻ. ന. അഞ്ചു ലക്ഷണമുള്ള കുതിര.
പഞ്ചഭൂതം. ന. ഭൂമി, വെള്ളം, അഗ്നി, വായു, ആകാശം.
പഞ്ചഭൂതാത്മകം. ന. ശരീരം.
പഞ്ചമ. വി. (മൻ, മീ, മം.) വി. ന. അഞ്ചാമത്തെ.
പഞ്ചമം. ന. ഏഴു സ്വരങ്ങളിൽ ഒന്നു, പാഞ്ചമസ്വരം.
പഞ്ചമന്വഴക്ക. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.
പഞ്ചമരാഗം. ന. അഞ്ചാമത്തെ സ്വരം.
പഞ്ചമഹാപാതകൻ. വി. ന. മഹാഭക്ഷൻ.
പഞ്ചമഹാപാതകം. ന. കുല, ഗോമാക്ഷണം, മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം, ഭോക്ഷ്ടു.
പഞ്ചമഹാപാപി. വി. ന. മഹാ ഭക്ഷൻ.
പഞ്ചമഹായജ്ഞം. ന. ക, ബ്രഹ്മയജ്ഞം, പാഠം. ഖ, ദേവയജ്ഞം, ഹോമം. ന, മനുഷ്യയജ്ഞം, വഴിപോക്കരെപൂജിക്ക. ര, പിതൃയജ്ഞം, തർപ്പണം. ങ, ഭൂതയജ്ഞം, ബലി.
പഞ്ചമി. ന. അഞ്ചാമത്തെ പക്കം.
പഞ്ചമൂലം. ന. അഞ്ചു വേരുമരുന്നു ക്രമപ്പെടുത്തിയ ഒരു യോഗം.
പഞ്ചം. ന. പഞ്ചം.
പഞ്ചരത്നം. ന. വജ്രം വിദ്രുമം വൈഡൂര്യം മുതലായ അഞ്ചു കല്ലുകൾ.
പഞ്ചരുദ്രു. ന. പാത്രം.

പഞ്ചലവണം. ന. അഞ്ചുമാതിരി ഉപ്പു.
പഞ്ചലക്ഷണം. ന. പുരാണം.
പഞ്ചലോഹം. ന. പൊൻ, വെള്ളി, ചെമ്പു, ഇരിമ്പു, ഓരയം.
പഞ്ചവക്ത്രൻ. ന. ക, ശിവൻ. ഉ, സിംഹം.
പഞ്ചവർണ്ണം. ന. കുറുപ്പു, വെളുപ്പു, ചുവപ്പു, പച്ച, മഞ്ഞ.
പഞ്ചവാദ്യം. ന. അഞ്ചുതരം വാദ്യം.
പഞ്ചവിംശതി. വി. ഇരുപത്തഞ്ചു.
പഞ്ചശരൻ. ന. കാമദേവൻ.
പഞ്ചശാഖ. ന. കൈ.
പഞ്ചശിഖൻ. ന. ക, സിംഹം. ഉ, ഒരു മുനി.
പഞ്ചസാര. ന. കരിമ്പിൻ നീരു കുറുക്കിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മധുരദ്രവ്യം, പഞ്ചാര, സിതം.
പഞ്ചസുഗന്ധം. ന. കരയാമ്പു ജാതിക്കാ കർപ്പൂരം മുതലായ അഞ്ചു സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ ക്രുടിയതു.
പഞ്ചസ്നേഹം. ന. നല്ലെണ്ണ, അവണക്കെണ്ണ, വേപ്പെണ്ണ, പശുവിന്റെ നെയ്യ്, പന്നിനെയ്.
പഞ്ചാഗ്നി. ന. നാലുപുറത്തും തീയും മുകളിൽ ആദിത്യനും ക്രുടിയതു.
പഞ്ചാംഗ. വി. (ഗൻ. ഗീ, ഗം.) വി. നു. അഞ്ചു അവയവങ്ങളോടു ക്രുടിയ.
പഞ്ചാംഗൻ. ന. ക, ആമ. ഉ, കൂർമ.
പഞ്ചാഗം. ന. നാൾഅറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു കണക്കു.
പഞ്ചാംഗുല. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. അഞ്ചുവിരൽ അളവുള്ള.
പഞ്ചാംഗുലം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, അവണക്കു.
പഞ്ചാങ്കുരം. ന. വെട്ടിത്തളിർ, ഞാറത്തളിർ, പാച്ചോറിത്തളിർ, ചെത്തിമൊട്ടു, കറുകനാമ്പു.
പഞ്ചാമൃതം. ന. പാൽ, തൈർ, നെയ്, തേൻ, ശർക്കര.
പഞ്ചായക്കാരൻ. ന. മദ്ധ്യസ്ഥനായിട്ടു കായ്ം വിസ്തരിക്കുന്നവൻ.
പഞ്ചായത്തു. അല്ലെങ്കിൽ പഞ്ചായം. ന. പഞ്ചായക്കാരുടെ ക്രുട്ടം.
പഞ്ചായവിധി. ന. മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ നിശ്ചയിച്ച തീർപ്പു.
പഞ്ചായവിസ്താരം. ന. പഞ്ചായക്കാർ തമ്മിലുള്ള വ്യവഹാരം.
പഞ്ചായുധൻ. ന. കാമദേവൻ.
പഞ്ചാരാധിതപത്രം. ന. കടം കൊടുക്കുന്നവനും വാങ്ങുന്നവനും രണ്ടു സാക്ഷിക്കാരും എഴുത്തുകാരനും ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപേരാൽ സമ്മതിക്കപ്പെട്ട എഴുതിയ എഴുത്തു, ആധാരം.
പഞ്ചാശൽ. വി. അൻപതു.
പഞ്ചാസ്യൻ. ന. സിംഹം.
പഞ്ചിക. ന. ഒരു വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം.
പഞ്ചീകരണം. ന. അഞ്ചാക്കി ചെയ്യുക.
പഞ്ചേന്ദ്രിയം. ന. കണ്ണു, ചെവി, മൂക്കു, നാക്കു, തൊലി.
പഞ്ജരം. ന. ക, പക്ഷിക്രൂട്ടു. ഉ, ശരീരം. ങ, വാരിയെല്ലു. ര, അസ്ഥിക്രൂട്ടു. ങ, കലിയുഗം.
പഞ്ജിക. ന. സംസ്കൃത പുസ്തകങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനം.
പഞ്ഞപ്പാട്ടു. ന. ഇരപ്പാളിപ്പാട്ടു, ദാരിദ്ര്യക്കാരുടെ ഒരു മാതിരി പാട്ടു, സാരമില്ലാത്ത പാട്ടു.
പഞ്ഞം. ന. ക്ഷാമം, ദാരിദ്ര്യം.
പഞ്ഞി. ന. ക, കിടക്കപ്പഞ്ഞി. ഉ, നൂൽപ്പഞ്ഞി.
പഞ്ഞിക്കാ. ന. ക, പഞ്ഞിമരത്തിന്റെ കാ, പരുത്തിക്കായ. ഉ, ഇലവിൻകായ.
പഞ്ഞിക്കുരു. ന. പഞ്ഞിക്കായുടെ കുരു.
പഞ്ഞിനൂൽ. ന. പഞ്ഞിനൂരിയുണ്ടാക്കിയ നൂൽ.
പഞ്ഞിപ്പാളി. ന. മെത്തയിൽ പഞ്ഞിയിടുവാൻ തിരിച്ചു കുത്തിയ അറ.
പഞ്ഞിമരം. ന. പഞ്ഞിക്കായുണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷം.
പട. ന. ക, യുദ്ധം, ഉ, സൈന്യം. ങ, വഴക്കു. ര, കൽതളം. ങ, ചോറുപടെച്ചതു.
പടകം. ന. പാളയം.
പടകാരൻ. ന. ക, വസ്ത്രനെയ്ത്തുകാരൻ. ഉ, ചായമിടുന്നവൻ.
പടകുടി. ന. തുണികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വീടു, കൂടാരം. (മ.) സൈന്യങ്ങൾ പാർക്കുന്ന സ്ഥലം, പടവീടു.
പടക്രൂട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (പട.) അ. ക്രി. യുദ്ധത്തിൽ ചേരുന്നു, യുദ്ധംചെയ്യുന്നു.
പടക്രൂട്ടി. ന. ഒരു മാതിരി പാമ്പു.
പടക്രൂട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (പട.) സ. ക്രി. യുദ്ധം ചെയ്യിക്കുന്നു, സൈന്യത്തെ നടത്തുന്നു.
പടകേറാറം. ന. പടകേറുക.
പടക്കപ്പൽ. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള കപ്പൽ.
പടക്കം. ന. ക, വെടിപൊടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ചെറിയ വസ്തു. ഉ, തോല്പടക്കം.
പടക്കളം. ന. യുദ്ധഭൂമി.
പടക്കുതിര. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള കുതിര.
പടക്കുറ്റം. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള കുന്തം.

പടക്കൂട്ടം. ന. സൈന്യങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
പടക്കൊടി. ന. യുദ്ധത്തിലെ കൊടി ക്കൂറ.
പടക്കോട്ട. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള കോട്ട.
പടക്കോപ്പു. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള ഉപകരണം.
പടഞ്ഞു. ന. കൈക്കോൽ.
പടഞ്ഞുതടി. ന. കൈക്കോൽ.
പടച്ചട്ട. ന. യുദ്ധത്തിൽ ധരിക്കുന്ന ചട്ട.
പടച്ചുരം. ന. പഴയവസ്ത്രം.
പടച്ചിലവു. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള ചിലവു.
പടജ്ജനം. ന. സൈന്യം.
പടത്തക്കം. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള തരം.
പടത്തഞ്ചം. ന. യുദ്ധത്തിൽ സൈന്യങ്ങളുടെ നില.
പടത്തലവൻ. ന. സേനാപതി.
പടത്തൊപ്പി. ന. യുദ്ധത്തിൽ ധരിക്കുന്ന തൊപ്പി.
പടനം. ന. ഉപ്പുവിളയുന്ന സ്ഥലം.
പടനയുപ്പു. ന. പടനയിൽ വിളഞ്ഞ ഉപ്പു.
പടനായകൻ. ന. സേനാപതി.
പടനായർ. ന. സേനാപതി.
പടനിരക്കൽ. ന. സൈന്യം നിരക്കുക.
പടനിരക്കുന്നു. ന്നു. പ്ലാൻ. (പട.) അ. ക്രി. സൈന്യം നിരക്കുന്നു. പട നിരത്തുന്നു. സ. ക്രി.
പടനിർത്തൽ. ന. ക, യുദ്ധത്തിനു സൈന്യത്തെ നിർത്തുക. ഖ, യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കുക.
പടനിർത്തുന്നു. ർത്തി. വാൻ. (പട.) സ. ക്രി. ക, യുദ്ധത്തിനു സൈന്യത്തെ നിർത്തുന്നു. ഖ, യുദ്ധത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.
പടനിലം. ന. യുദ്ധഭൂമി.
പടപറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പട.) അ. ക്രി. വെറുതെ വളരെ പറയുന്നു.
പടപ്പുതടി. ന. വസ്സും നെയ്കാർ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു തടി.
പടപ്പരിച. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള പരിച.
പടഭണ്ഡാരം. ന. ക, പടക്കോപ്പു വെക്കുന്ന സ്ഥലം. ഖ, പടക്കോപ്പു.
പടമണ്ഡപം. ന. ക്ഷേത്രം.
പടം. ന. ക, വസ്ത്രം. ഖ, അച്ചടിശ്ശില. (മ) ക, പറപ്പിക്കുന്ന കടലാസു. ഖ, പാമ്പിന്റെ തൊലി. ങ, കാലിന്റെയൊ, കയ്യുടെയൊ അകം.
പടയണി. ന. സൈന്യത്തിന്റെ നിരപ്പു.
പടയാളി. ന. പട്ടാളക്കാരൻ, യോദ്ധാവു.
പടയോട്ടം. ന. ക, യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റോടുക. ഖ, യുദ്ധത്തെ കേട്ടു ഭയന്നോടുക.
പടരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (പടർ.) അ. ക്രി. പരക്കുന്നു. ക, വൃക്ഷങ്ങൾക്കു നാലു വശത്തോട്ടും നീണ്ടു കൊമ്പുകളുണ്ടാകുന്നു. ഖ, വള്ളികൾ വൃക്ഷത്തിലും മറ്റും പരക്കുന്നു. ങ, പുഴുക്കുടിയും മറ്റും ശരീരത്തിൽ പരക്കുന്നു.
പടക്കാ. ന. പടറുവാഴയുടെ കായ.
പടപ്പു. ന. പടരുക.
പടർത്തുന്നു. ർത്തി. വാൻ. (പടർത്ത.) സ. ക്രി. പരന്നവരുവാനുകവണ്ണം ആക്കുന്നു.
പടറ്റു. ന. ക, പടപ്പു. ഖ, കുറുക്കുട്ട.
പടൽ. ന. പത്തും പന്ത്രണ്ടും കായായിട്ടു വാഴക്കുലയിൽ നില്ക്കുന്ന ഓരോ കൂട്ടം.
പടൽപ്രാന്തം. ന. പുരയുടെ ഇറമ്പു.
പടലം. ന. ക, കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭീനം. ഖ, മേയുവാനുള്ള തു. ങ, സമൂഹം. ര, ചില പുസ്തകങ്ങളിലെ അദ്ധ്യായം.
പടലവിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പടല.) അ. ക്രി. വാഴച്ചുണ്ടിന്റെ പോള പൊളിഞ്ഞു കായ പുറത്തു വരുന്നു.
പടലി. ന. ക്ഷേത്രം.
പടവു. ന. ക, ചെറിയ കപ്പൽ. ഖ, തളിരിടുക. ങ, തളിരു. ര, കല്പട കെട്ടുക.
പടവലം. ന. ഒരു മരുന്നു വള്ളി.
പടവാക്കു. ന. പടപറക.
പടവാദ്യം. ന. പടയിൽ കൊട്ടുന്ന വാദ്യം, തമ്പേറും മറ്റും.
പടവായൻ. വി. ന. വളരെ പറയുന്നവൻ.
പടവാസകം. ന. സുഗന്ധപ്പൊടി.
പടവാസം. ന. ക, അരച്ചല്ലിടം. ഖ, ക്ഷേത്രം. ങ, സുഗന്ധപ്പൊടി.
പടവില്ലു. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള വില്ലു.
പടവീടു. ന. സൈന്യങ്ങൾ പാർക്കുന്ന സ്ഥലം, ക്ഷേത്രം.
പടവീരൻ. ന. യുദ്ധസാമർത്ഥ്യമുള്ളവൻ.
പടസേന. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള സൈന്യം.
പടഹധ്വനി. ന. പെരുമ്പറ കൊട്ടുന്ന ശബ്ദം.
പടഹം. ന. ക, പെരുമ്പറ. ഖ, കുല. ങ, കുലഹം.
പടറി. ന. ഒരു മാതിരി വാഴ.
പടറിക്കാ. ന. പടറിവാഴയുടെ കായ.

പടാക. ന. കൊടിക്കൂറ.
പടാകം. ന. ഒരു പക്ഷി.
പടാച്ചി. ന. ൧, മുഖസ്തുതി. ൨, ഭീഷണി വാക്കു.
പടി. ന. ൧, കോവിണി. ൨, ഒരളവു. ൩, പൊന്നുംമററും തൂക്കുന്നതിനിടയിടുന്ന കട്ടി. ൪, കട്ടിളയുടെ പൂഴിപ്പടി. ൫, വഴിച്ചിലവു. ൬, പടിവാതിൽ. ൭, വങ്കുമ്മററും. ൮, വള്ളപ്പടി. ൯, ഏട്ടുപടി. ൧൦, നാരായപ്പടി. ൧൧, ആഭരണത്തിന്റെ പടി. ൧൨, റാന്തപ്പടി. ൧൩, നിരപ്പടി. (സം.) ൧, വസ്ത്രം. ൨, വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.
പടിക്കം. ന. കോളാമ്പി.
പടിക്കൽ. അ. ഭവനത്തിനു ചുററുമുള്ള വേലിയുടെയുംമററും വാതില്ക്കൽ, പടിവതില്ക്കൽ.
പടിക്കാരം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
പടിക്കാൽ. ന. പടിവാതില്ക്കലുമ്മററും നിൎത്തുന്ന കാലു.
പടിക്കുപാതി. ന. നേർപാതി.
പടിഞ്ഞാറു. ന. ആദിത്യൻ അസ്തമിക്കുന്ന ദിക്കു.
പടിഞ്ഞാറൻകാററു. ന. പടിഞ്ഞാറുനിന്നു വരുന്ന കാററു.
പടിഞ്ഞാറെ. അല്ലെങ്കിൽ, **പടിഞ്ഞാറെറ.** വി. പടിഞ്ഞാറുള്ള.
പടിഞ്ഞാറോട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, **പടിഞ്ഞാട്ടു.** അ. പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിലേക്കു.
പടിത്തം. ന. അഭ്യാസം.
പടിത്തരം. ന. പതിവു, ചട്ടം, നടപ്പു.
പടിപ്പുര. ന. പടിക്കലെ പുര, പടിവാതിൽ.
പടിയരഞ്ഞാൾ. അല്ലെങ്കിൽ, **പടിയരഞ്ഞാൺ.** ന. സ്ത്രീകൾ അരയിൽ കെട്ടുന്ന വീതിയുള്ള ഒരു മാതിരി അരഞ്ഞാണം.
പടിയളക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (പടി.) സ. ക്രി. ദിവസംപ്രതിയുള്ള ചിലവിനു നെല്ല അളന്നു കൊടുക്കുന്നു.
പടിയളവു. ന. ദിവസംപ്രതിയുള്ള ചിലവിനു നെല്ല അളന്നു കൊടുക്ക.
പടിയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പടി.) സ. ക്രി. കിടത്തുന്നു.
പടിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പടി.) അ. ക്രി. ൧, ശീലംവരുന്നു. ൨, ക്രമേണകൊണ്ടുവരുന്നു. ൩, ആനയെപ്പോലെ കിടക്കുന്നു. ൪, ആനചരിയുന്നു. ൫, പടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
പടിയേററം. ന. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവു തിരുമൂപ്പേല്ക്കു.
പടിയോല. ന. ചട്ടം നിശ്ചയിച്ച എഴുതിവച്ച ഓല.
പടിവാതിൽ. ന. പടിക്കലുള്ള വാതിൽ.
പടീ. ന. പരുക്കൻ വസ്ത്രം.
പടീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. ഏററവും സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.
പടീരം. ന. ചന്ദനം.
പടു. വി. (ടുഃ, ട്വീ, ടു.) വി. ന. ൧, സാമൎത്ഥ്യമുള്ള. ൨, ജാഗ്രതയുള്ള. ൩, ചൊടിപ്പുള്ള. ൪, സുഖമുള്ള. ൫, വിടിരപ്പെട്ട. ൬, ദയയില്ലാത്ത. **പടുത, പടുത്വം.** ഗു. ന. സാമൎത്ഥ്യം.
പടു. ന. ൧, ഉപ്പു. ൨, പടവലം. ൩, കൂൺ.
പടുകിണർ. ന. പൊട്ടക്കിണർ.
പടുകുഴി. ന. ആനക്കുഴി.
പടുക്ക. ന. തീണ്ടായിരുന്നസ്ത്രീകൾ കിടക്കുന്ന സ്ഥലം, അവരുടെ വിരിപ്പു.
പടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പടു.) അ. ക്രി. കല്ലുകൊണ്ടുകയ്യാലവെക്കുന്നു.
പടുതാമര. ന. ഒരു മാതിരി പുഴുക്കടി.
പടുതി. ന. സ്വഭാവം, അവസ്ഥ, നടപ്പു.
പടുതീ. ന. കാട്ടുതീ, എഴുന്തീ.
പടുന്നു. ട്ടു. വാൻ (പടു.) അ. ക്രി. ൧, സഹിക്കുന്നു. ൨, മരിക്കുന്നു. ൩, ഒടുങ്ങുന്നു. ൪, കുരുക്കിൽ ആകുന്നു. ൫, സംഭവിക്കുന്നു. ൬, ആകുന്നു. ൭, ലഭിക്കുന്നു.
പടുപണ്ണി. ന. ഒരുമരുന്നു, എരുമക്കള്ളി.
പടുമൻ. ന. ഭോഷൻ.
പടുമപ്പണി. ന. ഭോഷന്റെ വേല.
പടുമൂടു. ന. കൂൎക്ക മുതലായ ചില നടുതലകൾ പറിച്ചാൽ അതിന്റെ ചുവട്ടെൽ നിന്നുംമററുംപിന്നത്തെ ആണ്ടിൽ കിളുത്തതു.
പടുവൻ. ന. ഒരു ദീനം.
പടുവൻനീരു. ന. ഒരു മാതിരി നീരു.
പടുവിത്തു. ന. താനെ വീണുകിളുത്ത വിത്തു.
പടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പടെ.) സ. ക്രി. കോരികകൊണ്ടു ചോറു അളന്നു പങ്കിടുന്നു.
പടെപ്പു. ന. കോരികകൊണ്ടു ചോറു അളന്നു പങ്കിടുക.
പടേണി. ന. ഒരു മാതിരി കളി.
പടോലം. ന. ൧, ഒരു പച്ചമരുന്നു, പടവലം. ൨, അച്ചടിശ്ശീല.
പടോലകം. ന. ഞമഞ്ഞി.
പടോലിക. അല്ലെങ്കിൽ, **പടോലി.** ന. ൧, ചെറുകുമ്മട്ടി. ൨, പീച്ചി.
പട്ടു. ന. വീരവാളിമുതലായ വിശേഷവസ്ത്രം.
പട്ട. ന. ൧, വസ്ത്രങ്ങളുടെ ഒരു മാതിരി കര. ൨, ശിപായിമാരുടെ വില്ലാ. ൩, തെങ്ങിന്റെയുമ്മററും ഓലമടൽ.

൪, മരത്തിന്റെ തൊലി.

പട്ടക്കാരൻ. ന. ൧, പട്ടം ഏററവൻ, ക്രിസ്ത്യാനിമേല്പട്ടക്കാരും മററും. ൨, വില്ലായുള്ള ശിപായി.

പട്ടച്ചാവൽ. ന. ഒരു മാതിരി പക്ഷി

പട്ടച്ചോമാതിരി. ന. ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു ന്യായാധിപതി.

പട്ടട. ന. ൧, ശവം ചുടുന്ന സ്ഥലം. ൨, ശവം കുഴിച്ചിടുന്ന സ്ഥലം. ൩, ശവം ചുടുന്ന തീ.

പട്ടണക്കാരൻ. ന. നഗരത്തിൽ പാൎക്കുന്നവൻ.

പട്ടണം. ന. നഗരം, ശ്രീരംഗപട്ടണവും മററും.

പട്ടണവാസി. ന. നഗരത്തിൽ പാൎക്കുന്നവൻ.

പട്ടത്താനം. ന. ൧, മലയാളത്തിൽ ചില രാജാക്കന്മാരാൽ കഴിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രായശ്ചിത്ത കൎമ്മം. ൨, ചില രാജാക്കന്മാർ ശ്രാദ്ധദിവസം കഴിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സദ്യയും മററും.

പട്ടദേവീ. ന. രാജസ്ത്രീ.

പട്ടപ്പേർ. ന. മാനിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഒരു പേർ.

പട്ടം. ന. ൧, വസ്ത്രം. ൨, പട്ടു. ൩, തലപ്പാവു. ൪, പട്ടണം. ൫, രാജാക്കന്മാർ ചെമ്പു തകട്ടേൽ എഴുതികൊടുക്കുന്ന ഉടമ്പടി. ൬, പരിച. ൭, നാല്ക്കവലവഴി. (മ.) രാജാക്കന്മാൎക്കും പ്രധാന മന്ത്രിമാൎക്കും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലൎക്കും ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥാന വലിപ്പം.

പട്ടയം. ന. നിലം പുരയിടങ്ങൾക്കു സൎക്കാരിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്ന ഒരാധാരം.

പട്ടർ. അല്ലെങ്കിൽ, **പട്ടൻ.** ന. ൧, തമിഴ്ബ്രാഹ്മണൻ. ൨, ചോഴിയൻ. ൩, മുക്കാണിയൻ. ൪, ആൎയ്യപ്പട്ടരു.

പട്ടാങ്ങ. ന. സത്യം.

പട്ടാണി. ന. മഹമ്മദുകാരിൽഒരുജാതി.

പട്ടാപ്പകൽ. ന. നട്ടുച്ച.

പട്ടാഭിഷിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. പട്ടത്തിനായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട.

പട്ടാഭിഷേകം. ന. രാജാക്കന്മാൎക്കു മൂപ്പു വെക്കുന്ന നാൾ ചെയ്യുന്ന അഭിഷേകം.

പട്ടാംബരം. ന. പട്ടുവസ്ത്രം.

പട്ടാളക്കാരൻ. ന. പട്ടാളത്തിലുള്ള ശിപായി, കുഞ്ചു കൂട്ടക്കാരൻ.

പട്ടാളം. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള ശിവായിമാരുടെ കൂട്ടം.

പട്ടി. വി. ൧, ബലമില്ലാത്ത. ൨, ശൌൎയ്യമില്ലാത്ത.

പട്ടി. ന. ൧, നായ. ൨, തൊഴത്തു. ൩, കൂലിസ്ഥലം.

പട്ടിക. ന. ൧, ഓടുമ്മററും മേയുന്നതിന്നു കനം കുറച്ച അറുത്തുകഴുക്കോലിൽ തറെക്കുന്ന മരം. ൨, ഒരാധാരം. ൩, പേരെഴുതിയ കണക്കു. ൪, മാനനഷ്ടം.

പട്ടികയാണി. ന. പട്ടികതറെക്കുന്ന ആണി.

പട്ടികയോടു. ന. പട്ടികയിൽ മേയുന്ന ഓടു.

പട്ടികാ. അല്ലെങ്കിൽ, **പട്ടീ.** ന. മലങ്കമുകു.

പട്ടിക്കാടു. ന. ഒരു ദിക്കു.

പട്ടിക്കുതിര. ന. ഒരു വക ചെറിയ കുതിര, ചിത്തക്കുതിര.

പട്ടിച്ചി. ന. പെണ്ണട്ടി.

പട്ടിച്ചെവി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

പട്ടിണി. ന. ഉപവാസം, ഭക്ഷിക്കായ്ക.

പട്ടിപ്പടി. ന. തൊഴുത്തിന്റെവാതിൽ.

പട്ടിപ്പുലി. ന. വള്ളിപ്പുലി, ചെറിയ മാതിരിപ്പുലി.

പട്ടിലൻ. ന. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

പട്ടിലോദ്ധ്രം. അല്ലെങ്കിൽ, **പട്ടിലോദ്ധ്രകം.** ന. മലങ്കമുകു.

പട്ടിൽ. ന. ൧, മുള. ൨, മുളക്കൂട്ടം.

പട്ടുകച്ച. ന. അരയിൽ കെട്ടുന്ന വീതി കുറഞ്ഞ ഒരു മാതിരി വസ്ത്രം.

പട്ടുകുട. ന. പട്ടുകൊണ്ടുള്ള കുട.

പട്ടുകോസടി. ന. കിടക്കുന്നതിനായിട്ടു പട്ടുകൊണ്ടുകുത്തി പ്പഞ്ഞി നിറച്ചതു, പട്ടുമെത്ത.

പട്ടുചരടു. ന. പട്ടുനൂൽ കൊണ്ടു പിരിച്ച ചരടു.

പട്ടുചേല. ന. പട്ടുവസ്ത്രം, പട്ടു.

പട്ടുട. ന. ൧, ഉടുക്കുന്ന പട്ടുവസ്ത്രം. ൨, പട്ടുടുക്കുക.

പട്ടുടയാട. ന. ഉടുക്കുന്നതിനുള്ള പട്ടു.

പട്ടുതലയിണ. ന. പട്ടുകൊണ്ടുള്ള തലയിണ.

പട്ടുനൂൽ. ന. ൧, പട്ടുനെയ്യുന്നതിനുള്ള നൂൽ. ൨, നേൎത്ത നൂൽ.

പട്ടുനൂല്ക്കാരൻ. ന. ൧, പട്ടുനൂലുണ്ടാക്കുന്നവൻ. ൨, ഒരു മാതിരി നേൎത്ത വസ്ത്രം.

പട്ടുനൂല്ചണം. ന. പട്ടു നൂലുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ചണം.

പട്ടുനൂൽപാവു. ന. ൧, പട്ടുനൂൽ ചുററിയ റാട്ടു. ൨, നേൎത്ത വസ്ത്രം.

പട്ടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പട്ടെ.) അ. ക്രി. അധിക വളംകൊണ്ടുനെല്ലിന്റെ യുമ്മററും തണ്ടു കനത്തു നീണ്ടു ഫലം കുറഞ്ഞതായിത്തീരുന്നു.

പട്ടേരി. ന. മലയാള ബ്രാഹ്മണരിൽ പഠിത്വമുള്ളവൻ, നമ്പൂതിരിമാരിൽ ചില തറവാട്ടുകാൎക്കുള്ള ഒരു പേർ.

പട്ടോല. ന. ൧, പതിവുകണക്കു. ൨, തിരട്ടു.
പട്ടോലക്കാരൻ. ന. കണക്കെഴുത്തുകാരൻ.
പട്ടോലമേനവൻ. ന. കണക്കെഴുത്തുകാരൻ.
പട്ടോലിക. ന. പട്ടയം.
പഠനം. ന. വായിക്കുക, പറക.
പഠിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പഠി.) സ. ക്രി. വായിക്കുന്നു, പറയുന്നു. **പഠിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
പഠിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വായിപ്പിക്കപ്പെട്ട, പറയപ്പെട്ട.
പണത്തൂക്കം. ന. ഒരു പൊൻ പണത്തിന്റെ ഇട, ഒരു ചക്രത്തിന്റെ ഇട.
പണത്തോളം. അ. ഒരു പണത്തിന്റെ വലിപ്പത്തോളമൊ, തൂക്കത്തോളമൊ.
പണനം. ന. ൧, വില്ക്കുക. ൨, വാദുകൂറുക.
പണപരം. ന. ഉദയരാശിയുടെ രണ്ടാമത്തെയും അഞ്ചാമത്തെയും എട്ടാമത്തെയും പതിനൊന്നാമത്തെയും രാശികൾ.
പണപ്പലക. ന. പണവും മററും എണ്ണുന്ന കുഴിപ്പലക.
പണപ്രിയം. ന. പണത്തിലുള്ള ആഗ്രഹം.
പണമാത്രം. അ. പണത്തോളം.
പണമാല. ന. പൊൻ പണത്തേൽ കുഴവെച്ചു മാലയാക്കിയതു.
പണമിട. ന. പണത്തൂക്കം.
പണം. ന. ൧, പൊന്നുകൊണ്ടൊ വെള്ളികൊണ്ടൊ ഉള്ള നാണയം, പൊൻ പണം, വെള്ളിപ്പണം. ൨, ദ്രവ്യം. ൩, ശമ്പളം. ൪, പന്തായം. ൫, കളി. ൬, പകിടകളി. ൭, സമ്പത്തു. ൮, വില.
പണംപിടിച്ചു. വി. വിലയേറിയ.
പണയച്ചീട്ടു. ന. പണയംഎഴുത്തു.
പണയക്കാരൻ. ന. ൧, പണയംകൊടുത്തവൻ. ൨, പണയം വാങ്ങിച്ചവൻ.
പണയപ്പാടു. ന. പണയമായി വെച്ച വസ്തു.
പണയം. ന. വാങ്ങിക്കുന്ന മുതലിന്റെ ഉറപ്പിനായിട്ടു മുതലുടയക്കാരനു കൊടുക്കുന്ന വസ്തു.
പണവക. വി. പണത്തെ സംബന്ധിച്ച.
പണവം. ന. ഒരു വാദ്യം, മിഴാവു.
പണായ. ന. ൧, തനതുജോലികാൎയ്യങ്ങളുമ്മററും. ൨, ചന്തസ്ഥലം.
പണായിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട. ൨, നിൎവ്വഹിക്കപ്പെട്ട.
പണാൎപ്പണം. ന. ഉടമ്പടി.
പണി. ന. ൧, വേല. ൨, ഉദ്യോഗം. ൩, പ്രവൃത്തി. ൪, കാൎയ്യം. ൫, കൌശലം. ൬, പ്രയോജനം. ൭, അവസ്ഥ. ൮, നടപ്പു. ൯, ഉപായം. ൧൦, പ്രയാസം. ൧൧, ദുഃഖം. ൧൨, ജീവനം.
പണിക്കത്തി. ന. കമ്മാളസ്ത്രീ.
പണിക്കൻ. ന. ൧, കമ്മാളൻ. ൨, ചോകോന്മാൎക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
പണിക്കർ. ന. ൧, ശൂദ്രൎക്കുള്ള ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ. ൨, ജ്യോതിഷക്കാരൻ. ൩, ക്ഷുദ്രക്കാരൻ.
പണിക്കാരൻ. ന. ൧, വേലക്കാരൻ. ൨, ഭൃത്യൻ. ൩, സൂത്രപ്പണിക്കാരൻ. ൪, ഉപായി.
പണിക്കുററം. ന. വേലയുടെ തെററു.
പണിക്കുറ. ന. വേലമുഴുവനാകാൎയ്യ.
പണിക്കൂലി. ന. വേലക്കൂലി.
പണിക്കോപ്പു. ന. അതാതു വേലെക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപകരണം.
പണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
പണിതവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. വില്പാനുള്ള.
പണിത്തരം. ന. ൧, പണിതുണ്ടാക്കിയ വസ്തു. ൨, നല്ലവേല. ൩, വേലയുടെ മാതിരി. ൪, വേലയുടെ ഉപായം. ൫, വഞ്ചന.
പണിത്തല. ന. വേലചെയ്തുവരുന്ന സ്ഥലം.
പണിപ്പാടു. ന. ൧, പണിതുണ്ടാക്കിയ വസ്തു. ൨, വേല.
പണിപ്പുര. ന. വേലചെയ്വാനുണ്ടാക്കിയ പുര.
പണിപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പണി.) അ. ക്രി. ൧, പ്രയാസപ്പെടുന്നു. ൨, ദുഃഖിക്കുന്നു.
പണിപ്പെൺ. ന. വീട്ടുവേലക്കാരത്തി.
പണിപ്പൊന്നു. ന. ആഭരണങ്ങൾ തീൎക്കുന്നതിനുള്ള പൊന്നു.
പണിയുന്നു. തു. വാൻ. (പണി.) അ. ക്രി. വേലചെയ്യുന്നു. സ. ക്രി. വന്ദിക്കുന്നു. **പണിയിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
പണിവിചാരിപ്പു. ന. വേലക്കാരിലുള്ള അധികാരം.
പണിസ്ഥലം. ന. വേല സ്ഥലം.
പണ്ടു. അ. തുലോം മുൻപു, കഴിഞ്ഞകാലത്തു.
പണ്ടകശാല. അല്ലെങ്കിൽ, **പണ്ടികശാല.** ന. സൎക്കാരു വകയ്ക്കുംമററും ചരക്കുകൾശേഖരിച്ചു വെക്കുന്ന സ്ഥലം.
പണ്ടപ്പരപ്പു. ന. വിസ്താരമായിട്ടുണ്ടാക്കിയതു.

പണ്ടം. ന. ക, ഭക്ഷണവസ്തു. ഖ, ആഭരണം. ങ, ചരക്കു. ര, പാത്രങ്ങളിമ്മറ്റും. ഭ, വയറു. ന, കായ്സാരം.
പണ്ടാരക്കായ്യം. ന. സക്കാരുകായ്യം.
പണ്ടാരത്തി. ന. പണ്ടാരത്തിന്റെ സ്ത്രീ.
പണ്ടാരം. ന. ക, ഭിക്ഷയാചിച്ചു നടക്കുന്ന ഒരു ജാതി. ഖ, ഭണ്ഡാരം. ങ, വസൂരികൊണ്ടുള്ള മരണം. ര, വസൂരി വന്നു ചത്ത ശവം.
പണ്ടാരവക. ന. സക്കാരുവക.
പണ്ടാരി. ന. ശ്രുദ്രരിൽ ഒരു താണജാതിക്കാരൻ.
പണ്ടാല. ന. സാമന്തക്കുള്ളതിൽ ഒരു പേർ.
പണ്ടി. ന. ക, വയറു, കീഴ്വയർ. ഖ, കടവയറു.
പണ്ടിവയറൻ. വി. ന. കടവയറുള്ളവൻ.
പണ്ടുപണ്ടെ. അ. മുൻപിനാലെ.
പണ്ടുള്ളവർ. ന. പൂർവ്വന്മാർ.
പണ്ടെ. അ. മുൻപെ, മുൻപിനാലെ.
പണ്ടെയുള്ള. അല്ലെങ്കിൽ, പണ്ടത്തെ. വി. മുൻപെയുള്ള, മുൻപിനാലേയുള്ള.
പണ്ടെപ്പോലെ. അ. മുൻപെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെപ്പോലെ.
പണ്ഡ. ന. ക, ജ്ഞാനം. ഖ, വിദ്യ.
പണ്ഡൻ. ന. ആണും പെണ്ണുമല്ലാത്തവൻ.
പണ്ഡിതൻ. ന. വിദ്വാൻ.
പണ്ഡിതമന്യൻ. ന. വിദ്വാനെന്നു നടിക്കുന്നവൻ.
പണ്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. വില്പാറ്റെടേണ്ടുന്ന.
പണ്യവീഥി. ന. കച്ചവടസ്ഥലം, തെരുവു.
പണ്യവീഥിക. ന. ക, പീടിക. ഖ, തെരുവു.
പണ്യശാല. ന. ക, കച്ചവടസ്ഥലം, തെരുവു. ഖ, പീടിക.
പണ്യാംഗന. ന. തേവിടിച്ചി.
പണ്യാജ്ജീവൻ. ന. കച്ചവടക്കാരൻ.
പണ്യാജ്ജീവം. ന. തെരുവു.
പത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പാലിക്കപ്പെട്ട, രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
പതം. ന. വീഴ്ച. (മ) ക, കൊയിത്തുകാരു കൊടുക്കുന്ന അവകാശം. ഖ, സമയം. ങ, സാവധാനം. ര, താണ്ട. ഭ, മയം. ന, അവസ്ഥ. ഴ, ക്ഷീണം. വ, ക്രമം. ൻ, നിവ്വാഹം. ഹ, ഒപ്പം.
പത. ന. നര.
പതക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പതിക്കുന്ന, വീഴുന്ന.
പതകം. ന. ഗണിത ശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു മാതിരി കണക്കു. (മ) ക, നിറം. ഖ, വിവാഹം.
പതകരി. ന. ഒരു വക കുക്കുരോഗം.
പതകിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (പതകി.) സ. ക്രി. ക, നിന്ദിക്കുന്നു. ഖ, വിവടിക്കുന്നു.
പതക്കു. ന. അരക്കുട്ട, ഏലി.
പതക്കം. ന. കല്ലുവെച്ച ഒരു മാതിരി ആഭരണം.
പതഗം. ന. പക്ഷി.
പതംഗൻ. ന. ആദിത്യൻ.
പതംഗം. ന. ക, പക്ഷി. ഖ, പാരാ. ങ, രസം. ര, ഒരു മാതിരി ചന്ദനം.
പതംഗിക. ന. ഒരു വക തേനീച്ച.
പതച്ചിൽ. ന. നൂലവരിക.
പതഞ്ജലി. ന. ഒരു മഹർഷി.
പതൽ. വി. (തൻ, തന്നീ, തൽ.) വി. ന. പതിക്കുന്ന, വീഴുന്ന.
പതൽ. ന. പക്ഷി.
പതത്രം. ന. ചിറകു.
പതത്രി. ന. പക്ഷി.
പതദ്ഗ്രഹം. ന. ക, കോളാമ്പി. ഖ, സൈന്യത്തിന്റെ പിൻപു.
പതനം. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പതിക്കുന്ന, വീഴുന്ന.
പതനം. ന. ക, വീഴ്ച. ഖ, ആളൊടി. ങ, നടക്കല്ല.
പതമ്പു. ന. കൊയിത്തുകാക്കു കൊടുക്കുന്ന പതം.
പതയൽ. ന. നൂലവരിക.
പതയാലു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. വീഴുന്ന.
പതയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പത.) അ. ക്രി. നൂലവരുന്നു, പതയുള്ളതായി തീരുന്നു.
പതച്ചു. ന. ക, ബദ്ധപ്പാടു. ഖ, ചിന്നിപ്പു. ങ, ചേച്ചുകേടു.
പതറൽ. ന. ക, ബദ്ധപ്പാടു. ഖ, ചിന്നിപ്പു. ങ, ചേച്ചുകേടു.
പതറുന്നു. റി. വാൻ. (പതർ.) അ. ക്രി. ക, ബദ്ധപ്പെടുന്നു. ഖ, ചിന്നുന്നു.
പതാക. ന. കൊടിക്കൂറ.
പതാകി. ന. കൊടിക്കൂറക്കാരൻ.
പതാകിനീ. ന. സൈന്യം.
പതി. ന. ക, ഉടയക്കാരൻ. ഖ, ഭർത്താവു. ങ, പ്രഭു. ര, ഒളിപ്പു. ഭ, മലകളിൽ പാപ്പാനുള്ള സ്ഥലം. ന, നഗരം. ഴ, കൂടിയിരിപ്പു.
പതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (പതി.) അ. ക്രി. വീഴുന്നു. സ. ക്രി. ക, കണക്കിൽ

എഴുതുന്നു. ഉ, അച്ചിൽ ഒട്ടിക്കുന്നു. ങ, ഉറപ്പിക്കുന്നു. പതിപ്പിക്കുന്നു. കൃ. ക്രി.

പതിച്ചിൽ. ന. ക, പതിയുക, ഒട്ടിച്ചേരുകയും മറ്റും. ഉ, അച്ചിൽ ഒട്ടിക്ക. ങ, കണക്കിൽ എഴുതുക.

പതിഞ്ഞ. വി. ക, സാവധാനമുള്ള, താണയുള്ള. ഉ, ഒട്ടിച്ചേന്ന.

പതിഞ്ഞനില. ന. സാവധാനം.

പതിഞ്ഞപാകം. ന. സാവധാനം.

പതിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, വീഴപ്പെട്ട. ഉ, തോല്പപ്പെട്ട. ങ, ഭ്രഷ്ടായ. പതിതത്വം. ഇ. ന. വീഴ്ച.

പതിത്വം. ന. അധികാരം.

പതിനഞ്ച. വി. പത്തും അഞ്ചും കൂടിയ തുക.

പതിനായിരം. വി. പത്തു ആയിരം കൂടിയ തുക.

പതിനാറ. വി. പത്തും ആറും കൂടിയ തുക.

പതിനാഴി. ന. അഗ്രശാലപ്പറ, വലിയഇടങ്ങഴിക്ക പത്തിടങ്ങഴികൊള്ളുന്ന പറ.

പതിനാഴിപ്പറ. ന. അഗ്രശാലപ്പറ.

പതിനെട്ട. വി. പത്തുംഎട്ടും കൂടിയ തുക.

പതിനെണ്ണായിരം. വി. പതിനെട്ട ആയിരം കൂടിയ തുക.

പതിനേഴ. വി. പത്തും ഏഴും കൂടിയ തുക.

പതിനൊന്ന. വി. പത്തുംഒന്നുംകൂടിയ തുക.

പതിന്നാങ്ക. ന. പതിന്നാലാമത്തെ പക്കം.

പതിന്നാല. വി. പത്തുംനാലും കൂടിയ തുക.

പതിന്മ്പറ. ന. പത്തുപറ.

പതിന്മടങ്ങ. വി. പത്തിരട്ടിച്ച.

പതിപതിമാർ. ന. ഭർത്താവും ഭാര്യയും.

പതിപ്പ. ന. ക, പതിക്കുക. ഉ, വീഴ്ച.

പതിമുക്കഴഞ്ച. ന. പതിമ്മൂന്ന കഴഞ്ച.

പതിമൂക്ക. ന. പതിഞ്ഞ മൂക്ക.

പതിമൂക്കൻ. വി. ന. പതിഞ്ഞമൂക്കുള്ളവൻ, സ്ത്രീ. പതിമൂക്കി.

പതിമ്മൂന്ന. വി. പത്തുംമൂന്നും കൂടിയ തുക.

പതിംവരാ. ന. തനിക്കൊത്ത ഭർത്താവിനെ താമസംന്നെ വരിക്കുന്നവൾ.

പതിയൻ. ന. ക, സാവധാനക്കാരൻ. ഉ, ഒരു മാതിരി ശർക്കര.

പതിയൻശർക്കര. ന. ഒരു മാതിരി ശർക്കര, പതിയുന്ന ശർക്കര.

പതിയാൻ. ന. പരവൻ.

പതിയിരിക്കുന്ന. ന. പ്പാൻ. (പതി.) അ. ക്രി. ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന, പാത്തിരിക്കുന്ന. പതിയിരുത്തുന്ന. സ. ക്രി.

പതിയിരിപ്പു. ന. ഒളിച്ചിരിപ്പു, പാത്തിരിപ്പു.

പതിയുന്ന. ഞു. വാൻ. (പതി.) അ. ക്രി. ക, ചേർപറ്റുന്ന. ഉ, കണക്കിൽപ്പെടുന്ന. ങ, ഉറപ്പാകുന്ന. പതിക്കുന്ന. സ. ക്രി.

പതിർ. വി. കൊള്ളരുതാത്ത.

പതിർ. ന. അരിവെക്കാത്ത നെല്ല.

പതിർപിടിത്തം. ന. നെല്ലിലെ പതിരുകളക.

പതിവ. ന. ക, നിലംപുരയിടങ്ങൾക്കു സർക്കാർനിന്നും കൊടുക്കുന്ന ഒരാധാരം. ഉ, ചട്ടം.

പതിവട്ടം. വി. താമസമുള്ള.

പതിവ്രത. ന. പാതിവ്രത്യമുള്ളവൾ.

പതുക്കം. ന. ക, അമക്ക. ഉ, ഒളിപ്പ. ങ, മറെക്കൽ.

പതുക്കവെ. അല്ലെങ്കിൽ, പതുക്കെ. അ. സാവധാനമായി.

പതുങ്ങൽ. ന. ക. അമപ്പ. ഉ, ഒളിപ്പ. ങ, മറെക്കൽ.

പതുങ്ങുന്ന. ങ്ങി. വാൻ. (പതുങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, അമരുന്ന. ഉ, ഒളിക്കുന്ന. ങ, മറയുന്ന. പതുക്കുന്ന. സ. ക്രി.

പതുപതുപ്പു. ന. മാർദ്ദവം.

പതുപതെ. അ. മാർദ്ദവമായി.

പതുപ്പു. ന. മാർദ്ദവം.

പതുപ്പുറ്റ. വി. പതുപതിതമായ.

പതുപ്പിക്കുന്ന. ക്കു. പ്പാൻ. (പതുപ്പി.) സ. ക്രി. മാർദ്ദവം വരുത്തുന്ന.

പതുമുകം. ന. ഒരുങ്ങാട മരുന്ന.

പതെക്കുന്ന. ക്കു. പ്പാൻ. (പതെ.) സ. ക്രി. ക, നിരവരുത്തുന്ന. ഉ, നീറ്റുന്ന.

പതെപ്പു. ന. നിരയുണ്ടാക്കുക.

പത്തു. വി. രണ്ട അഞ്ച കൂടിയ തുക.

പത്തനം. ന. ഭവനം.

പത്തൽ. ന. വേലികെട്ടുവാൻ കുഴിച്ചു നാട്ടുന്ന കോൽ.

പത്താക്ക. ന. ഒരുവക നാടുനയം. ക, പൊൻപത്താക്ക. ഉ, വെള്ളിപ്പത്താക്ക. ങ, തടിപ്പത്താക്ക. ര, തലപ്പത്താക്ക.

പത്താമത്ത. അ. പത്താമത്തെ.

പത്താം. അല്ലെങ്കിൽ, **പത്താമത്തെ.** വി. ഒൻപതാമത്തെ കഴിഞ്ഞാൽ വരുന്ന.
പത്തായക്കെട്ടു. ന. പല പത്തായങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ചേർത്തു പണിതതു.
പത്തായപ്പുര. ന. പല പത്തായങ്ങളുള്ള പുര, നെല്പുര.
പത്തി. ന. ൧, കാലാളു. ൨, നടപ്പു. ൩, സേനാഭേദം. (മ) ൧, പാമ്പിന്റെ ഫണം. ൨, കൈത്തലം.
പത്തിക്കാൽ. ന. നിരക്കാൽ.
പത്തിക്കീററു. ന. സുഗന്ധവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള അലങ്കാരം.
പത്തിരട്ടി. വി. പതിമ്മടങ്ങു.
പത്തിരി. ന. ഒരുമാതിരി അപ്പം.
പത്തിവാൾ. ന. ഒരായുധം.
പത്തിസംഹതി. ന. കാലാൾകൂട്ടം.
പത്നീ. ന. ഭാര്യ.
പത്മകം. ന. ൧, ആനയുടെ പതകരി. ൨, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, പതുമുകം.
പത്മകേസരം. ന. താമരയല്ലി.
പത്മചാരിണി. ന. കരത്താമര.
പത്മജൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
പത്മനാഭൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **പത്മനാഭി.** ന. വിഷ്ണു.
പത്മനാളം. ന. താമരത്തണ്ടു.
പത്മൻ. ന. ൧, അഷ്ടനാഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, ചക്രവർത്തികളിൽ ഒന്നു. ൩, രാമൻ.
പത്മപത്രം. ന. ഒരു മരുന്നു, പുഷ്കരമൂലം.
പത്മപർണ്ണം ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പത്മം. ന. ൧, താമര. ൨, വൈശ്രവണന്റെ നിധികളിൽ ഒന്നു. ൩, ആനയുടെ പതകരി, പത്മകം. ൪, ഒരു മരുന്നു.
പത്മയോനി. ന. ബ്രഹ്മാവു.
പത്മരാഗം. ന. ചുവന്ന രത്നം.
പത്മസംഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
പത്മാ. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, ചെറുതേക്കു. ൩, ഓരിലത്താമര.
പത്മാകരം. ന. താമരപ്പൊയ്ക.
പത്മാടം. ന. ഒരു തൈ, തകര.
പത്മാലയാ. ന. ലക്ഷ്മീ.
പത്മാസനം. ന. യോഗികൾ ധ്യാനിക്കുമ്പോഴും മററും ഇരിക്കുന്ന ഒരു മാതരി ഇരിപ്പു.
പത്മാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.
പത്മാക്ഷം. ന. താമരക്കുരു.
പത്മി. ന. ആന.
പത്മിനി. ന. ൧, താമരപ്പൊയ്ക. ൨, സ്ത്രീകൾ നാലുതരമുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തവൾ.
പത്മിനീവല്ലഭൻ. ന. ആദിത്യൻ.
പത്യംഗം. ന. സേനയുടെ പങ്കു.
പത്രകം. ന. ൧, ഇല. ൨, ലവങ്കമരത്തിന്റെ ഇല. ൪, പത്തിക്കീററു.
പത്രദാരകം. ന. അറുപ്പുവാൾ.
പത്രപരശു. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ അരം, പൊടിവെട്ടിക്കത്രിക.
പത്രപാലം. ന. കത്തി.
പത്രപാലി. ന. കത്രിക.
പത്രപാശ്യ. ന. നെററിപ്പട്ടം.
പത്രപിശാചിക. ന. ഇലകൊണ്ടുള്ള തൊപ്പി.
പത്രപുഷ്പം. ന. തുളസി.
പത്രപുഷ്പാ. ന. തുളസി.
പത്രബാലം. ന. തുഴ, അടനമ്പു.
പത്രഭംഗം. അല്ലെങ്കിൽ, **പത്രഭംഗി.** ന. പത്തിക്കീററു.
പത്രമാനം. ന. ൧, ഒപ്പനിരപ്പു. ൨, അടിസ്ഥാനം.
പത്രം. ന. ൧, ഇല. ൨, ചിറകു. ൩, അമ്പിൻതൂവൽ. ൪, വാഹനം. ൫, ഇലവങ്ങ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഇല. ൬, തൊടുകുറി. ൭, എഴുത്തു.
പത്രരഥം. ന. പക്ഷി.
പത്രലേഖ. ന. പത്തിക്കീററു.
പത്രലേഖനം. ന. ഓലയിലും മററും എഴുതുക.
പത്രാംഗം. ന. ചുവന്ന ചന്ദനം.
പത്രാംഗുലി. ന. പത്തിക്കീററു.
പത്രി. വി. (ത്രീ, ത്രിണീ, ത്രി.) വി. ന. ൧, ചിറകുള്ള. ൨, തൂവലുള്ള.
പത്രി. ന. ൧, പക്ഷി. ൨, പരുന്തു. ൩, അമ്പു.
പത്രിക. ന. ൧, എഴുത്തു. ൨, ഇല.
പത്രികാവാദം. ന. എഴുത്തു മുഖാന്തരമായ വ്യവഹാരം.
പത്രോർണ്ണം. ന. ൧, പലകപ്പയ്യാനി. ൨. നെയ്തെടുത്ത പട്ടു.
പഥം. ന. വഴി.
പഥിക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. ന. വഴിനടക്കുന്ന, വഴിയറിയുന്ന.
പഥികൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.
പഥിലൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.
പഥ്യ. ന. കടുക്ക.
പഥ്യക്കാരൻ. ന. വിരോധമായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ഒന്നും കൂടാതെയിരിക്കുന്നവൻ.
പഥ്യക്കേടു. ന. അപഥ്യം.
പഥ്യപ്പിഴ. ന. പാകപ്പിഴ.
പഥ്യ. വി. (ഥ്യൻ, ഥ്യാ, ഥ്യം.) വി. ന. യോഗ്യമുള്ള, ഇഷ്ടമായ.
പഥ്യം. ന. ൧, ഇഷ്ടം. ൨, യോഗ്യത. ൩, വിരോധമായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ഒന്നും കൂടാതെയുള്ള ഇരിപ്പു.

പദകമലം. ന. ഭംഗിയുള്ള കാൽച്ചുവടു, കാൽച്ചുവടിനെ മാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
പദക്രമം. ന. കാൽച്ചുവടു വെക്കുക, നടപ്പു.
പദഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുന്ന.
പദഗൻ. ന. നടക്കുന്ന യോദ്ധാവു, കാലാൾ.
പദച്ഛേദം. ന. ശ്ലോകങ്ങളിലെ പദം മുറിക്ക.
പദതളിർ. ന. തളിരുപോലെ മൃദുത്വമുള്ള കാൽച്ചുവടു, കാൽച്ചുവടിനു ബഹുമാനത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
പദതാർ. ന. പുഷ്പം പോലെ ഭംഗിയുള്ള കാൽച്ചുവടു.
പദത്രാണം. ന. ചെരിപ്പു.
പദഭഞ്ജിക. ന. പഞ്ചാംഗം.
പദം. ന. ൧, കാൽച്ചുവടു. ൨, കാലുവെച്ച അടയാളം. ൩, വാക്കു, മൊഴി. ൪, വസ്തു. ൫, രക്ഷ. ൬, സ്ഥാനം. ൭, അടയാളം. ൮. വ്യാജം. ൯, രശ്മി.
പദവിന്യാസം. ന. കാൽച്ചുവടു വെക്ക, നടപ്പു.
പദവീ. ന. ൧, വഴി. ൨, സ്ഥാനം.
പദാജി. ന. കാലാൾ.
പദാതി. ന. കാലാൾ.
പദാംബുജം. ന. കാലടി, പദതാർ.
പദാർത്ഥദീപിക. ന. ചില കാവ്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
പദാർത്ഥം. ന. ൧, പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. ൨, വസ്തു.
പദിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. കാൽനടയായി നടക്കുന്ന.
പദികൻ. ന. കാലാൾ.
പദ്ഗൻ. ന. കാലാൾ.
പദ്ധതി. ന. ൧, വഴി. ൨, വരി. ൩, കർമ്മക്രമം.
പദ്യക്കാരൻ. ന. ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.
പദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. പാദത്തെ മുട്ടുകയൊ, ഉപദ്രവിക്കയൊ ചെയ്യുന്ന.
പദ്യൻ. ന. ശൂദ്രൻ.
പദ്യാ. ന. ൧, വഴി. ൨, കീർത്തി.
പദ്യം. ന. ൧, ശ്ലോകം. ൨, കീർത്തി. ൩, ദുഷ്ടത.
പന. ന. കരിമ്പന, കുടപ്പന, ചൂണ്ടപ്പന മുതലായവ.
പനങ്കല്ക്കണ്ടം. ന. കരിമ്പനങ്കള്ളു കുറുക്കിയുണ്ടാക്കിയ കല്ക്കണ്ടം.
പനങ്കള്ളു. ന. പനങ്കുല ചെത്തിയെടുത്ത കള്ളു.
പനങ്കാ. ന. പനയുടെ കായ.
പനങ്കുരണ്ടി. ന. പനമ്പഴം.
പനങ്കുരു. ന. പനങ്കായ.
പനങ്കുല. ന. പനയുടെ കുല.
പനങ്കൂമ്പു. ന. പനയുടെ നാമ്പു.
പനച്ചകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പനച്ചി. അല്ലെങ്കിൽ, **പനഞ്ചി.** ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പനഞ്ചക്കര. ന. പനങ്കള്ളു കുറുക്കിയുണ്ടാക്കിയ ചക്കര.
പനഞ്ഞിൽ. ന. മത്സ്യത്തിന്റെ അകത്തിരിക്കുന്ന മൊട്ടയുടെ കൂട്ടം.
പനട്ടൽ. ന. കോഴി മൊട്ടയിടാറാകുമ്പോൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ശബ്ദം.
പനട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (പനട്ട.) അ. ക്രി. പിടക്കോഴി മൊട്ടയിടുന്നതിനുള്ള സമയം അടുക്കുമ്പോൾ ഒരു മാതിരിയായിട്ടു ശബ്ദിക്കുന്നു.
പനനാർ. ന. പനയുടെ നാരു.
പനനൂർ. ന. പനയുടെ അകത്തെ പൊടി.
പനന്തേങ്ങ. ന. കരിമ്പനയുടെ ഫലം.
പനമ്പഴം. ന. പനയുടെ പഴം.
പനമ്പാത്തി. ന. പനയുടെ തടി നടുവെ പിളർന്നു ചെത്തിയുണ്ടാക്കിയതു.
പനമ്പുവള്ളി. ന. ഒരു മാതിരിവള്ളി.
പനമ്പൂ. ന. പനയുടെ പൂവു.
പനയൻ. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ പാമ്പു.
പനയോല. ന. പനയുടെ ഇല.
പനവാഴെക്കാ. ന. ആൺപനയുടെ കായ.
പനവിരൽ. ന. പനവാഴെക്കാ.
പനവെറി. ന. ൧, ഒരു വക വസൂരി. ൨, ഞൌരി.
പനസൻ. ന. രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു കുരങ്ങു.
പനസം. ന. ൧, പ്ലാവു. ൨, ചക്ക.
പനി. ന. ൧, ജ്വരം. ൨, മഞ്ഞു.
പനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പനി.) സ. ക്രി. ജ്വരിക്കുന്നു, പനിയുണ്ടാകുന്നു.
പനിക്കൂർക്ക. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
പനിനീർ. ന. ഒരു മാതിരി സുഗന്ധമുള്ള വെള്ളം.
പനിനീർചെമ്പകം. ന. പനിനീരിന്റെ മണമുള്ള ഒരു മാതിരി വെളുത്ത പൂവുണ്ടാകുന്ന ഒരു വൃക്ഷം.
പനിനീപ്പൂ. ന. ഒരു മാതിരി സുഗന്ധമുള്ള പൂവു.
പനിമതി. ന. ചന്ദ്രൻ.
പനിമല. ന. ഹിമവാൻ പർവ്വതം.

പനെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പനെ.) അ. ക്രി. കാലുന്നു.
പന്തു. ന. ൧, കളിപ്പാനുള്ള ഒരു ഉരുണ്ട വസ്തു. ൨, നൂലുണ്ട. ൩, വഞ്ചന.
പന്തക്കുഴാ. ന. പന്തം ഇട്ടുറപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടു ഓടുകൊണ്ടു വാൎത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി കുഴൽ.
പന്തക്കുററി. ന. പന്തക്കുഴായിൽ എണ്ണ ഒഴിക്കുന്ന പാത്രം.
പന്തം. ന. ൧, കോലേൽ തുണിചുററി തീ കൊളുത്തിയതു. ൨, കീൽ.
പന്തയം. ന. പണയം.
പന്തലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പന്തലി.) അ. ക്രി. വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ പടൎന്നു നില്ക്കുന്നു.
പന്തൽ. ന. വെയിൽ കൊള്ളാതെയിരിപ്പാനായിട്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതു.
പന്തക്കാൽ. ന. പന്തലിന്റെ തൂണു.
പന്താട്ടം. ന. പന്തുകളി.
പന്തി. ന. ൧, ക്രമം, വരി. ൨, ഭക്ഷിപ്പാനുള്ളവരുടെ നിരന്നിരിപ്പു. ൩, കുതിരയുടെ അണി. ൪, വഴി. ൫, വെടിപ്പു, ചേൎച്ച. ൬, ആശ്രയം.
പന്തികേടു. ന. ൧, ക്രമമില്ലായ്മ. ൨, ഭംഗിയില്ലായ്മ. ൩, വളവു.
പന്തിപിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പന്തി.) അ. ക്രി. ഓരോരോ വരിയായിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാനിരിക്കുന്നു.
പന്തിപ്പലക. ന. ഭക്ഷിക്കുന്നവൎക്കു ഇരിപ്പാൻ പന്തിയിൽ നീളത്തിലിട്ടിരിക്കുന്ന പലക.
പന്തിഭോജനം. ന. ഒരുമിച്ചുള്ള ഭക്ഷണം, കൂടിഭക്ഷണം.
പന്തിരണ്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, **പന്ത്രണ്ടു.** വി. പത്തും രണ്ടും കൂടിയ.
പന്തീരടി. ന. അഞ്ചുനാഴികപ്പകലെ വിടിരുന്ന ഒരു മാതിരി പൂവു.
പന്തീരാണ്ടു. ന. പന്ത്രണ്ടു വത്സരം.
പന്തുകളി. ന. പന്തുകൊണ്ടുള്ള കളി.
പന്തുവരാടി. ന. ഒരു രാഗം.
പന്ഥാനക്കെട്ടു. ന. താഴെപ്പറയുന്ന അൎത്ഥം.
പന്ഥാനക്കോപ്പു. ന. ഭാൎയ്യയും പുത്രന്മാരും ഭവനവുംമററും, കുഡുംബം.
പന്ഥാനങ്ങൾ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
പന്ഥാവു. ന. വഴി.
പന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി.ന. ൧, വീണുപോയ. ൨, പ്രാപിച്ച.
പന്നം. ന. വീഴ്ച, ഇറങ്ങുക.
പന്ന. ന. ഒരു മാതിരിവള്ളി, തീപ്പന്ന.
പന്നകം. ന. ൧, വള്ളത്തിന്റെ മൂടി. ൨, പല്ലക്കിന്റെ മൂടി.
പന്നക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരി തൈ.
പന്നഗം. ന. പാമ്പു.
പന്നഗലോകം. ന. പാതാളം.
പന്നഗവൈരി. ന. ഗരുഡൻ.
പന്നഗശായി. ന. വിഷ്ണു.
പന്നഗാഭരണൻ. ന. ശിവൻ.
പന്നഗാശനൻ. ന. ഗരുഡൻ.
പന്നഗേശ്വരൻ. ന. അനന്തൻ.
പന്നത്തല. ന. പപ്പരത്തല.
പന്നദ്ധ്രീ. ന. ചെരിപ്പു.
പന്നവള്ളി. ന. പന്ന, തീപ്പന്ന.
പന്നാട. ന. ഒരു മാതിരിച്ചുക്കിലി.
പന്നി. ന. ഒരു കാട്ടുമൃഗം.
പന്നിക്കാച്ചിൽ. ന. ഒരു മാതിരിക്കിഴങ്ങു.
പന്നിക്കുഞ്ചം. ന. പന്നിയുടെ രോമം.
പന്നിക്കുട്ടി. ന. പന്നിയുടെ കുഞ്ഞു.
പന്നിക്കുഴി. ന. പന്നിയെപിടിക്കുന്നതിനുള്ള കുഴി.
പന്നിക്കൂടു. ന. പന്നിയുടെ കൂടു.
പന്നിത്തേററ. ന. പന്നിയുടെ ദംഷ്ട്രം.
പന്നിപ്പുല്ലു. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.
പന്നിമീൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം.
പന്നിയിറച്ചി. ന. പന്നിയുടെ മാംസം.
പന്നിയെലി. ന. പെരിച്ചാഴി.
പധിതി. ന. തുല്യപാനം, ഒരുമിച്ചിരുന്നു കുടിക്ക.
പപ്പു. ന. തൂവൽ.
പപ്പാതി. അല്ലെങ്കിൽ, **പപ്പാതിച്ച.** വി. പാതിപാതിയായുള്ള.
പഫണം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പാവട്ട.
പമ്പു. ന. സത്യക്കുറി, തിളെച്ചുകിടക്കുന്ന നെയ്യിൽ കൈമുക്കി സത്യം ചെയ്യാൻ സമ്മതമുള്ളവൎക്കു രാജാവിങ്കൽ നിന്നു കൊടുക്കുന്ന എഴുത്തു.
പമ്പരം. ന. ചുററിച്ചു കളിപ്പാൻ മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന കളിസ്സാധനം. ൧, ഏറുപമ്പരം. ൨, വട്ടപ്പമ്പരം.
പമ്പാ. ന. ൧, ഒരു നദി. ൨, ഒരു നഗരം.
പമ്പിരി. ന. ലഹരി, ചൊരുക്കു.
പമ്പിളിവയറൻ. വി. ന. കുടവയറൻ.
പമ്മാട്ടു. ന. വഞ്ചന.
പയനു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പയൻ. ന. പശ, കറ.
പയസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. പാലിൽ നിന്നുണ്ടായ.
പയസ്യാ. ന. ൧, ഒരു പച്ച മരുന്നു, അടകൊതിയൻ. ൨, ക്ഷീരകാകോളി.
പയസ്വിനീ. ന. ൧, കറക്കുന്ന പശു. ൨, ഒരാറു. ൩, രാത്രി. ൪, പെണ്ണാടു.

പയസ്സു. ന. ൧, വെള്ളം. ൨, പാൽ.
പയർ. ന. ഒരു വക ധാന്യം, ചെറുപയർ, പെരുമ്പയർ മുതലായവ.
പയററു. ന. ൧, ആയുധാഭ്യാസം. ൨, വഞ്ചന.
പയററപ്പം. ന. പയറുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പലഹാരം.
പയററുന്നു. ററി. വാൻ. (പയററ.) അ. ക്രി. ആയുധവിദ്യപഠിക്കുന്നു.
പയററിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പയററി.) സ. ക്രി. ൧, വഞ്ചിക്കുന്നു. ൨, ആയുധവിദ്യ പഠിപ്പിക്കുന്നു.
പയററുപാടു. ന. ഇടങ്ങഴി പയറു വിതെക്കുന്ന സ്ഥലം.
പയററുപാട്ടം. ന. പയറുവിതെക്കുള്ള കരം.
പയിക്കം. വി. ൧, വിശപ്പുള്ള. ൨, ഹീനമായ.
പയിണ്ണച്ചുള്ള. ന. ഒരു തൈ.
പയോഘനം. ന. ആലിപ്പഴം.
പയോജം. ന. താമരപ്പൂ.
പയോദം. ന. ൧, മേഘം. ൨, മുത്തെങ്ങ.
പയോധരം. ന. ൧, മേഘം. ൨, നാളികേരം. ൩, മുല.
പയോധി. ന. സമുദ്രം.
പയോനിധി. ന. സമുദ്രം.
പയോവാഹം. ന. മേഘം.
പയ്യവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
പയ്യവെ. അ. പതുക്കെ.
പയ്യാനി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പയ്യാനിപ്പുളവൻ. ന. ഒരു പാമ്പു.
പയ്യാനിമൂർക്കൻ. ന. ഒരു പാമ്പു.
പരകായപ്രവേശം. ന. ഒരുത്തന്റെ ആത്മാവു മറെറാരുത്തന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്ക.
പരകാര്യം. ന. പരന്റെ കാര്യം.
പരകീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മറെറാരുത്തന്റെ, മറെറാരുത്തനെ സംബന്ധിച്ച.
പരക്കം. ന. പരുങ്ങൽ.
പരക്കവെ. അല്ലെങ്കിൽ, **പരക്കെ.** അ. എല്ലാവരുമറികെ, വിസ്താരമായി, നടപ്പായി.
പരക്കഴി. വി. കൂട്ടത്തിൽനിന്നു തള്ളപ്പെട്ട.
പരക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (പര.) അ. ക്രി. ൧, വിസ്താരമാകുന്നു, നിരക്കുന്നു. ൨, പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ൩, ചിന്നുന്നു. **പരത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
പരഗതി. ന. ൧, മോക്ഷപ്രാപ്തി. ൨, സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തി.
പരചക്രം. ന. പരന്റെ ചക്രം, അന്യരാജാവുംമററും.
പരചന്ദ. വി. (ന്ദൻ, ന്ദാ, ന്ദം.) വി. ന. മറെറാരുത്തന്നധീനമായ.
പരജനം. ന. മററുള്ളവർ.
പരജന്മം. ന. മറെറാരു ജന്മം.
പരജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മറെറാരുത്തന്നു ജനിച്ച.
പരജാതി. ന. മറെറാരു ജാതിക്കാരൻ, പുറജാതിക്കാരൻ.
പരണ. ന. ൧, അടുപ്പിനു മീതെ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ചേരു. ൨, മേത്തട്ടു.
പരണി. ന. ഒരു വക മണ്ണാത്രം.
പരണിക്കിണ്ണം. ന. പിഞ്ഞാണം.
പരണ്ടൽ. ന. ൧, മാന്തൽ. ൨, കരൾച്ച.
പരണ്ടുന്നു. ണ്ടി. വാൻ. (പരണ്ട.) സ. ക്രി. ൧, മാന്തുന്നു. ൨, കരളുന്നു.
പരതന്ത്ര. വി. (ന്ത്രൻ, ന്ത്രാ, ന്ത്രം.) വി. ന. മറെറാരുത്തന്നധീനമായ.
പരതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏററവും അധികമായ.
പരതരുണി. ന. ൧, അന്യസ്ത്രീ. ൨, ശത്രുവിന്റെ ഭാര്യ.
പരതീരം. ന. ആററിന്റെയും മററും മറുകര, അക്കര.
പരതുഷ്ടി. ന. മററുള്ളവരുടെ സന്തോഷം.
പരത്തൽ. ന. വിസ്താരമാക്കുക.
പരത്തി. ന. പരവന്റെ സ്ത്രീ.
പരദാരം. ന. മറെറാരുത്തന്റെ ഭാര്യ.
പരദുഃഖം. ന. മറെറാരുത്തന്റെ ദുഃഖം.
പരദൂഷണം. ന. മറെറാരുത്തന്റെ ദൂഷണം, ഏഷണി, അപവാദം, കുററം.
പരദേവത. ന. കുഡുംബദൈവം.
പരദേശം. ന. അന്യദിക്കു.
പരദേശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. അന്യദേശത്തുള്ള.
പരദൈവം. ന. കുഡുംബദൈവം.
പരദോഷം. ന. മറെറാരുത്തന്റെ കുററം.
പരദ്രവ്യം. ന മറെറാരുത്തന്റെ ധനം.
പരദ്രോഹം. ന. പരോപദ്രവം.
പരദ്വേഷി. വി. (ഷീ, ഷിനീ, ഷി.) വി. ന. മററുള്ളവരെ പകെക്കുന്ന.
പരധനം. ന. മറെറാരുത്തന്റെ ദ്രവ്യം.
പരനാരീ. ന. മറെറാരുത്തന്റെ സ്ത്രീ.
പരന്തപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ശത്രുക്കളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന.
പരന്തപൻ. ന. ജയശാലി.
പര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, അകലെയുള്ള. ൨, മറെറാന്നായ. ൩, വിശേഷമായ. ൪, പിന്നാലെയുള്ള. ൫, അധികമായ. **പരത്വം.** ഗു. ന. വ്യത്യാസം, വേറൊന്നു.

പരൻ. ന. ൧, ശത്രു. ൨, അന്യൻ. ൩, ദൂരത്തുള്ളവൻ. ൪, ശ്രേഷ്ഠൻ. ൫, ദൈവമെന്നുള്ള ഭാവം.
പരൻപുമാൻ. ന. ദൈവം.
പരൻപുരാൻ. ന. ദൈവം.
പരൻപുരുഷൻ. ന. ദൈവം.
പരപിണ്ഡം. ന. മറ്റൊരുത്തൻ കൊടുക്കുന്ന അന്നം.
പരപിണ്ഡാദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. മറ്റൊരുത്തന്റെ അന്നം വാങ്ങിച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്ന.
പരപീഡ. മറ്റൊരുത്തന്റെ ദുഃഖം.
പരപുരുഷൻ. ന. ൧, മറ്റൊരു മനുഷ്യൻ. ൨, വിഷ്ണു.
പരപുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. അന്യനാൽ പോഷിക്കപ്പെട്ട.
പരപുഷ്ടം. ന. ഒരു പക്ഷി, കുയിൽ.
പരപ്പു. ന. ൧, വിസ്താരം. ൨, വീതി.
പരപ്പൻ. വി. പരന്ന.
പരപ്പൻ. ന. അവിലു.
പരപ്പിൽ. അ. വിസ്താരമായി.
പരബലം. ന. ൧, അന്യശക്തി. ൨, ശത്രുബലം.
പരബാധ. ന. പരപീഡ.
പരബോധം. ന. മറ്റുള്ളവരുടെ സമ്മതം.
പരബ്രഹ്മമൂർത്തി. ന. സത്യദൈവം.
പരബ്രഹ്മം. ന. സത്യദൈവം.
പരഭാര്യ. ന. ൧, അന്യഭാര്യ, അന്യന്റെ ഭാര്യ. ൨, ശത്രുഭാര്യ.
പരഭൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അന്യനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
പരഭൃതം. ന. കുയിൽ.
പരഭൃത്തു. ന. കാക്ക.
പരമഗതി. ന. മോക്ഷം.
പരമഗുരു. ന. പ്രധാനഗുരു.
പരമണ്ഡലം. ന. അന്യപ്രദേശം, അന്യരാജ്യം.
പരമദുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഏറ്റവും ദോഷമുള്ള.
പരമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, മഹാനല്ല. ൨, പ്രധാനമായ.
പരമം. അ. അനുവാദത്തിങ്കൽ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
പരമരഹസ്യം. ന. ഏറ്റവും ഗൂഢമായുള്ളതു.
പരമാണു. ന. ത്രസരേണുവിൽ മുപ്പതിൽ ഒരു പങ്കു.
പരമാത്മാവു. ന. ദൈവം, പ്രധാനമായ ആത്മാവു.
പരമാനന്ദമൂർത്തി. ന. ആനന്ദസ്വരൂപം, ദൈവം.
പരമാനന്ദം. ന. ൧, മഹാസന്തോഷം, ഭാഗ്യം. ൨, ദൈവം.
പരമാനന്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരമാനന്ദി.) സ. ക്രി. അധികംസന്തോഷിക്കുന്നു.
പരമാന്നം. ന. പായസം.
പരമാർത്ഥജ്ഞാനം. ന. നേരിനെ അറിക.
പരമാർത്ഥബോധം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പരമാർത്ഥം. ന. സത്യം, നേരു.
പരമാർത്ഥവസ്തു. ന. സത്യമായ വസ്തു, ദൈവം.
പരമാർത്ഥി. വി. ന. സത്യമുള്ളവൻ, നേരുള്ളവൻ.
പരമേശ്വരൻ. ന. ശിവൻ. ദൈവം.
പരമേശ്വരി. ന. പാർവ്വതി.
പരമേഷ്ടി. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, വിഷ്ണു. ൩, ശിവൻ.
പരമോപദേശം. ന. സാരമായ ഉപദേശം.
പരമ്പു. ന. നെല്ലു ചിക്കുവാനായിട്ടു ഒട്ടലു കീറി നെയ്തുണ്ടാക്കിയ വസ്തു.
പരമ്പദം. ന. എല്ലാററിലും മീതേയുള്ള സ്ഥാനം. വൈകുണ്ഠം.
പരമ്പര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. തുടർന്നുതുടർന്നുള്ള, തലമുറ തലമുറയായുള്ള.
പരമ്പരൻ. ന. ൧, വംശത്തിലുള്ളവൻ. ൨, മാൻ.
പരമ്പര. ന. ൧, പാരമ്പര്യം. ൨, സന്തതി. ൩, തലമുറ. ൪, ക്രമം.
പരമ്പരാകം. ന. യാഗത്തിനായിട്ടു പശുവിനെക്കൊല്ലുക.
പരമ്പരോപദേശം. ന. പാരമ്പര്യോപദേശം.
പരയുവതി. ന. മറ്റൊരുത്തന്റെ ഭാര്യ.
പരരാജ്യം. ന. അന്യരാജ്യം.
പരലോകപ്രാപ്തി. ന. മറ്റൊരു ലോകത്തു ചെല്ലുക.
പരലോകം. ന. അന്യലോകം, സ്വർഗ്ഗവും മറ്റും.
പരലോകവാസം. ന. അന്യലോകത്തിൽ പാർക്കുക.
പരൽ. ന. ൧, കവടി. ൨, ഒരുവക മത്സ്യം. ൩, ചരൽ.
പരല്പേരു. അല്ലെങ്കിൽ, **പരപ്പേറു.** ന. അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ടു സംഖ്യയറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു കണക്കു.
പരവ. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
പരവതാനി. ന. ഒരുവകരത്നക്കമ്പിളി.
പരവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. മറ്റൊരുത്തന്നധീനമായ, നാഥനുള്ള.
പരവൻ. ന. ഒരു താണജാതിക്കാരൻ.

പരവശം. വി, (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. നി. മറ്റൊരുത്തന്നധീനമായ, ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന. (മ.) ക, ക്ഷീണിച്ച. ഖ, പ്രയാസപ്പെടുന്ന. ന, ദീനംപിടിച്ച. ര, ഭ്രമിച്ചുനായ. പരവശത. ഗു ന. ക, പാരവശ്യം. ഖ, ക്ഷീണത. ന, പ്രയാസം. ര, ദീനം. ള, ഭ്രാന്തിയ്യം.

പരവശപ്പെടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (പരവശ.) അ. ക്രി. ക, ഞെരുങ്ങുന്ന. ഖ, ക്ഷീണിക്കുന്ന.

പരശാസ്ത്രം. നി. അന്യശാസ്ത്രം.

പരശു. നി. വെണ്മഴു.

പരശുധരൻ. നി. ഒരു മഹർഷി.

പരശുരാമൻ. നി. ജമദഗ്നി മഹർഷിയുടെ പുത്രൻ, പരശുധരൻ.

പരശ്രീ. നി. അന്യസംപത്തു.

പരശ്വധം. നി. വെണ്മഴു, കോടാലി.

പരശ്വസ. അ. മറ്റെന്നാൾ.

പരശ്ശതം. വി. നൂറിൽ അധികമുള്ള.

പരസ്സഹസ്രം. വി. ആയിരത്തിലധികമുള്ള.

പരസ്പര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നി. അന്യോന്യമായുള്ള.

പരസ്പരപ്പെടുത്തുന്ന. ത്തി. വാൻ. (പരസ്പ.) സ. ക്രി. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന.

പരസ്യം. നി. ക, പ്രസിദ്ധം. ഖ, വിളംബരം.

പരസ്ത്രീ. നി. മറ്റൊരുത്തന്റെ സ്ത്രീ.

പരസ്ത്രീസംഗം. നി. മറ്റൊരുത്തന്റെ സ്ത്രീയെ പ്രാപിക്ക.

പരസ്വം. നി. മറ്റൊരുത്തന്റെ മുതൽ.

പരഹിത. വി. (തൻ, താ, തം,) വി. നി. മറ്റുള്ളവർക്കു ഹിതമായ.

പരഹിതം. നി. ഒരുമാതിരി ഗണിതം.

പരാ. അ. ഇതു ചില സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ ആദിയിൽ വരുമ്പോൾ പ്രാധാന്യം, അതിക്രമം, മടക്കം ഇങ്ങിനെപല അർത്ഥങ്ങൾ വരും.

പരാക്. അ. വളരെഞ്ഞു.

പരാകം. നി. യാഗകർമ്മം,

പരാക്രമം. നി. ശക്തി.

പരാക്രമി. വി. നി. ശക്തിയുള്ളവൻ.

പരാഗം. നി. ക, പൂവിലെപ്പൊടി. ഖ, പൊടി. ന, കുളിച്ചാൽ ശരീരത്തിൽ തേക്കുന്ന ഒരു സുഗന്ധപ്പൊടി.

പരാങ്മുഖ. വി. (ഖൻ, ഖീ, ഖം.)വി. നി. പിന്തിരിഞ്ഞ.

പരാചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നി. അന്യനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

പരാചീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നി. പിന്തിരിഞ്ഞ.

പരാജയം. നി. തോലി, മടക്കം.

പരാജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നി. ക, ജയിക്കപ്പെട്ട. ഖ, തോല്പിക്കപ്പെട്ട.

പരാതി. നി. അപവാദം, ദുഷ്കീർത്തി.

പരാധീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നി. ക, മറ്റൊരുത്തനെ സേവിക്കുന്ന. ഖ, പ്രയാസപ്പെടുന്ന.

പരാധീനം. നി. ക, ആശ്രയം. ഖ, പ്രയാസം.

പരാധീനപ്പെടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (പരാധീന.) അ. ക്രി. പ്രയാസപ്പെടുന്ന.

പരാനന്ദം. നി. അതിസന്തോഷം,

പരാനുകൂലം. നി. മറ്റൊരുത്തന്റെ അനുകൂലം.

പരാന്നഭോജി. വി. (ജീ, ജിനീ, ജി.) വി. നി. മറ്റൊരുത്തന്റെ അന്നംകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന.

പരാന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. നി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

പരാന്നം. നി. മറ്റൊരുത്തൻ കൊടുക്കുന്ന ചോറു.

പരാപര. വി. (രൻ, രാ, രം.)വി. നി. നല്ലതും ചീത്തയുമായ, ആദിയും അന്തവുമായ.

പരാപരവസ്തു. നി. ആദ്യന്തമായ വസ്തു, ദൈവം.

പരാപഹാസം. നി. പരനിന്ദ.

പരാപേക്ഷ. നി. മറ്റൊരുത്തനെ ആശ്രയിക്ക.

പരാഭവം. നി. ക, മടക്കം. ഖ, അവമാനം. ന, നാശം.

പരാവൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നി. തോല്പിക്കപ്പെട്ട.

പരാമർശം. നി. ക, വിചാരം. ഖ, സൂക്ഷ്മം.

പരാമൃഷ്ടം. നി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

പരായണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. നി. ആസക്തിയുള്ള, താല്പര്യമുള്ള.

പരായണം. നി. മതസംബന്ധമായുള്ള ക്രമം.

പരായുതം. വി. പതിനായിരത്തിലധികമുള്ള.

പരാരി. അ. രണ്ടാമാണ്ടു.

പരാർദ്ധം. നി. ഒരു വലിയ തുക, പരിനെട്ടാമത്തെ സ്ഥാനം.

പരാർദ്ധ്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.)വി. നി. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

പരാർദ്ധ്യം. നി. പരാർദ്ധം.

പരാവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. നി. ക, ഓടിപ്പോയ. ഖ, തിരിച്ചുവന്ന.

പരാവൃത്തം. നി. നിലത്തുരുണ്ണുന്ന കുതിര.

പരാശ്രയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നി. മറ്റൊരുത്തനെ ആശ്രയിക്കുന്ന.

പരാശ്രയം. നാ. മറ്റൊരുത്തനെ ആശ്രയിക്കുക.
പരാശ്രയാ. നാ. ഒരു തൈ.
പരാസനനം. നാ. കൊല, വധം.
പരാസു. വി. (ശ്രീക്കു.) വി. നാ. മരിച്ച.
പരാസുത. പരാസുത്വം. ഗു. നാ. മരണം.
പരാസുന്ദി. നാ. കള്ളൻ.
പരാഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, ആക്രമിക്കപ്പെട്ട. ഖ, അടിക്കപ്പെട്ട.
പരി. അ. ഇതു ചില മൊഴികളോടു ചേരുമ്പോൾ, ചുറ്റും, പങ്കു, വിട്ടൊഴിവു, അവസാനം, ദീനം, ബലം, വിഭാഗം, ആലിംഗനം, ക്ഷമചോദിക്ക, സല്ക്കാരം, തള്ളിക്കളക, ആഭരണം, വിസ്മയാരം, അടയാളം, ദുഃഖം, തടവു, സത്യം, ഇങ്ങനെ പല അർത്ഥങ്ങൾ വരും.
പരികഥ. നാ. കള്ളകഥ.
പരികന്ദം. നാ. ക, ഭയം. ഖ, വിഷയൽ.
പരികന്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ഇളക്കപ്പെട്ട.
പരികര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. നാ. സഹായിക്കുന്ന.
പരികരം. നാ. ക, മെത്ത. ഖ, ആശ്രിതന്മാരുടെ കൂട്ടം. ങ, പുരുഷാരം. ഛ, ആരംഭം.
പരികർമ്മം. നാ. ആഭരണങ്ങൾകൊണ്ടും മറ്റും ദേഹത്തെ അലങ്കരിക്കുക.
പരികർമ്മാവു. നാ. ക്ഷൗരൻ.
പരികർമ്മി. വി. (ന്മി, ന്മിനീ, ന്മി.) വി. നാ. അലങ്കരിക്കുന്ന.
പരികർമ്മി. നാ. അടിമക്കാരൻ, വേലക്കാരൻ.
പരികാംക്ഷിതൻ. നാ. സന്യാസി.
പരിക്കു. നാ. ക, ഒരു വൃക്ഷം. ഖ, മുറിവു.
പരിക്ക. നാ. ഇന്നപ്പോൾ ഇന്നം കൊടുക്കാമെന്നു ഒരു സകാരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുൻപാകെ ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്കു.
പരിക്രമണം. അല്ലെങ്കിൽ, പരിക്രമം. നാ. ക, ചുറ്റുംനടക്ക. ഖ, നടക്കുക.
പരിക്രമിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (പരിക്രമി.) അ. ക്രി. ചുറ്റുംനടക്കുന്ന.
പരിക്രിയ. നാ. വിണ്ടെടുപ്പു.
പരിഖ. നാ. കിടങ്ങുകഴി.
പരിഖേദം. നാ. ദുഃഖം.
പരിഖ്യാതി. നാ. കീർത്തി.
പരിഗമം. നാ. ക, ചുറ്റുംനടക്ക. ഖ, അന്വേഷിച്ചുനടക്കുക. ങ, അറിക, നിശ്ചയപ്പെടുത്തുക.
പരിഗൃഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. നാ. കൈക്കൊള്ളപ്പെടുവാന്തക്ക.
പരിഗ്രഹ്യ. നാ. സ്ത്രീ.
പരിഗ്രഹം. നാ. ക, കൈക്കൊള്ളുക. ഖ, കുടുംബം. ങ, ശാപം, ആണ. ഛ, ഭോഗ്യ. ജ, ഭേർ.
പരിഗ്രഹിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (പരിഗ്രഹി.) സ. ക്രി. കൈക്കൊള്ളുന്ന.
പരിഘം. നാ. ക, ഇരിമ്പുലക്ക. ഖ, കുല. ങ, സാക്ഷി.
പരിഘാതനം. നാ. ക, ഇരിമ്പുലക്ക. ഖ, വധം.
പരിഘാതം. നാ. വധം, കുല.
പരിഘോഷം. നാ. ക, ശബ്ദം. ഖ, മുഴക്കം. ങ, നിന്ദാവാക്ക.
പരിചു. അ. ക, യുക്തമായി. ഖ, തുല്യമായി.
പരിച. നാ. വെട്ടുമ്മറ്റും തടുപ്പാൻ തോലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.
പരിചയം. നാ. ശീലം.
പരിചയിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (പരിചയി.) സ. ക്രി. ശീലിക്കുന്ന.
പരിചരണം. നാ. ശുശ്രൂഷ.
പരിചരൻ. നാ. ക, അകമ്പടിക്കാരൻ. ഖ, ശുശ്രൂഷക്കാരൻ.
പരിചരിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (പരിചരി.) സ. ക്രി. ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന.
പരിചര്യ. നാ. ശുശ്രൂഷ.
പരിചാരകൻ. നാ. ശുശ്രൂഷക്കാരൻ, ഭൃത്യൻ.
പരിചാരിക. നാ. ശുശ്രൂഷക്കാരി.
പരിചാര്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി. നാ. ശുശ്രൂഷിപ്പാൻതക്ക, വന്ദിപ്പാന്തക്ക.
പരിചിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. പരിചയിക്കപ്പെട്ട, അറിയപ്പെട്ട.
പരിച്ഛദം. നാ. ക, അകമ്പടിക്കാരുമ്മറ്റും ഒരു പരിജനം. ഖ, കുടുംബം.
പരിച്ഛേത്താവു. വി. നാ. ക, മുറിക്കുന്നവൻ. ഖ, നിശ്ചയിക്കുന്നവൻ.
പരിച്ഛേദം. നാ. ക, ചിലപുസ്തകങ്ങളിലെ വകുപ്പു. ഖ, മുറിക്ക. ങ, നിശ്ചയം.
പരിച്ഛേദിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (പരിച്ഛേദി.) സ. ക്രി. ക, വിഭാഗിക്കുന്ന. ഖ, മുറിക്കുന്ന. ങ, നിശ്ചയിക്കുന്ന.
പരിച്ഛേദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. നാ. ക, മുറിക്കപ്പെടുവാൻതക്ക. ഖ, നിശ്ചയിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.
പരിജനം. നാ. ഭൃത്യക്കൂട്ടം.
പരിജ്ഞാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. അറിയപ്പെട്ട.
പരിജ്ഞാനം. നാ. പരിചയം, അറിവു.
പരിണത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, പഴുത്ത, പാകംവന്ന. ഖ, പഴയ. ങ, വളഞ്ഞ.

പരിണതം. ന. കുത്തുവാനായിട്ട കുനിയുന്ന ആന. ഉ, മൂലധനം.
പരിണയം. അല്ലെങ്കിൽ, പരിണയനം. ന. വിവാഹം.
പരിണയിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പരിണയി.) സ. ക്രി. വിവാഹം കഴിക്കുന്ന.
പരിണാമം. ന. ക, അവസ്ഥാഭേദം. ഉ, പാകത. ങ, അവസാനം.
പരിണായം. ന. ക, ചൂതുപോർ. ഉ, ചുറ്റിനടത്തിക്കുക.
പരിണാഹം. ന. വീതി, വിസ്താരം.
പരിതപിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പരിതപി.) അ. ക്രി. ഖേദിക്കുന്ന.
പരിതപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ക, ഖേദിച്ച. ഉ, ചൂടപിടിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
പരിതസ്സു. അ. ചുറ്റും.
പരിതാപം. ന. ക, ഖേദം, സങ്കടം. ഉ, ചൂട്ട.
പരിതൃഷ്ട. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. സന്തോഷിച്ച.
പരിതൃഷ്ടി. ന. സന്തോഷം.
പരിതോഷം. ന. സന്തോഷം.
പരിത്തി. ന. ക, ഞെല്ലഞ്ഞിമരം. ഉ, ഞെല്ലഞ്ഞി.
പരിത്തിക്കുരു. ന. ഞെല്ലഞ്ഞിക്കുരു.
പരിത്തിനൂൽ. ന. പഞ്ഞിനൂൽ.
പരിത്യക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
പരിത്യജിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പരിത്യജി.) സ. ക്രി. ഉപേക്ഷിക്കുന്ന.
പരിത്യാഗം. ന. ഉപേക്ഷിക്കുക.
പരിത്യാഗി. പി. (ഗീ, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കുന്ന.
പരിത്യാജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള.
പരിത്രസ്സു. വി. (സ്സൻ, സ്സാ, സ്സം.) വി. ന. ഭയപ്പെട്ട.
പരിത്രാണം. ന. രക്ഷ.
പരിത്രായു. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. രക്ഷിക്കുന്ന.
പരിദാനം. ന. കൈമാറം.
പരിദേവനം. ന. കരച്ചിൽ, വിലാപം.
പരിധാനം. ന. ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
പരിധി. ന. ക, പരിവേക്ഷം, ഗോളത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള വൃത്തം. ഉ, പരിധിവെക്കുന്ന ചമത.
പരിധിച്ചമത. ന. പരിധിവെക്കുന്ന ചമത.
പരിധിസ്ഥൻ. ന. അകമ്പടിക്കാരൻ.
പരിന്ന. ന. ഒരു പക്ഷി.
പരിപക്വ. വി. (ക്വൻ, ക്വാ, ക്വം.) വി. ന. ക, നല്ലവണ്ണം പാകം വന്ന. ഉ, നല്ലവണ്ണം വെന്ത, ദഹിച്ച, പഴുത്ത.
പരിപക്വത. ഗു. ന. പാകം, വേവു.
പരിപണം. ന. മൂല ദ്രവ്യം, മുതൽ.
പരിപതനം. ന. വീഴ്ച.
പരിപന്ഥി. ന. ശത്രു.
പരിപാകം. ന. ക, പക്വത, പാകം. ഉ, ഒടുക്കം. ങ, പൂർണ്ണത.
പരിപാടി. ന. ക്രമം, അനുക്രമം.
പരിപാതം. ന. വീഴ്ച.
പരിപാലക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, രക്ഷിക്കുന്ന. ഉ, തരിക്കുന്ന. ങ, സൂക്ഷിക്കുന്ന.
പരിപാലനം. ന. ക, രക്ഷ. ഉ, ഭരണം.
പരിപാലിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പരിപാലി.) സ. ക്രി. ക, രക്ഷിക്കുന്ന. ഉ, ഭരിക്കുന്ന. ങ, കാക്കുന്ന.
പരിപാലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, രക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ഉ, ഭരിക്കപ്പെട്ട. ങ. കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
പരിപീഡനം. ന. ഉപദ്രവിക്കുക.
പരിപീഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ട.
പരിപീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന, ക. കുടിക്കപ്പെട്ട. ഉ, മഞ്ഞ നിറമായ.
പരിപൂർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. നിറഞ്ഞ, തികഞ്ഞ. പരിപൂർണ്ണത. ഗു. ന. നിറവു, തികവു.
പരിപൂർത്തി. ന. നിറവു, തൃപ്തി.
പരിവേലവം. അല്ലെങ്കിൽ, പരിവേലം. ന. ഒരു മരുന്നു, കഴിമുത്തങ്ങ.
പരിപ്പു. ന. ക, തൊലികളഞ്ഞ പയറു. ഉ, അതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കറി.
പരിപ്പുകാരൻ. ന. ഊട്ടുപുരയിൽ വിചാരക്കാരൻ.
പരിപ്പവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ക, ഇളക്കമുള്ള. ഉ, സ്ഥിരമില്ലാത്ത.
പരിപ്പവം, ന. ക, കള്ളി. ഉ, ഞെരുക്കം, ക്രൂരത.
പരിപ്പുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളക്കപ്പെട്ട.
പരിപ്രഷ്ട. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ചുടപ്പെട്ട.
പരിബർഹം. ന. ക, പരിജനം. ഉ, രാജചിഹ്നം.
പരിഭവം. ന. ക, അവമാനം. ഉ, നിന്ദ.
പരിഭവിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പരിഭ

വി.) സ. ക്രി. ൧, അവമാനിക്കുന്നു. ൨, നിന്ദിക്കുന്നു.
പരിഭാവം. ന. ൧, അവമാനം. ൨, നിന്ദ.
പരിഭാഷ. ന. പൊരുൾതിരിപ്പു.
പരിഭാഷണം. ന. ൧, ധിക്കാരം. ൨, സംസാരം, സംഭാഷണം. ൩, നിയമം, ഉടമ്പടി. ൪ ചട്ടം.
പരിഭാഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരഭാഷി.) സ. ക്രി. ൧, സംസാരിക്കുന്നു. ൨, ധിക്കരിക്കുന്നു.
പരിഭാഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പറയപ്പെട്ട, സംസാരിക്കപ്പെട്ട. ൨, ധിക്കരിക്കപ്പെട്ട. ൩, പൊരുൾ തിരിക്കപ്പെട്ട.
പരിഭുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, പഴയ. ൨, പെരുമാറിയ.
പരിഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
പരിഭൂഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.
പരിഭോക്തൃ. വി. (ക്താ, ക്ത്രീ, ക്തൃ.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കുന്ന, അനുഭവിക്കുന്ന.
പരിഭ്രമം. ന. ൧, ആകുലം, ഉഴൽച, കുഴപ്പം. ൨, തിടുക്കം. ൩, ഭയം. (സം.) ചുററിസഞ്ചരിക്കുക.
പരിഭ്രമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിഭ്രമി.) അ. ക്രി. ൧. ആകുലപ്പെടുന്നു, ഉഴലുന്നു. ൨, തിടക്കപ്പെടുന്നു. ൩, ഭയപ്പെടുന്നു. (സം) ചുററിസഞ്ചരിക്കുന്നു.
പരിഭ്രംശം. ന. വീഴ്ച.
പരിഭ്രഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, വീണുപോയ. ൨, ജാതിയിൽ നിന്നു പോയ.
പരിഭ്രാന്തി. ന. ൧, അറിവില്ലായ്മ. ൨, ചുററും നടക്ക. ൩, ഒന്നിനെ മറെറാന്നായിട്ടു വിചാരിക്ക.
പരിമഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. മുങ്ങിയ.
പരിമണ്ഡലം. ന. വൃത്തം, ഉരുണ്ട വസ്തു.
പരിമർദ്ദനം. ന. ൧, തിരുമ്മൽ, പൊടിക്ക. ൨, ആലിംഗനം ചെയ്ക. ൩, ഞെക്കുക.
പരിമർദ്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിമർദ്ദി.) സ. ക്രി. ൧, അരെക്കുന്നു. ൨, തിരുമ്മുകയുമ്മററും ചെയ്യുന്നു.
പരിമളക്കുഴമ്പു. ന. സുഗന്ധമുള്ള കുഴമ്പു.
പരിമളത്തൈലം. ന. പരിമളമുള്ള തൈലം, നല്ല മണമുള്ള എണ്ണ.
പരിമളം. ന. മർദ്ദനത്തിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സുഗന്ധം.
പരിമളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിമളി.) അ. ക്രി. സൌരഭ്യമുണ്ടാകുന്നു.
പരിമാണം. ന. അളവു.
പരിമാറുന്നു. റി. വാൻ. (പരിമാറ.) സ. ക്രി. പ്രയോഗിക്കുന്നു.
പരിമാററം. ന. പ്രയോഗം.
പരിമാർജ്ജനം. ന. ശുദ്ധിയാക്കുക, വെടിപ്പാക്കുക.
പരിമി. ന. ഒരു മാതിരി വലിയകൊട്ട.
പരിമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചേർക്കപ്പെട്ട. ൨, അളക്കപ്പെട്ട.
പരിമിതി. ന. അളവു.
പരിമിളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം ചേർന്ന, തമ്മിൽ കൂടിയ.
പരിമൃജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. ൧, വെടിപ്പാക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന. ൨, തൊടുവാന്തക്ക.
പരിയപ്പാടു. ന. ബ്രാഹ്മണന്റെ അടിമ വേലക്കാരനായ ശൂദ്രന്റെ അവസ്ഥ.
പരിയപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പരിയ.) അ. ക്രി. അടിമപ്പെടുന്നു.
പരിയപ്പെട്ടവൻ. വി. ന. അടിമപ്പെട്ടവൻ.
പരിയം. ന. വീട്ടിന്റെ പുറത്തെ സ്ഥലം.
പരിരംഭണം. ന. ആലിംഗനം.
പരിരംഭം. ന. ആലിംഗനം.
പരിരംഭിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിരംഭി.) സ. ക്രി. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.
പരിരക്ഷണം. ന. രക്ഷ.
പരിലാളനം. വാത്സല്യത്തോടെ വളർത്തുക.
പരിലാളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിലാളി.) സ. ക്രി. വാത്സല്യത്തോടെ വളർത്തുന്നു.
പരിവട്ടം. ന. ൧, ചില രാജാക്കന്മാർ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രത്തിനു പറയുന്ന ബഹുമാനപ്പേർ. ൨, തലപ്പാവു. ൩, നൂൽ ചുററുന്ന റാട്ടു.
പരിവർജ്ജനം. ന. ൧, വധം, കുല. ൨, ഉപേക്ഷിക്ക.
പരിവർജ്ജിത. വി. (തൻ, താ. തം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
പരിവർത്തനം. ന. ൧, തമ്മിൽ മാററം. ൨, ചുററിത്തിരിക. ൩, പിൻതിരിക.
പരിവർത്തം. ന. ൧, തമ്മിൽ മാററം. ൨, തോറേറാടുക. ൩, ലോകനാശം. ൪, ചുററിത്തിരിക.
പരിവർത്തിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിവർത്തി.) സ. ക്രി. ൧, തമ്മിൽ മാറുന്നു. ൨, തോറേറാട്ടുന്നു. ൩, ചുററിനടക്കുന്നു.
പരിവാദകൻ. ന. ൧, ആവലാധിക്കാ

രൻ. ഉ, അപവാദം പറയുന്നവൻ.
പരിവാദം. ന. ക, നിന്ദാവാക്ക. ഉ, അപവാദം. ങ, വീണയുടെ കമ്പി.
പരിവാദിനി. ന. ഏഴു കമ്പിയുള്ള വീണ.
പരിവാപനം. ന. ക്ഷൌരം.
പരിവാപം. ന. ക, ക്ഷൌരം. ഉ, കുളം. ങ, പരിജനം.
പരിവപിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക്ഷൌരം ചെയ്യപ്പെട്ട.
പരിവാരം. ന. ദാസൻ ദാസി അകമ്പടികാരൻ സേവകൻ മുതലായ ജനം.
പരിവാഹം. ന. ക, ഒഴുക്ക, വെള്ളക്കവിച്ചിൽ. ഉ, വെള്ളംകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള കൈവഴി.
പരിവിത്തി. ന. അനുജൻ വേട്ടിട്ടും താൻ വേൾക്കാത്ത ജ്യേഷ്ഠൻ.
പരിവൃഢൻ. ന. അധിപൻ.
പരിവൃതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ചുറ്റും വളയപ്പെട്ട. ഉ, മുഴുവനും ലഭിച്ച.
പരിവൃത്തി. ന. ക, ഒന്നുകൊടുത്തു മറ്റൊന്നു വാങ്ങിക്ക. ഉ, ചുറ്റിലും വളയുക. ങ, അവസാനം. ഋ, അനുജൻ വേട്ടിട്ടും താൻ വേൾക്കാത്ത ജ്യേഷ്ഠൻ.
പരിവേത്താവു. ന. ജ്യേഷ്ഠനെക്കാൾ മുൻപിൽ വേട്ട അനുജൻ.
പരിവേദനം. ന. ക, അതിവേദന. ഉ, വിവാഹം. ങ, വിവാദം.
പരിവേദി. വി. (ദ്രീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. ക, നൊൻപരം സഹിക്കുന്ന. ഉ, അറിയുന്ന.
പരിവേദിനി. ന. ജ്യേഷ്ഠനെക്കാൾ മുൻപിൽ വേട്ടവന്റെ ഭാര്യ.
പരിവേഷം. ന. ക, ചന്ദ്രന്റെ എങ്കിലും സൂര്യന്റെ എങ്കിലും ചുറ്റും ചിലപ്പോൾ വട്ടത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു വളയം. ഉ, വൃത്തത്തെഴുറ്റുക. ങ, ചോറുകറി മുതലായവ വിളമ്പുക.
പരിവേഷ്ടനം. ന. ചുറ്റുക.
പരിവേഷ്ടിക്കുന്നു. ച്വു. പ്ലാൻ. (പരിവേഷ്ടി.) സ. ക്രി. ചുറ്റുന്നു.
പരിവേഷ്ടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചുറ്റപ്പെട്ട.
പരിവ്യാധം. ന. ക, കൊഞ്ചുവൃക്ഷം. ഉ, ആറുവഞ്ചിവൃക്ഷം.
പരിവ്യാപൃ. വി. (പൃൻ, പൃാ, പൃം.) വി. ന. വ്യാപിക്കപ്പെട്ട, പരക്കപ്പെട്ട.
പരിവ്രജ്യ. ന. സന്ന്യാസിയുടെ അവസ്ഥ.
പരിവ്രാട്ട. ന. സന്ന്യാസി.
പരിശിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ശേഷിക്കപ്പെട്ട.
പരിശിഷ്ടം. ന. ഒടുക്കം ക്രിയയു.
പരിശീലനം. ന. ശീലിക്ക.
പരിശുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ക, ശുദ്ധമുള്ള. ഉ, കുറവില്ലാത്ത.
പരിശുദ്ധാത്മാവു. ന. പുണ്യാത്മാവു.
പരിശുദ്ധി. ന. ക, പുണ്യം. ഉ, കുറവില്ലായ്മ.
പരിശുഷ്ക. വി. (ഷ്കൻ, ഷ്കാ, ഷ്കം.) വി. ന. നന്നാ ഉണങ്ങിയ.
പരിശുഷ്കം. ന. നെയ്യിൽ വറുത്ത മാംസം.
പരിശേഷം. ന. ശിഷ്ടം ക്രിയയു, പരിശിഷ്ടം.
പരിശോധനം. ന. ശോധന ചെയ്ക.
പരിശോധിക്കുന്നു. ച്വു. പ്ലാൻ. (പരിശോധി.) സ. ക്രി. ക, ശോധനചെയ്യുന്നു. ഉ, നന്നാക്കുന്നു.
പരിശോഷം. ന. ഉണങ്ങുക.
പരിശോഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉണക്കപ്പെട്ട.
പരിശ്രമം. ന. ക, അദ്ധ്വാനം. ഉ, ക്ഷീണം.
പരിശ്രമിക്കുന്നു. ച്വു. പ്ലാൻ. (പരിശ്രമി.) അ. ക്രി. ക, അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു. ഉ, ക്ഷീണിക്കുന്നു.
പരിശ്രയം. ന. ക, ആശ്രയം, സ്ഥലം. ഉ, കൂട്ടം.
പരിശ്രാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. തളർന്ന, വാടിയ.
പരിശ്രാന്തി. ന. ക, അദ്ധ്വാനം. ഉ, തളർച്ച.
പരിശ്രാവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. കേൾക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
പരിശ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കേൾക്കപ്പെട്ട.
പരിശ്ലിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ട.
പരിഷ. ന. ജനസമൂഹം, കൂട്ടം.
പരിഷൽ. ന. ക, സഭ. ഉ, കൂട്ടം.
പരിഷധൻ. ന. കൂട്ടത്തിൽ ഒരുത്തൻ.
പരിഷ്കരിക്കുന്നു. ച്വു. പ്ലാൻ. (പരിഷ്കരി.) സ. ക്രി. ക, അലങ്കരിക്കുന്നു. ഉ, മിനുസമാക്കുന്നു. ങ, വെടിപ്പാക്കുന്നു.
പരിഷ്കാരം. ന. ക, അലങ്കാരം. ഉ, മിനുക്ക, തെളിവാക്ക. ങ, ശുദ്ധിയാക്ക.
പരിഷ്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.
പരിഷ്കൃതി. ന. അലങ്കാരം.
പരിഷ്വംഗം. ന. ആലിംഗനം.

പരിഷ്വജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിഷ്വജി.) സ. ക്രി. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

പരിസരം. ന. ൧, ആറുകൾക്കും മലകൾക്കും അടുത്ത സ്ഥലം. ൨, മരണം.

പരിസർപ്പം. ന. ൧, ചുററിനടക്കുക. ൨, ഗമനം. ൩, ഒഴുകുക, പിന്നാലെ പോക.

പരിസൎയ്യ. ന. ൧, എല്ലാടത്തും നടക്കുക. ൨, അടുത്ത വരവു.

പരിസ്കന്ദൻ. ന. അന്ന്യനാൽ വളൎത്തപ്പെട്ടവൻ.

പരിസ്കന്ദം. ന. ചുററിനടക്ക.

പരിസ്തോമം. ന. ആനപ്പുറത്തു വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം, ചെമ്പാരിപ്പടം.

പരിസ്പന്ദം. ന. ൧, കുളി, ൨, പൂച്ചൂടുക.

പരിസ്പന്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിസ്പന്ദി,) അ. ക്രി. ൧, കുളിക്കുന്നു. ൨, പൂച്ചൂടുന്നു.

പരിസ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇററു വീഴുന്ന, ഒഴുകുന്ന.

പരിസ്രുത. ന. വാററിയെടുത്ത മദ്യം.

പരിസ്രുൽ. ന. ൧, ഒരുവക മദ്യം. ൨, തുള്ളിയായിട്ടു വീഴുക.

പരിഹരണം. ന. ൧, പ്രതിക്രിയ. ൨, നീക്കിക്കളക.

പരിഹരിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (പരിഹരി.) സ. ക്രി. ൧, നീക്കിക്കളയുന്നു. ൨, സൌഖ്യമാക്കുന്നു.

പരിഹസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരിഹസി.) സ. ക്രി. ൧, നിന്ദിക്കുന്നു. ൨, ചിരിക്കുന്നു, സന്തോഷിക്കുന്നു.

പരിഹസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ൨, ചിരിക്കപ്പെട്ട.

പരിഹാരം. ന. ൧, പ്രായശ്ചിത്തം. ൨, നീക്കുപോക്കു. ൩, തള്ളിക്കളക.

പരിഹാൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. പരിഹരിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.

പരിഹാൎയ്യം. ന. പൊൻവള.

പരിഹാസം. ന. നിന്ദ. (സം.) ചിരി, സന്തോഷം, ഉല്ലാസം, നേരംപോക്കു.

പരിക്ഷിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ചുററപ്പെട്ട.

പരീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചുററപ്പെട്ട.

പരീഭാവം. ന. ൧, ധിക്കാരം. ൨, നിന്ദ.

പരീവൎത്തം. ന. തമ്മിൽ മാററം.

പരീവാദം. ന. ൧, ആക്ഷേപം. ൨, അപവാദം പറക.

പരീവാരം. ന. ൧, വാളുറ. ൨, പരിജനം.

പരീവാഹം. ന. ൧, വാച്ചാൽ. ൨, ഒഴുക്കു, പരിവാഹം.

പരീഷ്ടി. ന. അന്വേഷണം.

പരീസാരം. ന. ൧, ചുററിനടപ്പു. ൨, അടുത്ത വരവു.

പരീഹാസം. ന. ഉല്ലാസം, സന്തോഷം, കളിക്കുക.

പരീക്ഷ. ന. പഠിത്വവും മററും ശോധന ചെയ്ക.

പരീക്ഷക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പരീക്ഷിക്കുന്ന.

പരീക്ഷകൻ. ന. ശോധന ചെയ്യുന്നവൻ.

പരീക്ഷണം. ന. ശോധന.

പരീക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പരീക്ഷി.) സ. ക്രി ശോധന ചെയ്യുന്നു.

പരീക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോധന ചെയ്യപ്പെട്ട.

പരീക്ഷിതൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **പരീക്ഷിത്തു.** അൎജ്ജുനന്റെ പുത്രന്റെ പുത്രൻ.

പരു. ന. ശരീരത്തിൽ ഉരുണ്ടുകൂടി പൊട്ടുന്ന ഒരു ദീനം. (സം.) ൧, കരിമ്പു ചൂരൽ മുതലായവയുടെ മുട്ടു. ൨, സമുദ്രം. ൩, പൎവ്വതം.

പരുക്കു. ന. തഴമ്പു.

പരുങ്ങൽ. ന. ൧, ഇന്നതു ചെയ്യെണമെന്നറിയാതെ വ്യസനിക്കുക. ൨, പുല്ലുപറിക്ക.

പരുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പരുങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, ഇന്നതു ചെയ്യെണമെന്നറിയാതെ വ്യസനിക്കുന്നു. ൨, പുല്ലുപറിക്കുന്നു.

പരുത്ത. വി. വലിയ.

പരുൽ. അ. കീഴാണ്ടു.

പരുന്നു. ന. ഒരു പക്ഷി, പരുന്തു.

പരുന്തു. ന. മേല്പറഞ്ഞ പക്ഷി.

പരുപരെ. അ. മിനുസമില്ലാതെ.

പരുപരുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പരുപരു). അ. ക്രി. മിനുസമില്ലാതാകുന്നു.

പരുപരുപ്പു. ന. മിനുസമില്ലായ്മ.

പരുമ്പുടവ. ന. പരുപരുപ്പുള്ള പുടവ.

പരുവ. ന. ൧, ഒരുവകവള്ളി. ൨, ഒരുവക വൃക്ഷം. ൩, ഇല്ലിക്കൂട്ടം.

പരുവക്കിഴങ്ങു. ന. പരുവവള്ളിയുടെ കിഴങ്ങു.

പരുവം. ന. ൧, അവസരം, ൨, പാകം. ൩, പഴുപ്പു. ൪, യൌവനം. ൫, വയസ്സു.

പരുഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. ന. ൧, കഠിനമായ. ൨, പലനിറമുള്ള.

പരുഷം. ന. ൧, കഠിനവാക്കു. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.

പരുഷവാക്കു. ന. കഠിനവാക്കു.
പരുസ. ന. കരിമ്പു മുതലായവയുടെ മുട്ടു.
പരൂഷകം. അല്ലെങ്കിൽ, **പരൂഷം.** ചിററീന്തവൃക്ഷം.
പരേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മരിച്ച.
പരേതം. ന. മരിച്ചവന്റെ ആത്മാവു.
പരേതരാട്ടു. ന. അന്തകൻ.
പരേദ്യവി. അ. പിറെറന്നാൾ.
പരേദ്യുസ. അ. പിറെറന്നാൾ.
പരേഷ്ടുക. ന. വളരെ പ്രസവിച്ച പശു.
പരൈധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അന്യനാൽ വളൎത്തപ്പെട്ട.
പരൈധിതം. ന. ഒരുപക്ഷി. കുയിൽ.
പരോപകാരം. ന. അന്യന്മാൎക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന ഉപകാരം.
പരോപകാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. പരോപകാരം ചെയ്യുന്ന.
പരോപദ്രവം. ന. പരന്മാരെ ഉപദ്രവിക്ക.
പരോഷ്ണി. ന. ൧, നരിച്ചീർ. ൨, പാററ.
പരോക്ഷജ്ഞാനം. ന. അപ്രത്യക്ഷജ്ഞാനം.
പരോക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. അപ്രത്യക്ഷമായ. ന. കാണ്മാൻ വഹിയാഞ്ഞ, മറവു.
പരോക്ഷൻ. ന. സന്യാസി.
പൎക്കടീ. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ചിററാൽ.
പൎജ്ജനീ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു. മരമഞ്ഞൾ.
പൎജ്ജന്യൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
പൎജ്ജന്യം. ന. ൧, മുഴങ്ങുന്ന മേഘം. ൨, മേഘശബ്ദം. ൩, മേഘം.
പൎണ്ണം. ന. ൧, ഇല. ൨, പ്ലാശുവൃക്ഷം.
പൎണ്ണശാല. ന. ഇലകുടിഞ്ഞിൽ, മഹൎഷിമാരുടെ പുര.
പൎണ്ണാസം. ന. തുളസി.
പൎപ്പടകപ്പുല്ലു. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
പൎപ്പടകം. ന. ഉഴുന്നുപൊടിച്ചു കാരവും ഉപ്പും കൂട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ഭക്ഷണവസ്തു.
പൎപ്പടകക്കാരം. ന. പൎപ്പടകത്തിനു കൂട്ടുന്ന കാരം.
പൎപ്പടപ്പിട്ടു. ന. ഉഴുന്നു പൊടിച്ചു കുഴച്ചു ഇടിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.
പൎപ്പടകം. ന. പൎപ്പടകപ്പുല്ലു. (മ) പൎപ്പടകം.
പൎയ്യങ്കം. ന. മെത്ത.
പൎയ്യടനം. ന. സഞ്ചാരം.
പൎയ്യന്തഭു. ന. ആറുകൾക്കും മലകൾക്കും അടുത്തുള്ള സ്ഥലം.
പൎയ്യന്തം. ന. ൧, അതൃത്തി. ൨, അവസാനം. ൩, ദൂരം.
പൎയ്യം. ന. ൧, ആചാരഭംഗം. ൨, പരിയം.
പൎയ്യവസാനം. ന. അവസാനം.
പൎയ്യവസ്ഥ. ന. വിരോധം.
പൎയ്യസ്ഥിക. ന. കിടക്ക.
പൎയ്യാണം. ന. ജീനി.
പൎയ്യാപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, പ്രാപിച്ച. ൨, ത്രാണിയുള്ള, ശക്തിയുള്ള. ൩, തികെഞ്ഞ.
പൎയ്യാപ്തം. അ. ൧, വേഗത്തിൽ ൨, തൃപ്തിയായി. ൩, ശക്തിയായി. ൪, മതിയായി.
പൎയ്യാപ്തി. ന. ൧, ലഭിക്കുക. ൨, തികവു. ൩, തൃപ്തി.
പൎയ്യായം. ന. ൧, ക്രമം. ൨, വിധം. ൩, അവസരം. ൪, ഉണ്ടാക്കുക. ൫, ഗുണം. ൬, ഒരുവാക്കിനു പകരമായുള്ള വാക്കു.
പൎയ്യായശയനം. ന. തവണവെച്ചു മാറിമാറി ഉറങ്ങുക.
പൎയ്യാഹാരം. ന. ൧, കാവടി. ൨, ചുമടു.
പൎയ്യുദഞ്ചനം. ന. കടം.
പൎയ്യുപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, വിത്തുവിതെക്കപ്പെട്ട. ൨, രത്നം പതിക്കപ്പെട്ട.
പൎയ്യേഷണ. ന. അന്വേഷണം.
പൎവ്വതകന്യക. ന. പാൎവ്വതി.
പൎവ്വതകാകൻ. ന. മലങ്കാക്ക.
പൎവ്വതപക്ഷച്ഛിത്തു. ന. ഇന്ദ്രൻ.
പൎവ്വതപുത്രി. ന. പാൎവ്വതി.
പൎവ്വതൻ. ന. നാരദന്റെ സ്നേഹിതനായ ഒരു ഋഷി.
പൎവ്വതം. ന. ൧, മല. ൨, ഒരുചീര. ൩, ഒരുവക മീൻ.
പൎവ്വതാരി. ന. ഇന്ദ്രൻ.
പൎവ്വം. ന. ൧, മുട്ടു. ൨, വാവു. ൩, വിഷുവുമ്മററും. ൪, അയനസംക്രമം, സംക്രമം. ൫, ഉത്സവം. ൬, അവസരം. ൭, അദ്ധ്യായം, ഭാരതത്തിലെ ഓരോ പങ്കുകൾ. ൮, ക്ഷണം. ൯, ഭാരതം കിളിപ്പാട്ടു.
പൎവ്വസന്ധി. ന. വാവും പ്രതിപദവും കൂടുന്ന സന്ധി.
പശുക. ന. വാരിയെല്ലു.
പല. വി. വളരെ, അനേകം.
പലക. ന. ൧, കനം കുറെച്ചു വീതിയിൽ അറുത്ത മരം. ൨, ഇരിക്കുന്നതിനു

ള്ള ചെറിയ പലക, കുരണ്ടി. നാ, പ
രീച.
പലകനാക്കു. നാ. ചുക്കാൻ.
പലകപ്പുയ്യാനി. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.
പലഗണ്ഡൻ. നാ. കല്ലാശാരി.
പലതു. വി. അനേകം.
പലപല. വി. അനേകം.
പലപ്പോഴും. അ. ക്രമേക്രമേ.
പലം. നാ. ക, ഇരുപത്തൊന്നു കഴഞ്ചു
കൂടിയതു. ഖ, മാംസം.
പലങ്കഷ. നാ. ക, ഒരു മരുന്നു, ഞെരി
ഞ്ഞിൽ. ഖ, ഒരു വൃക്ഷം, കുമ്പിൾ.
പലർ. അല്ലെങ്കിൽ, പലരും. വി.
അനേകം പേർ.
പലലം. നാ. മാംസം.
പലലാശയം. നാ. ഒരു ജീനം, തൊ
ണ്ടവീക്കം.
പലവക. വി. പലമാതിരി.
പലവിധം. വി. പലപ്രകാരമുള്ള.
പലവും. അ. പലതും.
പലവുരു. അ. പല പ്രാവശ്യം.
പലവൂട്ടു. അ. പലപ്രാവശ്യം.
പലവൃക്ഷാധിപൻ. നാ. പലദേശത്തി
ന്നധികാരി.
പലാവൃഴം. വി. പലപ്രാവശ്യവും.
പലവ്യഞ്ജനം. നാ. കടുകു ജീരകം ഉ
ലുവാ മുതലായതു.
പലഹാരം. നാ. അപ്പം അട റൊട്ടി
മുതലായ ഭക്ഷണ വസ്തു.
പലാഗ്നി. നാ. പിത്തം.
പലാണ്ഡു. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, ഉള്ളി.
പലാലം. നാ. വയ്ക്കോൽ.
പലാശൻ. നാ. രാക്ഷസൻ.
പലാശ. വി. (ശൻ, ശീ, ശം.) വി.
നാ. ക, പച്ചനിറമായ. ഖ, ക്രൂരതയുള്ള.
പലാശം. നാ. ക, ഇല. ഖ, പ്ലാശുവൃക്ഷം.
നാ, ചെറുകച്ചോലം.
പലാശി. നാ. ക, വൃക്ഷം, മരം. ഖ, രാ
ക്ഷസൻ.
പലിക്കി. നാ. നരച്ചവൾ.
പലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ.
നരച്ച.
പലിതം. നാ. ക, നര. ഖ, അലങ്കരിച്ച
തലമുടി.
പലിശ. നാ. നെല്ലൊ പണമൊ വായി
പ്പ കൊടുത്താൽ കൂട്ടി കിട്ടുന്നതു.
പലേടത്തു. അല്ലെങ്കിൽ, പലേട
വും. അ. പലസ്ഥലത്തും.
പല്ല. നാ. ക, അറുപ്പുവാളിന്റെയും മ
റ്റും പല്ല, ചിരവനാക്കു. ഖ, താക്കോ
ല്പല്ലു.
പല്ലങ്കം. നാ. കട്ടിൽ.
പല്ലു. നാ. ക, വായിൽ രണ്ടുവരിയായി
ട്ടു നില്ക്കുന്ന കട്ടത്ത സാധനം. ഖ, ചി
രവയുടെയും അറപ്പു വാളിന്റെയുമ്മ
റ്റും ക്രൂത്ത ഭാഗങ്ങൾ.
പല്ലക്കു. നാ. മാനമുള്ള ചില ആളുകൾ
കേറി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതി
രി വാഹനം.
പല്ലക്കുകാരൻ. നാ. പല്ലക്കു ചുമക്കുന്ന
വൻ, ബോണ്ടൻ.
പല്ലൻ. വി. നാ. വലിയ നീണ്ട പല്ല
ള്ളവൻ.
പല്ലവകൻ. നാ. പിടൻ.
പല്ലവം. നാ. തളിർ.
പല്ലവിത. വി.(തൻ, താ, തം.)വി. നാ.
ക, തളിരുള്ള. ഖ, തളിക്കപ്പെട്ട.
പല്ലവിതം. നാ. കൊലരക്കു.
പല്ലാങ്കുഴി. നാ. പതിനാലു കുഴിയു
ള്ള ഒരുമാതിരി കളിപ്പലക.
പല്ലി. നാ. ക, ഗൌളി. ഖ, നഗരം. നാ, ഇറച്ചി കുത്തിയെടുക്കുന്ന മുള്ള്. രു, വ
ണ്ടി.
പല്ലിത്തടി. നാ. മരംകൊണ്ടൊ ഇരി
മ്പുകൊണ്ടൊ പല്ലുപോലെ നിരത്തി
അറച്ചുണ്ടാക്കിയ മരമോ ഇരിമ്പോ,
വരണ്ടി.
പല്ലിറുമ്മൽ. നാ. പല്ലുകൾ തമ്മിൽ ക്രു
ട്ടിക്കടിക്ക.
പല്ലിറുമ്മുന്നു. മ്മി. വാൻ. (പല്ലിറുമ്മ.)
അ. ക്രി. ചിലർ കോപിക്കുമ്പോഴൊ
ഉറങ്ങുമ്പോഴൊ പല്ലുകൾ ക്രുട്ടി കടി
ക്കുന്നു.
പല്ലിളി. നാ. പല്ലുകാട്ടുക.
പല്ലിളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (പല്ലിളി.)
അ. ക്രി. പല്ലുകാട്ടുന്നു.
പല്ലുകടി. നാ. പല്ലുകൂട്ടിക്കടിക്ക, പല്ലി
റുമ്മൽ.
പല്ലുകുത്തു. നാ. പല്ലിന്റെ ദ്വാരത്തിലു
ണ്ടാകുന്ന ഒരു വേദന.
പല്ലുളി. നാ. പല്ലുകുത്തി.
പല്ലേരി. നാ. മോണ.
പല്ലോലം. നാ. പൊയ്യു.
പവന. വി. (നൻ, നാ, നം,) വി. നാ.
സ്വച്ഛതയുള്ള, വെടിപ്പുള്ള.
പവനൻ. നാ. വായു, കാറ്റു.
പവനം. നാ. ക, പരിർപിടിത്തം. ഖ,
ശുദ്ധിയാക്കുക. നാ, കുശവന്റെ ആല.
രു, വെള്ളം.
പവനാശനൻ. നാ. പാമ്പു.
പവമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി.
നാ. വായു.
പവമാനൻ. നാ. വായു.
പവം. നാ. ക, പരിർപിടിത്തം. ഖ, ശുദ്ധി.
പവി. നാ. ഇന്ദ്രന്റെ ഒരായുധം, വ
ജ്രം.

പവിത്രകം. ന. ക, മീൻക്കൂട്ട. ഉ, വല.
പവിത്രമോതിരം. ന. കൈശുദ്ധിക്കായിട്ട കയ്യിൽ ഇടുന്ന മോതിരം.
പവിത്രം. വി. (ത്രൻ, ത്രാ. ത്രം.) വി. ന. ശുദ്ധമുള്ള.
പവിത്രം. ന. ക, കുശ. ഉ, വെള്ളം. ങ, ചെമ്പു. ങ, അഗ്ന്യുപാത്രം. ഇ, പൂണൂൽ.
പവിത്രവിരൽ. ന. അനാമികവിരൽ.
പവിത്രസ്ഥലം. ന. ശുദ്ധസ്ഥലം.
പവിഴക്കൊടി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
പവിഴക്കൊമ്പു. ന. നീർത്തിലുള്ള പവിഴം.
പവിഴപ്പുറ്റു. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, ഒരു മാതിരി പുറ്റു.
പവിഴമണി. ന. പവിഴമെന്ന പേരുള്ള രത്നം, പവിഴം ശോധന ചെയ്യുകട്ടിയതു.
പവിഴമാല. ന. പവിഴംകൊണ്ടുള്ള മാല.
പവിഴം. ന. ഒരു വക രത്നം.
പശ. ന. ക, ഒട്ടുന്ന വസ്തു. ഉ, ലാഭം.
പശകൻ. ന. ചെറുക്കൻ.
പശിമ. ന. മാർദ്ദവം.
പശു. ന. ക, ഗോക്കളിൽ സ്ത്രീ. ഉ, ജീവൻ. ങ, യാഗത്തിനു കൊല്ലുന്ന ആടുമാടും. ങ, മോക്ഷൻ.
പശുക്കയറു. ന. പശുവിനെ കെട്ടുന്ന കയറു.
പശുക്കൂട്ടം. ന. പശുത്തൊഴുത്തു.
പശുക്കൂട്ടം. ന. പശുക്കളുടെ കൂട്ടം.
പശുഭാനം. ന. പശുവിനെ ദാനം ചെയ്കു.
പശുപതി. ന. ശിവൻ.
പശുപൻ. ന. ഇടയൻ.
പശുപാലൻ. ന. ഇടയൻ.
പശുപാശം. ന. പശുവിന്റെ പാശം.
പശുപാശി. ന. ഒരു വക മരുന്നു.
പശുപ്രായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മൃഗസ്വഭാവമുള്ള, പശുവിനോടു തുല്യമായ.
പശുപ്രേരണം. ന. പശുവടിക.
പശുബന്ധം. ന. പശുവിനെ ബന്ധിക്കുക.
പശുരക്ഷ. ന. പശുക്കയറു.
പശുവർത്തൻ. ന. പശുക്കിടാവു.
പശ്ചാത്താപം. ന. അനുതാപം, താൻചെയ്ത ദോഷത്തെ വിചാരിച്ചു പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം.
പശ്ചാൽ. അ. ക, പിൻപുറം. ഉ, ശേഷം. ങ, പിന്നെ. ങ, പടിഞ്ഞാറു.
പശ്ചാൽഭാഗം. ന. ക, പിൻപുറം. ഉ, പടിഞ്ഞാറു.
പശ്ചിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക, പടിഞ്ഞാറുള്ള. ഉ, പുറകേയുള്ള.
പശ്ചിമദിക്കു. ന. പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കു.
പശ്ചിമഭാഗം. ന. പടിഞ്ഞാറു ഭാഗം.
പശ്ചിമം. ന. ക, പടിഞ്ഞാറു. ഉ, പിൻപു.
പശ്ചിമോത്തരം. ന. പടിഞ്ഞാറു വടക്കു.
പശ്യൽ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യന്തീ, ശ്യൽ.) വി. ന. ക, നോക്കുന്ന. ഉ, കാണുന്ന.
പഷ്ഠൗഹീ. ന. അയ്യാണ്ടിൽ ചനച്ച പശു.
പള്ളക്കു. ന. സ്റ്റടികവുമ്മറം.
പള്ള. ന. ക, വയറു. ഉ, വാരിപ്പുറം. ങ, വലിയ പോതു. ങ, ആഴമുള്ള കുഴി. ഇ, വലിയ കാട്ടു.
പള്ളം. ന. ക, നക്കാം. ഉ, കുഴി.
പള്ളി. ന. ക, ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുതലായവരുടെ ദേവാലയത്തിനു പറയുന്ന പേർ. ഉ, എഴുത്തുകളരി. ങ, രാജാക്കന്മാരെയും ബ്രാഹ്മണരെയും മൈവത്തെയും സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന വാക്കുകളുടെ മുൻപെ ബഹുമാനത്തിനായിട്ടു ചേർത്തു പറയുന്ന ഒരുവാക്കു.
പള്ളിക്കട്ടിൽ. ന. രാജാവിന്റെ കട്ടിൽ.
പള്ളിക്കുടി. ന. രാജാവിന്റെ കുടി.
പള്ളിക്കുറിപ്പു. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ ഉറക്കം.
പള്ളിക്കൂടം. ന. പാഠശാല.
പള്ളിക്കെട്ടു. ന. രാജസ്ത്രീകളുടെ വിവാഹം.
പള്ളിച്ചിയാൻ. ന. ബോണ്ടൻ.
പള്ളിഞായൽ. ന. പാർശ്വനിലം.
പള്ളിത്തണ്ടു. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ പല്ലക്കു.
പള്ളിത്തേവാരം. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ നിത്യകർമ്മം.
പള്ളിപ്പലക. ന. രാജാക്കന്മാർ ഇരിക്കുന്ന പലക.
പള്ളിപ്പെരുപ്പു. ന. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം മാറുന്നതിനു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
പള്ളിമാടമ്പു. ന. രാജകുമാരന്മാർക്കു പൂണൂലിടുന്ന കർമ്മം.
പള്ളിമാളിക. ന. പള്ളിയുടെ മുകൾതട്ടു.
പള്ളിമെത്ത. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ മെത്ത.
പള്ളിയറ. ന. രാജാക്കന്മാർ കിടക്കുന്ന മുറി.
പള്ളിയറക്കാരൻ. ന. പള്ളിയറയിലെ വേലക്കാരൻ.
പള്ളിയുറക്കം. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ ഉറക്കം.

പള്ളിവായന. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം.
പള്ളിവിളക്കു. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ വിളക്കു.
പള്ളിവേട്ട. ന. ക, രാജാക്കന്മാരുടെ നായാട്ട. ഉ, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉത്സവം തുടങ്ങിയാൽ ആറാട്ടിന്റെ തലെ ദിവസമുള്ള ഒരടിയന്തിരം.
പക്ഷകം. ന. പിൻപുറത്തെ വാതിൽ.
പക്ഷതി. ന. ക, പ്രതിപദം. ഉ, ചിറകിന്റെ മൂലം.
പക്ഷദ്വാരം. ന. പിൻപുറത്തെവാതിൽ.
പക്ഷപാതം. ന. ഒത്തൂശ.
പക്ഷപാതി. ന. ഒത്തൂശക്കാരൻ.
പക്ഷഭാഗം. ന. രണ്ടുവശവും.
പക്ഷഭേദം. ന. വ്യത്യാസം.
പക്ഷമൂലം. ന. ചിറകിന്റെ ചുവടു.
പക്ഷം. ന. ക, പ്രതിപദംതുടങ്ങി വാവുവരയുമുള്ള പതിനഞ്ചു ദിവസം. ഉ, ചിറകു. ങ, അമ്പിന്റെ തൂവൽ. ഋ, രണ്ടു വശവും. ൠ, ചേച്ച. ന, കൂട്ടം. ഩ, ഇക്ഷം. വ, ഭയ. ൻ, സ്നേഹം.
പക്ഷവാതം. ന. ശരീരത്തിന്റെ ഒരു വശം മുഴുവൻ തളർന്നുപോകുന്ന ഒരു മാതിരി വാതരോഗം.
പക്ഷവാദം. ന. ഒത്തൂശ പറക.
പക്ഷവാദി. വി. ന. പക്ഷംപോലെ പറയുന്നവൻ.
പക്ഷവാഹനൻ. ന. പക്ഷി.
പക്ഷാഘാതം. ന. ഒരു ദിനം, പക്ഷവാതം.
പക്ഷാന്തം. ന. വാവു.
പക്ഷാന്തരം. ന. ക, മറെറാരു പ്രകാരം. ഉ, മറെറപ്പക്ഷം.
പക്ഷി. ന. പക്ഷമുള്ളതു, പറന്നു സഞ്ചരിക്കുന്ന ജന്തു.
പക്ഷിണി. ന. ക, പെടപ്പക്ഷി. ഉ, ഒരു രാവും രണ്ടുപകലും ക്രമിയതു. ങ, അമ്പു.
പക്ഷിബാധ. ന. കൊച്ചുപൈതങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
പക്ഷിരാജൻ. ന. ഗരുഡൻ.
പക്ഷിവേട്ട. ന. പക്ഷിപിടിക്ക.
പക്ഷിശാല. ന. പക്ഷിക്കൂട്ടു.
പക്ഷേ. അ. സംശയത്തിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു, അല്ലെങ്കിൽ.
പക്ഷ്മം. ന. ക, കണ്ണിന്റെ രോമം. ഉ, പൂവിന്റെ അല്ലി. ങ, നൂലിന്റെ തുമ്പു.
പക്ഷ്മളൻ. വി. (ൾ, ളാ, ളം.) വി. ന. പക്ഷ്മമുള്ള.
പഴകൽ. ന. പഴക്കം.
പഴക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (പഴക.) അ. ക്രി. ക, കുറെക്കാലംകഴിയുന്നു. ഉ, പഴയതായിത്തീരുന്നു. ങ, പരിചയിക്കുന്നു.
പഴക്കം. വി. ക, വളരെക്കാലം മുൻപെയുള്ള, പഴയതായ. ഉ, പരിചയിച്ച.
പഴക്കാ. ന. പഴത്തിനുള്ള വാഴെക്കാ.
പഴനിലം. ന. കൃഷിചെയ്യാത്ത നിലം, കൃഷിനടപ്പുള്ള നിലംചിലകാലം കൃഷിചെയ്യാതെ ഇരുന്നാൽ അതിനു പറയുന്ന പേർ.
പഴനെല്ലു. ന. പഴകിയ നെല്ലു.
പഴപ്രഥമൻ. ന. നേന്ത്രപ്പഴംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മധുരക്കറി.
പഴമ. ന. ക, പഴക്കം. ഉ, വൃദ്ധത. ങ, പണ്ടത്തെ അറിവു.
പഴമക്കാരൻ. ന. ക, വയസ്സുചെന്നവൻ, വൃദ്ധൻ. ഉ, പണ്ടത്തെപ്പലകാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവൻ.
പഴമുന്തിരി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പഴമൂട്ടു. ന. പരിക്കാതെ കിടന്നു പിന്നത്തെ ആണ്ടിൽ കിളുത്ത ചേമ്പു കിഴങ്ങു മുതലായവ.
പഴം. ന. വാഴയുടെ കായുംമറ്റും പഴത്തതു.
പഴയ. വി. ക, പഴകിയ. ഉ, പണ്ടെയുള്ള.
പഴയരി. ന. പഴനെല്ലിന്റെ അരി, മുഴുക്കുലരി രണ്ടു തരമായിപ്പുറത്തു വരുന്നതിൽ ചെറിയമാതിരി അരി.
പഴവൻ. ന. ഹീനജാതികൾ കാരണവനെപ്പറയുന്ന പേരു.
പഴി. ന. ക, കുറവു. ഉ, അപവാദം. ങ, നിന്ദ. ഋ, ദുഷ്യം.
പഴിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പഴി.) സ. ക്രി. നിന്ദിച്ചുപറയുന്നു.
പഴിദോഷം. ന. ക, രോഗം, കുരു. ഉ, കുറവു.
പഴിവാക്കു. ന. അസത്യവാക്കു, നിന്ദാവാക്കു, ഇല്ലാത്ത ദോഷത്തെപ്പറക.
പഴുക്കാ. ന. പഴുത്ത അടെക്കാ.
പഴുക്കാപ്പുലി. ന. ഒരു വക കാട്ടുമൃഗം, പുലി പലതരമുള്ളതിൽ അല്പം ചുവപ്പുനിറമുള്ള പുലി.
പഴുക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പഴു.) അ. ക്രി. ക, പഴമായിത്തീരുന്നു. ഉ, ചലപിക്കുന്നു. പഴുപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പഴുതു. ന. ക, ദ്വാരം. ഉ, തക്കം. ങ, സമയം. ഋ, ഒഴികഴിവു.
പഴുതാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (പഴുത.) അ. ക്രി. ഫലമില്ലാതാക്കുന്നു. പഴുതാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പഴുതാര. ന. വളരെക്കാലും വിഷവുമുള്ള ഒരു ചെറിയ ഇഴജന്തു.

പഴുതിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **പഴുതെ.** അ. വെറുതെ.
പഴുപ്പു. ന. പാകം, പഴുക്കുക.
പറ. ന. ൧, പത്തിടങ്ങഴി കൊള്ളുന്ന ഒരളവു പാത്രം. ൨, ഒരു വാദ്യം.
പറക്കൽ. ന. പറന്നുപോക.
പറക്കള്ളി. ന. പറയന്റെ സ്ത്രീ.
പറക്കുടി. ന. പറമാടം.
പറക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (പറ.) അ. ക്രി. പക്ഷി പഞ്ഞി മുതലായവ ആകാശത്തു കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നു, പറന്നുപോകുന്നു. **പറത്തുന്നു. പറപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
പറക്കുംകൂത്തു. ന. ഒരു നാടകത്തിലുള്ളതിൽ ഒരു കഥ, വേഷംകെട്ടിപ്പറക്കുന്ന ഒരു കൂത്തു.
പറക്കൊട്ട. ന. ഒരുപറ കൊള്ളുന്ന കൊട്ട.
പറങ്കി. ന. പോർത്തുഗാൽ ദേശക്കാരൻ.
പറങ്കിച്ചക്ക. ന. കൈതച്ചക്ക.
പറങ്കിത്താഴു. ന. ഒരു മാതിരി ഉരുണ്ട താഴു.
പറങ്കിപ്പാഷാണം. ന. പാഷാണം പലമാതിരിയുള്ളതിൽ ഒന്നു.
പറങ്കിപ്പുണ്ണു. ന. ഒരു ദീനം.
പറങ്കിപ്പൂട്ടു. ന. പറങ്കിത്താഴു.
പറങ്കിമാവു. ന. പറങ്കികൾ അവരുടെ ദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു നട്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു വക മാവു, കപ്പൽമാവു.
പറങ്കിമുളകു. ന. പറങ്കികൾ കപ്പലിൽ കൊണ്ടുവന്നുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി മുളകു, കപ്പൽ മുളകു.
പറങ്കിയണ്ടി. ന. പറങ്കി മാങ്ങായുടെ അണ്ടി, കപ്പലണ്ടി.
പറങ്കിവാക്കു. ന. പറങ്കിഭാഷ.
പറങ്കിവേർ. ന. ചീനപ്പാവു.
പറങ്കിസ്സാമ്പ്രാണി. ന. കുന്തുരുക്കം, സാമ്പ്രാണി.
പറച്ചി. ന. പറക്കള്ളി.
പറച്ചുണ്ട. ന. ഒരു തൈ.
പറച്ചേരി. ന. പറക്കുടി.
പറട്ട. വി. മ്ലേഛതയുള്ള.
പറണ്ട. ന. ഇരണ്ടപ്പക്ഷി.
പറമാടം. ന. പറക്കുടി.
പറമ്പു. ന. പുരവെക്കുന്നതിനുംമററും വേണ്ടി വെട്ടി തിരിച്ച സ്ഥലം.
പറമ്പുപാട്ടം. ന. പറമ്പിനു കൊടുക്കുന്ന പാട്ടം, കരം.
പറയൻ. ന. ഒരു മഹാ നീചജാതി, ചണ്ഡാലൻ.
പറയി. ന. പറക്കള്ളി, പറയന്റെ സ്ത്രീ.
പറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പറ.) സ. ക്രി. വാക്കു കൊണ്ടറിയിക്കുന്നു.
പറയോന്തു. ന. പറക്കുന്ന ഓന്തു.
പറവ. ന. പക്ഷി.
പറവജാതി. ന. പറക്കുന്ന ജന്തു.
പറവാശി. ന. ഒത്തപറകൊണ്ടുമന്നാൽ വരുന്ന ഏറക്കുറച്ചിൽ.
പറിപ്പു. ന. പറിക്ക.
പറിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പറി.) അ. ക്രി. ൧, ഫലങ്ങളുമ്മററും വൃക്ഷങ്ങൾ മുതലായവയിൽനിന്നു വേർപെടുന്നു. ൨, പിഴുന്നു. ൩, കയറൊമറെറാപൊട്ടുന്നു, വേർപെടുന്നു. **പറിക്കുന്നു.** സ. ക്രി. **പറിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
പറുപറെ. അ. തുണിവലിച്ചുകീറുമ്പോഴത്തെ ശബ്ദംപോലെ, മയമില്ലാതെ.
പററു. ന. ൧, സ്നേഹം. ൨, ആഗ്രഹം. ൩, ചേർച്ച. ൪, കാൎയ്യം. ൫, ചേൎന്നിരിപ്പു. ൬, വാങ്ങിക്ക. ൭, മൂൎച്ച. ൮, പററുപടി. ൯, വരവു. ൧൦, കൊള്ളുക. ൧൧, പുരൾച്ച. ൧൨, ലഹരിപിടിത്തം. ൧൩, മുഖപരിചയം. ൧൪, താല്പൎയ്യം. ൧൫, വൎദ്ധന.
പററപ്പറെറ. അ. കഷ്ടിച്ചു.
പററലർ. ന. ശത്രുക്കൾ.
പററാണി. ന. രണ്ടുററത്തും മൂൎച്ചയുള്ള ആണി.
പററി. അ. കുറിച്ചു, സംബന്ധിച്ചു.
പററിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പററി.) സ. ക്രി. ൧, കൂട്ടിച്ചേൎക്കുന്നു. ൨, ഒട്ടിക്കുന്നു. ൩, തീ കത്തിക്കുന്നു.
പററിരിമ്പു. ന. കൊടിൽ.
പററിൽ. അ. പക്കൽ.
പററുകടുക്കൻ. ന. പുരുഷന്മാരുടെ കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
പററുകൊടിൽ. ന. പൊൻപണിക്കു ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കൊടിൽ.
പററുചീട്ടി. ന. കരവുമ്മററും ഒടുക്കിച്ചുംകൊണ്ടു കൊടുക്കുന്ന ഒരെഴുത്തു.
പററുതല. ന. വായ്തല.
പററുതാഴു. ന. ആമത്താഴു.
പററുന്നു. ററി. വാൻ. (പററ) അ. ക്രി. ൧, ചേരുന്നു. ൨, ഒട്ടുന്നു. ൩, ലഹരിപിടിക്കുന്നു. ൪, വൎദ്ധിക്കുന്നു. ൫, താല്പൎയ്യപ്പെടുന്നു. ൬, തികയുന്നു. ൭, മൂൎച്ചകൂടുന്നു. സ. ക്രി. ൧, വാങ്ങിക്കുന്നു. ൨, തീ പിടിക്കുന്നു. ൩, കാൎയ്യംസാധിക്കുന്നു. ൪, ലഭിക്കുന്നു. ൫, ചെന്നെത്തുന്നു. ൬, കൊള്ളുന്നു. ൭, അറിയുന്നു.
പററുപടി. ന. വാങ്ങിച്ചതിനുള്ള കണക്കു.
പററുമാനം. ന. ൧, പററുപടി. ൨, സ്നേഹം.

പാ.

പാ. ന. കിടക്കുന്നതിനുമ്മററും തഴ പുല്ലു മുതലായവ കൊണ്ടു നെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.

പാകക്കേടു. ന. ൧, പാകമില്ലായ്ക. ൨, പാകമല്ലായ്ക.

പാകത. ന. പാകമുള്ള അവസ്ഥ.

പാകൻ. ന. ഒരസുരൻ.

പാകപ്പിഴ. ന. പാകക്കേടു.

പാകഭാജനം. ന. പാകംചെയ്യുന്ന പാത്രം.

പാകം. ന. ൧, തുല്യം. ൨, ശീലം. ൩, അടക്കം. ൪, ക്രമം. ൫, പത്ഥ്യം. ൬, ഇഷ്ടം. ൭, വേവു.

പാകംചെയ്യുന്നു. യൂ. വാൻ. (പാകം.) സ. ക്രി. പചിക്കുന്നു, വേവിക്കുന്നു.

പാകല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. പാകംവരുത്തുന്ന.

പാകലം. ന. ൧, ആനയ്ക്കുള്ള പനി. ൨, കൊട്ടം.

പാകശാല. ന. അടുക്കളപ്പുര.

പാകശാസനൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

പാകശാസനി. ന. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ, ജയന്തൻ.

പാകശീലൻ. ന. ൧, അടുക്കളക്കാരൻ. ൨, സാവധാനശീലമുള്ളവൻ.

പാകസ്ഥാനം. ന. അടുക്കള.

പാകാരി. ന. ഇന്ദ്രൻ.

പാകുന്നു. കി. വാൻ. (പാക.) സ. ക്രി. ൧, പറിച്ചു നടുന്നതിനായിട്ടു വിത്തു അടുപ്പിച്ചു വിതെക്കുന്നു. ൨, വസ്ത്രംനെയ്യുന്നതിനു നീളത്തിൽ നൂലിടുന്നു, നൂലുപാകുന്നു.

പാക്കു. ന. ൧, അടെക്ക. ൨, പാകികിളുത്ത നെല്ലു.

പാക്കനാർ. ന. കേൾവിപ്പെട്ട ഒരു പറയൻ.

പാക്കാൽ. ന. കഞ്ഞിപ്പശയിൽ മുക്കിയ നൂൽ.

പാക്കുഞാറു. ന. പാകിക്കിളുപ്പിച്ച ധാന്യങ്ങളുടെ തൈ.

പാക്കുനിലം. ന. വിത്തുപാകുന്ന നിലം.

പാക്കുവെട്ടി. ന. അടെക്കാക്കത്തി.

പാക്കുഴ. ന. പാല്പാത്രം.

പാക്യ. വി. (ക്യൻ, ക്യാ, ക്യം.) വി. ന. പാകംചെയ്യപ്പെടുവാന്തക്ക.

പാക്യം. ന. ൧, ചമെച്ചളപ്പു. ൨, കഷായം.

പാങ്ങു. ന. ൧, നിർവ്വാഹം. ൨, അവസരം. ൩, വഴി. ൪, പക്ഷം. ൫, സഹായം. ൬, ഒഴികഴിവു. ൭, സ്വാധീനം.

പാങ്ങാകുന്നു. യി. വാൻ. (പാങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, തരത്തിലാകുന്നു, ചേലാകുന്നു. ൨, അവസരമാകുന്നു.

പാങ്ങുകേടു. ന. ൧, നിർവ്വാഹക്കേടു. ൨, അവസരക്കേടു.

പാചക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പാകംവരുത്തുന്ന, പചിക്കുന്ന.

പാചകൻ. ന. ൧, അടുക്കളക്കാരൻ, വെപ്പുകാരൻ. ൨, അഗ്നി.

പാചകം. ന. പിത്തം.

പാചന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. പചിക്കുന്ന.

പാചനൻ. ന. അഗ്നി.

പാചനം. ന. ൧, കഷായം. ൨, ദഹനം. ൩, പുളിരസം.

പാച്ചിൽ. ന. ൧, അതിവേഗമായുള്ള ഓട്ടം. ൨, കയ്യേററം.

പാഞ്ചജന്യം. ന. ൧, വിഷ്ണുവിന്റെ ശംഖു. ൨, ശംഖു. ൩, അഗ്നി.

പാഞ്ചാലൻ. ന. ഒരു രാജാവു.

പാഞ്ചാലം. ന. ൧, ഒരു രാജ്യം. ൨, സൂത്രപ്പണിക്കാരുടെ കൂട്ടം.

പാഞ്ചാലി. ന. പാണ്ഡവന്മാരുടെ ഭാര്യ.

പാഞ്ചാലിക. ന. പാവ.

പാഞ്ചി. ന. അഞ്ചുരൂപാ വിലയുള്ള ഒരു നാണയം.

പാടു. അല്ലെങ്കിൽ, **പാൾ.** അ. ഹെ.

പാടു. ന. ൧, കഷ്ടാനുഭവം, ഞെരുക്കം, ആപത്തു. ൨, വേല. ൩, മര്യാദ. ൪, പക്ഷം. ൫, വശം. ൬, അവസരം. ൭, സ്വാധീനം. ൮, വടുകു. ൯, തഴമ്പു. ൧൦, മറിപ്പു. ൧൧, ക്രമം. ൧൨, അതിരു. ൧൩, പ്രാപ്തി ൧൪, നീക്കുപോക്കു. ൧൫, നിർവ്വാഹം.

പാട. ന. ൧, നുര. ൨, ഒരു മരുന്നു വള്ളി. ൩, ചക്കക്കുരുവിന്റെയുമ്മററും പുറത്തെ തൊലി.

പാടകം. ന. കാൽചിലമ്പു.

പാടക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

പാടച്ചരൻ. ന. കള്ളൻ.

പാടനം. ന. പിളപ്പു.

പാടം. ന. ൧, കണ്ടം. ൨, കോടിവസ്ത്രം അടിച്ചു മിനുസം വരുത്തുക. (സം.) വീതി, വിസ്താരം.

പാടല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. വെള്ളച്ചുവപ്പുനിറമായ.

പാടലം. ന. വെള്ളച്ചുവപ്പുനിറം, ശ്വേതരക്തം.

പാടല. ന. ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം, പാതിരിമരം.

പാടലവർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.)

വി. ന. വെള്ളച്ചുവപ്പുനിറമുള്ള.
പാടലവർണ്ണം. നാ. ചുവപ്പുനിറം, പാടലം.
പാടലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം, വെണ്ണാതിരി.
പാടവം. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
പാടവം. ന. ക, സാമർത്ഥ്യം. ഉ, വാക്കു സാമർത്ഥ്യം. ന, ആരോഗ്യം.
പാടവികം. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
പാടി. ന. ഒരു രാഗം.
പാടിച്ചൊ. വി. നിരപ്പുവരുത്തിയ.
പാടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പിളർക്കപ്പെട്ട.
പാടീ. ന. ഒരു മത്സ്യം.
പാടീരം. ന. ക, ചന്ദനക്കുട്ടു. ഉ, കണ്ടം. ന, ചള്ളട.
പാട്ടകേട്ട. ന. അദ്ധ്വാനം.
പാട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (പാട.) സ. ക്രി. പാട്ടുചൊല്ലുന്നു. പാടിക്കുന്നു. കാ, ക്രി.
പാട്ടുപെടുന്നു. ട്ട. വാൻ. (പാട.) അ. ക്രി. അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നു. പാട്ടുപെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
പാടെ. അ. മുഴുവനെ, ചൊവ്വെ.
പാട്ട. ന. ക, പാടുന്നതിനായിട്ടുണ്ടാക്കിയ കവിത. ഉ, പാട്ടുക.
പാട്ട. വി. ന. പശു ഒരു പ്രാവശ്യം ഇടുന്ന ചാണകത്തിനു ചേർത്തു പറയുന്ന പേർ.
പാട്ടക്കണ്ടം. ന. വ്യവംകൊടുക്കാതെ ഏഴുതി വാങ്ങിച്ച നിലം.
പാട്ടക്കാണം. ന. കൊഴുവൻ മുതലായതിനു കൊടുക്കുന്ന കരം.
പാട്ടക്കാരൻ. ന. മറെറാരുത്തന്റെ കണ്ടമൊ പറമ്പൊ പാട്ടത്തിനായിട്ടു ഏഴുതി വാങ്ങിച്ചവൻ.
പാട്ടുകുടിശ്ശിക. ന. ആണ്ടുതോറും കൊടുപ്പാനുള്ള പാട്ടം മുഴുവനും കൊടുക്കാതെ കിടക്കുന്ന മുതൽ.
പാട്ടക്കുറി. ന. പാട്ടച്ചീട്ട.
പാട്ടച്ചീട്ട. ന. പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചു എഴുതികൊടുക്കുന്ന എഴുത്തു.
പാട്ടനിലം. ന. പാട്ടകണ്ടം.
പാട്ടനെല്ല. ന. പാട്ടകുടൻ മുതലായതിനു കൊടുക്കുന്ന നെല്ല.
പാട്ടപ്പറ. ന. പതിമൂന്നിടങ്ങഴി കൊള്ളുന്ന പറ.
പാട്ടപ്പറമ്പു. ന. പാട്ടംകൊടുത്തുകൊള്ളുന്നതുക്കുവണ്ണം സമ്മതിച്ചു എഴുതിവാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള പറമ്പു.
പാട്ടപ്രവൃത്തി. ന. ക്ഷേത്രത്തിലെ കരം പിരിക്കുന്ന ഒരു അധികാരി.
പാട്ടം. ന. ക, കുടിയാൻ സർക്കാരിലേക്കും മറ്റും കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കരം. ഉ, ക്രി. ന, ഉടമ്പടി.
പാട്ടയോല. ന. പാട്ടച്ചീട്ട.
പാട്ടയോലക്കരണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പാട്ടാളി. ന. ചില ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു ധികാരി.
പാട്ടി. ന. തയ്യക്കാരന്റെ സ്ത്രീ.
പാട്ടിൽ. അ. കീഴിൽ.
പാട്ടുകാരൻ. ന. പാട്ടുപഠിച്ചവൻ, പാടുന്നവൻ.
പാഠകക്കാരൻ. അല്ലെങ്കിൽ, പാടവക്കാരൻ. ന. നല്ലവസ്ത്രമുടുത്തു തലയിൽ കെട്ടി ജനങ്ങളുടെ നടുവിൽനിന്നു ശ്ലോകം ചൊല്ലിക്കഥപറയുന്നവൻ.
പാഠകകൈ. ന. കഥപറയുമ്പോൾ കാട്ടുന്ന കൈ.
പാഠകൻ. ന. കഥപറയുന്നവൻ.
പാഠകം. ന. കഥ.
പാഠകശാല. ന. എഴുത്തുപള്ളി, അക്ഷരവിദ്യഅഭ്യസിക്കുന്നതിനുള്ളസ്ഥലം.
പാഠമാക്കുന്നു. കി. വാൻ. (പഠം.) സ. ക്രി. ചൊല്ലിപ്പഠിക്കുന്നു.
പാഠം. ന. ക, ബ്രഹ്മയജ്ഞം. ഉ, വേദാഭ്യാസം. ന, പഠിക്ക.
പാഠാ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, പാടക്കിഴങ്ങു.
പാഠി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കൊടുവേലി.
പാഠീനം. ന. മുട്ടമീൻ.
പാണത്തി. ന. പാണന്റെ സ്ത്രീ.
പാണൻ. ന. തയ്യൽ വേലചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
പാണം. ന. ക, കച്ചവടം. ഉ, സ്തുതി. ന, കൈ.
പാണൽ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
പാണി. ന. കൈ.
പാണിക. ന. ക, തവി. ഉ, മുഴ.
പാണിഗ്രഹണം. ന. വിവാഹം.
പാണിഗ്രഹീതി. ന. ഭാര്യ.
പാണിമ്മൽ. ന. കൈത്താളക്കാരൻ.
പാണിതലം. ന. ഉള്ളകൈ.
പാണിനി. ന. ഒരു വലിയ വിദ്വാൻ, ഒരു മഹർഷി.
പാണിനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പാണിനിയെസംബന്ധിച്ച.
പാണിനീയസൂത്രം. ന. പാണിനി ഉണ്ടാക്കിയവ്യാകരണം, ഇപ്പോൾനടപ്പായി കാണുന്ന സംസ്കൃത വ്യാകരണപുസ്തകങ്ങൾക്കെല്ലാം മൂലമായിരിക്കുന്ന ചെറിയ പുസ്തകം.
പാണിന്ധമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക, കൈകൊണ്ടു വീശുന്ന. ഉ, കൈകൊട്ടുന്ന.

പാണിപാദം. ന. കയ്യുംകാലും.
പാണിപിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പാണി.) സ. ക്രി. വിവാഹംചെയ്യുന്നു, കൈ പിടിക്കുന്നു.
പാണിപീഡനം. ന. വിവാഹം.
പാണിവാദൻ. ന. കൈത്താളക്കാരൻ, നാടകം ആടുന്നതിനു കൊട്ടുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ, നമ്പ്യാരു.
പാണ്ടു. ന. ഒരു വക ദീനം.
പാണ്ടൻ. ന. പാണ്ടുള്ളവൻ.
പാണ്ടി. ന. ൧, പാണ്ടിരാജ്യം. ൨, പാണ്ടുള്ളവൾ.
പാണ്ടിപ്പടവലം. ന. നീളത്തിൽ കായുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക കറിസ്സാധനവള്ളി.
പാണ്ടിപ്പാവൽ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പാവൽ.
പാണ്ടിയൻ. ന. ൧, പാണ്ടിരാജാവു. ൨, പാണ്ടിക്കാരൻ.
പാണ്ടിയാൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പാണ്ടിയാവണക്കു. ന. ഒരു മാതിരി ആവണക്കു.
പാണ്ടിവാദ്യം. ന. നാഗസ്വരം, അതിന്റെ ശ്രുതി, തകിൽ, കിടുപിടി, കൈമണി, ഇവ അഞ്ചിനും കൂടെപ്പറയുന്ന പേർ.
പാണ്ഡര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വെളുത്തനിറമുള്ള.
പാണ്ഡരം. ന. വെളുപ്പു.
പാണ്ഡവൻ. ന. പാണ്ഡു എന്ന രാജാവിന്റെ പുത്രൻ.
പാണ്ഡവാബ്ദം. ന. പാണ്ഡവന്മാരുണ്ടായ സംവത്സരം.
പാണ്ഡിത്യം. ന. വിദ്യ.
പാണ്ഡു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വെള്ള നിറമായ.
പാണ്ഡു. ന. ൧, വെളുപ്പുനിറം. ൨, ഒരു ദീനം. ൩, പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു.
പാണ്ഡുകംബലം. ന. വെള്ളക്കമ്പിളി.
പാണ്ഡുകംബലി. ന. വെള്ളക്കമ്പിളി കൊണ്ടു മൂടിയ രഥം.
പാണ്ഡുമൃത്തിക. ന. ഒരു രത്നം.
പാണ്ഡുമൃൽ. ന. വെള്ളമണ്ണു.
പാണ്ഡുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി ന. വെളുത്ത നിറമുള്ള.
പാണ്ഡുരം. ന. വെളുപ്പു.
പാണ്ട്യൻ. ന. പാണ്ടിരാജാവു.
പാതകം. ന. പാപം.
പാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
പാതം. ന. ൧, വീഴ്ച. ൨, രാഹു.
പാതാളഗ്രഹണം. ന. ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടാത്ത ഗ്രഹണം.
പാതാളം. ന. കീഴുലോകം.
പാതാളലോകം. ന. കീഴുലോകം.
പാതാളവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. പാതാളത്തിൽ പാർക്കുന്ന.
പാതി. ന. ഒന്നുകൊണ്ടു തുല്യങ്ങളാക്കി രണ്ടായിട്ടു പകുത്താലുള്ള ഒരു പങ്കു.
പാതിക്കാരൻ. ന. ഒരു വസ്തുവിന്റെ പാതിക്ക അവകാശമുള്ളവൻ.
പാതിക്കൂററുകാരൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പാതിത്യം. ന. ൧, വീഴ്ച. ൨, ഭ്രഷ്ടു.
പാതിപ്പങ്കു. ന. രണ്ടാക്കിപ്പകുത്തതിൽ ഒരോഹരി.
പാതിപ്പാടു. ന. നേർപാതി.
പാതിരാ. അല്ലെങ്കിൽ, **പാതിരാത്രി.** ന. അർദ്ധരാത്രി.
പാതിരി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പാതിവാരച്ചീട്ടു. ന. കാണുന്ന വിളവിൽ പാതി കൊടുക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു എഴുതിയ ചീട്ടു.
പാതിവാരം. ന. കാണുന്ന വിളവിൽ പാതി കൊടുക്ക.
പാതിവ്രത്യം. ന. ഭർത്താവിൽ അല്ലാതെ മറെറാരുത്തരിലും മനസ്സു ചെല്ലുകയില്ലെന്നുള്ള ഒരു നല്ലയുറപ്പു.
പാതുകം. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വീഴുന്ന.
പാതുക. ന. മലയുടെ ചരിവു.
പാത്ത. ന. ഒരു പക്ഷി.
പാത്തി. ന. ൧, ഓകു, വെള്ളച്ചാലു. ൨, ധാരത്തോണി.
പാത്തിക്കോരിക. ന. ഒരുമാതിരി മരത്തവി.
പാത്തിമരവി. ന. ഒരു മരപ്പാത്രം.
പാത്രം. വി. യോഗ്യതയുള്ള, യോഗ്യനായ, യോഗ്യയായ, **പാത്രത.** **പാത്രത്വം.** ഗു. ന. യോഗ്യത.
പാത്രം. ന. ൧, യോഗ്യം. ൨, ഭാജനം. ൩, രണ്ടുകരയുടെയും നടുവു. ൪, ശരീരം. ൫, മന്ത്രി.
പാത്രപ്രവേശനം. ന. നാടകമാടുമ്പോൾ വേഷക്കാരുടെ വരവു.
പാത്രശുദ്ധി. ന. ൧, പാത്രങ്ങളുടെ ശുദ്ധി. ൨, അമ്മയുടെ ചാരിത്ര ശുദ്ധി.
പാത്രാപാത്രവിശേഷം. ന. യോഗ്യമായതിന്റെയും അയോഗ്യമായുള്ളതിന്റെയും തമ്മിലുള്ള ഭേദം.
പാത്രി. ന. നെരുപ്പോടു.
പാത്രേസമിതൻ. ന. ഊണി.
പാഥസ്സു. ന. വെള്ളം.
പാഥേയം. ന. വഴിക്കരി, വഴിയിൽ

ചിലവിനും മററും ഉപകരിക്കുന്ന വസ്തു.
പഥേയവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ,) വി. ന. പാഥേയമുള്ള.
പാഥോധി. ന. സമുദ്രം.
പാഥോനിധി. ന. സമുദ്രം.
പാദകടകം. ന. കാൽച്ചിലമ്പു.
പാദകം. ന. അടിസ്ഥാനം.
പാദകുരടു. ന. മരച്ചെരിപ്പു.
പാദഗ്രഹണം. ന. ൧, കാൽപിടിക്ക. ൨, പാദത്തുങ്കൽ വന്ദിക്ക.
പാദചാരം. ന. കാൽനട.
പാദചാരി. ന. കാലാൾ.
പാദജൻ. ന. ശൂദ്രൻ.
പാദതീർത്ഥം. ന. മഹർഷിമാർ സന്യാസികൾ മുതലായ മഹത്തുകൾ കാൽ കഴുകിയാൽ ഒഴുകുന്ന വെള്ളം.
പാദത്രാണം. ന. ചെരിപ്പു.
പാദപത്മം. ന. താമരപ്പൂപോലെ ഭംഗിയുള്ള കാൽച്ചുവടു.
പാദപം. ന. വൃക്ഷം.
പാദപാംസു. ന. കാലിലെ പൊടി.
പാദപാശം. ന. നാല്ക്കാലികളുടെ കാലിൽ കെട്ടുന്ന കയറു.
പാദപീഠം. ന. ഇരിക്കുമ്പോൾ ചവിട്ടുന്നതിനുള്ള ചെറിയ പീഠം.
പാദപൂജനം. ന. കാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ പൂജിക്കുകയും മററും.
പാദപൂരണം. ന. ശ്ലോകത്തിനുമ്മററും പോരാത്ത അക്ഷരമൊ പദമൊ തികയ്ക്ക.
പാദപ്രഹാരം. ന. കാൽകൊണ്ടു പ്രഹരിക്ക, തൊഴിക്കുക.
പാദപ്രക്ഷാളനം. ന. കാൽകഴുകുക.
പാദബന്ധനം. ന. നാല്ക്കാലിസമ്പത്തു.
പാദമർദ്ദനം. ന. ൧, കാൽകൊണ്ടു മർദ്ദിക്കുക. ൨, കാലിൽ തിരുമ്മുക.
പാദമൂലം. ന. കാൽചുവടു.
പാദം. ന. ൧, കാൽ. ൨, നാലിൽ ഒരു പങ്കു. ൩, പർയ്യന്തപർവ്വതം. ൪, രശ്മി. ൫, തൂണിന്റെ ചുവടു. ൬, പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരം. ൭, വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവടു. ൮, ശ്ലോകത്തിന്റെ നാലു പങ്കുകളിൽ ഒന്നു.
പാദയുഗമം. ന. രണ്ടുകാൽ.
പാദരഥം. ന. ചെരിപ്പു.
പാദരക്ഷ. ന. ചെരിപ്പു.
പാദപത്മീകം. ന. ഒരു ദീനം, പെരുക്കാൽ.
പാദവികൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.
പാദശബ്ദം. ന. കാലോശ.
പാദശാഖ. ന. കാൽവിരൽ.
പാദശുശ്രൂഷ. ന. പരിചാരക പ്രവൃത്തി.
പാദസേവ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പാദസ്പോടം. ന. കാൽവിള്ളുന്ന ഒരു ദീനം.
പാദക്ഷാളനം. ന. കാൽകഴുകുക.
പാദാഗ്രം. ന. കാലിന്റെ പുറവടി.
പാദാംഗദം. ന. കാൽച്ചിലമ്പു.
പാദാംഗുലി. ന. കാൽവിരൽ.
പാദാംഗുഷ്ഠം. ന. കാലിന്റെ പെരുവിരൽ.
പാദാതൻ. ന. കാലാൾ.
പാദാതം. ന. കാലാൾക്കൂട്ടം.
പാദുക. ന. ചെരിപ്പു, പാദകുരടു.
പാദുകം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പാദുകാകാരൻ. ന. ചെരിപ്പുകുത്തി.
പാദുകാകൃത്തു. ന. ചെരിപ്പുകുത്തി.
പാദൂ. ന. ചെരിപ്പു.
പാദൂകൃത്തു. ന. ചെരിപ്പുകുത്തി.
പാദോദകം. ന. കാൽകഴുകിയവെള്ളം.
പാദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. കാലിനെ സംബന്ധിച്ച.
പാദ്യം. ന. കാൽകഴുകുവാനുള്ള വെള്ളം.
പാന. ന. ൧, ഒരു മാതിരി മണ്ണാത്രം. ൨, ഒരു മാതിരിപ്പാട്ടു. ൩, ഒരു വക തുള്ളൽ.
പാനകം. ന. കുടിപ്പാനായിട്ടു ശർക്കര കലക്കിയ വെള്ളം.
പാനക്കാരൻ. ന. പാനതുള്ളുന്നവൻ.
പാനക്കൊമ്പു. ന. പാനക്കാരൻ കയ്യിൽ പിടിക്കുന്ന കൊമ്പു.
പാനഗോഷ്ഠി. ന. മദ്യപാനം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.
പാനപാത്രം. ന. മദ്യപാനത്തിനുള്ള ഒരു പാത്രം.
പാനപ്പറ. ന. പാനെക്കു കൊട്ടുന്ന വാദ്യം.
പാനഭാജനം. ന. വട്ടക, പാനപാത്രം.
പാനമത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. മദ്യപാനം ചെയ്തു മദിച്ച.
പാനം. ന. ൧, കുടിക്കുക. ൨, മദ്യപാനം ചെയ്ക.
പാനസക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. കുടിപ്പാനത്യാഗ്രഹമുള്ള.
പാനി. ന. ൧, കലം. ൨, കുടിയൻ. ൩, കള്ളുകുറുക്കിയുണ്ടാക്കിയ വസ്തു.
പാനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന, ൧, കുടിപ്പാൻ തക്ക. ൨, കുടിക്കേണ്ടുന്ന.
പാനീയം. ന. വെള്ളം.
പാനീയശാലിക. ന. തണ്ണീർപ്പന്തൽ.

പാന്തൽ. ന. ചളിയുള്ള സ്ഥലം.
പാന്തൽചേറു. ന. ഒരംറന്നിലം, ചളിക്കുഴി.
പാന്ഥൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.
പാപകർമ്മം. ന. ദുഷ്ടപ്രവൃത്തി.
പാപകാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. പാപം ചെയ്യുന്ന.
പാപകൃത്തു. ന. പാപംചെയ്യുന്നവൻ.
പാപഗ്രഹം. ന. സൂൎയ്യൻ, ചൊവ്വ, ശനി, രാഹു, കേതു, ക്ഷീണിച്ച ചന്ദ്രൻ.
പാപചേലി. ന. പാടവള്ളി.
പാപജാലം. ന. പാപത്തിന്റെ കൂട്ടം.
പാപനാശനം. ന. പാപഹരം.
പാപനാശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. പാപത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന.
പാപനിവാരണം. ന. പാപത്തെത്തടുക്കുക.
പാപനിവൎത്തി. ന. പാപത്തെ മാററുക.
പാപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ദുഷ്ടതയുള്ള, ദോഷം ചെയ്യുന്ന.
പാപൻ. ന. പാപമുള്ളവൻ.
പാപം. ന. ൧, ദോഷം, ദൈവത്തിന്നിഷ്ടമില്ലാത്ത പ്രവൃത്തി, ഹിംസ മുതലായവ. ൨, കുററം.
പാപപതി. ന. വിടൻ.
പാപപരിഹാരം. ന. പാപ നിവൎത്തി.
പാപഫലം. ന. പാപം ചെയ്തിട്ടു വരുന്ന അനുഭവം.
പാപബന്ധം. ന. പാപത്തിന്റെ സംബന്ധം.
പാപഭയം. ന. പാപത്തിങ്കലുള്ള ഭയം.
പാപഭീരു. വി. (രൂഷു.) വി. ന. പാപത്തെക്കുറിച്ചു ഭയമുള്ള.
പാപമോചനം. ന. പാപത്തിൽനിന്നൊഴിക, പാപം പോക.
പാപരോഗം. ന. വസൂരി, അൎശസ്സു, കുഷ്ഠം.
പാപൎദ്ധി. ന. നായട്ടു.
പാപശാന്തി. ന. പാപശമനം.
പാപശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. പാപമുള്ള.
പാപശേഷം. ന. ൧, വ്യാധി. ൨, ദാരിദ്ര്യം.
പാപഹര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. പാപത്തെക്കളയുന്ന.
പാപാത്മാവു. ന. ൧, കാട്ടാളൻ. ൨, ദുഷ്ടൻ.
പാപി. (പീ, പിനീ, പി.) വി. ന. ൧, പാപമുള്ള. ൨, കുററമുള്ള.
പാപിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. പാപത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന.
പാപോദയം. ന. പാപഗ്രഹങ്ങൾ ഉദിക്ക.
പാപ്പാ. ന. റോമാപ്പട്ടക്കാരൻ.
പാപ്പാൻ. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണരെ ചില ആളുകൾ പറയുന്ന ഒരു പേർ. ൨, ബ്രാഹ്മണവേഷമായിട്ടു യാചിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.
പാപ്പാസ്സു. ന. ചെരിപ്പു.
പാപ്മാവു. ന. പാപം.
പാമന. വി. (നൻ, നാ, നം) വി. ന. ചിരങ്ങുള്ള.
പാമം. ന. ചിരങ്ങു.
പാമര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, ഹീനമായ. ൨, മൂഢതയുള്ള.
പാമരം. ന. കപ്പലിന്റെ കൊടിമരം.
പാമാ. ന. ചിരങ്ങു.
പാംസന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ദോഷമുള്ള, പാപമുള്ള.
പാംസു. ന. ൧, പൊടി. ൨, വളം.
പാംസുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. പൊടിയണിഞ്ഞ.
പാംസുലൻ. ന. ശവൻ.
പാംസുലാ. ന. ൧, പാതിവ്രത്യമില്ലാതെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൾ. ൨, ഋതുവായസ്ത്രീ. ൩, ഭൂമി.
പാമ്പു. ന. സൎപ്പവും മററും.
പാമ്പാട. ന. ഒരു മത്സ്യം.
പാമ്പാടുന്നു. ടി. വാൻ. (പാമ്പ.) അ. ക്രി. പാമ്പുകളിക്കുന്നു. പാമ്പാടിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പാമ്പാട്ടം. ന. പാമ്പിന്റെ കളി.
പാമ്പാട്ടി. ന. പാമ്പിനെ കളിപ്പിക്കുന്നവൻ.
പാമ്പിൻകാവു. ന. സൎപ്പക്കാവു.
പാമ്പുവിരൽ. ന. നടുവിരൽ, കഴുവിരൽ.
പാമ്പൂരി. അല്ലെങ്കിൽ, പാമ്പുവരി. ന. കിണററിന്റെ അരഞ്ഞാണം.
പായണ്ടി. ന. ൧, ജാമ്യം. ൨, പകടശാലകാക്കുന്നവൻ.
പായ്യ. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. ന. താണ, ഹീനമായ.
പായ്യം. ന. ൧, അളവുകോൽ. ൨, വെള്ളം.
പായൽ. ന. വെള്ളത്തിലെ ചണ്ടി.
പായസം. ന. ൧ പാല്പായസം. ൨, ശൎക്കരപ്പായസം. ൩, ഒരു മാതിരിഎണ്ണ.
പായു. ന. മലബാരം.
പായുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പാ.) അ. ക്രി. ഓടുന്നു. പായിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പാരു. ന. ലോകം.
പാര. ന. ഇരിമ്പുകൊണ്ടും മററും അററം കൂൎപ്പിച്ചു വലുതായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാ

ധനം. ക, ഇരിമ്പുപാര. ഖ, കട്ടപ്പാര. ങ, പാരക്കോൽ. (സം) ഒരാറു.

പാരഗം. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി.ന. മറുകരകടക്കുന്ന.

പാരണ. ന. പ്രായാവസാനത്തിങ്കലുള്ള ഭക്ഷണം.

പാരതന്ത്ര്യം. ന. മറൊരുത്തന്റെ ഇച്ഛപ്രകാരമിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ, അസ്വാധീനത.

പാരതം. ന. മഹാരസങ്ങളിൽ ഒന്നു, സൂത്രം.

പാരദാരികൻ. ന. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവൻ.

പാരമാർത്ഥിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. നേരുള്ള.

പാരം. ന. ക, മറുകര. ഖ, അറ്റം. ങ, രസം.

പാരമ്പര്യന്യായം. ന. കീഴമ്പ്രാ പ്രകാരമുള്ള നടപ്പു.

പാരമ്പര്യം. ന. പണ്ടുപണ്ടെയുള്ള പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നൊ ഗുരുക്കന്മാരിൽനിന്നൊ ഗ്രഹിച്ചു ക്രമേണ നടന്നുവരുന്ന ഒരുമര.

പാരമ്പര്യോപദേശം. ന. കീഴമ്പ്രാക്കളെ പഠിപ്പിക്കുക, പാരമ്പര്യത്തെ പ്രതിപാദിക്കുക.

പാരലൌകിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പരലോകസംബന്ധമുള്ള.

പാരവശ്യം. ന. പരവശത.

പാരശവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. പാശ്ചവിൽനിന്നുണ്ടായ.

പാരശവൻ. ന. ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ ബ്രാഹ്മണനു ജനിച്ച പുത്രൻ, വാഗ്ദുഷ.

പാരശവം. ന. വെണ്മഴു.

പാരശ്വധം. ന. വെണ്മഴു.

പാരശ്വധികൻ. ന. വെണ്മഴു ധരിച്ചവൻ.

പാരസീകൻ. ന. പാരസീരാജ്യത്തുള്ളവൻ.

പാരസീകം. ന. ക, പാരസീരാജ്യത്തെക്കുതിര. ഖ, പാരസീരാജ്യം.

പാരസ്ത്രൈണേയൻ. ന. പരസ്ത്രീപുത്രൻ, മറൊരുത്തന്റെ സ്ത്രീയിൽ ജനിച്ച പുത്രൻ.

പാരാതെ. അ. വേഗം.

പാരാവാരം. ന. ക, സമുദ്രം. ഖ, ആറിന്റെ രണ്ടുകര.

പാരായണം. ന. ക, പഠനം. ഖ, മുഴുവൻ. ങ, വേദാഭ്യാസം.

പാരായണികൻ. ന. ശിക്ഷ്യൻ.

പാരാവതം. ന. ഒരുപക്ഷി, പ്രാവു.

പാരാവതാംഘ്രി. ന. ഒരുമരുന്നു, പാലൃഴവം.

പാരാവാരം. ന. സമുദ്രം.

പാരാശരി. ന. സന്യാസി.

പാരാശര്യൻ. ന. വേദവ്യാസൻ.

പാരി. ന. പാല്ക്കുഴ.

പാരികാംക്ഷി. ന. മഹർഷി.

പാരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പാരി.) അ. ക്രി. വർദ്ധിക്കുന്നു, വളരുന്നു.

പാരിജാതകം. അല്ലെങ്കിൽ, പാരിജാതം. ന. ക, കല്പകവൃക്ഷം. ഖ, മുൽമുരിക്ക.

പാരിടം. ന. ഭൂമി.

പാരിതതൂര്യ. ന. നെറ്റിമൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.

പാരിപന്ഥികൻ. ന, ക, ശത്രു ഖ, കള്ളൻ.

പാരിപാശ്വികൻ. ന. ക്രൂടെ നടക്കുന്നവൻ.

പാരിപ്ലവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ഇളക്കമുള്ള.

പാരിഭദ്രകം. അല്ലെങ്കിൽ പാരിഭദ്രം. ന. ക, ദേവതരുവൃക്ഷം. ഖ, മുൽമുരിക്ക. ങ, വേപ്പു.

പാരിഭാവ്യം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, കൊട്ടം.

പാരിയാത്രകം, അല്ലെങ്കിൽ, പാരിയാത്രം. ന. ഒരുപർവ്വതം.

പാരിരക്ഷകൻ. ന. മഹർഷി.

പാരിഷദ. വി. (ദൻ, ദീ, ദം.) വി. ന. സമൂഹത്തോട്ടു ചേർന്ന.

പാരിഷദൻ. ന. പരിജനം.

പാരിഹാരിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പരിഹരിക്കുന്ന, പിടികൂന്ന.

പാരിഹാരികൻ. ന. വളയുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാരിഹാര്യം. ന. സ്ത്രീകൾക്കിടുന്ന വള.

പാരീന്ദ്രൻ. ന. ക, സിംഹം. ഖ, ചെരുമ്പുമ്പു.

പാരുഷ്യം. ന. ക, വാക്കിന്റെയും മറ്റും ക്രൂരത, വാക്കുപരുഷ്യം. ഖ, ഭണ്ഡപാരുഷ്യം.

പാർക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പാർ.) അ. ക്രി. ക, വസിക്കുന്നു. ഖ, താമസിക്കുന്നു. സ. ക്രി. ക, കാണുന്നു. ഖ, വിചാരിക്കുന്നു. ങ, സഹിക്കുന്നു. ങ, ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.

പാർത്തലം. ന. ഭൂമി.

പാർത്ഥൻ. ന. ക, പ്രഥയുടെ പുത്രൻ, അർജ്ജുനൻ. ഖ, രാജാവു. ങ, നീർമരുതുവൃക്ഷം.

പാർത്ഥവം. ന. വലിപ്പം.

പാർത്ഥിവ. വി. (വൻ, വാ, വീ, വം.) വി. ന. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച.

പാൎത്ഥിവൻ. ന. രാജാവു.
പാൎത്ഥിവീ. ന. സീത.
പാൎത്ഥോനം. ന. കന്നിരാശി.
പാൎപ്പു. ന. ൧, വാസം. ൨, താമസം. ൩, വിചാരം. ൪, ശ്രദ്ധ. ൫, ഒരുവക മീൻകൂട്ടം, മത്സ്യക്കൂട്ടി.
പാൎപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പാൎപ്പി.) സ. ക്രി. ൧, വസിപ്പിക്കുന്നു. ൨, താമസിപ്പിക്കുന്നു. ൩, ഒളിപ്പിക്കുന്നു. ൪, തടവിലാക്കുന്നു.
പാൎവ്വണേന്ദു. ന. പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ.
പാൎവ്വത. വി. (തൻ, തീ, തം.) വി. ന. പൎവ്വതത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ.
പാൎവ്വതീ. ന. ശിവന്റെ ഭാൎയ്യ.
പാൎവ്വതീനന്ദനൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
പാൎവ്വതീശൻ. ന. ശിവൻ.
പാൎവ്വതേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. പൎവ്വതത്തെ സംബന്ധിച്ച.
പാൎവ്വതേയം. ന. അഞ്ജനം.
പാൎവ്വത്യകാരൻ. ന. പ്രവൃത്തിയിൽ കാൎയ്യം വിചാരിക്കുന്നവൻ, ഒരു സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ.
പാൎവ്വത്യം. ന. പാൎവ്വത്യകാരന്റെ അധികാരം.
പാൎശ്വകൻ. ന. വഞ്ചകൻ.
പാൎശ്വകം. ന. വാരിയെല്ലു.
പാൎശ്വഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടുത്തുള്ള.
പാൎശ്വഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. കൂടെ നടക്കുന്ന.
പാൎശ്വതസ്. അ. സമീപത്തു.
പാൎശ്വഭാഗം. ന. മനുഷ്യരുടെയും മററും കൈകൾക്കു താഴെയുള്ള ശരീരഭാഗം, ആറാം വാരി, വിലാപ്പുറം.
പാൎശ്വം. ന. ൧, വിലാപ്പുറം. ൨, ഭാഗം. ൩, പക്ഷം. ൪, വഞ്ചന. ൫, സമീപം.
പാൎശ്വവൎത്തി. വി. (ൎത്തീ, ൎത്തിനീ. ൎത്തി.) വി. ന. സമീപത്തിരിക്കുന്ന, അടുക്കൽ നില്ക്കുന്ന.
പാൎശ്വസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. സമീപത്തു നില്ക്കയൊ ഇരിക്കയൊ ചെയ്യുന്ന.
പാൎശ്വസ്ഥലം. ന. ൧, പാൎശ്വഭാഗം. ൨, സമീപത്തുള്ള സ്ഥലം.
പാൎശ്വാസ്ഥി. ന. വാരിയെല്ലു.
പാൎശ്വിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പാൎശ്വത്തോടു സംബന്ധിച്ച.
പാൎശ്വികൻ. ന. ൧, ക്ഷുദ്രക്കാരൻ. ൨, കൂട്ടുകാരൻ.
പാൎഷ്തൻ. ന. പാഞ്ചാലരാജാവു.
പാൎഷ്തീ. ന. പാഞ്ചാലപുത്രി, പാഞ്ചാലി.
പാൎഷ്ദൻ. ന. ൧, സഭയിൽ ഒരുത്തൻ. ൨, ശിവന്റെ ഭൂതങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ.
പാൎഷ്ണി. ന. ൧, കുതികാൽ. ൨, പിൻപട. ൩, പുറം.
പാൎഷ്ണിഗ്രാഹൻ. ന. ൧, പിൻപടയെ ഭരിക്കുന്നവൻ. ൨, പിൻപടയിൽശത്രു.
പാല. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. ന. രക്ഷിക്കുന്ന.
പാലൻ. ന. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.
പാല. ന. ൧, ബോട്ടു. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.
പാലക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പാലിക്കുന്ന.
പാലകൻ. ന. ൧, രക്ഷിക്കുന്നവൻ. ൨, കുതിരക്കാരൻ.
പാലകാവ്യൻ. ന. ൧, ഒരു മഹൎഷി. ൨, ധമ്പന്തരമൂൎത്തി.
പാലക്കാടു. ന. ഒരു ദേശം.
പാലക്കാട്ടുശേരി. ന. ഒരു നഗരം.
പാലക്കാമോതിരം. ന. പെങ്ങുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
പാലഘ്ന. ന. കൂൺ.
പാലങ്കം. ന. കുന്തുരുക്കമരം.
പാലങ്ക്യ. ന. കുന്തുരുക്കം.
പാലനം. ന. രക്ഷ.
പാലം. ന. ൧, ആററിലും തോട്ടിലും അക്കരയിക്കര കടക്കുന്നതിനു കല്ലുകൊണ്ടൊ മരംകൊണ്ടൊ പണിതുണ്ടാക്കിയതു. ൨, മൂക്കിന്റെ പാലം. ൩, കിണററിന്റെ വക്കോടു ചേൎത്തിടുന്ന തടിയൊ കല്ലൊ.
പാലട. ന. ൧, ഒരു ഭക്ഷണസാധനം. ൨, പാലൊ തൈരൊ കലക്കുമ്പോൾ അടയ്ക്കുന്ന ഒരു പലക.
പാലറ. ന. പാൽപുര.
പാലാശ. വി. (ശൻ, ശീ, ശം.) വി. ന. പച്ചനിറമുള്ള. ൨, പ്ലാശുവൃക്ഷത്തെ സംബന്ധിച്ച.
പാലാശം. ന. പച്ചനിറം.
പാലാഴി. ന. പാൽക്കടൽ.
പാലിക. ന. ൧, ആയുധത്തിന്റെ വായ്മല. ൨, ഒരു മാതിരി തവി. ൩, ഒരു മാതിരി ചെറിയ പാത്രം.
പാലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പാലി.) സ. ക്രി. രക്ഷിക്കുന്നു.
പാലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
പാലിത. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പാലീന്ദീ. ന. ൧, നാല്ക്കോപ്പക്കൊന്ന. ൨, കരിന്തുവര.
പാലീയം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, തകരം.
പാലുഴവം. ന. ഒരു മരുന്നു.

പാലൂരി. ന. ഒരു വക വസൂരിട്ടിനം.

പാൽ. ന. ൧, മുലയിൽനിന്നു പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു വിശേഷമായ വെളുത്ത വെള്ളം. ൨, വൃക്ഷങ്ങളുടെ കറ. ൩, തേങ്ങാചുരകിപ്പിഴിഞ്ഞതു. ൪, മഞ്ഞൾ ചതെച്ചു പിഴിഞ്ഞ വെള്ളം.

പാല്ക്കഞ്ഞി. ന. പാലുചേൎത്തുണ്ടാക്കിയ കഞ്ഞി.

പാല്ക്കടൽ. ന. പാൽസമുദ്രം.

പാല്ക്കലം. അല്ലെങ്കിൽ, **പാക്കലം.** ന. പാലുകാച്ചുന്ന പാത്രം.

പാല്ക്കാരൻ. ന. പാൽകറക്കുന്നവൻ, പാൽ വില്ക്കുന്നവൻ.

പാല്ക്കാരി. ന. പാൽകറക്കുകയുംമററും ചെയ്യുന്നവൾ.

പാല്ക്കുരു. അല്ലെങ്കിൽ, **പാക്കുരു.** ന. ൧, പാലുണ്ണി, കുട്ടികളുടെ ദേഹത്തേലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി കുരുവു.

പാല്ക്കുററി. ന. പാൽകറക്കുന്ന പാത്രം.

പാല്ക്കുഴ. അല്ലെങ്കിൽ, **പാക്കുഴ.** ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

പാല്ക്കുഴമ്പു. ന. പാലുകുറുക്കി കുഴമ്പാകിയതു.

പാല്ഗന്ധകം. ന. ഒരുമരുന്നു, ഗന്ധകം പല തരമുള്ളതിൽ ഒന്നു.

പാല്ഗരുഡപ്പച്ച. ന. വിഷചികിത്സെക്കു കൊള്ളുന്ന ഒരു കല്ലു.

പാല്ചിറാക്ക. അല്ലെങ്കിൽ, **പാച്ചിറാക്ക.** ന. ഒരു മത്സ്യം.

പാല്ചുണങ്ങു. അല്ലെങ്കിൽ, **പാച്ചുണങ്ങു.** ന. വെളുത്ത ചുണങ്ങു.

പാല്ചുണ്ട. അല്ലെങ്കിൽ, **പാച്ചുണ്ട.** ന. വെളുത്ത ചുണ്ട.

പാല്ചുര. അല്ലെങ്കിൽ, **പാച്ചുര.** ന. ഒരു വക വള്ളി.

പാല്ചോറു. അല്ലെങ്കിൽ, **പാച്ചോറു.** ന. പാൽചേൎത്തു വെച്ചുണ്ടാക്കിയ ചോറു.

പാല്ചോററി. അല്ലെങ്കിൽ, **പാച്ചോററി.** ന. ഒരു വൃക്ഷം.

പാല്തുത്ഥം. ന. ഒരു വക മരുന്നു.

പാല്തൂത. ന. പാല്ക്കുടം.

പാല്പശു. ന. കറക്കുന്ന പശു.

പാല്പാട. ന. പാലിന്റെ പാട.

പാല്പായസം. ന. പാലിൽ അരിയിട്ടു വേവിച്ചുണ്ടാക്കിയ പായസം.

പാല്പുര. ന. പാലു സൂക്ഷിക്കുന്ന മുറി.

പാല്പൊടി. ന. പാലുകുറുക്കിപൊടിയാക്കിയതു.

പാൽമരം. ന. പാലുള്ള മരം.

പാൽമുതക്കു. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, വെണ്മുതക്കു.

പാൽവള്ളി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

പാൽവെള്ളി. ന. കറയില്ലാത്ത വെള്ളി.

പാവു. ന. ൧, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു. ൨, നൂൽചുററുന്ന റാട്ടു. ൩, നേൎത്ത വസ്ത്രം. ൪, ശൎക്കര ഉരുക്കിയതു. ൫, ആനയെ ഇണക്കുന്ന ഒരുപായം.

പാവ. ന. മരം കല്ലു ലോഹം ഇവകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ രൂപം.

പാവക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ശുദ്ധി വരുത്തുന്ന.

പാവകൻ. ന. ൧, അഗ്നി. ൨, കൊടുവേലി. ൩, ചേരുവൃക്ഷം. ൪, വിഴാൽ വൃക്ഷം.

പാവകളി. ന. പാവയെക്കൊണ്ടു കളിപ്പിക്ക.

പാവട്ട. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

പാവട്ടി. ന. തഴകൊണ്ടു നെയ്യുണ്ടാക്കിയ പാത്രം.

പാവന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി.ന. ശുദ്ധമുള്ള.

പാവനൻ. ന. ൧, വേദവ്യാസൻ. ൨, അഗ്നി.

പാവനം. ന. ൧, വെള്ളം. ൨, ശുദ്ധീകരണം. ൩, പ്രായശ്ചിത്തം. ൪, ചാണകം.

പാവനീ. ന. ൧, ഒരു മരുന്നു. ൨, പശു. ൩, ഗംഗ. ൪, തുളസി.

പാവലപൂല. ന. ഒരു മാതിരി മുള്ളു.

പാവൽ, ന. ഒരു മാതിരി കറിസ്സാധന വള്ളി.

പാവാട. ന. രാജാക്കന്മാരുമ്മററും വരുമ്പോൾ ബഹുമാനത്തിനായിട്ടു വഴിയിൽ വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം.

പാവാൻ. ന. ആനക്കാരൻ.

പാവാററി. ന. നെയിത്തുകാർ പാവിടുന്ന നൂൽ നിരത്തുന്ന ഒരു വസ്തു, നിരപ്പൻ.

പാവുപലക. ന. നൂലുനൂല്ക്കുന്നവർ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു പലക.

പാവുമുണ്ടു. ന. ഒരു മാതിരി നേൎത്ത വസ്ത്രം.

പാശകൻ. ന. ചെറുക്കൻ.

പാശകം. ന. പകിട.

പാശബന്ധം. ന. കയറുകൊണ്ടുള്ള കെട്ടു, ഊരാംചുളുക്കു കണി വല മുതലായവ.

പാശം. ന. ൧, കയറു. ൨, കണി. ൩, ബന്ധം.

പാശി. ന. ൧, വരുണൻ. ൨, വേട്ടക്കാരൻ. ൩, പായൽ. ൪, പൈതങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു മാതിരിപ്പളുങ്കു.

പാശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട.
പാശുപതം. ന. ക, ശിവന്റെ ഒരമ്പു. ഉ, വെള്ളരിക്ക.
പാശുപതാസ്ത്രം. ന. ശിവന്റെ ഒരസ്ത്രം.
പാശുപതി. ന. ക, ശിവന്റെ ഒരു ഭൈരവൻ. ഉ, വെള്ളരിക്ക.
പാശുപാല്യം. ന. പശുരക്ഷ.
പാശ്ചാത്യ. വി. (സ്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. ക, പിൻപുള്ള. ഉ, കിഴക്കുള്ള. ന, പടിഞ്ഞാറുള്ള.
പാശ്യാ. ന. കയർക്കൂട്ടം.
പാഷണ്ഡകൻ. അല്ലെങ്കിൽ, പാഷണ്ഡൻ. ന. വേദവിരോധിയായ മതക്കാരൻ.
പാഷണ്ഡി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പാഷണ്ഡിമതം. ന. ബ്രാഹ്മണരുടെ വേദത്തിനു വിപരീതമായ മതം.
പാഷാണഭാരണം. ന. കല്ലുമ്മി, മഴ.
പാഷാണം. ന. ക, കല്ല. ഉ, ഒരു വക വിഷമുള്ള മരുന്നു, ഏലിപ്പാക്കാണവും മറ്റും.
പാള. നു. കവുങ്ങിന്റെ പോള.
പാളം. ന. ഇരിമ്പു തല്ലിനീട്ടിയതു.
പാളയം. ന. ക, പട്ടാളക്കാരുടെ ക്രൂട്ടം, സൈന്യം. ഉ, നഗരം. ന, ക്രൂടാരം.
പാളൽ. ന. തെന്നൽ, തെറിപ്പു.
പാളി. ന. ക, മൂച്ച. ഉ, ഉന. ന, മേല്പാഇ. ര, വരി, ക്രൂട്ടം. ഇ, അടയാളം. ഈ, പേൻ. ഉ, അരിയുമുവ്വ, കോണ. ൻ, മീശയുള്ള സ്ത്രീ. ക്രം, ചിറ. (ള.) വസ്ത്രത്തിന്റെയുമ്മറവും ഒരു പങ്കു.
പാളിക. ന. കതകിന്റെ മടക്കു.
പാളിപ്പു. ന. തെന്നിപ്പു, തെറിപ്പു.
പാളുന്നു. മി. വാൻ. (പാള.) അ. ക്രി. തെന്നുന്നു, തെറിക്കുന്നു. പാളിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പാഴ. വി. ക, വെറുതെ. ഉ, തനിശായുള്ള. ന, ഉപകാരമില്ലാത്ത.
പാഴൻ. വി. ന. ഉപകാരമില്ലാത്തവൻ.
പാഴാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (പാഴ.) അ. ക്രി. വെറുതെയാകുന്നു. പാഴാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പാഴിയാരം. ന. ഏരുപ്പാമിയുടെപാട്ട.
പാഴിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, പാഴ്. അ. വെറുതെ.
പാഴ്ചിലവു. ന. വെറുതേയുള്ള ചിലവു.
പാഴ്നിലം. ന. കൃഷിചെയ്യപ്പെടാത്ത ഭൂമി, തരിശ്ശുനിലം.
പാഴ്പണി. ന. വെറുതേയുള്ള വേല.
പാഴ്മരം. ന. കാട്ടുമരം, വേങ്ങ കമ്പകം മുതലായ ചില മരങ്ങൾക്കു പറയുന്ന പേർ.
പാഴ്വാക്കു. ന. ഉപകാരമില്ലാത്ത വാക്കു.
പാഴ്വിചാരം. ന. ഉപകാരമില്ലാത്ത വിചാരം.
പാഴ്വെടി. ന. ഉണ്ടയിടാത്ത വെടി.
പാഴ്വേല. ന. ഉപകാരമില്ലാത്ത വേല
പാറു. ന. സമുദ്രത്തിലെ ഒരു മാതിരി തോണി.
പാറ. ന. ക, ഉറപ്പുള്ള കല്ലു, വലിയകല്ലു. ഉ, വെള്ളാരൻകല്ലു. ന, ചിങ്കുണ്ണിപ്പാറ.
പാറകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, തേരകം.
പാറക്കല്ലു. ന. കട്ടപ്പുള്ള കല്ലു, പാറ.
പാറങ്കി. ന. മൂരു, വാസനയുള്ള ഒരു പശു.
പാറപ്പന്ന. ന. പാറയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.
പാറയാത്തൻ. ന. ചിറകില്ലാതെ പറക്കുന്ന പോലെ ചാടുന്ന ഒരു ജന്തു.
പാറയാൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പാറൽ. ന. ക, പാറു. ഉ, പറക്കുക. ന, ചാറമഴ.
പാറാക്കാരൻ. ന. ഝാണാഴ്ത്തിപായി, കാവല്ക്കാരൻ.
പാറാപ്പുര. ന. ഝാണാവു, കാരാഗൃഹം.
പാറാപ്പുള്ളി. ന. പാറാവിൽ കിടക്കുന്നവൻ.
പാറാവു. ന. ഝാണാവു, കാരാഗൃഹം.
പാറാവളയും. ന. അഭ്യാസികൾക്കു അകത്തു ക്രൂടെ ചാടുവാനായിട്ടു മൂരൽ വട്ടത്തിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വളയം.
പാറുന്നു. ഒി. വാൻ. (പാറ.) അ. ക്രി. ക, നീങ്ങുന്നു. ഉ, പറക്കുന്നു. ന, മഴപോലെ ചാറുന്നു.
പാററാ. ന. ക, പറക്കുന്ന ഒരു വക ചെറിയപ്രാണി. ഉ, ഓരംയൽ. ന, കൊന്നത്തെങ്ങു.
പാററൽ. ന. ക, മഴപൊഴിക. ഉ, പേറുക.
പാററാട. ന. പാറയാത്തൻ.
പാററുന്നു. ഒറി. വാൻ. (പാററ.) സ. ക്രി. അരിയുമ്മറും മുറത്തിലിട്ടു കൂടയുന്നു, പേറുന്നു.

പി.

പികം. ന. ഒരുപക്ഷി, കുയിൽ.
പിംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന.

ഗോരോചനനിറമുള്ള.

പിംഗ. ന. ൧, ഗോരോചന. ൨, കായം. ൩, ഒരു നാഡി. ൪, ദുർഗ്ഗ. ൫, മഞ്ഞൾ.

പിംഗം. ന. മഞ്ഞയും ചുവപ്പുംകൂടിയ നിറം.

പിംഗല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഗോരോചന നിറമുള്ള.

പിംഗലൻ. ന. ൧, ആദിത്യൻ. ൨, അഗ്നി. ൩, കുരങ്ങു. ൪, ശിവൻ.

പിംഗലാ. ന. ൧, ലോകത്തിൽ തെക്കെ ദിക്കിന്റെ ആനയുടെ പിടി. ൨, പൊൻനിറമുള്ളവൾ. ൩, ഒരു നാഡി.

പിംഗലം. ന. ൧, വൈശ്രവണന്റെ നിധികളിൽ ഒന്നു. ൨, നത്തു. ൩, പിച്ചള. ൪, മനയോല.

പിംഗലവർണ്ണം. ന. പൊൻനിറം.

പിംഗാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. പിംഗനിറമായ കണ്ണുള്ള.

പിംഗാക്ഷൻ. ന. ൧, ശനി. ൨, ശിവൻ.

പിചണ്ഡം. അല്ലെങ്കിൽ, **പിചിണ്ഡം.** ന. വയറു.

പിചണ്ഡില. അല്ലെങ്കിൽ, **പിചിണ്ഡില.** വി (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കുടവയറുള്ള.

പിചു. ന. ൧, പഞ്ഞി. ൨, ഒരു കുഷ്ഠം. ൩, മൂന്നു കഴഞ്ചു കൂടിയതു. ൪, ഭൈരവന്റെ ഏട്ടു മുഖങ്ങളിൽ ഒരു മുഖത്തിന്റെ പേർ.

പിചുമന്ദം. ന. വേപ്പുവൃക്ഷം.

പിചുമർദ്ദം. ന. വേപ്പുവൃക്ഷം.

പിച്ചു. ന. ൧, അല്പമായ ഭ്രാന്തു. ൨, നുള്ളൽ.

പിച്ച. ന. ഇരക്കുന്നവന്നു കൊടുക്കുന്ന വസ്തു.

പിച്ചകം. ന. ൧, സുഗന്ധപുഷ്പം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വള്ളി. ൨, മരുന്നിനുകൊള്ളിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പിച്ചകം.

പിച്ചക്കാരൻ. ന. ഇരക്കുന്നവൻ.

പിച്ചച്ചട്ടി. ന. ഇരക്കുന്നവന്റെ പാത്രം.

പിച്ചച്ചിരട്ട. ന. ഇരക്കുന്നവന്റെ ചിരട്ട.

പിച്ചച്ചോറു. ന. ഇരന്നുവാങ്ങിക്കുന്ന ചോറു.

പിച്ചൻ. ന. ഭ്രാന്തൻ, തുമ്പില്ലാത്തവൻ.

പിച്ചപ്പിഴപ്പു. ന. ഇരന്നു കാലം കഴിപ്പു.

പിച്ചൽ. ന. നുള്ളൽ.

പിച്ചള. ന. ചെമ്പും നാകവും കൂട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി ലോഹം.

പിച്ചാങ്കത്തി. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ കത്തി.

പിച്ചി. ന. പിച്ചകം.

പിച്ചിലി. ന. ഒരു പക്ഷി.

പിച്ചുന്നു. ച്ചി. വാൻ. (പിച്ച.) സ. ക്രി. നുള്ളുന്നു.

പിച്ഛ. ന. ൧, ഇലവിൻപശ. ൨, കഞ്ഞിത്തെളി. ൩, വരി. ൪, പാമ്പിന്റെ വിഷജലം. ൫, വാഴപ്പഴം.

പിച്ഛം. ന. ൧, മയിൽപീലി. ൨, വല്ലതിന്റെയും അററം, പുച്ഛം.

പിച്ഛടം. ന. ൧, വെള്ളീയം. ൨, കാരീയം.

പിച്ഛില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, പശയുള്ള. ൨, പാലുള്ള.

പച്ഛില. ന. ൧, ഇലവുവൃക്ഷം. ൨, ഒരാറു.

പിച്ഛിലം. ന. ചാറുള്ള കറി.

പിഞ്ചു. വി. മൂക്കാത്ത.

പിഞ്ചു. ന. മൂക്കാത്ത ഫലം.

പിഞ്ച. അല്ലെങ്കിൽ, **പിഞ്ഞ.** വി. ചീഞ്ഞ, ചീത്തയായ.

പിഞ്ഛചൂഡൻ. ന. കൃഷ്ണൻ.

പിഞ്ഛം. ന. മയിൽപീലി.

പിഞ്ജ. വി. (ഞ്ജൻ, ഞ്ജാ, ഞ്ജം.) വി. ന. മനോവ്യസനമുള്ള.

പിഞ്ജ. ന. ൧, ഉപദവം. ൨, പഞ്ഞി. ൩, മഞ്ഞൾ. ൪, കോൽ. ൫, വടി.

പിഞ്ജം. ന. ൧, കുല. ൨, ശക്തി.

പിഞ്ജര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഗോരോചനനിറമുള്ള.

പിഞ്ജരം. ന. ൧, അരിതാരം. ൨, ഗോരോചനനിറം. ൩, പൊന്നു. ൪, പക്ഷിക്കൂടു.

പിഞ്ജല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഭയന്ന.

പിഞ്ജല. ന. ൧, ഭയപ്പെട്ട സേന. ൨, ഒരുവകപുല്ലു, കുശ.

പിഞ്ഞാണം. ന. ഒരുമാതിരി ചെറിയ കുപ്പിപ്പാത്രം.

പിഞ്ഞാണി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

പിട. ന. ൧, പക്ഷികളിൽ സ്ത്രീ. ൨, മാനിന്റെ സ്ത്രീ. ൩, കോൽകൊണ്ടുള്ള അടി.

പിടകം. ന. ൧, കൊട്ട. ൨, കൂട. ൩, പരുവു, കുരുവു.

പിടച്ചിൽ. ന. മരണവേദനകൊണ്ടുള്ള ഉരുൾച്ച.

പിടർത്തൽ. ന. വേരോടെ തള്ളി വിഴിക്ക.

പിടം. ന. ൧, കൊട്ട. ൨, കൂട.

പിടമാൻ. ന. മാനിൽ സ്ത്രീ.

പിടയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പിട.) അ. ക്രി. മരണവേദനകൊണ്ടുരുളുന്നു.

പിടരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (പിടർ.) അ.

ക്രി. വേരോടെ വീഴുന്നു. പിടൎത്തുന്നു. സ. ക്രി.

പിടലി. ന. കഴുത്തിന്റെ പിൻഭാഗം.

പിടലിഞരമ്പു. ന. കഴുത്തിന്റെ പിന്നിലെ ഞരമ്പു.

പിടാക. ന. ൧, സ്നേഹം. ൨, ഒരു ദേശം.

പിടി. ന. ൧, കയ്യിലടങ്ങിയ വസ്തു. ൨, മുഷ്ടി. ൩, പിടിത്തം. ൪, ആയുധങ്ങളുടെ പിടിക്കുന്ന സ്ഥലം. ൫, ആനയുടെയുമ്മററും സ്ത്രീ.

പിടിക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരുമാതിരി കിഴങ്ങു.

പിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പിടി.) സ. ക്രി. ൧, കൈകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നു. ൨, കൈക്കലാക്കുന്നു, സ്വീകരിക്കുന്നു. ൩, പററുന്നു. ഇതു ദീനം ചൂടു തണുപ്പു മഴ മഞ്ഞു പഞ്ഞം മുതലായവയോടു ചേരുമ്പോൾ അവ ഉണ്ടാകുന്നു, തുടങ്ങുന്നു, എന്നൎത്ഥം വരും. തഴമ്പു തുരുമ്പു പൂപ്പു മുതലായവയോടു ചേരുമ്പോൾ അവ ഉണ്ടാകുന്നു. കട്ട മണി പച്ച മുതലായവയോടു ചേരുമ്പോൾ അവ ആകുന്നു. ചുവടു മലം മുതലായവയോടു ചേരുമ്പോൾ അവ ഉറെക്കുന്നു. തീ പുക മുതലായവയോടു ചേരുമ്പോൾ അവ പററുന്നു. പുലി പൂച്ച മുതലായവയോടു ചേരുമ്പോൾ അവ കടിക്കുന്നു. കര പന്തി മുതലായവയോടു ചേരുമ്പോൾ അവിടെ ചെന്നു ചേരുന്നു. പറമ്പു കണ്ടം മുതലായവയോടു ചേരുമ്പോൾ അവയെ എല്ക്കുന്നു. ചായത്തോടുമ്മററും ചേരുമ്പോൾ തേക്കുന്നു. ശമ്പളത്തോടു ചേരുമ്പോൾ കൊടുക്കാതെയിരിക്കുന്നു. പിടിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

പിടിത്തം. ന. പിടിക്ക.

പിടിത്താൾ. ന. ഇരുമണി പെറുക്കിയ കററ.

പിടിപാടു. ന. സൎക്കാരിൽനിന്നും ഉദ്യോഗത്തിന്നു നിശ്ചയിച്ചാക്കുമ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന ഒരെഴുത്തു.

പിടിപാട്ടുനിനവു. ന. സൎക്കാരിൽനിന്നു ചോകോന്മാൎക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരെഴുത്തു.

പിടിപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പിടി.) സ. ക്രി. പിടിത്തത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു, പിടിക്കപ്പെടുന്നു.

പിടിപ്പു. ന. ൧, പ്രാപ്തി. ൨, തികവു.

പിടിപ്പതു. അ. മതിയാകെ.

പിടിപ്പതം. ന. കൊയിത്തുകാൎക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരവകാശം.

പിടിപ്പന്നി. ന. പെന്നുന്നി.

പിടിപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പിടിപ്പി.) സ. ക്രി. ൧, പിടിക്കുമാറാക്കുന്നു. ൨, ചായം തേക്കയുമ്മററും ചെയ്യുന്നു.

പിടിപ്പുകേടു. ന. പ്രാപ്തികേടു, പോരായ്മ, ഭോഷത്വം.

പിടിപ്പുള്ളവൻ. ന. സമൎത്ഥൻ.

പിടിമാനം. ന. ൧, അധികാരം, ശക്തി. ൨, നക്ഷണം.

പിടിമുളം. ന. കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചു അളന്ന ഒരളവു.

പിടിമുറുക്കം. ന. പിടിത്തത്തിന്റെ മുറുക്കം.

പിടിമൊന്ത. ന. ഒരുമാതിരി ജലപാത്രം.

പിടിയരി. ന. പതിവുചിലവിൽനിന്നു അല്പാല്പമായി എടുത്തു ചിലർ സൂക്ഷിക്കുന്ന അരി.

പിടിയാത്തവൻ. ന. ഭോഷൻ.

പിടിയാന. ന. ആനയിൽ പെണ്ണു.

പിടിവള്ളി. ന. പിടിച്ചു തൂങ്ങുന്നതിനായിട്ടു കെട്ടിയ വള്ളി.

പിടുങ്ങൽ. ന. ൧, വലിച്ചുപറിക്ക. ൨, വേരോടെ പറിക്ക. ൩, കൈക്കലാക്കുക.

പിടുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പിടുങ്ങ.) സ ക്രി. ൧, വേരോടെ പറിക്കുന്നു, പിഴുന്നു. ൨, കൈക്കലാക്കുന്നു.

പിടുപിടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പിടുപിടു.) അ. ക്രി. പിടുപിടെ ശബ്ദിക്കുന്നു. പിടുപിടുപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

പിടുപിടെ. അ. ൧, ഒരുമാതിരി ശബ്ദത്തോടു കൂടെ. ൨, അധികം കൊഴുത്തു.

പിടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പിടെ.) അ. ക്രി. വേദനകൊണ്ടും മററും ഉരുളുന്നു.

പിട്ടു. ന. ൧, ഒരു പലഹാരം. ൨, അരിമാവുമ്മററും കുഴെച്ചതു. ൩, കള്ളം പറഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തുകയുമ്മററും.

പിഠരം. ന. കലം.

പിഠരി. ന. കലം.

പിണ. ന. ൧, നുകത്തിൽ ചേൎത്തു കെട്ടിയ കാള. ൨, കൃഷിക്കുള്ള കരുത്തരങ്ങൾ ചേൎത്തു വെക്കുക. ൩, രണ്ടുവസ്തുക്കളെ ചേൎത്തു വെക്കുന്നതു. ൪, ചേൎച്ച. ൫, ജാമ്യം. ൬, ഇച്ഛാഭംഗം. ൭, ഏൎപ്പാടു. ൮, തെററു.

പിണക്കം. ന. ൧, മത്സരം. ൨, തൎക്കം. ൩, യോജ്യതയില്ലായ്ക. ൪, വൈരം. ൫, തെററു. ൬, എഴുത്തിലൊ മറെറാ വരുന്ന പിഴ. ൭, കലക്കം.

പിണങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പിണങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, മത്സരിക്കുന്നു. ൨, തൎക്കിക്കുന്നു. ൩, യോജ്യതയില്ലാതാകുന്നു. ൪,

വൈരപ്പെടുന്നു. ൫, കീഴടങ്ങാതാകുന്നു. ൬, തെററുന്നു. ൭, പിഴെക്കുന്നു.
പിണക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പിണച്ചിൽ. ന. ൧, നുകത്തിൽ കാളയെ ചേൎത്തു കെട്ടുക. ൨, കുരുക്കു. ൩, ഇണചേരുക.
പിണം. ന. ശവം.
പിണയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പിണ.) അ. ക്രി. ൧, ഇണചേരുന്നു. ൨, കുരുക്കിലാകുന്നു. ൩, ഏൎപ്പെടുന്നു.
പിണർ. ന. ൧, മിന്നൽ. ൨, കൂട്ടിക്കെട്ടു. ൩, കട്ടയാക.
പിണരിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പിണർ.) സ. ക്രി. നുകത്തിൽ ചേൎത്തു കെട്ടുന്നു.
പിണൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (പിണർ.) അ. ക്രി. കട്ടയാകുന്നു.
പിണൎപ്പു. ന. കൊഴുപ്പു.
പിണൎമ്പുളി. ന. ഒരുവക പുളി.
പിണാത്തി. അല്ലെങ്കിൽ, **പിണാപ്പെൺ.** ന. ദാസി.
പിണാവു. ന. അടിമവേല.
പിണി. ന. ൧, പിശാചു ബാധകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം. ൨, ഒരു പിശാചു.
പിണിയാൾ. ന. പിശാചുബാധിച്ചവനെ തുള്ളിക്കുന്നതിനും മററും അവന്നു പകരമായി നില്ക്കുന്നവൻ, ആൾപേർ.
പിണുപിണുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പിണുപിണു.) അ. ക്രി. കൊഴുത്തു കട്ടയാകുന്നു.
പിണുപിണെ. അ. കൊഴുത്തുകൊഴുത്തു.
പിണെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പിണെ.) സ. ക്രി. ൧, ഇണചേൎക്കുന്നു. ൨, കുരുക്കിലാക്കുന്നു.
പിണ്ടം. ന. ഉരുള, പിണ്ഡം.
പിണ്ടി. ന. ൧, വാഴയുടെ അകത്തെത്തടി. ൨, പീര, ചാറെടുത്തവസ്തു. ൩, ആനയുടെ മലം.
പിണ്ഡകം. ന. ൧, കുന്തുരുക്കം. ൨, പിശാചു.
പിണ്ഡക്കാരൻ. ന. തടിച്ചവൻ.
പിണ്ഡഗോസ. ന. നറുമ്പശ.
പിണ്ഡദാനം. ന. പിതൃക്രിയയിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാനം.
പിണ്ഡം. ന. ൧, കൂട്ടം, കട്ട. ൨, ഉണ്ട. ൩, ഉരുള. ൪, പിതൃക്രിയയ്ക്കു ഉരുട്ടിവെക്കുന്ന ചോറു. ൫, ശരീരം. ൬, ഭക്ഷണം. ൭, മാംസം. ൮, ഗൎഭപിണ്ഡം. ൯, ആനത്തലയിലെ മുഴ. ൧൦, ഉപജീവനം. ൧൧, ഇരിമ്പു. ൧൨, നറുമ്പശ. ൧൩, സാമ്പ്രാണി. ൧൪, വെണ്ണ. ൧൫, ശമ്പളം.

പിണ്ഡാകാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഉരുണ്ട.
പിണ്ഡിക. ന. ൧, വണ്ടിയുടെ നടു. ൨, ഉള്ളംകാൽ.
പിണ്ഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കൂട്ടപ്പെട്ട. ൨, ഉരുട്ടപ്പെട്ട.
പിണ്ഡിലൻ. ന. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രക്കാരൻ.
പിണ്ഡീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉണ്ടയാക്കപ്പെട്ട.
പിണ്ഡീതകം. ന. മലങ്കാര.
പിണ്ണാക്കു. ന. എള്ളുമുതലായവ ചക്കിലിട്ടാട്ടി എണ്ണ എടുത്ത പിശിടു.
പിണ്യാകം. ന. ൧, പിണ്ണാക്കു. ൨, കായം. ൩, കുന്തുരുക്കം.
പിതാക്കന്മാർ. ന. അമ്മയും അച്ഛനും.
പിതാമഹൻ. ന. അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ, മുത്തച്ഛൻ.
പിതാമഹി. ന. അച്ഛന്റെ അമ്മ, മുത്തശ്ശി.
പിതാവു. ന. അച്ഛൻ.
പിതുങ്ങൽ. ന. അമരുക, ഞെങ്ങുക.
പിതുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പിതുങ്ങ.) അ. ക്രി. ഞെങ്ങുന്നു, അമരുന്നു. **പിതുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
പിതൃകൎമ്മം. ന. ചാത്തവുമ്മററും.
പിതൃക്കൾ. ന. ൧, മരിച്ചുപോയ കാരണവന്മാർ. ൨, അൎയ്യമാവുമുതലായ പിതൃക്കൾ.
പിതൃക്രിയ. ന. ചാത്തവുമ്മററും.
പിതൃതൎപ്പണം. ന. ൧, ചാത്തം. ൨, പിതൃക്കൾക്കായിട്ടു വെള്ളംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
പിതൃതിഥി. ന. കറുത്തവാവു, പിതൃക്കൾക്കായിട്ടു കൎമ്മംചെയ്യേണ്ടുന്ന ദിവസം.
പിതൃദാനം. ന. പിതൃക്കൾക്കു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
പിതൃധനം. ന. അച്ഛന്റെ മുതൽ.
പിതൃപതി. ന. യമൻ.
പിതൃപിതാവു. ന. അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ, മുത്തച്ഛൻ.
പിതൃപ്രസൂ. ന. ൧, സന്ധ്യ. ൨, അച്ഛന്റെ അമ്മ.
പിതൃഭ്രാതാവു. ന. അച്ഛന്റെ ജ്യേഷ്ഠനും അനുജനും.
പിതൃയജ്ഞം. ന. പിതൃപൂജ.
പിതൃവനം. ന. ചുടലക്കാടു, ശവം ഇടുന്ന സ്ഥലം.
പിതൃവഴി. ന. മക്കത്തായം.
പിതൃവ്യൻ. ന. അച്ഛന്റെ അനുജൻ, അഫ്ഫൻ.

പിതൃശാപം. ന. ക, അച്ഛന്റെയുമ്മ റും ശാപം. ഉ, പിതൃക്കളുടെ ശാപം.
പിതൃഷ്വസാവു. ന. അച്ഛൻ പെങ്ങൾ.
പിതൃസന്നിഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. അച്ഛനെപ്പോലെയുള്ള.
പിതൃഹത്യു. ന. അച്ഛനെക്കൊന്നാലുള്ള പാപം.
പിത്തകാമല. ന. ഒരു രോഗം.
പിത്തകാസം. ന. പിത്തംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ചുമ.
പിത്തകോപം. ന. പിത്തവർദ്ധന.
പിത്തഗുന്മം. ന. ഒരു രോഗം.
പിത്തഗ്രഹണി. ന. ഒരു രോഗം.
പിത്തജ്വരം. ന. പിത്തംകൊണ്ടുണ്ടായ പനി.
പിത്തനാഡി. ന. പിത്തഞരമ്പു.
പിത്തപാണ്ഡു. ന. ഒരു രോഗം.
പിത്തപ്പുണ്ണു. ന. ഗുഹ്യരോഗം.
പിത്തം. ന. ത്രിദോഷങ്ങളിൽ ഒന്നു.
പിത്തരക്തം. ന. ഒരു രോഗം.
പിത്തരോഗം. ന. പിത്തംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന രോഗം.
പിത്തശോണിതം. ന. പിത്തരക്തം.
പിത്തശൗഥം. ന. പിത്തനീരു.
പിത്തള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. പിത്തത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.
പിത്തളം. ന. പിച്ചള.
പിത്തക്ഷോഭം. ന. പിത്തത്തിന്റെ ഇളക്കം.
പിത്താസ്രം. ന. പിത്തരക്തം.
പിത്ര്യ. വി. (ത്ര്യൻ, ത്ര്യാ, ത്ര്യം.) വി. ന. ക, അച്ഛനെ സംബന്ധിച്ച. ഉ, പിതൃക്കളെ സംബന്ധിച്ച.
പിത്ര്യൻ. ന. അച്ഛന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ.
പിത്സൻ. ന. പക്ഷി.
പിധാനം. ന. ക, മറ. ഉ, മൂടി. ന, പുതപ്പു. ര, ഉറ.
പിനദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. കവചമിട്ട.
പിനാകം. ന. ശിവന്റെ വില്ലു.
പിനാകി. ന. ശിവൻ.
പിൻ. അ. പുറകു, പിൻപു.
പിങ്കാൽ. ന. ക, കാലിന്റെ പിൻഭാഗം, കുതികാൽ. ഉ, മൃഗങ്ങളുടെ പുറകിലെ കാൽ.
പിങ്കുടമ. ന. പുറകിൽ കൂടമ.
പിങ്കെട്ടു. ന. ക, പുറകിലെ കെട്ടു. ഉ, കപ്പലിന്റെ പിൻപു.
പിഞ്ചിരട്ടു. ന. പുറകിൽ കെട്ടുന്ന ചരടു.
പിഞ്ചോട്ടു. ന. വണ്ടിയുടെ പിൻഭാഗം.
പിഞ്ചെല്ലൽ. ന. പുറകെ ചെല്ലുക, അനുയാത്ര.
പിന്തല. ന. ക, തലയുടെ പിൻഭാഗം. ഉ, കപ്പലിന്റെയുമ്മറും അമരം.
പിന്തിരിച്ചിൽ. ന. പുറകോട്ടുതിരിക, തിരികെപ്പോക.
പിന്തിരിയുന്ന. ഞു. വാൻ. (പിൻ.) അ. ക്രി. പുറകോട്ടുതിരിയുന്ന, തിരികെപ്പോകുന്ന. പിന്തിരിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
പിന്തിരിവു. ന. പിന്തിരിച്ചിൽ.
പിന്തുട. ന. തുടയുടെ പിൻഭാഗം.
പിന്തുടച്ചു. ന. കൂടെത്തുടങ്ങുക.
പിന്തുടരുന്ന. ന്നു. വാൻ. (പിൻ.) സ. ക്രി. കൂടെത്തുടങ്ങുന്ന.
പിന്തുണ. ന. ക, സഹായം. ഉ, താങ്ങു.
പിന്തുണക്കുന്ന. ച്ചു. പ്പാൻ. (പിൻ.) അ. ക്രി. സഹായിക്കുന്ന.
പിന്തൊടരുന്ന. ന്നു. വാൻ. (പിൻ.) സ. ക്രി കൂടെത്തുടങ്ങുന്ന.
പിന്തൊച്ചു. ന. കൂടെത്തുടങ്ങുക.
പിന്ന. അ. പുറക.
പിന്നൽ. ന. മുടച്ചിൽ.
പിന്നാലെ. അ. പുറകെ.
പിന്നിടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (പിൻ.) സ. ക്രി. പുറകിലാക്കുന്ന.
പിന്നിൽ. അ. പുറകിൽ.
പിന്നീടു. അ. പിന്നെ.
പിന്നുന്ന. ന്നി. വാൻ. (പിന്ന.) സ. ക്രി. മുടയുന്ന, പിരിക്കുന്ന.
പിന്നെ. അ. താമസിച്ചു, അതിന്റെ ശേഷം, ഇനി.
പിന്നെത്തെ. വി. ഇനിയത്തെ, അതിന്റെ ശേഷമുണ്ടായ.
പിന്നെത്തേതിൽ. അ. അതിന്റെ ശേഷം.
പിന്നെപ്പിന്നെ. അ. കുറെക്കഴിഞ്ഞിട്ടു, ക്രമത്തിനു.
പിന്നെയും. അ. വീണ്ടും, പിന്നീടും.
പിന്നെയൊ. അ. ക, എന്നിട്ടോ. ഉ, ഉണ്ടെന്നും വേണമെന്നുമർത്ഥമുള്ള വാക്കുകളെ സമർത്ഥിക്കുന്നതായ ഒരു വാക്കു. ന, സംശയിച്ചുചോദിക്കുന്ന കാര്യത്തെ നിശ്ചയമായിട്ടു അനുസരിക്ക.
പിന്നേറുതടി. ന. യുദ്ധത്തിൽ സൈന്യങ്ങൾ പുറകോട്ടു പോകാതെ തടുത്തു നിർത്തുന്നതിനു പുറകിൽ വെക്കുന്നതടി.
പിന്നോക്കം. അ. ക, പുറകോട്ടു. ഉ, മടിയായിട്ടു.
പിന്നോക്കി. അ. പുറകോട്ടു.
പിൻപു. അ. പുറകു.
പിൻപട. ന. സൈന്യത്തിന്റെ പിൻഭാഗം.
പിൻപണി. ന പിന്നെച്ചെയ്യുന്നവേല.
പിൻപിൽ. അ. പുറകിൽ.
പിൻപുമറിയുന്ന. ഞു. വാൻ. (പി

ൻപു.) അ. ക്രി. പുറകോട്ടു മറിയുന്നു.
പിൻപുറം. ന. പിൻഭാഗം.
പിൻപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പിൻ.) അ. ക്രി. ൧, പുറകിലാകുന്നു. ൨, താമസിക്കുന്നു.
പിൻപെ. അ. പുറകെ, പിന്നാലെ.
പിൻഭാഗം. ന. പിൻപുറം.
പിന്മാറുന്നു. റി. വാൻ. (പിൻ.) അ. ക്രി. ൧, പുറകോട്ടുമാറുന്നു. ൨, തിരികെ പോകുന്നു. ൩, മടങ്ങുന്നു.
പിന്മാററം. ന. ൧, പുറകോട്ടുപോക. ൨, തിരികെപോക ൩, മടക്കം.
പിൻവാങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പിൻ.) അ. ക്രി. പിന്മാറുന്നു.
പിപാസ. ന. വെള്ളംകുടിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം.
പിപാസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി ന. വെള്ളം കുടിപ്പാനാഗ്രഹമുള്ള.
പിപാസു. വി. (ത്രിഷു) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
പിപീലിക. അല്ലെങ്കിൽ, **പിപീലകം.** ന. ഉറുമ്പു.
പിപ്പലം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, അരയാൽ.
പിപ്പൊലി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, തിപ്പലി.
പിപ്പൊലീമൂലം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കാട്ടുതിപ്പലി വേർ.
പില്ല. ന. മറുകു.
പിരട്ടു. ന. ൧, ചതി. ൨, കള്ളം.
പിരട്ടൻ. ന. ൧, ചതിയൻ. ൨, കള്ളൻ.
പിരട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (പിരട്ട) സ. ക്രി. ൧, ഉരുട്ടുന്നു. ൨, ചതിക്കുന്നു. ൩, എണ്ണയുമ്മററുംതേക്കുന്നു. അ. ക്രി. മനമ്മറിയുന്നു.
പിരളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (പിരൾ.) അ. ക്രി. ൧, ഉരുളുന്നു. ൨, പററുന്നു.
പിരൾച. ന. ൧, ഉരുൾച. ൨, പററൽ.
പിരി. ന. കയറുമ്മററും പിരിക്ക, ചുററിച്ചു മുറുക്കാവരുത്തുക.
പിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പിരി.) സ. ക്രി. ൧, വേറാക്കുന്നു. ൨, കയറുമ്മററും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ൩, തീ കെടുക്കുന്നു. ൪, വിഭാഗിക്കുന്നു. ൫, പറിക്കുന്നു.
പിരിച്ചിൽ. ന. ൧, വേർതിരിവു. ൨, കയറിന്റെയുമ്മററും പിരിവു. ൩, പാൽ കട്ടയും വെള്ളവുമായിത്തീരുക.
പിരിപ്പു. ന. ഒരു തൈ.
പിരിയൻ. വി. ൧, പിരിവുള്ള. ൨, വികടമുള്ള.
പിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പിരി.) അ. ക്രി. ൧, വേർപെടുന്നു. ൨, കൂടിപ്പിരിയുന്നു. ൩, പീരയും വെള്ളവുമാകുന്നു. ൪, വിററുതീരുന്നു.
പിരിവു. ന. പിരിച്ചിൽ, വളവു.
പിരിവള. ന. പിരിഞ്ഞ വള.
പിരുപിരുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പിരുപിരു.) അ. ക്രി. ക്രിമികളെപ്പോലെ അനങ്ങുന്നു, ഇളകുന്നു.
പിരുപിരുപ്പു. ന. ചെറിയഅനക്കം, ഇളക്കം.
പിരുപിരെ. അ. ൧, പീരയുംവെള്ളവുമായി. ൨, കൊച്ചുകൊച്ചായിട്ടു വളരെ.
പിലയൻ. ന. അധികംതീണ്ടലുള്ള ഒരു നീചജാതി.
പിലാവു. ന. ചക്കയുണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷം.
പിലാവില. ന. പിലാവിന്റെ ഇല.
പിലാശു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പ്ലാശു.
പില്പാടു. അ. പിന്നെ.
പില്ല. വി. (ല്ലൻ, ല്ലാ, ല്ലം.) വി. ന. ചീമ്പക്കണ്ണുള്ള.
പില്ലം. ന. ചീമ്പക്കണ്ണു.
പിശക്കുന്നു. കി. വാൻ. (പിശക.) സ. ക്രി. അധികം വേണമെന്നു നിൎബന്ധിക്കുന്നു.
പിശക്കു. ന. ൧, തൎക്കം, വഴക്കു. ൨, കുറെക്കൂടെ വേണമെന്നു നിൎബന്ധിക്ക.
പിശംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.) വി. ന. ഗോരോചന നിറമുള്ള.
പിശംഗം. ന. ഗോരോചനനിറം.
പിശാചു. ന. ദുൎദ്ദേവത.
പിശാചൻ. ന. ദേവയോനികളിൽ ഒരു ജാതി.
പിശാചി. ന. പിശാച സ്ത്രീ.
പിശിതം. ന. മാംസം.
പിശിതാശന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മാംസംതിന്നുന്ന.
പിശിതാശനൻ. ന. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ, രാക്ഷസൻ.
പിശുക്കു. ന. ചിലവിടുന്നതിനുള്ള മടി, ലുബ്ധു.
പിശുക്കൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **പിശക്കൻ.** ന. ലുബ്ധൻ.
പിശുന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, ക്രൂരതയുള്ള. ൨, നിന്ദ്യമായ. **പിശുനത.** ഗു. ന. ക്രൂരത.
പിശുനൻ. ന. ൧, ക്രൂരൻ, ദുഷ്ടൻ. ൨, ഒററുകാരൻ. ൩, കുരളക്കാരൻ, നുണയൻ. ൪. കാക്ക.
പിശുനാ. ന. ജോനകപ്പുല്ലു.
പിശുനം. ന. ൧, കുങ്കുമം. ൨, പഞ്ഞി.
പിഷാരകൻ. ന. ഒരമ്പലവാസി.
പിഷാരം. ന. പിഷാരകന്റെ ഭവനം.
പിഷാരവടി. ന. പിഷാരകൻ.
പിഷ്ടകം. ന. ൧, അപ്പം. ൨, ഒരുമാതിരി കണ്ണിൽ ദീനം, ശുക്ലം.

പിഷ്ടപചനം. ന. പലഹാരമുണ്ടാക്കുന്ന പാത്രം.
പിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. പൊടിക്കപ്പെട്ട, അരെക്കപ്പെട്ട.
പിഷ്ടം. ന. ൧, അരച്ചുരുട്ടിയ അരിയുമ്മററും. ൨, ംരംയം.
പിഷ്ടാതം. ന. വസ്ത്രത്തിൽ മണം പിടിപ്പിക്കുന്ന പൊടി.
പിഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മറെക്കപ്പെട്ട.
പിളക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പിളർ.) സ. ക്രി. കീറുന്നു, ചീന്തുന്നു.
പിളച്ച്. ന. ൧, കീറൽ. ൨, വിള്ളൽ.
പിളപ്പ്. ന. പൊട്ടൽ.
പിളരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (പിളർ.) സ. ക്രി. കീറുന്നു. അ. ക്രി. തന്നേ കീറുന്നു.
പിള്ള. ന. ൧, ചെറിയ പൈതൽ. ൨, മൃഗങ്ങളുടെകുട്ടി. ൩, അമ്മിക്കുട്ടി. ൪, കണക്കെഴുത്തുകാരനു പറയുന്ന ഒരു പേർ. ൫, ശ്രുദ്രരിൽ ചിലക്കുള്ള ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
പിള്ളക്കട്ടിൽ. ന. പൈതങ്ങളെക്കിടത്തുന്ന കട്ടിൽ, തൊട്ടിക്കട്ടിൽ.
പിള്ളക്കര. ന. വസ്ത്രത്തിന്റെ കൊച്ചുകര.
പിള്ളക്കാൽ. ന. കട്ടിളയുടെ ചുവട്ടിൽ വെക്കുന്ന ഒരു മരയാണി.
പിള്ളക്കിണർ. ന. കിണററിനകത്തുള്ള പാളക്കുഴി.
പിള്ളത്തുണി. ന. പിള്ളമുണ്ടു.
പിള്ളത്തൊട്ടി. ന. പൈതങ്ങളെക്കിടത്തുന്ന കട്ടിൽ.
പിള്ളപ്പെട്ടി. ന. പെട്ടിയുടെ അകത്തുള്ള കൊച്ചുമുറി.
പിള്ളമുണ്ടു. ന. പൈതങ്ങളുടെ മുണ്ടു.
പിള്ളമുറി. ന. പിള്ളപ്പെട്ടി.
പിള്ളയരഞ്ഞാൺ. ന. പൈതങ്ങളുടെ അരയിൽ കെട്ടുന്ന ആഭരണം.
പിള്ളയാർ. ന. ഗണപതി.
പിള്ളയൂണു. ന. പൈതങ്ങൾക്കു ആദ്യം ചോറു കൊടുക്ക, ചോറൂണു.
പിള്ളവള. ന. പൈതങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഇടുന്ന വള.
പിള്ളവാതിൽ. ന. കിളിവാതിൽ, ചില കതകിന്റെ അകത്തു ചേർത്തു പണിയുന്ന ഒരുമാതിരി കൊച്ചു കതകു.
പിഴ. ന. ൧, കുററം, അപരാധം, തെററു. ൨, പ്രായശ്ചിത്തം. ൩, വ്യഭിചാരം.
പിഴയാളി. ന. കുററക്കാരൻ.
പിഴപ്പു. ന. നിത്യച്ചിലവു കഴിക്കുന്നതിനുള്ള വേലയും മററും, കഴിച്ചിൽ.
പിഴപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പിഴപ്പി.) സ. ക്രി. ൧, തെററിക്കുന്നു, പിഴയുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ൨, കുററക്കാരനാക്കുന്നു. ൩, പാതിവ്രത്യമുള്ള സ്ത്രീക്കുജാതിക്കുറവു വരുത്തുന്നു.
പിഴവഴി. ന. തെററുവഴി.
പിഴിച്ചിൽ. ന. മുക്കിയ വസ്ത്രവും മരുന്നുകളുമ്മററും പിരിച്ചും ഞെക്കിയും വെള്ളം പുറപ്പെടുവിക്ക.
പിഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പിഴി.) സ. ക്രി. ൧, മുക്കിയ വസ്ത്രവും മററും ഏതു വിധമെങ്കിലും ഞെക്കി വെള്ളം വേർതിരിക്കുന്നു.
പിഴുകൽ. ന. ൧, തെററൽ. ൨, മുടക്കം. ൩, മടക്കം.
പിഴുകുന്നു. കി. വാൻ. (പിഴുക.) അ. ക്രി. ൧, തെററുന്നു. ൨, മുടങ്ങുന്നു. ൩, മടങ്ങുന്നു. ൪, വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു. പിഴുക്കുന്നു. പിഴുകിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പിഴുക്കൽ. ന. പിഴുകിക്കുക.
പിഴുന്നു. തു. വാൻ. (പിഴു.) സ. ക്രി. വേരോടെ പറിക്കുന്നു.
പിഴെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പിഴെ.) അ. ക്രി. ൧, എഴുത്തിലുംമററും തെററുന്നു. ൨, കുററക്കാരനാകുന്നു. ൩, വ്യഭിചാരം ചെയ്തു ജാതിയിൽനിന്നു തള്ളപ്പെടുന്നു. ൪, ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു.
പിറക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (പിറ.) അ. ക്രി. ജനിക്കുന്നു, പുറപ്പെടുന്നു.
പിറന്നാൾ. ന. ജനിച്ചദിവസം.
പിറപ്പു. ന. ജനനം.
പിറപ്പുമയിർ. ന. ജനിക്കുംപോഴുള്ള രോമം.
പിറവി. ന. ജനനം.
പിറുക്കു. ന. ൧, കൊതുകു. ൨, തവള.
പിറുപിറുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പിറുപിറു.) സ. ക്രി. പതുക്കെപ്പറയുന്നു.
പിറുപിറുപ്പു. ന. പതുക്കെപ്പറക.
പിറെറ. വി. പിന്നത്തെ.
പിറെറദിവസം. അ. പിന്നത്തെ ദിവസം.
പിറെറന്നാൾ. അ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

പീ.

പീ. ന. ൧, ചാണകം. ൨, മലം.
പീച്ചകം. ന. പീച്ചിവള്ളി.
പീച്ചൻ. വി. മൂക്കാത്ത, പിഞ്ചു.
പീച്ചൽ. ന. പീച്ചുക, കുഴലിൽ വെള്ളവും മററും കേററി അച്ചുകോൽകൊണ്ടു ഞെക്കി പുറപ്പെടുവിക്ക.
പീച്ചാങ്കത്തി. ന. ചെറിയകത്തി.

പീച്ചാങ്കുഴൽ. ന. വസ്ത്രംപിടിക്കുന്ന കുഴൽ, പീച്ചുന്നതിനുള്ള കുഴൽ.
പീച്ചി. ന. പീച്ചിങ്ങാവള്ളി, ഒരു കറി സാധനവള്ളി.
പീച്ചിക്കാ. ന. ക, പീച്ചിവള്ളിയുടെ കാ, പീച്ചിങ്ങ. ഫ, മൂക്കാത്തകായ.
പീച്ചിങ്ങാ. ന. പീച്ചിയിലുണ്ടാകുന്ന കായ.
പീച്ചുന്നു. ക്രി. വാൻ. (പീച്ച.) സ. ക്രി. വസ്ത്രംപിടിക്കുന്നു, കുഴലിൽ വെള്ളവും മാറും കോരി ഞെക്കിപ്പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.
പീഞ്ഞാണം. ന. ഒരു കൂപ്പിപ്പാത്രം, പിഞ്ഞാണം.
പീഞ്ഞാണി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പീഞ്ഞാവള്ളി. ന. ഒരുമാതിരി വള്ളി.
പീട്ട. ന. ക, പിശിട്ട. ഫ, പിണ്ണാക്ക.
പീടിക. ന. കച്ചവടപ്പുര.
പീടികച്ചരക്കു. ന. പീടികയിൽ കച്ചവടത്തിനുള്ള വസ്തുക്കൾ.
പീഠം. ന. ഇരിപ്പാനുള്ള സാധനം, സിംഹാസനവും മറ്റും.
പീഠിക. ന. ക, കഥകളുടെയും മറ്റും ആദിയിൽ പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്ന കാര്യം, മുഖവുര. ഫ, ഇരിപ്പിടം.
പീഡ. ന. ദുഃഖം, ഉപദ്രവം.
പീഡനം. ന. ക, ഉപദ്രവം. ഫ, നൊമ്പരം. ന, നാശം.
പീഡാകരം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപദ്രവത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു.
പീഡിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (പീഡി.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു. പീഡിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പീഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ദുഃഖിക്കപ്പെട്ട, ദുഃഖിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
പീഡ്യമാന. വി. (നൻ. നാ, നം.) വി. ന. ദുഃഖിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
പീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന ക, മഞ്ഞൾ നിറമായ. ഫ, കുടിക്കപ്പെട്ട.
പീതാ. ന. ക, മഞ്ഞൾ. ഫ, ചെങ്കുറുമൊഴി.
പീതം. ന. ക, മഞ്ഞനിറം. ഫ, കുങ്കുമം. ന, പുഷ്യരാഗം. ഭ, കുടിക്കുക.
പീതകം. ന. ക, പൊന്നരിതാരം. ഫ, കുങ്കുമം. ന, പുഷ്യരാഗം. ഭ, മഞ്ഞൾ നിറം. ഇ, പൊന്നു.
പീതദാരു. ന. ക, തേവതാരം. ഫ, ചന്ദനം.
പീതദ്രു. ന. ക, മരമഞ്ഞൾ. ഫ, ചന്ദനം.
പീതനം. ന. ക, അമ്പഴം. ഫ, കുങ്കുമം. ന, പൊന്നരിതാരം.
പീതരോഹിണി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
പീതവർണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. മഞ്ഞനിറമുള്ള.
പീതവർണ്ണം. ന. മഞ്ഞനിറം.
പീതവസ്ത്രം. ന. മഞ്ഞൾ നിറമായ വസ്ത്രം.
പീതസാരകം. ന. ക, വേങ്ങവൃക്ഷം. ഫ, ഒരു രത്നം. ന, മഞ്ഞച്ചന്ദനം.
പീതസാരം. ന. ക, പുഷ്യരാഗം. ഫ, ഹരിചന്ദനം.
പീതസ്പടികം. ന. പുഷ്യരാഗം.
പീതാംബര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. മഞ്ഞവസ്ത്രം ധരിച്ച.
പീതാംബരൻ. ന. ക, വിഷ്ണു. ഫ, കൃഷ്ണൻ.
പീതാംബരം. ന. മഞ്ഞപ്പട്ട.
പീതി. ന. ക, കുതിര. ഫ, പാനം. ന, പാനസ്ഥലം.
പീതിക. ന. ക, മഞ്ഞൾ. ഫ, ചെങ്കുറുമൊഴി.
പീത്ത. വി. ക, പീത്ത. ഫ, കീഴിയ.
പീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന തടിച്ച.
പീനസം. ന. ഒരു ദീനം, മൂക്കുവാർന്ന ദീനം.
പീനാഹം. ന. കിണറിന്റെ വായ്ക്കല്ല.
പീനാരിമരം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പീനാരുമരം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പീനോഷ്ണി. ന. അകിട്ടു വലിയ പശു.
പീപ്പ. ആലെങ്കിൽ, പീപ്പക്കുറവി. ന. മരംകൊണ്ടുണ്ടാകിയ ഒരു വലിയ പാത്രം.
പീപ്പന്നി. ന. നാട്ടുപന്നി.
പീയൂഷം. ന. ക, അമൃതു, ദേവകളുടെ ഒരു ക്ഷേണവസ്തു. ഫ, പുതിയ പാൽ.
പീര. ന. ക, തേങ്ങാപിഴിഞ്ഞ പിശിട്ടു. ഫ, വല്ലതും പിഴിഞ്ഞെടുത്ത ചണ്ടി.
പീരകം. ന. ഒരു വള്ളി.
പീരക്കാ. ന. പീരകുത്തിന്റെ കായ.
പീരങ്കി. ന. വലിയ തോക്കു.
പീരപ്പെട്ടി. ന. ഒരു വള്ളി.
പീരപ്പിണ്ണാക്കു. ന. തേങ്ങാപ്പിണ്ണാക്കു.
പീലി. ന. ക, മയില്പീലി. ഫ, കണ്ണിന്റെ രോമം. ന, വയ്ക്കോൽ. ഭ, സ്ത്രീകൾ കാതിൽ ഇടുന്ന മോതിരം.
പീലിക്കണ്ണു. ന. മയില്പീലിയുടെ കണ്ണു.
പീലിക്കുടം. ന. മയില്പീലികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കുടം.
പീലിക്കുന്തം. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ ആയുധം.
പീലിക്കുന്നു. ന. മയില്പീലിയുടെ ചുവപ്പു.
പീലിയാൻ. ന. മയിൽ.
പീലു. ന. ക, ഉകവൃക്ഷം. ഫ, ആന. ന, ആനപ്പു. ഭ, പുഴു. ഇ, അണു.

പീലുപണ്ണി. ന. ക, പെരുങ്കുരുമ്പ. ഖ, കോവൽ.
പീവട്ടി. ന. ഒരു മാതിരി പൂവു.
പീവര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. തടിച്ച.
പീവരസൂനി. ന. ക, അകിട്ടു വലിയ പശു. ഖ, തടിച്ച മുലയുള്ളവൾ.
പീവാ. ന. വെള്ളം.
പീള. ന. കണ്ണിലെ മലം.
പീളക്കുഴി. ന. കണ്ണുകുഴി.
പീറ. വി. ചീത്ത.

പു.

പുക. ന. ധൂമം, തീ കത്തുന്നതിനു മുൻപിൽ പുറപ്പെടുന്ന ആവി.
പുകക്കുട്ട. ന. പുകപോകുന്നതിനായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന വഴി.
പുകച്ചിൽ. ന. ക, പുകയുക, നീറൽ. ഖ, തെളിവില്ലായ്ക. ന, ആവി. ര, ഉള്ളം. ഭ, നിറപ്പിഴ.
പുകച്ചുറ്റു. ന. പുകയിൽ അകപ്പെട്ട ഭിക്കിയാതെ വീപ്പുമുട്ടുകയുംമറ്റും.
പുകനിറം. ന. പുകയുടെ നിറം.
പുകയറ. ന. ഇല്ലംകെടി.
പുകയില. ന. ലഘരിയുള്ള ഒരു വക ഇല.
പുകയിലക്കുഴൽ. ന. പുകയില സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള കുഴൽ.
പുകയിലച്ചുരുൾ. ന. പുകയില തെറുത്തതു.
പുകയിലപ്പൊടി. ന. പുകയില ഉണക്കിപ്പൊടിച്ച പൊടി.
പുകയുന്ന. ഞു. വാൻ. (പുക.) അ. ക്രി. ക, പുകയുണ്ടാകുന്ന. ഖ, അധികമായി ഉള്ളിക്കുന്ന, നീറുന്ന. പുകെക്കുന്ന. സ. ക്രി.
പുകറ. ന. ആനയുടെ പതകടി.
പുകഴ്. ന. സ്തുതി.
പുകഴുന്ന. ഴു. വാൻ. (പുകഴ്.) സ.ക്രി. സ്തുതിക്കുന്ന.
പുകഴ്ച്ച. ന. സ്തുതി.
പുകഴ്ത്തുന്ന. ഴ്ത്തു. വാൻ. (പുകഴ്ത്ത.) സ. ക്രി. സ്തുതിക്കുന്ന.
പുകിൽ. ന. ക, ആപ്പു. ഖ, ശ്ലോക്ഷം. ന, കലഹം.
പുക്ക. വി. പ്രവേശിച്ച.
പുക്കുചീട്ടു. ന. കടം വീട്ടിയവൻ മറവനോടു എഴുതി വാങ്ങിക്കുന്ന ചീട്ടു.
പുക്കുമറി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
പുക്കുപാച്ചിൽ. ന. ക, വ്യത്യാസം. ഖ, ഏറെക്കുറെച്ചിലുള്ള ഇക്കം. ന, ഇടപാടു.
പുങ്കൻ. വി. ന. മോക്ഷൻ.
പുംബം. ന. അമ്പിന്റെ കടു.
പുംഗം. ന. കൂട്ടം.
പുംഗവൻ. ന. ക, കാള. ഖ, ശ്രേഷ്ഠൻ.
പുഞ്ച. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പുച്ഛഭാഗം. ന. വാൽഭാഗം.
പുച്ഛം. ന. വാൽ. (മ) നിന്ദ.
പുച്ഛിക്കുന്ന. ഛു. പ്ലാൻ (പുച്ഛി.) സ. ക്രി. നിന്ദിക്കുന്ന.
പുഞ്ച. ന. മേടമാസത്തിൽ കൊയ്യുന്ന നെല്ല.
പുഞ്ചക്കൃഷി. ന. മേടമാസത്തിലെ കൃഷി.
പുഞ്ചനിലം. അല്ലെങ്കിൽ, പുഞ്ചപ്പാടം. ന. പുഞ്ചനെല്ല വിതെക്കുന്ന നിലം.
പുഞ്ചിരി. ന. മന്ദസ്മിതം, ഒച്ചകേൾക്കാത്ത നല്ല ചിരി.
പുഞ്ജം. ന. ക, സമ്പാരം. ഖ, കൂട്ടം.
പുഞ്ജീകരണം. ന. സമ്പാരം കൂട്ടുക.
പുഞ്ജീകരിക്കുന്ന. ഞു. പ്ലാൻ. (പുഞ്ജി.) സ. ക്രി. സമ്പാരംകൂട്ടുന്ന.
പുഞ്ജീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂട്ടപ്പെട്ട.
പുടപാകം. ന. ലോഹാടികൾ പുടത്തിൽ വച്ചു പാകം ചെയ്യുക.
പുടപുഴക്കം. ന. പ്രതിശബ്ദം, മാറ്റൊലി.
പുടഭേദനം. ന. ക, ഭേദനം. ഖ, നഗരം.
പുടമുറി. ന. ചില ശ്രുതരുടെ കല്യാണത്തിനു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
പുടം. ന. ക, ഒരു മാതിരിമുടി. ഖ, കുത്തില. ന, ലോഹാടികൾ നന്നാക്കുന്നതിനുംമറ്റുമുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തി, കൂടുക പുടവുംമറ്റും.
പുടവ. ന. സ്ത്രീകൾ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
പുടവക്കഞ്ഞി. ന. വസ്ത്രം മുക്കിപ്പിഴിയുന്നതിനുള്ള കഞ്ഞി.
പുടിക. ന. ഒരുങ്ങോടിമരുന്നു, ഏലത്തരി.
പുടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, കൂട്ടപ്പെട്ട. ഖ, കുമ്പിയ. ന, മൂട്ടിയ. ര, അരെക്കപ്പെട്ട. ഭ, പുടം ചെയ്യപ്പെട്ട.
പുടിതം. ന. രണ്ടുകയ്യും മലർത്തിക്കൂപ്പിച്ചുകൂട്ടുക.
പുട്ട. ന. കുറുക്കൻ.
പുട്ടൽപീരം. ന. ഒരു വള്ളി.
പുട്ടിൽ. ന. ക, ധാന്യങ്ങളുടെ പുറമെ

യുള്ള തൊലിയൊ തോടൊ. ൨, മഴയത്തു ചൂടുന്നതിനു തഴകൊണ്ടു നെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.

പുണരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (പുണർ.) സ. ക്രി. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു, കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു.

പുണർ. ന. ഏഴാമത്തെ നക്ഷത്രം, പുണർതം.

പുണൎച്ച. ന. ആലിംഗനം.

പുണർതം. ന. ഏഴാമത്തെ നക്ഷത്രം.

പുണ്ഡരീകം. ന. ൧, വെൺതാമര. ൨, അഗ്നികോണിലെ ആന. ൩, പുലി. ൪, വെങ്കെററക്കുട. ൫, ഒരു വകക്കരിമ്പു. ൬, താമര. ൭, പട്ടുനൂൽപ്പുഴു. ൮, കഴുകൻ. ൯, വണ്ടു. ൧൦, ഒരു പച്ച മരുന്നു.

പുണ്ഡരീകാക്ഷൻ. ന. വിഷ്ണു.

പുണ്ഡരീകോത്ഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.

പുണ്ഡ്രകം. ന. ൧, കുരുക്കുത്തിമുല്ല. ൨, ഒരു മാതിരിക്കരിമ്പു.

പുണ്ഡ്രം. ന. ൧, നീലക്കരിമ്പു. ൨, കുറി. ൩, വെൺതാമര.

പുണ്ണു. ന. വ്രണം.

പുണ്ണൻ. വി. ന. വ്രണമുള്ളവൻ.

പുണ്യകൎമ്മ. വി. (ൎമ്മൻ, ൎമ്മാ, ൎമ്മം.) വി. ന. നല്ല കൎമ്മമുള്ള, സല്ക്കൎമ്മമുള്ള.

പുണ്യകാലം. ന. ശുദ്ധമുള്ള സമയം, പുണ്യസമയം.

പുണ്യകൃത്തു. ന. സുകൃതംചെയ്യുന്നവൻ.

പുണ്യജനം. ന. ൧, രാക്ഷസൻ. ൨, യക്ഷൻ.

പുണ്യജനേശ്വരൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.

പുണ്യതീൎത്ഥം. ന. മോക്ഷയാത്രയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം, കാശിയിലെ ഗംഗയുംമററും.

പുണ്യദിനം. ന. ശുദ്ധദിവസം.

പുണ്യനദി. ന. ഗംഗമുതലായ ആറു.

പുണ്യപുരുഷൻ. ന. സുകൃതമുള്ള പുരുഷൻ.

പുണ്യഫലം. ന. ൧, സൽക്കൎമ്മത്തിന്റെ ഫലം. ൨, പൂങ്കാവനം.

പുണ്യഭൂമി. ന. ഹിമവാന്റെയും വിന്ധ്യന്റെയും നടുവിലുള്ള ഭൂമി.

പുണ്യം. ന. സുകൃതം, ശുദ്ധം.

പുണ്യലോകം. ന. സ്വൎഗ്ഗം.

പുണ്യവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. സുകൃതമുള്ള, ഭാഗ്യമുള്ള.

പുണ്യശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. സുകൃതമുള്ള.

പുണ്യസ്ഥലം. ന. പുണ്യദിക്കു.

പുണ്യസ്ഥാനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

പുണ്യക്ഷേത്രം. ന. ഗോകൎണ്ണമ്മുതലായ ക്ഷേത്രം.

പുണ്യാ. ന. ൧, തുളസി. ൨, പാലുഴവം

പുണ്യാത്മാവു. വി. (ത്രിഷു) വി. ന. ശുദ്ധാത്മാവുള്ള.

പുണ്യാഹം. ന. ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട വെള്ളം. (സം.) ശുദ്ധദിവസം.

പുൺവാ. ന. മുറിവു, കോൾവാ.

പുത. ന. ൧, വസ്ത്രംകൊണ്ടു ദേഹം മൂടുക. ൨, തൈകളുടെ ചുവട്ടിൽ ഇടുന്ന ചവറു.

പുതപ്പു. ന. പുതെക്കുന്ന വസ്ത്രം.

പുതയൽ. ന. ംരംറന്നിലം.

പുതയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പുത.) അ. ക്രി. പുതെക്കപ്പെട്ടതായിത്തീരുന്നു.

പുതിയ. വി. പുത്തനായ.

പുതിയപണം. അല്ലെങ്കിൽ, **പുതുപ്പണം.** ന. ഒരു വക പൊൻനാണയം.

പുതു. വി. പുത്തനായുള്ള.

പുതുക്കം. വി. ൧, ആശ്ചൎയ്യമായ. ൨, പുതിയതായ.

പുതുക്കലം. ന. പുത്തൻകലം.

പുതുക്കുടി. ന. മുതൽക്കുടി.

പുതുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പുതു.) സ. ക്രി. പുത്തനാക്കുന്നു.

പുതുത. വി. പുത്തനായുള്ള.

പുതുമ. വി. പുതുക്കം.

പുതുമഴ. ന. ആദ്യംപെയ്യുന്ന മഴ.

പുതുവൽ. ന. പുത്തനായിട്ടു കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.

പുതുവൽപ്പാട്ടം. ന. പുതുവൽനിലത്തിന്റെ കരം.

പുതുവെണ്ണ. ന. പുത്തൻവെണ്ണ.

പുതുവെള്ളം. ന. പുതുമഴപെയ്തുണ്ടാകുന്ന വെള്ളം.

പുതെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പുതെ.) സ. ക്രി. പുതപ്പുകൊണ്ടു ശരീരം മൂടുന്നു.

പുത്തൻ. വി. പുതിയതായുള്ള.

പുത്തൻ. ന. കൊച്ചിയിൽ നടപ്പുള്ള ഒരു നാണയം.

പുത്തരി. ന. പുന്നെല്ലിന്റെ അരി. ൨, പുത്തരിയൂണു.

പുത്തരിച്ചുണ്ട. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

പുത്തരിയൂണു. ന. പുന്നെല്ലിന്റെ അരിവെച്ചുണ്ണുക.

പുത്തിക. ന. ഒരുമാതിരി തേനീച്ച.

പുത്തിലഞ്ഞി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

പുത്തോടു. ന. പുതിയ ഓടു.

പുത്തോല. ന. പുതിയ ഓല.

പുത്രകാമേഷ്ടി. ന. പുത്രനുണ്ടാകുവാൻ ചെയ്യുന്ന ഒരു യാഗം.

പുത്രജീവം. ന. പുത്തിലഞ്ഞി വൃക്ഷം.

പുത്രൻ. ന. മകൻ.

പുത്രഭാൎയ്യ. ന. മകന്റെ ഭാൎയ്യ.

പുത്രസമ്പത്തു. ന. സന്തതി.

പുത്രസ്വീകാരം. ന. ൧, പുത്രനെ എടുക്ക. ൨, മറെറാരുത്തനെ പുത്രനാക്കി എടുക്ക, ദത്തെടുക്ക.
പുത്രഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പുത്രനില്ലാത്ത.
പുത്രി. ന. മകൾ.
പുത്രിക. ന. ൧, പാവ. ൨, മകൾ.
പുത്രേഷണ. ന. പുത്രസ്നേഹം.
പുത്രോല്പത്തി. ന. പുത്രജനനം
പുനച്ചിൽ. ന. ൧, സംഭോഗം. ൨, ചേൎച്ച.
പുനം. ന. ൧, പോതു. ൨, വനം.
പുനയുന്നു. ഞ്ഞു വാൻ. (പുന.) അ. ക്രി. ൧, ഭോഗിക്കുന്നു. ൨, ചേരുന്നു.
പുനരാഗമനം. ന. തിരിച്ചുവരവു.
പുനരാവൎത്തി. വി. (ൎത്തി, ൎത്തിനീ, ൎത്തി.) വി. ന. ൧, തിരിച്ചുവരുന്ന. ൨, വീണ്ടും ജനിക്കുന്ന.
പുനരുക്തി. ന. പിന്നയും പറക.
പുനർ. അ. ൧, പിന്നെ ൨, നിശ്ചയം. ൩, എന്നാൽ.
പുനൎജ്ജന്മ. വി. (ന്മാ, ന്മാ, ന്മം.) വി. ന. പിന്നയും ജനിക്കുന്ന.
പുനൎജ്ജന്മം. ന. പിന്നത്തെ ജനനം.
പുനൎന്നവ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു. തമിഴാമ.
പുനൎഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. വീണ്ടും ജനിക്കുന്ന.
പുനൎഭവം. ന. ൧, നഖം. ൨, വീണ്ടും ജനനം.
പുനൎഭൂ. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വീണ്ടും ജനിച്ച.
പുനൎഭൂ. ന. രണ്ടുപ്രാവശ്യം വേൾക്കപ്പെട്ടവൾ.
പുനൎവ്വസു. ന. പുണൎതം നക്ഷത്രം.
പുനൎവ്വിചാരം. ന. വീണ്ടുവിചാരം.
പുനൽ. ന. ൧, നദി. ൨, വെള്ളം.
പുനസ്സംസ്കാരം. ന. ശവത്തിനു പകരം പിലാശിലകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിച്ചുടുക.
പുനസൃഷ്ടി. ന. അസത്യം, കള്ളം.
പുനഃപുനർ. അ. പിന്നയും പിന്നയും.
പുനാ. ന. മറാഷ്ട്രദേശത്തുള്ള ഒരു നഗരം.
പുന്ന. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പുന്നാഗം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പുന്നാഗവരാളി. ന. ഒരു രാഗം.
പുന്നാമനരകം. ന. പുൽ എന്നു പെരായ ഒരു നരകം.
പുമപത്യം. ന. ആൺകുട്ടി.
പുമാൻ. ന. പുരുഷൻ, ആൺ.
പുംഭാവം. ന. ആണത്വം.
പുംശ്ചലി. ന. ഇഷ്ടംപോലെ പുരുഷന്മാരെ അംഗീകരിക്കുന്നവൾ, സ്വൈരിണി.
പുംസവനം. ന. ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീക്കു ഗൎഭമുണ്ടായാൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
പുംസ്ത്വം. ന. പുരുഷഭാവം.
പുര. ന. വീടു.
പുരക്കൂട്ടു. ന. ഒരു പുര വെക്കുന്നതിനു മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഉത്തരം മുതലായവ.
പുരതൎസ്. അ. മുൻപെ.
പുരത്തറ. ന. ഭവനം വെക്കുന്നതിനുണ്ടാക്കുന്ന തറ.
പുരദ്വാരം. ന. രാജധാനിയുടേയും മററും ചുററുമുള്ള മതിലകത്തെക്കു കടക്കുന്നതിനുള്ള വാതിൽ, ഗോപുരം.
പുരന്ദരൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
പുരന്ധ്രീ. ന. പാതിവ്രത്യമുള്ള സ്ത്രീ.
പുരപാലകൻ. ന. ഭവനം രക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടു വാതുക്കൽ കാത്തു നില്ക്കുന്നവൻ, ഗോപുരത്തുങ്കലെകാവല്ക്കാരൻ.
പുരമഥനൻ. ന. ശിവൻ.
പുരമുറി. ന. അറ, ഭവനത്തിനകത്തുള്ള ഓരോ വിഭാഗങ്ങൾ, അകം.
പുരം. ന. ൧, ഭവനം. ൨, നഗരം. ൩, ശരീരം.
പുരമ്പു. അല്ലെങ്കിൽ, **പുനമ്പു.** ന. ചൂരൽ, ചൂരൽവടി.
പുരമ്പൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **പുനമ്പൻ.** ന. ചോകോന്മാരുടെ പ്രമാണി.
പുരയിടം. ന. ൧, പുരവെക്കുന്നതിനായിട്ടു അതിരു തിരിച്ചെടുത്ത സ്ഥലം, തോട്ടം, പറമ്പു.
പുരരിപു. ന. ശിവൻ.
പുരവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. പുരത്തിൽ പാൎക്കുന്ന, നഗരത്തിൽ പാൎക്കുന്ന.
പുരഛദം. ന. മുലക്കണ്ണു.
പുരൎസ്. അ. മുമ്പു.
പുരസ്കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പുരൎസ്.) സ. ക്രി. ൧, വന്ദിക്കുന്നു. ൨, മുൻപിലാക്കിച്ചെയ്യുന്നു ൩, തളിക്കുന്നു, അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു.
പുരസ്കാരം. ന. ൧, വന്ദന. ൨, മുൻപിലാക്കി ചെയ്ക. ൩, അഭിഷേകം.
പുരസ്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വന്ദിക്കപ്പെട്ട. ൨, മുൻപിലാക്കിച്ചെയ്യപ്പെട്ട.
പുരസ്താൽ. അ. ൧, മുൻപു. മുൻപിൽ. ൨, കിഴക്കു. ൩, പണ്ടു
പുരസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മുൻപിൽ നില്ക്കുന്ന. ൨, ഭവനത്തിലിരിക്കുന്ന. ൩, കിഴക്കുനില്ക്കുന്ന.
പുരസ്സര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന.

൧, മുൻപിൽ നടക്കുന്ന. ൨, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

പുരഹരൻ. ന. ശിവൻ.

പുരാ. അ. ൧, പണ്ട. ൨, പുരാണം.

പുരാണകർത്താവു. ന. പുരാണമുണ്ടാക്കിയവൻ, വ്യാസൻ.

പുരാണകിട്ടം. ന. പഴയ ഇരിമ്പുകീടം.

പുരാണപുരുഷൻ. ന. വിഷ്ണു.

പുരാണം. ന. ൧, ബ്രാഹ്മം പാത്മം വൈഷ്ണവം നാരദീയം മാകണ്ഡെയം ബ്രഹ്മാണ്ഡം ആഗ്നെയം ശൈവം മുതലായവ പതിനെട്ടു. ൨ ഉപപുരാണം പതിനെട്ടു.

പുരാതന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പഴയ, പണ്ടുള്ള.

പുരാന്തകൻ. ന. ശിവൻ.

പുരാരാതി. ന. ശിവൻ.

പുരാരി. ന. ശിവൻ.

പുരാവൃത്തം. ന. പണ്ടുണ്ടായ ചില വിശിഷ്ടകഥകൾ, ഭാരതവും മററും, ഇതിഹാസം.

പുരി. ന. ൧, രാജധാനി, ഭവനം. ൨, നഗരം. ൩, ഒരാറു.

പുരികക്കൂട്ടു. ന. മൂക്കിന്റെ മേലത്തെ ഭാഗം, പുരികം രണ്ടിന്റെയും മദ്ധ്യപ്രദേശം.

പുരികക്കൊടി. ന. പുരികം.

പുരികം. ന. കണ്ണോളകൾക്കു മുകളിൽ നെററിയുടെ താഴെ പന്തിയായിട്ടു വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന രോമക്കൂട്ടം.

പുരിക്കുഴൽ. ന. തലമുടി.

പുരിശംഖു. ന. ചെറിയ ഒരുമാതിരി ശംഖു.

പുരീതൽ. ന. കുടൽ.

പുരീഷം. ന. വയററിൽ നിന്നൊഴിയുന്ന മലം.

പുരു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വളരെയുള്ള.

പുരു. ന. ൧, സോമവംശത്തിൽ ഉണ്ടായ ആറാമത്തെ രാജാവു. ൨, ഒരാറു. ൩, ഭൂമിയിൽനിന്നു വേറെ ഒരു ലോകം.

പുരുകുത്സൻ. ന. സൂര്യവംശത്തിലുള്ള ഒരു രാജാവു.

പുരുഷകുഞ്ജരൻ. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ.

പുരുഷത. അല്ലെങ്കിൽ **പുരുഷത്വം.** ന. പുരുഷന്റെ അവസ്ഥ.

പുരുഷദ്വയൻ. വി. (സൻ, സീ, സം.) വി. ന. ഒരാൾ പൊക്കമുള്ള. അ. പുരുഷപ്രമാണം.

പുരുഷൻ. ന. ൧, മനുഷ്യൻ. ൨, ആണ്. ൩, ദൈവം. ൪, വിഷ്ണു. ൫, ബ്രഹ്മാവു. ൬, ആത്മാവു, ജീവൻ. ൭, അണു. ൮, സാംഖ്യമതക്കാരൻ. ൯, സ്നേഹിതൻ.

പുരുഷം. ന. ൧, മേരുപർവ്വതം. ൨, പുന്നാഗമരം.

പുരുഷപുംഗവൻ. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ.

പുരുഷപ്രമാണം. ന. ഒരാൾ അളവു.

പുരുഷലക്ഷണം. ന. മനുഷ്യന്റെ അടയാളം, ആണിന്റെ അടയാളം.

പുരുഷവ്യാഘ്രൻ. ന. ൧, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ. ൨, കഴുകൻ.

പുരുഷശാർദ്ദൂലൻ. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ.

പുരുഷർഷഭൻ. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ.

പുരുഷസിംഹൻ. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ.

പുരുഷാകാരം. ന. മനുഷ്യരൂപം.

പുരുഷാകൃതി. മനുഷ്യന്റെ ആകൃതി.

പുരുഷാന്തരം. ന. നൂറുവർഷം കാലം, ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം.

പുരുഷായുസ്സു. ന. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവന കാലം, നൂററിരുപതു വയസ്സു, നൂറുവയസ്സു.

പുരുഷാരം. ന. ജനക്കൂട്ടം.

പുരുഷാർത്ഥം. ന. ധർമ്മം അർത്ഥം കാമം മോക്ഷം ഇതു നാലിനും കൂടെ പറയുന്ന പേർ.

പുരുഷോത്തമൻ. ന. വിഷ്ണു.

പുരുഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. വളരെയുള്ള.

പുരുഹൂതൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

പുരൂരവസ്സു. ന. സോമവംശത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ രാജാവു.

പുരോഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. മുൻപിൽ നടക്കുന്ന, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, പ്രധാനമായ.

പുരോഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി ന. മുൻപേ പോയ.

പുരോഗമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. മുൻപെ സഞ്ചരിക്കുന്ന.

പുരോഗാമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

പുരോഡാശം. ന. ൧, ഹോമദ്രവ്യം. ൨, ഹൊമശേഷം. ൩, ജൂഹ്രു.

പുരോധസ്സു. ന. പുരോഹിതൻ, കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന ആചാര്യൻ.

പുരോഭാഗം. അ. മുൻപിലെ ഭാഗം.

പുരോഭാഗി. വി. (ഗീ, ഗിനീ, ഗി.)

വി. ന. ഒമ്മനസ്സുള്ള ദോക്ഷത്തെ മാത്രം കാണുന്ന.

പുരോഹിതൻ. ന. യാഗാദികർമ്മങ്ങളെ പറഞ്ഞു ചെയ്യിക്കുന്നവൻ.

പുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. വിസ്താരമുള്ള, പരന്ന.

പുല. ന. സംബന്ധത്തിൽ ഒരുത്തൻ മരിച്ചാൽ പത്തുദിവസം ഉള്ള അശുദ്ധി. (സം.) കുതിരയുടെ ഒരുമാതിരി നടപ്പു.

പുലം. ന. മേഘത്തിലെ രോമം വളർത്തുക. (മ.) കന്നുകാലികളെ തിന്നുന്ന സ്ഥലം.

പുലകുളി. ന. പുല കഴിഞ്ഞാലുള്ള കുളി.

പുലക്കള്ളി. ന. പുലയന്റെ സ്ത്രീ, ചണ്ഡാലി.

പുലക്കുഴിയൻ. ന. പുലകിടാത്തൻ.

പുലക്കൊട്ടിൽ. ന. പുലമാടം, പുലയന്റെ പുര.

പുലച്ചണ്ഡാളം. ന. പുലയരുടെ ദൈവം.

പുലയാൾ. ന. പുലയൻ.

പുലച്ചി. ന. പുലക്കള്ളി.

പുലപ്പുതി. ന. പുലയരുടെ ശവം അടക്കുന്ന സ്ഥലം.

പുലമാടം. ന. പുലയരുടെ പുര.

പുലമാരണം. ന. പുലയരുടെ ചാവു, പുലയരു സേവിക്കുന്ന ഒരു ഉമ്മൂത്തി.

പുലമ്പൽ. ന. പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു കരകയും മറും.

പുലമ്പുന്നു. ന്വി. വാൻ. (പുലമ്പ.) സ. ക്രി. ക, ശബ്ദിക്കുന്നു. ഉ, വിലാപിക്കുന്നു, വിക്ഷാഭത്തോടേ കരകയും പറകയും ചെയ്യുന്നു.

പുലയൻ. ന. അധികം തീണ്ടലുള്ള ഒരു നീചജാതി.

പുലയാടി. ന. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ.

പുലയാട്ടു. ന. വ്യഭിചാരം.

പുലയാൾ. ന. പുലയൻ.

പുലയീ. ന. പുലക്കള്ളി, പുലയന്റെ സ്ത്രീ.

പുലരുന്നു. ന്വ. വാൻ. (പുലർ.) അ. ക്രി. ക, നേരം വെളുക്കുന്നു. ഉ, ഉപജീവിക്കുന്നു.

പുലരെ. അ. കാലത്തെ, പകൽ തുടങ്ങിയ ഉടനെ.

പുലർകാലെ. അ. അധികം കാലത്തെ, ആദിത്യനുദിച്ച ഉടനെ.

പുലർച്ച. ന. ക, നേരം വെളുക്കൽ. ഉ, ഉപജീവനം, ദിവസവൃത്തി കഴിക്കുക.

പുലർത്തൽ. ന. ഭക്ഷിപ്പാനും മറും കൊടുത്തു രക്ഷിക്കുക.

പുലർത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (പുലർ.) സ. ക്രി. രക്ഷിക്കുന്നു, പോറ്റുന്നു.

പുലസ്ത്യൻ. ന. ഒരു മഹർഷി.

പുലഹൻ. ന. ഒരു മഹർഷി.

പുലാകം. ന. ക, പരിർ. ഉ, കഞ്ഞിത്തെളി. ന, കട്ടച്ചോറു. ര, ചുരുക്കുക.

പുലി. ന. ഒരു കാട്ടുമൃഗം.

പുലിച്ചുവടി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

പുലിത്തോൽ. ന. പുലിയുടെ തൊകൽ.

പുലിനഖം. ന. പുലിയുടെ നഖം.

പുലിപ്പല്ലു. ന. പുലിയുടെ പല്ല.

പുലിമുഖം. ന. ആറുവക ഇടിഞ്ഞു പോകാതിരിപ്പാൻ കെട്ടുന്ന മുട്ട.

പുലിമുട്ട. ന. മേല്പോഞ്ഞ അർത്ഥം.

പുലിയങ്കം. ന. വലിയ അഭ്യാസികൾ പുലിയുമായിട്ടു ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം.

പുലോമജാ. ന. പുലോമാവിന്റെ പുത്രി, ഇന്ദ്രാണി.

പുലോമാവു. ന. ഒരു മഹർഷി.

പുൽ. ന. ക, ഭേദകുശ കൂവക മേഖല മുതലായ ചില പച്ചകൾക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ. ഉ, കുഴലിന്റെയുമ്മറും ഊതുന്ന അറ്റത്തു വെക്കുന്ന ഒരു വസ്തു. ന, പഞ്ഞപ്പുല്ലു. ര, സാരമില്ലാത്തതു. (സം.) പുത്രരില്ലാത്തവരെശിക്ഷിക്കുന്ന ഒരു നരകം.

പുൽക്കുട്ട. ന. കൂട്ടയായിട്ട വെട്ടിയെട്ടുത്ത പുല്ല.

പുൽക്കുസൻ. ന. പറയൻ.

പുൽക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (പുൽക്ക.) സ. ക്രി. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

പുല്ലാട്ടം. ന. പുല്ലിന്റെ ക്രൂട്ടം.

പുല്ലൊട്ടു. ന. കെട്ടിയ പുല്ല.

പുല്ലൊടി. ന. പുല്ല.

പുല്ലാലം. ന. കൂടൽ.

പുല്ലു. ന. ആറിലെത്തുരുത്തു, മണൽപ്പുറ്റു.

പുല്ലാ. അല്ലെങ്കിൽ, പുല്ലപാ. ന. ഒരുമാതിരി പുല്ലുകൊണ്ടു മെനയുണ്ടാക്കിയ പായ.

പുല്ലോന്തു. ന. ക, ഒരുവക പക്ഷി. ഉ, ചുടുന്ന ഒരു ചെറിയ പ്രാണി.

പുല്ലട. ന. പഞ്ഞപ്പുല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു പലഹാരം.

പുല്ലൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം. ഉ, കൊള്ളരുതാത്തവൻ. ന, ഒരുമാതിരി പാമ്പു.

പുല്ലങ്കുടി. ന. ഒരു വക കണ്ണിൽചീനം.

പുല്ലരി. ന. പഞ്ഞപ്പുല്ലിന്റെ അരി.

പുല്ലാങ്കുഴൽ. ന. വേഴങ്കോലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന കുഴൽ.

പുല്ലായന്നിമൂക്കൻ. ന. ഒരു പാമ്പു.

പുല്ലായനി. ന. ഒരു കാട്ടുചെടി.

പുല്ലിംഗം. ന. ൧, പുരുഷലിംഗം, ലിംഗം മൂന്നുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തതു. ൨, പുരുഷന്റെ ഒരടയാളം.

പുല്ലുവട്ടി. ന. ൧, പുല്ലുകൊണ്ടു നെയ്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാത്രം. ൨, പശുവിനു തിമ്മാൻ പുല്ലിട്ടു കൊടുക്കുന്ന വട്ടി.

പുല്ലൂരി. ന. കാലിന്റെ മുട്ടിനു താഴെ നീളത്തിലുള്ള മുൻഭാഗം.

പുവ്വത്തു. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.

പുവ്വത്തെണ്ണ. ന. പൂവക്കുരുവിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണ.

പുവ്വം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

പുവ്വാങ്കുറുന്തൽ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

പുഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വളർക്കപ്പെട്ട.

പുഷ്കരൻ. ന. ൧, ഒരു രാജാവു. ൨, വരുണന്റെ പുത്രൻ.

പുഷ്കരമൂലം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

പുഷ്കരം. ന. ൧, ആകാശം. ൨, വെള്ളം. ൩, ആനത്തുമ്പിക്കയുടെ പുഛം. ൪, വാദ്യത്തിൽ കൊട്ടുന്ന ഭാഗം. ൫, ഒരു സ്ഥലത്തിന്റെ പേർ. ൬, വാൾ. ൭, ഒരു ദ്വീപു വ്വ, അമ്പു. ൮, കൂടു. ൯, താമര. ൧൦, ഒരു മരുന്നു.

പുഷ്കരാഹ്വം. ന. പണ്ടാരം, കോഴി.

പുഷ്കരാക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ. ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. ന. താമരപ്പൂപോലെ കണ്ണുള്ള.

പുഷ്കരണി. ന. ഒരുമാതിരി കുളം, കൊക്കരണി.

പുഷ്കല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, പ്രധാനമായ ൨, വളരെയുള്ള. ൩, പൂർണ്ണമായ.

പുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. വളർക്കപ്പെട്ട.

പുഷ്ടമോദം. അ. അധിക സന്തോഷത്തോടെ.

പുഷ്ടി. ന. ൧, കരേററം. ൨, വണ്ണം. ൩, ശക്തി. ൪, സംപത്തു.

പുഷ്കകൻ. ന. ഒരു അമ്പലവാസി.

പുഷ്കകം. ന. ൧, രത്നവലയം. ൨, വൈശ്രവണന്റെ വിമാനം. ൩, കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം. ൪, പിച്ചളക്കാവു. ൫, കുസുമാജ്ഞനം.

പുഷ്കകേതു. ന. കാമദേവൻ. ൨, പിച്ചളയിൽ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഒരജ്ഞനം, പൌഷ്കകം.

പുഷ്കഗന്ധം. ന. പൂവിന്റെ മണം.

പുഷ്കതല്പം. ന. പൂക്കൾകൊണ്ടു മെത്തപോലെ വിരിച്ചതു.

പുഷ്കദന്തൻ. ന. വായുകോണിലെ ആന.

പുഷ്കദ്രവം. ന. പനിനീരു.

പുഷ്കധന്വാവു. ന. കാമദേവൻ.

പുഷ്കപുരം. ന. ഒരു രാജധാനി.

പുഷ്കഫലം. ന. പ്ലാവുവൃക്ഷം.

പുഷ്കബാണൻ. ന. കാമദേവൻ.

പുഷ്കം. ന. ൧, പൂവു. ൨, സ്ത്രീകളുടെ ആർത്തവം. ൩, തൂണീയാങ്കം. ൪, വിടിച്ച. ൫, കണ്ണിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.

പുഷ്കരഥം. ന. ഒരുമാതിരി തേരു.

പുഷ്കരസം. ന. പൂന്തേൻ.

പുഷ്കരാഗം. ന. ഒരുരത്നം, പുഷ്യരാഗം.

പുഷ്കരേണു. ന. പൂമ്പൊടി.

പുഷ്കലാപൻ. ന. പൂപറിക്കയും മാലകെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

പുഷ്കിലിട്ടു. ന. വണ്ടു.

പുഷ്കവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. പുഷ്കമുള്ള.

പുഷ്കവതീ. ന. തീണ്ടായിരുന്നവൾ.

പുഷ്കവത്തുക്കൾ. ന. ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും കൂടെ പറയുന്ന ഒരു പേർ.

പുഷ്കവാനം. ന. പൂങ്കാവു.

പുഷ്കവാടി. ന. ൧, പൂത്തം. ൨, പൂന്തോട്ടം.

പുഷ്കവൃഷ്ടി. ന. പൂകൊണ്ടുമഴപോലെ ചൊരിക.

പുഷ്കശയ്യ. ന. പൂകൊണ്ടു മെത്തപോലെയുണ്ടാക്കിയതു.

പുഷ്കശരൻ. ന. കാമദേവൻ.

പുഷ്കസമയം. ന. വസന്തകാലം.

പുഷ്കസാരം. ന. പൂന്തേൻ.

പുഷ്കാജീവൻ. ന. മാലകെട്ടുന്നവൻ.

പുഷ്കാഞ്ജനം. ന. അഞ്ജനം പലവകയുള്ളതിൽ ഒന്നു, കുസുമാഞ്ജനം.

പുഷ്കാഞ്ജലി. ന. പൂകൊണ്ടാരാധിക്ക.

പുഷ്കിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പുഷ്കി.) അ. ക്രി. പൂക്കുന്നു.

പുഷ്കിണി. ന. പുഷ്കകന്റെ സ്ത്രീ.

പുഷ്കിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൂക്കപ്പെട്ട.

പുഷ്യം. ന. ൧, പൂയം. ൨, കലിയുഗം.

പുഷ്യരഥം. ന. ഒരുമാതിരി തേരു.

പുഷ്യരാഗം. ന. ചുവപ്പുരത്നം.

പുസ്തകം. അല്ലെങ്കിൽ, **പുസ്തകി.** ന. ഗ്രന്ഥവുമ്മററും.

പുസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ൧, നിറെക്കപ്പെട്ട. ൨, മൂടപ്പെട്ട.

പുസ്തം. ന. ൧, തേക്കുക, പൂശുക, പുരട്ടുക. ൨, ലോഹമൊ മണ്ണൊ മരമൊ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്തു. ൩, പുസ്തകം.

പുസ്തി. ന. പുസ്തകം.

പുളകം. ന. ൧, രോമാഞ്ചം. ൨, കമ്പിളിപ്പുഴു. ൩, പൊന്നരിതാരം. ൪, രത്നത്തിന്റെ പൊട്ടു.

പുളകിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കോൾമയിർക്കൊള്ളപ്പെട്ട.

പുളച്ചിൽ. ന. വളഞ്ഞു തിരിയുക.
പുളയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പുള.) അ. ക്രി. വളഞ്ഞു തിരിയുന്നു.
പുളവൻ. ന. ൧, ഒരുമാതിരി പാമ്പു. ൨, വലിയ നീർക്കോലി.
പുളി. ന. ൧, മധുരം മുതലായ രസങ്ങൾ ആറുള്ളതിൽ ഒന്നു, പുളിരസം. ൨, വാളൻപുളി. ൩, കുടമ്പുളിയുംമററും.
പുളികുടി. ന. ൧, പുളികുടിക്ക. ൨, സ്ത്രീകൾക്കു ഗർഭമുണ്ടായാൽ ഒൻപതാമ്മാസത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
പുളിക്കുന്നു. ച്ചു പ്പാൻ. (പുളി.) അ. ക്രി. പുളിരസമുണ്ടാകുന്നു. **പുളിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
പുളിങ്കറി. ന. പുളികൂട്ടി വെക്കുന്ന കറി.
പുളിങ്കുരു. ന. പുളിയുടെ കുരുവു.
പുളിങ്ങ. ന. ൧, അച്ചിങ്ങാപ്പുളി. ൨, ഇടചുരുകു. ൩, ശൂദ്രസ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്നതിൽ ഒരു വക ആഭരണം.
പുളിച്ചമാവു. ന. പുളിപ്പിച്ച അരിമാവു.
പുളിച്ചുതികട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ, (പുളി.) സ. ക്രി. ദഹനക്കേടുകൊണ്ടു വയററിൽനിന്നു മേല്പോട്ടു പുളിരസത്തോടു കൂടെ വരുന്ന ഒരു ശ്വാസം.
പുളിച്ചുനാറുന്നു. റി. വാൻ. (പുളി.) സ. ക്രി. പുളിച്ചു മണം ഉണ്ടാകുന്നു.
പുളിഞരമ്പു. ന. പുളിയുടെ ഞരമ്പു. വാളൻ പുളിമരത്തിന്റെ ഇലയിലും കായിലും ഉള്ള ഞരമ്പു.
പുളിഞ്ചാണ. ന. പുളി കുരുവുകളെഞ്ഞുഇടിച്ചു കൂട്ടിയതു.
പുളിഞ്ചാറു. ന. പുളികലക്കി ഉപ്പും മുളകും കായവും ചേർത്തു തിളപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയതു.
പുളിഞ്ചി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പുളിഞ്ചിക്കാ. ന. പുളിഞ്ചിമരത്തിന്റെ കായ.
പുളിനം. ന. മണല്ത്തിട്ടു, ആററിലുംമററും വെള്ളത്തിൽ ചില സ്ഥലത്തു പൊങ്ങിക്കാണുന്ന മണല്ക്കൂട്ടം.
പുളിന്ദൻ. ന. കാട്ടാളൻ.
പുളിന്ദീ. ന. കാട്ടാളസ്ത്രീ.
പുളിപ്പു. ന. പുളിരസം.
പുളിമണം. ന. പുളിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മണം.
പുളിമാങ്ങാ. ന. പുളിയുള്ള മാങ്ങാ.
പുളിമാവു. ന. പുളിയന്മാവു.
പുളിമ്പശ. ന. പുളിങ്കുരുവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പശ.
പുളിയൻ. വി. പുളിയുള്ള.
പുളിയാരലിങ്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു മരുന്നു. പുളിയാരലിന്റെ കിഴങ്ങു.
പുളിയാരൽ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
പുളിയിഞ്ചി. ന. ഒരു കറി.
പുളിരസം. ന. പുളിപ്പു, പുളി.
പുളിശ്ശേരി. ന. മോരുകൂട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കറി.
പുളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പുളെ.) അ. ക്രി. അഹങ്കരിക്കുന്നു.
പുളെപ്പു. ന. അഹങ്കാരം.
പുള്ളു. ന. ഒരു പക്ഷി.
പുള്ളടി. ന. ൧, വെള്ളിക്കോലിൽ അഞ്ചു പത്തു മുതലായ സംഖ്യകൾ അറിയുന്നതിനുണ്ടാക്കുന്ന ഒരടയാളം. ൨, ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇടുന്ന ഒരടയാളം. ൩, ഒരു തൈ.
പുള്ളി. ന. ൧, അടയാളം. ൨, ഭേദം. ൩, ൪. ൫, വിലമതിപ്പു. ൬, വസ്ത്രങ്ങളിൽ ഇടുന്ന നമ്പരു. ൭, കുത്തു. ൮, കേൾവിപ്പെട്ടവൻ. ൯, ആൾ. ൰, സൈന്യങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടം.
പുള്ളിക്കേഴമാൻ. ന ഒരുവക മാൻ.
പുള്ളിത്താപ്പു. ന. വസ്ത്രത്തിന്റെ ഗ്രഢമായ വില.
പുള്ളിപ്പുലി. ന. പുള്ളിയുള്ള പുലി.
പുള്ളിമാൻ. ന. ഒരു വക മൃഗം, പുള്ളിയുള്ള മാൻ.
പുള്ളിവിളക്കം. ന. കുടിയാനവന്മാരുടെ പററുചീട്ടും സർക്കാരു വക കണക്കും കൂടെ ഒത്തു നോക്കുക.
പുള്ളിവിളങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പുള്ളി.) അ. ക്രി. പററുചീട്ടും കണക്കും കൂടെ ഒത്തുനോക്കുന്നു.
പുള്ളുബാധ. ന. പുള്ളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നഉപദവം, ഏററവും ചെറിയകുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരുമാതിരി ദീനം.
പുള്ളവൻ. ന. ഒരു താണജാതിക്കാരൻ.
പുള്ളേറു. ന. പുള്ളുബാധ.
പുള്ളേറാമരം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പുഴ. ന. ൧, ആറു. ൨, ഇടിഞ്ഞ കയ്യാലയൊ, പൊളിഞ്ഞ വേലിയൊ.
പുഴക്കടവു. ന. ആററുകടവു.
പുഴക്കം. ന. മുഴക്കം, മാറെറാലി.
പുഴങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പുഴങ്ങ.) അ. ക്രി. മുഴങ്ങുന്നു, മാറെറാലികൊള്ളുന്നു.
പുഴു. ന. കൃമി.
പുഴുക്കു. ന. മെരുകു എന്ന മൃഗത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരു സുഗന്ധ വസ്തു.
പുഴുകൽ. ന. ഉഷ്ണം.
പുഴുകുന്നു. കി. വാൻ. (പുഴുക.) അ. ക്രി. ഉഷ്ണിക്കുന്നു.

പുഴുക്ക. ന. ഒരു കറി.
പുഴുക്കടി. ന. ശരീരത്തിൽ തൊലിമേലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
പുഴുക്കലരി. ന. നെല്ല് പുഴുങ്ങിയുണങ്ങി കുത്തിയെടുത്ത അരി.
പുഴുക്കൽ. ന. ൧, പുഴുങ്ങിയ നെല്ല്. ൨, പുഴുങ്ങിയ നെല്ലിന്റെ അരി.
പുഴുക്കുത്തു. ന. പുഴുവുതിന്നൊ തുളച്ചൊ ഉണ്ടാക്കിയ കേടു, പുഴുവുതുളച്ച ദ്വാരം.
പുഴുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പുഴു.) അ. ക്രി. മാംസങ്ങളുംമററും പുഴുവോടു കൂടിയതായിത്തീരുന്നു, കൃമിക്കുന്നു.
പുഴുക്കൂടു. ന. പുഴുവിന്റെ കൂടു.
പുഴുക്കേടു. ന. പുഴുതിന്നു കേടുവന്നതു.
പുഴുക്കൊല്ലി. ന. ഒരു മരുന്നു.
പുഴുങ്ങലരി. ന. പുഴുക്കലരി.
പുഴുങ്ങൽ. ന. ൧, പുഴുങ്ങുക. ൨, പുഴുക്കലരി.
പുഴുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പുഴുങ്ങ.) സ. ക്രി. വെള്ളവുംമററും കൂട്ടിവേവിക്കുന്നു.
പുഴുനൂൽ. ന. ഒരു മാതിരി പുഴുവിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന നൂലു, പട്ടുനൂൽ.
പുഴുപ്പല്ലു. ന. പുഴുക്കേടുള്ള പല്ലു.
പുറക്കു. ന. പിൻപു, പിൻപുറം, പിൻഭാഗം.
പുറകിൽ. അ. പിൻപിൽ, പിന്നിൽ.
പുറകെ. അ. പിൻപെ, പിന്നാലെ.
പുറകോട്ടു. അ. പിൻപോട്ടു, പുറകിലെ ഭാഗത്തോട്ടു.
പുറക്കടൽ. ന. കരയിൽനിന്നഅധികം അകലെയുള്ള സമുദ്രം.
പുറക്കാടു. ന. ഒരു ദിക്കു.
പുറങ്കാൽ. ന. കാലിന്റെ പുറം.
പുറച്ചിലവു. ന. പുറമെയുള്ള ചിലവു, വേലക്കാൎക്കുംമററും കൊടുത്തു ചിലവായതു.
പുറച്ചിറ. ന. തോട്ടിനോടടുത്തുള്ള കണ്ടത്തിന്റെ വലിയ വരമ്പു.
പുറത്തു. അ. ൧, വെളിയിൽ. ൨, ശരീരത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിൽ.
പുറത്താക്കുന്നു. യി. വാൻ. (പുറത്ത.) അ. ക്രി. ൧, ഭവനത്തിന്റെയുംമററും വെളിയിലാകുന്നു. ൨, സ്ത്രീകൾ തീണ്ടായിരിക്കുന്നു.
പുറത്താക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (പുറത്ത.) സ. ക്രി. തള്ളിക്കളയുന്നു, വെളിയിലാക്കുന്നു.
പുറത്തൂട്ടു. അ. പുറത്തു.
പുറത്തോട്ടു. അ. പുറത്തേക്കു.
പുറനീരു. ന. ഒരു രാഗം.
പുറപ്പാടു. ന. പുറപ്പെടുക, യാത്രയുംമററും.
പുറപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പുറ.) അ. ക്രി. ൧, യാത്രയാകുന്നു. ൨, പുറത്താകുന്നു. ൩, ശ്രമിക്കുന്നു. ൪, കിളുക്കുന്നു. ൫, ഉണ്ടാകുന്നു.
പുറമതിൽ. ന. പുറമേയുള്ള മതിൽ.
പുറമെ. അ. ൧, പുറത്തുകൂടെ. ൨, കൂടുതലായിട്ടു. ൩, വ്യാജമായിട്ടു. ൪, വേറെ. ൫, പിന്നാലെ.
പുറമേനി. അല്ലെങ്കിൽ, **പുറമോടി.** ന. ൧, പുറമേ കാണിക്കുന്ന അലങ്കാരവുംമററും. ൨, ജനങ്ങളെ ബോധം വരുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി പുറമെ ഭാവിക്കുന്ന ലൌകീക സല്ക്കാരവുമ്മററും.
പുറം. ന. ൧, ശരീരത്തിന്റെ പിൻഭാഗം, അകത്തിന്റെമറുവശം. ൨, മുൻവശത്തിന്റെ മറുവശം.
പുറന്തട. ന. പുറച്ചിറ.
പുറന്തിണ്ണ. ന. ഇറയകം.
പുറമ്പോക്കു. ന. ൧, വെളിയിൽ പോക, പുറപ്പെടുക. ൨, പ്രസിദ്ധമാക്കുക. ൩, വിശേഷച്ചിലവു.
പുറമ്പോള. ന. പുറമെയുള്ള ചേൎപ്പു.
പുറലക്കം. ന. പുറമെയുള്ള ലക്കം.
പുറവക. ന. ൧, പുറച്ചിലവു. ൨, പുറമെ വന്ന ലാഭം.
പുറവട. ന. വരവും ചിലവും വിവരമായിട്ടു എഴുതിയ കണക്കു.
പുറവടി. ന. കാലിന്റെ പുറം.
പുറവരമ്പു. ന. കണ്ടത്തിന്നു പുറമേയുള്ള ചിറ.
പുറവരവു. ന. വിശേഷാലുള്ള വരവു.
പുറവാതിൽ. ന. പുറത്തെ വാതിൽ.
പുറവായ്പ. ന. ആധാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ വേറെ വാങ്ങിച്ച ദ്രവ്യം.
പുറവാരം. ന. അറെക്കുചുററുമുള്ള പുരമുറി.
പുറവാശി. ന. വിശേഷാലുള്ള ചേതമോ, ലാഭമൊ.
പുറവെട്ടു. ന. ഉരുളുതടിയുടെ നാലു ഭാഗവും അറുത്തെടുത്തതു.
പുറവേലി. ന. ൧, പുറംചിറ. ൨, പുറമെ കെട്ടിയ വേലി.
പുററു. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ചിതൽമണ്ണു. ൨, ഉണങ്ങിയ ചലം.
പുററൻ. വി. ന. തടിയൻ.
പുററുമണ്ണു. ന. ചിതൽമണ്ണു, പുററു.

പൂ.

പൂ. ന. ൧, പിച്ചകം ചെമ്പകം മുതലായവയിൽ സൌരഭ്യത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടാകു

ന്ന വസ്തു, പുഷ്പം. ൨, വിടിച്ച. ൩, കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം. ൪, ഒരു തുക.

പൂകൽ. ന. പോകുക, ചെല്ലുക.

പൂകുന്നു. കി. വാൻ. (പൂക.) സ. ക്രി. പ്രവേശിക്കുന്നു.

പൂക്കണ്ണൻ. വി. ന. കണ്ണിൽ പൂവുള്ളവൻ.

പൂക്കണ്ണി. ന. ൧, കണ്ണിൽ പൂവുള്ളവൾ. ൨, പൂക്കുന്ന തണ്ടു.

പൂക്കണ്ടൻ. ന. ഒരു തൈ.

പൂക്കൽ. ന. ൧, പൂവുണ്ടാക. ൨. പൂപ്പുണ്ടാക.

പൂക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പൂ.) അ. ക്രി. ൧, പൂവുണ്ടാകുന്നു. ൨, വിടിരുന്നു. ൩, സ്ത്രീകൾ തീണ്ടായിരിക്കുന്നു. ൪, പൂപ്പുപിടിക്കുന്നു.

പൂക്കുരൽ. ന. പൂക്കുന്ന തണ്ടു.

പൂക്കുല. ന. പൂവിന്റെ കുല.

പൂഗം. ന. ൧, കമുകുമരം. ൨, കൂട്ടം.

പൂഗീഫലം. ന. അടെക്കാ.

പൂങ്കാവു. ന. പൂന്തോട്ടം.

പൂങ്കാവനം. ന. പൂന്തോട്ടം.

പൂങ്കുരൽ. ന. ൧, പൂക്കുല. ൨, പൂക്കുന്ന തണ്ടു.

പൂങ്കുല. ന. പൂക്കുല.

പൂങ്കുഴലാൾ. ന. നല്ല തലമുടിയുള്ള സ്ത്രീ.

പൂങ്കുഴൽ. ന. നല്ല തലമുടി.

പൂചൽ. ന. ൧, തേപ്പു. ൨, കുമ്മായം ചന്ദനം മുതലായവകൊണ്ടു മുഴുവനും തേക്കുക. ൩, അഭിഷേകം ചെയ്ക. ൪, ചായമിടുക.

പൂചുന്നു. ചി. വാൻ. (പൂച.) സ. ക്രി. ൧, തേക്കുന്നു. ൨, കുമ്മായമിടുന്നു. ൩, അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. ൪, ചായമിടുന്നു, സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുംമററും കനംകുറച്ചു പുറമെ തേച്ചു നിറംമാററം വരുത്തുന്നു.

പൂച്ചു. ന. ൧, തേപ്പു. ൨, പൊന്നുമ്മററും പൂചിയ വസ്തു. ൩, ചതി.

പൂച്ച. ന. ൧, ഒരു ജന്തു. ൨, ഒരു തൈ.

പൂച്ചക്കുരു. ന. ഒരു തൈയുടെ കായ.

പൂച്ചട്ടി. ന. പൂത്തൈകളുമ്മററും നട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പാത്രം.

പൂച്ചപ്പയർ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പയർ.

പൂച്ചമയക്കി. ന. ഒരു മരുന്നു.

പൂജ. ന. ൧, പൂക്കളുംമററും കൊണ്ടു ദേവന്മാരെയുംമററും ആരാധിക്ക. ൨, വന്ദിക്ക. ൩, വന്ദനം. ൪, ബഹുമാനം. (മ) അടിക്കുക, തല്ലുക.

പൂജക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പൂജിക്കുന്ന.

പൂജനം. ന. പൂജ.

പൂജനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പൂജിക്കത്തക്ക.

പൂജയെടുപ്പു. ന. കന്നിമാസത്തിൽ ഒരു വിശേഷ ദിവസം ചെയ്യുന്ന കർമ്മം, പൂജിപ്പാനായിട്ടു വച്ചിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ എടുക്കുക.

പൂജവെപ്പു. ന. പൂജിപ്പാനായിട്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വെക്കുക.

പൂജാപാത്രം. ന. പൂജെക്കുള്ള പാത്രം.

പൂജാർഹ. വി. (ർഹൻ, ർഹാ, ർഹം.) വി. ന. പൂജിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.

പൂജാസാധനം. ന. പൂജെക്കുള്ള വസ്തു.

പൂജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൂജി.) സ. ക്രി. ൧, ആരാധിക്കുന്നു. ൨, വന്ദിക്കുന്നു. ൩, ബഹുമാനിക്കുന്നു. ൪, അടിക്കുന്നു.

പൂജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൂജിക്കപ്പെട്ട.

പൂജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. പൂജിക്കപ്പെടത്തക്ക. **പൂജ്യത.** ഗു. ന. പൂജ്യന്റെ അവസ്ഥ.

പൂജ്യം. ന. ൧, കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടിയുംമററും വെറുതെ പറയുന്ന ബഹുമാനവാക്കു. ൨, ഗണിക്കുമ്പോഴുംമററുംസംഖ്യകൾ വരാത്ത സ്ഥാനത്തു ശൂന്യം എന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരടയാളം.

പൂഞ്ചായൽ. ന. നല്ല തലമുടി.

പൂഞ്ചേല. ന. നല്ലവസ്ത്രം.

പൂഞ്ചോല. ന. പൂങ്കാവു.

പൂഞ്ഞുകുററി. ന. കാളയുടെ കഴുത്തിനടുത്തുള്ള മുഴ, ഉപ്പുചുമലു.

പൂഞ്ഞു. ന. ഉപ്പുചുമലു.

പൂട. ന. ൧, പക്ഷികളുടെ രോമം. ൨, രോമം.

പൂട്ടു. ന. ൧, താഴു. ൨, ഉഴവു. ൩, ആമ. ൪, ആലിംഗനം. ൫, ഒരു പലഹാരം. ൬. പൂട്ടുക.

പൂട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (പൂട്ട.) സ. ക്രി. ൧, താക്കോൽ കൂടാതെ തുറക്കുവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണമാക്കുന്നു, താഴുകൊണ്ടുപൂട്ടുന്നു. ൨, ഉഴവുചെയ്യുന്നു. ൩, കാളെക്കുനുകം വെച്ചു നിലമുഴുന്നു. ൪, ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

പൂണു. ന. ഉലക്കയുടെ അററത്തിടുന്ന ഇരിമ്പു ചുററു.

പൂണാൻ. ന. വഴക്കമില്ലാത്ത കാള.

പൂണാഞ്ചി. ന. ൧, ഏത്താപ്പിടുന്ന വസ്ത്രം. ൨, പൂണുനൂൽ.

പൂണി. ന. ൧, ഉഴവുകൂലി. ൨, അമ്പുറ.

പൂണുനൂൽ. ന. ബ്രാഹ്മണരുമ്മററും കഴുത്തിലിടുന്ന നൂൽ.

പൂണുനൂൽകല്യാണം. ന. പാണ്ടിബ്രാഹ്മണരുടെ ഉപനയനം.

പൂണുനൂൽപരിച്ചു. അ. പൂണുനൂലിടുന്ന ഭാഷയിൽ.

പൂണുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (പൂൺ.) സ. ക്രി. ൧, രത്നങ്ങളെ ധരിക്കുന്നു. ൨, ആഭരണമിടുന്നു. ൩, അനുഭവിക്കുന്നു. ൪, കയ്ക്കൊള്ളുന്നു.

പൂണെല്ലു. ന. കഴുത്തിലെ എല്ലു.

പൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശുദ്ധമുള്ള.

പൂത. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ ജന്തു.

പൂതച്ചിടയൻ. ന. ഒരു തൈ.

പൂതണക്കു. ന. ൧, ഒരുപുല്ലു. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.

പൂതന. ന. ൧, കടുക്കാമരം. ൨, കടുക്കാ. ൩, ഒരു പിശാചസ്ത്രീ. ൪, ഒരു ദീനം.

പൂതലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൂതലി.) അ. ക്രി. വീക്കുന്നു.

പൂതലിപ്പു. ന. വീക്കുക.

പൂതി. ന. ൧, ശുദ്ധി. ൨, ദുർഗ്ഗന്ധം.

പൂതികം. ന. ആവിമരം.

പൂതികരജം. ന. ആവിമരം.

പൂതികാഷ്ഠം. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, ചരളം.

പൂതിഗന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള.

പൂതിഗന്ധം. ന. ൧, ദുർഗ്ഗന്ധം. ൨, ഗന്ധകം.

പൂതിഫലി. ന. കാർപോകിൽ വൃക്ഷം.

പൂതിമണത്തി. ന. പീനാറി.

പൂതിയുണത്തി. ന. പീനാറി.

പൂത്തട്ടം. ന. പൂവെക്കുന്ന പാത്രം.

പൂത്തൽ. ന. മണ്ണിൽ ഒളിക്ക.

പൂത്താലി. ന. ചില സ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.

പൂത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (പൂത്ത.) സ. ക്രി. മണ്ണിൽ ഒളിക്കുന്നു.

പൂത്തുമ്പ. ന. ഒരു തൈ.

പൂനീർ. ന. പനിനീരു.

പൂന്തൽ. ന. മണ്ണുകൊണ്ടു മൂടുക.

പൂന്തുകിൽ. ന. നല്ലവസ്ത്രം.

പൂന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (പൂന്ത.) സ. ക്രി. മണ്ണുകൊണ്ടു മൂടുന്നു.

പൂന്തെങ്ങാ. ന. ആമ്പലിന്റെ കായ.

പൂന്തേൻ. ന. പൂക്കളുടെ തേൻ.

പൂന്തോത്തു. ന. പൂക്കുല.

പൂന്തോട്ടം. ന. പൂങ്കാവു.

പൂപം. ന. അപ്പം.

പൂപ്പു. ന. ൧, ചിലവസ്തുക്കൾ ഇരുന്ന പഴകിയാലുണ്ടാകുന്ന മണമൊ നിറഭേദമൊ. ൨, കൊയിത്തുകാലം.

പൂപ്പട. ന. പൂക്കൾ കൊണ്ടുള്ള കൂമ്പാരം.

പൂപ്പന്തൽ. ന. പൂക്കളെക്കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ച പന്തൽ.

പൂപ്പരുത്തി. ന. ചെമ്പരുത്തി.

പൂപ്പാതിരി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

പൂപ്പാലിക. ന. പൂത്തട്ടം.

പൂപ്പാൽവള്ളി. ന. ഒരു തൈ.

പൂമണം. ന. പൂക്കളുടെ സൌരഭ്യം.

പൂമരം. ന. പൂവുണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷം.

പൂമലർ. ന. വിടർന്ന പൂ.

പൂമഴ. ന. പൂകൊണ്ടു മഴ പോലെ വർഷിക്കുക.

പൂമാതു. ന. ലക്ഷ്മി.

പൂമാരി. ന. പൂമഴ.

പൂമാല. ന. പൂക്കൾകൊണ്ടുള്ള മാല.

പൂമീൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം.

പൂമേനി. ന. മാർദ്ദവമുള്ള ശരീരം.

പൂമൊട്ടു. ന. പൂവുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള മൊട്ടു.

പൂമ്പൊടി. ന. പൂവിൽ ഇരിക്കുന്ന പൊടി.

പൂയം. ന. എട്ടാം നക്ഷത്രം. (സം.) ചലം.

പൂഃ. ന. ൧, ഭവനം. ൨, നഗരം. ൩, രാജ്യം.

പൂരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നിറയ്ക്കുന്ന.

പൂരകം. ന. വലത്തെ മൂക്കു അടെച്ചും കൊണ്ടു ഇടത്തേതിൽ കൂടെ ശ്വാസം കരേററുക.

പൂരണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. നിറെക്കുന്ന.

പൂരണം. ന. ൧, നിറെക്കുക. ൨, പാലം. ൩, സമുദ്രം. ൪, ഒരു സുഗന്ധ തൈലം.

പൂരണി. ന. ൧, ഇലവു. ൨, ഊടുനൂലു.

പൂരം. ന. ൧, കയം. ൨, പുണ്ണിന്റെ ഉണക്കം. ൩, ഒരു പലഹാരം. ൪, ഒരു ത്സവം. ൫, പതിനൊന്നാം നക്ഷത്രം.

പൂരാടം. ന. ഇരുപതാം നക്ഷത്രം.

പൂരായം. ന. താല്പൎയ്യം, ശോധന.

പൂരി. ന. ഒരു പലഹാരം.

പൂരിക. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

പൂരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൂരി.) അ. ക്രി. ൧, നിറെക്കുന്നു. ൨, തികെയുന്നു. **പൂരിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

പൂരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിറെക്കപ്പെട്ട.

പൂരുഷൻ. ന. ൧, മനുഷ്യൻ. ൨, ആൺ.

പൂരുരിട്ടാതി. ന. ഇരുപത്തഞ്ചാം നക്ഷത്രം.

പൂർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. ക, നിറഞ്ഞ, നിറകപ്പെട്ട. ഉ, മുഴുവനായ. ങ, ബലമുള്ള. പൂർണ്ണത. ഗു. ന. തികവു.

പൂർണ്ണ. ന. ക, പഞ്ചമി ദശമി വാവു ഇവ മൂന്നും. ഉ, വെളുത്ത വാവു.

പൂർണ്ണകലശം. ന. നിറകുടം.

പൂർണ്ണകുംഭം. ന. നിറകുടം.

പൂർണ്ണഗർഭം. ന. തികഞ്ഞ ഗർഭം.

പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ. ന. മുഴുച്ചന്ദ്രൻ.

പൂർണ്ണപാത്രം. ന. നിറഞ്ഞ പാത്രം.

പൂർണ്ണമാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (പൂർണ്ണം.) അ. ക്രി. നിറയുന്നു, തികയുന്നു. പൂർണ്ണമാക്കുന്നു. സ. ക്രി.

പൂർണ്ണമാസം. ന. വെളുത്തവാവുതോറും കഴിക്കുന്ന ഒരു ബലി.

പൂർണ്ണസന്തോഷം. അ. സന്തോഷത്തോടുകൂടെ.

പൂർണ്ണാനന്ദം. അ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

പൂർണ്ണായുസ്സു. ന. തികഞ്ഞ ആയുസ്സു.

പൂർണ്ണിമാ. ന. വെളുത്ത വാവു.

പൂർത്ത. വി. (ർത്തൻ, ർത്താ, ർത്തം.) വി. ന. ക, നിറയപ്പെട്ട. ഉ, മൂടപ്പെട്ട.

പൂർത്തം. ന. ക, കിണർ കുളം നടക്കാവുദേവാലയം മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ സൽകർമ്മം. ഉ, പോറ്റുക.

പൂർത്തി. ന. നിറവു, തികവു.

പൂർവ്വകർമ്മം. ന. മുൻപേ ചെയ്യുകർമ്മം.

പൂർവ്വക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മുൻപുള്ള.

പൂർവ്വകാലം. ന. മുൻപിലത്തെ കാലം.

പൂർവ്വഗംഗ. ന. നമ്മുടെനാടി.

പൂർവ്വജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. മുൻപിൽ ജനിച്ച.

പൂർവ്വജൻ. ന. ജ്യേഷ്ഠൻ.

പൂർവ്വജന്മം. ന. മുൻപിലത്തെ ജന്മം.

പൂർവ്വജ്ഞാനം. ന. മുന്നറിവു.

പൂർവ്വദിക്കു. ന. കിഴക്കെ ദിക്ക.

പൂർവ്വദേവൻ. ന. അസുരൻ.

പൂർവ്വനിയമം. ന. പണ്ടത്തെ വഴിവു.

പൂർവ്വന്മാർ. ന. ക, കാരണവന്മാർ. ഉ, പണ്ടുള്ളവർ.

പൂർവ്വപദം. ന. ക, പണ്ടത്തെ സ്ഥലം. ഉ, പല സംസ്കൃത വചനങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുള്ള വാക്കുകളിൽ മുൻപേ ഇരിക്കുന്ന പദം.

പൂർവ്വപർവ്വതം. ന. ഉദയപർവ്വതം, കിഴക്കുള്ള ഒരു പർവ്വതം.

പൂർവ്വപക്ഷം. ന. വെളുത്ത പക്ഷം.

പൂർവ്വപുണ്യം. ന. മുൻപിൽ ചെയ്യ സുകൃതം.

പൂർവ്വഭാഗം. ന. മുൻഭാഗവുമറ്റം.

പൂർവ്വമീമാംസ. ന. മീമാംസയിൽ ഒന്നാമത്തെ ഭാഗം.

പൂർവ്വരംഗം. ന. തോടയം, നാടകം ആടുന്നതിനുംമറ്റുമുള്ള ആരംഭം.

പൂർവ്വ. വി. (ർവ്വൻ, ർവ്വീ, ർവ്വം.) വി. ന. ക, ആദ്യമുള്ള. ഉ, പണ്ടുള്ള. ങ, മുൻപിലുള്ള. ഋ, കിഴക്കുള്ള.

പൂർവ്വം. ന. പണ്ടത്തെപ്പ്രകാരം.

പൂർവ്വാ. ന. കിഴക്ക.

പൂർവ്വവാസന. ന. മുൻപിലത്തെ വാസന.

പൂർവ്വവൃത്താന്തം. ന. പണ്ടുണ്ടായ വർത്തമാനം.

പൂർവ്വവൈരം. ന. പണ്ടേയുള്ളശത്രുത.

പൂർവ്വസന്ധ്യ. ന. ആതിത്യരുദിക്കുന്ന സമയം.

പൂർവ്വസ്നേഹം. ന. ക, പണ്ടേയുള്ള മമത. ഉ, പൂർവ്വമാരോടുള്ള സ്നേഹം.

പൂർവ്വസ്മരണം. ന. കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെയുംമറ്റും ഓർമ്മ.

പൂർവ്വാചാരം. ന. പണ്ടുള്ള മര്യാദ.

പൂർവ്വാചാര്യന്മാർ. ന. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ആചാര്യന്മാർ.

പൂർവ്വാപര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആദിയിലുമൊടുക്കവുമുള്ള, മുൻപും പിൻപുമുള്ള.

പൂർവ്വാപരം. ന. സാക്ഷിയും സാക്ഷിബോധം വരുത്തുവാനുള്ള കാര്യവും.

പൂർവ്വാപരവിരോധം. ന. മുൻപിലത്തേതും പിന്നത്തേതും തമ്മിലുള്ള വിരോധം.

പൂർവ്വാർദ്ധം. ന. ക, മുൻപിലത്തെ പാതി. ഉ, കിഴക്കെപ്പാതി.

പൂർവ്വാഷാഢം. ന. പൂരാടം.

പൂർവ്വാഹ്നം. ന. ക, ഉദിച്ചുപത്തു നാഴിക പുലരുന്നതുവരെയുള്ള സമയം, പകലിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം.

പൂർവ്വേദ്യുസ്. അ. മുൻപിലത്തെ ദിവസം, ഇന്നലെ.

പൂർവ്വോത്തരം. ന. ക, മുൻപിലത്തേതും പിന്നത്തേതും. ഉ, കിഴക്കുംവടക്കുമാം.

പൂവത്തു. നാ. ഒരുങ്ങാടി മരുന്നു.
പൂവത്തെണ്ണ. നാ. പൂവങ്കുരുവിന്റെ എണ്ണ.
പൂവൻ. നാ. ക, പക്ഷികളിൽ ആണ്. ഉ, ഒരു മാതിരി വാഴ. ങ, ഒരുവക കുഞ്ഞാവു.
പൂവമ്പൻ. നാ. കാമദേവൻ.
പൂവം. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.
പൂവരശു. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.
പൂവലംഗം. നാ. മാർവുമുള്ള ശരീരം.
പൂവൽ. നാ. ക, പൂവോട്ട കുടിയിരിക്കുന്ന കായ, പിഞ്ചു. ഉ, ൦സംഗം. ങ, ചില ധാന്യങ്ങളുടെ വർഗ്ഗം.
പൂവള്ളി. നാ. പൂവുള്ള വള്ളി.
പൂവാഞ്ഞിത്തി. നാ. ഒരു പൂച്ചെടി.
പൂവാഞ്ഞിപ്പൂ. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അൽപം.
പൂവാങ്കുറുന്തൽ. നാ. ഒരുപച്ച മരുന്നു.
പൂവേണി. നാ. ക, നല്ലതലമുടി. ഉ, നല്ല തലമുടിയുള്ളവൾ.
പൂവെണ്ണ. നാ. മണമുള്ള ഒരു മാതിരി എണ്ണ.
പൂഷാവു. നാ. ആദിത്യൻ.
പൂള. നാ. കഷണം. ക, തേങ്ങായൊ മാങ്ങായൊ പൂളിയതു. ഉ, മരത്തിന്റെ കഷണവും മറ്റും.
പൂള. നാ. ഒരു വൃക്ഷം, ഇലവു.
പൂളകിഴങ്ങു. നാ. ഒരു മാതിരികിഴങ്ങു.
പൂളപ്പഞ്ഞി. നാ. ഇലവിൻ പഞ്ഞി.
പൂളുന്നു. ക്രി. വാൻ. (പൂള.) സ. ക്രി. തേങ്ങായും മറ്റും നീളത്തിൽ കീറിയെടുക്കുന്നു, ചെത്തുന്നു.
പൂഴാൻ. നാ. ഒരു മത്സ്യം.
പൂഴി. നാ. ക, മണ്ണു. ഉ, ഊരുമ്പു.
പൂഴിക്കാപൂഞ്ഞു. നാ. കണ്ണിലുള്ള ഒരു മാതിരി പുഴുവു.
പൂഴിക്കൊല്ലൻ. നാ. കല്ലാശാരി.
പൂഴിത്തറ. നാ. മൺതറ.
പൂഴിപ്പുട്ടി. നാ. കട്ടകളുടെ ചുവട്ടിലെ പുട്ടി.
പൂഴിപ്പുടയൻ. നാ. ഒരു മാതിരി പാമ്പു.
പൂഴിയാശാരി. നാ. കല്ലാശാരി.

പൃ.

പൃക്ക. നാ. ഒരു മരുന്നു, ജോനകപ്പുല്ലു.
പൃക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. നാ. തൊടപ്പെട്ട, സംബന്ധിക്കപ്പെട്ട.
പൃക്തം. നാ. സമ്പർക്കം.
പൃക്തി. നാ. തൊടുക.
പൃച്ഛ. നാ. ചോദ്യം.
പൃച്ഛിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പൃച്ഛി.) സ. ക്രി. ചോദിക്കുന്നു.
പൃതനാ. നാ. ക, സേന. ഉ, സേനയിൽ ഒരു ഭാഗം.
പൃഥാ. നാ. പാണ്ഡവന്മാരുടെ അമ്മ, കുന്തിദേവി.
പൃഥക്. അ. ഒഴികെ, വേറെ വേറെ.
പൃഥക്കുണ്ണി. നാ. കാതിൽ.
പൃഥഗാത്മ. വി. (ത്മൻ, ത്മാ, ത്മം.) വി. നാ. പ്രത്യേകമുള്ള. പൃഥഗാത്മത. ഗു. നാ. പ്രത്യേകമുള്ള ആത്മാവിന്റെ അവസ്ഥ, വ്യക്തി.
പൃഥഗാത്മികാ. നാ. പ്രത്യേകമുള്ള അവസ്ഥ.
പൃഥഗ്ജനൻ. നാ. ക, അധമൻ. ഉ, മൂർഖൻ. ങ, മൂഢൻ.
പൃഥഗ്വിധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. നാ. പല രൂപമുള്ള, പലപ്രകാരമുള്ള.
പൃഥിവീ. നാ. ഭൂമി.
പൃഥിവീധരം. നാ. പർവ്വതം.
പൃഥിവീപതി. നാ. രാജാവു.
പൃഥിവീപാലൻ. നാ. രാജാവു.
പൃഥിവീശൻ. നാ. രാജാവു.
പൃഥു. വി. (ഥുഃ, ഥു, ഥ്വീ, ഥു.) വി. നാ. ക, വലിയ. ഉ, തടിച്ച. ങ, മിടുക്കുള്ള.
പൃഥു. നാ. ക, പണ്ടുള്ള ഒരു രാജാവു. ഉ, കരിഞ്ചീരകം. ങ, പൊങ്കായം. ഋ, കടുപ്പു.
പൃഥുകൻ. നാ. ഭൂതകെട്ടി.
പൃഥുകം. നാ. അവിൽ.
പൃഥുരോമാവു. നാ. ഒരു മത്സ്യം.
പൃഥുല. നാ. പൊങ്കായം.
പൃഥുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. തടിച്ച.
പൃഥ്വീ. നാ. ക, ഭൂമി. ഉ, കരിഞ്ചീരകം ങ, പൊങ്കായം.
പൃഥ്വീക. നാ. ക, തുലം. ഉ, ചിറ്റാടലം.
പൃഥ്വീപതി. നാ. രാജാവു.
പൃഥ്വീശൻ. നാ. രാജാവു.
പൃദാകു. നാ. ക, പാമ്പു. ഉ, തേൾ.
പൃശനി. വി. (ശ്നി.) വി. നാ. ദേഹംചെറുതായ.
പൃശനി. നാ. ക, രശ്മി. ഉ, മുണ്ടൻ.
പൃശ്നിപർണ്ണി. നാ. കാരില.
പൃഷതം. നാ. ക, ഒരു തുള്ളി. ഉ, ഉഴമാൻ.
പൃഷൽ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷന്തി, ക്ഷൽ.) വി. നാ. തളിക്കുന്ന.
പൃഷല്ലം. നാ. അന്യ.
പൃഷത്തു. നാ. ഒരു തുള്ളി.
പൃഷദശ്വൻ. നാ. വായു.
പൃഷദാജ്യം. നാ. തൈരു കൂട്ടിയ നെ-

പൃഷിതം. ന. ഒരുതുള്ളി വെള്ളം.
പൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ചോദിക്കപ്പെട്ട.
പൃഷ്ഠതസ്. അ. പുറകെ.
പൃഷ്ഠഭാഗം. ന. പിൻഭാഗം.
പൃഷ്ഠം. ന. ൧, പുറം. ൨, പിൻപു. ൩, മലമുകൾ.
പൃഷ്ഠവംശം. ന. തണ്ടെല്ല.
പൃഷ്ഠവാഡ്. ന. പൊതിക്കാള.
പൃഷ്ഠാസ്ഥി. ന. തണ്ടെല്ല.
പൃഷ്ഠ്യൻ. ന. ചുമട്ടുകുതിര.
പൃഷ്ഠ്യം. ന. ൧, പൂണെല്ലിൻകൂട്ടം. ൨, ചുമട്ടുകുതിര.

പെ

പെങ്ങൾ. ന. ഉടപ്പിറന്നവൾ, സഹോദരി.
പെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പെടു.) സ. ക്രി. ൧, പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. ൨, മൂത്രം വീത്തുന്നു.
പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പെടു.) സ. ക്രി. ൧, ഉല്പെടുന്നു. ൨, ചാകുന്നു. ൩, കർമ്മത്തിൽ ക്രിയകളായുള്ള സംസ്കൃത വാക്കുകളെ മലയാണമയാക്കിപ്പറയുമ്പോൾ ചേർക്കുന്ന ഒരു വാക്കു. ൪, മററു ചില വാക്കുകളോടു ചേർക്കുമ്പോൾ ആകുന്നു ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും മററും അർത്ഥം വരും.
പെട്ട. വി. രണ്ടുകൂടിയ, ഇരട്ട.
പെട്ട. ന. ഇണ, ഇരട്ട.
പെട്ടകം. ന. അടെച്ചു പൂട്ടുവാൻ തക്ക വണ്ണം മരംകൊണ്ടും മററുമുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം, പെട്ടി. ൧, മുണ്ടുപെട്ടി. ൨, ചൂരല്പെട്ടിയും മററും.
പെട്ടി. ന. ദ്രവ്യവുമ്മററും വെച്ചു പൂട്ടുന്ന പാത്രം.
പെട്ടിപ്രമാണങ്ങൾ. ന. നിലംപുരയിടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള ആധാരമ്മുതലായ വസ്തുക്കൾ.
പെട്ടെന്നു. അ. വേഗേന, ഉടനെ.
പെണർവള്ളി. ന. ഒരുമാതിരി വള്ളി.
പെൺ. ന. ൧, സ്ത്രീ ൨, കന്യക.
പെൺകിടാവു. ന. കന്യക.
പെണ്കുഞ്ഞു. ന. പെൺപൈതൽ.
പെണ്കുട്ടി. ന. ചെറിയ പെണ്ണു.
പെണ്കെട്ടു. ന. ൧, വിവാഹം, കല്യാണം. ൨, ഒരുമാതിരി കെട്ടു.
പെണ്കൊട. ന. വിവാഹത്തിനു പെണ്ണിനെ കൊടുക്ക.
പെണ്കൊടി. ന. യൌവനം തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള സ്ത്രീ.
പെൺജാതി. ന. ൧, ഭാര്യ. ൨, സ്ത്രീ.
പെൺനാൾ. ന. നാളുകളിൽ ചിലതിനു പറയുന്ന പേർ.
പെണ്ണാലി. ന. സ്ത്രീസ്വഭാവമുള്ള പുരുഷൻ.
പെണ്ണാൾ. ന. പുലക്കുള്ളി.
പെണ്ണുമ്പിള്ള. ന. ൧, സ്ത്രീ. ൨, ഭാര്യ.
പെണ്ണുട്ടി. ന. പട്ടിച്ചി.
പെണ്ണുന. ന. തേങ്ങായുണ്ടാകുന്ന കരിമ്പന.
പെണ്ണുന്നി. ന. പന്നിയിൽ പെണ്ണു.
പെണ്ണിള്ള. ന. ൧, പെണ്ണൈതൽ. ൨, സ്ത്രീ.
പെണ്ണിറന്നവർ. ന. സ്ത്രീ.
പെണ്ണൈതൽ. ന. പെങ്കുഞ്ഞു.
പെൺപൂ. ന. കായിക്കാത്ത പൂ.
പെണ്മുറി. ന. തേങ്ങാഉടച്ചാൽ കണ്ണുള്ള മുറി.
പെണ്മൂപ്പു. ന. ൧, രാജസ്ത്രീകളിൽ വച്ചു അധികം വയസ്സുള്ളവരുടെ അവസ്ഥ. ൨, രാജാവില്ലെങ്കിൽ രാജസ്ത്രീ രാജ്യംഭരിക്കുക.
പെനത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (പെനത്തു.) അ. ക്രി. പനട്ടുന്നു.
പെയ്ത്തു. ന. ആകാശത്തുനിന്നു വെള്ളം വീഴുക, മഴ.
പെയ്യുന്നു. യ്തു, വാൻ. (പെയ്യു.) അ. ക്രി. മേഘങ്ങളിൽനിന്നു വെള്ളം വീഴുന്നു. വർഷിക്കുന്നു. **പെയ്യിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
പെരികെ. അ. വളരെ, ഏററവും.
പെരുങ്കാക്കവള്ളി. ന. ഒരുമാതിരി വലിയ വള്ളി.
പെരുങ്കാര. ന. ഒരുവൃക്ഷം.
പെരുങ്കാൽ. ന. ഒരു ദീനം, പെരുക്കാൽ.
പെരുങ്കുരികിൽ. ന. ൧, ഒരുകാട്ടുചെടി. ൨, ഒരുവക പരുന്തു.
പെരുച്ചാഴി. ന. പന്നിയെലി, തുരപ്പൻ.
പെരുച്ചെവിമാൻ. ന. ഒരുവക മാൻ.
പെരുഞ്ചീരകം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
പെരുന്തുത്തി. ന. ഒരുതൈ.
പെരുന്നീരൂരി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
പെരുംപാച്ചോററി. ന. ഒരുവൃക്ഷം.
പെരുംപാണൽ. ന. ഒരു ചെടി.
പെരു. വി. വലിയ.
പെരുക്കു. ന. ഒരു തൈ.
പെരുക്കുന്നു. കി. വാൻ. (പെരുക.)

അ. ക്രി. വൎദ്ധിക്കുന്നു. വളരെയുണ്ടാകുന്നു, പെരുപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
പെരുക്കം. ന. വൎദ്ധന.
പെരുക്കാൽ. ന. കാലിൽ നീരുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം, മന്തുകാൽ.
പെരുക്കുന്നു. ത്തു. വാൻ. (പെരു.) അ. ക്രി. നെയ്യുമ്മററും ഉറെച്ചു കട്ടയാകുന്നു, തണുപ്പുകൊണ്ടൊമറെറാ ദേഹം മരെക്കുന്നു.
പെരുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (പെരുക്ക.) സ. ക്രി. ഒരു സംഖ്യയെ മറെറാരു സംഖ്യകൊണ്ടു വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.
പെരുങ്കടൽ. ന. വലിയ സമുദ്രം.
പെരുങ്കളയം. ന. ഒരു ദീനം.
പെരുങ്കാടു. ന. വലിയകാടു.
പെരുങ്കാണം. ന. ഒരുമാതിരി പയറു.
പെരുങ്കായം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
പെരുങ്കായമരം. ന. പെരുങ്കായമുണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷം.
പെരുങ്കാര. ന. ഒരുമാതിരി മുള്ളുള്ള വൃക്ഷം.
പെരുങ്കാററു. ന. അധികം ശക്തിയുള്ള കാററു.
പെരുങ്കുടൽ. ന. വലിയകുടർ.
പെരുങ്കുമിൾ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പെരുങ്കുരുമ്പ. ന. ഒരുമരുന്നുവള്ളി.
പെരുങ്കുറാവിൽ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പെരുങ്കൂററൻ. ന. വലിയ കാള.
പെരുങ്കൊല്ലൻ. ന. കൊല്ലന്മാരിൽ പ്രമാണി.
പെരുങ്കോര. ന. ഒരുമാതിരിപ്പുല്ലു.
പെരുഞരമ്പു. ന. വലിയ ഞരമ്പു.
പെരുഞ്ചക്കു. ന. വലിയ ചക്കു.
പെരുഞ്ചീനി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പെരുഞ്ചീര. ന. ഒരുമാതിരി ചീര.
പെരുതു. വി. വളരെ, വലിയ.
പെരുത്തലമീൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം.
പെരുനാൾ. ന. സുൎയ്യാനിക്കാർ മുതലായവരുടെ ഒരു വിശേഷദിവസത്തിനു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
പെരുനാഴി. ന. വലിയനാഴി.
പെരുന്തച്ചൻ. ന. ആശാരികളിൽ ഒരു പ്രമാണി.
പെരുന്താളി. ന. ഒരുവള്ളി.
പെരുന്തീ. ന. വലിയതീ.
പെരുന്തീൻ. ന. വലിയ ഭക്ഷണം.
പെരുന്തുടലി. ന. ഒരുവക മുൾചെടി.
പെരുന്തുളസി. ന. ഒരുമാതിരി പൂത്തൈ.
പെരുന്തേൻ. ന. വൻതേൻ.
പെരുന്തേരകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പെരുന്തേരട്ട. ന. വളരെക്കാലുള്ള ഒരുവക വലിയ അട്ട.
പെരുന്തൊലി. ന. കുമ്പിൾവൃക്ഷം.
പെരുപ്പം. ന. ൧, വൎദ്ധനവു. ൨, കനം. ൩, ശ്രേഷ്ഠത.
പെരുമ. ന. ൧, ശ്രേഷ്ഠത. ൨, ബഹുത്വം.
പെരുമണ്ണാൻ. ന. പരവൻ.
പെരുമന്താര. ന. ഒരുവൃക്ഷം.
പെരുമരം. ന. ഒരുവൃക്ഷം.
പെരുമരുതു. ന. ഒരുവൃക്ഷം.
പെരുമരുന്നു. ന. ൧, കടലിവേഗം. ൨, അണലിവേഗം.
പെരുമഴ. ന. വലിയമഴ.
പെരുമാൻ. ന. ൧, വലിയമാൻ. ൨, കൊല്ലൻ.
പെരുമാററം. ന. പരിമാററം, വസ്തുക്കൾകൊണ്ടോരോ പ്രകാരത്തിൽ കൈകാൎയ്യം ചെയ്ക, പെരുമാറുക.
പെരുമാൾ. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, തിരുവനന്ത പുരത്തു രാജാവിന്റെ ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
പെരുമീൻ. ന. ൧, വെളുപ്പാൻകാലത്തുദിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രം. ൨, ഒരു മത്സ്യം.
പെരുമുഖം. ന. ആനയുടെ നെററി.
പെരുമുഞ്ഞ. ന. ഒരുവൃക്ഷം.
പെരുമുട്ടു. ന. കാലിന്റെ മുട്ടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
പെരുമ്പട. ന. ൧, വലിയയുദ്ധം. ൨, വലിയസൈന്യം.
പെരുമ്പടപ്പു. ന. കൊച്ചിരാജ്യം.
പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപം. ന. പെരുമ്പടപ്പു രാജാക്കന്മാരുടെ വംശത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
പെരുമ്പടി. വി. പരുപരുപ്പുള്ള, കട്ടിയുള്ള.
പെരുമ്പനി. ന. ഒരുവകവലിയപനി.
പെരുമ്പയറു. ന. ഒരുവക വലിയ പയറു.
പെരുമ്പരമ്പു. ന. വലിയ പരമ്പു.
പെരുമ്പരുന്നു. ന. ഒരുവക വലിയ പരുന്തു.
പെരുമ്പറ. ന. ഒരുവാദ്യം.
പെരുമ്പാ. ന. വലിയപായ.
പെരുമ്പാമ്പു. ന. ഒരുവക വലിയ പാമ്പു.
പെരുമ്പാവൽ. ന. പാണ്ടിപ്പാവൽ.
പെരുമ്പിടി. ന. പിടിച്ചുപറി.
പെരുമ്പുടവ. ന. കട്ടിയുള്ള ഒരുമാതിരിപുടവ.
പെരുമ്പുള്ളു. ന. ഒരുപക്ഷി.
പെരുമ്പൊടി. ന. തരിയുള്ള പൊടി.
പെരുമ്പൊതി. ന. പയറു.

പെരുവയറു. ന. വലിയ വയറു.
പെരുവയറൻ. വി. ന. ൧, വലിയ വയറുള്ളവൻ. ൨, വളരെത്തിന്നുന്നവൻ.
പെരുവള്ളിക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരിക്കിഴങ്ങു.
പെരുവഴി. ന. നാട്ടുവഴി.
പെരുവഴിക്കാരൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.
പെരുവാഴ. ന. ഒരുമാതിരി നെല്ലു.
പെരുവിരൽ. ന. കയ്യുടെയും കാലിന്റെയും വണ്ണമധികമുള്ള വിരൽ, തള്ളവിരൽ.
പെരുവിലയൻ. വി. അധികം വിലയുള്ള.
പെരുവെള്ളം. ന. വെള്ളപ്പൊക്കം.
പെസഹാ. ന. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആചരിക്കുന്ന ഒരു പെരുനാൾ.
പെറുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (പെറുക്ക.) സ. ക്രി. ഓരോന്നായിട്ടു നുള്ളിയെടുക്കുന്നു.
പെറുന്നു. ററു. വാൻ (പെറു.) സ. ക്രി. പ്രസവിക്കുന്നു.
പെറുവാൾ. ന. ഒരു കണക്കിന്ന ചില ദിക്കുകളിൽ പറയുന്ന ഒരുപേർ.
പെററക്കുന്നു. ന. കാട്ടുകന്നു.
പെററൻ. വി. ശക്തിയുള്ള.
പെററം. ന. കാടു.
പെററവൾ. വി. ന. പ്രസവിച്ചവൾ.

പേ.

പേ. വി. ചീത്തയായ.
പേ. ന. ൧, പിശാചു. ൨, ഭ്രാന്തു. ൩, ചീത്തത്വം.
പേക്കഞ്ഞുണ്ണി. ന. ഒരുമരുന്നു.
പേക്കത്തവള. ന. വലിയ തവള.
പേക്കാളം. ന. ഒരുമാതിരി വലിയ ഊത്തുകുഴൽ.
പേക്കാററു. ന. കിഴക്കൻകാററു.
പേക്കുതിര. ന. ചീത്തക്കുതിര.
പേക്കുമ്മട്ടി. ന. ഒരുമാതിരി കുമ്മട്ടി വള്ളി.
പേക്കുല. ന. തെങ്ങിന്റെയൊ മറെറാ കായിക്കാത്ത കുല.
പേക്കുറുക്കൻ. ന. വിഷനരി.
പേക്കൂൺ. ന. ഒരുമാതിരി കൂൺ.
പേക്കൂത്തു. ന. ൧, ക്രമക്കേടു, നാനാവിധം. ൨, ചീത്തക്കളി.
പേക്രാന്തൻ. ന. ഭ്രാന്തൻ.
പേക്രാന്തം. ന. ൧, ഭ്രാന്തു. ൨, ക്രമക്കേടു, ഭംഗിയില്ലായ്ക.
പേക്കോലം. ന. ൧, ചീത്തക്കാഴ്ച. ൨, മുറത്തേലുമ്മററും എഴുതിവെക്കുന്ന രൂപം.
പേചകം. ന. ൧, മൂങ്ങ. ൨, ആനയുടെ വാലിന്റെ ചുവടു. ൩, ആനവാലിന്റെ അററം. ൪, മേഘം.
പേചകാരൻ. ന. വേട്ടാവളിയൻ.
പേചകി. ന. ആന.
പേച്ചു. ന. ഭാഷ, വാക്കു.
പേച്ചുക്കാൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **പേക്കാൽ.** ന. വളഞ്ഞകാൽ.
പേച്ചി. ന. ൧, പിശാചി. ൨, ബുദ്ധിയില്ലാത്ത സ്ത്രീ.
പേച്ചുര. ന. കയ്യൻചുര.
പേച്ചൊട്ടു. ന. തെങ്ങിന്റെ കായിക്കാത്ത കുല.
പേടു. വി. ചീത്തയായ, സാരമില്ലാത്ത.
പേടകം. ന. ൧, പെട്ടകം. ൨, സമൂഹം.
പേടമാൻ. ന. മാൻപേട.
പേടം. ന. ൧, കൊട്ട. ൨, ഭണ്ഡാരം.
പേടാ. ന. ൧, കൊട്ട. ൨, പെട്ടകം. ൩, മൃഗങ്ങളിൽ പെണ്ണു.
പേടി. ന. ൧, രാജാവിനെയും മററും കാണുമ്പോൾ കുററക്കാരന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ. ൨, ദുഷ്ടന്മാരെയും പിശാചുകളെയും മററും വിചാരിക്കുമ്പോൾ തോന്നുന്ന ഒരു വ്യസനം. ൩, വല്ലതും ചേതം വരുമെന്നും മററുമുള്ള ശങ്ക.
പേടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പേടി.) അ. ക്രി. ഭയപ്പെടുന്നു. **പേടിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
പേടിപ്പൊണ്ണൻ. ന. വളരെ പെടിയുള്ളവൻ.
പേടീ. ന. ൧, കൊട്ട. ൨, പെട്ടകം.
പേട്ട. ന. ചില അങ്ങാടിക്കു പറയുന്ന പേർ.
പേണു. ന. ആപ്പു.
പേണാഴി. അല്ലെങ്കിൽ, **പേണാത്തുള.** ന. തടിവലിപ്പാൻ കയറു കോർക്കുന്നതിനു തടിയേലുണ്ടാക്കുന്ന തുള, വള്ളിത്തുള.
പേണി. ന. കന്നുകാലികളുടെ കുളമ്പിനു മേലെ ഒരു ഭാഗം.
പേത്തക്കാളി. ന. ഒരുതൈ.
പേത്തന്തലകൊട്ടി. ന. ഒരുതൈ.
പേത്തല. ന. മത്ത കുമ്പളം മുതലായ വള്ളികളുടെ മുരണ്ട തല.
പേത്താൻ. അ. വീണ്ടും, ആവർത്തിച്ചു.
പേനരി. ന. വിഷമുള്ള ഒരുമാതിരി കുറുക്കൻ, ഭ്രാന്തുള്ള നരി.

പേനാ. ന. വിക്കുമുള്ള പട്ടി, ഭാഗ്യപിടിച്ച പട്ടി.

പേൻ. ന. മനുഷ്യരുടെ തലമുടിയിലും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന ഒരുമാതിരി ചെറിയ ജന്തു.

പേപ്പടോലം. ന. ഒരുവള്ളി.

പേപ്പട്ടി. ന. ഭാഗ്യപിടിച്ച പട്ടി, പേനാ.

പേപ്പിടി. ന. ഭയപ്പെട്ടുത്തുവാനായി പ്രയുന്ന കള്ളവാക്കു.

പേമഴ. ന. വലിയ മഴ.

പേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. കുടിപ്പാൻ തക്ക.

പേയ. ന. കഞ്ഞി.

പേയം. ന. ക, വെള്ളം. ഖ, പാൽ.

പേയമൃതു. ന. കാട്ടാളൻ.

പേയാക്കുന്നു. കി. വാൻ. (പേ.) സ. ക്രി. ക, വക്കളാക്കുന്നു. ഖ, നശിപ്പിക്കുന്നു. ങ, സമ്മിശ്രമാക്കുന്നു.

പേയിഞ്ഞു. ന. മേൽ തേച്ചാൽ എണ്ണ കളവാൻ കൊള്ളരുതാത്ത ഇഞ്ച.

പേയുന്നു. ഞു. വാൻ. (പേ.) സ. ക്രി. വക്കളാക്കുന്നു.

പേര. ന. ഒരുവൃക്ഷം.

പേരകം. ന. ഒരുവൃക്ഷം.

പേരക്കാ. ന. പേരവൃക്ഷത്തിന്റെ കാ.

പേരക്കിടാവു. ന. മകന്റെ മകൻ.

പേരപ്പൻ. ന. അപ്പന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ.

പേരമ്മ. ന. അമ്മയുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തി.

പേരാമ്പറു. ന. ഒരു ദേവന്നു ആണ്ടുതോറും കഴിക്കുന്ന ഒരു ബലി.

പേരാൽ. ന. ഒരുവൃക്ഷം.

പേരാറു. ന. പൊന്നാനി ആറു.

പേരിടീൽ. ന. പൈതലിന്നു പേരു വിളിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം.

പേരിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പേർ.) അ. ക്രി. പൈതലിന്നു ഒന്നാമതു ഒരു പേരുവിളിക്കുന്നു.

പേരീന്തൽ. ന. ഒരുവൃക്ഷം.

പേരുകെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (പേര.) അ. ക്രി. പേരുവിളിക്കുന്നു.

പേരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (പേർ.) സ. ക്രി. പേരോടെ പറികുന്നു.

പേരുമാറാട്ടം. ന. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ഒരുത്തന്റെ പേരിനു പകരം മറൊരുത്തന്റെ പേരു വച്ചെഴുതുകയും മറും.

പേരുവഴി. അല്ലെങ്കിൽ, പേർവഴി. ന. ഓരോരുത്തന്റെ പേരുവച്ചു പ്രത്യേകമായെഴുതിയ കണക്കു.

പേരേലം. ന. മുലത്തറി രണ്ടുതരമുള്ളതിൽ വലിയതു.

പേരൊലി. ന. വിളിക്കുന്ന ശബ്ദം.

പേർ. ന. ക, നാമം. ഖ, പുൽ. ങ, കീർത്തി.

പേൎക്കു. അ. ക, വേണ്ടി. ഖ, പകരം.

പേൎക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പേർ.) സ. ക്രി. മറൊന്നിൽനിന്നു നോക്കിയെഴുതുന്നു, പകൎത്തുന്നു. പേൎപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

പേൎപ്പു. ന. കഴികഴിവു.

പേൎത്തും. അല്ലെങ്കിൽ, പേൎത്തു. അ. പിന്നെയും.

പേൎപ്പു. ന. പകൎത്തി എഴുതി എടുത്ത എഴുത്തു.

പേൎവിളി. ന. പേരിട്ടക.

പേലവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. മാർദ്ദവമുള്ള, നേൎമ്മയുള്ള.

പേവാക്കു. ന. ചീത്തവാക്കു.

പേശല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ക, മിടുക്കുള്ള. ഖ, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ങ, ഉപായമുള്ള.

പേശലാംഗി. ന. സൌന്ദൎയ്യമുള്ളവൾ.

പേശി. ന. ക, മൊട്ട. ഖ, മേഘനാളം, ഇടി.

പേശുന്നു. ശി. വാൻ. (പേശ.) സ. ക്രി. സംസാരിക്കുന്നു.

പേഷണം. ന. ക, അരെക്കുക. ഖ, അരെക്കുന്ന കല്ലു, അമ്മിപ്പിള്ള.

പേഷണീ. ന. അരകല്ലു.

പേഷിക്കുന്നു. ഷ്കു. പ്പാൻ. (പേക്കി.) സ. ക്രി. അരെക്കുന്നു.

പേഴു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

പേഴ്വ. ന. ഒരു മാതിരി കൊട്ട.

പോറു. ന. പ്രസവം.

പോറുന്നു. റി. വാൻ. (പോറ.) സ. ക്രി. എടുക്കുന്നു, ചുമക്കുന്നു.

പോറുതിങ്കൾ. ന. പെറുന്ന മാസം.

പോറുനോവു. ന. പ്രസവവേദന.

പോറുപുര. ന. രോഗപ്പുര, പ്രസവിക്കുന്നതിനുള്ള പുര.

പോറുമരുന്നു. ന. പ്രസവിച്ചാൽ പിന്നെ സേവിക്കുന്ന മരുന്നു.

പൈ.

പൈ. വി. വച്ച.

പൈ. ന. ക, വിശപ്പു. ഖ, പച്ച. ങ, സന്ധി.

പൈക്കം. ന. ക, ക്ഷാമം, പഞ്ഞം. ഖ, ഹീനത. ങ, ധർമ്മം.

പൈക്കിടാവു. ന. പശുക്കുട്ടി.

പൈക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൈ.) അ. ക്രി. വിശക്കുന്നു.

പൈക്കുട്ട. ന. പശുക്കുട്ട.

പൈക്കുറ. ന. ഒരു മാതിരി സന്ധി.

പൈങ്കിളി. ന. ഒരു പക്ഷി, തത്ത.
പൈങ്ങാ. ന. കൂമ്പടെക്കാ.
പൈഠര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. കലത്തിൽ പാകം ചെയ്യുന്ന.
പൈതലാൾ. ന. കുട്ടി, കുഞ്ഞു.
പൈതൽ. ന. കുഞ്ഞു.
പൈതാമഹ. വി. (ഹൻ, ഹീ, ഹം.) വി. ന. മുത്തച്ഛനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള.
പൈതൃക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. അച്ഛനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള.
പൈതൃഷ്വസേയൻ. ന. അച്ഛന്റെ മരുമകൻ.
പൈതൃഷ്വസേയി. ന. അച്ഛന്റെ മരുമകൾ.
പൈതൃഷ്വസ്രിയൻ. ന. അച്ഛന്റെ മരുമകൻ.
പൈത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്തീ, ത്തം.) വി. ന. പിത്തമുള്ള.
പൈത്തുമ്പൽ. ന. ഗോരോചന.
പൈത്തൊഴുത്തു. ന. പശുക്കൂട്ടു.
പൈത്യം. ന. ൧, ഭ്രാന്തു. ൨, ഭോഷത്വം. ൩, പിത്തം.
പൈത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രീ, ത്രം.) വി. ന. പിതൃക്കൾക്കുള്ള.
പൈദാഹം. ന. വിശപ്പും ദാഹവും.
പൈന്തേൻ. ന. നല്ലതേൻ.
പൈപ്പരുവ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പൈപ്പുല്ലു. ന. ഒരു വകപ്പുല്ലു.
പൈശാച. വി. (ചൻ, ചീ, ചം.) വി. ന. പിശാചിനെ സംബന്ധിച്ച.
പൈശാചം. ന. ഒരു മാതിരി വിവാഹം.
പൈശൂന്യം. ന. അസൂയ പറക.
പൈഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടീ, ഷ്ടം.) വി. ന. പിഷ്ടത്തെസംബന്ധിച്ച, പലഹാരമാക്കിയ.
പൈഷ്ടി. ന. ഒരു മദ്യം.

പൊ.

പൊക്കുട. ന. പൂട, രോമം.
പൊക്കട്ട. വി. ചീത്ത.
പൊക്കണം. ന. ഭാണ്ഡം, സഞ്ചി.
പൊക്കണംതൂക്കി. ന. ഭാണ്ഡക്കാരൻ.
പൊക്കപ്പല്ലു. ന. പൊങ്ങിയപല്ലു.
പൊക്കപ്പല്ലൻ. ന. പൊങ്ങിയ പല്ലുള്ളവൻ.
പൊക്കം. വി. പൊങ്ങിയ.
പൊക്കം. ന. ഉയരം.
പൊക്കം. അ. ഇല്ല.
പൊക്കൻ. ന. ഒരു താണജാതി.
പൊക്കാളി. ന. ഒരു വക നെല്ലു.
പൊക്കിൾ. ന. നാഭിക്കുമേൽ വയററത്തു വട്ടത്തിൽ ഉള്ള ഒരടയാളം.
പൊക്കിൾക്കൊടി. ന. മാശുവള്ളി.
പൊങ്കോലം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പൊങ്ങു. ന. ൧, തേങ്ങായുടെ അകത്തുള്ള മുള. ൨, പൊങ്ങുതടി. ൩, ഒരു മാതിരി പഞ്ഞി മരം. ൪, ഒരു വക വൃക്ഷം.
പൊങ്ങ. ന. ആററരികെയുള്ള ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം.
പൊങ്ങത്തു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പൊങ്ങൻ. ന. കരിമ്പിന്നീരു കുറുക്കും പോൾ തിളെച്ചു പൊങ്ങുന്നതു.
പൊങ്ങമ്പനി. ന. അഞ്ചാമ്പനി.
പൊങ്ങല്യം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പൊങ്ങൽ. ന. ൧, അരിയും കറിയും വെക്ക. ൨, മുളെക്ക. ൩, വെള്ളത്തിൽ താഴാതെ കിടക്കുക, പൊങ്ങുക. ൪, തിളെക്ക.
പൊങ്ങൽപുര. ന. അടുക്കളപ്പുര.
പൊങ്ങുതടി. ന. ൧, സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള തടി. ൨, വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന തടി.
പൊങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (പൊങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, ഉയരുന്നു. ൨, നിഗളിക്കുന്നു. ൩, സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീങ്ങുന്നു. ൪, പ്രസിദ്ധപ്പെടുന്നു. **പൊക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
പൊടവക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങു.
പൊടി. ന. ൧, പൊടിയായ വസ്തു. ൨, പൊടിച്ച മരുന്നു. ൩, രത്നം.
പൊടിക്കല്ലു. ന. പൊട്ടിത്തകൎന്ന കല്ലു.
പൊടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൊടി.) സ. ക്രി. ൧, പൊടിയാക്കുന്നു. ൨, തുൻ പില്ലാതെകളയുന്നു. അ. ക്രി. ൧, മുളെക്കുന്നു. ൨ വെള്ളം പനെക്കുന്നു.
പൊടിക്കൈ. ന. ൧, വിരൽകൊണ്ടു മദ്ദളംകൊട്ടുക. ൨, ഒരു കൌശലം.
പൊടിച്ചിൽ. ന. ൧, പൊടിയുക. ൨, പനച്ചുവരിക. ൩, മുളെക്ക.
പൊടിത്തൂവൽ. ന. ഒരു കറി.
പൊടിപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പൊടി.) അ. ക്രി. പൊടിയുന്നു.
പൊടിപ്പു. ന. ആഭരണത്തിന്റെ ചരടിന്റെ അററത്തുംമററും നൂലുകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.
പൊടിമഴ. ന. ചാററമഴ.
പൊടിമാനം. ന. ൧, പൊടിക്ക. ൨, ഉറെച്ചുള്ള ശബ്ദം. ൩, കളിക്ക.
പൊടിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പൊടി.) അ. ക്രി. തകരുന്നു, പൊടിയാകുന്നു.

പൊടിവിത. ന. നിലം ഉഴുതു പൊടിയാക്കി വിതെക്ക.

പൊടിവെട്ടി. ന. പൊൻപണിക്കാരുടെ ഒരു മാതിരി കത്രിക.

പൊടുന്നനെ. അ. വേഗത്തിൽ.

പൊടുപൊടെ. അ. പൊട്ടിപ്പൊട്ടി.

പൊട്ട. വി. ൧, വിരിഞ്ഞ. ൨, പൊട്ടിയ. ൩, ഭോഷത്വമുള്ള.

പൊട്ട. ന. ൧, പൊട്ടിയവസ്തു. ൨, ഒരു തൈ.

പൊട്ടു. ന. ൧, വിരിച്ചിൽ. ൨, നെററിമേൽ തൊടുന്ന ഒരു കുറി. ൩, മൂക്കാത്ത കായ.

പൊട്ടക്കണ്ണു. അല്ലെങ്കിൽ, **പൊടികണ്ണു.** ന. പൊടിഞ്ഞ കണ്ണു, രോഗം കൊണ്ടുംമററും കാഴ്ചയില്ലാതായ കണ്ണു.

പൊട്ടക്കണ്ണൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **പൊടികണ്ണൻ.** വി. ന. പൊടിഞ്ഞ കണ്ണുള്ളവൻ.

പൊട്ടക്കണ്ണി. അല്ലെങ്കിൽ, **പൊടികണ്ണി.** ന. പൊടിഞ്ഞ കണ്ണുള്ളവൾ.

പൊട്ടക്കലം. ന. പൊട്ടിയ കലം.

പൊട്ടക്കാവളം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

പൊട്ടക്കിണരു. ന. ൧, വെള്ളമില്ലാത്ത കിണരു. ൨, കല്ലിടിഞ്ഞു വീണും കാടുപിടിച്ചും വെള്ളം കോരാതെയും കിടക്കുന്ന കിണരു.

പൊട്ടക്കുളം. ന. ൧, വെള്ളമില്ലാത്ത കുളം. ൨, ചീത്തവെള്ളമുള്ള കുളം.

പൊട്ടച്ചെവിയൻ. ന. ചെവികേൾക്കാത്തവൻ.

പൊട്ടത്തരം. ന. ഭോഷത്വം.

പൊട്ടൻ. വി. ന. ൧, ഭോഷൻ. ൨, ചെകിടൻ.

പൊട്ടപ്പുല്ലു. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.

പൊട്ടി. ന. ൧, ഭോഷത്വമുള്ളവൾ. ൨, ചെവികേൾക്കാത്തവൾ.

പൊട്ടിക്കരയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പൊട്ടി.) അ. ക്രി. ഓർത്തോർത്തുറക്കെ കരയുന്നു.

പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൊട്ടി.) അ. ക്രി. ഉറക്കെച്ചിരിക്കുന്നു.

പൊട്ടുകാ. ന. പിഞ്ചുകായ, മൂക്കാത്ത വാഴെക്കായുമ്മററും.

പൊട്ടുകുല. ന. മൂക്കാത്ത വാഴക്കുലയും മററും, പിഞ്ചുകുല.

പൊട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (പൊട്ട.) അ. ക്രി. ൧, ഉടയുന്നു, പിളരുന്നു, തകരുന്നു. ൨, മുളെക്കുന്നു. ൩, ചിനെക്കുന്നു. **പൊട്ടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

പൊട്ടുബുദ്ധി. ന. ഭോഷത്തരം.

പൊട്ടുമുണ്ടി. ന. വെള്ളത്തിനടുക്കൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷി.

പൊട്ടുവിദ്യ. ന. ഭോഷവിദ്യ.

പൊട്ടോടുന്നു. ടി. വാൻ. (പൊട്ട.) അ. ക്രി. വാടിപ്പോകുന്നു പൊട്ടായിരിക്കുന്നു

പൊണ്ണ. വി. വലിയ.

പൊണ്ണത്തം. ന. ൧, ഭോഷത്വം. ൨, വലിപ്പം.

പൊണ്ണത്തരം. ന. ഭോഷന്റെ സ്വഭാവം.

പൊണ്ണൻ. ന. ൧, വലിയവൻ. ൨, ഭോഷൻ.

പൊണ്ണി. ന. ൧, വലിയവൾ. ൨, ഭോഷി.

പൊതി. ന. ൧, പൊതിഞ്ഞുകെട്ടിയ വസ്തു. ൨, കാളപ്പുറത്തു കേററിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന ചുമടു. ൩, ചില വസ്തുക്കൾക്കു പറയുന്ന ഒരു കണക്കു.

പൊതിക്കാള. ന. ചുമടു കാള.

പൊതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൊതി.) സ. ക്രി. ൧, തേങ്ങായുടെ തൊണ്ടു അടർക്കുന്നു. ൨, കൈചുരുട്ടികുത്തുന്നു.

പൊതിക്കെട്ടു. ന. പൊതിഞ്ഞുകെട്ടപ്പെട്ടതു, പൊതി.

പൊതിചോറു. ന. പൊതിഞ്ഞുകെട്ടിയ ചോറു.

പൊതിച്ചിൽ. ന. പൊതിയുക.

പൊതിപിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൊതി.) സ. ക്രി. കാളപ്പുറത്തു ചുമടുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

പൊതിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പൊതി.) സ. ക്രി. മൂടുന്നു.

പൊതിരു. ന. കേടു, ചീച്ചിൽ.

പൊതിരെ. അ. അധികമായി.

പൊതു. വി. പൊതുവിലുള്ള, സാമാന്യമായുള്ള.

പൊതുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (പൊതുക്ക.) സ. ക്രി. ചിറയുമ്മററും കുത്തിയുറപ്പിക്കുന്നു.

പൊതുപൊതെ. അ. ഒരു മാതിരി ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ പറയുന്ന വാക്കു.

പൊതുവൻ. ന. പുലതളിക്കുന്നവൻ.

പൊതുവാൾ. ന. ൧, മൂത്തതു. ൨, മാരാൻ.

പൊതുവിൽ. അ. സാമാന്യമായി.

പൊതുവെ. അ. മുഴുവനെ.

പൊത്തു. വി. ഒരു കൈയിൽ കൊള്ളുന്ന. (ഇതു എണ്ണെക്കുമാത്രം ചെരും.)

പൊത്തു. ന. ൧, നിലത്തുള്ള ദ്വാരം. ൨, മരത്തിന്റെ ദ്വാരം. ൩, തെങ്ങിൽ കള്ളന്മാർ കയറാതെയിരിപ്പാനായിട്ടു വെച്ചുകെട്ടുന്ന മുള്ളുമ്മററും. ൪, കൈ കൊണ്ടു കാട്ടുന്ന ഒരു നിന്ദാസൂചകം. ൫, നിലവറക്കുഴി.

പൊത്തിക്കെട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (പൊത്തി.) സ. ക്രി. പൊത്തുകെട്ടുന്നു.

പൊത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പൊത്തി.) സ. ക്രി. ക, കൈകൊണ്ടു അടച്ചുപിടിക്കുന്നു. ഖ, അമർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു.

പൊത്തിപ്പിടിത്തം. നാ. ക, അമർത്തിപ്പിടിക്കൽ. ഖ, കൈകൊണ്ടടച്ചുപിടിക്കൽ.

പൊത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (പൊത്ത.) സ. ക്രി. ക, കൈകൊണ്ടു അടെക്കുന്നു. ഖ, കൈകൊണ്ടു ഒരു നിന്ദകാട്ടുന്നു.

പൊത്തുവരുത്തം. അ. നല്ലവണ്ണം മറിയാവാൻ മാത്രമില്ലാതെ.

പൊത്തൊടിയമുള്ള്. നാ. കാറ്റുകൊണ്ടു ഞെരിയുന്ന മുള്ള്, പൊള്ളമുള്ള്.

പൊൻ. വി. ക, മേശിയുള്ള.

പൊൻ. നാ. സ്വർണ്ണം.

പൊൻകട്ടി. നാ. സ്വർണ്ണകട്ട.

പൊൻകനവി. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രൽ.

പൊൻകലം. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കലം.

പൊൻകസവു. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കസവു.

പൊൻകാരം. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.

പൊൻകിണ്ടി. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കിണ്ടി.

പൊൻകുരണ്ടി. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

പൊൻതകടു. നാ. അടിച്ചുപരത്തിയ പൊന്നു.

പൊൻതാവടം. നാ. കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.

പൊൻതുടർ. നാ. പൊന്നരഞ്ഞാണം.

പൊന്തം. നാ. പുല്ലുവിടിച്ച സ്ഥലം.

പൊന്തൻ. നാ. ക, ഉപകാരമില്ലാത്ത ഒരുവക വാഴ. ഖ, പൊണ്ണത്തടിയനായ മനുക്ഷ്യൻ.

പൊന്തം. വി. തടിച്ച, കനത്ത.

പൊന്തൽ. നാ. പൊങ്ങൽ.

പൊന്തി. നാ. കുറുവടി.

പൊന്തിപ്പുയറു. നാ. പൊന്തി എടുത്തുള്ള ഒരഭ്യാസം.

പൊന്തിയടവു. നാ. പൊന്തികൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം.

പൊന്തിവാൾ. നാ. ക, മരവാൾ. ഖ, ഒരുമാതിരി കത്തി.

പൊന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (പൊന്ത.) അ. ക്രി പൊങ്ങുന്നു. പൊന്തിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

പൊന്നങ്ങാണി. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.

പൊന്നരഞ്ഞാണം. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള അരഞ്ഞാണം.

പൊന്നരിതാരം. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.

പൊന്നരിപ്പു. നാ. മണ്ണിൽനിന്നു പൊന്നെടുക്കുന്ന ഒരു വേല.

പൊന്നാണിക്കൂട്ടം. നാ. പൊന്നു മാറ്റുനോക്കുന്നതിനായിട്ട വലതരത്തിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ആണിക്കൂട്ടം.

പൊന്നാണിഭം. നാ. പൊൻപണവുമ്മാറ്റും.

പൊന്നാനി. നാ. പാട്ടകാടിൽ പ്രധാനി.

പൊന്നാനിവാ. നാ. ഒരു ഭിക്ഷ.

പൊന്നാനകരം. നാ. ഒരുപച്ചമരുന്നു, പൊന്നാപിരം.

പൊന്നാന്തവി. നാ. ഒരു പ്രാണി.

പൊന്നാഭരണം. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ആഭരണം.

പൊന്നാമര. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പൊന്നാരവിരം.

പൊന്നാമ്പൂ. നാ. ഒരുതൈ.

പൊന്നാരം. നാ. മുഖസ്തുതി.

പൊന്നാരിയൻ. നാ. ഒരു നെല്ല.

പൊന്നാരിവിരൻ. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പൊന്നാരവിരം.

പൊന്നാവിരം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം

പൊന്നിട്ടകാരായ്യൻ. നാ. കാരായ്മതേടിയ വസ്തു.

പൊന്നിറം. നാ. പൊന്നിന്റെ നിറം.

പൊന്നിറംകുറിഞ്ഞി. നാ. ഒരു പൂച്ചെടി.

പൊന്നീരാളം. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം.

പൊന്നുട്ടുപ്പു. നാ. ഒരു ജന്തു, ഒരുവക ഉടുമ്പു.

പൊന്നുമ്മത്തു. നാ. പൊൻനിറമായിപ്പൂവുണ്ടാകുന്ന ഉമ്മത്തു.

പൊന്നുരുപ്പു. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പൂ.

പൊന്നുരുപ്പിക. നാ. തങ്കരൂപാ.

പൊന്നോല. നാ. സ്ത്രീകൾ കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.

പൊൻപണം. നാ. ഒരു പൊന്നാണയം.

പൊൻപണി. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള പണി.

പൊൻപണിക്കാരൻ. നാ. തട്ടാൻ.

പൊൻപണ്ടം. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്തു.

പൊൻപത്താക്കു. നാ. ഒരുവക പൊന്നാണയം.

പൊൻപാത്രം. നാ. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള പാത്രം.

പൊൻപൂച്ചു. നാ. പൊന്നുപൂക്കുക.

പൊന്മ. ന. ഒരുപക്ഷി, പൊന്മാൻ.
പൊന്മണി. ന. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരാഭരണം.
പൊന്മല. ന. മഹാമേരുപൎവ്വതം.
പൊന്മാൻ. ന. ഒരുപക്ഷി.
പൊന്മീൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം.
പൊന്മുടി. ന. പൊന്നിൻകിരീടം.
പൊന്മെഴുകു. ന. പൊന്നുരെച്ചതു ഒട്ടിച്ചെടുക്കുന്ന മെഴുകു.
പൊൻവണ്ടു. ന. ഒരുമാതിരി വണ്ടു.
പൊൻവള. ന. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കൈവള.
പൊൻവളയം. ന. ൧, പൊൻവള. ൨, പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള വളയം.
പൊൻവാണിഭക്കാരൻ. ന. പൊന്നുകച്ചവടക്കാരൻ.
പൊൻവാണിഭം. ന. പൊൻകച്ചവടം.
പൊൻവാളം. ന. അടിച്ചുനീട്ടിയ പൊന്നു.
പൊൻശലാക. ന. പൊൻകമ്പി.
പൊയി. ന. വ്യാജം, അസത്യം.
പൊയ്ക. ന. താമരയും മററുമുള്ള ഒരു മാതിരി വലിയ കുളം, പത്മാകരം.
പൊയ്ക്കാൽ. ന. തെങ്ങിൽ കെറുവാനായിട്ടു വെട്ടുന്ന കൊത.
പൊയ്ക്കാൽ. ന. ചില കളിക്കാർ മുള കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുമാതിരി കാൽ.
പൊയ്ത്തു. വി. ചുരുക്കമുള്ള, കുറുതായ.
പൊയ്ത്തവഴി. ന. കുറുക്കുവഴി.
പൊരി. ന. ൧, തീപ്പൊരി. ൨, ഒരുമാതിരി അവിലു. ൩, വറ. ൪, ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന മുരി.
പൊരികാരം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
പൊരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൊരി.) സ. ക്രി. വറക്കുന്നു.
പൊരിച്ചിൽ. ന. ൧, വറവു. ൨, അത്യുഷ്ണം. ൩, ദാഹം. ൪, ദ്രവ്യാഗ്രഹം.
പൊരിച്ചുണങ്ങു. ന. ഒരുമാതിരി ചുണങ്ങു, മുരിച്ചുണങ്ങു.
പൊരിപ്പൻ. ന. വറകലം.
പൊരിയൻ. വി. ന. മുരിയുള്ളവൻ.
പൊരിയവിൽ. ന. ഒരു മാതിരി അവിൽ.
പൊരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പൊരി.) അ. ക്രി. ൧, ഉണങ്ങുന്നു. ൨, പൊട്ടുന്നു. ൩, വറളുന്നു. **പൊരിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
പൊരുതുന്നു. തി. വാൻ. (പൊരുത.) അ. ക്രി. ൧, യുദ്ധംചെയ്യുന്നു. ൨, ചൂതാടുന്നു.
പൊരുത്തു. ന. ൧, കഴുത്തിന്റെ പിൻപുറം. ൨, കൂട്ടിച്ചേൎച്ച.
പൊരുത്തം. ന. ചേൎച്ച.
പൊരുത്തുകാരൻ. ന. മദ്ധ്യസ്ഥൻ.
പൊരുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (പൊരുത്ത.) സ. ക്രി. ൧, യുദ്ധംചെയ്യുന്നു. ൨, മദ്ധ്യസ്ഥത പറഞ്ഞു നടത്തുന്നു.
പൊരുന്നൽ. ന. ൧, പൊരുന്നയിരിപ്പു. ൨, സമ്മതം. ൩, സന്തോഷം. ൪, ചേൎച്ച. ൫, ഒരുമിച്ചിരിപ്പു.
പൊരുന്നവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൊരുന്ന.) സ. ക്രി. കൊത്തിവിരിപ്പാനായിട്ടു കോഴിയെ പിടിച്ചു മൊട്ടമേൽ വെക്കുന്നു.
പൊരുന്നു. തു. വാൻ. (പൊരു.) അ. ക്രി. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.
പൊരുന്നുന്നു. ന്നി. വാൻ. (പൊരുന്ന.) അ. ക്രി. ൧, മൊട്ടമേൽ ഇരിന്നു കൊത്തിവിരിക്കുന്നു. ൨, ചേൎക്കുന്നു.
പൊരുപൊരുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (പൊരു.) അ. ക്രി. പൊരുപൊരെ പ്പൊരിയുന്നു.
പൊരുപൊരെ. അ. പൊരിയുന്ന ശബ്ദം.
പൊരുവിളങ്ങാ. ന. ഒരു പലഹാരം.
പൊരുൾ. ന. ൧, അൎത്ഥം, ഭാവം. ൨, ദ്രവ്യം. ൩, കാൎയ്യം. ൪, സത്യം.
പൊരുൾതിരിപ്പു. ന. ഒരുഭാഷയിലുള്ള വാചകങ്ങളും മററും മറെറാരുഭാഷയിൽ ആക്കുക.
പൊലി. ന. മെതിച്ചു കൂട്ടിയ നെല്ലു.
പൊലികടം. ന. കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ.
പൊലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പൊലി.) സ. ക്രി. ൧, തീ കെടുക്കുന്നു. ൨, ആട്ടം കല്യാണം മുതലായവയിൽ പലരും കൂടെ അവരവരുടെ മനസ്സുപോലെ പണവും മുണ്ടും മററും സമ്മാനിക്കുന്നു. അ. ക്രി. വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, പെരുകുന്നു. **പൊലിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
പൊലിച്ചിലവു. ന. ചിലവിട്ട ദ്രവ്യത്തിന്റെ വിവരം.
പൊലിച്ചിൽ. ന. ൧, വൎദ്ധനവു. ൨, നാശം, പൊലിക്കുക.
പൊലിപ്പു. ന. ൧, വൎദ്ധനവു. ൨, നാശം.
പൊലിമ. ന. ൧, വൎദ്ധനവു. ൨, ഭംഗി. ൩, നാശം.
പൊലിയാവിളക്കു. ന. വാടാവിളക്കു, നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സമയംവരെ കെടുക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന വിളക്കു.
പൊലിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (പൊലി.) അ. ക്രി. ൧, കെടുന്നു, നശിക്കുന്നു. ൨, വൎദ്ധിക്കുന്നു, കൂമ്പാരമായി കൂടുന്നു.
പൊലിവു. ന. ൧, കെടൽ, നാശം. ൨, ആട്ടത്തിനും മററും പൊലിക്ക. ൩, വൎദ്ധനവു. ൪, ശേഖരിക്കുക.

പൊലിശ. ന. പലിശ, കടം കൊടുത്താൽ കൊടുത്ത മുതൽക്രടാതെ അധികം കിട്ടുന്ന വ്യാ.

പൊൽ. അ. ഇതു മറ്റുചില മൊഴികളോട ചേരുമ്പോൾ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള എന്നർത്ഥം.

പൊൽകലശം. ന. പൊൻകുടം.

പൊൽതാമര. ന. പൊൻതാമര.

പൊൽതാർ. ന. പൊന്നുംപൂവു, പൊൻതാമര.

പൊൽതാർമാനിനി. ന. ലക്ഷ്മി.

പൊൽപൂമാനിനി. ന. ലക്ഷ്മി.

പൊല്ലാത്ത. വി. ചീത്തയായ.

പൊല്ലാപ്പു. ന. ദോഷം, തിന്മ.

പൊല്ലായ്മ. ന. ദോഷം, തിന്മ.

പൊല്ലുന്ന. നു. വാൻ, (പൊൽ,) അ. ക്രി. കിരിയ പായുമ്മറും നന്നാകുന്ന.

പൊല്ലിക്കുന്ന. സ. ക്രി.

പൊല്ലി. ന. ക, അസത്യവാക്കു, വ്യാജം. ഖ, കീറു.

പൊല്ലിച്ചിൽ. ന. ക, പൊളിക്കുക. ഖ, കീറുക. ന, ഒരുമാതിരി വേദന.

പൊല്ലിപ്പു. ന. പിളപ്പു, കീറു.

പൊല്ലിയുന്ന. ഞു. വാൻ. (പൊല്ലി.) അ. ക്രി. ക, പിളരുന്ന, പൊട്ടുന്ന. ഖ, പൊടിവേരാകുന്ന. ന, വേനപ്പെടുന്ന. പൊല്ലിക്കുന്ന. സ. ക്രി.

പൊല്ലുകം. ന. ക, തീപ്പൊള്ളൽ. ഖ, ഒരുമാതിരിചെറിയ പരുവു.

പൊല്ലുകുന്ന. കി. വാൻ. (പൊലുക.) അ. ക്രി. ക, പൊള്ളുന്ന. ഖ, രണ്ടാമതുഴുന്ന.

പൊള്ള. ന. ക, വ്യാജവാക്കു. ഖ, പ്രശംസ.

പൊള്ള. വി. ക, പൊള്ളയായ ഖ, ഉണങ്ങിയ, അകത്തു സുക്കിരം അധികമുള്ള.

പൊള്ള. ന. ക, തൊണ്ട. ഖ, ഒരുവള്ളി.

പൊള്ളക്കുരു. അല്ലെങ്കിൽ, പൊള്ളക്കാ. ന. ഒരുമാതിരി വിഷമുള്ള കായ.

പൊള്ളച്ചീര. ന. ഒരുമാതിരി ചീര.

പൊള്ളമുള. ന. ഒരുവക മുള, അകത്തു ബാരമധികമുള്ള മുള.

പൊള്ളം. ന. ക, പൊള്ളൽ. ഖ, നീർക്കുമള.

പൊള്ളൽ. ന. ക, പൊള്ളുക. ഖ, നീർക്കുമള.

പൊള്ളുന്ന. ള്ളി. വാൻ. (പൊള്ള.) അ. ക്രി. ക, കുമളെക്കുന്ന. ഖ, തീയുടെയൊ മരുന്നിന്റെയൊ സംബന്ധത്താൽ കുമളെക്കുന്ന. പൊള്ളിക്കുന്ന. സ. ക്രി.

പൊള്ളെക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (പൊള്ള.) അ. ക്രി. ക, കുമളെക്കുന്ന. ഖ, വീക്കുന്ന.

പൊഴി. ന. ക, വെട്ടമട. ഖ, ചാരം. ന, ചെറിയ ആറ്റുവാ.

പൊഴിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (പൊഴി.) സ. ക്രി. ക, പൊഴിയിടുന്ന. ഖ, ചാരമുണ്ടാക്കുന്ന. ന, വക്കിക്കുന്ന.

പൊഴിച്ചിൽ. ന. ക, പൊഴിയിടുക. ഖ, വക്കിക. ന, കാലുക, വിഴുക.

പൊഴിപ്പു. ന. ക, വെട്ടമട. ഖ, പൊഴിയിടുക, പൊഴിക്കുക.

പൊഴിയുന്ന. ഞു. വാൻ. (പൊഴി.) അ. ക്രി. ക, വീഴുന്ന. ഖ, പെയ്യുന്ന. ന, കാലുന്ന.

പൊഴിവു. ന. ക, പൊഴിയിടുക. ഖ, വക്കിക. ന, കാലുക. ര, മാങ്ങായുമറും വളരെ വീഴുക.

പൊഴുതു. ന. ക, കാലം. ഖ, ദിവസം. ന, നല്ലനേരം.

പൊറാട്ടു. ന. ഭാവം നടിപ്പു, ഒരുമാതിരികളി, നേരംപോക്കു.

പൊറായ്ക. ന. ക, സഹിച്ചുകൂടായ്ക ഖ, അസൂയ. ന, ശീലത്തിന്റെ കുറ്റപ്പാ.

പൊറുകുന്ന. ത്തു. പ്ലാൻ (പൊറു.) അ. ക്രി. ക, ശമിക്കുന്ന. ഖ, താമസിക്കുന്ന. ന, കൂടിയിരിക്കുന്ന. സ. ക്രി. ക്ഷമിക്കുന്ന, സഹിക്കുന്ന.

പൊറുതി. ന. ക, ക്ഷമ. ഖ, സഹനം. ന, പാപ്പു. ര, ജീവനത്തിനുള്ള വഴി. ങ,ദീനവുമറും ശമിക്കുക.

പൊറുതികേട്ട. ന ക, കുടുംബനാശം. ഖ, ജനങ്ങൾക്കു അധികാരികളാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം. ന, അസഹ്യം. ര, ഉപജീവനനാശം.

പൊറുതിമുട്ടു. ന. ക, ഉപജീവനനാശം. ഖ, കൂടിയുപദ്രവം, പാപ്പാൻ പ്രയാസപ്പെടുക.

പൊറുപ്പു. ന. ക, രോഗശമനം. ഖ, ക്ഷമ. ന, രക്ഷ. ര, ആശ്വാസം.

പൊറുപ്പിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (പൊറുപ്പി.) സ. ക്രി. ക, രോഗശാന്തി വരുത്തുന്ന. ഖ, രക്ഷിക്കുന്ന. ന, പാപ്പിക്കുന്ന.

പൊറോ. അല്ലെങ്കിൽ, പൊറോൻ. വ്രണങ്ങളിൽ ചലവും ചോരയും ഉണങ്ങിയുണ്ടാകുന്നതു.

പോ.

പോകായ്ക. ന. ക, പോകാതിരിക്കുക.

ക, വഹിയായ്ക.

പോകുഞ്ഞാൽ. ന. ക, ഒഴികഴിവു. ഖ, വഴി.

പോകുടി. ന. വീടിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയവർ.

പോകുന്നു. യി. വാൻ. (പോ.) അ. ക്രി. ക, ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു ചെല്ലുന്നു. ഖ, ഇല്ലാതാകുന്നു. (ഇതു മറു ചില വാക്കിനോടു ചേരുമ്പോൾ തുടങ്ങുന്നു, കഴിയുന്നു, തീരുന്നു, ആകുന്നു എന്നുംമറ്റും അർത്ഥം വരും.)

പോക്കു. ന. ക, പോക്കുക. ഖ, നടപ്പു. ങ, നിവ്വാഹം, ഒഴികഴിവു. ര, ജീവനത്തിനുള്ള വഴി. ഘ, ദ്രവ്യം. ങ, വിചാരം. ച, നാശം. വ, അവസാനം. ഞ, അതിസാരം. ക്രം, മരണം.

പോക്കണം. ന. ക, മാനം. ഖ, ലജ്ജ.

പോക്കണംകെട്ടവൻ. ന. ക, മോക്ഷൻ. ഖ, ലജ്ജയില്ലാത്തവൻ. ങ, നിന്ദ്യൻ.

പോക്കണംകേടു. ന. ക, മോക്ഷഭാവം. ഖ, അപമാനം. ങ, നാണക്കേടു.

പോക്കൻ. ന. ചുറ്റിനടക്കുന്നവൻ, പോക്കുന്നവൻ.

പോക്കൽ. ന. ക, പോക്കുക, കളക, ഉപേക്ഷിക്ക. ഖ, കുറെക്ക. ങ, നേരം പോക്കുക.

പോക്കൽനിന്നു. അ. ഇതു സംസ്കൃതവാക്കിൽ പഞ്ചമിയുടെ അർത്ഥം മദ്ധ്യാണയിൽ പറയുമ്പോൾ ചേർക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.

പോക്കാൻ. ന. കാട്ടുപൂച്ച.

പോക്കിരി. ന. തെമ്മാടി, സാരമില്ലാത്ത മുട്ടാളൻ.

പോക്കുകെട്ടവൻ. ന. ക, പോകില്ലാത്തവൻ. ഖ, കുരുപ്പാമി.

പോക്കുന്നു. കി. വാൻ. (പോക്കു.) സ. ക്രി. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു, കളയുന്നു. (ഇതു മറു ചിലതിനോടു ചേരുമ്പോൾ വീട്ടുന്നു തീർക്കുന്നു ഇങ്ങിനെ ഓരോ അർത്ഥങ്ങൾ വരും.)

പോക്കുമുട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (പോക്കുമു.) അ. ക്രി. ക, വഴിമുടയുന്നു. ഖ, നീക്കുപോക്കില്ലാതാകുന്നു.

പോക്കുവരവു. ന. ക, പോകയും വരികയും. ഖ, ചിലവും വരവും.

പോക്കുവരുത്തു. ന. പോകയും വരികയും.

പോക്കുള്ളവൻ. ന. ധനവാൻ.

പോഗണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. അംഗഹീനതയുള്ള.

പോഗണ്ഡൻ. ന. അഞ്ചു വയസ്സു മുതൽ പതിനാറു വയസ്സു വരെയുള്ള ബാലകൻ.

പോട്ടു. ന, ക, പോരം. ഖ, അടി, തല്ലുക.

പോട. ന. ക, മീശയുള്ള സ്ത്രീ. ഖ, ഒരു സി. (മ) കൊക്കെന്ന പക്ഷി.

പോടം. ന. ക, വേനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവുംമറ്റും ഖ, കുട്ടിയോജിപ്പിക്ക, കലർത്തുക.

പോടഗളിം. ന. ക, നായിങ്കുണം. ഖ, ഒരു വക പുല്ലു. ങ, ഒരു സ്ത്രീ.

പോടാ. പോ എടാ.

പോടി. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ മുതല.

പോടി. പോ എടി.

പോട്ടൻ. ടി. വാൻ. (പോട.) സ. ക്രി. അടിക്കുന്നു, തല്ലുന്നു.

പോട്ട. നു. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.

പോണ്ടൻ. ന. പല്ലുകൾ പുറമേകാണുന്നവൻ.

പോണ്ടി. ന. ക, വാഴപ്പോള. ഖ, കഞ്ഞികുടിക്കുന്ന തട. ങ, ചക്കകുരുവിന്റെ പുറമെയുള്ള ഒരു തൊലി.

പോത്തു. ന. ക, മണ്ണിലൊ മരത്തിലൊകളിയൊ മറൊ ഉണ്ടാക്കുന്ന തുള. ഖ, ഒപ്പാന്തടിയിലും മറും താനെയുണ്ടാകുന്ന ഒരു കേടു.

പോതം. അല്ലെങ്കിൽ, പോതി. ന ക, ഉഗക്കുട്ടി. ഖ, പതുവയസ്സു പ്രായമുള്ള ആന. ങ, കപ്പൽ. ര, തോണി.

പോതവണിക്കു. ന. കപ്പലിലുള്ള കച്ചവടക്കാരൻ.

പോതവാഹൻ. ന. ക, തോണിക്കാരൻ. ഖ, കപ്പൽക്കാരൻ.

പോതാധാനം. ന. മത്സ്യക്കുട്ടികളുടെ കൂട്ടം, പാപ്പു.

പോതിക. ന. ഒരു ചീര. (മ) തുണിന്റെ മുകളിൽ മരംകൊണ്ടു പണിതുവെക്കുന്ന ഒരു പണി.

പോത്തു. ന. ക, ആങ്കുന്നു. ഖ, ഒരു പക്ഷി, ചെമ്പോത്തു, ഉപ്പൻ.

പോത്തിൻകൊമ്പു. ന. കന്നിൻകൊമ്പു.

പോത്രം. ന. ക, പന്നിയുടെ മോന്തി. ഖ, കൊഴ.

പോത്രി. ന. പന്നി.

പോന്നവൻ. വി. ന. ക, പ്രാപ്തിയുള്ളവൻ. ഖ, യോഗ്യൻ.

പോം. അ. ഇതു മറു ചില വാക്കുകളോടു ചേരുമ്പോൾ മരിയാകും പ്രാപ്തിയാകും അറിയും ഇങ്ങിനെ അർത്ഥങ്ങൾ വരും:

പോംവഴി. ന. ഒഴികഴിവു, നിവ്വാഹം.

പോരാ. അ. കുറെക്കൂടെ വേണം.

പോരാടുന്നു. ടി. വാൻ. (പോർ.) അ. ക്രി. യുദ്ധംചെയ്യുന്നു, ശണ്ഠയിടുന്നു.
പോരാട്ടം. നാ. യുദ്ധം, ശണ്ഠ.
പോരാത്ത. വി. ക, തികയാത്ത, കുറവുള്ള. ഖ, അനുചിതമായുള്ള. ങ, കൊള്ളരുതാത്ത.
പോരായ്മ. നാ. ക, തികയായ്മ. ഖ, പ്രാപ്തികേട്. ങ, അവമാനം.
പോരാളി. നാ. യുദ്ധസാമർത്ഥ്യമുള്ളവൻ.
പോരിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പോർ.) അ. ക്രി. യുദ്ധംചെയ്യുന്നു, കലഹിക്കുന്നു.
പോരിമ. നാ. ശക്തി, ബലം.
പോരുകാരൻ. നാ. ക, യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ. ഖ, മിടുക്കൻ. ങ, സാമർത്ഥ്യമുള്ള ചൂതാളി.
പോരുന്നു. നാ. വാൻ. (പോ.) അ. ക്രി. ക്രമേ വരുന്നു, വരുന്നു.
പോരും. വി. പോരുന്ന, മതിയാകുന്ന.
പോരും. അ. മതി.
പോർ. നാ. ക, യുദ്ധം, കലഹം. ഖ, ചൂതുചതുരംഗങ്ങളിലെ സാമർത്ഥ്യം.
പോർക്ക. നാ. വളർത്തുന്നപന്നി.
പോർത്തക്ക. നാ. രണ്ടു പാളിയായുള്ള കതക്.
പോർക്കളം. നാ. പടനിലം, യുദ്ധഭൂമി.
പോർക്കാൽ. നാ. മുട്ടുമുതങ്ങി നരിയാണി വരെയുള്ള കാൽ.
പോർക്കുവിളി. നാ. യുദ്ധത്തിനുവിളിക്ക.
പോർമുല. നാ. യൌവനമുള്ളവളുടെ നല്ല മുല.
പോലും. അ. ക, തന്നെയും. ഖ, വർത്തമാനം പറയുന്നവൻ ഇനിക്ക നല്ല നിശ്ചയം വന്നിട്ടില്ല എന്നു തോന്നിക്കുന്നവാക്ക.
പോലെ. അ. ഇതു മറുചിലവാക്കിനോടു ചേരുമ്പോൾ ക, തുല്യം, സമം. ഖ, പ്രകാരം, വണ്ണം, ഇങ്ങനെ അർത്ഥം.
പോൽ. അ. പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ആകുമ്പോം ഇനിക്ക നിശ്ചയമില്ല എന്നു തോന്നിക്കുന്ന വാക്ക.
പോഷണം. നാ. ക, രക്ഷണം. ഖ, വർദ്ധനം. ങ, വളർത്തൽ.
പോഷിക്കുന്നു. ക്ഷു. പ്പാൻ. (പോക്ഷി.) സ. ക്രി. ക, രക്ഷിക്കുന്നു. ഖ, വളർത്തുന്നു.
പോഷ്ട്ര. വി. (ക്ട്രാ, ക്ട്രീ, ക്ട്രം.) വി.നാ. രക്ഷിക്കുന്ന, വളർത്തുന്ന.
പോഷ്യ. വി. (ക്യൻ, ക്യാ, ക്യം.) വി. നാ. പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
പോഷ്ടാവു. നാ. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.
പോളി. നാ. ക, കണ്ണിനെ മൂടുന്ന തൊലികൾ. ഖ, വാഴയുടെ തൊലി. ങ, ഇരിമ്പുകൊണ്ടുംമറ്റും അടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരുമാതിരി തകിടു. ര, ചില ചെറിയ തൈകൾ.
പോളത്താളി. നാ. ഒരു മാതിരിതൈ.
പോളം. നാ. ക, തീപ്പൊള്ളൽ. ഖ, ഒരുവക ചെറിയ വരു. ങ, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
പോളി. നാ. ക, ഒരു വലഹാരം. ഖ, ഒരു പക്ഷി, കൊക്കു.
പോറ. വി. നാ. ക, ഭോക്ഷൻ. ഖ, അധികം തിന്നുന്നവൻ.
പോറ. നാ. കൊതി.
പോറൽ. നാ. നഖം പിശുരാത്തി മുതലായവകൊണ്ടു ശരീരത്തിലുംമറ്റുമുണ്ടാക്കുന്ന വര.
പോറുന്നു. റി. വാൻ. (പോറ.) അ. ക്രി. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം വരയുണ്ടാക്കുന്നു.
പോറവൽ. നാ. വളർത്തൽ, രക്ഷണം.
പോററി. വി. നാ. പോറുന്നവൻ.
പോററി. നാ. ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
പോറുന്നു. ററി. വാൻ. (പോററ.) സ. ക്രി. വളർത്തുന്നു, രക്ഷിക്കുന്നു.

പൌ.

പൌണ്ഡ്യം. നാ. ക, ഒരു വള്ളി. ഖ, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
പൌണ്ഡ്രം. നാ. ക, ഒരു രാജ്യം. ഖ, ഒരു വകകരിമ്പു.
പൌതവം. നാ. നാഴി ഇടങ്ങഴി മുതലായവകൊണ്ടുള്ള അളവു.
പൌത്രൻ. നാ. മകന്റെ മകൻ.
പൌത്രി. നാ. മകന്റെ മകൾ.
പൌനർഭവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. നാ. പുനർഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച, പിന്നെയും ചെയ്യ.
പൌനർഭവൻ. നാ. പുനർഭവിന്റെ പുത്രൻ.
പൌനരുക്ത്യം. നാ. പിന്നെയും പിന്നെയും പറക.
പൌര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. നാ. ക, പുരത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള, പുരത്തിലുണ്ടായ, രാജധാനിയിലുള്ള.
പൌരം. നാ. സുഗന്ധമുള്ള ഒരു പുല്ല, ചുണ്ടപ്പുല്ല.
പൌരസ്ത്യ. വി. (സ്ത്യൻ, സ്ത്യാ, സ്ത്യം.) വി. നാ. മുൻപിലത്തെ.
പൌരാണിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. പുരാണത്തോട സംബന്ധിച്ച.
പൌരാണികൻ. നാ. ക, പുരാണം. ഖ, പുരാണത്തിൽ നല്ലവണ്ണം പഠിതമുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ.

പൌരുഷം. ന. ക, ഒരാളുടെയ്യോപ്പും ഉള്ള അളവു. ഖ, പുരുഷന്റെ അവസ്ഥ. ഗ, പുരുഷധർമ്മം. ഘ, ശൂരം. ങ, പുരുഷന്റെ പ്രവൃത്തി.

പൌരുഷേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. പുരുഷനിൽനിന്നുണ്ടായ.

പൌരുഷേയം. ന. ആൾക്കൂട്ടം.

പൌരോഗവൻ. ന. അടുക്കളക്കാരൻ. പ്രമാണി.

പൌരോഹിത്യം. ന. പുരോഹിതന്റെ കർമ്മം.

പൌർണ്ണമാസം. ന. വെളുത്ത വാവുനാൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.

പൌർണ്ണമാസി. ന. വെളുത്ത വാവു.

പൌലസ്ത്യ. വി. ന. ശ്രുപ്പണഖ, രാവണന്റെ പെങ്ങൾ.

പൌലസ്ത്യൻ. ന. ക, പുലസ്ത്യന്റെ പുത്രൻ, വൈശ്രവണൻ. ഖ, രാവണൻ.

പൌലോമീ. ന. ഇന്ദ്രാണി.

പൌവ്വേലം. ന. ഒരു മരം.

പൌഷ്ണം. ന. ധനുമാസം.

പൌഷ്ണി. ന. ധനുമാസത്തിലെ വെളുത്ത വാവു.

പൌഷ്കര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. പുഷ്കരത്തെ സംബന്ധിച്ച, വെള്ളത്തെയും താമരയെയുംമറ്റും സംബന്ധിച്ച.

പൌഷ്ണ. ന. രേവതി നക്ഷത്രം.

പൌഷ്ട. വി. (ട്ടൻ, ട്ടി, ട്ടം.) വി. ന. പുകളെ സംബന്ധിച്ച, പുഷ്ടികൊണ്ടുണ്ടാകിയ.

പൌഷ്കകം. ന. കുസുമാഞ്ജനം.

പൌളി. ന. പൊളി.

പ്ലാ.

പ്ലാ. ന. ശിവന്റെ ജടം.

പ്ലാ.

പ്ലാ. അ. ഛെ, അല്ലയൊ.

പ്ല.

പ്ല. അ. ഒരുപസർഗ്ഗം. ഇതു ക്രിയാരോ സംസ്തവാക്കുകളുടെ ആദിയിൽ വരുമ്പോൾ ഏറ്റവും നല്ലവണ്ണം എന്നും മേറ്റും പല അർത്ഥങ്ങൾ വരും.

പ്രകട. വി. (ടൻ, ടീ, ടം.) വി. ന. പ്രകാശിച്ച, വെളിപ്പെട്ട.

പ്രകടിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (പ്രകടി.) സ. ക്രി. പ്രസിദ്ധമാക്കുന്ന.

പ്രകടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിടക്കപ്പെട്ട, പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

പ്രകന്ധം. അല്ലെങ്കിൽ, പ്രകന്ധനം. ന. വലിയ ഇളക്കം.

പ്രകന്ധന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഇളക്കുന്ന.

പ്രകന്ധനൻ. ന. ക, വായു, കാറ്റു. ഖ, ഒരു നരകം.

പ്രകരണം. ന. ക, കവിതകെട്ടു. ഖ, അദ്ധ്യായം. ഗ, ഒരോസംഗതിയെപ്പറ്റി വല്ലിച്ചെഴുന്ന പുസ്തകം.

പ്രകര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. അധികം ചെയ്യുന്ന.

പ്രകരം. ന. ക, ക്രൂട്ടം. ഖ, സഹായം.

പ്രകർഷം. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠത. ഖ, ആധിക്യം.

പ്രകല്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട, ചെയ്യപ്പെട്ട.

പ്രകാണ്ഡം. ന. ക, വൃക്ഷത്തിന്റെതടി. ഖ, ശ്രേഷ്ഠത.

പ്രകാമം. അ. ക, മനസ്സോടെ. ഖ, തൃപ്തിയോടെ.

പ്രകാരം. ന. ക, വ്യത്യാസം. ഖ, സാദൃശ്യം. അ. ശരിയായി, മുറ, ക്രമം.

പ്രകാശ. വി. (ശൻ, ശീ, ശം.) വി. ന. ക, ഉല്യമായ. ഖ, തെളിവുള്ള. ഗ, കീർത്തിയുള്ള. ഘ, പ്രസിദ്ധിയുള്ള. പ്രകാശത. ഞ. ന. തെളിവു.

പ്രകാശം. ന. ക, വെയിൽ. ഖ, തെളിവു, ശോഭ. ഗ, ചിരിക്കുക. ഘ, ഒരുമാതിരി ലോഹം. അ. പരസ്യമായി.

പ്രകാശക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന, ശോഭിപ്പിക്കുന്ന, തെളിയിക്കുന്ന.

പ്രകാശകൻ. ന. തെളിച്ചുപറയുന്നവൻ, വിസ്തരിച്ചുപറയുന്നവൻ.

പ്രകാശനം. ന. പ്രകാശിപ്പിക്കുക.

പ്രകാശസമയം. ന. ആളിത്തുടങ്ങിക്കാറായ സമയം.

പ്രകാശിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (പ്രകാശി.) അ. ക്രി. ശോഭിക്കുന്ന. പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന. സ. ക്രി.

പ്രകാശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോഭിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഖ, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ.

പ്രകീർണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. ക, പരത്തപ്പെട്ട, ചിതറിയ. ഖ, പ്രസിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട. ഗ, വിടർത്തപ്പെട്ട.

പ്രകീർണ്ണം. അല്ലെങ്കിൽ, പ്രകീർണ്ണകം. ന. ക, കവടി. ഖ, ചമരിവാൽ, വെഞ്ചാമരം. ഗ, ഒരു പുസ്തകത്തിലെ വിഭാഗം.

പ്രകീൎത്തി. ന. യശസ്സു, നല്ല കീൎത്തി.
പ്രകീൎത്തിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വിസ്തരിച്ചു പറയപ്പെട്ട.
പ്രകീൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. പ്രസിദ്ധമാക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക, പരത്തപ്പെടുവാൻതക്ക.
പ്രകീൎയ്യം. ന. ആവിൽവൃക്ഷം.
പ്രകുഞ്ചം. ന. പലം.
പ്രകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട, ചെയ്യപ്പെട്ട, നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ട. ൨, ആരംഭിക്കപ്പെട്ട. ൩, ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. ൪, സാരമായ.
പ്രകൃതി. ന. ൧, മായാദേവി. ൨, സ്വഭാവം. ൩, സംസ്കൃത പദങ്ങൾക്കു പ്രത്യയം ചെരുന്നതിനു മുൻപിലത്തെ അവസ്ഥ. ൪, സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥലം. ൫, രാജ്യാംഗങ്ങൾ എട്ടും. ൬, ദൈവശക്തി. ൭, കാരണം. ൮, പഞ്ചഭൂതം.
പ്രകൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, പ്രധാനമായുള്ള. ൨, തുലോം ദൂരത്തുള്ള. പ്രകൃഷ്ടത്വം. ഗു. ന. ശ്രേഷ്ഠത.
പ്രകോഷ്ഠം. ന. ൧, കൈത്തണ്ടു. ൨, കട്ടളയുടെ ഒരു ഭാഗം.
പ്രക്രമം. ന. ൧, ആരംഭം. ൨, സഞ്ചരിക്കുക. ൩, അവസരം.
പ്രക്രമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രക്രമി.) അ. ക്രി. ൧, പോകുന്നു. ൨, ആരംഭിക്കുന്നു.
പ്രക്രിയ. ന. ൧, രാജാവിൽനിന്നു കിട്ടിയ മുദ്രധരിക്ക, അധികാരം. ൨, വ്യാകരണത്തിൽ ഒരു ഭാഗം.
പ്രക്വണം. ന. വീണയുടെ ശബ്ദം.
പ്രക്വാണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
പ്രഖ്യാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട, കീൎത്തിക്കപ്പെട്ട.
പ്രഖ്യാതി. ന. ൧, കീൎത്തി. ൨, സ്തുതി.
പ്രഗണ്ഡം. ന. മുഴങ്കൈക്കു മേലേടം.
പ്രഗണ്ഡി. ന. കോട്ട, മതിൽ.
പ്രഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വേർപിരിഞ്ഞ, പോയ.
പ്രഗതജാനുക. വി, (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. കാലിന്റെ മുട്ടു അകന്നുള്ള.
പ്രഗത്ഭ. വി (ത്ഭൻ, ത്ഭാ, ത്ഭം.) വി. ന. ബുദ്ധിക്കുറെപ്പു, തെളിവുമുള്ള. പ്രഗത്ഭത. ഗു. ന. മനസ്സിന്റെ ശക്തി, ബുദ്ധിശക്തി.
പ്രഗത്ഭം. ന. ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾ കഴിക്കുന്ന ഹോമത്തിനുള്ള തീ.
പ്രഗാഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, പ്രയാസമുള്ള. ൨, കടുപ്പമുള്ള. ൩, അധികമുള്ള.
പ്രഗാഢം. അ. അധികമായി.
പ്രഗുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, നേരേയുള്ള. ൨, പരമാൎത്ഥമുള്ള.
പ്രഗുണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. ൧, അധികമുള്ള. ൨, വിശേഷമുള്ള.
പ്രഗെ. അ. പ്രഭാതം.
പ്രഗ്രഹം. ന. ൧, പിടികൂടുക. ൨, പാറാവിലിടുക. ൩, തുലാസിന്റെ ചരടു. ൪, കനിവു. ൫, രശ്മി. ൬, വാഴ്ത്തയറു.
പ്രഗ്രാഹം. ന. തുലാസിന്റെ ചരടു.
പ്രഗ്രീവം. ന. ൧, കിളിവാതിൽ. ൨, ചൌക്ക. ൩, കിരാതി. ൪, കുതിരലായം. ൫, വൃക്ഷത്തിന്റെ അഗ്രം. ൬, മദിച്ച ആന.
പ്രഘണം. ന. പുറന്തിണ്ണ.
പ്രഘാണം. ന. പുറന്തിണ്ണ.
പ്രചക്രം. ന. സൈന്യത്തിന്റെ ഇളക്കം.
പ്രചണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. ൧, അധികം ചൂടുള്ള. ൨, കോപമുള്ള. ൩, അതിശക്തിയുള്ള.
പ്രചണ്ഡം. ന. വെളുത്ത പൂവുള്ള ഒരു ചെടി.
പ്രചയം. ന. കൂമ്പാരം, കൂട്ടം.
പ്രചരണം. ന. നടക്ക.
പ്രചലായിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉരുളുന്ന.
പ്രചാരം. ന. സഞ്ചാരം.
പ്രചുര. വി. രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വളരെയുള്ള, പെരുകിയ.
പ്രചേതസ്സ. ന. വരുണൻ.
പ്രചോദിനി. ന. ഒരുമാതിരി ചുണ്ട, കണ്ടകാരി.
പ്രച്ഛദപടം. ന. ൧, മൂടുപുടവ. ൨, മറെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുമാതിരി വസ്ത്രം.
പ്രച്ഛദം. ന. പുതപ്പു.
പ്രച്ഛന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. മറെഞ്ഞ.
പ്രച്ഛന്നം. ന. ൧, രഹസ്യമായ വാതിൽ. ൨, കിളിവാതിൽ.
പ്രച്ഛൎദ്ദിക. ന. ഛൎദ്ദി.
പ്രച്ഛാദനം. ന. ൧. ഉത്തരീയം. ൨, മറവു.
പ്രജ. ന. ൧, സന്തതി. ൨, ജനം.
പ്രജനം. ന. ൧, ചന. ൨, ജന്തുക്കളുടെ ഉല്പാദനകാലം.
പ്രജവം. ന. അതിവേഗം.
പ്രജവി. വി. (വി, വിനി, വി.) വി. ന. അതിവേഗമുള്ള.
പ്രജവി. ന. ഓട്ടക്കാരൻ.

പ്രജാഗരം. നാ. ഉണർന്നിരിക്കുക.
പ്രജാതാ. നാ. അമ്മ.
പ്രജാപതി. നാ. ക, ബ്രഹ്മാവു. ഉ, രാജാവു. ങ, വിശ്വകർമ്മാവു. ര, മകളുടെ ഭർത്താവു. ഭ, പുല്ലിംഗം. ന, മരീചി മുതലായ ബ്രഹ്മാവിന്റെ പുത്രന്മാർ.
പ്രജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള, പഠിപ്പുള്ള.
പ്രജ്ഞാ. നാ. ക, ബുദ്ധി. ഉ, ബുദ്ധിയുള്ള സ്ത്രീ.
പ്രജ്ഞാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള, പഠിപ്പുള്ള.
പ്രജ്ഞാനം. നാ. ക, അറിവു. ഉ, അടയാളം.
പ്രജ്ഞു. വി. (ര്ക്കു.) വി. ന. കാലിന്റെ മുട്ട് അകന്നുള്ള.
പ്രജ്വലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ജ്വലിച്ച.
പ്രഡീനം. നാ. പക്ഷികളുടെ സഞ്ചാരം, പറക്കുക.
പ്രണത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, നമസ്കരിക്കപ്പെട്ട. ഉ, സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
പ്രണതി. നാ. നമസ്കാരം, വന്ദന.
പ്രണമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (പ്രണമി.) സ. ക്രി. നമസ്കരിക്കുന്ന, കുമ്പിടുന്ന.
പ്രണയകലഹം. നാ. സ്നേഹത്തോടുകൂടിയ ശണ്ഠ.
പ്രണയനം. നാ. സ്നേഹം.
പ്രണയം. നാ. ക, സ്നേഹം. ഉ, പരിചയം. ങ, യാചന. ര, വിശ്വാസം.
പ്രണയി. വി. (യീ. യിനീ, യി.) വി. ന. പ്രണയമുള്ള.
പ്രണയി. നാ. ഭർത്താവു.
പ്രണയിനീ. നാ. ഭാര്യ.
പ്രണവം. നാ. ഓംകാരം.
പ്രണവാത്മകൻ. വി. ന. പ്രണവസ്വരൂപമായുള്ള.
പ്രണാദം. നാ. ക, ഉച്ചശബ്ദം. ഉ, സ്നേഹം അധികമാകയാൽ ഒരു സ്വരഭേദത്തോടെ തടഞ്ഞുസാവധാനത്തിൽപറയുന്ന വാക്ക. ങ, ചെവിയിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു രോഗം, കർണ്ണനാദം.
പ്രണാമം. നാ. നമസ്കാരം.
പ്രണാളീ. നാ. വെള്ളം ഒഴുകുന്ന വഴി.
പ്രണിധാനം. നാ. ക, അതിപ്രയത്നം. ഉ, ശക്തിയോടുകൂടിയ ഒരു ധ്യാനം. ങ, പ്രവേശനം.
പ്രണിധി. നാ. ക, ഒറ്റുകാരൻ. ഉ, യാചന. ങ, പ്രതിജ്ഞ.
പ്രണിപതിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (പ്രണിപ.) സ. ക്രി. നമസ്കരിക്കുന്ന.
പ്രണിപാതം. നാ. നമസ്കാരം.
പ്രണിഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഏല്പിക്കപ്പെട്ട. ഉ, വെക്കപ്പെട്ട. ങ, ചെയ്യപ്പെട്ട.
പ്രണീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പാകംചെയ്യപ്പെട്ട. ഉ, ചെയ്യപ്പെട്ട. ങ, എറിഞ്ഞുകളയപ്പെട്ട. ര, പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
പ്രണീതൻ. നാ. ശുദ്ധിചെയ്യപ്പെട്ട അഗ്നി.
പ്രണീത. നാ. ചെറിയ കുഴികിണ്ണം.
പ്രണുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
പ്രണേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. കീഴ്പ്പെടുത്തുള്ള.
പ്രതതി. നാ. ക, വള്ളി. ഉ, പരപ്പു.
പ്രതന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന പണ്ടുള്ള.
പ്രതപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ക, ഏറെറവും ചൂടുപിടിച്ച. ഉ, തീയിലിട്ട പഴുപ്പിക്കപ്പെട്ട. ങ, ഉപദ്രവിച്ച.
പ്രതക്കനം. നാ. ക, തക്കം, ഊഹം. ഉ, തക്കശാസ്ത്രം.
പ്രതലം. നാ. പരത്തിപ്പിടിച്ച ഒരു കൈ.
പ്രതാനി. വി. (നീ, നിനീ, നി.) വി. ന. പ്രതാനമുള്ള, പരപ്പുള്ള.
പ്രതാനിനി. നാ. ക, വള്ളി. ഉ, പരപ്പു.
പ്രതാപം. നാ. ക, സമ്പത്തുകൊണ്ടും ശക്തികൊണ്ടുമെറ്റമുള്ള ഒരു മഹത്വം. ഉ, ചൂട.
പ്രതാപവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. പ്രതാപമുള്ള.
പ്രതാപസം. നാ. ഒരു പൂച്ചെടി, വെള്ളെരിക്കു.
പ്രതാപി. വി. (പീ, പിനീ, പി.) വി. ന. പ്രതാപമുള്ള.
പ്രതാരണം. നാ. വഞ്ചന, ചതിവു.
പ്രതാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട.
പ്രതി. അ. ക, പകരം. ഉ, പല. ങ, നിയമം. ര, സംബന്ധം. ഭ, മാറാം. ന, സാദൃശ്യം. ഩ, അല്പവൃത്തി. വ, തോറും.
പ്രതി. നാ. ക, പേപ്പു. ഉ, ഒരുത്തൻ. സങ്കടം വച്ചാൽ അതിനുത്തരം പറയേണ്ടുന്നവൻ, പ്രതിവാദി, പ്രതികാരൻ. ങ, ഒന്നിൽ നോക്കിപ്പേരെഴുതിയ എഴുത്തു.
പ്രതികടം. നാ. ചോദ്യത്തിനു ശരിയല്ലാതെ തെറ്റായിട്ടു പറയുന്ന ഉത്തരം.
പ്രതികർമ്മം. നാ. അലങ്കാരം.
പ്രതികാരം. നാ. ക, പ്രതിക്രിയ. ഉ, ഉപശാന്തി.

പ്രതികൂല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. വിരോധമുള്ള. **പ്രതികൂലത.** ഗു. ന. വിരോധം.
പ്രതികൃതി. ന. ഒന്നിന്നു പകരമായുണ്ടാക്കിയ ശരീരം.
പ്രതിക്കാരൻ. ന. പ്രതിവാദി, ശത്രു.
പ്രതിക്രിയ. ന. പകരംവീട്ടൽ, പ്രതിശാന്തി.
പ്രതിഗ്രഹണം. ന. കയ്ക്കൊള്ളൽ.
പ്രതിഗ്രഹം. ന. ൧, സ്വീകാരം. ൨, ദാനംവാങ്ങുക. ൩, പിൻപട.
പ്രതിഗ്രാഹം. ന. കോളാമ്പി.
പ്രതിഘ. വി. (ഘൻ, ഘാ, ഘം.) വി. ന. വിപരീതമുള്ള.
പ്രതിഘം. ന. ൧, കോപം. ൨, ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം. ൩, തളർച്ച. ൪, ശത്രു.
പ്രതിഘാതനം. ന. വധം, കുല.
പ്രതിഛന്ദം. ന. പ്രതിബിംബം.
പ്രതിഛായ. ന. ൧, പ്രതിരൂപം. ൨, നിഴൽ.
പ്രതിജാഗരം. ന. സൂക്ഷണം.
പ്രതിജിഹ്വ. ന. അണ്ണാക്കു.
പ്രതിജ്ഞ. ന. ൧, ഞാൻ ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്യുമെന്നു സത്യമായിപ്പറക, ശപഥം. ൨, ആജ്ഞ. ൩, നിശ്ചയം.
പ്രതിജ്ഞാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.
പ്രതിജ്ഞാനം. ന. വാഗ്ദത്തം, ഉടമ്പടി.
പ്രതിജ്ഞാപത്രകം. ന. ഉടമ്പടിച്ചീട്ടു.
പ്രതിജ്ഞേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെടുവാന്തക്ക.
പ്രതിജ്ഞേയൻ. ന. മംഗലസ്തുതി പാടുന്നവൻ.
പ്രതിദാനം. ന. വാങ്ങിച്ചതിനെ തിരിച്ചുകൊടുക്ക.
പ്രതിദാരണം. ന. യുദ്ധം.
പ്രതിദിനം. അ. ദിവസംപ്രതി.
പ്രതിദേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. തിരികെ കൊടുപ്പാന്തക്ക.
പ്രതിദേയം. ന. പണയം.
പ്രതിദ്ധ്വനി. ന. മാറ്റൊലി.
പ്രതദ്ധ്വാനം. ന. മാറ്റൊലി.
പ്രതിനവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. പുതുതായ, പുത്തനായ.
പ്രതിനിധി. ന. ൧, പ്രതിബിംബം. ൨, പണയം.
പ്രതിപൽ. ന. ൧, പ്രതിപദം. ൨, ബുദ്ധി.
പ്രതിപത്തി. ന. ൧, കീർത്തി. ൨, സമ്പാദ്യം. ൩, പ്രതികർമ്മം. ൪, ധീരത. ൫, അറിവു. ൬, ഉയർച്ച. ൭, സമ്മതം. ൮, സ്നേഹം. ൯, വിശ്വാസം. ൧൦, ശ്രദ്ധ.
പ്രതിപദം. ന. ഒന്നാമത്തെ പക്കം. ൧, വെളുത്ത പ്രതിപദം. ൨, കറുത്ത പ്രതിപദം.
പ്രതിപദം. അ. കൂടക്കൂടെ, പദന്തോറും.
പ്രതിപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, അറിയപ്പെട്ട. ൨, പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ട. ൩, ജയിക്കപ്പെട്ട.
പ്രതിപക്ഷം. ന. ശത്രുപക്ഷം.
പ്രതിപക്ഷി. ന. ശത്രുവിന്റെ പക്ഷത്തിൽ നില്ക്കുന്നവൻ, ശത്രു.
പ്രതിവാദനം. ന. ൧, ദാനം. ൨, അറിയിക്ക. ൩, പ്രവൃത്തി.
പ്രതിവാദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രതി.) സ. ക്രി. ൧, നിശ്ചയിക്കുന്നു. ൨, കൈക്കൊള്ളുന്നു.
പ്രതിഫലം. ന. ൧, പ്രതിബിംബം, ഛായ. ൨, പകരമായ അനുഭവം.
പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രതി.) സ. ക്രി. പ്രതിബിംബിക്കുന്നു.
പ്രതിഫലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രതിബിംബിക്കപ്പെട്ട.
പ്രതിബദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, വിരോധിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഇഛാഭംഗം വരുത്തപ്പെട്ട. ൩, കെട്ടപ്പെട്ട. ൪, സംബന്ധിക്കപ്പെട്ട.
പ്രതിബന്ധക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വിരോധിക്കുന്ന, തടുക്കുന്ന.
പ്രതിബന്ധകം. ൧, മരത്തിന്റെ കൊമ്പു. ൨, തടവു.
പ്രതിബന്ധം. ന. ൧, തടവു. ൨, നിബന്ധം.
പ്രതിബല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, തുല്യബലമുള്ള. ൨, ശക്തിയുള്ള.
പ്രതിബിംബം. ന. ഛായ, നിഴൽ.
പ്രതിബിംബിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രതി.) സ. ക്രി. നിഴലിക്കുന്നു.
പ്രതിബിംബിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിഴലിക്കപ്പെട്ട.
പ്രതിഭ. ന. ൧, ബുദ്ധി. ൨, ശോഭ. ൩, ധീരത.
പ്രതിഭയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഭയങ്കരത്തെയുണ്ടാക്കുന്ന.
പ്രതിഭയം. ന. ഭയം.
പ്രതിഭാമ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി ന. പ്രതിഭയുള്ള.
പ്രതിഭാമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖി, ഖം.) വി. ന. ബുദ്ധിക്കു തെളിവുള്ള, ഹുങ്കുള്ള.
പ്രതിഭൂ. ന. മദ്ധ്യസ്ഥൻ, സഹായി.
പ്രതിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. തുല്യതയുള്ള. **പ്രതിമത.** ഗു. ന. സാദൃശ്യം.

പ്രതിമ. ന. പ്രതിശരീരം.
പ്രതിമാനം. ന. ൧, പ്രതിമ, സാദൃശ്യം. ൨, ആനയുടെ പെരുമുഖം. ൩, പകരമുണ്ടാക്കിയ സ്വരൂപം.
പ്രതിമുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. കവചമിട്ട.
പ്രതിയത്ന. വി, (ത്നൻ, ത്നാ, ത്നം.) വി. ന. ചൊടിപ്പുള്ള, ധൈര്യമുള്ള.
പ്രതിയത്നം. ന. ൧, ആഗ്രഹം. ൨, അടിമപ്പെടുത്തുക. ൩, അറിവു. ൪, പ്രതികാരം. ൫, പൂർത്തിയാക്കുക.
പ്രതിയാതന. ന. പ്രതിശരീരം.
പ്രതിയോഗം. ന. വൈരം.
പ്രതിയോഗി. വി. (ഗീ, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. വിരോധിക്കുന്ന, എതിർക്കുന്ന.
പ്രതിയോഗിത. ഗു. ന. വിരോധം, ശത്രുത.
പ്രതിയോഗി. ന. ൧, ശത്രു. ൨, പ്രതിവാദി.
പ്രതിരുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. വിരോധിക്കപ്പെട്ട, തടുക്കപ്പെട്ട.
പ്രതിരൂപം. ന. പ്രതിബിംബം.
പ്രതിരോധം. ന. തടവു, വിരോധം.
പ്രതിരോധി. വി. (ധീ, ധിനീ, ധി.) വി. ന. പ്രതിരോധിക്കുന്ന, വിരോധിക്കുന്ന.
പ്രതിരോധി. ന. കള്ളൻ.
പ്രതിലോമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, ഇടത്തൂടു. ൨, വിപരീതമായ. ൩, ഹീനമായ.
പ്രതിവചനം. ന. ഉത്തരം.
പ്രതിവാക്യ. വി (ക്യൻ, ക്യാ, ക്യം.) വി. ന. ഉത്തരം പറയേണ്ടുന്ന. ന. ഉത്തരം.
പ്രതിവാണി. ന. ഉത്തരം.
പ്രതിവാദനം. ന. ഉത്തരംപറക.
പ്രതിവാദം. ന. ൧, ഉത്തരംപറക. ൨, വിവാദം.
പ്രതിവാദി. ന. ഉത്തരം പറയുന്നവൻ.
പ്രതിവാദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രതി.) സ. ക്രി. ൧, ഉത്തരംപറയുന്നു. ൨, തർക്കിക്കുന്നു.
പ്രതിവാസരം. അ. ദിവസന്തോറും.
പ്രതിവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. അടുത്തഭവനത്തു പാർക്കുന്ന.
പ്രതിവിധി. ന. പ്രായശ്ചിത്തം, എന്തിനെങ്കിലും പകരമായിപ്പിന്നീടു ചെയ്യുന്ന കർമ്മം.
പ്രതിവിംബം. ന. പ്രതിബിംബം.
പ്രതിവിഷ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, അതിവിടയം.
പ്രതിവേശം. ന. അയൽപക്കം.
പ്രതിവേശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. അയൽപക്കത്തുള്ള.
പ്രതിശാന്തി. ന. ൧, പ്രായശ്ചിത്തം. ൨, ഒഴികഴിവു. ൩, ഉപശാന്തി.
പ്രതിശാസനം. ന. നിയോഗം.
പ്രതിശിഷ്ട. വി (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, കീർത്തിപ്പെട്ട. ൨, അയെക്കപ്പെട്ട.
പ്രതിശ്യായം. അല്ലെങ്കിൽ, പ്രതിശ്യ. ന. മൂക്കു വാലിച്ച.
പ്രതിശ്രയം. ന. ൧, സഭ. ൨, യാഗശാല. ൩, ആശ്രയസ്ഥാനം. ൪, ഭവനം.
പ്രതിശ്രവം. ന. പ്രതിജ്ഞ.
പ്രതിശ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.
പ്രതിശ്രുൽ. ന. മാറെറാലി.
പ്രതിഷിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. വിലക്കപ്പെട്ട, നിഷേധിക്കപ്പെട്ട.
പ്രതിഷേധം. ന. ൧, വിലക്കു. ൨, വിരോധം.
പ്രതിഷ്ടംഭം. ന. ൧, തടവു. ൨, വിരോധം.
പ്രതിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. കീർത്തിയുള്ള.
പ്രതിഷ്ഠ. ന. ൧, കീർത്തി. ൨, ബിംബവുമ്മററും ശുദ്ധിചെയ്തിരുത്തുക. ൩, ഇരിപ്പു. ൪, സ്ഥലം. ൫, താമസിക്ക. ൬, നിവൃത്തി. ൭, ഭൂമി.
പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രതിഷ്ഠി.) സ. ക്രി. ബിംബവുമ്മററും ശുദ്ധി ചെയ്തിരുത്തുന്നു.
പ്രതിഷ്ഠിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട. ൨, കീർത്തിക്കപ്പെട്ട.
പ്രതിസര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ആശ്രയിച്ച.
പ്രതിസരം. ന. ൧, സൈന്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗം, പിൻപട. ൨, കൈവള. ൩, കല്യാണത്തിനു കയ്യേൽ കെട്ടുന്ന ഒരു ചരട്ട.
പ്രതിസരസൂത്രം. ന. വിവാഹത്തിങ്കൽ കയ്യേൽ കെട്ടുന്ന ചരട്ട, കാപ്പു.
പ്രതിസർഗ്ഗം. ന. ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിനാശങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന പുരാണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.
പ്രതിസവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ൧, ഇടത്തൂടു. ൨, വിപരീതമായ.
പ്രതിസീര. ന. ൧, തിരശ്ശീല. ൨, മറ.
പ്രതിസൂർയ്യകം. ന. ഗൌളി.
പ്രതിസ്പർദ്ധ. ന. അസൂയ.
പ്രതിഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.

ന. ൧, അഭിപ്രായഭംഗംവന്ന. ൨, തടവുവന്ന. ൩, നേരിട്ട. ൪, കളയപ്പെട്ട. ൫, കൊല്ലപ്പെട്ട. ൬, വീണുപൊയ.

പ്രതിഹാരകൻ. ന. മന്ത്രവാദി.

പ്രതിഹാരം. ന. വാതിൽ.

പ്രതിഹാസം. ന. ഒരു മരുന്നു, കണവീരം.

പ്രതിക്ഷണം. അ. ക്ഷണംപ്രതി, ഉടനെ, ഉടനെ.

പ്രതിക്ഷയൻ. ന. കാവൽക്കാരൻ.

പ്രതിക്ഷിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, കളയപ്പെട്ട. ൨, അയെക്കപ്പെട്ട. ൩, വിരോധിക്കപ്പെട്ട. ൪, അപവാദപ്പെട്ട.

പ്രതീക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, വിരോധമായുള്ള. ൨, വേർതിരിയപ്പെട്ട.

പ്രതീകം. ന. ൧, ശരീരം, അവയവം. ൨, ഓഹരി.

പ്രതീകാരം. ന. ൧, പകരംവീഴ്ച. ൨, പ്രതിശാന്തി.

പ്രതീകാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. തുല്യമായ.

പ്രതീചി. ന. പടിഞ്ഞാറു.

പ്രതീചീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, പടിഞ്ഞാറുള്ള. ൨, പുതിയ.

പ്രതീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പ്രസിദ്ധമായ. ൨, അറിയപ്പെട്ട. ൩, സന്തോഷിക്കപ്പെട്ട. ൪, വണക്കമുള്ള. ൫, പോയ.

പ്രതീതി. ന. ൧, തോന്നൽ. ൨, അറിവു, കീൎത്തി. ൩, ബഹുമാനം. ൪, സന്തോഷം.

പ്രതീപദൎശിനീ. ന. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള സ്ത്രീ.

പ്രതീപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ൧, പിന്തിരിഞ്ഞ. ൨, പ്രതികൂലതയുള്ള.

പ്രതീപൻ. ന. ഒരു രാജാവു, ശന്തനുവിന്റെ അച്ഛൻ.

പ്രതീപം. ന. ഒരലങ്കാരം, പ്രതീപാലങ്കാരം.

പ്രതീരം. ന. സമുദ്രത്തിന്റെയുമ്മററും തടപ്രദേശം.

പ്രതീവേശം. ന. ൧, സമീപം. ൨, അയൽപക്കം.

പ്രതീഹാരം. ന. വാതിൽ.

പ്രതീഹാരീ. ന. കാവൽക്കാരൻ.

പ്രതീക്ഷ്യ. വി. (ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. ന. പൂജ്യനായ.

പ്രതോളി. ന. തെരുവു.

പ്രത്ന. വി. (ത്നൻ, ത്നാ, ത്നം.) വി. ന. പണ്ടെയുള്ള, പഴതായ.

പ്രത്യൎക്ക. അ. ൧, പിന്നത്തെ. ൨, പടിഞ്ഞാറെ.

പ്രത്യൎക്ക്ത്രണി. ന. ൧, നാകദന്തി. ൨, എലിച്ചെവിയൻ.

പ്രത്യൎക്ക്പൎണ്ണി. ന. വലിയ കടലാടി.

പ്രത്യഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. പുതിയ.

പ്രത്യംഗം. ന. ൧, ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, താടിമൂക്കു ചെവിമുതലായ ചെറിയ അംഗങ്ങൾക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

പ്രത്യങ്മുഖ. വി. (ഖൻ, ഖീ, ഖം.) വി. ന. പിന്തിരിഞ്ഞ മുഖത്തോടുകൂടിയ.

പ്രത്യൎക്ക. വി. (ത്യൎങ്ങ, തീചീ, ത്യൎക്ക.) വി. ന. ൧, പിന്നാലെയുള്ള. ൨, പടിഞ്ഞാറുള്ള. ൩, കൂടിക്കലരാത്ത.

പ്രത്യന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. തൊട്ടിരിക്കുന്ന.

പ്രത്യന്തം. ന. മ്ലേച്ഛരാജ്യം.

പ്രത്യഭിയോഗം. ന. വാദിയുടെ പേരിൽ പ്രതിവാദി ബോധിപ്പിക്കുന്ന സങ്കടം.

പ്രത്യയം. ന. ൧, ജ്ഞാനം. ൨, വിശ്വാസം. ൩, ശപഥം. ൪, കാരണം. ൫, ആചാരം. ൬, ശ്രുതി. ൭, നിശ്ചയം. ൮, അധീനം. ൯, യന്ത്രം.

പ്രത്യയിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യരം. ന. ഓരോരുത്തൻ ജനിച്ച നാളിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ നാൾ.

പ്രത്യൎത്ഥം. ന. പ്രത്യുത്തരം.

പ്രത്യൎത്ഥി. വി. (ൎത്ഥീ, ൎത്ഥിനീ, ൎത്ഥി.) വി. ന. ശത്രുതയുള്ള.

പ്രത്യൎത്ഥി. ന. ൧, ശത്രു. ൨, പ്രതിവാദി.

പ്രത്യൎപ്പണം. ന. തിരിച്ചുകൊടുക്ക.

പ്രത്യൎപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രത്യ.) സ. ക്രി. തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

പ്രത്യൎപ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തിരിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യവസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യവായം. ന. ൧, വേർപാടു. ൨, കുററം, പാപം. ൩, ഇച്ഛാഭംഗം.

പ്രത്യസ്ത്രം. ന. പകരം പ്രയോഗിക്കുന്ന അമ്പു.

പ്രത്യഹം. അ. ദിവസന്തോറും.

പ്രത്യക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. കാണാകുന്ന, പ്രത്യക്ഷത. ഗു. ന. കാഴ്ച.

പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ.

(പ്രയോ.) സ. ക്രി. വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

പ്രത്യാഖ്യാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, നിഷേധിക്കപ്പെട്ട. ഖ, അരിവിക്കപ്പെട്ട. ന, വിരോധിക്കപ്പെട്ട, നിഷേധിക്കപ്പെട്ട. ര, ശ്രുതിപ്പെട്ട.

പ്രത്യാഖ്യാനം. ന. നിഷേധം.

പ്രത്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പ്രയോ.) സ. ക്രി. നിഷേധിക്കുന്നു.

പ്രത്യാഗമം. ന. തിരിച്ചുവരവു.

പ്രത്യാദിഷ്ട. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. നിഷേധിക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യാദേശം. ന. ക, നിഷേധം. ഖ, നിഗ്രഹനിർണ്ണയം.

പ്രത്യാലീഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യാലീഢം. ന. ഏറുകാരന്റെ ഒരു നില.

പ്രത്യാശ. ന. വിശ്വാസം.

പ്രത്യാസത്തി. ന. സമീപം.

പ്രത്യാസന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. സമീപമായുള്ള.

പ്രത്യാസാരം. ന. ക, പിൻപട. ഖ, അണിഭേദം.

പ്രത്യാഹാരം. ന. ക, ചുരുക്കുക. ഖ, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ അടക്കുക. ന, വ്യാകരണത്തിൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞതിന്റെ ചില അക്ഷരങ്ങൾ കൂട്ടിത്തികെക്കുക.

പ്രത്യുക്തി. ന. ഉത്തരം.

പ്രത്യുൽക്രമം. ന. പ്രേരണം.

പ്രത്യുത്തരം. ന. പ്രതിവാക്യം, ഉത്തരത്തിനുത്തരം.

പ്രത്യുത്ഥാനം. ന. ഒരാൾ വരുമ്പോൾ ബഹുമാനിച്ചു എഴുന്നേറ്റു എതിരേല്ക്കുക.

പ്രത്യുല്പന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ക, ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന. ഖ, മറ്റു ജന്മം ജനിച്ച.

പ്രത്യുല്പന്നം. ന. ഒരു ഭൂകയെ മറെറാരു ഭൂകകൊണ്ടു പെരുക്കുക.

പ്രത്യുല്പന്നമതി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ധൈര്യമുള്ള, ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള.

പ്രത്യുൽഗമനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. എഴുന്നേറ്റു ബഹുമനിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

പ്രത്യുൽഗമനീയം. ന. ഉത്തരീയം, രണ്ടാംവസ്ത്രം.

പ്രത്യുൽഗമനം. ന. ക, ഒരാൾ വരുമ്പോൾ ബഹുമാനിച്ചു ഇരുന്നെടത്തു നിന്നു എഴുന്നേല്ക്കുക. ഖ, ബഹുമാനിച്ചു ചെന്നു എതിരേല്ക്കുക.

പ്രത്യുപകാരം. ന. പകരം ചെയ്യുന്ന ഉപകാരം.

പ്രത്യുപകാരി. വി. (രി, രിണീ, രി,) വി. ന. പകരം ഉപകാരം ചെയ്യുന്ന.

പ്രത്യൂഷസ്സു. അല്ലെങ്കിൽ, **പ്രത്യൂഷം.** ന. പ്രഭാതകാലം.

പ്രത്യൂഷം. ന. പ്രഭാതം.

പ്രത്യൂഹം. ന. തടവു, വിഘ്നം.

പ്രത്യേകം. അ. വെവ്വേറെ, വെവ്വേറെവഴി.

പ്രഥ. ന. കീർത്തി.

പ്രഥനം. ന. യുദ്ധം.

പ്രഥമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക, മുൻപുള്ള. ഖ, ആദ്യമുള്ള.

പ്രഥമൻ. ന. അടപ്രഥമൻ പഴപ്രഥമൻ മുതലായ ചില മധുരക്കറികൾ.

പ്രഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, കീർത്തിയുള്ള. ഖ, അറിയപ്പെട്ട.

പ്രഥിമ. ന. മഹത്വം.

പ്രദത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. കൊടുക്കപ്പെട്ട.

പ്രദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. കൊടുക്കുന്ന.

പ്രദാ. ന. ദാനം.

പ്രദരം. ന. ക, പിളപ്പു. ഖ, ഉടവു. ന, സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു രോഗം.

പ്രദക്ഷിണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. വലത്തോട്ടുള്ള.

പ്രദക്ഷിണം. ന. വലത്തോട്ടു ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുക.

പ്രദാകു. ന. പാമ്പു.

പ്രദാതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. കൊടുക്കുന്ന.

പ്രദാനം. ന. കൊടുക്കുക.

പ്രദീപന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന, ദഹിപ്പിക്കുന്ന.

പ്രദീപനം. ന. ക, ഒരുമാതിരിവിഷം. ഖ, ജ്വലിപ്പിക്കുക.

പ്രദീപം. ന. വിളക്കു.

പ്രദീപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പ്രദീപി.) അ. ക്രി, ശോഭിക്കുന്നു, ജ്വലിക്കുന്നു.

പ്രദീപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ശോഭിക്കപ്പെട്ട, ജ്വലിച്ച.

പ്രദേയം. ന. ദാനം.

പ്രദേശനം. ന. സമ്മാനം, കാഴ്ച.

പ്രദേശം. ന. ദിക്കു.

പ്രദേശിനി. ന. ചൂണ്ടാണിവിരൽ.

പ്രദോഷം. ന. ക, അസ്തമനസന്ധ്യ. ഖ, ഒരു പുണ്യദിവസം.

പ്രദ്യുമ്നൻ. ന. കാമദേവൻ, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പുത്രൻ.

പ്രദ്യോതനൻ. ന. ആദിത്യൻ.

പ്രദ്യോതനം. ന. പ്രകാശിപ്പിക്കുക.

പ്രദ്രാവം. ന. ഓട്ടം.

പ്രധനം. ന. യുദ്ധം.

പ്രധാന. വി. (ശ്രീക്കു.) വി. ന. പ്രധാനമായുള്ള, മുഖ്യതയുള്ള. പ്രധാനത. ഗു. ന. പ്രാധാന്യം.

പ്രധാനൻ. അല്ലെങ്കിൽ, പ്രധാനി. ന. മന്ത്രി.

പ്രധാനം. ന. ക, പ്രകൃതി. ഖ, പരമാത്മാവു, ദൈവം. ങ, ജ്ഞാനം. ര, ശ്രേക്ഷ്ഠം, മുഖ്യം. ഇ, നപുംസകൻ.

പ്രധി. ന. തേർവണ്ടിയുടെ വിളുമ്പു.

പ്രധ്വംസം. ന. നാശം, നഷ്ടം.

പ്രനാളം. ന. തോട്ട, ചാല.

പ്രപഞ്ചം. ന. ക, ലോകം. ഖ, പരപ്പു, വിസ്താരം. ങ, ക്രമ്പാരം. ര, ഉപായം, വഞ്ചന.

പ്രപഞ്ചിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പ്രപഞ്ചി.) സ. ക്രി. ക, വിസ്തരിച്ചുപറയുന്നു. ഖ, പരത്തുന്നു.

പ്രപദം. ന. കാലിന്റെ അഗ്രം, കാല്പടിന്റെ മുൻ.

പ്രപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. പ്രാപിച്ച.

പ്രപ. ന. തണ്ണീർപന്തൽ.

പ്രപാതം. ന. ക, മലയുടെ ചരിവു. ഖ, അരിഞ്ഞിയാറു. ങ, തീരം.

പ്രപാഥം. ന. വഴി.

പ്രപിതാമഹൻ. ന. മുത്തച്ഛന്റെ അച്ഛൻ.

പ്രപിതാമഹി. ന. മുത്തശ്ശിയുടെ അമ്മ.

പ്രപുന്നാടം. ന. ഒരുതൈ, തകര.

പ്രപൌണ്ഡരികം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പെരുമ്പുണ്ടരികം.

പ്രഫുല്ല. വി. (ല്ലൻ, ല്ലാ, ല്ലം.) വി. ന. ക, വികസിച്ച, വിടിന്ന. ഖ, ശോഭിച്ച.

പ്രബന്ധകല്പന. ന. കവിതയായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കഥ.

പ്രബന്ധം. ന. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കഥ, ഗദ്യങ്ങളും പദ്യങ്ങളും ഇടകലർന്നുണ്ടാക്കിയ കഥ.

പ്രബഹ്വ. വി. (ഹ്വൻ, ഹ്വാ, ഹ്വം.) വി. ന. ശ്രേക്ഷ്ഠതയുള്ള.

പ്രബല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ക, ശക്തിയുള്ള. ഖ, കീർത്തിയുള്ള. പ്രബലത. ഗു. ന. ക, ശക്തി, ബലം. ഖ, കീർത്തി.

പ്രബലം. ന. ക്രമ്പു, മുള.

പ്രബലപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പ്രബല.) അ. ക്രി. ക, ശക്തിപ്പെടുന്നു. ഖ, കീർത്തിപ്പെടുന്നു. പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.

പ്രബലിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (പ്രബലി.) അ. ക്രി. ക, ശക്തിപ്പെടുന്നു. ഖ, കീർത്തിയിലും മറ്റുമുള്ളതായിത്തീരുന്നു.

പ്രബോധം. ന. ക, ഉണർത്തൽ. ഖ, വാടകെട്ടുക, സുഗന്ധിപ്പിക്കുക.

പ്രബോധനം. ന. ക, ഉണർച്ച. ഖ, അറിവു. ങ, ബുദ്ധി.

പ്രഭ. ന. ശോഭ.

പ്രഭഞ്ജന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഒടിക്കുന്ന, നശിപ്പിക്കുന്ന.

പ്രഭഞ്ജനൻ. ന. വായു.

പ്രഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ക, ജനിച്ച. ഖ, മേലധികാരമുള്ള.

പ്രഭവ. ന. അറുപതിൽ ഒന്നാമത്തെ വർഷം.

പ്രഭവം. ന. ക, ഉത്ഭവം. ഖ, ഉത്ഭവകാരണം. ങ, ഉത്ഭവസ്ഥലം. ര, ജനനം. ഇ, ശക്തി.

പ്രഭവിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണു.) വി. ന. ക, പ്രഭവായി ഭവിക്കുന്ന. ഖ, ഉത്ഭവിക്കുന്ന.

പ്രഭാകരൻ. ന. ക, ആദിത്യൻ. ഖ, അഗ്നി. ങ, ചന്ദ്രൻ. ര, സമുദ്രം.

പ്രഭാകീടം. ന. മിന്നാമിനുങ്ങു.

പ്രഭാതകാലം. ന. ആദിത്യനുദിക്കാറായ സമയം.

പ്രഭാതം. ന. പ്രഭാതകാലം.

പ്രഭാവം. ന. സമ്പത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ടും മറ്റും മഹാരാജാക്കന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു മഹത്വം.

പ്രഭാസം. ന. ഒരു പുണ്യതീർത്ഥം.

പ്രഭിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ക, നല്ലവണ്ണം മുറിക്കപ്പെട്ട. ഖ, വേർതിരിക്കപ്പെട്ട.

പ്രഭിന്നം. ന. മദംപൊട്ടിയ ആന.

പ്രഭു. വി. (ഭു, ഭ്വീ, ഭു.) വി. ന. മേലധികാരമുള്ള. പ്രഭുത, പ്രഭുത്വം. ഗു. ന. പ്രഭുവിന്റെ അവസ്ഥ, മേലധികാരം, ആധിപത്യം.

പ്രഭു. ന. അധിപൻ, രാജാവു.

പ്രഭുശക്തി. ന. ശക്തികൾ മൂന്നുള്ളതിൽ ഒന്നു.

പ്രഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, വളരെയുള്ള. ഖ, വർദ്ധിച്ച.

പ്രഭൃതി. ന. ക, വിധം. ഖ, മുതലായവ.

പ്രഭേദം. ന. വിധം, വ്യത്യാസം.

പ്രഭ്രഷ്ടകം. ന. കൂടുമയിൽ കെട്ടുന്ന മാല.

പ്രമത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. മദിച്ച.

പ്രമഥനം. ന. വധം.

പ്രമഥൻ. ന. ക, ശിവന്റെ പാർഷ്ണികൻ. ഖ, കുതിര.

പ്രമഥ. ന. ൧, ഒരുമരുന്നു. ൨, വ്യസനം.
പ്രമഥാധിപൻ. ന. ശിവൻ.
പ്രമദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ൧, മദമുള്ള. ൨, ഭ്രാന്തുള്ള.
പ്രമദാ. ന. സ്ത്രീ.
പ്രമദം. ന. സന്തോഷം.
പ്രമദവനം. അല്ലെങ്കിൽ, **പ്രമദാവനം.** ന. പൂങ്കാവു.
പ്രമനസ്സു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. മനസ്സിൽ സന്തോഷമുള്ള.
പ്രമയം. ന. വധം.
പ്രമാ. ന. ൧, പരമാൎത്ഥജ്ഞാനം. ൨, നേരായുള്ള അറിവു.
പ്രമാണം. ന. ൧, ഹേതു. ൨, അതൃത്തി. ൩, ദൃഷ്ടാന്തം. ൪, വേദം. ൫, അളവു. ൬, സത്യം. ൭, നിത്യം. ൮, ആധാരംകുറിമുതലായതു. ൯, വിശ്വാസം. ൧൦, സാക്ഷി. ൧൧, നിശ്ചയം. ൧൨, ആചാരം, ബഹുമാനം.
പ്രമാണി. ന. ൧, തലവൻ, കാൎയ്യസ്ഥൻ ൨, പ്രധാനി.
പ്രമാണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രമാണി.) സ. ക്രി. ൧, വിചാരിക്കുന്നു. ൨, വിലമതിക്കുന്നു. ൩, അളവുകുറിക്കുന്നു. ൪, മാനിക്കുന്നു. ൫, വിശ്വസിക്കുന്നു.
പ്രമാതാമഹൻ. ന. അമ്മാത്തുമുത്തച്ഛന്റെ അച്ഛൻ, അമ്മയുടെ അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ.
പ്രമാതാമഹി. ന. അമ്മാത്തു മുത്തശ്ശിയുടെ അമ്മ, അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മ.
പ്രമാദം. ന. ൧, ഓൎമ്മകേടു. ൨, മൂഢത.
പ്രമാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. പ്രമാദമുള്ള. ന. അറുപതിൽ പതിമ്മൂന്നാമത്തെ വൎഷം.
പ്രമാദീച. ന. അറുപതിൽ നാല്പത്തേഴാമത്തെ വൎഷം.
പ്രമാപണം. ന. വധം.
പ്രമിതി. ന. പ്രമാണം, നിശ്ചയമായ അറിവു.
പ്രമീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മരിച്ച.
പ്രമീള. ന. മടി, ആലസ്യം.
പ്രമീളനം. ന. മരണം.
പ്രമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന. ൧, പ്രധാനമായ. ൨, ഒന്നാമത്തെ.
പ്രമുഖൻ. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ, പ്രധാനൻ.
പ്രമുദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
പ്രമൃത. വി. (തൻ. താ, തം.) വി. ന. മറെക്കപ്പെട്ട.
പ്രമൃതം. ന. കൃഷി.
പ്രമേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ൧, പ്രമാണിപ്പാൻതക്ക. ൨, അളക്കത്തക്ക, എണ്ണത്തക്ക.
പ്രമേയം. ന. പ്രമാണിപ്പാനുള്ള കാൎയ്യം.
പ്രമേഹം. ന. വളരെ മൂത്രം ഒഴിയുന്ന ഒരുവക ദീനം.
പ്രമോദം. ന. സന്തോഷം.
പ്രമോദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രമോദി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു.
പ്രമോദൂത. ന. അറുപതിൽ നാലാമത്തെ വൎഷം.
പ്രയത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശുദ്ധിയുള്ള.
പ്രയത്നം. ന. ൧, അദ്ധ്വാനം, വേല. ൨, പ്രവൃത്തി. ൩, പ്രയാസം.
പ്രയസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം ചമെക്കപ്പെട്ട.
പ്രയാണം. ന. യാത്ര.
പ്രയാമം. ന. ദുൎഭിക്ഷം, പഞ്ഞം.
പ്രയാസപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (പ്രയാസ.) അ. ക്രി. അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നു.
പ്രയാസം. ന. ൧, ഞെരുക്കം, അദ്ധ്വാനം. ൨, തിടുക്കം. ൩, കഴിയായ്ക്ക.
പ്രയുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട.
പ്രയുക്തി. ന. പ്രയോഗം.
പ്രയുതം. ന. പത്തുലക്ഷം.
പ്രയോക്തൃ. വി. (ക്താ, ക്ത്രീ, ക്തൃ.) വി. ന. കടം കൊടുക്കുന്ന.
പ്രയോഗം. ന. ൧, ഫലം. ൨, ക്ഷുദ്രം ചെയ്കൽ. ൩, ദൃഷ്ടാന്തം. ൪, പ്രയത്നം. ൫, പ്രവൃത്തി. ൬, വചനപ്രമാണം. ൭, ചികിത്സ. ൮, അമ്പൈത്തു. ൯, ഉപായം. ൧൦, കടംകൊടുക്ക.
പ്രയോഗാൎത്ഥം. ന. സാദ്ധ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തി.
പ്രയോഗിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രയോഗി.) സ. ക്രി. ൧, ഉപകരിക്കുന്നു. ൨, ചെയ്യുന്നു.
പ്രയോജക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പ്രയോഗിക്കുന്ന.
പ്രയോജകൻ. ന. ഏതുകൎമ്മത്തിന്റെയും ആദ്യ കാരണൻ.
പ്രയോജനം. ന. ൧, ഉപകാരം. ൨, ഹേതു. ൩, കാരണം. ൪, പ്രവൃത്തി.
പ്രയോജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. പ്രയോഗിക്കപ്പെടത്തക്ക.
പ്രയോജ്യൻ. ന. വേലക്കാരൻ.
പ്രയോജ്യം. ന. മുതൽ, മൂലദ്രവ്യം.
പ്രരോഹം. ന. മുള, തളിർ.

പ്രരോഹിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പ്രരോഹി.) അ. ക്രി. മുളെക്കുന്ന.

പ്രലംബ. വി. (ബൻ, ബാ, ബം.) വി. ന. തൂങ്ങികിടക്കുന്ന, തൂങ്ങിയ.

പ്രലംബം. ന. ക, സ്ത്രീകളുടെ മുല. ഉ, പൂമാല. ന, തൂങ്ങുക.

പ്രലംബാസുരൻ. ന. ബലഭദ്രൻ.

പ്രലാപം. ന. നിരർത്ഥവാക്ക.

പ്രലാപസന്നി. ന. ഒരു ദീനം, സന്നിപാതജ്വരം വളരെതരമുള്ളതിൽ ഒന്ന.

പ്രലാപിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പ്രലാപി.) അ. ക്രി. അർത്ഥമില്ലാത്ത വാക്ക പറയുന്ന.

പ്രവചനം. ന. ക, നല്ലവാക്ക. ഉ, വേദം.

പ്രവണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ക, ചരിവുള്ള. ഉ, കുനിഞ്ഞ. ന, വളഞ്ഞ.

പ്രവണം. ന. നാല്പവലവഴി.

പ്രവയസ്സു. ന. വൃദ്ധൻ.

പ്രവര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

പ്രവരം. ന. ക, സന്തതി. ഉ, വംശം.

പ്രവർത്തക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പ്രവൃത്തിക്കുന്ന.

പ്രവർത്തകൻ. ന. പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ.

പ്രവർത്തകം. ന. നാട്യങ്ങളിൽ കഥയെ സംബന്ധിച്ചുവരുന്ന ഒന്നാമത്തെ വേഷം.

പ്രവർത്തനം. ന. പ്രവൃത്തിക്ക.

പ്രവർത്തന. ന. കല്പന, അനുവാദം.

പ്രവർദ്ധന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന.

പ്രവർദ്ധനം. ന. വർദ്ധന.

പ്രവർദ്ധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, വർദ്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഉ, വളർത്തപ്പെട്ട.

പ്രവഹ്ന. വി. (ഹ്നൻ, ഹ്നാ, ഹ്നം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠമായ, പ്രധാനമായ.

പ്രവഹണം. ന. സ്ത്രീകൾ കരേറുന്ന ഒരുമാതിരി തേരു.

പ്രവല്ലിക. ന. കളിയായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുമാതിരി കഥ.

പ്രവാക്. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. വാഗ്വൈഭവമുള്ള.

പ്രവാദം. ന. നടപ്പായിപ്പറയുന്ന വർത്തമാനം, കേട്ടകേൾവി.

പ്രവാരണം. ന. ക, ഇഷ്ടമുള്ളടാനം. ഉ, വിരോധം.

പ്രവാരം. ന. മദ.

പ്രവാസനം. ന. ക, വധം. ഉ, അന്യസ്ഥലത്തുള്ള പാർപ്പു.

പ്രവാസം. ന. വീടുവിട്ടുള്ള പാർപ്പു, വീടുവിട്ടുപോകുക.

പ്രവാസി. വി. (സീ, സിനീ. സി.) വി. ന. അന്യദിക്കിൽ ചെന്നു പാർക്കുന്ന.

പ്രവാഹം. ന. ക, ഒഴുക്ക. ഉ, വ്യാപാരം. ന, വേഗമുള്ള കുതിര.

പ്രവാഹക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം വഹിക്കുന്ന.

പ്രവാഹികൻ. ന. രാക്ഷസൻ.

പ്രവാഹികാ. ന. ഒരുമാതിരി വയറിളിടീനം, ഗ്രഹണി.

പ്രവാഹിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പ്രവാഹി.) അ. ക്രി. ഒഴുകുന്ന.

പ്രവാളം. ന. ക, പവിഴം. ഉ, തളിർ. ന, വീണയുടെ തണ്ടു. ർ, ഒരുമുഴുഗം.

പ്രവിഖ്യാതി. ന. കീർത്തി.

പ്രവിദാരണം. ന. ക, യുദ്ധം, കലഹം. ഉ, പിളർപ്പു.

പ്രവിശ്ലേഷം. ന. വേർപാടു.

പ്രവിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. പ്രവേശിച്ച, പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

പ്രവീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള. പ്രവീണത. ഗു. ന. സാമർത്ഥ്യം.

പ്രവീര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വിശേഷമുള്ള, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

പ്രവീരൻ. ന. ശൂരൻ, പരാക്രമമുള്ളവൻ.

പ്രവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ക, പ്രവൃത്തിച്ച. ഉ, തുടങ്ങിയ. ന, സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട.

പ്രവൃത്തി. ന. ക, വേല. ഉ, വർത്തമാനം. (മ.) ക, ഒരു പാവൃത്തികാരന്റെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സ്ഥലം. ഉ, നടപ്പു. ന, ക്രുദ്ധപ്രയോഗം.

പ്രവൃത്തികാരൻ. ന. ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ, അധികാരി.

പ്രവൃത്തിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പ്രവൃത്തി.) സ. ക്രി. ക, ചെയ്യുന്ന. ഉ, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന. ന, തുടങ്ങുന്ന.

പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗം. ന. ഇഹലോക കാര്യങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി.

പ്രവൃദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ക, വർദ്ധിച്ച. ഉ, വളർന്ന, മുതിർന്ന.

പ്രവേക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പ്രധാനമായ, ശ്രേഷ്ഠമായ.

പ്രവേണി. ന. ക, നന്നാക്കിപ്പിരിച്ച തലമുടി. ഉ, ആനപ്പുറത്തു വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം.

പ്രവേശക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന.

പ്രവേശകൻ. ന. പ്രധാനവേഷം വരുന്നതിനു മുൻപിൽ അതിനു കാരണമായിട്ടു വരുന്ന ഒരു ചെറിയ വേഷം.

പ്രവേശനം. ന. ക, അകംപുക്ക, ചെല്ലുക. ഖ, ഉമ്മരം.

പ്രവേശം. ന. അകംപുക.

പ്രവേശിക്കുന്ന. ക്രി.പ്പാൻ. (പ്രവേശി.) സ. ക്രി. അകംപുക്കുന്ന. **പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന.** കാ. ക്രി.

പ്രവേഷ്ടം. ന. കൈ.

പ്രവ്യക്തം. വി. (കുതൻ, കുതാ, കുതം.) വി. ന. സ്പഷ്ടമായുള്ള.

പ്രശമനം. ന. ക, ശമിക്കുക. ഖ, വധം. ന, നാശം.

പ്രശമം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

പ്രശമിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ശമിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഖ, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

പ്രശംസ. ന. പുകഴ്ത്തൽ, സ്തുതി.

പ്രശംസനം. ന. പുകഴ്ത്തൽ, സ്തുതിക്കുക.

പ്രശംസിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (പ്രശംസി.) സ. ക്രി. പുകഴ്ത്തുന്ന, സ്തുതിക്കുന്ന.

പ്രശസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള. ഖ, നല്ല.

പ്രശസ്തി. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠത. ഖ, സ്തുതി.

പ്രശസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. സ്തുതിക്കത്തക്ക.

പ്രശാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. അടക്കമുള്ള, ശമിച്ച.

പ്രശ്നക്കാരൻ. ന. പ്രശ്നം പറയുന്നവൻ.

പ്രശ്നപ്രതി. ന. കടംകഥ.

പ്രശ്നം. ന. ക, ചോദ്യം. ഖ, ശകുനം.

പ്രശ്രയം. ന. ക, സ്നേഹം. ഖ, നല്ലശീലം, വിനയം. ന, മര്യാദ, ഉപചാരം.

പ്രശ്രവണം. ന. ക, ഉറവ. ഖ, ഒഴുക്ക. ന, പടിഞ്ഞാറെ വഴിത്ത നിരയിൽ ഒരു രോഗം.

പ്രശ്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടക്കമുള്ള, വിനയമുള്ള.

പ്രശ്രുത. അല്ലെങ്കിൽ, **പ്രസ്രുത.** വി (തൻ, താ, തം) വി. ന. ഒഴുകിയ.

പ്രക്ഷുൻ. ന. ക. മൽപെനടക്കുന്നവൻ. ഖ, നായകൻ, ശ്രേഷ്ഠൻ.

പ്രക്ഷ്വാൾ. ന. ചുഴിനക്കം ചെച്ച കാടു.

പ്രക്ഷ്വേഡി. ന. കടിഞ്ഞൂൽ ചനയുള്ള പശു.

പ്രസക്ത. വി. (കുതൻ, കുതാ, കുതം.) വി. ന. ക, നിത്യമായുള്ള. ഖ, വിടാതു. ന, ലക്ഷിച്ച. ര, അധികരാല്പര്യമുള്ള. ങ, കൂട്ടിച്ചേർന്ന.

പ്രസക്തി. ന. ക, സംബന്ധം, ചേർച്ച. ഖ, സ്നേഹം, താല്പര്യം.

പ്രസംഗം. ന. ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു മറ്റു ചില കഥകളും വർത്തമാനങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീരുക, അതിനെ പറഞ്ഞു ചേർത്തുപറയുന്ന വാക്കുകളും യുക്തികളും.

പ്രസംഗസ്ഥലം. ന. പ്രസംഗിക്കുന്ന സ്ഥല.

പ്രസംഗി. ന. പ്രസംഗിക്കുന്നവൻ.

പ്രസംഗിക്കുന്ന. ക്രി.പ്പാൻ. (പ്രസംഗി.) സ. ക്രി. ഒരു പ്രധാനസംഗതിയെപ്പറ്റി മറ്റു പല കഥകളും യുക്തികളും മറ്റും പറയുന്ന.

പ്രസന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ക, പ്രസാദമുള്ള. ഖ, തെളിവുള്ള. ന, ഭയയുള്ള. **പ്രസന്നത.** ഗു. ന. ക, തെളിവു. ഖ, ഭയ. ന, പ്രസാദം.

പ്രസന്ന. ന. ഒരു മാതിരി മദ്യം.

പ്രസഭം. അ. ബലാല്കാരം.

പ്രസര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. പ്രസരിക്കുന്ന, പോകുന്ന.

പ്രസരം. ന. ക, പരക്കുക. ഖ, വേഗം. ന, ഇടിമുഴക്കത്തോടുള്ള അമ്പു. ര, യുദ്ധം. ങ, ക്ലേശം. ന, സമയം.

പ്രസരണം. ന. ക, ശത്രുവിനെ വളയുക. ഖ, പോകുക. ന, പരക്കുക, വ്യാപിക്കുക.

പ്രസരണി. ന. ശത്രുവിനെ വളയുക.

പ്രസരിക്കുന്ന. ക്രി.പ്പാൻ. (പ്രസരി.) അ. ക്രി. ക, പരക്കുന്ന. ഖ, ഉത്സാഹിക്കുന്ന.

പ്രസരിപ്പു. ന. ക, ഉത്സാഹം. ഖ, പരക്കുക.

പ്രസർപ്പണം. ന ചുറ്റിസഞ്ചരിക്ക.

പ്രസവബന്ധനം. ന. പൂഴിക്കടകൻ തെറ്റു.

പ്രസവം. ന. ക, പേറു. ഖ, ഉല്പാദനം. ന, സന്തതി. ര, പൂവു. ങ, കായ.

പ്രസവവേദനം. ന. പ്രസവസമയത്തുണ്ടാകുന്ന നോവു.

പ്രസവിക്കുന്ന. ക്രി.പ്പാൻ. (പ്രസവി.) അ. ക്രി പെറുന്ന.

പ്രസവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. വിപരീതമായുള്ള.

പ്രസാദനം. ന. ക, തെളിവു. ഖ, ഭയം. ന, സന്തോഷം. ര, ദേവപ്രീതിയാഗം.

പ്രസാദിക്കുന്ന. ക്രി.പ്പാൻ. (പ്രസാദി.) അ. ക്രി. ക, സന്തോഷിക്കുന്ന. ഖ, തെളിയുന്ന. **പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

പ്രസാധനം. ന. അലങ്കാരം.

പ്രസാധനി. ന. ചീപ്പു, കങ്കതിക.

പ്രസാധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.

ന. ൧, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. ൨, തിരെക്കപ്പെട്ട

പ്രസാരണം. ന. സഞ്ചാരം.

പ്രസാരം. ന. സഞ്ചാരം.

പ്രസാരി. വി (രീ, രണീ, രി.) വി. ന. പ്രസരിക്കുന്ന, നീളുന്ന, പരക്കുന്ന.

പ്രസാരിണീ. ന. ഒരുമരുന്നു.

പ്രസാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നീട്ടപ്പെട്ട. ൨, പരത്തപ്പെട്ട.

പ്രസിത. വി. (തൻ, താ, തം,) വി. ന. ൧, താല്പര്യമുള്ള. ൨, കെട്ടപ്പെട്ട.

പ്രസിതം. ന. ചലം, പൂയം.

പ്രസിതി. ന. ബന്ധനം.

പ്രസിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം) വി. ന. കേൾവിപ്പെട്ട

പ്രസിദ്ധപ്പെടുന്നു. ടു. വാൻ. (പ്രസിദ്ധ) അ. ക്രി. കേൾവിപ്പെടുന്നു.

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.

പ്രസിദ്ധി. ന. കേൾവി.

പ്രസുപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ഉറങ്ങുന്ന.

പ്രസൂ. ന. ൧, അമ്മ. ൨, ചെങ്കുതിര.

പ്രസൂത. വി. (താൻ, താ, തം.) വി. ന. ജനിച്ച, പ്രസവിക്കപ്പെട്ട.

പ്രസൂതാ. ന. പ്രസവിച്ചവൾ.

പ്രസൂതം. ന. പൂവു.

പ്രസൂതി. ന. ൧, പ്രസവം. ൨, സന്തതി.

പ്രസൂതികാ. ന. പ്രസവിച്ചവൾ.

പ്രസൂതിജം. ന. അതിവേദന.

പ്രസൂന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ജനിച്ച.

പ്രസൂനം. ന. ൧, പുഷ്പം. ൨, കായ.

പ്രസൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പരന്ന. ൨, നീണ്ട. ൩, വേഗമുള്ള. ൪, പോയ. ൫, താല്പര്യമുള്ള.

പ്രസൃത. ന. കാൽ, കണങ്കാൽ.

പ്രസൃതം. ന. വെള്ളം കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം പിടിച്ച കൈ.

പ്രസൃതി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

പ്രസേവകം. ന. വീണയുടെ ചുര.

പ്രസേവം. ന. ൧, ചാക്കു. ൨, കൊട്ട.

പ്രസ്തരം. ന. ൧, കല്ല. ൨, രത്നം. ൩, പൂമെത്ത.

പ്രസ്താരം. ന. ൧, ചവറു, കാടു. ൨, പർണ്ണതല്പം.

പ്രസ്താപന. ന. ൧, ആരംഭം. ൨, നാട്യാരംഭം.

പ്രസ്താപം. ന. അവസരം.

പ്രസ്തുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അറിയിക്കപ്പെട്ട. ൨, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

പ്രസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ൧, പരക്കുന്ന. ൨, ഉറെപ്പായിട്ടിരിക്കുന്ന.

പ്രസ്ഥം. ന. ൧, ഒരളവു, ഇടങ്ങഴി. ൨, മലയുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു പരപ്പു.

പ്രസ്ഥപുഷ്പം. ന. ഒരുമാതിരി തുളസി.

പ്രസ്ഥാനം. ന. യാത്ര, പുറപ്പാടു.

പ്രസ്ഥാനവിഘ്നം. ന. യാത്ര മുടങ്ങുക.

പ്രസ്ഥാപനം. ന. ൧, അറിയിക്കുക. ൨, സംഭാഷണം.

പ്രസ്ഥാപിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (പ്രസ്ഥാപി.) സ. ക്രി. അറിയിക്കുന്നു.

പ്രസ്ഥാപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അറിയിക്കപ്പെട്ട. ൨, അയെക്കപ്പെട്ട.

പ്രസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പുറപ്പെട്ട.

പ്രസ്നവം. ന. ചുരന്ന പാൽ.

പ്രസ്പുട. വി (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. വിടരപ്പെട്ട.

പ്രസ്പുരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഇളക്കപ്പെട്ട. ൨, വിറെക്കുന്ന.

പ്രസ്പോടനം. ന. ൧, അരിപ്പുകൊട്ട. ൨, അടിക്കുക. ൩, വിടുക്കുക.

പ്രസ്തുതി. ന മ. വി.

പ്രസ്രവണം. ന. ൧, മൂത്രമൊഴിക്ക. ൨, കാലുക. ൩, മാല്യവാൻപർവ്വതം.

പ്രസ്രാവം. ന. മൂത്രം.

പ്രഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അടിക്കപ്പെട്ട, കൊല്ലപ്പെട്ട. ൨, വിടർത്തപ്പെട്ട. ൩, കെട്ടപ്പെട്ട.

പ്രഹരണം. ന. ൧, ആയുധം. ൨, അടി ൩, യുദ്ധം.

പ്രഹരം. ന. ൧, അടി. ൨, യാമം. ൩, അസ്ത്രപ്രയോഗം.

പ്രഹരിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (പ്രഹരി.) സ. ക്രി. ൧, അടിക്കുന്നു, ഇടിക്കുന്നു. ൨, ആയുധങ്ങളെടുത്തു മറെറാരുത്തന്റെ മേൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു.

പ്രഹർഷം. ന. സന്തോഷം.

പ്രഹസനം ന. ൧, ഉറെച്ചുചിരിക്ക ൨, പരിഹസിക്ക.

പ്രഹസ്തം. ന. ഒരു കൈ പരത്തുക.

പ്രഹാരം. ന. ൧, അടി. ൨, വധം.

പ്രഹാസം. ന. ൧, ഉറെച്ചു ചിരിക്ക ൨, ഗോഷ്ഠി.

പ്രഹാസി. വി (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. ഗോഷ്ഠികാട്ടുന്ന.

പ്രഹി. ന. കിണരു

പ്രഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അയക്കപ്പെട്ട. ൨, നിശ്ചയിക്ക

പ്പെട്ട. ൩, വെക്കപ്പെട്ട. ൪, ഹിതമായ.
പ്രഹിതം. ന. ചാറു.
പ്രഹേണകം. ന. സദ്യ.
പ്രഹേളിക. ന. കടങ്കഥ.
പ്രഹ്ലന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
പ്രഹ്ലന്നി. ന. സന്തോഷം.
പ്രഹ്ലാദൻ. ന. ഹിരണ്യകശിപുവിന്റെ പുത്രൻ, ഒരസുരൻ.
പ്രഹ്ലാദം. ന. ൧, അട്ടഹാസം. ൨, സന്തോഷം.
പ്രഹ്വ. വി. (ഹ്വൻ, ഹ്വാ, ഹ്വം.) വി. ന. ൧, കുനിഞ്ഞ. ൨, താല്പര്യമുള്ള.
പ്രളയം. ന. ൧, ജലപ്രളയം. ൨, മോഹാലസ്യം. ൩, മരണം.
പ്രളയാന്തം. ന. പ്രളയത്തിന്റെ അവസാനം.
പ്രക്ഷാളനം. ന. കഴുകൽ, ക്ഷാളനം.
പ്രക്ഷാളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കഴുകപ്പെട്ട.
പ്രക്ഷിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. എറിയപ്പെട്ട.
പ്രക്ഷേപണം. ന. ൧, എറിക. ൨, നിശ്ചയിക്ക.
പ്രക്ഷേപം. ന. ൧, ഏറു. ൨, നിശ്ചയം.
പ്രക്ഷേപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രക്ഷേപി.) സ. ക്രി. ൧, എറിയുന്നു. ൨, നിശ്ചയിക്കുന്നു.
പ്രക്ഷോഭം. ന. ഇളക്കം.
പ്രക്ഷ്വേളനം. ന. മുഴുവനിരിമ്പായ അമ്പു.
പ്രാകാമ്യം. ന. അഷ്ടൈശ്വര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു, തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന അവസ്ഥ.
പ്രാകാരം. ന. മതിൽ.
പ്രാകാശ്യം. ന. അഷ്ടൈശ്വര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു.
പ്രാകുന്നു. കി. വാൻ. (പ്രാക.) സ. ക്രി. ശപിക്കുന്നു.
പ്രാകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നീചത്വമുള്ള. ൨, സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച.
പ്രാകൃതൻ. ന. നീചൻ.
പ്രാകൃതം. ന. ൧, പ്രാകൃതശാസ്ത്രം. ൨, പ്രാകൃത ഭാഷ.
പ്രാക്. വി. (പ്രാങ്ങ, പ്രാചീ, പ്രാക്.) വി. ന. ൧, കിഴക്കുള്ള. ൨, മുൻപേയുള്ള. ൩, മുകളിലുള്ള.
പ്രാക്. അ. ൧, മുൻപു. ൨, കിഴക്കു. ൩, കഴിഞ്ഞ.
പ്രാക്കു. ന. ശാപം.
പ്രാക്കൂട്ടു. ന. പ്രാവിന്റെ കൂട്ടു.
പ്രാക്കൂട്ടം. ന. പ്രാക്കളുടെ കൂട്ടം.
പ്രാക്തന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഏററവും പണ്ടേയുള്ള.
പ്രാക്തനകർമ്മം. ന. മുൻപിലത്തെ കർമ്മം.
പ്രാക്ഫല്ഗുനി. ന. പൂരം നക്ഷത്രം.
പ്രാഗഭാവം. ന. തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു ലക്ഷണം.
പ്രാഗത്ഭ്യം. ന. ൧, ധൈര്യം. ൨, അഹമ്മതി.
പ്രാഗുദീചി. ന. വടക്കുകിഴക്കു.
പ്രാഗ്ജ്യോതിഷം. ന. ഒരു രാജ്യം.
പ്രാഗ്ദക്ഷിണം. ന. തെക്കുകിഴക്കു.
പ്രാഗ്ഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ൧, കിഴക്കുണ്ടായ. ൨, മുൻപിലുണ്ടായ.
പ്രാഗ്ഭാഗം. ന. ൧, മുൻപിലത്തെഭാഗം. ൨, കീഴക്കെ ഭാഗം.
പ്രാഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠമായ, പ്രധാനമായ.
പ്രാഗ്രഹര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. പ്രധാനമായ.
പ്രാഗ്ര്യ. വി. (ഗ്ര്യൻ, ഗ്ര്യാ, ഗ്ര്യം.) വി. ന. പ്രധാനമായ.
പ്രാഗ്വംശം. ന. യാഗശാലെക്കുനേരെ കിഴക്കുണ്ടാക്കുന്ന പുര.
പ്രാഘാതം. ന. യുദ്ധം.
പ്രാഘാരം. ന. ഇററുവീഴുക, ഊറുക, കാലുക.
പ്രാചിക. ന. ൧, ഒരു വക ംരംച്ച. ൨, പെണ്ണുരുന്തു.
പ്രാചീ. ന. കിഴക്കു.
പ്രാചീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, കിഴക്കുള്ള. ൨, പണ്ടുള്ള.
പ്രാചീന. ന. ൧, പാടവള്ളി. ൨, വേലി.
പ്രാചീനം. ന. വേലി.
പ്രാചീനാവീതം. ന. ഇടത്തൂടിട്ട പൂണൂൽ.
പ്രാചീരം. ന. വേലി.
പ്രാചേതസൻ. ന. വാല്മീകി മഹർഷി.
പ്രാച്യ. വി. (ച്യൻ, ച്യാ, ച്യം.) വി. ന. കിഴക്കുള്ള.
പ്രാജകൻ. ന. മേയിക്കുന്നവൻ.
പ്രാജനം. ന. കന്നുകാലികളെ അടിക്കുന്ന ഒരു വടി.
പ്രാജാപത്യം. ന. ൧, വിവാഹം എട്ടുപ്രകാരമുള്ളതിൽ ഒന്നു. ൨, പാപനിവൃത്തിക്കുള്ള ഒരു വൃതം. ൩, ഒരുത്തിയെ ഭത്തെടുക്കുമ്പോൾ കഴിക്കുന്ന ഒരുകർമ്മം.
പ്രജാപത്യാ. ന. സന്യസിപ്പാൻ പോകുന്നതിനു മുൻപിൽ തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും ഉപേക്ഷിക്ക.
പ്രാജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ൧, ബുദ്ധിയുള്ള. ൨, വിദ്യയുള്ള, അടക്കമുള്ള.

പ്രാജ്ഞൻ. ന. വിദ്വാൻ.
പ്രാജ്ഞാ. ന. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ.
പ്രാജ്ഞീ. ന. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ.
പ്രാജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. വളരെയുള്ള, പെരുകിയ.
പ്രാഞ്ചുന്നു. ഞ്ചി. വാൻ. (പ്രാഞ്ച.) അ. ക്രി. ക്ഷീണംകൊണ്ടു തളൎന്നു പതുക്കെ നടക്കുന്നു, പ്രാഞ്ചിനടക്കുന്നു.
പ്രാഡ്വിപാകൻ. ന. ജഡ്ജി.
പ്രാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. നിറെഞ്ഞ.
പ്രാണൻ. ന. ൧, ജീവൻ. ൨, ശ്വാസം. ൩, വായുവു. ൪, ശക്തി. ൫, ശരീര വായുക്കൾ അഞ്ചുള്ളതിൽ ഒന്നു.
പ്രാണം. ന. നറുമ്പശ.
പ്രാണത്യാഗം. ന. ജീവനെക്കളക, തന്നത്താൻ കൊല്ലുക.
പ്രാണധാരണം. ന. സ്വജീവരക്ഷണം.
പ്രാണനാഡി. ന. ജീവവായു സഞ്ചരിക്കുന്ന ഞരമ്പു.
പ്രാണനാഥൻ. ന. ഭൎത്താവു.
പ്രാണനാഥാ. ന. ഭാൎയ്യ.
പ്രാണനായകൻ. ന. ഭൎത്താവു.
പ്രാണനാശം. ന. മരണം.
പ്രാണപ്രതിഷ്ഠ. ന. വിഗ്രഹങ്ങളിൽ ംരംശ്വര ചെയ്തന്യമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
പ്രാണപ്രയാണം. ന. പ്രാണൻ പോകുക.
പ്രാണഭയം. ന. പ്രാണൻ പോയെങ്കിലൊ എന്നുള്ള ഭയം.
പ്രാണമയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. പ്രാണനെക്കൊണ്ടു വ്യാപിക്കപ്പെട്ട
പ്രാണവായു. ന. ജീവവായു.
പ്രാണവേദന. ന. മരണവേദന, പ്രാണന്നുണ്ടാകുന്ന സങ്കടം.
പ്രാണസഞ്ചാരം. ന. പ്രാണന്നുണ്ടാകുന്ന അതിവേദന.
പ്രാണസ്നേഹം. ന. പ്രാണനെപ്പോലെയുള്ള സ്നേഹം, അധികസ്നേഹം.
പ്രാണസ്നേഹിതൻ. ന. ഉററസഖി.
പ്രാണഹാനി. ന. ജീവനാശം.
പ്രാണാന്തം. ന. മരണം.
പ്രാണാന്തിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ജീവനെ നശിപ്പിക്കുന്ന.
പ്രാണായാമം. ന. യോഗികൾ ധ്യാനത്തിങ്കലുമ്മററും ശ്വാസം അടക്കുകയും മൂക്കിൽ കൂടെ കളകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മുറ.
പ്രാണാവസാനം. ന. ജീവനാശം.
പ്രാണി. വി. (ണീ, ണിനീ, ണി.) വി. ന. ജീവനുള്ള.
പ്രാണി. ന. ജന്തു.
പ്രാണിദ്യൂതം. ന. കോഴികളെക്കൊണ്ടു മ്മററും തമ്മിൽ വിവാദു പറഞ്ഞു പൊരുതിക്ക.
പ്രാണിപ്രപഞ്ചം. ന. ജീവജന്തുക്കളുടെ കൂട്ടം.
പ്രാണേശൻ. ന. ഭൎത്താവു.
പ്രാണേശാ. ന. ഭാൎയ്യ.
പ്രാണോപകാരി. ന. ക്ഷൌരകൻ.
പ്രാതരാശം. ന. പ്രാതൽ, പകലിൽ ഒന്നാമത്തെ ഭക്ഷണം.
പ്രാതൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
പ്രാതർ. അ. പ്രഭാതകാലം.
പ്രാതൎഭോജനം. ന. പ്രാതൽ ഉണ്ണുക.
പ്രാതഃകാലം. ന. ആദിത്യൻ ഉദിക്കുന്ന സമയം.
പ്രാതിഭാവ്യം. ന. ജാമ്യം.
പ്രാതിലോമ്യം. ന. വിപരീതം, പ്രിതികൂലത.
പ്രാതിഹാരകൻ. ന. ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ.
പ്രാതിഹാരികൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
പ്രാഥമകല്പികൻ. ന. അദ്ധ്യയനം തുടങ്ങിയ ശിഷ്യൻ.
പ്രാദക്ഷിണ്യം. ന. പ്രദക്ഷിണം.
പ്രാദുൎഭവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രാദുർ.) അ. ക്രി. പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.
പ്രാദുൎഭാവം. ന. പ്രത്യക്ഷത.
പ്രാദുൎഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രത്യക്ഷമായി ഭവിച്ച.
പ്രാദുൎസ്. അ. ൧, തെളിവായി. ൨, കാണുന്നതായി.
പ്രാദേശനം. ന. ദാനം.
പ്രാദേശം. ന. ചൊട്ടച്ചാൺ.
പ്രാദ്ധ്വ. വി. (ദ്ധ്വൻ, ദ്ധ്വാ, ദ്ധ്വം.) വി. ന. ൧, ദൂരമുള്ള. ൨, കുനിഞ്ഞ. ൩, കെട്ടപ്പെട്ട.
പ്രാദ്ധ്വം. ന. വണ്ടി.
പ്രാദ്ധ്വ. അ. ൧, അനുകൂലമായി, തുല്യമായി. ൨, വളവായി.
പ്രാന്തദുൎഗ്ഗം. ന. ൧, അതിരിങ്കൽ ഉള്ള കോട്ട. ൨, ഉപഗ്രാമം, പേട്ട.
പ്രാന്തം. ന. ൧, വക്കു. ൨, അററം. ൩, സമീപം.
പ്രാന്തരം. ന. ൧, കുടികളില്ലാതെ ദൂരമായുള്ള വഴി. ൨, കാട്ടുപ്രദേശം. ൩, വൃക്ഷത്തിന്റെ പോതു.
പ്രാപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രാപി.) സ. ക്രി. ൧, ചെല്ലുന്നു. ൨, ലഭിക്കുന്നു. ൩, സമീപിക്കുന്നു. ൪, പ്രവേശിക്കുന്നു. ൫, അനുഭവിക്കുന്നു. **പ്രാപിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
പ്രാപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന.

൧, പ്രാപിക്കപ്പെട്ട, പ്രാപിച്ച, ലഭിച്ച. ൨, ചെന്ന. ൩, ലഭിക്കപ്പെട്ട.

പ്രാപ്തൻ. വി. ന. പ്രാപ്തിയുള്ളവൻ, സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ.

പ്രാപ്തരൂപൻ. ന. ൧, വിദ്വാൻ. ൨, സുന്ദരൻ.

പ്രാപ്തി. ന. ൧, ലാഭം. ൨, പ്രവേശം. ൩, അഷ്ടൈശ്വൎയ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൪, സാമൎത്ഥ്യം.

പ്രാപ്തികേടു. ന. പിടിപ്പില്ലായ്ക, സാമൎത്ഥ്യക്കുറവു.

പ്രാപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ൧, പ്രാപിക്കത്തക്ക, ചൊല്ലപ്പെടുവാൻതക്ക. ൨, ലഭിപ്പാൻ തക്ക.

പ്രാബല്യം. ന. ൧, പ്രബലന്റെ അവസ്ഥ, ശക്തിയുമ്മററും.

പ്രാഭവം. ന. പ്രഭുവിന്റെ അവസ്ഥ, സമ്പത്തും ശക്തിയുംമററും.

പ്രാഭൃതം. ന. കാഴ്ചദ്രവ്യം.

പ്രാമാണിക. വി (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പ്രമാണത്തെ സംബന്ധിച്ച.

പ്രാമാണികൻ. ന. ൧, തലവൻ. ൨, വിദ്വാൻ.

പ്രാമാണ്യം. ന. പ്രമാണം.

പ്രാംശു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ദീൎഘമുള്ള, നെടിയ.

പ്രായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ൧, തുല്യമായ. ൨, അധികമുള്ള.

പ്രായഃ. അല്ലെങ്കിൽ, **പ്രായശഃ.** അ. മിക്കവാറും, വളരെ.

പ്രായം. ന. ൧, മരിപ്പാനായിട്ടുള്ള ഉപവാസം. ൨, ജീവാവസ്ഥ. ൩, വൎദ്ധന. ൪, വലിപ്പം. ൫, മരണം. വി. തുല്യമായ.

പ്രായശ്ചിത്തം. അല്ലെങ്കിൽ, **പ്രായശ്ചിത്തി.** ന. തന്റെ പേരിലുള്ള കുററമൊ പാപമൊ തീരുന്നതിനായിട്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി.

പ്രായേണ. അ. മിക്കവാറും.

പ്രാരബ്ധ. വി. (ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. ആരംഭിക്കപ്പെട്ട, തുടങ്ങപ്പെട്ട.

പ്രാരബ്ധകൎമ്മം. ന. തുടങ്ങപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി.

പ്രാരംഭം. ന. ആരംഭം, തുടസ്സം.

പ്രാരംഭിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രാരംഭി.) സ. ക്രി. ആരംഭിക്കുന്നു.

പ്രാൎത്ഥന. അല്ലെങ്കിൽ, **പ്രാൎത്ഥനം.** ന. ൧, അപേക്ഷ. ൨, യാചന.

പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രാൎത്ഥി.) സ. ക്രി. ൧, അപേക്ഷിക്കുന്നു, ആഗ്രഹിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. ൨, യാചിക്കുന്നു.

പ്രാൎത്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ൨, യാചിക്കപ്പെട്ട.

പ്രാലംബം. ന. കഴുത്തേൽ ഇടുന്ന ഒരു മാതിരി മാല.

പ്രാലംബിക. ന. ഒരു മാതിരി സ്വൎണ്ണമാല.

പ്രാലേയം. ന. മഞ്ഞു.

പ്രാവു. ന. ഒരു മാതിരി പക്ഷി. ൧, മാടപ്രാവു. ൨, ചൂളപ്രാവു.

പ്രാവരണം. ന. പുതപ്പു.

പ്രാവശ്യം. ന. തവണ.

പ്രാവാരകീടം. ന. കുറപ്പേൻ.

പ്രാവാരം. ന. ഉത്തരീയവസ്ത്രം.

പ്രാവൃട്ടു. ന. വൎഷകാലം.

പ്രാവൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മൂടപ്പെട്ട. ചുററപ്പെട്ട.

പ്രാവൃതി. ന. ചുററുമുള്ള വേലി.

പ്രാവൃഷായണി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, നായ്ക്കുരണ.

പ്രാവൃഷജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. മഴകാലത്തുണ്ടായ.

പ്രാവൃഷേണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. വൎഷകാലത്തുണ്ടായ.

പ്രാവൃഷേണ്യം. ന. കടുമ്പുവൃക്ഷം.

പ്രാവേശനം. ന പണിപ്പുര.

പ്രാശനം. ന. ഭക്ഷണം.

പ്രാശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

പ്രാശിതം. ന. ചാത്തം.

പ്രാശ്നികൻ. ന. ചോദിക്കുന്നവൻ, സഭയിങ്കൽ സഹായിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ.

പ്രാസംഗം. ന. നുകം.

പ്രാസംഗ്യം. ന. നുകം ചുമക്കുന്ന കാള.

പ്രാസം. ന. ൧, കുന്തം. ൨, കവിതയുടെ ഒരു മാതിരി അക്ഷരച്ചേൎച്ച.

പ്രാസാദം. ന. ദൈവാലയത്തിന്റെയൊ രാജധാനിയുടെയൊ മാളിക.

പ്രാസികൻ. ന. കുന്തക്കാരൻ.

പ്രാസ്ഥിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പ്രസ്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച, ഇടങ്ങഴിയെ സംബന്ധിച്ച.

പ്രാഹ്ണകാലം. ന. പകലിന്റെ ആദിയിലെ പത്തുനാഴിക.

പ്രാഹ്ണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

പ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഇഷ്ടമുള്ള. **പ്രിയത.** ഗു. ന. സ്നേഹം.

പ്രിയൻ. ന. ഭൎത്താവു.

പ്രിയാ. ന. ഭാൎയ്യ.

പ്രിയകം. ന. ൧, ഞാഴൽ. ൨, നീൎക്കടുമ്പു. ൩, ഒരു വക മാൻ. ൪, വേങ്ങവൃക്ഷം. ൫, തേനീച്ച.

പ്രിയങ്കര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ഇഷ്ടത്തെ ചെയ്യുന്ന.

പ്രിയംഗു. ന. ക, ഞാഴൽ. ഖ, തിന. ന, കടുത്ത കടുക.
പ്രിയതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഏറവും ഇഷ്ടമുള്ള.
പ്രിയതമൻ. ന. ഭർത്താവു.
പ്രിയതമ. ന. ഭാര്യ.
പ്രിയതമം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
പ്രിയതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏറവും സ്നേഹമുള്ള.
പ്രിയദർശന. വി. (നൻ, നീ, നം.)വി. ന. കാഴ്ചെക്കു ഭംഗിയുള്ള.
പ്രിയപ്പെടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (പ്രിയ.) അ. ക്രി. ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നു.
പ്രിയഭാഷണം. ന. ഇഷ്ടവാക്കു.
പ്രിയംവദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. നല്ലവാക്കുപറയുന്ന.
പ്രിയംവദൻ. ന. ഒരു വിദ്യാധരൻ.
പ്രിയവാദി. വി. (ദി, ദിനി, ദി.) വി. ന. നല്ലവാക്കുപറയുന്ന.
പ്രിയാളം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, മുരൽ.
പ്രീണനം. ന. സന്തോഷം, തൃപ്തി.
പ്രീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
പ്രീതി. ന. ക, സന്തോഷം, സ്നേഹം. ഖ, കാമദേവന്റെ ഭാര്യയുടെ ഒരു പേർ.
പ്രീതികര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. സന്തോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.
പ്രീതിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ,) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
പ്രുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ചുടപ്പെട്ട, ഭക്ഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
പ്രുഷ്ടം. ന. ക, രണ്ടുമാസം ക്രുടിയകാലം, ഋതു. ഖ, ആദിത്യൻ.
പ്രുഷ്ടാ. ന. നീർത്തുള്ളി.
പ്രേംഖ. ന. ക, ഉഴിഞ്ഞാൽ ഖ, സഞ്ചാരം. ന, നാട്യം.
പ്രേംഖിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഇളക്കപ്പെട്ട. ഖ, ആടിക്കപ്പെട്ട.
പ്രേതഗൃഹം. ന. ചുടലക്കാട്ട.
പ്രേതനാഥൻ. ന. അന്തകൻ.
പ്രേതപ്പെട്ടി. ന. ശവം വെക്കുന്ന പെട്ടി.
പ്രേതബാധ. ന. ദേവതാപീഡ.
പ്രേതമഞ്ചം. ന. ശവക്കട്ടിൽ.
പ്രേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മരിച്ച.
പ്രേതം. ന. മരിച്ചവരുടെ ജീവൻ, ദേവത. (മ) ജീവൻ പോയ ദേഹം.
പ്രേതവനം. ന. ചുടലക്കാട്ട.
പ്രേതസംസ്കാരം. ന. ശവം ചുടുക.
പ്രേതാധിപൻ. ന. അന്തകൻ.
പ്രേതാലങ്കാരം. ന. ശവത്തെ അലങ്കരിക്ക.
പ്രേതാലയം. ന. പ്രേതങ്ങളെ മറെക്കുന്ന സ്ഥലം.
പ്രേമകലഹം. ന. സ്നേഹംകൊണ്ടുള്ള ശണ്ഠ.
പ്രേമം. ന. സ്നേഹം.
പ്രേയസ്. വി. (യാൻ, യസ്സീ, യസ്.) വി. ന. ഏറവും പ്രിയമുള്ള.
പ്രേയസി. ന. ഭാര്യ.
പ്രേരണം. ന. ക, വിടുക. ഖ, പറഞ്ഞയെക്ക. ന, ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഒരു പ്രവൃത്തി.
പ്രേരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അയെക്കപ്പെട്ട.
പ്രേഷകൻ. ന. ദൂതൻ.
പ്രേഷകപ്രേഷകൻ. ന. ദൂതന്റെ ദൂതൻ.
പ്രേഷണം. ന പറഞ്ഞയെക്കുക.
പ്രേഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അയെക്കപ്പെട്ട.
പ്രേക്ഷു. വി. (ക്ഷുൻ, ക്ഷു, ക്ഷും.) വി. ന. ഏറവും പ്രിയമായ.
പ്രേക്ഷൂ. ന. ക, ഭാര്യ. ഖ, കാല്.
പ്രേക്ഷ്യ. ന. ദാസി.
പ്രേക്ഷ്യൻ. ന. ദാസൻ, ഭൃത്യൻ.
പ്രേക്ഷി. ന. ക, ബുദ്ധി. ഖ, ആട്ടം, കൂത്ത. ന, കാഴ്ച. ര പ്രേക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പു.
പ്രൈഷ്യൻ. ന. ദാസൻ, ഭൃത്യൻ.
പ്രോക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.
പ്രോത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഇന്നപ്പെട്ട. ഖ, കോർക്കപ്പെട്ട.
പ്രോത്സാഹകൻ. ന. ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവൻ.
പ്രോത്സാഹം. ന. ഉത്സാഹം.
പ്രോത്സാഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
പ്രോഥ. വി. (ഥൻ, ഥാ, ഥം.) വി. ന. ക, യാത്രപോകുന്ന. ഖ, കീർത്തിയുള്ള. ന, സ്വാധിച്ച.
പ്രോഥം. ന. ക, ക്ഷതിരയുടെ മോന്ത. ഖ, അരയുടെ പിൻഭാഗം.
പ്രോദ്യുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശരിക്കപ്പെട്ട, ഉയർത്തപ്പെട്ട.
പ്രോഷിത. വി. (തൻ, താ തം.) വി. ന. വീടുവിട്ടു പോയ.
പ്രോഷ്ഠപദ. ന. പൂരുരുട്ടാതി നക്ഷത്രം.
പ്രോഷ്ഠീ. ന. വരിമീൻ.
പ്രോക്ഷണം. ന. ക, തളിക്ക. ഖ, യാഗത്തിനു ആടിനെ കൊല്ലുക. ന, വധം.

പ്രോക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്രോക്ഷി.) സ. ക്രി. തളിക്കയും മററും ചെയ്യുന്നു.
പ്രോക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പ്രോക്ഷിക്കപ്പെട്ട, തളിക്കപ്പെട്ട. ൨, കൊല്ലപ്പെട്ട.
പ്രൌഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, വളൎന്ന. ൨, ധൈൎയ്യമുള്ള, അഹമ്മതിയുള്ള. ൩, വിവാഹംകഴിക്കപ്പെട്ട. ൪, കനത്ത. **പ്രൌഢത.** ഗു. ന. ൧, സാമൎത്ഥ്യം. ൨, ധീരത. ൩, അഹമ്മതി.
പ്രൌഢ. ന. മുപ്പതു വയസ്സിനു മേൽ അൻപത്തഞ്ചു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള സ്ത്രീ.
പ്രൌഢി. ന. ൧, ധീരത, സാമൎത്ഥ്യം. ൨, അഹമ്മതി. ൩, തൎക്കം.

പ്ല.

പ്ലവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ചാടുന്ന.
പ്ലവൻ. ന. ൧, ചണ്ഡാലൻ. ൨, ചാടുന്നവൻ.
പ്ലവ. ന. അറുപതിൽ മുപ്പത്തഞ്ചാം വൎഷം.
പ്ലവം. ന. ൧, ചാടുക. ൨, തവള. ൩, കുരങ്ങു. ൪, ആടു. ൫, ഒരു പക്ഷി. ൬, പൊങ്ങുതടി. ൭, കാക്കപ്പനച്ചി. ൮, കഴിമുത്തെങ്ങാ. ൯, ഒരു പുല്ല. ൧൦, ഇത്തിമരം. ൧൧, ശത്രു.
പ്ലവകൻ. ന. ഞാണുമ്മേൽ, കളിക്കാരൻ. ൨, ഭ്രഷ്ടൻ.
പ്ലവഗം. ന. ൧, കുരങ്ങു. ൨, തവള. ൩, സൂൎയ്യന്റെ സാരഥി. ൪, ഒരു പക്ഷി.
പ്ലവംഗ. ന. അറുപതിൽ നാല്പതാം വൎഷം.
പ്ലവംഗമം. ന. ൧, കുരങ്ങു. ൨, തവള.
പ്ലവംഗം. ന. ൧, കുരങ്ങു. ൨, മാൻ.
പ്ലവനം. ന. ൧, ചാട്ടം. ൨, വെള്ളപ്പൊക്കം. ൩, വെള്ളത്തിനുമീതെ നീന്തുക.
പ്ലവാക. ന. തോണി, പൊങ്ങുതടി.
പ്ലവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (പ്ലവി.) അ. ക്രി. ൧, ചാടുന്നു. ൨, നീന്തുന്നു. ൩, ഇളകുന്നു.
പ്ലക്ഷം. ന. ൧, ഇത്തിവൃക്ഷം. ൨, ഏഴു ദ്വീപുകളിൽ ഒന്നു.
പ്ലാക്കാ. ന. ചക്ക.
പ്ലാത്തി. ന. കാട്ടുചാമ്പ.
പ്ലാവു. ന. ചക്കയുണ്ടാകുന്ന മരം.
പ്ലാശു. ന. ഒരുവകവൃക്ഷം.
പ്ലാശിൻദണ്ഡു. ന. ചമതക്കോൽ.
പ്ലാക്ഷം. ന. ഇത്തിക്കുരു.
പ്ലീഹ. ന. ൧, വയററിനകത്തുള്ള ഒരു ഭാഗം. ൨, ആ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകുന്ന ദീനം.
പ്ലീഹശത്രു. ന. ചെമ്മരം.
പ്ലീഹോദരം. ന. ഒരു ദീനം.
പ്ലുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചാടിയ. ൨, എറിയപ്പെട്ട.
പ്ലുതം. ന. ൧, കുതിരയുടെ ഒരു ഗതിഭേദം. ൨, മൂന്നുമാത്ര, ഹ്രസ്വം മൂന്നു കൂടിയതു.
പ്ലുഷം. ന. ചുടുക, ദഹിപ്പിക്കുക.
പ്ലുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ചുടപ്പെട്ട.
പ്ലോഷം. ന. ചുടുക, ദഹിപ്പിക്കുക.

പ്ഷ.

പ്ഷാരം. ന. ഒരു അമ്പലവാസിയുടെ ഭവനം.
പ്ഷാരോടി. ന. ഒരു അമ്പലവാസി.

പ്സ.

പ്സാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
പ്സാനം. ന. ഭക്ഷണം.

ഫ. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്തുരണ്ടാം അക്ഷരം.

ഫണ. അല്ലെങ്കിൽ, **ഫണം.** പാമ്പിന്റെ പത്തി.
ഫണി. ന. സൎപ്പം, പാമ്പു.
ഫണിൎജ്ജകം. ന. ഒരു മാതിരി തുളസി.
ഫണീന്ദ്രൻ. ന. സൎപ്പങ്ങളുടെ രാജാവു, അനന്തൻ.
ഫലകപാണി. ന. പരിചക്കാരൻ.
ഫലകം. ന. ൧, പരിച. ൨, നെററിയുടെ അസ്ഥി. ൩, പലക. ൪, അരയുടെ പിൻഭാഗം, ചന്തി.
ഫലത്രയം. ന. കടുക്ക നെല്ലിക്ക താന്നിക്കാ, ത്രിഫല.
ഫലത്രികം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഫലപാകാന്തം. ന. കാമൂക്കുമ്പോൾ നശിക്കുന്നവ, നെല്ല ചാമ മുതലായവ, ഓഷധി.
ഫലപൂരം. ന. വള്ളിനാരകം.

ഫലപ്രാപ്തി. നാ. ഫലത്തിനെ ലഭിക്കുക, കായ്ക്കലാം.
ഫലമൂലങ്ങൾ. നാ. കാകളും കിഴങ്ങുകളും.
ഫലമൂലാശി. വി. (ശി, ശിനി, ശി.) വി. നാ. കാകളും കിഴങ്ങുകളും ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ഫലം. നാ. ക, കായ. ഖ, സാദ്ധ്യം. ഗ, പുണ്യം. ഘ, ലാഭം. ങ, വരിച. ന, വാളിന്റെ മൂർച്ച. ച, ഒരു മരുന്ന്. ഛ, ജാതിക്കാ. ൻ, ത്രിഫല. ം, കൊഴുപ്പ്.
ഫലവൽ. വി. (വാൻ, വതി, വൽ.) വി. നാ. ഫലമുള്ള, കായുള്ള.
ഫലശ്രുതി. നാ. ഒരംശമാകുമകളും മറ്റും പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു പിന്നീടും പറയുന്ന ശ്ലോകം.
ഫലസിദ്ധി. നാ. ഫലപ്രാപ്തി.
ഫലാദ്ധ്യക്ഷം. നാ. ഒരു വൃക്ഷം, പഴമുന്തിരി.
ഫലാനുമേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. ഫലംകൊണ്ടു ഊഹിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
ഫലാന്നം. നാ. മുള, ഇല്ലി.
ഫലാശനം. നാ. കിളി.
ഫലാശി. വി. (ശി, ശിനി, ശി.) വി. നാ. ഫലത്തെ മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ഫലാഹാരം. നാ. കാകളെ ഭക്ഷിക്കുക.
ഫലിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (ഫലി.) അ. ക്രി. ക, കായിക്കുന്ന. ഖ, കായ്ഫംസാധിക്കുന്ന. ഗ, സാദ്ധ്യമാകുന്ന.
ഫലിതക്കാരൻ. നാ. ചിരിക്കത്തക്ക വാക്കു പറയുന്നവൻ.
ഫലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ഫലമുള്ള, കായിച്ച.
ഫലിതം. നാ. ഒരു വൃക്ഷം. (മ) കളി വാക്കു.
ഫലിതാർത്ഥം. നാ. ക, ഫലത്തോടു ക്രടിയ അർത്ഥം. ഖ, ഫലമുള്ള വസ്തു.
ഫലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. നാ. കായുള്ള.
ഫലീ. നാ. ഒരു മാതിരി മത്സ്യം.
ഫലിനീ. നാ. ഞാഴൽ.
ഫലേഗ്രഹി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. കായിക്കുന്ന.
ഫലോരുഹ. നാ. പാതിരി വൃക്ഷം.
ഫലോദയം. നാ. ക, ലാഭം. ഖ, സ്വർഗ്ഗം. ഗ, ആനന്ദം.
ഫല്ഗു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. നിസ്സാരമായുള്ള.
ഫല്ഗു. നാ. ക, പേയത്തി. ഖ, അസത്യവാക്കു.
ഫല്ഗുനൻ. നാ. അർജ്ജുനൻ.
ഫല്ഗുനി. നാ. പൂരം.

ഫാ.

ഫാണിതം. നാ. മുറിയൻ ശർക്കര.
ഫാണ്ട. വി. (ണ്ടൻ, ണ്ടാ, ണ്ടം.) വി. നാ. ഒരുങ്ങിയ.
ഫാണ്ടം. നാ. അന്നു വെച്ച കഷായം.
ഫാല. വി. (ലൻ, ലി, ലം.) വി. നാ. ഫലത്തിൽനിന്നുണ്ടായ, പഞ്ഞികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ.
ഫാലം. നാ. ക, കൊഴുപ്പ്. ഖ, നെറ്റി.
ഫാലലോചനൻ. നാ. ശിവൻ.
ഫാല്ഗുനം. നാ. മീനമാസം.
ഫാല്ഗുനി. നാ. ക, ഫാല്ഗുനിമാസത്തിൽ വെളുത്ത പാവ്വ. ഖ, മീനമാസം.
ഫാല്ഗുനികം. നാ. മീനമാസം.

ഫു.

ഫു. അ. ഒരു ശകാരം, നിന്ദാവാക്കു.
ഫുല്ല. വി. (ല്ലൻ, ല്ലാ, ല്ലം.) വി. നാ. വികസിച്ച.

ഫൂ.

ഫൂല്ക്കാരം. നാ. ഊത്തു.

ഫേ.

ഫേനം. നാ. ക, നുര. ഖ, കടൽനാക്ക.
ഫേനല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. നുരയുള്ള.
ഫേനാഗ്രം. നാ. നിക്കമള.
ഫേനില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. പതയുള്ള.
ഫേനിലം. നാ. ക, പുളിഞ്ചി. ഖ, ഇലഞ്ഞിക്കുരു.
ഫേരണ്ഡം. നാ. കുറുക്കൻ.
ഫേരവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. നാ. ഉപായമുള്ള.
ഫേരവം. നാ. കുറുക്കൻ.
ഫേരു. നാ. കുറുക്കൻ.
ഫേല. നാ. ഉച്ചിഷ്ടം.
ഫേലകം. നാ. ഉച്ചിഷ്ടം, എച്ചിൽ.
ഫേലി. നാ. ഉച്ചിഷ്ടം.

ബ ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്തുമൂന്നാം അക്ഷരം.

ബകം. ന. ഒരു പക്ഷി, കൊക്കു.
ബകാരം. ന. ബ എന്ന അക്ഷരം.
ബകുളം. ന. ഇലഞ്ഞിവൃക്ഷം.
ബഡവ. ന. ൧, പെങ്കുതിര. ൨, അശ്വിനി.
ബഡവാഗ്നി. ന. സമുദ്രാഗ്നി, ഭൂഗോളത്തിന്റെ തെക്കെ മുനയിൽ സമുദ്രത്തിൽ ചുററിയിരിക്കുന്ന ഒരഗ്നി.
ബഡവാനലൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ബഡവാമുഖാഗ്നി. ന. സമുദ്രാഗ്നി.
ബത. അ. വിഷാദത്തിലും ദയയിങ്കലും സന്തോഷത്തിലും വിസ്മയത്തിലും ചോദ്യത്തിലും പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
ബദരം. ന. ൧, ഇലന്ത. ൨, ഇലന്തക്കുരുവു. ൩, പഞ്ഞിക്കുരുവു.
ബദരി. ന. ൧, ഇലന്ത. ൨, പഞ്ഞി. ൩, ബ്രഹ്മി.
ബദാം. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
ബദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, കെട്ടപ്പെട്ട. ൨, അമർത്തപ്പെട്ട.
ബദ്ധപ്പാടു. ന. വേഗം, ധൃതി, ജോലി, അടിയന്തിരം.
ബദ്ധപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ബദ്ധ.) അ. ക്രി. ഉഴറുന്നു, തിടുക്കപ്പെടുന്നു. **ബദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ബദ്ധവൈരം. ന. വലിയ നീരസം.
ബദ്ധസന്ദേഹം. അ. സംശയത്തോടു കൂടുമ്മണ്ണം.
ബദ്ധാഞ്ജലി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. കൈകൂപ്പിയ.
ബദ്ധാദരം. അ. ആദരവോടു കൂടുമ്മണ്ണം.
ബദ്ധാമോദം. അ. സന്തോഷത്തോടു കൂടുമ്മണ്ണം.
ബദ്ധോദാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഉത്സാഹത്തോടു കൂടിയ.
ബധിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചെവികേൾക്കാത്ത.
ബന്ധകം. ന. ൧, കൈ മാററം. ൨, കെട്ടു. ൩, തടവു. ൪, ഏപ്പാടു. ൫, അടിമ. ൬, പണയപ്പാടു.
ബന്ധകീ. ന. വേശ്യാസ്ത്രീ, അസതി.
ബന്ധതന്ത്രം. ന. ചതുരംഗബലം.
ബന്ധനം. ന. ൧, കെട്ടു. ൨, പശുക്കയറു. ൩, വധം. ൪, കെട്ടുന്നതിനുള്ള വസ്തു, ചങ്ങലയും മററും.
ബന്ധനാലയം. ന. കാരാഗൃഹം.
ബന്ധമോചനം. ന. കെട്ടിൽനിന്നു വിടുക, അഴിച്ചു വിടുക.
ബന്ധം. ന. ൧, കെട്ടു, ചേർച്ച. ൨, കാരണം. (മ) ൧, ഭവനത്തിന്റെ മേൽപുരയിൽ ഉള്ള ഒരു പണി. ൨, തടവു. ൩, ദേഹദേഹികളുടെ ചേർച്ച. ൪, ശരീരം.
ബന്ധസുംഭം. ന. ആനയെ കെട്ടുന്ന കുററി.
ബന്ധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ബന്ധി.) സ. ക്രി. ൧, കെട്ടുന്നു. ൨, തടവിലാക്കുന്നു.
ബന്ധു. ന. ൧, ചാർച്ചക്കാരൻ. ൨, സ്നേഹിതൻ. ൩, സ്വജാതിക്കാരൻ. ൪, ചങ്ങാതിയുമ്മററും.
ബന്ധുകൃത്യം. ന. സംബന്ധ മുറ.
ബന്ധുക്കാരൻ. ന. ചാർച്ചക്കാരൻ.
ബന്ധുക്കെട്ടു. ന. ബന്ധുത്വംകൊണ്ടുള്ള സംബന്ധം.
ബന്ധുജീവകം. ന. ഉച്ചമലരി.
ബന്ധുത. ന. ബന്ധുക്കാരുടെ കൂട്ടം.
ബന്ധുത്വം. ന. ബന്ധുവിന്റെ അവസ്ഥ.
ബന്ധുദത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ബന്ധുക്കളാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട.
ബന്ധുദത്തം. ന. സ്ത്രീധനം.
ബന്ധുഭാവം. ന. ബന്ധുത്വം.
ബന്ധുമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. ബന്ധുക്കളോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു.
ബന്ധുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, താണും ഉയർന്നുമുള്ള. ൨, വളഞ്ഞ, കുനിഞ്ഞ. ൩, ചന്തമുള്ള. ൪, ചെവികേൾക്കാത്ത. ൫, ഉപദ്രവമുള്ള.
ബന്ധുരം. ന. ൧, പാത്ത. ൨, ഒരു പൂവു. ൩, ഒരു കിരീടം.
ബന്ധുവത്സല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ബന്ധുക്കളിൽ സ്നേഹമുള്ള.
ബന്ധുസല്ക്കാരം. ന. ചാർച്ചക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്ന വിരുന്നുമ്മററും.
ബന്ധുസഹായം. ന. ചാർച്ചക്കാരുടെയുമ്മററും സഹായം.
ബന്ധുസ്നേഹം. ന. ബന്ധുക്കളിലുള്ള സ്നേഹം.
ബന്ധൂകപുഷ്പം. ന. ൧, വേങ്ങ. ൨, ഉച്ചമലരി.
ബന്ധൂകം. ന. ൧, ഉച്ചമലരി. ൨, വേങ്ങ.
ബന്ധൂര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, സമമല്ലാത്ത. ൨, വളഞ്ഞ. ൩, ചന്തമുള്ള.
ബന്ധൂലൻ. ന. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവളുടെ പുത്രൻ.
ബന്ധ്യ. വി. (ന്ധ്യൻ, ന്ധ്യാ, ന്ധ്യം.) വി. ന. ൧, കാഴ്ക്കാത്ത. ൨, തടുക്കപ്പെട്ട.

ബന്ധ്യ. ന. ൧, പ്രസവിക്കാത്തവൾ. ൨, മച്ചിപ്പശു.
ബഭ്രു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, വലിയ. ൨, കുരാൽനിറമുള്ള.
ബഭ്രു. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ശിവൻ. ൩, അഗ്നി. ൪, കീരി. ൫, കുരാൽനിറം.
ബംഹിഷ്ഠം. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. വളരെയുള്ള.
ബൎക്കരം. ന. ൧, നാല്ക്കാലിക്കുഞ്ഞു. ൨, കുഞ്ഞാടു. ൩, നേരംപോക്കു.
ബൎബരൻ. വി. ന. നീചൻ, ഭ്രഷ്ടൻ.
ബൎബരദേശം. ന. ഒരു ദേശം.
ബൎബരം. ന. ൧, ചേറുതേക്കു. ൨, നായർവെണ്ണ. ൩, ഒരു വക തുളസി.
ബൎവ്വകം. ന. ചെറുതേക്കു.
ബൎഹം. ന. ൧, മയില്പീലി. ൨, തൂണിയാങ്കം. ൩, ഇല. ൪, ചിറകു.
ബൎഹി. ന. ൧, മയിൽ. ൨, കുശ.
ബൎഹിണം. ന. മയിൽ.
ബൎഹിൎമ്മുഖൻ. ന. ദേവൻ.
ബൎഹിഷ്ഠം. ന. ഇരുവേലി.
ബൎഹിസ്സു. ന. ൧, അഗ്നി. ൨, ശോഭ.
ബല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ബലമുള്ള, ശക്തിയുള്ള.
ബലൻ. ന. ൧, ബലഭദ്രൻ. ൨, കാക്ക.
ബലാ. ന. കുറുന്തോട്ടി.
ബലം. ന. ൧, തടിപ്പു, പുഷ്ടി. ൨, ശക്തി. ൩, സൈന്യം. ൪, ശുക്ലം. ൫, ശരീരം. ൬, ഉറെപ്പു.
ബലകര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ബലത്തെയുണ്ടാക്കുന്ന.
ബലക്കുറവു. ന. ൧, ഉറപ്പില്ലായ്ക. ൨, ശക്തിയില്ലായ്ക. ൩, വണ്ണമില്ലായ്ക. ൪, സാമൎത്ഥ്യമില്ലായ്ക.
ബലക്കേടു. ന. ബലക്കുറവു.
ബലജ. ന. സുന്ദരി.
ബലജം. ന. ൧, നഗരവാതിൽ. ൨, കൃഷിനിലം.
ബലദേവൻ. ന. ബലഭദ്രൻ.
ബലപ്പെടുന്നു. ടു. വാൻ. (ബല.) അ. ക്രി. ൧, ശക്തി ഉണ്ടാകുന്നു. ൨, സ്ഥിരമാകുന്നു.
ബലബന്ധം. ന. ശക്തി.
ബലഭദ്രൻ. ന. ബലദേവൻ.
ബലഭദ്രിക. ന. ബ്രഹ്മി, ഒരു പച്ച മരുന്നു.
ബലരാമൻ. ന. ബലഭദ്രൻ.
ബലവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ബലമുള്ള. **ബലവത്തു.** ഗു. ന.
ബലവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ബലവി.) സ. ക്രി. ൧, ശക്തികാട്ടുന്നു. ൨, തടവുചെയ്യുന്നു.
ബലവിന്യാസം. ന. അണിനിരത്തുക.
ബലവൃദ്ധി. ന. ബലങ്ങളുടെ വൎദ്ധനം
ബലശാലി. വി. (ലീ, ലനീ, ലി.) വി. ന. ബലമുള്ള.
ബലഹരി. ന. ഒരു രാഗം.
ബലഹാനി. ന. ശക്തിക്ഷയം.
ബലഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ശക്തിയില്ലാത്ത. **ബലഹീനത.** ഗു. ന. ബലക്കുറവു.
ബലക്ഷയം. ന. ശക്തിയുടെയുംമററും കുറവു.
ബലാൽ. അ. ബലത്തോടെ, ശക്തിയോടെ.
ബലാല്ക്കാരം. ന. അടിക്കയും പിടിച്ചുപറിക്കയും മററും, ശക്തിയുള്ളതിനാൽ ആരോടെങ്കിലും മുറകേടായി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി.
ബലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. ബലമുള്ള.
ബലി. ന. ൧, മഹാബലി എന്ന അസുരരാജാവു. ൨, കരം, കപ്പം. ൩, പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൪, ചാമരത്തിന്റെ പിടി. ൫, അന്നദാനം. ൬, ബലിക്കുള്ള മൃഗം. ൭, ചാത്തം. ൮, മൃഗങ്ങളെക്കൊന്നു ഭദ്രകാളിക്കുംമററും കഴിക്കുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
ബലികൎമ്മം. ന. ബലികഴിക്കുക.
ബലിക്കല്ലു. ന. ബലിതുകുന്ന കല്ലു.
ബലിക്കറുക. ന. ബലിക്കുള്ള കറുകപ്പുല്ലു.
ബലിക്കളം. ന. ബലികഴിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ബലിദ്ധ്വംസി. ന. വിഷ്ണു.
ബലിപീഠം. ന. ബലികഴിക്കുന്ന പീഠം.
ബലിപുഷ്ടം. ന. കാക്ക.
ബലിഭുക്ക്. ന. കാക്ക.
ബലിഭോക്താവു. ന. കാക്ക.
ബലിശിഷ്ടം. ന. ബലികഴിഞ്ഞു ശേഷിച്ച ചോറുമ്മററും.
ബലിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. അതിശക്തിയുള്ള.
ബലിസൎത്മം. ന. ഭൂമിക്കു തെക്കുള്ള ഒരു പാതാള ലോകം.
ബലീമുഖം. ന. കുരങ്ങു.
ബലീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. അതിശക്തിയുള്ള.
ബലീവൎദ്ദം. ന. കാള.
ബല്ബജം. ന. ആററുദൎഭ.
ബല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. ദേഹത്തിന്നു ബലമുണ്ടാക്കുന്ന.
ബഷ്ക്കയണി. ന. വളരെപ്പെററ പശു.
ബസ്തം. ന. ൧, വെള്ളാടു. ൨, ഭവനം.
ബഹള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. പെരുകിയ.

ബഹളം. ന. ൧, ബഹുത്വം. ൨, അരിക്കാടി. ൩, പുനൽ മുരിങ്ങ.
ബഹിൎഗ്ഗമനം. ന. പുറത്തുപോക, പുറപ്പാട്ട.
ബഹിൎദ്വാരം. ന. പുറത്തെ വാതിൽ.
ബഹിൎഭാഗം. ന. പുറത്തുഭാഗം.
ബഹിഷ്കരണം. ന. പുറത്താക്കുക.
ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ബഹിഷ്കരി.) സ. ക്രി. പുറത്താക്കുന്നു.
ബഹിഷ്കാരം. ന. പുറത്താക്കൽ.
ബഹിസു. അ. പുറത്തു.
ബഹു. വി. (ഹു, ഹു, ഹ്വീ, ഹു.) വി. ന. ൧, വളരെ. ൨, വലിയ. **ബഹുത്വം.** ഗു. ന. പെരുപ്പം.
ബഹുകര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, അടിച്ചുവാരുന്ന. ൨, വളരെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന.
ബഹുകരീ. ന. ചൂലു.
ബഹുകരൻ. ന. ഒട്ടകം.
ബഹുകാലം. ന. വളരെക്കാലം.
ബഹുഗൎഹ്യവാൎക്ക. ന. അതി നിന്ദാവാക്കു.
ബഹുതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഏററവും വളരെയുള്ള.
ബഹുതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏററവും വളരെയുള്ള. (മ) പല മാതിരി.
ബഹുതിഥ. വി. (ഥൻ, ഥീ, ഥം.) വി. ന. വളരെയുള്ള, പെരുകിയ.
ബഹുധാ. അ. വളരെ പ്രകാരം.
ബഹുനായക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പല പ്രമാണികൾ കൂടി ഭരിക്കുന്ന. **ബഹുനായകത്വം.** ഗു. ന. പല പ്രമാണികൾ കൂടെ നടത്തുന്ന അധികാരം.
ബഹുപത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രീ, ത്രം.) വി. ന. വളരെ ഇലയുള്ള.
ബഹുപത്രം. ന. ൧, ഉള്ളി. ൨, അഭ്രകം.
ബഹുപത്രി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
ബഹുപാൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **ബഹുപാദം.** ന. പേരാൽ.
ബഹുപുത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രീ, ത്രം.) വി. ന. വളരെ മക്കളുള്ള.
ബഹുപുത്രം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ബഹുപുത്രി. ന. ശതാവരി.
ബഹുപ്രദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. വളരെക്കൊടുക്കുന്ന.
ബഹുഭക്ഷക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ബഹുഭക്ഷണം. ന. വളരെ ഭക്ഷിക്ക.
ബഹുമതി. ന. ബഹുമാനം.
ബഹുമാനം. ന. രാജാക്കന്മാർ വിദ്വാന്മാർ മുതലായവരെക്കണ്ടാൽ ചെയ്യുന്ന ഓരോ ആചാരങ്ങളും മററും, മാനിക്കുക.
ബഹുമാനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ബഹുമാനി.) സ. ക്രി. മഹത്വമൊ സ്നേഹമൊ ഉള്ളവരെ കണ്ടാൽ ആദരവോടെ അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.
ബഹുമൂല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം) വി. ന. വിലയേറിയ.
ബഹുരൂപ. വി. (പൻ, പീ, പം.) വി. ന. പലരൂപമുള്ള.
ബഹുരൂപൻ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, വിഷ്ണു. ൩, ശിവൻ. ൪, ജീനന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ൫, കാമൻ.
ബഹുരൂപം. ന. ൧, ചെഞ്ചെല്യം. ൨, ഓന്തു. ൩, തലമുടി.
ബഹുരേഖ. ന. ൧, ചുളിപ്പു. ൨, ഉഴവുചാൽ.
ബഹുരേതസ്സു. ന. ബ്രഹ്മാവു.
ബഹുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, വളരെയുള്ള. ൨, കറുത്ത. **ബഹുലത്വം.** ഗു. ന. പരിപൂൎണ്ണത.
ബഹുലൻ. ന. അഗ്നി.
ബഹുലം. ന. ൧, കറുത്തപക്ഷം. ൨, ആകാശം.
ബഹുല. ന. ൧, കാൎത്തിക. ൨, ഏലം. ൩, പശു. ൪, നീലം.
ബഹുലീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പതിർ കളെഞ്ഞ.
ബഹുവചനം. ന. സംസ്കൃത പദത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ വചനം.
ബഹുവാക്കു. ന. വളരെപ്പറക.
ബഹുവാരകം. ന. നറുവരി.
ബഹുവിധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. പലവിധമായുള്ള.
ബഹുവേതസം. വി. ന. വഞ്ചിവൃക്ഷം വളരെയുള്ള സ്ഥലം.
ബഹുവ്യാപാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. വളരെവ്യാപാരമുള്ള.
ബഹുവ്രീഹി. ന. സംസ്കൃതത്തിന്റെ സമാസങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ബഹുശസു. അ. വളരെ.
ബഹുസന്തതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വളരെ മക്കളുള്ള.
ബഹുസാക്ഷി. വി. (ക്ഷീ, ക്ഷിണീ, ക്ഷി.) വി. ന. വളരെ സാക്ഷിയുള്ള.
ബഹുസുത. ന. ശതാവരി.
ബഹുസൂതി. ന. പലപേറുപെറുന്ന പശു.
ബഹ്വാശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. അധികം ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ബളിശം. ന. ചൂണ്ടൽ.

ബാ.

ബാക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ബകത്തെസ്സംബന്ധിച്ച, കൊക്കിനെസ്സംബന്ധിച്ച.
ബാകം. ന. ബകങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
ബാഡവൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
ബാഡവം. ന. ൧, സമുദ്രാഗ്നി. ൨, പെങ്കുതിരക്കൂട്ടം.
ബാഡവാഗ്നി. ന. ബഡവാഗ്നി.
ബാഡവ്യം. ന. ൧, പെങ്കുതിരക്കൂട്ടം. ൨, ബ്രാഹ്മണരുടെ കൂട്ടം.
ബാഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, അധികതയുള്ള, പെരുകിയ. ൨, കഠിനമായുള്ള.
ബാഢം. അ. പെരികെ.
ബാണ. ന. ൧, നീലക്കുറിഞ്ഞി. ൨, അസ്ത്രത്തിന്റെ ചുവടു, പുംഖം.
ബാണൻ. ന. ൧, ബലിപുത്രൻ. ൨, കാൎയ്യത്തിന്റെ സാരമറിയാതെ ഓടുന്ന ദൂതനെപ്പറയുന്ന ഒരു പരിഹാസപ്പേർ.
ബാണപുംഖം. ന. ൧, അമ്പിന്റെ കട. ൨, കൊഴിഞ്ഞിൽ.
ബാണം. ന. അമ്പു.
ബാണാസനം. ന. വില്ല.
ബാണി. അല്ലെങ്കിൽ, **വാണി.** ന. ൧, വാക്കു. ൨, സരസ്വതി.
ബാണിജൻ. ന. കച്ചവടക്കാരൻ.
ബാണിജ്യം. ന. കച്ചവടം.
ബാദര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. പഞ്ഞി കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
ബാദരായണൻ. ന. വ്യാസൻ.
ബാധം. ന. വിരോധിക്കുന്നതു.
ബാധ. ന. ൧, രോഗം, ദുഃഖം. ൨, തടവു, വിരോധം. ൩, ഉപദ്രവം. ൪, ചില ദുൎദ്ദേവതകൾക്കു പറയുന്ന പേർ.
ബാധക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, ബാധിക്കുന്ന. ൨, പീഡിപ്പിക്കുന്ന, വിരോധിക്കുന്ന.
ബാധപിടിത്തം. ന. ദേവതകളെ മാററുക.
ബാധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ബാധി.) സ. ക്രി. ൧, ഉപദ്രവിക്കുന്നു. ൨, വിരോധിക്കുന്നു.
ബാധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ബാധിക്കപ്പെട്ട.
ബാന്ധകിനേയൻ. ന. അസതിപുത്രൻ.
ബാന്ധവൻ. ന. സംബന്ധക്കാരൻ, ബന്ധു, സ്നേഹിതൻ.
ബാന്ധവം. ന. വസ്ത്രം കൊടുത്തു ഭാൎയ്യയാക്കുക, ബന്ധുത്വം.
ബാൎഹതം. ന. ബൃഹതിയുടെ കായ, വഴുതിനെങ്ങാ.
ബാല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, അറിവില്ലാത്ത. ൨, ചെറുപ്പമായ, **ബാലഭാവം.** ഗു. ന. ശിശുത്വം.
ബാലൻ. ന. ൧, പൈതൽ. ൨, അഞ്ചു വയസ്സുള്ള ആന. ൩, ഒരു മത്സ്യം. ൪, ആനവാൽ, കുതിരവാലുംമററും.
ബാല. ന. ൧, ചിറേറലം. ൨, സ്ത്രീ. ൩, ചെന്നിനായകം. ൪, തെങ്ങു. ൫, മഞ്ഞൾ ൬, ഒരു മുല്ല. ൭, ഒരു പൂവു.
ബാലം. ന. ൧, ഇരുവേലി. ൨, തലമുടി. ൩, വാലു.
ബാലകൻ. ന. ൧, ബാലൻ, ആണ്പൈതൽ. ൨, ഭോഷൻ. ൩, വിഡ്ഢി.
ബാലകൃമി. ന. പേൻ.
ബാലകേതു. ന. വാൽനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ബാലക്രീഡ. ന. പൈതങ്ങളുടെ കളി.
ബാലഖില്യൻ. ന. ഒരു മാതിരി യോഗികളുടെ കൂട്ടം.
ബാലഗൎഭിണി. ന. കടിഞ്ഞൂൽ ഗൎഭമുള്ള പശു.
ബാലചന്ദ്രൻ. ന. പ്രതിപദം മുതൽ പഞ്ചമിവരെ ഉദിക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ.
ബാലചാപല്യം. ന. പൈതലിന്റെ അസ്ഥിരത.
ബാലതനയം. ന. കരിങ്ങാലി.
ബാലതന്ത്രം. ന. പ്രസവിക്കുന്ന സമയത്തു ആ സ്ത്രീയെ ശുശ്രൂഷിക്ക.
ബാലതൃണം. ന. ഇളമ്പുല്ല.
ബാലധി. ന. വാൽ.
ബാലപാശ്യ. ന. മയിർ പട്ടം.
ബാലപീഡ. ന. പൈതങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന പല വക ദീനം.
ബാലബുദ്ധി. ന. അറിയായ്മ, ബാലന്മാരുടെ ബുദ്ധി.
ബാലമക്ഷിക. ന. ഈച്ചക്കുട്ടി.
ബാലമൂഷിക. ന. ചുണ്ടെലി.
ബാലവത്സം. ന. പ്രാവു.
ബാലവ്യജനം. ന. ചമരി മൃഗത്തിന്റെ വാൽ.
ബാലഹത്യ. ന പൈതലിനെ കൊന്ന പാപം.
ബാലഹസ്തം. ന. കുതിരയുടെ വാൽ.
ബാലാതപം. ന. ഇളവെയിൽ, ആദിത്യനുദിച്ചാലുടനെയുള്ള ചൂടുകുറഞ്ഞ വെയിൽ.
ബാലാരിഷ്ട. ന. ബാലപീഡ, ചെറിയ പൈതങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന പലമാതിരി രോഗങ്ങൾ.
ബാലാൎക്കൻ. ന. ഉദിച്ച ഉടനെ കാണുന്ന ആദിത്യൻ.
ബാലി. ന. ൧, ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രനായ

ഒരുവാനരരാജാവു. ൨,നീണ്ട കരവഴി.
ബാലിക. ന. ചെറിയ പെണ്ണു.
ബാലിശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ൧, ചെറുപ്പമായ. ൨, അറിവില്ലാത്ത. ൩, ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത.
ബാലിശം. ന. തലയിണ.
ബാലുക. ന. മണൽ, ചരൽ.
ബാലുകം. ന. ഒരു മരുന്നു.
ബാലുകായന്ത്രം. ന. ഔഷധങ്ങൾ പുടം വെക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം.
ബാലേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. ൧, മാർദ്ദവമുള്ള, മൃദുവായ. ൨,പൈതലിന്നു ചേരുന്ന.
ബാലേയൻ. ന. ഒരു ദൈത്യൻ.
ബാലേയം. ന. ൧, കഴുത. ൨, ചെറുതേക്കു.
ബാലേയശാകം. ന. ചെറുതേക്കു.
ബാല്യകാലം. ന. ചെറുപ്പകാലം.
ബാല്യക്കാരൻ. ന. ൧, ചെറുപ്പക്കാരൻ. ൨, ഭൃത്യൻ.
ബാല്യദുഃഖം. ന. ചെറുപ്പകാലത്തുണ്ടായ ദുഃഖം.
ബാല്യം. ന. വയസ്സുകുറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ, ശൈശവം.
ബാല്യാവസ്ഥ. ന. ബാല്യമെന്നുള്ള അവസ്ഥ.
ബാല്ഹികം. ന. ൧, കുങ്കുമം. ൨, കായം. ൩, കാശ്മീര ദേശം. ൪, അവിടത്തെ കുതിര.
ബാഷ്പം. ന. ൧, കണ്ണുനീർ. ൨, വെള്ളത്തിൽ കാണുന്ന പുക. ൩, ഇരിമ്പു.
ബാഷ്പിക. ന. പെരുങ്കായ മരം.
ബഷ്പോദകം. അല്ലെങ്കിൽ, ബാഷ്പോദം. ന. കണ്ണിലെ വെള്ളം, കണ്ണീർ, കണ്ണുനീർ.
ബാഹു. ന. കൈ.
ബാഹുജൻ. ന. ക്ഷത്രിയൻ.
ബാഹുദാ. ന. നർമ്മദാനദി.
ബാഹുദണ്ഡം. ന. വലിയ കൈ.
ബാഹുബലം. ന. കയ്യുകളുടെ ശക്തി.
ബാഹുഭൂഷ. ന. കൈവള.
ബാഹുമൂലം. ന. കക്ഷം.
ബാഹുയുദ്ധം. ന. ആയുധം കൂടാതെ കൈകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധം.
ബാഹുലം. ന. ൧, കാർത്തികമാസം. ൨, കരത്രാണം.
ബാഹുലേയൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
ബാഹുല്യം ന. സമർദ്ധി, ബഹുത്വം.
ബാഹുവീര്യം. ന. ബാഹുബലം.
ബാഹുശക്തി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ബാഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. ന. ൧, വഹിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക. ൨, പുറമേയുള്ള.
ബാഹ്യം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി വാഹനം, വണ്ടി. ൨, ചുമട്ടുകാളയുംമററും.
ബാഹ്യേന്ദ്രിയം. ന. പുറമേയുള്ള ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ. ൧, കർമ്മേന്ദ്രിയം. ൨, ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ.
ബാഹ്യേന്ദ്രിയനിരോധം. ന. ബാഹ്യങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ നിരോധനം, കണ്ണ ചെവി മുതലായവയെ അനാവശ്യങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിക്കാതെ തടുത്തു നിറുത്തുക.

ബി.

ബിന്ദു. വി. (ത്രിഷ്ക.) വി. ന. അറിവുള്ള.
ബിന്ദു. ന. ൧, നീർത്തുള്ളി. ൨, എഴുത്തുകളിൽ ഇടുന്ന ഒരടയാളം, (ം). ൩, പല്ലുകൊണ്ട പാടു. ൪, പുരികങ്ങൾ രണ്ടിന്റെയും നടുവിലുള്ള സ്ഥലം. ൫, ആനയുടെ പദസരി.
ബിംബം. ന. ൧, ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരുടെയും മററും മണ്ഡലം. ൨, പ്രതിശരീരം, ഛായ. ൩, കോവൽ പഴം.
ബിംബാ. ന. കോവൽ.
ബിംബി. ന. കോവൽ.
ബിംബിക. ന. കോവൽ വള്ളി.
ബിംബിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ബിംബി.) സ. ക്രി. ഒന്നിന്റെ രൂപം മറെറാന്നിൽ കാണാറാകുന്നു, നിഴലിക്കുന്നു, പ്രതിഫലിക്കുന്നു.
ബിംബിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിഴലിക്കപ്പെട്ട.
ബിംബോകം. ന. സ്ത്രീകളുടെ ചില ഭാവഭേദം. പുരികമിളക്കി പുഞ്ചിരിയിടുകയും മററും.
ബിലിമ്പി ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.

ബീ.

ബീജകോശം. ന. താമരപ്പൂവിനകത്തെ കായ.
ബീജപൂരം. ന. വള്ളിനാരകം.
ബീജം. ന. ൧, കാരണം. ൨, വിത്തു. ൩, ശുക്ലം. ൪, സത്യം. ൫, മന്ത്രത്തിൽ ചില പ്രധാന അക്ഷരങ്ങൾ.
ബീജവാപം. ന. വിത.
ബീജാകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിതെച്ചടിച്ച.
ബീജാക്ഷരം. ന. മന്ത്രത്തിലെ ചിലയക്ഷരം.
ബീജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി.

ന. ൧, ചില കുഡുംബത്തിൽനിന്നുണ്ടായ. ൨, വിത്തിൽനിന്നു മുളെച്ച.
ബീഭത്സ. വി. (ത്സൻ, ത്സാ, ത്സം.) വി. ന. അറെപ്പുള്ള, ക്രൂരതയുള്ള.
ബീഭത്സം. ന. നവരസങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ബീഭത്സരസം. ന. അറെപ്പുതോന്നിക്കുന്ന ഒരു ഭാവം, ബീഭത്സം.
ബീഭത്സിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ബീഭത്സി.) അ. ക്രി. അറെക്കുന്നു.
ബീഭത്സ. ന. പാണ്ഡവന്മാരിൽ അർജ്ജുനന്റെ ഒരു പേർ.

ബു.

ബുദ്ധമതം. ന. ബുദ്ധമുനിയുടെ മാൎഗ്ഗം.
ബുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. അറിയപ്പെട്ട.
ബുദ്ധൻ. ന. ബുദ്ധമതക്കാരുടെ ഒരു പ്രധാന ഗുരുവു.
ബുദ്ധി. ന. അകത്തുള്ള ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ നാലുള്ളതിൽ ഒന്നു, തിരിച്ചറിവിനുള്ള ഇന്ദ്രിയം.
ബുദ്ധിക്രുമ്മത. ന. ബുദ്ധിയുടെ ഒരു ശക്തി, ബുദ്ധിയുടെ കൂൎപ്പു.
ബുദ്ധികെട്ടവൻ. ന. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ, ഭോഷൻ.
ബുദ്ധികേടു. ന. ബുദ്ധിക്കുറവു, ബുദ്ധിയുടെ കുററം.
ബുദ്ധിമഹത്വം. ന. ബുദ്ധിയുടെ വലിപ്പം.
ബുദ്ധിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള.
ബുദ്ധിമാന്ദ്യം. ന. ൧, ബുദ്ധിയുടെ സാവധാനം. ൨. ബുദ്ധിയുടെ അല്പത്വം.
ബുദ്ധിമുട്ടു. ന. ൧, വിചാരിച്ചാൽ ഒരു പായം തോന്നായ്ക. ൨, ദാരദ്ര്യം, ഞെരുക്കം. ൩, പ്രയാസം.
ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ (ബുദ്ധി.) അ. ക്രി. ൧, ദാരദ്ര്യം അനുഭവിക്കയുംമററും ചെയ്യുന്നു. ൨, പ്രയാസപ്പെടുന്നു. **ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ബുദ്ധിശക്തി. ന. ബുദ്ധിയുടെബലം.
ബുദ്ധിശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള.
ബുദ്ധിസചിവൻ. ന. ആലോചനെക്കുള്ള മന്ത്രം.
ബുദ്ധിസഹായൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യം. ന. ബുദ്ധിയുടെ സാമൎത്ഥ്യം.
ബുദ്ധിഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ബുദ്ധിയില്ലാത്ത. **ബുദ്ധിഹീനത, ബുദ്ധിഹീനത്വം.** ഗു. ന. ബുദ്ധിയില്ലായ്ക.
ബുദ്ബുദം. ന. നീർകുമള.
ബുധനാഴ്ച. ന. നാലാമത്തെ ആഴ്ച.
ബുധൻ. ന. ൧, ചന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ. ൨, വിദ്വാൻ. ൩, ദേവൻ.
ബുധവാരം. ന. ബുധനാഴ്ച.
ബുധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അറിയപ്പെട്ട.
ബുദ്ധ്നം. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവടു.
ബുഭുക്ഷ. ന. വിശപ്പു.
ബുഭുക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിശപ്പുള്ള.
ബുഭുക്ഷു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ഭക്ഷണാഗ്രഹമുള്ള.
ബുസം. ന. ൧, പതിരു, ഉമി. ൨, തൈക്കട്ട.
ബുസ്തം. ന. വറുത്ത മാംസ ഖണ്ഡം.

ബൃ.

ബൃംഹണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണീ, ണം.) വി. ന. തടിപ്പിക്കുന്ന.
ബൃംഹണം. ന. പഞ്ചസാര പാൽ മുതലായവ കൂട്ടി നെയ്യിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു പലഹാരം.
ബൃംഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തടിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ബൃംഹിതം. ന. ആനയുടെ അലൎച്ച.
ബൃഹൽ. വി. (ഹൻ, ഹതീ, ഹൽ.) വി. ന. വലുതായ.
ബൃഹതി. ന. ൧, ചെറുവഴുതിന. ൨, കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട. ൩, വലിയ വീണ. ൪, ഒരു ശ്ലോകത്തിനുള്ള ഒരു വൃത്തം. ൫, മേൽപുടവ. ൬, ചിറക്കുളം. ൭, തടിച്ചവൾ.
ബൃഹതിക. ന. ൧, മേല്പുടവ, ഉത്തരീയ വസ്ത്രം. ൨, ചെറുവഴുതിന.
ബൃഹൽകഥ. ന. ഏകദേശം ഭാരതത്തോടു തുല്യമാവാൻ തക്കവണ്ണം വിചാരിച്ചു ബാണകവിയാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ നല്ല കഥ.
ബൃഹൽകുക്ഷി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വലിയ വയറുള്ള, കുടവയറുള്ള
ബൃഹൽഭാനു. ന. അഗ്നി.
ബൃഹദ്രഥൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ബൃഹദ്രഥി. ന. ഒരാറു.
ബൃഹസ്പതി. ന. വ്യാഴം.

ബോ.

ബോധകൻ. ന. ൧, ബോധിപ്പിക്കുന്ന

വൻ. ക, അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നവൻ. ന, ശ്രദ്ധമായിച്ചെയ്യുന്ന വർത്തമാനമറിയുന്നവൻ.

ബോധകരം. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ക, ബോധിപ്പിക്കുന്ന. ക, പഠിപ്പിക്കുന്ന. ന, ഉണർത്തുന്ന.

ബോധകരൻ. ന. പാടിയുണർത്തുന്നവൻ.

ബോധക്കേട്. ന. ക, മോഹാലസ്യം. ക, അറിവില്ലായ്മ.

ബോധനൻ. ന. ബുധൻ എന്നഗ്രഹം.

ബോധനം. ന. ക, അറിവു. ക, പഠിപ്പിക്കുക. ന, ഉണർത്തുക.

ബോധന്നി. ന. തിപ്പലി.

ബോധനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. അറിയിക്കേണ്ടുന്ന.

ബോധം. ന. ക, ജ്ഞാനം, അറിവു. ക, വിചാരം. ന, ഉണർച്ച.

ബോധസ്വരൂപി. വി. (പീ, പിണീ, പി.) വി. ന. ബോധം തന്നെ സ്വരൂപമായിട്ടുള്ള.

ബോധഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. അറിവില്ലാത്ത.

ബോധാത്മകം. വി. (കൻ, ത്മികാ, കം.) വി. ന. ബോധമാകുന്ന ആത്മാവോട്ടുകൂടിയ.

ബോധിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ബോധി.) അ. ക്രി. ക. അറിയുന്നു. ക, സമ്മതിക്കുന്നു. ന, ഉണരുന്നു. **ബോധിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

ബോധിദ്രുമം. ന. അരയാൽ.

ബോളം. ന. നറുമ്പശ.

ബോളി. ന. ഒരു പലഹാരം.

ബൌ.

ബൌദ്ധൻ. ന. ബുദ്ധമതക്കാരൻ.

ബ്ര.

ബ്രഗ്നൻ. ന. ആദിത്യൻ.

ബ്രഹ്മകല്പം. ന. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു രാപകൽ.

ബ്രഹ്മഘ്നൻ. ന. ബ്രാഹ്മണനെക്കൊന്നവൻ.

ബ്രഹ്മചര്യം. ന. വിവാഹം ചെയ്യാത്ത അവസ്ഥ, ബ്രഹ്മചാരിയുടെ അവസ്ഥ.

ബ്രഹ്മചാരി. ന. പൂണൂൽ ഇട്ട വേദം അഭ്യസിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണകുമാരൻ.

ബ്രഹ്മചാരിണീ. ന. പാതിവ്രത്യമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ.

ബ്രഹ്മചിന്ത. ന. ബ്രഹ്മാവിനെയും വേദത്തെയും മറ്റും വിചാരിക്കുക.

ബ്രഹ്മജ്ഞാനൻ. ന. ബ്രഹ്മത്തെ അറിയുന്നവൻ, യോഗി.

ബ്രഹ്മണ്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ക, ബ്രാഹ്മണനെ സംബന്ധിച്ച. ക, ബ്രഹ്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച.

ബ്രഹ്മണ്യം. ന. ഒരുമരം, ചെറുകമുകു.

ബ്രഹ്മത്വം. ന. ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഭാവം, ദൈവത്തിന്റെ അവസ്ഥ.

ബ്രഹ്മദണ്ഡം. ന. ക, ഒരുമാതിരി തൈ. ക, ശാപം.

ബ്രഹ്മദർഭ. ന. അയമോദകം.

ബ്രഹ്മദാരു. ന. ചെറുകമുകു.

ബ്രഹ്മദ്രുമം. ന. പ്ലാശു.

ബ്രഹ്മനാഡി. ന. ദേഹത്തിലുള്ളതിൽ ഒരു പ്രധാന ഞരമ്പു.

ബ്രഹ്മനാഭൻ. ന. വിഷ്ണു.

ബ്രഹ്മപുത്ര. ന. ഒരു നദി.

ബ്രഹ്മപുത്രം. ന. വിക്കം.

ബ്രഹ്മപുത്രി. ന. ക, സരസ്വതീദേ വി. ക, സരസ്വതി എന്ന ആറു.

ബ്രഹ്മബന്ധു. ന. ക, ജാതിമാത്രം. ക, അധിക്ഷേപം.

ബ്രഹ്മഭൂയം. ന. ബ്രഹ്മത്തിന്റെ അവസ്ഥ, ബ്രഹ്മത്വം.

ബ്രഹ്മമയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ബ്രഹ്മസ്വരൂപമായ.

ബ്രഹ്മം. ന. ക, ബ്രഹ്മാവു. ക, ബ്രാഹ്മണൻ. ന, സകലത്തിന്നും കാരണമായവസ്തു. ര, തപസ്സു. ള, വേദം. ന, പരമാർത്ഥജ്ഞാനം. ഴ, ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു യോഗം.

ബ്രഹ്മയജ്ഞം. ന. വേദം പഠിക്കുക, ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു കർമ്മം.

ബ്രഹ്മരന്ധ്രം. ന. മൂർദ്ധാവിനുള്ളിൽ ഒരു ഭാഗം.

ബ്രഹ്മവച്ചസം. ന. വേദംപഠിച്ചു അതിനെ പ്രമാണിക്കുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്ന ശുദ്ധത.

ബ്രഹ്മവാദം. ന. വേദം ചൊല്ലുകയും മറ്റും.

ബ്രഹ്മവാദി. ന. ക, വേദാന്തി. ക, ബ്രഹ്മചാരി.

ബ്രഹ്മവിൽ. ന. ബ്രഹ്മത്തെ അറിഞ്ഞവൻ, ഒരു യോഗി.

ബ്രഹ്മവിദ്യ. ന. വേദം ചൊല്ലുമ്പോൾ തെറിക്കുന്ന സ്നേഹം.

ബ്രഹ്മവൃക്ഷം. ന. പ്ലാശു.

ബ്രഹ്മവേദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. ബ്രഹ്മത്തെ അറിയുന്ന.

ബ്രഹ്മവേദം. ന. ൧, ബ്രഹ്മത്തെ അറിക. ൨, വേദത്തെ അറിക.

ബ്രഹ്മശാസനം. ന. ബ്രാഹ്മണന്നുള്ള ഒരു കല്പന.

ബ്രഹ്മസായുജ്യം. ന. ബ്രഹ്മത്വം.

ബ്രഹ്മസൂ. ന. അനിരുദ്ധൻ.

ബ്രഹ്മസൂത്രം. ന. ൧, വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം. ൨, പൂണൂൽ.

ബ്രഹ്മസ്വം. ന. ബ്രാഹ്മണന്റെ മുതൽ.

ബ്രഹ്മഹത്യ. ന. ബ്രാഹ്മണനെകൊല്ലുക.

ബ്രഹ്മഹാ. ന. ബ്രാഹ്മണനെകൊന്നവൻ.

ബ്രഹ്മാവു. ന. ത്രിമൂർത്തികളിൽ ഒന്നു, ലോകങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായിട്ടു വിഷ്ണുവിങ്കൽ നിന്നുണ്ടായ ദേവൻ, സ്രഷ്ടാവു.

ബ്രഹ്മാഞ്ജലി. ന. അട്ടകംപിടിക്കുക.

ബ്രഹ്മാണി. ന. ൧, സരസ്വതി. ൨, അരേണുകം.

ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹം. ന. എല്ലാലോകങ്ങളും കൂടെ ഒരു കുടത്തിന്റെ ഭാഷയാക്കി കല്പിച്ചു ചിലർ പറയുന്ന ഒരു പേർ.

ബ്രഹ്മാണ്ഡകോശം. ന. ലോകം മുഴുവന്നും കൂടെ പറയുന്ന പേർ.

ബ്രഹ്മാണ്ഡം. ന. ഒരു സൂർയ്യന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലോകങ്ങൾ എല്ലാം കൂടിയ ഒരു ഗോളം.

ബ്രഹ്മാനന്ദം. ന. പരബ്രഹ്മത്തെ ധ്യാനിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഒരു വലുതായുള്ള ആനന്ദം.

ബ്രഹ്മാലയം. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവിരിക്കുന്ന ലോകം. ൨, ബ്രാഹ്മണ ഭവനം.

ബ്രഹ്മാസനം. ന. ധ്യാനത്തിങ്കലെ ഇരിപ്പു.

ബ്രഹ്മാസ്ത്രം. ന. ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങളിൽഒന്നു, ബ്രഹ്മാവിനെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരസ്ത്രം.

ബ്രഹ്മി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

ബ്രാഹ്മകല്പം. ന. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു ദിവസം.

ബ്രാഹ്മണൻ. ന. ബ്രഹ്മാവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ മനുഷ്യരെ നാലുജാതികളായി സൃഷ്ടിച്ചതിൽ ഒന്നാമത്തെ ജാതിക്കാരൻ.

ബ്രാഹ്മണബ്രുവൻ. ന. പാപ്പാൻ, ബ്രാഹ്മണനു വേണ്ടുന്ന മുറകളൊന്നും അറിയാതെയും ചെയ്യാതെയും ബ്രാഹ്മണൻ എന്നു പേരു മാത്രം പറഞ്ഞുപജീവനം കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നവൻ.

ബ്രാഹ്മണയഷ്ടിക. ന. ചെറുതേക്കു.

ബ്രാഹ്മണി. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ. ൨, വേട്ടാവളിയൻ. ൩, ഒരു മാതിരി ഉറുമ്പു. ൪, ചെറുതേക്കു. (മ) പ്രാമണി.

ബ്രാഹ്മണിപാട്ടു. ന. പ്രാമണിയുടെ പാട്ടു.

ബ്രാഹ്മണ്യം. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണരുടെ കൂട്ടം. ൨, ബ്രാഹ്മണന്റെ അവസ്ഥ.

ബ്രാഹ്മ. വി. (ഹ്മൻ, ഹ്മീ, ഹ്മം.) വി. ന. ബ്രഹ്മാവിനെയും വേദത്തെയുംമററും സംബന്ധിച്ച.

ബ്രാഹ്മം. ന. ൧, ബ്രാഹ്മ തർപ്പണം. ൨, ഒരു മാതിരി വിവാഹം.

ബ്രാഹ്മീ. ന. ൧, എട്ടു മാതൃക്കളിൽ ഒന്നു. ൨, ശക്തി. ൩, സരസ്വതി. ൪, വാക്കു. ൫, ഒരു മാതിരി ചീര. ൬, ബ്രഹ്മി. ൭, ബ്രാഹ്മണന്റെ ഭാര്യ.

ബ്രാഹ്മ്യം. ന. ൧, ആശ്ചര്യം. ൨, ബ്രാഹ്മണ പൂജ.

ഭ. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്തു നാലാം അക്ഷരം.

ഭക്തനിരോധം. ന. ചോറുവേണ്ടായ്ക, ഒരു രോഗം.

ഭക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ഭക്തിയുള്ള.

ഭക്തൻ. ന. ഭജിക്കുന്നവൻ, സേവിക്കുന്നവൻ.

ഭക്തപരായണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഭക്തന്മാരിൽ താല്പര്യമുള്ള.

ഭക്തപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ൧, ഭക്തന്മാരെ കുറിച്ചിഷ്ടമുള്ള. ൨, ഭക്തത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള.

ഭക്തം. ന. അന്നം, ചോറു.

ഭക്തരോധം. ന. ചോറുചെല്ലുന്നതിനു തടവുണ്ടാകുന്ന ഒരു രോഗം.

ഭക്തവത്സല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഭക്തന്മാരിൽ വാത്സല്യമുള്ള.

ഭക്തവാത്സല്യം. ന. ഭക്തന്മാരിലുള്ള സ്നേഹം.

ഭക്തി. ന. ൧, ദൈവം ഗുരുവു രാജാവു ഇങ്ങിനെയുള്ളവരിൽബഹുമാനത്തോടുകൂടെത്തോന്നുന്ന സ്നേഹം. ൨, ഭജിക്ക, സേവിക്ക.

ഭക്തിമൽ. വി. (മാൻ; മതീ, മൽ.) വി. ന. ഭക്തിയുള്ള.

ഭക്തിയുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ഭക്തിയോടു കൂടിയ.

ഭക്തിവിശ്വാസം. ന. ഭക്തികാരണമുണ്ടായ വിശ്വാസം, ഭക്തിയോടു കൂടയുള്ള ഒരു വിശ്വാസം.

ഭക്തിവൈരാഗ്യം. ന. ദൈവത്തോടുള്ള ഭക്തി നിമിത്തം ലോകകാര്യത്തിങ്ക.

ലെ സ്നേഹമില്ലായ്ക.

ഭക്തിശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. ഭക്തിയുള്ള.

ഭക്തിശ്രദ്ധ. ന. ഭക്തിയിങ്കലെ ശ്രദ്ധ.

ഭക്തിസാധന. വി. (നൻ, നാ, നം) വി. ന. ഭക്തിയെ സാധിപ്പിക്കുന്ന, ഭക്തിയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.

ഭഗൻ. ന. ൧, ആദിത്യൻ. ൨, ഉത്രം നക്ഷത്രം.

ഭഗന്ദരം. ന. ഒരു രോഗം.

ഭഗം. ന. ൧, സ്ത്രീയുടെ ഗുഹ്യം, യോനി. ൨, ഭാഗ്യം. ൩, ശോഭ. ൪, ശ്രേഷ്ഠത. ൫, കാമം. ൬, ശക്തി. ൭, പ്രയത്നം. ൮, കീൎത്തി. ൯, ജ്ഞാനം. ൧൦, അടക്കം. ൧൧, സൎവ്വശക്തി.

ഭഗവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ഭഗമുള്ള.

ഭഗവാൻ. ന. ജിന മഹൎഷിയുടെ ഒരു പേർ.

ഭഗവതീ. ന. ദേവി.

ഭഗിനി. ന. ൧, സഹോദരി. ൨, സ്ത്രീ.

ഭഗിനീപതി. ന. ഉടപ്പിറന്നവളുടെ ഭൎത്താവു, അളിയൻ.

ഭഗോളം. ന. നക്ഷത്രങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഉരുള, നക്ഷത്രഗോളം.

ഭഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. ൧, ഒടിക്കപ്പെട്ട, മുറിക്കപ്പെട്ട. ൨, തോററ, മടങ്ങിയ.

ഭംഗ. ന. ചണം.

ഭംഗം. ന. ൧, തിരമാല. ൨, വിള്ളൽ. ൩, മടക്കം ഒടിവു. ൪, ഭയം. ൫, ചതിവു. ൬, നാശം. ൭, തടവു.

ഭംഗസാൎത്ഥ. വി. (ൎത്ഥൻ, ൎത്ഥാ, ൎത്ഥം.) വി. ന. കൌശലമുള്ള.

ഭംഗി. ന. ൧, വിഭാഗം. ൨, ചതിവു, വേഷമ്മാററം. ൩, കോൎവ്വാപറക. ൪, തിരമാല.(മ) ൧, ചേൎച്ച, ക്രമം. ൨, മുഖസ്തുതി.

ഭംഗുര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, വളെഞ്ഞ. ൨, നാശമുള്ള.

ഭംഗുര. ന. ആറിന്റെ തിരിവു.

ഭജനപ്പുര. ന. ൧, തിരുവിതാംകൂറു ഇളയ രാജാവു ഇരിക്കുന്ന രാജധാനി, ക്ഷേത്രത്തിൽ പാൎക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സ്ഥലം.

ഭജൽ. വി. (ജൻ, ജന്തീ, ജൽ.) വി. ന. ഭജിക്കുന്ന, സേവിക്കുന്ന.

ഭജനം. ന. സേവ.

ഭജനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സേവിപ്പാൻ തക്ക.

ഭജമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, സേവിക്കുന്ന. ൨, വിഭാഗിക്കുന്ന.

ഭജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭജി.) സ. ക്രി. സേവിക്കുന്നു.

ഭഞ്ജൽ. വി.(ഞ്ജൻ, ഞ്ജന്തീ, ഞ്ജൽ.)വി. ന. ൧,ഭഞ്ജിക്കുന്ന, ഒടിച്ചുകളയുന്ന. ൨, നശിപ്പിക്കുന്ന.

ഭഞ്ജനം. ന. നാശം.

ഭഞ്ജിക. ന. ചെറുതേക്കു.

ഭഞ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭഞ്ജി.) സ. ക്രി. നശിപ്പിക്കുന്നു.

ഭടജനം. ന. ഭടന്മാരുടെ കൂട്ടം.

ഭടത്വം. ന. ൧, ഭടന്റെ അവസ്ഥ. ൨, അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്തവന്റെ വാക്കു.

ഭടൻ. ന. ൧, യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ, കാലാൾ. ൨, അക്ഷരവിദ്യ പഠിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ.

ഭടാചാരം. ന. ഭടന്മാരുടെ മൎയ്യാദ, ചീത്ത പ്രവൃത്തി.

ഭടിത്രം. ന. കോലിന്മേൽ കോൎത്തു ചുട്ട മാംസം.

ഭട്ടതിരി. ന. ൧, മലയാള ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലൎക്കുള്ള ഒരു പേരു, വിദ്യയുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ.

ഭട്ടൻ. ന. ഭട്ടതിരി എന്നുള്ളതിനു പകരം ചില ദിക്കിൽ ബ്രാഹ്മണൎക്കു പറയുന്ന ഒരു ബഹുമാനപ്പേർ.

ഭട്ടവൃത്തി. ന. ഭട്ടതിരിയുടെയും ഭട്ടന്റെയും മുറ.

ഭട്ടസ്മാൎത്തൻ. ന. ബ്രാഹ്മണരിൽ ഉള്ള ഒരു ന്യായാധിപതി.

ഭട്ടാരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ബഹുമാനമുള്ള, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

ഭട്ടാരകൻ. ന. ൧, നാട്യത്തിൽ രാജാവിന്റെ പേർ. ൨, മുനി.

ഭട്ടി. ന. വിക്രമാദിത്യനെന്ന രാജാവിന്റെ സഹോദരനും മന്ത്രിയും.

ഭട്ടിനീ. ന. ൧, രാജസ്ത്രീ. ൨, ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ.

ഭണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.

ഭണിതി. ന. വാക്കു.

ഭണ്ഡകം. ന. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.

ഭണ്ഡനം. ന. ൧, കവചം. ൨, യുദ്ധം. ൩, ദോഷം.

ഭണ്ഡൻ. ന. പൊറാട്ടുകാരൻ, ഫലിതക്കളിക്കാരൻ.

ഭണ്ഡാകി. ന. ചെറുവഴുതിന.

ഭണ്ഡാരപ്പുര. ന. രാജധാനിയിലുംമററും സ്വൎണ്ണം രത്നം മുതലായവ വച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പുരമുറി.

ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടി. ന. സ്വൎണ്ണരത്നാദികൾ വച്ചു പൂട്ടുന്നതിനുള്ള പെട്ടി.

ഭണ്ഡാരമുറി. ന. ഭണ്ഡാരപ്പുര.

ഭണ്ഡാരം. ന. ൧, രാജാക്കന്മാരുടെയൊ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെയൊ സ്വൎണ്ണാഭരണങ്ങളുംമററും. ൨, ഭണ്ഡാരപ്പുര.

ഭണ്ഡാരവിചാരക്കാരൻ. ന. ഭണ്ഡാരപ്പുരയിലെ അധികാരി, ഭണ്ഡാരം സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ.
ഭണ്ഡി. ന. മഞ്ചട്ടി.
ഭണ്ഡില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, ദൂതു പറയുന്ന. ൨, ഭാഗ്യമുള്ള.
ഭണ്ഡിലം. ന. നെന്മേനിവാക.
ഭണ്ഡീരി. ന. മഞ്ചട്ടി.
ഭദ്ര. വി. (ദ്രൻ, ദ്രാ, ദ്രം.) വി. ന. ൧, ഭാഗ്യമുള്ള. ൨, ശുഭമായ, നന്മയുള്ള. ൩, ശുദ്ധമുള്ള.
ഭദ്ര. ന. ൧, ദ്വതീയ സപ്തമി ദ്വാദശി ഈ മൂന്നു തിഥികൾക്കും കൂടയുള്ള പേർ. ൨, ഭദ്രകാളി. ൩, കീരിക്കിഴങ്ങു, അരത്ത. ൪, അമരി.
ഭദ്രൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, കാള.
ഭദ്രം. ന. ൧, ഭാഗ്യം. ൨, ഒരു സുഗന്ധപ്പുല്ല. ൩, പൊൻ. ൪, ഇരിമ്പു, ഉരുക്കു. (മ) സമുദ്രത്തിലെ ഒരു ചെറിയ കക്കാ.
ഭദ്രക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.
ഭദ്രകം. ന. ൧, പെരുങ്കോരപ്പുല്ല. ൨, ദേവതാരം.
ഭദ്രകാളി. ന. കാളി.
ഭദ്രകുംഭം. ന. ശുദ്ധമുള്ള വെള്ളംകൊണ്ടു നിറെച്ച കുടം.
ഭദ്രദാരു. ന. തേവതാരം.
ഭദ്രദീപം. ന. മകരമാസം ഒന്നാന്തീയതിയിലും കൎക്കടകമാസം ഒന്നാന്തീയതിയിലും തിരുവനന്ത പുരത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ കഴിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കൎമ്മം.
ഭദ്രനാമ. ന. മരങ്കൊത്തിപ്പക്ഷി.
ഭദ്രപദ. ന. പൂരുരുട്ടാതി, ഉത്രുട്ടാതി.
ഭദ്രപൎണ്ണി. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, പെരുങ്കുറവിൽ.
ഭദ്രബല. ന. പ്രസാരണി.
ഭദ്രമുസ്തകം. ന. പെരുങ്കോരപ്പുല്ല.
ഭദ്രയവം. ന. കുടകപ്പാലയരി.
ഭദ്രശ്രീ. ന. ചന്ദനം.
ഭദ്രാശ്വം. ന. ഭൂമിയുടെ ഒൻപതു ഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഒരു ഖണ്ഡത്തിന്റെ പേരു.
ഭദ്രാസനം. ന. ൧, സിംഹാസനം. ൨, യോഗാസനത്തിൽ ഒന്നു.
ഭൻ. ന. ശുക്രൻ.
ഭം. ന. ൧, നക്ഷത്രം, ഗ്രഹം. ൨, തേനീച്ച. ൩, തെററു.
ഭംഭം. ന. ൧, പുക. ൨, ഈരംച്ച.
ഭയങ്കര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഭയത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.
ഭയദ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പേടിച്ചോടിയ.
ഭയപ്പാടു. ന. പേടിക്കുക.
ഭയപ്പെടുന്നു. ടു. വാൻ. (ഭയ.) അ. ക്രി. പേടിക്കുന്നു. **ഭയപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
ഭയം. ന. പേടി.
ഭയശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന പേടിക്കുന്ന ശീലമുള്ള.
ഭയഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. പേടിയില്ലാത്ത.
ഭയഹേതു. ന. ഭയത്തിന്റെ കാരണം.
ഭയാനക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ഭയങ്കര.
ഭയാനകൻ. ന. ൧, രാഹു. ൨, കുടുവാ.
ഭയാനകം. ന. ൧, ഭയം. ൨, ഭയപ്പെട്ടവന്റെ ഭാവം, പേടിക്കുക.
ഭരടൻ. ന. കുശവൻ.
ഭരണം. ന. ൧, ഭരിക്കുക. ൨, ശമ്പളം, കൂലി. ൩, ചുമക്കുക.
ഭരണി. ന. രണ്ടാമത്തെ നാൾ. (മ) ഒരു വക വലിയ ഉറപ്പുള്ള മണ്ണാത്രം.
ഭരണ്ഡൻ. ന. ൧, യജമാനൻ, നാഥൻ. ൨, ഭരിക്കുന്നവൻ, രാജാവു. ൩, കാള.
ഭരണ്യഭൃക്. ന. കൂലിവേലക്കാരൻ.
ഭരണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. ഭരിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.
ഭരണ്യം. ന. കൂലി, ശമ്പളം.
ഭരതൻ. ന. ൧, ശ്രീരാമന്റെ അനുജൻ. ൨, ദുഷ്യന്തന്റെ പുത്രൻ. ൩, നാട്യക്കാരൻ, നടൻ.
ഭരതശാസ്ത്രം. ന. നാട്യശാസ്ത്രം.
ഭരദ്വാജകം. ന. ഒരു പക്ഷി, ഭരദ്വാജം.
ഭരദ്വാജൻ. ന. ൧, ഒരു മഹൎഷി. ൨, ബ്രഹസ്പതിയുടെ പുത്രൻ.
ഭരദ്വാജം. ന. ചെമ്പോത്തു എന്ന പക്ഷി.
ഭരമേല്ക്കുന്നു. ററു. ല്പാൻ. (ഭരം.) സ. ക്രി. കയ്യേല്ക്കുന്നു. **ഭരമേല്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ഭര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ഭരിക്കുന്ന, രക്ഷിക്കുന്ന, താങ്ങുന്ന.
ഭരം. അ. വളരെ. ന. രണ്ടായിരം പലം കൂടിയതു, ഭാരം.
ഭരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭരി.) സ. ക്രി. ൧, രക്ഷിക്കുന്നു. ൨, ചുമക്കുന്നു.
ഭരിത. വി. (തൻ, താ, തീ, തം.) വി. ന. ൧, പച്ചനിറമായ. ൨, രക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ൩, നിറഞ്ഞ.
ഭരിപ്പു. ന. ൧, ഊട്ടുപുരയിലെ അധികാരം. ൨, ഭരിക്കുക.
ഭരിപ്പുകാരൻ. ന. ഊട്ടുപുരയിലെ വിചാരക്കാരൻ.
ഭൎഗ്ഗം. ന. ഉപായം, വഞ്ചന. (സം) ൧,

ശോഭ. ൨, വറക്കുക.

ഭൎഗ്ഗൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, സ്രഹ്മാവു. (മ) ഉപായി.

ഭൎഗ്ഗിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭൎഗ്ഗി.) സ. ക്രി. വഞ്ചിക്കുന്നു.

ഭൎജ്ജനം. ന. വറുക്കുക.

ഭൎത്തവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ൧, രക്ഷിക്കത്തക്ക. ൨, വഹിക്കാകുന്ന, വഹിക്കേണ്ടുന്ന.

ഭൎത്തൃ. വി. (ൎത്താ, ൎത്ത്രീ, ൎത്തൃ.) വി. ന. ഭരിക്കുന്ന. ൧, രക്ഷിക്കുന്ന. ൨, ചുമക്കുന്ന. **ഭൎത്തൃത. ഭൎത്തൃത്വം.** ഗു. ന.

ഭൎത്താവു. ന. ൧, സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുവൻ. ൨, യജമാനൻ. ൩, രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഭൎത്തൃദാരികൻ. ന. നാട്യത്തിൽ ഇളയ രാജാവു, രാജകുമാരൻ.

ഭൎത്തൃദാരിക. ന. നാട്യത്തിൽ രാജപുത്രി.

ഭൎത്തൃദുഃഖം. ന. ഭൎത്താവു മരിച്ചിട്ടുള്ള ദുഃഖം.

ഭൎത്തൃനാശം. ന. ഭൎത്താവു മരിക്കുക.

ഭൎത്തൃവിരഹം. ന. ഭൎത്താവിൽനിന്നു വേർപെടുക.

ഭൎത്തൃശുശ്രൂഷ. ന. ഭൎത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്ക.

ഭൎത്തൃസൌഖ്യം. ന. ഭൎത്താവിനോടുകൂടെയുള്ള സൌഖ്യം.

ഭൎത്തൃഹരി. ന. വിക്രമാദിത്യനെന്ന രാജാവിന്റെ അനുജനായ ഒരു ശൂദ്രൻ, മഹാ വിദ്വാൻ.

ഭൎത്തൃഹീന. ന. ഭൎത്താവില്ലാത്തവൾ.

ഭൎത്സനം. ന. ൧, ഭീഷണിവാക്കു. ൨, നിന്ദാവാക്കു.

ഭൎത്സിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭൎത്സി.) സ. ക്രി. നിന്ദിച്ചും ശാസിച്ചും പറയുന്നു.

ഭൎത്സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

ഭൎമ്മം. ന. ൧, ശമ്പളം. ൨, പൊന്നു. ൩, പൊക്കിൾ. ൪, ഒരു നാണയം.

ഭല്ലം. ന. ൧, കരടി. ൨, ഒരു മാതിരി അമ്പു.

ഭല്ലാതകം. ന. ൧, ചേൎക്കുരുവു. ൨, ചേർവൃക്ഷം.

ഭല്ലാതകി. ന. ചേർമരം.

ഭല്ലുകം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഭല്ലൂകം.** ന. കരടി

ഭവതി. വി. സ്ത്രീകളെ നീയെന്നു പറയുന്നതിനു പകരം മാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

ഭവദീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. നിന്നെസ്സംബന്ധിച്ച.

ഭവനം. ന. വീടു, പാൎക്കുന്ന സ്ഥലം.

ഭവനീയം. വി. വരുവാനുള്ള.

ഭവൻ. ന. ശിവൻ.

ഭവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. നീ എന്നുള്ളതിനു പകരം പറയുന്ന വാക്കു.

ഭവൽ. വി. (വൻ, വന്തീ, വൽ.) വി. ന. ഉള്ള.

ഭവന്തി. ന. വിഷംതേച്ച അമ്പു.

ഭവം. ന. ൧, ഉള്ളതു. ൨, ഉല്പാദനം, ജനനം. ൩, നേട്ടം. ൪, ലോകം. ൫, ശ്രേഷ്ഠത. ൬, ശുഭം. ൭, ഉല്പത്തികാരണം. ൮, അവസ്ഥ. ൯, സംസാരം, ജനനവും മരണവും. ൧൦, ഫലം.

ഭവാനി. ന. പാൎവ്വതി.

ഭവിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ശുഭമായുള്ള, ഭാഗ്യമുള്ള.

ഭവികം. ന. നന്മ, ഭാഗ്യം.

ഭവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭവി.) അ. ക്രി. ഉണ്ടാകുന്നു.

ഭവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉണ്ടായ.

ഭവിതവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ഉണ്ടാകുവാനുള്ള. **ഭവിതവ്യത.** ഗു. ന. ഉണ്ടാകുവാനുള്ളതിന്റെ അവസ്ഥ.

ഭവിതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. ഭവിക്കുന്ന.

ഭവില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഉള്ള.

ഭവിഷ്ണു. വി. (ത്രിഷ്ണു.) വി. ന. ഭവിക്കുന്ന, ഉണ്ടാകുന്ന.

ഭവിഷ്യകാലം. ന. ഭവിഷ്യമായുള്ള കാലം.

ഭവിഷ്യ. വി. (ഷ്യൻ, ഷ്യാ, ഷ്യം.) വി. ന. ഭവിപ്പാനിരിക്കുന്ന, മേൽകാലത്തിൽ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള.

ഭവിഷ്യൽ. വി. (ഷ്യൻ, ഷ്യന്തീ, ഷ്യൽ.) വി. ന. മേലാൽ ഭവിപ്പാനുള്ള.

ഭവിഷ്യൽഫലം. ന. വരുവാനിരിക്കുന്ന ഫലം.

ഭവിഷ്യവാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറയുന്ന.

ഭവിഷ്യാവസ്ഥ. ന. മേലാലുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ.

ഭവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ൧, ഭാഗ്യമുള്ള, ശുഭമായ. ൨, നല്ല, ശരിയായ. ൩, സത്യമുള്ള. ൪, ഭവിപ്പാന്തക്ക.

ഭവ്യം. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, അസ്ഥി. ൩, സാദ്ധ്യം, ഫലം.

ഭവ്യ. ന. ൧, പാൎവ്വതി. ൨, തിപ്പലി.

ഭഷകൻ. ന. നായ.

ഭസിതം. ന. ചാരം, ഭസ്മം.

ഭസ്ത്രൂ. ന. ഉലയിലൂതുന്നതിനുള്ള തുകൽ.

ഭസ്ത്രികൻ. ന. ഉലയിൽ തോൽ കൊണ്ടു ഊതുന്നവൻ.
ഭസ്മകാരൻ. ന. അലക്കുകാരൻ.
ഭസ്മക്കഞ്ഞി. ന. ഭസ്മംകലക്കിത്തെളിച്ചെടുത്ത വെള്ളത്തിൽ അരിയിട്ടു വെന്ത കഞ്ഞി, ഒരു മരുന്നു കഞ്ഞി.
ഭസ്മക്കുറി. ന. ഭസ്മംകൊണ്ടു നെററിയിലും മററും വര പോലെ തേക്കുക.
ഭസ്മഗന്ധിനി. ന. അരേണുകം.
ഭസ്മഗർഭ. ന. ഇരുപിള്ള.
ഭസ്മം. ന. ൧, ചാണകം ചുട്ട ചാരം. ൨, വെന്തു ചാരമായതു, ചാരം.
ഭസ്മലേപനം. ന. ഭസ്മംതേക്കു.
ഭസ്മീകരണം. ന. ഭസ്മമാക്കുക.
ഭസ്മീകരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭസ്മീകരി.) സ. ക്രി. ഭസ്മമാക്കുന്നു.
ഭസ്മീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭസ്മമാക്കപ്പെട്ട, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ഭള്ളു. ന. അഹംഭാവം.
ഭക്ഷക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അധികം ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ഭക്ഷകാരൻ. ന. പാചകൻ.
ഭക്ഷണമുറി. ന. ഊട്ടുപുര.
ഭക്ഷണം. ന. തീൻ, ഭക്ഷിക്കുക.
ഭക്ഷണശാല. ന. ഊട്ടുപുര.
ഭക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭക്ഷി.) സ. ക്രി. തിന്നുന്നു, ഉണ്ണുന്നു.
ഭക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ഭക്ഷ്യകാരൻ. ന. പാചകൻ.
ഭക്ഷ്യ. വി. (ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. ന. ഭക്ഷിപ്പാന്തക്ക.
ഭക്ഷ്യം. ന. ഭക്ഷണവസ്തു.

ഭാ.

ഭാ. ന. ൧, ശോഭ. ൨, സൌന്ദൎയ്യം.
ഭാക്ക. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. അനുഭവിക്കുന്ന.
ഭാക്തൻ. ന. ൧, ചോററുവേലക്കാരൻ, പിന്നാലെ നടക്കുന്നവൻ, ആശ്രിതൻ.
ഭാക്തം. ന. തീൻവസ്തു.
ഭാക്തിക. ന. ഭക്ഷണത്തിനായിട്ടു സേവിക്കുന്ന ഭൃത്യൻ, ആശ്രിതൻ, ഭാക്തൻ.
ഭാഗധേയൻ. ന. അവകാശി.
ഭാഗധേയം. ന. ൧, ഭാഗ്യം. ൨, കരം.
ഭാഗനം. ന. കാലക്രമം.
ഭാഗം. ന. ൧, പങ്കു, ഓഹരി. ൨, വശം, പുറം. ൩, ഒരു കണക്കു. ൪, സ്ഥലം. ൫, ഒരളവു.
ഭാഗവതം. ന. പുരാണങ്ങൾ പതിനെട്ടുള്ളതിൽ ഒന്നു.
ഭാഗിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭാഗി.) സ. ക്രി. പങ്കിടുന്നു.
ഭാഗിനേയൻ. ന. പെങ്ങളുടെ മകൻ, മരുമകൻ.
ഭാഗീരഥി. ന. ഒരാറു, ഗംഗ.
ഭാഗ്യകാലം. ന. ഭാഗ്യമുള്ളകാലം, നല്ലകാലം.
ഭാഗ്യക്കുറി. ന. ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു ചീട്ടിടുന്ന ഒരു ക്രമം.
ഭാഗ്യക്കേടു. ന ഭാഗ്യമില്ലാഴ്ക്ക.
ഭാഗ്യപരീക്ഷ. ന. ഭാഗ്യം ഉണ്ടൊ ഇല്ലയൊ എന്ന ശോധന ചെയ്തു നോക്കുക.
ഭാഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. ൧, ഭാഗം ചെയ്യപ്പെടുവാന്തക്ക. ൨, നന്മയുള്ള.
ഭാഗ്യം. ന. ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന നന്മ.
ഭാഗ്യവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ഭാഗ്യമുള്ള.
ഭാഗ്യശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. ഭാഗ്യമുള്ള.
ഭാഗ്യഹീന. വി. (നൻ, നാ നം.) വി. ന. ഭാഗ്യമില്ലാത്ത. **ഭാഗ്യഹീനത.** ഗു. ന. ഭാഗ്യമില്ലാഴ്ക്ക.
ഭാംഗീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ചണം ഉണ്ടാകുന്ന.
ഭാജനം. ന. പാത്രം.
ഭാജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭാഗിക്കപ്പെട്ട, പങ്കിടപ്പെട്ട.
ഭാടകം. ന. ൧, കൂലി. ൨, വില.
ഭാണം. ന. വിടന്റെ ഒരു ദിവസത്തെ കഥ.
ഭാണ്ഡക്കെട്ടു. ന. മാറാപ്പു.
ഭാണ്ഡം. ന ൧, പാത്രം. ൨, മൂലധനം. ൩, വാല്യം. ൪, കുതിരക്കോപ്പു. ൫, വൃക്ഷം. (മ) മാറാപ്പു.
ഭാണ്ഡാഗാരം. ന. ഭാണ്ഡങ്ങൾവച്ചുസൂക്ഷിക്കുന്ന പുര.
ഭാദ്രപദം. അല്ലെങ്കിൽ, **ഭാദ്രം.** ന. കന്നിമാസം.
ഭാദ്രമാതരൻ. ന. പാതിവ്രത്യവും സുകൃതവുമുള്ള ഭാൎയ്യയുടെ പുത്രൻ.
ഭാനു. ന. ൧, ആദിതിൻ. ൨, പ്രകാശം. ൩, രശ്മി. ൪, സൌന്ദൎയ്യം. ൫, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള സ്ത്രീ.
ഭാനുമണ്ഡലം. ന. ആദിത്യന്റെ മണ്ഡലം, ആദിത്യബിംബം.
ഭാനുമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. ൧, പ്രകാശമുള്ള. ൨, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

ഭാനുമാൻ. ന. ആദിത്യൻ.
ഭാനുവാരം. ന. ഞായറാഴ്ച.
ഭാമൻ. ന പ, ആദിത്യൻ. ഉ, സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവു.
ഭാമം. ന. പ, കോപം. ഉ, ശോഭ.
ഭാമാ. ന. പ, കോപമുള്ളവൾ, ഭാമിനി. ഉ, കൃഷ്ണന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി, സത്യഭാമാ.
ഭാമി. വി. (മീ മിനീ, മി.) വി. ന. ഭാമമുള്ള, കോപമുള്ള.
ഭാമിനി. ന. കോപമുള്ളവൾ.
ഭാരക്കട്ടി. ന. പ, ഇരുപതു തുലാം തൂക്കുന്ന കട്ടി. ഉ, ഏറ്റവും കനം.
ഭാരക്കല്ല. ന. തുലായന്ത്രത്തിന്റെ പിഞ്ഞാലിക്കല്ല.
ഭാരതഖണ്ഡം. ന. ഭൂമിയുടെ നവ ഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഒന്നു, ഹിമവാനു തെക്കു സേതുവിനു വടക്കുള്ള ഭൂമി.
ഭാരതൻ. ന. പ, ആട്ടക്കാരൻ. ഉ, ഭരതന്റെ സന്തതി. ന, അഗ്നി.
ഭാരതം. ന. ഇതിഹാസങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ഭാരതവർഷം. ന. ഭാരതഖണ്ഡം.
ഭാരതി. ന. പ, വാക്കു. ഉ, സരസ്വതി.
ഭാരത്തുലാം. ന. പുരയുടെ കട്ടിയുള്ള തുലാം.
ഭാരദ്വാജി. ന. കാട്ടുപരിത്തി.
ഭാരം. ന. പ, കനം. ഉ, ചുമട്ടു. ന, ഇരുപതു തുലാം. (മ) പ, ഉള്ളിലുള്ള വ്യസനം. ഉ, കായ്ത്തിന്റെ ചുമതല.
ഭാരയഷ്ടി. ന. ചുമടെടുക്കുന്നതിനു തോളത്തു വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുവടി, കാവു.
ഭാരവാഹൻ. ന. ചുമട്ടുകാരൻ.
ഭാരി. വി. പ, വലിയ, നീളമുള്ള. ഉ, തടിച്ച. ന, ഭാരമുള്ള.
ഭാരി. ന. പ, സിംഹം. ഉ, ചുമട്ടുകാരൻ.
ഭാരികൻ. ന. ചുമട്ടുകാരൻ.
ഭാർഗ്ഗവൻ. ന. പ, പരശുരാമൻ. ഉ, ശുക്രൻ. ന, വില്ലാളി.
ഭാർഗ്ഗവി. ന. പ, ലക്ഷ്മി. ഉ, പാർവ്വതി. ന, കടുക.
ഭാൾ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, ചെറുതേക്കു.
ഭാര്യ. ന. തന്നാൽ വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ.
ഭാര്യാപതികൾ. ന. ഭാര്യയും ഭർത്താവും.
ഭാര്യാവാൻ. വി. ന. ഭാര്യയുള്ളവൻ.
ഭാലം. ന. പ, നെറ്റി. ഉ, ശോഭ.
ഭാവ. ന. അറുപതു വർഷത്തിൽ എട്ടാമത്തെ വർഷം.
ഭാവഗാംഭീര്യം. ന. ഭാവത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യം.
ഭാവദർശി. വി. (ശി, ശിനീ, ശി.) വി. ന. ഭാവത്തെ നോക്കുന്ന.
ഭാവന. ന. പ, ഓർമ്മ. ഉ, ധ്യാനം. ന, ബഹുമാനം, ഭാവിക്ക.
ഭാവനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഭാവൻ. ന. നാട്ടുത്തിൽ വിചാരിച്ചാൽ എന്നതിനു പകരം പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
ഭാവബോധകം. ന. മനോഗതത്തെ അറിയിക്ക, അനുഭാവം.
ഭാവഭേദം. ന. ഭാവത്തിന്റെ വ്യത്യാസം.
ഭാവം. ന. പ, അവസ്ഥ. ഉ, സ്വഭാവം. ന, താല്പര്യാർത്ഥം. ര, മനസ്സു, അന്തഃകരണം, ആത്മാവു. ഇ, നാട്യസംബന്ധമായുള്ള സ്ഥായീഭവം എട്ടും, വ്യഭിചാരീഭാവം മുപ്പത്തൂമൂന്നും. ന, നാട്യം. ഒ, ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടറിയിക്ക. വ, ഉത്ഭവം. ൻ, ഉണ്ടെന്നുള്ള അവസ്ഥ. ക്ം, ഉദയം മുതൽ പന്ത്രണ്ടു രാശിക്കും പറയുന്ന ഒരു പേരു.
ഭാവവികാരം. ന. ഭാവഭേദം.
ഭാവാനുകൂലം. അ. ഭാവത്തിനു സഹായമായിട്ട.
ഭാവി. വി. (വീ, വിനീ, വി.) വി. ന. ഭവിപ്പാനുള്ള.
ഭാവിനി. ന. ഉത്തമാർത്ഥമായി നടക്കുന്നവൾ, ഒരു മാതിരി വേശ്യ.
ഭാവികം. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. പ, വരുവാനുള്ള. ഉ, സ്വഭാവേനയുള്ള.
ഭാവികം. ന. അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരലങ്കാരം.
ഭാവിക്കുന്നു. ച്രു. പ്ലാൻ. (ഭാവി.) സ. ക്രി. പ, നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഉ, നിരൂപിക്കുന്നു. ന, തുടങ്ങുന്നു.
ഭാവിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ, വിചാരിക്കപ്പെട്ട. ഉ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട. ന, വീര്യഭേദം വരുത്തുവാനായിട്ടു മരുന്നു പെള്ളത്തിലും മറ്റും ഇടപ്പെട്ട.
ഭാവുകം. വി (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ഭാഗ്യമുള്ള, സുഖമുള്ള, ഇതു ചില നാമത്തോടു ചേരുമ്പോൾ ആയിത്തീരുന്നു എന്നർത്ഥം വരും.
ഭാവുകൻ. ന. നാട്ടുത്തിൽ അളിയൻ.
ഭാവുകം. ന. ശുഭം.
ഭാഷ. ന. പ, വാക്കു. ഉ, സരസ്വതി. ന, രൂപം. ര, മാതിരി, സ്വഭാവം. ഇ, നിവൃത്തി.
ഭാഷകേട്ടു. ന. വിരൂപം, ചേച്ചുകേട്ടു.
ഭാഷക്കാരൻ. ന. ഒരു ഭാഷയിൽ പറയുന്ന വാക്കിനെ മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ പൊരുൾ തിരിച്ചു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നവൻ.
ഭാഷണം. ന. വാക്കു.
ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നു. ത്തി. വാ:ൻ. (ഭാഷ.)

സ. ക്രി. സംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങളും മറ്റും മലയാള ഭാഷയിലൊ മറൊ ചൊ ല്ലുക തിരിച്ചെഴുതുന്നു.

ഭാഷാഭേദം. നാ. ക, മാതിരിയുടെ വ്യത്യാസം. ഖ, ഒരു രാജ്യാതിർത്തിക്കാരുടെ വാക്കു തമ്മിലുള്ള ഭേദം.

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. നാ. സംസ്കൃതഭാഷയിലുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നെടുത്തു മലയാള ഭാഷയിലെഴുതിയ വ്യാഖ്യാനം.

ഭാഷിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ഭാക്ഷി.) സ. ക്രി. ക, പറയുന്നു. ഖ, പരിഹസിക്കുന്നു.

ഭാഷിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.നാ. പറയപ്പെട്ട.

ഭാഷിതം. നാ. വാക്കു.

ഭാഷ്യം. വി. (ക്ഷ്ണൻ, ക്ഷ്ണാ, ക്ഷ്ണം.) വി.നാ. ഭാക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക, പറയേണ്ടുന്ന.

ഭാഷ്യം. നാ. ക, പാണിനിയ സൂത്രത്തിനെയും മറ്റും വ്യാഖ്യാനം. ഖ, ഒരു മാതിരി പുണി.

ഭാഷ്യകാരൻ. നാ. ഭാക്ഷ്യം ഉണ്ടാക്കിയ ആൾ, പതഞ്ജലി.

ഭാസ്സു. നാ. ക, ശോഭ. ഖ, രശ്മി.

ഭാസ്മാനം. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. ശോഭിക്കുന്ന.

ഭാസം. നാ. ക, ശോഭ. ഖ, രശ്മി. ഗ, പൂവൻകോഴി. ഘ, കഴുത.

ഭാസുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ശോഭയുള്ള.

ഭാസുരൻ. നാ. പരാക്രമമുള്ളവൻ.

ഭാസുരം. നാ. സ്ഫടികം.

ഭാസ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ശോഭിക്കുന്ന.

ഭാസ്വരൻ. നാ. ക, ആദിത്യൻ. ഖ, അഗ്നി. ഗ, ഭാസുരൻ.

ഭാസ്വരം. നാ. സ്വർണ്ണം.

ഭാസ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ശോഭിക്കുന്ന.

ഭാസ്വരൻ. നാ. ആദിത്യൻ.

ഭാസ്വൽ. വി. (സ്വാൻ, സ്വതീ, സ്വൽ.) വി. നാ. ശോഭിക്കുന്ന.

ഭാസ്വാൻ. നാ. ആദിത്യൻ.

ഭി.

ഭിത്തം. നാ. അംശം.

ഭിത്തി. നാ. ചുവരു.

ഭിദ. നാ. പിളപ്പു.

ഭിദുര. വി. (രൻ, രാ, രം,) വി. നാ. ഭേദിക്കുന്ന, പിളക്കുന്ന.

ഭിദുരം. നാ. വജ്രായുധം.

ഭിന്ദിപാലം. നാ. ചാണ്ടുന്നതിനുള്ള ഒരായുധം.

ഭിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. നാ. ക, വേർപ്പെട്ട. ഖ, ഭേദിക്കപ്പെട്ട, പിളക്കപ്പെട്ട.

ഭിന്നം. നാ. ക, രത്നങ്ങളിലൊ മറെറാ ഉള്ള കേടു. ഖ, ശകലം, ഭാഗം.

ഭിന്നിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ഭിന്നി.) അ. ക്രി. ക, പിളരുന്നു. ഖ, വേർപ്പെടുന്നു. ഗ, പൊട്ടുന്നു. ഘ, ശകലമായിത്തീരുന്നു.

ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

ഭിന്നിപ്പു. നാ. ക, പിളപ്പു, വേർപാടു. ഖ, തമ്മിലുള്ള അകലിച്ച.

ഭിഷൽ. നാ. വൈദ്യൻ.

ഭിസ്സു. നാ. ചോറു.

ഭിസ്സടം. നാ. കഠിഞ്ഞ ചോറു.

ഭിക്ഷ. നാ. ക, യാചന. ഖ, യാചിക്കുന്ന വസ്തു കൊടുക്കുന്നതു, ഇരന്നിട്ടു കിട്ടിയ വസ്തു. ഗ, സന്യാസിയുടെ ഭക്ഷണം.

ഭിക്ഷക്കാരൻ. വി. നാ. യാചകൻ, പിച്ചക്കാരൻ.

ഭിക്ഷക്കാരി. വി. നാ. ഇരക്കുന്നവൾ.

ഭിക്ഷാടനം. നാ. ഇരപ്പാനുള്ള നടപ്പു.

ഭിക്ഷാന്നം. നാ. ഇരന്നു വാങ്ങിച്ചചോറു.

ഭിക്ഷാർത്ഥി. വി. (ർത്ഥി, ർത്ഥിനീ, ർത്ഥി.) വി. നാ. ഭിക്ഷ വേണമെന്നു ചോദിക്കുന്ന.

ഭിക്ഷാശനം. നാ. ഭിക്ഷ വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്ഷണം.

ഭിക്ഷാശി. വി. (ശി, ശിനീ, ശി.) വി. നാ. ഇരന്നുണ്ണുന്ന. ഭിക്ഷാശിത്വം. ഗു. നാ. ഇരന്നുണ്ണൽ.

ഭിക്ഷു. നാ. സന്യാസി.

ഭിക്ഷുകൻ. നാ. ഭിക്ഷവാങ്ങിച്ചു ജീവിക്കുന്നവൻ, സന്യാസി.

ഭീ.

ഭീ. നാ. ഭയം.

ഭീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ഭയപ്പെട്ട.

ഭീതി. നാ. ഭയം.

ഭീതിപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ഭീതി.) അ. ക്രി. ഭയപ്പെടുന്നു.

ഭീമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. നാ. ഭയത്തെത്തോന്നിക്കുന്ന, ഭയങ്കരം.

ഭീമം. നാ. ഭയം.

ഭീമൻ. നാ. ക, ശിവൻ. ഖ, ഭീമസേനൻ.

ഭീമാ. നാ. ഒരു ദേവിയുടെ ഒരു പേർ.

ഭീമരം. നാ. യുദ്ധം.

ഭീമസേനൻ. നാ. പാണ്ഡവന്മാരിൽ രണ്ടാമൻ.

ഭീരു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ഭയമുള്ള, പേടിച്ച. **ഭീരുത. ഭീരുത്വം.** ഗു. ന. ഭയം.
ഭീരു. ന. പേടിസ്വഭാവമുള്ള സ്ത്രീ.
ഭീരുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഭയമുള്ള.
ഭീരുകം. ന. ൧, മരക്കൂട്ടം, കാടു. ൨, മൂങ്ങാ. ൩, കരടി.
ഭീരുകൻ. ന. പേടിയുള്ളവൻ.
ഭീലുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പേടിയുള്ള.
ഭീലുകം. ന. കരടി.
ഭീഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഭയങ്കരത്വമുള്ള.
ഭീഷണൻ. ന. ശിവൻ.
ഭീഷണം. ന. ഭയം.
ഭീഷണി. ന. വ്യാജംപറഞ്ഞുംമററും ഭയപ്പെടുത്തുക.
ഭീഷണിക്കാരൻ. ന. ശക്തിയില്ലാതെ വ്യാജംകൊണ്ടുംമററും ഭയപ്പെടുത്തുന്നവൻ.
ഭീഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പേടിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ഭീഷ്മ. വി. (ഷ്മൻ, ഷ്മാ, ഷ്മം.) വി. ന. ഭയത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന, ഭയങ്കര.
ഭീഷ്മം. ന. ഭയം.
ഭീഷ്മൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, ശന്തനു എന്ന രാജാവിൻെറ പുത്രൻ.
ഭീഷ്മസൂ. ന. ഗംഗ.

ഭു.

ഭുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ൨, അനുഭവിക്കപ്പെട്ട.
ഭുക്തം. ന. ചോറു.
ഭുക്തശേഷം. ന. ഉച്ചിഷ്ടം.
ഭുക്തസമുജ്ഝിതം. ന. ഭക്ഷിച്ചു ശേഷിച്ചതു.
ഭുക്തി. ന. ൧, ഭക്ഷിക്ക. ൨, അനുഭവം.
ഭുഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. ൧, കൂനുള്ള. ൨, വളഞ്ഞ. ൩, കുനിഞ്ഞ.
ഭുജഗം. ന. പാമ്പു.
ഭുജഗഭുക്. ന. ൧, മയിൽ. ൨, ഗരുഡൻ.
ഭുജംഗമം. ന. പാമ്പു.
ഭുജംഗം. ന. പാമ്പു.
ഭുജംഗാക്ഷി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, വണ്ടവാഴി.
ഭുജപത്രം. ന. കടലാസുപോലെ തൊലിയുള്ള ഒരുവൃക്ഷം, പൂതണക്കു വൃക്ഷം.
ഭുജബലം. ന. കയ്യൂക്കു.
ഭുജം. ന. കൈ.
ഭുജവീൎയ്യം. ന. കയ്യുടെ ശക്തി.
ഭുജശിരസ്സു. ന. തോൾ.
ഭുജാന്തരം. ന. മാൎവ്വിടം.
ഭുജാന്തരാളം. ന. മാൎവ്വിടം.
ഭുജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭുജി.) സ. ക്രി. ൧, ഭക്ഷിക്കുന്നു. ൨, അനുഭവിക്കുന്നു.
ഭുജിഷ്യ. ന. ദാസി.
ഭുജിഷ്യൻ. ന. ദാസൻ.
ഭുഞ്ജാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, ഭക്ഷിക്കുന്ന. ൨, അനുഭവിക്കുന്ന.
ഭുവനപതി. ന. ലോകത്തിൻെറ നാഥൻ.
ഭുവനം. ന. ൧, ലോകം. ൨, വെള്ളം.
ഭുവനേശ്വരൻ. ന. ലോകങ്ങളുടെ നാഥൻ.
ഭുവൎല്ലോകം. ന. ഭൂമിക്കു മീതെയുള്ള ഒരു ലോകം.

ഭൂ.

ഭൂ. ന. ൧, ഭൂമി. ൨, സ്ഥലം.
ഭൂകമ്പം. ന. ഭൂമികുലുക്കം.
ഭൂഗോളം. ന. ഭൂമി എന്നുള്ള ഉരുണ്ട വസ്തു.
ഭൂഗോളശാസ്ത്രം. ന. ഗോളത്തിനെ കുറിച്ചു പറയുന്ന പുസ്തകം.
ഭൂചക്രം. ന. ഭൂമിയെ വട്ടത്തിൽ എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു പേർ, ഭൂഗോളം.
ഭൂചര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
ഭൂച്ഛായ. ന. ഭൂമിയുടെ നിഴൽ.
ഭൂജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ഭൂമിയിൽനിന്നു ജനിച്ച.
ഭൂജംബു. ന. നിലഞാവൽ.
ഭൂജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭൂമിയിൽ ജനിച്ച.
ഭൂതകാലം. ന. കഴിഞ്ഞ സമയം.
ഭൂതകേശം. ന. വയമ്പു.
ഭൂതത്താൻ. ന. ഒരു മാതിരി പിശാചു.
ഭൂതധാത്രി. ന. ഭൂമി.
ഭൂതനാഥൻ. ന. ശിവൻ.
ഭൂതപൂൎവ്വം. ന. മുൻപിനാലെ.
ഭൂതബാധ. ന. ഭൂതത്തിനെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം.
ഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉണ്ടായ. ൨, കഴിഞ്ഞ. ൩, ലഭിച്ച. ൪, സത്യമായ.
ഭൂതം. ന. ൧, പിശാചു. ൨, ദേവത. ൩, ബാധ. ൪, പഞ്ചഭൂതം.
ഭൂതയജ്ഞം. ന. ചില ഭൂതങ്ങൾക്കായിട്ടു കഴിക്കുന്ന ഒരു ബലി.
ഭൂതലപോടക. ന. ഒരു വക മരുന്നു.

ഭൂതലം. ന. ഭൂമി.
ഭൂതവാക്കു. ന. ഭൂതങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു ശബ്ദം.
ഭൂതവേശി. ന. വെളുത്ത ചേമന്തി.
ഭൂതസഞ്ചാരം. ന. ഭൂതം ബാധിക്കുക.
ഭൂതാത്മാവു. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, ശരീരം.
ഭൂതവാസം. ന. താന്നിവൃക്ഷം.
ഭൂതാവേശം. ന. ഭൂതസഞ്ചാരം.
ഭൂതി. ന. ൧, ഐശ്വൎയ്യം. ൨, ഭസ്മം. ൩, സൌഭാഗ്യം. ൪, സമ്പത്തു.
ഭൂതികം. ന. ൧, നിലവേപ്പു. ൨, കവടപ്പുല്ല. ൩, പൂതണക്കപ്പുല്ല.
ഭൂതേശൻ. ന. ശിവൻ.
ഭൂതോദയം. ന. കാരണംകൂടാതെ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു നിശ്ചയം.
ഭൂദാനം. ന. ൧, സന്യാസിയുടെ ശവം കുഴിച്ചിടുന്നതിനു പറയുന്ന പേർ. ൨, ഭൂമിദാനം.
ഭൂദാരം. ന. പന്നി.
ഭൂദേവൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
ഭൂധരം. ന. പൎവ്വതം.
ഭൂധരൻ. ന. രാജാവു.
ഭൂനാഗം. ന. ഞാഞ്ഞൂൽ.
ഭൂനിംബം. ന. ൧, നിലവേപ്പു. ൨, പുത്തരിച്ചുണ്ട.
ഭൂപതി. ന. രാജാവു.
ഭൂപദി. ന. മുല്ല.
ഭൂപൻ. ന. രാജാവു.
ഭൂപാലൻ. ന. രാജാവു.
ഭൂപാളം. ന. ഒരു രാഗം.
ഭൂപ്രദക്ഷിണം. ന. ഭൂമിയുടെ അധികപ്രദേശം തന്റെ വലത്തു വശത്തായിട്ടിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഭൂമിയെ ചുററി നടക്കുക.
ഭൂഭാരം. ന. ഭൂമിയുടെ കനം. ദുഷ്ടന്മാർ വൎദ്ധിച്ചാൽ ഭൂമിക്കുണ്ടാകുന്ന കനം.
ഭൂഭൃൽ. ന. രാജാവു.
ഭൂഭൃത്തു. ന. ൧, രാജാവു. ൨, പൎവ്വതം.
ഭൂമണ്ഡലം. ന. ഭൂമിക്കു മുഴുവനും കൂടെ പറയുന്ന ഒരു പേർ, ഭൂഗോളം.
ഭൂമ. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വളരെയുള്ള, വൎദ്ധിച്ച.
ഭൂമി. ന. പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നു, മനുഷ്യൎക്കു പ്രത്യേകമായുള്ളംരംഭലോകസ്ഥലം.
ഭൂമിക. ന. നാട്യാലങ്കാരം, വേഷം.
ഭൂമിജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ഭൂമിയിൽനിന്നുണ്ടായ.
ഭൂമിജൻ. ന. ചൊവ്വാ എന്ന ഗ്രഹം.
ഭൂമിജംബുക. ന. നിലഞാവൽ വൃക്ഷം.
ഭൂമിതാലം. ന. ഒരു മരുന്നു, നിലപ്പന
ഭൂമിതൈലം. ന. മൺതൈലം.
ഭൂമിദേവൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
ഭൂമിദേവി. ന. ഭൂമി, ഭൂമിയുടെ ദേവി.
ഭൂമിപാലകൻ. ന. രാജാവു.
ഭൂമിപാലനം. ന. ഭൂമിയെ രക്ഷിക്ക.
ഭൂമിഭൎത്താവു. ന. രാജാവു.
ഭൂമിസ്പൃക്കു. ന. ൧, വൈശ്യൻ. ൨, മനുഷ്യൻ.
ഭൂമീന്ദ്രൻ. ന. രാജാവു.
ഭൂയസ്. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്.) വി. ന. വളരെയുള്ള, പെരുകിയ.
ഭൂയസ്. അ. കൂടക്കൂടെ, പിന്നെയും പിന്നെയും.
ഭൂയിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. വളരെയുള്ള ഭൂയസ്.
ഭൂരി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വളരെയുള്ള, പെരുകിയ.
ഭൂരി. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, വിഷ്ണു. ൩, ശിവൻ. ൪, പൊൻ. അ. അധികമായി.
ഭൂരിതമം. വി. ഏററവും അധികമായുള്ള.
ഭൂരിഫേന. ന. ഒരു തൈ, ചൎമ്മലന്ത.
ഭൂരിമായു. ന. കുറുക്കൻ.
ഭൂരുണ്ഡി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, വേനപ്പച്ച.
ഭൂരുഹം. ന. വൃക്ഷം.
ഭൂരേണു. ന. പൂഴി, ഭൂമിയിലെപ്പൊടി.
ഭൂൎജ്ജപത്രം. ന. പൂതണക്കുവൃക്ഷം.
ഭൂൎജ്ജം. ന. പൂതണക്കുവൃക്ഷം.
ഭൂലത. ന. ഞാഞ്ഞൂൽ.
ഭൂലോകം. ന. ഭൂമി.
ഭൂവലയം. ന. ഭൂമിയുടെ ചുററു.
ഭൂവാസികൾ. ന. മനുഷ്യർ.
ഭൂഷ. ന. ആഭരണം, അലങ്കാരം, മോതിരവുമ്മററും.
ഭൂഷണം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഭൂഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.
ഭൂഷ്ണു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ഭവിക്കുന്ന, ഉണ്ടാകുന്ന.
ഭൂസുതൻ. ന. ചൊവ്വാ, ഭൂമിയുടെ പുത്രൻ.
ഭൂസുതാ. ന. സീതാ.
ഭൂസുരൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
ഭൂസ്തൃണം. ന. പൂതണക്കപ്പുല്ല.

ഭൃ.

ഭൃഗു. ന. ൧, ഒരു മഹൎഷി. ൨, ശിവൻ. ൩, ശുക്രൻ. ൪, പരശുരാമന്റെ അച്ഛൻ, ജമദഗ്നി. ൫, മലയുടെ ചരിവിലുള്ള തടം. ൬, മലമുകൾ.
ഭൃംഗം. ന. ൧, വണ്ടു. ൨, എലവംഗം. ൩, ഒരു പക്ഷി. ൪, കയ്യന്യം. ൫, വേ

ട്ടാവളിയൻ. ൩, പൊൻകിണ്ടി.
ഭൃംഗരാജം. ന. ൧, കയ്യന്യം. ൨, ഒരു പക്ഷി. ൩, വണ്ടു. ൪, ഒരു പ്രധാന ബലി.
ഭൃംഗാരം. ന. പൊൻകിണ്ടി.
ഭൃംഗാരി. ന. ചീവീടു.
ഭൃംഗി. ന. ശിവപാരിഷദന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.
ഭൃതകൻ. ന. വേലക്കാരൻ.
ഭൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കൂലിക്കു വാങ്ങിക്കപ്പെട്ട. ൨, താങ്ങപ്പെട്ട. ൩, നിറെക്കപ്പെട്ട.
ഭൃതൻ. ന. ൧, ഭൃത്യൻ. ൨, കൂലിവേലക്കാരൻ.
ഭൃതി. ന. ൧, കൂലി, ശമ്പളം. ൨, രക്ഷണം. ൩, മുതൽ, ദ്രവ്യം.
ഭൃതിഭൂക്. ന. വേലക്കാരൻ.
ഭൃത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. ഭരിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക. ഭൃത്യത്വം. ഗു. ന. ദാസവേല.
ഭൃത്യൻ. ന. ആശ്രിതൻ, ദാസൻ.
ഭൃത്യ. ന. കൂലി, ശമ്പളം.
ഭൃത്യവൃത്തി. ന. ഭൃത്യന്റെ വേലയൊ അവസ്ഥയൊ.
ഭൃശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. അധികമായ, ഏറിയ.
ഭൃശം. അ. ഏററവും.
ഭൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. വറുക്കപ്പെട്ട.

ഭേ.

ഭേകവൎണ്ണി. ന. കുടകൻ.
ഭേകം. ന. തവള.
ഭേകി. ന. പെൺതവള.
ഭേത്തൃ. വി. (ത്താ, ത്ത്രീ, ത്തൃ.) വി. ന. ഭേദിപ്പിക്കുന്ന, വിഭാഗിക്കുന്ന.
ഭേത്താവു. ന. കലഹമുണ്ടാക്കുന്നവൻ, ഭേദിപ്പിക്കുന്നവൻ.
ഭേദഗതി. ന. തുല്യമല്ലാതെ ഉള്ള അവസ്ഥ, വ്യത്യാസം.
ഭേദനം. ന. ഭേദിപ്പിക്കുക, കലഹമുണ്ടാക്കുക.
ഭേദം. ന. ൧, വ്യത്യാസം. ൨, ചീന്തൽ. ൩, പങ്കുവെക്ക. ൪, ഭിന്നിപ്പു.
ഭേദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഭേദി.) അ. ക്രി. ൧, വേർപിരിയുന്നു. ൨, പിളരുന്നു. ൩, വ്യത്യാസം വരുന്നു. ൪, അകലുന്നു.
ഭേദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭേദിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ഭേദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ഭേദിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻതക്ക.
ഭേരി. ന. ഒരു വലിയ വാദ്യം, പെരുമ്പറ.
ഭേരുണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. ഭയങ്കരത്വമുള്ള.
ഭേരുണ്ഡൻ. ന. ശിവന്റെ ആകൃതി ഭേദംകൊണ്ടുണ്ടായ ഒരു പേർ.
ഭേരുണ്ഡാ. ന. ദുൎഗ്ഗയുടെ ദാസികളിൽ ഒന്നു.
ഭേരുണ്ഡം. ന. ഉല്പാദനം.
ഭേഷജം. ന. ഔഷധം, മരുന്നു.
ഭേഷജാംഗം. ന. മരുന്നു കലക്കി സേവിക്കുന്നതിനുള്ള തേൻ പാൽ മുതലായ വെള്ളം.

ഭൈ.

ഭൈരവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. ഭയത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന, ഭയങ്കര.
ഭൈരവം. ന. ഭയം.
ഭൈരവൻ. ന. ശിവൻ.
ഭൈരവീ. ന. ൧, കാളിയുടെ ഒരു പേർ. ൨, ഒരു രാഗം.
ഭൈഷജ്യം. ന. ഔഷധം.
ഭൈക്ഷം. ന. ഭിക്ഷാവസ്തു, ഇരന്നുകിട്ടിയ ഭക്ഷണസാധനം.

ഭോ.

ഭോ. അ. ഇതു എടൊ ഹെ എന്നുള്ളവെക്കു പകരം ചേൎക്കുന്നതു.
ഭോക്തവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ൧, അനുഭവിപ്പാനുള്ള. ൨, ഭക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള.
ഭോക്തൃ. വി (ക്താ, ക്ത്രീ, ക്തൃ.) വി. ന. ൧, ഭക്ഷിക്കുന്ന. ൨, അനുഭവിക്കുന്ന. ഭോക്തത്വം. ഗു. ന. അനുഭവം.
ഭോക്താവു. ന. ഭൎത്താവു.
ഭോക്തുകാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, ഭക്ഷിപ്പാനാഗ്രഹമുള്ള. ൨, ഭുജിപ്പാനാഗ്രഹമുള്ള. ൩, അനുഭവിപ്പാനാഗ്രഹമുള്ള.
ഭോഗം. ന. ൧, സന്തോഷം, സുഖാനുഭവം. ൨, സമ്പത്തു. ൩, കൂലി. ൪, പാമ്പിന്റെപത്തി. ൫, പാമ്പിന്റെ ഉടൽ. ൬, അണിയായിനില്ക്കുന്ന സൈന്യം.
ഭോഗപാലൻ. ന. യൌവ്വനമുള്ളവൻ, മണവാളൻ.
ഭോഗഭൂമി. ന. സ്വൎഗ്ഗം.

ഭോഗലാഭം. ന. പലിശ.
ഭോഗലോല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഭോഗത്തിങ്കൽ താല്പര്യമുള്ള.
ഭോഗലോലുപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. സുഖത്തിങ്കൽ ആഗ്രഹമുള്ള.
ഭോഗവതി. ന. ക, നാഗങ്ങളുടെ നഗരം. ഉ, പാതാളനദി.
ഭോഗശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഭോഗത്തിങ്കൽ ശീലമുള്ള, സുഖത്തിങ്കൽ ആഗ്രഹമുള്ള.
ഭോഗി. വി. (ഗീ ഗിനീ. ഗി.) വി. ന. ഭോഗമുള്ള, അനുഭവിക്കുന്ന.
ഭോഗി. ന. ക, സർപ്പം. ഉ, രാജാവു. ങ, ക്ഷൌരക്കാരൻ. ര, ഗ്രാമത്തിൽ പ്രധാനി. (മ) ഉപാണ്ഡൻ.
ഭോഗിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ഭോഗി.) അ. ക്രി. സുഖം അനുഭവിക്കുന്ന.
ഭോഗിനി. ന. ക, രാജാവിന്റെ വെപ്പാട്ടി. ഉ, നാഗങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനം.
ഭോഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. ഭോഗിപ്പാൻതക്ക, അനുഭവിപ്പാൻതക്ക.
ഭോഗ്യ. ന. വ്യഭിചാരിണി.
ഭോഗ്യം. ന. ക, സമ്പത്തു. ഉ, ധാന്യം.
ഭോജൻ. ന. മഹാവിഷ്ണുവായിട്ട ഉജയിനിൽ വണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു, ഭോജരാജൻ.
ഭോജനപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഭക്ഷണത്തിങ്കൽ അധികം ഇഷ്ടമുള്ള.
ഭോജനം. ന. ഭക്ഷണം.
ഭോജനസാധനം. ന. ഭക്ഷണവസ്തു.
ഭോജം. ന. ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ അൻപത്താറു മഹാരാജ്യങ്ങളുള്ളതിൽ ഒന്നു.
ഭോജി. വി. (ജീ, ജിനീ, ജി.) വി. ന. ഭുജിക്കുന്ന.
ഭോജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. ഭുജിക്കപ്പെടുവാൻതക്ക.
ഭോജ്യം. ന. ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള സാധനം.
ഭോജ്യസംഭവം. ന. ഭക്ഷിച്ച വസ്തുവിന്റെ സാരം.
ഭോഷത്തരം. ന. ഭോഷന്റെ അവസ്ഥ, ഭോഷത്വം, ബുദ്ധികേടും മറ്റും.
ഭോഷത്വം. ന. ഭോഷന്റെ സ്വഭാവം.
ഭോഷൻ. വി. ന. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ.
ഭോഷ്കു. ന. അനൃതം, അസത്യം, ന്യായക്കേടു.
ഭോഷ്കാരം. ന. കീൾശ്വാസം.
ഭോസ. അ. സംസ്കൃതത്തിൽ ഹെ, എടൊ, അല്ലയൊ, എന്നും മറ്റും പറയേണ്ടുന്നതിനു പകരം കൂട്ടിപ്പറയുന്നതു.

ഭൌ.

ഭൌതിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഭൂതസംബന്ധമുള്ള പിശാചാദിക ളെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ.
ഭൌതികൻ. ന. ശിവൻ.
ഭൌമ. വി. (മൻ, മീ, മം.) വി. ന. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച.
ഭൌമൻ. ന. ചൊവ്വാ.
ഭൌമീ. ന. സീത.
ഭൌരികൻ. ന. സ്വർണ്ണത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്ന അധികാരി.

ഭ്ര.

ഭ്രകുടി. ന. കോട്ടഞരമ്പു.
ഭ്രകുംസൻ. ന. സ്ത്രീവേക്ഷകാരൻ.
ഭ്രമണം. ന. ചുഴല്ച, വട്ടത്തിൽ തിരിയുക.
ഭ്രമം. ന. ക, ചുഴലിച്ച. ഉ, അന്ധത, അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടു തെറ്റായി വിചാരിക്ക. ങ, നീർച്ചുഴി. ര, കുശവന്റെ ചക്രവും മറ്റും.
ഭ്രമരകം. ന. ക, നെറികേടുനിര. ഉ, വണ്ടു. ങ, പമ്പരം. ര, നീർച്ചുഴി.
ഭ്രമരകീടം. ന. ഒരു ചെറിയ പാറ്റകുന്നപ്രാണി, വേട്ടാവളിയൻ.
ഭ്രമര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഭ്രമിക്കുന്ന, ചുറ്റുന്ന.
ഭ്രമരം. ന. ക, വണ്ടു. ഉ, ഒരുദിനം, തലതിരിച്ചിൽ.
ഭ്രമാശക്കൻ. ന. കടച്ചിക്കൊല്ലൻ.
ഭ്രമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. ഭ്രമമുള്ള, ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന.
ഭ്രമി. ന. ക, ചക്രം തിരിച്ചിൽ. ഉ, തെറ്റു.
ഭ്രമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ഭ്രമി.) അ. ക്രി. ക, തെറ്റുന്ന, മനസ്സിളകുന്ന. ഉ, ഭ്രാന്തുപിടിക്കുന്ന. ങ, വിസ്മയിക്കുന്ന. ര, മോഹിക്കുന്ന. **ഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.
ഭ്രംശം. ന. അതാതിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു വീഴുകയൊ മാറുകയൊ ചെയ്ക, വീഴ്ച.
ഭ്രംശിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (ഭ്രംശി.) അ. ക്രി തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റം വരുന്ന, വീഴുന്ന.
ഭ്രഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഭ്രംശിച്ച, വീണുപോയ.
ഭ്രാജിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണു.) വി. ന. ഭ്രാജിക്കുന്ന, ശോഭിക്കുന്ന.

ഭ്രാതാവു. ന. സഹോദരൻ, ജ്യേഷ്ഠൻ, അനുജൻ.
ഭ്രാതൃക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സഹോദരസംബന്ധമുള്ള.
ഭ്രാതൃജൻ. ന. സഹോദരപുത്രൻ.
ഭ്രാതൃജായാ. ന. സഹോദരന്റെ ഭാര്യ
ഭ്രാതൃപത്നി. ന. സഹോദരഭാര്യ.
ഭ്രാതൃഭഗിനികൾ. ന. സഹോദരനും, സഹോദരിയും.
ഭ്രാതൃവ്യൻ. ന. ക, സഹോദരപുത്രൻ. ഖ, ശത്രു.
ഭ്രാതൃസ്നേഹം. ന. സഹോദരനോടുള്ള സ്നേഹം.
ഭ്രാതൃയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സഹോദരനെ സംബന്ധിച്ച.
ഭ്രാതൃയൻ. ന. സഹോദരപുത്രൻ.
ഭ്രാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞ, ഭ്രമിക്കുന്ന, ഭ്രമമുള്ള.
ഭ്രാന്തു. ന. ബുദ്ധിഭ്രമം.
ഭ്രാന്തൻ. ന. ക, ബുദ്ധിഭ്രമമുള്ളവൻ. ഖ, ഭോഷൻ.
ഭ്രാന്തി. ന. ക, ഒന്നിനൊന്നായിട്ടുഹിക്കുക. ഖ, ബുദ്ധിഭ്രമം, ഭ്രാന്തു. ന, ഭ്രമിക്കുക.
ഭ്രാന്തിമൽ. വി. (ന്മാൻ, ന്മതീ, ന്മൽ.) വി. ന. ഭ്രാന്തിയുള്ള.
ഭ്രാന്തിഹരൻ. ന. ആലോചനക്കാരൻ.
ഭ്രാമരം. ന. ക, ഒരുവകതേൻ. ഖ, ഒരു മാതിരി കളി.
ഭ്രാമരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ക, ഭ്രമിക്കുന്ന, ചുറ്റുന്ന. ഖ, ഭ്രമരത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ.
ഭ്രാശ്ന. വി. (ശ്നൻ, ശ്നീ, ശ്നം.) വി. ന. കറണ്ടിയിൽ വറുത്ത.
ഭ്രാശ്നം. ന. വറുക്കുന്ന കറണ്ടിയും മറ്റും.
ഭ്രുകുടി. ന. കോട്ടഞരമ്പു, കോപംവരുമ്പോൾ നെറ്റിമേലുണ്ടാകുന്ന ഒരുടയാളം, ഭ്രകുടി.
ഭ്രുകുംസൻ. ന. സ്ത്രീയുടെ വേഷം ധരിച്ചു നൃത്തംചെയ്യുന്നവൻ.
ഭ്രൂ. ന. പുരികം.
ഭ്രൂകുടി. ന. കോട്ടഞരമ്പു, ഭ്രകുടി.
ഭ്രൂകുംസൻ. ന. സ്ത്രീയുടെ വേഷംധരിച്ചു നൃത്തം ചെയ്യുന്നവൻ.
ഭ്രൂചലനം. ന. പുരികത്തിന്റെ ഇളക്കം.
ഭ്രൂണം. ന. ശിശു, ഗർഭം.
ഭ്രൂണഹാ. ന. ഗർഭം അലസിപ്പിക്കുന്നവൻ.
ഭ്രൂഭംഗം. ന. പുരികത്തിന്റെ ഇളക്കം.
ഭ്രൂമദ്ധ്യം. ന. പുരികത്തിന്റെ നടുവു.
ഭ്രൂവല്ലി. ന. പുരികം.
ഭ്രൂവിക്ഷേപം. ന. പുരികം ഇളക്കുക.
ഭ്രൂസംജ്ഞ. ന. പുരികംകൊണ്ടറിയിക്ക.
ഭ്രൗഷ്ടം. ന. ക, സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു വീഴുക. ഖ, നടക്ക. ന, ഛേദം. ര, ഒരു മാ എന്ന ഒരു കണക്കു.

മ. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്തഞ്ചാം അക്ഷരം.

മ. ന. ക, ബ്രഹ്മാവു. ഖ, ശിവൻ. ന, വിഷ്ണു.
മകൻ. ന. പുത്രൻ.
മകം. ന. പത്താമത്തെ നക്ഷത്രം, ഇരുപത്തേഴു നാളുള്ളതിൽ പത്താമത്തതു.
മകയിരം. ന. അഞ്ചാമത്തെ നക്ഷത്രം. അഞ്ചാമത്തെ നാൾ.
മകരകുണ്ഡലം. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരാഭരണം.
മകരകേതനൻ. ന. കാമദേവൻ.
മകരതോരണം. ന. കേളിയുടെ അറുത്തു പൂവുമ്മറവും കെട്ടിത്തൂക്കി അടയാളമായിട്ട മുൻപിൽ കൊണ്ടുനടക്ക.
മകരത്തുറാവു. ന. കടലിലെ ഒരുവക മത്സ്യം.
മകരധ്വജൻ. ന. കാമദേവൻ.
മകരന്ദം. ന. പൂന്തേൻ.
മകരപൂപ്പു. ന. മകരമാസത്തിൽ കൊയ്യുന്നതായ നെല്ലുകൃഷി.
മകരമത്സ്യം. ന. മത്സ്യത്തിൽ ഒരു വലിയ ജാതി.
മകരമാസം. ന. പത്താമത്തെ മാസം.
മകരം. ന. ക, ഒരുവകമത്സ്യം, മകരമത്സ്യം. ഖ, മേടംമുതൽ പത്താംരാശി. ന, പത്താംമാസം. ര, വൈശ്രവണന്റെ നിധികളിൽ ഒന്നു.
മകരംരാശി. ന. പത്താമത്തെ രാശി.
മകരസംക്രാന്തി. ന. ധനുവിൽനിന്നു സൂര്യൻ മകരത്തിലേക്കു കടക്കുന്ന സമയമോ, ദിവസമോ.
മകരാങ്കൻ. ന. ക, കാമദേവൻ. ഖ, സമുദ്രം.
മകരാലയം. ന. സമുദ്രം.
മകരാശ്വൻ. ന. വരുണൻ.
മകരി. ന. സമുദ്രം.
മകൾ. ന. പുത്രി.
മകുടം. ന. കിരീടം. (മ.) തൂണിന്റെയും മറ്റും മുകളിലുള്ള ഒരു പണി.
മകുരം. ന. ക, മുഖക്കണ്ണാടി. ഖ, വിടിരാത്ത പുഷ്പം. ന, കുശവന്റെ ചക്രത്തിന്റെ കോൽ. ര, ഒരു വൃക്ഷം.
മക്ഷികം. ന. കാട്ടുവയറു.
മക്കത്തായം. ന. മക്കൾവഴി, മക്കൾക്കു മു

തലവകാശമുള്ള ജാതിക്കാരുടെ മുറ.

മക്കിപ്പൂ. ന. ഒരു മരുന്നു.

മക്കുണ്ണം. ന. മൂട.

മഖം. ന. യാഗം.

മഖശാല. ന. യാഗശാല.

മഗധൻ. ന. ക, സ്തുതി പാടുന്ന കവി തക്കാരൻ. ഉ, മഗധദേശത്തുള്ളവൻ.

മഗധം. ന. ഒരു രാജ്യം.

മഗധാ. ന. തിപ്പലി.

മഗമാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (മഗം.) അ. ക്രി. മുങ്ങുന്നു, താഴുന്നു.

മഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. മുങ്ങിയ.

മഘ. ന. പത്താമത്തെ നക്ഷത്രം, പത്താമത്തെ നാൾ.

മഘം. ന. ക, ലോകത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നു, ഒരു ചെടി. ഉ, ഒരു ങ്ങാടിമരുന്നു. ങ, ഭാഗ്യം, സുഖം. ര, ഒരു പുഷ്പം.

മഘവാൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

മങ്കു. ന. പതിർ.

മങ്ക. ന. സ്ത്രീ.

മങ്കലം. ന. മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കലം.

മങ്കുടം. ന. മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കുടം.

മംഗല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ശുഭമായ, നല്ല.

മംഗലം. ന. ഭാഗ്യം.

മംഗലൻ. ന. ചൊവ്വാ.

മംഗല. ന. പാർവ്വതി.

മംഗലദേവത. ന. ലക്ഷ്മിദേവി.

മംഗലപാഠകൻ. ന. സ്തുതി പാടുന്ന കവിതക്കാരൻ.

മംഗലവാദ്യം. ന. നല്ല വാദ്യം, ചെറിയ ശബ്ദമുള്ള ചില വാദ്യം.

മംഗലസ്തുതി. ന. നന്മയുള്ള സ്തോത്രം.

മംഗലാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.) വി. ന. നല്ല ശരീരമുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള.

മംഗല്യകം. ന. വെള്ളരിവർഗ്ഗം.

മംഗല്യധാരണം. ന. മംഗല്യത്തെ ധരിക്കുക.

മംഗല്യ. വി. (ലിൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. ക, വിശേഷമുള്ള. ഉ, ഭംഗിയുള്ള. ങ, സൌഭാഗ്യമുള്ള.

മംഗല്യം. ന. ക, ഒരു മാതിരി അകിൽ. ഉ, പൊന്നു. ങ, വെള്ളരിവർഗ്ഗം.

മംഗല്യസൂത്രം. ന. വിവാഹകർമ്മത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ചരടു.

മംഗല്യസ്ത്രീ. ന. മംഗല്യമുള്ള സ്ത്രീ.

മംക്ഷു. അ. ക, വേഗം. ഉ, വളരെ.

മങ്ങലി. ന. ഒരു വലിയ മന്ത്രാക്ഷരം.

മങ്ങൽ. ന. ക, ഇരുൾ. ഉ, വാട്ടൽ.

മങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (മങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, ഇരുളുന്നു. ഉ, വാടുന്നു.

മചച്ചിക. ന. ശ്രേഷ്ഠത.

മച്ചു. ന. ക, തട്ടുപലക. ഉ, അറ. ങ, ഒരു മാതിരി വള്ളി.

മച്ചും. ന. ക, മാതിരി, വിധം. ഉ, മാറ്റു നോക്കുന്നതിനുള്ള പൊന്നു.

മച്ചുകം. ന. തട്ടിട്ട മുറി.

മച്ചുമ്പി. ന. അളിയൻ എന്നതിനു പകരം ചില ജാതിക്കാർ പറയുന്ന വാക്കു.

മച്ചി. ന. പ്രസവിക്കാത്ത സ്ത്രീ.

മച്ചിങ്ങാ. ന. വാടിവീണ ഫലം.

മച്ചിനൻ. ന. പെങ്ങളെകെട്ടിയവൻ, അളിയൻ.

മച്ചുപലക. ന. പുരെക്കരുത്തു മുകളിലിടുന്ന പലക, തട്ടുപലക.

മച്ചുമ്പുറം. ന. തട്ടുമുറം.

മഞ്ജനം. ന. ക, കൂടി. ഉ, മുങ്ങുക.

മഞ്ജനശാല. ന. കുളിപ്പുര.

മഞ്ജരി. ന. ക, കാതൽ. ഉ, ആറാമത്തെ ധാതു.

മഞ്ജരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (മഞ്ജരി.) അ. ക്രി. കുളിക്കുന്നു, മുങ്ങുന്നു.

മഞ്ചകം. ന. കട്ടിൽ.

മഞ്ചകാശ്രയം. ന. ഒരു മാതിരി മൂട.

മഞ്ചട്ടി. ന. ഒരു മരുന്നു.

മഞ്ചം. ന. ക, കട്ടിൽ. ഉ, മേട. ങ, മാടം.

മഞ്ചാടി. ന. ക, ഒരു വൃക്ഷം. ഉ, അതിന്റെ കുരുവു.

മഞ്ചാടിയിട. വി. ക്രാസിൽ തൂക്കിയാൽ ഒരു മഞ്ചാടി കുരുവോടു സമം കനമുള്ള.

മഞ്ചിക. ന. വലിയ കൊട്ട.

മഞ്ജരി. ന. ക, പൂങ്കോത്തു, പൂങ്കുല. ഉ, തളിർ.

മഞ്ജിക്കു. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, മഞ്ചട്ടി.

മഞ്ജീരം. ന. കാൽച്ചിലമ്പു.

മഞ്ജീരിക. ന. ഒരു മാതിരി തുളസിയതി.

മഞ്ജു. വി. (ഞ്ജിക്കു) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള, നല്ല.

മഞ്ജുവാണി. വി. (ഞ്ജിക്കു.) വി. ന. നല്ലവാക്കുള്ള.

മഞ്ജുള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. മനോഹരമായുള്ള, ഭംഗിയുള്ള.

മഞ്ജുളാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.) വി. ന. നല്ല ശരീരമുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള.

മഞ്ജുളാംഗി. ന. സുന്ദരി.

മഞ്ജൂഷ. ന. വലിയ കൊട്ട, വലിയപെട്ടി.

മഞ്ഞു. ന. പുകപോലെ കാണുന്നതായ ഒരു മാതിരി വെള്ളത്തുള്ളി കൂട്ടം, പനിവെള്ളം.

മഞ്ഞ. വി. മഞ്ഞളിന്റെ നിറം പോലെ നിറമുള്ള.

മഞ്ഞ. ന. ക, മഞ്ഞൾനിറം. ഖ, മഞ്ഞൾ.

മഞ്ഞക്കരു. ന. മൊട്ടയുടെ അകത്തുള്ള വസ്തു.

മഞ്ഞക്കാമില. ന. ഒരുമാതിരി ഭീനം.

മഞ്ഞക്കുറിഞ്ഞി. ന. ഒരുവക പച്ചമരുന്നു.

മഞ്ഞക്കുരി. ന. ഒരുവക മത്സ്യം.

മഞ്ഞക്കുവ. ന. മഞ്ഞനിറമുള്ള കുവ.

മഞ്ഞക്കോര. ന. ഒരുമാതിരി പുല്ല.

മഞ്ഞച്ചീമന്തി. ന. ഒരുമാതിരി പൂച്ചെടി.

മഞ്ഞച്ചീര. ന. ഒരുമാതിരി വിക്ഷമിക്കാത്ത ചീര.

മഞ്ഞനിറം. ന. മഞ്ഞളിന്റെ നിറംപോലെയുള്ള നിറം.

മഞ്ഞപ്പട്ട. ന. മഞ്ഞനിറമുള്ള പട്ട.

മഞ്ഞപ്പിത്തം. ന. കണ്ണും മറ്റും മഞ്ഞളിക്കുന്ന ഒരുവക പിത്തദീനം.

മഞ്ഞപ്പിരം. ന. ഒരുമാതിരി വള്ളി.

മഞ്ഞപ്പൂമരം. ന. മഞ്ഞപ്പൂക്കളാവും മരം.

മഞ്ഞപ്പൊടി. ന. മഞ്ഞൾ പൊടിച്ച പൊടി.

മഞ്ഞമന്താരം. ന. മഞ്ഞനിറത്തിൽ പൂവുള്ള മന്താരവൃക്ഷം.

മഞ്ഞയടെക്കാമണിയൻ. ന. ഒരുമാതിരി തൈ.

മഞ്ഞളിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (മഞ്ഞളി.) അ. ക്രി മഞ്ഞനിറമാകുന്നു.

മഞ്ഞളിപ്പു. ന. മഞ്ഞനിറമുള്ളതായിത്തീരുക.

മഞ്ഞൾ. ന. ഏകദേശം പൊന്നുപോലെ നിറമുള്ള ഒരുമാതിരി കിഴങ്ങു, ആ കിഴങ്ങുണ്ടാകുന്ന തൈ.

മട. ന. ക, ഓക. ഖ, ഒരുമാതിരി വെള്ളച്ചാൽ. ങ, ചിറമുറി.

മടക്കു. ന. ക, മടക്കുക. ഖ, മടക്കിയിട്ടുണ്ടായ അടയാളം. ങ, മടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ഓരോ ഭാഗം. ഛ, കയ്യുടെയും മറ്റും മടക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗം.

മടക്കം. ന. ക, മടങ്ങുക. ഖ, തോല്പി, തിരികെ പോരുക.

മടക്കുകത്തി. ന. ഒരു മാതിരി പിച്ചാങ്കത്തി, മടക്കുപിച്ചാങ്കത്തി.

മടക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (മടക്ക.) സ. ക്രി. വസ്ത്രം കടലാസു മുതലായവയെ മുറിക്കാതെയും ചുരുട്ടാതെയും ഭംഗിയിൽ ചെറുതാക്കുന്നു, മടക്കുവരുത്തി വെക്കുന്നു. ഖ, നിവിന്നിരിക്കുന്ന കയ്യുടെയും മറ്റും സന്ധിയിൽ വെച്ചു ചുരുക്കുന്നു. ങ, തോല്പിക്കുന്നു.

മടക്കുവാതിൽ. ന. രണ്ടു പാളി ക്രട്ടിച്ചേർത്ത ഒരു മാതിരി വാതിൽ.

മടക്കോല. ന. ഉത്തരൻറെപററിൽ കൊടുത്തയക്കുന്നതിനായിട്ടു എഴുതി മടക്കികെട്ടിയ ഓലയും മറ്റും.

മടക്കോലക്കാരൻ. ന. വർത്തമാനം അറിയിക്കുന്നതിനു എഴുതിക്കൊടുത്തയക്കുന്ന എഴുത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ, ദൂതൻ, ദൂത്യൻ.

മടങ്ങു. ന. ക, മടക്കു. ഖ, സമയം. ങ, ഉഴവു.

മടങ്ങുന്നു. ഞി. വാൻ. (മടങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, തോല്ക്കുന്നു. ഖ, നിവിന്നിരിക്കുന്ന കയ്യും മറ്റും സന്ധിയിൽ വെച്ചുരുവശത്തേക്കു വളയുന്നു. ങ, വസ്ത്രവും മറ്റും മടക്കപ്പെട്ടതായിത്തീരുന്നു. ഛ, വാളിന്റെയും മറ്റും മൂർച്ചയുള്ള ഭാഗം അല്പം പരക്കുന്നു.

മടച്ചിൽ. ന. ക, മടയുക. ഖ, ഒരു മാതിരി നൈത്തു, പിന്നൽ.

മടന്ത. ന. ഒരു വക കാട്ടുചേമ്പു.

മടമ്പു. ന. കുതിരാൽ.

മടയൻ. വി. ന. ഭോഷ്കൻ.

മടയുന്നു. ഞു. വാൻ. (മട.) സ. ക്രി. തെങ്ങോല പുര കെട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം പിന്നെച്ചു ചേർക്കുന്നു, ഒരു മാതിരിയിൽ പിന്നെച്ചു നെയ്യുന്നു.

മടൽ. ന. ക, പനയുടെയും മറ്റും തണ്ടു. ഖ, തേങ്ങാ പൊതിച്ചാലുള്ള തോടു, തൊണ്ടു, ചകിരി, മടൽ.

മടൽതേങ്ങാ. ന. മടലോടു കൂടിയ തേങ്ങാ, പൊതിക്കാത്ത തേങ്ങാ.

മടൽപ്രായം. വി. മടലിനോടു തുല്യമായ, ഉറപ്പില്ലാത്ത, സാരമില്ലാത്ത.

മടവാൻ. ന. സ്ത്രീ.

മടവാൾ. ന. മടകൊണ്ടുള്ള വാൾ പോലെയുണ്ടാക്കിയതു.

മടി. ന. ക, വേലചെയ്വാൻ കഴികയില്ലെന്നുള്ള ഭാവം. ഖ, മനസ്സുകേടു. ങ, തുട രണ്ടിന്റെയും മുൻഭാഗം. ഛ, സംശയം, ലജ്ജ. ഉ, വസ്ത്രം ഉടുത്താലുണ്ടാകുന്ന അറവു.

മടിക്കുത്തു. ന. സ്ത്രീകൾ വസ്ത്രമുടുക്കുമ്പോൾ മുൻവശത്തുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു, കണക്കുത്തു.

മടിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (മടി.) അ. ക്രി. ക, സംശയിക്കുന്നു. ഖ, മനസ്സില്ലാതെയാകുന്നു. ങ, ലജ്ജിക്കുന്നു. ഛ, ഭയപ്പെടുന്നു.

മടിച്ചിൽ. ന. മടിയുക.

മടിത്തോക്കു. ന. കൈത്തോക്കു, ഒരു മാതിരി ചെറിയ തോക്കു.

മടിപ്പു. ന. പിന്നൽ, പിന്നെച്ചുനെയ്യുക.

മടിയൻ. ന. മടിയുള്ളവൻ.

മടിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (മടി.) അ. ക്രി. ൧, ക്രമക്കേടായിട്ടു വളയുന്നു. ൨, ചുളുങ്ങിച്ചരിയുന്നു.

മടിശ്ശീല. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ സഞ്ചി.

മടുവു. ന. തേൻ.

മടുക്ക. ന. ഒരു മാതിരി മരം.

മടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (മടു.) സ. ക്രി. തോല്ക്കുന്നു.

മടുപ്പു. ന. ൧, തോലി. ൨, വിലതാഴ്ച.

മടുമലർ. ന. തേനുള്ള പൂവു.

മടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മടെ.) സ. ക്രി. അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നു, അധികം വേല ചെയ്യുന്നു.

മടെപ്പു. ന. മടെക്കുക.

മട്ട. വി. ൧, വളഞ്ഞ. ൨, ചെവികേൾക്കാത്ത.

മട്ടു. ന. ൧, ഊറൽ. ൨, തേൻ. ൩, പ്രകൃതി, നടപ്പു. ൪, അതിരു.

മട്ടക്കുതിര. ന. നല്ലനടപ്പുള്ള ഒരു മാതിരി കൊച്ചുകുതിര.

മട്ടക്കൊമ്പു. ന. പശുവിന്റെയുംമററും വളഞ്ഞ കൊമ്പു.

മട്ടച്ചെകിടൻ. വി. ന. ഒട്ടുംചെവികേൾക്കാത്തവൻ.

മട്ടച്ചേരുവ. ന. മട്ടുംചേർത്തുള്ള പൊന്നു.

മട്ടത്തരം. ന. ദുസ്സാമർത്ഥ്യം.

മട്ടപ്പണം. ന. ചേരുവയുള്ള ഒരു വകനാണയം, പൊൻപണം.

മട്ടം. ന. ൧, ആശാരിമാർ വച്ചുവരെക്കുന്ന ഒരു പലക. ൨, സ്വർണ്ണത്തിൽ ചേർക്കുന്ന ഒരു ചേരുവ. ൩, മട്ടക്കുതിര.

മട്ടിപ്പാൽ. ന. ഒരു മാതിരി സുഗന്ധവസ്തു.

മട്ടെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മട്ടെ.) അ. ക്രി. ലജ്ജിക്കുന്നു.

മഠപതി. ന. മഠത്തിൽ പാർക്കുന്ന സന്യാസി.

മഠപ്പാടു. ന. മഠം.

മഠപ്പുറം. ന. മലയാളത്തിൽ സന്യാസിമാരുടെ ഭവനത്തിനു പറയുന്ന ഒരു ബഹുമാനപ്പേർ.

മഠം. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണർ വേദം പഠിക്കുന്ന സ്ഥലം. ൨, ശിഷ്യന്മാർക്കും ചില ബ്രാഹ്മണർക്കുംമററും പാർക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള ഭവനം.

മഡ്ഡു. ന. നെടുന്തുടി.

മണക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (മണ.) സ. ക്രി. മണമുള്ള വസ്തുക്കളെ മൂക്കിനോടടുപ്പിക്കുന്നു. ൧, ഘ്രാണിക്കുന്നു. ൨, മണംപുറപ്പെടുന്നു.

മണത്തക്കാളി. ന. ഒരു മാതിരി തൈ.

മണത്തരി. ന. പൊടിമണൽ.

മണം. ന. പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഭൂമിക്കു പ്രത്യേകമായുള്ള ഒരു ഗുണം, ഗന്ധം. ൧, സുഗന്ധം. ൨, ദുർഗ്ഗന്ധം.

മണലി. ന. ഒരു മാതിരിച്ചീര.

മണൽ. ന. ആററിലും കടപ്പുറത്തുംമററും ഉള്ള ഒരു മാതിരി പൊടിമണ്ണു.

മണൽക്കുമ്മായം. ന. മണൽകൂട്ടിയ കുമ്മായം.

മണൽക്കൂറു. വി. മണലുള്ള, (ഇതുഭൂമിയോടു ചേരും.)

മണൽതിട്ട. ന. മണപ്പുറം, ആററിന്റെ നടുവിലുംമററും മണൽ കൂട്ടമായിപ്പൊങ്ങിക്കാണുന്നതു, സൈകതം.

മണൽവാരി. ന. അഞ്ചാംപനി.

മണൽവീഥി. വി. മണലുള്ള. (ഇതു ചില പ്രദേശത്തിനു ചേരും.)

മണവറ. ന. മണവാളപ്പുര.

മണവാട്ടി. ന. കല്യാണംകഴിക്കപ്പെട്ട പെണ്ണു.

മണവാളൻ. ന. കല്യാണം കഴിച്ചാൽ അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ ചെർക്കനു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

മണി. ന. ൧, രത്നം. ൨, മുത്തു. ൩, കയ്യുടെ കുഴ. ൪, ആട്ടിന്റെ കഴുത്തിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വസ്തു. ൫, കിലുക്കുന്ന മണി. ൬, വിത്തു, കുരു. ൭, കണ്ണിലെ ഉണ്ണി. ൮, വലമണി. ൯, വൃഷണം. ൧൦, അരമണി. ൧൧, കാത്തുമണി. (മ) നല്ലതു.

മണികണ്ഠം. ന. ഒരു മാതിരി പക്ഷി.

മണികം. ന. ൧, കുടം. ൨, മങ്ങലി.

മണിക്കാരൻ. ന. ൧, രത്നങ്ങളെ പണിയുന്നവൻ. ൨, മണിയടിക്കുന്നവൻ. ൩, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, പാർവ്വത്യകാരനും മററും.

മണിക്കഞ്ജകം. ന. ഒരു മാതിരി തുളസി.

മണിക്കണ്ടം. ന. മണിക്കെട്ടു, കയ്യുടെ കുഴ.

മണിക്കരിങ്ങാലി. ന. ഒരു മാതിരി മുളയുടെ വേരു.

മണിക്കാതില. ന. രത്നംപതിച്ച കാതില.

മണിക്കാൽ. ന. കപ്പലിന്റെയും വള്ളത്തിന്റെയുംമററും അകത്തുള്ള ഒരു മാതിരിപണി.

മണിക്കിണർ. ന. നല്ല വെള്ളമുള്ള കിണർ.

മണിക്കിരീടം. ന. രത്നങ്ങളെ പതിച്ച കിരീടം.

മണിക്കുന്തുരുക്കം. ന. ശുദ്ധിചെയ്ത കുന്തുരുക്കം.
മണിക്കൂറു. ന. രണ്ടര നാഴിക കൂടിയ സമയം.
മണിക്കെട്ടു. ന. കയ്യുടെ കുഴ.
മണിഗന്ധകം. ന. ശുദ്ധിചെയ്ത ഗന്ധകം.
മണിഘട്ടനം. ന. മണിയടിക്ക.
മണിത്തിരട്ടു. ന. ചെറുതായിട്ടുരുട്ടുക.
മണിത്തിരട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (മണി.) സ. ക്രി. മണിപ്പിടിക്കുന്നു.
മണിധനുസ്സു. ന. മേഘവില്ല.
മണിനാക്കു. ന. മണിയടിക്കുന്നതിനു അതിന്റെ ഉള്ളിൽ തൂക്കുന്ന വസ്തു.
മണിനാഗം. ന. ഒരു മാതിരി സർപ്പം.
മണിനാദം. ന. മണിയുടെ ശബ്ദം.
മണിപൂരകം. ന. നാഭി, പൊക്കിൾ.
മണിപ്പാറ. ന. കരിങ്കല്ല, ഒരു മാതിരി ഉരുണ്ട ചെറിയ കല്ല.
മണിപ്പിടിത്തം. ന. ചെറിയ ഉരുളയാക്കുക.
മണിപ്രഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. മണിപോലെ ശോഭയുള്ള.
മണിപ്രഭ. ന. രത്നത്തിന്റെ ശോഭ.
മണിപ്രവാളം. ന. ൧, രത്നത്തോടു ചേർത്തുള്ള തളിരു. ൨, മലയാളവും സംസ്കൃതവും കൂട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി കവിത.
മണിപ്രാവു. ന. ഒരു മാതിരി പ്രാവു.
മണിബന്ധം. ന. മണിക്കെട്ടു.
മണിമയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. രത്നംകൊണ്ടുള്ള.
മണിമാല. ന. രത്നമാല.
മണിമാളിക. ന. ൧, നാഴിക മണിയുംമററും വെക്കുന്നതിനു പൊക്കത്തിൽ പണിത ഒരു മാളിക. ൨, രത്നങ്ങളെ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മാളിക.
മണിമുടി. ന. രത്നം പതിച്ച കിരീടം, രത്നംകൊണ്ടുള്ള കിരീടം.
മണിമേട. ന. രത്നങ്ങളെക്കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ച മാളിക.
മണിയൻ. ന. ഒരു വക വലിയ ഉരംച്ച.
മണിയം. ന. അധികാരം, പാർവ്വത്യകാര[illegible]ാ അധികാരവുംമററും.
[illegible]ിയറ. ന. അലങ്കരിച്ച മുറി.
[illegible]ണിയാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (മണി.) സ. ക്രി. മെതിക്കുന്നു.
മണിവിളക്കു. ന. ഒരു മാതിരി വിളക്കു.
മണുമണുപ്പു. ന. പുളിപ്പു, ഉപ്പിപ്പു.
മണ്കുമ്മായം. ന. കല്പൊടിയും മണലും കൂട്ടികുഴെച്ച കുമ്മായം.
മണ്കൂറു. ന. കല്ലും മണലും ഇല്ലാത്ത മാലിയുംമററും.
മണ്കൊട്ട. ന. മണ്ണുചുമക്കുന്നതിനുള്ള കൊട്ട, കയ്യാലക്കൊട്ട.
മണ്ഡായില്യം. ന. മങ്കുമ്മായം.
മണ്ട. ന. ൧, തലയോടു. ൨, മണ്ഡാത്രം. ൩, തെങ്ങു കവുങ്ങു മുതലായ ചില വൃക്ഷത്തിന്റെ തലെക്കു പറയുന്ന പേർ.
മണ്ടൽ. ന. മണ്ടുക, ഓടുക, ഓട്ടം.
മണ്ടവത്തുംവാതിൽ. ന. മണ്ഡവത്തിൻ വാതിൽ.
മണ്ടുന്നു. ണ്ടി. വാൻ. (മണ്ട.) അ. ക്രി. ഓടുന്നു.
മണ്ഡന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. അലങ്കരിക്ക ശീലമുള്ള.
മണ്ഡനം. ന. ആഭരണം, അലങ്കാരം.
മണ്ഡപത്തിൻവാതിൽ. ന. ൧, തിരുവിതാംകൂറുരാജ്യത്തിന്റെ ഓരോ അംശങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞു വരുന്നതിൽ ഒരു പേർ. ൨, അവിടത്തെ അധികാരികൾ ഇരിക്കുന്ന ഒരു കച്ചേരി, മണ്ടവത്തും വാതിൽ.
മണ്ഡപം. ന. ൧, ഇരിപ്പാനുള്ള സ്ഥലം. ൨, ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു സ്ഥലം.
മണ്ഡം. ന. തെളി.
മണ്ഡലകൻ. ന. പട്ടി.
മണ്ഡലകം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി കുഷ്ഠരോഗം. ൨, ഒരു മാതിരി മുഖക്കണ്ണാടി. ൩, അണിഭേദം.
മണ്ഡലം. ന. ൧, പരിവേഷം. ൨, ദിഗ്വലയം. ൩, ഉണ്ട ൪, വണ്ടി. ൫, നാല്പതു യോജന സമചതുരമുള്ള ഭിക്കു. ൬, ചക്രവർത്തി രാജാവിന്റെ രാജ്യം. ൭, കൂട്ടം. ൮, പലഹാരം. ൯, നാല്പതു ദിവസം. ൧൦, വിഷ്ണുവിയുടെ വില. ൧൧, അണിഭേദം.
മണ്ഡലാകാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. മണ്ഡലത്തിന്റെ ആകൃതിയുള്ള, വട്ടത്തിലുള്ള.
മണ്ഡലാഗ്രം. ന. വാൾ.
മണ്ഡലാധീശൻ. ന. മഹാരാജാവു.
മണ്ഡലായിതം. ന. ഉരുള.
മണ്ഡലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. മണ്ഡലമുള്ള.
മണ്ഡലി. ന. ൧, ഒരു വക പാമ്പു. ൨, പൂച്ച. ൩, കൂട്ടം.
മണ്ഡലേശ്വരൻ. ന. മഹാ രാജാവു.
മണ്ഡഹാരകൻ. ന. ചാരായം വാററുന്നവൻ, ചോവൻ.
മണ്ഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.
മണ്ഡിതൻ. ന. ജിനന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനി.

മണ്ഡൂക. ന. പെൺതവള.
മണ്ഡൂകപർണ്ണം. ന. പലകപ്പയ്യാനി.
മണ്ഡൂകപർണ്ണി. ന. ൧, മഞ്ചട്ടി. ൨, കുടകൻ.
മണ്ഡൂകം. ന. തവള.
മണ്ഡൂകി. ന. പെൺതവള.
മണ്ഡൂരം. ന. ഇരിമ്പിൻ കിട്ടം.
മണ്ണു. ന. ൧, നിലം. ൨, ചളി. ൩, തുരുമ്പു. ൪, ചുവരു, കയ്യാല.
മണ്ണട്ട. ന. ഒരു മാതിരി പ്രാണി.
മണ്ണത്താൻ. ന. ഒരു അലക്കുകാരൻ.
മണ്ണാത്തി. ന. ൧, അലക്കുകാരന്റെ സ്ത്രീ. ൨, മണ്ണാത്തിപ്പക്ഷി.
മണ്ണാത്തിപ്പീച്ചി. ന. ഒരു വകപ്പക്ഷി.
മണ്ണാൻ. ന. ൧, അലക്കുകാരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ. ൨, ചിലന്നി, ഒരു ചെറിയ പ്രാണി.
മണ്ണാന്തുറ. ന. മണ്ണാൻ അലക്കുന്ന കടവു.
മണ്ണാശ. ന. നിലത്തിലുള്ള ആഗ്രഹം.
മണ്ണിൻകട്ട. അല്ലെങ്കിൽ, **മണ്ണുട്ട.** ന. ൧, കട്ടമണ്ണു. ൨, ഉപകാരമില്ലാത്ത വസ്തു.
മൺതൈലം. ന. മണ്ണിൽനിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണ.
മണ്ണുണി. ന. മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള വേല.
മണ്ണുലക. ന. കട്ടളയുടെ മേല്പടിക്കും ചുവരിന്നും മദ്ധ്യേ വെക്കുന്ന പലക.
മണ്ണുവിഴം. ന. ഒരു മാതിരി പളുങ്കു.
മണ്ണാത്രം. ന. മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പാത്രം.
മണ്ണൂര. ന. മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വീടു.
മൺവെട്ടി. ന. തൂമ്പാ.
മതക്കാരൻ. ന. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.
മതത്യാഗം. ന. താൻമുൻപിനാലെ അനുസരിച്ചുവന്ന മതത്തെ ഉപേക്ഷിക്ക.
മതത്യാഗി. ന. തന്റെ മതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചവൻ.
മതഭേദം. ന. ൧, മതത്തിന്റെ വ്യത്യാസം. ൨, പക്ഷഭേദം.
മതംഗജം. ന. ആന.
മത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അറിയപ്പെട്ട. ൨, സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട. ൩, ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട.
മതം. ന. ൧, അഭിപ്രായം, അറിവു. ൨, ആഗ്രഹം.
മതർച്ചിക. വി. ന. ൧, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠത.
മതല്ലിക. വി. ന. ൧, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠത.
മതവിപരീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മതത്തിന്നു വിരോധമുള്ള.
മതസ്ഥാപനം. ന. മതത്തെ സ്ഥാപിക്ക.
മതാചാരം. ന. അതാതു മതക്കാരുടെ മര്യാദ.
മതി. ന. ൧, ബുദ്ധി. ൨, ഇഛ. ൩, ഭാവം. ൪, മാനം. ൫, വിലമതിപ്പു.
മതി. അ. ൧, വേണ്ട. ൨, തികഞ്ഞു. ൩, ശക്തനായിത്തീരും, സാധിക്കും.
മതികെട്ടവൻ. ന. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ.
മതികേടു. ന. ബുദ്ധിയുടെ കുററം.
മതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മതി.) സ. ക്രി. ൧, വിലനിശ്ചയിക്കുന്നു. ൨, വിചാരിക്കുന്നു. ൩, മാനിക്കുന്നു.
മതിപ്പു. ന. വിലനിശ്ചയിപ്പു.
മതിഭ്രമം. ന. ബുദ്ധിയുടെ ഭ്രമം, ഭ്രാന്തി, ഭ്രാന്തു.
മതിഭ്രാന്തി. ന. ബുദ്ധിഭ്രമം, ഭ്രാന്തു.
മതിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള.
മതിയം. ന. ൧, നടുവു. ൨, ചുഴിക്കുററി. ൩, കതകിന്റെ കുടുമ്മ.
മതിയാകുന്നു. യി. വാൻ. (മതി.) അ. ക്രി. ൧, മതിവരുന്നു, തൃപ്തിയാകുന്നു. ൨, തികെയുന്നു. **മതിയാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
മതിലകം. ന. മതിലിനകത്തുള്ള പ്രദേശം.
മതിലടി. ന. മതിലിന്റെ അടിസ്ഥാനം.
മതിൽ. ന. ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും മററും ചുററിലും കല്ലുകൊണ്ടു പണിയപ്പെട്ട ചുവരു.
മൽക്കുണം. ന. മൂട്ട.
മത്തു. ന. ൧, കടകോലിന്റെ ചുവട്ടിലെ ഭാഗം. ൨, കുമ്മായംകൂട്ടുന്നതിന്നു ഇടിക്കുന്ന തടി. ൩, ആനയെ പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു യന്ത്രം. ൪, പിച്ചു.
മത്ത. ന. ഒരുമാതിരിക്കറിസ്സാധനവള്ളി.
മത്തകാശിനീ. ന. ഉത്തമസ്ത്രീ.
മത്തഗജം. ന. മദമുള്ള ആന.
മത്തങ്ങാ. ന. മത്തവള്ളിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കായ.
മത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ൧, മദമുള്ള. ൨, സന്തോഷമുള്ള.
മത്തൻ. ന. ൧, മദിച്ച ആന. ൨, പോത്തു. (മ) മത്തങ്ങാ.
മത്താ. ന. ഒരു മദ്യം.
മത്തവാരണം. ന. മദയാന.

മത്തവിലാസം. ന. ഒരു കൃത്യം.
മത്താപ്പു. ന. നിലാത്തിരി.
മത്താമ്പു. അല്ലെങ്കിൽ, **മത്താമ്പുല്ലു.** ന. ഒരുമാതിരി പുല്ല.
മത്താലംഭം. ന. ഒരുമാതിരി വേലിയോ, നടകടവോ.
മത്തി. ന. ഒരുവക മത്സ്യം.
മത്തികുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (മത്തി.) അ. ക്രി. ഇക്ഷുമാകുന്നു, മധുരികുന്നു.
മത്തിപ്പു. ന. മധുരം.
മത്തുകള്ളു. ന. കുടിക്കുന്നവക്കു ഭ്രാന്തു പിടിപ്പാൻ തക്കതായ ചില വസ്തുക്കൾ കലക്കിയ കള്ളു.
മത്തേഭം. ന. മദയാന, മത്തഗജം.
മത്സരക്കാരൻ. വി. ന. ക, ജയിപ്പാൻ ഇച്ഛയുള്ളവൻ. ഖ, അസൂയയുള്ളവൻ.
മത്സരം. ന. ക, ജയിപ്പാനുള്ള ഇച്ഛ. ഖ, അസൂയ. ന, മോഹം.
മത്സരികുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (മത്സരി.) സ. ക്രി. തോല്പിക്കുന്നതിനായിട്ട വല്ലതും പ്രവൃത്തിക്കുന്നു, അസൂയവിചാരികുന്നു, തകിർക്കുന്നു, ഏറുകുന്നു.
മത്സ്യഗന്ധാ. ന. മത്സ്യത്തിന്റെ നാറ്റം പോലെ മണമുള്ള ഒരു തൈ.
മത്സ്യഘാതൻ. ന. മുക്കുവൻ.
മത്സ്യണ്ഡി. ന. ക, മീൻകണ്ടിശുക്കർ. ഖ, ശുദ്ധിചെയ്യാത്ത ശർക്കര.
മത്സ്യധാനി. ന. ക, മീനിനെപ്പിടിക്കുന്ന കൊട്ട. ഖ, മീൻക്രട്ട.
മത്സ്യധ്വജൻ. ന. കാമദേവൻ.
മത്സ്യനാശകൻ. ന. ഒരു പക്ഷി.
മത്സ്യനാശനൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
മത്സ്യപിത്ത. ന. കുടകുരോഹണി.
മത്സ്യം. ന. ക, മീൻ. ഖ, വിഷ്ണുവിന്റെ ഒന്നാമത്തെ അവതാരം. ന, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പേരു. ര, മീനം രാശിയും മീനമാസവും. ങ, ഒരു പുരാണം.
മത്സ്യരേഖ. ന. മത്സ്യത്തിന്റെ ഭക്ഷയിൽ രോഗമുള്ളവരുടെ കയ്യിലൊ കാലിലൊ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരടയാളം.
മത്സ്യവേധനം. ന. ചൂണ്ടൽ.
മത്സ്യസംഘാതം. ന. പാപ്പുമത്സ്യം.
മത്സ്യാക്ഷി. ന. മിനങ്ങാണി.
മഥനം. ന. ക, കലക്കുക. ഖ, കൊല്ലുക. ന, അരെക്ക. ര, ഒരുവൃക്ഷം, പഞ്ഞി.
മഥിത. വി. (തൻ, ത്താ, തം.) വി. ന. ക, കലക്കപ്പെട്ട. ഖ, മട്ടിക്കപ്പെട്ട.
മഥിതം. ന. നീർക്കൂടാതെ കലക്കിയ മോരു.
മഥുര. ന. അഗ്രായിൽ കൃഷ്ണൻ ജനിച്ചതായ ഒരു നഗരം.
മഥ്യമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, കലക്കപ്പെടുന്ന. ഖ, മട്ടിക്കപ്പെടുന്ന.
മദകര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. മദത്തെയുണ്ടാക്കുന്ന.
മദകരി. ന. മദയാന.
മദകള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. മദമുള്ള.
മദകളം. ന. മദയാന.
മദഗജം. ന. മദിച്ച ആന.
മദജലം. ന. ആനയുടെ കവിൾപൊട്ടി ഒഴുകുന്ന വെള്ളം.
മദനൻ. ന. കാമദേവൻ.
മദനപ്പൂ. ന. ഒരുപൂ, ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.
മദനമണ്ഡലി. ന. ഒരുമാതിരി സർപ്പം.
മദനാം. ന. ക, ഉന്മത്തം. ഖ, മെഴുക. ന, മലങ്കാര.
മദമത്സരം, ന. ക, മദംകൊണ്ടുള്ള മത്സരം. ഖ, കോപം. ന, ഡംഭം.
മദം. ന. ക, സന്തോഷം. ഖ, മദജലം. ന, ലഹരിയുള്ള മദ്യം. ര, മത്തത. ങ, ഡംഭം. ന, ലഹരി. ഴ, ഭ്രാന്തു. വ, കോപം.
മദംപാട്ടു. ന. മദംപിടിച്ച ആനയുടെ അവസ്ഥ.
മദംപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മദം.) അ. ക്രി. മദമുണ്ടാകുന്നു.
മദംപൊട്ടയാന. ന. മദയാന.
മദംപൊട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (മദം.) അ. ക്രി. ആനയുടെ ചെന്നിയിൽ നീരുവന്നു പൊട്ടുന്നു.
മദയാന. ന. മദമുള്ളയാന, മദിച്ചയാന.
മദവാരണം. ന. മദയാന.
മദസ്ഥലം. അല്ലെങ്കിൽ, **മദസ്ഥാനം.** ന. മദ്യംവില്ക്കുന്ന സ്ഥലം.
മദാത്യയം. ന. ഒരു രോഗം.
മദാധിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അധികം മദമുള്ള.
മദിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (മദി.) അ. ക്രി. ക, അഹങ്കരിക്കുന്നു. ഖ, മദമുണ്ടാകുന്നു. ന, ലഹരിപിടിക്കുന്നു. ര, ഡംഭംഉണ്ടാകുന്നു. ങ, സന്തോഷിക്കുന്നു.
മദിര. ന. മദ്യം.
മദിരാഗൃഹം. ന. മദ്യം വില്ക്കുന്നവീടു.
മദിരാപാനം. ന. മദ്യപാനം.
മദോല്ക്കടൻ. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. മദംവർദ്ധിച്ച.
മദോല്ക്കടം. ന. മദയാന.
മദോദ്ധത. വി. (തൻ, താ, തം,) വി. ന. മദംവർദ്ധിച്ച.

മദ്ദ. ന. നീർക്കാക്ക.

മദ്ദരം. ന. പെരുന്തലമിൻ.

മദ്ദളം. അല്ലെങ്കിൽ **മദ്ദളം.** ന. ഒരുവക വാദ്യം.

മദ്യകുംഭം. ന. ൧, ചാരായക്കുടം. ൨, എല്ലാംഷ്ടാഴം മദ്യംസേവിക്കുന്നവനെപ്പറയുന്ന പരിഹാസവാക്കു.

മദ്യപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. മദ്യത്തെക്കുടിക്കുന്ന.

മദ്യപാത്രം. ന. മദ്യംകുടിക്കുന്നതിനുള്ള പാത്രം.

മദ്യപാനം. ന. കള്ളുകുടി.

മദ്യപാനി. വി. ന. കള്ളുകുടിക്കുന്നവൻ.

മദ്യപുഷ്പി. ന. ഒരു ചെടി, മദ്യവാസിനി.

മദ്യഭാണ്ഡം. ന. ചാരായപ്പാത്രം.

മദ്യം. ന. ൧, തെങ്ങു, കരിമ്പന, ചൂണ്ടപ്പന, ഇവയുടെ കുലയിൽനിന്നു എടുക്കുന്ന ഒരു വെള്ളം. ൨, മുന്തിരിങ്ങ മുതലായ വസ്തുക്കളിൽനിന്നു വാററിഎടുക്കുന്ന വെള്ളം, ചാരായം, മദിര.

മദ്യവാസിനി. ന. ഒരു മാതിരി ചെടി.

മദ്യവീജം. ന. ചുത്തപ്പുളി.

മദ്യസന്ധാനം. ന. ചാരായംവാററുക.

മദ്യഹാരകൻ. ന. ചാരായം വാററുന്നവൻ.

മദ്രകാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. സന്തോഷത്തെക്കൊടുക്കുന്ന.

മദ്രം. ന. ൧, സന്തോഷം. ൨, ഒരുരാജ്യം.

മദ്രേശൻ. ന. മദ്രരാജ്യത്തെ രാജാവു.

മദ്ധ്യകക്ഷ്യം. ന. നടുവിലെ കക്ഷ്യം.

മദ്ധ്യകാലം. ന. നടുവിലത്തെ കാലം.

മദ്ധ്യഖണ്ഡം. ന. നടുവിലത്തെഖണ്ഡം.

മദ്ധ്യഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. നടുവിലുള്ള.

മദ്ധ്യദേശം. ന. ൧, നടുപ്രദേശം. ൨, ഇണ്ട്യായിലെ ഒരു ഭാഗം, ആൎയ്യാവൎത്തം.

മദ്ധ്യപ്രദേശം. ന. നടുവു.

മദ്ധ്യഭാഗം. ന. നടുവു.

മദ്ധ്യമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, നടുവിലുള്ള. ൨, ഇടത്തരമായ.

മദ്ധ്യമൻ. ന. സാമാന്യമനുഷ്യൻ, നടുവിലുള്ളവൻ, ഉദാസീനൻ.

മദ്ധ്യമാ. ന. ൧, തിരണ്ടവൾ. ൨, കഴുവിനൽ.

മദ്ധ്യമം. ന. ൧, സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, ഇന്ദിയിലെ പ്രധാനഭാഗം, പുണ്യഭൂമി.

മദ്ധ്യമപുരുഷൻ. ന. സംസ്കൃതക്രിയാപദങ്ങളിൽ ഓരൊ ലകാരങ്ങൾക്കു മുമ്മൂന്നു പുരുഷന്മാരുള്ളതിൽ രണ്ടാമത്തെതു.

മദ്ധ്യമലോകം. ന. ഭൂമി.

മദ്ധ്യമാദി. അല്ലെങ്കിൽ, **മധ്യമാ.** ന. ഒരു രാഗം.

മദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. ഇടത്തരമായ, നടുവിലുള്ള.

മദ്ധ്യം. ന. ൧, നടുവു. ൨, അര. ൩, ഇടത്തരം. ൪, താളത്തിന്റെ മാത്രാനിയമങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൫, ഒരു വലിയ തുക. ൬, കുതിരയുടെ പാൎശ്വഭാഗം.

മദ്ധ്യരാത്രം. ന. അൎദ്ധരാത്രി.

മദ്ധ്യരാത്രി. ന. അൎദ്ധരാത്രി, പാതിരാത്രിയായ സമയം.

മദ്ധ്യവൃത്തം. ന. പൊക്കിൾ.

മദ്ധ്യസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ൧, നടുവിലിരിക്കുന്ന. ൨, ബന്ധുവും ശത്രുവുമല്ലാത്ത. **മദ്ധ്യസ്ഥത.** ഗു. ന. മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ ഭാവം.

മദ്ധ്യസ്ഥൻ. ന. മൂന്നാമൻ.

മദ്ധ്യാഹ്നകാലം. ന. ഉച്ചസമയം.

മദ്ധ്യാഹ്നം. ന. ഉച്ച.

മദ്ധ്യാഹ്നസ്ഥാനം. ന. ഉച്ചയുടെ ഒരു സ്ഥലം.

മദ്ധ്യേ. അ. നടുവെ.

മദ്ധ്യേമാൎഗ്ഗം. അ. വഴിയുടെ നടുവിൽ.

മദ്ധ്യേസമുദ്രം. അ. സമുദ്രത്തിന്റെ നടുവിൽ.

മധു. വി. (ധു, ധ്വീ, ധു.) വി. ന. മധുരമുള്ള.

മധു. ന. ൧, മദ്യം. ൨, തേൻ. ൩, പൂന്തേൻ. ൪, വെള്ളം. ൫, പാൽ. ൬, ശൎക്കര. ൭, ചൈത്രമാസം. ൮, വസന്തം എന്നുള്ള ഒരു ഋതു. ൯, ഒരു രാക്ഷസൻ. ൧൦, ഒരു ദൈത്യൻ. ൧൧, അശോക വൃക്ഷം. ൧൨, ഇരട്ടിമധുരം.

മധുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മധുരമുള്ള.

മധുകൻ. ന. മുൻപിൽ നടന്നു വാഴ്ത്തുന്നവൻ.

മധുകാ. ന. ഒരു തൈ.

മധുകം. ന. ൧, ഇരട്ടിമധുരം. ൨, ഒരു പക്ഷി. ൩, ഒരു വൃക്ഷം. ൪, തകരം.

മധുകരം. ന. ൧, തേനീച്ച. ൨, വണ്ടു. ൩, തിരുനാമപ്പാല.

മധുകോഷം. ന. തേൻകൂടു.

മധുക്രമം. ന. ൧, മദ്യപാനം. ൨, തേൻകൂടു.
മധുഘോഷം. ന. കുയിൽ.
മധുതൃണം. ന. കരിമ്പു.
മധുദ്രുമം. ന. ഇരിപ്പവൃക്ഷം.
മധുപൻ. ന. ൧, തേനീച്ച. ൨, വണ്ടു.
മധുപർണ്ണി. ന. ചിററമൃതു.
മധുപർണ്ണിക. ന. ൧, അമരി. ൨, പെരുങ്കുറവിൽ.
മധുപാനം. ന. ൧, തേൻകുടിക്ക. ൨, മദ്യപാനം.
മധുപാളി. ന. ൧, തേനീച്ചകൂട്ടം. ൨, വണ്ടിൻകൂട്ടം.
മധുമക്ഷിക. ന. തേനീച്ച.
മധുമാളരി. ന. ഒരു തൈ.
മധുമൂലം. ന. ൧, ഇരട്ടിമധുരം. ൨, ഒരു മാതിരിക്കിഴങ്ങു.
മധുയഷ്ടിക. ന. ഇരട്ടിമധുരം.
മധുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. സ്വാദുള്ള, മധുരമുള്ള.
മധുര. ന. ൧, ഒരു മാതിരി ചതകുപ്പ. ൨, ഒരു ദേശം. ൩, കണ്ടിവെണ്ണ. ൪, തകരം.
മധുരകം. ന. തിരുനാമപ്പാല.
മധുരക്കറി. ന. ശർക്കരയും തേങ്ങാപ്പാലും കൂട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ചില ഭക്ഷണ സാധനം, പ്രഥമൻ, പായസം.
മധുരക്കിഴങ്ങു. ന. മധുരമുള്ള ഒരു മാതിരിക്കിഴങ്ങു.
മധുരനാരകം. ന. ഒരു മാതിരി നാരകം.
മധുരനാരങ്ങാ. ന. മധുരമുള്ള നാരങ്ങാ.
മധുരസ. ന. ൧, മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം. ൨, പെരുങ്കുരുമ്പ.
മധുരിക. ന. കണ്ടിവെണ്ണ.
മധുരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മധുരി) സ. ക്രി. മധുരമുണ്ടാകുന്നു, ഇഷ്ടമാകുന്നു.
മധുരിപു. ന. വിഷ്ണു.
മധുരിമ. ന. മധുരരസം, മധുരിക്കുക.
മധുലിൾ. ന. ൧, തേനീച്ച. ൨, വണ്ടു.
മധുവാരം. ന. കൂടെക്കൂടെ മദ്യപാനം ചെയ്ക.
മധുവ്രതം. ന. ൧, തേനീച്ച. ൨, വണ്ടു.
മധുശിഗ്രു. ന. ചെമ്മുരിങ്ങ.
മധുശ്രേണി. ന. പെരുങ്കുരുമ്പ.
മധുഷ്ഠിലം. ന. ഇരിപ്പവൃക്ഷം.
മധുസ്രവ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, അടകൊതിയൻ.
മധൂകം. ന. ഇരിപ്പവൃക്ഷം.
മധൂഛിഷ്ടം. ന. മെഴുകു.
മധൂലക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മധുരമുള്ള.
മധൂലക. ന. മലയിരിപ്പ.
മധൂലിക. ന. പെരുങ്കുരുമ്പ.
മധ്വാസവം. ന. ഇരിപ്പപ്പൂകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മദ്യം.
മന. ന. ചില ബ്രാഹ്മണ ഭവനത്തിനു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
മനക്കാമ്പു. ന. മനസ്സു.
മനക്കുട. ന. മലയാളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണ സ്ത്രീയുടെ കുട.
മനക്കുരുന്നു. ന. മനസ്സു.
മനച്ചിൽ. ന. ചില മണ്ണാത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പറയുന്ന പേർ.
മനനം. ന. വിചാരം, ഓർമ്മ.
മനം. ന. മനസ്സു.
മനംചൊല്ലു. ന. ഊഹം.
മനംമടിച്ചിൽ. ന. മടിതോന്നുക.
മനംമറിച്ചിൽ. ന. ഓക്കാനം, ഛർദ്ദിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാവം.
മനയമ്മ. ന. മൂത്തതിന്റെ സ്ത്രീ.
മനയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (മന.) സ. ക്രി. നിർമ്മിക്കുന്നു, കലവുമ്മററും ഉണ്ടാക്കുന്നു.
മനയോല. ന. മഞ്ഞൾ നിറമായ ഒരു ധാതു, മനശ്ശില.
മനശ്ചലനം. ന. മനസ്സിന്റെ ഇളക്കം.
മനശ്ശില. ന. മനയോല.
മനശ്ശുദ്ധി. ന. മനസ്സിന്റെ ശുദ്ധി.
മനസിജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന.
മനസിജൻ. ന. കാമദേവൻ.
മനസ്കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മന..) അ. ക്രി. അറിഞ്ഞതിനെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നു.
മനസ്കാരം. ന. അറിഞ്ഞതിനെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്ക.
മനസ്താപം. ന. മനസ്സിന്റെ ചൂടു. ദുഃഖം.
മനസ്വി. വി. (സ്വീ, സ്വിനീ, സ്വി.) വി. ന. ൧, മനസ്സുറപ്പുള്ള. ൨, ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള.
മനസ്സു. ന. ൧, അകത്തുള്ള ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഒന്നു, ഏററവും വേഗമുള്ള ഇന്ദ്രിയം, മാനസം. ൨, ആഗ്രഹം. ൩, അറിവു.
മനസ്സുകേടു. ന. ഇഷ്ടക്കേടു.
മനസ്സുതിരിവു. ന. അറിവു, മനസ്സിന്റെ മാററം.
മനസ്സലിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (മനസ്സ.) അ. ക്രി. ദയയുണ്ടാകുന്നു.
മനസ്സലിവു. ന. മനസ്സിന്റെ കടുപ്പമില്ലായ്ക, ദയ, ആർദ്രത.

മനസ്സാക്ഷി. ന. മനസ്സുമാത്രം സാക്ഷിയായിരിക്കുക.
മനസ്സുമുട്ടു. ന. ഞെരുക്കം, ഇല്ലായ്മഞ്ഞിട്ടും മറ്റുമുള്ള ദുഃഖം.
മനസ്സുമുട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (മനസ്സു.) അ. ക്രി. ചിലവിനില്ലായ്മഞ്ഞിട്ടും മറ്റും വിഷാദിക്കുന്നു, ഞെരുങ്ങുന്നു.
മനസ്സുരുക്കം. ന. ക, ദുഃഖത്താലുണ്ടാകുന്ന് ചൂടുകൊണ്ടു മനസ്സുരുകുക. ഉ, മനസ്സലിവു.
മനാക്. അ. അല്പം.
മനിച്ചൻ. ന. വേലക്കാരൻ, അടിമക്കാരൻ.
മനിതം. വി. അറിയപ്പെട്ട.
മനിഷ്ടൻ. ന. ഒരു വേലക്കാരൻ, ഒരുത്തനു പകരമായുള്ള മറെറാരുത്തൻ.
മനീഷ. ന. ബുദ്ധി.
മനീഷി. വി. (ക്ഷി, ക്ഷിണി, ക്ഷി.) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള.
മനീഷി. ന. വിദ്വാൻ.
മനു. ന. ക, സ്വായംഭുവൻ മനുമുതലായിട്ടുള്ള മനുക്കൾ പതിന്നാലു പേക്കും ക്രമേ പ്രത്യേകം പറയുന്ന ഒരു പേർ. ഉ, മന്ത്രം.
മനുകുലം. ന. മനുവിന്റെ വംശം.
മനുജൻ. ന. മനുഷ്യൻ.
മനുജാധിപൻ. ന. രാജാവു.
മനുജേശ്വരൻ. ന. രാജാവു.
മനുജേന്ദ്രൻ. ന. രാജാവു.
മനുനീതി. ന. മനുവിനാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നീതിശാസ്ത്രം.
മനുപ്രളയം. ന. മനുവിന്റെ ജീവനകാലം.
മനുഷ്യജന്മം. ന. മനുഷ്യന്റെ ജനനം.
മനുഷ്യജാതി. ന. മനുഷ്യർ.
മനുഷ്യധർമ്മവു. ന. വൈശ്രവണൻ.
മനുഷ്യൻ. ന. മാനുഷൻ, പുരുഷൻ.
മനുഷ്യയജ്ഞം. ന. വഴിപോകരെ സല്കരിക്ക.
മനുഷ്യരൂപം. ന. മനുഷ്യന്റെ രൂപം.
മനുഷ്യവേഷം. ന. മനുഷ്യന്റെ വേഷം.
മനുഷ്യസ്വഭാവം. ന. മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവം.
മനുഷ്യാകൃതി. ന. മനുഷ്യന്റെ ആകൃതി.
മനുഷ്യാചാരം. ന. മനുഷ്യന്റെ ആചാരം.
മനുഷ്യാവതാരം. ന. മനുഷ്യനായി തീരുക.
മനുഷ്യാവസ്ഥ. ന. മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ.
മനുഷ്യശ്വരൻ. ന. രാജാവു.
മനുസ്മൃതി. ന. സ്മൃതി.
മനോഹര്യം. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി. ന. രഹസ്യമായി വിചാരിക്കപ്പെട്ട.
മനോഹര്യം. ന. മനയോല.
മനോജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. മനസ്സിൽനിന്നുണ്ടായ.
മനോജൻ. ന. കാമദേവൻ.
മനോജവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ക, പിശുസംബന്ധമായുള്ള. ഉ, മനോവേഗമുള്ള.
മനോജവാ. ന. ഒരു തൈ, അഗ്നിജിഹ്വ.
മനോജവം. ന. മനോവേഗം.
മനോജ്ഞവസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. പിശുസംബന്ധമായുള്ള.
മനോജ്ഞൻ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള.
മനോജ്ഞം. ന. ക, മനയോല. ഉ, രാജപുത്രി. ങ, സുന്ദരി.
മനോദുഃഖം. ന. മനസ്സിലെ ദുഃഖം.
മനോധൈര്യം. ന. മനസ്സുറപ്പു.
മനോനിരോധം. ന. മനസ്സിനെത്തടുക്ക.
മനോബലം. ന. മനസ്സിന്റെ ബലം, ധൈര്യം.
മനോഭയം. ന. മനസ്സിലെ ഭയം.
മനോഭവൻ. ന. കാമദേവൻ.
മനോഭാവം. ന. മനസ്സിന്റെ ഭാവം.
മനോമയം. ന. പഞ്ചകോശങ്ങളിൽ ഒന്നു.
മനോരാജ്യം. ന. മനസ്സുതന്നിലുള്ള ചേച്ച.
മനോരഥം. ന. ഇഛ.
മനോരമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള.
മനോരമാ. ന. ക, ഒരു ദേവി. ഉ, ഒരു വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥം.
മനോരസം. ന. മനസ്സിന്റെ രസം.
മനോരാജ്യം. ന. ക, വിചാരം. ഉ, ഇഛ.
മനോല. ന. മനയോല.
മനോവഞ്ചന. ന. മനസ്സിലുള്ള ചതിവു.
മനോവികാരം. ന. മനസ്സിലുണ്ടായ വികാരം.
മനോവിചാരം. ന. മനസ്സിലെ വിചാരം.
മനോവിശ്വാസം. ന. മനസ്സിലുള്ള വിശ്വാസം.
മനോവിഷാദം. ന. മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന വിഷാദം, ദുഃഖം.

മനോവൃത്തി. ന. മനസ്സിന്റെ അവസ്ഥ.

മനോവേഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ഏററവും വേഗമുള്ള.

മനോവേഗം. ന. മനസ്സിന്റെ വേഗം.

മനോവ്യാപാരം. ന. മനസ്സിന്റെ പ്രവൃത്തി.

മനോഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇഛാഭംഗമുള്ള.

മനോഹര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ൨, ഇഷ്ടമുള്ള, മനസ്സിനെ ഹരിക്കുന്ന, ഇഛതോന്നിക്കുന്ന.

മനോഹ്വ. ന. മനയോല.

മനഃകലക്കം. ന. മനസ്സിന്റെ ഇളക്കം.

മനഃകല്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മനസ്സുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

മനഃകാഠിന്യം. ന. മനസ്സിന്റെ ഉറപ്പു.

മനഃപീഡ. ന. മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം.

മനഃപിരിച്ചിൽ. ന. ചില ബ്രാഹ്മണരുടെ വിവാഹത്തിനു ചിലർ പറയുന്ന ഒരു പേർ.

മനഃപൂൎണ്ണം. അ. മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു.

മനഃപൂൎവ്വം. അ. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

മന്തു. ന. ൧, പെരുക്കാൽ. ൨, തൈർ കലക്കുന്ന മത്തു. ൩, ഇടുതടി.

മന്തൻ. വി. ന. ൧, പെരുക്കാലുള്ളവൻ. ൨, മടയൻ.

മന്തംമറിച്ചിൽ. ന. മറവി.

മന്തൽമീൻ. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.

മന്തി. ന. കരിങ്കുരങ്ങു.

മന്തു. ന. കുററം.

മന്തുകാലൻ. വി. ന. മന്തുകാലുള്ളവൻ.

മന്തുകാൽ. ന. ഒരു മാതിരി നീരുള്ള കാൽ, പെരുക്കാൽ.

മന്ത്രകൃൽ. ന. മന്ത്രി.

മന്ത്രജപം. ന. മന്ത്രംചൊല്ലുക.

മന്ത്രജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. മന്ത്രത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ച.

മന്ത്രജ്ഞൻ. ന. ൧, ശ്രദ്ധപുരുഷൻ. ൨, മന്ത്രി. ൩, പുരോഹിതൻ.

മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ. ന. മന്ത്രവും തന്ത്രവും.

മന്ത്രം. ന. ൧, വേദങ്ങളിലുള്ള ഓരൊ ഭാഗം. ൨, ആലോചന. ൩, വശീകരണം.

മന്ത്രവാദം. ന. മന്ത്രംകൊണ്ടു പിശാചിനെയുംമററും മാററിക്കളയുന്ന ഒരു കൎമ്മം.

മന്ത്രവാദി. ന. മന്ത്രവാദംചെയ്യുന്നവൻ.

മന്ത്രവ്യാഖ്യാകൃൽ. ന. വേദാൎത്ഥത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നവൻ.

മന്ത്രശക്തി. ന. ൧, മന്ത്രങ്ങളുടെ ശക്തി. ൨, ആലോചന.

മന്ത്രശാസ്ത്രം. ന. മന്ത്രങ്ങളെ അറിയുന്നതിനുള്ള ശാസ്ത്രം.

മന്ത്രി. ന. ൧, ആലോചനക്കാരൻ. ൨, രാജമന്ത്രി. ൩, ചതുരംഗത്തിൽ പെരുമാറുന്ന ഒരു ചൂതിന്റെ പേർ.

മന്ത്രിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മന്ത്രി.) സ. ക്രി. ൧, മന്ത്രംചൊല്ലുന്നു. ൨, ആലോചന ചെയ്യുന്നു, പതുക്കെപ്പറയുന്നു.

മന്ത്രീന്ദ്രൻ. ന. പ്രധാന മന്ത്രി.

മന്ഥദണ്ഡകം. ന. കടകോൽ.

മന്ഥനം. ന. കലക്കുക.

മന്ഥനി. ന. തൈൎക്കലം.

മന്ഥൻ. ന. ആദിത്യൻ.

മന്ഥം. ന. കടകോൽ.

മന്ഥര. വി (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, മന്ദമായ. ൨, തടിച്ച. ൩, വളഞ്ഞ. ൪, മൂഢതയുള്ള, ൫, പതുക്കെ നടക്കുന്ന. ൬, അല്പമായുള്ള.

മന്ഥരൻ. ന. ൧, പതിഞ്ഞുനടക്കുന്നവൻ. ൨, ഒററുകാരൻ.

മന്ഥരം. ന. മന്ദരംപൎവ്വതം.

മന്ഥാനം. ന. കടകോൽ.

മന്ദഗതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. പതുക്കെ നടക്കുന്ന.

മന്ദഗതി. ന. ൧, പതിഞ്ഞനടപ്പു. ൨, മന്ദബുദ്ധി.

മന്ദഗമന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. സാവധാനത്തിൽ പോകുന്ന.

മന്ദഗമനം. ന. പതിഞ്ഞ നടപ്പു.

മന്ദഗാമി. വി. (മീ, മിനി, മി.) വി. ന. പതുക്കെ നടക്കുന്ന.

മന്ദഗാമി. ന. പതുക്കെ നടക്കുന്ന ഭടൻ.

മന്ദഭാഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. ഭാഗ്യംകുറഞ്ഞ.

മന്ദമാരുതൻ. ന. ചെറിയ കാററു.

മന്ദ. വി (ന്ദൻ, ന്ദാ, ന്ദം.) വി. ന. ൧, സാവധാനമുള്ള. ൨, മന്ദിച്ച. ൩, ഭോഷത്വമുള്ള. ൪, കൊടുത്ത. ൫, ഹീനമായ. ൬, ഭാഗ്യമില്ലാത്ത. ൭, ദീനമുള്ള. ൮, മടിയുള്ള. ൯, മദ്യപാനംചെയ്ത. ൧൦, ക്ഷീണിച്ച. ൧൧, കുളിരുള്ള. ൧൨, മറവിയുള്ള. **മന്ദത.** ഗു. ന. ൧, സാവധാനത. ൨, മൂഢത. ൩, അജ്ഞാനം.

മന്ദൻ. ന. ൧, മടിയൻ. ൨, മൂഢൻ. ൩, അല്പബുദ്ധി. ൪, ശനി.

മന്ദര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧,

വലിപ്പമുള്ള. വ, സാവധാനമുള്ള.

മന്ദരം. ന. ക, മന്ദരപർവ്വതം. വ, സ്വർഗ്ഗം. ങ, മന്ദാരവൃക്ഷം. ര, മുത്തുമാല.

മന്ദവായു. ന. ശക്തികുറഞ്ഞകാറ്റു, മന്ദമാരുതൻ.

മന്ദവാരം. ന. ശനിയാഴ്ച.

മന്ദസഞ്ചാരം. ന. പതിഞ്ഞ നടപ്പു.

മന്ദസ്മിതം. ന. പല്ലുകാട്ടാതെയുള്ള പുഞ്ചിരി.

മന്ദഹാസം. അല്ലെങ്കിൽ, **മന്ദഹാസ്യം.** ന. പുഞ്ചിരി.

മന്ദാകിനി. ന. ഗംഗ.

മന്ദാഗ്നി. ന. അല്പമായുള്ള അഗ്നി, ചൂടുകുറഞ്ഞ തീ.

മന്ദാരദ്രുമം. ന. മന്ദാരവൃക്ഷത്തിന്റെ തടി.

മന്ദാരം. ന. ക, കല്പകവൃക്ഷങ്ങളിൽ ഒന്നു. വ, മുരിക്കു. ങ, എരിക്കു.

മന്ദാക്ഷഭാവം. ന. ലജ്ജാഭാവം.

മന്ദാക്ഷം. ന. ലജ്ജ.

മന്ദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (മന്ദി.) അ. ക്രി. ക, ബുദ്ധിമാന്ദ്യം വരുന്നു. വ, സാവധാനമാകുന്നു. ങ, ഭോഷനാകുന്നു. ര, മടിക്കുന്നു. ഇ, കുമിരുന്നു. ന്ന, മങ്ങിക്കുന്നു. ഴ, ദഹനക്കേടുവരുന്നു.

മന്ദിരം. ന. ക, ഭവനം. വ, നഗരം. ങ, ദേവാലയം.

മന്ദുര. ന. കുതിരപ്പുര.

മന്ദേതരം. അ. വേഗത്തിൽ.

മന്ദ്യോദ്യമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) ഹി. ന. ഉത്സാഹക്കുറവുള്ള.

മന്ദ്രോഷ്ണ. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണാ, ഷ്ണം.) ഹി. ന. കുറെഞ്ഞചൂടുള്ള.

മന്ദ്രോഷ്ണം. ന. കുറെഞ്ഞ ചൂടു.

മന്ദ്രം. ന. ഗംഭീരശബ്ദം.

മന്നു. ന. ക, ഭൂമി. വ, മുപ്പതുദിവസത്തുള്ള ഒരു തൂക്കം.

മന്നത്വം. ന. ക, വഞ്ചന. വ, ഉപായം. ങ, പരിഹാസം. ര, ഒഴുക്കിലം. ഇ, മോക്ഷണം.

മന്നൻ. ന. ക, രാജാവു. വ, പരിചാരസക്കാരൻ.

മന്നം. ന. ചാരായക്കട.

മന്നവൻ. ന. രാജാവു.

മന്നിടം. ന. ഭൂമി.

മന്നിരവു. ന. ആഭരണങ്ങൾ വായിപ്പ വാങ്ങിക്കുക.

മന്നോൻ. ന. രാജാവു.

മന്മഥൻ. ന. കാമദേവൻ.

മന്മഥം. ന. ക, വിളാവു. വ, കാമം, ആഗ്രഹം.

മന്മഥവഷ്ടം. ന. അറുപതിൽ ഇരുപത്തൊൻപതാം വർഷം.

മന്യു. ന. പിങ്കഴുത്തിലെ ഞരമ്പു.

മന്യു. ന. ക, ദുഃഖം. വ, അനർത്ഥം. ങ, കോപം. ര, യാഗം. ഇ, അഹങ്കാരം.

മന്വന്തരം. ന. ഒരു മനുവിന്റെ കാലം, ദേവകളുടെ എഴുപത്തൊന്നു യുഗം.

മമത. അല്ലെങ്കിൽ **മമത്വം.** ന. ക, സ്നേഹം. വ, ഡംഭം.

മയക്കു. ന. ക, സംശയം, നിശ്ചയമില്ലായ്മ. വ, വ്യത്യാസം, മാറ്റം.

മയക്കം. ന. ക, വഞ്ചന, ബുദ്ധിഭ്രമം. വ, ഉറക്കം. ങ, തളർച്ച. ര, ലഹരിപിടിത്തം. ഇ, വശീകരണം. ന്ന, സന്ധ്യാസമയം.

മയങ്ങൽ. ന. ക, ബുദ്ധിഭ്രമം. വ, ഉറക്കം.

മയങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (മയങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, ബുദ്ധിഭ്രമമുണ്ടാകുന്നു. വ, ഉറങ്ങുന്നു. ങ, തളരുന്നു. ര, വശീകരണത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു. ഇ, സന്ധ്യയാകുന്നു. **മയക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

മയം. വി. മാട്ടമുള്ള.

മയം. ന. ക, മാറ്റവം. വ, സമർദ്ധി. (സം.) ക, ഒട്ടകം. വ, കോവർകഴുത.

മയൻ. ന. അസുരന്മാരുടെ ആശാരി.

മയിർ. ന. രോമം.

മയിപ്പുടം. ന. രോമംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം.

മയപ്പുടി. ന. ഒരു മരുന്നു.

മയിപ്പുട്ടം. ന. നെറ്റിപ്പട്ടം.

മയില. ന. ക, ഒരുവക വൃക്ഷം. വ, വെളുപ്പും കറുപ്പും കൂടിയ നിറം.

മയിലാഞ്ചി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

മയിലാടി. ന. ഒരു ദേശം.

മയിലാട്ടം. ന. മയിലിന്റെ നൃത്തം.

മയിലാപ്പൂർ. ന. ഒരു ടിക്കിന്റെ പേർ.

മയിലെള്ള. ന. ഒരുവക വൃക്ഷം.

മയിലൊമ്പി. ന. ഒരുവക കാട്ടുചെടി.

മയിൽ. ന. ഒരുവക പക്ഷി, ഒരുവക കോഴി.

മയിൽതുത്തം. ന. തുരിശു.

മയിൽനാദം. ന. മയിലിന്റെ ശബ്ദം.

മയിൽപണം. ന. ഒരു വക നാണയം.

മയിൽപീലി. ന. മയിലിന്റെ വാൽ, മയിലിന്റെ വലിയ പൂട.

മയിൽപെട. ന. മയിലിന്റെ സ്ത്രീ.

മയു. ന. ക, ഉപദേവന്മാരിൽ ഒരു വക, കിന്നരൻ. വ, ഒരു വക മാൻ.

മയൂഷ്കം. ന. കാട്ടുപയറു.

മയൂഖം. ന. ക, പ്രകാശം. വ, രശ്മി. ങ, അഗ്നിജ്വാല.

മയൂരകം. ന. ക, വലിയ കടലാടി. ഖ, ഉനിശ്ശ.

മയൂരഗ്രീവാഞ്ജനം. ന. ഒരു മാതിരി അഞ്ജനം, ഉനിശ്ശ.

മയൂരചൂഡ. ന. മയിലിന്റെ തലയിലെ പൂവു.

മയൂരം. ന. മയിൽ.

മയൂരശിഖ. ന. ക, ഒരു വക പുല്ല. ഖ, മയിലിന്റെ തലയിൽ നില്ക്കുന്ന പൂട.

മയൂരി. ന. ക, മയിലിട്ട, ഖ, ചെങ്കിര.

മയ്യൽ. ന. ക, ദുഃഖം. ഖ, കറുത്തനിറം. ഗ, മഷി. ഘ, സന്ധ്യാസമയം.

മരക്കറി, ന. സസ്യാഹാരികൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന കറി.

മരക്കയിൽ. ന. മരത്തഴി.

മരക്കലനാവു. ന. ഒരുമാതിരിപ്പക്ഷി.

മരക്കലം. ന. ക, കപ്പൽ. ഖ, തൈരുകലക്കുന്ന മരപ്പാത്രം.

മരക്കാതൽ. ന. മരത്തിന്റെ അകത്തെസാരം.

മരക്കാൽ. ന. ക, വൃക്ഷം. ഖ, മുടന്തന്റെ വടി. ഗ, മരത്തൂൺ. ഘ, ഒരുമരവു.

മരക്കാൻ. ന. ക, ഒരു താണജാതിക്കാരൻ. ഖ, ചൂകാൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

മരക്കാനൽ. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ തണൽ.

മരക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങു.

മരക്കുത്തുമതി. ന. തടിക്കുത്തക.

മരക്കുട്ട. ന. മരം കൊണ്ടു തീർത്ത ക്രൂട്ട.

മരക്കുട്ടി. ന. പുരയുടെ ഉത്തരം കഴുക്കോൽ മുതലായതു.

മരക്കുട്ടം. ന. വൃക്ഷങ്ങളുടെ കൂട്ടം, നടക്കാവു.

മരക്കുരങ്ങു. ന. മരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കുരങ്ങൻ.

മരക്കൊട്ട. ന. ഒരു മാതിരി മരവി.

മരക്കൊന്നു. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊന്നു.

മരച്ചേമ്പു. ന. ഒരു മാതിരി തൈ.

മരഞ്ചാടി. ന. കുരങ്ങു.

മരണകാലം. ന. മരിക്കുന്ന സമയം.

മരണഗോഷ്ടി. ന. മരിക്കുമാറാകുമ്പോൾ കാണിക്കുന്ന ചില ചീത്ത ഭാവങ്ങളുമാറ്റം.

മരണപത്രിക. ന. മരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചെഴുന്ന എഴുത്തു.

മരണഭയം. ന. മരിക്കുമെന്നോർത്തുള്ള പേടി.

മരണഭീതി. ന. മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം.

മരണം, ന. ജീവനാശം, ചാകുക.

മരണലക്ഷണം. ന. മരണത്തിന്റെ അടയാളം.

മരണവായു. ന. മരിപ്പാറാകുമ്പോഴത്തെ ഒരു ശ്വാസം.

മരണവേദന. ന. മരിപ്പാറാകുമ്പോഴത്തെ ദുഃഖം.

മരണസങ്കടം. ന. മരണത്തുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം.

മരണാന്തം. അ. മരണം വരെയും.

മരണാവസ്ഥ. ന. മരിക്കുമ്പോഴത്തെ ഒരവസ്ഥ.

മരതകപ്പച്ച. ന. വിലയേറിയ ഒരു മാതിരി പച്ചക്കല്ല.

മരത്തവള. ന. മരത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി തവള.

മരത്തൊലി. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ തൊലി.

മരനാ. ന. ഒരു ജന്തു. മരത്തെകേറുന്ന ഒരു മാതിരി പട്ടി.

മരപ്പട്ടി. ന. മരനാ.

മരപ്പണി. ന. മരംകൊണ്ടുള്ള വേല.

മരപ്പാത്തി. ന. വെള്ളം ഒഴുക്കുന്നതിനു മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തു.

മരപ്പാത്രം. ന. മരംകൊണ്ടുള്ള പാത്രം, മരവിയും മറ്റും.

മരപ്പാവ. ന. മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ രൂപം.

മരപ്പെട്ടി. ന. മരംകൊണ്ടുള്ള പെട്ടി.

മരപ്പൊത്തു. ന. മരത്തിന്റെ പൊതാരം.

മരഫലം. ന. വൃക്ഷങ്ങളുടെ കായ.

മരമുറി. ന. മരംകൊണ്ടു പണിത പുരമുറി, ഭിത്തിക്കു പകരം മരപ്പലകകൊണ്ടു പണിതുള്ള പുരമുറി, നെല്ലര.

മരമഞ്ഞൾ. ന. ഒരു വക മരുന്നു.

മരം. ന. ക, തടി, വൃക്ഷം. ഖ, ഒരു വക വാദ്യം.

മരംകൊത്തി. ന. ഒരു മാതിരിപ്പക്ഷി.

മരവാഴ. ന. ഒരു മാതിരി തൈ.

മരവി. ന. മരംകൊണ്ടുള്ള ചില പാത്രം.

മരവിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (മരവി.) അ. ക്രി. ശരീരം മരം പോലെയാകുന്നു.

മരവിരി. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ തൊലികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി വസ്ത്രം, ഖിരി.

മരവെട്ടി. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.

മരാമരം. ന. ഒരു വക വലിയ വൃക്ഷം.

മരാരം. ന. പത്തായപ്പുര.

മരാള. വി. (ൾ, ളാ, ളം.) വി. ന. മാട്ടവുമുള്ള.

മരാളം. ന. ക, അരയന്നം. ഖ, വിളക്കുമക്കി. ഗ, കുതിര. ഘ, മേഘം.

മരിക. ന. മരവി.

മരിക്കും. ന. ഇണക്കം.

മരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മരി.) അ. ക്രി. ചാകുന്നു.
മരിചം. അല്ലെങ്കിൽ, **മരീചം.** ന. കുരുമുളകു.
മരീചി. ന. ൧, ഒരു മഹർഷി. ൨, രശ്മി.
മരീചിക. ന. മൃഗതൃഷ്ണ.
മരു. ന. ൧, ശൂന്യസ്ഥലം. ൨, പർവ്വതം.
മരുക്കൊഴുന്നു. ന. സുഗന്ധമുള്ള ഒരു തൈ.
മരുങ്ങു. ന. ൧, ഇണക്കം, സ്നേഹം. ൨, ഒരു വശം.
മരുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (മരുങ്ങു.) അ. ക്രി. ഇണങ്ങുന്നു. **മരുക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
മരുതു. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
മരുത്തു. ന. ൧, വായു. ൨, ദേവന്മാരിൽ ഒരു കൂട്ടം.
മരുതം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
മരുത്വാൻ. ന. ൧, ഇന്ദ്രൻ. ൨, ഹനുമാൻ. ൩, മേഘം.
മരുന്നു. ന. ൧, ഔഷധം. ൨, വെടിമരുന്നു. ൩, ചാരായം.
മരുന്നുകട. ന. മരുന്നുകളിൽ ഏതെങ്കിലും വില്ക്കുന്ന സ്ഥലം.
മരുന്നുപെട്ടി. ന. മരുന്നുകൾ വെക്കുന്നതിനുള്ള പെട്ടി.
മരുന്മാല. ന. ജോനകപ്പുല്ല.
മരുഭൂമി. ന. ശൂന്യസ്ഥലം, വിളയാത്ത ഭൂമി.
മരുമകൻ. ന. ൧, സഹോദരിയുടെ പുത്രൻ. ൨, ചില ജാതിക്കാർക്കു മകളെ കെട്ടിയവൻ.
മരുമകൾ. ന. ൧, സഹോദരിയുടെപുത്രി. ൨, മകൻ കെട്ടിയ സ്ത്രീ.
മരുമക്കത്തായം. ന. പെൺവഴി.
മരുവക. ന. ൧, മലങ്കാര. ൨, മണിക്കഞ്ജകം.
മരുവലർ. ന. ശത്രുക്കൾ.
മരുവുന്നു. വി. വാൻ. (മരുവ.) അ. ക്രി. പാർക്കുന്നു.
മർക്കടകം. ന. ൧, ചിലന്നി. ൨, കുരങ്ങു. ൩, ഒരു മാതിരി കായ.
മർക്കടം. ന. ൧, കുരുങ്ങു. ൨, ചിലന്നി. ൩, ഒരു വലിയപക്ഷി, കൊക്കു. ൪, ഒരു വിഷം.
മർക്കടി. ന. ൧, നായ്ക്കുരണ. ൨, കഴഞ്ചി. ൩, പെണ്കുരങ്ങു.
മർത്യാ. ന. സ്ത്രീ.
മർത്യൻ. ന. മനുഷ്യൻ.
മർത്യഭോജി. വി. (ജി, ജിനി, ജി.) വി. ന. മനുഷ്യനെ ഭക്ഷിക്കുന്ന.
മർദ്ദനം. ന. ൧, തിരുമ്മുക. ൨, ഞെരുടുക, അരെക്ക, പൊടിക്ക. ൩, ഇടിക്ക. ൪, കലക്കുക.
മർദ്ദളം. ന. ഒരു വക വാദ്യം.
മർദ്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മർദ്ദി.) സ. ക്രി. ൧, തിരുമ്മുന്നു. ൨, ഇടിക്കുന്നു. ൩, കലക്കുന്നു.
മർദ്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മർദ്ദിക്കപ്പെട്ട.
മർമ്മഭേദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. മർമ്മത്തെ മുറിക്കുന്ന.
മർമ്മം. ന. ഏപ്പു, ശരീരത്തിൽ ചിലഭാഗം.
മർമ്മയിളക്കം. ന. മർമ്മത്തിൽ മുറിഞ്ഞിട്ടു മ്മററുമുള്ള ഒരു വേദന.
മർമ്മരം. ന. വസ്ത്രങ്ങളുടെയും ഇലകളുടെയും ശബ്ദം.
മർമ്മരീകൻ. ന. ഇരപ്പാളി.
മർമ്മലക്ഷണം. ന. മർമ്മങ്ങളെ അറിവാനുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രം.
മർമ്മവികാരം. ന. മർമ്മത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന.
മർമ്മവേദന. ന. ഏപ്പുകളിൽ ഉള്ള വേദന.
മർമ്മവേധം. ന. മർമ്മത്തിന്റെ മുറിവു.
മർമ്മസ്ഥലം. അല്ലെങ്കിൽ, **മർമ്മസ്ഥാനം.** ന. മർമ്മം.
മർമ്മസ്പൃക്ക്. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതായുള്ള.
മർമ്മക്ഷോഭം. ന. മർമ്മത്തിന്റെ ഇളക്കം.
മർമ്മാണി. ന. മർമ്മലക്ഷണം പറയുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം.
മർമ്മി. വി. (ർമ്മി, ർമ്മിണി, ർമ്മി.) വി. ന. മർമ്മമുള്ള.
മർയ്യാദ. ന. ൧, നേരുള്ളനടപ്പു. ൨, അതിരു. ൩, തീരം. ൪, മാനം. ൫, ചട്ടം. ൬, വഴി.
മർയ്യാദകേടു. ന. നേരുകേടുംമററും.
മർഷണം. ന. ക്ഷമ.
മർഷം. ന. ക്ഷമ.
മർഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മർഷി.) അ. ക്രി. ക്ഷമിക്കുന്നു.
മർഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക്ഷമിച്ച.
മല. ന. പർവ്വതം, കുന്നു.
മലക്കം. ന. മലച്ച.
മലഗന്ധം. ന. മലങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗന്ധം.
മലങ്കമുകു. ന. ഒരു വക കമുകു.
മലങ്കാക്ക. ന. ഒരു മാതിരി കാക്ക, കാട്ടുകാക്ക.
മലങ്കാര. ന. ഒരു വക മുള്ളുള്ള ചെടി.
മലങ്കുരികിൽ. ന. ഒരു വക പക്ഷി.
മലങ്കൂവ. ന. മലയിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി കൂവ.
മലങ്കൃഷി. ന. കരകൃഷി, മലകളിൽ ചെയ്യുന്ന കൃഷി.

മലങ്കൊള്ളുന്നു. ന. കൂക്കിചെയ്യുന്നു.
മലചരിവു. ന. മലയുടെ ചരിവുള്ള വശം.
മലജൻ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. മലത്തിൽ ജനിച്ച.
മലജം. ന. ചലം.
മലഞ്ചരക്കു. ന. മലയിലുണ്ടാകുന്ന ചില കച്ചവട വസ്തുക്കൾ.
മലഞ്ചുള്ളി. ന. ഒരു തൈ.
മലഞ്ചെമ്പു. ന. ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങു.
മലഞ്ചെരിക്കൽ. ന. കൂക്കിചെയ്യുന്ന മല.
മലഞ്ചൊല. ന. മലയിൽ വെള്ളമുള്ള ഒരു മാതിരി തടാകം.
മലതാങ്ങി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
മലത്താമര. ന. ഒരു മാതിരി താമര, കൽത്താമര.
മലദ്ദൃഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മൂക്കിഞ്ഞ, ചെളിപറ്റിയ.
മലദൈവം. ന. മലകളിലുള്ള ചില ദേവത.
മലദ്വാരം. ന. മലംഒഴിയുന്ന പോരം, ഗുദം.
മലനാട്ടു. ന. മലംപ്രദേശം.
മലന്തകര. ന. ക, ഒരു വക വൃക്ഷം. ഖ, ഒരു ചെടി.
മലന്തുമ്പ. ന. ഒരു വക തൈ.
മലന്തുടലി. ന. മുള്ളുള്ള ഒരു വക കാട്ട.
മലപൂ. ന. കാട്ടത്തിമരം.
മലപ്പുറം. ന. മലയുടെ മുകൾ ഭാഗം.
മലപ്രദേശം. ന. മലംദിക്കു.
മലബന്ധം. ന. മലത്തിന്റെ തടവു.
മലബാധ. ന. മലശോധന.
മലമകൾ. ന. പാർവ്വതി.
മലമഞ്ഞൾ. ന. മലയിലുണ്ടാകുന്ന മഞ്ഞൾ.
മലമന്താരം. ന. മലയിലുണ്ടാകുന്ന മന്താരം.
മലമുരിങ്ങ. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
മലം. ന. ക, കണ്ണിൽപീള, ചെവിപ്പീ, മൂക്കിള, മൂത്രം, മലംമുതലായവ. ഖ, പാപം. ന, അഴുക്കു. ര, മട്ടു. ള, തുരുമ്പു.
മലമ്പണി. ന. മലയിലെ വേല.
മലമ്പതി. ന. മലയിൽ പാർക്കുന്നതിനുള്ള ചില സ്ഥലം.
മലമ്പള്ളം. ന. ക, മലയുടെ അടിവാരത്തിനടുത്ത സ്ഥലം. ഖ, മലയുടെ പാർശ്വം.
മലമ്പാമ്പു. ന. മലയിലുള്ള ഒരു വക പാമ്പു.
മലമ്പുന്ന. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
മലമ്പ്രാവു. ന. മലയിലുള്ള ഒരു വക പക്ഷി.
മലയജം. ന. ചന്ദനമരം.
മലയടി. അല്ലെങ്കിൽ, **മലയടിവാരം.** ന. മലയുടെ ചുവട്ടു.
മലയണ്ണാൻ. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ അണ്ണാൻ.
മലയത്തി. ന. ഒരു മാതിരിവൃക്ഷം, കാട്ടത്തി.
മലയൻ. ന. ക, കാട്ടുവാ. ഖ, മലയിൽ പാർക്കുന്നവൻ.
മലയമാരുതൻ. ന. മലയപർവ്വതത്തിൽനിന്നു വരുന്ന കാറ്റു.
മലയം. ന. ക, മലയപർവ്വതം, ചന്ദനവൃക്ഷം അധികമുള്ള ഒരു പർവ്വതം.
മലയരയൻ. ന. മലയിൽ പാർക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
മലയാട്ടു. ന. വരയാട്ടു.
മലയാത്തി. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
മലയാവണക്കു. ന. ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം.
മലയാളം. ന. കന്യാകുമാരിക്കും ഗോകർണ്ണത്തിനും അകത്തുള്ള ഭൂമി.
മലയാളി. ന. ക, മലയാളദേശക്കാരൻ. ഖ, മലയിൽ പാർക്കുന്നവൻ.
മലയാഴ്മ. ന. മലയാളത്തിലെ ഭാഷ, മലയാള വാക്കു.
മലയിഞ്ഞി. ന. ഒരു വക വലിയഇഞ്ഞി, കാട്ടിഞ്ഞി.
മലയിടുക്കു. ന. രണ്ടു മലയുടെ ഇട.
മലയിരിപ്പു. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
മലയിലഞ്ഞി. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
മലയിന്ത. ന. ഒരു മാതിരി ഓരിന്ത.
മലയുകം. ന. ഒരു മാതിരി വൃക്ഷത്തിന്റെ എണ്ണയുള്ള കുരു.
മലയൂ. ന. ഒരു മാതിരി അത്തിമരം, കാട്ടത്തി.
മലയെരിമ. ന. ഒരു വക മരുന്നു.
മലരു. ന. ക, നെല്ലുപൊരിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഭക്ഷണസാധനം. ഖ, ആണി തറെക്കുന്നതിനു ഇരിമ്പുകൊണ്ടുമറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു. ന, വിടർന്നപുഷ്പം.
മലരഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പാപമില്ലാത്ത. ഖ, ചെളിയില്ലാത്ത, ശുദ്ധമുള്ള, കുറമില്ലാത്ത.
മലരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (മലർ.) അ. ക്രി. ക, പൊരിയുന്നു. ഖ, മലർന്നുകിടക്കുന്നു. ന, വിടരുന്നു.
മലർക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, **മലർത്തുന്നു.** ത്തു. ത്തി. വാൻ.(മലർ.)സ. ക്രി. ക, പൊരിക്കുന്നു. ഖ, മലർത്തിവെക്കുന്നു, മലർത്തിക്കിടത്തുന്നു. അ. ക്രി. വിടരുന്നു.

മലച്ചു. ന. ക, പൊരിച്ചിൽ. ഖ, മലരുക, മലൻകിടക്ക. ന, വിടരുക.
മലപ്പു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
മലപ്പുവിത്തു. ന. പൊരിച്ചു മലരുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള നെല്ല.
മലപ്പൊടി. ന. മലരുപൊടിച്ച പൊടി.
മലമകൾ. ന. ലക്ഷ്മീദേവി.
മലമങ്ക. ന. ലക്ഷ്മി.
മലമാതു. ന. ലക്ഷ്മി.
മലവരവു. ന. മലയിൽനിന്നുള്ള വരവു.
മലവഴി. ന. മലയിൽ ക്രൂടെയുള്ള വഴി.
മലവാരം. ന. മലവിതച്ചതിന്റെറകരം, മലപരവു.
മലവാഴ. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ വാഴ.
മലവാഴി. ന. മലയിലെ ദേവത.
മലവിചാരം. ന. മലയിലുള്ള അധികാരം.
മലവിരിപ്പു. ന. മലയിൽ ചെയ്യുന്ന നെൽകൃഷി.
മലവെള്ളം. ന. മലയിൽനിന്നു വരുന്ന വെള്ളം.
മലവേപ്പു. ന. ഒരു മാതിരി വേപ്പു വൃക്ഷം.
മലവേലൻ. ന. മലയിൽ പാർക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
മലശുദ്ധി. ന. വയറിളക്കുക.
മലശോധന. ന. ക, വയറിൽ നിന്നു മലത്തെക്കളക. ഖ, മലയിലെ വസ്തുക്കൾ ശോധന ചെയ്കു.
മലഹരി. ന. ഒരു രാഗം.
മലാക്ക. ന. ഒരു തിന്നുന്ന പേർ.
മലാക്കച്ചാമ്പ. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
മലാക്കപ്പേര. ന. ഒരു മാതിരിവൃക്ഷം.
മലാക്കസാമ്പ്രാണി. ന. ഒരു മാതിരി സുഗന്ധവസ്തു.
മലായി. ന. മലാക്കയെന്ന ദേശത്തു പാർക്കുന്നവൻ.
മലി. ന. ബുദ്ധൻ.
മലിനകാന്തി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. തെളിവില്ലാത്ത.
മലിനതപ്പെടുന്നു. ട്ട. വാൻ. (മലിനത.) അ. ക്രി. അശുദ്ധിയാകുന്നു.
മലിനമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖീ, ഖം.) വി. ന. ക്രൂരതയുള്ള. ഖ, ചീത്തയായ.
മലിനമുഖൻ. ന. ക, കറുമന്തി. ഖ, അഗ്നി. ന, ദുഷ്ടൻ. ര, ക്രൂരൻ. ങ, പിശാചു.
മലിനം. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, മുഷിഞ്ഞ. ഖ, കറുത്ത. ന, ഹീനമായ. ര, അഴുക്കുള്ള. ങ, പാപമുള്ള. **മലിനത.** ഗു. ന. ക, അഴുക്കു. ഖ, കറുപ്പു. ന, ഹീനത. ര, പാപം.
മലിനം. ന. ക, മോരു. ഖ, കുറവു. ന, പൊൻകാരം.
മലിനാംബര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. മലിനമായ അംബരത്തോടുകൂടിയ.
മലിനാംബരം. ന. ക, മുഷിഞ്ഞവസ്ത്രം. ഖ, തെളിവില്ലാത്ത ആകാശം.
മലിനാംബു. ന. മഷി.
മലിനി. ന. തീണ്ടായിരുന്നവൾ.
മലിമ്ലചൻ. ന. ക, കള്ളൻ. ഖ, കാറ്റു.
മലീമസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. മലിനമായുള്ള.
മലെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മലെ.) അ. ക്രി. ക, വ്യാകുലപ്പെടുന്നു. ഖ, അതിശയിക്കുന്നു. ന, മലൻകിടക്കുന്നു.
മലെപ്പു. ന. ക, കലക്കം. ഖ, ആശ്ചര്യം. ന, മലൻകിടക്കുക.
മല്ലിടി. ന. ക, പോരാട്ടം. ഖ, ബലം പരീക്ഷിക്കുക.
മല്ലിടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മൽ.) അ. ക്രി. മുഷ്ടിയുദ്ധംചെയ്യുന്നു, തമ്മിൽ പിടിച്ചു യുദ്ധംചെയ്യുന്നു.
മല്ലിടിത്തം. ന. തമ്മിൽ പിടിച്ചും അടിച്ചും യുദ്ധം ചെയ്കു.
മല്ലു. ന. ക, പോരാട്ടം. ഖ, ബലം. ന, മോന്തായം പിടിപ്പിക്കുന്ന തടി.
മല്ലകം. ന. ക, എണ്ണക്കുടുക്ക. ഖ, ഇടിഞ്ഞിൽവിളക്കു.
മല്ലത്തൂയ്മ. ന. മല്ലന്മാരുടെ ഒരു വക വാദ്യം, പെരുമ്പറ.
മല്ലൻ. ന. ക, മുഷ്ടിയുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ. ഖ, തടിച്ചു ബലമുള്ളവൻ.
മല്ലഭൂ. ന. മുഷ്ടിയുദ്ധം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.
മല്ലം. ന. ക, മഷി. ഖ, അഞ്ജനം.
മല്ലയാത്ര. ന. മുഷ്ടിയുദ്ധത്തിനുള്ള പുറപ്പാടു.
മല്ലയുദ്ധം. ന. മല്ലന്മാരുടെ യുദ്ധം.
മല്ലഴി. ന. വേലക്കാർ കേറിനിന്നു വേല ചെയ്യാൻ വെച്ചു കെട്ടിയ ചട്ടം മുതലായതു.
മല്ലാരി. ന. കൃഷ്ണൻ, വിഷ്ണു.
മല്ലാക്ഷി. ന. സുന്ദരി.
മല്ലി. ന. ക, പഞ്ഞിയുടെ വശം. ഖ, മുല്ല.
മല്ലിക. ന. മുല്ല.
മല്ലികം. ന. ക, ഒരു മാതിരി അരയന്നം. ഖ, മാഘമാസം.
മല്ലികാപുഷ്പം. ന. മുല്ലപ്പൂ.
മല്ലികാക്ഷം. ന. ക, ഒരു മാതിരി അ

രയന്നം. ൨, കണ്ണിനു ചുററും വെളുപ്പുള്ള കുതിര.
മല്ലിഗന്ധി. ന. മുല്ലപ്പൂനാറിയകിൽ.
മല്ലിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മല്ല.) സ. ക്രി. യുദ്ധംചെയ്യുന്നു, കലഹിക്കുന്നു.
മല്ലിപത്രം. ന. കൂൺ.
മശകം. ന. കൊതുകു.
മശകി. ന. ൧, കൊതുകു. ൨, ഒരു വകവൃക്ഷം.
മശ്രൂചി. ന. വസൂരി.
മശ്രൂചിക. ന. വസൂരി.
മഷി. ന. ൧, ദീപത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന കറുത്ത പൊടി. ൨, എഴുതുന്ന മഷി. ൩, അഞ്ജനം.
മഷിക്കാരൻ. ന. ൧, മഷിയുണ്ടാക്കുന്നവൻ. ൨, മറെഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ കാണിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യക്കാരൻ.
മഷിക്കുപ്പി. ന. മഷിവെക്കുന്ന പാത്രം.
മഷിക്കോൽ. ന. ൧, എഴുതുന്ന തൂവൽ. ൨, ചായമിടുന്നതിനുള്ള ഒരു വസ്തു.
മഷിനോട്ടക്കാരൻ. ന. അപ്രത്യക്ഷ വസ്തുക്കളെ മഷിനോക്കിപ്പറയുന്നവൻ.
മഷിനോട്ടം. ന. മഷിനോക്കിപ്പറയുന്ന ഒരു വിശേഷ വിദ്യ.
മഷിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മഷി.) സ. ക്രി. മഷിതേക്കുന്നു.
മസാരം. ന. മരതകം.
മസാല. ന. പലവ്യഞ്ജനം.
മസി. ന. മഷി.
മസിക്കുപി. ന. മഷിക്കുപ്പി.
മസിധാനം. ന. മഷിക്കുപ്പി.
മസിധാനി. ന. മഷിപ്പാത്രം.
മസൂരം. ന. വെളുത്ത അമര.
മസൂരവിദല. ന. നാല്ക്കോപ്പക്കൊന്ന.
മസൂരിക. ന. വസൂരി.
മസൃണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. മൃദുത്വമുള്ള.
മസ്കരം. ന. മുള.
മസ്കരി. ന. സന്യാസി.
മസ്തകഭാഗം. ന. മനുഷ്യരുടെയും മററും മൂർദ്ധാവു.
മസ്തകമൂലകം. ന. കഴുത്തു.
മസ്തകം. ന. തലമണ്ട.
മസ്തസ്നേഹം. ന. തലയിലുള്ള എണ്ണ, തലയോടുള്ള സ്നേഹം.
മസ്തിഷ്കം. ന. തലച്ചോറു.
മസ്തു. ന. തൈരിൻ വെള്ളം, മോർ.
മസ്തുലുംഗം. ന. തലച്ചോറു.
മഹൽ. വി. (ഹാൻ, ഹതീ, ഹൽ.) വി ന. ൧, വലിയ. ൨, ഏററവും നല്ല. **മഹത്വം.** ഗു. ന. വലിപ്പം, നന്മ.
മഹതീ. ന. ൧, നാരദന്റെ വീണ. ൨, ഒരു തൈ.
മഹത്തു. ന, ൧, രാജ്യം. ൨, തത്വങ്ങളിൽ ഒന്നു.
മഹത്വക്കേടു. ന. വലിപ്പക്കുറവു, അപമാനം, ഇളപ്പം.
മഹത്വപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മഹത്വ.) അ. ക്രി. വലിപ്പമുണ്ടാകുന്നു.
മഹനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. വന്ദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
മഹർല്ലോകം. ന. മേല്പട്ടുള്ള ലോകങ്ങൾ ഏഴിൽ ഒന്നു.
മഹർഷി. ന. വളരെ തപസ്സു ചെയ്യുവൻ, വസിഷ്ഠൻ മുതൽ പേർ.
മഹസ്. ന ൧, ഉത്സവം. ൨, തേജസ്സു. ൩, യാഗം. ൪, വലിപ്പം.
മഹാകന്ദം. ന. ൧, ഉള്ളി. ൨, ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങു.
മഹാകല്പം. ന. ബ്രഹ്മപ്രളയം.
മഹാകവി. ന. വലിയവിദ്വാൻ.
മഹാകാലൻ. ന. ൧, സംഹാരരുദ്രൻ. ൨, ശിവന്റെ വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ.
മഹാകാളി. ന. ഭദ്ര കാളി.
മഹാകുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠവംശത്തിലുള്ള, നല്ല വംശത്തിൽ ജനിച്ച.
മഹാകുലിന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഉത്തമ കുലത്തിൽ ജനിച്ച.
മഹാകൂല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
മഹാകോടി. ന. ഒരു വലിയ തുക.
മഹാഖർവ്വം. ന. ഒരു വലിയ തുക.
മഹാഗ്രീവം. ന. ഒട്ടകം.
മഹാഗ്രീവി. ന. ഒട്ടകം.
മഹാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.) വി. ന. വലിയ ശരീരമുള്ള.
മഹാഗം. ന. ഒട്ടകം.
മഹാജനം. ന. ൧, സജ്ജനം. ൨, വലിയ കച്ചവടക്കാരൻ.
മഹാജാലി. ന. മഞ്ഞപ്പീരം.
മഹാടവീ. ന. വലിയ കാടു.
മഹാതിക്തകം. ന. ഒരു ഔഷധയോഗം.
മഹാതിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ഏററവും കയ്പുള്ള.
മഹാതിക്തം. ന. വേപ്പുവൃക്ഷം.
മഹാതീക്ഷ്ണ. വി. (ക്ഷ്ണൻ, ക്ഷ്ണാ, ക്ഷ്ണം.) വി. ന. ൧, കഠിനമായ. ൨, കൂർത്ത.
മഹാതീക്ഷ്ണ. ന. ചേർക്കുരുവു.
മഹാത്മാവു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, ഏററവും ബുദ്ധിയുള്ള. ൨, വലിയ ശരീരമുള്ള, ധൈര്യമുള്ള.
മഹാദേവൻ. ന. ശിവൻ.
മഹാദേവീ. ന. പാർവ്വതി.
മഹാദൈവം. ന. വലിയ ദൈവം.

മഹാധനം. വി. (നൻ, നാ, നം.)വി. ന. ക, അധിക സമ്പത്തുള്ള ഉ, വിലയേറിയ.

മഹാധനം. ന. ക, അധികം വിലയുള്ള വസ്തു. ഉ, പൊൻ. ങ, വിലയേറിയ വസ്ത്രം. ര, ക്ഷീ.

മഹാനന്ദം. ന. ക, പരമാനന്ദം, മോക്ഷം. ഉ, മേറ്റവും സന്തോഷം.

മഹാനവമി. ന. കന്നിമാസത്തിൽ സരസ്വതിയെ സേവിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം.

മഹാനസം. ന. അടുക്കള.

മഹാനിംബം. ന. മലവേപ്പ്.

മഹാനിശ. ന. അർദ്ധരാത്രി.

മഹാനീലം. ന. ഒരു രത്നം, നീലക്കല്ല്.

മഹാനുഭവം. വി. (വൻ, വാ, വം.)വി. ന. ശക്തിയും സമ്പത്തും ഭാഗ്യവുമുള്ള.

മഹാനുഭവൻ. ന. ക, മഹാത്മാവു. ഉ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

മഹാൻ. ന, ക, വലിയവൻ. ഉ, ഒടുക്കത്തെ അഞ്ചുവായുക്കളിൽ ഒന്നു.

മഹാപദ്മൻ. ന. അക്ഷൗഹിണികളിൽ ഒന്നു.

മഹാപദ്മം. ന. ക, നവനിധികളിൽ ഒന്നു. ഉ, ഒരു വലിയ തുക.

മഹാപാതകം. ന. വലിയ പാപം ബ്രഹ്മഹത്യാമുതലായ മഹാ പാപങ്ങൾ അഞ്ചിനും ക്രമേയുള്ള പേർ.

മഹാപാതകി. ന. മഹാ പാതകമുള്ളവൻ.

മഹാപാപം. ന. വലിയ പാപം.

മഹാപാപി. വി. ന. വലിയ പാപം ചെയ്യുവൻ.

മഹാപ്രഭു. ന. ക, ഒരു ദൈവഭക്തൻ. ഉ, രാജാവു. ങ, ഇന്ദ്രൻ. ര, ശിവൻ.

മഹാപ്രയാസം. ന.വലിയപ്രയാസം.

മഹാപ്രളയം. ന. ബ്രഹ്മാവിന്റെ അവസാനത്തിങ്കലെ പ്രളയം.

മഹാബല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. അധികംബലമുള്ള.

മഹാബലൻ. ന. ക, കാരു. ഉ, ബുദ്ധ മഹർഷി.

മഹാബലാ. ന. ഒരു മാതിരി കുറുന്തോട്ടി.

മഹാബലം. ന. ൦രംയം.

മഹാബലി. ന. ഒരസുര രാജാവു.

മഹാബാഹു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. നീണ്ട കൈകളുള്ള.

മഹാഭാഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ഭാഗ്യവും മഹത്വവുമുള്ള. മഹാഭാഗത. ഗു. ന. മഹത്വം.

മഹാഭാഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. വളരെഭാഗ്യമുള്ള.

മഹാഭാഗ്യം. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. മഹാബാഹു.

മഹാമതി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ബുദ്ധി അധികമുള്ള.

മഹാമനസ്സു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. മഹാമതി.

മഹാമാത്രൻ. ന. ക, പ്രധാനൻ. ഉ, ധനവാൻ.

മഹാമായ. ന. ക, ദുർഗ്ഗ, പാർവ്വതി, ലക്ഷ്മി. ഉ, ലോകമായ.

മഹാമാരി. ന. മുള്ള്.

മഹാമുനി. ന. മഹർഷി.

മഹാമേരു. ന. ഒരു വലിയ പർവ്വതം.

മഹായജ്ഞം. ന. വലിയ യാഗം.

മഹായശസ്സു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. വളരെ കീർത്തിയുള്ള.

മഹായശസ്സു. ന. ജിനന്മാരിൽ അഞ്ചാമത്തെ പ്രധാനി.

മഹായുഗം. ന. കൃത, ത്രേത, ദ്വാപര, കലി. ൦രം നാലുയുഗവും ക്രമേയുള്ളതു.

മഹായോഗി. ന. യോഗശാസ്ത്രം പഠിച്ചു ശീലിച്ചവൻ.

മഹാരജതം. ന. സ്വർണ്ണം.

മഹാരജനം. ന. ക, ഒരു പുഷ്പം, കുസുംഭം. ഉ, സ്വർണ്ണം.

മഹാരണ്യം. ന. കൊടുങ്കാട്ടു.

മഹാരഥം. ന. വലിയ തേരു.

മഹാരാജൻ. ന. രാജരാജൻ.

മഹാരാജികൻ. ന. ഗണദേവതമാരിൽ ഒരു കൂട്ടം.

മഹാരാഷ്ട്രം. ന. ഒരു രാജ്യം, ആ ദേശത്തെ ഭാഷ.

മഹാരോഗം. ന. വാതരോഗം മുതലായ ദീനങ്ങൾ എട്ടു.

മഹാരൌരവം. ന. ഒരു നരകം.

മഹാലോകർ. ന. മഹാ ജനങ്ങൾ, മഹത്വമുള്ള ആളുകൾ.

മഹാലോഹം. ന. കാന്തക്കല്ലു.

മഹാവ്യാധി. ന. മഹാ രോഗം.

മഹാശംഖം. ന. ഒരു വലിയ തുക.

മഹാശയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. വലിയ ആശയമുള്ള.

മഹാശയൻ. ന. അതിബുദ്ധിമാൻ.

മഹാശല്യം. ന. ചെമ്മീൻ.

മഹാശാഖി. ന. വലിയ വൃക്ഷം.

മഹാശ്രീ. ന. ഇടച്ചി.

മഹാശൌഷം. ന. ഒരു വലിയ നീരു.

മഹാശ്വേത. ന. വെണ്തുമ്പ.

മഹാസനം. ന. സിംഹാസനം, വലിയ ആസനം.

മഹാസഹ. ന. ക, വാടാമല്ലിക. ഉ, ചെരുങ്ങാണം.

മഹാസേനൻ. നാ. ക, സുബ്രഹ്മണ്യൻ. ഉ. വലിയ സൈന്യത്തിനു നായകൻ.
മഹി. നാ, ഭൂമി.
മഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, യോഗ്യതയുള്ള. ഉ, വന്ദിക്കപ്പെട്ട.
മഹിതം. നാ. ശിവന്റെ ശൂലം.
മഹിമാ. നാ. ക, വലിപ്പം, മഹത്വം. ഉ, അഷ്ടൈശ്വര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു.
മഹിഷമർദ്ദിനീ. നാ. ദുർഗ്ഗയുടെ ഒരു പേർ.
മഹിഷൻ. നാ. ഒരസുരൻ.
മഹിഷം. നാ. പോത്തു.
മഹിഷീ. നാ. ക, എരുമ. ഉ, പട്ടംകെട്ടിയ രാജഭാര്യ.
മഹിളാ. നാ. ക, സ്ത്രീ. ഉ, ഞാഴൽ.
മഹിളാഹ്വയ. നാ. ഞാഴൽ.
മഹീതലം. നാ. ഭൂമി.
മഹീദേവൻ. നാ. ബ്രാഹ്മണൻ.
മഹീധരം. നാ. പർവ്വതം.
മഹീഭൃൽ. നാ. പർവ്വതം.
മഹീപതി. നാ. രാജാവു.
മഹീമണ്ഡലം. നാ. മണ്ഡലാകാരമായുള്ള ഭൂമി, ഭൂഗോളം.
മഹീമയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. നാ. മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള.
മഹീയസ്സ്. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സ.) വി. നാ. ഏറ്റവും മഹത്വമുള്ള, വലിപ്പമുള്ള.
മഹീരുഹം. നാ. വൃക്ഷം.
മഹീലത. നാ. ഞാഞ്ഞൂൽ.
മഹീശൻ. നാ. രാജാവു.
മഹീസുതൻ. നാ. ചൊവ്വാ.
മഹീക്ഷിത്തു. നാ. രാജാവു.
മഹേച്ഛു. വി. (ച്ഛുൻ, ച്ഛു, ച്ഛു.) വി. നാ. മഹാത്മാവു.
മഹേന്ദ്രജാലം. നാ. ഒരു വലിയ വിദ്യ, ഒരു മാതിരി കണ്ണുകെട്ടുവിദ്യ.
മഹേന്ദ്രൻ. നാ. ഇന്ദ്രൻ.
മഹേരുണ. നാ. മലയിഞ്ഞി.
മഹേശ്വരൻ. നാ. ശിവൻ.
മഹേശ്വരീ. നാ. പാർവ്വതി.
മഹോളാ. നാ. സ്ത്രീ.
മഹോല്പലം. നാ. താമരപ്പൂ, താമര.
മഹോത്സവം. നാ. വലിയ ഉത്സവം.
മഹോത്സാഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. നാ. ഏറ്റവും ഉത്സാഹമുള്ള.
മഹോത്സാഹം. നാ. വലിയ ഉത്സാഹം.
മഹോദയം. നാ. ക, ഒരു നഗരം. ഉ, ഉയർച്ച. ങ, മോക്ഷം.
മഹോദരം. നാ. വയറു വീർക്കുന്ന ഒരു വക രോഗം.
മഹോദ്യമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. നാ. ഉത്സാഹമുള്ള.
മഹോക്ഷം. നാ. വലിയ കാള.
മഹൌഷധം. നാ. ക, ഒരു മാതിരി ഉള്ളി. ഉ, അതിവിടയം. ങ, ചുക്കു.
മഹൌഷധി. നാ. ക, ഉള്ളി. ഉ, ഒരു തൈ. ങ, ചുക്കു.
മക്ഷികം. നാ. ംരംച്ചു.
മഴ. നാ. ആകാശത്തിൽനിന്നു തുള്ളിതുള്ളിയായി പൊഴിയുന്ന വെള്ളം.
മഴക്കൽ. നാ. ക, കഴുകുക. ഉ, വൃഥായുള്ള വാക്കു പറഞ്ഞു താമസിപ്പിക്ക.
മഴക്കാലു. നാ. മഴവെള്ളം പോവാനുള്ള വഴി.
മഴക്കാലം. നാ. വർഷകാലം.
മഴക്കാറു. നാ. മഴപെയ്യുന്നതിനുള്ള കറുത്ത മേഘം.
മഴക്കുന്നു. കി. വാൻ. (മഴക്ക.) സ. ക്രി. ക, കഴുകുന്നു. ഉ, വൃഥായുള്ള വാക്കു പറഞ്ഞു താമസിപ്പിക്കുന്നു.
മഴക്കോൾ. നാ. മഴക്കാർ ഉണ്ടാകുക.
മഴത്താര. നാ. ഇടവിടാതെയുള്ള മഴ.
മഴത്തുള്ളി. നാ. മഴയുടെ വെള്ളത്തുള്ളി.
മഴവെള്ളം. നാ. മഴകൊണ്ടുണ്ടായവെള്ളം, പെയിത്തുവെള്ളം.
മഴു. നാ. ക, ഒരു മാതിരി കോടാലി. ഉ, കല്ലുവെട്ടുന്ന മഴു. ങ, വെണ്മഴു.
മറ. നാ. ക, വേദം. ഉ, കാല ശീല മുതലായതുകൊണ്ടു മറെച്ചതു, തിര. ങ, രഹസ്യം. ഋ നിഴൽ.
മറക്കുട. നാ ചില ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകളുടെ കുട.
മറക്കുന്നു. നാ. പ്രാൻ. (മറ.) സ. ക്രി. ഓർമ്മയില്ലാതാകുന്നു, ക്ഷമിക്കുന്നു, മനസ്സിൽനിന്നു വിട്ടുകളയുന്നു.
മറക്കുഴി. നാ. ചുറ്റും മറച്ചുകെട്ടിയിട്ടുള്ള കുഴി, മറപ്പുര.
മറതി. നാ. ക, മറവി. ഉ, രഹസ്യം.
മറപൊരുൾ. നാ. രഹസ്യകാര്യം, തിരിച്ചറിവാൻ പ്രയാസമുള്ള കാര്യം.
മറപ്പുര. നാ. മറക്കുഴി, പുറത്തുപോകുന്നതിനുള്ള ഒരു പുര.
മറയത്തു. അ. കാണാത്ത സ്ഥലത്തു.
മറയത്താട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (മറയത്ത.) സ. ക്രി. ആട്ടിക്കളയുന്നു.
മറയവർ. നാ. ബ്രാഹ്മണർ.
മറയുന്നു. ഞു. വാൻ. (മറ.) അ. ക്രി. ക, കാണാതെയാകുന്നു. ഉ, ചാകുന്നു. ങ, ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു. **മറെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
മറവു. നാ. നിഴൽ, മറ, മറച്ചുചെയ്ക, ഒളിക്ക.
മറവി. നാ. ഓർമ്മക്കേടു.

മറി. ന. ക, കൊച്ചുമാൻ. ഖ, കല. ന, വഞ്ചന, മറിവു.

മറികടക്കുന്ന. ന്ന. പ്ലാൻ. (മറി.) സ. ക്രി. മീതെ കൂടെ കവച്ചുകടക്കുന്ന.

മറികണ്ണു. ന. ചരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന കണ്ണു, കോങ്കണ്ണു.

മറികണ്ണൻ. ന. ഒരു വശത്തോട്ടു ചരിഞ്ഞു നോക്കുന്നവൻ, കോങ്കണ്ണൻ.

മറിക്കുന്നി. ന. ഒരു മാതിരി തൈ.

മറിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (മറി.) സ. ക്രി. ക, കീഴ്മേലാക്കുന്ന. ഖ, തിരിക്കുന്ന. ന, മാറ്റുന്ന. ര, മറിപ്പിലാക്കുന്ന, തടയുന്ന.

മറിച്ചിൽ. ന. ക, മാറ്റം. ഖ, രഹസ്യം. ന, കുഴക്കു. ര, വഞ്ചന. ങ, തെറ്റു. ണ, തിരിയുക. ഴ, കീഴ്മേലാക്കുക. വ, കരണംമറിക.

മറിച്ചുഴിവു. ന. ക, നീച്ചുഴി. ഖ, തല മുടിയുടെ ചുഴി. ന, വട്ടച്ചുറ്റൽ.

മറിപ്പു. ന. ക, തടവു. ഖ, പാറവു.

മറിപ്പൻ. ന. പിടലിതട്ടൻ, ഒരു പകരുന്ന മീനം.

മറിപ്പിലാക്കുന്ന. കി. വാൻ. (മറിപ്പിൽ.) സ. ക്രി. പാറാവിലാക്കുന്ന, തടവിലാക്കുന്ന.

മറിമാൻ. ന. കുഴത്തു മറിച്ചുപുറകോട്ടു നോക്കുന്ന മാൻ, തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന മാൻ.

മറിമായം. ന. വ്യാജം, ചതിവു.

മറിയുന്ന. ഞ്ഞു. വാൻ.(മറി.) അ. ക്രി. ക, ഉരുകുന്ന. ഖ, തിരിയുന്ന, മടങ്ങുന്ന. ന, വശംതിരിയുന്ന. ര, കരണംമറിയുന്ന. ങ, വീഴുന്ന. ണ, മാറുന്ന. ഴ, വിപരീതമാകുന്ന. **മറിക്കുന്ന.** സ. ക്രി.

മറിവു. ന. മറിച്ചിൽ, തിരിച്ചിൽ.

മറിവാതിൽ. ന. ഒരു മാതിരി കൊച്ചു വാതിൽ, ഇട്ടകുഴിവാതിൽ.

മറു. വി. ക, മറെറാരു. ഖ, അടുത്ത, പിന്നത്തെ. ന. വീണ്ടും.

മറു. ന. ക, ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി കറുത്ത അടയാളം. ഖ, കറ. ന, വ്യാജം. ര, വഞ്ചന. ങ, കറുപ്പുനിറം.

മറുക. ന. ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി കറുത്തോ ചുവന്നോ ഉള്ള അടയാളം.

മറുകടം. ന.ഒരുത്തന്റെ കടം തീർപ്പാൻ മറെറാരുത്തനോടുവാങ്ങിക്കുന്ന കടം.

മറുകടിഞ്ഞൂൽ. ന. രണ്ടാമത്തെ പ്രസവം.

മറുകൽ. ന. പരിഭ്രമം.

മറുകര. ന. ക, ആറിന്റെയുമ്മറ്റും എതിക്കര. ഖ, അടുത്ത ദേശം.

മറുകാൽ. ന. ക, ഊന്നു. ഖ, കൈത്തോട്ടു.

മറുകുന്ന. കി. വാൻ. (മറുക.) അ. ക്രി. പരിഭ്രമിക്കുന്ന.

മറുകുരുവു. ന. വസൂരി വന്നു കുളിപ്പാറാകുന്നതിനു മുൻപിൽ കുളിച്ചാൽ പിന്നെയുണ്ടാകുന്ന കുരുവു.

മറുക്കുട്ടം. ന. മറെറാരു കൂട്ടം.

മറുക്കുട്ടംപിള്ള. ന. മറെറാരു കൂട്ടം എഴുതുന്ന എഴുത്തുകാരൻ.

മറുകൈ. ന. ക, പ്രതിക്രിയ, ഒന്നിനുപകരം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി. ഖ, പ്രത്യൗഷധം.

മറുക്കാരെക്കാ. ന. ഒരു വക കായ.

മറുകുന്ന. ത്തു. പ്ലാൻ. (മറു.) സ. ക്രി. ക, വിരോധിക്കുന്ന. ഖ, വിരോധത്തെ അതിക്രമിച്ചുചെയ്യുന്ന. ന, എതിർക്കുന്ന. ര, നിഷേധിക്കുന്ന.

മറുചട്ടം. ന. ക, മറെറാരു ചട്ടം. ഖ, മറെറാരു പ്രമാണം.

മറുചാലു. ന. ക, രണ്ടാമതു ഉഴുക. ഖ, മറെറാരു തോട്ടു.

മറുചെവി. ന. മറെറച്ചെവി, മറെറാരുത്തന്റെ ചെവി.

മറുജന്മം. ന. മറെറാരു ജനനം, പുനർജ്ജന്മം.

മറുജാതി. ന. വേറെ ഒരു ജാതി.

മറുതല. ന. മറുപക്ഷക്കാരൻ, വിരോധി, ശത്രു,

മറുതാക്കോൽ. ന. ക, കള്ളത്താക്കോൽ. ഖ, വേറെയുള്ള താക്കോൽ.

മറുതാശിക്കി. ന. ഒരു മരുന്നു.

മറുദേശം. ന. അന്യദേശം, മറെറാരു ദിക്കു.

മറുപടി. ന. എഴുത്തിന്റെ ഉത്തരമായുള്ള എഴുത്തു.

മറുപണയം. ന. പണയം തന്നിരിക്കുന്ന വസ്തു പണയം വെക്കുക.

മറുപത്ഥ്യം. ന. ചില മരുന്നു സേവിച്ചാൽ അതിന്റെ ഫലം വരുന്നതിനു വേണ്ടി കുറെ ദിവസം കാറും വെയിലും കൊള്ളാതെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുക.

മറുപനി. ന. വീണ്ടും വന്ന പനി.

മറുപക്ഷം. ന. ക, മറെറാരു പക്ഷം. ഖ, ശത്രുപക്ഷം.

മറുപാടു. ന.മറുവശം, മറെറപ്പുറം.

മറുപാട്ടം. ന. നിലംപുരയിടങ്ങൾ ഒരുത്തനു എഴുതിക്കൊടുത്തു അവൻ അനുഭവിച്ചു വരുമ്പോൾ മറെറാരുത്തനു എഴുതിക്കൊടുക്ക.

മറുപിറി. ന. ഒരു മാതിരി പിറിയാണി.

മറുപിള്ള. ന. പ്രസവിച്ചുവീണ പൈ

തലിന്റെ പുക്കിൾക്കൊടിയുടെ അററത്തുള്ള ഒരു മാംസം, മാശു.

മറുപുറം. ന. മറെറവശം.

മറുപൊരുൾ. ന. മറെറാരൎത്ഥം.

മറുപോരു. ന. ഒരുത്തന്റെ ബുദ്ധികൊണ്ടു കാണുന്നതിനെ അറിഞ്ഞു അതിന്റെ പകരമായിട്ടു കാണുന്ന ഉപായം.

മറുപ്പു. ന. ൧, വിരോധം, നേരിടുക, അതിക്രമിച്ചു ചെയ്ക. ൨, നിഷേധം.

മറുഭാഗം. ന. ൧, മറുവശം. ൨, ശത്രുപക്ഷം.

മറുഭാഗി. ന. ശത്രു, വിരോധി.

മറുഭാഷ. ന. ൧, അന്യഭാഷ. ൨, മറെറാരു രൂപം.

മറുമരുന്നു. ന. പ്രത്യൌഷധം, ഒരു മരുന്നുകൊണ്ടുണ്ടായ ദോഷം തീരുന്നതിന്നു പിന്നെക്കൊടുക്കുന്ന മരുന്നു.

മറുമാസം. ന. കഴിഞ്ഞതൊ വരുവാനുള്ളതൊ ആയ മാസം.

മറുമുടി. ന. ചിലസ്ത്രീകൾ തലമുടിപോരാഞ്ഞാൽ വെച്ചു കെട്ടുന്ന ചമരി മൃഗത്തിന്റെ വാൽ.

മറുരാജ്യം. ന. അന്യരാജ്യം.

മറുരൂപം. ന. മറെറാരു രൂപം.

മറെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മറെ.) സ. ക്രി. ൧, ഒളിക്കുന്നു, മൂടുന്നു. ൨, ശവവും മററും കുഴിച്ചിടുന്നു.

മററു. വി. വേറെ.

മററന്നാൾ. അ. നാളകഴിഞ്ഞു വരുന്ന ദിവസം.

മററം. ന. മേച്ചിൽസ്ഥലം, ആററരികെയുമ്മററുമുള്ള ചില കണ്ടത്തിന്നു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

മററവൻ. ന. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ മുൻപിൽ പറയപ്പെട്ടതല്ലാതെ പിന്നെയുള്ളവൻ, മറെറ അവൻ.

മററും. അ. വേറെയും.

മറേറതു. ന. ഇതല്ലാത്തതു.

മറെറാരു. വി. വേറൊരു.

മാ.

മാ. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, സംപത്തു.

മാ. അ. അരുതു, വേണ്ടാ.

മാകന്ദം. ന. തേന്മാവു.

മാക്കല്ലു. ന. കല്പലക.

മാക്കാൻ. ന. കാട്ടുപൂച്ച.

മാക്കിറി. ന. ചാടുന്ന ഒരു മാതിരി ചെറിയ ജന്തു, തവള.

മാക്കീരക്കല്ലു. ന. ഒരു ഔഷധം, ഒരു വക കല്ലു.

മാഗധ. വി. (ധൻ, ധീ, ധം.) വി. ന. മഗധരാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച.

മാഗധൻ. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ വംശത്തെക്കുറിച്ചു സ്തുതിച്ചു പാടുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

മാഗധി. ന. ൧, തിപ്പലി. ൨, കുറുമൊഴി, ൩, മഗധദേശത്തെ രാജസ്ത്രീ. ൪, മഗധരാജാവിന്റെ പുത്രി. ൫, ഒരു ഭാഷ.

മാംഗല്യകം. ന. ഒരു വക പയർ.

മാഘപുരാണം. ന. ഒരു പുരാണ ഗ്രന്ഥം.

മാഘമാസം. ന. മകരമാസം.

മാഘം. ന. മകരമാസത്തിനും കുംഭമാസത്തിനും കൂടപ്പറയുന്ന ഒരു പേർ.

മാഘ്യം. ന. കുരുണപ്പൂവു.

മാങ്ങാ. ന. മാവിന്റെ കായ.

മാങ്ങാനാറി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

മാചലൻ. ന. വഴിയിൽനിന്നു പിടിച്ചു പറിക്കുന്നവൻ.

മാചിക്ക. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.

മാച്ചു. ന. ൧, അഴുക്കു. ൨, പാപം. ൩, കുററം. ൪, വഞ്ചന. ൫, മറുപിള്ള.

മാച്ചാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (മാച്ച.) സ. ക്രി. അഴുക്കാക്കുന്നു.

മാച്ചാങ്കളി. ന. ഒരു മാതിരി കളി.

മാച്ചിൽ. ന. ൧, മായുക, തൂത്തുകളക. ൨, മറഞ്ഞിരിപ്പു. ൩, മറവി.

മാഞ്ചി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.

മാഞ്ചെവി. ന. ഒരു തൈ, എരിമക്കള്ളി.

മാട്ടു. ന. ൧, കാളപശു മുതലായതു. ൨, പൊങ്ങിയ സ്ഥലം. ൩, പിച്ചാങ്കത്തിയുടെയുമ്മററും മൂൎച്ചയില്ലാത്ത വശം. ൪, കയ്യാല, ംരംട്ടു.

മാട. ന. കൊമ്പു കീഴ്പ്പോട്ടുള്ള പശു.

മാടൻ. ന. ഭോഷൻ.

മാടപ്രാവു. ന. ഒരു മാതിരിപ്രാവു.

മാടഭൂപതി. ന. കൊച്ചിരാജാവിന്റെ ഒരു പേർ.

മാടഭൂമി. ന. കൊച്ചിരാജ്യം.

മാടം. ന. ൧, ചെറിയവീടു. ൨, പുലക്കുടി. ൩, കാക്കുന്ന പുര. ൪, മാളിക. ൫, പിച്ചാത്തിയുടെയുമ്മററും മൂൎച്ചയില്ലാത്ത വശം.

മാടുന്നു. ടി. വാൻ. (മാട.) സ. ക്രി. കൈകവിഴ്ത്തി ഉന്തുന്നു, കയ്യാലകോരുന്നു, കൈകാട്ടി വിളിക്കുന്നു.

മാടോടു. ന. പുരമേയുന്നതിനു മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി സാധനം, ഓടു.

മാട്ടു. ന. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം.

മാട്ടം. ന. ൧, മഞ്ഞൊട്ട. ൨, മൺചിറ. ൩,

കൈകൊണ്ടടിക്ക. ൪, ചിറയിടുകയുമ്മററും. ൫, കള്ളുകുടം.

മാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (മാട്ട.) സ. ക്രി. ൧, ക്ഷുദ്രംചെയ്യുന്നു. ൨, കള്ളെടുപ്പാൻ കുടംതൂക്കുന്നു. ൩, ആമത്തിലിടുന്നു.

മാട്ടുബാധ. ന. ക്ഷുദ്രബാധ.

മാഠരൻ. ന. സൂൎയ്യന്റെ പാൎശ്വവൎത്തികളിൽ ഒരുത്തൻ.

മാഠാപത്യം. ന. മഠപതിയുടെ അവസ്ഥ.

മാഡി. ന. ൧, അങ്കുരം. ൨, ഞെരുക്കം.

മാണം. ന. വാഴക്കിഴങ്ങു.

മാണവകൻ. ന. ൧, ബാലകൻ. ൨, വേദംപഠിക്കുന്നവൻ. ൩, മൂഢൻ.

മാണവകം. ന. ഇരുപതു ചുററുള്ള മുത്തുമാല.

മാണവൻ. ന. ബാലകൻ.

മാണവം. ന. പതിനാറു ചുററുള്ള മാല.

മാണവീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. മാണവനെസംബന്ധിച്ച.

മാണവ്യം. ന. ൧, ബ്രഹ്മചാരിക്കൂട്ടം. ൨, ബാലത്വം.

മാണി. ന. ബ്രാഹ്മണബാലന്മാരിൽ ചിലൎക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

മാണിക്യം. ന. ചുവപ്പുരത്നം, മാണിക്യക്കല്ല.

മാണിക്യരത്നം. ന. ചുവപ്പുരത്നം, മാണിക്യക്കല്ല.

മാണിമന്ഥം. ന. ഇന്തുപ്പു.

മാണ്ഡലിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ച.

മാതംഗൻ. ന. ൧, പറയൻ. ൨, കാട്ടാളൻ.

മാതംഗം. ന. ആന.

മാതംഗലീല. ന. ഒരു പുസ്തകം, ആനപ്പാവുപടിക്കുന്നതിനുള്ള ശാസ്ത്രം.

മാതംഗീ. ന. ഒരു ദേവി.

മാതരിശ്വാവു. ന. വായു, കാററു.

മാതലി. ന. ഇന്ദ്രന്റെ തേരാളി.

മാതളനാരകം. ന. ഒരു മാതിരിനാരകം.

മാതളനാരങ്ങാ. ന. മാതളനാരകത്തിന്റെ കായ.

മാതളപ്പഴം. ന. പഴുത്ത മാതളനാരങ്ങാ.

മാതളം. ന. മാതളനാരകം.

മാതാപിതാക്കന്മാർ. ന. അമ്മെക്കും അച്ഛനും കൂടെയുള്ള പേർ.

മാതാമഹൻ. ന. അമ്മയുടെ അച്ഛൻ.

മാതാമഹീ. ന. അമ്മയുടെ അമ്മ.

മാതാവു. ന. ൧, അമ്മ. ൨, പാൎവ്വതിയും മററുദേവികളും.

മാതിരി. ന. മച്ചം, തരം, വക.

മാതുധാനൻ. ന. ഒരു മാതിരിപാമ്പു, മദനമണ്ഡലി.

മാതുലൻ. ന. അമ്മാവൻ.

മാതുലപുത്രകം. ന. ഉമ്മത്തിൻ കായ.

മാതുലം. ന. ൧, ഉമ്മത്തം. ൨, ചെറുകുമ്പുനെല്ല.

മാതുലാനീ. ന. ൧, അമ്മാമന്റെ ഭാൎയ്യ. ൨, ചെറുകുമ്പുനെല്ല.

മാതുലാഹി. ന. മദനമണ്ഡലി.

മാതുലീ. ന. അമ്മാവന്റെ ഭാൎയ്യ.

മാതുളുംഗകം. ന. വള്ളിനാരകം.

മാതൃക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മാതാവിനെ സംബന്ധിച്ച.

മാതൃകൻ. ന. അമ്മാമൻ.

മാതൃക. ന. ൧, അമ്മ. ൨, വളൎത്തമ്മ. ൩, അകാരാദ്യക്ഷരങ്ങൾ. ൪, ഒരു ദേവി.

മാതൃഘാതുകൻ. ന. ൧, അമ്മയെക്കൊന്നവൻ. ൨, ഇന്ദ്രൻ.

മാതൃധനം. ന. അമ്മയുടെ മുതൽ.

മാതൃപാരമ്പൎയ്യം. ന. അമ്മയുടെ പാരമ്പൎയ്യം.

മാതൃവധം. ന. അമ്മയെക്കൊല്ലുക.

മാതൃവഴി. ന. അമ്മയുടെ പാരമ്പൎയ്യം.

മാതൃഷ്വസാവു. ന. ചിററമ്മ, പേരമ്മ.

മാതൃഷ്വസേയൻ. ന. ചിററമ്മയുടെയൊ പേരമ്മയുടെയൊ മകൻ.

മാതൃഷ്വസ്രീയൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

മാതൃസോദരൻ. ന. അമ്മാമൻ.

മാതൃഹത്യ. ന. മാതാവിനെക്കൊന്ന പാപം.

മാതൃഹനനം. ന. മാതൃവധം.

മാതൃഹൽ. വി. (ഹാ, ഹ്നീ, ഹൽ.) വി. ന. അമ്മയെക്കൊന്ന.

മാത്ര. ന. ൧, അല്പം. ൨, അളവു. ൩, നിമിഷം. ൪, ഉപകരണം. ൫, കുണ്ഡലം. ൬, സംപത്തു. ൭, അൎദ്ധാച്ചു. ൮, കവിതാമാത്ര. ൯, ഗുളിക. ൧൦, ക്രമം.

മാത്രക്കോൽ. ന. ഒരു മാതിരി കളിക്കാൎക്കു കയറിയിരുന്നു കളിപ്പാനുള്ള ഒരു യന്ത്രം.

മാത്രം. അ. ൧, തന്നേ. ൨, തനിച്ചു. ന. മുഴുവൻ.

മാത്രാശനം. ന. ഭക്ഷണവസ്തുവിന്റെയും സമയത്തിന്റെയും അവസ്ഥെക്കു തക്കവണ്ണം ഭക്ഷിക്കുക.

മാത്സര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. മറെറാരുത്തന്റെ സൌഖ്യത്തെക്കുറിച്ചു അസൂയയുള്ള.

മാത്സൎയ്യം. ന. മറെറാരുത്തന്റെ സൌഖ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അസൂയ, വൈരം.

മാത്സികൻ ന. മത്സ്യംപിടിക്കുന്നവൻ.

മാദം. നാ. ക, മദം. ഖ, അഹങ്കാരം. ങ, ആനന്ദം.
മാദൃശ. വി. (ശൻ, ശീ, ശം.) വി. നാ. എന്നെപ്പോലെയുള്ള.
മാദ്രീ. നാ. മദ്രരാജാവിന്റെ പുത്രി, പാണ്ഡുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യ.
മാധവകം. നാ. ഇരിപ്പ വൃക്ഷത്തിന്റെ പൂവിൽനിന്നു ചമച്ച മദ്യം.
മാധവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. നാ. തേൻകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ.
മാധവൻ. നാ. വിഷ്ണു.
മാധവം. നാ. ക, ഇടവമാസം. ഖ, ഒരു ഋതു, വസന്തകാലം. ങ, മധുരം.
മാധവീ. നാ. ക, ഒരു മാതിരി ശർക്കര. ഖ, കൂരുക്കുത്തിമുല്ല. ങ, കുള്ളന്റെ സോദരി. ഛ, ഒരു മദ്യം.
മാധവീലതാ. നാ. കൂരുക്കുത്തിമുല്ല.
മാധുകരി. നാ. ചില സന്യാസികൾ അഞ്ചു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കുന്ന ഭിക്ഷ.
മാധുരം. നാ. ഒരു മാതിരി മുല്ല.
മാധുരി. നാ. മദ്യം
മാധുര്യം. നാ. മധുരത, രുചിയുടെയും സ്വഭാവത്തിന്റെയും ഒരു വിശേഷം.
മാധൂകം. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. മധുരമുള്ള. (ഇതു വാക്കിനോടു മാത്രം ചേരും.)
മാധൂകരം. നാ. യാഗിതധനം.
മാധ്യാഹ്നിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. ക, മദ്ധ്യാഹ്നകാലത്തുള്ള. ഖ, ഉച്ചക്കു വേണ്ടുന്ന.
മാധ്വൻ. നാ. വിഷ്ണുമതക്കാരിൽ ഒരു പ്രധാനി.
മാധ്വം. നാ. വിഷ്ണുമതം.
മാധ്വി. നാ. മദ്യം.
മാധ്വീകം. നാ. ഇരിപ്പപ്പൂവിൽനിന്നു ചമച്ച മദ്യം.
മാനക്കേടു. നാ. അപമാനം.
മാനഗ്രന്ഥി. നാ. തൊറ്റു.
മാനഭണ്ഡം. നാ. അളവുകോൽ.
മാനധാനികാ. നാ. വെള്ളെരിക്കുയ.
മാനനഷ്ടം. നാ. മാനഹാനി, മാനക്കുറവു, അപമാനം.
മാനനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. മാനിക്കത്തക്ക.
മാനഭംഗം. നാ. മാനത്തിന്റെ നാശം, അപമാനം.
മാനൻ. നാ. ആൾപ്പേരു.
മാനം. നാ. ക, അളവു. ഖ, അഹങ്കാരം. ങ, സ്ത്രീകളുടെ ഒരു മാതിരികോപം. (ഭ) ക, കീർത്തി. ഖ, ബഹുമാനം. ങ, ആകാശം.
മാനംചാടി. നാ. ഒരു വക മത്സ്യം.
മാനംപാടി. നാ. ഒരു വക പക്ഷി.
മാനവൻ. നാ. മനുഷ്യൻ.
മാനവജ്ഞിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. മാനമില്ലാത്ത.
മാനവീ. നാ. സ്ത്രീ.
മാനവിക്രമൻ. നാ. കോഴിക്കോട്ട രാജാവിന്റെ ഒരു സ്ഥാനപ്പേരു.
മാനവേദൻ. നാ. കോഴിക്കോട്ട ഇളയ രാജാവിന്റെ സ്ഥാനപ്പേരു.
മാനശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. നാ. ക, മാനമുള്ള. ഖ, ഗർവ്വമുള്ള.
മാനശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. മാനശീലമുള്ള.
മാനസ. വി. (സൻ, സീ, സം.) വി. നാ. മനസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച.
മാനസം. നാ ക, മനസ്സു. ഖ, ദേവനദി. (ഭ) വലിയ പന്തൽ.
മാനസീ. നാ. ക, ജിനന്മാരുടെ ഒരു പ്രധാന ദേവി. ഖ, ഒന്നാമത്തെ മനുവിന്റെ പുത്രി.
മാനസൌകസ്സു. നാ. അരയന്നം.
മാനഹാനി. നാ. മാനത്തിന്റെ നാശം, അപമാനം.
മാനഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി നാ. മാനമില്ലാത്ത.
മാനക്ഷയം. നാ. മാനഹാനി.
മാനാർത്ഥക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. മാനത്തിനു വേണ്ടുന്ന.
മാനി. വി. (നീ, നിനീ, നി.) വി. നാ. മാനമുള്ള, ഗർവ്വുമര്യാദയുള്ള.
മാനിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (മാനി.) സ. ക്രി. ക, ഇകുന്നു, അളക്കുന്നു. ഖ, ബഹുമാനിക്കുന്നു. ങ, അഹങ്കരിക്കുന്നു.
മാനിനീ. നാ. ക, സ്ത്രീ, ഖ, മാനമുള്ള സ്ത്രീ, ഔരംഷ്യയുണ്ടാകയാൽ ഭർത്താവിനോടു കോപിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ.
മാനുഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. നാ. മനുഷ്യനെസ്സംബന്ധിച്ച.
മാനുഷൻ. നാ. മനുഷ്യൻ.
മാനുഷീ. നാ. സ്ത്രീ.
മാനുഷ്യകം. നാ. മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടം.
മാനുഷ്യം. നാ. മനുഷ്യത്വം.
മാനോജ്ഞകം. നാ. ഭംഗി.
മാൻ. നാ. ക, ഒരു മാതിരി മൃഗം. ഖ, അഞ്ചാമത്തെ നക്ഷത്രം.
മാൻപെട. നാ. മാനിൽ പെണ്ണു.
മാന്തൽ. നാ. നഖംകൊണ്ടു അളക്കുക.
മാന്തളിപ്പട്ട. നാ. ഒരു മാതിരപ്പട്ട.
മാന്താളിപ്പച്ച. നാ. ഒരു മാതിരി പച്ചക്കല്ലു.
മാന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (മാന്ത.) സ. ക്രി. നഖംകൊണ്ടു അളക്കുന്നു, കിളച്ചുതോണ്ടുന്നു.

മാന്ദം. ന. പൈതങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി ദീനം.
മാന്ദി. ന. ഗുളികൻ.
മാന്ദസന്നി. ന. പൈതങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി സന്നി.
മാന്ദ്യം. ന. ൧, ഏററവുംസാവധാനശീലം, ജളത്വം. ൨, ഒരു മാതിരി ദീനം.
മാന്നി. ന. വാഴക്കുലയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അല്ലി.
മാന്നിക്കാ. ന. വാഴക്കുലയുടെ അററത്തെ കൊച്ചു കായ.
മാമ്പഴം. ന. മാവിന്റെ പഴം.
മാന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. മാനിക്കപ്പെടത്തക്ക.
മാപനം. ന. ൧, അളവു. ൨, തുലാസു.
മാപ്പു. ന. ൧, ക്ഷമ. ൨, ഒഴിവു.
മാപ്പിള്ള. ന. ൧, മണവാളൻ. ൨, ഭൎത്താവു. ൩, മരുമകൻ. ൪, സുറിയാനിക്കാരു മുതലായ ചില ജാതിക്കാൎക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
മാമക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഇനിക്കുള്ള.
മാമഘം. ന. കുംഭമാസത്തിൽ വെളുത്ത വാവും വ്യാഴവുംകൂടുന്ന ദിവസം.
മാമല. ന. വലിയ പൎവ്വതം.
മാമറയോൻ. ന. ൧, ബ്രാഹ്മണൻ. ൨, ചന്ദ്രൻ.
മാമാങ്കം. ന. മാമഘം.
മാമുനി. ന. മഹൎഷി.
മാംസഗ്രന്ഥി. ന. മാംസത്തിലുണ്ടാകുന്ന മുഴ.
മാംസപിണ്ഡം. ന. മാംസത്തിന്റെ ഉരുള.
മാംസപുഷ്ടി. ന. മാംസത്തിന്റെ വണ്ണം.
മാംസഭോജി. വി. (ജീ, ജനീ, ജി.) വി. ന. മാംസംഭക്ഷിക്കുന്ന.
മാംസം. ന. ഇറച്ചി.
മാംസള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ൧, ബലമുള്ള. ൨, വണ്ണമുള്ള.
മാംസാശനം. ന. മാംസഭക്ഷണം.
മാംസാശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. മാംസംഭക്ഷിക്കുന്ന.
മാംസി. ന. മാഞ്ചി.
മാംസികൻ. ന. കണിവെച്ചു പക്ഷികളെ പിടിപ്പവൻ.
മാംസോത്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. മാംസം അധികമായിട്ടുള്ള.
മായ. ന. ൧, ചതിവു. ൨, കണ്ടെട്ടുവിദ്യ. ൩, മനുഷ്യബുദ്ധി. ൪, ദോഷം. ൫, സൃഷ്ടിപ്പു. ൬, ലക്ഷ്മി. ൭, ക്ഷുദ്രക്കാരി.
മായൻ. ന. ൧, ചെപ്പടിക്കാരൻ. ൨, ഒരസുരൻ.
മായം. അല്ലെങ്കിൽ, **മായത്തരം.** ന. ൧, വഞ്ചന, ചതിവു. ൨, കണ്ടെട്ടുവിദ്യ.
മായവിദ്യ. ന. മായകൊണ്ടുള്ള ചില വിദ്യ.
മായക്കാരൻ. വി. ന. മായമുള്ളവൻ.
മായാക്കു. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
മായാദേവീ. ന. ബുദ്ധന്റെ അമ്മ.
മായാദേവീസുതൻ. ന. ബുദ്ധൻ.
മായാമയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. മായാരൂപമുള്ള.
മായാമോഹം. ന. ദൈവത്തിന്റെ മായ കാരണത്താൽ ലോകത്തിലുണ്ടാകുന്ന മോഹങ്ങൾ.
മായാവി. ന. കണ്ടെട്ടുകാരൻ, മായയുള്ളവൻ.
മായിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മായയുള്ള.
മായികൻ. ന. മായാവി.
മായു. ന. പിത്തം.
മായുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (മാ.) അ. ക്രി. ഇല്ലാതാകുന്നു, നശിക്കുന്നു, മറയുന്നു. **മായിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
മായൂരം. ന. ൧, മയിലിന്റെ കൂട്ടം. ൨, വലിയ കടലാടി. ൩, ഒരു നഗരം.
മായൂരി. ന. വലിയ കടലാടി.
മായ്ക്കൽ. ന. ൧, നാശം. ൨, ഇല്ലാതാക്കുക, മറയ്ക്കുക.
മായ്ചിൽ. ന. മായുക.
മാരകൻ. ന. ൧, കൊല്ലുന്നവൻ. ൨, പുള്ളു.
മാരകം. ന. ൧, മരണംവരുത്തുന്നതു. ൨, പകരുന്ന വ്യാധി.
മാരജിത്തു. ന. ബുദ്ധൻ.
മാരണക്രിയ. ന. അഭിചാരത്തിലുള്ള ഒരു കൎമ്മം.
മാരണദേവത. ന. ഒരു കടുപ്പപ്പെട്ട പിശാചു.
മാരണം. ന. കൊല്ലുക.
മാരധനാശി. ന. ഒരു രാഗം.
മാരൻ. ന. കാമദേവൻ.
മാരബാണം. ന. മാരന്റെ അസ്ത്രം.
മാരമാൽ. ന. കാമവികാരം.
മാരാത്തി. ന. മാരാന്റെ സ്ത്രീ.
മാരാൻ. ന. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാദ്യം കൊട്ടുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
മാരായൻ. ന. മാരാൻ.
മാരാരി. ന. ശിവൻ.
മാരാൎത്തി. ന. മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദുഃഖം, കാമവികാരം.
മാരി. ന. ൧, ദുൎഗ്ഗ. ൨, പകരുന്ന വ്യാധി. ൩, മഴ. ൪, ആപത്തു, നാശം.

മാരിഷൻ. ന. നാട്യത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ വിദ്വാൻ.
മാരുതൻ. ന. വായുവു.
മാരുതാശനം. ന. ൧, വായുഭക്ഷണം. ൨, പാമ്പു.
മാരുതി. ന. ൧, ഹനുമാൻ. ൨, ഭീമൻ.
മാൎക്കണ്ഡൻ. ന. ഒരു മഹൎഷി.
മാൎക്കണ്ഡേയൻ. ന. ഒരു മഹൎഷി.
മാൎക്കണ്ഡേയം. ന. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു.
മാൎക്കവം. ന. കഞ്ഞുണ്ണി, കയ്യന്യം.
മാൎഗ്ഗക്കാരൻ. ന. മാൎഗ്ഗത്തിൽ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.
മാൎഗ്ഗണകൻ. ന. ഇരക്കുന്നവൻ.
മാൎഗ്ഗണ. വി. (ണൻ, ണീ, ണം.) വി. ന. ഭിക്ഷയാചിക്കുന്ന.
മാൎഗ്ഗണൻ. ന. ഇരക്കുന്നവൻ.
മാൎഗ്ഗണം. ന. ൧, അമ്പു. ൨, അന്വേഷണം, ൩, യാചന. ൪, സ്നേഹം.
മാൎഗ്ഗപ്പെടുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (മാൎഗ്ഗ.) സ. ക്രി. ചൊവ്വെ നടത്തുന്നു.
മാൎഗ്ഗഭ്രംശം. ന. മാൎഗ്ഗംപോകുക, വഴിയിൽ വീഴുക.
മാൎഗ്ഗം. ന. ൧, വഴി. ൨, ധനുമാസം. ൩, അന്വേഷണം. ൪, മൎയ്യാദ.
മാൎഗ്ഗംകളി. ന. സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ കല്യാണത്തിനുമ്മററും കളിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കളി.
മാൎഗ്ഗവിരോധം. ന. ൧, മാൎഗ്ഗത്തെത്തടുക്കുക, വഴി അടെക്കുക. ൨, മതവിരോധം.
മാൎഗ്ഗശീൎഷം. ന. ൧, ധനുമാസം. ൨, മകയിരംനക്ഷത്രം.
മാൎഗ്ഗിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അന്വേഷിക്കപ്പെട്ട.
മാൎജ്ജന. ന. ചെണ്ടയുടെ ശബ്ദം.
മാൎജ്ജനം. ന. ൧, ശുദ്ധിയാക്കുക, വെടിപ്പാക്കുക. ൨, ഒരു പച്ച മരുന്നു, പാച്ചോററി.
മാൎജ്ജനി. ന. ചൂൽ.
മാൎജ്ജാരൻ. ന. പൂച്ച.
മാൎജ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മാൎജ്ജി.) സ. ക്രി. ൧, ദേഹത്തെയുമ്മററും വെടിപ്പാക്കുന്നു. ൨, അടിച്ചുവാരുന്നു. ൩, തൂത്തുകളയുന്നു.
മാൎജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വെടിപ്പാക്കപ്പെട്ട. ൨, അടിച്ചുവാരപ്പെട്ട, നന്നാക്കപ്പെട്ട.
മാൎജ്ജിത. ന. തൈരുംതേനുമ്മററും കൂട്ടിയ ഒരു കറി, രസാള.
മാൎത്താണ്ഡൻ. ന. ആദിത്യൻ.
മാൎത്തിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള, മണ്ണുസംബന്ധമായുള്ള.
മാൎത്തിക. ന. കലത്തിന്റെ ഒരു മാതിരി അടെപ്പു.
മാൎദ്ദംഗികൻ. ന. മദ്ദളക്കാരൻ.
മാൎദ്ദവം. ന. മൃദുത്വം.
മാൎഷ്ടി. ന. ൧, ദേഹത്തെവെടിപ്പാക്കുക. ൨, നന്നാക്കുക.
മാലൻ. ന. മനുഷ്യൻ.
മാല. ന. ൧, പുഷ്പങ്ങൾ നാരിന്മേൽ കോൎത്തുണ്ടാക്കിയതു, അല്ലെങ്കിൽ, നാരുകൊണ്ടു കെട്ടിയൊ പിരിച്ചൊ ഉണ്ടാക്കിയതു. ൨, രത്നങ്ങളുംമററും കോൎത്തുണ്ടാക്കിയതു.
മാലം. ന. ൧, വയൽ. ൨, പൎവ്വതം. ൩, ബങ്കാളത്തിനുതെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു രാജ്യം.
മാലകം. ന. വേപ്പുവൃക്ഷം.
മാലക്കണ്ണു. ന. ഒരു മാതിരി കണ്ണിൽ ദീനം.
മാലക്കാററു. ന. കിഴക്കൻ കാററു.
മാലതി. ന. ൧, പിച്ചകം, ൨, ഒരു നദി.
മാലവിളക്കു. ന. ഒരു തുടരിന്മേൽ മാലപോലെയുണ്ടാക്കിയ വിളക്കു.
മാലാക. ന മാല.
മാലാകാരൻ. ന. മാലകെട്ടുന്നവൻ, പുഷ്പകനുമ്മററും.
മാലാതൃണകം. ന. കണ്ടപ്പുല്ലു.
മാലാമീൻ. ന. ഒരു മാതിരി മത്സ്യം.
മാലി. ന. ൧, മാലാകാരൻ. ൨, ഒരു രാക്ഷസൻ. ൩, മാലധരിക്കുന്നവൻ. ൪, ആററിനടുത്ത ഭൂമി.
മാലിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മാലയെ സംബന്ധിച്ച.
മാലിക. ന. ൧, ഒരു മാതിരിമുല്ല. ൨, പുത്രി. ൩, കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം. ൪, പുഷ്പമാല. ൫, ഒരാറു. ൬, മദ്യം. ൭, എള്ളു. ൮, രാജധാനി.
മാലികൻ. ന. മാലകെട്ടുന്നവൻ.
മാലിനീ. ന. ൧, ദുൎഗ്ഗ. ൨, ആകാശ ഗംഗാ. ൩, മാലാകാരന്റെ സ്ത്രീ. ൪, ഒരു നഗരം. ൫, ശ്ലോകത്തിനുള്ള ഒരു വൃത്തം.
മാലിന്യം. ന. മലിനത.
മാലുധാനം. ന. മദനമണ്ഡലി.
മാലുമി. ന. കപ്പലിന്റെയുമ്മററും അമരക്കാരൻ.
മാലുമിശാസ്ത്രം. ന. കപ്പലോട്ടത്തിന്റെ വിദ്യ.
മാലൂരം. ന. കൂവളം.
മാലേയപങ്കം. ന. ചന്ദനക്കൂട്ടു.
മാലേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മാലയെ സംബന്ധിച്ച.
മാലേയം. ന. ൧, ഏലത്തരി. ൨, ചന്ദനം.

മാലോകർ. ന. മഹാജനങ്ങൾ.
മാൽ. ന. ദുഃഖം.
മാല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. മാലെക്കു ചൊള്ളാകുന്ന.
മാല്യം. ന. മാല.
മാല്യാ. ന. ഒരുമാതിരി പുല്ല.
മാല്യവാൻ. ന. ക, ഒരു പർവ്വതം. ഖ, ഒരു രാക്ഷസൻ.
മാവു. ന. ക, മാങ്ങായുണ്ടാകുന്ന ഒരു വൃക്ഷം. ഖ, അരിപ്പൊടി.
മാശു. ന. ക, മുഖമിള്ള. ഖ, പുകിൽ കൊടി.
മാശിക്കാ. ന. മായാകൃ.
മാഷപണ്ണി. ന. പെരുങ്കായം.
മാഷം. അല്പെങ്കിൽ, **മാഷകം.** ന. ക, ഉഴുന്നു. ഖ, ഒരു തൂക്കം. ന, ഒരു ദിനം.
മാഷിണം. ന. ഉഴുന്നു വിളെയുന്ന സ്ഥലം.
മാസപ്പടി. ന. ക, മാസന്തോറുമുള്ള ശമ്പളം. ഖ, ഒരുദ്യോഗം.
മാസപ്പടിക്കാരൻ. ന. ക, മാസശമ്പളക്കാരൻ. ഖ, ഒരു ശിപായി.
മാസം. ന. ക, വത്സരത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഒരു ഭാഗം, മേടവുംമാറും. ഖ, മനിച്ചവക്കുവേണ്ടി മാസന്തോറും കഴിക്കുന്ന ചാത്തം. ന, പന്ത്രണ്ടാം മാസം.
മാസരം. ന. വാർത്തകഞ്ഞി.
മാസവിശേഷം. ന. മാസന്തോറുമുള്ള വിശേഷമുള്ളദിവസം.
മാസാന്തം. ന. മാസത്തിന്റെ ഒടുക്കം.
മാസാബ്ദം. ന. മാസത്തിൽ പാതി, പതിനഞ്ചുനാൾ.
മാസിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, മാസത്തെ സംബന്ധിച്ച, മാസന്തോറുമുള്ള. ഖ, ഒരു മാസത്തേക്കുള്ള ക്രൂലിയും മറ്റും.
മാസുരി. ന. താടിയിലെ രോമം.
മാസ്തു. അ. നിഷേധത്തിങ്കൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.
മാസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. മാസസംബന്ധമായുള്ള, ഒരുമാസം പ്രായമുള്ള.
മാഹാ. ന. പശുക്കളിൽ നല്ലവ.
മാഹാത്മ്യം. ന. മഹാത്മാവിന്റെ അവസ്ഥയും ഭാവവും.
മാഹാരാജിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മഹാരാജാവിനെ സംബന്ധിച്ച.
മാഹിനം. ന. രാജ്യം.
മാഹിഷ. വി. (ഷൻ, ഷീ, ഷം.) വി. ന. മഹിഷത്തെ സംബന്ധിച്ച.
മാഹിഷ്യൻ. ന. വൈശ്യസ്ത്രീയിൽ ക്ഷത്രിയനുല്പാദിച്ചവൻ.
മാഹേയ. വി. (യൻ, യീ, .യം.) വി. ന. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച.
മാഹേയം. ന. പവിഴം.
മാഹേയി. ന. പൂമ.
മാഹേശ്വരി. ന. സപ്തമാതൃകളിൽ ഒന്നു.
മാളവി. ന. ഒരു രാഗം.
മാളിക. ന. ക, ഒരുമാതിരി രാജധാനി. ഖ, ഭവനത്തിന്റെ മേൽമുറി.
മാക്ഷികം. ന. തേൻ.
മാഴ്കൽ. ന. മടി, ക്ഷീണം.
മാഴ്കുന്നു. ഴ്കി, വാൻ. (മാഴ്ക.) അ. ക്രി. മടിക്കുന്നു, ക്ഷീണിക്കുന്നു.
മാറു. ന. ക, നെഞ്ചു. ഖ, കൈരണ്ടും നിവിർത്തു പിടിച്ചുള്ള ഒരളവു.
മാറടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മാറ.) അ. ക്രി. ക, മാറ്റത്തിൽ അടിക്കുന്നു. ഖ, വഴക്കടിക്കുന്നു.
മാറടിപ്പു. ന. ക, വഴക്കു. ഖ, നെഞ്ചിൽ അടിക്കു.
മാറളവു. ന. രണ്ടുകയ്യും പരത്തി അളക്കു.
മാറാട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (മാറ.) അ. ക്രി. ക, ക്രമക്കേടാക്കുന്നു. ഖ, ഭിന്നങ്ങൾ കൂട്ടിപ്പിണെയുന്നു. ന, ചതിവുചെയ്യുന്നു.
മാറാട്ടം. ന. ക, വഞ്ചന. ഖ, ക്രമക്കേടു. ന, ചിലജന്തുക്കൾ പിണെയുക.
മാറാൻ. ന. ഒരുമാതിരി ചൊറിയുന്ന കിഴങ്ങു.
മാറാപ്പു. ന. വസ്ത്രംകൊണ്ടു കെട്ടിയ ഒരുമാതിരി കെട്ടു, ഭാണ്ഡം.
മാറാപ്പുകാരൻ. ന. മാറാപ്പുള്ളവൻ, ഭാണ്ഡക്കാരൻ.
മാറാല. ന. ചുക്കിലിവല.
മാറിടം. ന. നെഞ്ചു.
മാറുന്നു. റി. വാൻ. (മാറ.) അ. ക്രി. ക, നിങ്ങുന്നു. ഖ, മറ്റുരൂപമാകുന്നു. ന, ഒഴിയുന്നു. ര, ഇല്ലാതാകുന്നു. ഭ, പൊറുക്കുന്നു. ണ, ഒലിച്ചുപോകുന്നു. ഴ, അകന്നുപോകുന്നു. വ, മാഞ്ഞുപോകുന്നു. സ. ക്രി. ക, ഒന്നുകൊടുത്തു മറ്റൊന്നിനെ വാങ്ങിക്കുന്നു. ഖ, പേറെ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു. ന, ഭാക്കുഭേദം വരുത്തുന്നു. ര, നടപ്പിനു വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നു. ഭ, വേറുതിനിക്കുന്നു.
മാറുപാട്ടു. ന. പ്രതിക്രൂലം, കലക്കം.
മാറ്റു. ന. ക, സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും മറ്റും ഗുണം. ഖ, അലക്കുന്നവനോടു ഇരവലായിട്ടു വാങ്ങിക്കുന്ന വസ്ത്രം. ന, ബ്രാഹ്മണർ മുതലായ ജാതിക്കാരുടെ സ്ത്രീകൾ ഋതുവായാൽ നാലാം ദിവസം

ശുദ്ധിക്കായിട്ട വാങ്ങിച്ചുടുക്കുന്ന വസ്ത്രം. ൪, പകരം വാങ്ങിക്കുന്ന വസ്ത്രം.

മാറക്കാരൻ. ന. ക, ചെറിയ കച്ചവടക്കാരൻ. ൨, മാറമുള്ളവൻ, സ്ഥിരമില്ലാത്തവൻ. ൩, വഞ്ചകൻ, ചതിയൻ.

മാറാം. ന. വ്യത്യാസം.

മാറലർ. ന. ശത്രുക്കൾ.

മാറാണി. ന. ഒരുമാതിരി ആഭരണം.

മാറാൻ. ന. ശത്രു.

മാറി. വി. ന. ചതിയൻ.

മാറിത്വം. ന. ആപത്ത്.

മാറുകന്നം. ന. മാറിക്കെട്ടിയ കന്നം.

മാറുകാള. ന. മാറിക്കെട്ടിയ കാള.

മാറുന്നു. ഠറി. വാൻ.(മാറം.) സ. ക്രി. ക, വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നു, ഭേദത്തിരിക്കുന്നു. ൨, നരകം വെച്ചുകെട്ടുന്നു. ൩, വിടുന്നു. ൪, മറുസ്ഥലത്താക്കുന്നു, ഒഴിപ്പിക്കുന്നു.

മാറുവസ്ത്രം. ന. ക, മാറിയ വസ്ത്രം. ൨, മാറായിട്ട വാങ്ങിച്ച വസ്ത്രം.

മാറൊലി. ന. പ്രതിശബ്ദം.

മി.

മികവു. ന. ക, പരിപൂർണ്ണത. ൨, അധികത്വം.

മിക്കുകുന്നു. ക്രു. പ്ലാൻ. (മികു.) അ. ക്രി. ക, പരിപൂർണ്ണമാകുന്നു. ൨, വർദ്ധിക്കുന്നു.

മിക്കതും. അ. പാരിയിൽ അധികം.

മിക്കവാറും. അ. മിക്കതും.

മിച്ചം. ന. ശേഷിപ്പു, ലാഭം.

മിച്ചവാരം. ന. കൂടിയാൻ ദ്രവ്യം കൊടുത്തു എഴുതിവാങ്ങിച്ച നിലത്തിന്നു ആണ്ടുതോറും ജന്മിക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള പാട്ടത്തിൽ കൊടുത്ത ദ്രവ്യത്തിന്റെ പലിശ നീക്കികൊടുക്കുന്ന പാട്ടം.

മിഞ്ചൽ. ന. വർദ്ധനവു, അധികത്വം.

മിഞ്ചുന്നു. ഞ്ചി. വാൻ. (മിഞ്ചു.) അ. ക്രി. ക, അതിക്രമിക്കുന്നു. ൨, വർദ്ധിക്കുന്നു.

മിടമൻ. ന. മിടുക്കൻ.

മിടല. ന. ഓലമറ.

മിടറു. ന. ക, തൊണ്ട. ൨, വിഴുങ്ങുക.

മിടാവു. ന. മങ്കുലി.

മിടി. ന. മിടിപ്പു.

മിടിക്കുന്നു. ക്രു. പ്ലാൻ. (മിടി.) സ. ക്രി. ക, തട്ടുന്നു. ൨, നാഡി ഇളകുന്നു.

മിടിപ്പു. ന. ക, നാഡിയിളക്കം. ൨, തട്ടുക.

മിടില. ന. ക, തൊണ്ട. ൨, കുടിക്കുക.

മിടുക്കു. ന. ക, സാമർത്ഥ്യം. ൨, ചൊടിപ്പു. ൩, പ്രാപ്തി.

മിടുക്കൻ. വി. ന. ക, സമർത്ഥൻ. ൨, ചൊടിപ്പുള്ളവൻ.

മിടുക്കി. വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ളവൾ.

മിട്ടാൽ. ന. ക, തീരം. ൨, ഛിദ്രം.

മിട്ടാൽപ്രദേശം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

മിണമിണക്കുന്നു. ത്തു, പ്ലാൻ. (മിണമിണ.) അ. ക്രി. കൊഞ്ചിഭാവിക്കുന്നു.

മിണമിണപ്പു. ന. കൊതികാട്ടുക.

മിണ്ടാട്ടം. ന. സംസാരം, വാക.

മിണ്ണാണിമിണ്ണൻ. ന. അയോഗ്യൻ.

മിണ്ടാതെ. അ. പറയാതെ.

മിണ്ടുന്നു. ണ്ടി. വാൻ. (മിണ്ടു.) അ. ക്രി. സംസാരിക്കുന്നു, പറയുന്നു.

മിതഭാഷണം. ന. അല്പഭാക്കണം.

മിതമാകുന്നു. യി, വാൻ. (മിതം.) അ. ക്രി. അടങ്ങുന്നു, ശമിക്കുന്നു.

മിതം. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, അളക്കപ്പെട്ട. ൨, അറിയപ്പെട്ട.

മിതംപചം. വി. (ചൻ, ചാ, ചം.) വി. ന. ലുങ്ഡുള്ള.

മിതാശനം. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മിതമായി ഭക്ഷിക്കുന്ന.

മിതി. ന. ക, അളവു. ൨, ജ്ഞാനം. ൩, അറിവു. ൪, സാക്ഷി.

മിത്രത. ന. ബന്ധുത്വം.

മിത്രത്വം. ന. ബന്ധുത്വം.

മിത്രൻ. ന. ക, ആദിത്യൻ. ൨, ബന്ധു.

മിത്രം. ന. ബന്ധു.

മിത്രീ. ന. സൗമിത്രി.

മിഥസ്. അ. ക, അന്യോന്യം. ൨, രഹസ്യമായി.

മിഥുനമാസം. ന. മൂന്നാമത്തെ മാസം.

മിഥുനം. ന. ക, ഒരു സ്ത്രീക്കും ഒരു പുരുഷനും ക്രൂടെ പായുന്ന പേരു. ൨, മിഥുനമാസം. ൩, മിഥുനരാശി.

മിഥ്യാ. അ. അസത്യം.

മിഥ്യാദൃഷ്ടി. ന. നാസ്തികത്വം.

മിഥ്യാഭിയോഗം. ന. കാരണമില്ലാത്ത വ്യവഹാരം.

മിഥ്യാഭിശംസനം. ന. അപവാദം.

മിഥ്യാഭിശംസി. ന. അപവാദം പറയുന്നവൻ.

മിഥ്യാമതി. ന. ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നായിത്തോന്നുക, ഭ്രമം.

മിഥ്യാവാദം. ന. അപവാദം.

മിഥ്യാവാദി. വി. (ദീ, ദിനി, ദി.) വി. ന. അപവാദം പറയുന്ന.

മിഥ്യാവികത്ഥനം. ന. വെറുതേ പകൽ.

മിനക്കെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മിനം.) അ. ക്രി. വേലക്രൂടാതെ ഇരിക്കുന്നു.

മിനക്കെട്ട. വി. ക, വെറുതെയുള്ള. ഉ, മടിയുള്ള, കായ്മമില്ലാത്ത.
മിനക്കേട്ട. ന. വേലയില്ലായ്മ.
മിനിഞ്ഞാന്ന. അല്ലെങ്കിൽ **മിനിയാന്ന.** അ. ഇന്നലെക്കു മുമ്പത്തെ ദിവസം.
മിനുക്കം. ന. ക, മിനുസം. ഉ, ശോഭ. ങ്ങ, മാർദ്ദവം, പരുപരുപ്പില്ലായ്മ.
മിനുക്കുകരുവു. ന. മിനുസം വരുത്തുന്ന ഒരായുധം, മിനുക്കുളി.
മിനുക്കുചാണ. ന. രത്നവും മറ്റും മിനുസം വരുത്തുന്ന ഒരുമാതിരി ചാണ.
മിനുങ്ങൽ. ന. ക, മിനുസം. ഉ, മിന്നൽ.
മിനുങ്ങുന്ന. ങ്കി. വാൻ. (മിനുങ്ങ.) അ. ക്രി. ക, മിനുസം വരുന്ന. ഉ, മിന്നുന്ന. ങ, ശോഭിക്കുന്ന. **മിനുക്കുന്ന.** സ. ക്രി.
മിനുപ്പു. ന. മിനുങ്ങിയ വസ്തുവിന്റെ അവസ്ഥ.
മിനുമിനുപ്പു. ന. ക, തൊട്ടാൽ നല്ല മിനുസം തോന്നുന്ന വസ്തുവിന്റെ അവസ്ഥ. ഉ, ശോഭ.
മിനുമിനെ. അ. ക, പ്രകാശമായി. ഉ, മിനുസമായി.
മിനുസം. ന. ക, ശോഭ. ഉ, മിനുക്കം.
മിന്ന. ന. ശ്രുശ്രൂഷികൾ വിവാഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം.
മിന്നൽ. ന. ക, പ്രകാശം. ഉ, ഉളുക്ക. ങ, ഇടിവാൾ.
മിന്നൽക്കൊടി. ന. ഇടിവാൾ.
മിന്നൽപിണർ. ന. ഇടിവാൾ.
മിന്നാമിനുങ്ങു. ന. പൃഷ്ഠത്തിൽ വെളിച്ചമുള്ള ഒരു പറക്കുന്ന ജന്തു.
മിന്നി. ന. ചില പുരുഷന്മാർ കാതിലിടുന്ന ഒരുവക ആഭരണം.
മിന്നിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (മിന്നി.) സ. ക്രി. ക, പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന. ഉ, ആനയെ നടത്തുന്ന.
മിന്നിപ്പതിച്ച. ന. ഒരുമാതിരി തകിടു പതിച്ചിട്ടുള്ള പരിച.
മിന്നിവാൾ. ന. മിനുക്കിയ വാൾ.
മിന്നുന്ന. ന്നി. വാൻ. (മിന്ന.) അ. ക്രി. ക, പ്രകാശിക്കുന്ന. ഉ, ഉളുക്കുന്ന.
മിശ്രണം. ന. കൂട്ടിക്കലച്ചു.
മിശ്രമാക്കുന്ന. ക്കി. വാൻ. (മിശ്രം.) സ. ക്രി. കൂട്ടിക്കലക്കുന്ന.
മിശ്ര. വി. (ശ്രൻ, ശ്രാ, ശ്രം.) വി. ന. കൂട്ടികലർന്ന.
മിശ്രം. ന. കൂട്ടിക്കലച്ചു.
മിശ്രിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്ലാൻ. (മിശ്രി.) സ. ക്രി. കൂട്ടിക്കലർത്തുന്ന.
മിശ്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട. ഉ, കൂട്ടികലർത്തപ്പെട്ട.
മിശ്രേയ. ന. കണ്ടിവെണ്ണ.
മിഷം. ന. വ്യാജം.
മിഷ്ട. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. ക, തലിക്കപ്പെട്ട, നനെഞ്ഞ. ഉ, മധുരമുള്ള.
മിഷ്ടം. ന. മധുരം കൂടിയ ഒരു പലഹാരം.
മിഷ്ടാന്നം. ന. പായസം.
മിസി. ന. ക, കണ്ടിവെണ്ണ. ഉ, ശതകപ്പ.
മിഹിക. ന. മഞ്ഞു.
മിഹിരൻ. ന. ആദിത്യൻ
മിളനം. ന. ചേരുക.
മിളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂട്ടപ്പെട്ട.
മിഴാവു. ന. ക, ഒരുവക വാദ്യം. ഉ, ഒരുമാതിരി വലിയ കുടം.
മിഴാവച്ചൻ. ന. നമ്പിയാർക്കു ചിലടികിൽ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
മിഴി. ന. ക, കണ്ണു. ഉ, കണ്ണിലെ ഉണ്ണി.
മിഴിക്കുന്ന- ച്ചു. പ്ലാൻ. (മിഴി.) സ. ക്രി. ക, കണ്ണുതുറക്കുന്ന. ഉ, വ്യാകുലപ്പെടുന്ന.
മിറുക്കു. ന. കൂടിക്ക.
മിറുക്കൽ. ന. ഭാക്ഷ, സംസാരം.
മിറുക്കുന്ന. ക്കി, വാൻ. (മിറുക്ക.) സ. ക്രി. സംസാരിക്കുന്ന.
മിറുമിറുപ്പു. ന. അസൂയകൊണ്ടോമറ്റോ പതുപതുക്കെപ്പറക.
മിറുമിറുക്കുന്ന. ത്തു. പ്ലാൻ. (മിറുമിറു.) സ. ക്രി. പിറുപിറുക്കുന്ന.

മീ.

മീച്ചം. ന. പ്ലാപ്പൂ.
മീട്ടൽ. ന. വീണയുടെ കമ്പിമേൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി.
മീട്ടുന്ന. ട്ടി. വാൻ. (മീട്ട.) സ. ക്രി. വീണവായിക്കുന്ന.
മീഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. മൂത്രം മുട്ടിയ.
മീതിൽ. അ. മീതെ.
മീതെ. അ. മേലെ.
മീത്തെ. അ. മീതെ.
മീനകേതനൻ. ന. കാമദേവൻ.
മീനങ്ങാണി. ന. ഒരു വക മരുന്നു.
മീനമാസം. ന. മേടം മുതൽപന്ത്രണ്ടാമത്തെ മാസം.

മീനം. ന. ൧, മീനമാസം, മീനംരാശി. ൨, മത്സ്യം.
മീനരംഗം. ന. പൊന്മാൻ.
മീനാശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. മത്സ്യത്തിനെത്തിന്നുന്ന.
മീനാക്ഷി. ന. പാൎവ്വതി.
മീൻ. ന. ൧, മത്സ്യം. ൨, നക്ഷത്രം.
മീൻകിടാവു. ന. ചെറിയ മത്സ്യം.
മീൻകുല. ന. മത്സ്യത്തെ കൊല്ലുക.
മീൻകൂടു. ന. മീൻ പിടിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കൂടു.
മീൻകൂട. ന. മീൻ പിടിച്ചിടുന്ന കൊട്ട.
മീൻചാറു. ന. മത്സ്യംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കറി.
മീൻനെയ്യു. ന. മത്സ്യത്തിന്റെ എണ്ണ.
മീൻപിടിത്തം. ന. മത്സ്യത്തിനെപ്പിടിക്കുക.
മീമാംസ. ന. ശാസ്ത്രങ്ങൾ ആറുള്ളതിൽ ഒന്നു, പൂൎവ്വമീമാംസ, ഉത്തരമീമാംസ.
മീമാംസകൻ. ന. മീമാംസ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവൻ.
മീലനം. ന. കണ്ണടെക്ക.
മീലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കണ്ണടെക്കപ്പെട്ട.
മീവര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ഉപദവിക്കുന്ന.
മീശ. ന. പുരുഷന്റെ മുഖത്തുള്ള രോമം.
മീളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (മീൾ.) സ. ക്രി. ൧, തിരികെ കൊടുക്കുന്നു. ൨, ഉദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നു.
മീൾ. ന. ൧, ഉദ്ധാരണം. ൨, തിരികെ കൊടുക്ക.
മീറുന്നു. റി. വാൻ. (മീറ.) സ. ക്രി. ലംഘിക്കുന്നു.

മു.

മുകക്കയറു- ന. നാല്ക്കാലികളുടെ മോന്തെക്കിടുന്ന കയറു.
മുകടു. ന. വസ്ത്രത്തിന്റെയും മററും മുഖവട്ടു.
മുകടുവള. ന. പുരക്കഴുക്കോലുകൾ ഇളകാതെയിരിപ്പാനായിട്ടു തുളച്ചു കോൎക്കുന്ന മരം.
മുകപ്പു. ന. ഭവനത്തിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം.
മുകളിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മുകൾ.) സ. ക്രി. ഭവനത്തിന്റെ മുകൾ ഓലകൊണ്ടും മററും അടെക്കുന്നു.
മുകളെടുപ്പു. ന. മേല്പുരയുടെ രണ്ടററത്തും ഭംഗിക്കായിട്ടു മരംകൊണ്ടു പണിതു വെക്കുന്ന ഒരു പണി.
മുകളോടു. ന. പുരയുടെ മുകളിൽ മേയുന്ന ഓടു.
മുകൾ. ന. മേൽഭാഗം, അഗ്രം.
മുകൾപരപ്പു. ന. പൎവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ വിസ്താരമുള്ള സ്ഥലം.
മുകൾപ്പാടു. ന. മേൽഭാഗം, മുകളിലെ സ്ഥലം.
മുകഴുന്നു. ന്നു. വാൻ. (മുകഴ) സ. ക്രി. ൧, ചുമ്മിക്കുന്നു. ൨, മണക്കുന്നു.
മുകഴ്ച. ന. ൧, ചുംബനം. ൨, മണക്കുക.
മുകിൽ. ന. കറുത്ത മേഘം.
മുകിൽവൎണ്ണൻ. ന. കൃഷ്ണൻ.
മുകിൽവൎണ്ണം. ന. കറുത്തനിറം.
മുകുന്ദൻ. ന. വിഷ്ണു.
മുകുന്ദം. ന. ൧, കുന്തുരുക്കം. ൨, വൈശ്രവണന്റെ ഒൻപതു നിധികളിൽ ഒന്നു.
മുകുരം. ന. ൧, മുഖക്കണ്ണാടി. ൨, കുശവന്റെ കലം മനയുന്ന യന്ത്രത്തിന്റെ പിടി. ൩, ഒരു വക വൃക്ഷം.
മുകുളം. ന. പൂമൊട്ടു.
മുകുളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂമ്പിയ, ഒട്ടുവിടൎന്ന.
മുക്കു. ന. ൧, പ്രയാസമായ കാൎയ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം. ൨, കോണു. ൩, വെള്ളത്തിൽ മുക്കുക. ൪, വിരൽ മുക്കി സത്യം ചെയ്ക.
മുക്കടു. ന. ചുക്കു മുളകു തിപ്പലി.
മുക്കണ്ണൻ. ന. ശിവൻ.
മുക്കണ്ണി. ന. ത്രികോണു.
മുക്കണ്ണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മുക്കണ്ണി.) അ. ക്രി. ത്രികോണാകുന്നു.
മുക്കൽ. ന. ൧, വെള്ളത്തിൽ മുക്കുക. ൨, ഒരു മാതിരി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുക.
മുക്കവക്കുടി. ന. മുക്കവന്മാർ പാൎക്കുന്ന സ്ഥലം.
മുക്കവത്തി. ന. മുക്കവന്റെ സ്ത്രീ.
മുക്കവൻ. ന. മീൻപിടിക്കുന്ന ഒരു താണ ജാതിക്കാരൻ.
മുക്കവല. ന. മൂന്നു വഴി കൂടുന്ന സ്ഥലം.
മുക്കവലവഴി. ന. മൂന്നുവഴി കൂടിയതു.
മുക്കഴഞ്ചു. ന. മൂന്നു കഴഞ്ചു.
മുക്കാട്ടു. ന. തിരശീല.
മുക്കാടി. ന. മുക്കവക്കുടി.
മുക്കാണി. ന. ഒരു കീഴ്ക്കണക്കു.
മുക്കാണിയൻ. ന. മുൻപിൽ കുടുമയുള്ള പരദേശ സ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
മുക്കാപ്പീരം. ന. ഒരു മാതിരി പച്ച മരുന്നു.

മുക്കാലം. നാ. കഴിഞ്ഞതും വരുവാനുള്ളതും ഇപ്പോഴുള്ളതുമായ മൂന്നു കാലം.

മുക്കാലി. നാ. ക, മൂന്നു കാലുള്ള മേശ. ഉ, കുറുകാരെ ചേർത്തു നിറുത്തി അടിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള ഒരു സാധനം.

മുക്കാൽ. നാ. ഒന്നുകൊണ്ടു നാലു പങ്കു വച്ചാൽ അതിൽ ഒരു പങ്കു നീക്കി ശേഷമുള്ളതു.

മുക്കാൽവട്ടം. നാ. ക, ക്ഷേത്രം വകയായിട്ടുള്ള മേശം. ഉ, ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.

മുക്കിടി. നാ. മരുന്നുകൾ മോന്നിൽ പുഴുങ്ങി അരച്ചു കലക്കി തിളപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ഔഷധം.

മുക്കിത്തെളിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (മുക്കി.) അ. ക്രി. തിളച്ചുകിടക്കുന്ന നെയ്യിൽ കൈമുക്കിയാൽ പൊള്ളാതെ നേരുതെളിയുന്നു.

മുക്കിഴങ്ങു. നാ. ഒരു മാതിരി വള്ളിയുടെ കിഴങ്ങു.

മുക്കുടം. നാ. ക, കിരീടം. ഉ, മൂന്നുകൂടം.

മുക്കുടിയൻ. നാ. വലിയ കള്ളുകുടിയൻ.

മുക്കുടുമി. നാ. മുൻപിലും പുറകിലും നടുവിലുമുള്ള കൂടുമി.

മുക്കുന്നു. കി. വാൻ. (മുക്കു.) സ. ക്രി. ക, പ്രയാസമായ കായ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഉ, വെള്ളത്തിൽ താഴ്ത്തുന്നു. ങ, വിരൽ മുക്കുന്നു.

മുക്കുറ. നാ. കാടിയുടെ ശബ്ദം.

മുക്കുറവി. നാ. ഒരു മാതിരി തൈ.

മുക്കൂട്ടു. നാ. എണ്ണയും നെയ്യും ആവണക്കെണ്ണയും കൂടെ കൂടിയതു.

മുക്കോണം. നാ. ക, മൂന്നുകോണം. ഉ, മൂന്നുകോണുള്ള വസ്തു.

മുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. നാ. വിടപ്പെട്ട.

മുക്താ. നാ. മുത്തു.

മുക്തകഞ്ചുകം. നാ. പടംകഴിച്ച പാമ്പു.

മുക്തശങ്കം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. സംശയം കൂടാതെയുള്ള.

മുക്താകാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. മുത്തുപോലെയിരിക്കുന്ന.

മുക്താഫലം. നാ. മുത്തു.

മുക്താവലി. നാ. മുത്തുമാല.

മുക്താസ്സോടം. നാ. മുത്തുച്ചിപ്പി.

മുക്തി. നാ. ക, മോക്ഷം. ഉ, ഉപേക്ഷിക്ക. ങ, വിടുക.

മുക്തിപടം. നാ. ഒരു മാതിരി കളിക്കുന്നതിനുള്ള പടം.

മുക്തിമാർഗ്ഗം. നാ. ക, മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള വഴി. ഉ, ജ്ഞാനം.

മുഖക്കണ്ണാടി. നാ. മുഖം നോക്കുന്നതിനുള്ള കണ്ണാടി.

മുഖക്കയറു. നാ. കാളയുടെയും മറ്റും മുഖത്തു ഭംഗിക്കു കെട്ടുന്ന ഒരു കയറു.

മുഖക്കുരുവു. നാ. മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ കുരുവു.

മുഖച്ഛായ. നാ. മുഖത്തിന്റെ ആകൃതി, മുഖത്തിന്റെ ഭാവം.

മുഖജാലം. നാ. ഒരു മാതിരി പാട്ടു.

മുഖതാവു. നാ. സമക്ഷം.

മുഖതാവിൽ. നാ. മുഖത്തോടുകൂടി.

മുഖത്തു. അ. മുഖത്തിൽ.

മുഖദർശനം. നാ. ക, മുഖം കാണുക, മുഖത്തോടു നോക്കുക. ഉ, അനുകൂലത.

മുഖദാക്ഷിണ്യം. നാ. മുഖത്തു നോക്കുമ്പോൾ തോന്നുന്ന അനുകൂലത.

മുഖനിരീക്ഷകൻ. നാ. ക, മടിയുള്ളവൻ. ഉ, അനുസരണമുള്ള വേലക്കാരൻ.

മുഖപത്മം. നാ. ഭംഗിയുള്ള മുഖം.

മുഖപരിചയം. നാ. കണ്ടറിവു.

മുഖപാഠം. നാ. പുസ്തകത്തിൽ നോക്കാതെ പറവാൻ തക്കവണ്ണം പഠിക്കുക.

മുഖപൂരണം. നാ. വെള്ളം കൊണ്ടു വായിൽ നിറെക്കുക.

മുഖപ്പു. നാ. ഭവനത്തിന്റെ ചെറിയ തളം, പൂമുഖം.

മുഖപ്രസാദം. നാ. മുഖത്തിന്റെ തെളിവു, സന്തോഷം.

മുഖപ്രീതി, നാ. മുഖംകൊണ്ടറിയിക്കുന്ന സന്തോഷം, മുഖത്തിന്റെ തെളിവു.

മുഖബന്ധനം. നാ. കിണറിന്റെ വായ്ക്കല്ല.

മുഖഭാവം. നാ. മുഖത്തെ ഭാവം.

മുഖഭ്രഷണം. നാ. വെറുതെ തിന്നുക.

മുഖമണ്ഡപം. നാ. ശ്രീകോവിലിന്റെ മുഖപ്പു.

മുഖം. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. നാ. ഒന്നാമത്തെ.

മുഖം. നാ. ക, കഴുത്തിനു മുകളിൽ തലയുടെ മുൻഭാഗം. ഉ, വായ. ങ, ഭവനത്തിന്റെ മുൻഭാഗം. ച, തുടക്കം, ആരംഭം. ഞ, നീക്കുപോക്കു. ന, പക്ഷിയുടെ ചുണ്ടു. (മ) ക, മുഖപരിചയം. ഉ, രാജ്യങ്ങളുടെ ഭാഗം.

മുഖനോട്ടം. നാ. മുഖംനോക്കിച്ചെയ്യുന്ന പക്ഷഭേദം.

മുഖര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ക, ശബ്ദമുള്ള. ഉ, പരിഹസിച്ചു പറയുന്ന.

മുഖരൻ. നാ. നായകൻ.

മുഖര. നാ. ക, കാക്ക. ഉ, ഒരു മാതിരി ശംഖു.

മുഖരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ട.

മുഖരൂപം. ന. മുഖത്തിന്റെ ഭാവം.
മുഖരോമം. ന. മീശ.
മുഖലക്ഷണം. ന. മുഖത്തിന്റെ അടയാളം.
മുഖവാരം. ന. ഭവനത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള സ്ഥലം.
മുഖവാസനം. ന. മുഖസംസ്കാരത്തിനുള്ള കല്പൂരം മുതലായതു.
മുഖവികാരം. ന. മുഖത്തെ ഭാവഭേദം.
മുഖവീണ. ന. ഒരു വാദ്യം.
മുഖശുദ്ധി. ന. മുഖത്തിന്റെ ശുദ്ധി.
മുഖശോഭ. ന. മുഖത്തിന്റെ പ്രകാശം.
മുഖശ്രീ. ന. മുഖത്തിന്റെ ശോഭ.
മുഖക്കിലു. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ചിത്തമുഖമുള്ള.
മുഖസംസ്കാരം. ന. മുഖംനന്നാക്കുക.
മുഖസ്തുതി. ന. മുഖത്തു നോക്കി സ്തുതിച്ചുപറക, നേരെ നിന്നു പുകഴ്ത്തിപ്പറക.
മുഖസ്ഥമാക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (മുഖസ്ഥം.) സ. ക്രി. പഠിക്കുന്നു.
മുഖസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ക, മുഖത്തിരിക്കുന്ന. ഖ, കാണാപ്പാഠം പഠിച്ച.
മുഖസ്രാവം. ന. ംരംത്താ, വായിൽനിന്നൊഴുകുന്ന വെള്ളം.
മുഖക്ഷാളനം. ന. മുഖംകഴുകുക.
മുഖാന്തരം. ന. സഹായം, ഒത്താശ. (സം.) മറെറാരു മുഖം.
മുഖാരി. ന. ഒരു രാഗം.
മുഖേര. ന. തുടസ്സം.
മുഖ്യതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. മേറാവും മുഖ്യമായുള്ള.
മുഖ്യ. വി. (ഖ്യൻ, ഖ്യാ, ഖ്യം.) വി. ന. ക, ശ്രേഷ്ഠമായ. ഖ, ഒന്നാമത്തെ. **മുഖ്യത.** ഗ. ന. ശ്രേഷ്ഠത.
മുഖ്യം. ന. സാരമായുള്ള നിയമകർമ്മം.
മുഖ്യസ്ഥൻ. ന. പ്രമാണി.
മുഗ്ധ. വി. (ഗ്ധൻ, ഗ്ധാ, ഗ്ധം.) വി. ന. ക, ഭംഗിയുള്ള. ഖ, മൂഢതയുള്ള. **മുഗ്ധത.** ഗ. ന. ഭംഗി.
മുഗ്ധാ. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള ചെറിയ സ്ത്രീ.
മുഗ്ധാക്ഷീ. വി. ന. നല്ല കണ്ണുള്ളവൾ, സുന്ദരി.
മുങ്ങൽ. ന. വെള്ളത്തിൽ താഴുക, മുങ്ങുക.
മുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (മുങ്ങ.) അ. ക്രി. വെള്ളത്തിൽ താഴുന്നു.
മുച്ചാൺവടി. ന. മൂന്നു ചാണുള്ള വടി.
മുച്ചിലിക്ക. ന. പിഴയെറ്റു ഏഴുന്ന ഒരെഴുത്തു.
മുജ്ജന്മം. ന. മുൻപിലത്തെ ജന്മം, പൂവ്വജന്മം.
മുജ്ജന്മവാസന. ന. പൂവ്വജന്മത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നതിന്റെ ചിലയടയാളം.
മുഞ്ഞം. ന. മേഖലപ്പുല്ല.
മുഞ്ഞ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
മുഞ്ഞി. ന. മുഖം.
മുട. ന. അഴുക്ക.
മുടക്കു. ന. ക. വിരോധം. ഖ, മുടന്തു.
മുടക്കുചീട്ടു. ന. വിരോധിച്ചെഴുന്ന ഒരെഴുത്തു.
മുടക്കൻ. ന. കുതകിലും മറ്റും തറെക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ഇരിമ്പു കൊളുത്തു.
മുടക്കം. ന. ക, വിരോധം. ഖ, ഉപേക്ഷ. ഗ, മുടന്തു.
മുടക്കോലു. ന. മുടക്കുള്ള ഓല.
മുടങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (മുടങ്ങ.) അ. ക്രി. വിഘ്നംവരുത്തുന്നു. **മുടക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
മുടച്ചിൽ. ന. മടച്ചിൽ.
മുടന്തു. ന. കാലിന്റെ ഒരു അസ്വാധീനത, ഏന്തു.
മുടന്തൻ. വി. ന. മുടന്തുള്ളവൻ.
മുടന്തൽ. ന. നടക്കുമ്പോൾ കാലിനുള്ള അസ്വാധീനത, മുടന്തുക, ഏന്തൽ.
മുടന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (മുടന്ത.) അ. ക്രി. ഭംഗികേടായി നടക്കുന്നു.
മുടമ്പല്ലു. ന. ചൊവ്വെ അല്ലാത്ത പല്ലു.
മുടമ്പല്ലൻ. വി. ന. മുടമ്പല്ലുള്ളവൻ.
മുടയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ (മുട.) അ. ക്രി. മടയുന്നു, തെങ്ങോലയും മറ്റും പിന്നെച്ചു ചേക്കുന്നു.
മുടവൻ വി. ന. മുടന്തൻ.
മുടി. ന. ക, കിരീടം. ഖ, തലമുടി. ന, ചില മൃഗങ്ങളുടെ കഴുത്തിലൊ തലയിലൊ ഉള്ള രോമം. ര, തല. ങ, ഞാറു. ന, ഓട്ടൻതുള്ളുകാരുമ്മറ്റും തലയിൽ വെക്കുന്ന വസ്തു. ഉ, കയറിന്റെ ഒരു കെട്ടു.
മുടികാലൻ. വി. ന. നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.
മുടിങ്കോൽ. ന. കുന്നുകാലിയെ അടിക്കുന്ന വടി.
മുടിച്ചിൽ. ന. സന്ധികെട്ടുക.
മുടിപ്പു. ന. സന്ധിയിൽ കെട്ടിയ പണം.
മുടിമണി. ന. കിരീടത്തിലൊ തലയിലൊ അലങ്കരിക്കുന്ന രത്നം.
മുടിമന്നൻ. ന. ശത്രുവിനെ ജയിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ള രാജാവു.
മുടിമാല. ന. തലയിൽ കെട്ടുന്ന മാല.
മുടിയൻ. വി. ന. നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.
മുടിയന്തരം. ന. നാശം.
മുടിയുന്നു. ഞ്ഞു വാൻ. (മുടി.) അ. ക്രി. ക, നശിക്കുന്നു. ഖ, അവസാനിക്കുന്നു. **മുടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

മുടിയേറു. നാ. ക, രാജാവിനെ കിരീടം ധരിപ്പിക്ക. ഖ, ഒരു മാതിരികളി.

മുടിലു. നാ. ക, പുല്ലടപ്പു. ഖ, പാപ്പുമത്സ്യത്തിന്റെ കുഞ്ഞു. ങ, തവളക്കുഞ്ഞു.

മുടിലാരം. നാ. പുല്ലടപ്പു.

മുടിവു. നാ. നാശം, അവസാനം.

മുട്ടകം. നാ. ക, ഒരു മാതിരി പൊൻവള. ഖ, കരിമ്പുമ്മറവും കെട്ടുന്നതിനുള്ള വള്ളി.

മുട്ടക്കു. നാ. ക, കോൺ. ഖ, ഇടുക്കുവഴി

മുട്ടി. നാ. ക, കാലിന്റെയും കയ്യുടെയും നടുവിൽ മുഴച്ചിരിക്കുന്ന അസ്ഥി. ഖ, കരിമ്പിന്റെ പോള. ഗ, ആവശ്യം. ങ, തലയുമ്മറവും മുട്ടുക. ങ, ആട്ടുകൾ തമ്മിലുള്ള ഇടി. ന, വഴിയുടെ തടവു. ച, വ്യാകുലം. ഛ, ശ്വാസത്തിന്റെ തടവു. ജ, യുദ്ധത്തിൽ രണ്ടു പുറത്തുമുള്ള സൈന്യങ്ങൾ അടുത്തു മുട്ടുക. ഝ, ഊന്നുകാൽ. ഞ, പുലിമുട്ട. ട, നാശം. ഠ, വാക്കുമുട്ട. ഡ, കൊട്ടതടിക്കുണ്ടുള്ള അടി. ഢ, നാരായത്തിന്റെ കൊട. ണ, മരിപ്പിരിക്ക. ത, ചിറ. ഥ, തടവു.

മുട്ട. നാ. പക്ഷികളുടെയുമ്മറും മുട്ട, കോഴിയുമ്മറും പ്രസവിക്കുന്ന സാധനം.

മുട്ടക്കരു. നാ. മുട്ടയുടെ അകത്തുള്ള വസ്തു.

മുട്ടക്കുണ. നാ. ഒരു മാതിരി ഉരുണ്ട ക്രൂണ.

മുട്ടടപ്പു. നാ. ക, കന്നകാലികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി ദീനം. ഖ, ശ്വാസത്തിന്റെ തടവു.

മുട്ടത്തോട്ട. നാ. മുട്ടയുടെ തോട്ട.

മുട്ടൻ. നാ. ക, മുട്ടാട്ട. ഖ, ശരീരപുഷ്ടിയും ആരോഗ്യവുമുള്ളവൻ. ങ, ശഠൻ.

മുട്ടപ്പൊരി. നാ. ഒരു വക പലഹാരം.

മുട്ടം. നാ. മുട്ടഞ്ചടി, വെട്ടിയാൽ കീറുവാൻ പ്രയാസമുള്ള തടി.

മുട്ടൽ. നാ. ശ്വാസത്തിന്റെയുമ്മാറും തടവു.

മുട്ടാക്കു. നാ. ക, തിരശ്ചീല. ഖ, മൂടി.

മുട്ടാട്ടു. നാ. ആണാട്ടു, ആട്ടുകൊറ്റൻ.

മുട്ടാളത്വം. നാ. വക്ഷളത്വം, ഉജ്ജ്വനസ്വഭാവം.

മുട്ടാളൻ. വി. നാ. വക്ഷളൻ, ഖലൻ.

മുട്ടാൾ. വി. നാ. മുട്ടാളൻ.

മുട്ടാൾപ്പൊക്കു. നാ. മുട്ടാളന്റെ സ്വഭാവം.

മുട്ടാറു. നാ. നീളംകുറഞ്ഞ ആറു.

മുട്ടി. നാ. ക, കൊല്ലൻ ഇരിമ്പുകാച്ചി അടിക്കുന്ന ചുറ്റിക. ഖ, വിറകുതടി. ങ, കള്ളെടുക്കുന്ന ഒരു പാത്രം. ങ, ഉണ്ടക്കല്ല.

മുട്ടിക. നാ. കൊല്ലന്റെ പണിക്കോപ്പിൽ ഒന്നു, ഇരിമ്പു തല്ലിനീട്ടുന്ന സാധനം.

മുട്ടിക്കത്തി. നാ. മൂച്ചയില്ലാത്ത ക്ഷൌരക്കത്തി.

മുട്ടിക്കാലൻ. വി. നാ. വളകാലൻ.

മുട്ടിക്കാൽ. നാ. വളഞ്ഞകാൽ.

മുട്ടികുന്നു. ചു. പ്രാണ. (മുട്ടി.) സ. ക്രി. ക, വഴിയടെക്കുന്നു. ഖ, പ്രയാസപ്പെടുത്തുന്നു. ങ, ആട്ടുകളെതമ്മിൽ ഇടിപ്പിക്കുന്നു. ങ, തലയുമുട്ടിക്കുന്നു. ന, കമ്മങ്ങൾ മുടുക്കുന്നു. ച, ശ്വാസംമുട്ടിക്കുന്നു. ഛ, കടക്കാരനെ ഞെരുക്കുന്നു. ജ, വാക്കുമുട്ടിക്കുന്നു. ഝ, ക്രൂട്ടിഅടിക്കുന്നു. ഞ, ക്രൂട്ടിത്തൊടിയിക്കുന്നു.

മുട്ടിക്കുരണ്ടി. നാ. ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി പലക.

മുട്ടിത്തിരിച്ചിൽ. നാ. ക, വഴിയറിയാതെ ചുറ്റുക. ഖ, നിർവ്വാഹമില്ലാതെ വ്യാകുലപ്പെടുക.

മുട്ടിത്തിരിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (മുട്ടി.) അ. ക്രി. ക, വഴിയറിയാതെ ചുറ്റുന്നു. ഖ, നിർവ്വാഹമില്ലാതെ വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.

മുട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (മുട്ട.) അ. ക്രി. ക, ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഖ, തടയുന്നു. ങ, വ്യാകുലപ്പെടുന്നു. ങ, ഉത്തരംമുട്ടുകയാകുന്നു. ച, മടങ്ങുന്നു. ഞ, ശ്വാസംതടയുന്നു. ട, ഞെരുങ്ങുന്നു. ഡ, തിട്ടുകപ്പെടുന്നു. സ. ക്രി. ക, ക്രൂട്ടിഅടിക്കുന്നു. ഖ, ഇടിക്കുന്നു. ങ, കൊട്ടിപ്പിടികൊണ്ടടിക്കുന്നു. ങ, കതകിൽ ഇടിക്കുന്നു. ച, എത്തിത്തൊടുന്നു.

മുട്ടുപാട്ടു. നാ. മറിപ്പു, അത്യാവശ്യം.

മുട്ടുപാത്രം. നാ. പണയംവെച്ച പാത്രം.

മുട്ടുമറിപ്പു. നാ. മുട്ടുപാട്ടു, നിബ്ബന്ധം.

മുട്ടുവായ്പു. നാ. തല്ക്കാലമായിട്ടു വാങ്ങിച്ച കടം.

മുട്ടെ. അ. കഴിയുന്നിടത്തോളം.

മുണ്ടു. നാ. ക, മലയാളത്തിൽ ആണുങ്ങൾ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം. ഖ, ചില ദിക്കിൽ സ്ത്രീകളുടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.

മുണ്ടകൻ. നാ. ക, ചില ദിക്കിൽ കന്നിമാസത്തിൽ വിതെക്കുന്ന നിലം. ഖ, ഓകുള്ള ഒരു മാതിരി നെല്ല.

മുണ്ടകം. നാ. മകരമാസത്തിൽ കൊയ്യുന്ന ഒരു മാതിരി നെല്ല.

മുണ്ടൻ. വി. നാ. ക, നിലമില്ലാത്തവൻ. ഖ, കള്ളെടുക്കുന്ന തെങ്ങിൻ കുല.

മുണ്ടൻകൊട്ടി. നാ. കള്ളെടുക്കുന്ന ചേകവൻ.

മുണ്ടവള്ളി. നാ. ഒരു മാതിരി വള്ളി.

മുണ്ടാറു. ന. നീളംകുറഞ്ഞ ആറു.
മുണ്ടി. ന. ൧, നീളംകുറഞ്ഞവൾ. ൨, ഒരു വക പക്ഷി. ൩, മുണ്ടിനീരു.
മുണ്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മുണ്ടി) അ. ക്രി. പൊക്കംകുറയുന്നു.
മുണ്ടിനീരു. ന. താടിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നീരു.
മുണ്ടിയൻ. ന. ഒരു വക വന ദേവത.
മുണ്ടുപെട്ടി. ന. വസ്ത്രം സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പെട്ടി.
മുണ്ടുമുറി. ന. വീട്ടുസാമാനം.
മുണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. ക്ഷൌരംചെയ്ത, തലചിരച്ച.
മുണ്ഡൻ. ന. ക്ഷൌരക്കാരൻ.
മുണ്ഡാ. ന. ഒരു മരുന്നു, മഞ്ചട്ടി.
മുണ്ഡം. ന. ൧, തല. ൨, നെററി.
മുണ്ഡനം. ന. ചിരെക്കുക.
മുണ്ഡമാല. ന. തലയോടു കോൎത്ത മാല.
മുണ്ഡം. ന. തല.
മുണ്ഡി. ന. ൧, ക്ഷൌരക്കാരൻ. ൨, അടയ്ക്കാമണിയൻ.
മുണ്ഡിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചിരെക്കപ്പെട്ട.
മുതക്കു. ന. ൧, ഒരു വക ഔഷധവള്ളി. ൨, ചത്ത മൃഗം.
മുതല. ന. വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ ജന്തു.
മുതലവകാശം. ന. ദ്രവ്യസംബന്ധം.
മുതലവകാശി. വി. ന. ദ്രവ്യസംബന്ധമുള്ളവൻ.
മുതലായ. അ. തുടങ്ങിയുള്ള.
മുതലാളൻ. ന. നിലവും പുരയിടവും പാട്ടത്തിനായിട്ടു കുടിയാന്മാരെ ഏല്പിക്കുന്നവൻ, ജന്മി.
മുതലാളി. ന. വലിയ കച്ചവടക്കാരൻ.
മുതലിയാർ. ന. ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
മുതലെടുപ്പു. ന. ആണ്ടടക്കമുള്ള കരം പിരിവു.
മുതൽ. ന. ൧, തുടസ്സം. ൨, ദ്രവ്യം.
മുതൽ. അ. ഇതു മററു ചില വാക്കിന്റെ ഒടുക്കംചേൎക്കുമ്പോൾ തുടങ്ങി എന്നൎത്ഥം വരും.
മുതൽകാൎയ്യം. ന. വസ്തുവക.
മുതൽക്കൂട്ടു. ന. വരവിന്റെ കണക്കു.
മുതല്ക്കു. അ. തുടങ്ങി.
മുതൽചിലവു. ന. ദ്രവ്യംചിലവിടുക.
മുതൽദ്രവ്യം. ന. മൂലധനം, പലിശെക്കും ലാഭത്തിനും കാരണമായുള്ള നെല്ലൊ പണമൊ.
മുതൽപ്പട്ടിക. ന. മുതലിനെ സംബന്ധിച്ചെഴുതുന്ന ഒരു കണക്കു.
മുതൽപ്പലിശകൾ. ന. മുതലും പലിശയും.
മുതൽപ്പററു. ന. ചേകവന്മാരുടെ ഒരധികാരിയുടെ സ്ഥാനം.
മുതൽപ്പററുകാരൻ. ന. ചേകവന്മാരുടെ അധികാരി.
മുതൽപിടി. ന. ദ്രവ്യം ഏററു വാങ്ങിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നവന്റെ ഉദ്യോഗം.
മുതൽപിടിക്കാരൻ. ന. ദ്രവ്യം ഏററു വാങ്ങിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ.
മുതൽപ്പേരു. ന. ഢാണാശിപായിമാരിൽ പ്രമാണി.
മുതിര. ന. ഒരു വക ധാന്യം.
മുതിരുന്നു. ൎന്നു വാൻ. (മുതിർ.) അ. ക്രി. ൧, വളരുന്നു. ൨, തുനിയുന്നു.
മുതൃക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (മുതൃ.) സ. ക്രി. പരിചയിപ്പിക്കുന്നു, ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.
മുതൃച്ച. ന. ൧, വളൎച്ച. ൨, വലുതാകുക. ൩, തുനിച്ചിൽ.
മുതു. വി. വയസ്സുചെന്ന.
മുതു. ന. മുതുകു, ദേഹത്തിന്റെ പിൻവശം.
മുതുക്കു. ന. ശരീരത്തിന്റെ പുറകുവശം.
മുതുകാള. ന. വയസ്സുചെന്ന കാള.
മുതുക്കൻ. വി. ന. വയസ്സധികമായവൻ, വൃദ്ധൻ.
മുതുക്കി. ന. വയസ്സുചെന്നവൾ.
മുതുചൊൽ. ന. പ്രായം അധികമായവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വാക്കു, പഴഞ്ചൊല്ലു.
മുതുതല. ന. ചുവടു.
മുതുമുറി. ന. മരവുംമററും പലതായി മുറിച്ചാൽ അതിൽ ചുവട്ടുമുറി.
മുതുമുത്തഛൻ. ന. അച്ഛന്റെ മുത്തച്ഛൻ.
മുതുമുത്തശ്ശി. ന. അമ്മയുടെ മുത്തശ്ശി.
മുൽ. ന. സന്തോഷം.
മുത്തു. ന. ൧, നവരത്നങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, അകത്തെക്കുരുവു. ൩, ചുംബനം. ൪, സന്തോഷം.
മുത്തങ്ങാ. ന. ഒരു വകപ്പുല്ലു.
മുത്തഛൻ. ന. ൧, അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ. ൨, അമ്മയുടെ അച്ഛൻ.
മുത്തൻ. ന. വയസ്സൻ, വൃദ്ധൻ.
മുത്തപ്പൻ. ന. മുത്തച്ഛന്റെ അനുജൻ.
മുത്തമ്മ. ന. അമ്മുമ്മ.
മുത്തമ്പി. അല്ലെങ്കിൽ, **മുസ്തമ്പി.** ന. ഒരു വൃക്ഷം.
മുത്തശ്ശി. ന. ൧, അമ്മുമ്മ, അമ്മയുടെ അമ്മ. ൨, അച്ഛന്റെ അമ്മ.
മുത്താഴം. ന. രണ്ടുനേരവും ഭക്ഷണമുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തെ ഭക്ഷണം.

മുത്താറി. ന. ഒരു വക ധാന്യം, പഞ്ഞപ്പുല്ല.
മുത്തി. ന. ൧, വൃദ്ധസ്ത്രീ, അമ്മുമ്മ.
മുത്തുക്കുട. ന. അരികിനുംമററും മുത്തുകോൎത്തുകെട്ടിയ ഒരു മാതിരിക്കുട.
മുത്തുച്ചമ്പാവു. ന. ഒരു മാതിരി നെല്ല്.
മുത്തുച്ചിപ്പി. ന. അകത്തുമുത്തു വിളയുന്ന ഒരു മാതിരി ജലജന്തു, മുത്തുക്കക്കാ.
മുത്തുത്താവടം. ന. മുത്തുമാല.
മുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (മുത്ത.) സ. ക്രി. ചുംബിക്കുന്നു.
മുത്തുപടം. ന. മുത്തുമാല.
മുത്തുമണി. ന. മുത്തു.
മുത്തുമാല. ന. മുത്തുകോൎത്തമാല.
മുദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സന്തോഷിച്ച.
മുദിരം. ന. മേഘം.
മുദ്ഗപൎണ്ണി. ന. ൧, കാട്ടുപയറു. ൨, ചെറുപിടക്കോൽ.
മുദ്ഗം. ന. ചെറുപയറു.
മുദ്ഗരം. ന. ൧, മുൾത്തടി. ൨, ഇരിമ്പുലക്ക. ൩, ചുററിക.
മുദ്ര. ന. ൧, അടയാളം. ൨, അടയാളമുള്ള മോതിരം.
മുദ്രക്കടലാസു. ന. മുദ്രകുത്തിയ കടലാസു.
മുദ്രക്കാരൻ. ന. ൧, ശിപായി. ൨, മുദ്രയുള്ളവൻ.
മുദ്രക്കെട്ടു. ന. അടയാളക്കെട്ടു.
മുദ്രക്കോൽ. ന. മുദ്രയിടുന്ന അച്ചു.
മുദ്രമോതിരം. ന. മുദ്രയിടുവാനുള്ള ഒരു മോതിരം.
മുദ്രയരക്കു. ന. മുദ്രയിടുവാനുള്ള ഒരു മാതിരി അരക്കു.
മുദ്രയോല. ന. അച്ചടിയോല.
മുദ്രവാൾ. ന. സ്ഥാനവലിപ്പത്തിനായിട്ടു കൊടുക്കുന്ന വാൾ.
മുദ്രശിപ്പായി. ന. ബില്ലായുള്ള ശിപായി.
മുദ്രാങ്കിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മുദ്രയിടപ്പെട്ട.
മുദ്രാധാരണം. ന. മുദ്രധരിക്കുക.
മുദ്രാധാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. മുദ്രധരിച്ച.
മുദ്രാരാക്ഷസം. ന. ഒരു നാടക ഗ്രന്ഥം.
മുദ്രിക. ന. മുദ്രയൊ അടയാളമൊ വെച്ച കടലാസു.
മുദ്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മുദ്രയിടപ്പെട്ട. ൨, വിടരാത്ത.
മുധാ. അ. വൃഥാ, വെറുതെ.
മുന്ദ. ന. ൧, വല്ലവസ്തുവിന്റെയും കൂൎത്ത അററം. ൨, കോന്തുരുത്തു. ൩, മൂൎച്ച.
മുനക്കരുവു. ന. ചിത്രംകൊത്തുന്നതിനും മററും ഉള്ള ചെറിയ കരുവു.
മുനമ്പു. ന. ൧, കോന്തുരുത്തു. ൨, ഒരു സ്ഥലം.
മുനി. ന. ൧, ഋഷി. ൨, സന്യാസി. ൩, ഒരു വൃക്ഷം.
മുനിച്ചിൽ. ന. കോപംകൊണ്ടുംമററും മിണ്ടാതെയിരിക്കുക.
മുനിഞ്ഞാന്നു. അ. മിനിയാന്നു.
മുനിപത്നീ. ന. മുനിയുടെ ഭാൎയ്യ.
മുനിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (മുനി.) അ. ക്രി. കോപിച്ചൊ മറെറാ മിണ്ടാതെയിരിക്കുന്നു.
മുനിവു. ന. മുനിച്ചിൽ.
മുനിവാടം. ന. മുനിമാരുടെ ഭവനക്കൂട്ടം.
മുനിഷി. ന. ൧, ഭാഷപഠിപ്പിക്കുന്നവൻ. ൨, എഴുത്തുകാരൻ.
മുനിഷിപ്പു. ന. അദാലത്തിൽ ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.
മുനിസ്ഥാനം. ന. മുനി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം.
മുനീന്ദ്രൻ. ന. ൧, ബുദ്ധമുനി. ൨, മുനിശ്രേഷ്ഠൻ.
മുൻ. അ. ൧, മുൻപെ. ൨, ഒന്നാമതു. ൩, പണ്ടെ.
മുൻകരം. ന. മുൻപേയുള്ള കരം, മുൻപാട്ടം.
മുൻകാൽ. ന. മൃഗങ്ങളുടെ മുൻപേത്തെ കാൽ.
മുൻകാഴ്ച. ന. മുൻപേ കാണുന്ന കാഴ്ച.
മുൻകുടുമ. ന. മുൻപിലെക്കുടുമ.
മുൻകൈ. ന. കൈയുടെ മുട്ടു മുതൽ വിരലിന്റെ അററം വരെയുള്ള ഭാഗം.
മുൻകോപം. ന. ആദിയിലുണ്ടാകുന്ന കോപം.
മുൻകോപി. വി. ന. മുൻകോപമുള്ളവൻ, വേഗത്തിൽ കോപിക്കുന്നവൻ.
മുൻചൊൽ. ന. ൧, പഴഞ്ചൊല്ല. ൨, മുൻപിലത്തെ വാക്കു.
മുന്തി. ന. ഉടുത്തിരിക്കുന്ന വസ്ത്രത്തിന്റെ മടി.
മുന്തിയ. വി. മുൻപിലത്തെ, മേത്തരമായ.
മുന്തിയറുക്കുന്നവൻ. വി. ന. കള്ളൻ.
മുന്തിരി. ന. ൧, മുന്തിരിങ്ങായുണ്ടാകുന്ന വള്ളി. ൨, ഒരു കീഴ്ക്കണക്കു.
മുന്തിരിക. ന. ൧, ഒരു കീഴ്ക്കണക്കു. ൨, മുന്തിരിവള്ളി.
മുന്തിരിങ്ങ. ന. മുന്തിരിമേലുണ്ടാകുന്ന കായ.
മുന്തിരിങ്ങാവള്ളി. ന. മുന്തിരിവള്ളി.

മുന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (മുന്ത) അ. ക്രി. മുൻപാകുന്നു, മുൻപിലാകുന്നു.
മുന്ന. അ. മുൻപെ.
മുന്നട. ന. മുൻപിൽ നടക്കുക.
മുന്നടക്കുന്നവൻ. ന. മുൻപിൽ പോകുന്നവൻ.
മുന്നണി. ന. മുൻപിൽ നില്ക്കുന്ന അണി, മുൻപട.
മുന്നമെ. അ. പണ്ടെ, മുൻപേതന്നെ.
മുന്നം. അ. പണ്ടു.
മുന്നരങ്ങു. ന. ആട്ടത്തിന്റെയും മററും തുടസ്സം.
മുന്നറിവു. ന. മുൻപേയുള്ള അറിവു.
മുന്നാഴി. ന. ഒരിടങ്ങഴികൊണ്ടു നാലായിപ്പകുത്തതിൽ മൂന്നു പങ്കു.
മുന്നാൾ. ന. ൧, പ്രധാനി. ൨, മൂന്നു ദിവസം.
മുന്നാളിൽ. അ. പണ്ടു.
മുന്നി ന. കോന്തുരുത്തു, കടലിലൊ കായലിലൊ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്ന കരയുടെ മുന.
മുന്നിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മുന്നി.) സ. ക്രി. ആനയെയും മററും നടത്തിക്കുന്നു.
മുന്നിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മുൻ.) അ. ക്രി. മുൻപിലാകുന്നു, മുൻപെ ചെല്ലുന്നു.
മുന്നിയമം. ന. പണ്ടത്തെ ചട്ടം.
മുന്നിരിപ്പു. ന. പണ്ടെയുള്ള ഇരിപ്പുമുതൽ.
മുന്നില. ന. ൧, മുൻപിലത്തെ അവസ്ഥ. ൨, ദേശത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ അധികാരം.
മുന്നിലക്കാരൻ. ന. ദേശത്തിന്റെ ചെറിയ അധികാരി.
മുന്നിൽ. അ. മുൻപിൽ, മുൻഭാഗത്തു.
മുന്നുംപിന്നും. അ. മുൻപിലും പുറകിലും.
മുന്നൂൽ. ന. മൂന്നു നൂൽ കൂടിയതു.
മുന്നൂറു. വി. മൂന്നു നൂറു കൂടിയതു.
മുന്നെ. അ. ൧, മുൻപെ, പണ്ടെ. ൨, മുൻപിലെഭാഗത്തു.
മുന്നേതു. വി. മുൻപിലത്തെ.
മുന്നോക്കം. അ. മുൻപോട്ടു.
മുന്നോക്കി. അ. മുൻപോട്ടു.
മുന്നോട്ടു. അ. മുൻപോട്ടു.
മുമ്പു. അ. ൧, പണ്ടു. ൨, മുൻഭാഗം. ൩, ആദി.
മുൻപട. ന. യുദ്ധത്തിനായിട്ടു മുൻപെ നില്ക്കുന്ന സൈന്യം.
മുൻപൻ. ന. തലവൻ, ഒന്നാമൻ.
മുൻപല്ലു. ന. പല്ലുകളിൽ നടുവിലുള്ള പല്ലുകൾ.
മുൻപാകെ. അ. മുൻപിൽ, മുൻഭാഗത്തു.
മുൻപായ. വി. പ്രധാനമായുള്ള.
മുൻപായി. അ. ആദിയായി.
മുൻപിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മുൻപ.) അ. ക്രി. മുൻപിലാകുന്നു, ശേഷംപേരുടെ മുൻപിൽ കേറി നടക്കയും മററും ചെയ്യുന്നു.
മുൻപിൽ. അ. ൧, പണ്ടു. ൨, ആരുടെ എങ്കിലും നേരേയുള്ള ഭാഗത്തു.
മുൻപിനാലെ. അ. പണ്ടേതന്നേ.
മുൻപിലത്തെ. വി. പണ്ടത്തെ.
മുൻപുമറിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (മുൻപ.) അ. ക്രി. മുൻപോട്ടു മറിയുന്നു.
മുൻപുറം. ന. മുൻഭാഗം.
മുൻപെ. അ. ൧, പണ്ടെ. ൨, മുൻപിൽ, മുൻഭാഗത്തു.
മുൻപെടൽ. ന. മുൻപെ ആക.
മുൻപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മുൻ) അ. ക്രി. മുൻപെ ആകുന്നു.
മുൻപോക്കം. അ. മുൻപോട്ടു.
മുൻപോട്ടു. അ. മുൻപിലോട്ടു.
മുൻഭാഗം. ന. മുൻപു, മുൻവശം.
മുൻവിചാരം. ന. മുൻപേയുള്ള വിചാരം.
മുപ്പതു. വി. മൂന്നു പത്തു കൂടിയതു.
മുപ്പല്ലി. ന. മൂന്നു മുനയുള്ള ഒരുമാതിരി വടി.
മുപ്പഴം. ന. മൂന്നു പഴം. ൧, വാഴപ്പഴം. ൨, ചക്കപ്പഴം. ൩, മാമ്പഴം.
മുപ്പറ. ന. മൂന്നുപറ, സർക്കാരിലേക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരു കരം.
മുപ്പറക്കൊട്ട. ന. മൂന്നുപറ കൊള്ളുന്ന കൊട്ടു.
മുപ്പാർ. ന. ഭൂമി പാതാളം സ്വർഗ്ഗം, മൂന്നു ലോകം.
മുപ്പിരി. ന. കയറിനും മററും മൂന്നിഴ കൂട്ടി പിരിച്ച പിരി.
മുപ്പുരം. ന. മൂന്നു ഭവനം.
മുമുക്ഷു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. മോക്ഷത്തിനാഗ്രഹമുള്ള.
മുമ്മടങ്ങു. വി. മൂന്നിരട്ടി.
മുമ്മാ. ന. ഒരു കീഴ്ക്കണക്കു.
മുമ്മാമുക്കാണി. അല്ലെങ്കിൽ **മുണ്ടാണി.** ന. ഒരു കീഴ്ക്കണക്കു.
മുമ്മാല. ന. സന്ധ്യ.
മുമ്മി. ന. ഒരു കീഴ്ക്കണക്കു.
മുമ്മുന. ന. മുപ്പല്ലി.
മുമ്മുല. ന. മൂന്നു മുലയുള്ള പശു.
മുമ്മൂന്നു. വി. ൧, മൂന്നുമൂന്നായ. ൨, മൂന്നു വീതമായുള്ള
മുമ്മൂർത്തി. ന. ത്രിമൂർത്തികൾ, ബ്രഹ്മാവു വിഷ്ണു ശിവൻ.
മുയലീ. ന. ഒരു ദീനം, പ്രലാപസന്നി.

മുയൽ. നാ. ഒരുവക ചെറിയ കാട്ടുജന്തു.
മുയൽച്ചെവിയൻ. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
മുയ്യു. നാ. ഒരുവക മത്സ്യം.
മുയ്യു. നാ. ലോഹാദികൾ ഉരുക്കുന്ന പാത്രം, മൂശ.
മുയ്യാലി. നാ. മൂശാരി.
മുര. നാ. ചിറ്റിലത.
മുരച്ചു. നാ. ഒരുവക വാദ്യം.
മുരച്ചിൽ. നാ. ക, പ്രയാസം. ഉ, വലച്ചിൽ. ങ, ക്ഷീണം. ഭ, ദുഃഖം.
മുരഞ്ഞു. നാ. മിഴാവു.
മുരട്ടു. നാ. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടു.
മുരടൻ. വി. നാ. ശാഠ്യക്കാരൻ. മുരടത്വം. ഗു. നാ. ശാഠ്യം.
മുരടുന്നു. ഭൂ. വാൻ. (മുര.) സ. ക്രി. ചുരുങ്ങുന്നു.
മുരട്ടുതടി. നാ. മുഴയുള്ള ഒരുമാതിരി വടി.
മുരട്ടുശീലം. നാ. ശാഠ്യമുള്ള സ്വഭാവം.
മുരൻ. നാ. ഒരസുരന്റെ പേരു.
മുരയുന്നു. ഞു. വാൻ. (മുര.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു. മുരയിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
മുരരിപു. നാ. വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ.
മുരൽ. നാ. ജലപ്രാരം.
മുരവു. നാ. അതിരു.
മുരവൈരി. നാ. വിഷ്ണു.
മുരശാസനൻ. നാ. വിഷ്ണു.
മുരളി. നാ. ഓടക്കുഴൽ.
മുരളിക്കാരൻ. നാ. മുരളി ഊതുന്നവൻ.
മുരളിയൂത്തു. നാ. ഓടക്കുഴൽ വിളിക്കുക.
മുരളുന്നു. ഭൂ. വാൻ. (മുരൾ.) അ. ക്രി. ക, മൂളുന്നു. ഉ, ചുരുങ്ങുന്നു.
മുരൾ. നാ. ഒരുവക വൃക്ഷം.
മുരൾച്ച. നാ. ക, മൂളിച്ച. ഉ, ചുരുങ്ങൽ.
മുരാന്തകൻ. നാ. വിഷ്ണു.
മുരാരി. നാ. വിഷ്ണു.
മുരിക്കു. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.
മുരിങ്ങ. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.
മുരിഞ്ഞു. നാ. ഞമഞ്ഞി.
മുരുത്തു. നാ. ക, ചില ജന്തുക്കളുടെ പുറത്തെ എല്ലു. ഉ, ചില വൃക്ഷങ്ങളുടെ തൊലി.
മുരുത്തോൻ. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.
മുരുത്തോൻനാരു. നാ. ഒരുമാതിരി നാരു, മുരുത്തോന്റെ തൊലി ചതച്ചുണ്ടാക്കിയ നാരു.
മുല. നാ. മാറത്തുള്ള അവയവം.
മുലകുടി. നാ. മുലപ്പാൽ കുടിക്ക.
മുലക്കച്ച. നാ. സ്ത്രീകൾ മുല മൂടുന്നവസ്ത്രം.
മുലക്കണ്ണു. നാ. മുലയിൽനിന്നു പാലുവരുന്ന ദ്വാരം.
മുലക്കാമ്പു. നാ. മുലയുടെ ഞെട്ടു.
മുലപ്പടം. നാ. മുലക്കച്ച.
മുലപ്പാലു. നാ. മുലയിൽനിന്നു വരുന്ന പാൽ.
മുല്ലൈട്ടു. അ. മുൻപിട്ടു.
മുല്ല. നാ. ഒരുമാതിരി സുഗന്ധപുഷ്പമുണ്ടാകുന്ന വള്ളി.
മുല്ലപ്പൂനാറിയകിൽ. നാ. ഒരുമാതിരി അകിൽവൃക്ഷം.
മുല്ലബാണൻ. നാ. കാമദേവൻ.
മുല്ലബാണാരി. നാ. ശിവൻ.
മുശിട്ടു. നാ. ദേഹത്തിലുള്ള ചീത്ത നാറ്റം.
മുശിര. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
മുഷുമുഷുക്കു. നാ. ഒരുമാതിരി തൈ.
മുഷിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (മുക്കി.) സ. ക്രി. ചീത്തയാക്കുന്നു, അഴുക്കാക്കുന്നു.
മുഷിച്ചിലാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (മുക്കിച്ചിൽ.) സ. ക്രി. നീരസംവരുത്തുന്നു, ഉപദ്രവിക്കുന്നു.
മുഷിച്ചിൽ. നാ. ക, നീരസം. ഉ, ഇഷ്ടക്കേടു. ങ, അഴുക്കാക്കൽ.
മുഷിഞ്ഞു. വി. ക, ഇഷ്ടക്കേടായ, നീരസമായ. ഉ, അഴുക്കായ.
മുഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട.
മുഷിപ്പിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (മുക്കിപ്പി.) സ. ക്രി. അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നു.
മുഷിയുന്നു. ഞു. വാൻ. (മുക്കി.) അ. ക്രി. ക, വലയുന്നു. ഉ, നീരസമാകുന്നു. ങ, അഴുക്കാകുന്നു.
മുഷ്ടു. നാ. അതിക്രമം, ബലം.
മുഷ്ടുകം. നാ. ഒരുമരം, വെൺപാതിരി.
മുഷ്ടൻ. നാ. അതിക്രമക്കാരൻ, ബലമുള്ളവൻ, ഗുണ്ടുള്ളവൻ.
മുഷ്ടം. നാ. വൃക്ഷണം.
മുഷ്ടരത്വം. നാ. മുഷ്ടരന്റെ ഭാവം.
മുഷ്ടരൻ. നാ. മുഷ്ടം വിൽവൻ. (മ.) വൻപൻ, ബലവാൻ, തന്റേടക്കാരൻ.
മുഷ്ടി. നാ. ക, ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച കൈ. ഉ, വാളിന്റെയും മറ്റും പിടി. ങ, പിടിനെല്ലു. ഭ, മുഴം.
മുഷ്ടിബന്ധം. നാ. കൈചുരുട്ടുക.
മുഷ്ടിമുഷ്ടി. അ. കൈ ചുരുട്ടിച്ചുരുട്ടി.
മുഷ്ടിയുദ്ധം. നാ. തമ്മിൽ കൈകൊണ്ടിടിച്ചു ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം.
മുഷ്ണൽ. വി. (ഷ്ണൻ, ഷ്ണന്തി, ഷ്ടൽ.) വി. നാ. മോഷ്ടിക്കുന്ന.
മുസലം. നാ. ഇരിമ്പുലക്ക.

മുസലി. ന. ൧, നിലപ്പന. ൨, ബലരാമൻ. ൩, പല്ലി. ൪, ഉലക്കയെടുത്തവൻ.
മുസല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. ഉലക്കകൊണ്ടു അടിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ.
മുസ്തു. ന. മുത്തെങ്ങാ.
മുസ്തുകം. ന. മുത്തെങ്ങാ.
മുഹിരത. ന. ഭോഷത്തരം.
മുഹിരൻ. ന. ഭോഷൻ.
മുഹിരം. ന. കാമം, സ്നേഹം.
മുഹൂർഭാഷ. ന. ആവർത്തിച്ചു പറക.
മുഹുസ്. അ. പിന്നെ, പിന്നെയും പിന്നെയും.
മുഹൂർത്തകാലം. ന. രണ്ടുനാഴിക കൂടിയ സമയം.
മുഹൂർത്തപദവി. ന. ജ്യോതിശാസ്ത്രം വകയിൽ ഒരു പുസ്തകം.
മുഹൂർത്തം. ന. ൧, നല്ലനേരം. ൨, മുഹൂർത്തകാലം.
മുള. ന. ൧, കൂമ്പു, നാമ്പു. ൨, ഇല്ലി. ൩, കയ്യിലും കാലിലും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വക ദീനം. ൪, കീലം.
മുളകു. ന. ൧, നല്ലമുളകു. ൨, ചീനമുളകു. ൩, കാന്താരിമുളകു. ൪, വാല്മുളകു.
മുളകുകഷ്യം. ന. ഒരുമാതിരി കറി.
മുളകുകൊടി. ന. നല്ലമുളകുണ്ടാകുന്ന ഒരു വള്ളി.
മുളകുചാറു. ന. മുളകുചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ചാറു.
മുളകുതൂക്കു. ന. മുളകു ത്രാസിലോ വെള്ളിക്കോലിന്റെ തട്ടിലോ ഇട്ടു തൂക്കുക.
മുളകുപൊടി. ന. മുളകു പൊടിച്ച പൊടി.
മുളകുമടിശ്ശീല. ന. തിരുവിതാം കൂറു സംസ്ഥാനത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കച്ചേരി.
മുളകുസ്ഥലം. ന. മുൻപിൽ സർക്കാരുവകയ്ക്കു നല്ലമുളകു ശേഖരിക്കുന്ന സ്ഥലം.
മുളകെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (മുള.) അ. ക്രി. മുളെക്കുന്നതിനു ധാന്യങ്ങൾ നനെച്ചുകെട്ടി വെക്കുന്നു.
മുളക്കമ്പു. ന. മുളയുടെ കമ്പു, ഇല്ലിയുടെ മുട്ടു.
മുളക്കാമ്പു. ന. മുളയുടെ നാമ്പു, ഇല്ലിക്കൂമ്പു.
മുളഞ്ഞു. ന. ചക്കയരക്കു.
മുളനെല്ലു. ന. മുളയുടെ കായ.
മുളന്ദണ്ഡം. ന. മുളവടി.
മുളപ്പൊടി. ന. മുളെച്ചവിത്തു വറുത്തു പൊടിച്ചതു.
മുളം. ന. കയ്യുടെ മുട്ടും വിരലും കൂട്ടി അളന്ന അളവു.
മുളയൻ. ന. പുലയൻ, പുലക്കുഞ്ഞു.
മുളയരി. ന. മുളനെല്ലിന്റെ അരി.
മുളയലകു. ന. മുളവാരി.
മുളയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മുളയിട.) അ. ക്രി. ധാന്യങ്ങൾ കിളുക്കുന്നതിനു നനച്ചു വെക്കുന്നു.
മുളയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (മുള.) സ. ക്രി. ൧, ഇഴെഞ്ഞുകേറുന്നു. ൨, ഉഴവുനിർത്തുന്നു.
മുളത്തൊലി. ന. മുളപ്പിച്ച ധാന്യങ്ങളുടെ തൊലി.
മുളയില. ന. ഉണങ്ങിയ ഇല.
മുളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മുള.) അ. ക്രി. കിളുക്കുന്നു, **മുളപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
മുളെപ്പു. ന. കിളുപ്പു.
മുളെപ്പുവിത്തു. ന. മുളവന്ന വിത്തു.
മുളെപ്പൂമരുതു. ന. ഒരുവക വൃക്ഷം.
മുൾ. ന. ൧, മുള്ളു. ൨, സൂചി, തൂശി. ൩, മത്സ്യത്തിന്റെ അസ്ഥി. ൪, പൈതങ്ങളുടെയും മറ്റും തൊണ്ടയിൽ വരുന്ന ഒരുവക ദീനം. ൫, കുത്തുവാക്കു. ൬, വസ്ത്രം അലക്കിയാൽ നന്നാക്കുന്ന ഒരുമാതിരി ചീപ്പു.
മുൾകൊളുത്തു. ന. ഇറച്ചി തൂക്കുന്ന കൊളുത്തു.
മുൾത്തടി. ന. ഒരായുധം.
മുൾപ്പടർപ്പു. ന. മുള്ളും വള്ളിയും കൂടിയ കാടു.
മുൾമുടി. ന. തലയിൽ വെക്കുന്നതിനായിട്ടു മുള്ളുകൊണ്ടു മുടിപോലെയുണ്ടാക്കിയതു.
മുൾമുരിക്കു. ന. ഒരുമാതിരി മുള്ളുള്ള വൃക്ഷം.
മുള്ളു. ന. ൧, വൃക്ഷങ്ങളിലും മറ്റും മുനകൂർത്തുണ്ടാകുന്ന വസ്തു. ൨, മുള്ളുപോലെ കൂർപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ചിലവസ്തു. ൩, മുൾ.
മുള്ളഞ്ചീര. ന. ഒരുമാതിരി ചീര.
മുള്ളഞ്ചേന. ന. ഒരുമാതിരി കിഴങ്ങു.
മുള്ളൻ. ന. ഒരുവക കാട്ടുമൃഗം.
മുള്ളൻപന്നി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
മുള്ളൻപായൽ. ന. വെള്ളത്തിലുള്ള ഒരുവക പായൽ.
മുള്ളമ്പുല്ലു. ന. മുള്ളുള്ള ഒരുവക പുല്ലു.
മുള്ളാണി. ന. ഒരുമാതിരി ചെറിയ ആണി.
മുള്ളി. ന. ൧, ഒരുമാതിരി ചുണ്ട. ൨, ഒരുവക മത്സ്യം.
മുള്ളിക്കാ. ന. ൧, ഒരുമാതിരി ചുണ്ടെക്കാ.
മുള്ളിലവം. ന. ഒരുമാതിരി പഞ്ഞിമരം.

മുള്ളുകുത്തി. നാ. ഫ, മുള്ളുകുത്തുന്ന സൂചി. ഉ, കുള്ളുകുത്തു.

മുള്ളുവാക്കു. നാ. ഇക്കുവാക്കു പറയുന്ന പ്രകാരം മാധുര്യത്തോടെ ശകാരിക്കുന്ന വാക്കു, ഭംഗിയുള്ള നിന്ദാവാക്കു.

മുള്ളുവാള. നാ. ഒരുവക മത്സ്യം.

മുഴ. നാ. ഫ, ശരീരത്തിൽ പിത്തരുണ്ടു വേദനകൂടാതെ വരുന്ന ദീനം. ഉ, വൃക്ഷത്തിനും മറ്റുമുള്ള നിരപ്പില്ലായ്മ.

മുഴക്കം. നാ. ശബ്ദം, പ്രതിശബ്ദം, ഇടിയുടെ ശബ്ദം.

മുഴക്കോൽ. നാ. ഒരുമാതിരി അളവുകോൽ.

മുഴങ്കാൽ. നാ. മുട്ടിനുതാഴെയുള്ള കാൽ.

മുഴങ്കൈ. നാ. കൈയുടെ മുട്ടിനു താഴേ ഭാഗം.

മുഴങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. [മുഴങ്ങു.) അ. ക്രി. ശബ്ദിക്കുന്നു. മുഴക്കുന്നു. സ. ക്രി.

മുഴങ്കൈ. നാ. മുഴങ്കൈ.

മുഴന്തു. നാ. വൃക്ഷത്തിന്റെ മുഴ.

മുഴം. നാ. മുട്ടം വിരലും കൂട്ടി അളന്ന അളവു.

മുഴയൻ. വി. നാ. മുഴയുള്ളവൻ.

മുഴു. വി. ഇതു മറു ചിലതിനോടു ചേർത്താൽ വലിയ എന്നർത്ഥം വരും.

മുഴുകൽ. നാ. ഫ, വെള്ളത്തിൽ താഴുക. ഉ, മുങ്ങിക്കുളിക്കു.

മുഴുകുന്നു. കി. വാൻ. (മുഴുക.) അ. ക്രി. ഫ, വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നു. ഉ, മുങ്ങിക്കുളിക്കുന്നു.

മുഴുക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (മുഴു.) അ. ക്രി. ഫ, തികയുന്നു. ഉ, വലുതാകുന്നു. ങ, തീരുന്നു. മുഴുപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

മുഴുക്കുപ്പായം. നാ. നിലയങ്കി.

മുഴുക്കെ. അ. കനക്കെ, വളരെ.

മുഴുഗ്രഹണം. നാ. ചന്ദ്രന്റെയൊ സൂര്യന്റെയൊ മുഴുവനുമുള്ള ഗ്രഹണം.

മുഴുത്ത. വി. ഫ, തടിച്ച, വലിയ. ഉ, മുഴുവനായ, തീർന്ന. ങ, രികെഞ്ഞ.

മുഴുപ്പു. നാ. ഫ, വണ്ണം. ഉ, തീച്ച.

മുഴുവനും. അ. അശേഷം, എല്ലാം.

മുഴുവൻ. വി. ആസകലം, ഒക്കയും.

മുഴുവാരം. അ. ശരീരം മുഴുവനും.

മുഴെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (മുഴെ.) അ. ക്രി. മുഴയുണ്ടാകുന്നു.

മുറ. നാ. ഫ, ചട്ടം. ഉ, ആചാരം. ങ, മര്യാദ. ഩ, ക്രമം. ഭ, നടപ്പു. ന, നിലവിളി. ഴ, പ്രമാണം.

മുറകേടു. നാ. ഫ, ക്രമക്കേടു. ഉ, ചട്ടവിരോധം. ങ, തെറ്റു.

മുറക്കാരൻ. നാ. ഫ, മുറയുള്ളവൻ. ഉ, തവണപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടുന്നവൻ.

മുറക്കാരി. വി. നാ. ഫ, മുറയുള്ളവൾ. ഉ, മുറപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടുന്ന വേലക്കാരി.

മുറങ്ങു. നാ. ഒരുമാതിരി ചീത്ത സ്വഭാവം, ശാഠ്യം.

മുറങ്ങൻ. വി. നാ. മുറങ്ങുള്ളവൻ.

മുറമുറയായി. അ. ഫ, വിലാപത്തോടെ. ഉ, ക്രമമായി.

മുറം. നാ. നെല്ലു അരി മുതലായവയെ പേറിക്കൊഴിക്കുന്നതിനുള്ള പാത്രം.

മുറയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മുറ.) അ. ക്രി. ഫ, നിലവിളിക്കുന്നു. ഉ, ചട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നു.

മുറവിളി. നാ. നിലവിളി.

മുറവിളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (മുറവിളി.) അ. ക്രി. നിലവിളിക്കുന്നു.

മുറൽ. നാ. ഒരുമാതിരി സുഗന്ധവസ്തു.

മുറി. നാ. ഫ, മുറിവു. ഉ, കക്ഷണം, ഒരുക്കു. ങ, ചീട്ടു. ഩ, ചിലടിക്കിൽ സ്ത്രീകളുടുക്കുന്ന വസ്ത്രം. ഭ, പുരമുറി. ന, ദേശത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം. ഴ, ചിട്ടി.

മുറിക്കുട്ടി. നാ. കറുത്ത ഇലയുള്ള ഒരുവക പച്ചമരുന്നു.

മുറിക്കാരൻ. വി. നാ. ഫ, കുരുക്കാരൻ, ദേശത്തുള്ളവൻ. ഉ, മുറിയുള്ളവൻ.

മുറിച്ചിൽ. നാ. ഫ, മുറിക്കുക. ഉ, മുറിവു.

മുറിച്ചുകുത്തു. നാ. കുത്തിപ്പിരിക്കു, പിന്നൽ.

മുറിച്ചുകുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (മുറിച്ചു.) സ. ക്രി. കുത്തിപ്പിരിക്കുന്നു, പിന്നുന്നു.

മുറിത്തടി. നാ. മരക്കക്ഷണം.

മുറിത്തോണി. നാ. വള്ളത്തിന്റെ പാതി.

മുറിപാട്ടു. നാ. ഫ, മുറിഞ്ഞതുകൊണ്ടുണ്ടായ അടയാളം. മുറിവു. ഉ, മുറിവു പൊറുത്തിട്ടുള്ള തഴമ്പു.

മുറിപ്പട്ടിണി. നാ. ഭക്ഷണത്തിനു തികയായ്കയാൽ അല്പം ഭക്ഷിച്ചു വിശന്നിരിക്കുക.

മുറിപ്പുരിത്തി. നാ. ഒരുവക തൈ.

മുറിമൂക്കൻ. നാ. മൂക്കുമുറിഞ്ഞുള്ളവൻ.

മുറിമൊഞ്ച. നാ. ഫലമില്ലാത്ത കോപം.

മുറിമൊഞ്ചൻ. നാ. മുറിമൊഞ്ചുള്ളവൻ.

മുറിയൻ. നാ. മുരടശീലമുള്ളവൻ, പിടിയാത്തവൻ.

മുറിയൻശക്കര. നാ. അലിഞ്ഞ ഒരുമാതിരി ശക്കര.

മുറിയുന്നു. ഞ്ഞു, വാൻ. (മുറി.) അ. ക്രി. ഫ, വേർപെടുന്നു. ഉ, മുറിവുണ്ടാകുന്നു. ങ, ഒടിഞ്ഞു വേർപെടുന്നു. മുറിക്കുന്നു. സ. ക്രി. മുറിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

മുറിവു. ന. ൧,വാളു മുതലായ ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടു ശരീരത്തെലും മററുമുണ്ടാകുന്ന അടയാളം. ൨, മുറിയുക.

മുറിവാ. ന. മുറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗം, കോൾവാ.

മുറിവാക്കു. ന. സാരമില്ലാത്ത വാക്കു, തികയാത്ത വാക്കു.

മുറുകൽ. ന. ൧, തിടുക്കം. ൨, കെട്ടും മററും മുറുകുക. ൩, കട്ടയാക.

മുറുക്കുന്നു. കി. വൻ. (മുറുക.) അ. ക്രി. ൧, തിടുക്കമാകുന്നു. ൨, കെട്ടുംമററും മുറുകുന്നു. ൩, വെള്ളമായ വസ്തു കട്ടയാകുന്നു.

മുറുകെ. അ. ൧, മുറുക്കമായിട്ടു, മുറുക്കെ. ൨, വേഗത്തിൽ.

മുറുക്കു. ന. ൧, കെട്ടു. ൨, ഒരുമാതിരി പലഹാരം. ൩, വെററിലതീൻ.

മുറക്കം. ന. കെട്ടിനും മററുമുണ്ടാകുന്ന ഉറെപ്പു, അമൎത്തൽ.

മുറുക്കാണി. ന. വീണയുടെ കമ്പിമുറുക്കുന്ന ആണി.

മുറുക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (മുറുക്ക.) സ. ക്രി. ൧, ഞെരുക്കി ഉറപ്പിക്കുന്നു. ൨, കെട്ടു മുറുക്കുന്നു. ൩, ബലമായി പിടിക്കുന്നു. ൪, ഉറെപ്പിക്കുന്നു. ൫, എണ്ണകാച്ചുന്നു. ൬, വെററില തിന്നുന്നു.

മുറുക്കുപെട്ടി. ന. മുറുക്കുന്നതിനു വെററില പാക്കു മുതലായ വസ്തുക്കൾ വെക്കുന്നതിനുള്ള പെട്ടി.

മുറുക്കുസഞ്ചി. ന. മുറുക്കുന്നതിനു വെററിലയും മററും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള സഞ്ചി.

മുറുമുറുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (മുറുമുറു.) സ. ക്രി. മുറുമുറെ ശബ്ദിക്കുന്നു, പിറുപിറുക്കുന്നു.

മുറുമുറുപ്പു. ന. ഒരുമാതിരി ശബ്ദം.

മുററു. വി. തിങ്ങിയ.

മുററം. ന. ഭവനത്തിന്റെ അടുത്ത ചുററുമുള്ള സ്ഥലം.

മുററാത. വി. ൧, വലുതാകാത്ത. ൨, തികയാത്ത.

മുററിമുറം. ന. ഒരുമാതിരി കൊച്ചുമുറം.

മുററുന്നു. ററി. വാൻ. (മുററ.) അ. ക്രി. ൧, തികയുന്നു. ൨, തീരുന്നു. ൩, വളരുന്നു.

മുററും. അ. ൧, അശേഷം. ൨, മാത്രം.

മൂ.

മൂക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സംസാരിപ്പാൻ വഹിയാത്ത.

മൂകൻ. ന. ൧, ഒരു ദേവൻ. ൨, ഒരു മത്സ്യം.

മൂക്കു. ന. ൧, കണ്ണുകൾക്കു മദ്ധ്യെ കീഴ്പോട്ടു നീണ്ടു ഉന്തി നില്ക്കുന്ന അവയവം. ൨, ചൂളദ്വാരം.

മൂക്കടെപ്പു. ന. ജല ദോഷത്തിങ്കൽ മൂക്കിൽ കൂടി ശ്വാസം പോകുന്നതിനുള്ള തടവു.

മൂക്കണാങ്കയർ. ന. കാളയുടെ മൂക്കു തുളെച്ചു കോൎക്കുന്ന കയറു.

മൂക്കറ. വി. ന. മൂക്കുമുറിഞ്ഞുപോയവൻ.

മൂക്കറയൻ. ന. മൂക്കില്ലാത്തവൻ.

മൂക്കററം. അ. മൂക്കോളം.

മൂക്കിള. ന. മൂക്കിലെ മലം.

മൂക്കുകുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (മൂക്ക.) അ. ക്രി. ൧, മൂക്കുതുളെക്കുന്നു. ൨, മൂക്കുംകുത്തി വീഴുന്നു.

മൂക്കുത്തി. ന. സ്ത്രീകളുടെ മൂക്കിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം.

മൂക്കുനീരു. ന. മൂക്കിലെ വെള്ളം.

മൂക്കുന്നു. ത്തു. വാൻ. (മൂ.) അ. ക്രി. ൧, വിളയുന്നു. ൨, വളരുന്നു. ൩, പുളിച്ചുപൊങ്ങുന്നു. ൪, ഉലരുന്നു. ൫, അഹംഭാവം നടിക്കുന്നു.

മൂക്കുപാലം. ന. മൂക്കിന്റെ ദ്വാരങ്ങൾ. രണ്ടിന്റെയും നടുവിലെ ഭാഗം.

മൂക്കുവാല്ച. ന. മൂക്കിൽ കൂടെ വെള്ളം ഒഴുകുക.

മൂക്കുവിട്ട. ന. മൂക്കിള.

മൂക്കൊഴുക്കു. ന. മൂക്കുവാല്ച.

മൂങ്ങാ. ന. ഊമൻപക്ഷി.

മൂടു. ന. ൧, വൃക്ഷം മുതലായതിന്റെ ചുവടു. ൨, ചിലതിന്റെ വേർ.

മൂട. ന. ൧, ധാന്യക്കൂമ്പാരം. ൨, ചിപ്പം, ൩, മൂടക്കുഞ്ഞു.

മൂടൽ. ന. ൧, മറവു. ൨, മഴക്കാറു. ൩, മങ്ങൽ. ൪, മന്ദത. ൫, വിഡ്ഢിത്വം.

മൂടൽമഞ്ഞു. ന. ഉറച്ച മഞ്ഞു.

മൂടാക്കു. ന. തിര, മറ.

മൂടി. ന. ൧, പെട്ടകത്തിന്റെയുമ്മററും അടെപ്പു. ൨, മൂടുന്ന വസ്തു.

മൂടുന്നു. ടി. വാൻ. (മൂട.) അ. ക്രി. ൧, മറെക്കുന്നു. ൨, അടെക്കുന്നു. ൩, പുതെക്കുന്നു. ൪, അടക്കുന്നു. **മൂടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

മൂടുപടം. ന. മൂടുന്ന വസ്ത്രം, പുതെപ്പു.

മൂടുപടലം. ന. കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി ദീനം.

മൂടുപല്ലക്കു. ന. മൂടിയ പല്ലക്കു.

മൂടുപുടവ. ന. മൂടുന്നവസ്ത്രം, മൂടുപടം.

മൂടുശീല. ന. മൂടുന്നതിനുള്ള ശീല.

മൂട്ടു. ന. തുന്നൽ.

മൂട്ട. ന. പേൻ.

മൂട്ടൽ. നാ. തുന്നൽ, കുട്ടിത്തുന്നൽ.
മൂട്ടുതുണി. നാ. തുന്നിയ വസ്ത്രം.
മൂട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (മൂട്ടു.) അ. ക്രി. തുന്നുന്നു, തയ്ക്കുന്നു.
മൂട്ടുപാ. നാ. കുട്ടിത്തുന്നുന്നുള്ള പാ.
മൂട്ടുമുറി. നാ. വൃക്ഷത്തിന്റെയും മറ്റും ചുവട്ടുമുറി.
മൂട്ടുശീല. നാ. കുട്ടിത്തയിച്ച വസ്ത്രം.
മൂഢം. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. നാ. അറിവില്ലാത്ത, ഭോഷത്വമുള്ള. **മൂഢത, മൂഢത്വം.** ഗു. നാ.
മൂഢൻ. നാ. ക, ഭോഷൻ. ഫ, മടിയൻ.
മൂഢബുദ്ധി. നാ. ഭോഷത്തരം.
മൂഢസൂത്രം. നാ. പുസ്തകങ്ങളിൽ വയ്ക്കുന്ന ഒരുടയാളം.
മൂണ. നാ. പല്ലിന്റെ മാംസം.
മൂന്നോണി. നാ. മുന്നോണി എന്ന കീഴ്ക്കണക്ക.
മൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. കെട്ടപ്പെട്ട.
മൂത്ത. വി. ക, വയസ്സേറിയ. ഫ, വിളഞ്ഞ.
മൂത്തതു. നാ. അമ്പലവാസികളിൽ പൂണൂലുള്ള ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
മൂത്തമ്മ. നാ. പേരമ്മ.
മൂത്തയെരുതു. നാ. വയസ്സു ചെന്ന കാള.
മൂത്തവൻ. നാ. ക, വയസ്സേറിയവൻ. ഫ, ജ്യേഷ്ഠൻ.
മൂത്തവൾ. നാ. ക, വയസ്സേറിയവൾ. ഫ, ജ്യേഷ്ഠത്തി.
മൂത്തവേളി. നാ. മൽപെ ബ്രാഹ്മണൻ വിവാഹം ചെയ്യു ഭാര്യ.
മൂത്താച്ചി. നാ. വയസ്സു ചെന്നവൾ.
മൂത്താൻ. നാ. ക, വയസ്സുചെന്ന ശ്രുദ്രൻ, മൂത്തവൻ. ഫ, ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
മൂത്താർ. നാ. മൂത്ത നായരു.
മൂത്രകൃച്ഛ്രം. നാ. മൂത്രം തടഞ്ഞു തുള്ളി തുള്ളിയായി പോകുന്ന ഒരു മാരിരി ദീനം.
മൂത്രകൃച്ഛ്രി. നാ. മൂത്രകൃച്ഛ്രമുള്ളവൻ.
മൂത്രച്ചുടു. നാ. മൂത്രം ഒഴിയുമ്പോൾ ചൂടുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക ദീനം.
മൂത്രഭേഷം. നാ. അസ്ഥിസ്രാവു ദീനം.
മൂത്രദ്വാരം. നാ. മൂത്രം വരുന്ന വഴി.
മൂത്രമടെപ്പു. നാ. മൂത്രം പോകാതെയിരിക്കുന്ന ഒരു വക ദീനം.
മൂത്രം. നാ. ശരീരത്തിൽനിന്നും മൂത്രദ്വാരത്തിൽ കൂടെ ഒഴിയുന്ന ഒരു ദ്രവമുള്ളം.
മൂത്രവാച്ചു. നാ. മൂത്രമൊഴിവു.
മൂത്രാശയം. നാ. ശരീരത്തിനകത്തുള്ള ഒരവയവം.
മൂത്രിക്കുന്നു. ച്നു. പ്പാൻ. (മൂത്രി.) അ. ക്രി. മൂത്രം ഒഴിക്കുന്നു.
മൂത്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. മൂത്രമൊഴിക്കപ്പെട്ട.
മൂത്രൊഴിവു. നാ. മൂത്രവാച്ചു.
മൂധേവി. നാ. ഒരു ദേവി, ജ്യേഷ്ഠാ.
മൂന്നു. വി. രണ്ടും ഒന്നും കൂടിയ തുക.
മൂന്നാമതു. അ. മൂന്നാം പ്രാവശ്യം.
മൂന്നാമൻ. നാ. ക, മൂന്നാമത്തവൻ. ഫ, മദ്ധ്യസ്ഥൻ.
മൂന്നാമവൻ. നാ. മൂന്നാമത്തവൻ.
മൂന്നാമസ്ഥാനം. നാ. മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ സ്ഥാനം.
മൂന്നാം. വി. മൂന്നാമത്തെ.
മൂന്നൊന്നു. വി. മൂന്നിൽ ഒരു പങ്കു.
മൂപ്പു. നാ. ക, വയസ്സിന്റെ അധികത. ഫ, വിളച്ചിൽ. ങ, കാരണവസ്ഥാനം.
മൂപ്പത്തി. നാ. ക, വയസ്സുചെന്ന സ്ത്രീ. ഫ, കന്നാത്തി, തട്ടാത്തി.
മൂപ്പൻ. നാ. ക, വയസ്സുചെന്നവൻ. ഫ, തലവൻ. ങ, മഹമ്മദുകാരിൽ ഒരു പ്രമാണി.
മൂപ്പുരു. നാ. ചിലയാളുകൾ കന്നാമാരെയും തട്ടാന്മാരെയും പറയുന്ന ഒരു പേർ.
മൂപ്പിക്കുന്നു. ച്നു. പ്പാൻ. (മൂപ്പി.) സ.ക്രി. ക, വളർത്തുന്നു. ഫ, പഴുക്കാറാക്കുന്നു. ങ, നെയ്യുമ്മറും മുറുക്കുന്നു.
മൂപ്പിരക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (മൂപ്പിര.) സ. ക്രി. പാട്ടുകാരൻ പുരയിടം ഒഴിയുമ്പോൾ തേങ്ങാ മുതലായ മൂത്ത ഫലങ്ങൾ എടുക്കുന്നു.
മൂപ്പീന്നു. നാ. വയസ്സധികമുള്ളവരിൽ ചിലരെപ്പറയുന്ന ഒരു ബഹുമാനപ്പേർ.
മൂരൽ. നാ. മുരിക്കു, കൊയ്ക, അരുക്ക.
മൂരാത്ത. വി. മൂർച്ചയില്ലാത്ത.
മൂരി. നാ. ക, കാളക്കുട്ടി. ഫ, വലിയ തിരമാല. ങ, കയ്യുകൊണ്ടും നിവിർത്തു ശ്വാസം കളക.
മൂരിക്കുന്നു. ച്നു. പ്പാൻ. (മൂരി.) അ. ക്രി. ക, ചോദിച്ചയാക്കുന്നു. ഫ, വഴക്കമില്ലാതാക്കുന്നു.
മൂരിപ്പു. നാ. ചോദിക്കും തണുത്തു ചീത്തയാക്ക. ഫ, വഴക്കമില്ലായ്മ.
മൂരുന്ന. വി. പാരുന്ന, മൂർച്ചയുള്ള.
മൂരുന്നവൻ. വി. നാ. കൊയ്യുന്നവൻ, മുറിക്കുന്നവൻ.
മൂരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (മൂർ.) സ. ക്രി. കൊയ്യുന്നു, അറുക്കുന്നു.
മൂക്ക. വി. (ക്കൻ, ക്കാ, ക്കം.) വി. നാ. മൂഢ. **മൂക്കത.** ഗു. നാ.
മൂക്കൻ. നാ. ക, അറിവില്ലാത്തവൻ. ഫ, മൂട്ടാളൻ. ങ, ക്രൂരൻ.
മൂക്കൻപാമ്പു. നാ. ഒരു മാതിരി വിഷമുള്ള പാമ്പു.

മൂക്ക്വഭാവം. ന. മൂക്ക്വന്റെ സ്വഭാവം.
മൂൎച്ച. ന. വായിത്തല.
മൂൎച്ഛ. ന. ബോധക്കേടു.
മൂൎച്ഛനം. ന. ൧, ബോധക്കേടു. ൨, സംഗീതത്തിലെ ഒരു സ്വരഭേദം.
മൂൎച്ഛാല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ബോധംകെട്ട, മോഹാലസ്യമായ.
മൂൎച്ഛിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മൂൎച്ഛി.) അ. ക്രി. ബോധംകെടുന്നു.
മൂൎച്ഛിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ബോധക്കേടുള്ള. ൨, മൂഢതയുള്ള. ൩, ഉന്നതമായുള്ള.
മൂൎത്ത. വി. (ൎത്തൻ, ൎത്താ, ൎത്തം.) വി. ന. ൧, ബോധക്കേടുള്ള. ൨, ആകൃതിയുള്ള. (മ) ൧, മൂൎച്ചയുള്ള. ൨, തുളയുന്ന.
മൂൎത്തി. ന. ൧, ശരീരം. ൨, രൂപം. ൩, ക്രൂരത. ൪, പിശാചു. ൫, വസ്തു.
മൂൎത്തിതുള്ളൽ. ന. പിശാചു ബാധിച്ചു തുള്ളുക.
മൂൎത്തിമൽ. വി. (മാൻ, മതി, മൽ.) വി. ന. ആകൃതിയുള്ള.
മൂൎത്തിയാട്ടം. ന. പിശാചു ബാധിച്ചു തുള്ളുക.
മൂൎത്തീകരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മൂൎത്തി.) സ. ക്രി. ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നു.
മൂൎദ്ധവേഷ്ടനം. ന. തലപ്പാവു.
മൂൎദ്ധാഭിഷിക്തൻ. ന. ൧, രാജാവു. ൨, ക്ഷത്രിയൻ.
മൂൎദ്ധാവു. ന. തല.
മൂൎപ്പു. ന. മൂൎച്ച.
മൂൎപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മൂൎപ്പി.) സ. ക്രി. മൂൎച്ചകൂട്ടുന്നു.
മൂൎവ്വ. ന. പെരുങ്കുരുമ്പ.
മൂല. ന. ൧, കോണു. ൨, ഗ്രഹസ്ഥലം.
മൂലകം. ന. ൧, ഒരു തൈ, കനകവാഴ. ൨, ഒരു മാതിരി വിഷം.
മൂലകൎമ്മം. ന. ഒരു വക മന്ത്രവാദ പ്രവൃത്തി.
മൂലക്കല്ലു. ന. കോങ്കല്ലു.
മൂലക്കുരുവു. ന. ഭഗന്ദരക്കുരുവു.
മൂലദ്രവ്യം. ന. പൂൎവ്വധനം.
മൂലധനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
മൂലനഗരം. ന. പ്രധാനപട്ടണം.
മൂലനാശം. ന. കാരണത്തിന്റെയുമ്മററും നാശം.
മൂലബലം. ന. പ്രധാന സൈന്യം.
മൂലബിംബം. ന. പ്രധാനബിംബം.
മൂലഭാഷ. ന. പണ്ടെയുള്ള ഭാഷ.
മൂലമന്ത്രം. ന. പ്രധാന മന്ത്രം.
മൂലം. ന. ൧, വേർ. ൨, തുടസ്സം. ൩, മുതൽ ദ്രവ്യം. ൪, ആദിസാക്ഷി. ൫, മൂലം നക്ഷത്രം. ൬, കാരണം, ഹേതു. ൭, ഇന്ദ്രജാലം. ൮, സമീപത. ൯, കിഴങ്ങു.
മൂലരോഗം. ന. അൎശസ്സു.
മൂലരോഗി. വി. ന. അൎശസ്സുള്ളവൻ.
മൂലസ്ഥാനം. ന. ൧, രാജധാനി. ൨, പ്രത്യേകമുള്ള വാസസ്ഥലം. ൩, ശ്രീകോവിൽ. (സം.) ൧, ദൈവം. ൨, ആകാശം.
മൂലാഗ്നി. ന. വയററിലുള്ള തീ.
മൂലാതണ്ടു. ന. പുറത്തെ എല്ലു.
മൂലാധാരം. ന. ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം.
മൂലാശനം. ന. മൂലഭക്ഷണം.
മൂലാശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. മൂലംഭക്ഷിക്കുന്നു.
മൂലിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മൂലത്തെ സംബന്ധിച്ച.
മൂലികൻ. ന. മൂലത്തെഭക്ഷിക്കുന്ന സന്യാസി.
മൂലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മൂലി.) സ. ക്രി. പങ്കിടുന്നു.
മൂലോപദംശം. ന. മൂലങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള കറി.
മൂലോപദേശം. ന. ആദിയിലെയുള്ള ഉപദേശം, പ്രത്യേകമായ ഉപദേശം.
മൂല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. മൂലിക്കേണ്ടുന്ന, വേരോടെ പറിക്കേണ്ടുന്ന.
മൂല്യം. ന. ൧, വില. ൨, ശമ്പളം. ൩, വിലെക്കുവാങ്ങിച്ച വസ്തു.
മൂവഞ്ചു. വി. പതിനഞ്ചു.
മൂവന്തി. ന. പ്രഭാതകാലം ഉച്ച അസ്തമന സമയം ഇവ മൂന്നിനും കൂടെയുള്ള ഒരു പേർ.
മൂവർ. ന. മൂന്നുപേർ.
മൂവാറു. വി. പതിനെട്ടു.
മൂവില. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
മൂവെട്ടു. വി. ഇരുപത്തു നാലു.
മൂവേഴു. വി. ഇരുപത്തൊന്നു.
മൂവൊൻപതു. വി. ഇരുപത്തേഴു.
മൂവൊന്നു. വി. മൂന്നു.
മൂശ. ന. ലോഹങ്ങൾ ഉരുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പാത്രം.
മൂശാലി. അല്ലെങ്കിൽ, **മൂശാരി.** ന. ഓടുരുക്കി പാത്രമുണ്ടാക്കുന്നവൻ.
മൂശേട്ട. ന. വൃത്തികേടു.
മൂഷ. ന. ൧, മൂശ. ൨, എലി. ൩, ഒരു പുല്ലു.
മൂഷികൻ. ന. ൧, എലി. ൨, കള്ളൻ.
മൂഷികം. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, മൂഷിക രാജ്യം.
മൂഷികപൎണ്ണി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, എലിച്ചെവിയൻ.
മൂഷികപാഷാണം. ന. എലിപ്പാഷാണം.

മൂഷികരാജ്യം. നാ. കൊല്ലത്തിനും കന്യാകുമാരിക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള രാജ്യം.
മൂഷികവാഹനൻ. നാ. ഗണപതി.
മൂഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. മോക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
മൂസ്സതു. നാ. ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലർ വയസ്സു മൂപ്പുള്ളവരെ മാനിച്ചു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
മൂളക്കം. നാ. ക, മൂളിച്ച. ഉ, തോക്കിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഉണ്ടയുടെയുമ്മറവും ശബ്ദം.
മൂളൽ. നാ. മൂളുക. ക, ഞരക്കം. ഉ, അനുസരണത്തിക്കൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദം.
മൂളി. നാ. ക, ഒരു ചെവിയില്ലാത്തവൻ. ഉ, കഴുത്തുപോയ കൂപ്പിയുമ്മറവും.
മൂളിച്ച. നാ. മൂളൽ.
മൂളുന്നു. ക്രി. വാൻ. (മൂള.) അ. ക്രി. ക, ഞരങ്ങുന്നു. ഉ, പല്ലുകടിക്കുന്നു.
മൂഴക്കു. നാ. ഒരു നാഴിയിൽ നാലുപങ്കിൽ മൂന്നു പങ്കു കൂടിയതു.

മൃ.

മൃഗചർമ്മം. നാ. ക, മാൻതോൽ. ഉ, മൃഗങ്ങളുടെ തോൽ.
മൃഗണ. നാ. അന്വേഷണം.
മൃഗതൃഷ. നാ. മൃഗതൃഷ്ണ.
മൃഗതൃഷ്ണ. നാ. വനങ്ങളിൽ നിന്നോ മണപ്പുറത്തുനിന്നോ പുറപ്പെട്ടു ദൂരെവെള്ളം പോലെ കാണുന്ന ഒരു ആവി.
മൃഗതൃഷ്ണിക. നാ. മൃഗതൃഷ്ണ.
മൃഗഭംശകൻ. നാ. നായ.
മൃഗധൂർത്തകൻ. നാ. കുറുക്കൻ.
മൃഗനാഭി. നാ. കസ്തൂരി.
മൃഗനാഭിജം. നാ. കസ്തൂരി.
മൃഗപതി. നാ. സിംഹം.
മൃഗപാളിക. നാ. കസ്തൂരിമാൻ.
മൃഗപൃഗം. നാ. മൃഗക്കുട്ടം.
മൃഗപ്രായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. ക, മൃഗത്തോടു തുല്യതയുള്ള, മൃഗസ്വഭാവമുള്ള.
മൃഗബന്ധിനി. നാ. നായാട്ടുവല.
മൃഗമദം. നാ. കസ്തൂരി.
മൃഗം. നാ. ക, മാൻ. ഉ, പശുക്കളുംമറ്റും. ങ, അന്വേഷണം. ര, മൃഗയിരം.
മൃഗയാ. നാ. നായാട്ട.
മൃഗയാകുശല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. നായാട്ടിന്നു സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
മൃഗയു. നാ. ക, നായാടി. ഉ, കുറുക്കൻ. ങ, ബ്രാഹ്മണൻ.
മൃഗരാജൻ. നാ. സിംഹം.
മൃഗരോമജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. നാ. മൃഗരോമംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ.
മൃഗവധം. നാ. മൃഗത്തെകൊല്ലുക.
മൃഗവധാജീവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. നാ. മൃഗത്തിനെക്കൊന്നു ജീവസ്സുത്തി കഴിക്കുന്ന.
മൃഗവാഹനൻ. നാ. വായുവു.
മൃഗവ്യം. നാ. ക, നായാട്ടു. ഉ, ലക്ഷ്യം.
മൃഗശാബം. നാ. ക, മാൻകുട്ടി. ഉ, മൃഗത്തിന്റെ കുട്ടി.
മൃഗശിരസ്സു. നാ. മകയിരനക്ഷത്രം.
മൃഗശീർഷം. നാ. മകയിര നക്ഷത്രം.
മൃഗശില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. മൃഗസ്വഭാവമുള്ള.
മൃഗശീലം. നാ. മൃഗസ്വഭാവം.
മൃഗസ്വഭാവം. നാ. മൃഗശീലം.
മൃഗാങ്കൻ. നാ. ചന്ദ്രൻ.
മൃഗാജീവൻ. നാ. ക, നായാട്ടുകാരൻ. ഉ, ഒരു മൃഗം, കാനായ.
മൃഗാജീവം. നാ. കാനായ.
മൃഗാദനൻ. നാ. ക, ചെന്നായ. ഉ, പുലി.
മൃഗാദനി. നാ. ചെന്നായിൽ പെണ്ണു.
മൃഗാധിപൻ. നാ. സിംഹം.
മൃഗീ. നാ. പെടമാൻ
മൃഗാക്ഷി. നാ. സുന്ദരി.
മൃഗിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. അന്വേഷിക്കപ്പെട്ട.
മൃഗേന്ദ്രൻ. നാ. സിംഹം.
മൃഗ്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി. നാ. അന്വേഷിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.
മൃജ. നാ. ക, ദേഹശുദ്ധി. ഉ, വെടിപ്പാക്കുക.
മൃഡൻ. നാ. ശിവൻ.
മൃഡാനീ. നാ. പാർവ്വതി.
മൃണാളതന്തു. നാ. താമരയുടെ നൂൽ.
മൃണാളശാകം. നാ. ഒരു തൈ.
മൃണാളസൂത്രം. നാ. താമരനൂൽ.
മൃണാളീ. നാ. താമര.
മൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, മരിച്ച. ഉ, ലോഹങ്ങൾ ഔഷധങ്ങൾ കൊണ്ടു ശോധിക്കപ്പെട്ട.
മൃതം. നാ. ഇരന്നു വാങ്ങിച്ച ധർമ്മം.
മൃതസഞ്ജീവനി. നാ. മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മന്ത്രവും മരുന്നും.
മൃതസ്നാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ഉദിച്ചതിന്റെ ശേഷം കുളിച്ച.
മൃതാലകം. നാ. സുഗന്ധമണ്ണു.
മൃതി. നാ. മരണം.
മൃത്സ്ന. നാ. ക, മണ്ണു. ഉ, ഉവർ.
മൃത്തിക. നാ. ക, മണ്ണു. ഉ, സുഗന്ധമണ്ണു.
മൃല്പിണ്ഡം. നാ. മണ്ണുരുള.
മൃത്യു. നാ. ക, മരണം. ഉ, കാലൻ.

മൃത്യുഞ്ജയൻ. ന. ശിവൻ.
മൃത്യുജ്ഞയം. ന. ഒരു മാതിരി ഹോമകൎമ്മം.
മൃത്യുപുഷ്പം. ന. കരിമ്പു.
മൃത്യുഫല. ന. വാഴ.
മൃത്യുലോകം. ന. തെക്കെ ദിക്കു.
മൃത്യുസൂതി. ന. ഞണ്ടു.
മൃത്സ. ന. നല്ലമണ്ണു.
മൃത്സ്നാ. ന. ൧, നല്ലമണ്ണു. ൨, തുവര. ൩, സുഗന്ധമണ്ണു.
മൃദംഗം. ന. മിഴാവു.
മൃദു. വി. (ദുഃ ദ്വീ, ദു.) വി. ന. ൧, മാൎദ്ദവമുള്ള. ൨, സാവധാനമുള്ള. ൩, മൂൎച്ചയില്ലാത്ത. **മൃദുത്വം, മൃദുത.** ഗു. ന. ൧, മാൎദ്ദവം. ൨, ശാന്തത.
മൃദുതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏററവും മൃദുവായുള്ള.
മൃദുത്വക്കു. ന. ഒരുവൃക്ഷം.
മൃദുഭാഷണം. ന. മൃദുവായ വാക്കു.
മൃദുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മൃദുവായുള്ള. **മൃദുലത.** ഗു. ന. മാൎദ്ദവം.
മൃദുലോമകം. ന. മുയൽ.
മൃദുവാതം. ന. മന്ദവായു.
മൃദുശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മാൎദ്ദവസ്വഭാവമുള്ള.
മൃദുള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. മൃദുവായുള്ള.
മൃദ്വീക. ന. മുന്തിരിങ്ങ.
മൃധം. ന. യുദ്ധം.
മൃന്മയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള.
മൃഷാ. അ. ൧, അസത്യമായി. ൨, വെറുതെ.
മൃഷാൎത്ഥകം. ന. അൎത്ഥമില്ലാത്ത വാക്കു.
മൃഷാവാദം. ന. നിന്ദാസ്തുതി, അസത്യവാക്കു.
മൃഷാവാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. അസത്യം പറയുന്ന.
മൃഷാവാദി. ന. അസത്യം പറയുന്നവൻ.
മൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട, വെടിപ്പായ. ൨, തൊടപ്പെട്ട.
മൃഷ്ടഭോജനം. ന. വെടിപ്പായ ഭക്ഷണം.
മൃഷ്ടാന്നം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
മൃഷ്ടാശനം. അല്ലെങ്കിൽ, **മൃഷ്ടാഷ്ടി.** ന. വെടിപ്പായ ഭക്ഷണം.
മൃഷ്ടി. ന. ൧, വെടിപ്പാക്കുക. ൨, തൊടുക. ൩, ഭക്ഷണത്തിനൊരുക്കുക.

മെ

മെച്ചം. ന. മേത്തരം.
മെതി. ന. ൧, ചവുട്ടുക. ൨, ധാന്യങ്ങൾ ചവുട്ടി ഉതിൎക്ക. ൩, കിണററിന്റെ അരികിൽ ഇടുന്ന പലക. ൪, നെയിത്തുകാരന്റെ ചവുട്ടുതടി.
മെതിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (മെതി.) സ. ക്രി. ൧, ചവുട്ടുന്നു. ൨, ധാന്യങ്ങൾ ചവുട്ടി ഉതിൎക്കുന്നു.
മെതിപാവൽ. ന. ഒരുമാതിരി പാവൽവള്ളി.
മെതിയടി. ന. പാദകുരടു.
മെത്ത. ന. കിടക്കുന്നതിനായിട്ടു ശീലകൊണ്ടു തച്ചുണ്ടാക്കി പഞ്ഞിയിട്ട വസ്തു.
മെത്തപ്പായ. ന. രണ്ടുപായ കൂടെ തച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരുമാതിരി നല്ല പായ.
മെത്തശ്ശീല. ന. മെത്തയുണ്ടാക്കുന്ന ശീല.
മെത്താരണ. ന. കട്ടിലിന്റെ കാല്ക്കലും തലെക്കലുമുള്ള ക്രാതി.
മെത്രാൻ. ന. സുൎയ്യാനിക്കാരുടെ മേല്പട്ടക്കാരൻ.
മെത്രാപ്പൊലീത്താ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
മെൎയ്യ. ന. ൧, ശരീരം. ൨, സത്യം.
മെൎയ്ക്കാവൽ. ന. ശരീരത്തെ കാത്തു സൂക്ഷിക്ക.
മെയ്ത്തല. അ. മീതെ, മേൽ, ശരീരത്തിന്മേൽ.
മെയ്യിടിത്തം. ന. ശരീരത്തിൽ എണ്ണ തേച്ചു തിരുമ്മുക.
മെയ്മറക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (മെൎയ്.) സ. ക്രി. ൧, ശരീരം സൂക്ഷിക്കാതെയിരിക്കുന്നു. ൨, സത്യം മറക്കുന്നു.
മെയ്ശങ്ക. ന. ൧, അടക്കം, ഒതുക്കം. ൨, മൎയ്യാദ.
മെയ്യാക്കം. ന. ദേഹബലം.
മെയ്യോളക്കം. ന. ദേഹബലം.
മെരുക്കു. ന. ഒരുമാതിരി കസ്തൂരിമൃഗം.
മെരുകിൻചട്ടം. ന. മെരുകിന്റെ പുഴുവുണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം.
മെലിച്ചിൽ. ന. ശരീരത്തിന്റെ വണ്ണം കുറക.
മെലിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (മെലി.) അ. ക്രി. വണ്ണംകുറയുന്നു.
മെലിവു. ന. വണ്ണംകുറച്ചിൽ.
മെല്ലവെ. അ. പതുക്കെ.
മെല്ലിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (മെല്ലി.) അ. ക്രി. മെലിയുന്നു.
മെല്ലെ. അ. പതുക്കെ.
മെഴു. അല്ലെങ്കിൽ, **മെഴുക്കു.** ന. തേനിന്റെ കീടൻ, അരക്കു.

മെഴുക്കുതിരി. ന. ൧, മെഴുക്കുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന തിരി. ൨, വിളക്കുവെപ്പാനായിട്ടു വെളിച്ചെണ്ണ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന തിരി.

മെഴുക്കുന്നു. കി. വാൻ. (മെഴുക.) സ. ക്രി. ചാണകം വെള്ളത്തിൽ കലക്കി നിലത്തു തേക്കുന്നു.

മെഴുക്കുശീല. ന. മെഴുക്കു പൂശിയ വസ്ത്രം.

മെഴുക്കു. ന. ൧, എണ്ണ. ൨, മെഴുക്കുക.

മെഴുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (മെഴു.) അ. ക്രി. തടിക്കുന്നു.

മെഴുക്കെ. അ. കനക്കെ.

മെഴുക്കനെ. അ. മിനുക്കെ.

മെഴുപ്പു. ന. തടിപ്പു.

മെഴുമെഴെ. അ. തെററിത്തെററി.

മെഴുത്ത. വി. തടിച്ച.

മേ.

മേകലകന്യക. ന. വിന്ധ്യങ്കൽ നിന്നൊഴുകുന്ന നദി, നൎമ്മദ.

മേക്കലം. ന. മീതെ വെക്കുന്ന കലം.

മേക്കാതു. ന. കാതിന്റെ മുകൾ.

മേക്കാമോതിരം. ന. മേക്കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം, കുണുക്കു.

മേക്കാരൻ. ന. ഇടയൻ.

മേക്കുണുക്കു. ന. മേക്കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.

മേക്കട്ടി. ന. കിടക്കുന്നതിനു മേൽഭാഗത്തുമ്മററും ശീലകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.

മേഖല. ന. ൧, സ്ത്രീകളുടെ അരഞ്ഞാണം. ൨, വാൾക്കച്ച. ൩, പൎവ്വതത്തിന്റെ ചുററുമുള്ള ഭൂമി. ൪, ബ്രാഹ്മണരുമ്മററും അരയിൽ കെട്ടുന്ന പുല്ലു.

മേഖലപ്പുല്ലു. ന. മേഖല പിരിക്കുന്നതിനുള്ള പുല്ലു.

മേഘക്കൂട്ടം. ന. മേഘങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

മേഘഛന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. മേഘത്താൽ മറെക്കപ്പെട്ട.

മേഘഛായ. ന. മേഘത്തിന്റെ നിഴൽ.

മേഘജാലം. ന. മേഘത്തിന്റെ കൂട്ടം.

മേഘജ്യോതിസ്സു. ന. മിന്നൽ.

മേഘതിമിരം. ന. മഴക്കാറു.

മേഘത്തൂണു. ന. തൂണുപോലെ നില്ക്കുന്ന മേഘം.

മേഘദീപം. ന. മിന്നൽ.

മേഘനാദൻ. ന. ൧, ഇന്ദ്രജിത്തു. ൨, വരുണൻ.

മേഘനാദം. ന. ൧, ഇടിമുഴക്കം. ൨, പ്ലാശുവൃക്ഷം.

മേഘനാദാനുലാസി. ന. മയിൽ.

മേഘനാമാവു. ന. മുത്തെങ്ങാ.

മേഘനിൎഗ്ഘോഷം. ന. ഇടിമുഴക്കം.

മേഘപുഷ്പം. ന. വെള്ളം.

മേഘഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. മേഘത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.

മേഘമണ്ഡലം. ന. മേഘങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രദേശം.

മേഘമാല. ന. മേഘക്കൂട്ടം.

മേഘം. ന. ൧, മഴക്കാറു. ൨, മുത്തെങ്ങാ.

മേഘരാഗം. ന. സ്വരങ്ങളിൽ ഒന്നു.

മേഘവൎണ്ണം. ന. അമരി.

മേഘവാഹനൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

മേചക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കറുത്ത.

മേചകം. ന. ൧, പീലിക്കണ്ണു. ൨, കറുത്തനിറം. ൩, കാരുപ്പു.

മേച്ചിലോടു. ന. പുരമേയുന്ന ഓടു.

മേച്ചിൽ. ന. ൧, പുരമേയുക. ൨, മൃഗങ്ങളെത്തീററുക. ൩, തീൻതേടി നടക്കുക.

മേച്ചില്ക്കാരൻ. ന. പുരമേയുന്നവൻ.

മേച്ചില്പുറം. ന. ൧, മേഞ്ഞപുര. ൨, മേച്ചിൽസ്ഥലം.

മേച്ചിൽസ്ഥലം. ന. ൧, ഓടുമേഞ്ഞസ്ഥലം. ൨, മൃഗങ്ങളെ തീററുന്ന സ്ഥലം.

മേടു. ന. ൧, മലമുകൾ. ൨, ഉയൎന്നസ്ഥലം.

മേട. ന. ഒരുമാതിരി മാളിക.

മേടമാസം. ന. മാസങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തെ മാസം.

മേടം. ന. മേടമാസം.

മേടവിഷു. ന. ആണ്ടുപിറക്കുന്ന ദിവസം, മേടമാസം ഒന്നാം തീയതി.

മേടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മേടി.) സ. ക്രി. ൧, വാങ്ങിക്കുന്നു. ൨, കൊള്ളുന്നു.

മേട്ടി. ന. ഭക്ഷണവസ്തു പാകം ചെയ്തശേഷം എടുത്തു കൊടുക്കുന്ന ഒരു വേലക്കാരൻ.

മേട്ടുവഴി. ന. മലയിൽ കൂടിയുള്ള വഴി.

മേഢ്രം. ന. ൧, ലിംഗം. ൨, മുട്ടാടു.

മേത്തു. അ. മേലെ.

മേത്തട്ടു. ന. ഭവനത്തിന്റെ മുകളിലെ തട്ടു.

മേത്തൻ. ന. തുലുക്കന്മാരിൽ ചിലൎക്കു പറെയുന്ന ഒരു പേർ.

മേത്തരം. വി. വിശേഷമായുള്ള.

മേത്തോന്നി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, മേന്തോന്നി.

മേദകം. ന. ഒരു മദ്യം.
മേദസ്സു. ന. മാംസത്തിന്റെ അകത്തി നിക്കുന്ന നൈ.
മേദിനീ. ന. ഭൂമി.
മേദിനീപതി. ന. രാജാവു.
മേയ്ക്കുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. തടിച്ച.
മേധ. ന. ധാരണയുള്ള ബുദ്ധി.
മേധം. ന. യാഗം.
മേധാവി. വി. (വി, വിനീ,) വി.) വി. ന. ധാരണാബുദ്ധിയുള്ള.
മേധി. ന. കളത്തിൽ നെല്ല മെതിപ്പാൻ കാളയെ കെട്ടുന്ന കുറി.
മേധ്യ. വി. (ധ്യൻ, ധ്യാ, ധ്യം.) വി. ന. ക, ശുദ്ധമായുള്ള. ഉ, യാഗത്തിനു കൊള്ളാകുന്ന.
മേധ്യാ. ന. വയമ്പു.
മേധ്യം. ന. ക, യവം. ഉ, ആട്ടു.
മേനകാ. ന. ക, അപ്സരസ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തി. ഉ, ഹിമവാന്റെ ഭാര്യ.
മേനകാത്മജാ. ന. പാർവ്വതി.
മേനവൻ ന. ക, കണക്കെഴുത്തുകാരനു ചിലരിക്കിൽ പറയുന്ന പേർ. ഉ, ചില രാജാക്കന്മാർ ശ്രേഷ്ഠ കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
മേനാ. ന. ഹിമവാന്റെ ഭാര്യ, മേനകാ.
മേനാവു. ന. ഒരുമാതിരി വാഹനം.
മേനി. ന. ക, ശരീരം. ഉ, ഭംഗി. ങ, നിറം. ര, ശ്രേഷ്ഠത്വം. ഋ, നന്മ. ൠ, മാതിരി. ഌ, തൊഴുത്തു. ൡ, മാർഗ്ഗവം. ൻ, മുഖസ്തുതി. ക്രം, വൻപുപറക.
മേനിക്കാരൻ. ന. ക, മേനിയുള്ളവൻ. ഉ, അഹംഭാവമുള്ളവൻ.
മേനിപ്പൊറുതി. ന. സുഖമായിട്ടുള്ള പാട്ടു.
മേനെക്കെ. ന. അധികാരം.
മേനോയിമ്മ. ന. മേലധികാരം.
മേനോയിമ്മസ്ഥാനം. ന. മേലധികാരിയുടെ അവസ്ഥ.
മേന്തടി. ന. മീതെയുള്ള തടി.
മേന്തോന്നി. ന. ഒരുപച്ചമരുന്നു.
മേന്മീശ. ന. മൂക്കിനു താഴെ ചുണ്ടിനു മീതെ നില്ക്കുന്ന മീശ.
മേപ്പുലം. ന. മേച്ചിൽ സ്ഥലം.
മേയ്ക്കൽ. ന. കന്നുകാലിയെ തീറ്റുക.
മേയിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (മേയി.) സ. ക്രി. കന്നുകാലിയെ തീറ്റുന്നു.
മേയുന്നു. ക്രി. വാൻ. (മേ.) അ. ക്രി. കന്നുകാലികൾ നടന്നു തിന്നുന്നു. സ. ക്രി. പുരകെട്ടുന്നു.
മേയ്ത്തലി. ന. ക, ഇടയന്റെ കൂലി, എരുത്താമ്പു. ഉ, പുരകെട്ടുകാരന്റെ കൂലി.
മേരു. ന. ഒരുപർവ്വതം, മഹാമേരു.
മേരുധനുസ്സു. ന. ശിവൻ.
മേലടി. ന. ക, കൂടിയാൻ മുതലാളനു സല്ക്കാരമായി കൊടുക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ. ഉ, കന്നുകാലികളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു ഏൽപ്പിക്ക.
മേലധികാരം. ന. മേൽവിചാരം.
മേലധികാരി. ന. മേൽവിചാരിപ്പുകാരൻ.
മേലാ. അ. വഹിയാ.
മേലാക്കം. ന. കരേറ്റം.
മേലാപ്പു. ന. മേല്ക്കെട്ടി.
മേലായ്ക. ന. ക, വഹിയായ്ക. ഉ, ക്ഷീണത.
മേലാരു. ന. ഉയർന്ന ജാതിക്കാരെ ചിലതീണ്ടലുള്ള ജാതിക്കാർ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
മേലാൽ. അ. വരുംകാലം, ഇനി.
മേലാൾ. ന. ക, മേലധികാരി. ഉ, പ്രമാണി.
മേലിൽ. അ. വരുംകാലത്തിൽ.
മേല്യം. അ. വിശേഷിച്ചും, ക്രടാതെയും.
മേല്വര. ന. ഉരകല്ലിൽ പൊന്നുരച്ച മേലത്തെ പാട്ടു.
മേലെരി. ന. ഹോമത്തിന്നുള്ളവിറകു.
മേലെഴുത്തു. ന. മേലെഴുത്തുകാരന്റെ ഉദ്യോഗം.
മേലെഴുത്തുകച്ചേരി. ന. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ ഒരു കച്ചേരി.
മേലെഴുത്തുപിള്ള. ന. മേലെഴുത്തു കച്ചേരിയിൽ പ്രധാനമായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.
മേലെ. അ. മീതെ.
മേലേക്കുറുമ്പടി. ന. കട്ടിലയുടെ മേല്പടി.
മേലേത്തു. ന. മീതെയുള്ളതു.
മേലോട്ടു. അ. മുകളിലോട്ടു.
മേൽ. അ. മീതെ.
മേൽക്കച്ച. ന. ഉടുപ്പിനു മീതെ അരയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു കച്ച.
മേൽക്കച്ചവടം. ന. വലിയ കച്ചവടം.
മേൽക്കണക്കു. ന. പ്രധാനമായ കണക്കു.
മേല്പുരം. ന. മേലാലുള്ള പാട്ടം.
മേല്പുരാച്ചിൽ. ന. ക, കാച്ചിലിന്റെ വള്ളിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിയ കാച്ചിൽ. ഉ, ശരീരത്തിലെ ചൂടു.
മേല്പുരാണം. ന. പണയം എഴുതിയ വസ്തുവിന്മേൽ പിന്നെയും വാങ്ങിക്കുന്ന ദ്രവ്യം, പുറവായിപ്പു.

മേല്ക്കാതു. ന. കാതിന്റെ മുകൾ ഭാഗം.
മേല്ക്കീഴ്. അ. തലകീഴായി.
മേല്ക്കുമേൽ. അ. മീതെ മീതെ.
മേല്ക്കുട്ട. ന. പുരയുടെ ഭിത്തിക്കു മീതെ പണിയുന്ന ഉത്തരവുമ്മറും.
മേല്ക്കെട്ടു. ന. പൂട്ടിയ താഴിന്മേൽ കെട്ടിയ ചരട്ട.
മേല്ക്കെട്ടി. ന. പൊടിയും മറ്റും വീഴാതെ ചിരിപ്പാനായിട്ടു മുറിയിൽ മച്ചിനു താഴെ കെട്ടുന്ന വസ്ത്രം.
മേല്ക്കൊമ്പു. ന. മുകളിലെ കൊമ്പു.
മേല്ക്കോയിമ്മ. ന. മേക്കോയിമ്മ, മേലധികാരം.
മേൽച്ചീട്ടു. ന. മേൽവിലാസം.
മേൽച്ചുങ്കം. ന. പ്രധാനമായ ചുങ്കസ്ഥലം.
മേൽത്തട്ടു. ന. ക, പുരമുറിക്കകത്തു മുകളിൽ തുലാത്തിന്മേൽ ഇട്ടുന്ന പലക, മച്ചു. ഖ, മാളിക. ന, കപ്പലിന്റെ മേൽഭാഗം. ര, തേരിന്റെയും മറ്റും മേൽഭാഗം.
മേല്പാഴ്. ന. പൂട്ടിയതിന്നു മീതെ ഇട്ടു പൂട്ടിയ താഴു, മേൽപ്പൂട്ടു.
മേല്പഞ്ചായം. ന. കായ്ക്കൽ കേട്ടതീർച്ചവരുത്തുന്ന ഒരു ആലോചനക്കാരുടെ കൂട്ടം.
മേല്പട. ന. വരുവാനുള്ള സൈന്യം.
മേല്പടി. ഫി. മുൻപറഞ്ഞ.
മേല്പട്ടക്കാരൻ. ന. വലിയ പട്ടക്കാരൻ, ബിഷപ്പു, മെത്രാനും മറ്റും.
മേല്പട്ടം. ന. വലിയ പട്ടക്കാരന്റെ സ്ഥാനം.
മേല്പാട്ടു. ന. മുകൾവശം.
മേല്പാടം. ന. ക, പുരാതനമായ എഴുത്തു. ഖ, ഉയർച്ചയുള്ള കണ്ടം.
മേല്പുടവ. ന. ഉത്തരീയം,
മേല്പുര. ന. പുരയുടെ മുകളിൽ മേഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഓലയും മറ്റും.
മേല്പൂട്ടു. ന. പുറംപൂട്ടു, മേല്പാഴ്.
മേല്പൊട്ടു. അ. മുകളിലോട്ടു.
മേല്പൊടി. ന. കഷായത്തിൽ ഇട്ടുന്ന പൊടി.
മേല്പലം. ന. മുകളിലുള്ള തേങ്ങായുമ്മറും, മേലിൽ വരുന്ന ഫലം.
മേല്പലം. ന. ക, മുൻപട. ഖ, സഹായിക്കുന്ന സൈന്യം.
മേല്ഭാഗം. ന. മുകളിലെ പ്രദേശം, ആകാശം.
മേല്മണ്ണിയം. ന. മേലധികാരം.
മേല്മണ്ഡലം. ന. ആകാശത്തുള്ള ചന്ദ്രമണ്ഡലവും മറ്റും.
മേല്മയിർ. ന. ശരീരത്തിലെ രോമം.
മേൽമുണ്ടു. ന. മീതെയുടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
മേൽലാഭം. ന. അധികമായുണ്ടാകുന്ന ലാഭം.
മേൽലോകം. ന. മേൽഭാഗത്തുള്ള ലോകം, സ്വർഗ്ഗവും മറ്റും.
മേൽവയറു. ന. പൊക്കിളിന്റെ മീതെയുള്ള വയറു.
മേൽവരവു. ന. ക, ക്രമപ്രകാരമുള്ളതുകൂടാതെ അധികമായുണ്ടാകുന്ന വ്യവഹാരം. ഖ, വർദ്ധന.
മേൽവാ. ന. അണ്ണാക്കു.
മേൽവാചകം. ന. ക, തലവാചകം. ഖ, മേൽവിലാസം.
മേൽവായിപ്പു. ന. പുറവായിപ്പു.
മേൽവാരം. ന. മലംകുഴിക്കുമ്മറും കൊടുക്കുന്ന കരം.
മേൽവിചാരക്കാരൻ. ന. മേലധികാരി.
മേൽവിചാരം. ന. മേലധികാരം.
മേൽവിത്തു. ന. ഒരുത്തൻ വിതച്ച നിലത്തിൽ പിണങ്ങി മറൊരുത്തൻ പിന്നെയും വിതക്കുന്ന വിത്തു.
മേൽവിരിപ്പു. ന. മേല്പൂട്ടി.
മേൽവിലാസം. ന. കൊടുത്തയക്കുന്ന എഴുത്തു ഇന്ന സ്ഥലത്തേക്കെന്നും മറ്റും പുറമെ എഴുതുന്ന വാചകം.
മേൽവെള്ളച്ചാട്ടം. ന. പുതുവെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കു.
മേൽവെള്ളം. ന. പുതുവെള്ളം.
മേൽശാന്തി. ന. ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാന ശാന്തിക്കാരൻ. ഖ, പ്രവൃത്തി, ദേവനെ പൂജിക്കയും മറ്റും.
മേവലർ. ന. ശത്രുക്കൾ.
മേവൽ. ന. ക, യോജിപ്പു. ഖ, ആഗ്രഹം. ന, സ്നേഹം. ര, ഭരിക്കൽ. ങ, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക. ന, പാർക്കുക.
മേവിഒക്കാട്ടുക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (മേവി.) സ. ക്രി. യോജിക്കുന്നു.
മേവീട്ടുന്നു. വി. വാൻ. (മേവ.) അ. ക്രി. പാർക്കുന്നു.
മേവുന്നു. വി. വാൻ. (മേവ.) അ. ക്രി. ക, യോജിക്കുന്നു. ഖ, ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ന, ഭരിക്കുന്നു. ര, സ്ഥിരപ്പെട്ടുത്തുന്നു. ങ, പാർക്കുന്നു. ന, സ്നേഹിക്കുന്നു.
മേശ. ന. ഒരു വലിയ നാല്ക്കാലിപ്പലക.
മേഷം. ന. ക, തുടപ്പു. ഖ, പ്രയാസം. ന, മരങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി വിരിച്ചിൽ. ര, കുറവു.
മേഷകംബളം. ന. കംബളി.
മേഷം. ന. ക, മുട്ടാട്ടു. ഖ, മേടം.
മേഷാ. ന. ചിറേലം.
മേഷി. ന. പെണ്ണാട്ടു.

മേഷിക. ന. പെണ്ണാട്ടു.
മേഹനം. ന. ൧, മൂത്രദ്വാരം. ൨, മൂത്രം. ൩, മൂത്രമൊഴിവു.
മേഹം. ന. മൂത്രമൊഴിവു, പ്രമേഹം.
മേള. ന. മഷി.
മേളക്കാരൻ. ന. വാദ്യക്കാരൻ.
മേളക്കൊഴുപ്പു. ന. കൊമ്പു കുഴൽ വാദ്യം മുതലായതിന്റെ ശബ്ദം കൊണ്ടുള്ള യോജിപ്പു.
മേളതാളം. ന. മേളക്കാരുടെ താളം.
മേളനം. ന. കൂട്ടം, ഒരുമിപ്പു.
മേളപ്പണം. ന. വാദ്യക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്ന കൂലി.
മേളം. ന. ൧, വാദ്യക്കാരുടെ കൂട്ടം, ൨, ആട്ടക്കൊട്ടു. ൩, സന്തോഷം.
മേളാങ്കം. ന. ഉല്ലാസം, സന്തോഷം.
മേളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മേളി.) അ. ക്രി. ൧, യോജിക്കുന്നു. ൨, സന്തോഷിക്കുന്നു.
മേളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
മേളിപ്പു. ന. ൧, യോജിപ്പു. ൨, സന്തോഷം.

മൈ.

മൈ. ന. ൧, മഷി. ൨, കറുത്തനിറം.
മൈക്കണ്ണി. ന. സ്ത്രീ.
മൈതാനനിലം. ന. ഒപ്പുനിരപ്പുള്ള നിലം.
മൈതാനം. ന. ഒപ്പുനിരപ്പു.
മൈത്തൽ. ന. അദ്ധ്വാനം, മിടുക്കു, ജാഗ്രത, വേല.
മൈത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (മൈത്ത.) അ. ക്രി. അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നു.
മൈത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രീ, ത്രം.) വി. ന. മിത്രത്തെസംബന്ധിച്ച.
മൈത്രൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
മൈത്രം. ന. ൧, അനിഴം. ൨, ബന്ധുത്വം.
മൈത്രാവരുണി. ന. അഗസ്ത്യൻ.
മൈത്രി. ന. സ്നേഹം.
മൈത്ര്യം. ന. സ്നേഹം.
മൈഥില. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. ന. മിഥിലയെ സംബന്ധിച്ച.
മൈഥിലീ. ന. സീതാ.
മൈഥുനം. ന. സ്ത്രീയും പുരുഷനും കൂടിയുള്ള ചേർച്ച.
മൈനാകം. ന. ൧, ഒരു പർവ്വതം. ൨, ഒരു വക പക്ഷി.
മൈനാത്തു. ന. അലക്കുകാരനു ചില ദിക്കിൽ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
മൈരെയം. ന. ഒരു വക മദ്യം.
മൈല. ന. ൧, ഒരു വക വൃക്ഷം. ൨, വെളുപ്പും കറുപ്പും കൂടിയ നിറം.
മൈലാടന്മഞ്ഞൾ. ന. ഒരു മാതിരി നല്ല മഞ്ഞൾ.
മൈലെള്ളു. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം.
മൈലൊമ്പി. ന. ഒരു വക ചെടി.
മൈസൂർ. ന. ഒരു രാജ്യം.

മൊ.

മൊച്ച. ന. ൧, കരിങ്കുരങ്ങു. ൨, ഒരു മാതിരി തൈ.
മൊച്ചക്കൊട്ട. ന. മേല്പറഞ്ഞ തൈയുടെ കായ.
മൊഞ്ചു. ന. കോപം.
മൊഞ്ചൻ. വി. ന. വേഗത്തിൽ കോപിക്കുന്നവൻ.
മൊട്ടു. ന. വിടിരാത്ത പൂവു.
മൊട്ട. ന. ൧, പക്ഷികളും മററും പ്രസവിച്ച സാധനം. ൨, ചിരെച്ചതല. ൩, കഷണ്ടിത്തല.
മൊട്ടക്കുന്നു. ന. കാടില്ലാത്ത ചെറിയ കുന്നു.
മൊട്ടത്തല. ന. ൧, കഷണ്ടിത്തല. ൨, ചിരെച്ച തല.
മൊട്ടത്തലയൻ. ന. ൧, കഷണ്ടിത്തലയൻ. ൨, തലചിരെച്ചവൻ.
മൊട്ടപ്പശ. ന. മൊട്ടയുടെ വെള്ളം കൂട്ടിയുണ്ടാക്കിയ പശ.
മൊട്ടമ്പു. ന. മൂർച്ചയില്ലാത്ത ഒരുമാതിരി അമ്പു.
മൊട്ടയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (മൊട്ട.) അ. ക്രി. ൧, ചിരെക്കുന്നു. ൨, പക്ഷിപാമ്പു മുതലായ ചില ജന്തുക്കൾ പ്രസവിക്കുന്നു.
മൊട്ടുസൂചി. ന. കുഴയില്ലാത്ത ഒരുമാതിരി സൂചി.
മൊത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (മൊത്ത.) അ. ക്രി. പാത്രം ചൊടിയിൽ വെച്ചു വലിച്ചു കുടിക്കുന്നു.
മൊന്ത. ന. പിച്ചളയുമ്മററും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരുമാതിരി ചെറിയ കുടം.
മൊരി. ന. ൧, വൃക്ഷത്തിന്റെ ഉണങ്ങിയ തൊലി. ൨, ദേഹത്തേലുണ്ടാകുന്ന ഒരുണക്കു.
മൊരിച്ചിൽ. ന. ൧, വൃക്ഷത്തിന്റെയും മററും തൊലിയുടെ ഉണക്കു. ൨, ഉണങ്ങിയ തൊലി.
മൊരിച്ചുണങ്ങു. ന. ദേഹത്തിലുണ്ടാ

കുന്ന ഒരുമാതിരി ചുണങ്ങു.
മൊരിയൻ. വി. ന. ശരീരത്തിൽ മൊരിയുള്ളവൻ.
മൊരിയുന്നു. ഞ്ഞു, വാൻ. (മൊരി.) അ. ക്രി. തൊലിയിൽ ഉണക്കുണ്ടാകുന്നു.
മൊളി. ന. ൧, വൃക്ഷത്തിന്റെ കരിന്തൊലി. ൨, തൊലികളിലും മററുമുണ്ടാകുന്ന ഉണക്കു, മൊരി.
മൊളിച്ചിൽ. ന. മൊരിച്ചിൽ.
മൊളിയില. ന. കരികില.
മൊള്ളു. ന. മൂത്രം.
മൊള്ളുന്നു. ള്ളി. വാൻ. (മൊള്ള.) അ. ക്രി. മൂത്രം വീത്തുന്നു.
മൊഴി. ന. വാക്കു.
മൊഴിമടക്കം. ന. വാക്കുമുട്ടു.
മൊഴിമാററം. ന. വാക്കുവ്യത്യാസം.
മൊഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (മൊഴി.) അ. ക്രി. പറെയുന്നു.
മോക്തൃ. വി. (ക്താ, ക്ത്രീ, ക്തൃ.) വി. ന. ൧, മോചിക്കുന്ന, ഉപേക്ഷിക്കുന്ന. ൨, അയെക്കുന്ന. ൩, അഴിച്ചുവിടുന്ന
മോഘ. വി. (ഘൻ, ഘാ, ഘം.) വി. ന. ൧, വ്യൎഥമായ. ൨, വിടപ്പെട്ട.
മോച. ന. ൧, ഇലവു. ൨, വാഴ.
മോചം. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, വാഴപ്പഴം.
മോചകൻ. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, വാഴ. ൩, ഒരു സന്യാസി.
മോചകം. ന. മുരിങ്ങ.
മോചനം. ന. വിടുക.
മോചിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മോചി.) സ. ക്രി. വിടുന്നു, ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.
മോടകം. ന. ഒരു മാതിരി വള്ളി.
മോടി. ന. ൧, ഭംഗി. ൨, വെടിപ്പു. ൩, ഉല്ലാസം. ൪, കണ്ടെട്ടുവിദ്യ.
മോടിക്കാരൻ. ന. ൧, ഭംഗിക്കാരൻ. ൨, ഉല്ലാസക്കാരൻ. ൩, മോടിവിദ്യക്കാരൻ.
മോടിയാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (മോടി.) അ. ക്രി. ഭംഗിയാകുന്നു. **മോടിയാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
മോടിവിദ്യ. ന. ഒരു മാതിരി ചെപ്പടിവിദ്യ, കണ്ടെട്ടുവിദ്യ.
മോണ. ന. പല്ലിന്റെ ചുവട്ടിലെമാംസം.
മോതിരക്കണ്ണി. ന. ൧, ഒരു മാതിരി തൈ. ൨, ഇരിമ്പുകൊണ്ടുംമററുമുള്ള ചെറിയ വളയം.
മോതിരം. ന. വിരലിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം.
മോതിരവള്ളി. ന. ഒരുമാതിരി വള്ളി.
മോതിരവിരൽ. ന. അണിവിരൽ.
മോദകം. ന. ൧, അട. ൨, ഒരു വകവൃക്ഷം.
മോദം. ന. സന്തോഷം.
മോദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മോദി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു. **മോദിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
മോദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സന്തോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
മോന്ത. ന. മുഖം.
മോന്തൽ. ന. പാത്രംമുഖത്തുചേൎത്തു വലിച്ചു കുടിക്കുക.
മോന്തായം. ന. പുരയുടെ കഴുക്കോൽ പിടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നീളമുള്ള തടി.
മോന്തുന്നു. ന്തി. വാൻ. (മോന്ത.) സ. ക്രി. പാത്രം എടുത്തു വായിൽ തൊടീച്ചു വലിച്ചു കുടിക്കുന്നു.
മോരു. ന. വെണ്ണ എടുത്ത തൈരു.
മോരടം. ന. കരിമ്പിൻ വേർ.
മോരടാ. ന. പെരുങ്കുരുമ്പ.
മോർക്കഞ്ഞി. ന. മോരൊഴിച്ചുവെച്ച കഞ്ഞി.
മോൎക്കാളൻ. ന. മോരൊഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കറി.
മോർവഴന. ന. ഒരു മാതിരി വഴന വൃക്ഷം.
മോശക്കാരൻ. ന. ൧, ഭോഷൻ. ൨, ഹീനൻ. ൩, ദരിദ്രൻ.
മോശം. ന. ൧, ചേതം. ൨, അപകടം. ൩, മൂഢത്വം. ൪, ദാരിദ്ര്യം. ൫, കുററം.
മോഷകൻ. ന. കള്ളൻ.
മോഷണം. ന. കളവു.
മോഷ്ടാവു. ന. കള്ളൻ.
മോഷ്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മോഷ്ടി.) സ. ക്രി. മോഷണംചെയ്യുന്നു.
മോഹനമാല. ന. പൊന്മാല.
മോഹന. വി. (നൻ, നാ, നീ, നം.) വി. ന. മോഹിപ്പിക്കുന്ന, വശീകരിക്കുന്ന.
മോഹന. ന. ഒരു മാതിരി മുല്ല.
മോഹനം. ന. ൧, വശീകരണം. ൨, സംയോഗം. ൩, കാമദേവന്റെ ഒരസ്ത്രം.
മോഹം. ന. ൧, മോഹാലസ്യം. ൨, അറിവില്ലായ്മ, ഭോഷത്വം. ൩, നൊൻപരം, ദുഃഖം. ൪, തെററു, പിഴ. ൫, വലിയ ആഗ്രഹം.
മോഹാലസ്യം. ന. ബോധക്കേടു.
മോഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (മോഹി.) സ. ക്രി. ൧, ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ൨, ബോധംകെടുന്നു. **മോഹിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
മോഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മോഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ൨, ബോധംകെട്ട.
മോഹിനി. ന. തേവിടിശ്ശി, സുന്ദരി.
മോഹിനിയാട്ടം. ന. തേവിടിശ്ശിയാ

ട്ടം പോലെ കളിക്കുന്ന ഒരു കളി.

മോക്ഷകം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വിടുവിക്കുന്ന.

മോക്ഷപ്രാപ്തി. ന. മോക്ഷംലഭിക്ക

മോക്ഷമാർഗ്ഗം. ന. മോക്ഷത്തിനുള്ള വഴി.

മോക്ഷം. ന. ക, ബ്രഹ്മാനന്ദം. ഖ, മരണം. ങ, ഒരു വൃക്ഷം, പാടലി.

മോക്ഷാശ്രമം. ന. മോക്ഷംലഭിപ്പാനുള്ള ആശ്രമം.

മോക്ഷോപദേശം. ന. മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിക്ക.

മോഴ. ന. ക, ഭോക്തൃത്വം. ഖ, കൊമ്പില്ലാത്ത കാള യൊ പശുവൊ.

മോഴപിരട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (മോഴ.) സ. ക്രി. വങ്കിക്കുന്നു.

മോറൽ. ന. കഴുകുക.

മോറുന്നു. ടി. വാൻ. (മോറ.) സ. ക്രി. വെടിപ്പാക്കുന്നു, കഴുകുന്നു.

മൌ.

മൌക്തികപ്രസവം. ന. മുത്തുച്ചിപ്പി.

മൌക്തികം. ന. മുത്തുമണി.

മൌക്തികശുക്തി. ന. മുത്തുച്ചിപ്പി.

മൌഖര്യം. ന. നിന്ദ.

മൌഞ്ജീ. ന. ബ്രഹ്മചാരിയുടെ അരയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു ചരട്ട.

മൌഢ്യം. ന. മൂഢത.

മൌനീനം. വി. ന. ചെറുപയറു വിളയുന്ന സ്ഥലം.

മൌനബുദ്ധി. ന. മാന്ദ്യബുദ്ധി.

മൌനം. ന. മിണ്ടാതെയിരിക്ക.

മൌനവ്രതം. ന. മിണ്ടാതെയിരുന്നനുഷ്ഠിക്കുന്ന വ്രതം.

മൌനാനുവാദം. ന. മൻസ്സില്ലാത്ത അനുവാദം, അനുവാദത്തിനു പകരം മിണ്ടാതിരിക്കുക.

മൌനി. വി. (നീ, നിനീ, നി.) വി. ന. മിണ്ടാതെയിരിക്കുന്ന.

മൌനി. ന. സന്യാസി, മഹർഷി.

മൌരജികൻ. ന. വാദ്യക്കാരൻ.

മൌർഖ്യം. ന. മൂഢത്വം.

മൌവ്വി. ന. വില്ലിന്റെ ഞാണ.

മൌലി. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. ന. മൂലത്തിൽനിന്നുണ്ടായ, വേരിൽനിന്നുണ്ടായ.

മൌലി. ന. ക, കിരീടം. ഖ, ശിരസ്സ. ങ, കൂടുമ. ഛ, കെട്ടിയതലമുടി. ഉ, ഭൂമി.

മൌലിമാല. ന. മൌലിയിൽ അലങ്കരിക്കുന്ന മാല.

മൌഷ്ടി. ന. മുഷ്ടിയുദ്ധം.

മൌഹൂർത്തൻ. ന. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

മൌഹൂർത്തികൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

മ്യ.

മ്യാൽ. ന. ക, പാകുന്ന സ്ഥലം. ഖ, മഴകൊണ്ടു നനയുന്ന സ്ഥലം.

മ്ര.

മ്രാൽ. ന. ഒരു മാതിരി പേരാൽ വൃക്ഷം.

മ്ല.

മ്ലാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, വാടിയ. ഖ, മലിനമായ.

മ്ലാനി. ന. ക, ക്ഷീണം. ഖ, മലിനത. ങ, വാട്ടം, ഉണക്കം.

മ്ലാവു. ന. ഒരു വക കാട്ടുമൃഗം.

മ്ലിഷ്ട. വി. (ക്ലൻ, ക്ലാ, ക്ലം.) വി. ന. ക, വ്യക്തമില്ലാത്ത. ഖ, ആലസ്യമുള്ള.

മ്ലിഷ്ടം. ന. വ്യക്തമില്ലാത്ത വാക്ക.

മ്ലേഛജാതി. ന. മ്ലേഛദേശത്തു പാർക്കുന്ന പല ജാതിക്കാർ.

മ്ലേഛത. ന. ഹീനത, വെറുപ്പ.

മ്ലേഛദേശം. ന. ഇന്ത്യക്കു തെക്കുംവടക്കുമുള്ള ദേശം, പ്രത്യന്തം.

മ്ലേഛൻ. ന. ക, സംസ്കൃത മൊഴികെ മറ്റു ഭാഷ പറയുന്ന ചില ജാതിക്കാർ പറയുന്ന പേർ. ഖ, പാപി, ക്രൂരക്കാരൻ.

മ്ലേഛമുഖം. ന. ചെമ്പു.

മ്ലേഛം. ന. ചായില്യം.

മ്ലേഛസ്ഥലം. ന. ചീത്ത സ്ഥലം.

യ.

യ. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്താറാം അക്ഷരം.

യകൃത്തു. ന. കരൾ.

യജനം. ന. ക, യാഗം. ഖ, പൂജ.

യജമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, യാഗംചെയ്യുന്ന. ഖ, പൂജിക്കുന്ന.

യജമാനൻ. ന. യാഗംചെയ്യുന്നവൻ. (മ) ക, നാഥൻ. ഖ, ഭർത്താവു. ങ, ഉടയക്കാരൻ.

യജമാനസ്ഥാനം. ന. അധികാരസ്ഥലം.

യജിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (യജി.) സ. ക്രി. യാഗം ചെയ്യുന്നു.
യജുർവ്വേദവിത്തു. വി. ന. യജുർവ്വേദം പഠിച്ചവൻ.
യജുർവ്വേദം. ന. നാലുവേദങ്ങളിൽഒന്നു.
യജുസ്സു. ന. യജുർവ്വേദം.
യജ്ഞകൃത്തു. ന. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.
യജ്ഞപാത്രം. ന. യാഗത്തിനുള്ള പാത്രം.
യജ്ഞം. ന. യാഗം.
യജ്ഞശേഷം. ന. യാഗത്തിൽ ശേഷിച്ചതു.
യജ്ഞസൂത്രം. ന. പൂണൂനൂൽ.
യജ്ഞസേനൻ. ന. പാഞ്ചാല രാജാവു.
യജ്ഞസുംഭം. ന. യാഗശാലയിൽ നാട്ടുന്ന തൂണു.
യജ്ഞാംഗം. ന. ക, അത്തിവൃക്ഷം. ഫ, യാഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.
യജ്ഞാവസാനം. ന. യാഗാവസാനം.
യജ്ഞാവഭൃസ്നാനം. ന. യാഗംകഴിഞ്ഞാലുള്ള കുളി.
യജ്ഞിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. യാഗത്തിനുകൊള്ളാകുന്ന.
യജ്ഞിയം. ന. മൂന്നാമത്തെ യുഗം, ദ്വാപരയുഗം.
യജ്ഞിയശാല. ന. യാഗശാല.
യജ്വാവു. ന. യാഗംചെയ്യുന്നവർ.
യതനം. ന. പ്രയത്നം, ഉത്സാഹം.
യത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടക്കപ്പെട്ട.
യതസ്സു. അ. യാതൊന്നു ഹേതുവായിട്ടു.
യതി. ന. സന്യാസി.
യൽ. അ. യാതൊന്നു ഹേതുവായിട്ടു.
യത്നം. ന. പ്രയത്നം, അദ്ധ്വാനം, ഉത്സാഹം.
യത്നവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ഉത്സാഹമുള്ള.
യഥാ. അ. യാതൊരുപ്രകാരം, പോലെ.
യഥാകാമം. അ. ഇഷ്ടത്തിന്നു തക്കവണ്ണം.
യഥാക്രമം. അ. ക്രമത്തിന്നുതക്കവണ്ണം.
യഥാഗുണം. അ. ഗുണത്തിന്നു തക്കവണ്ണം.
യഥാജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഭോഷത്വമുള്ള.
യഥാതഥ. വി. (ഥൻ, ഥാ, ഥം.) വി. ന. നേരായുള്ള.
യഥാതഥം. ന. ചരിത്രം. അ. ഉചിതമായി.
യഥാപൂർവ്വം. അ. മുൻപിലത്തെപ്രകാരം.
യഥാബലം. അ. ബലത്തിന്നു തക്കവണ്ണം.
യഥാമുഖീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. തുല്യമായ.
യഥായഥം. അ. പോലെ.
യഥായോഗ്യം. അ. യോഗ്യതെക്കു തക്കവണ്ണം.
യഥാർത്ഥ. വി. (ർത്ഥൻ, ർത്ഥാ, ർത്ഥം.) വി. ന. സത്യമുള്ള, സംഭവിച്ച.
യഥാർത്ഥം. അ. സത്യമായിട്ടു.
യഥാർഹ. വി. (ർഹൻ, ർഹാ, ർഹം.) വി. ന. യോഗ്യതെക്കു തക്കവണ്ണമുള്ള.
യഥാർഹം. അ. യോഗ്യതപോലെ, യുക്തം പോലെ.
യഥാർഹവർണ്ണൻ. ന. ഒറ്റുകാരൻ.
യഥാവൽ. അ. ക, തക്കവണ്ണം. ഫ, മുൻപിലത്തെപ്പോലെ.
യഥാവിധി. അ. വിധിപോലെ.
യഥാശക്തി. അ. ബലത്തിന്നുതക്കവണ്ണം.
യഥാശാസ്ത്രം. അ. ശാസ്ത്രപ്രകാരം.
യഥാസംഖ്യം. അ. കണക്കുപോലെ.
യഥാസുഖം. അ. സുഖത്തിന്നു തക്കവണ്ണം.
യഥാസ്ഥാനം. അ. മുൻപിലത്തെ അവസ്ഥ.
യതാസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നേരുള്ള.
യഥാസ്ഥിതം. അ. ആയിരുന്നതു പോലെ.
യഥാസ്വം. അ. സ്വത്തിന്നു തക്കവണ്ണം.
യഥേപ്സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇച്ഛിക്കപ്പെട്ട, ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
യഥേപ്സിതം. അ. ഇച്ഛെക്കു തക്കവണ്ണം.
യഥേഷ്ടം. അ. ഇഷ്ടംപോലെ.
യതോചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉചിതത്തിന്നു തക്കവണ്ണമുള്ള.
യഥോചിതം. അ. ഉചിതത്തിന്നു തക്കവണ്ണം.
യദാ. അ. യാതൊരിക്കൽ.
യദി. അ. എങ്കിൽ.
യദു. ന. യയാതിയെന്ന രാജാവിന്റെ മൂത്ത പുത്രൻ.
യദൃച്ഛ. അ. വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ.
യദ്വാ. അ. യാതൊരുപ്രകാരമൊ.
യന്തൃ. വി. (ന്താ, ന്ത്രീ, ന്തൃ.) വി. ന. വിരോധിക്കുന്ന, അടക്കുന്ന.
യന്താവു. ന. ക, തേർനടത്തുന്നവൻ. ഫ, ആനക്കാരൻ.
യന്ത്രകം. ന. ക, തിരികല്ലു. ഫ, കുശവന്റെ ചക്രം. ന, ചാട്ട.

യന്ത്രകാ. ന. ഭാര്യയുടെ അനുജത്തി.
യന്ത്രപ്പണി. ന. ൧, സൂത്രപ്പണി. ൨, കൌശലപ്പണി.
യന്ത്രപ്പാലം. ന. ഊരുപാലം.
യന്ത്രപ്പാവ. ന. സൂത്രപ്പാവ.
യന്ത്രപ്പേഷണി. ന. തിരികല്ല.
യന്ത്രപ്രയോഗം. ന. ൧, സൂത്രപ്പണി ചെയ്ക. ൨, മന്ത്രവാദികൾ എഴുതിയ ചില തകിടുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം.
യന്ത്രം. ന. ൧, സൂത്രപ്പണി. ൨, മന്ത്രവുംമററും എഴുതിയ ചില തകിടു. (മ) ൧, ചില സ്ത്രീകൾ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരാഭരണം. ൨, ഉപായം, കൌശലം.
യന്ത്രി. വി. (ന്ത്രീ, ന്ത്രിണീ, ന്ത്രി.) വി. ന. യന്ത്രമുള്ള, സൂത്രപ്പണിയുംമററുമുള്ള.
യന്ത്രിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (യന്ത്രി.) സ. ക്രി. ൧, സൂത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ൨, ഉപായം വിചാരിക്കുന്നു.
യന്ത്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കെട്ടപ്പെട്ട. ൨, അടക്കപ്പെട്ട.
യമക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഇരട്ടയായ, ഇരട്ടപിറന്ന.
യമകം. ന. ശ്ലോകത്തിലെ ഒരുവകയലങ്കാരം.
യമതാട. ന. ഒരായുധം.
യമദണ്ഡം. ന. അന്തകന്റെ ആയുധം. (മ) അതിവേദന.
യമദിക്കു. ന. തെക്കേ ദിക്കു.
യമദൂതൻ. ന. അന്തകന്റെ ഭൃത്യൻ.
യമദൂതി. ന. പാമ്പിന്റെ വിഷപ്പല്ലുകളിൽ ഒന്നു.
യമനം. ന. ൧, ബന്ധിക്ക. ൨, അടക്കുക.
യമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഇരട്ടയായ.
യമൻ. ന. കാലൻ, അന്തകൻ.
യമം. ന. അടക്കുക, ഭരിക്കുക.
യമപുരം. ന. യമന്റെ ഭവനം.
യമപുരി. ന. യമന്റെ നഗരം, അന്തകന്റെ ഭവനം.
യമഭടൻ. ന. അന്തകന്റെ ഭൃത്യൻ.
യമരാജൻ. ന. കാലൻ.
യമലോകം. ന. അന്തകന്റെ ലോകം.
യമളം. ന. ഇണ, ഇരട്ട.
യമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. അടക്കുന്ന.
യമി. ന. യമുനാനദി.
യമി. ന. സന്യാസി, മഹർഷി.
യമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അടക്കപ്പെട്ട. ൨, ഇണചേർക്കപ്പെട്ട.
യമുന. ന. കാളിന്ദീ എന്ന നദി.
യമുനാഭ്രാതാവു. ന. അന്തകൻ.
യയാതി. ന. സോമവംശത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു.
യവകം. ന. ഒരു ധാന്യം, യവം.
യവക്യം. ന. കോതമ്പുവിളയുന്നെടം.
യവനൻ. ന. ഗ്രേക്കു രാജ്യക്കാരൻ.
യവനം. ന. ഒരു രാജ്യം, ഗ്രേക്കു.
യവനിക. ന. തിരശ്ശീല, മറ.
യവഫലം. ന. ൧, മുള. ൨, ജടാമാഞ്ചി. ൩, കുടകപ്പാല.
യവം. ന. ഒരു ധാന്യം.
യവസം. ന. പൈപ്പുല്ല.
യവസുരം. ന. യവത്തിൽനിന്നെടുത്ത മദ്യം.
യവക്ഷാരം. ന. ഒരു മരുന്നു, ചവല്ക്കാരം.
യവക്ഷോദം. ന. യവംപൊടിച്ചു കുഴച്ചമാവു.
യവാഗ്ര. ന. കഞ്ഞി.
യവാഗ്രജം. ന. യവത്തിന്റെ ഓകുചുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുപ്പു.
യവാനി. ന. ജീരകം.
യവാനിക. ന. ൧, ജീരകം. ൨, അയമോതകം.
യവാഷം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, കൊടിത്തൂവ.
യവീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. എല്ലാവരിലും ഇളയ.
യവീയസ്സു ന. അനുജൻ.
യവ്യം. ന. യവംവിളയുന്നെടം.
യശസ്വൽ. വി. (സ്വാൻ, സ്വതീ, സ്വൽ.) വി. ന. കീർത്തിയുള്ള.
യശസ്വി. വി. (സ്വീ, സ്വിനീ, സ്വി.) വി. ന. കീർത്തിയുള്ള.
യശസ്സു. ന. കീർത്തി.
യശഃപടഹം. ന. ഒരു വാദ്യം, മദ്ദളം.
യഷ്ടാവു. ന. യാഗംചെയ്യുന്നവൻ.
യഷ്ടി. ന. ൧, വടി. ൨, ഗദ. ൩, മാല. ൪, മുത്തുമാല. ൫, ഇരട്ടിമധുരം.
യഷ്ടികം. ന. ഒരു പക്ഷി.
യഷ്ടിത്വം. ന. വഷളത്വം.
യഷ്ടിമധു. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, ഇരട്ടിമധുരം.
യഷ്ടിഹേതികൻ. ന. ഓരംട്ടിക്കാരൻ.
യക്ഷകർദ്ദമം. ന. കുറിക്കൂട്ടു.
യക്ഷധൂപം. ന. ചെഞ്ചെല്യം.
യക്ഷൻ. ന. ഉപദേവകളിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
യക്ഷരാജൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **യക്ഷരാട്ടു.** ന. വൈശ്രവണൻ.
യക്ഷീ. ന. യക്ഷന്റെ സ്ത്രീ.
യക്ഷിണീ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
യക്ഷിപീഡ. ന. യക്ഷിയുടെ ഉപദ്രവം.

യക്ഷ്മാവു. ന. ക്ഷയരോഗം.

യാ.

യാഗകർമ്മം. ന. ദേവകൾ പ്രസാദിപ്പാനായിട്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
യാഗപാത്രം. ന. യാഗത്തിനു വേണ്ടുന്ന പാത്രം.
യാഗം. ന. ദേവകൾ പ്രസാദിപ്പാനായിട്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
യാഗശാല. ന. യാഗം ചെയ്വാനായിട്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന പുര.
യാചക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ഇരക്കുന്ന, ചോദിക്കുന്ന.
യാചകവൃത്തി. ന. ഇരന്നുഭക്ഷിക്കുക.
യാചനം. ന. ഇരക്കുക, ചോദിക്കുക.
യാചനക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. യാചിക്കുന്ന, ഇരക്കുന്ന, ചോദിക്കുന്ന.
യാചിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (യാചി.) സ. ക്രി. ഇരക്കുന്നു, ചോദിക്കുന്നു.
യാചിതകം. ന. ഇരവൽ.
യാചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇരക്കപ്പെട്ട, ചോദിക്കപ്പെട്ട.
യാച്ഞ. ന. ഇരക്കുക.
യാജകൻ. ന. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.
യാജനം. ന. യാഗം ചെയ്ക.
യാജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. യാഗം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ തക്ക, പൂജിപ്പാൻ തക്ക.
യാജ്യൻ. ന. പൂജയെ ഏല്പാൻ യോഗ്യൻ.
യാജ്യം. ന. യാഗത്തിൽ കിട്ടുന്ന ദാനം.
യാജ്ഞവാല്ക്യൻ. ന. ഒരു മഹർഷി.
യാജ്ഞസേനി. ന. പാഞ്ചാലി.
യാജ്ഞികൻ. ന. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.
യാതനാ. ന. ക, വേദന, ദുഃഖം. ഉ, നരകശിക്ഷ.
യാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പോയ. ഉ, ലഭിച്ച.
യാതം. ന. ആനയെ നടത്തിക്ക.
യാതയാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക, പഴയ. ഉ, പെരുമാറിയ. ങ, തള്ളപ്പെട്ട.
യാതാവു. ന. ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാര്യ.
യാതു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. പോകുന്ന.
യാതു. ന. രാക്ഷസൻ.
യാതുധാനൻ. ന. രാക്ഷസൻ.
യാതൊന്നു. അ. അതെന്നു പറയുന്ന വാക്കിനെ സംബന്ധിച്ചു വരുന്നതു.
യാതൊരളവു. അ. ക, യാതൊരു സമയം. ഉ, എത്രത്തോളം.
യാതൊരിക്കൽ. അ. യാതൊരു സമയത്തിൽ.
യാതൊരുത്തൻ. ന. പ. മുൻപിൽ പറയപ്പെട്ടവൻ.
യാതൊരുത്തി. ന. പ. മുൻപിൽ പറയപ്പെട്ടവൾ.
യാത്ര. ന. പുറപ്പാട്ടു, സഞ്ചാരം, പോക.
യാത്രയോഗം. ന. യാത്രപോകുന്നതിനുള്ള നല്ലനേരം.
യാദസാംപതി. ന. വരുണൻ, സമുദ്രം.
യാദസ്പതി. ന. സമുദ്രം.
യാദസ്സു. ന. ജലജന്തു.
യാദൃശ. വി. (ശൻ, ശീ, ശം.) വി. ന. യാതൊരു പ്രകാരമുള്ള.
യാദോനിധി. ന. സമുദ്രം.
യാനപാത്രം. ന. കപ്പൽ, സമുദ്രത്തിലെ വള്ളുമ്മറും.
യാനം. ന. ആന തേർ മുതലായ വാഹനം.
യാനമുഖം. ന. തേരിന്റെ മുൻഭാഗം.
യാപനം. ന, ക, കാലം കഴിക്ക. ഉ, ഇരിപ്പു. ങ, അയച്ചുകളക.
യാപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (യാപി.) അ. ക്രി. ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു.
യാപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ക, ഹീനമായ, നിന്ദ്യമായ. ഉ, കാലം കഴിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
യാപ്യയാനം. ന. ഒരുമാതിരി പല്ലക്കു.
യാഭം. ന. സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള ക്രീഡ.
യാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. യമനെ സംബന്ധിച്ച.
യാമം. ന. ക, ഏഴരനാഴിക ക്രൂടിയ സമയം. ഉ, അടക്കം, ക്ഷമ.
യാമാർദ്ധം. ന. യാമത്തിൽപാതി, മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴിക.
യാമികൻ. ന. യാമത്തിന്റെ മുറെക്കു കാക്കുന്ന കാവൽക്കാരൻ.
യാമിനീ. ന. രാത്രി.
യാമിനീചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
യാമിനീചരൻ. ന. രാക്ഷസനുമാറും.
യാമീ. ന. ക, സഹോദരി. ഉ, സുകൃതമുള്ള സ്ത്രീ. ങ, രാത്രി. ര, തെക്കു. ഈ, പുത്രി. ന, പുത്രന്റെ ഭാര്യ.

യായജ്ജൂകൻ. ന. ക്രൂടക്രൂടെ യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.
യാവകം. ന. ക, യവം. ഖ, ഒരുമാതിരിപ്പയറു.
യാവജ്ജീവം. അ. ജീവപര്യന്തം.
യാവന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. യവനനെ സംബന്ധിച്ച.
യാവന. ന. ടിവസവൃത്തി കഴിച്ചിൽ.
യാവനം. ന. കുന്തുരുക്കം.
യാവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന യവത്തെ സംബന്ധിച്ച.
യാവം. ന. കോലരക്ക.
യാവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. യാതൊരിടത്തോളമുള്ള.
യാവൽ. അ. ക, യാതൊരിക്കൽ. ഖ, അത്രത്തോളം. ന, അത്രനാളോളം.
യാവസം. ന. ഒരുമാതിരി പുല്ലിന്റെ ക്രമ്പാരം.
യാവിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (യാവി.) അ. ക്രി. ഉപജീവിക്കുന്ന.
യാഷ്ടം. ന. ഒരു വച്ചമരുന്ന, കൊടിത്തൂവ
യാഷ്ടികൻ. ന. യഷ്ടിയുള്ള. ഒരു യോദ്ധാവു, ഒരംഗരക്ഷകൻ.

യി.

യിയക്ഷു. വി. (ക്ഷിക്ഷു.) വി. ന. യാഗം ചെയ്യാനാഗ്രഹമുള്ള.

യു.

യുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. ക, യോജിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ശരിയായ, തക്ക.
യുക്തൻ. ന. രാഗാധികളെ അടക്കിയിരിക്കുന്ന മഹർഷി.
യുക്താ. ന. ഒരു വച്ച മരുന്ന.
യുക്തം. ന. നാലുമുഴം കൂടിയ ഒരളവു.
യുക്തരസ. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്ന, ചിറ്റരത്ത.
യുക്തി. ന. ക, യോഗ്യത. ഖ, ചേർച്ച. ന, മദ്ധ്യമ. (മ) ഉത്തരമായിപ്പറയുന്ന വാക്ക.
യുക്തിഭംഗം. ക, ന. യുക്തിയില്ലാഴ്ച. ഖ, ചേർച്ചകേട.
യുക്തിഭേദം. ന. യുക്തികൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.
യുക്തിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. യുക്തിയുള്ള.
യുക്തിയുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. യുക്തിയോടു ചേർന്ന.
യുക്ൽ. ന. ഇരട്ട.
യുക്ൽ. അ. ഛീത്തയായി.
യുഗകീലകം. ന. നുകക്കഴി.
യുഗന്ധരം. ന. തേരിന്റെ മേലത്തെ നുകം.
യുഗപത്രകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
യുഗവൽ. അ. ഒരുമിച്ച.
യുഗപാശ്വഗൻ. ന. പൂട്ടിത്തെമിഞ്ഞുകാള.
യുഗപ്രളയം. ന. യുഗാവസാനത്തിലുള്ള ചെറിയ പ്രളയം.
യുഗം. ന. ക, ഇരട്ട. ഖ, നുകം. ന, കാലം, കൃതയുഗം, ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗം, കലിയുഗം.
യുഗളം. ന. ഇരട്ട.
യുഗാന്തം. ന. യുഗത്തിന്റെ അവസാനം.
യുഗ്മം. ന. ഇരട്ട, രണ്ട.
യുഗ്മരാശി. ന. മിഥുനം കന്നി ധനു മീനം ഒരം നാലു രാശികൾക്കും ക്രമത്തെയുള്ള പേർ.
യുഗ്യം. ന. ക, തേരിൽ കെട്ടുന്ന കുതിര മുതലായവ. ഖ, വാഹനം.
യുഞ്ജാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന, യോജിക്കുന്ന.
യുഞ്ജാനൻ. ന. തേർ നടത്തുന്നവൻ. ഖ, യോഗാഭ്യാസമുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ.
യുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ക്രൂടിയ. ഖ, ചേർന്നിരിക്കുന്ന.
യുതം. ന. നാലുമുഴം കൂടിയ ഒരളവു.
യുത്തു. ന. യുദ്ധം.
യുദ്ധകളം. ന. പടനിലം.
യുദ്ധകോലാഹലം. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള വലിയ ശബ്ദം.
യുദ്ധഘോഷം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
യുദ്ധനാദം. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള ശബ്ദം.
യുദ്ധനിലം. ന. പടനിലം.
യുദ്ധനിവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം) വി. ന. യുദ്ധത്തിൽനിന്നു നിവൃത്തിച്ച.
യുദ്ധനിവൃത്തി. ന. ക, യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം. ഖ, യുദ്ധത്തിനിന്നുള്ള നിവൃത്തി.
യുദ്ധഭൂമി. ന. പടനിലം.
യുദ്ധം. ന. പട, കലഹം.
യുദ്ധയാത്ര. ന. യുദ്ധത്തിനായിട്ടുള്ള പുറപ്പാട്, പട പുറപ്പാട്.
യുദ്ധവേഷം. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള വേഷം.
യുദ്ധവൈദഗ്ധ്യം. ന. യുദ്ധസാമർത്ഥ്യം.
യുദ്ധസന്നദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. യുദ്ധത്തിനൊരുമ്പെട്ട.

യുദ്ധസന്നാഹം. ന. യുദ്ധത്തിനുള്ള ഒരുമ്പാടു.
യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യം. ന. യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള മിടുക്കു.
യുദ്ധാങ്കണം. ന. പടനിലം.
യുദ്ധാരംഭം. ന. യുദ്ധത്തിന്റെ തുടസ്സം.
യുദ്ധോദ്യമം. ന. യുദ്ധത്തിനായിട്ടുള്ള ഉത്സാഹം.
യുധിഷ്ഠിരൻ. ന. ധൎമ്മപുത്രനെന്ന രാജാവു.
യുയുത്സു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. യുദ്ധം ചെയ്യാനാഗ്രഹമുള്ള.
യുയുത്സു. ന. പോരാളി.
യുവ. വി. (വാൻ, വതീ, വതി, യൂനീ, വ.) വി. ന. ൧, യൌവ്വനമുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
യുവ. ന. അറുപതിൽ ഒൻപതാമത്തെ വൎഷം.
യുവതി. അല്ലെങ്കിൽ, **യൂനി.** പതിനാറു വയസ്സിനു മേൽ നാല്പതു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള സ്ത്രീ.
യുവരാജൻ. ന. ഇളയരാജാവു.
യുവാവു. ന. പതിനാറു വയസ്സുകഴിഞ്ഞവൻ, വൃദ്ധനാകാത്തവൻ.

യൂ.

യൂക. ന. പേൻ.
യൂഥനാഥൻ. ന. ആനത്തലവൻ.
യൂഥപൻ. ന. ആനത്തലവൻ.
യൂഥം. ന. മൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും കൂട്ടം.
യൂഥിക. ന. ഒരു തൈ, കുറുമൊഴി.
യൂപകടകം. ന. യജ്ഞസ്തംഭത്തിന്റെ മേലെ വളയം.
യൂപം. ന, യജ്ഞസ്തംഭം.
യൂപാഗ്രം. ന. യജ്ഞസ്തംഭത്തിന്റെ മുകൾ.
യൂഷം. ന. ൧, ഒരു കറി, പരിപ്പു. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.

യോ.

യോക്ത്രം. ന. നുകത്തടിയിന്മേൽ കെട്ടുന്ന കയറു, അമിക്കയറു.
യോഗജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം) വി. ന. യോഗത്തെ അറിഞ്ഞ.
യോഗപീഠം. ന. യോഗികൾ ഇരിക്കുന്ന ആസനം.
യോഗബലം. ന. ൧, കൂട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടുള്ള ബലം. ൨, സൌഭാഗ്യം.
യോഗം. ന. ൧, സംബന്ധം, ചേൎച്ച. ൨, ഒരുമ്പാടു. ൩, കൂട്ടം. ൪, ധ്യാനം. ൫, നാലുപായങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൬, ആയുധവൎഗ്ഗം. ൭, സന്നാഹം. ൮, യുക്തി, ഭാഗ്യം. ൯, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ അടക്കി ശരീരം ഇളകാതെയിരിക്ക. ൧൦, ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും കൂടെയുള്ള ഒരു പേർ. ൧൧, അവസാനം. ൧൨, ഔഷധം. ൧൩, കാൎയ്യം. ൧൪, മന്ത്രവാദം. ൧൫, യോഗ്യത. ൧൬, വൎദ്ധനവു. ൧൭, സംപത്തു. ൧൮, കവിത. ൧൯, പക്ഷം. ൨൦, തമ്മിൽച്ചേൎച്ച. ൨൧, ബ്രഹ്മധ്യാനം.
യോഗപട്ടം. ന. യോഗാഭ്യാസത്തിങ്കൽ യോഗികൾ കെട്ടുന്ന ഒരു വസ്ത്രം.
യോഗവിഷം. ന. വിഷസംബന്ധമായ വ്രണം.
യോഗശക്തി. ന. കൂട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടുള്ള ബലം.
യോഗശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. യോഗമുള്ള.
യോഗശാസ്ത്രം. ന. യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ മുറകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം.
യോഗക്ഷേമം. ന. ശരീരസൌഖ്യം.
യോഗാഭ്യാസം. ന. യോഗങ്ങളെ അഭ്യസിക്ക.
യോഗാസനം. ന. യോഗികൾ ഇരിക്കുന്ന ഇരിപ്പു.
യോഗി. വി. (ഗീ, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. യോഗമുള്ള.
യോഗി. ന. ൧, യോഗാഭ്യാസമുള്ളവൻ. ൨, സന്യാസി. ൩, ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ.
യോഗിനീ. ന. ദുൎഗ്ഗയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എട്ടു യോഗിനികൾ.
യോഗീശ്വരൻ. ന. ൧, യോഗികളിൽ പ്രധാനി. ൨, ശിവൻ.
യോഗേശൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, യാജ്ഞവല്ക്യൻ. ൩, യോഗികളിൽ പ്രധാനി.
യോഗേശ. ന. ബ്രഹ്മാവിന്റെ നഗരം.
യോഗേഷ്ടം. ന. ംരംയം.
യോഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. ൧, സാമൎത്ഥ്യമുള്ള. ൨, യോഗത്തിനു കൊള്ളാകുന്ന. ൩, ശക്തിയുള്ള, ശേഷിയുള്ള. ൪, ചേൎച്ചയുള്ള. **യോഗ്യത.** ഗു. ന. ൧, സാമൎത്ഥ്യം. ൨, ചേൎച്ച.
യോഗ്യം. ന. ൧, ഒരു പച്ച മരുന്നു, കാട്ടുമുതിര. ൨, ഒരു പലഹാരം. ൩, ഒരു വാഹനം. ൪, ചന്ദനം.
യോഗ്യഭാഗ്യം. ന. യോഗ്യമായഭാഗ്യം.
യോജന. ന. പത്തുനാഴിക അകല.

യോജനഗന്ധ. ന. ക, കസ്തൂരി. ഉ, സീതാദേവി. ങ, സത്യവതി.
യോജനവല്ലി. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, മഞ്ചട്ടി.
യോജനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ചേർക്കത്തക്ക.
യോജിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (യോജി.) അ. ക്രി. ചേരുന്നു. യോജിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
യോജിപ്പു. ന. ക, ചേർച്ച. ഉ, അന്യോന്യം, സ്നേഹം.
യോജ്യത. ന. ക, ചേർച്ച. ഉ, ഇണക്കം.
യോത്രം. ന. അമിക്കയറു.
യോദ്ധാവു. ന. യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ.
യോധൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
യോധസംരാവം. ന. പോർക്കവിളി.
യോനി. ന. ഉല്പത്തിസ്ഥാനം.
യോനിരഞ്ജനം. ന. ആർത്തവം.
യോന്യശ്വസ്സു. ന. ഒരു ജീനം.
യോഷാ. ന. സ്ത്രീ.
യോഷിത്തു. ന. സ്ത്രീ.

യൌ.

യൌതകം. ന. സ്ത്രീധനം.
യൌവതം. ന. യൌവനമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടം.
യൌവനകണ്ടകം. ന. മുഖക്കുരു.
യൌവനം. ന. ബാല്യംകഴിഞ്ഞുവാർദ്ധക്യത്തിനു മുൻപുള്ള സമയം.
യൌവനലക്ഷണം. ന. യൌവനത്തിന്റെ അടയാളം.

ര. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്തേഴാം അക്ഷരം.

രക്തകം. ന. ക, ഉച്ചമലരി. ഉ, ചുവന്ന വസ്ത്രം.
രക്തചന്ദനം. ന. ക, ചുവന്നചന്ദനം. ഉ, കുങ്കുമം.
രക്തച്ചൊറിച്ചിൽ. ന. ചോരപോക.
രക്തധാതു. ന. ക, കാവിമണ്ണു. ഉ, ചെമ്പു.
രക്ത. വി. (കൃൻ, കൃാ, കൃം.) വി. ന. ക, രാഗമുള്ള, സ്നേഹമുള്ള. ഉ, ചുവപ്പുള്ള. ങ, ശ്രദ്ധമുള്ള.
രക്താ. ന. ക, ഒരു തൈ. ഉ, കോലരക്കു.
രക്തം. ന. ക, ചോര. ഉ, കുങ്കുമം. ങ, ചെമ്പു. ര, ചായില്യം.
രക്തപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. രക്തത്തെ കുടിക്കുന്ന.
രക്തപൻ. ന. രാക്ഷസൻ.
രക്തപാ. ന. ക, വെള്ളത്തിലെ അട്ട. ഉ, രാക്ഷസി.
രക്തപാരദം. ന. ചായില്യം.
രക്തപിത്തം. ന. ഒരു ജീനം.
രക്തപുഷ്പ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
രക്തപുഷ്പം. ന. കണവീരം.
രക്തപ്പുക. ന. വെട്ടിയൊ കുത്തിയൊ കൊന്നതു നിമിത്തമുണ്ടായ ദോഷം.
രക്തപ്രസാദന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. രക്തത്തെത്തെളിക്കുന്ന.
രക്തപ്രസാദം. ന. രക്തത്തിന്റെ തെളിവു.
രക്തപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. രക്തത്തിൽ ആഗ്രഹമുള്ള.
രക്തഫല. ന. കോവൽവള്ളി.
രക്തബീജൻ. ന. ഒരസുരൻ.
രക്തബീജം. ന. മാതളനാരങ്ങ.
രക്തമണ്ഡലി. ന. ഒരു പാമ്പു.
രക്തമന്താരം. ന. ചുവന്ന മന്താരം.
രക്തമാല്യം. ന. ചുവന്ന പൂക്കളെക്കൊണ്ടു കെട്ടിയ മാല.
രക്തമോക്ഷണം. ന. ചോരകളക.
രക്തവസ്ത്രം. ന. ചുവന്ന വസ്ത്രം.
രക്തവാച്ചു. ന. ചോരപോക.
രക്തവിന്ദു. ന. ചോരത്തുള്ളി.
രക്തസങ്കോചം. ന. കുങ്കുമം.
രക്തസന്ധ്യകം. ന. ചെന്താമര.
രക്തസംബന്ധം. ന. ചോരച്ചാർച്ച, ഉടപ്പം.
രക്തസരോരുഹം. ന. ചെന്താമര.
രക്തസ്രാവം. ന. ഒരു ജീനം.
രക്തക്ഷയം. ന. രക്തനാശം.
രക്താംഗൻ. ന. ചൊവ്വാ എന്ന ഗ്രഹം.
രക്താംഗം. ന. ക, പവിഴം. ഉ, കമ്പിപ്പാല. ങ, മൂട്ട. ര, കുങ്കുമം.
രക്താംഗി. ന. കമ്പിപ്പാല.
രക്താംബര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ചുവന്നവസ്ത്രംധരിച്ച.
രക്താംബരൻ. ന. ചുവന്നവസ്ത്രം ധരിച്ചു ഭിക്ഷെക്കു നടക്കുന്ന സന്യാസി.
രക്താശ്വസ്സു. ന. ഒരു ജീനം.
രക്താക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. ന. ചുവന്ന കണ്ണുള്ള.
രക്താക്ഷം. ന. ക, പോത്തു. ഉ, പ്ലാവു.
രക്താക്ഷി. ന. അറുപതിൽ അൻപത്തെട്ടാം വർഷം.
രക്തി. ന. ക, സ്നേഹം. ഉ, ചേർച്ച.
രക്തോല്പലം. ന. ചെന്താമര.
രഘു. ന. സൂര്യവംശത്തിലുള്ള ഒരു രാജാവു.

രഘുവംശം. നാ. ക, രഘുരാജാവിന്റെ കുലം. വ, ഒരു കാവ്യഗ്രന്ഥം.
രങ്കു. വി. (ങ്കൻ, ങ്കു, ങ്കം.) വി. നാ. ക, ലോഭമുള്ള. വ, മന്ദതയുള്ള.
രങ്കു. നാ. ഒരു വക മാൻ.
രംഗം. നാ. ക, നാടകശാല. വ, യുദ്ധഭൂമി. ന, തകരം. ര, ചായം. ഭ, ദേവാലയം.
രംഗസ്ഥലം. നാ. കാഴ്ചക്കാണ്മാനുള്ള സ്ഥലം.
രംഗാജ്ജീവൻ. നാ. ക, ചിത്രമെഴുതുന്നവൻ. വ, വേഷക്കാരൻ.
രചന. നാ. ക, ഉണ്ടാക്കുക. വ, എഴുതുക. ന, തലമുടിവിടർത്തുകെട്ടി അലങ്കരിക്കുക.
രചിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (രചി.) സ, ക്രി. ക, ഉണ്ടാക്കുന്നു. വ, എഴുതുന്നു.
രചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട. വ, എഴുതപ്പെട്ട.
രജകൻ. നാ. അലക്കുന്നവൻ, വെളുത്തേടൻ.
രജകീ. നാ. വെളുത്തേടത്തി.
രജത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. വെളുത്ത.
രജതം. നാ. ക, മാല. വ, വെള്ളി. ന, പൊന്നു. ര, വെളുപ്പു. ഭ, ഒരു പർവ്വതം.
രജനീ. നാ. ക, രാത്രി. വ, മഞ്ഞൾ. ന, മരമഞ്ഞൾ.
രജനീകരൻ. നാ. ചന്ദ്രൻ.
രജനീചരൻ. നാ. രാക്ഷസൻ.
രജനീചരീ. നാ. രാക്ഷസി.
രജനീനാഥൻ. നാ. ചന്ദ്രൻ.
രജനീമുഖം. നാ. സന്ധ്യാസമയം.
രജസ്വലാ. നാ. തീണ്ടായിരുന്നവൾ.
രജസ്സു. നാ. ക, രജോഗുണം. വ, ആർത്തവം, യോനിരക്തം. ന, പൊടി. ര, പൂമ്പൊടി.
രജോഗുണം. നാ. മൂന്നു ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നു.
രജ്ജു. നാ. കയറു.
രഞ്ജക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ക, രഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന, ചേർക്കുന്ന. വ, ചായമിടുന്ന.
രഞ്ജകൻ. നാ. ചായമിടുന്നവൻ.
രഞ്ജനം. നാ. ക, ചായമിടുക. വ, അന്യോന്യമുള്ള മനസ്സിന്റെ ചേർച്ച. ന, രക്തചന്ദനം.
രഞ്ജനീ. നാ. ക, അമരി, നീലം. വ, ഒരു പുഷ്പം.
രഞ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (രഞ്ജി.) അ. ക്രി. ചേരുന്നു. **രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
രഞ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, ചേരപ്പെട്ട. വ, ചായമിടപ്പെട്ട.
രഞ്ജിപ്പു. നാ. ഐകമത്യം, ചേർച്ച.
രടനാ. നാ. ശബ്ദം.
രടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ശബ്ദിച്ച.
രടിതം. നാ. ജാലയുടെ ശബ്ദം.
രട്ട. നാ. ഒരു മാതിരി കുടിയുള്ള ശീല.
രട്ട. വി ഇരട്ട.
രണനിപുണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. നാ. യുദ്ധസാമർത്ഥ്യമുള്ള.
രണഭൂമി. നാ. പടനിലം.
രണം. നാ. ക, യുദ്ധം. വ, ശബ്ദം.
രണരണകം. അല്ലെങ്കിൽ, **രണരണം.** നാ. ക, ആകുലം വ, ഇഛ.
രണസങ്കുലം. നാ ഇടകലന്ന യുദ്ധം.
രണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ശബ്ദിച്ച.
രണ്ടു. വി. ഒന്നിരട്ടിച്ചവരുന്ന സംഖ്യ.
രണ്ടാകുന്നു. യി, വാൻ. (രണ്ടാകു.) അ. ക്രി. ഒന്നായിരുന്നതു രണ്ടായിത്തീരുന്നു. **രണ്ടാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
രണ്ടാന്തരം. വി ഒന്നാന്തരം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നത്തെ മാതിരി.
രണ്ടാമതു. അ. ഒന്നാമതുണ്ടായതിൽ പിന്നെ, രണ്ടാം പ്രാവശ്യം, വീണ്ടും.
രണ്ടാമത്തെ. വി. പിന്നത്തെ.
രണ്ടാമൻ. വി. നാ. ക, രണ്ടാമതുണ്ടായവൻ. വ, കൃത്രികാരൻ, സഹായക്കാരൻ.
രണ്ടാം. വി. രണ്ടാമത്തെ.
രണ്ടാംചോറു. നാ. വിലക്കുകോരിക.
രണ്ടാമുഹൂർത്തം. നാ. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവു ഭാര്യയെ ആദ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള മുഹൂർത്തം.
രണ്ടാംവേളി. നാ. ക, രണ്ടാമതു ചെയ്യുന്ന വിവാഹം. വ, രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യ.
രണ്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (രണ്ടി.) അ. ക്രി. രണ്ടായിത്തീരുന്നു. **രണ്ടാക്കിത്തിക്കുന്നു, രണ്ടാക്കുന്നു.** സ ക്രി.
രണ്ടിലൊന്നു. നാ. രണ്ടുള്ളതിൽ ഒന്നു.
രണ്ടുനേരം. അ. ക, രണ്ടു പ്രാവശ്യം. വ, കാലത്തും വൈകീട്ടും.
രണ്ടുപക്ഷം. നാ. ക, രണ്ടുഭാഗം, ഇടത്തും വലത്തും. വ, ശത്രുപക്ഷവും ബന്ധുപക്ഷവും. ന, കറുത്ത പക്ഷവും വെളുത്ത പക്ഷവും. ര, സംശയം.
രണ്ടുപ്രാവശ്യം. അ. രണ്ടുനേരം, രണ്ടുതവണ.
രണ്ടുംകെട്ടനേരം. നാ. സന്ധ്യ, അസുമന സമയം.
രണ്ടുംകെട്ടവൻ. നാ. പുരുഷത്വവും സ്ത്രീത്വവുമില്ലാത്തവൻ, ഷോക്കൻ.
രണ്ടുവട്ടം. അ. രണ്ടുപ്രാവശ്യം.

രണ്ടൂടെ. അ. രണ്ടുപ്രാവശ്യം.
രണ്ഡാ. ന. ൧, വിധവ. ൨, ഒരു പച്ച മരുന്നു, എലിച്ചെവിയൻ.
രത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. താല്പൎയ്യമുള്ള.
രതം. ന. സംയോഗം, ക്രീഡ.
രതി. ന. ൧, ക്രീഡ. ൨, കാമന്റെ ഭാൎയ്യ. ൩, ആഗ്രഹം.
രതിപതി. ന. കാമദേവൻ.
രത്നക്കമ്പിളി. ന. ഒരുമാതിരി ചുവന്ന കമ്പിളി.
രത്നക്കിരീടം. ന. രത്നം പതിച്ച കിരീടം.
രത്നകുണ്ഡലം. ന. രത്നം പതിച്ച കാതില.
രത്മഗൎഭ. ന. ഭൂമി.
രത്നപരീക്ഷ. ന. രത്നങ്ങളുടെ ശോധന.
രത്നപ്രഭ. ന. രത്നങ്ങളുടെ ശോഭ.
രത്നം. ന. ൧, മാണിക്യം വൈഡൂൎയ്യം പുഷ്യരാഗം മുതലായ കല്ലുകൾക്കു പറയുന്ന പേർ. ൨, അതാതു കൂട്ടത്തിലെക്കു ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള വസ്തു.
രത്നസാനു. ന. മഹാമേരു പൎവ്വതം.
രത്നാകരം. ന. ൧, രത്നങ്ങൾ വിളയുന്ന സ്ഥലം. ൨, സമുദ്രം.
രത്നാംഗുലീയകം. ന. രത്നംപതിച്ച മോതിരം.
രത്നി. ന. ൧, മുളം. ൨, മുഷ്ടി.
രഥകഡ്യ. ന. തേർക്കൂട്ടം.
രഥകാരൻ. ന. തേരുണ്ടാക്കുന്നവൻ.
രഥകുഡുംബി. ന. തേർനടത്തുന്നവൻ.
രഥഗുപ്തി. ന. തേരു മറെക്കുന്ന മറ.
രഥദ്രു. ന. തൊടുകാര.
രഥപാദം. ന. തേരുരുൾ.
രഥം. ന. തേർ.
രഥവ്രജം. ന. തേർക്കൂട്ടം.
രഥാംഗം. ന. ൧, തേരുരുൾ. ൨, വിഷ്ണുവിന്റെ ചക്രം.
രഥികൻ. ന. തേൎക്കാരൻ.
രഥീ. ന. തേരാളി.
രഥീരൻ. ന. തേൎക്കാരൻ.
രഥോത്സവം. ന. തേരോട്ടം.
രഥ്യ. ന. ൧, തേർക്കൂട്ടം. ൨, തേർവീഥി. ൩, വഴി.
രഥ്യം. ന. തേർക്കുതിര.
രദനഛദം. ന. ചുണ്ടു, ചൊടി.
രദനം. ന. ൧, പല്ലു. ൨, തേററാ.
രദം. ന. ൧, പല്ലു. ൨, കീറുക.
രന്തുകാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക്രീഡിപ്പാനാഗ്രഹമുള്ള.
രന്ധ്രം. ന. ൧, സുഷിരം, ദ്വാരം. ൨, കുററം. ൩, സമയം. ൪, യോജ്യതകേടു.
രമകൻ. ന. സ്നേഹിതൻ.
രമണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. രമിപ്പിക്കുന്ന, സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന.
രമണൻ. ന. ൧, കാമദേവൻ. ൨, ഭൎത്താവു. ൩, സ്നേഹിതൻ. ൪, കഴുത.
രമണാ. അല്ലെങ്കിൽ, **രമണീ.** ന. ൧, നല്ല സ്ത്രീ, ഭാൎയ്യ. ൨, ശ്ലോകത്തിന്റെ ഒരു വൃത്തഭേദം.
രമണപ്പൂ. ന. പൂമരം.
രമണം. ന. ൧, ക്രീഡ, കളി. ൨, രമിക്കുക, സ്ത്രീയുമായുള്ള ക്രീഡ.
രമണീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള, മനസ്സിനെ വശീകരിക്കുന്ന.
രമണ്യം. ന. ക്രീഡ, കളി.
രമാ. ന. ലക്ഷ്മി.
രമാപതി. ന. വിഷ്ണു.
രമാവരൻ. ന. വിഷ്ണു.
രമാവല്ലഭൻ. ന. വിഷ്ണു.
രമിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (രമി.) അ. ക്രി. കളിക്കുന്നു, ക്രീഡിക്കുന്നു. **രമിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
രമേശൻ. ന. വിഷ്ണു.
രമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മ്യം.) വി. ന. ൧, മനോഹരത്വമുള്ള. ൨, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.
രമ്യത. ഗു. ന. മനോഹരത്വം.
രമ്യ. ന. രാത്രി.
രമ്യം. ന. ൧, ഒരുമാതിരി വെള്ളരിയുടെ പേർ. ൨, ശൂക്കും, രേതസ്സു.
രംഭ. ന. ൧, വാഴ. ൨, അപ്സരസ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തി.
രഭൻ. ന. രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു കുരങ്ങു.
രംഭ. ന. മുള.
രയം. ന. ൧, വേഗം. ൨, ഒഴുക്കു.
രല്ലകം. ന. ൧, കമ്പിളി. ൨, ഒരുവകമാൻ.
രവണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, ശബ്ദിക്കുന്ന. ൨, ചൂടുള്ള. ൩, സ്ഥിരമില്ലാത്ത.
രവണം. ന. ൧, ഒട്ടകം. ൨, കുയിൽ. ൩, ചെമ്പുമീയവും കൂട്ടിയതു, ഓട്ടു.
രവം. ന. ശബ്ദം.
രവാ. ന. ൧, ചുങ്കസ്ഥലം. ൨, രകതാരി.
രവി. ന. ആദിത്യൻ.
രവികാന്തം. ന. സൂൎയ്യകാന്തക്കല്ലു.
രവിവാസരം. ന. ഞായറാഴ്ച.
രശന. ന. ൧, അരഞ്ഞാൺ. ൨, നാവു.
രശ്മി. ന. ശോഭ.
രസകൎപ്പൂരം. ന. പുടം വെച്ചെടുക്കുന്ന ഒരുമാതിരി രസഭസ്മം.

രസക്കേട്ട. നാ. ക, ഇക്ഷുക്കേട്ട. ഖ, രുചിയില്ലായ്മ.
രസഗന്ധം. നാ. നറുമണം.
രസഗർഭം. നാ. ചായില്യം.
രസഗ്രഹിക. നാ. രസം ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഗുളിക.
രസജ്ഞത. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. നാ. രസത്തെ അറിയുന്ന. രസജ്ഞതാ. ഗു. നാ. രസജ്ഞതാഭാവം.
രസജ്ഞൻ. നാ. ക, ശൃംഗാരാദി രസങ്ങളെയും മറ്റും അറിഞ്ഞു പുണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ഗതിയുള്ള ഒരു വിദ്വാൻ. ഖ, രസവാദി. ങ, രസംകൊണ്ടു ചികിത്സിക്കുന്ന വൈദ്യൻ.
രസധാതു. നാ. ഏഴുധാതുക്കളിൽ ഒന്നാമത്തെ ധാതു, ത്വക്ക്.
രസന. നാ. നാവു.
രസനേന്ദ്രിയം. നാ. നാവിലുള്ള ഒരു ശക്തി.
രസഭംഗം. നാ. ക, ഇക്ഷുക്കേട്ട. ഖ, രുചിയില്ലായ്മ. ങ, നീരിളക്കം.
രസഭസ്മം. നാ. രസംപുടംവെച്ചു ഭസ്മമാക്കിയതു.
രസമണി. നാ. രസം ഉരുക്കി ഉണ്ടാക്കിയ മണി.
രസം. നാ. ക, നീർ, വെള്ളം, ചാറു. ഖ, വിക്കുള്ള ഒരു മരുന്നു. ങ, രുചി, ഇക്ഷു. ര, ശൃംഗാരം മുതലായ രസങ്ങൾ ഒൻപതും. ഭ, സ്നേഹം. ന, വിക്കം. ഩ, നറുമണം. വ, മരുന്നുകളിൽ ഇരിക്കുന്ന വീര്യം.
രസവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. നാ. രസമുള്ള.
രസവതി. നാ. അടുക്കള.
രസവാദം. നാ. രസം ഗന്ധകം മുതലായ വസ്തുക്കളും ചില ഔഷധങ്ങളും ക്രിയാലോഹങ്ങളോടു ചേർത്തു ഉരുമാതിരി സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ഉണ്ടാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങളെ പറയുന്ന ശാസ്ത്രം.
രസവാദി. നാ. രസവാദം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ.
രസസിദ്ധൻ. നാ. രസസിദ്ധിയുള്ളവൻ, രസവാദി.
രസസിദ്ധി. നാ. രസവാദശാസ്ത്രത്തിന്റെ അറിവു.
രസസിന്ദൂരം. നാ. രസം പുടംവെച്ചു എടുത്ത പൊടി.
രസക്ഷയം. നാ. രസത്തിന്റെ ക്ഷയം, ഇക്ഷുക്കേട്ടം മറ്റും.
രസാ. നാ. ക, ഭൂമി. ഖ, നാവു. ങ, പാടവള്ളി. ര, ഒരുതരമരം.
രസാഞ്ജനം. നാ. കണ്ണിൽ തേക്കുന്ന ഒരു മരുന്നു.
രസാതലം. നാ. പാതാളലോകങ്ങളിൽ ഒന്നു.
രസാദാനം. നാ. രസത്തെ വലിച്ചെടുക്കുകയും മലകുടിക്കുകയും മറ്റും.
രസാഭാസം. നാ. മനസ്സിലുള്ള വിചാരത്തെ മറയ്ക്കുക.
രസായനൻ. നാ. ക, ഗരുഡൻ. ഖ, രസവാദി. ങ, ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു.
രസായനം. നാ. ക, രസവാദശാസ്ത്രം. ഖ, രസവും ഔഷധവും കൂട്ടിയുള്ള പ്രയോഗം. ങ, രോഗങ്ങളെ ശമിപ്പിച്ചു ആയുസ്സിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരുമാതിരി മരുന്നു. ര, മോരു. ഭ, വിക്കം.
രസാലം. നാ. ക, കരിമ്പു. ഖ, മാവുവൃക്ഷം. ങ, പ്ലാവു. ര, കോരമ്പു. ഭ, കുന്തുരുക്കം. ന, ഒരുവശ്യ, മുരു.
രസാലസ. നാ. ഞരമ്പു.
രസാഹ്വം. നാ. പയിനെണ്ണ.
രസാള. നാ. തൈരിൽ നല്ലമുളകും പഞ്ചസാരയും ചുക്കും ജീരകവും ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കറി.
രസാളം. നാ. രസാലം.
രസിക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. നാ. ക, രസിപ്പിക്കുന്ന, രസമുള്ള ഖ, രുചിയുണ്ടാക്കുന്ന.
രസിക. നാ. ക, കുതിര ഖ, ആന. ങ, താന്തോന്നി. (മ.) സന്തോഷം വരത്തക്ക വാക്കുകളെ പറയുന്നവൻ.
രസികാ. നാ. ക, കരിമ്പിന്നീർ. ഖ, രസാളകറി. ങ, നാവു. ര, സ്ത്രീയുടെ അരഞ്ഞാണം.
രസിക്കുന്നു. ച്വ പ്ലാൻ. (രസി.) അ. ക്രി. ക, ഇക്ഷുപ്പെടുന്നു. ഖ, രുചിക്കുന്നു. രസിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
രസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. പൊന്നുമറ്റും പൂശപ്പെട്ട.
രസിതം. നാ. ക, ശബ്ദം. ഖ, ഇടിമുഴക്കം.
രസോനകം. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, ഉള്ളി.
രസോനം. നാ. ഉള്ളി.
രഹദാരി. നാ. തടിയും മാറും കാവൽസ്ഥലങ്ങളിൽ തടയാതെ ഇറിക്കുന്നതിനായിട്ടു സക്കാരിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്ന ഒരു എഴുത്തു.
രഹസ്യ. വി. (സ്യൻ. സ്യാ, സ്യം.) വി. നാ. ശ്രുദ്ധമായുള്ള.
രഹസ്യം. നാ. ശ്രുദ്ധകാര്യം.
രഹസ്യ. നാ. ഒരുറ.
രഹസ്സു. നാ. വിജനസ്ഥലം.
രഹസ്സു. അ. ശ്രുദ്ധമായി.

രഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

രക്ഷ. ന. ൧, രക്ഷിക്കുക, പാലനം. ൨, പിശാചുകളും മററും ഉപദ്രവിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിനായിട്ടു മന്ത്രവാദികൾ എഴുതിയ ഒരുമാതിരി ചെമ്പുതകിടും മററും.

രക്ഷക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. രക്ഷിക്കുന്ന.

രക്ഷകേടു. ന. രക്ഷയില്ലായ്ക്ക.

രക്ഷണം. ന. രക്ഷ.

രക്ഷണീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. രക്ഷിക്കപ്പെടത്തക്ക.

രക്ഷസ്സു. ന. രാക്ഷസൻ.

രക്ഷസ്സഭം. ന. രാക്ഷസന്മാരുടെ സഭ.

രക്ഷാകര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. രക്ഷിക്കുന്ന.

രക്ഷാഗൃഹം. ന. രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഭവനം.

രക്ഷാപര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. രക്ഷിപ്പാൻ താല്പൎയ്യമുള്ള.

രക്ഷാഭോഗം. ന. രക്ഷിക്കുന്നവനുകൊടുക്കുന്ന ദ്രവ്യം.

രക്ഷാശിക്ഷകൾ. ന. രക്ഷയും ശിക്ഷയും.

രക്ഷി. വി. (ക്ഷീ, ക്ഷിണീ, ക്ഷി.) വി. ന. രക്ഷിക്കുന്ന.

രക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (രക്ഷി.) സ. ക്രി. കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നു, പാലിക്കുന്നു.

രക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

രക്ഷിതാവു. ന. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

രക്ഷിവൎഗ്ഗം. ന. രാജധാനിയിലും മററുമുള്ള കാവല്ക്കാരൻ.

രക്ഷോവരൻ. ന. രാക്ഷസന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ, രാവണനും മററും.

രക്ഷ്ണം. ന. പാലനം.

രാ.

രാ. ന. രാത്രി.

രാക. ന. ൧, പൂൎണ്ണ ചന്ദ്രനുള്ള വെളുത്തവാവു. ൨, തീണ്ടായിരുന്നവൾ.

രാകാനിശാകരൻ. ന. പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ.

രാകുന്നു. കി. വാൻ. (രാകു) സ. ക്രി. അരം കൊണ്ടു അറുക്കുന്നു.

രാക്കു. ന. അരംകൊണ്ടു അറുക്കുക.

രാക്കുപണി. ന. രാക്കുവേല.

രാക്കുപൊടി. ന. രാകിപ്പൊടിച്ചപൊടി.

രാക്കൂറു. ന. രാത്രി.

രാഗദ്വേഷം. ന. രാഗംകൊണ്ടുണ്ടായ ദ്വേഷം, വൈരം.

രാഗൻ. ന. ഒരു രാജാവു.

രാഗം. ന. ൧, ചുവപ്പും മററും നിറം. ൨, സ്നേഹം. ൩, മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭാവഭേദം. ൪, സംഗീതശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്നപ്രകാരം, ഏഴു രാഗങ്ങൾക്കു കൂടെപുറയുന്ന ഒരു പേർ. ൫, അസൂയ.

രാഗാദി. ന. രാഗം, ദ്വേഷം, ലോഭം, മോഹം, മദം, മാത്സൎയ്യം.

രാഗി. വി. (ഗി, ഗിണീ, ഗി.) വി. ന. രാഗമുള്ള.

രാഗി. ന. പഞ്ഞപ്പുല്ല.

രാഗിണീ. ന. അനുരാഗമുള്ള സ്ത്രീ.

രാഘവൻ. ന. ശ്രീരാമൻ.

രാങ്കവം. വി. മാനിന്റെ രോമംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ.

രാങ്കവം. ന. മയിൎപ്പടം.

രാജക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. രാജാവുള്ള.

രാജകം. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടം.

രാജകരം. ന. രാജാവിനു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കരം.

രാജകല്പന. ന രാജാവിന്റെ കല്പന.

രാജകശേരു. ന. ഒരു മരുന്നു, കഴിമുത്തെങ്ങാ.

രാജകാൎയ്യം. ന. രാജാവിന്റെ കാൎയ്യം.

രാജകുഞ്ജരൻ. ന. രാജശ്രേഷ്ഠൻ.

രാജകുമാരൻ. ന. രാജപുത്രൻ.

രാജകുമാരി. ന. രാജപുത്രി.

രാജകുലം. ന. രാജവംശം.

രാജകോപം. ന. രാജാവിന്റെ കോപം.

രാജഗുരു. ന. രാജാവിന്റെ ഗുരു.

രാജഗൃഹം. ന. രാജധാനി.

രാജചിഹ്നം. ന. രാജാവിന്റെ അടയാളം.

രാജചോദ്യം. ന. രാജാവിന്റെ ചോദ്യം.

രാജതം. വി. (തൻ, തീ, തം.) വി. ന. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള.

രാജത്വം. ന. രാജാവിന്റെ അവസ്ഥ.

രാജദ്രോഹം. ന. രാജാവിനോടുള്ള വിരോധം.

രാജദ്രോഹി. ന. രാജാവിനോടു വിരോധം ചെയ്യുന്നവൻ.

രാജദ്വേഷം. ന. രാജാവിനോടുള്ള വൈരം.

രാജധനം. ന. രാജാവിന്റെ ധനം,

രാജധൎമ്മം. ന. രാജാവിന്റെ മുറ, രാജ്യവു ചെയ്യേണ്ടുന്ന മൎയ്യാദ.

രാജധാനി. ന. രാജാവിൻെറ ഭവനം.
രാജനന്ദനൻ, ന. രാജാവിൻെറ പുത്രൻ.
രാജനിന്ദ. ന. രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്ദ.
രാജൻ. ന. ഇതു മറ്റു ചിലവാക്കുകളുടെ ഒടുക്കം ചേർക്കുമ്പോൾ രാജാവു എന്നർത്ഥം വരും.
രാജന്യകം. ന. ക്ഷത്രിയന്മാരുടെ ക്രൂട്ടം.
രാജന്യൻ. ന. ക്ഷത്രിയൻ.
രാജന്വൽ. വി. (ന്വാൻ, ന്വതീ. ന്വൽ.) വി. ന. ക, രാജാവിനോടു കൂടിയ. ഉ, രാജാവുള്ള.
രാജപത്നീ. ന. രാജഭാര്യ.
രാജപഥം. ന. രാജവഴി.
രാജപദവി. ന. ക, രാജവഴി. ഉ, രാജാവിൻെറ ഐശ്വര്യം.
രാജപുംഗവൻ. ന. രാജശ്രേഷ്ഠൻ.
രാജപുത്രൻ. ന. രാജാവിൻെറ മകൻ.
രാജപുത്രീ. ന. രാജാവിൻെറ മകൾ.
രാജപുരോഹിതൻ. ന. രാജാവിൻെറ പുരോഹിതൻ.
രാജബല. ന. ഒരു വച്ച മരുന്നു.
രാജബുദ്ധി. ന. ക, രാജാവിൻെറ ബുദ്ധി. ഉ, വലിപ്പമുള്ള ബുദ്ധിക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
രാജഭണ്ഡാരം. ന. രാജദ്രവ്യം.
രാജഭയം. ന. രാജാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഭയം.
രാജഭവനം. ന. രാജധാനി.
രാജഭാരം. ന. രാജാവിൻെറ ഭാരം, രാജ്യാധികാരം.
രാജഭാര്യ. ന. രാജാവിൻെറ ഭാര്യ.
രാജഭൃത്യൻ. ന. രാജാവിൻെറ ഭൃത്യൻ.
രാജഭോഗം. ന. രാജാവിനു കൊടുക്കുന്ന കരം.
രാജമത്സരം. ന. രാജദ്രോഹം.
രാജമന്ത്രി. ന. രാജാവിൻെറ മന്ത്രി.
രാജമന്ദിരം. ന. രാജധാനി.
രാജമല്ലിക. ന. ഒരു പൂമരം.
രാജമാർഗ്ഗം. ന. രാജവഴി.
രാജമാഷം. ന. പെരുമ്പയറു.
രാജമുടി. ന. രാജാവിൻെറ കിരീടം.
രാജമുദ്ര. ന. രാജചിഹ്നം.
രാജയക്ഷ്മാവു. ന. ഒരു രോഗം.
രാജയോഗം. ന. രാജാവാകുന്നതിനുള്ള ഒരു യോഗം.
രാജയോഗ്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി. ന. രാജാവിനു കൊള്ളാകുന്ന.
രാജരത്നം. ന. രാജശ്രേഷ്ഠൻ.
രാജരക്ഷണം. ന. രാജാവിൻെറ പാലനം, രാജാവു രക്ഷിക്കുക.
രാജരാജൻ. ന. ക, വൈശ്രവണൻ. ഉ, ചക്രവർത്തി.
രാജർഷഭൻ. ന. രാജപുംഗവൻ.
രാജർഷി. ന. ഋഷികൾ ഏഴുതരമുള്ളതിൽ ഒരു മാതിരി ഋഷി.
രാജവംശം. ന. രാജകുലം.
രാജവംശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. ന. രാജവംശത്തിലുള്ള.
രാജവല്ലി. ന. ഒരു മാതിരിച്ചുര.
രാജവഴി. ന. പെരുവഴി.
രാജവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. രാജാവുള്ള.
രാജവി. ന. ഒരു പക്ഷി.
രാജവിരോധം. ന. രാജാവിനോടുള്ള വിരോധം.
രാജവീജി. വി. രാജകുലത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.
രാജവീഥി. ന. രാജവഴി.
രാജവൃക്ഷം. ന. കൊന്നമരം.
രാജവേശ്മം. ന. രാജധാനി.
രാജവേഷം. ന. രാജാവിൻെറ വേഷം.
രാജവൈദ്യൻ. ന. രാജാവിൻെറ വൈദ്യൻ.
രാജശക്തി. ന. രാജാവിൻെറ ശക്തി.
രാജശാസനം. ന. രാജകല്പന.
രാജശിക്ഷ. ന. രാജാവു ശിക്ഷിക്കുക.
രാജശ്രീ. ന. ക, രാജാവിൻെറ ശോഭ. ഉ, രാജാവിൻെറ സമ്പത്തു.
രാജശ്രേഷ്ഠൻ. ന. വലിയ രാജാവു.
രാജസദനം. ന. രാജധാനി.
രാജസഭ. ന. ആസ്ഥാനമണ്ഡപം.
രാജസമൂഹം. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടം.
രാജസ. വി. (സൻ, സീ, സം.) വി. ന. രജോഗുണത്തെ സംബന്ധിച്ച.
രാജസീ. ന. ഒരു ദേവി.
രാജസമ്മാനം. ന. രാജാവു കൊടുക്കുന്ന സമ്മാനം.
രാജസർപ്പം. ന. സർപ്പങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠനി.
രാജസിംഹം. ന. രാജാക്കന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ, മഹാ രാജാവു.
രാജസിംഹാസനം. ന. രാജാക്കന്മാർ ഇരിക്കുന്ന പീഠം.
രാജസൂയം. ന. ഒരു വലിയ യാഗം.
രാജസേവ. ന. രാജാക്കന്മാരെ സേവിക്ക.
രാജസേവകൻ. ന. രാജാവിൻെറ ഭൃത്യൻ.
രാജസൈന്യം. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ സൈന്യം.
രാജസ്ത്രീ. ന. ക, രാജവംശത്തിൽ ജ

നിച്ചവൾ. ൨, രാജഭാൎയ്യ.
രാജസ്ഥാനം. ന. ൧, രാജധാനി. ൨, രാജസഭ. ൩, രാജത്വം.
രാജസ്നേഹം. ന. രാജാവിന്റെ സ്നേഹം.
രാജഹത്യ. ന. രാജാവിനെക്കൊല്ലുക.
രാജഹംസം. ന. അരയന്നപ്പക്ഷി.
രാജക്ഷോഭം. ന. രാജകോപം.
രാജാവു. ന. ൧, രാജ്യം രക്ഷിക്കുന്നവൻ. ൨, ക്ഷത്രിയൻ. ൩, ചന്ദ്രൻ.
രാജാദനം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പഴമുമ്പാല.
രാജാധികാരം. ന. രാജാവിന്റെ അധികാരം.
രാജാധിരാജൻ. ന. മഹാരാജാവു.
രാജാഭിഷേകം. ന. രാജാവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്ക.
രാജാൎഹ. വി. (ൎഹൻ, ൎഹാ, ൎഹം.) വി. ന. രാജാവിനു യോഗ്യമായുള്ള.
രാജാൎഹം. ന. ചെന്നിനായകമരം.
രാജാവൎത്തം. ന. ഒരു രത്നം.
രാജി. ന. ൧, മുറിയാതുള്ള വര, വരി. ൨, ശരീരത്തിനകത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ പാത്രം. (മ.) ഉടമ്പടിയോല.
രാജിക. ന. ൧, കറുത്തകടുകു. ൨, ഒരു ധാന്യം.
രാജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോഭിക്കപ്പെട്ട.
രാജിലം. ന. ഒരു പാമ്പു.
രാജ്ഞി. ന. ൧, രാജസ്ത്രീ, രാജഭാൎയ്യ. ൨, വെള്ളോടു, പിച്ചള.
രാജ്യഭാരം. ന. രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുക.
രാജ്യം. ന. നാടു, ഒരു രാജാവിന്റെ അധികാരത്തിലുള്ള ഭൂമി.
രാജ്യവാസികൾ. ന. രാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങൾ.
രാജ്യവിചാരം. ന. രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള വിചാരം.
രാജ്യാധികാരം. ന. രാജ്യാധിപത്യം.
രാജ്യാംഗം. ന. രാജാവു മന്ത്രി ബന്ധുഭണ്ഡാരം രാജ്യം കോട്ട സൈന്യം പുരവാസികൾ ഗുരുവു ഇവ ഒൻപതും കൂടിയതു.
രാത്രകൻ. ന. ഒരു വത്സരം വേശ്യാഗൃഹത്തിൽ പാൎക്കുന്നവൻ.
രാത്രകം. ന. അഞ്ചുരാത്രി കൂടിയതു.
രാത്രി. ന. ൧, ആദിത്യൻ അസ്തമിച്ചാൽ ഉദിക്കുന്നതുവരയുമുള്ള സമയം. ൨, മഞ്ഞൾ. ൩, മരമഞ്ഞൾ.
രാത്രിജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. രാത്രിയിലുണ്ടായ.
രാത്രിജം. ന. നക്ഷത്രം.
രാത്രിജാഗര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. രാത്രിയിൽ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന.
രാത്രിജാഗരം. ന. പട്ടി.
രാത്രിഞ്ചരൻ. അല്ലെങ്കിൽ, രാത്രിചരൻ. ന. ൧, രാക്ഷസൻ. ൨, കള്ളൻ.
രാദ്ധാന്തം. ന. നിശ്ചയം.
രാധ. ന. ൧, വിശാഖനക്ഷത്രം. ൨, ഒരു ഗോപസ്ത്രീ. ൩, മിന്നൽ.
രാധം ന. ഇടവമാസം.
രാധേയൻ. ന. കൎണ്ണൻ എന്ന രാജാവു.
രാപ്പകൽ. അ. രാവും പകലും.
രാഭോജനം. ന. രാത്രിഭക്ഷണം, അത്താഴം.
രാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, കറുത്ത. ൨, വെളുത്ത. ൩, ഭംഗിയുള്ള.
രാമൻ. ന. ൧, ശ്രീരാമൻ. ൨, പരശുരാമൻ. ൩, ബലരാമൻ. ൪, വരുണൻ.
രാമാ. ന. ൧, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള സ്ത്രീ. ൨, ഒരു നദി.
രാമം. ന. ൧, കുതിര. ൨, ഒരു വകമാൻ. ൩, കായം.
രാമചന്ദ്രൻ. ന. ശ്രീരാമൻ.
രാമച്ചം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
രാമഠം. ന. പെരുംകായം.
രാമാനം. ന. രാത്രി.
രാമായണം. ന. രാമന്റെ കഥ.
രാമേശ്വരം. ന. ഒരു പുണ്യക്ഷേത്രം.
രാംഭം. ന. സന്യാസികളുടെ മുളന്ദണ്ഡു.
രായം. ന. ൧, പൊൻ. ൨, ധനം.
രായസക്കാരൻ. ന. ചില കച്ചേരികളിലെ എഴുത്തുകാരനു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
രായസം. ന. കച്ചേരിയിലെ എഴുത്തുവേല.
രാവു. ന. രാത്രി.
രാവണൻ. ന. ഒരു രാക്ഷസരാജാവു.
രാവണി. ന. രാവണന്റെ മകൻ.
രാവപൂ. ന. ഒരു വക മുല്ല.
രാവിലെ. അ. സൂൎയ്യനുദിച്ച ഉടനെ, നേരത്തു.
രാശി. ന. ൧, കൂട്ടം, കൂമ്പാരം. ൨, മേടം ആദിയായിട്ടുള്ളവ പന്ത്രണ്ടും. ൩, സമൂഹം. (മ) പരശുരാമൻ അടിപ്പിച്ച ഒരു നാണയം.
രാശിചക്രം. ന. മേടംമുതലായ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾ ഇരിക്കുന്ന ചക്രം.
രാശിസ്ഥാനം. ന. രാശികൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം.
രാശീശ്വരൻ. ന. അതാതു രാശികൾക്കു പ്രത്യേകമുള്ള നാഥൻ.
രാഷ്ട്രം. ന. രാജ്യം.
രാഷ്ട്രിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച.

രാഷ്ട്രിക. നാ. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കണ്ടകാരി.
രാഷ്ട്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച.
രാഷ്ട്രിയൻ. നാ. രാജാവിന്റെ അഭിയന്ത്രനാട്ടത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
രാസഭം. നാ. കഴുത.
രാസ്ന. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, അരത്ത.
രാഹിത്യം. നാ. പേർതിരിച്ചിൽ.
രാഹു. നാ. നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നു.
രാഹുഗ്രഹസ്യൻ. നാ. രാഹുവിനാൽ മറെക്കപ്പെട്ട ചന്ദ്രൻ.
രാഹുഗ്രാഹം. നാ. ഗ്രഹണം.
രാഹുഗ്രഹം. നാ. ഗ്രഹണം.
രാളം. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, ചെഞ്ചല്യം.
രാക്ഷസ. വി. (സൻ, സീ, സം.) വി. നാ. രാക്ഷസനെ സംബന്ധിച്ച.
രാക്ഷസൻ. നാ. മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
രാക്ഷസീ. നാ. ക, രാക്ഷസസ്ത്രീ. ഖ, ഒരു മാതിരി വലിയ പല്ലു, തേറയുംമറും. ന, ഒരു സുഗന്ധമുള്ള മരുന്നു.
രാക്ഷസീ. നാ. ക, അസുരസ്ത്രീ. ഖ, കാട്ടുകുരോലം.
രാക്ഷസേന്ദ്രൻ. നാ. രാക്ഷസശ്രേഷ്ഠൻ.
രാക്ഷാ. നാ. അരക്കു.

രി.

രിക്ത. നാ. ചതുർത്ഥി നവമി പതിന്നാങ്ങു ഇവ മൂന്നിന്നും ക്രമേയുള്ള പേർ.
രിക്തക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ക, ഒന്നുമില്ലാത്ത, ഒഴിഞ്ഞ, ശൂന്യതയുള്ള. ഖ, പാവപ്പെട്ട. ന, ഭാരമില്ലാത്ത. ര, വയറിളക്കപ്പെട്ട. രിക്തത. ഗു.നാ. ഒന്നുമില്ലായ്മ.
രിക്തപാത്രം. നാ. ഒഴിഞ്ഞ പാത്രം.
രിക്തം. നാ. ക, നടക്കാവു. ഖ, ഒഴിവു.
രിക്തഹസ്ത. വി. (സ്ത, സ്ത, സ്തം.) വി. നാ. കൈയിൽ ഒന്നുമില്ലാത്ത.
രികഥം. നാ. സമ്പത്തു.
രികഥഹാരി. വി. (രി, രിണീ, രി.) വി. നാ. സമ്പത്തിനെ അനുഭവിക്കുന്ന.
രികഥഹാരി. നാ. മരിച്ചവന്റെ സമ്പത്തിന്നവകാശമുള്ളവൻ.
രിംഖണം. നാ. ഇടച്ച, തെറിവിഴുകയുംമറും.
രിടി. നാ. ജ്വാലയുടെ ശബ്ദം.
രിപു. നാ. ശത്രു.
രിപുത്വം. നാ. ശത്രുത.
രിഷ്ടം. നാ. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ രാശി, മീനം രാശി.
രിഷി. നാ. മഛക്കി.
രിക്ഷ്ണു. വി. (ക്ഷ്ണൻ, ക്ഷ്ണു, ക്ഷ്ണം.) വി. നാ. ക, ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഭാഗ്യമുള്ള. ന, നിർഭാഗ്യമുള്ള.
രിക്ഷ്ണം. നാ. ക, ക്ഷുഭം. ഖ, ഭാഗ്യം. ന, നിർഭാഗ്യം. ര, നാശം. ഉ, പുളിഞ്ഞി.
രിക്ഷി. നാ. ക, വാൾ. ഖ, ഭാഗ്യം.

രീ.

രീഢ. നാ. നിന്ദ.
രീഢകം. നാ. തണ്ടെല്ലു.
രീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. നാ. ഒഴുകിയ.
രീതി. നാ. ക, പ്രകാരം, വിധം. ഖ, നടപ്പു. ന, രൂപം, ആകൃതി. ര, ഒഴുക്കു. ഉ, പിച്ച. ന, സ്വഭാവഗുണം.
രീതിപുഷ്പം. നാ. പിച്ചളപൂവു.
രീതിപ്പെടുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (രീതി.) സ. ക്രി. ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു.

രു.

രുക്കു. നാ. ക, വേദന. ഖ, രോഗം. ന, ശോഭ.
രുക്പ്രതിക്രിയ. നാ. ചികിത്സ.
രുക്മകാരൻ. നാ. പൊൻപണിക്കാരൻ.
രുക്മം. നാ. പൊൻ.
രുഗ്ണ. വി. (ഗ്ണൻ, ഗ്ണാ, ഗ്ണം.) വി. നാ. വളഞ്ഞ.
രുചകം. നാ. ക, മാതളനാരകം. ഖ, ഒരാഭരണം. ന, ഒരു വക ഉപ്പു. ര, വയറു.
രുചി. നാ. ക, സ്വാദു. ഖ, ആഗ്രഹം. ന, ശോഭ. ര, ഭംഗി. ഉ, താല്പര്യം.
രുചികര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. രുചിയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.
രുചികുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (രുചി.) അ. ക്രി. ക, സ്വാദുതോന്നുന്നു. ഖ, ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
രുചിത. വി. (തൻ. താ, തം.) വി. നാ. ക, മധുരമുള്ള. ഖ, ആഗ്രഹമുള്ള.
രുചിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ക, ഭംഗിയുള്ള. ഖ, മധുരമുള്ള. ന, ദഹനത്തിനു കൊള്ളാകുന്ന.
രുച്യ. വി. (ച്യൻ, ച്യാ, ച്യം.) വി. നാ. ക, ഭംഗിയുള്ള. ഖ, രുചിയുണ്ടാക്കുന്ന.
രുജ. നാ. ക, രോഗം. ഖ, നാശം.

രുട്ട. n. കോപം.
രുതം. n. പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം.
രുദിത. vi. (തൻ, താ, തം.) vi. n. കരയിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
രുദിതം. n. കരച്ചിൽ.
രുദ്ധ. vi. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) vi. n. ക, വളയപ്പെട്ട. ഖ, ഉറപ്പാക്കപ്പെട്ട. ങ, അടെക്കപ്പെട്ട. ര, തടുക്കപ്പെട്ട.
രുദ്ധാ. n. സൈന്യം വന്നു ചുറ്റുക.
രുദ്ര. n. തിരുവാതിര നക്ഷത്രം.
രുദ്രൻ. n. ശിവൻ.
രുദ്രപുഷ്പം. n. ചെമ്പരുത്തിപ്പൂ.
രുദ്രപൂജ. n. ശിവപൂജ.
രുദ്രഭ. n. ചുടലക്കളം.
രുദ്രാണി. n. പാർവ്വതി.
രുദ്രാക്ഷകാ. n. രുദ്രാക്ഷമരത്തിന്റെ കായ.
രുദ്രാക്ഷമാല. n. രുദ്രാക്ഷകരുവു കോർത്തമാല.
രുദ്രാക്ഷം. n. രുദ്രാക്ഷമരം, രുദ്രാക്ഷ മരത്തിന്റെ കരുവു.
രുധിരൻ. n. ചൊവ്വാ എന്ന ഗ്രഹം.
രുധിരം. n. ചോര.
രുമ. n. ക, ഉപ്പുവടനം. ഖ, സുഗ്രീവന്റെ ഭാര്യ.
രുരു. n. ഒരു വക മാൻ.
രുശതി. n. ചീത്തവാക്കു.
രുഷ. n. കോപം.
രുഷിത. vi. (തൻ, താ, തം.) vi. n. കോപിച്ച.
രുഷ്ട. vi. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) vi. n. കോപിച്ച.
രുഹ. vi. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) vi. n. ക, മുളെക്കുന്ന. ഖ, കരേറുന്ന.
രുഹ. n. ഒരു പുല്ല, കറുക.

രൂ.

രൂഢ. vi. (ഡൻ, ഡാ, ഢം.) vi. n. ക, നിശ്ചയമുള്ള. ഖ, പ്രസിദ്ധമായ. ങ, മുളെക്കപ്പെട്ട. ര, ജനിച്ച. ഭ, പാരമ്പര്യന്യായമായുള്ള.
രൂഢി. n. ക, പ്രസിദ്ധം. ഖ, പരിചയം. ങ, വാക്കുകൾക്കു പതിവായി പറഞ്ഞു വരുന്ന അർത്ഥം.
രൂപകം. n. ക, ആട്ടക്കഥ. ഖ, സ്വരൂപം. ങ, ഒരലങ്കാരം.
രൂപക്കേട്ട. n. ക, വിരൂപം. ഖ, അറിവില്ലായ്മ. ങ, ക്രമക്കേട്ട.
രൂപഗുണം. n. സൌന്ദര്യം.
രൂപ. vi. (പൻ, പാ, പം.) vi. n. തുല്യതയുള്ള.
രൂപം. n. ക, ഭാഷ, ആകൃതി. ഖ, വിഗ്രഹം. ങ, പ്രത്യക്ഷത. ര, ഭംഗി. ഭ, അറിവു. ന, കളി.
രൂപംകെട്ടവൻ. n. ക, അറിവില്ലാത്തവൻ, മോക്ഷൻ. ഖ, ഭംഗിയില്ലാത്തവൻ.
രൂപലാവണ്യം. n. സൌന്ദര്യം.
രൂപവൽ. vi. (വാൻ, വതീ, വൽ.) vi. n. രൂപമുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ളവനുമുള്ള.
രൂപസൌന്ദര്യം. n. രൂപത്തിന്റെ ഭംഗി.
രൂപാ. n. ക, വെള്ളിരൂപാ, ഖ, പൊന്നുരുപ്പിക.
രൂപാജീവാ. n. വേശ്യ.
രൂപിക. n. രൂപാ.
രൂപിക്കുന്ന. ചു. പ്ലാൻ. (രൂപി.) സ. ക്രി. ക, രൂപമാക്കുന്ന. ഖ, കണ്ടറിയുന്ന.
രൂപി. vi. (പി, പിനീ, പി.) vi. n. സൌന്ദര്യമുള്ള.
രൂപ്യ. vi. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) vi. n. ക, വെള്ളികൊണ്ടുള്ള. ഖ, ഭംഗിയുള്ള.
രൂപ്യം. n. ക, വെള്ളി. ഖ, പണിചെയ്യാവെള്ളി. ങ, പണിത പൊന്നു.
രൂപ്യാദ്ധ്യക്ഷൻ. n. വെള്ളി വകകൾക്കുള്ള വിചാരിപ്പുകാരൻ.
രൂഷിത. vi. (തൻ, താ, തം.) vi. n. ക, പൊടികപ്പെട്ട. ഖ, മൂടപ്പെട്ട. ങ, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.
രൂക്ഷ. vi. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) vi. n. ക, കടുപ്പമുള്ള. ഖ, പരുക്ഷമായ. ങ, ചവപ്പുള്ള. **രൂക്ഷത.** gu. n. ക, കടുപ്പം. ഖ, പരുക്കം. ങ, ചവപ്പു.
രൂക്ഷം. n. വൃക്ഷം.

രേ.

രേഖ. n. ക, വരി, വര. ഖ, ചതിവു. ങ, പരിപൂർണ്ണത.
രേചക. vi. (കൻ, കീ, കം.) vi. n. വയറിളകുന്നതിനുള്ള.
രേചകം. n. ക, ഒരു മാതിരിയുപ്പു. ഖ, ഒരു തൈ. ങ, വയറിളക്കുക.
രേചകി. n. ഒരു മരുന്നു, കടുക്കാ.
രേചന. n. ഒരു മരുന്നു.
രേചനം. n. വയറിളക്കം.
രേചനി. n. ഒരു മരുന്നു, തിരുകോല്ലക്കൊന്ന.
രേചിത. vi. (തൻ, താ, തം.) vi. n. ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട, വിരേചനം വരുത്തപ്പെട്ട.

രേണു. ന. ക, പൊടി. ഖ, ഒരു മരുന്നു.
രേണുക. ന. ക, ഒരു മരുന്നു, അരേണുകം. ഖ, പരശുരാമന്റെ അമ്മ.
രേതസ്സു. ന. ബീജം, ശുക്ലം.
രേഫ. പി. (ഫൻ, ഫാ, ഫം.) വി. ന. ക, നിന്ദ്യതയുള്ള. ഖ, അപശ്രുതിയുള്ള.
രേഫം. ന. ക, ര എന്ന അക്ഷരം. ഖ, രാഗം, ആഗ്രഹം.
രേവ. ന. നമ്മദാനദി.
രേവതീ. ന. ക, ഇരുപത്തേഴാമത്തെ നക്ഷത്രം. ഖ, ബലഭദ്രന്റെ ഭാര്യ.
രേവതീരമണൻ. ന. ബലഭദ്രൻ.
രേഷണം. ന. അലച്ചു, ശബ്ദം.

രൈ.

രൈവതകം. ന. ഒരു പർവ്വതം.
രൈവതൻ. ന. ക, ശിവൻ. ഖ, ഒരു സുരൻ.

രൊ.

രൊക്കം. വി. ഉടൻതന്നെ കൊടുക്കുന്ന.
രൊക്കവില. ന. ഉടൻതന്നെ കൊടുക്കുന്ന വില.

രോ.

രോകം. ന. ക, ഭാരം. ഖ, വള്ളം. ങ, മാറാരം. ച, രൊക്കം.
രോക്ക. ന. മിനുസം വരുത്തുന്ന ഒരു മാതിരി ഉളി.
രോഗം. ന. ദിനം.
രോഗലക്ഷണം. ന. ദിനത്തിനുള്ള അടയാളം.
രോഗശാന്തി. ന. ദിനത്തിന്റെ ശമനം.
രോഗഹാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. രോഗത്തെക്കളയുന്ന.
രോഗഹാരി. ന. വൈദ്യൻ.
രോഗി. വി. (ഗീ, ഗിണീ, ഗി.) വി. ന. രോഗമുള്ള.
രോചകം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. രുചിയുണ്ടാക്കുന്ന, ഇച്ഛയുണ്ടാക്കുന്ന.
രോചകം. ന. ക, വിശപ്പു, രുചി. ഖ, വാഴപ്പഴം. ങ, ഒരു മാതിരി ഉള്ളി.
രോചന. വി. (നൻ, നാ, നീ, നം.) വി. ന. ക, വിശേഷമുള്ള, ഭംഗിയുള്ള. ഖ, രുചിയുണ്ടാക്കുന്ന.
രോചന. ന. ഒരു ഔഷധം.
രോചനീ. ന. ക, ഗോരോചന. ഖ, മുളയുടെ അറി. ങ, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള സ്ത്രീ. ഛ, ചെറുതാമര.
രോചനം. ന. ക, പഞ്ഞിമരം. ഖ, ഒരു വൃക്ഷം. ങ, ജ്യോനകനാരകം. ഛ, കടുകപ്പുളിനാരകം. ജ, രുചി.
രോചമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, ഭംഗിയുള്ള, ശോഭയുള്ള. ഖ, രുചിയുണ്ടാക്കുന്ന.
രോചമാനം. ന. കുതിരയുടെ കുഞ്ഞി രോമം.
രോചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രുചിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
രോചിഷ്ണു. വി. (ഷ്ണു.) വി. ന. ക, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ശോഭയുള്ള.
രോചിസ്സു. ന. ശോഭ.
രോദനം. ന. കരച്ചിൽ, നിലവിളി.
രോദനി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കൊടിത്തൂവ.
രോദസ്സു. ന. ആകാശവും ഭൂമിയും.
രോദസി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
രോദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (രോദി.) അ. ക്രി. കരയുന്നു.
രോധന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. രോധിക്കുന്ന, തടവുണ്ടാക്കുന്ന.
രോധനൻ. ന. ബുധൻ എന്ന ഗ്രഹം.
രോധനം. ന. തടവു, വിരോധം.
രോധം. ന. തീരപ്രദേശം.
രോധസ്സു. ന. തീരം.
രോധിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (രോധി.) സ. ക്രി. തടയുന്നു.
രോപണം. ന. ക, ഒന്നിൽവെക്കുക. ഖ, നടുക. ങ, ഉയർത്തുക. ഛ, ബുദ്ധിയുടെ ഒരു ഭ്രമം.
രോപം. ന. ക, അമ്പു. ഖ, ബുദ്ധിയുടെ ഒരു കലക്കം. ങ, ഭാരം.
രോമകൂപകം. ന. ഒരു മൃഗം, മുയൽ.
രോമക്കൂപം. ന. രോമത്തിന്റെ ചുവട്ടിലുള്ള കുഴി.
രോമക്കാൽ. ന. രോമഭാരം.
രോമക്കുത്തു. ന. രോമത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെകുഴി.
രോമന്ഥം. ന. അയവുക.
രോമം. ന. മയിർ.
രോമവികാരം. ന. രോമാഞ്ചം.
രോമഹർഷണം. ന. രോമാഞ്ചം.
രോമാഞ്ചം. ന. കോൾമയിർ, രോമം എഴുന്നു നില്ക്കുക.
രോമാഞ്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രോമാഞ്ചമുള്ള.
രോമാവലി. ന. രോമക്രമം.
രോമാളി. ന. രോമക്രമം.

രോമോദ്ഗമം. ന. രോമാഞ്ചം.
രോഷം. ന. കോപം.
രോഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (രോഷി.) അ. ക്രി. കോപിക്കുന്നു.
രോഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൊപിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
രോഹക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. രോഹിക്കുന്ന, രോഹിച്ച, കരേറിയ.
രോഹകൻ. ന. പിശാച്ച.
രോഹകം. ന. കരേറുക.
രോഹണം. ന. ൧, ബീജം, ശുക്ലം. ൨, കരേററം. ൩, വളൎച്ച. ൪, ഒരു പൎവ്വതം.
രോഹം. ന. ൧, മൊട്ടു, തളിർ. ൨, കരേററം.
രോഹി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
രോഹിണി. ന. ൧, നാലാമത്തെ നക്ഷത്രം. ൨, ബലഭദ്രന്റെ അമ്മ. ൩, ഒൻപതു വയസ്സുചെന്ന പെണ്ണു. ൪, നല്ല പശു. ൫, ചുവന്ന നിറമുള്ള പെണ്ണു. ൬, കടുകുരോഹിണി. ൭, ഒരു തൈ.
രോഹിതകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ചെമ്മരം.
രോഹിത. വി. (തൻ, താ, ഹിണീ, തം.) വി. ന. ചുവപ്പുനിറമുള്ള, ചുവന്ന.
രോഹിതം. ന. ൧, ചുവപ്പു. ൨, ഒരു മത്സ്യം. ൩, ഒരു വക മാൻ. ൪, ഒരു വൃക്ഷം. ൫, ഇന്ദ്രന്റെ വില്ലു. ൬, രക്തം.
രോഹിതാശ്വൻ. ന. അഗ്നി.

രൌ.

രൌദ്ര. വി. (ദ്രൻ, ദ്രീ, ദ്രം.) വി. ന. ൧, രുദ്രനെ സംബന്ധിച്ച. ൨, ഭയങ്കരമായുള്ള. ൩, തീക്ഷ്ണതയുള്ള. ൪, ക്രൂരമായുള്ള. **രൌദ്രത.** ഗു. ന. ക്രൂരത.
രൌദ്രൻ. ന. യമൻ.
രൌദ്രം. ന. ൧, കോപം. ൨, ഉഷ്ണം.
രൌദ്രീ. ന. പാൎവ്വതി.
രൌമകം. ന. ഒരു വക ഉപ്പു.
രൌരവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. ൧, ഭയങ്കരമായുള്ള. ൨, വ്യാജമുള്ള. ൩, വഴുതലുള്ള.
രൌരവൻ. ന. മൂൎക്ഷൻ, ക്രൂരൻ.
രൌരവം. ന. ഒരു നരകം.
രൌഹിണേയൻ. ന. ൧, ബുധൻ. ൨, ബലഭദ്രൻ.
രൌഹിഷം. ന. ഒരു വക മാൻ.

ല. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്തെട്ടാം അക്ഷരം.

ലകാരം. ന. ല. എന്ന അക്ഷരം.
ലകുചം. ന. ഒരുവൃക്ഷം, ആയിനി.
ലക്കു. ന. ൧, തക്കതായ സമയം. ൨, ലാക്കു.
ലക്കം. ന. അക്കം.
ലക്തകം. ന. കീററുതുണി.
ലഗുഡം. ന. വടി, കുറുവടി.
ലഗ്നകൻ. ന. ജാമ്യക്കാരൻ, മദ്ധ്യസ്ഥൻ.
ലഗ്ന. വി. (ഗ്നൻ, ഗ്നാ, ഗ്നം.) വി. ന. ചേൎന്നിരിക്കുന്ന.
ലഗ്നം. ന. ഉദയരാശി.
ലഗ്നാധിപൻ. ന. ഉദയരാശിയുടെ നാഥൻ.
ലഗ്നിക. ന. പത്തു വയസ്സു ചെന്ന പെൺ.
ലഘിമാവു. ന. ഏററവും ലഘുത്വം.
ലഘു. വി. (ഘു, ഘു, ഘ്വീ, ഘു.) വി. ന. ൧, ഭാരമില്ലാത്ത. ൨, നിമിഷമുള്ള. ൩, സാരമില്ലാത്ത. ൪, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ൫, ചെറിയ. ൬, ഹീനമായ. ൭, ക്ഷീണമുള്ള. ൮, വെടിപ്പുള്ള. ൯, ഹ്രസ്വമായ. **ലഘുത്വം.** ഗു. ന. ഭാരമില്ലാമ്മ.
ലഘു. ന. ൧, കാരകിൽ വൃക്ഷം. ൨, രാമച്ചം. ൩, ഒരു തൈ.
ലഘ്വീ. ന. ൧, സാരമില്ലാത്ത സ്ത്രീ. ൨, കനമില്ലാത്ത ഒരു വാഹനം, ഒരുമാതിരി വണ്ടി.
ലഘുലയം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, രാമച്ചം.
ലങ്ക. ന. ൧, രാവണൻ പാൎത്തിരുന്ന സ്ഥലം. ൨, പാതിവ്രത്യമില്ലാത്ത സ്ത്രീ.
ലംഘനം. ന. ൧, ഉപവാസം. ൨, അതിക്രമം. ൩, അപ്പുറത്തേക്കു കടക്കുക. ൪, കുതിരയുടെ ഒരുമാതിരി നടപ്പു.
ലംഘിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ലംഘി.) സ. ക്രി. ൧, അതിക്രമിക്കുന്നു. ൨, നിഷേധിക്കുന്നു.
ലംഘിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ലംഘിക്കപ്പെട്ട. ൨, അതിക്രമിക്കപ്പെട്ട.
ലജ്ജ. ന. നാണം.
ലജ്ജകേടു. ന. നാണക്കേടു.
ലജ്ജാശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. നാണമുള്ള.
ലജ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ലജ്ജി.) അ. ക്രി. നാണിക്കുന്നു.
ലജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നാണിച്ച.

ലട്വാ. ന. ൧, ഒരു പലഹാരം. ൨, ഒരുമാതിരി കുരികിൽ. ൩, പാതിവ്രത്യമില്ലാത്ത സ്ത്രീ.
ലഡ്ഡുകം. ന. നെയ്യപ്പം.
ലത. ന. ൧, വള്ളി. ൨, ഒരുതൈ. ൩, ഒരു പയർ.
ലതാഗൃഹം. ന. വള്ളിക്കുടിൽ, വള്ളിപ്പടപ്പു.
ലതാന്തം. ന. പുഷ്പം.
ലതാപ്രതാനിനീ. ന. വള്ളിപ്പടപ്പു.
ലതാർക്കം. ന. പച്ചനിറമുള്ളി.
ലതിക. ന. വള്ളി.
ലന്ത. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, യൂറോപ്പിലുള്ളതിൽ ഒരു ദിക്കുകാർക്കു പറയപ്പെട്ട ഒരു പേർ.
ലന്തക്കുരുവു. ന. ലന്തവൃക്ഷത്തിന്റെ കുരുവു.
ലപനം. ന. ൧, മുഖം. ൨, വാക്കു.
ലപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.
ലപിതം. ന. വാക്കു.
ലബ്ധ. വി. (ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. ലഭിക്കപ്പെട്ട, ലഭിച്ച.
ലബ്ധാ. ന. വിശ്വസിപ്പാൻ വഹിയാത്ത ഭർത്താവുള്ളവൾ.
ലബ്ധവർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. വിദ്യയുള്ള.
ലബ്ധി. ന. ലാഭം.
ലഭിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ലഭി.) സ. ക്രി. കിട്ടുന്നു.
ലഭ്യ. വി. (ഭ്യൻ, ഭ്യാ, ഭ്യം.) വി. ന. ലഭിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.
ലംപടൻ. ന. സ്ത്രീകളിൽ അധികം ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.
ലംബനം. ന. ൧, തൂങ്ങുക, ഞാന്നുകിടക്കുക. ൨, കഴുത്തിലിടുന്ന ഒരുമാതിരി മാല.
ലംബ. വി. (ബൻ, ബാ, ബം.) വി. ന. ൧, നീളമുള്ള, വിസ്താരമുള്ള. ൨, തൂങ്ങിയ.
ലംബാ. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, പേച്ചുര.
ലംബം. ന. ൧, കൈക്കൂലി. ൨, തൂക്കം, ഞാലുക.
ലംബിക.. ന. അണ്ണാക്കു.
ലംബിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ, (ലംബി.) അ. ക്രി. ഞാന്നുകിടക്കുന്നു.
ലംബിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ലംബിക്കപ്പെട്ട, ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട.
ലംബോദരൻ. ന. ൧, ഗണപതി. ൨, കുടവയറുള്ളവൻ.
ലംഭനം. ന. ൧, ശകാരം. ൨, നിന്ദ. ൩, ലാഭം.
ലംഭിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ലഭിക്കപ്പെട്ട, കൊടുക്കപ്പെട്ട.
ലയപുത്രി. ന. നൃത്തം ചെയ്യുന്നവൾ.
ലയം. ന. ൧, നാശം. ൨, ദ്രാവണം. ൩, രാമച്ചം. ൪, നൃത്തഗീതാദികൾ ഒരുമിച്ചു പ്രയോഗിക്ക. ൫, മുറുകെപ്പിടിക്കുക. ൬, ഉല്ലാസം. ൭, ഭവനം.
ലയാലംബൻ. ന. നൃത്തം ചെയ്യുന്നവൻ.
ലയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ലയി.) അ. ക്രി. ൧, നശിക്കുന്നു. ൨, ദ്രവിക്കുന്നു. ൩, ഉല്ലാസിക്കുന്നു. **ലയിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ലലനം. ന. ൧, ഉല്ലാസം. ൨, നാവുനീട്ടുക.
ലലനാ. ന. ൧, സ്ത്രീ. ൨, കാമമുള്ള സ്ത്രീ, ൩, നാവു.
ലലന്തികാ. ന. ൧, കഴുത്തിൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന മാല. ൨, പല്ലി, ഗൌളി.
ലലാടം. ന. നെററി.
ലലാടാസ്ഥി. ന. നെററിയിലെ അസ്ഥി.
ലലാടിക. ന. ൧, നെററിയിലെ ആഭരണം. ൨, തൊടുകുറി.
ലലാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള, കൌതുകം തോന്നിപ്പിക്കുന്ന.
ലലാമം. ന. ൧, അടയാളം. ൨, കൊടി. ൩, തൊടുകുറി. ൪, വാൽ. ൫, പ്രധാനത. ൬, പ്രമാണം. ൭, കുതിരയുടെ ആഭരണം. ൮, ആഭരണം.
ലലാമകം. ന. പൂമാല.
ലലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട, സൌന്ദര്യമുള്ള.
ലലിതം. ന. സുന്ദരിമാരുടെ ചില ശൃംഗാര ഭാവം.
ലവങ്കം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ദേവകുസുമം.
ലവങ്ങം. ന. ഇലവങ്ങം.
ലവണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, ഉപ്പുരസമുള്ള. ൨, സൌന്ദര്യമുള്ള.
ലവണൻ. ന. ഒരസുരൻ.
ലവണാ. ന. ൧, ശോഭ. ൨, ഒരാറു.
ലവണം. ന. ൧, ഉപ്പുരസം. ൨, ഉപ്പു.
ലവണസമുദ്രം. ന. ഉപ്പുകടൽ.
ലവണാകരം. ന. ഉപ്പുവിളയുന്ന സ്ഥലം.
ലവണോദം. ന. ഉപ്പുവെള്ളം.
ലവനം. ന. ൧, കൊയിത്തു. ൨, കണ്ടിക്കുക.
ലവൻ. ന. രാമചന്ദ്രന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.

ലവം. ന. ൧, അറുക്കുക, മുറിക്ക. ൨, കൊയ്ക. ൩, നാശം. ൪, അല്പമായ ഒരു സമയം, നിമിഷം. ൫, അല്പം. ൬, ജാതിക്കാ. ൭, കരയാമ്പൂവു.
ലവാണകം. ന. അരിവാൾ.
ലവിത്രം. ന. അരിവാൾ.
ലശുനം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, വെള്ളുള്ളി.
ലസൽ. വി. (സൻ, സന്തീ, സൽ.) വി. ന. ൧, ഉല്ലസിക്കുന്ന. ൨, ശോഭിക്കുന്ന.
ലസാ. ന. മഞ്ഞൾ.
ലസിക. ന. വായിലെ നീർ.
ലസ്തകം. ന. വില്ലിന്റെ നടുവു.
ലസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ൧, പിടിക്കപ്പെട്ട. ൨, സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
ലസ്തകീ. ന. വില്ല.
ലഹരി. ന. ഒരുമാതിരി വലിയതിരമാല. (മ.) മദംപിടിക്ക.
ലഹരിദ്രവ്യം. ന. മദമുള്ള വസ്തു.
ലളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. ൨, സൌന്ദര്യമുള്ള.
ലളിതം. ന. സുന്ദരിമാരുടെ ചില ശൃംഗാരഭാവം.
ലളിതാ. ന. ൧, സൌന്ദര്യമുള്ളവൾ. ൨, വേശ്യ.
ലക്ഷണൻ. ന. ശ്രീരാമന്റെ അനുജന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ, ലക്ഷ്മണൻ.
ലക്ഷണാ. ന. ഒരുമാതിരി പക്ഷിയിൽ പിട.
ലക്ഷണം. ന. ൧, അടയാളം. ൨, രൂപം. ൩, പ്രമാണം. ൪, ഗുണം. ൫, മര്യാദ.
ലക്ഷണഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ലക്ഷണത്തോടു കൂടാത്ത.
ലക്ഷദീപം. ന. തിരുവനന്ത പുരത്തു ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു വലിയ വിശേഷമായ ഘോഷം.
ലക്ഷം. അല്ലെങ്കിൽ, **ലക്ഷ.** ന. ൧, നൂറായിരം. ൨, ചതിവു. ൩, അടയാളം, ലാക്കു, ശരവും മററും പ്രയോഗിച്ചാൽ കൊള്ളേണ്ടുന്ന സ്ഥലം.
ലക്ഷാധികാരി. ന. ലക്ഷം ആളുകൾക്കു മേൽവിചാരക്കാരൻ.
ലക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കാണപ്പെട്ട. ൨, അടയാളമിടപ്പെട്ട.
ലക്ഷ്മണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, ലക്ഷണമുള്ള. ൨, ശ്രീയുള്ള.
ലക്ഷ്മണൻ. ന. ൧, ശ്രീരാമന്റെ അനുജൻ. ൨, വണ്ടാരംകോഴി.
ലക്ഷ്മണാ. ന. വണ്ടാരംകോഴിപ്പിട.
ലക്ഷ്മാവു. ന. അടയാളം.
ലക്ഷ്മീ. ന. ൧, വിഷ്ണുവിന്റെ ഭാര്യ, ശ്രീ. ൨, സമ്പത്തു. ൩, ശോഭ. ൪, തിരുതാളി. ൫, മഞ്ഞൾ.
ലക്ഷ്മീപതി. ന. വിഷ്ണു.
ലക്ഷ്മീവല്ലഭൻ. ന. വിഷ്ണു.
ലക്ഷ്മീവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ലക്ഷ്മിയുള്ള.
ലക്ഷ്യ. വി. (ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. ന. ൧, കാണപ്പെടുവാൻതക്ക. ൨, അറിയപ്പെടുവാൻ തക്ക.
ലക്ഷ്യം. ന. ൧, അടയാളം. ൨, ലാക്കു. ൩, നൂറായിരം. ൪, വഞ്ചന.

ലാ.

ലാക്കു. ന. ൧, അടയാളം. ൨, ലക്ഷ്യം.
ലാഘവം. ന. ൧. ശരീരസൌഖ്യം. ൨, ലഘുത്വം, കനമില്ലായ്ക, സാരമില്ലായ്ക.
ലാംഗലദണ്ഡം. ന. കലപ്പയുടെ പിടി.
ലാംഗലപദ്ധതി. ന. ഉഴപ്പൊളി.
ലാംഗലം. ന. ൧, കലപ്പ. ൨, ഒരുമാതിരി പനവൃക്ഷം.
ലാംഗലികീ. ന. ൧, കുറുംകാട്ടു. ൨, ഒരുവൃക്ഷം.
ലാംഗലി. ന. ൧, നീർതിപ്പലി. ൨, തെങ്ങു.
ലാംഗ്രലം. ന. ൧, വാൽ. ൨, നെല്ലുര.
ലാജം. ന. ൧, മലർ. ൨, നനെച്ച ധാന്യം.
ലാഞ്ഛനം. ന. അടയാളം.
ലാഞ്ഛിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടയാളപ്പെട്ട.
ലാട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. ൧, പഴതായ. ൨, ശിശുത്വമുള്ള.
ലാടൻ. ന. ൧, ഒരുദിക്കു. ൨, അവിടെയുള്ള മനുഷ്യൻ.
ലാടം. ന. കുതിരയുടെ കാലിൽ വെച്ചു തറെക്കുന്ന ഇരിമ്പുപോള. (സം.) ൧, വസ്ത്രം. ൨, കുററം.
ലാപം. ന. സംസാരം.
ലാഭം. ന. വരവു, നേട്ടം, ലഭിക്ക.
ലാമജ്ജകം. ന. രാമച്ചം.
ലായം. ന. കുതിരപ്പന്തി.
ലാല. ന. വായിലെ വെള്ളം.
ലാലസ. ന. ൧, ആഗ്രഹം. ൨, യാചന. ൩, വ്യാക്കുണ്ട. ൪, ഉല്ലാസം.
ലാലസീക. ന. ചാറു.
ലാലാടിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ൧, ലലാടത്തെ സംബന്ധിച്ച, നെററിയോടു ചേൎന്ന. ൨, ഹീനമായ. ൩, ദൈവകല്പിതത്തെ സംബന്ധിച്ച.

ലാലാടികൻ. ന. ൧, യജമാനന്റെ മനസ്സിലുള്ളതിനെ മുഖഭാവം നോക്കി അറിയുന്ന ഭൃത്യൻ. ൨, മടിയൻ, കാൎയ്യങ്ങൾക്കു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവൻ.
ലാലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ലാലി.) സ. ക്രി. ലാളിക്കുന്നു.
ലാവണ്യം. ന. ൧, സൌന്ദൎയ്യം. ൨, ഉപ്പുരസം.
ലാവണ്യാൎജ്ജിതം. ന. സ്ത്രീധനമായി കൊടുക്കപ്പെട്ട മുതൽ.
ലാവം. ന. ൧, കാടപ്പക്ഷി. ൨, വെട്ടിയിടുക, മുറിക്ക.
ലാവ. ന. കാടപ്പക്ഷിപ്പിട.
ലാസകൻ. ന. ആട്ടക്കാരൻ.
ലാസം. ന. ആട്ടം.
ലാസികാ. അല്ലെങ്കിൽ, **ലാസികീ.** ന. ആടുന്നവൾ.
ലാസ്യം. ന. ൧, ആട്ടം. ൨, കൊട്ടും പാട്ടും നൃത്തവും കൂടിയതു.
ലാളനം. ന. ലാളിക്കുക.
ലാളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ലാളി.) സ. ക്രി. വാത്സല്യത്തോടെ രക്ഷിക്കുന്നു.
ലാളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ലാളിക്കപ്പെട്ട.
ലാക്ഷാ. ന. കോലരക്കു.
ലാക്ഷാതരു. ന. പ്ലാശുവൃക്ഷം.
ലാക്ഷാപ്രസാദനം. ന. മലങ്കമുകു.
ലാക്ഷാരസം. ന. കോലരക്കിൽനിന്നെടുക്കുന്ന ചുവന്ന ചായം.

ലി.

ലികുചം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ലിഖിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, എഴുതപ്പെട്ട. ൨, വരെക്കപ്പെട്ട. ൩, വൎണ്ണിക്കപ്പെട്ട.
ലിഖിതം. ന. എഴുത്തു.
ലിംഗധാരി. ന. ലിംഗം ധരിച്ചവൻ.
ലിംഗം. ന. ൧, അടയാളം. ൨, ശിവലിംഗം. ൩, രൂപം. ൪, പ്രകൃതി. ൫, പുരുഷന്റെ അടയാളം, മേഢ്രം. ൬, സംസ്കൃത ശബ്ദത്തിന്റെ പുല്ലിംഗവുമ്മററും. ൭, രോഗലക്ഷണം.
ലിംഗവൃത്തി. ന. കപടഭക്തികൊണ്ടു പജീവിപ്പാനായിട്ടു സന്യാസിവേഷം ധരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.
ലിപി. ന. ൧, അക്ഷരം, എഴുത്തു. ൨, ചിത്രമെഴുത്തു.
ലപികാരൻ. ന. എഴുത്തുകാരൻ.
ലിപ്തകം. ന. വിഷം തേക്കപ്പെട്ട അമ്പു.
ലിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, പൂചപ്പെട്ട. ൨, തിന്ന. ൩, ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ട. ൪, വിഷത്താൽ തേക്കപ്പെട്ട. ൫, അശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട.
ലിപ്സാ. ന. ആഗ്രഹം.
ലിക്ഷാ. ന. ംരംരു.

ലീ.

ലീഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, നക്കപ്പെട്ട. ൨, ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ലീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ലയിച്ച, ചേൎന്ന.
ലീല. ന. ൧, ക്രീഡ. ൨, കളി. ൩, വേഷം. ൪, ഉല്ലാസം.
ലീലാഗാരം. ന. ക്രീഡാഗൃഹം.
ലീലാവതി. ന. ൧, ലീലയുള്ള സ്ത്രീ. ൨, ഒരു കണക്കുപുസ്തകം.
ലീലാവിലാസം. ന. ഉല്ലാസം.

ലു.

ലുഞ്ഛിതകേശൻ. ന. തലചിരച്ചവൻ.
ലുഞ്ഛിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചിരെക്കപ്പെട്ട.
ലുഠനം. ന. ൧, പിരളുക. ൨, ഉരുളുക.
ലുഠിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പിരളുന്ന. ൨, ഉരുളുന്ന.
ലുണ്ടകൻ. ന. കള്ളൻ.
ലുപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട, നശിച്ച. ൨, തള്ളപ്പെട്ട, **ലുപ്തത.** ഗു. ന. നാശം.
ലുപ്തം. ന. കൊള്ള, കവൎച്ച.
ലുബ്ധ. വി. (ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. ലോഭമുള്ള, പിശുക്കുള്ള. **ലുബ്ധത.** ഗു. ന. പിശുക്കു.
ലുബ്ധൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **ലുബ്ധകൻ.** ന. ൧, നായാടി. ൨, പിശുക്കൻ.
ലുബ്ധു. ന. പിശുക്കു.
ലുലാപം. ന. പോത്തു.
ലുളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളകപ്പെട്ട.

ലൂ

ലൂത. ന. ൧, ചിലന്നി. ൨, ഉറുമ്പു.
ലൂന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മുറിക്കപ്പെട്ട.
ലൂനി. ന. കൊയ്ത്തു.
ലൂമം. ന. വാൽ.

ലേ.

ലേഖകൻ. n. എഴുത്തുകാരൻ.
ലേഖനതൂലിക. n. എഴുതുന്ന തൂവലും മറ്റും.
ലേഖനം. n. എഴുത്ത്.
ലേഖനി. n. എഴുത്തുകോൽ.
ലേഖനികൻ. n. അഞ്ചൽക്കാരൻ.
ലേഖൻ. n. ദേവൻ.
ലേഖഷ്ടൻ. n. ഇന്ദ്രൻ.
ലേഖ്യചൂണ്ടിക. n. എഴുതുന്ന തൂവൽ.
ലേഖ്യ. വി. (ഖ്യൻ, ഖ്യാ, ഖ്യം.) വി. n. എഴുതപ്പെട്ടവാൻതക്ക.
ലേഖ്യം. n. ക, എഴുതിയ ഓലയും മറ്റും. ഖ, എഴുത്ത്.
ലേഖ്യസ്ഥാനം. n. എഴുതുന്നതിനുള്ള സ്ഥാനം.
ലേഞ്ചി. n. തലയിൽ കെട്ടുന്ന ചില ചെറിയ വസ്ത്രങ്ങൾക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ, ലേസു.
ലേപകൻ. n. പൂശുന്നവൻ.
ലേപനം. n. പൂചൽ, തേക്കുക.
ലേപം. n. ക, ചുണ്ണാമ്പു. ഖ, കുമ്മായംതേക്കുക. ങ, ഭക്ഷിക്കുക.
ലേപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. n. തേക്കപ്പെട്ടവാൻ തക്ക.
ലേപ്യം. n. പൂശുക, തേക്കുക, ലേപനം.
ലേശം. n. അല്പം.
ലേഷ്ടു. n. മങ്കുടു.
ലേസു. n. തലയിൽ കെട്ടുന്നതിനു സമചതുരത്തിലുള്ള ചില വസ്ത്രം.
ലേഹനം. n. നക്കുക.
ലേഹം. n. ക, ഭക്ഷണം. ഖ, നക്കുക. (മ) നക്കുവാൻ തക്ക ഒരു മരുന്നു.
ലേഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. n. നക്കപ്പെട്ടവാൻ തക്ക.
ലേഹം. n. ദേവന്മാരുടെ ഒരു ഭക്ഷണം, അമൃതു, നക്കിത്തിന്മാൻ തക്ക ഒരു മാതിരി മരുന്നു, ലേഹം.

ലോ.

ലോകകായ്യം. n. ഒരംലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കായ്യം.
ലോകജനനീ. n. ക, പാർവ്വതി. ഖ, ലക്ഷ്മി.
ലോകജിത്തു. n. ബുദ്ധമുനി.
ലോകത. n. ലോകമയ്യാദ.
ലോകനാഥൻ. n. ക, ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ, രാജാവു. ഖ, ഒരു ബുദ്ധമുനി.
ലോകനായകൻ. n. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ലോകനാശം. n. ലോകാവസാനം.
ലോകനീതി. n. ലോകമയ്യാദ.
ലോകപാലൻ. n. ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ, രാജാവു. ഇതു ഇന്ദ്രൻ അഗ്നി മുതലായ ചില ദേവന്മാർക്കും പറയും.
ലോകപീഡ. n. ലോകങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുക, ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുക.
ലോകബാന്ധവൻ. n. ആദിത്യൻ.
ലോകമാതാവു. n. പാർവ്വതി, ലക്ഷ്മി.
ലോകം. n. ക, ഭുവനം. ഖ, ജനം. ങ, കാഴ്ച. ഘ, ജനക്കൂട്ടം. ങ, ഭൂമി, പാതാളം, സ്വർഗ്ഗവുമാറും.
ലോകർ. n. ജനങ്ങൾ.
ലോകർദ്ധി. n. ലോകപ്രസിദ്ധം.
ലോകവാദം. n. ജനവാദം.
ലോകവാർത്ത. n. ലോകത്തിലെ വർത്തമാനം.
ലോകവാസം. n. ലോകത്തിലെ ഇരിപ്പു.
ലോകാചാരം. n. ലോകമയ്യാദ.
ലോകാന്തം. n. ലോകാവസാനം.
ലോകാപവാദം. n. ഒക്കീത്തി..
ലോകായതം. n. ചാർവ്വാകനാൽ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു മതം, ഒരംശ്വരനില്ലെന്നുള്ള ഒരു പ്രമാണം.
ലോകായതികൻ. n. ചാർവ്വാകമതത്തെ അനുസരിക്കുന്നവൻ, നാസ്തികൻ.
ലോകാലോകം. n. സമുദ്രങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞിനെയും ചുറ്റിയുള്ള ഒരു പർവ്വതം.
ലോകാവസാനം. n. ലോകനാശം.
ലോകേശൻ. n. ബ്രഹ്മാവു.
ലോകോത്തര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. n. ലോകത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
ലോകോപകാരം. n. ക, ജനങ്ങൾക്കു ചെയ്യുന്ന ഉപകാരം. ഖ, ജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഉപകാരം.
ലോകോപദ്രവം. n. ക, ലോകരെ ഉപദ്രവിക്ക. ഖ, ജനങ്ങളുപദ്രവിക്ക.
ലോചകം. n. ക, മാംസഖണ്ഡം. ഖ, കണ്ണിലെ ഉണ്ണി. ങ, വിളക്കുമക്കി. ഘ, നെറ്റിപ്പട്ടം. ങ, നീലവസ്ത്രം. ച, കഞ്ചലം. ഛ, വാഴ. ജ, വില്ലിന്റെ ഞാൺ. ഝ, പുരികം.
ലോചന. n. യവനന്മാരുടെ ദേവി.
ലോചനം. n. കണ്ണു.
ലോചനാമയം. n. കണ്ണിൽദീനം.
ലോചമസൂകം. n. ക, കരിഞ്ചീരകം. ഖ, ഒരു പുല്ലു.
ലോതം. n. ക, കവച്ചു. ഖ, കണ്ണുനീരു.
ലോധ്രം. n. ഒരുപച്ചമരുന്നു, പാച്ചോറി.

ലോപം. ന. ക, ഛേദനം. ഉ, നാശം.
ലോപാമുദ്ര. ന. അഗസ്ത്യമഹർഷിയുടെ ഭാര്യ.
ലോപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ലോപി.) സ. ക്രി. ക, ഛേദിക്കുന്നു. ഉ, നശിപ്പിക്കുന്നു.
ലോപ്യം. അല്ലെങ്കിൽ, ലോത്രം. ന. കൊള്ള.
ലോഭം. ന. ക, അത്യാഗ്രഹം. ഉ, പിശുക്ക.
ലോഭി. വി. (ഭീ, ഭിനീ, ഭി.) വി. ന. ലോഭമുള്ള.
ലോഭിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ലോഭി.) സ. ക്രി. ലോഭത്തെ കാണിക്കുന്നു, ദ്രവ്യം ചിലവിടാതെയും മറും സൂക്ഷിക്കുന്നു.
ലോമം. ന. ക, വാൽ. ഉ, രോമം.
ലോമശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. രോമംകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്ന.
ലോമശൻ. ന. ക, ഒരു മഹർഷി. ഉ, മുട്ടാട്ട.
ലോമശം. ന. ഒരു മരുന്നു.
ലോമഹർഷണം. ന. രോമാഞ്ചം.
ലോല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ക, ആഗ്രഹമുള്ള. ഉ, ഇളകുമുള്ള, വിറെക്കുന്ന.
ലോല. ന. ക, നാക്ക. ഉ, ലക്ഷ്മീദേവി.
ലോലുപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.
ലോലുഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.
ലോഷ്ടഭേദനം. ന. കട്ടയുടെക്കുന്നതിനുള്ള തടി, പല്ലിത്തടി.
ലോഷ്ടം. ന. ക, മങ്കട്ട. ഉ, ഇരിമ്പുകിട്ടം.
ലോക്കു. ന. മങ്കട്ട.
ലോഹകാന്തം. ന. കാന്തക്കല്ല, അയസ്കാന്തം.
ലോഹകാരകൻ. ന. കൊല്ലൻ.
ലോഹകിട്ടം. ന. ഇരിമ്പുകീടൻ.
ലോഹജിത്തു. ന. വജ്രം.
ലോഹദ്രാവി. ന. പൊൻകാരം.
ലോഹപാത്രം. ന. ലോഹംകൊണ്ടുള്ള പാത്രം.
ലോഹപക്ഷി. ന. ഞാപ്പക്ഷി.
ലോഹപ്രതിമ. ന. ക, ലോഹംകൊണ്ടുള്ള രൂപം. ഉ, അടക്കല്ല.
ലോഹമയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. ലോഹം കൊണ്ടുള്ള.
ലോഹം. ന. ക, ഇരിമ്പു. ഉ, ഉരുക്കു. ങ, ഇരിമ്പു ചെമ്പു മുതലായവ.
ലോഹല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തെളിവില്ലാതെ സംസാരിക്കുന്ന, കൊഞ്ഞപറയുന്ന.
ലോഹലം. ന. ഇരിമ്പുചങ്ങലയുടെ വലിയ വളയം.
ലോഹാഭിസാരം. ന. ക, ആയുധങ്ങളെ ശോഭവരുത്തുക. ഉ, രാജാക്കന്മാർ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുവാനുള്ള സമയത്തു ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
ലോഹാഭിഹാരം. ന. ലോഹാഭിസാരം.
ലോഹിത. വി. (തൻ, താ, തീ, തം.) വി. ന. ചുവന്ന.
ലോഹിതൻ. ന. ചൊവ്വാ എന്ന ഗ്രഹം.
ലോഹിതാ. ന. ക, കോപംകൊണ്ടോ സ്നേഹംകൊണ്ടോ ചുവന്നവൾ. ഉ, ഒരു വള്ളി.
ലോഹിതം. ന. ക, രക്തം. ഉ, ചുവപ്പു. ങ, ചുവന്ന അകിൽ. ര, യുദ്ധം. ള, കുങ്കുമം. ന, ഒരു മത്സ്യം.
ലോഹിതക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ചുവന്ന.
ലോഹിതകം. ന. ക, ചുവപ്പുകല്ലു. ഉ, ചൊവ്വാ.
ലോഹിതചന്ദനം. ന. രക്തചന്ദനം.
ലോഹിതാംഗൻ. ന. ചൊവ്വാ.
ലോഹിതാശ്വൻ. ന. അഗ്നി.
ലോഹിതികാ. ന. രാഗംകൊണ്ടോ കോപംകൊണ്ടോ ചുവന്നവൾ.
ലോഹിനീ. ന. ചുവന്നവൾ.
ലോഹിനികി. ന. രാഗം കൊണ്ടോ കോപംകൊണ്ടോ ചുവന്നവൾ.

ലൌ

ലൌകായതികൻ. ന. ബുദ്ധമുനി, ചാർവ്വാകമതക്കാരൻ.
ലൌകിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ലൌഹിത്തിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ചുവപ്പുനിറമുള്ള.
ലൌഹിത്യം. ന. ചുവപ്പു.

വ. ഹല്ലുകളിൽ ഇരുപത്തൊൻപതാം അക്ഷരം.

വക. ന. ക, സമ്പത്തു. ഉ, തനതു. ങ. കാരണം. ര, ജാതി. ള, വീതം. ന, മാതിരി. ൭, സംബന്ധം.

വകക്കാരൻ. ന. ൧, ശേഷക്കാരൻ. ൨, സമ്പത്തുള്ളവൻ.

വകക്കാരി. ന. ശേഷക്കാരി.

വകച്ചിൽ. ന. ൧, മണ്ണിളക്കിത്തടമാക്കുക. ൨, ചിലകവിതകൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുക.

വകതിരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വക.) സ. ക്രി. കൂടിക്കലൎന്ന വസ്തുക്കളെ വേർതിരിക്കുന്നു.

വകതിരിവു. ന. കാലദേശാവസ്ഥകളെയും യോഗ്യായോഗ്യങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയുന്ന ബുദ്ധി.

വകപുഷ്പം. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം. ൨, വക വൃക്ഷത്തിന്റെ പൂവു.

വകമാററം. ന. ഒന്നിനൊന്നു മാറിച്ചിലവിടുക.

വകം. ന. ൧, ഒരു പക്ഷി, കൊക്കു. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.

വകയാക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (വക.) സ. ക്രി. ൧, ചിലവിനായിട്ടു സമ്പാദിക്കുന്നു. ൨, ചിലവിടുന്നു.

വകയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വക.) അ. ക്രി. ൧, പലിശകൊണ്ടു ചിലവു കഴിവാന്തക്കവണ്ണം നിലംപുരയിടങ്ങൾ പണയമായിട്ടു എഴുതി വാങ്ങിച്ചുംകൊണ്ടു പണം കൊടുക്കുന്നു. ൨, വിഭാഗിക്കുന്നു.

വകയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വക.) സ. ക്രി. ൧, കവിതയുണ്ടാക്കുന്നു. ൨, വൃക്ഷങ്ങൾക്കു തടമുണ്ടാക്കുന്നു.

വകുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (വകു.) സ. ക്രി. ൧, വിഭാഗിക്കുന്നു, പകുക്കുന്നു. ൨, തരംതിരിക്കുന്നു.

വകുപ്പു. ന. പകുപ്പു, പങ്കു.

വകുളം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ഇലഞ്ഞി.

വക്കു. ന. ൧, ഒരു തൈ, ചണം. ൨, വിളുമ്പു.

വക്ക. ന. ആനയെക്കൊണ്ടു തടിപിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കയറൊ, വള്ളിയൊ.

വക്കയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വക്ക.) അ. ക്രി. വക്കകോൎത്തുകെട്ടുന്നു.

വക്കത്തഴമ്പു. ന. വക്കപിടിച്ചാൽ ആനയുടെ തുമ്പിക്കയ്യേലുമ്മററുമുണ്ടാകുന്ന തഴമ്പു.

വക്കുനാരു. ന. ചണനാരു.

വക്കൽ. ന. തീയുടെ ജ്വാലകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന കരിവു.

വക്കാണം. ന. ൧, വഴക്കു, വ്യവഹാരം. ൨, യുദ്ധം.

വക്കാണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വക്കാണി.) സ. ക്രി. ൧, വ്യവഹരിക്കുന്നു. ൨, യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.

വക്കീൽ. ന. ആൾപ്പേരായിട്ടു വ്യവഹാരം പറയുന്നവൻ.

വക്കീൽമൎയ്യാദ. ന. വക്കീലിനു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം.

വക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (വക്ക.) സ. ക്രി. തീയുടെ ജ്വാലകൊണ്ടു കരിയുന്നു.

വക്തവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ൧, പറയപ്പെടുവാൻ യോഗ്യമായുള്ള. ൨, നിന്ദിക്കത്തക്ക. ൩, അധീനമായുള്ള.

വക്തവ്യം. ന. ൧, ചട്ടം, പ്രമാണം. ൨, വാക്കു.

വക്തൃ. വി. (ക്താ, ക്ത്രീ, ക്തൃ.) വി. ന. ൧, പറയുന്ന. ൨, വാക്സാമൎത്ഥ്യമുള്ള, ബുദ്ധിയുള്ള.

വക്താവു. ന. ൧, പറയുന്നവൻ. ൨, വാക്സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ.

വക്ത്രം. ന. മുഖം.

വക്ര. വി. (ക്രൻ, ക്രാ, ക്രം.) വി. ന. ൧, വളഞ്ഞ. ൨, ക്രൂരതയുള്ള. ൩, ചതിവുള്ള. **വക്രത.** ഗു. ന. വളവു.

വക്രൻ. ന. ൧, ചൊവ്വാ. ൨, ശനി. ൩, ശിവൻ. ൪, ഒരസുരൻ.

വക്രം. ന. ആററിന്റെയുമ്മററും വളവു.

വക്രഗതി. ന. ൧, വളഞ്ഞുള്ളനടപ്പു. ൨, ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ചില സമയത്തുണ്ടാകുന്ന വിപരീത ഗമനം.

വക്രഗ്രീവം. ന. ഒരു മൃഗം, ഒട്ടകം.

വക്രമം. ന. തിരിഞ്ഞുപോക.

വക്രാംഗം. ന. ഒരു മാതിരി അരയന്നം.

വക്രി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വ്യാജം പറയുന്ന.

വക്രി. വി. (ക്രീ, ക്രിണീ, ക്രി.) വി. ന. ൧, വളവുള്ള. ൨, ചതിവുള്ള. ൩, വ്യാജമുള്ള.

വക്രിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വക്രി.) അ. ക്രി. ൧, വളയുന്നു. ൨, തിരിച്ചുപോകുന്നു.

വക്രോക്തി. ന. കവിതകളിലുമ്മററും ഒരു വാക്കിനു മറെറാരു ഗൂഢാൎത്ഥംകൂടെ വിചാരിച്ചും കൊണ്ടു പറയുന്ന ഒരു പ്രയോഗം.

വങ്കു. ന. ൧, വിളുമ്പു. ൨, ഇരിക്കുന്നതിനായിട്ടു മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു സാധനം.

വങ്കൻ. ന. ൧, ഏഭ്യൻ, മൂഢൻ. ൨, തടിയൻ.

വങ്കം. ന. ൧, വളവു. ൨, ആററിന്റെ വളവു. (മ) ംരംയം.

വങ്കസിന്ദൂരം. ന. ംരംയം പുടംവെച്ചെടുത്ത ഭസ്മം.

വംഗം. ന. ൧, വെളുത്തീയം. ൨, കറുത്തീയം. ൩, ഒരു ദേശം, വങ്കാളം. ൪, പഞ്ഞി.

വങ്ങൽ. ന. ക, തീയുടെ ജ്വാലകൊണ്ടു കരിയുക. ഖ, ചെറിയ കാട്ടുകളുമ്മറും വെട്ടുക.

വങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വങ്ങു.) അ. ക്രി. ക. ചെറിയ കാട്ടുകളുമ്മറും വെട്ടുന്നു. ഖ, തീയുടെ ജ്വാലകൊണ്ടു കരിയുന്നു.

വച. ന. ഒരുങ്ങോടിമരുന്നു, വയമ്പു.

വചനം. ന. വാക്കു.

വചനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ക, പറയപ്പെടേണ്ടുന്ന. ഖ, കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന.

വചനേസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറഞ്ഞതിനെക്കേട്ടനുസരിച്ചു നില്ക്കുന്ന.

വചസ്സു. ന. വാക്കു.

വചിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വചി.) സ. ക്രി. പറയുന്നു.

വജ്രകണ്ടകം. ന. ചതുരക്കള്ളി.

വജ്രഗൃ. ന. ചതുരക്കള്ളി.

വജ്രനിഷ്ക്ഷിഷം. ന. ഇടിവെട്ടുക.

വജ്രപാണി. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വജ്രപുഷ്പം. ന. എള്ളിൻപൂവു.

വജ്ര. വി. (ജ്രൻ, ജ്രാ, ജ്രം.) വി. ന. കട്ടിപ്പുള്ള, ഉറപ്പുള്ള.

വജ്രം. ന. ക, ഇന്ദ്രന്റെ ഒരായുധം. ഖ, വൈരക്കല്ലു. ഗ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. ഘ, എള്ളിൻപൂവു.

വജ്രവല്ലി. ന. ഒരു വള്ളി, ചങ്ങലം പരണ്ട.

വജ്രക്ഷാരം. ന. ഒരു മാതിരി കാരം.

വജ്രാംഗം. ന. ഒരു പാമ്പു.

വജ്രി. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വഞ്ചക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ചതിവുള്ള, വ്യാജമുള്ള.

വഞ്ചകൻ. ന. കുറുക്കൻ.

വഞ്ചനം. ന. ചതിവു.

വഞ്ചന. ന. ചതിവു.

വഞ്ചി. ന. ക, ഒരുവൃക്ഷം. ഖ, വള്ളം. ഗ, ഒരു ദേശം.

വഞ്ചിക. ന. ദേവാലയങ്ങളിൽ നടവരവായിട്ടു വരുന്ന പണം സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു പാത്രം.

വഞ്ചിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വഞ്ചി.) സ. ക്രി. ചതിക്കുന്നു.

വഞ്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചതിക്കപ്പെട്ട.

വഞ്ചിനാഗം. ന. ഒരു മാതിരി പച്ച പ്പാമ്പു.

വഞ്ചിപ്പാട്ടു. ന. വള്ളപ്പാട്ടു.

വഞ്ചിപ്പുര. ന. വള്ളപ്പുര.

വഞ്ചിഭൂപതി. ന. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു.

വഞ്ചിഭൂമി. ന. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം.

വഞ്ചിവിരുത്തി. ന. വള്ളം കടത്തുന്നവകെക്കു സർക്കാരിൽനിന്നും കരമൊഴിഞ്ഞു കൊടുത്ത നിലം.

വഞ്ചിക്ഷ്മാ. ന. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം.

വഞ്ചീശൻ. ന. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു.

വഞ്ചുളദ്വാദശി. ന. ബുധനാഴ്ചയും തിരുവോണവും ദ്വാദശിയും കൂടിവരുന്ന ദിവസം.

വഞ്ചുളം. ന. ക, തൊട്ടാർ. ഖ, വഞ്ചിവൃക്ഷം. ഗ, അശോകവൃക്ഷം.

വഞ്ഞി. ന. നായ്ക്കണപ്പുല്ലു.

വട. ന. ഒരു പലഹാരം.

വടകം. ന. ക, ഒരു പലഹാരം, വട. ഖ, എട്ടു മാക്ഷം കൂടിയ തൂക്കം.

വടകിഴക്കു. ന. വടക്കുകിഴക്കായ ഭാഗം.

വടക്കു. ന. വടക്കേദിക്കു.

വടക്കൻ. വി. ന. ക, വടക്കേ ദിക്കിലുണ്ടായവൻ. ഖ, വടക്കുനിന്നു വരുന്നവൻ.

വടക്കിനി. ന. നാലുകെട്ടുള്ള പുരയുടെ വടക്കേക്കെട്ടു.

വടക്കിനേതു. ന. വടക്കിനി.

വടക്കുനോക്കി. ന. എല്ലായ്പോഴും വടക്കോട്ടു തന്നേ മുന തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഒരുയന്ത്രം.

വടക്കേ. വി. വടക്കു വശത്തുള്ള.

വടക്കേദിക്കു. ന. വടക്കുള്ള ദിക്കു.

വടക്കോട്ടു. അ. വടക്കേ ദിക്കിലോട്ടു.

വടതി. വി. വടക്കുനിന്നു വരുന്ന. (ഈ കാറിനോടു മാത്രം ചേരും.)

വടം. ന. ക, പേരാൽവൃക്ഷം. ഖ, കയറു. ഗ, ഉരുണ്ടസാധനം, ഉരുള. ഘ, ഒരു പലഹാരം. ങ, കവടി.

വടവൃക്ഷം. ന. പേരാൽമരം.

വടശൃംഗം. ന. പേരാൽമൊട്ടു.

വടാകരം. ന. കയറു, ചരടു.

വടി. ന. അടിപ്പാനും കുത്തിനടപ്പാനും ഉപകരിക്കുന്ന സാധനം.

വടിക്കാരൻ. ന. വടിയുള്ളവൻ.

വടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വടി.) സ. ക്രി. ക, പറയിൽ നെല്ലിട്ടു പറകോൽകൊണ്ടു നിരത്തുന്നു. ഖ, കത്തികൊണ്ടു തലമുടികളയുന്നു. ഗ, നിലത്തുള്ള ചല്ലിയുമ്മറും നീക്കിക്കളയുന്നു.

വടിപ്പു. ന. വടിക്കുക.

വടിപ്പുകൻ. ന. ക, വടിപ്പാർ. ഖ, വടിക്കുന്ന കോൽ.

വടിപ്പുയറു. ന. വടികൊണ്ടുള്ള അഭ്യാസം.

വടിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വടി.) അ ക്രി. ൧, നിറഞ്ഞു വക്കിനുസമമാകുന്നു. ൨, കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു.

വടിവു. ന. ൧, ഭംഗി. ൨, കയ്യക്ഷരത്തിന്റെ തരഭേദം.

വടുവു. ന. ൧, ബ്രഹ്മചാരി. ൨, ബ്രാഹ്മണകുമാരൻ. (മ) തഴമ്പു.

വടുക്കു. ന. അടികൊണ്ടൊ വ്രണംകൊണ്ടൊശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്നപാടു,തഴമ്പു.

വടുകത്തി. ന. വടുകന്റെ സ്ത്രീ.

വടുകൻ. ന. ൧, മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടുന്നവരിൽ ചിലർക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ. ൨, ജോനകൻ.

വട്ടു. ന. ൧, വണ്ടിയുടെ ചുററു. ൨, തെററാലിയുടെ ഞാണുവലിച്ചു വെക്കുന്ന സ്ഥലം. ൩, ഒരു മാതിരി വലിയ പന്തു.

വട്ട. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

വട്ടക. ന. വട്ടത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി പാത്രം.

വട്ടക്കാക്കക്കൊടി. ന. ഒരു തൈ.

വട്ടച്ചാണായി. ന. ഒരു മാതിരിപ്പയർ.

വട്ടച്ചൊറിയണം. ന. തൊട്ടാൽ ചൊറിയുന്ന ഒരു കാടു.

വട്ടൻ. ന. പശുവിന്റെയുമ്മററും മേൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു പ്രാണി.

വട്ടൻകൊത്തി. ന. വട്ടനെ കൊത്തിത്തിന്നുന്ന ഒരു പക്ഷി.

വട്ടപ്പാലം. ന. പൈതങ്ങൾ വട്ടത്തിൽ ചുററിക്കളിക്കുന്ന ഒരു കളി, കണ്ണാംപീച്ച.

വട്ടപ്പുണ്ണു. ന. വട്ടത്തിലുള്ള വ്രണം.

വട്ടപ്പൂന്താളി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

വട്ടമോതിരം. ന. ൧, മുദ്രമോതിരം. ൨, ഇരിമ്പുവളയം.

വട്ടം. ന. ൧, വൃത്തം. ൨, ആരംഭം. ൩, ഭാവം. ൪, കോപ്പുകൾ. ൫, വാദ്യങ്ങളുടെ തോൽ പററിക്കുന്ന വളയം. ൬, ഉപകരണം. ൭, ഒരു താളത്തിന്റെ സമയം. ൮, പൊൻവിലെക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ. ൯, കുശവന്റെ ഒരുപകരണം.

വട്ടംതിരിച്ചിൽ. ന. വട്ടംചുററുക.

വട്ടംതിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വട്ടം.) അ. ക്രി. വട്ടത്തിൽ ചുററുന്നു.

വട്ടവര. ന. വട്ടത്തിലുള്ള വര.

വട്ടവാശി. ന. നാണയങ്ങളുടെ പതിവായുള്ള വിലയിൽ ഏററക്കുറച്ചിൽ.

വട്ടി. ന. ൧, തഴകൊണ്ടൊ പുല്ലുകൊണ്ടൊ നെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പാത്രം. ൨, പലിശ.

വട്ടിപ്പുല്ലു. ന. വട്ടി നെയ്യുന്നതിനുള്ള പുല്ലു.

വട്ടിവയറു. ന. വലിയ വയറു.

വട്ടിളം. ന. ഒരുമാതിരി വലിയ ഓട്ടു പാത്രം, വാപ്പു.

വട്ടുകളി. ന. പന്തുകളി.

വഡഭി. ന. പുരയുടെ മുകൾപ്പലക.

വഡിശി. ന. ചൂണ്ടൽ.

വഡ്ഡ. വി. (ഡ്ഡൻ, ഡ്ഡാ, ഡ്ഡം.) വി. ന. വലിയ.

വഡ്ഡേലം. ന. ഒരുമരുന്നു, വലിയ ഏലത്തരി.

വണക്കം. ന. ൧, വന്ദനം. ൨, അടക്കം, താണ്മ, വിനയം.

വണങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വണങ്ങ.) സ. ക്രി. വന്ദിക്കുന്നു. അ. ക്രി. കുനിയുന്നു.

വണിക്കു. ന. ൧, കച്ചവടക്കാരൻ, ചെട്ടി. ൨, തുലാംരാശി.

വണിക്പഥം. ന. കച്ചവടത്തെരുവു.

വണിജ്ജം. ന. കച്ചവടം.

വണ്ടു. ന. പൂക്കളുടെ തേൻ കുടിച്ചുകൊണ്ടു പറന്നു സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു കറുത്തുള്ള ജന്തു.

വണ്ടകം. ന. അംശം, പങ്കു.

വണ്ടവാഴി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, ഒരു മാതിരി അരത്ത.

വണ്ടാരംകോഴി. ന. ഒരു പക്ഷി.

വണ്ടാർ. വി. വണ്ടിനെപ്പോലെ കറുത്ത.

വണ്ടാർകുഴൽ. ന. വണ്ടിനെപ്പോലെ കറുത്ത തലമുടി.

വണ്ടാർകുഴലി. ന. കറുത്തതലമുടിയുള്ളവൾ, സുന്ദരി.

വണ്ടി. ന. ൧, ചക്രം, ഉരുൾ. ൨, ചാടു.

വണ്ടിക്കടുക്കൻ. ന. പുരുഷന്മാർ കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.

വണ്ടിക്കയറു. ന. വണ്ടിയിൽ ഇട്ടു വലിക്കുന്ന കയറു.

വണ്ടിക്കാരൻ. ന. ൧, വണ്ടിനടത്തുന്നവൻ. ൨, ഊട്ടുപുരകളിലുമ്മററും വിറകു കീറുകയും പാത്രങ്ങൾ തെക്കയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വേലക്കാരൻ.

വണ്ടിക്കാള. ന. വണ്ടിയിൽ കെട്ടുന്ന കാള.

വണ്ടിക്കുതിര. ന. വണ്ടിയിൽ കെട്ടുന്ന കുതിര.

വണ്ടിപ്രവൃത്തി. ന. വണ്ടിക്കാരന്റെ വേല.

വണ്ടോടു. ന. വണ്ടിന്റെ പുറത്തെ ഓടു.

വണ്ണ. ന. മുഴങ്കാലിന്റെ പിൻഭാഗം.

വണ്ണക്കാരൻ. വി. ന. വണ്ണമുള്ളവൻ, തടിയൻ.

വണ്ണത്താൻ. ന. വെളുത്തേടൻ, അലക്കുകാരൻ.

വണ്ണൻ. ന. ഒരുമാതിരി വാഴ.
വണ്ണൻപഴം. ന. വണ്ണന്റെ പഴം, ഒരു മാതിരി വാഴപ്പഴം.
വണ്ണം. അ. ഇതു ചിലവാക്കുകളുടെ ഒടുക്കം വരുമ്പോൾ പ്രകാരമെന്നുള്ള അൎത്ഥം വരും.
വണ്ണം. ന. തടിപ്പു, പുഷ്ടി.
വണ്ണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വണ്ണി.) അ. ക്രി. തടിക്കുന്നു.
വത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പറയപ്പെട്ട. ൨, ചോദിക്കപ്പെട്ട.
വത. അ. സങ്കടത്തിങ്കലും സ്നേഹത്തിങ്കലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയപദം.
വതംസം. ന. ൧, തലയിലെ ഒരാഭരണം. ൨, ചെവിയിലെ ഒരാഭരണം, കുണ്ഡലം.
വൽ. അ. ചില വാക്കുകളുടെ ഒടുക്കം വരുമ്പോൾ പോലെയെന്നുള്ള അൎത്ഥം വരും.
വത്സകം. ന. ൧, പശുവിന്റെ കിടാവു. ൨, പൈതൽ. ൩, ഒരു വൃക്ഷം, കുടകപ്പാല.
വത്സതരം. ന. മുലകുടിമാറിയ പശുക്കിടാവു.
വത്സനാഭം. ന. വിഷമുള്ള ഒരു മരുന്നു.
വത്സനാഭി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
വത്സൻ. ന. ൧, കുഞ്ഞു, ആണ്പൈതൽ. ൨, പശുക്കിടാവു.
വത്സം. ന. ൧, നെഞ്ചു. ൨, സംവത്സരം. ൩, കിടാവു.
വത്സരം. ന. മുന്നൂററുപത്തഞ്ചു ദിവസം കൂടിയതു, സംവത്സരം.
വത്സല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. സ്നേഹമുള്ള. **വത്സലത.** ഗു. ന. വാത്സല്യം.
വത്സാദനി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു. ചിററമൃതു.
വദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. പറയുന്ന.
വദൽ. വി. (ദൻ, ദന്തീ, ദൽ.) വി. ന. പറയുന്ന.
വദനം. ന. ൧, മുഖം, വായ. ൨, മുക്കോണിന്റെ മുകളിലെ മൂല.
വദന്യ. അല്ലെങ്കിൽ, **വദാന്യ.** വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. ൧, വാക്കിന്നു സാമൎത്ഥ്യമുള്ള. ൨, കൊടുക്കുന്ന.
വദാവദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം പറയുന്ന.
വദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വദി.) സ. ക്രി. പറയുന്നു. **വദിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
വധം. ന. കൊല്ലുക, കുല.
വധസ്ഥലി. ന. കൊല്ലുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം, കുലനിലം.
വധാൎഹ. വി. (ൎഹൻ, ൎഹാ, ൎഹം.) വി. ന. കൊല്ലേണ്ടുന്ന.
വധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വധി.) സ. ക്രി. കൊല്ലുന്നു. **വധിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
വധൂ. ന. ൧, ഭാൎയ്യ. ൨, പുത്രന്റെ ഭാൎയ്യ. ൩, സ്ത്രീ. ൪, ജോനകപ്പുല്ല.
വധൂജനം. ന. സ്ത്രീ, സ്ത്രീജനം.
വധൂടി. ന. ൧, പുത്രന്റെഭാൎയ്യ. ൨, സ്ത്രീ.
വധോദ്യമം. ന. കൊല്ലുവാനുള്ള ഉത്സാഹം.
വധ്യ. വി. (ധ്യൻ, ധ്യാ, ധ്യം.) വി. ന. കൊല്ലേണ്ടുന്ന.
വനകരി. ന. കാട്ടാന.
വനചരൻ. ന. കാട്ടാളൻ.
വനചരം. ന. ൧, കാട്ടാന. ൨, കുരങ്ങു.
വനചാരി. വി. (രീ, രിണീ, രീ.) വി. ന. കാട്ടിൽ നടക്കുന്ന, കാട്ടിൽ പാൎക്കുന്ന.
വനജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ൧, കാട്ടിലുണ്ടായ. ൨, വെള്ളത്തിലുണ്ടായ.
വനജം. ന. ൧, താമര. ൨, മുത്തെങ്ങാ. ൩, ആന.
വനതിക്തക. ന. പാടവള്ളി.
വനദീപം. ന. ഒരു പൂവു.
വനദേവത. ന. കാട്ടിലെ ദൈവം.
വനദ്വിപം. ന. കാട്ടാന.
വനപ്രിയം. ന. കുയിൽ.
വനമല്ലിക. ന. ഒരുവള്ളി, കാട്ടുമുല്ല.
വനമക്ഷിക. ന. കാട്ടീച്ച.
വനമാല. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു മാല.
വനമാലി. ന. വിഷ്ണു.
വനമുദ്ഗം. ന. കാട്ടുപയർ.
വനം. ന. ൧, കാടു. ൨, വെള്ളം.
വനവാസം. ന. കാട്ടിൽ പാൎക്കുക.
വനവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. കാട്ടിൽ പാൎക്കുന്ന.
വനവാസി. ന. ൧, മഹൎഷി. ൨, കാട്ടാളൻ.
വനശൃംഗാടം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, ഞെരിഞ്ഞിൽ.
വനസമൂഹം. ന. കാടുകളുടെ കൂട്ടം.
വനസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. കാട്ടിൽ പാൎക്കുന്ന.
വനസ്ഥൻ. ന. കാട്ടിൽ പാൎക്കുന്നവൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ.
വനസ്ഥലീ. ന. കാട്ടുപ്രദേശം.
വനസ്പതി. ന. പൂക്കാതെ കായ്ക്കുന്ന മരം, അത്തിയുംമററും.

വനാന്തരം. ന. വനത്തിന്റെ അന്തരം, മറ്റൊരു വനം.
വനായു. ന. ഒരുദേശം.
വനായുജം. ന. വനായുദേശത്തുണ്ടാകുന്ന കുതിര.
വനിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചോദിക്കപ്പെട്ട. ൨, യാചിക്കപ്പെട്ട.
വനിതാ. ന. ൧, സ്ത്രീ. ൨, അധികസ്നേഹമുള്ള സ്ത്രീ.
വനീപകൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **വനീയകൻ.** ന. ഇരക്കുന്നവൻ.
വനേചര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. കാട്ടിൽ പാർക്കുന്ന.
വനേചരൻ. ന. കാട്ടാളൻ, വേടൻ.
വനോത്ഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. കാട്ടിലുണ്ടായ.
വനോത്ഭവ. ന. കാട്ടുപഞ്ഞി.
വനൌകസ്സു. ന. കുരങ്ങു.
വൻകരിമാൻ. ന. കറുത്തു വലിയതായ ഒരുവക മാൻ.
വന്തി. ന. കൊടുത്ത മുതൽ കിട്ടാഞ്ഞാൽ അതിനു പകരം മറ്റൊന്നു കൈക്കലാക്കുക.
വന്ദ. അല്ലെങ്കിൽ, **വന്ദക.** ന. ഇത്തിൾക്കണ്ണി.
വന്ദന. ന. നമസ്കാരം, നമസ്കരിക്ക, തൊഴുക.
വന്ദനമാല. ന. അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള വളെച്ചുവാതിൽ.
വന്ദനം. ന. ൧, മുഖം, വായ. ൨, നമസ്കാരം, വണക്കം.
വന്ദനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. വന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.
വന്ദനീയ. ന. ഗോരോചന.
വന്ദാരു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വന്ദിക്ക ശീലമായുള്ള.
വന്ദാരു. ന. സ്തുതിപാടുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ, വന്ദി.
വന്ദി. ന. ൧, രാജാക്കന്മാരുടെ സ്തുതികളെ പാടുന്നവൻ. ൨, സ്തുതിക്കുന്നവൻ. ൩, അടിമയാക്കപ്പെട്ട ആളൊ മൃഗമൊ.
വന്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വന്ദി.) സ. ക്രി. ൧, നമസ്കരിക്കുന്നു, തൊഴുന്നു. ൨, പൂജിക്കുന്നു.
വന്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വന്ദിക്കപ്പെട്ട.
വന്ദ്യ. വി. (ന്ദ്യൻ, ന്ദ്യാ, ന്ദ്യം.) വി. ന. വന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന.
വന്ദ്യ. ന. ഇത്തിൾക്കണ്ണി.
വന്ധകീ. ന. വേശ്യാസ്ത്രീ.
വന്ധ്യ. വി. (ന്ധ്യൻ, ന്ധ്യാ, ന്ധ്യം.) വി. ന. ൧, കായിക്കാത്ത. ൨, ഫലമില്ലാത്ത, സാധ്യമില്ലാത്ത.
വന്ധ്യാ. ന. പ്രസവിക്കാത്ത സ്ത്രീ, മച്ചി.
വൻ. വി. ഇതു ചില വാക്കുകളുടെ ആദിയിൽ വരുമ്പോൾ വലിയ, ബലമുള്ള ഇങ്ങിനത്ത അർത്ഥം വരും.
വൻകാററു. ന. വലിയ കാററു, കൊടുങ്കാററു.
വന്നി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വൻതേൻ. ന. വലിയ തേനീച്ചകൾ സമ്പാദിക്കുന്ന തേൻ.
വൻപു. ന. വലിപ്പം, ഊററം.
വൻപട. ന. വലിയ സൈന്യം.
വൻപൻ. ന. ൧, വലിയവൻ. ൨, ബലമുള്ളവൻ. ൩, ധനവാൻ. ൪, ബുദ്ധിയും വിദ്യയുമുള്ളവൻ.
വൻപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വൻപി.) അ. ക്രി. വൻപനാകുന്നു.
വൻപുലി. ന. വലിയ കടുവാ.
വമ്പേ. അ. ആശ്ചര്യമൊ അസൂയയൊ തോന്നുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം.
വന്മദം. ന. വലിയ അഹംകാരം, അടക്കമില്ലായ്ക.
വന്മരം. ന. വലിയ വൃക്ഷം.
വന്മഴ. ന. പെരുമഴ.
വന്മീകം. ന. ചിതല്പുററു.
വന്മോഹം. ന. അധികമായിട്ടുള്ള ആഗ്രഹം.
വന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. കാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന.
വന്യ. ന. കാട്ടുകൂട്ടം.
വന്യഭോജനം. ന. കായ്കനികൾ കൊണ്ടുള്ള ഭക്ഷണം.
വന്യഭോജ്യം. ന. കായ്കനി.
വന്യാശനൻ. വി. ന. (നൻ, നാ, നീ, നം.) വി. ന. കായ്കനികളെ ഭക്ഷിക്കുന്ന.
വപ. ന. ൧. മാംസത്തിന്നകത്തുള്ള നൈ. ൨, പോതു, പൊത്തു.
വപനം. ന. ൧, വിത. ൨, ക്ഷൌരം. ൩, ശുക്ലം, രേതസ്സു.
വപുസ്സു. ന. ശരീരം.
വപ്പു. ന. താഴത്തെ ചൊടി.
വപ്പുകടി. ന. മുകളിലത്തെപ്പല്ലുകൊണ്ടു താഴത്തെ ചൊടിയിൽ കടിക്കുക.
വപ്പി. ന. പല്ലില്ലാത്തവൻ, പല്ലുപോയവൻ.
വപ്രക്രീഡ. ന. മൃഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇടിക്കയുമ്മററും.
വപ്രൻ. ന. അച്ഛൻ.
വപ്രം. ന. ൧, വയൽ. ൨, മൺകോട്ട. ൩, അടിസ്ഥാനം. ൪, ഗോപുരവാതിൽ. ൫, മങ്കുന്നു. ൬, ംരംയം.

വമഥു. ന. ൧, ഛർദ്ദി. ൨, ആനത്തുമ്പിക്കയ്യിലെ വെള്ളത്തുള്ളി.
വമനം. അല്ലെങ്കിൽ, **വമം.** ന. ഛർദ്ദി.
വമി. ന. ഛർദ്ദി.
വമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വമി.) സ. ക്രി. ഛർദ്ദിക്കുന്നു.
വമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഛർദ്ദിച്ച.
വംശചരിത്രം. ന. വംശക്കാരുടെ കഥ.
വംശപാരമ്പര്യം. ന. ക്രമേണയുള്ള കുലസംബന്ധവഴി.
വംശം. ന. ൧, കുലം. ൨, കൂട്ടം. ൩, മുള, ഇല്ലി. ൪, ഊതുന്നവാദ്യം.
വംശരോചന. ന. മുളയുടെ അകത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരുമരുന്നു, മുളവെണ്ണ.
വംശവഴി. ന. വംശപാരമ്പര്യം.
വംശാങ്കുരം. ന. മുളക്കൂമ്പു, ഇല്ലിക്കൂമ്പു.
വംശിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വംശത്തെ സംബന്ധിച്ച.
വംശികം. ന. ഒരുവൃക്ഷം, അഗുരു, അകിൽ.
വംശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. ന. വംശത്തിലുണ്ടായ, കുലത്തിൽ ജനിച്ച.
വയനാ. ന. ഒരുവകമരം.
വയനാവടി. ന. വയനാമരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വടി.
വയനാടു. ന. ഒരുദേശം.
വയമ്പു. ന. ൧, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു. ൨, ഒരു മത്സ്യം.
വയൽ. ന. കണ്ടം.
വയച്ചുള്ളി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
വയസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. യൌവനമുള്ള.
വയസ്ഥൻ. ന. സ്നേഹമുള്ള ചെങ്ങാതി.
വയസ്ഥ. ന. ൧, മീനങ്ങാണി. ൨, നെല്ലി. ൩, കടുക്കാമരം.
വയസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. വയസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച, വയസ്സധികമുള്ള.
വയസൻ. ന. വയസ്ഥൻ, സമവയസ്സുള്ളവൻ, സ്നേഹിതൻ.
വയസാ. ന. സ്ത്രീയുടെ സഖിയായ സ്ത്രീ.
വയസ്സു. ന. ൧, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം. ൨, പക്ഷി.
വയറു. ന. നാഭിക്കുമേൽ നെഞ്ചിനു താഴെയുള്ള സ്ഥലം.
വയറ. ന. ഒരുമാതിരി വള്ളി.
വയറൻ. ന. ൧, വലിയ വയറുള്ളവൻ. ൨, വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
വയറി. ന. ൧, വയറു വലിയവൾ. ൨, വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൾ.
വയറിളക്കം. ന. വയററിൽനിന്നു മലം ഇളകി ഒഴിഞ്ഞുപോക.
വയററാട്ടി. ന. പ്രസവിക്കുന്ന സമയത്തു അടുക്കലിരുന്നു ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൾ.
വയററുനോവു. ന. വയററിൽ വേദനയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ദീനം.
വയോധിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അധികം വയസ്സുചെന്ന.
വയോവൃദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
വയ്ക്കോൽ. ന. നെല്ലിന്റെയുമ്മററും പീലി.
വയ്ക്കോൽതുറുവു. ന. വൃക്ഷത്തിലുമ്മററും കൂമ്പാരമായിച്ചുററിയ പീലി.
വയ്ക്കോൽപിരി. ന. വയ്ക്കോൽ കൂട്ടിപ്പിരിച്ചതു.
വയ്ക്കോൽപുര. ന. പീലികൊണ്ടു മേഞ്ഞ പുര.
വയ്ക്കോൽപുറ. ന. വയ്ക്കോൽ കൂമ്പാരം.
വയ്യങ്കതക്കു. ന. മുള്ളുള്ള ഒരുവക വൃക്ഷം.
വയ്യാകരണ. വി. (ണൻ, ണീ, ണം.) വി. ന. വ്യാകരണത്തെ സംബന്ധിച്ച.
വയ്യാകരണൻ. ന. വ്യാകരണം നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചവൻ.
വയ്യാവേലി. ന. വെറുതെയുള്ള ദുർവ്വഴക്കു, കുണ്ടാമണ്ടി.
വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, വലുതായുള്ള.
വരൻ. ന. ൧, ഭർത്താവു. ൨ ശിവൻ.
വര. ന. ത്രിഫല. (മ) ൧, രേഖ. ൨, കയ്കളുടെയുമ്മററും അകത്തുള്ള രേഖ. ൩, ചതുരംഗഖണ്ഡവുമ്മററും. ൪, കയ്യക്ഷരം നന്നാക്കുന്നതിന്നു എഴുതുന്ന എഴുത്തു. ൫, ഉഴപ്പൊളി.
വരം. ന. ദൈവത്തിൽനിന്നുമ്മററും ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹം.
വരക്കു. ന. ഒരുവക ധാന്യം.
വരകരി. ന. വരകിന്റെ അരി.
വരകോൽ. ന. വരെക്കുമ്പോൾ വെക്കുന്ന കോൽ.
വരച്ചിൽ. ന. ൧, വരെക്കുക. ൨, വിള്ളുക.
വരടു. വി. ഉണങ്ങിയ.
വരട. ന. ൧, അരയന്നപ്പിട. ൨, കടുന്നൽ.
വരട. ന. പടിത്വവും മററുമില്ലാത്ത ഒരുമാതിരി മൂഢജാതിക്കാരൻ.
വരടം. ന. ഒരുമാതിരി അരയന്നത്തിൽ ആൺ. ൨, ഒരുമാതിരി കടുന്നൽ. ൩,

വളരെപ്പൂവുണ്ടാകുന്ന ഒരുമാതിരി മുല്ല.
വരടി. ന. ൧, അരയന്നപ്പിട. ൨, കടുന്നൽ.
വരട്ടുകാ. ന. ഉണങ്ങിയ കായ.
വരട്ടുചാണകം. ന. ഉണങ്ങിയ ചാണകം.
വരട്ടുതേങ്ങാ. ന. ഉണക്കുതേങ്ങാ.
വരട്ടുപിത്തം. ന. ഒരുദീനം.
വരട്ടുമഞ്ഞൾ. ന. പുഴുങ്ങിയുണങ്ങിയ മഞ്ഞൾ.
വരണ. ന. ഒരുവൃക്ഷം, നീർമാതളം.
വരണം. ന. ൧,നീർമാതളം. ൨, മതിൽ. ൩, വരിക്കുക.
വരണസി. ന. കാശി.
വരണ്ടുന്നു. ണ്ടി. വാൻ. (വരണ്ട.) സ. ക്രി. പുല്ലു കരടു കരിയില മുതലായവയെ കൈകൊണ്ടു തടുത്തു കൂട്ടുന്നു.
വരണ്ഡം. ന. ൧,മുഖക്കുരുവു. ൨,വയ്ക്കോൽതുറുവു.
വരത്തൻ. വി. ന. തെണ്ടി.
വരത്ര. ന. ൧, ആനയുടെ കച്ചക്കയറു, കയറു. ൨, ഒരുമാതിരി കയറു.
വരദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. വരത്തെക്കൊടുക്കുന്ന.
വരദൻ. ന. ൧, ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവൻ. ൨, ഹോമത്തിനുള്ള തീക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
വരദ. ന. കന്യക.
വരദാനം. ന. വരത്തെക്കൊടുക്കുക.
വരമ്പു. ന. ഓരോരോ കണ്ടങ്ങൾക്കു വെവ്വേറെയുള്ള അതിരു.
വരയാടു. ന. ഒരുമാതിരിയാടു.
വരരുചി. ന. മഹാ വിദ്വാനായിട്ടു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ.
വരവു. ന. ൧, വരിക. ൨, ലാഭം.
വരവുചിലവു. ന. കിട്ടുകയും ചിലവാകയും, ലാഭവും ചേതവും.
വരവർണ്ണിനി. ന. ൧, ഉത്തമസ്ത്രീ. ൨, മഞ്ഞൾ. ൩, ഗോരോചന.
വരളി. ന. പരത്തിയുണങ്ങിയ ചാണകം.
വരളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (വരൾ.) അ. ക്രി. ൧, ഉണങ്ങുന്നു. ൨, ഉലരുന്നു. ൩, ഉണങ്ങി വെള്ളം വലിയുന്നു. **വരട്ടുന്നു.** സ. ക്രി.
വരാംഗകം. ന. ഇലവങ്ങവൃക്ഷം.
വരാംഗന. ന. ഉത്തമസ്ത്രീ.
വരാംഗം. ന. ൧, തല. ൨, ഗുഹ്യപ്രദേശം.
വരാംഗരൂപോവേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സൌന്ദർയ്യമുള്ള.
വരാടകം. ന. ൧, കവടി. ൨, താമരപ്പൂവിന്റെ അകത്തെമൊട്ടു, താമരക്കുരുവു.
വരാടി. ന. കവിടി.
വരാടിക. ന. കവിടി.
വരാരോഹൻ. ന. ആനക്കാരൻ.
വരാരോഹ. ന. ഉത്തമസ്ത്രീ, സുന്ദരി.
വരാൽ. ന. ഒരു മത്സ്യം.
വരാസി. ന. കട്ടിയുള്ള വസ്ത്രം.
വരാഹൻ. ന. ൧, ഒരു പൊന്നാണയം. ൨, വിഷ്ണു.
വരാഹമിഹിരൻ. ന. ഒരാചാര്യ ബ്രാഹ്മണൻ.
വരാഹമൂർത്തി. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരവതാരം.
വരാഹം. ന. ൧, പന്നി. ൨, വിഷ്ണുവിന്റെ മൂന്നാമത്തെ അവതാരം. ൩, പർവ്വതം. ൪, മുത്തെങ്ങ. ൫, ഒരു മാതിരി അളവു. ൬, പതിനെട്ടു ചെറിയ ദ്വീപുകളുള്ളതിൽ ഒന്നു.
വരാളി. ന. ഒരു രാഗം.
വരി. ന. ൧, പുസ്തകമ്മുതലായതിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെ പന്തി. ൨, നിര, ക്രമം, പന്തി. ൩, ഒരാവശ്യത്തിന്നു പലരും കൂടെ മുതലെടുക്കുന്നതിന്റെ ഒരു മുറ. ൪, കാളയുടെ വൃക്ഷണം. ൫, വരിനെല്ലു.
വരിക്ക. വി. ന. നല്ല ഫലമുണ്ടാകുന്ന. (ഇതു മാവു പ്ലാവു മുതലായ ചില വൃക്ഷങ്ങളോടു മാത്രം ചേരും.)
വരിക്കണ്ണി. ന. ഒരുമാതിരി മുള്ളുള്ള വള്ളി.
വരിക്കമാങ്ങാ. ന. വരിക്കമാവിന്മേലുണ്ടാകുന്ന മാങ്ങാ.
വരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വരി.) സ. ക്രി. ൧, അപേക്ഷിക്കുന്നു. ൨, ഭർത്താവാക്കി സ്വീകരിക്കുന്നു.
വരിച്ചിൽ. ന. ൧, പുരയുടെ പുറത്തുമ്മററും വാരിവെച്ചു കയറുകൊണ്ടു കെട്ടുക. ൨, ചുററിക്കെട്ടുക. ൩, വരിയാനുള്ള വാരിയോ, കോലോ.
വരിനെല്ലു. ന. വിതെക്കാതെ താനേ കിളുത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക ധാന്യം.
വരിപ്പു. ന. ചില വസ്തുക്കളുടെ ഒരുമാതിരി വക്കു.
വരിപ്പണം. ന. നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം വീതംവെച്ചു എടുക്കുന്ന പണം.
വരിപ്പുലി. ന. വരിയുള്ള പുലി.
വരിമാൻ. ന. ഒരുമാതിരി മാൻ.
വരിമീൻ. ന. ഒരുവക മത്സ്യം.
വരിയൻ. വി. വരിയുള്ള.
വരിയൻപുലി. ന. വരിയുള്ള പുലി.
വരിയാത്തക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരുമാതിരി കാട്ടുകിഴങ്ങു.
വരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വരി.) സ. ക്രി. വാരിവെച്ചു കെട്ടുന്നു, ചുററിക്കെട്ടുന്നു.

വരിവസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ആദരിക്കപ്പെട്ട. ൨, വന്ദിക്കപ്പെട്ട. ൩, സേവിക്കപ്പെട്ട.

വരിവസ്യ. ന. ൧, ആദരം. ൨, വന്ദനം, സേവ. ൩, ബഹുമാനം.

വരിവെള്ളം. ന. മഴപെയ്തൊഴുകുന്ന വെള്ളം.

വരിഷകാലം. ന. മഴക്കാലം.

വരിഷം. ന. ൧, മഴ. ൨, സംവത്സരം. ൩, ഭൂമിയുടെ ഓരോ ഖണ്ഡം.

വരിഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വൎഷി.) സ. ക്രി. ൧, മഴപെയ്യുന്നു. ൨, മഴപോലെ പൊഴിക്കുന്നു.

വരിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ഏററവും ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, മഹത്വമുള്ള.

വരിഷ്ഠം. ന. ൧, ചെമ്പു. ൨, നല്ലമുളകു.

വരീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. ഏററവും വലിയ.

വരീയാൻ. ന. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന യോഗങ്ങളിൽ പതിനെട്ടാമത്തേതു.

വരുണൻ. ന. സമുദ്രത്തിന്റെ ദൈവം.

വരുതി. ന. കല്പന.

വരുത്തം. ന. വരിപ്പു.

വരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (വരു.) അ. ക്രി. ൧, സമീപത്താകുന്നു. ൨, ഉണ്ടാകുന്നു. ൩, മുളെക്കുന്നു. **വരുത്തുന്നു.** സ. ക്രി. **വരുത്തിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

വരുങ്കാലം. ന. വരുവാനുള്ള സമയം.

വരുങ്കൊല്ലം. ന. വരുവാനുള്ള സംവത്സരം.

വരുംഫലം. ന. വരുവാനുള്ള അനുഭവം.

വരുംവഴി. അ. വരുമ്പോൾ.

വരൂഥം. ന. തേരിനെ മൂടുന്ന ശീല.

വരൂഥിനി. ന. സൈന്യം.

വരെ. അ. ഇതു ചില വാക്കുകളുടെ ഒടുക്കം വരുമ്പോൾ ഓളം എന്നുള്ള അൎത്ഥം വരും.

വരെക്കു. അ. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

വരെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വരെ.) സ. ക്രി. ൧, വരയുണ്ടാക്കുന്നു. ൨, രൂപമുണ്ടാക്കുന്നു. ൩, അക്ഷരം വരെക്കുന്നു.

വരെയും. അ. വരെ, ഓളം.

വരേണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. അധികം ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

വൎക്കരം. ന. യൌവനമുള്ള മൃഗം.

വൎക്കത്തു. ന. ഗുണം, നന്മ, വെടിപ്പു.

വൎഗ്ഗം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, അദ്ധ്യായം. ൩, തുല്യവസ്തുക്കളുടെ കൂട്ടം.

വൎഗ്ഗിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വൎഗ്ഗി.) സ. ക്രി. കണക്കിൽ പെരുക്കുന്നു.

വൎച്ചസ്സു. ന. ൧, ആകൃതി. ൨, തേജസ്സു. ൩, മലം.

വൎജ്ജനം. ന. ൧, ഉപേക്ഷിക്ക. ൨, കൊല്ലുക. ൩, ഉപദ്രവിക്ക.

വൎജ്ജനി. ന. മരമഞ്ഞൾ.

വൎജ്ജനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കത്തക്ക.

വൎജ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വൎജ്ജി.) സ. ക്രി. കളയുന്നു, ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

വൎജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

വൎജ്യ. വി. (ൎജ്യൻ, ൎജ്യാ, ൎജ്യം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കത്തക്ക.

വൎണ്ണക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സ്തുതിക്കുന്ന.

വൎണ്ണക. ന. ൧, ചായം. ൨, മാററു, നിറം.

വൎണ്ണകം. ന. ചന്ദനം, കുറിക്കൂട്ടു.

വൎണ്ണതൂലിക. ന. ചായമിടുന്ന തൂവൽ, ചായമിടുന്ന പുല്ലു.

വൎണ്ണനം. ന. പറക, വിസ്തരിച്ചുപറക, സ്തുതിക്ക.

വൎണ്ണനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. വൎണ്ണിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.

വൎണ്ണപത്രം. ന. വൎണ്ണമുള്ള കിടക്ക, മെത്ത.

വൎണ്ണം. ന. ൧, നിറം. ൨, അക്ഷരം. ൩, ജാതി. ൪, ചെമ്പാരിപ്പടം. ൫, സ്തുതി. ൬, ഗുണം. ൭, ശ്രുതി. ൮, ആകൃതി.

വൎണ്ണസങ്കരം. ന. പലവൎണ്ണമൊ പലജാതിയൊ കൂടിക്കലരുക.

വൎണ്ണി. ന. ബ്രഹ്മചാരി.

വൎണ്ണികൻ. ന. എഴുത്തുകാരൻ.

വൎണ്ണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വൎണ്ണി.) സ. ക്രി. ൧, പറയുന്നു, വിസ്തരിച്ചുപറയുന്നു. ൨, സ്തുതിക്കുന്നു.

വൎണ്ണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വൎണ്ണിക്കപ്പെട്ട.

വൎത്തക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വൎത്തിക്കുന്ന, ജീവിക്കുന്ന, പാൎക്കുന്ന.

വൎത്തകൻ. ന. ൧, ദ്രവ്യമുള്ളവൻ. ൨, വലിയ കച്ചവടക്കാരൻ.

വൎത്തകം. ന. ൧, കുതിരക്കുളമ്പു. ൨, ഒരു പക്ഷി. ൩, വെള്ളോടു. (മ.) കച്ചവടം.

വൎത്തന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. വൎത്തിക്കുന്ന, സ്ഥിരതയോടിരിക്കുന്ന.

വൎത്തനം. ന. ൧, ഇരിപ്പു. ൨, പ്രവൃത്തി. ൩, വഴി. ൪, നൂല്പാനുള്ള പഞ്ഞി.
വൎത്തനി. ന. ൧, വഴി. ൨, കിഴക്കേദിക്കു.
വൎത്തമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, വൎത്തിക്കുന്ന. ൨, ഇപ്പോഴുള്ള. **വൎത്തമാനത.** ഗു. ന.
വൎത്തമാനം. ന. അന്നന്നുണ്ടാകുന്ന വിശേഷം. (സം.) വ്യാകരണപ്രകാരം ഇപ്പോഴത്തെക്കാലത്തിനു പറയുന്ന പേർ.
വൎത്തി. വി. (ൎത്തീ, ൎത്തിനീ, ൎത്തി.) വി. ന. ഇരിക്കുന്ന, പാൎക്കുന്ന.
വൎത്തി. ന. ൧, തിരി, വിളക്കിലെ തിരി. ൨, ഒരുവക അഞ്ജനം. ൩, വരി. ൪, ചന്ദനക്കൂട്ടു.
വൎത്തികാ. ന. ഒരു പക്ഷി.
വൎത്തിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വൎത്തി.) സ. ക്രി. പാൎക്കുന്നു, ഇരിക്കുന്നു.
വൎത്തിഷ്ണു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വൎത്തിക്കുന്ന.
വൎത്തുള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. വട്ടത്തിലുള്ള.
വൎത്തുള. ന. നൂലു നൂല്ക്കുന്നതിനും മററും വട്ടത്തിൽ തിരിയുന്നതിനു വേണ്ടി വയ്ക്കുന്ന മണ്ണുണ്ട.
വൎത്തുളം. ന. ൧, ഒരുമാതിരി പയറു. ൨, ഒരുമാതിരി ഉരുള.
വൎത്മാവു. ന. ൧, വഴി. ൨, കണ്ണിന്റെ പോള.
വൎദ്ധക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വൎദ്ധിച്ചുവരുന്ന, വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്ന.
വൎദ്ധകം. ന. ഒരു തൈ.
വൎദ്ധകി. ന. ആശാരി, തച്ചൻ.
വൎദ്ധന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്ന.
വൎദ്ധനം. ന. ൧, വളൎച്ച. ൨. മുറിക്ക, വിഭാഗിക്ക. (മ.) ദ്രവ്യപുഷ്ടി.
വൎദ്ധനി. ന. ൧, ചെറുകുടം. ൨, ചൂൽ.
വൎദ്ധമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. വൎദ്ധിക്കുന്ന, വളരുന്ന.
വൎദ്ധമാനൻ. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ജിനന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനി.
വൎദ്ധമാനം. ന. ൧, ആവണക്കു. ൨, ചില ജലപാത്രത്തിന്റെ മൂടി.
വൎദ്ധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വൎദ്ധി.) അ. ക്രി. ൧, വളരുന്നു. ൨, പെരുകുന്നു. ൩, മുറിക്കുന്നു. **വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വൎദ്ധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വൎദ്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ട, വളൎന്ന. ൨, മുറിക്കപ്പെട്ട. ൩, നിറഞ്ഞ.
വൎദ്ധിഷ്ണു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വൎദ്ധിക്കുന്ന.
വൎദ്ധ്രീ. ന. തോൽവാറു.
വൎമ്മൻ. ന. ചില ക്ഷത്രിയന്മാരുടെ പേരിന്റെ ഒടുക്കം ചേൎത്തു പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.
വൎമ്മം. ന. ഒരുമാതിരി ചട്ട, പടച്ചട്ട.
വൎമ്മിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചട്ടയിട്ട.
വൎയ്യ. വി. (ൎയ്യൻ, ൎയ്യാ, ൎയ്യം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
വൎയ്യൻ. ന. കാമദേവൻ.
വൎയ്യ. ന. താന്തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു ഭൎത്താവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൾ.
വൎവ്വരൻ. ന. ഒരു ഹീനജാതിക്കാരൻ.
വൎവ്വരം. ന. ൧, ഒരുതൈ, തുളസി. ൨, ഒരു രാജ്യം, വൎവ്വരൻ പാൎക്കുന്ന ദിക്കു.
വൎവ്വരീ. ന. ൧, ഒരുമാതിരി ചീര. ൨, തേനീച്ച.
വൎഷ. ന. വൎഷകാലം.
വൎഷകരി. ന. ഒരുവക കൊച്ചുപ്രാണി.
വൎഷകാലം. ന. മഴയുള്ള സമയം.
വൎഷണം. ന. മഴ.
വൎഷപ്രതിബന്ധം. ന. മഴെക്കു തടവു, മഴയില്ലായ്ക.
വൎഷം. ന. ൧, വൎഷകാലം. ൨, മഴ. ൩, സംവത്സരം. ൪, ഭൂമിയുടെ ഒൻപതു ഖണ്ഡങ്ങൾക്കും പറയുന്ന ഒരു പേരു. ൫, മഴപോലെ പൊഴിയുന്നതു.
വൎഷന്തോറും. അ. ആണ്ടുതോറും, സംവത്സരന്തോറും.
വൎഷത്തു. ന. ചിങ്ങവും കന്നിയും രണ്ടു മാസം.
വൎഷവരൻ. ന. ആണും പെണ്ണുമല്ലാത്തവൻ, നപുംസകൻ.
വൎഷാഗമം. ന. മഴയുടെ വരവു.
വൎഷാഭൂ. ന. ൧, തവള. ൨, ഒരു പച്ചമരുന്നു, തമിഴാമ.
വൎഷാഭ്വി. ന. ൧, പെൺതവള. ൨, തമിഴാമ.
വൎഷാരംഭം. ന. മഴയുടെ തുടസ്സം.
വൎഷാശനം. ന. അടുത്തുൺ.
വൎഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വൎഷി.) സ. ക്രി. പൊഴിക്കുന്നു, ചൊരിയുന്നു.
വൎഷിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. അധികം വയസ്സുചെന്ന.
വൎഷീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. അധികം വയസ്സുചെന്ന.
വൎഷ്ഠക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വൎഷിക്കുന്ന.
വൎഷ്ഠകാബ്ദം. ന. മഴപെയ്യിക്കുന്ന മേഘം.
വൎഷോപലം. ന. ആലിപ്പഴം.

വൎഷ്മാവു. ന. ൧, ശരീരം. ൨, ഒരളവു. ൩, ഉയരം. ൪, ഭംഗി.

വല. ന. ൧, പക്ഷി മൃഗം മത്സ്യം മുതലായവയെ പിടിക്കുന്നതിനു നൂല്ചരടുകൊണ്ടും മററും കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കൌശലപ്പണി. ൨, ചുക്കിലിവല.

വലകെട്ടു. ന. ൧, വലയുണ്ടാക്കുക. ൨, മൃഗങ്ങളെയും മററും പിടിക്കുന്നതിനു വലവെച്ചുറപ്പിക്കുക. ൩, ചുക്കിലിവലയുണ്ടാക്കുക.

വലക്കണ്ണു. ന. വലയുടെ ദ്വാരങ്ങൾ.

വലച്ചിൽ. ന. ൧, ആലസ്യം, ക്ഷീണം. ൨, ബുദ്ധിമുട്ടു, ദാരദ്ര്യം. ൩, വസ്ത്രങ്ങളുടെ നൂൽ അങ്ങുമിങ്ങും നീങ്ങുക.

വലജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ബലജ.

വലജ. ന. സുന്ദരി.

വലജം. ന. ൧, ക്ഷേത്രം. ൨, ഭവനവാതിൽ.

വലത്തു. അ. കിഴക്കോട്ടു നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ തെക്കു വശം.

വലത്തുകൈ. ന. വലത്തു വശത്തെ കൈ.

വലത്തുഭാഗം. ന. വലത്തുവശം.

വലത്തുടു. അ. വലത്തുവശത്തുകൂടെ.

വലത്തെ. അ. വലത്തുവശത്തെ.

വലൻ. ന. ഒരസുരൻ.

വലപ്പാടു. ന. ൧, ഒരു വല നിവിൎത്താലുള്ള സ്ഥലം. ൨, മുക്കോക്കുടി. ൩, വലത്തുപാടു.

വലഭാഗം. ന. വലത്തുവശം.

വലമണി. ന. വലയിൽ കെട്ടുന്ന ഒരം യക്കട്ടി.

വലമഥനൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വലം. ന. സൈന്യം. (മ) പ്രദക്ഷിണം, വലത്തുഭാഗം.

വലയഗ്രഹണം. ന. ഒരു ഗ്രഹണം.

വലയം. ന. കൈവള.

വലയിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചുററപ്പെട്ടു.

വലയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വല.) അ. ക്രി. ൧, ദുഃഖിക്കുന്നു. ൨, ക്ഷീണിക്കുന്നു.

വലരിപു. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വലവരി. ന. മുക്കോന്മാർ കൊടുക്കുന്ന കരം.

വലശാസനൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വലാകാ. ന. ഒരു പക്ഷി, വെള്ളിപ്പക്ഷി.

വലാരാതി. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വലാഹകം. ന. ൧, മേഘം. ൨, പൎവ്വതം. ൩, മുത്തെങ്ങ.

വലി. ന. ൧, ബലി. ൨, കരം. ൩, ബലിക്രിയ. ൪, ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചുളിവു. ൫, വയററിന്റെ മടക്കു. (മ) വലിക്ക.

വലികം. ന. ഇറുമ്പു.

വലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വലി.) സ. ക്രി. ൧, തടിയും മററും വക്കയിട്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. ൨, പൊന്നു മുതലായ ചില ലോഹങ്ങൾ യന്ത്രത്തിലിട്ടു പിടിച്ചു കമ്പിയാക്കുന്നു. ൩, ശ്വാസംവലിക്കുന്നു. ൪, പുക വലിക്കുന്നു, പൊടിവലിക്കുന്നു. **വലിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

വലിച്ചിൽ. ന. അയവില്ലായ്ക്ക, പിടിത്തം, മുറുക്കം, ചുളിവു.

വലിത്രയം. ന. മുലെക്കു താഴെയുള്ള മൂന്നുവരകൾ.

വലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശരീരത്തിലെ തൊലി ഞൊറിഞ്ഞ.

വലിപ്പം. ന. ൧, പുഷ്ടി, വണ്ണം. ൨, പൊക്കം, നീളം. ൩, പ്രഭാവം, മഹത്വം.

വലിഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. ശരീരത്തിലെത്തൊലി ഞൊറിഞ്ഞ.

വലിമ. ന. ൧, മഹത്വം. ൨, വലിപ്പം. ൩, ശക്തി.

വലിയ. വി. ന. ൧, ചെറുതല്ലാത്ത. ൨, ശക്തിയുള്ള. ൩, സമ്പത്തും കീൎത്തിയുമുള്ള.

വലിയച്ഛൻ. ന, അച്ഛന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ.

വലിയതു. വി. ന. ൧, വലിപ്പമുള്ളതു. ൨, മഹത്വമുള്ളതു.

വലിയതോക്കു. ന. പീരങ്കി.

വലിയപ്പൻ. ന. അപ്പന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ.

വലിയമ്മ. ന. ൧, അമ്മയുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തി. ൨, വയസ്സധികമുള്ള സ്ത്രീ.

വലിയമ്മാവൻ. ന. അമ്മയുടെ മൂത്ത സഹോദരൻ, അമ്മാവന്മാരിൽ വയസ്സധികമുള്ള ആൾ.

വലിയവൻ. ന. ബുദ്ധിയും ബലവും സമ്പത്തും കീൎത്തിയും അധികമുള്ളവൻ.

വലിയവെടി. ന. വലിയ തോക്കിലെ വെടി.

വലിയവെടിപ്പുള്ളി. ന. വലിയതോക്കുകൊണ്ടു വെടിവെക്കുന്ന പട്ടാളക്കാർ.

വലിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വലി.) അ. ക്രി. ൧, ഇഴയുന്നു. ൨, നീളുന്നു. ൩, അയവില്ലാതാകുന്നു.

വലിയെ. അ. ഞെരുങ്ങി, നിൎബന്ധത്തോടെ.

വലിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കോങ്കണ്ണുള്ള.

വലിവു. ന. ൧, വലിച്ചിൽ. ൨, വലിയുക. ൩, ശ്വാസം മുട്ടൽ.

വലികം. ന. ഇറുമ്പു.

വലീമുഖം. ന. കുരങ്ങു.
വലീവൎദ്ദം. ന. കാള.
വലുതു. വി. ന. ചെറുതല്ലാത്ത, വലിപ്പമുള്ള.
വലുതായുള്ള. ന. മുഴുത്ത, വലിപ്പമുള്ള.
വലെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വലെ.) സ. ക്രി. ൧, ഞെരുക്കുന്നു, ഉപദ്രവിക്കുന്നു. ൨, പണയം വെക്കുന്നു. ൩, അലക്കുകാരുടെ ദോഷത്താൽ വസ്ത്രം വലപോലെ ആക്കുന്നു.
വല്ക്കം. ന. ൧, മരത്തിന്റെ തൊലി. ൨, മത്സ്യത്തിന്റെ ചെതുമ്പൽ.
വല്ക്കലം. ന. ൧, മരത്തിന്റെതൊലി. ൨, മരത്തൊലികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം.
വല്ഗ. ന. കടിഞാൺ.
വല്ഗൽ. വി. (ല്ഗൽ, ല്ഗന്തീ, ല്ഗൽ.) വി. ന. പതിഞ്ഞുനടക്കുന്ന.
വല്ഗിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചാടിയ.
വല്ഗിതം. ന. ൧, ഓട്ടം, ചാട്ടം. ൨, കുതിരയുടെ ഒരു മാതിരി ഓട്ടം.
വല്ഗു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള.
വല. ന. മുട്ടാടു.
വല്ഗുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള.
വല്ഗുകം. ന. ൧, ചന്ദനം. ൨, വില.
വല്ഗുദൎശന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഭംഗിയിൽ നോട്ടമുള്ള.
വല്ഗുഹാസം. ന. ഭംഗിയുള്ള ചിരി.
വല്മികം. ന. ചിതൽപ്പുററു.
വല്ല. വി. ഏതെങ്കിലും.
വല്ലകി. ന. വീണ.
വല്ലജാതിയും. അ. ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും.
വല്ലതും. അ. ഏതെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും.
വല്ലന്തി. ന. ആപത്തു, ദോഷം.
വല്ലപ്പാടു. ന. കണ്ടത്തിൽ വെള്ളം കേററി വിടുന്ന ഒരു വഴി.
വല്ലപ്പോഴും. അ. എപ്പോഴെങ്കിലും.
വല്ലഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. ൧, ഇഷ്ടമുള്ള. ൨, അധികാരമുള്ള.
വല്ലഭൻ. ന. ഭൎത്താവു.
വല്ലഭ. ന. ഭാൎയ്യ.
വല്ലം. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ കൊട്ട.
വല്ലരി. ന. ൧, വള്ളി. ൨, പൂക്കുല.
വല്ലവട്ടി. ന. ഭക്ഷണവസ്തുക്കൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പുല്ലുവട്ടി.
വല്ലവനും. വി. ന. ആരെങ്കിലും.
വല്ലവൻ. ന. ൧, ഭക്ഷണ വസ്തുക്കളെ പാകം ചെയ്യുന്നവൻ. ൨, ഇടയൻ. ൩, ഭീമസേനന്റെ ഒരു പേർ.
വല്ലവി. ന. ഇടച്ചി.
വല്ലവിധത്തിലും. അ. ഏതു പ്രകാരവും.
വല്ലാതെ. ന. ക്രമക്കേടായി, ചീത്തയായിട്ടു.
വല്ലാത്ത. വി. ൧, ചീത്തശ്ശീലമുള്ള. ൨, ദോഷമുള്ള.
വല്ലായ്മ. ന. ൧, ക്രമക്കേടു. ൨, ദോഷം. ൩, ദുഷ്ടത. ൪, അഭംഗി.
വല്ലി. ന. വള്ളി. (മ) പുലയൎക്കുംമററും കൊടുക്കുന്ന കൂലി.
വല്ലിജം. ന. കൊടിമുളകു.
വല്ലിയാൾ. ന. പുലയൻ.
വല്ലുരം. ന. വള്ളിക്കുടിൽ.
വല്ലുവോൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **വല്ലോൻ.** ന. ആരാനും.
വല്ലൂരം. ന. ൧, ഉണക്കുമാംസം. ൨, പന്നിയുടെ മാംസം. ൩, തരിശുനിലം. ൪, പടപ്പുകാടു.
വല്ലേടത്തും. അ. എങ്ങാനും, എവിടെയെങ്കിലും.
വല്ലോനും. അ. ഏവനെങ്കിലും, ആരാനും.
വശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ൧, സ്വാധീനത്തിലുള്ള. ൨, കീഴടങ്ങിയ. ൩, ക്ഷുദ്രപ്രയോഗംകൊണ്ടു വശീകരിച്ച. **വശത.** ഗു. ന. ൧, സ്വാധീനത. ൨, കൌശലം.
വശ. ന. ൧, ഭൎത്താവിന്റെ സഹോദരി. ൨, ഭാൎയ്യ. ൩, പിടിയാന. ൪, മച്ചിപ്പശു. ൫, സ്ത്രീ.
വശം. ന. ൧, ഇഛ, ആഗ്രഹം. ൨, അധികാരം. ൩, കീഴടക്കം. ൪, ജനനം. ൫, വേശ്യാഭവനം. (മ) ശീലം, പരിചയം, പടിപ്പു.
വശക്കേടു. ന. ൧, ക്ഷീണം. ൨, അസ്വാധീനം. ൩, പാടുമാററം.
വശക്രിയ. ന. മരുന്നുംമന്ത്രവുംകൊണ്ടു വശീകരിക്ക, സ്വാധീനമാക്കുക.
വശവൎത്തി. വി. (ൎത്തീ, ൎത്തിനീ, ൎത്തി.) വി. ന. ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു നില്ക്കുന്ന.
വശള. അല്ലെങ്കിൽ, **വശളച്ചീര.** ന. ഒരു മാതിരി വള്ളി.
വശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. കീഴടക്കുന്ന, ഇന്ദ്രിയജയമുള്ള. **വശിത്വം.** അല്ലെങ്കിൽ, **വശിത.** ഗു. ന. വശിയുടെ അവസ്ഥ.
വശി. ന. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്ന മഹൎഷിയുംമററും.
വശിനീ. ന. ൧, ഒരു വൃക്ഷം, ശമി. ൨, ഇത്തിക്കണ്ണി.

വശിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി.ന. അകത്തൊന്നുമില്ലാത്ത, രിക്ത.
വശിക. ന. ഒരു മരം, ചെന്നിനായകം.
വശിത്വം. ന. എട്ടു ഐശ്വര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു.
വശീകരണം. ന. സ്വാധീനമാക്കുക.
വശീകരം. ന. സ്വാധീനമാക്കുവാനുള്ള പ്രവൃത്തി.
വശീകരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വശീ.) സ. ക്രി. സ്വാധീനമാക്കുന്നു.
വശീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്വാധീനമാക്കപ്പെട്ട.
വശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. ന. ൧, അനുസരണമുള്ള. ൨, ഇണക്കമുള്ള.
വശ്യ. ന. ആശ്രിതൻ, അടിമക്കാരൻ.
വശ്യാ. ന. അനുസരണമുള്ള ഭാര്യ.
വശ്യം. ന. കരയാംപൂവു.
വശ്യപ്രയോഗം. ന. വശീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ചില പ്രയോഗം.
വഷളത്വം. ന. ചീത്തത്വം.
വഷളൻ. വി. ന. കൊള്ളരുതാത്തവൻ.
വഷൾ. വി. ചീത്ത.
വഷൾ. അ. ഹോമബലി കഴിക്കുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം.
വഷൾക്കാരം. ന. ഹോമം.
വഷൾകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഹോമിക്കപ്പെട്ട.
വസ. ന. മേദസ്സു.
വസതി. ന. ൧, ഭവനം. ൨, ഇരിപ്പു. ൩, രാത്രി.
വസനം. ന. ൧, വസ്ത്രം. ൨, മറെപ്പാനുള്ള സാധനം.
വസന്തകാലം. ന. ഋതുക്കൾ ആറുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തെ ഋതു, പൂക്കളുണ്ടാകുന്ന സമയം, മേടമാസവും ഇടവമാസവും കൂടിയ സമയം.
വസന്തഘോഷി. ന. കുയിൽ.
വസന്തജ്വരം. ന. ൧, പകരുന്നപനി. ൨, വസന്തകാലത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു പനി.
വസന്തഭൈരവി. ന. ഒരു രാഗം.
വസന്തം. ന. വസന്തകാലം.
വസന്തൎത്തു. ന. വസന്തകാലം.
വസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വസി.) അ. ക്രി. പാൎക്കുന്നു, ഇരിക്കുന്നു.
വസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ശേഖരിക്കപ്പെട്ട. ൨, ധരിക്കപ്പെട്ട. ൩, പാൎക്കുന്ന.
വസിതം. ന. പാൎക്കുന്ന സ്ഥലം.
വസിരം. ന. ൧, കടലുപ്പു. ൨, അത്തിത്തിപ്പലി.
വസിഷ്ഠൻ. ന. ഏഴുമഹൎഷിമാരിൽ ഒന്നു.
വസു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, മധുരമുള്ള. ൨, ഉണങ്ങിയ.
വസു. ന. ൧, ഗണദേവന്മാരിൽ വസുക്കൾ എട്ടുപേൎക്കും കൂടെ പറയുന്ന ഒരു പേർ. ൨, രശ്മി. ൩, ധനം. ൪, അഗ്നി. ൫, രത്നം. ൬, പൊന്നു. ൭, വെള്ളം.
വസുകം. ന. ൧, ഒരു വക ഉപ്പു. ൨, എരിക്കു.
വസുകീടൻ. ന. ഇരക്കുന്നവൻ.
വസുദേവൻ. ന. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അച്ഛൻ.
വസുധ. ന. ഭൂമി.
വസുന്ധര. ന. ഭൂമി.
വസുമതി. ന. ഭൂമി.
വസൂരി. ന. ഒരു വക വല്ലാത്ത ദീനം.
വസൂരിക. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
വസൂരിക്കല. ന. വസൂരിവന്നു പൊറുത്ത വടുക്കു.
വസ്തം. ന. ൧, വെള്ളോടു. ൨, ഭവനം.
വസ്തി. ന. ൧, നാഭിക്കുതാഴെ മൂത്രമിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലം, മൂത്രാശയം. ൨, ഒരു ചികിത്സ, വസ്തികൎമ്മം. ൩, വസ്തിചെയ്യുന്ന ഒരു കുഴൽ, വസ്തിയന്ത്രം.
വസ്തു. ന. ൧, എന്തെങ്കിലും ഒരു സാധനം. ൨, പ്രകൃതിയാലുള്ള ശീലം. ൩, കാമ്പു, കാതൽ.
വസ്തുത. ന. പരമാൎത്ഥം.
വസ്തുവക. ന. പൊൻ വെള്ളിവെങ്കല പാത്രം ഭരണി നിലംപുരയിടം മുതലായവ.
വസ്തുവൃത്തം. ന. വൎത്തമാനം, കാൎയ്യം.
വസ്ത്യം. ന. ഭവനം.
വസ്ത്രകുട്ടിമം. ന. കുട.
വസ്ത്രപുത്രിക. ന. പാവ.
വസ്ത്രപുഷ്ടി. ന. വസ്ത്രത്തിന്റെ വലിപ്പം.
വസ്ത്രം. ന. നൂൽകൊണ്ടു നെയ്യുണ്ടാക്കിയ വസ്തു, തുണി.
വസ്ത്രയോനി. ന. ൧, വസ്ത്രമുണ്ടാക്കുന്ന പദാൎത്ഥം. ൨, ചില മരത്തിന്റെ തൊലി. ൩, ഒരു മാതിരിപുഴു. ൪, പഞ്ഞിയുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി കായ. പരത്തിക്കായ. ൫, ചില മൃഗങ്ങളുടെ രോമം.
വസ്ത്രവേശ്മം. ന. വസ്ത്രംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ഭവനം.
വസ്ത്രഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. വസ്ത്രമില്ലാത്ത.
വസ്നകം. ന. ഒരു മാതിരി ഉപ്പു.
വസ്നം. ന. ൧, വില. ൨, കൂലി, ശമ്പളം. ൩, വസ്ത്രം. ൪, സമ്പത്തു.

വസ്നസ. ന. ജീവവായുവു സഞ്ചരിക്കുന്ന വലിയ ഞരമ്പു.

വസ്വൌകസാര. ന. ൧, ഇന്ദ്രന്റെ നഗരം, അമരാവതി. ൨, അളകാപുരി. ൩, അമരാവതിയിലുള്ള ഒരു തടാകം. ൪, അളകാപുരിയിലെ തടാകം.

വഹനം. ന. ൧, ചുമക്കുക. ൨, ഒഴുകുക. ൩, വാഹനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും.

വഹം. ന. ൧, ചുമക്കുക. ൨, വാഹനം. ൩, കാളയുടെ ഉപ്പുചുമൽ. ൪, കാററു. ൫, പെരുവഴി. ൬, ആണാറു. ൭, അറുപത്തുനാലിടങ്ങഴി.

വഹൽ. വി. (ഹൻ, ഹന്തീ, ഹൽ.) വി. ന. ചുമക്കുന്ന.

വഹാ. ന. ആറു, നദി.

വഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വഹി.) സ. ക്രി. ൧, ഭരിക്കുന്നു. ൨, ചുമക്കുന്നു.

വഹിത്രം. ന തോണി, ചെങ്ങാടം, പൊങ്ങുതടി.

വഹിയാ. അ. മേലാ, ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല.

വഹിയായ്ക. ന. മേലായ്ക, അരുതായ്ക.

വഹിസ്. അ. പുറത്തു, വെളിയിൽ.

വഹ്നി. ന. ൧, അഗ്നി, തീ. ൨, കൊടുവേലി. ൩, ഒരു വൃക്ഷം. ൪, വയററിലെ അഗ്നി.

വഹ്നികോണു. ന. കിഴക്കു തെക്കേ മൂല.

വഹ്നിച്ചമത. ന. വഹ്നിമരത്തിന്റെ ചെറിയ കൊമ്പു മുറിച്ചതു.

വഹ്നിമണ്ഡലം. ന. തീകൊണ്ടുള്ള ഒരു വളയം.

വഹ്നിശിഖം. ന. കൊയുമ്പപ്പൂ.

വഹ്നിസംജ്ഞകം. ന. അഗ്നിയുടെ പേരുള്ളതു, കൊടുവേലിയുംമററും.

വഹ്യം. ന. ൧, വാഹനം. ൨, വണ്ടി ചാടുമുതലായ വാഹനം.

വള. ന. ൧, കയ്യേലിടുന്ന ആഭരണം, മുടുകുംമററും. ൨, പുരയുടെ കഴുക്കോൽ തുളെച്ചു ചെലുത്തുന്നതിനു ചതുരമായിട്ടു തീർക്കുന്ന മരം.

വളകഴിപ്പൻ. ന. ഒരു മാതിരിപ്പാമ്പു.

വളങ്കടി. ന. ംരംപ്പ്മുള്ള മണ്ണിലുംമററും ചവിട്ടിയാൽ കാലിന്റെ വിരലിനിടയിൽ ചൊറിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.

വളച്ചിൽ. ന. ൧, വളവു. ൨, ചുററൽ.

വളഞ്ഞു. വി. വളവുള്ള.

വളപുര. ന. വള്ളത്തേൽ വെക്കുന്നതിനു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന പുര.

വളപ്പു. ന. ൧, വളവു. ൨, പറമ്പു.

വളപ്പുഴുവു. ന. ഒരു വക ചെറിയ പുഴുവു.

വളഭി. ന. പുരയുടെ മുഖപ്പലക, മുകളെടുപ്പു.

വളം. ന. ൧, സസ്യാദികൾ തഴെച്ചു വരുന്നതിന്നു അവയുടെ ചുവട്ടിൽ വെക്കുന്ന ചവറുംമററും. ൨, ഒരു മാതിരി ചെറിയ പുഴുവു.

വളയം. ന. ഇരിമ്പു ഓടു മുതലായ ലോഹങ്ങൾ കൊണ്ടു വട്ടത്തിൽ പണിതൊ വാർത്തൊ ഉണ്ടാക്കിയ വസ്തു.

വളയുപ്പു. ന. ഒരു മാതിരി ഉപ്പു.

വളയർവട്ടക. ന. ഒരു മാതിരി പാത്രം.

വളയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വള.) അ. ക്രി. കുനിയുന്നു, കൂനുന്നു. **വളെക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

വളരു. ന. ൧, ആനവണക്കി. ൨, കല്ലുകൊണ്ടുപുറത്തറയിൽ പണിയുന്നതിൽ ഒന്നിന്റെ പേർ. ൩, മരംകൊണ്ടു മേൽപുരയിൽ പണിയുന്നതിൽ ഒന്നിന്റെ പേർ.

വളരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (വളർ.) അ. ക്രി. വൎദ്ധിക്കുന്നു, വലിയതാക്കുന്നു. **വളൎക്കുന്നു, വളൎത്തുന്നു.** സ. ക്രി.

വളരെ. അ. അനവധി, പെരുത്തു.

വളർ. ന. ആനവണക്കി, വളൎവ്വടി.

വളൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (വളർ.) സ. ക്രി. രക്ഷിക്കുന്നു.

വളൎച്ച. ന. വളരുക.

വളൎത്തൽ. ന. വളൎത്തുക.

വളൎമ്മ. ന. വളൎച്ച.

വളൎക്ഷ. വി. (ൎക്ഷൻ, ൎക്ഷാ, ൎക്ഷം.) വി. ന. വെളുത്ത നിറമുള്ള.

വളൎക്ഷം. ന. വെളുപ്പുനിറം.

വളവു. ന. ചൊവ്വില്ലായ്ക, കൂനു. വി. വളവുള്ള.

വളവുതടി. ന. വളവുള്ള മരം.

വളവുപടി. ന. വളവുള്ളപടി.

വളി. ന. അധോവായുവു, കിഴുശ്വാസം.

വളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വളി.) അ. ക്രി. ചോറുകറി മുതലായവ ആറിത്തണുത്താൽ ദുൎഗ്ഗന്ധവും ദുസ്വാദും ഉണ്ടാകുന്നു.

വളിച്ചി. ന. സ്ത്രീകളെപ്പറയുന്ന ഒരു ശകാര വാക്കു.

വളിപ്പു. ന. വളിച്ചാലുള്ള അവസ്ഥ.

വളുസം. ന. ഇക്ഷുത്തിനായിട്ടു പറയുന്ന നുണവാക്കു.

വളെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വളെ.) സ. ക്രി. ൧, ചൊവ്വല്ലാതെയാക്കുന്നു, കുനിക്കുന്നു. ൨, നേർവഴിവിട്ടു ചുററിനടക്കുന്നു.

വള്ളക്കാരൻ. ന. തോണിയിൽ ഊന്നുന്നവൻ.

വള്ളത്തടി. ന. വള്ളത്തിനുള്ള തടി.
വള്ളത്തുടൽ. ന. വള്ളം പൂട്ടുന്ന ചങ്ങല.
വള്ളപ്പടി. ന. വള്ളത്തിനകത്തു ഇരുന്നു തുഴയുന്നതിനുംമററും ഉള്ളപടി.
വള്ളപ്പലക. ന. വള്ളത്തിനകത്തിട്ടിരിക്കുന്ന പലക.
വള്ളപ്പാട്ടു. ന. വള്ളംകളിക്കുമ്പോൾ പാടുന്ന ഒരു മാതിരി പാട്ടു.
വള്ളം. ന. വെള്ളത്തിനു മീതെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനായിട്ടു മരം വെട്ടിക്കുഴിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരുസാധനം, തോണി, വഞ്ചി.
വള്ളൽ. ന. ഒപ്പമില്ലായ്മ.
വള്ളി. ന. മുളെച്ചു പടരുന്ന വസ്തു.
വള്ളിക്കാഞ്ഞിരം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വള്ളിക്കാണം. ന. കന്നുകാലികളെ വിലെക്കു വാങ്ങിക്കുമ്പോൾ ഉടയക്കാരൻ അവയുടെ കഴുത്തിൽ കയറിട്ടു തരുന്നതിനായിട്ടു വിലയിൽ കൂടാതെ കൊടുക്കുന്ന അല്പം ദ്രവ്യം.
വള്ളിക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു മാതിരിക്കിഴങ്ങു.
വള്ളിക്കുടിൽ. ന. വള്ളിക്കെട്ടു.
വള്ളിക്കെട്ടു. ന. വള്ളിചുററിപ്പടർന്നു പുരപോലെയായതു, വള്ളിക്കുടിൽ.
വള്ളിക്കൊട്ട. ന. വള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കൊട്ട, കയ്യാലക്കൊട്ട.
വള്ളിത്തുള. ന. വക്കകോൎത്തു കെട്ടുന്നതിനു തടിമേൽ തുളെച്ച ദ്വാരം.
വള്ളിത്തേരകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വള്ളിനാരകം. ന. ഒരു വക നാരകം.
വള്ളിനാരെങ്ങ. ന. വള്ളിനാരകത്തിൻെറ ഫലം.
വള്ളിപ്പുലി. ന. ഒരു മാതിരി ചെറിയ പുലി.
വള്ളിമോടകം. ന. ഒരു വള്ളി.
വള്ളിവഴുതിന. ന. ഒരു മാതിരി കറിസ്സാധന വള്ളി.
വള്ളിവക്കോനാതിരി. ന. വെള്ളാട്ടുകരെ രാജാവു.
വള്ളിവനാടു. ന. വെള്ളാട്ടുകരരാജ്യം.
വള്ളവൻ. ന. പുലയൎക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ.
വള്ളോടി. ന. സാമന്തൎക്കു വെള്ളാട്ടുകരെപ്പറയുന്ന ഒരു പേർ.
വക്ഷസ്സു. ന. മാൎവ്വിടം.
വക്ഷസ്ഥലം. ന. മാൎവ്വിടം.
വക്ഷോജം. ന. മുല.
വക്ഷോരുഹം. ന. മുല.
വക്ഷ്യമാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. പറയപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന.
വഴക്കു. ന. വ്യവഹാരം.
വഴക്കം. ന. ൧, വണക്കം. ൨, ഒതുക്കം. ൩, ശങ്ക. ൪, വിനയം. ൫, കീഴടക്കം. ൬, വളയത്തക്കവണ്ണമുള്ള മൃദുത്വം.
വഴങ്ങൽ. ന. വഴക്കം.
വഴങ്ങില. ന. വാടിയ ഇല.
വഴങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വഴങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, വളയുന്നു. ൨, കുനിയുന്നു. ൩, കീഴിലടങ്ങുന്നു. **വഴക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വഴന. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വഴി. ന. ൧, എല്ലാവൎക്കും നടക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള സ്ഥലം, പോകയും വരികയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം. ൨, കാരണം. ൩, മുറ, ക്രമം. ൪, ഉപായം. ൫, നിൎവ്വാഹം. ൬, വംശപാരമ്പൎയ്യം.
വഴികാട്ടി. ന. വഴികാണിക്കുന്നവൻ.
വഴികേടു. ന. മുറകേടു.
വഴിക്കരി. ന. വഴിച്ചിലവിനുള്ള അരി.
വഴിക്കാരൻ. ന. വഴിപോക്കൻ.
വഴിച്ചിലവു. ന. ഒരു ദിക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാൽ മറെറാരു ദിക്കിൽ എത്തുന്നതു വരെക്കുമുള്ള ചിലവു.
വഴിച്ചിൽ. ന. പാത്രങ്ങളിലും മററും നിറെഞ്ഞു കവിയുക.
വഴിച്ചേരി. ന. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൽ മുൻപിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തീരുവ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ചെറിയ അധികാരങ്ങൾ.
വഴിച്ചോറു. ന. ദൂര ദിക്കിലേക്കു പോകുന്നവർ വഴിയിൽ ഭക്ഷിക്കുന്നതിന്നു പൊതികെട്ടികൊണ്ടുപോകുന്ന ചോറു.
വഴിതെററു. ന. വഴിപിഴെക്ക.
വഴിത്തടവു. ന. വഴിമുട്ടു.
വഴിത്തല. ന. പലവഴികൾ കൂടുന്നതിന്നടുത്ത സ്ഥലം.
വാഴിത്താരു. ന. വഴിയിൽ ആളുകൾ നടന്നുണ്ടായ അടയാളം.
വഴിത്തിരി. ന. കമ്പവെടിക്കും മററും പടക്കങ്ങളിൽ തീ ചെല്ലുന്നതിനുള്ള വെടിമരുന്നു തിരി.
വഴിത്തിരിച്ചിൽ. ന. ൧, വഴിമാററം. ൨, തിരിച്ചറിവു.
വഴിത്തുണ. ന. വഴിക്കുള്ള സഹായം.
വഴിനടപ്പു. ന. വഴിയിൽ നടക്കുക.
വഴിപാടു. ന. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊടുക്കുന്ന നേൎച്ച.
വഴിപാട്ടുകാരൻ. ന. നേൎച്ചകഴിക്കുന്നവൻ.
വഴിപോക്കൻ. ന. ഒരു ദിക്കിൽനിന്നു മറെറാരു ദിക്കിലേക്കു പോകുന്നവൻ, വഴികാരൻ.
വഴിമരുന്നു. ന. കതിനായ്ക്കും മററും തീ പിടിപ്പിക്കുന്നതിനു പുറമേയിടുന്ന വെടിമരുന്നു.
വഴിമാററം. ന. ൧, വഴിയിൽനിന്നു

മാറുക. ൨, വഴിപിഴെക്കുക. ൩, ക്രമത്തെററു.

വഴിയമ്പലം. ന. വഴിക്കാൎക്കു വെള്ളം കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലം, തണ്ണീൎപ്പന്തൽ.

വഴിയാകുന്നു. യി, വാൻ. (വഴി.) അ. ക്രി. നിൎവ്വാഹമുണ്ടാകുന്നു. **വഴിയാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

വഴിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വഴി.) സ. ക്രി. നിറെഞ്ഞു കവിയുന്നു.

വഴിയൂട്ടു. ന. വഴിക്കാൎക്കു കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണം.

വഴിയേ. അ. ൧, വഴിയിൽ കൂടെ. ൨, മുറെക്കു. ൩, മൎയ്യാദപ്രകാരം. ൪, പിന്നാലെ.

വഴിയോട്ടു. അ. പുറകോട്ടു.

വഴുക. ന. തെങ്ങിൻമടലിന്റെ അകത്തുനിന്നു കീറിയെടുക്കുന്ന നാരു.

വഴുക്ക. ന. ഇളന്നീരിന്റെ അകത്തുള്ള വസ്തു.

വഴുക്കൽ. ന. ചില മത്സ്യത്തിന്റെ മേത്തും മററുമുള്ള അവസ്ഥ, തെററൽ.

വഴുക്കുന്നു. ക്കി, വാൻ. (വഴുക്ക.) സ. ക്രി. തെററുന്നു, കാലുതെററി വീഴുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

വഴുതൽ. ന. ക്ഷമ, ഉപേക്ഷ.

വഴുതിന. ന. ഒരു വക കറിസ്സാധനമുണ്ടാകുന്ന തൈ.

വഴുതിനെങ്ങ. ന. വഴുതിനയുടെ കായ.

വഴുതുന്നു. തി, വാൻ. (വഴു.) സ. ക്രി. ക്ഷമിക്കുന്നു.

വഴുത്തി. ന. ഒരു തൈ, ചെറുവഴുതിന, കറുത്തചുണ്ട, പുണ്യാഹച്ചുണ്ട.

വഴുപ്പു. ന. ചില പശയൊ ചെളിയൊ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു തെററൽ.

വഴുവഴുപ്പു. ന. അധികമായുള്ള തെററൽ.

വഴുവഴെ. അ. തെററിത്തെററി.

വറ. ന. ൧, വറുത്തുപൊടിച്ച വസ്തു. ൨, വറുക്കുക.

വറകലം. ന. വറുക്കുന്ന പാത്രം.

വറകോഴി. ന. ഒരു പക്ഷി.

വറട്ടുന്നു. ട്ടി, വാൻ. (വറട്ട.) സ. ക്രി. വെള്ളത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന ചില വസ്തുക്കളെ വെയിലത്തോ തീയിന്മേലോ വെച്ചു വെള്ളംവററിക്കുന്നു. **വരട്ടുന്നു. വരളുന്നു.** അ. ക്രി.

വറവു. ന. ൧, വറുക്കുക. ൨, പഞ്ഞം, ക്ഷാമം. ൩, ഉണക്കുകാലം, അധികം വെയിലുള്ള സമയം.

വറളി. ന. പരത്തി ഉണക്കിയ ചാണകം.

വറഴ്ച. ന. വരണ്ടതിന്റെ അവസ്ഥ.

വറുക്കുന്നു. ത്തു, പ്പാൻ. (വറു.) സ. ക്രി. പൊരിക്കുന്നു. ൧, ധാന്യം മുതലായവ കലത്തിലും മററും ഇട്ടുവെള്ളം കൂട്ടാതെ വേവിക്കുന്നു. ൨, ഉപ്പേരിക്കഷണവും മററും വെളിച്ചെണ്ണയിലോ നെയ്യിലോ ഇട്ടു വേവിക്കുന്നു.

വറുതി. ന. ക്ഷാമം.

വറുത്തൽ. ന. വറവു.

വറുത്തുപ്പേരി. ന. ചേന വാഴെക്കാ മുതലായവ നുറുക്കി ഉപ്പു പുരട്ടി വെളിച്ചെണ്ണയിലോ നെയ്യിലോ വറുത്തതു.

വറുത്തെരിശ്ശേരി. ന. ഒരു കറി.

വററു. ന. ൧, ചോറു. ൨, ചോററിനുള്ള അശുദ്ധി.

വററൽ. ന. ൧, ഉണക്കുകൊണ്ടു വെള്ളം വലിയുക. ൨, തേകുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്ന വെള്ളക്കുറവു.

വററൽച്ചുണ്ട. ന. പുത്തരിച്ചുണ്ട.

വററൽമുളകു. ന. ഉണങ്ങിയ മുളകു.

വററുന്നു. ററി. വാൻ. (വററ.) അ. ക്രി. ൧, വെയിൽ കൊണ്ടോ തീകൊണ്ടോ തേകുകകൊണ്ടോ വെള്ളം കുറെയുന്നു. ൨, വെയിൽകൊണ്ടും മററും വെള്ളം ഒട്ടുമില്ലാതാകുന്നു. ൩, നീരു പൊറുക്കുന്നു. **വററിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

വാ.

വാ. അ. സംശയം, മാത്രം, നിശ്ചയം. ഇപ്രകാരമുള്ള അൎത്ഥങ്ങൾവരും.

വാ. ന. ൧, മുഖത്തുള്ളതിൽ ഭക്ഷിക്കുന്ന ദ്വാരം. ൨, സഞ്ചി കുടം മുതലായ വസ്തുക്കളുടെ അകത്തേക്കുള്ള വഴി, ചില ആയുധങ്ങളുടെ മൂൎച്ചയുള്ള ഭാഗം.

വാക. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

വാക്കുചി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, കാൎപ്പോകിലരി.

വാക്കു. ന. വചനം.

വാക്കത്തി. ന. ഒരു മാതിരി വെട്ടുകത്തി.

വാക്കിലേററം. ന. മുറകേടായിപ്പറയുക, ശകാരം.

വാക്കെട്ടു. ന. വായടെച്ചു കെട്ടുക.

വാക്കേററം. ന. വാക്കിലേററം, ശകാരം.

വാക്ചാതുൎയ്യം. ന. വാക്കിന്റെ സാമൎത്ഥ്യം.

വാക്ഛലം. ന. വാക്കിന്റെ വ്യാജം.

വാക്തൎക്കം. ന. വഴക്കു പറയുക.

വാക്പതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വാഗ്വൈഭവമുള്ള.

വാക്പതി. ന. വ്യാഴം.

വാക്ക്പാരുഷ്യം. ന. വാക്കിന്റെ കടുപ്പം.
വാക്യം. ന. ൧, വാക്കു. ൨, വാചകം. ൩, ഒരു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം.
വാക്യാൎത്ഥം. ന. വാക്യങ്ങളുടെ പൊരുൾ.
വാഗീശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. വാഗ്വൈഭവമുള്ള.
വാഗീശൻ. ന. ൧, പറവാൻ സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ, വിദ്വാൻ. ൨, ബ്രഹ്മാവു.
വാഗീശ്വരൻ. ന. ൧, വാഗ്വൈഭവമുള്ളവൻ, വിദ്വാൻ. ൨, ബൌദ്ധന്മാരുടെ ഒരു ദേവൻ. ൩, ബ്രഹ്മാവു.
വാഗീശ്വരീ. ന. സരസ്വതി.
വാഗുര. ന. നായാട്ടുവല.
വാഗുരികൻ. ന. വലവെച്ചു മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കുന്നവൻ.
വാഗ്ദത്ത. വി (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. വാക്കുകൊണ്ടു കൊടുക്കപ്പെട്ട.
വാഗ്ദത്താ. ന. കൊടുക്കാമെന്നു പറയപ്പെട്ട കന്യക.
വാഗ്ദുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. വാക്കുകൊണ്ടു ചീത്തയാക്കപ്പെട്ട.
വാഗ്ദുഷ്ടൻ. ന. ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രായം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഉപനയനവുംമററും കഴിക്കപ്പെടാത്ത ബ്രാഹ്മണൻ.
വാഗ്ദേവി. ന. സരസ്വതി.
വാഗ്ദോഷം. ന. ൧, ചീത്തവാക്കു, ശകാരം. ൨, അപശബ്ദം.
വാഗ്മി. (ഗ്മീ, ഗ്മിനീ, ഗ്മി.) വി. ന. വാഗ്വൈഭവമുള്ള.
വാഗ്മി. ന. ൧, വാക്കിന്നു സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ. ൨, വ്യാഴം.
വാഗ്വാദം. ന. വാക്കുതൎക്കം.
വാഗ്വിഭവം. ന. വാക്കുസാമൎത്ഥ്യം.
വാഗ്വിശേഷം. ന. വാക്കിന്റെ ഒരു തരഭേദം.
വാഗ്വൈഭവം. ന. വാക്കുസാമൎത്ഥ്യം.
വാങ്ങൽ. ന. ൧, മേടിക്ക. ൨, പുറകോട്ടു മാററം. ൩, നീങ്ങുക. ൪, അടുപ്പത്തുനിന്നു നീക്കുക.
വാങ്ങിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വാങ്ങി.) സ. ക്രി. മേടിക്കുന്നു.
വാങ്ങിയം. അല്ലെങ്കിൽ, **വാങ്ങ്യം.** ന. പുരയ്ക്കു വിസ്താരം കൂട്ടുന്നതിനു വെക്കുന്ന വാരയുത്തരം.
വാങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വാങ്ങ.) സ. ക്രി. ൧, വിലകൊടുത്തുംമററും മേടിക്കുന്നു. ൨, അടുപ്പത്തുനിന്നു നീക്കുന്നു. ൩, പുറകോട്ടുമാറുന്നു. ൪, മരത്തിന്റെ രണ്ടരികും അറുത്തുകളയുന്നു. ൫, പൂവുംമററും എടുത്തുഴിഞ്ഞു ചിലർ ദേവതയെ മാററിക്കളയുന്നു.
വാങ്മയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. വാക്കുകൊണ്ടുള്ള.
വാങ്മയം. ന. വാക്കിന്റെ സ്വരൂപം.
വാങ്മാധുൎയ്യം. ന. വാക്കിന്റെ ഭംഗി.
വാങ്മുഖം. ന. വാക്കിന്റെ ആരംഭം.
വാങ്മൂലം. ന. ൧, വാക്കിന്റെ കാരണം. ൨, വാക്കുനിമിത്തം.
വാചകം. ന. ശാസ്ത്രത്തിലെ ശബ്ദം, അൎത്ഥബോധത്തിനു വേണ്ടിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളുടെ കൂട്ടം.
വാചംയമൻ. ന. വാക്കിനെ അടക്കുന്നവൻ, മഹൎഷി.
വാചസ്പതി. ന. വ്യാഴം.
വാചാട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. വളരെ ചീത്തവാക്കു പറയുന്ന.
വാചാല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഏററവും സംസാരിക്ക ശീലമുള്ള.
വാചികപത്രം. ന. ദൂതന്മാരുടെ പക്കൽ കൊടുത്തയക്കുന്ന എഴുത്തു.
വാചിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വാക്കുകൊണ്ടുള്ള, വാക്കുമൂലമായുള്ള.
വാചികം. ന. പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ട വൎത്തമാനം.
വാചികഹാരകൻ. ന. ദൂതൻ.
വാചോയുക്തി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വാക്കിന്റെ യുക്തി, നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കുക.
വാചോയുക്തിപടു. വി. (ടു, ടുഃ, ട്വീ, ടു.) വി. ന. വാഗ്വൈഭവമുള്ള.
വാച്ചി. ന. വള്ളവുംമററും ചെത്തുന്ന ഒരു മാതിരി ഉളി.
വാച്ചിപ്പുറം. ന. മിററത്തിനുചുററുമുള്ള സ്ഥലം, പരിയമ്പുറം.
വാച്ചിൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
വാച്ചൊൽ. ന. രണ്ടുപേരു കൂടെ ഒരു കാൎയ്യത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുംപോൾ വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ മറെറാരുത്തൻ അതിനു ചേരുന്നതായ വാക്കു പറക.
വാച്യ. വി. (ച്യൻ, ച്യാ, ച്യം.) വി. ന. പറയപ്പെടുവാൻ തക്ക.
വാച്യലിംഗം. ന. മൂന്നു ലിംഗത്തിലും പറയപ്പെടാകുന്ന പദം.
വാജപേയം. ന. ഒരു യാഗം.
വാജം. ന. ൧, അമ്പിന്റെ തൂവൽ. ൨, വേഗം. ൩, ശബ്ദം. ൪, നൈ.
വാജി. ന. ൧, കുതിര. ൨, പക്ഷി. ൩, അമ്പു. ൪, ആടലോടകം.
വാജിദന്തകം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ആടലോടകം.
വാജിമേധം. ന. അശ്വമേധയാഗം.
വാജിശാല. ന. കുതിരപ്പുര.
വാഞ്ഛ. ന. ആഗ്രഹം.
വാഞ്ഛിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വാഞ്ഛി.)

സ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
വാഞ്ഛിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
വാട. വി. (ടൻ, ടീ, ടം.) വി. ന. വടവൃക്ഷം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ, വടത്തെസ്സം ബന്ധിച്ച.
വാടം. ന. ൧, വേലി, വേലിക്കകം. ൨, വഴി. ൩, മങ്കോട്ട. ൪, ഒരു ധാന്യം.
വാടി. ന. ൧, ഭവനമിരിക്കുന്ന സ്ഥലം. ൨, ഭവനം. ൩, ഒരു തൈ, വാട്യാലകം.
വാട. ന. ൧, മങ്കോട്ട. ൨, മണം. വി. വാടിയ.
വാടക. ന. കാളക്കൂലി.
വാടക്കിടങ്ങു. അല്ലെങ്കിൽ, **വാടക്കുഴി.** ന. മങ്കോട്ടയുടെ ചുററുമുള്ള കുഴി.
വാടതിരുവി. ന. വില്ലൂസ്സു.
വാടൽ. ന. ൧, വാട്ടം. ൨, മൂക്കാതെ പഴുത്ത ഫലം.
വാടാങ്കുറിഞ്ഞി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
വാടാമഞ്ഞൾ. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
വാടാമല്ലിക. ന. ഒരു പൂത്തൈ.
വാടാവിളക്കു. ന. രാവും പകലും ഇടവിടാതെ നിന്നെരിയുന്ന വിളക്കു.
വാടിക. ന. ൧, വീടിരിക്കുന്ന സ്ഥലം. ൨, വാട്യാലകം. ൩, തോട്ടം, പൂങ്കാവനം.
വാടുന്നു. ടി. വാൻ. (വാട.) അ. ക്രി. ൧, തീയൊ വെയിലൊകൊണ്ടു വാടിയതായിത്തീരുന്നു, വഴങ്ങുന്നു. ൨, തളരുന്നു. ൩, ദുഃഖിക്കുന്നു. **വാട്ടുന്നു. വാടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വാട്ടം. ന. ൧, തളർച്ച. ൨, ക്ഷീണം. ൩, വഴക്കം. ൪, ശങ്ക.
വാട്യാലകം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കുറുന്തോട്ടി.
വാഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, അധികമായ. ൨, ഉറപ്പുള്ള.
വാഢം. അ. വളരെ, അധികം, നന്നായി, നല്ലവണ്ണം.
വാണക്കുററി. ന. വാണം എരിച്ചു വിടുന്നതിന്നു വെടിമരുന്നിട്ടിടിക്കുന്ന മുളം കുററി.
വാണക്കോൽ. ന. വാണക്കുററിമേൽ വെച്ചു മുറുക്കുന്ന അലകുവടി.
വാണൻ. ന. ൧, മഹാബലിയുടെ പുത്രൻ. ൨, ഒരു വലിയ വിദ്വാൻ.
വാണം. ന. ൧, അമ്പു. ൨, അഗ്നിയുടെ ഒരു പേർ. (മ) വെടിമരുന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗം.
വാണി. വി. (ണീ, ണിനീ, ണി.) വി. ന. ബാണമുള്ള, അമ്പുള്ള.
വാണി. ന. ൧, സരസ്വതി. ൨, വാക്കു. ൩, നെയിത്തു.
വാണിജൻ. ന. ചെട്ടി.
വാണിജം. ന. കച്ചവടം.
വാണിനി. ന. ൧, തുള്ളുന്നവൾ, നൎത്തകി. ൨, മദിച്ചവൾ.
വാണിഭക്കാരൻ. ന. കച്ചവടക്കാരൻ.
വാണിഭച്ചരക്കു. ന. കച്ചവടത്തിനുള്ള വസ്തുക്കൾ.
വാണിഭം. ന. കച്ചവടം.
വാണിയൻ. ന. എണ്ണയുള്ള വസ്തുക്കളെ ആട്ടുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
വാണിയം. ന. കച്ചവടം.
വാണീഭഗവതി. ന. സരസ്വതി.
വാണീവിലാസം. ന. ൧, വാക്കിന്റെ ശോഭ. ൨, വാക്കുസാമൎത്ഥ്യം.
വാതു. ന. പന്തയം, പന്തായം, ചൂതു പൊരുതുമ്പോഴുംമററും ജയിക്കുന്നവനു മടങ്ങുന്നവൻ കൊടുക്കാമെന്നു പറയുന്ന വസ്തു.
വാതകം. ന. ഒരു തൈ.
വാതകി. വി. (കീ, കിനീ, കി.) വി. ന. വാതരോഗമുള്ള.
വാതകോപം. ന. വാതത്തിന്റെ കോപം.
വാതക്കാരൻ. ന. വാതരോഗമുള്ളവൻ.
വാതക്കുരുവു. ന. ഒരു മാതിരിപരുവു.
വാതക്കൊടി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
വാതനാഡി. ന. വാതംസഞ്ചരിക്കുന്ന ഞരമ്പു.
വാതനീരു. ന. ഒരു ദീനം.
വാതപോഥം. അല്ലെങ്കിൽ, **വാതപോഥകം.** ന. പ്ലാശുവൃക്ഷം.
വാതപ്പനി. ന. വാതംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പനി.
വാതപ്രമി. ന. പെരുമാൻ.
വാതപ്പുല്ലാന്ത്രം. ന. വാതംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു രോഗം.
വാതമണ്ഡലി. ന. ചുഴലിക്കാററു.
വാതമൃഗം. ന. ഒരു മൃഗം, പെരുമാൻ.
വാതം. ന. ൧, കാററു. ൨, ത്രിദോഷങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൩, വാതരോഗം.
വാതംകൊല്ലി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
വാതരക്തം. ന. ഒരു ദീനം.
വാതരോഗം. ന. വാതംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദീനം.
വാതരോഗി. വി. (ഗീ, ഗിണീ, ഗി.) വി. ന. വാതരോഗമുള്ള.
വാതവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ൧, കാററുള്ള. ൨, വാതരോഗമുള്ള.
വാതശോണിതം. ന. ഒരു ദീനം, വാതരക്തം.

വാതസാരഥി. നാ. അഗ്നി.
വാതസ്കന്ധം. നാ. ആകാശത്തിന്റെ വായുസഞ്ചാരത്തിനു പ്രധാനമായ ഭാഗം, വായുമണ്ഡലം.
വാതായനം. നാ. ക, കിളിവാതിൽ. ഖ, കാറ്റു കൊള്ളുന്നതിനിരിക്കുന്ന മണ്ഡപമോ, ക്രീഡാഗൃഹമോ.
വാതായു. നാ. മാൻ.
വാതാശനൻ. നാ. സർപ്പം.
വാതാളി. നാ. ചുഴലിക്കാറ്റു.
വാതിൽ. നാ. ക, ഭവനം മുതലായതിൽ കേറുവാനും മറ്റുമുള്ള വഴി. ഖ, കതകു.
വാതിൽപ്പടി. നാ. വാതിലിന്റെ പടി.
വാതിൽമാടം. നാ. ക്ഷേത്രത്തിനകത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം.
വാതുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. ക, വാതരോഗമുള്ള. ഖ, ഭ്രാന്തുള്ള.
വാതുലം. നാ. ചുഴലിക്കാറ്റു.
വാത്സ്യ. നാ. ചുഴലിക്കാറ്റു.
വാത്സകം. നാ. പൈതങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
വാത്സല്യം. നാ. പുത്രന്മാരെയും മറ്റും കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹം.
വാത്സല്ലിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (വാത്സല്ലി). സ. ക്രി. സ്നേഹിക്കുന്നു.
വാത്സ്യായനൻ. നാ. ഒരു മഹർഷി.
വാത്സ്യായനം. നാ. വാത്സ്യായന മഹർഷിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം.
വാദനം. നാ. ശബ്ദിപ്പിക്ക.
വാദം. നാ. ക, പറക. ഖ, വ്യവഹാരം.
വാദലം. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, തട്ടിമധുരം.
വാദാലം. നാ. ഒരു മത്സ്യം.
വാദി. വി. (ദ്രീ, ദിനീ, ദി.) വി. നാ. പറയുന്ന.
വാദി. നാ. ക, വാദിക്കുന്നവൻ, വിദ്വാൻ. ഖ, ആവലാധിക്കാരൻ.
വാദിക്കുന്ന. ക്രി. പ്പാൻ. (വാദി.) സ. ക്രി. ക, പറയുന്ന. ഖ, വ്യവഹരിക്കുന്ന.
വാദിത്രം. നാ. നാലുപ്രകാരമുള്ള വാദ്യങ്ങൾ. ക, വീണമുതലായവ. ഖ, മിഴാവു മുതലായവ. ഗ, കൈമണിമുതലായവ. ഘ, കൈമണിമുതലായവ.
വാദിപ്രതിവാദികൾ. നാ. ആവലാധിക്കാരനും അതിനുത്തരം പറയുന്നവനും.
വാദിസാക്ഷി. നാ. ആവലാധിക്കാരൻ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാക്ഷി.
വാദ്യക്കാരൻ. നാ. വാദ്യംകൊട്ടുന്നവൻ.
വാദ്യഘോഷം. നാ. പല വാദ്യങ്ങളുടെ ശബ്ദം.
വാദ്യധ്വനി. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
വാദ്യപ്രയോഗം. നാ. വാദ്യങ്ങളെ ശബ്ദിപ്പിക്ക.
വാദ്യഭാണ്ഡം. നാ. വാദ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടം.
വാദ്യം. നാ. വീണ മിഴാവു കുഴൽകൈമണി മുതലായവ.
വാദ്ധ്യായൻ. നാ. ഗുരുവു, വേദംപഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുവു.
വാദ്ധ്യായപ്രവൃത്തി. നാ. ഗുരുവിന്റെ മുറ.
വാൻ. നാ. ക, ഉണങ്ങിയമരം. ഖ, ഉണങ്ങിയ കായ. ഗ, ആകാശം.
വാനപ്രസ്ഥൻ. നാ. കാട്ടിൽ ചെന്നു തപസ്സു ചെയ്യുന്നവൻ, മൂന്നാം ആശ്രമി.
വാനപ്രസ്ഥം. നാ. ക, ഇരിപ്പവൃക്ഷം. ഖ, ശ്രീവൃക്ഷം. ഗ, മൂന്നാം ആശ്രമം.
വാനമല്ലിക. നാ. ഒരു മാതിരി മുല്ല.
വാനം. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. ക, ഉണങ്ങിയ. ഖ, ജീവിക്കുന്ന. ഗ, പോകുന്ന.
വാനം. നാ. ക, ഉണങ്ങിയകായ. ഖ, ഒരുമാതിരിപായ. ഗ, വെള്ളത്തിന്റെ ഇരെപ്പു. (മ) അടിസ്ഥാനംകെട്ടുന്നതിനു തോട്ടപോലെ കുഴിച്ച കുഴി. (ത) ആകാശം.
വാനവാടി. നാ. ഒരു പക്ഷി.
വാനരൻ. നാ. കുരങ്ങു.
വാനവർ. നാ. ദേവകൾ.
വാനവർകോൻ. നാ. ദേവേന്ദ്രൻ.
വാനസ്പത്യം. നാ. പൂത്തുകായ്ക്കുന്ന മരം.
വാനാരം. വായിലെ ദുർഗ്ഗന്ധം.
വാനീർ. നാ. ഇപ്പൽ.
വാനീരം. നാ. ആറ്റുവഞ്ചിമരം.
വാനോർ. നാ. ദേവകൾ.
വാന്ത. വി. (ന്തൻ. ന്താ, ന്തം.) വി. നാ. ഛർദ്ദിക്കപ്പെട്ട.
വാന്താന്നം. നാ. ഛർദ്ദിക്കപ്പെട്ട അന്നം.
വാന്തി. നാ. ഛർദ്ദി.
വാപഭണ്ഡം. നാ. നെയ്ത്തുകാരന്റെ ഒരു തടി.
വാപം. നാ. ക, വിത. ഖ, ക്ഷൗരം. ഗ, നെയ്ത്തു.
വാപി. നാ. വലിയകുളം, പൊയ്ക.
വാപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, വിതെക്കപ്പെട്ട. ഖ, ക്ഷൗരംചെയ്യപ്പെട്ട.
വാപീതടം. നാ. പൊയ്കയുടെ തീരം, കുളത്തിന്റെ വക്ക.
വാപ്പിരട്ടി. നാ. നിന്ദാവാക്കു, ശകാരം.
വാപ്പുണ്ണു. നാ. വായിലുണ്ടാകുന്ന വ്രണം.
വാപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. നാ. വിതെക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക, വിതെക്കേണ്ടുന്ന.
വാപ്യം. നാ. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, കൊട്ടം.

വാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, ഇടത്തെ. ൨, വിപരീതത്വമുള്ള. ൩, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ൪, ദുഷ്ടതയുള്ള. ൫, നീളംകുറെഞ്ഞ. ൬, വളഞ്ഞ. **വാമത.** ഗു. ന.

വാമൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, കാമദേവൻ.

വാമാ. ന. ൧, സുന്ദരി, സ്ത്രീ. ൨, ഗൌരി. ൩, ലക്ഷ്മി. ൪, സരസ്വതി.

വാമം. ന. മുലയുടെ സ്ഥാനം, അകിടു.

വാമദേവൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, ഒരു മഹൎഷി.

വാമന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, നീളംകുറഞ്ഞ. ൨, നീചത്വമുള്ള.

വാമനൻ. ന. ൧, മുണ്ടൻ. ൨, വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരവതാരം. ൩, ലോകത്തിന്റെ തെക്കെക്കോണിലെ ആന.

വാമനം. ന. ൧, ഒരു പുരാണം. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.

വാമനീ. ന. പൊക്കംകുറഞ്ഞ സ്ത്രീ.

വാമഭാഗം. ന. ഇടത്തുവശം.

വാമനമൂൎത്തി. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ അവതാരം.

വാമലൂരം. ന. പുററു.

വാമലോചന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. നല്ലകണ്ണോടു കൂടിയ.

വാമലോചനാ. ന. സുന്ദരി.

വാമി. ന. ൧, പെങ്കുതിര. ൨, പെങ്കഴുത. ൩, പിടിയാനക്കുട്ടി. ൪, പെൺനരി.

വാമുള്ളു. ന. പൈതങ്ങളുടെ വായിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.

വാമൊഴി. ന. സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചോദിക്കുന്നതിനു വാദിപ്രതികൾ എഴുതി വെക്കുന്ന ഉത്തരം.

വാമോതിരം. ന. ചില ആഭരണങ്ങളുടെ കുഴയിൽ വെച്ചു വിളക്കുന്ന സ്വൎണ്ണക്കമ്പിയൊ വെള്ളിക്കമ്പിയൊ.

വാംശി. ന. മുളനൂറു, മുളവെണ്ണ.

വാംശികൻ. ന. ഓടൽക്കുഴൽ വിളിക്കുന്നവൻ.

വായദണ്ഡം. ന. നെയിത്തുകോൽ.

വായന. ന. ൧, എഴുത്തുകൾനോക്കി ക്രമത്തിനു ചൊല്ലുക. ൨, വീണമുതലായ ചില വാദ്യങ്ങൾ ശബ്ദിപ്പിക്ക.

വായനക്കാരൻ. ന. വായിക്കുന്നവൻ.

വായനക്കോൽ. ന. വീണ വായിക്കുന്ന വില്ല, മീട്ടുകോൽ.

വായനം. ന. പലഹാരം.

വായസം. ന. ൧, കാക്ക. ൨, തിരുവട്ടപ്പയർ.

വായസി. ന. ൧, കാക്കപ്പെൺ. ൨, കരിന്തകാളി.

വായസാരാതി. ന. ഒരു പക്ഷി, മൂങ്ങ.

വായസോളി. ന. ഒരു മരുന്നു, കാകോളി.

വായാടി. വി. ന. വളരെ സംസാരിക്കുന്നവൻ.

വായാളി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

വായിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വായി.) സ. ക്രി. ൧, എഴുത്തുകൾ നോക്കി ക്രമത്തിനു ചൊല്ലുന്നു. ൨, വീണ മുതലായ ചില വാദ്യങ്ങളെ ശബ്ദിപ്പിക്കുന്നു. **വായിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

വായുവു. ന. ൧, കാററു. ൨, ശരീരത്തിലുള്ള പ്രാണൻ മുതലായവ അഞ്ചും.

വായുകോണം. ന. പടിഞ്ഞാറു വടക്കേ മൂല.

വായുകോപം. ന. വായുവിന്റെ അധികമായഇളക്കം.

വായുഗണ്ഡം. ന. ദഹനക്കേടു, അജീൎണ്ണത.

വായുഗുല്മം. ന. ൧, ഒരു മാതിരി കാററു, ചുഴലിക്കാററു. ൨, ഒരു വയറു നോവു.

വായുഗുളിക. ന. കസ്തൂരി മുതലായ ചില മരുന്നുകൾ ഒക്കെക്കൂടെ അരച്ചു കൂട്ടിയുണങ്ങിയതു.

വായുപുത്രൻ. ന. വായുവിന്റെ മകൻ. ൧, ഹനുമാൻ. ൨, ഭീമസേനൻ.

വായുമണ്ഡലം. ന. ആകാശത്തിൽ കാററിന്റെ സഞ്ചാരമുള്ള സ്ഥലം, ആകാശം.

വായുമാൎഗ്ഗം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

വായുമുട്ടൽ. ന. ശ്വാസത്തിന്റെ തടവു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം, കുര.

വായുരോഗം. ന. വാതത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന രോഗം.

വായുസഖൻ. ന. അഗ്നി.

വായുസ്തംഭനം. ന. ൧, കാററിന്റെ ഇളക്കമില്ലായ്മ. ൨, ഭൂമിയിൽ തൊടാതെയിരിക്കുന്ന ഒരു കണ്ടെട്ടു വിദ്യ.

വായുക്ഷോഭം. ന. ൧, ഒരു ദീനം. ൨, കാററിന്റെ ഇളക്കം.

വായോല. ന. നിലമൊ പറമ്പൊ ഒഴിഞ്ഞപ്രകാരം എഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന എഴുത്തു.

വായ്ക്കര. ന. സമുദ്രം നദി മുതലായവയുടെ തീരപ്രദേശം.

വായ്ക്കരി. ന. മരിച്ചവരെ അടക്കുംപോൾ ശവത്തിന്റെ വായിലിടുന്ന അരി.

വായ്ക്കല്ലു. ന. കിണററിന്റെ വക്കത്തു പണിയുന്ന കല്ലു.

വായ്ക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വായ.) അ. ക്രി. വൎദ്ധിക്കുന്നു, വളരുന്നു.

വായ്മല. ന. ആയുധങ്ങളുടെ മൂൎച്ചയുള്ള ഭാഗം.
വായ്മാരി. ന. ആൎപ്പു.
വായ്മാളം. ന. ൧, വാകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്ന താളം. ൨, വെറുതെ പറയുന്ന വാക്കു.
വായ്പു. ന. ധാന്യങ്ങളുടെയും മററും വളൎച്ച.
വായ്പ. ന. കടം.
വായ്പട. ന. ഊററവാക്കു.
വായ്പാടം. ന. പുസ്തകം നോക്കാതെ ചൊല്ലുക.
വാർ. ന. വെള്ളം. (മ) വാൎന്നെടുത്തിട്ടുള്ള തോലുമ്മററും.
വാരണതുണ്ഡൻ. ന. ഗണപതി.
വാരണബുഷ. ന. വാഴ.
വാരണമുഖൻ. ന. ഗണപതി.
വാരണം. ന. ൧, തടവു. ൨, തടുക്കുക, സൂക്ഷിക്കുക. ൩, പടച്ചട്ട. ൪, ആന.
വാരണവദനൻ. ന. ഗണപതി.
വാരനാരി. ന. വേശ്യ.
വാരൻ. ന. ശിവൻ.
വാരമുഖ്യ. ന. വേശ്യമാരിൽ പ്രധാനയായവൾ.
വാരം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, ആഴ്ച. ൩, സമയം. ൪, പടിവാതിൽ. ൫, മദ്യംവെക്കുന്ന ഒരു പാത്രം. (മ) ൧, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വച്ചു കഴിക്കുന്ന ഒരടിയന്തിരം, ഒരു ബ്രാഹ്മണഭോജനം. ൨, ചേമ്പും മററും നടുന്നതിനു കിളെച്ചുണ്ടാക്കുന്ന സ്ഥലം. ൩, കുടിയാന്മാർ മുതലാളന്മാൎക്കുംമററും വിളവിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം. ൪, ഭവനങ്ങളിൽ ചേൎത്തു ചായിച്ചു പണിയുന്ന ഒരു മുറി.
വാരം. അ. കൂടക്കൂടെ.
വാരൽ. ന. ധാന്യങ്ങളുംമററും രണ്ടുകയും കൂട്ടി എടുക്കുക.
വാരവധൂ. ന. വേശ്യ.
വാരാണസി. ന. കാശിയിലെ ക്ഷേത്രവും നഗരവും.
വാരാന്നിധി. ന. സമുദ്രം.
വാരാഹ. വി. (ഹൻ, ഹീ, ഹം.) വി. ന. പന്നിയെ സംബന്ധിച്ച.
വാരാഹി. ന. ൧, ഏഴുമാതൃക്കളിൽ ഒന്നു. ൨, നിലപ്പന. ൩, ഒരളവു. ൪, ഭൂമി. ൫, പെണ്ണുന്നി.
വാരി. ന. ൧, വെള്ളം. ൨, സുഗന്ധമുള്ള ഒരു തൈ. ൩, സരസ്വതി. ൪, ആനയെ കെട്ടുന്ന സ്ഥലം. ൫, ആനയെ കെട്ടുന്ന കയറു. ൬, ആനയെപ്പിടിക്കുന്ന കുഴി. ൭, അടിമ. ൮, വെള്ളം കോരുന്ന കുടം. (മ) ൧, കവുങ്ങു പന മുതലായവ കീറിയതു. ൨, ആറാംവാരി.
വാരിയെല്ലു. ന. ശരീരത്തിൽ ഇടത്തു ഭാഗത്തും വലത്തുഭാഗത്തും ഉള്ള ആറാറെല്ലുകൾ,
വാരികണം. ന. വെള്ളത്തുള്ളി.
വാരിചര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. വെള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
വാരിചരം. ന. മത്സ്യം.
വാരിജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. വെള്ളത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.
വാരിജം. ന. ൧, ഒരുമാതിരി ശംഖു. ൨, താമര. ൩, ഉപ്പു.
വാരിജസംഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
വാരിദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. വെള്ളത്തെ കൊടുക്കുന്ന.
വാരിദം. ന. ൧, മേഘം. ൨, മുത്തെങ്ങാ.
വാരിധാര. ന. വാരികൊണ്ടുള്ള ധാര, ജലധാര.
വാരിധി. അല്ലെങ്കിൽ, **വാരിനിധി.** ന. സമുദ്രം.
വാരിപൎണ്ണി. ന. നീൎച്ചിര.
വാരിപ്പുറം. ന. ൧, പള്ളപ്പുറം. ൨, പുരയിൽ വാരിവെച്ചു കെട്ടിയതിന്റെ പുറം.
വാരിപ്രവാഹം. ന. വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കു.
വാരിയൻ. ന. അമ്പലവാസികളിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
വാരിരാശി. ന. സമുദ്രം.
വാരിവാഹം. ന. മേഘം.
വാരിയസ്യാരു. ന. വാൎയ്യരുടെ സ്ത്രീ.
വാരുണം. ന. ഒരു പുരാണം.
വാരുണി. ന. ൧, അഗസ്ത്യൻ. ൨, മദ്യം. ൩, പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കു. ൪, ചതയം നക്ഷത്രം.
വാരുന്നു. രി. വാൻ. (വാര.) സ. ക്രി. ധാന്യങ്ങളും മററും രണ്ടുകയും കൂട്ടിയെടുക്കുന്നു, ധാന്യങ്ങളും മററും പാത്രങ്ങളിലാക്കുന്നു.
വാരുന്നു. ൎന്നു. വാൻ. (വാർ.) സ. ക്രി. പിച്ചാംകത്തികൊണ്ടു നേരേ കീറുന്നു.
വാരുററ. വി. ഉറെപ്പുള്ള.
വാൎക്കളമാൻ. ന. ഒരുമാതിരിമാൻ.
വാൎക്കാരൻ. ന. വാറുള്ളവൻ, പട്ടാളത്തിൽ ശിപായിയും മററും.
വാൎക്കുന്നു. ൎത്തു. ൎപ്പാൻ. (വാർ.) സ. ക്രി. ൧, ചോററിൽനിന്നു കഞ്ഞി ഊററുന്നു. ൨, ചില ഓട്ടുപാത്രങ്ങളും മററും തീൎക്കുന്നതിനു ഓടു മതലായവ ഉരുക്കി ഒഴിക്കുന്നു. **വാൎപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വാൎച്ച. ന. ൧, ഒഴുക്കു. ൨, ചോൎച്ച.
വാൎത്ത. വി. (ൎത്തൻ, ൎത്താ, ൎത്തം.) വി. ന. ൧, രോഗമില്ലാത്ത. ൨, വേലകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന.

വാർത്ത. നാ. ക, വർത്തമാനം. ഉ, വിശേഷവർത്തമാനം, കേൾവി. ങ, ദിവസവൃത്തി, വേല. ര, കച്ചവടം കൂക്കിടതലായ തൊഴിലുകൾ.

വാർത്തകഞ്ഞി. നാ. ചോറിൽനിന്നുറവിയ കഞ്ഞിവെള്ളം.

വാർത്തം. നാ. ക, സൌഖ്യം. ഉ, പതിരു.

വാർത്താകാം. നാ. ഒരുമാതിരി വഴുതിന, ചെറുവഴുതിന.

വാർത്താകി. നാ. വാർത്താകം.

വാർത്തായനൻ. നാ. ക, ഒറ്റുകാരൻ, ചരൻ. ഉ, സ്ഥാനാപരി.

വാർത്താവഹൻ. നാ. ക, മെഴുകുതിരിയുണ്ടാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നവൻ. ഉ, ദൂതൻ.

വാർത്തിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. വാർത്തയെ സംബന്ധിച്ച. ഉ, വൃത്തിയെ സംബന്ധിച്ച, അർത്ഥത്തെത്തെളിയിക്കുന്ന.

വാർത്തികൻ. നാ. ക, വർത്തമാനത്തെ അറിയിക്കുന്നവൻ. ഉ, വൈശ്യൻ.

വാർത്തിക. നാ. വ്യാകരണത്തോടു കൂടിയ ഒരു വ്യാഖ്യാനം.

വാർത്തികാ. നാ. കാടപ്പക്ഷി.

വാർദ്ധകം. നാ. ക, വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം, ഉ, വൃദ്ധന്റെ അവസ്ഥ, വാർദ്ധ്യം, വൃദ്ധത.

വാർദ്ധ്യം. നാ. വൃദ്ധത.

വാർദ്ധുഷി. നാ. പലിശകൊടുക്കുന്നവൻ.

വാർദ്ധുഷികൻ. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

വാർദ്ധുഷ്യം. നാ. പലിശ.

വാർപ്പുട്ടാളം. നാ. വാരുള്ള ശിപായിമാർ ആയിരം കൂടിയ ഒരു കൂട്ടം.

വാർപ്പു. നാ. കാരുള്ള ഒരുമാതിരി ഓട്ടപാത്രം.

വാർപ്പുപണി. നാ. മൂശാരിയുടെ വേല, ഓട്ടം മറ്റും ഉരുക്കി പാത്രങ്ങൾ വാർക്കുക.

വാർമ്മണം. നാ. പടച്ചട്ടയുടെ കൂട്ടം.

വാർമ്മിണം. നാ. പടക്കുപ്പായമിട്ടവരുടെ കൂട്ടം.

വാർഷിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. ക, ആണ്ടുതോറുമുള്ള. ഉ, വൎക്ഷകാലത്തിൽ വളരുകയും മുളെക്കുകയും ചെയ്യുന്ന.

വാർഷികം. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു, ബ്രഹ്മി.

വാർഷ്ണേയം. നാ. ഒരുമാതിരി വഴുതിനങ്ങ.

വാലാക്കുഴ. നാ. രാജാക്കന്മാർക്ക അകമ്പടിയായിട്ട അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ട നടക്കുന്ന ഒരുമാതിരി മരക്കുന്തം.

വാലാട്ടിപ്പക്ഷി. നാ. ഒരുമാതിരിപ്പക്ഷി.

വാലിക. നാ. കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.

വാലുകം. നാ. ക, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു. ഉ, മണൽ.

വാലുന്നം. നാ. വാൻ. (വാൽ.) ആ. ക്രി. ക, അല്പമായിട്ടൊലിക്കുന്നു. ഉ, കിഴങ്ങും മറ്റും വളരുന്നു.

വാൽ. നാ. ക, നാല്പാലികളുടെ പുറകിൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്നതു. ഉ, ആട്ടുകാരുടെ ഒരുമാതിരി ഉടുപ്പു.

വാല്മീ. (വി. (ല്മീൻ, ല്മീ, ല്മം.) വി. നാ. മരത്തൊലികൊണ്ടുള്ള.

വാല്മീണം. നാ. മൃഗങ്ങൾക്കുള്ള കരം.

വാല്മീഞ്ഞു. നാ. കുതിരയുടെയും മറ്റും രോമം അധികമുള്ള വാൽ.

വാൽക്കോതമ്പു. നാ. ഒരുമാതിരി യവം.

വാൽനക്ഷത്രം. നാ. ധൂമകേതു.

വാല്മികി. അല്ലെങ്കിൽ, വാന്മീകി. നാ. രാമായണം സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ഇരുപത്തുനാലായിരം ഗ്രന്ഥമായിട്ട ഒരു കാവ്യം ഉണ്ടാക്കിയ മഹർഷി.

വാല്മീകൻ. നാ. വല്മീകി.

വാല്മീൻ. നാ. വാൽനക്ഷത്രം.

വാല്ലൂരകം. നാ. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.

വാവു. നാ. പതിനഞ്ചാമത്തെപക്കം. ക, വെളുത്തവാവു. ഉ, കറുത്തവാവു.

വാവട. നാ. ക, പുരയുടെ കഴുക്കോലുകളുടെ താഴത്തെ അറ്റത്തും മേലെ വശത്തും വെച്ചുറയ്ക്കുന്ന മരം. ഉ, വാവുന്നാൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പലഹാരം.

വാവടയോട്ട. നാ. വാവടയുടെ പുറത്തു മേയുന്നതിനുള്ള ഒരുമാതിരി മറ്റോട്ട.

വാവദൂക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. അധികം സംസാരിക്കുന്ന.

വാവൽ. നാ. തലകിഴുപ്പോട്ടായിട്ട മരത്തിൽ തൂങ്ങുന്ന ഒരുമാതിരി പക്ഷി.

വാവള്ളയം. നാ. വാമോതിരം.

വാവിടാജന്തു. നാ. മിണ്ടാപ്രാണി.

വാവിക്കുണം. നാ. ശകാരം.

വാവൃത്തം. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. നാ. വരിക്കപ്പെട്ട.

വാശ. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു, ആടലോടകം.

വാശകം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

വാശി. നാ. അഗ്നി. (മ) ക, ശാഠ്യം. ഉ, മറിച്ചുമുന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന കൂട്ടതലോകുറവോ. ങ, ദിനത്തിന്റെ അടക്കം.

വാശിക. നാ. ആടലോടകം.

വാശിക്കാരൻ. വി. നാ. ശാഠ്യക്കാരൻ.

വാശിത. വി (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സുഗന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
വാശിതാ. ന. ൧, സ്ത്രീ. ൨, പിടിയാന.
വാശിതം. ന. പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം.
വാശ്ശതും. അ. വല്ലതും.
വാശ്ശുര. ന. രാത്രി.
വാഷ്പം. ന. ൧, വെള്ളത്തിലെ ആവി, ആവി. ൨, കണ്ണുനീരു. ൩, ഇരിമ്പു.
വാസഃകുടി. ന. വസ്ത്രംകൊണ്ടുള്ള ഭവനം, കൂടാരം.
വാസഗൃഹം. ന. ഭവനത്തിനകത്തെ മുറി.
വാസതേയി. ന. ഭവനം.
വാസന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, വസ്ത്രത്തിനു കൊള്ളാകുന്ന. ൨, വസിപ്പിക്കുന്ന.
വാസനം. ന. ൧, സുഗന്ധിപ്പിക്കുക. ൨, വസ്ത്രം. ൩, പാൎക്കുക. ൪, അറിവു.
വാസന. ന. മുൻപിലത്തെ പരിചയം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അറിവും സ്വഭാവവും. ൨, നല്ലമണം.
വാസനക്കാരൻ. വി. ന. പ്രവൃത്തികൾ എളുപ്പത്തിൽ ഭംഗിയായിട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ.
വാസനപ്പൊടി. ന. സൌരഭ്യം വരുത്തുന്നതിനായിട്ടു പൊടിച്ചു വിതറുന്ന സുഗന്ധദ്രവ്യപ്പൊടി.
വാസനാബലം. ന. വാസനയുടെ ശക്തി.
വാസനാവ്യത്യാസം. ന. വാസനയുടെ ഭേദം.
വാസന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്തീ, ന്തം.) വി. ന. വസന്തകാലത്തെ സംബന്ധിച്ച.
വാസന്ത. ന. ൧, ഒട്ടകം. ൨, മൈലു. ൩, മൃഗക്കുട്ടി. ൪, തെക്കൻകാററു.
വാസന്തി. ന. ൧, ഒരുമാതിരിമുല്ല. ൨, തിപ്പലി. ൩, ചിത്രമാസത്തിൽ കാമദേവന്റെ പേൎക്കു കഴിക്കുന്ന ഉത്സവം.
വാസന്തിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. വസന്തകാലത്തുണ്ടാകുന്ന.
വാസം. ന. ൧, ഭവനം. ൨, ഇരിപ്പു, പാൎപ്പു. ൩, വസ്ത്രം. ൪, നല്ലമണം.
വാസയോഗം. ന. സുഗന്ധദ്രവ്യം.
വാസയോഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. പാൎക്കുന്നതിനു കൊള്ളാകുന്ന.
വാസരം. ന. ൧, ദിവസം. ൨, പകൽ.
വാസരാന്തം. ന. വാസരത്തിന്റെ അവസാനം.
വാസവൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
വാസവി. ന. വാസവന്റെ പുത്രൻ. ൧, ജയന്തൻ. ൨, ബാലി. ൩, അൎജ്ജുനൻ.
വാസകസജ്ജാ. അല്ലെങ്കിൽ, **വാസകസജ്ജാഃ.** ന. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ലക്ഷണമറിവാനുള്ള ശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന നായികമാരിൽ ഒരുത്തി.
വാസസ്സു. ന. വസ്ത്രം.
വാസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, സുഗന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉടുപ്പിക്കപ്പെട്ട. ൩, പാൎപ്പിക്കപ്പെട്ട.
വാസിതാ. ന. ൧, സ്ത്രീ. ൨, പിടിയാന.
വാസിതം. ന. ൧, പക്ഷിയുടെ ശബ്ദം. ൨, ശബ്ദം. ൩, അറിവു.
വാസിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. വസിഷ്ഠനാലുണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
വാസു. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ലോകങ്ങളുടെ ആത്മാവു.
വാസുകി. ന. സൎപ്പരാജാവു.
വാസുദേവൻ. ന. വസുദേവന്റെ പുത്രൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ.
വാസ്തുഃ. ന. നാട്യത്തിൽ ബാലസ്ത്രീക്കു പറയുന്ന ഒരു പേൎ.
വാസോചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പാൎക്കുന്നതിനു കൊള്ളാകുന്ന.
വാസ്തവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ൧, നിശ്ചയിച്ച. ൨, സ്ഥാപിച്ച. ൩, യഥാൎത്ഥമായുള്ള, വസ്തുതയായ.
വാസ്തവം. ന. നിശ്ചയം. (മ) വൎത്തമാനം.
വാസ്തവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ൧, പാൎക്കുന്നതിനു തക്ക. ൨, സൂക്ഷിപ്പാൻ തക്ക. ൩, രക്ഷിപ്പാൻ തക്ക.
വാസ്തവ്യൻ. ന. ചാൎച്ചക്കാരൻ.
വാസ്തു. ന. ൧, ഭവനത്തിന്റെ ഇരിപ്പു. ൨, ഭവനം.
വാസ്തുകം. ന. ഒരുമാതിരി ഇലക്കറിസ്സാധനം.
വാസ്തുച്ചീര. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
വാസ്തുദേവത. ന. ഭവനത്തിന്റെ ദേവത.
വാസ്തുബലി. ന. ഭവനദേവതെക്കായിട്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
വാസ്തോഷ്പതി. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
വാസ്ത്ര. വി. (സ്ത്രൻ, സ്ത്രീ, സ്ത്രം.) വി. ന. വസ്ത്രംകൊണ്ടുള്ള.
വാഹകൻ. ന. ൧, കുതിരക്കാരനുമ്മററും. ൨, ചുമക്കുന്നവൻ.
വാഹടൻ. ന. അഷ്ടാംഗ ഹൃദയം എന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിയ ആചാൎയ്യൻ.
വാഹടാചാൎയ്യൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

വാഹദ്വിഷൽ. ന. പോത്തു.

വാഹനം. ന. ൧, കേറി നടക്കുന്നതിനുള്ളതു, ആന കുതിര മുതലായവയും, പല്ലക്കു മേനാവു മുതലായവയും, തേരു കപ്പൽ തോണി മുതലായവയും. ൨, സിംഹമ്മുതലായ ചില മൃഗങ്ങളുടെയും മയിൽ മുതലായ ചില പക്ഷികളുടെയും രൂപത്തെ ഓടുകൊണ്ടോ മരംകൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കി കൊടിമരത്തിന്റെ മുകളിൽ വെക്കുന്നതു.

വാഹം. ന. ൧, കുതിര. ൨, കാള. ൩, വായുവു. ൪, സേന. ൫, പോത്തു. ൬, വാഹനം.

വാഹസം. ന. പെരുമ്പാമ്പു.

വാഹികം. ന. ൧, ഒരുവാദ്യം. ൨, കാള വലിക്കുന്ന വണ്ടിയുമ്മററും.

വാഹിത്ഥം. ന. ആനയുടെ മസ്തകത്തിനു താഴത്തേടം.

വാഹി. വി. (ഹീ, ഹനീ, ഹി.) വി. ന. വഹിക്കുന്ന.

വാഹിനീ. ന. ൧, നദി. ൨, സേന.

വാഹിനീപതി. ന. സേനാപതി.

വാല്ക്കുടം. ന. ചില നാല്ക്കാലിമൃഗങ്ങളുടെ വാലിന്റെ താഴത്തെ അററം.

വാല്ഹികം. ന. ൧, കുങ്കുമം. ൨, കായം.

വാള. ന. ഒരു മത്സ്യം.

വാളകം. ന. ൧, കൈവള. ൨, കൈമോതിരം. ൩, ഒരുമരുന്നു, ഇരുവേലി.

വാളൻ. ന. മരം അറുക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

വാളൻപുളി. ന. ഒരുമാതിരിപുളിമരം.

വാളമര. ന. ഒരുമാതിരി അമര.

വാളം. ന. ഇരിമ്പു അടിച്ചുനീട്ടിയതു. ൨, ഇരുവേലി.

വാളലക്കു. ന. വാളിന്റെ അലകു, വാളായിട്ടു തീർത്ത ഇരിമ്പു.

വാളി. അല്ലെങ്കിൽ **വാളിക.** ന. സുർയ്യാനിസ്ത്രീകൾ കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.

വാളുന്നു. ളി. വാൻ. (വാള.) സ. ക്രി. വിതെക്കുന്നു.

വാളുറ. ന. വാളിടുവാനുള്ള സാധനം.

വാളേറു. ന. വാളെറിഞ്ഞു പിടിക്കുന്ന ഒരു കളി.

വാൾ. ന. ൧, യുദ്ധത്തിലുമ്മററും വെട്ടുവാനുള്ള ഒരായുധം. ൨, മരം അറക്കുന്നതിനുള്ള സാധനം, അറപ്പുവാൾ.

വാൾക്കാരൻ. ന. വാളുള്ളവൻ.

വാൾപ്പാടു. ന. വാളുകൊണ്ടു വെട്ടിയാൽ എത്തുവാൻ തക്ക അകലം.

വാൾപ്പുലി. ന. കാണ്ടാമൃഗം.

വാൾമീൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം.

വാഴ. ന. ൧, കദളിവാഴ. ൨, പൂവൻവാഴ. ൩, ചിങ്ങൻവാഴ. ൪, ഏത്തവാഴ, നേന്ത്രവാഴ. ൫, കണ്ണൻവാഴ. ൬, കാളിവാഴ, പടററിവാഴ. ൭, കരിങ്കദളിവാഴ. ൮, രക്തകദളിവാഴ. ൯, ഞാലിപ്പൂവൻവാഴ. ൧൦, പാളയങ്കോട്ടു കണ്ണൻവാഴ. (ഇനിയും അല്പാല്പം ഭേദമായിട്ടു പലമാതിരിയുണ്ടു.)

വാഴയ്ക്കാ. ന. വാഴയുടെ കായ.

വാഴക്കാച്ചിൽ. ന. വാഴത്തോപ്പുകളിൽ നടുന്ന ഒരു മാതിരി കിഴങ്ങു.

വാഴക്കാലാ. ന. വാഴവെച്ചു കുലവെട്ടി കഴിഞ്ഞ സ്ഥലം.

വാഴക്കുല. ന. വാഴയുടെ കുല.

വാഴച്ചീപ്പു. ന. വാഴക്കുലയിലുള്ള പടല.

വാഴത്തുടുപ്പു. ന. വാഴയിലയുടെ തണ്ടു.

വാഴപ്പഴം. ന. പഴുത്ത വാഴയ്ക്കായ.

വാഴപ്പിണ്ടി. ന. ൧, കുലച്ചവാഴയുടെ അകത്തുള്ളതു. ൨, വാഴത്തടി.

വാഴപ്പോള. ന. വാഴയുടെ പോള.

വാഴമാണം. ന. വാഴയുടെ കിഴങ്ങു.

വാഴയില. ന. വാഴയുടെ ഇല.

വാഴാനിലം. ന. കൃഷിചെയ്യാത്ത ഭൂമി.

വാഴീ. ന. വാഴുന്നവൻ, ഭരിക്കുന്നവൻ.

വാഴുന്നു. ണു. വാൻ. (വാ.) സ. ക്രി. ൧, പാർക്കുന്നു. ൨, ഭരിക്കുന്നു. ൩, നിലത്തിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നു. **വാഴിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

വാഴ്ച. ന. ൧, പാർപ്പു. ൨, ഭരിക്ക. ൩, നിലത്തിൽ കൃഷി ചെയ്ക.

വാഴ്ത്തൽ. ന. സ്തുതിച്ചു പറക.

വാഴ്ത്തുന്നു. ഴ്ത്തി. വാൻ. (വാഴ്ത്ത.) സ. ക്രി. ൧, സ്തുതിക്കുന്നു. ൨, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ൩, അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

വാഴ്പു. ന. ൧, വർദ്ധനവു. ൨, ശരീരസൌഖ്യം. ൩, ആശീർവ്വാദം.

വാറു. ന. ൧, തോൽവാറു. ൨, ശിപായിമാരുടെ കഴുത്തിലിടുന്ന തോൽവാറു. ൩, വാർന്നെടുത്ത മാംസം. ൪, കരിമ്പനയോല വാർന്നെടുത്തതു. ൫, ഒരു വകമത്സ്യം.

വാറിട. ന. കരിമ്പനയോല വാർന്നെടുത്തതു.

വാറുമീൻ. ന. ഒരു മത്സ്യം.

വാറോല. ന. മറെറാരുത്തൻ ചെയ്തതെങ്കിലും ചെയ്യാത്തതെങ്കിലുമുള്ള ദോഷത്തെ താൻ ഒരുത്തനോടും പറയാതെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ആരും അറിയാതെ എഴുതി സഭാസ്ഥല

ങ്ങൾക്കു മുൻപാകെ തൂക്കുന്ന ഓലയുമ്മററും.

വാററു. ന. അരിച്ചൊ ഊററിയൊ എടുക്ക.

വാററൽ. ന. അരിച്ചെടുക്ക, ഊററുക.

വാററുന്നു. ററി. വാൻ. (വാററ.) സ. ക്രി. അരിക്കുന്നു, ഊററുന്നു.

വി.

വി. ഒരുപസൎഗ്ഗം. (ഇതു ക്രിയാപദങ്ങൾക്കുമ്മററും മുൻപെ വെക്കുമ്പോൾ വിശേഷമെന്നും ഇല്ലയെന്നും നിശ്ചയമെന്നും അൎത്ഥങ്ങൾ വരും.)

വി. ന. പക്ഷി.

വികങ്കതം. ന. വയ്യങ്കത വൃക്ഷം.

വികച. വി. (ചൻ, ചാ, ചം.) വി. ന. ൧, വിടൎന്ന. ൨, തലമുടിയില്ലാത്ത.

വികചൻ. ന. ൧, ബുദ്ധന്മാരിൽ സന്യാസി. ൨, കേതു എന്ന ഗ്രഹം.

വികട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. ൧, വലുതായുള്ള. ൨, ഭയങ്കരമായുള്ള ൩, നീണ്ടപല്ലുള്ള. ൪, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ൫, വേഷമ്മാററമുള്ള. ൬, തെളിവില്ലാത്ത.

വികടൻ. ന. വിപരീതമായി പറകയൊ പ്രവൃത്തിക്കയൊ ചെയ്യുന്നവൻ.

വികടാ. ന. ബുദ്ധമതക്കാരുടെ ഒരു ദേവി.

വികടം. ന. വിരോധം, അപകടം, ദുൎഗ്ഘടം. (സം.) പിത്തം.

വികടസരസ്വതി. ന. ൧, വികടവാക്കു. ൨, വികടംപറയുന്നവൻ.

വികടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വികടി.) അ. ക്രി. ഇടയുന്നു, പിണങ്ങുന്നു, വല്ലാതെയാകുന്നു.

വികടിപ്പു. ന. വിരോധം, ഇടച്ചിൽ.

വികത്ഥനം. ന. വെറുതെ പറക.

വികമ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം ഇളകുന്ന.

വികരം. ന. ദീനം, വ്യാധി.

വികൎത്തനൻ. ന. ൧, ആദിത്യൻ. ൨, പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തെ അപഹരിക്കുന്നവൻ.

വികൎഷണം. ന. വലിക്കുക.

വികല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, ഊനമുള്ള. ൨, ഇളക്കമുള്ള, ഇളകിയ.

വികലാ. ന. ഋതുകാലം കഴിഞ്ഞ സ്ത്രീ, വൃദ്ധസ്ത്രീ.

വികലം. ന. ഒരു കലയിൽ അറുപതിൽ ഒരു പങ്കു.

വികലാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. അംഗഹീനതയുള്ള.

വികല്പം. ന. ൧, തെററു. ൨, മാററം. ൩, സംശയം.

വികല്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സംശയിക്കപ്പെട്ട, മറെറാരു പ്രകാരത്തിൽ കൂടെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

വികസ. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, മഞ്ചട്ടി.

വികസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വികസി.) അ. ക്രി. വിടരുന്നു. **വികസിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

വികസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിടൎന്ന.

വികസ്വര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വിടരുന്ന.

വികാരം. ന. ൧, മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭാവഭേദം. ൨, രൂപമാററം, വികൃതി. ൩, രോഗം.

വികാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി) വി. ന. വികാരമുള്ള.

വികാരി. ന. അറുപതിൽ മുപ്പത്തു മൂന്നാം വൎഷം.

വികാശനം. ന. വിടൎച്ച.

വികാശം. ന. ൧, താൻതന്നെഒരുസ്ഥലത്തിരിക്കുക. ൨, വിടൎച്ച. ൩, സുഖാനുഭവം. ൪, ആകാശം.

വികാസം. ന. വിടൎച്ച.

വികാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. വിടരുന്ന.

വികിരം. ന. പക്ഷി.

വികീരണം. ന. ഒരു പൂച്ചെടി, എരിക്കു.

വികുൎവ്വാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.

വികൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, രോഗമുള്ള. ൨, വികാരമുള്ള.

വികൃതം. ന. വിരൂപം.

വികൃതി. ന. ൧, സ്വഭാവത്തിന്റെയുമ്മററുമ്മാററം. ൨, രോഗം. ൩, പേടി. ൪, ഗോഷ്ടി. ൫, ദുർബുദ്ധി. ൬, ദുർബുദ്ധിയുള്ളവൻ. ൭, അറുപതിൽ ഇരുപത്തുനാലാം വൎഷം. ൮, മരണലക്ഷണം.

വികൃതിത്വം. ന. വക്ഷളത്വം.

വികോഷ. വി. (ഷൻ, ഷാ, ഷം.) വി. ന. മൂടപ്പെടാത്ത, ഊരിയ.

വിക്കു. ന. വാക്കിനുണ്ടാകുന്ന ഒരു തടവു.

വിക്കൻ. ന. വിക്കുള്ളവൻ.

വിക്കൽ. ന. വിക്കു.

വിക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (വിക്ക.) അ. ക്രി. ൧, വിക്കിപ്പറയുന്നു. ൨, വെള്ളവുമ്മററും കുടിക്കുമ്പോൾ ചില സമയത്തു തൊണ്ടതിങ്ങി മേല്പോട്ടു തെറിക്കുന്നു.

വിക്രമ. ന. അറുപതിൽ പതിന്നാലാം വൎഷം.

വിക്രമൻ. നാ. വിക്രമാദിത്യനെന്ന രാജാവു.
വിക്രമം. നാ. ക, അതിബലമുള്ളവന്റെ ഭാവം. ഉ, യുദ്ധസാമർത്ഥ്യം.
വിക്രമശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി.നാ. വിക്രമമുള്ള.
വിക്രമാദിത്യൻ. നാ. ഉജ്ജയിനീപട്ടണത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മഹാരാജാവു.
വിക്രമാബ്ദം. നാ. വിക്രമാദിത്യന്റെ കാലമുതൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംവത്സരം.
വിക്രമാർക്കൻ. നാ. വിക്രമാദിത്യൻ.
വിക്രമി. നാ. ക, വിക്രമമുള്ളവൻ, ശക്തൻ. ഉ, സിംഹം.
വിക്രയം. നാ. വില്ക്കുക.
വിക്രയി. അക്കിക്കിൽ, വിക്രയികൻ. നാ. വില്ക്കുന്നവൻ.
വിക്രാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. നാ. ക, വിക്രമമുള്ള, ശക്തിയുള്ള. ഉ, ജയിച്ച.
വിക്രാന്തൻ. നാ. വീരൻ, ശക്തിയുള്ളയോദ്ധാവു.
വിക്രാന്തം. നാ. ക, പരാക്രമം. ഉ, സിംഹം.
വിക്രാന്തി. നാ. ക, കുതിരയുടെ കുതിപ്പു. ഉ, ശക്തി, മഹാബലം.
വിക്രായകൻ. നാ. വില്ക്കുന്നവൻ, കച്ചവടക്കാരൻ.
വിക്രിയ. നാ. മനസ്സിന്റെയും രൂപത്തിന്റെയും മാറാം, വികാരം.
വിക്രീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. വില്ക്കപ്പെട്ട.
വിക്രേതാവു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. നാ. വില്ക്കുന്ന.
വിക്രേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. വില്ക്കുണ്ടുന്ന.
വിക്ലബ. വി. (ബൻ, ബാ, ബം.) വി. നാ. പാരവശ്യമുള്ള.
വിഖ്യാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. പ്രസിദ്ധമുള്ള.
വിഖ്യാതി. നാ. കീർത്തി.
വിഗതനാസിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. മൂക്കുപോയ.
വിഗത. വി. (തൻ, താ, തം) വി. നാ. ക, പോയ. ഉ, വേർപെട്ട. ങ, ഒഴിവായ. രു, ഇല്ലാത്ത.
വിഗതാർത്തവാ. വി. നാ. തീണ്ടായിരിമാറിയവൾ.
വിഗതി. നാ. പിന്നോക്കം പോക.
വിഗർഹണം. നാ. നിന്ദ.
വിഗർഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.
വിഗളിതം. വി. ക, ഒഴുകിയ. ഉ, അഴിഞ്ഞ. ങ, വിണുപോയ.
വിഗാനം. നാ. നിന്ദ.
വിഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. നാ. മുകിളാത്ത.
വിഗ്രഹം. നാ. ക, ശരീരം. ഉ, വിസ്താരം. ങ, ഒരു ഭാഗം. രു, ആകൃതി. ഇ, വ്യാകരണപ്രകാരം സമാസപദത്തെ വേർതിരിക്ക. നു, യുദ്ധം. ഉ, എതിർപ്പു.
വിഗ്രഹാരാധന. നാ. ബിംബത്തെപ്പൂജിക്ക.
വിഘസം. നാ. ഭക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം.
വിഘാതം. നാ. ക, തടവു. ഉ, നാശം.
വിഘ്നം. നാ. മുടക്കം, തടവു.
വിഘ്നരാജൻ. നാ. ഗണപതി.
വിഘ്നേശൻ. നാ. ഗണപതി.
വിങ്ങൽ. നാ. ഒരുമാതിരി വേദന, ചുളുചുളുപ്പു.
വിങ്ങുന്നു. ങി. വാൻ. (വിങ്ങ.) അ. ക്രി. ചുളുചുളുക്കുന്നു.
വിചകിലം. നാ. ഒരുമാതിരി നല്ല മുല്ല.
വിചയം. അക്കിക്കിൽ, വിചയനം. നാ. അന്വേഷണം.
വിചക്ഷിക. നാ. ഒരുമാതിരിച്ചൊറി.
വിചല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. ഇളകുമുള്ള.
വിചക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. നാ. അറിവുള്ള.
വിചാരണ. നാ. കായ്യകാര്യങ്ങളെ തിരക്കി അറിക, ആലോചന, നിരൂപണം.
വിചാരം. നാ. ക, ഓർമ്മ. ഉ, രാജ്യഭാരം. ങ, ഒരുദ്യോഗം. രു, വിക്കാദം.
വിചാരിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ. (വിചാരി.) സ. ക്രി. ക, ഓർക്കുന്നു. ഉ, രാജ്യം ഭരിക്കുന്നു. ങ, വിക്കാദിക്കുന്നു.
വിചാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. വിചാരിക്കപ്പെട്ട.
വിചാരിപ്പു. നാ. മേലധികാരം.
വിചായ്യ. വി. (യ്യൻ, യ്യാ, യ്യം.) വി. നാ. വിചാരിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
വിചികിത്സ. നാ. സംശയം.
വിചികീർഷ. നാ. ചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹം.
വിചിത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. നാ. അധികം ഭംഗിയുള്ള.
വിചിത്രം. നാ. ഏറ്റവും ആശ്ചര്യം.
വിച്ച. നാ. ക, ആശ്ചര്യം. ഉ, കൊച്ചുപൈതങ്ങളുടെ ഒരു കളി.
വിച്ചുക്കളി. നാ. കൊച്ചുപൈതങ്ങളുടെ ഒരു കളി.
വിച്ഛന്ദകം. നാ. ഒരുമാതിരി രാജഭവനം.

വിച്ചായം. ന. പക്ഷികളുടെ നിഴൽ.
വിച്ഛിത്തി. ന. ക, മുറിക്കുക. ഖ, വേർ തിരിക്കുക. ന, നാശം. ര, വേനത്തിന്റെ അവസ്ഥ.
വിച്ഛിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ക, മുറിക്കപ്പെട്ട. ഖ, ഇടവിടപ്പെട്ട.
വിച്ഛേദം. ന. ക, മുറിവു. ഖ, മുറിഞ്ഞ ശകലം. ന, നാശം. ര, കാണ്ഡം.
വിജനനം. ന. ജനനം.
വിജന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ജനമില്ലാത്ത.
വിജനപ്രദേശം. ന. ആരുമില്ലാത്ത സ്ഥലം.
വിജയ. ന. ക, അവിലിൽ ഇരിപത്തഞ്ചാം വക്ഷം. ഖ, തൃതീയ അഷ്ടമി മുതലായ ഭരണി ഒരു മൂന്നു പക്കങ്ങൾക്കും കൂടെ പറയുന്ന ഒരു പേർ. ന, തുലാമാസത്തിൽ വെളുത്തവാവു. ര, കഞ്ചാവു. ങ, ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ ഒരു ശ്രീക്ഷകാരത്തി.
വിജയച്ചുന്ദം. ന. അഞ്ഞൂറുനാലു ചുറുള്ള ഒരു മുത്തുമാല.
വിജയദശമി. ന. കന്നിമാസത്തിൽ കുത്തവാവു കഴിഞ്ഞുവരുന്ന വെളുത്ത ദശമി.
വിജയനഗരം. ന. വിശാഖപട്ടണത്തിനുള്ള ഒരു നഗരം.
വിജയൻ. ന. ക, അർജ്ജുനൻ. ഖ, വിഷ്ണുവിന്റെ ഗോപുരപാലകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.
വിജയം. ന. ജയിക്കുക.
വിജയി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. ജയിക്കുന്ന.
വിജയിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (വിജയി) സ. ക്രി. കോളിക്കുന്നു.
വിജാനൽ. വി. (നൻ, നന്തി, നൽ.) വി. ന. അറിഞ്ഞ.
വിജിഗീഷ. ന. ജയിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം.
വിജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ജയിക്കപ്പെട്ട.
വിജില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കണ്ണിയോടുകൂടെ ചേർക്കപ്പെട്ട.
വിജൃംഭണം. ന. ക, സ്ത്രീകളുമായുള്ള ചില നേരംപോക്കു. ഖ, പൂക്കുക, വിടരുക. ന, കോട്ടുവാ. ര, മൂർഗിനിവിരുക.
വിജൃംഭിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (വിജൃംഭി) അ. ക്രി. ക, വർദ്ധിക്കുന്നു. ഖ, വിടരുന്നു
വിജൃംഭിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പൂത്ത, വിടർന്ന. ഖ, കോട്ടുവായിട്ട. ന, സ്ത്രീകളുമായി സന്തോഷിച്ച.
വിജൃംഭിതം. ന. ക, ആഗ്രഹം. ഖ, നേരംപോക്കു.
വിജ്ഞപ്തി. ന. അറിയിപ്പിക്കുക.
വിജ്ഞാത. വി. (ജ്ഞാൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞാം.) വി. ന. അറിവുള്ള.
വിജ്ഞാത. വി. (താൻ, താ, തം.) വി. ന. അറിയപ്പെട്ട.
വിജ്ഞാനം. ന. നല്ല അറിവു.
വിജ്ഞാനിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മിടുക്കുള്ള.
വിജ്ഞാപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (വിജ്ഞാപി.) സ. ക്രി. അറിയിക്കുന്നു.
വിജ്ഞാപിത. വി (താൻ, താ, തം.) വി. ന. അറിയിക്കപ്പെട്ട.
വിജ്ഞേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. അറിയപ്പെടേണ്ടുന്ന.
വിട. ന. പോകുന്നതിനായിട്ടു വലിയവരോടു ചോദിക്കുന്ന അനുവാദം.
വിടകൊള്ളുന്നു. ക്രി. വാൻ. (വിട.) അ. ക്രി. പോകുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനുപകരം താണജാതികൾ വലിയവരോടു പറയുന്ന ഒരാചാരവാക്കു.
വിടക്കു. ന. ക, ഉഗാണ്ടകളുടെ ശവം, ചാപ്പു. ഖ, അഭിഞ്ഞവസ്തു.
വിടങ്കം. ന. പ്രാക്കുട്ട, പക്ഷിക്കൂട്ട.
വിടൻ. ന. വേശ്യാസ്ത്രീകളെ ആഗ്രഹിച്ചു അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.
വിടപം. ന. ക, മരത്തിന്റെ കൊമ്പു. ഖ, പരപ്പു. ന, കുറുഞ്ഞവൽ. ര, മരക്കൂട്ടം.
വിടപി. ന. ക, വൃക്ഷം. ഖ, പേരാൽ വൃക്ഷം.
വിടരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (വിടർ.) അ. ക്രി. മലരുന്നു, വികസിക്കുന്നു. വിടക്കുന്നു. വിടർത്തുന്നു. സ. ക്രി.
വിടച്ചു. ന. വിരിവു, മലച്ചു.
വിടപ്പു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
വിടവു. ന. വിടച്ചു.
വിടല. ന. മൃഗാത്തുകങ്ങു, മന്നെങ്ങു.
വിടവു. ന. പൊട്ടിയുണ്ടാകുന്ന അകലിച്ചു.
വിടവഴക്കം. ന. ഭൃത്യന്മാരുമ്മറും പെരുമ്മാളുമെന്നുള്ളസരിക്കു.
വിടവഴങ്ങുന്നു. ങ്ങു. വാൻ. (വിട.) സ. ക്രി. പോകുന്നതിനനുവാദം വാങ്ങിക്കുന്നു.
വിടവിക്കുന്നു. ക്കു. പ്രാൻ. (വിടവി) അ. ക്രി. പൊട്ടിയകലുന്നു, വിടുന്നു.
വിടാതെ. അ. ഇടമുറിയാതെ, മുറുകെ.
വിടുക്കുന്നു. ക്കു. പ്രാൻ. (വിടു) സ. ക്രി. ക, വികസിപ്പിക്കുന്നു. ഖ, നിവിർക്കുന്നു.
വിടുതൽ. ന. ക, അയപ്പു. ഖ, സ്വാതന്ത്ര്യമാക്കുക.
വിടുകയ്യൻ. ന. സൂക്ഷംകൂടാതെ മുതൽ ചിലവിടുന്നവൻ.

വിടുതി. ന. അന്യദിക്കിൽ ചെന്നു പാൎത്തു പതിവായിട്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു പണംകൊടുത്തു ചട്ടംകെട്ടുക.
വിടുതിക്കാരൻ. ന. വിടുതിപിടിച്ചു പാൎക്കുന്നവൻ.
വിടുതിസ്ഥലം. ന. വിടുതിപിടിച്ചുപാൎക്കുന്ന ഭവനം.
വിടുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (വിടുത്ത.) സ. ക്രി. വിടുക്കുന്നു.
വിടുധൂൎത്തൻ. ന. ഏററവും ചതിവൻ.
വിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വിടു.) സ. ക്രി. ൧, അയെക്കുന്നു. ൨, ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ൩, മറക്കുന്നു. ൪, വേർപെടുന്നു. ൫, പറിയുന്നു. ൬, പൊട്ടുന്നു. ൭, തുളയുന്നു.
വിടുപണി. ന. നികൃഷ്ടമായുള്ള ഭൃത്യപ്രവൃത്തി.
വിടുഭോഷൻ. ന. വലിയ വിഡ്ഢി.
വിടുവാക്കു. ന. സാരമില്ലാത്തവാക്കു.
വിടുവായൻ. ന. സാരമില്ലാത്ത വാക്കു പറയുന്നവൻ.
വിടുവിഡ്ഢി. വി. ന. ഒട്ടും അറിവില്ലാത്തവൻ.
വിടുവേർ. ന. പേരാലിനുമ്മററും കീഴ്പോട്ടു തൂങ്ങുന്ന വേർ.
വിട്ടം. ന. വളബന്ധം.
വിഡം. ന. ഒരുമാതിരി ഉപ്പു.
വിഡംഗം. ന. ൧, വിഴാൽവൃക്ഷം. ൨, വിഴാലരി.
വിഡംബനം. ന. ൧, അനുകരണം. ൨, പരിഹാസം.
വിഡൌജസ്സു. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
വിഡ്വരാഹം. ന. നാട്ടുപന്നി.
വിഡ്ഢി. ന. ഭോഷൻ, അറിവില്ലാത്തവൻ.
വിഡ്ഢിത്വം. ന. ഭോഷത്വം.
വിണ്ണു. ന. ആകാശം.
വിണ്ണ. ന. വലിയ കൊതി.
വിണ്ണർ. ന. ദേവകൾ.
വിണ്ണർകോൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
വിത. ന. കൃഷിക്കായിട്ടു വിത്തുകൾ വാരി നിലത്തിൽ വിതറുക.
വിതച്ചടി. ന. വിതച്ചിട്ടു കിളെക്കു.
വിതണ്ഡം. ന. ൧, മൂന്നുപൂട്ടുള്ള താഴു. ൨, ആന
വിതണ്ഡ. ന. ൧, മറെറാരുത്തന്റെ അഭിപ്രായത്തെത്തള്ളി തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക. ൨, ഒരുമാതിരിക്കിഴങ്ങു. ൩, സാമ്പ്രാണി. ൪, ഒരു തൈ.
വിതത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പരത്തപ്പെട്ടു, പരന്ന.
വിതതി. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, പരപ്പു.
വിതഥ. വി. (ഥൻ, ഥാ, ഥം.) വി. ന. വ്യാജമുള്ള. (ഇതു വാക്കിനോടു മാത്രം ചേരും)
വിതംസം. ന. കൂടു, പക്ഷിക്കൂടു.
വിതരണം. ന. ൧, കൊടുക്ക. ൨, മടുക്കുക. ൩, വിട്ടൊഴിക.
വിതൎക്കം. ന. ഊഹം, സംശയവിചാരം.
വിതൎദ്ദി. ന. രാജധാനിയിലുമ്മററും ഇരിപ്പാനായിട്ടു ചതുരത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന തറ.
വിതറൽ. ന. വിതെക്കുക, തൂകുക.
വിതറുന്നു. റി. വാൻ. (വിതറ.) സ. ക്രി. വിതെക്കുന്നു, തൂകുന്നു.
വിതസ്തി. ന. പന്ത്രണ്ടു വിരൽ നീളം.
വിതാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, സാരമില്ലാത്ത. ൨, ഒന്നുമില്ലാത്ത. ൩, ബുദ്ധിയില്ലാത്ത.
വിതാനം. ന. ൧, മേല്ക്കട്ടി മുതലായ അലങ്കാരം. ൨, മേത്തട്ടു. ൩, വിസ്താരം. ൪, യാഗം.
വിതാനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിതാനി.) സ. ക്രി. മേല്ക്കട്ടിയുമ്മററുംകൊണ്ടലങ്കരിക്കുന്നു.
വിതുന്നം. ന. ൧, നീരാരൽ. ൨, താതിരി.
വിതുന്നകം. ന. ൧, താലീസപത്രം. ൨, കൊത്തമ്പാലയരി. ൩, തുരശു.
വിതുമ്പൽ. ന. ൧, തിള, തികത്തുക. ൨, കരച്ചിലിന്റെ ആരംഭത്തിങ്കൽ ചൊടിക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭാവഭേദം.
വിതുമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (വിതുമ്പ.) അ. ക്രി. ൧, തീയിൽ വെച്ചു തികത്തുന്നു. ൨, കരവാൻ തുടങ്ങുന്നു.
വിൽ. ന. വില്ലു.
വിത്തു. ന. ബീജം. ൧, വിതെപ്പാനുള്ള ധാന്യം. ൨, മുളപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കുരുവു. ൩, ചീരയുടെയുമ്മററും അരി. ൪, വാഴക്കുഞ്ഞു. ൫, ചേമ്പിന്റെ തടമേൽ പൊട്ടിയുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ കിഴങ്ങു.
വിത്തനാഥൻ. ന. വൈശ്രുവണൻ.
വിത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ൧, ശോധന കഴിക്കപ്പെട്ട. ൨, അറിയപ്പെട്ട. ൩, കീൎത്തിയുള്ള. ൪, സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട.
വിത്തം. ന. സംപത്തു, ധനം.
വിത്തി. ന. ൧, വിവേകം. ൨, അറിവു. ൩, സംപാദ്യം, ലാഭം. ൪, സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരോൎമ്മ.
വിത്തുകാൽ. ന. വിതെച്ചവിത്തിൽ നാലിലൊരുപങ്കു കൊടുക്കുന്ന കരം.
വിത്തുകെട്ടൽ. ന. വിത്തുമുളപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടു കൊട്ടയിലിട്ടു വെള്ളത്തിൽ മുക്കിവെക്കു.

വിത്തുകൊട്ട. ന. വിത്തുകെട്ടുന്നതിനുള്ള കൊട്ട.
വിത്തുപാടു. ന. വിതെക്കുന്ന നിലത്തിന്റെ വലിപ്പം.
വിത്തുപാട്ടം. ന. വിത്തോളമുള്ള കരം.
വിത്തുപാതി. ന. വിത്തുകൊടുത്തു പങ്കായിട്ടു കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു പറയുന്ന പേർ.
വിത്തുമാററം. ന. പല്ലികെട്ടി അടിക്ക.
വിത്തേററി. ന. മരംകെണ്ടുള്ള ഒരു വസ്തു.
വിത്തേശൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
വിത്രസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ഭയപ്പെട്ട.
വിത്രാസം. ന. പേടി.
വിത്സന്തം. ന. പക്ഷി.
വിദഗ്ദ്ധ. വി. (ഗ്ദ്ധൻ, ഗ്ദ്ധാ, ഗ്ദ്ധം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള. **വിദഗ്ദ്ധത.** ഗു. ന. സാമർത്ഥ്യം.
വിദഗ്ദ്ധൻ. ന. ൧, സ്വാതന്ത്ര്യശീലമുള്ളവൻ. ൨, സമർത്ഥൻ, വിദ്വാൻ.
വിദഗ്ദ്ധാ. ന. ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള സ്ത്രീ.
വിദരം. ന. ൧, പിളർക്കുക. ൨, ഇലക്കള്ളി.
വിദർഭം. ന. ൧, ഒരുരാജ്യം. ൨, മരുഭൂമി.
വിദല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, വിടർന്ന. ൨, കീറിയ.
വിദലം. ന. ൧, മുളകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കൊട്ട, ധാന്യപാത്രം. ൨, മുളക്കെട്ടിയ പയറു. ൩, മാതളനാരകത്തിൻ തൊലി. ൪, കീറ്റു.
വിദാരകൻ. ന. വിഭാഗിക്കുന്നവൻ, കീറുന്നവൻ.
വിദാരകം. ന. ൧, ഒഴുക്കിന്റെ മദ്ധ്യെയുള്ള കല്ലൊ മരമൊ. ൨, മണലിൽ കുഴിച്ച കുഴി.
വിദാരണം. ന. ൧, പിളർക്കുക, ചീന്തുക. ൨, വേദനപ്പെടുത്തുക. ൩, വധം.
വിദാരി. ന. ൧, വെണ്ടുതക്ക. ൨, ഒരുതൈ.
വിദാരിക. ന. ഒരുതൈ.
വിദാരിഗന്ധ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, ദീർഘമൂല.
വിദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അറിയപ്പെട്ട. ൨, പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ട.
വിദിൽ. ന. പ്രധാനദിക്കുകളുടെ കോണിലെ ദിക്കു.
വിദു. ന. ആനയുടെ മസ്തകത്തിന്റെ മദ്ധ്യം.
വിദുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അറിവുള്ള.
വിദുരൻ. ന. വേദവ്യാസന്റെ പുത്രനായ ഒരു ശൂദ്രൻ.
വിദുളം. ന. ആററുപഞ്ഞിവൃക്ഷം.
വിദൂര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏററവും ദൂരയുള്ള.
വിദൂഷക. വി. (കൻ, ഷികാ, കം.) വി. ന. ൧, സാമർത്ഥ്യമുള്ള. ൨, കുററപ്പെടുത്തുകശീലമുള്ള.
വിദൂഷകൻ. ന. നാട്യത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു വേഷകാരന്റെ പേർ.
വിദൂഷണം. ന. നിന്ദ.
വിദേഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ദേഹമില്ലാത്ത.
വിദേഹൻ. ന. മിഥിലയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു.
വിദേഹം. ന. മിഥിലാരാജ്യം.
വിദ്ധകർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. ചെവിതുളെച്ച, ചെവിതുളെഞ്ഞ.
വിദ്ധകർണ്ണം. ന. പാടവള്ളി.
വിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, തുളെക്കപ്പെട്ട. ൨, അയെക്കപ്പെട്ട. ൩, സമമായുള്ള. ൪, വിരോധിക്കപ്പെട്ട. ൫, അടിക്കപ്പെട്ട.
വിദ്ധം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വിദ്യ. ന. ൧, അറിവു. ൨, പഠിത്വം.
വിദ്യമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഉള്ള, ഇരിക്കുന്ന.
വിദ്യാധനം. ന. വിദ്യകൊണ്ടുണ്ടായ ധനം.
വിദ്യാധരൻ. ന. ഉപദേവന്മാരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
വിദ്യാഭ്യാസം. ന. വിദ്യപഠിക്ക.
വിദ്യാർത്ഥി. വി. (ർത്ഥി, ർത്ഥിനി, ർത്ഥി.) വി. ന. വിദ്യപഠിപ്പാനാഗ്രഹമുള്ള.
വിദ്യാർത്ഥി. ന. ശിഷ്യൻ.
വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ. ന. രാവണന്റെ അളിയനായ ഒരു രാക്ഷസൻ.
വിദ്യുത്തു. ന. മിന്നൽ പിണർ, ഇടിവാൾ.
വിദ്യുന്മാല. ന. മിന്നൽ പിണരിന്റെ കൂട്ടം.
വിദ്യോതിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
വിദ്രധി. ന. ഒരു ദീനം, ഒരുമാതിരി പരുവു.
വിദ്രവം. ന. ൧, ഓടിപ്പോക്ക. ൨, ഭയം. ൩, ബുദ്ധി. ൪, നിന്ദ. ൫, അലിച്ചിൽ.
വിദ്രാവണം. ന. ൧, ദ്രവിപ്പിക്ക. ൨, ഓടിക്ക.

വിദ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉരുകിയ. ൨, ഓടിയ.

വിദ്രുമം. ന. ൧, പവിഴം. ൨, വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ കായ്ക്കുന്ന വൃക്ഷം. ൩, മുള, കുമ്പു.

വിദ്രുമലത. ന. പവിഴക്കൊടി.

വിദ്വൽ. അല്ലെങ്കിൽ, **വിദ്വസ്.** വി. (ദ്വാൻ, ദുഷീ, ദ്വൽ.) വി. ന. വിദ്യയുള്ള.

വിദ്വാൻ. ന. ൧, ഒരു മഹർഷി. ൨, ദൈവത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സാക്ഷാൽ ലക്ഷണത്തെ അറിയുന്നവൻ.

വിദ്വിഷത്തു. ന. ശത്രു.

വിദ്വേഷം. ന. വൈരം.

വിദ്വേഷണം. ന ദ്വേഷിക്ക, നിന്ദിക്ക.

വിദ്വേഷി. വി. (ഷീ, ഷിണീ, ഷി.) വി. ന. വൈരമുള്ള.

വിദ്വേഷി. ന. ശത്രു.

വിധം. അല്ലെങ്കിൽ, **വിധാ.** ന. ൧, പ്രകാരം. ൨, മാതിരി.

വിധവാ. ന. ഭർത്താവു മരിച്ചവൾ.

വിധവാപുത്രൻ. ന. വിധവയുടെ മകൻ.

വിധാതാവു. ന. ബ്രഹ്മാവു.

വിധാനം. ന. ൧, പ്രവൃത്തി. ൨, ചട്ടം. ൩, ആനയുടെ തീൻവസ്തു. ൪, മാരിരി, ൫, പറഞ്ഞയെക്ക. ൬, സംപത്തു. ൭, വന്ദിക്ക.

വിധി. ന. ൧, വേദവിധി. ൨, ചട്ടം. ൩, ദൈവകല്പിതം. ൪, ബ്രഹ്മാവു. ൫, സമയം. ൬, വിഷ്ണു.

വിധികർത്താവു. ന. വിധിക്കുന്നവൻ.

വിധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിധി.) സ. ക്രി. മേലാൽ നടക്കേണ്ടുന്നതിനെ മുൻപേ തന്നെ നിശ്ചയിക്കുന്നു, ഇന്നപ്രകാരം ന്യായമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു തീർപ്പെഴുതുകയുമ്മററും ചെയ്യുന്നു.

വിധിദർശി. ന. വിധികളെക്കണ്ടറിയുന്നവൻ, സഭയിൽ പ്രധാനി.

വിധിപ്പേർപ്പു. ന. കോട്ടുകളിലുമ്മററും നിശ്ചയിച്ച തീർപ്പിന്റെ പേർപ്പു.

വിധിവശ. വി. (ശൻ, ശാ. ശം.) വി. ന. ദൈവത്തിന്റെ അധീനത്തിലുള്ള, ദൈവത്തിന്നു കീഴടങ്ങിയ.

വിധിവിഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ബ്രഹ്മാവിനാൽ വിധിക്കപ്പെട്ട.

വിധു. ന. ൧, ചന്ദ്രൻ. ൨, വിഷ്ണു. ൩, കർപ്പൂരം. ൪, ബ്രഹ്മാവു. ൫, രാക്ഷസൻ. ൬, പാപഹരമായ ഒരു കർമ്മം.

വിധുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട, വിടപ്പെട്ട. ൨, ഇളകപ്പെട്ട.

വിധുന്തുദൻ. ന. രാഹു.

വിധുര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. പരിഭ്രമിച്ച.

വിധുര. ന. ഒരു കറി, രസാള.

വിധുരം. ന. ൧, വേർപാടു. ൨, പരിഭ്രമം.

വിധുവനം. ന. വിറയൽ, ഇളക്കം.

വിധൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഇളക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട, കൈവിടപ്പെട്ട.

വിധൂനനം. ന. വിറയൽ, ഇളക്കം.

വിധൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ധരിക്കപ്പെട്ട. ൨, പിടിക്കപ്പെട്ട.

വിധൃതം. ന. തൃപ്തികേടു.

വിധേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ൧, ഭരിക്കപ്പെടുവാൻതക്ക. ൨, ചെയ്യപ്പെടുവാൻതക്ക.

വിധ്വംസം. ന. ൧, നാശം. ൨, വിരോധം.

വിനത. വി. (തൻ. താ, തം.) വി. ന. ൧, കുനിഞ്ഞ, വളഞ്ഞ. ൨, അടക്കമുള്ള.

വിനതാ. ന. ഗരുഡന്റെ അമ്മ.

വിനയഗ്രാഹി. വി. (ഹീ, ഹിണീ, ഹി.) വി. ന. വണക്കമുള്ള.

വിനയം. ന. ൧, അടക്കം. ൨, ആചാരം.

വിനയി. വി. (യീ, യിനീ, യി) വി. ന. വിനയമുള്ള.

വിനശനം. ന. ൧, നശിപ്പിക്കുക, നാശം. ൨, കുരുക്ഷേത്രമെന്ന ദേശം.

വിനാ. അ. കൂടാതെ.

വിനാഡി. അല്ലെങ്കിൽ, **വിനാഡിക.** ന. വിനാഴിക.

വിനായകൻ. ന. ൧, ഗണപതി. ൨, ബുദ്ധമുനി. ൩, ഗരുഡൻ.

വിനാശക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നശിപ്പിക്കുന്ന.

വിനാശം. ന. നാശം.

വിനാശനം. ന. നശിപ്പിക്ക.

വിനാശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. നാശകരമായ, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

വിനാശോന്മുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന. പഴുത്ത, പാകംവന്ന.

വിനാഴിക. ന. ഒരു നാഴികയുടെ അറുപതിലൊരു പങ്കു.

വിനിദ്ര. വി. (ദ്രൻ, ദ്രാ, ദ്രം) വി. ന. ൧, ഉറക്കമില്ലാഴ്ക. ൨, വിടർന്ന. **വിനിദ്രത.** അല്ലെങ്കിൽ, **വിനിദ്രത്വം.** ഗു. ന. ഉറക്കമില്ലാഴ്ക.

വിനിമയം. ന. തമ്മിൽ മാറുക.

വിനിയോഗം. ന. ൧, ഒരു സങ്കല്പം. ൨, ഉപേക്ഷിക്ക, വിടുക. ൩, വേർപാടു. ൪, ഉദ്യോഗത്തിനുമ്മററും നിയമിക്ക.

വിനിവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. നിവൃത്തിച്ച, അവസാനിപ്പിച്ച.
വിനിവൃത്തി. ന. നിവൃത്തി, അവസാനം.
വിനിഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഹനിക്കപ്പെട്ട, അടിക്കപ്പെട്ട. ൨, കൊല്ലപ്പെട്ട.
വിനിഹതം. ന. ൧, ദുർല്ലക്ഷണം. ൨, ആപത്സൂചകമായ ലക്ഷണം.
വിനീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വിനയമുള്ള, അടക്കമുള്ള, താണ്മയുള്ള. ൨, ഇണങ്ങിയ.
വിനീതൻ. ന. കച്ചവടക്കാരൻ.
വിനീതം. ന. ഇണക്കിയ മൃഗം, കുതിരയുമ്മററും.
വിനീതി. ന. വിനയം.
വിനുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
വിനേതാവു. ന. വിനയിപ്പിക്കുന്നവൻ, വേണ്ടുംപ്രകാരം ശാസിക്കയും രക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ.
വിനോദം. ന. ൧, കളി. ൨, ഉപേക്ഷിക്ക.
വിനോദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിനോദി.) അ. ക്രി. കളിക്കുന്നു. **വിനോദിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വിന്തു. ന. ഒരുമാതിരി കൊതുകു.
വിന്ദു. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. അറിവുള്ള.
വിന്ദു. ന. ൧, തുള്ളി. ൨, പാണ്ടു.
വിന്ദുജാലം. ന. ആനയുടെ പദസരി.
വിന്ധ്യം. ന. ഒരു പർവ്വതം.
വിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, ലഭിച്ച. ൨, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട. ൩, സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട. ൪, അറിയപ്പെട്ട. ൫, വിവാഹം കഴിക്കപ്പെട്ട.
വിന്യാസം. ന. വെക്കുക.
വിപഞ്ചി. ന. ഒരുമാതിരി വീണ.
വിപണം. ന. വില്ക്കുക.
വിപണി. ന. ൧, പീടിക. ൨, ചന്തസ്ഥലം. ൩, തെരുവീഥി. ൪. കച്ചവടത്തിനുള്ള വസ്തു.
വിപത്തു. ന. ആപത്തു.
വിപത്തി. ന. ൧, ആപത്തു. ൨, വേദന. ൩, മരണം.
വിപഥം. ന. ചീത്തവഴി.
വിപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, ആപത്തിലകപ്പെട്ട. ൨, നശിക്കപ്പെട്ട.
വിപന്നം. ന. പാമ്പു.
വിപരീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിരോധമുള്ള.
വിപരീതം. ന. വിരോധം.
വിപര്യയം. ന. വിപരീതം.
വിപര്യാസം. ന. വിപരീതം.
വിപശ്ചിത്തു. ന. വിദ്വാൻ.
വിപക്ഷൻ. ന. ശത്രു.
വിപാകം. ന. പാകം.
വിപാദിക. ന. ൧, കാലിന്മേൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം. ൨, കടങ്കഥ.
വിപാശ. ന. ഒരു നദി.
വിപിനചര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
വിപിനതലം. ന. വനം.
വിപിനം. ന. വനം.
വിപുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, വലിയ. ൨, ആഴമുള്ള. **വിപുലത.** ഗു. ന. ൧, വലിപ്പം. ൨, ആഴം.
വിപുലാ. ന. ഭൂമി.
വിപ്രകാരം. ന. ൧, നിന്ദ. ൨, ദുഷ്ടത.
വിപ്രകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ട.
വിപ്രകൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ദൂരമുള്ള, അകലയുള്ള.
വിപ്രതീസാരം. ന. അനുതാപം.
വിപ്രൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.
വിപ്രയോഗം. ന. ൧, വേർപാടു. ൨, ബ്രാഹ്മണരുടെ കൂട്ടം.
വിപ്രലബ്ധ. വി. (ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട.
വിപ്രലംഭം. ന. ൧, വഞ്ചന. ൨, സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വേർപാടു. ൩, വഴക്കു.
വിപ്രലാപം. ന. ൧, വാക്കുതർക്കം. ൨, വ്യർത്ഥമായ സംസാരം.
വിപ്രശ്നികാ. ന. പ്രശ്നം പറയുന്നവൾ.
വിപ്രാലയം. ന. ബ്രാഹ്മണന്റെ ഭവനം.
വിപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. അനിഷ്ടമായുള്ള.
വിപ്രിയം. ന. അനിഷ്ടം.
വിപ്രുൾ. ന. ൧, നീർത്തുള്ളി. ൨, അടയാളം.
വിപ്ലവം. ന. ൧, കലഹം, ഉപദ്രവം. ൨, ആപത്തു. ൩, പാപം. ൪, ക്രമമില്ലാത്ത യുദ്ധം.
വിപ്ലുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ദുഷ്ടതയുള്ള. ൨, വിരോധമുള്ള. ൩, മുക്കിയ.
വിഫല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, ഫലമില്ലാത്ത. ൨, കായില്ലാത്ത.
വിബന്ധം. ന. തടവു.
വിബുധനദി. ന. ദേവലോകത്തെ ആറു, ഗംഗാനദി.

വിബുധൻ. ന. ദേവൻ.
വിബുധേന്ദ്രൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.
വിഭാ. ന. ൧, ശോഭ. ൨, രശ്മി.
വിഭക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, പകുക്കപ്പെട്ട. ൨, വേർപെടുക്കപ്പെട്ട.
വിഭക്തി. ന. ൧, പകുതി. ൨, വ്യാകരണത്തിൽ പറയുന്ന പ്രഥമമുതലായ ഏഴു വിഭക്തികൾ.
വിഭജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിഭജി.) സ. ക്രി. പങ്കുവെക്കുന്നു.
വിഭവ. ന. അറുപതിൽ രണ്ടാമത്തെ വർഷം.
വിഭവം. ന. ൧, സംപത്തു. ൨, പൂർണ്ണശക്തി. ൩, മഹാമോഹം, അത്യാഗ്രഹം.
വിഭാകരൻ. ന. ൧, ആദിത്യൻ. ൨, അഗ്നി.
വിഭാഗത. ന. അറിവു.
വിഭാഗം. ന. ൧, പങ്കു. ൨, പ്രദേശം.
വിഭാഗിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിഭാഗി.) സ. ക്രി. പകുക്കുന്നു.
വിഭാജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. പകുക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
വിഭാവന. ന. ൧, ശോധന ചെയ്തു നിശ്ചയിക്ക. ൨, തിരിച്ചറിവു.
വിഭാവരീ. ന. ൧, രാത്രി. ൨, മഞ്ഞൾ
വിഭാവസു. ന. ൧, ആദിത്യൻ. ൨, അഗ്നി.
വിഭാവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട, ൨, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.
വിഭിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, തുളെക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉടെക്കപ്പെട്ട. ൩, ചിതറപ്പെട്ട. ൪, കലർത്തപ്പെട്ട. **വിഭിന്നത.** ഗു. ന. വേർപാടു.
വിഭീതകം. ന. താന്നിവൃക്ഷം.
വിഭീഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ഭയങ്കരമായ.
വിഭീഷണൻ. ന. രാവണന്റെ അനുജൻ.
വിഭു. വി. (ഭു, ഭ്വീ, ഭു.) വി. ന. ൧, സർവ്വവ്യാപിയായുള്ള. ൨, ഉറപ്പുള്ള. ൩, നിത്യമായുള്ള. **വിഭുത.** ഗു. ന. വിഭുവിന്റെ അവസ്ഥ.
വിഭു. ന. ൧, പ്രഭു, നാഥൻ. ൨, ശിവൻ. ൩, വിഷ്ണു. ൪, ബ്രഹ്മാവു. ൫, ഭൃത്യൻ. ൬, ദിക്കു. ൭, കാലം. ൮, ആത്മാവു. ൯, ആകാശം.
വിഭൂതി. ന. ൧, ഐശ്വർയ്യം. ൨, ഭസ്മം.
വിഭൂഷണം. ന. ആഭരണം.
വിഭൂഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.
വിഭ്രമം. ന. ൧, സ്ത്രീകളുടെ ചില ശൃംഗാര ചേഷ്ട. ൨, തെററു. ൩, തിടുക്കം. ൪, സംശയം. ൫, സൌന്ദര്യം. ൬, ചുററിത്തിരിക.
വിഭ്രമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിഭ്രമി.) അ. ക്രി. പരിഭ്രമിക്കുന്നു.
വിഭ്രാൾ. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ശോഭയുള്ള.
വിഭ്രാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, ധരിച്ച. ൨, അനുഭവിക്കുന്ന.
വിഭ്രാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. പരിഭ്രമിച്ച.
വിഭ്രാന്തി. ന. പരിഭ്രമം.
വിമത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അനിഷ്ടമായ.
വിമതൻ. ന. ശത്രു.
വിമനസ്സു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. മനോദുഃഖമുള്ള.
വിമനസ്ക. വി. (സ്കൻ, സ്കാ, സ്കം.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
വിമർദ്ദനം. ന. ൧, മർദ്ദിക്ക. ൨, നശിപ്പിക്ക.
വിമർശം. ന. വിചാരം.
വിമർശനം. ന. വിചാരിക്ക.
വിമല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, വെടിപ്പുള്ള, മലമില്ലാത്ത. ൨, വെളുത്ത. **വിമലത.** ഗു. ന. മലമില്ലായ്ക്ക, വെടിപ്പു.
വിമലൻ. ന. ജിനമഹർഷി.
വിമലാ. ന. ൧, ഒരു തൈ ൨, കണ്ണിൽ ദീനത്തിനുള്ള ഒരു ഗുളിക.
വിമലം. ന. വെള്ളിപ്പൂച്ചു.
വിമളം. ന. മാക്കീരക്കല്ലു.
വിമാതൃജൻ. ന. രണ്ടാമത്തെ അമ്മയുടെ മകൻ.
വിമാനം. ന. ൧, ദേവരഥം. ൨, രഥം. ൩, കുതിര. ൪, രാജധാനി. ൫, അപമാനം. ൬, അളവു.
വിമാംസം. ന. അശുദ്ധിയുള്ള മാംസം.
വിമാർഗ്ഗം. ന. ൧, ചൂൽ. ൨, ചീത്തവഴി. ൩, തെററായുള്ള വഴി.
വിമുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, മോചിക്കപ്പെട്ട, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട. ൨, എറിയപ്പെട്ട.
വിമുക്തി. ന. ൧, മോചനം, മോക്ഷം. ൨, വേർപാടു.
വിമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖീ, ഖം.) വി. ന. മുഖംതിരിച്ച. **വിമുഖത.** ഗു. ന. അഭിമുഖമല്ലായ്ക്ക.
വിമൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. അറിവില്ലാത്ത.
വിമോചനം. ന. ഉപേക്ഷിക്ക.
വിമോചിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിമോചി.) സ. ക്രി. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

വിമോഹന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മനസ്സിനെ ഇളക്കുന്ന, മോഹിപ്പിക്കുന്ന.
വിമോഹനം. ന. മനസ്സിന്റെഇളക്കം.
വിമോഹം. ന. ക, ആഗ്രഹം. ഖ, ഒാർമ്മകേട്ടമറവും.
വിമോക്ഷണം. ന. ഉപേക്ഷിക്ക.
വിംബം. ന. ക, ചന്ദ്രാദിബിംബങ്ങളുടെ രൂപം. ഖ, കല്ലുമരം മുതലായവകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ രൂപം. ങ, പ്രതിശരീരം. ച, കോവൽപഴം.
വിംബിക. ന. കോവൽവള്ളി.
വിമ്മല്യനാട്ടു. ന. തെക്കുംകൂറു രാജ്യം.
വിമ്മല്യാധീശൻ. ന. തെക്കുംകൂറു രാജാവു.
വിയൽ. അല്ലെങ്കിൽ, വിയത്തു. ന. ആകാശം.
വിയദ്ഗംഗ. ന. ആകാശഗംഗ, ഗംഗാനദി.
വിയമം. ന. ക, ക്ഷമ, അടക്കം. ഖ, തടവു, നിൎത്തൽ. ങ, സുഖക്കേടു.
വിയക്കുന്നു. ൎത്തു. പ്ലാൻ. (വിയർ.) സ. ക്രി. ഉഷ്ണംകൊണ്ടു ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു മാതിരി വെള്ളം പുറപ്പെടുന്നു.
വിയപ്പുതുള്ളി. ന. മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരമുണ്ടാകുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ തുള്ളി.
വിയാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, നാണമില്ലാത്ത. ഖ, ധൈൎയ്യമില്ലാത്ത. വൈയാത്യം. ഗ്ര. ന. ക, നാണമില്ലായ്ക. ഖ, ധൈൎയ്യമില്ലായ്ക.
വിയാമം. ന. ക, ക്ഷമ, അടക്കം. ഖ, തടവു, നിൎത്തൽ. ങ, സുഖക്കേടു.
വിയുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. വേർപെട്ട.
വിയോഗം. ന. ക, വേർപാടു. ഖ, സ്നേഹമുള്ളവർ തമ്മിൽ കാണാതെ അകന്നിരിക്ക, വിരഹം.
വിയോഗി. വി. (ഗീ, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. വിയോഗമുള്ള.
വിയോഗി. ന. ഒരു മാതിരി അരയന്നം.
വിർ. ന. ക, ഒരു മാതിരി പുഴുവു. ഖ, വിത്തു.
വിരകൽ. ന. ക്രൂട്ടിപ്പിശകൽ.
വിരകുന്നു. കി. വാൻ. (വിരക.) സ. ക്രി. ക്രൂട്ടിപ്പിശകുന്നു, കുഴക്കുന്നു.
വിരക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. ഒന്നിങ്കലും ആഗ്രഹമില്ലാത്ത.
വിരക്തി. ന. വെറുപ്പു, ഇച്ഛമില്ലായ്ക.
വിരചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
വിരട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (വിരട്ട.) സ. ക്രി. ഭയപ്പെടുത്തുന്നു.
വിരതി. ന. ഇളവു, നിൎത്തു.
വിരപ്പാട്ടു. ന. വിത്തുപാട്ടു.
വിരമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (വിരമി.) അ. ക്രി. അടങ്ങുന്നു, ഇളെക്കുന്നു.
വിരലളവു. ന. വിരൽകൊണ്ടുള്ള അളവു.
വിരലായം. ന. വിരലിന്റെ നീളം.
വിരലിട. ന. ക, വിരലുകളുടെ ഇടം. ഖ, ഒരു വിരൽ വീതി.
വിരൽ. ന. കൈകളുടെയും കാലുകളുടെയും അറ്റത്തു അയുമ്പെ ശാഖകൾ, അംഗുലി.
വിരൽച്ചുറു. ന. വിരലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
വിരൽമോതിരം. ന. വിരലിൽ ഇടുന്ന ഒരാഭരണം.
വിരവു. അ. വേഗം.
വിരവിൽ. അ. വേഗത്തിൽ.
വിരവോടെ. അ. വേഗത്തോടെ.
വിരസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. രസമില്ലാത്ത. വിരസത. ഗ്ര. ന. രസമില്ലായ്മ.
വിരസം. ന. രസക്കേടു.
വിരഹം. ന. വേർപാടു, ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള വേർപാടു, വിയോഗം.
വിരഹി. വി. (ഹീ, ഹിണീ, ഹി.) വി. ന. വിരഹമുള്ള, വേർപെട്ട.
വിരഹിണീ. ന. ക, ഭൎത്താവിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ. ഖ, ശമ്പളം, ക്രൂലി.
വിരഹോല്ക്കണ്ഠിതാ. ന. ഭൎത്താവിനോടു വേർപെട്ടവൾ.
വിരള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ക, ഏറ്റവുംകൃശമായ, കുറഞ്ഞ. ഖ, ദൂരത്തുള്ള.
വിരളി. ന. ഭയം.
വിരളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (വിരൾ.) അ. ക്രി. ഭയപ്പെടുന്നു.
വിരൾച്ച. ന. ഭയം.
വിരാഗം. ന. ഇച്ഛകേടു.
വിരാഗി. വി. (ഗി, ഗിനി, ഗി.) വി. ന. വിരക്തിയുള്ള.
വിരാജൽ. വി. (ജൻ, ജന്തി, ജൽ.) വി. ന. ശോഭിക്കുന്ന.
വിരാജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോഭിക്കപ്പെട്ട.
വിരാട്ടു. ന. ക, ദൈവം. ഖ, ക്ഷത്രിയൻ. ങ, ശോഭ.
വിരാവം. ന. ശബ്ദം.
വിരാൾപുരുഷൻ. ന. സൃഷ്ടിഭേദം.
വിരി. ന. ക, ജിനി. ഖ, മൂടി. ങ, മറ. ച, നടുവരി.

വിരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രയോ. (വിധി.) സ. ക്രി. ക, പരത്തുന്നു. ഉ, പക്ഷികൾ മൊട്ടയിൽനിന്നു കുഞ്ഞിനെ കൊഞ്ചി വിടുന്നു.

വിരിച്ചിൽ. നാ. ക, പരത്തൽ. ഉ, വിള്ളൽ. ങ, പ്രകാശം. ര, പക്ഷികളുടെയുമ്മറവും മൊട്ടയിൽനിന്നു കുഞ്ഞു പേർതിരികെ.

വിരിഞ്ചൻ. നാ. ബ്രഹ്മാവു.

വിരിഞ്ചി. നാ. ക, ബ്രഹ്മാവു. ഉ, വിഷ്ണു. ങ, ശിവൻ.

വിരിപറമ്പൽ. നാ. വെയിൽകൊള്ളാതെയിരിപ്പാനായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പണി.

വിരിപ്പു. നാ. ക, മെത്തമുതലായതു. ഉ, കനിമാസത്തിൽ കൊയ്യുന്ന നെല്ല.

വിരിപ്പാവു. നാ. ഒരു മാരിരി വിശേഷ വസ്ത്രം.

വിരിയമ്പാമ്പു. നാ. ഒരു മാരിരി പാമ്പു, അണലി.

വിരിയം. നാ. ക, ഒരു പക്ഷി. ഉ, പന്നി.

വിരിയുന്നു. ക്രി. വാൻ. (വിധി.) അ. ക്രി. ക, വിടരുന്നു. ഉ, വിളയുന്നു. ങ, പ്രകാശിക്കുന്നു. ര, മൊട്ടയിൽനിന്നു കുഞ്ഞു പുറത്തു വരുന്നു.

വിരിയെ. അ. വേഗത്തിൽ.

വിരിയോല. നാ. മഴനനയാതെയിരിപ്പാൻ ചിലർ തലയിൽ വെക്കുന്ന പനയോല.

വിരിവു. നാ. ക, വിടവു. ഉ, വിള്ളൽ.

വിരിശു. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.

വിരുതു. നാ. ക, സമ്മാനം. ഉ, ജയത്തിനുള്ള ഒരുടയാളം. ങ, രിരിച്ചറിവാനുള്ള ഒരുടയാളം. ര, സാമർത്ഥ്യം.

വിരുതുകൊടി. നാ. രിരിച്ചറിയിക്കുന്ന കൊടി.

വിരുത്തി. നാ. വേല ക്രൂലിക്കായിട്ടു സ്ക്കാരിൽനിന്നും കരമൊഴിവായിട്ടു ചിലകൂടിയാനവന്മാർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിലമൊ പുരയിടമൊ.

വിരുത്തിക്കാരൻ. നാ. വിരുത്തിയുള്ളവൻ.

വിരുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. നാ. വിരോധിക്കപ്പെട്ട.

വിരുദ്ധം. നാ. വിരോധം, തടവു.

വിരുന്നു. നാ. മാനമുള്ളവരെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണം, യാദൃശ്ചയാൽ ഭവനത്തിൽ വരുന്നവർക്കു ആദരവോടെ കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണം.

വിരുന്നുകാരൻ. നാ. ഭക്ഷണത്തിനായിട്ടു ക്ഷണിക്കയാൽ വന്നവൻ, യാദൃശ്ചയാൽ ഭവനത്തിൽ വന്നവൻ.

വിരുന്നുക്ഷണം. നാ. വിരുന്നിനു വിളിക്ക.

വിരുന്നുവരവു. നാ. വിരുന്നിനു വരിക.

വിരുന്നുവിളി. നാ. വിരുന്നിനു വിളിക്ക.

വിരുന്നൂട്ടു. നാ. വിരുന്നുകാർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്ക.

വിരുന്നൂണു. നാ. വിരുന്നിനു വിളിക്കുന്നവരുടെ ഭവനത്തിൽ ചെന്നുള്ള ഭക്ഷണം.

വിരുന്നൂണി. നാ. വിരുന്നുണ്ടു നടക്കുന്നവൻ.

വിരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. നാ. ഭംഗിയില്ലാത്ത. **വൈരൂപ്യം.** ഗു. നാ. ഭംഗിയില്ലായ്മ.

വിരൂപാ. നാ. യമന്റെ ഭാര്യ.

വിരൂപം. നാ. അഭംഗി.

വിരൂപാക്ഷൻ. നാ. ക, ശിവൻ. ഉ, രാവണന്റെ ഭൃത്യനായ ഒരു രാക്ഷസൻ.

വിരൂക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. നാ. രൂക്ഷതയുള്ള.

വിരൂക്ഷണം. നാ. ക, നിന്ദ. ഉ, അണു, സത്യം.

വിരേചനം. നാ. വയറിളക്കം.

വിരേചിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രയോ. (വിരേചി.) അ. ക്രി. വയറിളകുന്നു. **വിരേചിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

വിരോചനൻ. നാ. ക, ആദിത്യൻ. ഉ, ചന്ദ്രൻ. ങ, അഗ്നി. ര, പ്രഹ്ലാദന്റെ പുത്രനായ ഒരസുരൻ.

വിരോചനസുതൻ. നാ. മഹാബലി.

വിരോധക്കാരൻ. നാ. ശത്രു.

വിരോധം. നാ. ക, ദ്വേക്ഷം. ഉ, വിപരീതം. ങ, തടവു. ര, യുദ്ധം. ല, ആപത്തു.

വിരോധി. വി. (ധീ, ധിനീ, ധി.) വി. നാ. വിരോധമുള്ള.

വിരോധി. നാ. ക, ശത്രു. ഉ, അറുപതിൽ ഇരുപത്തൊമ്പതാം സംവത്സരം.

വിരോധികർൽ. നാ. അറുപതിൽ നാല്പത്തൊമ്പതാം സംവത്സരം.

വിരോധിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രയോ. (വിരോധി.) സ. ക്രി. തടുക്കുന്നു, മുടക്കുന്നു.

വിരോധോക്തി. നാ. അനുസരണംകൂടാതെയുള്ള വാക്കു.

വില. നാ. വിൽക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ വിറ്റാൽ അതിനുപകരം കിട്ടുന്ന ദ്രവ്യം.

വിലക്കു. നാ. ക, വിരോധം, തടവു. ഉ, വിരോധിച്ചൊഴുന്ന ഏഴരത്തു.

വിലക്കം. നാ. ഒരു ദീനം.

വിലക്കുകോരിക. നാ. രണ്ടാമതു വിളമ്പുന്ന ചോറു.

വിലക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (വിലക്ക.) സ. ക്രി. വിരോധിക്കുന്നു, തടുക്കുന്നു. **വിലക്കിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

വിലക്കുറവു. ന. വിലയുടെ കുറവു.

വിലങ്ങു. ന. കുററക്കാരുടെ കാല്ക്കും കയ്ക്കും ഇരിമ്പുകൊണ്ടുമ്മററും ഉണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.

വിലങ്ങൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **വിലങ്ങുകാരൻ.** ന. വിലങ്ങിൽ കിടക്കുന്നവൻ.

വിലങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വിലങ്ങ.) സ. ക്രി. ൧, വിലങ്ങത്തിലാകുന്നു. ൨, വിലങ്ങത്തിൽ പോകുന്നു. ൩, തോണിയിൽ കേററി മറുകരയിൽ ഇറക്കുന്നു.

വിലങ്ങെ. അ. വിലങ്ങത്തിൽ.

വിലച്ചുരക്കു. ന. വിലെക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള വസ്തു, വിലയേറിയവസ്തു.

വിലച്ചേതം. ന. വിലയിലുണ്ടായ ചേതം.

വിലജ്ജു. വി. (ജ്ജൻ, ജ്ജാ, ജ്ജം.) വി. ന. ലജ്ജയില്ലാത്ത.

വിലതീർവ്വു. വി. വിലതീർന്നിരിക്കുന്നപ്രകാരം എഴുതികൊടുക്കുന്ന ഓല.

വിലത്തരം. ന. നിശ്ചയിച്ച വില.

വിലദ്വാരം. ന. ഗൃഹയുടെ വാതിൽ.

വിലനയം. ന. വിലയിലുണ്ടാകുന്ന ഗുണം.

വിലമകൾ. ന. തേവിടിച്ചി.

വിലമതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വില.) സ. ക്രി. വിലനിശ്ചയിക്കുന്നു.

വിലമതിപ്പു. ന. വിലനിശ്ചയിക്ക.

വിലമരുന്നു. ന. വിലയേറിയ മരുന്നു.

വിലം. ന. ഗൃഹ, ദ്വാരം.

വിലംഭം. ന. ദാനം.

വിലയം. ന. നാശം.

വിലയിടിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വില.) അ. ക്രി. വിലതാഴുന്നു.

വിലയിടിവു. ന. വിലതാഴ്ച.

വിലവാശി. ന. വിലയുടെ വ്യത്യാസം.

വിലസൽ. വി. (സൻ, സന്തീ, സൽ.) വി. ന. ശോഭിച്ച.

വിലസഹായം. ന. അല്പവില കൊടുത്താൽ അധികം കിട്ടുക.

വിലസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിലാസമുള്ള, സന്തോഷവും കളിയുമുള്ള.

വിലസിതം. ന. നേരമ്പോക്കു, കളി.

വിലസുന്നു. സി. വാൻ. (വിലസ.) അ. ക്രി. ൧, ശോഭിക്കുന്നു. ൨, ഉല്ലാസമായി നടക്കുന്നു.

വിലക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ലക്ഷണമില്ലാത്ത.

വിലക്ഷണം. ന. വികൃതി.

വിലക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം) വി. ന. ൧, അത്ഭുതമായ. ൨, ലജ്ജിച്ച. ൩, ലാക്കില്ലാത്ത.

വിലാപം. ന. കരച്ചിൽ.

വിലാപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിലാപി.) അ. ക്രി. കരയുന്നു.

വിലാപ്പുറം. ന. ശരീരത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള ഭാഗം, പാർശ്വഭാഗം.

വിലാവു. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

വിലാസം. ന. ൧, സ്ത്രീകളുടെ ലജ്ജാശീലവുമ്മററും. ൨, നേരമ്പോക്കു.

വിലാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. വിലാസമുള്ള, സന്തോഷവും കളിയുമുള്ള.

വിലാസി. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ചന്ദ്രൻ. ൩, അഗ്നി. ൪, പാമ്പു. ൫, ശിവൻ. ൬, കൃഷ്ണൻ. ൭, കാമദേവൻ.

വിലാസിനീ. ന. ൧, സ്ത്രീ. ൨, വ്യഭിചാരിണീ.

വിലാളം. ന. ൧, പൂച്ച. ൨, യന്ത്രം.

വിലീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, ലയിച്ച, ചേർന്ന. ൨, ഉരുകിയ.

വിലുളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളക്കപ്പെട്ട.

വിലേഖനം. ന. ൧, തോണ്ടൽ. ൨. കീറുക. ൩, വരെക്കുക.

വിലേപനം. ന. ൧, പൂചുക. ൨, കുറിക്കൂട്ടു.

വിലേപം. ന. ൧, പരിമളം. ൨, കുമ്മായപ്പശ. ൩, പൂചുക.

വിലേപിനീ. ന. ൧, സുഗന്ധം പൂചിയ സ്ത്രീ. ൨, കഞ്ഞി.

വിലേപീ. ന. കഞ്ഞി.

വിലേശയം. ന. എലി പാമ്പു മുയൽ മുതലായ പൊത്തിലിരിക്കുന്ന മൃഗം.

വിലോകനം. ന. കാഴ്ച.

വിലോചനം. ന. കണ്ണു.

വിലോമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. മറുപാടുള്ള, ക്രമത്തിനു വിപരീതമായുള്ള.

വിലോമൻ. ന. വരുണൻ.

വിലോമം. ന. ൧, വിപരീതമായ വഴി. ൨, പാമ്പു. ൩, പട്ടി. ൪, വെള്ളംകൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു സൂത്രം.

വിലോല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ഇളക്കമുള്ള.

വിലോളനം. ന. ഇളക്കം.

വിലോളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളകപ്പെട്ട.

വില്ക്കഴുന്നു. ന. വില്ലിന്റെ അററം.

വില്ക്കാശു. ന. ഒരുവക പൊൻനാണയം.

വില്ക്കുന്നു. ററു. ല്പാൻ. (വിൽ.) സ. ക്രി. വില വാങ്ങിച്ചുംകൊണ്ടു കൊടുക്കുന്നു. **വില്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

വില്ക്കുറുപ്പു. ന. വില്ലുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുജാതിക്കാരൻ.

വില്പാടു. ന. ഒരു വില്ലിന്റെ അകലം.

വില്ലു. ന. ൧, വളെച്ചു രണ്ടററത്തുംകൂടെ ഒരു ചരടുകൊണ്ടു കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരായുധം. ൨, ധനുമാസം. ൩, ധനുരാശി.

വില്ലങ്കക്കാരൻ. ന. ൧, വില്ലുകൊണ്ടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ. ൨, പ്രയാസപ്പെടുന്നവൻ. ൩, വഴക്കുപറയുന്നവൻ.

വില്ലങ്കം. ന. ൧, വില്ലുകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധം, ൨, പ്രയാസം. ൩. വഴക്കു.

വില്ലങ്കിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വില്ലങ്കി.) സ. ക്രി. ൧, പ്രയാസപ്പെടുന്നു. ൨, വഴക്കുപറയുന്നു.

വില്ലൻ. ന. വില്ലുകൊണ്ടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ, വില്ലാളി.

വില്ലാളി. ന. വില്ലുകൊണ്ടു യുദ്ധംചെയ്യാൻ സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ.

വില്ലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വില്ലി.) അ. ക്രി. ലഹരിപിടിക്കുന്നു.

വില്ലിട. ന. വില്പാടു.

വില്ലുകാരൻ. ന. വില്ലുള്ളവൻ.

വില്ലുവലി. ന. വില്ലുവലിക്ക.

വില്ലുവല്ലോൻ. ന. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള വില്ലാളി.

വില്ലുവിദ്യ. ന. വില്ലുകൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള അഭ്യാസം.

വില്ലൂന്നി. ന. ഒരു പാമ്പു.

വില്ലേവു. ന. വില്ലിൽ അമ്പുതൊടുത്തു തെററുക.

വില്ലൊലി. ന. വില്ലിന്റെ ഞാണു വലിക്കുംപോഴുള്ള ശബ്ദം.

വില്വം. ന. ൧, കൂവളവൃക്ഷം. ൨, കൂവളക്കായ.

വിവധം. ന. ൧, പെരുവഴി. ൨, കാവടി. ൩, ചുമടു.

വിവരണം. ന. ൧, വിസ്തരിച്ചുപറക, വ്യാഖ്യാനപുസ്തകം. ൨, പരിഭാഷ.

വിവരപ്പെടുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (വിവര.) സ. ക്രി. വിസ്തരിച്ചുപറയുന്നു, വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

വിവരം. ന. ൧, വിസ്താരം. ൨, പൊത്തു, ദ്വാരം. ൩, പൊരുൾതിരിപ്പു. ൪, കാൎയ്യം. ൫, കാരണം.

വിവരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിവരി.) സ. ക്രി. വിസ്തരിച്ചുപറയുന്നു.

വിവൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. ൧, ഹീനതയുള്ള. ൨, ചീത്തനിറമായ. ൩, നിറംപോരാത്ത. ൪, നിറംമാററമുള്ള.

വിവൎണ്ണൻ. ന. ഹീനജാതിക്കാരൻ, നീചൻ.

വിവൎത്തനം. ന. പ്രദക്ഷിണം.

വിവശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ൧, പരവശതയുള്ള. ൨, സുഖക്കേടുള്ള. ൩, സ്വാധീനമില്ലാത്ത. **വിവശത.** ഗു. ന. പരവശത.

വിവസ്വാൻ. ന. ൧, ദേവൻ. ൨, ആദിത്യൻ. ൩, അരുണൻ.

വിവക്ഷ. ന. ൧, പറവാനുള്ള ആഗ്രഹം. ൨, ആഗ്രഹം.

വിവക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിവക്ഷി.) സ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വിവക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഭാവിക്കപ്പെട്ട.

വിവക്ഷിതാ. ന. പറവാനുള്ള ആഗ്രഹം.

വിവക്ഷിതം. ന. ആഗ്രഹിച്ചകാൎയ്യം.

വിവക്ഷു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. പറവാനാഗ്രഹമുള്ള.

വിവാദം. ന. തൎക്കം, വ്യവഹാരം.

വിവാദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിവാദി.) സ. ക്രി. വ്യവഹരിക്കുന്നു.

വിവാഹം. ന. പെങ്കെട്ടു, വേളി, കല്യാണം.

വിവിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, ജനമില്ലാത്ത. ൨, ശുദ്ധമുള്ള.

വിവിധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. പലപ്രകാരമുള്ള.

വിവൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വിസ്താരമുള്ള. ൨, പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട.

വിവേകം. ന. വിചാരിച്ചറിയുന്ന സ്വഭാവം, സാവധാനതയുള്ള ബുദ്ധി.

വിവേകാവസ്ഥ. ന. അറിവുള്ള അവസ്ഥ.

വിവേകി. വി. (കീ, കിനീ, കി.) വി. ന. വിവേകമുള്ള.

വിവേകി. ന. നല്ലവിചാരവും ബുദ്ധിയും അറിവുമുള്ളവൻ.

വിവേചനം. ന. തിരിച്ചറിവു.

വിവ്വോകം. ന. ദയ.

വിശക്കുന്നു. ന്നു. പ്പാൻ. (വിശ.) അ. ക്രി. വിശപ്പുണ്ടാകുന്നു.

വിശങ്ക. വി. (ങ്കൻ, ങ്കാ, ങ്കം.) വി. ന. ശങ്കയില്ലാത്ത.

വിശങ്കട. വി. (ടൻ, ടീ, ടം.) വി. ന. വലിയ.

വിശദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ൧, വെളുത്ത. ൨, വ്യക്തമായ.

വിശദം. ന. വെളുപ്പുനിറം.
വിശപ്പു. ന. ഭക്ഷിച്ചതു ദഹിക്കുംപോൾ വയററിലുണ്ടാകുന്ന ഒരവസ്ഥ.
വിശം. ന. ൧, താമരവളയം. ൨, നിതിച്ചിലവു.
വിശയം. ന. ൧, സംശയം. ൨, ശരണം.
വിശരം. ന. കുല, വധം.
വിശല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ലം.) വി. ന. ൧, മുള്ളില്ലാത്ത. ൨, പ്രയാസമില്ലാത്ത.
വിശല്യ. ന. ൧, ചിററമൃതു. ൨, ഒരു വകച്ചീര. ൩, നാകദന്തി. ൪, മേന്തോന്നി. ൫, ത്രികോല്പക്കൊന്ന.
വിശസനം. ന. കുല, വധം.
വിശറി. ന. വീശി കാററു വരുത്തുന്ന ഒരു സാധനം.
വിശാഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന. കൊമ്പില്ലാത്ത. (ഇതു വൃക്ഷത്തോടു ചേരും.)
വിശാഖൻ. ന. ൧, സുബ്രഹ്മണ്യൻ. ൨, യാചകൻ.
വിശാഖാ. ന. പതിനാറാം നക്ഷത്രം.
വിശാഖം. ന. ൧, എയ്യുന്നവന്റെ ഒരു നില. ൨, റാട്ടുസൂചി. ൩, പതിനാറാം നക്ഷത്രം.
വിശാഖപട്ടണം. ന. ഒരു നഗരം.
വിശായം. ന. മാറിമാറി ഉറങ്ങുക.
വിശാരദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ൧, വിദ്യയുള്ള. ൨, ധൈര്യമുള്ള. ൩, കീർത്തിയുള്ള.
വിശാല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, വലിയ. ൨, വിസ്താരമുള്ള. **വിശാലത.** ഗു. ന. വലിപ്പം.
വിശാല. ന. ൧, ഒരു നഗരം. ൨, കുമ്മട്ടി. ൩, കാട്ടുവെള്ളരി.
വിശാലം. ന. ൧, ഒരു മാതിരിമാൻ. ൨, ഒരു പക്ഷി.
വിശാലത്വക്കു. ന. ഏഴിലമ്പാലവൃക്ഷം.
വിശിഖ. ന. ൧, ഒരു വഴി. ൨, തൂമ്പു.
വിശിഖം. ന. ൧, അമ്പു. ൨, ഇരിമ്പുപാര.
വിശിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. വിശേഷമുള്ള. **വിശിഷ്ടത.** ഗു. ന. നന്മ.
വിശുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ശുദ്ധമുള്ള, വെടിപ്പുള്ള.
വിശുദ്ധി. ന. ശുദ്ധി.
വിശൃംഖല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തടവു കൂടാത്ത.
വിശേഷകം. ന. ൧, തിലകം, തൊടുകുറി. ൨, ലക്ഷണം.
വിശേഷജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ഭേദങ്ങളെ അറിയുന്ന.
വിശേഷജ്ഞാനം. ന. ഗുണദോഷങ്ങളുടെ അറിവു.
വിശേഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. വിശേഷത്തെ അറിയിക്കുന്ന.
വിശേഷണം. ന. പ്രധാന നാമത്തിന്റെ വിശേഷത്തെ അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള പദം.
വിശേഷദിവസം. ന. നല്ല ദിവസം.
വിശേഷബുദ്ധി. ന. നല്ല ബുദ്ധി.
വിശേഷം. വി. നല്ല.
വിശേഷം. ന. ൧, കാര്യങ്ങൾക്കും വസ്തുക്കൾക്കും തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന ഭേദം. ൨, ഓരോന്നിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള അടയാളം.
വിശേഷാൽ. അ. വിശേഷിച്ചു.
വിശേഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിശേഷി.) സ. ക്രി. നന്മയാകുന്നു.
വിശേഷിച്ചു. അ. പിന്നെയുംപിന്നെയും, പ്രത്യേകമായി.
വിശേഷിച്ചും. അ. പിന്നെയും, മുൻപിൽ പറഞ്ഞതു കൂടാതെയും.
വിശേഷോക്തി. ന. കവിതകളിൽ പറയുന്ന ഒരലങ്കാരം.
വിശേഷ്യ. വി. (ഷ്യൻ, ഷ്യാ, ഷ്യം.) വി. ന. വ്യത്യാസം കാണിപ്പാന്തക്ക.
വിശേഷ്യം. ന. പ്രധാനനാമം.
വിശോദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. ശോധന ചെയ്യത്തക്ക.
വിശോധനം. ന. ശോധന ചെയ്ക.
വിശ്രമം. ന. ക്ഷീണംതീർക്ക, ആശ്വാസം.
വിശ്രമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിശ്രമി.) അ. ക്രി. ആശ്വസിക്കുന്നു. **വിശ്രമിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വിശ്രംഭം. ന. ൧, വിശ്വാസം. ൨, സ്നേഹം. ൩, കുശലംചോദിക്ക. ൪, ആഘോഷം.
വിശ്രാണനം. ന. ദാനം.
വിശ്രാണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൊടുക്കപ്പെട്ട.
വിശ്രാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. വിശ്രമിച്ച, ആശ്വസിച്ച.
വിശ്രാന്തി. ന. വിശ്രമം, ആശ്വാസം.
വിശ്രാമം. ന. വിശ്രമം.
വിശ്രാവം. ന. ൧, കേൾവി, കീർത്തി. ൨, ഒഴുക്കു.
വിശ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കേൾവിപ്പെട്ട.
വിശ്രുതി. ന. കേൾവി, കീർത്തി.
വിശ്ലേഷം. ന. വേർപാടു.

വിശ്വ. വി. (ശ്വൻ, ശ്വാ, ശ്വം.) വി. ന. മുഴുവനായ.
വിശ്വൻ. ന. ദേവകളിൽ ഒരുത്തന്റെ പേർ.
വിശ്വാ. ന. ഒരു മരുന്നു.
വിശ്വം. ന. ൧, ലോകമ്മുഴുവനും, പ്രപഞ്ചം. ൨, ചുക്കു.
വിശ്വകദ്രു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ദുഷ്ടതയുള്ള.
വിശ്വകദ്രു. ന. ൧, നായാട്ടുപട്ടി. ൨, ശബ്ദം.
വിശ്വകർത്താവു. ന. ബ്രഹ്മാവു.
വിശ്വകർമ്മാവു. ന. ൧, ആദിത്യൻ. ൨, ദേവകളുടെ ആശാരി.
വിശ്വകേതു. ന. അനിരുദ്ധൻ.
വിശ്വജിത്തു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വിശ്വത്തെ ജയിക്കുന്ന.
വിശ്വജിത്തു. ന. ൧, ഒരു യാഗം. ൨, വരുണ പാശം.
വിശ്വദേവകൾ. ന. ദേവകളിൽ ഒരു ജാതി.
വിശ്വനാഥൻ. ന. ശിവൻ.
വിശ്വനായകൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, വിഷ്ണു. ൩, ബ്രഹ്മാവു.
വിശ്വപാലകൻ. ന. പ്രപഞ്ചത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ, ദൈവം.
വിശ്വഭേഷജം. ന. ചുക്കു.
വിശ്വംഭര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. പ്രപഞ്ചത്തെ ഭരിക്കുന്ന.
വിശ്വംഭരൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, വിഷ്ണു. ൩, ഇന്ദ്രൻ.
വിശ്വംഭരാ. ന. ഭൂമി.
വിശ്വരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. പ്രപഞ്ച സ്വരൂപമായ.
വിശ്വരൂപൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, വിഷ്ണു.
വിശ്വസാരകം. ന. ഇലക്കള്ളി.
വിശ്വസാക്ഷി. ന. ദൈവം.
വിശ്വസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിശ്വസി.) സ. ക്രി. വിചാരിച്ചുറപ്പിക്കുന്നു.
വിശ്വസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട.
വിശ്വസൃക്കു. ന. ബ്രഹ്മാവു.
വിശ്വസൃഷ്ടി. ന. ലോകസൃഷ്ടി.
വിശ്വസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. വിശ്വാസമുള്ള, വിശ്വസിച്ച.
വിശ്വസ്താ. ന. വിധവ.
വിശ്വാത്മാവു. ന. ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവു, ബ്രഹ്മം, ദൈവം.
വിശ്വാമിത്രൻ. ന. ഒരു മഹർഷി.
വിശ്വാവസു. ന. ൧, ഒരു ഗന്ധർവ്വൻ. ൨, അറുപതിൽ ഒരു വർഷം.
വിശ്വാസപാതകൻ. ന. വിശ്വസിച്ചവനെ ചതിക്കുന്നവൻ.
വിശ്വാസപാതകം. ന. വിശ്വസിച്ചവനെ ചതിച്ചാലുള്ള പാപം.
വിശ്വാസപാതകി. അല്ലെങ്കിൽ, **വിശ്വാസപാതകൻ.** ന. വിശ്വസിച്ചവനെ ചതിക്കയാൽ പാപമുള്ളവൻ.
വിശ്വാസഭക്തി. ന. വിശ്വാസംകൊണ്ടുള്ള ഭക്തി.
വിശ്വാസം. ന. രക്ഷിക്കയും മററും ചെയ്യുമെന്നുള്ള ഒരു മനോനിശ്ചയം.
വിശ്വാസയോഗ്യ. വി. (ഗ്യൻ, ഗ്യാ, ഗ്യം.) വി. ന. വിശ്വസിപ്പാൻ കൊള്ളാകുന്ന.
വിശ്വാസവഞ്ചനം. ന. ചതിവു, വിശ്വസിച്ചവനെ ചതിക്ക.
വിശ്വാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. വിശ്വാസമുള്ള.
വിശ്വാസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. വിശ്വസിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.
വിശ്വേശ്വരൻ. ന. ശിവൻ.
വിശ്വൈകനാഥൻ. ന. വിശ്വേശ്വരൻ.
വിഷ. ന. അതിവിടയം.
വിഷക്കല്ലു. ന. വിഷത്തെ പരീക്ഷിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരിക്കല്ലു.
വിഷഖണ്ഡചൂഡാമണി. ന. വിഷമിറക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മരുന്നു.
വിഷജ്വാല. ന. വിഷത്തിന്റെ ഊഷ്മാവു.
വിഷണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡാ, ണ്ഡം.) വി. ന. വിഷാദമുള്ള. **വിഷണ്ഡത.** ഗു. ന. വിഷാദം.
വിഷദന്തം. ന. വിഷപ്പല്ലു.
വിഷദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ൧, വിഷത്തെക്കൊടുക്കുന്ന. ൨, വെള്ളത്തെക്കൊടുക്കുന്ന.
വിഷദം. ന. ൧, മേഘം. ൨, പച്ചത്തുരിശു.
വിഷദംഷ്ട്രം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
വിഷധര. വി, (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വിഷമുള്ള.
വിഷധരൻ. ന. സർപ്പം.
വിഷധർമ്മ. ന. ഒരു തൈ.
വിഷനരി. ന. പേനരി.
വിഷപ്പട്ടി. ന. പേപ്പട്ടി.
വിഷപ്പല്ലു. ന. വിഷമുള്ള പല്ലു.
വിഷഭയം. ന. വിഷംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഭയം.
വിഷഭുക്തി. ന. വിഷം ഭക്ഷിക്ക.
വിഷമഛദം. ന. ഏഴിലാമ്പാല വൃക്ഷം.
വിഷമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, സമമല്ലാത്ത. ൨, പ്രയാസമുള്ള, ഗ്ര

ഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള. സ, ഭയങ്കരമായ. രൂ, ദുഷ്കൃതയുള്ള.

വിഷമം. നാ. ക, സമമല്ലായ്മ. ഖ, പ്രയാസം.

വിഷമന്ത്രക്കാരൻ. നാ. മന്ത്രംകൊണ്ടു പാമ്പിനെപ്പിടിക്കയും വിഷമിറക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ, വിഷവൈദ്യൻ.

വിഷമന്ത്രം. നാ. വിഷമിറക്കുന്നതിനുള്ള മന്ത്രം.

വിഷമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (വിഷമി.) അ. ക്രി. പ്രയാസപ്പെടുന്നു.

വിഷം. നാ. ക, പാമ്പിന്റെയുമ്മറവും വായിലിരിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതയുള്ള വസ്തു. ഖ, വത്സനാഭി മുതലായവ. സ, വെള്ളം.

വിഷവഴിഞ്ഞൽ. നാ. പാമ്പുകടിക്കുക.

വിഷവഴിഞ്ഞുന്നു. ഭേദി. വാൻ. (വിഷം.) സ. ക്രി. പാമ്പുകടിക്കുന്നു.

വിഷയൻ. നാ. ഭർത്താവു.

വിഷയം. നാ. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടറിയാകുന്നതു. ക, ശബ്ദം. ഖ, രൂപം. സ, മണം. രൂ, രസം. ങ, സ്പർശം. ന, ദേശം. ഉ, ഭവനം. വ, ഗോളം. ൻ, സങ്കേതം. (മ) സുഖം.

വിഷയി. വി. (യീ, യിണീ, യി.) വി. നാ. വിഷയമുള്ള, ലോകകാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധയുള്ള.

വിഷയി. നാ. ക, ഇന്ദ്രിയം. ഖ, രാജാവു. സ, കാമദേവൻ. രൂ, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതൊക്കെയും ഇല്ലാത്തതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ.

വിഷവൃക്ഷം. നാ. വിഷമുള്ള വൃക്ഷം.

വിഷവൈദ്യൻ. നാ. വിഷം ഇറക്കുന്നവൻ.

വിഷവൈദ്യം. നാ. വിഷചികിത്സ.

വിഷസൂചകം. നാ. ചെമ്പോത്തു.

വിഷഹര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. നാ. വിഷത്തെക്കളയുന്ന.

വിഷഹരി. നാ. വാസുകിയുടെ സഹോദരി.

വിഷഹാരി. നാ. വിഷവൈദ്യൻ.

വിഷാക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. നാ. വിഷംതീച്ച.

വിഷാണം. നാ. ക, പശു മുതലായ നാല്ക്കാലി മൃഗങ്ങളുടെ കൊമ്പു. ഖ, കൊട്ടം.

വിഷാണി. നാ. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ആടുതൊടാപ്പാല.

വിഷാണിക. നാ. ആടുതൊടാപ്പാല.

വിഷാദം. നാ. ദുഃഖം.

വിഷാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. നാ. വിഷാദമുള്ള.

വിഷാദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (വിഷാദി.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു.

വിഷു. നാ. ക, മേടമാസം ഒന്നാം തീയതി. ഖ, അറുപതിൽ പതിനഞ്ചാം വർഷം.

വിഷുകണി. നാ. വിഷുദിവസം കാഴ്ച കാണുന്ന വസ്തു.

വിഷുക്കൈനേട്ടം. നാ. വിഷുദിവസം കാലത്തു വാങ്ങിക്കുന്ന സമ്മാനം.

വിഷുഫലം. നാ. വിഷുദിവസത്തെ ശുഭാശുഭസ്ഥിതികൊണ്ടുമറ്റും അറിവാനുള്ള ഫലം.

വിഷുവത്തു. നാ. തുലാമാസം ഒന്നാന്തീയതി.

വിഷുവം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

വിഷുസംക്രാന്തി. നാ. മീനംരാശിയിൽനിന്നു മേടം രാശിയിലേക്കു ആദിത്യൻ കടക്കുന്ന ദിവസം.

വിഷൂചി. അല്ലെങ്കിൽ, വിഷൂചിക. നാ. നടപ്പുദീനം.

വിഷ്കംഭം. നാ. ക, ഇരുപത്തേഴു യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ യോഗം. ഖ, തടവു. സ, പരപ്പു. രൂ, യോഗികളുടെ ഒരു നില.

വിഷ്കിരം. നാ. പക്ഷി.

വിഷ്ണു. വി. (ക്ഷ്ണൻ, ക്ഷ്ണാ, ക്ഷ്ണം.) വി. നാ. പ്രവേശിക്കപ്പെട്ട.

വിഷ്ടരം. നാ. ക, പീഠം. ഖ, കുശപ്പുല്ലുകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ പീഠം. സ, വൃക്ഷം.

വിഷ്ടരശ്രവസ്സു. നാ. വിഷ്ണു.

വിഷ്ടി. വി. (ഷ്ടിക.) വി. നാ. വേല ചെയ്യുന്ന.

വിഷ്ടി. നാ. ക, നരകത്തിലിടുക. ഖ, കൂലിയില്ലാത്ത വേല. സ, പ്രവൃത്തി. രൂ, ശബ്ദം. ങ, ഏഴുത്തുകരണങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഒന്നു.

വിഷ്ടി. നാ. മലം, ഭക്ഷിച്ച വസ്തു, ദഹിച്ചുണ്ടായ മലം.

വിഷ്ടിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (വിഷ്ടി.) സ. ക്രി. മലമിടുന്നു.

വിഷ്ണു. നാ. ക, ത്രിമൂർത്തികളിൽ ഒന്നു. ഖ, അഷ്ടവസുക്കളിൽ ഒന്നു. സ, അഗ്നി. രൂ, വേദവ്യാസൻ.

വിഷ്ണുകല. നാ. വിഷ്ണുവിന്റെ അംശം.

വിഷ്ണുക്രാന്ത. നാ. ക, ഒരു പച്ച മരുന്നു. ഖ, ഒരു പൂവു.

വിഷ്ണുക്രാന്തി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

വിഷ്ണുഗുപ്തൻ. നാ. ചാണക്യൻ.

വിഷ്ണുദയിതാ. നാ. വിഷ്ണുക്രാന്തി.

വിഷ്ണുപദം. നാ. ആകാശം.

വിഷ്ണുപദി. നാ. ഗംഗാനദി.

വിഷ്ണുരഥം. നാ. ഗരുഡൻ.

വിഷ്താരം. നാ. ഞാറൊലി.

വിഷ്യ. വി. (ഷ്യൻ, ഷ്യാ, ഷ്യം.) വി. ന. വിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലേണ്ടുന്ന.
വിഷ്വക്കു. അ. എല്ലാടവും.
വിഷ്വക്സേന. ന. ഞാഴൽ വൃക്ഷം.
വിഷ്വക്സേനൻ. ന. വിഷ്ണു.
വിഷ്വക്സേനപ്രിയ. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
വിഷ്വഭ്യൎക്ക്. വി. (ഭ്രാൎങ്ങ, ഭ്രീചീ, ഭ്യൎക്ക്.) വി. ന. എല്ലാടവും നടക്കുന്ന.
വിസകണ്ഠിക. ന. വെള്ളിപ്പക്ഷി.
വിസപ്രസൂനം. ന. താമരപ്പൂവു.
വിസം. ന. താമരവളയം.
വിസമ്മതം. ന. സമ്മതക്കേടു, ഇഷ്ടക്കേടു.
വിസംവാദം. ന. വിരോധവാക്കു.
വിസരണം. ന. നിവിൎത്തുക, വിരിക്കുക.
വിസരം. ന. കൂട്ടം.
വിസൎഗ്ഗം. ന. ൧, വിടുക. ൨, വയറിളക്കുക. ൩, ചില സംസ്കൃതവാക്കുകളുടെ ഒടുക്കം വെക്കുന്ന ഒരടയാളം. (ഃ) ൪, ദക്ഷിണായനം.
വിസൎജ്ജനം. ന. ൧, ദാനം. ൨, ഉപേക്ഷിക്കുക. ൩, അയക്കുക.
വിസൎജ്ജനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടത്തക്ക.
വിസൎജ്ജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിസൎജ്ജി.) സ. ക്രി. ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.
വിസൎപ്പം. ന. പരക്കുക.
വിസൎപ്പണം. ന. ൧, പരത്തുക. ൨, പതുക്കെസ്സഞ്ചരിക്ക.
വിസാരം. ന. ൧, മത്സ്യം. ൨, ഇഴഞ്ഞു നടക്കുക, ഒഴുകുക.
വിസാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ൧, ഒഴുകുന്ന. ൨, പരക്കുന്ന.
വിസാരി. ന. മത്സ്യം.
വിസാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പരത്തപ്പെട്ട, ൨, സാധിച്ച.
വിസിനീ. ന. താമരപ്പൊയ്ക.
വിസൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പരത്തപ്പെട്ട.
വിസൃത്വര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, സാവധാനത്തിൽ ഇഴഞ്ഞു പോകുന്ന. ൨, പരക്കുന്ന ൩, ഒഴുകുന്ന.
വിസൃമര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഒഴുകുന്ന, ഇഴയുന്ന.
വിസ്തം. ന. പൊൻതൂക്കം.
വിസ്തരം. ന. വിസ്തരിക്കുക, പരത്തുക.
വിസ്തരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിസ്തരി.) സ. ക്രി. പരത്തുന്നു.
വിസ്താരം. ന. ൧, പരപ്പു. ൨, അകലം. ൩, വീതി. ൪, വിചാരണ.
വിസ്തീൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. വിസ്താരമുള്ള, പരപ്പുള്ള. **വിസ്തീൎണ്ണത.** ഗു. ന. വിസ്താരം, പരപ്പു.
വിസ്തൃതകരം. ന. വിടൎത്തുപിടിച്ചകൈ
വിസ്തൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നിവൃത്തപ്പെട്ട. ൨, പരന്ന.
വിസ്ഫാരം. ന. ഞാണൊലി.
വിസ്ഫോടം. ന. പരുവു, കുരുവു.
വിസ്മയം. ന. അത്ഭുതം.
വിസ്മയാമ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അത്ഭുതത്തോടു കൂടിയ.
വിസ്മയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിസ്മയി.) അ. ക്രി. അതിശയിക്കുന്നു.
വിസ്മാപനം. ന. ൧, വഞ്ചന. ൨, വശീകരമുള്ള ദിക്കു. ൩, ഗന്ധൎവ്വനഗരം. ൪, അതിശയം തോന്നുന്നതു.
വിസ്മിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിസ്മയിച്ച.
വിസ്മൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മറക്കപ്പെട്ട.
വിസ്മൃതി. ന. മറവി.
വിസ്രഗന്ധം. ന. ദുൎഗ്ഗന്ധം.
വിസ്രഗന്ധി. ന. മനയോല.
വിസ്രബ്ധ. വി. (ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. ൧, വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട. ൨, സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട. ൩, ഇണക്കമുള്ള. ൪, ജാഗ്രതയുള്ള.
വിസ്രസാ. ന. വാൎദ്ധക്യം.
വിസ്രാവം. ന. ഒഴുകുക.
വിഹഗം. ന. ൧, പക്ഷി. ൨, അമ്പു. ൩, മേഘം. ൪, ആദിത്യൻ. ൫, ചന്ദ്രൻ.
വിഹംഗമം. ന. പക്ഷി.
വിഹംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. വേഗത്തിൽ പറന്നുപോകുന്ന.
വിഹംഗം. ന. പക്ഷി.
വിഹംഗിക. ന. കാവടി.
വിഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വിരോധിക്കപ്പെട്ട. ൨, കൊല്ലപ്പെട്ട.
വിഹനനം. ന. ൧, വിരോധം. ൨, കൊല്ലുക.
വിഹരണം. ന. ൧, കളി. ൨, ശുദ്ധിയാക്കുക.
വിഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിഹരി.) അ. ക്രി. ൧, കളിക്കുന്നു. ൨, ശുദ്ധിയാക്കുന്നു.
വിഹസനം. ന. പുഞ്ചിരി.
വിഹസിതം. ന. പുഞ്ചിരി.
വിഹസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട. **വിഹസ്തത.** ഗു. ന. ഭ്രമം.
വിഹാവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൊടുക്കപ്പെട്ട.
വിഹാവിതം. ന. ദാനം.

വിഹായസ്സു. ന. ൧, ആകാശം. ൨, പക്ഷി.

വിഹാരം. ന. ൧, കളി, ൨, സഞ്ചാരം. ൩, യവനന്മാരുടെ പള്ളി.

വിഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചെയ്യപ്പെട്ട.

വിഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, വേർപെട്ട. ൨, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

വിഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വിഹരിച്ച. ൨, പരത്തപ്പെട്ട.

വിഹൃതം. ന. സ്ത്രീകളുടെ ചില കളി, വിലാസം.

വിഹൃതി. ന. ൧, വിടൎച്ച. ൨, വിഹരിക്കുക, കളിക്കുക.

വിഹ്വല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. പരിഭ്രമിക്കപ്പെട്ട. **വിഹ്വലത.** ഗു. ന. പരിഭ്രമം.

വിള. ന. ൧, ധാന്യത്തിന്റെ വിളവു. ൨, ചിലതിന്റെ കായ. ൩, വിളഭൂമി.

വിളക്കു. ന. വെളിച്ചം കാണ്മാനായിട്ടു എണ്ണയും തിരിയും ഇട്ടു തീ കൊളുത്തുന്നതിന്നു ഓടുകൊണ്ടുംമററുമുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു. ൧, കളിവിളക്കു. ൨, നിലവിളക്കു. ൩, ആലുവിളക്കു. ൪, കോലുവിളക്കു. ൫, കമ്പവിളക്കു. ൬, കവരവിളക്കു. ൭, തൂക്കുവിളക്കു, തുടലുവിളക്കു. ൮, കുത്തുവിളക്കു. ൯, കൊടിവിളക്കു. ൧൦, ചങ്ങലവിളക്കു. ൧൧, മാടമ്പിവിളക്കു, കുപ്പിവിളക്കുംമററും.

വിളക്കുകൂടു. ന. വിളക്കിന്റെ കൂടു.

വിളക്കത്തലയൻ. ന. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

വിളക്കം. ന. ൧, ശോഭ. ൨, മിനുസം. ൩, വെടിപ്പു. ൪, ലോഹങ്ങൾ ഉരുക്കിച്ചേൎക്ക. ൫, കുടിയാനവന്മാരുടെ പററു ചീട്ടിയും സൎക്കാരിലെയുമ്മററും കണക്കും കൂടെ ഒത്തുനോക്കിപ്പതിക്ക.

വിളക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (വിളക്ക.) സ. ക്രി. ലോഹങ്ങൾ ഉരുക്കിച്ചേൎത്തു നന്നാക്കുന്നു.

വിളക്കുമാടം. ന. ക്ഷേത്രത്തിനു പുറമെ ചുററും വിളക്കു വെക്കുന്നതിനുള്ള പുര.

വിളക്കുമാനം. ന. ൧, ശോഭ. ൨, വെടിപ്പു.

വിളക്കുവെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വിളക്കു.) സ. ക്രി. വിളക്കിൽ എണ്ണ പകൎന്നു തിരികത്തിച്ചുവെക്കുന്നു.

വിളക്കുവെപ്പു. ന. വിളക്കിൽ എണ്ണയും തിരിയും ഇട്ടു തീകൊളുത്തുക.

വിളക്കെണ്ണ. ന. വിളക്കിൽ ഒഴിക്കുന്ന എണ്ണ, വെളിച്ചെണ്ണ.

വിളക്കേണി. ന. കേറിനിന്നു വിളക്കു കൊളുത്തുന്നതിനുള്ള കോവണി.

വിളക്കേറു. ന. വസൂരിവന്നു ചത്തവരെ അടക്കുമ്പോൾ കഴിക്കുന്ന ഒരു കൎമ്മം.

വിളംഗം. ന. വിഴാൽ വൃക്ഷം.

വിളംഗസാരം. ന. വിഴാലരി.

വിളങ്ങൽ. ന. പ്രകാശം.

വിളങ്ങിക്കൂടുതൽ. ന. കൂട്ടിവെച്ചകരം.

വിളങ്ങിപ്പേർ. ന. പേരുവഴി എഴുതിയ കണക്കു.

വിളങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വിളങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, പ്രകാശിക്കുന്നു, തെളിയുന്നു. ൨, ലോഹങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉരുകിച്ചേരുന്നു. ൩, പേർവഴി കണക്കിൽ പതിക്കുന്നു.

വിളച്ചിൽ. ന. ൧, ധാന്യങ്ങളുണ്ടാക. ൨, ധാന്യങ്ങൾ പഴുക്ക. ൩, ഉപ്പുവിളയുക. ൪, പൈതങ്ങളുടെ അഹങ്കാരം.

വിളച്ചിൽകേടു. ന. ൧, വിളഞ്ഞിട്ടു കൊയ്യാൻ താമസിച്ചാൽ വരുന്ന ചേതം. ൨, നല്ലവണ്ണം വിളയാൎക്ക.

വിളനിലം. ന. കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം, വയൽ.

വിളഭൂമി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

വിളമ്പൻ. ന. ഊട്ടുവിചാരക്കാരന്നു ചില ദിക്കിൽ പറയുന്ന ഒരു പേർ.

വിളമ്പരം. ന. പരസ്യം.

വിളമ്പൽ. ന. സദ്യയ്ക്കുമ്മററും ചോറുകറി മുതലായവയെ ഭക്ഷിപ്പാനിരിക്കുന്നവരുടെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്ക.

വിളമ്പുകാരൻ. ന. വിളമ്പുന്നവൻ.

വിളമ്പുന്നു. മ്പി. വാൻ. (വിളമ്പ.) സ. ക്രി. ഭക്ഷിപ്പാനിരിക്കുന്നവൎക്കു ചോറുംകറിയും കൊടുക്കുന്നു. **വിളമ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

വിളംബനം. ന. താമസം.

വിളംബം. ന. ൧, താമസം, ൨, തൂങ്ങൽ.

വിളംബി. ന. അറുപതിൽ മുപ്പത്തുരണ്ടാം സംവത്സരം.

വിളംബിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, താമസിച്ച. ൨, തൂങ്ങിയ.

വിളയച്ചേതം. ന. വിളവു ചേതം.

വിളയാടുന്നു. ടി. വാൻ. (വിളയാട.) അ. ക്രി. കളിക്കുന്നു. **വിളയാടിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

വിളയാട്ടം. ന. കളി.

വിളയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വിള.) അ. ക്രി. ൧, മൂക്കുന്നു. ൨, ഉണ്ടാക്കുന്നു. ൩, പടനകളിൽ ഉപ്പു കൂമ്പൽ കൂമ്പലായിട്ടുണ്ടാകുന്നു. **വിളയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

വിളയുപ്പു. n. ഒരു മാതിരിയുപ്പു.
വിളരക്ഷ. n. വിളവു സൂക്ഷിക്ക.
വിളക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (വിളർ.) അ. ക്രി. വെളുത്ത നിറമാകുന്നു.
വിളർപ്പു. n. ശരീരത്തിൽ ദീനംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു നിറഭേദം.
വിളപ്പു. n. വിളച്ച.
വിളവു. n. ക, ധാന്യങ്ങളുടെയും മറ്റും മൂപ്പു. ഉ, വിളഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ധാന്യം.
വിളവിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വിളവ.) സ. ക്രി. നിലത്തിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നു, വിതെക്കുന്നു, നടുന്നു.
വിളവുകല്ലു. n. താനേ വിളയുന്ന രത്നം.
വിളവുകേടു. n. ക, നല്ലവണ്ണം വിളയായ്ക, മുക്കായ്ക. ഉ, പരിണിൻപ്രകാരമുള്ള വിളവിൽ കുറവു.
വിളവെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (വിളവ.) സ. ക്രി. കൊയ്യുന്നു, നടുതലയുമറ്റും പറിച്ചെടുക്കുന്നു.
വിളവോടെ. അ. വിളഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ധാന്യത്തോടുകൂടെ.
വിളറുന്നു. റി. വാൻ. (വിളർ.) അ. ക്രി. വെളുത്ത നിറമാകുന്നു.
വിളാകം. n. തോട്ടം.
വിളാമ്പശ. n. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, വിളാമരത്തിന്റെ കറ.
വിളാമ്പഴം. n. വിളാമരത്തിന്റെ പഴം.
വിളാവു. n. ഒരു വൃക്ഷം.
വിളി. n. വിളിക. ക, ആരോടെങ്കിലും പറയേണമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ അവന്റെ പേരിനെപ്പറക. ഉ, കാണപ്പെടേണ്ടുന്നവൻ ഉത്തരമായിരുന്നാൽ അവന്റെ പേരിനെ ഉച്ചത്തിൽ പറക. ങ, എന്റെ ഭവനത്തിൽ വരേണമെന്നു അവന്റെ വീട്ടിലൊരാളോടു ചെന്നു പറക, ക്ഷണിക്ക. ഈ, കൊമ്പു കുഴൽ മുതലായ ചില വാദ്യങ്ങളിൽ ഊതി ശബ്ദിപ്പിക്കുക.
വിളിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (വിളി.) സ. ക്രി. ക, ഒരുത്തനെ നോക്കി അവന്റെ പേരു പറയുന്നു. ഉ, ദൂരത്തോ മറഞ്ഞോ നില്ക്കുന്നവന്റെ പേരിനെ ഉച്ചത്തിൽ പറയുന്നു. ങ, ക്ഷണിക്കയും മറ്റും ചെയ്യുന്നു. **വിളിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
വിളികൊള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (വിളി.) അ. ക്രി. പ്രസിദ്ധമാകുന്നു.
വിളിപ്പാടു. n. വിളിച്ചാൽ കേൾക്കുന്ന അകലം.
വിളുമ്പു. n. അരിക, വക്ക.
വിൾ. അല്ലെങ്കിൽ, **വിട്ടു.** n. ക, വൈശ്യൻ. ഉ, മനുഷ്യൻ. ങ, മലം.
വിൾഖദിരം. n. വെളുത്തകരിങ്ങാലി.
വിൾചരം. n. നാട്ടപന്നി.
വിള്ള. n. പൊട്ടൽ, വിണ്ടിട്ടുള്ള അടയാളം.
വിള്ളൽ. n. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
വിള്ളിച്ചു. n. വിള്ളൽ.
വിള്ളുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (വിൾ.) അ. ക്രി. ചില വസ്തുക്കൾക്കു വെയിലുകൊണ്ടും മറ്റും അല്പമായിട്ടൊരു മാതിരി പൊട്ടുണ്ടാകുന്നു.
വിക്ഷത. വി. (തൻ, ത്രാ, തം.) വി. n. മുറിയപ്പെട്ട.
വിക്ഷവം. n. ഒരു മീനം, ചുമ.
വിക്ഷിപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. n. ക, എറിയപ്പെട്ട. ഉ, ചിതറപ്പെട്ട.
വിക്ഷേപണം. അല്ലെങ്കിൽ, **വിക്ഷേപം.** n. ഏറു.
വിക്ഷേപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (വിക്ഷേപി.) സ. ക്രി. എറിയുന്നു.
വിഴാലരി. n. കരങ്ങാടിമരുന്നു.
വിഴാൽ. n. ഒരു വൃക്ഷം.
വിഴുങ്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (വിഴു.) സ. ക്രി. അഴുക്കാക്കുന്നു.
വിഴുങ്ങൽ. n. വായിലിട്ട കടിക്കാതെ ഇറക്കുക.
വിഴുങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വിഴുങ്ങ.) സ. ക്രി. വായിലിട്ട കടിക്കാതെ ഇറക്കുന്നു.
വിഴുത്തിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വിഴുത്ത.) സ. ക്രി. വസ്ത്രം മാറുന്നു.
വിഴുപ്പു. വി. n. ക, ഉടുത്തുമുക്കിഞ്ഞ വസ്ത്രം. ഉ, അഴുക്കുവസ്ത്രം.
വിഴുപ്പുവസ്ത്രം. n. ഉടുത്തിട്ടു അഴിച്ചുവച്ച വസ്ത്രം, അഴുക്കുതുണി.
വിറ. n. വിറയൽ, വിറെക്കുക.
വിറകു. n. തീകത്തിപ്പാൻ ചെറുതായിട്ടു കീറിയ മരം.
വിറങ്ങലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (വിറങ്ങലി.) അ. ക്രി. തണുത്തുമരവിക്കുന്നു.
വിറങ്ങലിപ്പു. n. തണുത്തുമരവിക്ക.
വിറപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (വിറ.) സ. ക്രി. കുലുക്കുന്നു.
വിറയൻ. വി. n. ക, ഭയമുള്ളവൻ. ഉ, വിറെക്കുന്നവൻ.
വിറയൽ. n. കുലുക്കം, ഇളക്കം.
വിറയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വിറ.) അ. ക്രി. അത്യുഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നു.
വിറവാതം n. ഒരുദിനം.
വിറുമ. n. മരംതുളെക്കുന്ന ഉളി.
വിറെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്ലാൻ. (വിറ.) അ. ക്രി. ക, കുളിരുകൊണ്ടും മറ്റും ശരീരം ഇളക്കുന്നു. ഉ, ഇളക്കുന്നു, കുലുങ്ങുന്നു.

വിറ്റെപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
വിറ്റുതീനി. വി. നാ. തന്റെ പാത്രങ്ങളെയും മറ്റും വിറ്റു നിത്യച്ചിലവു കഴിക്കുന്നവൻ.
വിറ്റുമുതൽ. നാ. വിറ്റു സമ്പാദിച്ച മുതൽ.

വീ.

വീകാശം. നാ. ക, രഹസ്യസ്ഥലം. ഉ, പ്രകാശിപ്പിക്ക, വെളിപ്പെടുത്തുക.
വീക്കു. നാ. ക, കുത്തു, ഇടി, അടി. ഉ, ആണി. ങ, ഒരുവക വാദ്യം.
വീക്കം. നാ. നീരു, ഒരുമാതിരി ദിനം.
വീക്കാണി. നാ. ഒരുമാരിരി വലിയ ആണി.
വീക്കുന്നു. ക്രി. വാൻ. (വീക്ക.) സ. ക്രി. അടിക്കുന്നു, തല്ലുന്നു.
വീങ്കൻ. വി. നാ. തടിയൻ.
വീങ്ങൽ. നാ. വീക്കം.
വീങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വീങ്ങ.) അ. ക്രി. വീക്കുന്നു.
വീചി. നാ. ക, തിരമാല. ഉ, ഓളം, ചെറിയതിര. ങ, സന്തോഷം. ഋ, അവസരം. ൠ, രശ്മി.
വീചിമാല. നാ. തിരമാല.
വീചുന്നു. ചി. വാൻ. (വീച.) സ. ക്രി. വലയിടുന്നു.
വീച്ചു. നാ. വലയിടുക.
വീച്ചി, നാ. ചിശറി.
വീച്ചുപാള. നാ. പാളവിശറി.
വീച്ചുവല. നാ. മീൻപിടിക്കുന്ന വല.
വീജകോശം. നാ. താമരക്കായ.
വീജനസാധനം. നാ. വിശറി.
വീജനം. നാ. വിശറി.
വീജം. നാ. ക, കാരണം. ഉ, വിത്തു. ങ, ശുക്ലം. ഋ, കലവറ. ൠ, തത്വം.
വീജാകൃതി. വി. (തൽ, താ, തം.) വി. നാ. വിത്തെച്ചടിക്കപ്പെട്ടു.(ഇതു കൃക്ഷിസ്ഥലത്തോട്ട ചേരും.)
വീജി. വി. (ജി, ജിനി, ജി.) വി. നാ. ബീജമുള്ള, വിത്തുള്ള.
വീജി. നാ. കാരണവൻ.
വീജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ ജ്യം.) വി. നാ. കുലത്തിൽ ജനിച്ച.
വീഞ്ഞു. നാ. മുന്തിരിങ്ങാച്ചാറായം.
വീട്ടു. നാ. ഭവനം.
വീടൻ. നാ. വീട്ടുവച്ചുപാകുന്നവൻ.
വീടാരം. നാ. വീട്ടു.
വീടിക. നാ. ക, വെറുതിലക്കൊടി. ഉ, വെറുതിലച്ചുരുൾ.
വീട്ടുന്നു. ടി. വാൻ. (വീട.) അ. ക്രി. ക, കടംതീരുന്നു. ഉ, പകരംതീരുന്നു. ങ, നോൻപുവീട്ടുന്നു വീട്ടുന്നു. സ. ക്രി.
വീട്ടി. നാ. ഒരുവൃക്ഷം.
വീട്ടിപ്പെണ്ണു. നാ. വീട്ടുവേലക്കാരത്തി, ദാസി.
വീട്ടുകാരൻ. നാ. വീട്ടിന്റെ ഉടയവൻ.
വീട്ടുകാരി. നാ. വീട്ടുടയക്കാരത്തി.
വീട്ടുകായ്യം. നാ. ഭവനകായ്യം.
വീട്ടുടയവൻ. നാ. വീട്ടിന്റെ ഉടയക്കാരൻ.
വീട്ടുമിടുക്കു. നാ. വീട്ടിലിരിക്കുമ്പോളുള്ള സാമർത്ഥ്യം.
വീട്ടുമുതൽ. നാ. തറവാട്ടുമുതൽ.
വീട്ടുമുറി. നാ. ക, ഭവനത്തിലെ മുറി. ഉ, കടം തീർത്തുതിരുള്ള ഒരെഴുത്തു.
വീട്ടുവേല. നാ. വീട്ടിലെ വേല.
വീട്ടുവേലക്കാരൻ. നാ. ഭൃത്യൻ.
വീട്ടുവേലക്കാരി. നാ. ദാസി.
വീണ. വി. ശക്കരയും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ പാകം പിഴച്ച.
വീണ. നാ. കമ്പിയുള്ള ഒരുവകവാദ്യം.
വീണക്കമ്പി, നാ. വീണയിൽ കെട്ടുന്ന കമ്പി.
വീണക്കാരൻ. നാ. വീണവായിക്കുന്നവൻ.
വീണത്തരം. നാ. വക്രഭാവം.
വീണൻ. നാ. വക്രഭാവമുള്ളവൻ.
വീണവായന. നാ. വീണമീട്ടുക.
വീണശ്ശർക്കര. നാ. കരിമ്പുന്നീർ കുറുക്കുമ്പോൾ പാകം പിഴെക്കയാൽ ചിത്തയായ ഒരുമാരിരി ശക്കര.
വീണാദണ്ഡം. നാ. വീണയുടെ തണ്ടു.
വീണാധരൻ. നാ. ക, നാരദമഹർഷി. ഉ, വീണയെ ധരിച്ചവൻ.
വീണാവാദനൻ. നാ. വീണവായിക്കുന്നവൻ.
വീണ്ടു. അ. ആവർത്തിച്ചു.
വീണ്ടുചവെക്കുന്നു. ക്രു. പ്ലാൻ. (വീണ്ടെ.) സ. ക്രി. അയവക്കുന്നു, പച്ചയും മറ്റും പുല്ലരിഞ്ഞാൽ അതിനെ പിന്നീടു ചവെക്കുന്നു.
വീണ്ടും. അ. പിന്നെയും.
വീണ്ടുവരവു. നാ. തിരിച്ചുവരവു.
വീണ്ടുവിചാരം. നാ. പിന്നീടുള്ള വിചാരം.
വീണ്ടുവിചാരിക്കുന്നു. ക്രു. പ്ലാൻ. (വീണ്ടെ.) സ. ക്രി. പിന്നെയും വിചാരിക്കുന്നു.
വീണ്ടുവിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വീണ്ടെ) സ. ക്രി. രക്ഷിക്കുന്നു, ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നു.
വീണ്ടെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്ലാൻ. (വീണ്ടെ.)

സ. ക്രി. പോയ വസ്തുവിനെയും മററും പിന്നെയും വരുത്തുന്നു.
വീണ്ടെടുപ്പു. ന. ൧, രക്ഷ. ൨, പോയതിനെ പിന്നീടും വരുത്തുക.
വീതകാരൻ. ന. പങ്കുകാരൻ.
വീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പോയ, ഇല്ലാത്ത. ൨, ഒഴിയപ്പെട്ട.
വീതം. ന. ൧, യുദ്ധപരിചയമില്ലാത്ത കുതിരയെങ്കിലും ആനയെങ്കിലും. (മ) ൧, പങ്കു. ൨, മാററം.
വീതശങ്ക. വി. (ങ്കൻ, ങ്കാ, ങ്കം.) വി. ന. ശങ്കയില്ലാത്ത, ഭയമില്ലാത്ത.
വീതസന്ദേഹം. അ. സംശയം കൂടാതെ.
വീതി. ന. ൧, ഇളക്കം, മാററം. ൨, തിന്നുക. ൩, ഉണ്ടാക്കി ശുദ്ധിവരുത്തുക. ൪, പ്രകാശം, രശ്മി. (മ) ൧, വിസ്താരം. ൨, അകലം.
വീതിഹോത്രൻ. ന. ൧, അഗ്നി. ൨, ആദിത്യൻ.
വീതുളി. ന. ആശാരിമാരുടെ വലിയ ഉളി.
വീഥി. ന. ൧, വഴി. ൨, തെരുവു. ൩, പന്തി.
വീധ്ര. വി. (ധ്രൻ, ധ്രാ, ധ്രം.) വി. ന. വെടിപ്പുള്ള.
വീപ്പ. അല്ലെങ്കിൽ, **വീപ്പക്കുററി.** ന. ഒരുമാതിരി വലിയ മരപ്പാത്രം.
വീമ്പു. ന. നന്ദി.
വീമ്പുകെട്ടവൻ. വി. ന. നന്ദികെട്ടവൻ.
വീമ്പുകേടു. ന. ഉപകാരം ചെയ്യുവരോടു സ്നേഹമില്ലായ്ക.
വീയൽ. ന. വീശുക.
വീയുന്നു. യി. വാൻ. (വീയ.) അ. ക്രി. വീശുന്നു. **വീയിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വീര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, ശക്തിയുള്ള, ബലമുള്ള. ൨, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. **വീരത്വം.** ഗു. ന. വീരന്റെ അവസ്ഥ.
വീരൻ. ന. ൧, യോദ്ധാവു. ൨, നാട്യക്കാരൻ.
വീരാ. ന. ൧, വയസ്സുചെന്ന ഒരു സ്ത്രീ. ൨, കോവൽ. ൩, വാഴ.
വീരം. ന. ൧, നായ്ക്കണ. ൨, ഇഞ്ചി. ൩, കുരുമുളകു.
വീരകേരളൻ. ന. കൊച്ചിയിൽ മൂന്നാം കൂറു രാജാവു.
വീരചങ്ങല. ന. രാജാക്കന്മാർ കല്പിച്ചു ബഹുമാനിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ സ്വർണ്ണംകൊണ്ടു തുടലായിട്ടുള്ള കയ്യേലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
വീരണം. ന. രാമച്ചം.
വീരതരം. ന. രാമച്ചം.
വീരതരു. ന. ൧, നീർമരുതു. ൨, വയച്ചുള്ളി.
വീരതൃണം. ന. രാമച്ചം.
വീരനാദം. ന. പടവിളി.
വീരപത്നി. ന. വീരന്റെ ഭാര്യ.
വീരപാനം. ന. യുദ്ധത്തിനുപോവാൻനേരത്തൊ പോയി വന്നാലൊ യോദ്ധാക്കൾ ചെയ്യുന്ന മദ്യപാനം.
വീരപുണ്ഡരികം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
വീരഭദ്രൻ. ന. ശിവന്റെ ഒരവതാരം.
വീരഭാര്യാ. ന. വീരന്റെ ഭാര്യ.
വീരമദ്ദളം. ന. പെരുമ്പറ.
വീരമാതാവു. ന. വീരന്റെ അമ്മ.
വീരമാർത്താണ്ഡൻ. ന. പണ്ടുള്ള ഒരു രാജാവിന്റെ പേർ.
വീരമുദ്രിക. ന. കാലിന്റെ നടുവിലെ വിരലിലിടുന്ന ഒരു മോതിരം.
വീരയുദ്ധം. ന. വീരന്മാർ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം.
വീരരസം. ന. നവരസങ്ങളിൽ ഒന്നു.
വീരരായൻ. ന. ഒരുമാതിരി പൊൻപണം.
വീരവാദം. ന. വീരന്മാർ ധൈര്യത്തോടു കൂടെ പറയുന്ന ചില വാക്കു.
വീരവാദ്യം. ന. പെരുമ്പറ.
വീരവാളിപ്പട്ടു. ന. ഒരുമാതിരി വിശേഷമായ പട്ടു.
വീരവൃക്ഷം. ന. ചേരുമരം.
വീരശൃംഖല. ന. വീരചങ്ങല.
വീരസൂ. ന. വീരന്റെ അമ്മ.
വീരസേനജൻ. ന. നിഷധരാജാവു, നളൻ.
വീരസേനൻ. ന. നളന്റെ അച്ഛൻ.
വീരഹത്യ. ന. വീരനെക്കൊല്ലുക.
വീരഹത്യാദോഷം. ന. വീരന്മാരെക്കൊന്നിട്ടുള്ള ദോഷം.
വീരഹൻ. ന. അഗ്നിത്യാഗം ചെയ്യുബ്രാഹ്മണൻ.
വീരഹാവു. ന. വീരനെക്കൊന്നവൻ.
വീരാശംസനം. ന. യുദ്ധത്തിൽ വിഷമസ്ഥലം.
വീരാസനം. ന. ൧, വീരന്മാരിരിക്കുന്ന ഒരു സിംഹാസനം. ൨, യോഗികളുടെ ഒരിരിപ്പു. ൩, യുദ്ധഭൂമി. ൪, മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരിരിപ്പു.
വീരാസനസ്ഥൻ. ന. വീരാസനത്തിന്മേലിരിക്കുന്നവൻ.
വീരാളി. വി. പലനിറമുള്ള.
വീരാളിപ്പാ. ന. പലനിറമുള്ള പായ.

വീരൽ. അല്ലെങ്കിൽ, വീരുത്തു. ന. വക്ഷി.
വീരേശ്വരൻ. ന. ക, ഒരു പരാക്രമി. ഉ, വീരഭദ്രൻ.
വീൎക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (വീർ.) അ. ക്രി. ക, ശ്വാസംവിടുന്നു. ഉ, തടിക്കുന്നു. ന, ഉഷ്ണിക്കുന്നു.
വീൎപ്പു. ന. ക, ശ്വാസം വിടുക. ഉ, തടിക്ക. ന, ഉഷ്ണം.
വീൎപ്പിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വീൎപ്പി.) സ. ക്രി. തടിപ്പിക്കുന്നു.
വീൎപ്പുമാത്രം. അ. ശ്വാസമാത്രം.
വീൎപ്പുമുട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, മുട്ടൽ. ന. ശ്വാസത്തിന്റെ തടവു.
വീൎയ്യപരാക്രമം. ന. ശൗൎയ്യം.
വീൎയ്യം. ന. ക, പരാക്രമം. ഉ, സാരം. ന, ബീജം. ൩, ശക്തി, ബലം.
വീൎയ്യവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ക, വീൎയ്യമുള്ള. ഉ, ശക്തിയുള്ള.
വീൎയ്യശാലി. വി. (ലീ, ലിനീ, ലി.) വി. ന. വീൎയ്യമുള്ള, അതിശക്തിയുള്ള.
വീവധം. ന. ക, കാവടി. ഉ, ചുമട്ടു. ന, മുടക്കുട്ടക. ൩, വഴി.
വീശക്കണക്കു. ന. കീഴ്ക്കണക്കു.
വീശൽ. ന. ക, വിശറിയുമ്മറവും കൊണ്ടു കാറ്റു വരുവാന്തക്കവണ്ണം ചെയ്കു. ഉ, മത്സ്യത്തിനെ പിടിപ്പാനുംമറ്റും വലയിടുക. ന, കൈകാൽ മുതലായവ ആടിക്ക.
വീശം. ന. അല്പം, ഒരു നെല്ലിട.
വീശുന്നു. ശി. വാൻ. (വീശ.) അ. ക്രി. വിശറിയുമ്മറവും കൊണ്ടു കാറ്റു വരുവാന്തക്കവണ്ണം ചെയ്യുന്നു.
വീളി. വി. ന. വക്ഷമുൻ.
വീളിത്വം. അല്ലെങ്കിൽ, വീളിത്തരം. ന. വക്ഷമുത്തരം.
വീളുന്നു. ളി. വാൻ. (വിള.) സ. ക്രി. ഫലംവീടുന്നു.
വീൾന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (വീൾ.) സ. ക്രി. കൈക്കൊള്ളുന്നു.
വീക്ഷ. ന. കാഴ്ച.
വീക്ഷണം. ന. കാഴ്ച, നോട്ടം.
വീക്ഷം. ന. ക, കാഴ്ച. ഉ, അത്ഭുതമായുള്ള.
വീക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വീക്ഷി.) സ. ക്രി. കാണുന്നു, നോക്കുന്നു.
വീക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വീക്ഷിക്കപ്പെട്ട, കാണപ്പെട്ട.
വീക്ഷ്യമാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. കാണുന്ന.
വീക്ഷ്യ. വി. (ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. ന. കാണപ്പെടത്തക്ക.
വീക്ഷ്യൻ. ന. നാട്യക്കാരൻ, നടൻ.
വീക്ഷ്യം. ന. ക, കാഴ്ച. ഉ, അത്ഭുതമായുള്ള. ന, കൂതിര.
വീഴ്ചില്ലം. ന. അധിക്ഷേപം, ദുഷ്കണം.
വീഴുന്നു. ണ. വാൻ. (വീ.) അ. ക്രി. ക, താഴെയാകുന്നു. ഉ, നശിക്കുന്നു. ന, മുടങ്ങുന്നു. വീഴിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
വീഴ്കാടു. ന. നക്ഷത്രം, കൂറവു.
വീഴ്ച. ന. ക, വീഴുക. ഉ, നാശം. ന, മുടക്കം.
വീഴ്ചയാകുന്നു. യി. വാൻ. (വീഴ്ച.) അ. ക്രി. മുടങ്ങുന്നു. വീഴ്ചയാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
വീഴ്ചവരുന്നു. ന്നു. വാൻ. (വീഴ്ച.) അ. ക്രി. മുടങ്ങുന്നു. വീഴ്ചവരുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
വീഴ്ൽ. ന. വീഴ്ക.
വീഴ്ത്തുന്നു. ൎത്തി. വാൻ. (വീഴ്ത്ത.) സ. ക്രി. വീഴിക്കുന്നു.
വീറു. ന. ക, ശക്തി. ഉ, വലിപ്പം. ന, നിശ്ചയം. ൩, അത്ഭുതം.
വീറുന്നു. റി. വാൻ. (വീറ.) അ. ക്രി. ചീൎക്കുന്നു.

വൂ.

വൂങ്ങു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പൂങ്ങു.

വൃ.

വൃകധൂപം. ന. ഒരുങ്ങാടിമരുന്നു, തിരുവട്ടപ്പയൻ.
വൃകം. ന. ക, ചെന്നായ. ഉ, കാക്ക.
വൃകോദരൻ. ന. ക, ബ്രഹ്മാവു. ഉ, ഭീമൻ.
വൃക്ണു. വി. (ക്ണൻ, ക്ണാ, ക്ണം.) വി. ന. മുറിക്കപ്പെട്ട.
വൃജിന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, വളഞ്ഞ. ഉ, ഒക്ഷേതയുള്ള.
വൃജിനം. ന. ക, ദോഷം. ഉ, ചുവന്നതോൽ. ന, ദുഃഖം. ൩, തലമുടി.
വൃണം. ന. പുണ്ണു, മുറിവു.
വൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട. ഉ, സമ്മതിക്കപ്പെട്ട. ന, മറകപ്പെട്ട. ൩, സേവിക്കപ്പെട്ട.
വൃതി. ന. ക, തിരഞ്ഞെടുപ്പു, അനേഷണം. ഉ, മറവു. ന, വേലി.
വൃത്തഭേദം. ന. വൃത്തത്തിന്റെ വ്യത്യാസം.

വൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ൧, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട. ൨, നിവൃത്തിച്ച ൩, പോയ. ൪, മരിച്ച. ൫, വായിച്ചു പഠിച്ച. ൬, മറെക്കപ്പെട്ട. ൭, ഉരുണ്ട, വട്ടത്തിലുള്ള. ൮, ഉറപ്പുള്ള, കട്ടിയുള്ള. ൯, തടയില്ലാത്ത. ൧൦, കീൎത്തിയുള്ള.

വൃത്തം. ന. ൧, ശ്ലോകക്രമം. ൨, വൎത്തമാനം. ൩, ദിവസവൃത്തി ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള വേല. ൪, വട്ടം. ൫, ആമ. (മ) പപ്പടം.

വൃത്തരത്നാകരം. ന. ഒരു ഗ്രന്ഥം.

വൃത്തവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. വൃത്തമുള്ള, ജാതിമൎയ്യാദപ്രകാരമുള്ള, നല്ല മുറകളെ ചെയ്യുന്ന.

വൃത്താകാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വട്ടത്തിലാകൃതിയുള്ള.

വൃത്താന്തം. ന. ൧, വൎത്തമാനം. ൨, വിധം, പ്രകാരം. ൩, മുഴുവൻ. ൪, സമയം. ൫, കാൎയ്യം. ൬, കഥ. ൭, സംഗതി. ൮, ഗുണം.

വൃത്താദ്ധ്യയനൎദ്ധി. ന. ആചാരംകൊണ്ടും വേദാഭ്യാസംകൊണ്ടും ഉള്ളതേജസ്സു.

വൃത്തി. ന. ൧, ജീവിതം. ൨, ഉപജീവനം. ൩, വെടിപ്പു. ൪, വ്യാഖ്യാനം. ൫, ഇരിപ്പു. ൬, പിടിത്തം.

വൃത്തികെട്ടവൻ. ന. വെടിപ്പില്ലാത്തവൻ.

വൃത്തികേടു. ന. വെടിപ്പില്ലായ്ക.

വൃത്തിഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. വൃത്തിയില്ലാത്ത.

വൃത്യൎത്ഥം. അ. വൃത്തിക്കായിട്ടു.

വൃത്രൻ. ന. ൧, ശത്രു. ൨, ഇരുട്ടു. ൩, ഒരസുരൻ.

വൃത്രഹാവു. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വൃത്രാരി. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വൃഥാ. അ. വെറുതെ.

വൃഥാദാനം. ന. വേണ്ടാത്തകൊട, വെറുതെ കൊടുക്ക, വേശ്യമാൎക്കുംമററുംകൊടുക്ക.

വൃഥാലാപം. ന. പാഴ്വാക്കു.

വൃഥാവൽ. അ. വെറുതെ.

വൃഥാവാദം. ന. പാഴ്വാക്കു.

വൃദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, വൎദ്ധിച്ച, വളൎന്ന. ൨, പഴകിയ. ൩, ബുദ്ധിയുള്ള. **വൃദ്ധത.** അല്ലെങ്കിൽ, **വൃദ്ധത്വം.** ഗു. ന. വാൎദ്ധക്യം.

വൃദ്ധൻ. ന. ൧, എഴുപതിനുമേൽ വയസ്സുചെന്നവൻ, മുതുക്കൻ. ൨, ഒരു മഹൎഷി.

വൃദ്ധാ. ന. വയസ്സുചെന്നവൾ, മുതുക്കി, പ്രസവം നിന്നു നരച്ചവൾ.

വൃദ്ധം. ന. സാമ്പ്രാണി.

വൃദ്ധദാരകം. ന. ഒരു മരുന്നു, മറിക്കുന്നി.

വൃദ്ധനാഭി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. കുടവയറുള്ള.

വൃദ്ധശ്രവസ്സു. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

വൃദ്ധസംഘം. ന. വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം.

വൃദ്ധി. ന. ൧, വൎദ്ധന. ൨, കരേററം. ൩, ശുഭം. ൪, ഒരു പച്ചമരുന്നു. ൫, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്നയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൬, വേലിയേററം, ൭, പലിശ. ൮, വൃഷണംവീൎക്കുന്നതായ ഒരു ദീനം. ൯, സുഖം. ൧൦, സംപത്തു.

വൃദ്ധിജീവിക. ന. പലിശെക്കുകൊടുക്കുക.

വൃദ്ധിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. വൎദ്ധനയുള്ള.

വൃദ്ധിവീക്കം. ന. വൃഷണം വീൎക്കുക.

വൃദ്ധോക്ഷം. ന. മുതുകാള.

വൃദ്ധ്യാജീവൻ. ന. പലിശകൊണ്ടു ജീവനം കഴിക്കുന്നവൻ.

വൃന്തം. ന. ൧, ഞെടുപ്പു. ൨, മുലക്കണ്ണു. ൩, തിരിക.

വൃന്ദം. ന. കൂട്ടം.

വൃന്ദാരകതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, ഏററവുംസൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ൨, ഏററവുംപ്രധാനമായുള്ള. ൩, ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള.

വൃന്ദാരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ൨, പ്രധാനമായുള്ള. ൩, ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള.

വൃന്ദാരകൻ. ന. ൧, ദേവൻ. ൨, തലവൻ.

വൃന്ദാരകാരാതി. ന. അസുരൻ.

വൃന്ദാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ൨, പ്രധാനമായുള്ള. ൩, ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള.

വൃന്ദാവനം. ന. കാളിന്ദീനദിയുടെ അടുക്കലുള്ള ഒരു വനം.

വൃന്ദിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ൧, ഏററവുംസൌന്ദൎയ്യമുള്ള. ൨, പ്രധാനമായുള്ള.

വൃശ്ചികമാസം. ന. എട്ടാമത്തെമാസം.

വൃശ്ചികം. ന. ൧, തേൾ. ൨, എട്ടാമത്തെ മാസം. ൩, എട്ടാമത്തെ രാശി. ൪, ഞണ്ടു. ൫, ചാണകത്തിലെ വണ്ടു. ൬, ഒരു മുൾച്ചെടി.

വൃശ്ചീവം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, തമിഴാമ.

വൃഷ. ന. ൧, എലിച്ചെവിയൻ. ൨, നായ്ക്കുരണ.

വൃഷകേതു. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, പൂച്ച.

വൃഷണം. ന. അണ്ഡം.

വൃഷണ്വസു. ന. ഇന്ദ്രന്റെ ഭണ്ഡാരം.

വൃഷദംശകം. ന. പൂച്ച.
വൃഷദ്ധ്വജൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, ഗണപതി.
വൃഷൻ. ന. ൧, കാള. ൨, രാശിചക്രത്തിൽ ഒരു ഭാഗം. ൩, സുകൃതം. ൪, എലി. ൫, കൃഷ്ണൻ, ൬, വിഷ്ണു. ൭, ശത്രു. ൮, കാമൻ. ൯, ശക്തൻ. ൧൦, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവനിൽ ചേർക്കുന്ന ഒരു വാക്കു. ൧൧, നാലുപ്രകാരമുള്ള മനുഷ്യരിൽ രണ്ടാമത്തവൻ.
വൃഷഭം. ന. ൧, കാള. ൨, ഇടവകം, ഒരു മരുന്നു. ൩, ഇടവംരാശി. ൪, ശ്രേഷ്ഠവാചകം.
വൃഷം. ന. ൧, മൈപ്പീലി. ൨, ആടലോടകം.
വൃഷലൻ. ന. ൧, ശൂദ്രൻ. ൨, ചന്ദ്രഗുപ്തൻ. ൩, പാപി, ദുഷ്ടൻ.
വൃഷലം. ന. ൧, കുതിര. ൨, വെള്ളുള്ളി.
വൃഷലീ. ന. ശൂദ്രസ്ത്രീ.
വൃഷവാഹനൻ. ന. ശിവൻ.
വൃഷസ്യന്തീ. ന. മൈഥുനേച്ഛയുള്ളവൾ.
വൃഷാവു. ന. ൧, ഇന്ദ്രൻ. ൨, കണ്ണൻ. ൩, ദുഃഖം. ൪, കാള. ൫, കുതിര.
വൃഷാകപായീ. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, ഗൌരി. ൩, ഇന്ദ്രാണി. ൪, സ്വാഹ.
വൃഷാകപി. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ശിവൻ. ൩, ഇന്ദ്രൻ. ൪, അഗ്നി.
വൃഷി. ന. കുശകൊണ്ടുള്ള ആസനം.
വൃഷ്ടി. ന. മഴ.
വൃഷ്യ. വി. (ഷ്യൻ, ഷ്യാ, ഷ്യം.) വി. ന. ശുക്ലത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന, ശരീരപുഷ്ടിയുംമററുമുണ്ടാക്കുന്ന.
വൃസി. ന. കുശപ്പുല്ലുകൊണ്ടുചമച്ച ആസനം.
വൃഹൽ. വി. (ഹൻ, ഹതി, ഹൽ.) വി. ന. വലിയ.
വൃഹതി. ന. ൧, ചുണ്ട. ൨, ചെറുവഴുതിന. ൩, വീണ. ൪, ശ്ലോകത്തിന്റെ ഒരു വൃത്തം. ൫, ഒരു പുതപ്പു.
വൃഹതിക. ൧, ഉത്തരീയം. ൨, ചെറുവഴുതിന.
വൃക്ഷഛായ. അല്ലെങ്കിൽ, **വൃക്ഷഛായം.** ന. വൃക്ഷത്തിന്റെനിഴൽ, തണൽ.
വൃക്ഷഭേദി. ന. ൧, ഉളി. ൨, മഴു.
വൃക്ഷമൂലം. ന. മരത്തിന്റെ ചുവടു.
വൃക്ഷം. ന. മരം.
വൃക്ഷരുഹ. ന. ഇത്തിൾക്കണ്ണി.
വൃക്ഷവാടിക. ന. മന്ത്രികളുടയൊ വേശ്യമാരുടയൊ ഭവനത്തിനടുത്തുള്ള പൂന്തോട്ടം.
വൃക്ഷാദനം. ന. ൧, ഉളി. ൨, മഴു. ൩, പേരാൽ.
വൃക്ഷാദനി. ന. ഇത്തിൾക്കണ്ണി.
വൃക്ഷാമ്ലം. ന. അമ്പഴം.

വെ.

വെക്ക. ന. ചൂടു, അനച്ച.
വെക്കം. അ. വേഗം, നിമിഷം.
വെക്കൽ. ന. ൧, വെക്കുക. ൨, ചൂടു, അനച്ച.
വെക്കുന്നു. ക്കി. വാൻ. (വെക്ക.) സ. ക്രി. ൧, വേവിക്കുന്നു, ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്നു. ൨, എന്തൊരു വസ്തു എങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തിൽ ചേർക്കുന്നു.
വെക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വെ.) സ. ക്രി. ൧, സ്ഥാപിക്കുന്നു. ൨, വേവിക്കുന്നു. ൩, നടുന്നു.
വെങ്കതലി. ന. ഒരുമാതിരി തൈ.
വെങ്കലം. ന. നാകവും ചെമ്പും കൂട്ടിയുരുക്കിയതു.
വെങ്കായം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, വെള്ളുള്ളി.
വെങ്കാറു. ന. വെളുത്തമേഘം.
വെങ്കീരി. ന. വെളുത്തകീരി.
വെങ്കുട. ന. വെള്ളക്കുട.
വെങ്കൊററക്കുട. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ ഒരുമാതിരി വെള്ളക്കുട.
വെങ്ങൽ. ന. ൧, പോക. ൨, അടുക്കുക. ൩, മുൻപിൽ കാണുക.
വെങ്ങുന്നു. ങ്ങി. വാൻ. (വെങ്ങ.) അ. ക്രി. ൧, പോകുന്നു. ൨, അടുക്കുന്നു. ൩, മുൻപിൽ കാണുന്നു.
വെച്ചു. അ. വിഭക്തികളിൽ ഷഷ്ഠിയിലൊ സപ്തമിയിലൊ ചേർക്കുന്നതു.
വെച്ചിങ്ങ. ന. തെങ്ങിൻ പൂക്കുലയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിയകായ, വെള്ളെക്കാ.
വെഞ്ചെത്തി. ന. വെളുത്ത ചെത്തി.
വെടി. ന. ൧, വെടിമരുന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗം. ൨, നേരംപോക്കു സംസാരം. ൩, കമ്പവെടി, കതിനാവെടിയും മററും.
വെടിക്കയറു. ന. വെടിത്തിരി, വഴിത്തിരി.
വെടിക്കാരൻ. ന. ൧, വെടിവെക്കുന്നവൻ. ൨, നേരംപോക്കു പറയുന്നവൻ.
വെടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വെടി.) അ. ക്രി. വിള്ളുന്നു, പൊട്ടുന്നു.
വെടിക്കുഴൽ. ന. ൧, തോക്കിന്റെ കന്നക്കുഴൽ. ൨, വെടിക്കുഴ.
വെടിക്കുഴ. ന. പൈതങ്ങൾ ചില കുരുക്കളിട്ടു വെടിവെച്ചു കളിക്കുന്ന ഒരുമാതിരി ഒട്ടക്കുഴൽ.

വെടിക്കെട്ടു. ന. കരിമരുന്നുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം.

വെടിഗ്ഗന്ധകം. ന. വെടിമരുന്നുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുമാതിരി ഗന്ധകം.

വെടിച്ചിൽ. ന. ൧, വിള്ളുക, പൊട്ടുക. ൨, ഉപേക്ഷിക്കുക.

വെടിത്തിരി. ന. വഴിത്തിരി.

വെടിപ്പു. ന. ൧, നന്മ. ൨, കുറ്റമില്ലായ്മ.

വെടിപ്പഴുതു. ന. ൧, വെടിവെപ്പാനായിട്ടു കോട്ടയുടെ മുകളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ദ്വാരം. ൨, വെടികൊണ്ടു തുളെഞ്ഞ ദ്വാരം.

വെടിപ്പാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (വെടിപ്പ.) അ. ക്രി. ൧, വൃത്തിയാകുന്നു, നന്നാകുന്നു. ൨, മിനുസമാകുന്നു. **വെടിപ്പാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

വെടിപ്പാടു. ന. ൧, വെടിവെച്ചാൽ ഉണ്ട ചെന്നു വീഴുന്ന അകലം. ൨, ഉണ്ടകൊണ്ട വടുകു.

വെടിപ്പുര. ന. വെടിമരുന്നും മറ്റും സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭവനം.

വെടിമരുന്നു. ന. വെടിയുപ്പും ഗന്ധകവും കരിയും കൂട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു, കരിമരുന്നു.

വെടിമുഴക്കം. ന. വെടിപൊട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.

വെടിമ്പു. ന. ൧, വിള്ളുക, പൊട്ടുക. ൨, ഉപേക്ഷിക്ക.

വെടിയൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

വെടിയുണ്ട. ന. വെടിവെക്കുന്നതിനുംരംയം കൊണ്ടും മറ്റും വാൎത്തുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.

വെടിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വെടി.) സ. ക്രി. ൧, ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ൨, വിള്ളുന്നു, പൊട്ടുന്നു.

വെടിയുപ്പു. ന. വെടിമരുന്നുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഉപ്പു.

വെട്ടു. ന. ൧, വാൾ മഴു കോടാലി മുതലായ ആയുധങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം. ൨, വെട്ടുകൊണ്ടാലുണ്ടാകുന്ന മുറിവു.

വെട്ടൻ. വി. ന. വെട്ടുന്ന പോത്തു.

വെട്ടം. ന. വെളിച്ചം.

വെട്ടരുവാൾ. ന. കാടുമ്മറ്റും വെട്ടുന്നതിനുള്ള അരുവാൾ.

വെട്ടൽ. ന. ൧, വെട്ടുക. ൨, ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു വേദന, മിന്നൽ.

വെട്ടി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

വെട്ടിത്താളി. ന. ൧, വെട്ടിവൃക്ഷത്തിന്റെ ഇല. ൨, വെട്ടിയിലചതെച്ചു പിഴിഞ്ഞ ചാർ.

വെട്ടിമരിച്ചവൻ. ന. വെട്ടുകൊണ്ടു ചത്തവൻ.

വെട്ടിവാളാൻ. ന. ഒരു മാതിരി കടുന്നൽ.

വെട്ടുകത്തി. ന. ഒരായുധം, വെട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി വലിയ പിച്ചാങ്കത്തി.

വെട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (വെട്ട.) സ. ക്രി. ൧, വാൾമഴുമുതലായ ആയുധങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രയോഗിക്കുന്നു. ൨, കിണർകുളം മുതലായവയെ കുഴിക്കുന്നു.

വെട്ടുപന. ന. കുടപ്പന.

വെട്ടുപാടു. ന. വെട്ടുകൊണ്ടുണ്ടായ മുറിവു.

വെട്ടുവഴി. ന. വീതിയുള്ള നല്ല നാട്ടുവഴി.

വെട്ടേ. അ. വെളിച്ചത്തു, പരസ്യമായിട്ടു.

വെണ്കഞ്ഞുകം. ന. വെളുത്ത തുളസി.

വെണ്കടുമ്പു. ന. ഒരു മാതിരി കടുമ്പുമരം.

വെണ്കടുക്കു. ന. വെളുത്ത കടുക്കു.

വെണ്കനലി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

വെണ്കരിങ്ങാലി. ന. വെളുത്ത കരിങ്ങാലി വൃക്ഷം.

വെണ്കല്ലു. ന. വെളുത്ത കല്ലു.

വെണ്കളാവു. ന. വെള്ളക്കുമ്മായം തേച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മാതിരി വലിയ ഭവനം.

വെണ്കളി. ന. വെള്ളച്ചുണ്ണാമ്പു, കുമ്മായം.

വെണ്കളിമാടം. ന. വെണ്കളിതേച്ചിട്ടുള്ള മാളിക.

വെണ്കറുക. ന. ഒരു മാതിരിപ്പുല്ലു.

വെണ്കാമരം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

വെണ്കായൽ. ന. വലിയകായൽ.

വെണ്കാര. ന. ഒരു മുൾച്ചെടി.

വെണ്കാരം. ന. കാരം പലതരമുള്ളതിൽ ഒന്നു.

വെണ്കുന്നി. ന. വെളുത്ത കുന്നി.

വെണ്കുമുദം. ന. വെള്ളാമ്പൽ.

വെണ്കുറിഞ്ഞി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

വെണ്കുറുന്തോട്ടി. ന. കുറുന്തോട്ടി മൂന്നു തരമുള്ളതിൽ വെളുത്തതു.

വെൺചാണായി. ന. വെളുത്തയമര.

വെൺചന്ദനം. ന. വെളുത്ത ചന്ദനം.

വെൺചമരി. ന. ഒരു വക മാൻ.

വെൺചമരിമാൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

വെൺചാമരം. ന. വെൺചമരിമാനിന്റെ വാൽ, വെണ്ചമരിമാനിന്റെ വാലിന്നു വെള്ളിയൊ പൊന്നൊകൊണ്ടു പിടിയിട്ടു വീശുന്നതിനായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.

വെണ്ട. ന. ൧, ഓടുകൊണ്ടു വാൎത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി ചെറിയ മണി. ൨, ഒരു വക ചീര.

വെണ്ടകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, നീർമരുത.
വെണ്ടക്കാ. ന. വെണ്ടയുടെ കായ.
വെണ്ടക്കല്ല. ന. പഴക്കം ചെന്ന അസ്ഥിക്ക ചില ഭിക്കിൽ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
വെണ്ണ. ന. തൈരുകലക്കിയെടുത്ത നൈ.
വെണ്ണക്കല്ല. ന. ഒരു മാതിരി ചുണ്ണാമ്പുകല്ല.
വെണ്ണനൈ. ന. ഉരുക്കാത്ത നൈ.
വെണ്ണീറു. ന. ചാരം, ഭസ്മം.
വെണ്ണെഞ്ഞു. ന. മൃഗങ്ങളുടെ നെഞ്ചിനു ചില ഭിക്കിൽ പറയുന്ന പേർ.
വെണ്ണെല്ല. ന. ക, വെണ്ണെല്ല. ഖ, ഒരു മാതിരി വെളുത്ത നെല്ല.
വെണ്തകര. ന. ഒരു തൈ.
വെണ്തഗലകൊടി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്ന.
വെണ്തഴ. ന. വെളുത്ത ശീലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ തഴ.
വെണ്താമര. ന. വെളുത്ത താമര.
വെണ്ടാടാവു. ന. തോൽകൊണ്ടുള്ള കുടം, തോല്പുകുടം.
വെണ്തുട്ട. ന. വെള്ളപ്പുട്ട.
വെണ്തുറമ്പു. ന. കൃഷിചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന പുരയിടം.
വെണ്ണാട്ടം. ന. ദ്രവ്യംകൊടുക്കാതെ മുതലാളനോടു എഴുതിവാങ്ങിച്ച നിലമൊ പുരയിടമൊ.
വെണ്ണാതിരി. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വെണ്ണാല. ന. വെളുത്തപാല.
വെണ്മ. ന. വെളുപ്പു.
വെണ്മട്ടം. ന. ചിത്രമില്ലാതെയുള്ള മിനുസപ്പണി.
വെണ്മണൽ. ന. വെളുത്ത മണൽ.
വെണ്മതി. ന. ചന്ദ്രൻ.
വെണ്മഴു. ന. ഒരായുധം.
വെണ്മാടം. ന. കല്ലുകൊണ്ടൊ ഇഷ്ടികകൊണ്ടൊ ഉണ്ടാക്കിയ ഭവനം.
വെണ്മുഞ്ഞ. ന. വെളുത്ത മുഞ്ഞമരം.
വെണ്മുതക്കു. ന. വെളുത്ത മുതക്കു.
വെണ്മുരിക്കു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വെതുപ്പു. ന. അനത്തുക, ചൂടുപിടിക്ക.
വെതുപ്പുന്നു. പ്രി. വാൻ. (വെതുപ്പ.) അ. ക്രി. അനത്തുന്നു, ചൂടുപിടിക്കുന്നു.
വെതുപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
വെതുമ്പൽ. ന. അനത്തുക, ചൂടുപിടിപ്പിക്ക.
വെതുമ്പുന്നു. പ്രി. വാൻ. (വെതുമ്പ.) അ. ക്രി. അനത്തുന്നു, ചൂടുപിടിക്കുന്നു.
വെതുമ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
വെന്തല. ന. തലമണ്ട, തലയോട്ട.
വെന്തിങ്കൾ. ന. പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ.
വെന്തിങ്ങ. ന. റോമാക്കാർ കഴുത്തിൽ ധരിക്കുന്ന സാധനം.
വെന്തിരുതാളി. ന. ഒരുമാതിരിവള്ളി.
വെന്തുമ്പ. ന. വെളുത്ത തുമ്പ.
വേന്തേക്കു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വെന്നി. ന. കഞ്ഞിക്കു കുട്ടുന്ന ഒരുകറി.
വെന്നിപ്പറ. ന. പെരുമ്പറ.
വെന്നിലാവു. ന. ശോഭയുള്ള നിലാവു.
വെന്നീർ. ന. തെളിഞ്ഞ വെള്ളം.
വെന്നൊച്ചി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
വെപ്പൻ. ന. അരിയും മറ്റും പാകം ചെയ്യുന്നവൻ, വെക്കുന്നവൻ.
വെപ്പു. ന. ക, വെക്കുക. ഖ, നിക്ഷേപം. ഗ, അടുക്കിളവേല ചെയ്ക. ഘ, നടുക. ങ, സീസറിക്ക.
വെപ്പാട്ടി. ന. വിവാഹം ചെയ്യാതെ എടുത്ത ഭാര്യ.
വെപ്പുകാടി. ന. വാതരോഗചികിത്സയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ആരി അവിൽ മലർ മുതലായ ചില വസ്തുക്കൾ ഒരു കുടത്തിലിട്ട വെള്ളവും നിറെച്ചു തീയിൽ വെച്ചു പാകം ചെയ്തുകുന്ന ഒരു വക ഔഷധവെള്ളം, ധാന്യാമ്ലം.
വെപ്പുകാരൻ. ന. വെക്കുന്നവൻ.
വെപ്പുപുര. ന. അടുക്കിളപുര.
വെപ്പുപൊടി. ന. ചിലസിന്ദൂരപ്പൊടി.
വെപ്പുവള്ളം. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ വള്ളം.
വെപ്പുവെള്ളം. ന. ചിലമരുന്നുകൾ ഇട്ടുവെച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വെള്ളം.
വെമ്പടാവു. ന. ശോഭയുള്ള നിലാവു.
വെമ്പൽ. ന. ക, വ്യാകുലത. ഖ, തിടുക്കം. ങ, ഭയം.
വെമ്പുന്നു. പ്രി. വാൻ. (വെമ്പ.) അ. ക്രി. ക, വ്യാകുലപ്പെടുന്നു. ഖ, തിടുക്കപ്പെടുന്നു. ങ, ഭയപ്പെടുന്നു.
വെയിൽ. ന. ആദിത്യരശ്മി.
വെയിൽക്കേടു. ന. വെയിലുകൊണ്ടായ കേടു.
വെരകൽ. ന. അയവുവരുവാനായിട്ടു കൈകൊണ്ടു മർദ്ദിക്ക.
വെരുകു. ന. ഒരു ചെറിയ മൃഗം. (അതിന്റെ ഗുഹ്യത്തിൽനിന്നു പച്ചപ്പുഴു എന്ന ഒരു സുഗന്ധവസ്തു ഉണ്ടാകും.)
വെൺമ. ന. മരം തുരക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാതിരി ഉളി.
വെലി. ന. ശ്രാദ്ധത്തിനും മറ്റും പറയുന്ന ഒരു പേർ.
വെലിക്കൽ. അല്ലെങ്കിൽ, വെലിക്കു

ല്ല്യ. നാ. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ബലി ഇടുന്ന രീതിയുള്ള സ്ഥലത്തെ കല്ല്.

വെലിക്കൽപുര. നാ. ചില വെലിക്കല്ല് വെക്കുന്നതിനുള്ള പുര.

വെല്ലൽ. നാ. വെല്ലുക, ജയിക്ക.

വെല്ലുക്കട്ടി. നാ. ശർക്കരയുണ്ട.

വെല്ലം. നാ. ശർക്കര.

വെല്ലൽ. നാ. ജയിക്ക.

വെല്ലുന്നു. ന്നു. ല്ലാൻ.(വെൽ.)സ. ക്രി. ജയിക്കുന്നു.

വെല്ലുവിളി. നാ. പോർവിളി.

വെവ്വേറെ. അ. ഓരോന്നോരോന്നായിട്ട, വേറെ വേറെ.

വെവ്വേറുവഴി. അ. ഓരോന്നിന പ്രത്യേകമായിട്ട.

വെളി. നാ. ക, ആകാശം. ഖ, വെറും ഭൂമി. ങ, പ്രത്യക്ഷം. ച, ഭവനത്തിനു പുറം. ഛ, വെളിഞ്ഞേനു.

വെളിച്ചപ്പാട്ട. നാ. ദൈവത്തിൻെറ അധിവാസംകൊണ്ട തുള്ളി ദൈവകല്പനയെ പറയുന്നവൻ.

വെളിച്ചപ്പെടുന്നു. ട്ട. വാൻ. (വെളിച്ച.) അ. ക്രി. ക, പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഖ, പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ങ, ദൈവത്തിൻെറ അധിവാസമുണ്ടായിതുള്ളുന്നു.

വെളിച്ചമാകുന്നു. യി. വാൻ. (വെളിച്ചം.) അ. ക്രി. പ്രകാശമുണ്ടാകുന്നു.

വെളിച്ചം. നാ. ക, പ്രകാശം. ഖ, പ്രത്യക്ഷം.

വെളിച്ചിമരം. നാ. ഒരു വൃക്ഷം, ഏനിമരം.

വെളിച്ചെണ്ണ. നാ. തേങ്ങായിൽനിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണ, തേങ്ങാനൈ.

വെളിഞ്ഞാളം. നാ. വെളിഞ്ഞേനിൻെറ തണ്ട.

വെളിപാട്ട.നാ. ക,പ്രത്യക്ഷത. ഖ,വെളിച്ചപ്പാട്ട തുള്ളുക.

വെളിപ്പെടുന്നു. ട്ട. വാൻ. (വെളി.) അ. ക്രി. ക,പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.ഖ, പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.

വെളിമ്പറമ്പു. നാ. കൃഷി ചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന പറമ്പു.

വെളിയം. നാ. വെളിപ്രദേശം.

വെളിൽ. നാ. ഒരു മാതിരി വെളുത്ത പക്ഷി.

വെളിവു. നാ. ക, പ്രകാശം. ഖ, സുബോധം.

വെളിവാതിൽ. നാ. ക,കിളിവാതിൽ. ഖ,വെളിയിലേക്കുള്ള വാതിൽ.

വെളിവുകെടുന്നു. ട്ട. വാൻ. (വെളിവു.) അ. ക്രി. ബോധംകെടുന്നു, മോഹാലസ്യമുണ്ടാകുന്നു.

വെളിവുകെട്ടവൻ. നാ. കള്ള കൂടി ചിട്ടും മറ്റും ബോധം മറന്നവൻ.

വെളിവുകേട്ട. നാ. ക, മോഹാലസ്യം, ബോധമില്ലായ്മ. ഖ, ബുദ്ധിഭ്രമം.

വെളുക്കുന്നു. ത്ത. പ്പാൻ. (വെള്ള.) അ. ക്രി. ക, വെളുത്തനിറമാകുന്നു. ഖ, വെളിച്ചമാകുന്നു. ങ, നശിക്കുന്നു. വെളുപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

വെളുക്കെ. അ. വെളുക്കത്തക്കവണ്ണം.

വെളുത്തഅടെക്കാമണിയൻ. നാ. ഒരു പക്ഷമരുന്നു.

വെളുത്തഅമൽപൊരി. നാ. ഒരു പക്ഷമരുന്നു.

വെളുത്തകരവീരം. നാ. ഒരു തൈ.

വെളുത്തകാക്കക്കൊടി. നാ. ഒരു മരുന്നു.

വെളുത്തചെമ്പകം. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.

വെളുത്തചെമ്പരുത്തി. നാ. ഒരു പൂമരം.

വെളുത്തചേമന്തി.അല്ലെങ്കിൽ,വെള്ളച്ചേമന്തി. നാ. ഒരു പൂച്ചെടി.

വെളുത്തതുളസി. നാ. ഒരു തൈ.

വെളുത്തപക്ഷം. നാ. കറുത്തവാവു കഴിഞ്ഞാൽ വെളുത്ത വാവുവരെയുള്ള ദിവസങ്ങൾ പതിനഞ്ചും.

വെളുത്തമന്താരം. അല്ലെങ്കിൽ,വെള്ളമന്താരം. നാ. ഒരു പൂമരം.

വെളുത്തവാടാമല്ലിക. നാ. ഒരു പൂച്ചെടി.

വെളുത്തവാവു. നാ. പൂർണ്ണ ചന്ദ്രൻ ഉദിക്കുന്ന ദിവസം.

വെളുത്തശംഖപുഷ്പം. നാ. വെളുത്ത പൂവുണ്ടാകുന്ന ഒരു വള്ളി.

വെളുത്തശീല. അല്ലെങ്കിൽ, വെള്ളശീല. നാ. വെള്ളവസ്ത്രം.

വെളുത്തീയം. നാ. ഒരംശം രണ്ട തരമുള്ളതിൽ ഒന്നു.

വെളുത്തുപ്പു. നാ. ഒരു മാതിരി ഉപ്പു.

വെളുത്തേടൻ. നാ. അലക്കുന്നവരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.

വെളുപ്പു. നാ. ക, വെളുത്തനിറം. ഖ, ഒരു മാതിരി കുഷ്ഠരോഗം.

വെളുപ്പുവ്യാധി. നാ. കുഷ്ഠരോഗം.

വെളുമ്പൻ. വി. നാ. വെളുത്തവൻ.

വെളുമ്പി. വി. നാ. വെളുത്തവൾ.

വെളുവെളെ. അ. അധികം വെള്ളയായി.

വെൾവയമ്പു. നാ. ഒരുങ്ങാഴി മരുന്നു.

വെള്ള. വി. വെളുത്ത.

വെള്ള. നാ. ക, വെളുത്തനിറം. ഖ, കുമ്മായം. ങ,വെളുത്ത വസ്ത്രം. ച, വൃക്ഷങ്ങളുടെതൊലിക്കകത്തുകാതലിൻെറ

പുറമെയുള്ള ഭാഗം. ൪, വെളുത്തകൊടിക്കൂറ. ൫, മീൻപിടിപ്പാനുള്ള ഒരു സൂത്രം. ൬, സത്യം.

വെള്ളക്കരിമ്പു. n. വെളുത്തകരിമ്പു.

വെള്ളക്കമ്പിളി. n. വെളുത്തകമ്പിളി.

വെള്ളക്കരു. n. കോഴിമൊട്ടയുടെയുമ്മാറും അകത്തുള്ള ഒരു വസ്തു.

വെള്ളക്കല്ലു. n. വെളുത്ത കല്ലു.

വെള്ളക്കള്ളൻ. n. ജനങ്ങളെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടു നേരുകാരനെപ്പോലെ ഭാവിക്കയും വ്യാജം പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ.

വെള്ളക്കാച്ചിൽ. n. ഒരു മാതിരികിഴങ്ങു.

വെള്ളക്കാട്ടം. n. വളരെ വെള്ളമുള്ള സ്ഥലത്തിനു ചിലരും പറയുന്ന പേർ.

വെള്ളക്കാരൻ. n. ൧, വെളുത്ത മനുഷ്യൻ. ൨, വെള്ളം ചുമക്കുന്നവൻ.

വെള്ളക്കാൽ. n. ൧, അരുണോദയസമയം. ൨, ഉഷഃകണ്ണു.

വെള്ളക്കിണ്ടി. n. വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനു വാലുള്ളതായ ഒരു ജലപാത്രം.

വെള്ളക്കുട. n. വെളുത്തകുട.

വെള്ളക്കുതിര. n. വെളുത്തകുതിര.

വെള്ളക്കുറവു. n. വെള്ളമില്ലായ്മ.

വെള്ളക്കുവ. n. ൧, വെളുത്ത കുവ. ൨, കുവനാടു.

വെള്ളക്കേടു. n. വെള്ളത്താലുണ്ടാകുന്ന നാശം.

വെള്ളക്കൊടി. n. വെളുത്തകൊടിക്കൂറ.

വെള്ളക്കൊപ്പര. n. നല്ല കൊപ്രാ.

വെള്ളച്ചായം. n. വെളുത്തചായം.

വെള്ളച്ചീര. n. വെളുത്ത ചീര.

വെള്ളച്ചെമന്തി. n. വെളുത്ത ചെമന്തി.

വെള്ളച്ചോറു. n. വെള്ളത്തിലിട്ടുവെച്ചിരുന്ന ചോറു.

വെള്ളടുമ്പു. n. ഒരു മരുന്നുവള്ളി.

വെള്ളത്തുത്തു. n. പാൽത്തുത്തു.

വെള്ളൻ. n. നേരുള്ളവൻ.

വെള്ളപ്പട്ടു. n. വെളുത്തപട്ടു.

വെള്ളപ്പാഷാണം. n. ഒരു വകപാഷാണം.

വെള്ളപ്പൊള. n. ൧, നിക്കമള. ൨, ഒരു തൈ.

വെള്ളപ്രാവു. n. വെളുത്ത പ്രാവു.

വെള്ളം. n. ൧, ജലം. ൨, നീർ. ൩, ഒരു വലിയ തൂക്കു.

വെള്ളംകൂടി. n. ൧, വെള്ളംകുടിക്കുക. ൨, ഒരു വിരുന്നു ഭക്ഷണം.

വെള്ളംകൂടിക്കുന്നു. ച്വ. പ്രാൻ. (വെള്ളം.) അ. ക്രി. വെള്ളം വായിലൊഴിച്ചിറക്കുന്നു. വെള്ളംകൂടിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

വെള്ളംകൊട്ടുക്കുന്നു. തൂ. പ്രാൻ. (വെള്ളം.) അ. ക്രി. കൂടിപ്രാൻകൊട്ടുക്കുന്നു.

വെള്ളരി. n. ഒരു കറിസ്സാധനമുണ്ടാകുന്ന വള്ളി.

വെള്ളവസ്ത്രം. n. വെളുത്ത വസ്ത്രം.

വെള്ളവിരിക്കുന്നു. ച്വ. പ്രാൻ. (വെള്ളം.) അ. ക്രി. വെളുത്തവസ്ത്രം വിരിക്കുന്നു.

വെള്ളവീശുന്നു. ശി. വാൻ. (വെള്ളം.) അ. ക്രി. ൧, ആദിത്യരശ്മി പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ൨, യുദ്ധത്തിൽ സമാധാനത്തിനായിട്ടു വെളുത്ത കൊടി തൂക്കുന്നു.

വെള്ളവെങ്കായം. n. വെളുത്ത ഉള്ളി.

വെള്ളാട്ടു. n. വെളുത്ത ആട്ടു.

വെള്ളാട്ടി. n. ദാസി.

വെള്ളാന. n. വെളുത്ത ആന.

വെള്ളാമ. n. വെളുത്ത ആമ.

വെള്ളാമ്പൽ. n. വെളുത്ത ആമ്പൽ.

വെള്ളായ്ക. n. കൃഷി.

വെള്ളായ്ക്കാരൻ. n. കൃഷിക്കാരൻ.

വെള്ളാരങ്കല്ലു. n. വെളുത്ത പാറക്കല്ലു.

വെള്ളാരമ്പാറ. n. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

വെള്ളാളൻ. n. ചെട്ടികളിൽ ഒരു നല്ല ജാതി.

വെള്ളി. n. ൧, ഒരു ലോഹം. ൨, ശുക്രൻ. ൩, വെള്ളിയാഴ്ച. ൪, കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം, ശുക്ലം. ൫, ഒരു വെള്ളി നാണയം.

വെള്ളിക്കച്ചപ്പുറം. n. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള പടിയരഞ്ഞാൺ.

വെള്ളിക്കമ്പി. n. വെള്ളിനൂൽ.

വെള്ളിക്കസവു. n വെള്ളികൊണ്ടുള്ള കസവു.

വെള്ളിക്കാറ. n. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ഒരാഭരണം.

വെള്ളിക്കാശു. n. ഒരു നാണയം.

വെള്ളിക്കോൽ. n. ഒരു തുലാംവരയും തൂക്കുന്നതിനുള്ള കോൽ.

വെള്ളിത്തകിടു. n. വെള്ളികനകം കൊച്ചു കഷണിച്ചു പരത്തിയതു.

വെള്ളിത്തടി. n. ൧, വെള്ളിവടി. ൨, വെള്ളിവടിയെടുത്തു ശേവിക്കുന്ന ഒരുദ്യോഗം.

വെള്ളിത്തടിക്കാരൻ. n. ൧, വെള്ളിവടിക്കാരൻ. ൨, വെള്ളിവടിയെടുത്തു ശേവിക്കുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.

വെള്ളിനാണയം. ന. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള രൂപായും ചക്രവും മററും.
വെള്ളിനൂൽ. ന. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള നൂൽ.
വെള്ളിപ്പണം. ന. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ നാണയം.
വെള്ളിപ്പത്താക്കു. ന. ഒരു വക വലിയ വെള്ളിനാണയം.
വെള്ളിപ്പക്ഷി. ന. ഒരു മാതിരി വെളുത്ത പക്ഷി.
വെള്ളിപ്പാത്രം. ന. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള പാത്രം.
വെള്ളിയരഞ്ഞാണം. ന. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള അരഞ്ഞാൺ.
വെള്ളിയാഴ്ച. ന. ആറാമത്തെ ആഴ്ച.
വെള്ളിരൂപാ. ന. ഒരു നാണയം, വെള്ളികൊണ്ടുള്ള രൂപാ.
വെള്ളില. ന. വെളുത്തു ചില ഇലയുണ്ടാകുന്ന ഒരു തൈ.
വെള്ളിലാവു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വെള്ളീയം. ന. വെളുത്തീയം.
വെള്ളുള്ളി. ന. വെളുത്ത ഉള്ളി.
വെള്ളൂരകം. അല്ലെങ്കിൽ, **വെള്ളൂരൽ.** ന. വെള്ളൂർപ്പം, വെളുത്ത ഊർപ്പം.
വെള്ളെരിക്കു. ന. വെളുത്ത എരിക്കു, ഒരു പൂച്ചെടി.
വെള്ളെലി. ന. വെളുത്ത എലി.
വെള്ളെഴുത്തു. ന. മനുഷ്യൎക്കു നാല്പതു വയസ്സുമുതൽ അറുപതു വയസ്സുവരെയും കണ്ണിനുണ്ടാകുന്ന ഒരു കാഴ്ചക്കുറവു.
വെള്ളെഴുത്തുകാൽ. ന. ഉത്തരത്തിന്റെ മേൽ വശത്തു നിരത്തിനാട്ടിനിറുത്തുന്ന മരക്കഷണം.
വെള്ളോടു. ന. ചെമ്പുംവെളുത്തീയവും കൂട്ടിയുരുക്കിയ ഒരു ലോഹം.
വെള്ളോപരം. ന. ഒരു വള്ളി.
വെറി. ന. ൧, മദ്യപാനം. ൨, കലഹം, കോപം. ൩, പഞ്ഞം.
വെറിപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വെറി.) അ. ക്രി. ൧, കള്ളുകുടിച്ചു മദിക്കുന്നു. ൨, കലഹിക്കുന്നു, കോപിക്കുന്നു.
വെറിയൻ. ന. ൧, കള്ളുകുടിക്കുന്നവൻ. ൨, ഭോഷൻ. ൩, ഇരപ്പാളി.
വെറിയാകുന്നു. യി. വാൻ. (വെറി.) അ. ക്രി. ൧, കള്ളുകുടിച്ചുമദമുണ്ടാകുന്നു. ൨, വഷളാകുന്നു. **വെറിയാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വെറുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (വെറു.) സ. ക്രി. ൧, അനിഷ്ടമുണ്ടാകുന്നു, കോപിക്കുന്നു. ൨, അറെക്കുന്നു.
വെറുതെ. അ. ൧, ഉപകാരം കൂടാതെ. ൨, സൌജന്യമായി.
വെറുപ്പു. ന. ൧, അനിഷ്ടം, കോപം. ൨, അറെപ്പു.
വെറുപ്പാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (വെറുപ്പ.) അ. ക്രി. അനിഷ്ടപ്പെടുന്നു, അറെപ്പു തോന്നുന്നു. **വെറുപ്പാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വെറുമ. ന. ഒന്നുമില്ലായ്ക, ഒഴിഞ്ഞിരിക്ക.
വെറും. വി. ഒന്നുമില്ലാത്ത, ഒഴിഞ്ഞ.
വെറുമ്പാട്ടച്ചീട്ടു. ന. ദ്രവ്യംകൊടുക്കാതെ നിലം പുരയിടങ്ങൾക്കു മുതലാളനോടു ഉടമ്പടിയായിട്ടു എഴുതി വാങ്ങിച്ച എഴുത്തു.
വെറുംപാട്ടം. ന. മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരം എഴുതി വാങ്ങിച്ച നിലംപുരയിടങ്ങൾക്കുള്ള കരം.
വെറുംപാത്രം. ന. ഒന്നുമില്ലാത്ത പാത്രം, ഒഴിഞ്ഞ പാത്രം.
വെറുംപോക്കിരി. ന. ഇരപ്പാളി.
വെറുവെറെ. അ. ഒന്നേൽ ഒന്നു പററാതെ.
വെററത്തരം. ന. ദാരദ്ര്യം.
വെററൻ. ന. ദരിദ്രൻ.
വെററൻകുട്ടി. ന. ഇരപ്പാളിക്കുഞ്ഞു.
വെററില. ന. അടെക്കായും ചുണ്ണാമ്പും കൂട്ടിത്തിന്നുന്ന ഒരു മാതിരിയില.
വെററിലക്കൊടി. ന. വെററിലയുണ്ടാകുന്ന വള്ളി.

വേ.

വേകട. ന. ഒരു രാഗം.
വേകടൻ. ന. ൧, പൈതൽ. ൨, രത്നങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവൻ. ൩, ആട്ടക്കാരൻ.
വേകൽ. ന. വേകുക.
വേകുന്നു. ന്തു. വാൻ. (വേ.) അ. ക്രി. ൧, തീകൊണ്ടുപാകംവരുന്നു. ൨, ഉഷ്ണിക്കുന്നു.
വേക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വേ.) അ. ക്രി. കാലിന്റെ ശക്തിക്കുറവുകൊണ്ടു വീഴുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.
വേഗം. ന. ൧, നിമിഷം. ൨, വെള്ളങ്ങളുടെ ഒഴുക്കു. ൩, മലമൂത്രാദി.
വേഗവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
വേഗസരം. ന. കോവർകഴുത.
വേഗി. വി. (ഗീ, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
വേഗേന. അ. ചുറുക്കെ.
വേങ്ങ. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
വേങ്ങപ്പുലി. ന. ഒരു മാതിരി വലിയ പുലി.
വേടു. ന. ചില മരത്തിന്റെ കൊമ്പിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വേർ.
വേടത്തി. ന. വേടന്റെ സ്ത്രീ.

വേടൻ. ന. മൃഗങ്ങളെക്കൊന്നുതിന്നുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
വേടുന്നു. ടി. വാൻ. (വേട.) അ. ക്രി. മുട്ടികകൊണ്ടടിക്കുന്നു.
വേട്ട. ന. നായാട്ടു.
വേട്ടകാട്ടുന്നു. ട്ടി. വാൻ. (വേട്ട.) സ. ക്രി. നായാടിപ്പിടിച്ച മൃഗത്തിനെ നഗരങ്ങളിൽകൊണ്ടുനടന്നു ജനങ്ങളെക്കാണിക്കുന്നു.
വേട്ടകോലുന്നു. ണ്ടു. വാൻ. (വേട്ട.) അ. ക്രി. നായാടുന്നു.
വേട്ടക്കാരൻ. ന. നായാട്ടുകാരൻ.
വേട്ടക്കുന്തം. ന. നായാട്ടുകുന്തം.
വേട്ടക്കൊരുമകൻ. ന. ശിവന്റെ ഒരു പുത്രൻ.
വേട്ടവൻ. ന. വിവാഹം ചെയ്യുവൻ, ഭർത്താവു.
വേട്ടവൾ. ന. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ, ഭാര്യ.
വേട്ടവിളി. ന. നായാട്ടുവിളി.
വേട്ടാവളയൻ. ന. പറക്കുന്നതായ ഒരു വക ചെറിയ ജന്തു.
വേട്ടാളൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
വേട്ടുവൻ. ന. കാട്ടുമനുഷ്യരിൽ ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
വേണം. അ. ക്രി. ആവശ്യമുണ്ടു.
വേണാടു. ന. തിരുവിതാംകൂറു രാജ്യം.
വേണാട്ടുകര. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
വേണാട്ടുരാജാവു. ന. തിരുവിതാംകൂറു മഹാരാജാവു.
വേണി. ന. ൧, തലമുടി. ൨, ഇരുപ്പിരിയൻമുടി. ൩, ഒരു പച്ചമരുന്നു. ൪, ഒഴുക്കു. ൫, വെള്ളക്കൂട്ടം.
വേണു. ന. ൧, മുള. ൨, ഓടക്കുഴൽ. ൩, ഒരു രാജാവിന്റെ പേർ.
വേണുകം. ന. ആനവളർ.
വേണുഗാനം. ന. ഓടക്കുഴലൂതുക.
വേണുധ്മൻ. ന. ൧, ഓടക്കുഴലൂതുന്നവൻ. ൨, തട്ടാൻ.
വേണുനാദം. ന. ഓടക്കുഴലിന്റെ ശബ്ദം.
വേണുന്ധമൻ. ന. ഓടക്കുഴലൂതുന്നവൻ.
വേണുന്ന. അ. വേണ്ടുന്ന.
വേണ്ട. അ. ക്രി. ആവശ്യമില്ല.
വേണ്ടതു. അ. ആവശ്യമുള്ളതു.
വേണ്ടത്തക്കവൻ. ന. കൊള്ളാകുന്നവൻ.
വേണ്ടാത്ത. വി. ആവശ്യമില്ലാത്ത.
വേണ്ടാത്തരം. ന. വക്ഷളത്വം.
വേണ്ടായ്ക്ക. അ. ആവശ്യമില്ലായ്ക്ക.
വേണ്ടാസനക്കാരൻ. ന. വക്ഷളത്വമുള്ളവൻ.
വേണ്ടാസനം. ന. വക്ഷളത്വം.
വേണ്ടി. അ. ക്രി. ആവശ്യമായിട്ടു.
വേണ്ടിക. ന. ൧, ഉപകാരം. ൨, ചേർച്ച.
വേണ്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, **വേണ്ടതില്ല.** അ. ൧, കൊള്ളാം. ൨, ആകട്ടെ.
വേണ്ടുന്ന. വി. ആവശ്യമുള്ള.
വേണ്ടും. വി. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
വേണ്ടുംപ്രകാരം. അല്ലെങ്കിൽ, **വേണ്ടുംവണ്ണം.** അ. വേണ്ടതുപോലെ.
വേണ്ടുവോളം. അ. മതിയാകുന്നതുവരയും.
വേതു. ന. പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകളെയും ദീനക്കാരെയും കുളിപ്പിക്കുന്നതിനു വെക്കുന്ന വെള്ളത്തിലിടുന്ന ഇലകൾ.
വേതനം. ന. ൧, ശമ്പളം. ൨, കൂലി. ൩, വൃത്തി. ൪, വെള്ളി.
വേതസം. ന. ആററുവഞ്ചിവൃക്ഷം.
വേതസ്വാൻ. ന. വഞ്ചിവൃക്ഷം വളരെയുള്ള ഭൂമി.
വേതാട്ടം. ന. വേതിനുള്ള ഇലകളിട്ടു തിളപ്പിച്ച വെള്ളംകൊണ്ടു കുളിക്കുക.
വേതാട്ടുകുഴി. ന. വേതാടികുളിക്കുന്ന വെള്ളം കിടക്കുന്ന കുഴി.
വേതാളൻ. ന. ൧, ഒരു പിശാചു. ൨, വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ.
വേത്തൃ. വി. (ത്ത്രാ, ത്ത്രീ, ത്തൃ.) വി. ന. അറിയുന്ന.
വേത്താ. ന. ൧, ഒരു സന്യാസി. ൨, ഭർത്താവു.
വേത്രധരൻ. ന. ൧, കാവല്ക്കാരൻ. ൨, വെള്ളിത്തടിക്കാരൻ.
വേത്രം. ന. ൧, പഞ്ഞി. ൨, ചൂരൽ, പുരമ്പു.
വേത്രയഷ്ടി. ന. ചൂരൽവടി.
വേത്രവതീ. ന. വടക്കുള്ള ഒരാറു.
വേത്രി. ന. ൧, കാവല്ക്കാരൻ. ൨, വെള്ളിത്തടിക്കാരൻ.
വേദക്കാരൻ. ന. വേദത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.
വേദജപം. ന. വേദംചൊല്ലുക.
വേദജ്ഞൻ. ന. വേദത്തെ അറിയുന്നവൻ.
വേദന. ന. നൊൻപരം, നോവു, ഉപദ്രവം.
വേദനപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വേദന.) അ. ക്രി. നൊൻപരപ്പെടുന്നു, ഉപദ്രവപ്പെടുന്നു. **വേദനപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
വേദനിന്ദകൻ. ന. വേദത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവൻ, ജൈച്ചൻ.
വേദപാഠകൻ. ന. ൧, വേദത്തെ പ

ഠിക്കുന്നവൻ. ൨, വേദത്തെച്ചൊല്ലുന്നവൻ.

വേദപാരഗൻ. ന. വേദത്തെ മുഴുവനും പഠിച്ചവൻ.

വേദപാരായണം. ന. വേദത്തെ പഠിക്ക.

വേദപുസ്തകം. ന. ചിലമാപ്പിക്കാരുടെ ഒരു മാതിരി പുസ്തകം, ന്യായപ്രമാണപുസ്തകവും.

വേദമന്ത്രം. ന. വേദത്തിലുള്ള മന്ത്രം.

വേദമാതാവു. ന. ഒരു മന്ത്രം.

വേദൻ. ന. വിഷ്ണു.

വേദം. ന. ക, ദൈവവചനം, ഈശ്വരോപദേശം, യജുർവ്വേദം, സാമവേദം, അഥർവ്വവേദം. ഖ, അറിവു. ന, വ്യാഖ്യാനം. (മ) കിന്നരാനികരുടെയുംമറ്റും ചില പുസ്തകം.

വേദവാക്യം. ന. വേദവാക്കു.

വേദവിൽ. അല്ലെങ്കിൽ, വേദവിത്തു. ന. വേദത്തെ അറിയുന്നവൻ.

വേദവിപരീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വേദത്തിന്നു വിരോധമുള്ള.

വേദവിരുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. വേദത്താൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട.

വേദവിരോധം. ന. വേദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വൈരം.

വേദവിരോധി. വി. (ധീ, ധിനീ, ധി.) വി. ന. വേദത്തെക്കുറിച്ചു വൈരമുള്ള.

വേദവിഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വേദത്താൽ വിധിക്കപ്പെട്ട.

വേദവ്യാസൻ. ന. വേദത്തെ നാലാക്കിപ്പകുത്ത ഒരു മഹർഷി.

വേദസാരം. ന. വേദാന്തം.

വേദസിദ്ധാന്തം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

വേദാംഗം. ന. വേദത്തിനുള്ള അവയവങ്ങൾ ആറും. ശിക്ഷ, കല്പം, വ്യാകരണം, ഛന്ദസ്സു, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, നിരുക്തം.

വേദാത്മക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വെറും ആത്മാവായുള്ള.

വേദാദിവർണ്ണൻ. ന. ദൈവം.

വേദാന്തക്കാരൻ. ന. വേദാന്തം പഠിച്ചവൻ.

വേദാന്തം. ന. വേദസാരം, വേദത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.

വേദാന്തസംഗ്രഹം. ന. ഒരു പുസ്തകം.

വേദാന്തി. ന. വേദസാരത്തെ പഠിച്ചവൻ.

വേദാഭ്യാസം. ന. വേദത്തെ പഠിക്ക.

വേദി. ന. ക, രാജധാനിയുടെയുമ്മറും നടുമുറ്റത്തു സമചതുരമായുണ്ടാക്കി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള തറ. ഖ, ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള തറ. ന, പണ്ഡിതൻ, അറിവുള്ളവൻ. ഘ, സരസ്വതി. ങ, മുടമോതിരം.

വേദിക. ന. ക, തറ. ഖ, ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുറമെ ഭിത്തിയോടുചേർത്തു വിളക്കു തെളിപ്പാനായിട്ടു മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പണി.

വേദിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (വേദി.) സ. ക്രി. അറിയുന്നു.

വേദിയൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൻ.

വേദോക്ത. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന.

വേദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. അറിയത്തക്ക, അറിയപ്പെടേണ്ടുന്ന.

വേധനം. ന. തുളെക്ക.

വേധനി. അല്ലെങ്കിൽ, വേധനിക. ന. രത്നങ്ങൾ തുളെക്കുന്ന സൂചി.

വേദമുഖ്യകം. ന. ഒരു മരുന്നു, ചെറുകച്ചോലം.

വേധം. ന. തുളെക്ക.

വേധസ്സു. ന. ക, ബ്രഹ്മാവു. ഖ, വിഷ്ണു.

വേധാവു. ന. ബ്രഹ്മാവു.

വേധിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (വേധി.) സ. ക്രി. തുളെക്കുന്നു.

വേധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തുളെക്കപ്പെട്ട.

വേധി. വി. (ധീ, ധിനീ, ധി.) വി. ന. വേധിക്കുന്ന.

വേധിനി. ന. അട്ട.

വേദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. തുളെക്കത്തക്ക.

വേദ്യം. ന. ലാക്കു.

വേനപ്പച്ച. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.

വേനൽ. ന. മഴകുറയുന്നകാലം, വൃശ്ചികം മുതൽ ആറുമാസം.

വേനൽചൊരി. ന. ചെരിപ്പനൽ.

വേൻ. ന. ത്രാസിനുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വ്യത്യാസം, കള്ളത്രാസിന്റെ അവസ്ഥ.

വേന്തിരൻ. ന. ഒരു വക പാമ്പു.

വേപഥു. ന. വിറയൽ.

വേപനം. ന. വിറയൽ.

വേപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (വേപി.) അ. ക്രി. വിറെക്കുന്നു.

വേപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിറെക്കുന്ന.

വേപ്പു. ന. ഒരു വൃക്ഷം.

വേപ്പൽ. ന. വേക്കുക.

വേപ്പില. ന. വേപ്പുവൃക്ഷത്തിന്റെ ഇല.

വേപ്പിലക്കട്ടി. ന. വേപ്പിലയും കരുവേപ്പിലയുംമാറും ക്രട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ചമ്മന്തിക്കരി, ഉപ്പും വറവൽമുളകുംകൂടെ ക്രട്ടി പൊടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു ചമ്മന്തിക്കരി.

വേപ്പെണ്ണ. ന. വേപ്പിൻ കുരുവിൽ നിന്നെടുത്ത എണ്ണ.
വേമാവു. നെയിത്തുകോൽ.
വേമ്പു. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
വേമ്പാട. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു.
വേര. ന. ഒരു പക്ഷി.
വേർ. ന. വൃക്ഷങ്ങളുടെയും മററും ചുവട്ടിൽ മണ്ണിൽ താന്നിരിക്കുന്ന ഭാഗം, വേരു.
വേർതിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വേർ.) അ. ക്രി. വേർപെടുന്നു. **വേർതിരിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വേർതിരിവു. ന. ൧, വേർപെടുക, ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തു രണ്ടായിട്ടൊ പലതായിട്ടൊ തീരുക. ൨, സമീപിച്ചിരിക്കുന്നവരിൽ ആരെങ്കിലും അകലെപ്പോകുക.
വേർപാടു. ന. വേറെ ആയിത്തീരുക.
വേർപിരിയുന്നു. ഞ്ഞു. വാൻ. (വേർ.) അ. ക്രി. (വേർപെടുന്നു. **വേർപിരിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വേർപെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വേർ.) അ. ക്രി. വേറെ ആകുന്നു. **വേർപെടുക്കുന്നു, വേർപെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
വേർവിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വേർ.) അ. ക്രി. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം. **വേർവിടുക്കുന്നു, വേർവിടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.
വേല. ന. ൧, സമയം. ൨, ആററുമട്ട. ൩, അരികു. ൪, സമുദ്രം. ൫, സമുദ്രതീരം. ൬, അവസരം. (മ) ൧, അദ്ധ്വാനം. ൨, പ്രയത്നം. ൩, പ്രയാസം.
വേലക്കാരൻ. ന. വേലചെയ്യുന്നവൻ, ദാസൻ.
വേലക്കാരി. ന. ദാസി.
വേലതുള്ളൽ. ന. ഒരു മാതിരികളി.
വേലത്തി. ന. വേലൻെറ സ്ത്രീ.
വേലൻ. ന. ചുണ്ണാമ്പുണ്ടാക്കുന്നവൻ.
വേലപ്പെണ്ണു. ന. ദാസി.
വേലയിറക്കം. ന. ൧, വേലിയിറക്കം. ൨, വേലതുള്ളൽ ആരംഭിക്ക.
വേലയേററം. ന. ൧, വേലിയേററം. ൨, വേലതുള്ളിക്കേറുക.
വേലായുധൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
വേലി. ന. ൧, ഒഴുക്കു. ൨, വിളവിൽ കന്നുകാലികൾ കടക്കാതെയിരിപ്പാൻ ചുററും വത്തൽ നാട്ടി വാറുകൊണ്ടുംമററും മുടഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതു.
വേലിക്കടമ്പ. ന. വേലികടപ്പാനുള്ള ഒരു പണി.
വേലിക്കഴാ. ന. ൧, നീക്കുവാതിൽ. ൨, ഉഴാൽപടി.
വേലിക്കിഴങ്ങു. ന. ഒരു തൈ.
വേലിപ്പരുത്തി. ന. ഒരു വള്ളി.
വേലിപ്പുഴ. ന. വേലിപൊളിഞ്ഞ സ്ഥലം.
വേലിയിറക്കം. ന. സമുദ്രത്തിൻെറ ഇറക്കം, വലിച്ചിൽ.
വേലിയേററം. ന. ചന്ദ്രോദയത്തുങ്കൽ ഉണ്ടാകുന്ന സമുദ്രത്തിലെ ഒരു ജലവൎദ്ധന.
വേൽ. ന. ഒരായുധം.
വേൽക്കാരൻ. ന. വേലുള്ളവൻ.
വേല്ലജം. ന. കൊടിമുളകു.
വേല്ലം. ന. വിഴാൽവൃക്ഷം, വിഴാലരി.
വേല്ലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഇളക്കപ്പെട്ട. ൨, ഇളക്കുന്ന. ൩, വളഞ്ഞ.
വേവു. ന. ൧, ഉഷ്ണം. ൨, അഗ്നികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പാകം.
വേവലാധി. ന. ൧, പരിഭ്രമം. ൨, വ്യാകുലം, തിടുക്കം.
വേവുന്നു. ന്തു. വാൻ. (വേ.) അ. ക്രി. തീകൊണ്ടു പാകംവരുന്നു. **വേവിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
വേവുപടി. ന. ഉത്തരത്തിനു താഴെ പണിതുവെക്കുന്ന ഒരു പലക.
വേവെടുക്കുന്നു. ത്തു. പ്പാൻ. (വേവ.) അ. ക്രി. ഉഷ്ണിക്കുന്നു.
വേശ. ന. മറ.
വേശന്തം. ന. അല്പസരസ്സു, ചെറിയകുളം.
വേശം. ന. ൧, അലങ്കാരം. ൨, വേശ്യാഭവനം. ൩, ഭവനം. ൪, പ്രവേശനം.
വേശ്മഭൂവു. ന. പുരയുടെ മുററം.
വേശ്മം. ന. ഭവനം.
വേശ്യാ. ന. തേവിടിച്ചി.
വേശ്യാപതി. ന. വിടൻ.
വേശ്യാപുത്രൻ. ന. വേശ്യയുടെ മകൻ.
വേശ്യാവൃത്തി. ന. വേശ്യമാരുടെ ആചാരം.
വേശ്യാസംഗം. ന. വ്യഭിചാരം.
വേഷണം. ന. പ്രവേശനം.
വേഷധാരി. അല്ലെങ്കിൽ, **വേഷധൃക്കു.** ന. മറുവേഷം ചമഞ്ഞു നടക്കുന്നവൻ.
വേഷം. ന. ൧, ആഭരണം. ൨, അലങ്കരിക്ക. ൩, മറുവേഷം.
വേഷവാരം. ന. ഒരുമാതിരി കറി.
വേഷ്ടക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ചുററുന്ന.
വേഷ്ടകം. ന. ൧, പശ. ൨, തലപ്പാവു.

ന., വേലി. ര, മത്തേങ്ങ.
വേഷ്ടനം. ന. ക, ചുറ്റൽ. ഘ, തല പ്പാവു. ങ, വേലി.
വേഷ്ടം. ന. ക, ചുറ്റൽ. ഘ, തലപ്പാ വു. ങ, വേലി. ര, വഴ.
വേഷ്ടി. ന. അംഗവസ്ത്രം, ഉത്തരീയം.
വേഷ്ടിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്പാൻ. (വേക്ടി.) സ. ക്രി. ചുറ്റുന്ന.
വേഷ്ടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചുറ്റപ്പെട്ട.
വേഷ്ടിതം. ന. ചുറ്റുക.
വേസ്ഥ. ന. ഉറപ്പു.
വേഹൽ. ന. ഇട്ടുകിടാഹിട്ട പശു.
വേള. നു. ഒരുത്തെ. (സം.) അവസരം.
വേളാൻ. ന. കൃശവൻ.
വേളി. ന. ക, ചില ബ്രാഹ്മണർക്കു മാത്രം വിവാഹത്തിന്നു പറയുന്ന ഒരു പേർ. ഘ, വിവാഹംചെയ്യപ്പെട്ട ഭാര്യ.
വേളികൂട്ടുന്ന. ടി. വാൻ. (വേളി.) അ. ക്രി. ജന്തുക്കൾ തമ്മിൽ ചേരുന്ന.
വേൾക്കുന്ന. ട്ടു. പ്പാൻ. (വേൾ.) സ. ക്രി. ബ്രാഹ്മണൻ വിവാഹംചെയ്യുന്ന. വേൾപ്പിക്കുന്ന. കാ. ക്രി.
വേറാക്കുന്ന. യി. വാൻ. (വേർ.) അ. ക്രി. വേർപെടുന്ന. വേറാക്കുന്ന. സ. ക്രി.
വേറിടുന്ന. ട്ടു. വാൻ. (വേർ.) അ. ക്രി. വേർപെടുന്ന. വേറിടിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
വേറു. വി. വേറെയുള്ള.
വേറുക്കുറു. ന. ക, മറ്റൊരു ചങ്ങ. ഘ, മറുപക്ഷം.
വേർതിരിയുന്ന. ഞു. വാൻ. (വേർ.) അ. ക്രി. വേറെയാകുന്ന. വേർതിരിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
വേറെ. വി. മറ്റെ. അ. വേറായി.
വേറൊരുത്തൻ. ന. മറ്റൊരുത്തൻ.
വേറൊരുത്തി. ന. മറ്റൊരുത്തി.
വേഴം. ന. ഒരുമാതിരി വലിയ പുള്ള്.
വേഴാമ്പൽ. ന. ഒരുപക്ഷി.
വേഴ്ച. ന. സ്നേഹം.

വൈ.

വൈ. അ. പാദപൂരണത്തിങ്കലുമ്മറ്റും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.
വൈകടികൻ. ന. രത്നങ്ങളെ തേച്ചു മിനുക്കുന്നവൻ.
വൈകക്ഷകം. അല്ലെങ്കിൽ, വൈകക്ഷ്യകം. ന. പൂണൂൽ ഇടത്തോളിയിൽ ഇടുന്ന മാല.
വൈകാതെ. അ. താമസിക്കാതെ, വേഗത്തിൽ.
വൈകീടാതെ. അ. വേഗത്തിൽ.
വൈകുണ്ഠൻ. ന. ക, വിഷ്ണു. ഘ, ഇന്ദ്രൻ.
വൈകുണ്ഠം. ന. വിഷ്ണുലോകം.
വൈകുന്ന. കി. വാൻ. (വൈക.) അ. ക്രി. താമസിക്കുന്ന. വൈകിക്കുന്ന. സ. ക്രി.
വൈകുന്നേരം. അ. അസ്തമനസന്ധ്യാസമയം.
വൈകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മാറ്റപ്പെട്ട.
വൈകൃതം. ന. നീരസം.
വൈകൃത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. ആകൃതികൊണ്ടോ മനസ്സുകൊണ്ടോ മാറ്റംവന്ന.
വൈകൃത്യം. ന. ക, നീരസം. ഘ, മാറ്റം.
വൈക്രാന്തം. ന. ഒരുവകരത്നം.
വൈഖരി. ന. വാക്കിന്റെ ഒരു പ്രകാരം.
വൈഖാനസൻ. ന. വാനപ്രസ്ഥൻ.
വൈചിത്ര്യം. ന. ക, ക്രൂടികലർത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭംഗി, വിചിത്രതാവസ്ഥ. ഘ, അദ്ഭുതം.
വൈജനനം. ന. പ്രസവമാസം.
വൈജയന്തം. ന. ക, ഇന്ദ്രന്റെ മാളിക. ഘ, ഇന്ദ്രന്റെ കൊടി.
വൈജയന്തി. ന. ക, കൊടിക്കൂറ. ഘ, ഒരഭിധാനഗ്രന്ഥം. ങ, ഒരു വൃക്ഷം.
വൈജയന്തികൻ. ന. കൊടിക്കൂറക്കാരൻ.
വൈജയന്തികം. ന. കൊടി.
വൈജാത്യം. ന. ക, സാമാന്യമായുള്ള സ്വഭാവത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വ്യത്യാസം. ഘ, ജാതിവ്യത്യാസം. ങ, അഴിമതി, ദുഷ്ടപ്പു.
വൈജ്ഞാനിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സാമർത്ഥ്യമുള്ള.
വൈഡാലപ്രതികൻ. ന. കപടഭക്തിയുള്ളവൻ.
വൈഡൂര്യം. ന. നവരത്നങ്ങളിൽ ഒന്ന.
വൈണവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. ക, മുളയെസ്സംബന്ധിച്ച, വേണുവിനെസ്സംബന്ധിച്ച.
വൈണവം. നു. മുളകുമ്പു, ഇല്ലിക്കുണ.
വൈണവികൻ. ന. കുഴൽവിളിക്കുന്നവൻ.
വൈണികൻ. ന. വീണവായിക്കുന്നവൻ.
വൈണകം. ന. ആനത്തോട്ടി.

വൈതനികൻ. നാ. സേവിക്കുന്നവൻ.
വൈതംസികൻ. നാ. ക, കണിവെച്ചു പക്ഷി മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കുന്നവൻ. ഉ, മാംസം തിന്നുന്നവൻ.
വൈതരണി. നാ. ക, നരകത്തിങ്കലുള്ള ഒരു നദി. ഉ, രാക്ഷസജാതിയുടെ അമ്മ. (മ) ഭഗവൽസ്ഥലം.
വൈതാന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. നാ. യാഗസംബന്ധമുള്ള, ശ്രൗതമുള്ള.
വൈതാനം. നാ. ക, മേല്പുട്ടി. ഉ, വേലി. ങ, വിസ്താരം.
വൈതാളികൻ. നാ. രാജാക്കന്മാരെ പാടിയുണർത്തുന്നവൻ.
വൈത്യൻ. നാ. വേലൻ.
വൈദഗ്ധ്യം. നാ. ക, സാമർത്ഥ്യം. ഉ, നിമിഷം. ങ, ബുദ്ധി.
വൈദ. വി. (ദൻ, ദീ, ദം.) വി. നാ. വിദ്വാനെ സംബന്ധിച്ചു.
വൈദർഭൻ. നാ. വിദർഭരാജാവു.
വൈദർഭം. നാ. ഉപായവാക്കു.
വൈദർഭി. നാ. ക, വിദർഭരാജാവിന്റെ ഒരു പ്രമാണം. ഉ, അഗസ്ത്യന്റെ ഭാര്യ. ങ, നളന്റെ ഭാര്യ. ഋ, ഋശ്യശൃംഗിണി.
വൈദിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. വേദസംബന്ധമായുള്ള. വൈദികത്വം. ഗു. നാ. വൈദികന്റെ അവസ്ഥ.
വൈദികൻ. നാ. ക, വേദത്തെ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ. ഉ, മലയാള ബ്രാഹ്മണർക്കു വിധി നിശ്ചയിക്കുന്ന ആ ഒരു ബ്രാഹ്മണർക്കു ക്രമേപ്പെരയുന്ന ഒരു പേർ.
വൈദുഷ്യം. നാ. അറിവു.
വൈദേഹകൻ. നാ. ക, ചെട്ടി, കച്ചവടക്കാരൻ. ഉ, വൈശ്യൻ.
വൈദേഹീ. നാ. ക, ശ്രീരാമന്റെ ഭാര്യ, സീത. ഉ, വൈശ്യസ്ത്രീ. ങ, തിപ്പലി.
വൈദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദീ, ദ്യം.) വി. നാ. ക, വേദസംബന്ധമായുള്ള. ഉ, ഔഷധത്തെ സംബന്ധിച്ച, വൈദ്യസംബന്ധമുള്ള.
വൈദ്യൻ. നാ. ക, വിദ്വാൻ. ഉ, ചികിത്സകാരൻ. ങ, വൈദ്യത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.
വൈദ്യാ. നാ. ഒരു മരുന്നു, കാകോളി.
വൈദ്യം. ചികിത്സ.
വൈദ്യക്കാരൻ. നാ. ചികിത്സകാരൻ.
വൈദ്യഗ്രന്ഥം. നാ. അഷ്ടാംഗഹൃദയം ചിന്താമണി മുതലായ പുസ്തകം.
വൈദ്യചിന്താമണി. നാ. ഒരു വൈദ്യഗ്രന്ഥം.
വൈദ്യനാഥൻ. നാ. ക, ശിവൻ. ഉ, ധന്വന്തരി.
വൈദ്യമാതാവു. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു, ആടലോടകം.
വൈദ്യശാസ്ത്രം. നാ. അഷ്ടാംഗഹൃദയമുതലായവ.
വൈധവ്യം. നാ. വിധവയുടെ അവസ്ഥ.
വൈധാതൻ. നാ. സനല്കുമാരൻ എന്ന മഹർഷി.
വൈധേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. മൂഢതയുള്ള.
വൈധേയൻ. നാ. മൂഢൻ.
വൈനതേയൻ. നാ. വിനതയുടെ പുത്രൻ. ക, അരുണൻ. ഉ, ഗരുഡൻ.
വൈനാശികൻ. നാ. ക, ദാസൻ. ഉ, ചിലന്തി. ങ, ജ്യോതിഷ്കാരൻ.
വൈനീതകം. നാ. വാഹനം.
വൈപരീത്യം. നാ. വിപരീതം.
വൈഭവം. നാ. ക, പ്രാപ്തി, സാമർത്ഥ്യം. ഉ, സംപത്തു. ങ, ഭാഗ്യം.
വൈമല്യം. നാ. നിർമ്മലത, തെളിവു.
വൈമാത്രേയൻ. നാ. രണ്ടമ്മമക്കൾ.
വൈമാനിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. വിമാനത്തെ സംബന്ധിച്ച.
വൈമുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. നാ. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
വൈമുഖ്യം. നാ. നീരസഭാവം.
വൈമേയം. നാ. തമ്മിൽമാറാരം.
വൈയങ്കത. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.
വൈയാകരണ. വി. (ണൻ, ണീ, ണം.) വി. നാ. ക, വ്യാകരണത്തെ പഠിച്ച. ഉ, വ്യാകരണത്തെ സംബന്ധിച്ച.
വൈയാകരണൻ. നാ. വ്യാകരണം പഠിച്ചവൻ.
വൈയാഘ്ര. വി. (ഘ്രൻ, ഘ്രീ, ഘ്രം.) വി. നാ. പുലിത്തോൽ കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ.
വൈരക്കല്ല. നാ. ഒരു മാതിരി രത്നം.
വൈരക്കൽപ്പൂടി. നാ. ഒരു പച്ചമരുന്നു.
വൈരച്ഛാണ. നാ. രത്നങ്ങൾ ഉരച്ചു നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള കല്ലു.
വൈരത്തൂശി. നാ. വൈരംകൊണ്ടുള്ള സൂചി, രത്നങ്ങൾ തുളെക്കുന്ന സൂചി.
വൈരനിര്യാതനം. നാ. ഉപദവിച്ചതിനു പകരം ഉപദ്രവിക്കുക, പകവീട്ടുക.
വൈരപ്പൂടി. നാ. വൈരക്കല്ലിന്റെ ശകലം.
വൈരപ്രതിക്രിയ. നാ. പകരം ചെയ്യുക, ശത്രുത്വപ്രവൃത്തിക, പകവീട്ടുക.
വൈരമിന്നു. നാ. കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരാഭരണം.
വൈരം. നാ. ക, ശത്രു, വിരോധം. ഉ, ഒരു രത്നം.

വൈരശുദ്ധി. ന. പകവീട്ടുക.
വൈരസൂചി. ന. രത്നങ്ങൾ തുളെക്കുന്ന സൂചി.
വൈരസേനി. ന. പണ്ടുള്ള ഒരു രാജാവു, നളൻ.
വൈരസ്യം. ന. നീരസഭാവം.
വൈരാഗി. ന. ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും സ്നേഹവും ആഗ്രഹവും ഇല്ലാത്തവൻ, സന്യാസി.
വൈരാഗ്യക്കാരൻ. ന. വൈരാഗ്യമുള്ളവൻ.
വൈരാഗ്യശതകം. ന. ഭർതൃഹരിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം.
വൈരാഗ്യം. ന. ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും സ്നേഹവും ആഗ്രഹവും ഇല്ലായ്മ.
വൈരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. വൈരമുള്ള. വൈരിത. ഗു. ന. വൈരിയുടെ അവസ്ഥ.
വൈരി. ന. ശത്രു.
വൈരിഞ്ച. വി. (ഞ്ചൻ, ഞ്ചാ, ഞ്ചം.) വി. ന. വിരിഞ്ചനെ സംബന്ധിച്ച, ബ്രഹ്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച.
വൈരിഞ്ചി. ബ്രഹ്മാവിന്റെ പുത്രൻ.
വൈരൂപ്യം. ന. വിരൂപത.
വൈരോചനൻ. ന. മഹാബലി.
വൈരോചനി. ന. ക, ബുദ്ധൻ. ഉ, മഹാബലി. ങ, സൂര്യന്റെ പുത്രൻ.
വൈവധികൻ. ന. എണ്ണയുമ്മരവും വില്ക്കുന്നവൻ.
വൈവർണ്യം. ന. ക, നിറംമാറ്റം. ഉ, ജാതിഹീനത്വം.
വൈവസ്വതൻ. ന. ക, അന്തകൻ. ഉ, ഏഴാമത്തെ മനു. ങ, രുദ്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.
വൈശദ്യം. ന. വെളുപ്പുനിറം.
വൈശാഖമാസം. ന. ഇടവമാസം.
വൈശാഖം. ന. ക, ഇടവമാസം. ഉ, കടുകാൽ. ങ, ഒരുകാരന്റെ ഒരു നില.
വൈശാഖസ്നാനം. ന. പുണ്യത്തിനായിട്ട വൈശാഖമാസം മുഴുവനും മനുഷ്യരെയുള്ള കുളി.
വൈശിഷ്ട്യം. ന. വിശേഷത.
വൈശിഷ്ട്യം. ന. വിശിഷ്ടത.
വൈശേഷികൻ. ന. വൈശേഷിക മതക്കാരൻ.
വൈശേഷികം. ന. വൈശേഷിക മതം.
വൈശ്യൻ. ന. കൃഷി വാണിഭമുതലായവയെ ചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിക്കാരൻ.
വൈശ്യപ്രവൃത്തി. ന. കൃഷി വാണിഭമുതലായവ.
വൈശ്യാ. ന. വൈശ്യസ്ത്രീ.
വൈശ്രവണൻ. ന. വടക്കെ ദിക്പാലകൻ, കുബേരൻ.
വൈശ്രദേവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. വിശ്വദേവന്മാരെ സംബന്ധിച്ച.
വൈശ്രദേവം. ന. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു കർമ്മം.
വൈശ്വാനരൻ. ന. അഗ്നി.
വൈശ്വാനരം. ന. ക, ജനങ്ങളില്ലാത്ത ദിക്ക. ഉ, ക്ഷാമമുള്ള ദിക്ക.
വൈശ്വി. ന. ഉത്രാടം നക്ഷത്രം.
വൈഷമ്മിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (വൈക്ഷമ്മി.) അ. ക്രി. ക, സമമല്ലാതെയാക്കുന്നു. ഉ, പ്രയാസപ്പെടുന്നു. ങ, മടിക്കുന്നു.
വൈഷമ്യം. ന. ക, സമമല്ലായ്മ. ഉ, പ്രയാസം. ങ, മടനാം.
വൈഷയികൻ. ന. ലോക ഇമ്പങ്ങളിൽ താല്പര്യമുള്ളവൻ.
വൈഷ്ടപം. ന. ഒരു ലോകം.
വൈഷ്ണവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. വിഷ്ണുവിനെ സംബന്ധിച്ച.
വൈഷ്ണവൻ. ന. വിഷ്ണുമതക്കാരൻ.
വൈഷ്ണവീ. ന. ക, ഏഴുമാതുക്കളിൽ ഒന്നു. ഉ, ഒരു പച്ചമരുന്നു, ശംഖപുഷ്പി.
വൈസാരിണം. ന. മത്സ്യം.
വൈഹാസികൻ. ന. നേരംപോക്കുകാരൻ.

വൊ.

വൊദ്ധാവു. ന. ക, ചുമക്കുന്നവൻ. ഉ, തേർനടത്തുന്നവൻ. ങ, വഴികാണിക്കുന്നവൻ. ര, മനവാളൻ, ഭർത്താവു.
വൊളം. ന. നറുംപശ.

വൌ.

വൌഷൽ. അ. ദേവകൾക്കൊ പിതൃക്കൾക്കൊ ബലികഴിക്കുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരുവാക്ക.

വ്യ.

വ്യക്ത. വി. (കതൻ. കതാ, കതം.) വി. ന. ക, സ്പഷ്ടമായുള്ള. ഉ, വിദ്യയുള്ള. ങ, പ്രത്യേകമായുള്ള. വ്യക്തത. വ്യക്തത്വം. ഗു. ന. സ്പഷ്ടത.
വ്യക്തമാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (വ്യക്തം.)

അ. ക്രി. സ്പഷ്ടമാകുന്നു, തെളിയുന്നു.
വ്യക്തമാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
വ്യക്തി. ന. തെളിവു, സ്ഫുടത.
വ്യഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. ഭമിച്ച, വ്യാകുലപ്പെട്ട. **വ്യഗ്രത.** ഗു. ന. വ്യാകുലം.
വ്യഗ്രപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വ്യഗ്ര.) അ ക്രി. വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.
വ്യംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ. ഗം.) വി. ന. അംഗത്തിനു കുറവുള്ള.
വ്യംഗൻ. ന. കാൽമുടവൻ.
വ്യംഗം. ന. ൧, തവള. ൨, മറുകു. ൩, മുഖത്തുള്ള നിറഭേദം.
വ്യംഗ്യം. ന. ഒന്നുപറയുമ്പോൾ മറെറാന്നു കൂടെ തോന്നുക.
വ്യജനം. ന. വിശറി, ആലവട്ടം.
വ്യഞ്ജകം. ന. കയ്ക്കിയ.
വ്യഞ്ജനപ്പുര. ന. കലവറമുറി.
വ്യഞ്ജനം. ന. ൧, കറി. ൨, അടയാളം. ൩, മുഖരോമം. ൪, ക്കാരാദ്യക്ഷരം.
വ്യഡംബകം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, അവണക്കു, വ്യളംബകം.
വ്യതികര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള, പരസ്പരമുള്ള.
വ്യതികരം. ന. ൧, നിർഭാഗ്യം, ആപത്തു. ൨, പരസ്പരമുള്ള മാററം.
വ്യതിക്രമം. ന. ൧, പ്രതിലോമം, മറുപാടു. ൨, വിപരീതം.
വ്യതിരിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. വേർപെട്ട.
വ്യതിരേകം. ന. ൧, വ്യത്യാസം. ൨, കവിതകളിൽ പറയുന്ന ഒരലങ്കാരം.
വ്യതീപാതം. ന. ൧, ആപത്തു. ൨, ധിക്കാരം. ൩, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു.
വ്യത്യയം. ന. വിപരീതം.
വ്യത്യസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. ൧, ഭേദമുള്ള. ൨, വിപരീതമായ.
വ്യത്യാസം. ന. ൧, ഭേദം. ൨, വിപരീതം.
വ്യഥ. ന. വേദന.
വ്യഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വേദനപ്പെട്ട.
വ്യധം. ന. തുളെക്ക.
വ്യധ്യ. വി. (ധ്യൻ, ധ്യാ. ധ്യം.) വി. ന. മുറിക്കപ്പെടുവാന്തക്ക, തുളെക്കപ്പെടുവാന്തക്ക.
വ്യധ്യം. ന. ലാക്കു.
വ്യധ്വം. ന. ചീത്തവഴി.
വ്യഭിചാരം. ന. ൧, വേശ്യാസംഗം. ൨, തെററു.
വ്യഭിചാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന.
വ്യയം. ന. ൧, ചിലവു. ൨, നാശം. ൩, നാട്യത്തിൽ വരുന്ന ഭാവഭേദങ്ങൾ മുപ്പത്തുരണ്ടും.
വ്യയിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചിലവാക്കപ്പെട്ട. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
വ്യയീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചിലവു ചെയ്യപ്പെട്ട.
വ്യൎത്ഥ. വി. (ൎത്ഥൻ, ൎത്ഥാ, ൎത്ഥം.) വി. ന. പ്രയോജനമില്ലാത്ത. **വ്യൎത്ഥത.** ഗു. ന.
വ്യൎത്ഥക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വെറുതേയുള്ള.
വ്യവധ. ന. ൧, മറ, മൂടി. ൨, മറവു.
വ്യവധാനം. ന. ൧, മറ. ൨, മറവു.
വ്യവധായക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, മറെക്കുന്ന. ൨, മദ്ധ്യസ്ഥമായ.
വ്യവസായം. ന. ൧, അദ്ധ്വാനം. ൨, ഒരുമ്പാടു. ൩, കൃഷി. ൪, ഉപായം.
വ്യവസായി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. വ്യവസായമുള്ള, ഉത്സാഹമുള്ള.
വ്യവസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട. ൨, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട. ൩, ഉത്സാഹമുള്ള.
വ്യവസിതം. ന. നിശ്ചയം.
വ്യവസ്ഥ. ന. നിശ്ചയം, ഉറപ്പു.
വ്യവസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, ഉറപ്പാക്കപ്പെട്ട.
വ്യവസ്ഥിതി. ന. നിശ്ചയം.
വ്യവഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വ്യവഹരി.) സ. ക്രി. വാദിക്കുന്നു, തൎക്കിക്കുന്നു.
വ്യവഹൎത്താവു. ന. വ്യവഹരിക്കുന്നവൻ.
വ്യവഹാരജ്ഞൻ. വി. ന. വ്യവഹാരത്തെ അറിയുന്നവൻ.
വ്യവഹാരദൎശനം. ന. വിചാരണ ചെയ്ക.
വ്യവഹാരപദം. ന. വ്യവഹരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാനം.
വ്യവഹാരപാദം. ന. ൧, വാദി. ൨, പ്രതി. ൩, സാക്ഷി. ൪, വിധി, തീൎപ്പു.
വ്യവഹാരമാതൃക. ന. വ്യവഹാരത്തിന്റെ ഒരു മുറ.
വ്യവഹാരമാൎഗ്ഗം. ന. വ്യവഹാരത്തിന്റെ വഴി.
വ്യവഹാരമാല. ന. വ്യവഹാരത്തെ അറിവാനുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം.
വ്യവഹാരം. ന. തൎക്കം, വഴക്കു.

വ്യവഹാരവിധി. നാ. രീപ്പ.
വ്യവഹാരവിഷയം. നാ. ക, ദ്രവ്യാനാ. ഖ, നിരീക്ഷാവാ. ങ, അസ്വാമിവിക്രയം. ച, സംഭൂയസമുത്ഥാനം. ഛ, ദത്താനപാകർമ്മം. ജ, വേതനാദാനം. ഝ, സംവിദ്വ്യതിക്രമം. ഞ, ക്രയവിക്രയാനുശയം. ട, സ്വാമിപാലയോർവ്വിവാദം. ഠ, സീമവിവാദം. ഡ, വാക്പാരുഷ്യം. ഢ, ദണ്ഡപാരുഷ്യം. ണ, സ്തേയം. ത, സാഹസം. ഥ, സ്ത്രീസംഗ്രഹണം. ദ, സ്ത്രീപുംസധർമ്മം. ധ, വിഭാഗം. ന, ദ്യൂതം.
വ്യവഹാരസഭ. അല്ലെങ്കിൽ, വ്യവഹാരസ്ഥലം. നാ. വ്യവഹരിപ്പാനുള്ള സ്ഥലം, ന്യായസ്ഥലം.
വ്യവഹാരസ്ഥാനം. നാ. ന്യായസ്ഥലം.
വ്യവഹാരിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. ക, മര്യാദയുള്ള. ഖ, മര്യാദയിൽ ഉൾപ്പെട്ട. ങ, വ്യവഹാരത്തെസംബന്ധിച്ച.
വ്യവഹാരിക. നാ. ക, ആചാരം. ഖ, ചൂൽ.
വ്യവഹാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. നാ. വ്യവഹാരമുള്ള.
വ്യവഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, ചേർന്ന. ഖ, ഉൾപ്പെട്ട. ങ, മറെക്കപ്പെട്ട.
വ്യവായം. നാ. ക, സംയോഗം. ഖ, മറവു.
വ്യസനപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (വ്യസന.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു, വേദനപ്പെടുന്നു.
വ്യസനം. നാ. ക, ആപത്ത്. ഖ, കാമം കൊണ്ടൊ കോപംകൊണ്ടൊ ഉണ്ടായ ദോഷം.
വ്യസനാർത്ത. വി. (ർത്തൻ, ർത്താ, ർത്തം.) വി. നാ. ദുഃഖിക്കുന്ന, വ്യസനി.
വ്യസനി. വി. (നീ, നിനീ, നി.) വി. നാ. വ്യസനമുള്ള.
വ്യസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. നാ. വേർതിരിക്കപ്പെട്ട.
വ്യസ്തപദം. നാ. തെളിവുകുറഞ്ഞ വ്യവഹാരം.
വ്യളീക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. ക, ഇഷ്ടക്കേടുള്ള. ഖ, യോഗ്യമല്ലാത്ത. ങ, അപ്രിയമായ.
വ്യളീകം. നാ. ക, വ്യസനം. ഖ, വഞ്ചന. ങ, കുറവ്. ര, ഇഷ്ടക്കേടുള്ളവസ്തു. ഋ, മര്യാദയല്ലാത്ത പ്രവൃത്തി.
വ്യാകരണക്കാരൻ. നാ. ക, വ്യാകരണമുണ്ടാക്കിയവൻ. ഖ, വ്യാകരണം പഠിച്ചവൻ.
വ്യാകരണം. നാ. ആറുശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്ന, ശബ്ദശാസ്ത്രം.
വ്യാകുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. ദുഃഖിക്കുന്ന, ഭയമുള്ള. വ്യാകുലത. ഗു. നാ.
വ്യാകുലപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ, (വ്യാകുല.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു.
വ്യാക്രുതി. നാ. വഞ്ചന.
വ്യാകോശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. നാ. വിടർന്ന.
വ്യാക്ഷൻ. നാ. ഗർഭമുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു ഭക്ഷണവസ്തുക്കളിലുണ്ടാകുന്ന കൊതി.
വ്യാഖ്യ. നാ. വ്യാഖ്യാനം.
വ്യാഖ്യാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ക, വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ട, വിസ്തരിച്ചു പറയപ്പെട്ട. ഖ, വിസ്തരിക്കപ്പെട്ട.
വ്യാഖ്യാതാവു. നാ. വ്യാഖ്യാനത്തെയുണ്ടാക്കിയവൻ.
വ്യാഖ്യാനം. നാ. സംസ്കൃതകവിതകളുടെ അർത്ഥങ്ങളെ തെളിയിച്ചുപറയുന്ന ഗ്രന്ഥം.
വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വ്യാഖ്യാനി.) സ. ക്രി. വ്യാഖ്യാനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു.
വ്യാഘാതം. നാ. ക, തടവു. ഖ, അടി. ങ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന യോഗങ്ങളിൽ ഒന്ന. ര, കൊന്നവൃക്ഷം.
വ്യാഘ്രചർമ്മം. നാ. കടുവാത്തോൽ.
വ്യാഘ്രനഖം. നാ. ഒരു മരുന്നു, പുലിച്ചുവടി.
വ്യാഘ്രപാൽ. അല്ലെങ്കിൽ, വ്യാഘ്രപാത്തു. നാ. വയ്യങ്കതവൃക്ഷം.
വ്യാഘ്രപാദം. നാ, വയ്യങ്കതവൃക്ഷം.
വ്യാഘ്രപുച്ഛം. നാ. ഒരു മരുന്നു, അവണക്കു.
വ്യാഘ്രീ. നാ. കടുവാ. ഖ, അവണക്കു.
വ്യാഘ്രോടം. നാ. വാനമ്പാടിപ്പക്ഷി.
വ്യാഘ്രീ. നാ. ചെറുവഴുതിന.
വ്യാജുക്കാരൻ. നാ. ക, കള്ളൻ. ഖ, കള്ളംപറയുന്നവൻ.
വ്യാജുച്ചൂരക്കു. നാ. കള്ളച്ചൂരക്കു.
വ്യാജുനിന്ദ. നാ. കവിതയിലെ ഒരലങ്കാരം, സ്തുതിക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ നിന്ദിക്ക.
വ്യാജും. നാ. ക, കള്ളം. ഖ, വഞ്ചന.
വ്യാജുവൃത്തി. നാ. കള്ളപ്രവൃത്തി.
വ്യാജുസ്തുതി. നാ. നിന്ദാസ്തുതി.
വ്യാജോക്തി. നാ. കള്ളവാക്കു.
വ്യാഡൻ. നാ. ക, ഇന്ദ്രൻ. ഖ, കള്ളൻ.
വ്യാഡം. നാ. ക, പാമ്പു. ഖ, വനമൃഗം.
വ്യാധൻ. നാ. കാട്ടാളൻ.
വ്യാധി. നാ. രോഗം.
വ്യാധിക്കാരൻ. നാ. രോഗചികിത്സകൻ.

വ്യാധിഘാതം. ന. കൊന്നവൃക്ഷം.
വ്യാധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വ്യാധിയുള്ള, ദീനമുള്ള.
വ്യാധുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇളക്കമുള്ള.
വ്യാനൻ. ന. ശരീരത്തിൽ അഞ്ചുവായുക്കൾ ഉള്ളതിൽ ഒന്നു.
വ്യാപക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന, പരന്ന.
വ്യാപനം. ന. വ്യാപിക്കുക, പരക്കുക.
വ്യാപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, മരിച്ച. ൨, കൊല്ലപ്പെട്ട.
വ്യാപരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വ്യാപരി.) സ. ക്രി. പ്രവൃത്തിക്കുന്നു.
വ്യാപാദനം. ന. കൊല്ലുക.
വ്യാപാദം. ന. ഉപദ്രവിപ്പാനുള്ള മനസ്സു.
വ്യാപാരം. ന. പ്രവൃത്തി. (മ.) ൧, കച്ചവടം. ൨, ക്ഷുദ്രം.
വ്യാപാരശക്തി. ന. വ്യാപാരത്തിനുള്ള സാമർത്ഥ്യം, പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനുള്ള മിടുക്കു.
വ്യാപാരശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കച്ചവടത്തിനുമ്മററും പരിചയമുള്ള.
വ്യാപാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. വ്യാപാരമുള്ള.
വ്യാപാരി. ന. കച്ചവടക്കാരൻ.
വ്യാപി. വി. (പീ, പിനീ, പി.) വി. ന. വ്യാപിക്കുന്ന, പരക്കുന്ന.
വ്യാപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ (വ്യാപി.) സ. ക്രി. പരക്കുന്നു. വ്യാപിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.
വ്യാപൂ. വി. (പൂൻ, പൂാ, പൂം.) വി. ന. പരക്കപ്പെട്ട.
വ്യാപൂി. ന. വ്യാപിക്കുക, പരക്കുക. (മ) വ്യാജം.
വ്യാപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. പരത്തപ്പെടുവാൻ തക്ക. വ്യാപ്യത്വം. ഗു. ന.
വ്യാപ്യം. ന. കൊട്ടം.
വ്യാമം. ന. ഒരു മാറളവു.
വ്യാമിശ്ര. വി. (ശ്രൻ, ശ്രാ, ശ്രം.) വി. ന. ഇടകലർന്ന.
വ്യാമോഹം. ന. മോഹം, അന്ധാളിപ്പു.
വ്യായത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ബദ്ധപ്പാടുള്ള. ൨, നീളമുള്ള. ൩, ഉറപ്പുള്ള.
വ്യായാമം. ന. ൧, അദ്ധ്വാനം. ൨, കച്ചകെട്ടു. ൩, പുരുഷത്വം.
വ്യാവക്രോശി. ന. തമ്മിൽശപിക്ക.
വ്യാവഹാരിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ൧, വ്യവഹാരത്തെസ്സംബന്ധിച്ച. ൨, മര്യാദയുള്ള.
വ്യാവഹാരികൻ. ന. മന്ത്രി.
വ്യാവഹാസി. ന. തമ്മിൽ ചിരിക്ക.
വ്യാവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. ൧, തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട. ൨, വളയപ്പെട്ട. ൩, മാററപ്പെട്ട. ൪, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
വ്യാവൃത്തി. ന. ൧, സ്തുതി. ൨, തെരിഞ്ഞെടുപ്പു. ൩, തള്ളൽ.
വ്യാസക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, ആകുലതയുള്ള. ൨, ചേർന്നിരിക്കുന്ന. ൩, വേർപെട്ട.
വ്യാസൻ. ന. ഒരു മഹർഷി, വേദവ്യാസൻ.
വ്യാസം. ന. ൧, വിസ്താരം. ൨, വേർതിരിവു. ൩, ഒരളവു.
വ്യാസിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, വിരോധിക്കപ്പെട്ട. ൨, അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത.
വ്യാഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (വ്യാഹരി.) സ. ക്രി. പറയുന്നു.
വ്യാഹാരം. ന. ൧, വാക്കു, ശബ്ദം. ൨, ഫലിതവാക്കു.
വ്യാഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പറയപ്പെട്ട.
വ്യാഹൃതി. ന. ൧, വാക്കു. ൨, ശബ്ദം.
വ്യാളഗ്രാഹി. ന. പാമ്പിനെ പിടിക്കുന്നവൻ.
വ്യാളം. ന. ൧, പാമ്പു. ൨, സിംഹം. ൩, കടുവാ, പുലി. ൪, മദയാന.
വ്യാളായുധം. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, പുലിച്ചുവടി.
വ്യാഴം. ന. ൧, നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, വ്യാഴാഴ്ച.
വ്യാഴാഴ്ച. ന. അഞ്ചാമത്തെ ആഴ്ച.
വ്യുത്ഥാനം. ന. ൧, സ്വാതന്ത്ര്യം. ൨, വിരോധം. ൩, സമാധിനിവർത്തി.
വ്യുല്പത്തി. ന. വിദ്യ.
വ്യുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, ദഹിച്ച. ൨, ഉദിച്ച.
വ്യുഷ്ടം. ന. ൧, പ്രഭാതകാലം. ൨, ഫലം, സാദ്ധ്യം.
വ്യുഷ്ടി. ന. ൧, ഫലം. ൨, വർദ്ധനവു. ൩, സ്തുതി.
വ്യൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, അണിനിരത്തപ്പെട്ട. ൨, നന്നായോജിച്ച.
വ്യൂഢകങ്കടൻ. ന. കവചമിട്ടവൻ.
വ്യൂഢി. ന. അണിനിരപ്പു.
വ്യൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നെയ്യപ്പെട്ട.

വ്യൂതി. ന. നെയ്യുക.
വ്യൂഹപാർഷ്ണി. ന. പിമ്പട.
വ്യൂഹം. ന. യുദ്ധത്തിങ്കൽ സൈന്യങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്നതിന്റെ ഓരോ ക്രമം. ൧, ദണ്ഡവ്യൂഹം, ഭോഗവ്യൂഹം, മണ്ഡലവ്യൂഹം, അസംഹതവ്യൂഹവുംമററും,(ബലവിന്യാസം.) ൨, സമൂഹം.
വ്യോകാരൻ. ന. കൊല്ലൻ.
വ്യോമകേശൻ. ന. ശിവൻ.
വ്യോമദേശം. ന. ആകാശപ്രദേശം, ആകാശം.
വ്യോമമാർഗ്ഗം. ന. ആകാശവഴി, ആകാശം.
വ്യോമം. ന. ൧, ആകാശം. ൨, വെള്ളം.
വ്യോമയാനം. ന. വിമാനം.
വ്യോഷം. ന. ചുക്കു മുളകു തിപ്പലി, (ത്രികടു.)

വ്ര.

വ്രജൽ. വി. (ജൻ, ജന്തീ, ജൽ.) വി. ന. സഞ്ചരിക്കുന്ന.
വ്രജനം. ന. സഞ്ചരിക്ക.
വ്രജം. ന. ൧, അമ്പാടി, പശുത്തൊഴുത്തു. ൨, വഴി. ൩, കൂട്ടം.
വ്രജ്യ. ന. ൧, തീർത്ഥയാത്ര. ൨, യുദ്ധയാത്ര യുമ്മററും.
വ്രണകാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. വ്രണത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.
വ്രണം. ന. ശരീരത്തിൽ പൊട്ടി അളിഞ്ഞുള്ള ദീനം, മുറിവുംമററും.
വ്രതതി. ന. ൧, വള്ളി. ൨, പരപ്പു.
വ്രതം. ന. ഉപവാസം, നോൻപു.
വ്രതീ. വി. (തീ, തിനീ. തി.) വി. ന. വ്രതമുള്ള.
വ്രതീ. ന. ഉപവസിക്കുന്നവൻ.
വ്രശ്ചനം. ന. ൧, അരം. ൨, കണ്ടിക്ക.
വ്രാജിതാവു. ന. തേർനടത്തുന്നവൻ.
വ്രാതം. ന. കൂട്ടം.
വ്രാത്യൻ. ന. ജാതിമർയ്യാദപ്രകാരമുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യപ്പെടാത്ത ബ്രാഹ്മണൻ.
വ്രീഡ. ന. ലജ്ജ.
വ്രീഹി. ന. ധാന്യങ്ങളിൽ നെല്ലും മററു ചിലതും.
വ്രീഹിഭേദം. ന. ഒരു വക നെല്ല.
വ്രീള. ന. ലജ്ജ, നാണം.
വ്രീളാവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ലജ്ജയുള്ള.
വ്രൈഹേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. വ്രീഹി വിളയുന്ന.

ശ. ഹല്ലുകളിൽ മുപ്പതാമത്തെ അക്ഷരം.

ശകടം. ന. വണ്ടി, ചാടു.
ശകൻ. ന. ഒരു രാജാവു, ശാലിവാഹൻ.
ശകലം. ന. ൧, അംശം. ൨, നുറുക്കു.
ശകലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശകലി.) സ. ക്രി. ഉടെക്കുന്നു, മുറിക്കുന്നു.
ശകലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉടെക്കപ്പെട്ട, നുറുക്കപ്പെട്ട.
ശകാബ്ദം. ന. ശാലിവാഹന്റെ സംവത്സരം.
ശകാന്തകൻ. ന. ൧,വിക്രമാദിത്യരാജാവു. ൨, ശാലിവാഹൻ.
ശകാരം. ന. അധിക്ഷേപവാക്കു.
ശകാരി. ന. വിക്രമാദിത്യൻ.
ശകാരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശകാരി.) സ. ക്രി. അധിക്ഷേപ വാക്കു പറയുന്നു.
ശകുനപ്പിഴ. ന. ഒരു കാൎയ്യത്തിനു പുറപ്പെടുമ്പോൾ കാണുന്ന ലക്ഷണപ്പിഴ.
ശകുനം. ന. ൧, പക്ഷി. ൨, പ്രശനം. ൩, ഒരു മാതിരി പാട്ടു.
ശകുനി. ന. ൧, പക്ഷി. ൨, ദുൎയ്യോധനന്റെ അമ്മാമൻ.
ശകുന്തം. ന. ൧, പക്ഷി. ൨, കഴുകൻ.
ശകുന്തി. ന. പക്ഷി.
ശകുലം. ന. മീൻ.
ശകുലാദനി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, കടുകുരോഹിണി.
ശകുലാർഭകം. ന. ഒരു വക മത്സ്യം.
ശകുലാക്ഷകം. ന വയച്ചുള്ളി.
ശകുലി. ന. മത്സ്യം.
ശകൃൽ. ന. വിഷ്ഠ.
ശകൃല്ക്കരി. ന. പശുക്കിടാവു.
ശക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧,ബലമുള്ള. ൨, ത്രാണിയുള്ള.
ശക്തി. ന. ൧, ബലം. ൨, പാൎവ്വതി. ൩, ലക്ഷ്മി.
ശക്തിധരൻ. ന. ൧, സുബ്രഹ്മണ്യൻ. ൨, ശക്തിയുള്ളവൻ. ൩, വേല്ക്കാരൻ.
ശക്തിപൂജ. ന. ദേവിയെ പൂജിക്കുന്ന പൂജ.
ശക്തിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. ബലമുള്ള, ശക്തിയുള്ള.
ശക്തിഹേതികൻ. ന. വേല്ക്കാരൻ.
ശക്ന്ദ. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. ദയയായിട്ടു സംസാരിക്കുന്ന.
ശക്യ. വി. (ക്യൻ, ക്യാ, ക്യം.) വി. ന. സാധിക്കപ്പെടാകുന്ന. **ശക്യത.** ഗു. ന.
ശക്രധനുസ്സു. ന. മേഘവില്ല.
ശക്രൻ. ന. ൧, ഇന്ദ്രൻ. ൨, കുടകപ്പാല.

ശക്രപാദപം. ന. ഒരു വൃക്ഷം.
ശക്രപുഷ്പി. ന. ഒരു മാതിരി ചീര.
ശക്രഭവനം. ന. ഇന്ദ്രന്റെ വാസസ്ഥലം, സ്വർഗ്ഗം.
ശക്രവല്ലി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ഉഴിഞ്ഞ.
ശക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. പ്രിയം പറയുന്ന.
ശക്വരം. ന. കാള.
ശങ്ക. ന. ൧, ഭയം. ൨, സംശയം. ൩, ലജ്ജ, വണക്കം.
ശങ്കകേടു. ന. ഭയമില്ലായ്ക, ലജ്ജയില്ലായ്ക.
ശങ്കര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. സുഖത്തെച്ചെയ്യുന്ന.
ശങ്കരൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, വേദാന്തം പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ.
ശങ്കരീ. ന. പാർവ്വതി.
ശങ്കാവിഷം. ന. സംശയിപ്പാനിടയില്ലാത്ത കാര്യത്തിലെ ഒരു സംശയം.
ശങ്കിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ.(ശങ്കി.) അ. ക്രി. ൧, ഭയപ്പെടുന്നു. ൨, സംശയിക്കുന്നു. ൩, മാനിക്കുന്നു. ൪, ലജ്ജപ്പെടുന്നു.
ശങ്കിടി. ന. പ്രധാന പാട്ടുകാരന്റെ കൂടെ പാടുക.
ശങ്കിടിക്കാരൻ. ന. കൂടെപ്പാടുന്നവൻ, ഏററുപാടുന്നവൻ.
ശങ്കിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഭയപ്പെട്ട. ൨, സംശയമുള്ള. ൩, സ്ഥിരമില്ലാത്ത.
ശങ്കു. ന. ൧, കുററി, തടി. ൨, ഒരു വക മത്സ്യം. ൩, കുന്തം. ൪, ശിവൻ. ൫, ഇലയുടെ ഞരമ്പു. ൬, നാഴികമണിയുടെ സൂചി. ൭, ഭയം.
ശങ്കുകർണ്ണം. ന. കഴുത.
ശങ്കുല. ന. പാക്കുവെട്ടി.
ശംഖു. ന. ൧, ഒരു ജലജന്തു. ൨, നവനിധികളിൽ ഒന്നു. ൩, മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ ഉള്ള ഒരു മർമ്മം. ൪, ഒരു വലിയ തുക.
ശംഖധവള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ശംഖിന്റെ വെളുപ്പു പോലെ വെളുപ്പുള്ള.
ശംഖധ്മാനം. ന. ശംഖു ഊതുക.
ശംഖനഖം. ന. ഞമഞ്ഞി.
ശംഖനാദം. ന. ശംഖിന്റെ ശബ്ദം.
ശംഖപാലൻ. ന. ൧, ആദിത്യൻ. ൨, ഒരു സർപ്പം.
ശംഖപുഷ്പം. ന. ഒരു മാതിരി പുഷ്പം. ൧, കറുത്ത ശംഖപുഷ്പം. ൨, വെളുത്ത ശംഖപുഷ്പം.
ശംഖപുഷ്പി. ന. ശംഖപുഷ്പം.
ശംഖം. ന. ൧, ഒരു വക ജലജന്തു, ശംഖു. ൨, വൈശ്രവണന്റെ നിധികളിൽ ഒന്നു. ൩, മനുഷ്യന്റെ നെററിയിൽ ഉള്ള ഒരു മർമ്മം. ൪, ഒരു വലിയ തുക.
ശംഖസ്വനം. ന. ശംഖിന്റെ ശബ്ദം.
ശംഖിനീ. ന. ൧, നാലുവക സ്ത്രീകളിൽ മൂന്നാമത്തവൾ. ൨, ഒരു പച്ച മരുന്നു, ചണ്ഡ.
ശംഖുപിരി. ന. ഒരു മാതിരി പിരിയാണി.
ശംഖുവിളി. ന. ശംഖിൽ ഊതി ശബ്ദിപ്പിക്കുക.
ശചീ. ന. ൧, ഇന്ദ്രാണി. ൨, കരണം. ൩, വിഷ്ടി. ൪, ശതാവരി.
ശചീപതി. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ശടി. ന. കച്ചോലം.
ശഠ. വി. (ഠൻ, ഠാ, ഠം.) വി. ന. ശാഠ്യമുള്ള. **ശഠത.** ഗു. ന. ശാഠ്യം.
ശണം. ന. ഒരു മാതിരി ചെടി.
ശണപുഷ്പിക. ന. ഒരു വക മരുന്നു, ഘണ്ടാരവ.
ശണസൂത്രം. ന. ചണത്തിന്റെ നൂലു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വല.
ശണ്ഠ. ന. കലഹം.
ശണ്ഠി. ന. ശഠൻ, വികൃതി.
ശതക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നൂറു എന്നുള്ള സംഖ്യ.
ശതകം. ന. ൧, നൂറുസംവത്സരം. ൨, നൂറുശ്ലോകം കൂടിയ ഒരു കവിത.
ശതകുപ്പ. ന. ഒരു വക അങ്ങാടിമരുന്നു.
ശതകോടി. ന. വജ്രായുധം.
ശതക്രതു. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ശതഘ്നി. ന. ൧, ഒരായുധം. ൨, പെൺതേൾ. ൩, തൊണ്ടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
ശതദ്രു. ന. ഒരു നദി.
ശതധാ. അ. നൂറുപ്രകാരം.
ശതപത്രകം. ന. മരംകൊത്തി.
ശതപത്രം. ന. ൧, താമര. ൨, മയിൽ. ൩, കിളി.
ശതപത്രോദ്ഭവൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
ശതപദി. ന. പഴുതാര.
ശതപർവ്വ. ന. ൧, മുള. ൨, കറുക. ൩, വയമ്പു. ൪, ശൂക്രന്റെ ഭാര്യ. ൫, തുലാമാസത്തിലെ വെളുത്ത വാവു.
ശതപർവ്വിക. ന. ൧, കറുക. ൨, വയമ്പു. ൩, യവം.
ശതപർവ്വേശൻ. ന. ശൂക്രൻ.
ശതപുഷ്പ. ന. ചതകുപ്പ.
ശതപ്രാസം. ന. കണവീരം.
ശതഭിഷക്. ന. ചതയംനക്ഷത്രം.
ശതഭീരു. ന. ഒരു വക മുല്ല.

ശതമഖൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ശതമന്യു. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ശതമാജ്ഞൻ. ന. ആയുധം നന്നാക്കുന്നവൻ.
ശതമാനം. ന. ൧, ഒരു പലംവെള്ളി. ൨, നാലിടങ്ങഴി.
ശതമൂലി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ശതാവരി.
ശതം. ന. നൂറു.
ശതയഷ്ടിക. ന. നൂറുചുററുള്ള മാല.
ശതയോഗം. ന. ഒരു വൈദ്യഗ്രന്ഥം.
ശതവീര്യ. ന. വെങ്കുറുക.
ശതവേധി. ന. പുളിയാരൽ.
ശതശസ്സു. അ. പലപ്രകാരം, നൂറുപ്രകാരം.
ശതഹ്രദ. ന. മിന്നൽപിണർ, ഇടിവാൾ.
ശതഹ്രാസം. ന. കണവീരം.
ശതാംഗം. ന. രഥം, തേരു.
ശതാനന്ദൻ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, ഒരു മഹർഷി.
ശതാനീകൻ. ന. ൧, വൃദ്ധൻ. ൨, ഒരു രാജാവു. ൩, ഒരു മഹർഷി.
ശതാവരി. ന. ഒരു വക പച്ചമരുന്നു, ശതമൂലി.
ശത്രു. ന. വൈരി.
ശത്രുഘ്നൻ. ന. ശ്രീരാമന്റെ അനുജന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.
ശത്രുജയം. ന. ശത്രുക്കളെ ജയിക്ക.
ശത്രുത. ന. വൈരം, അസൂയ.
ശത്രുത്വം. ന. ശത്രുത.
ശത്രുനാശം. ന. ശത്രുക്കളുടെ നാശം.
ശത്രുപക്ഷം. ന. ശത്രുവിന്നു സഹായം.
ശത്രുപീഡ. ന. ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം.
ശത്രുബലം. ന. ശത്രുവിന്റെ ബലം.
ശത്രുഭയം. ന. ശത്രുവിൽനിന്നുള്ള പേടി.
ശത്രുവ്യാപാരം. ന. ശത്രുവിന്റെ പ്രവൃത്തി. (മ) ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം.
ശത്രുസംഹാരം. ന. ശത്രുവിന്റെ സംഹാരം.
ശത്രുഹരം. ന. ശത്രുനാശം.
ശദ്രി. ന. ൧, മേഘം. ൨, അർജ്ജുനൻ. ൩, ആന.
ശനി. ന. ൧, നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, ശനിയാഴ്ച.
ശനിപ്പിഴ. ന. താൻ ജനിച്ച രാശിയുടെ പന്ത്രണ്ടാം രാശിയിലുംമററും ശനി കടക്കുക.
ശനിപ്രിയം. ന. മരതകരത്നം.
ശനിയാഴ്ച. ന. ഏഴാം ആഴ്ച.
ശനിഭഗവാൻ. ന. ശനി.
ശനിവാരം. ന. ശനിയാഴ്ച.
ശനൈശ്വരൻ. ന. ശനി.
ശനൈസ്. അല്ലെങ്കിൽ, **ശനകൈസ്സു.** അ. പതുക്കെ.
ശപഥം. ന. ആണ, സത്യം, ഞാൻ ഇന്ന പ്രകാരം ചെയ്യും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അഗ്നിയിൽ ചാടി ദഹിച്ചുകളയുമെന്നും മററും നിശ്ചയമായിപ്പറക.
ശപനം. ന. ശപഥം.
ശപം. ന. ൧, ശവം. ൨, ശാപം. ൩, ആണ.
ശപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശപി.) സ. ക്രി. പ്രാകുന്നു, നിന്ദിക്കുന്നു.
ശഫം. ന. ൧, കുളമ്പു. ൨, കുതിരയുടെ കുളമ്പു.
ശഫരി. ന. നരിമീൻ.
ശബരൻ. ന. കാട്ടാളൻ.
ശബരാലയം. ന. കാട്ടാളന്റെ വീടു.
ശബരീ. ന. കാട്ടാളത്തി.
ശബള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. പലവർണ്ണമുള്ള. **ശബളത.** ഗു. ന. പലവർണ്ണം.
ശബളം. ന. ൧, പലവർണ്ണം. ൨, വെള്ളം.
ശബളീ. ന. പലവർണ്ണമുള്ള പശു.
ശബ്ദഗ്രഹം. ന. ചെവി.
ശബ്ദന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ശബ്ദിക്കുന്ന.
ശബ്ദനം. ന. ശബ്ദം.
ശബ്ദബ്രഹ്മം. ന. ദൈവം തോന്നിച്ചിട്ടു എഴുതിയ എഴുത്തു.
ശബ്ദം. ന. ൧, ഒച്ച, സ്വനം. ൨, സംസ്കൃതവാക്കു.
ശബ്ദയോനി. ന. വാക്കിന്റെ മൂലം, ഭൂസത്തായാം ഏധവൃദ്ധൌ എന്നു തുടങ്ങിയുള്ളവ, ധാതു.
ശബ്ദശാസ്ത്രം. ന. ആറു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു, വ്യാകരണം.
ശബ്ദാർത്ഥം. ന. വാക്കിന്റെ അർത്ഥം.
ശബ്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശബ്ദി.) സ. ക്രി. ൧, പറകയും ചുമെക്കയുംമററും ചെയ്യുന്നു. ൨, ഒച്ചപുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. **ശബ്ദിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.
ശബ്ദോല്പത്തി. ന. ശബ്ദമുണ്ടാകുക.
ശമക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സമാധാനം വരുത്തുന്ന.
ശമഥം. ന. ശമനം.
ശമനത. ന. ശമനം.
ശമനൻ. ന. ൧, യമൻ. ൨, മാൻ.
ശമനം. ന. അടക്കം.
ശമനസ്വസ്വാവു. ന. യമുനാനടി.
ശമനീ. ന. രാത്രി.
ശമം. ന. അടക്കം.
ശമലം. ന. വിഷു.

ശമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശമി.) അ. ക്രി. അടങ്ങുന്നു, സാവധാനമാകുന്നു. **ശമിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
ശമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശമിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ശമീ. ന. ൧, ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം. ൨, വന്നിവൃക്ഷം.
ശമീധാന്യം. ന. പയറുമ്മററും.
ശമീരം. ന. ചെറുവന്നിവൃക്ഷം.
ശം. അ. സുഖം.
ശമ്പ. ന. മിന്നൽപിണരു.
ശമ്പളം. ന. കൂലി.
ശംബം. ന. ൧, വജ്രായുധം. ൨, ഉലക്കപ്പൂണു. ൩, അരയ്ക്കുവെച്ചു പൂട്ടുന്ന ഇരിമ്പുചങ്ങല.
ശംബരം. ന. ൧, വെള്ളം. ൨, സമ്പത്തു. ൩, യുദ്ധം. ൪, ഒരു വക മാൻ. ൫, മാൎഗ്ഗമൎയ്യാദ.
ശംബരാരി. ന. കാമദേവൻ.
ശംബരി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, എലിച്ചെവിയൻ.
ശംബലം. ന. ൧, വഴിച്ചോറു. ൨, കര. ൩, അസൂയ.
ശംബാകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇരുച്ചാലുഴുത.
ശംബൂകം. ന. ഞമഞ്ഞി.
ശംഭം. ന. വജ്രായുധം.
ശംഭളീ. ന. വേശ്യ.
ശംഭു. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, ശിവൻ. ൩, വിഷ്ണു. ൪, യവനന്മാരിൽ പ്രമാണി.
ശമ്മല. ന. പ്രയാസം, വ്യാകുലം.
ശമ്യ. ന. നുകക്കഴി.
ശമ്യാകം. ന. കൊന്നവൃക്ഷം.
ശംവം. ന. ൧, വജ്രായുധം. ൨, ഉലക്കപ്പൂണു.
ശംവരം. ന. വെള്ളം.
ശംസ. ന. ൧, വാക്കു. ൨, ആഗ്രഹം. ൩, സ്തുതി.
ശംസനം. ന. വാക്കു.
ശംസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നിശ്ചയമുള്ള. ൨, അപവാദപ്പെട്ട. ൩, പറയപ്പെട്ട. ൪, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട. ൫, ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.
ശംസ്താവു. ന. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.
ശയനഗൃഹം. ന. ഉറങ്ങുവാനുള്ള മുറി, കിടക്കുന്ന മുറി.
ശയനപ്രദക്ഷിണം. ന. കിടന്നുരുണ്ടു ക്ഷേത്രത്തിനു ചുററി വലംവെക്ക.
ശയനം. ന. ൧, കിടക്കുക. ൨, മെത്ത. ൩, കട്ടിൽ. ൪, സംയോഗം.
ശയനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഉറങ്ങുവാൻ കൊള്ളാകുന്ന.
ശയനീയം. ന. മെത്ത.
ശയം. ന. ൧, കൈ. ൨, പെരുമ്പാമ്പു. ൩, ഉറക്കം. ൪, മെത്ത.
ശയാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, ഉറങ്ങുന്ന. ൨, കിടക്കുന്ന.
ശയാലു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, ഉറങ്ങുവാനാഗ്രഹമുള്ള. ൨, കിടപ്പാനാഗ്രഹമുള്ള.
ശയാലു. ന. പെരുമ്പാമ്പു.
ശയിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശയി.) അ. ക്രി. കിടക്കുന്നു.
ശയിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഉറങ്ങുന്ന. ൨, കിടക്കുന്ന.
ശയിതം. ന. ഉറക്കം.
ശയു. ന. പെരുമ്പാമ്പു.
ശയ്യ. ന. മെത്ത.
ശരകൂടം. ന. അമ്പിൻ കൂട്ടം, അസ്ത്രം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി ഭവനം.
ശരക്കോൽ. ന. ൧, അമ്പിന്റെ തണ്ടു. ൨, അമപ്പുല്ലിന്റെ തണ്ടു.
ശരച്ചന്ദ്രൻ. ന. ശരൽ കാലത്തെ ചന്ദ്രൻ.
ശരജന്മാവു. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
ശരണം. ന. ൧, ആശ്രയം. ൨, രക്ഷിതാവു. ൩, ഭവനം.
ശരണാഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. രക്ഷയ്ക്കായിട്ടു വന്ന.
ശരണാൎത്ഥി. വി. (ൎത്ഥി, ൎത്ഥിനീ, ൎത്ഥി.) വി. ന. രക്ഷെക്ക ആഗ്രഹമുള്ള.
ശരണ്യ. വി. (ണ്യൻ, ണ്യാ, ണ്യം.) വി. ന. രക്ഷിക്കത്തക്ക.
ശരണ്യം. ന. ൧, രക്ഷ. ൨, ഭവനം.
ശരദൃതു. ന. ശരൽക്കാലം, നാലാമത്തെ ഋതു.
ശരധി. ന. അമ്പുറ.
ശരപുംഖാ. ന. ഒരു മരുന്നു.
ശരപ്പാടു. ന. അമ്പു എയ്താൽ ചെന്നു വീഴുന്ന അകലം.
ശരപ്രയോഗം. ന. അമ്പുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം.
ശരഭം. ന. ൧, എട്ടടിമാൻ. ൨, വരയാടു.
ശരം. ന. ൧, അമ്പു. ൨, അമപ്പുല്ല. ൩, വെള്ളം. ൪, ഉപദ്രവം.
ശരൽ. ന. ൧, ശരല്ക്കാലം. ൨, ഒരു സംവത്സരം.
ശരല്ക്കാലം. ന. കന്നിയും തുലാവും രണ്ടു മാസം.
ശരവ്യം. ന. ലാക്കു.
ശരാഭ്യാസം. ന. അമ്പുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം പഠിക്ക.
ശരാരി. ന. വെള്ളിപ്പക്ഷി.
ശരാരു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. കൊല്ലുന്ന.

ശരാലി. ന. വെള്ളിപ്പക്ഷി.
ശരാവതി. ന. ഒരാറു.
ശരാവം. ന. മൂടി, ഒരു മാതിരി ചെറിയ പാത്രം.
ശരാശരി. അ. തുല്യം.
ശരാശ്രയം. ന. അമ്പുറ.
ശരാസനം. ന. വില്ല.
ശരി. അ. തുല്യം, സൂക്ഷം, നിരപ്പു.
ശരിയിടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (ശരി.) സ. ക്രി. ൧, ശരിയാക്കുന്നു. ൨, പകരംവീട്ടുന്നു.
ശരീരഖേദം. ന. ദേഹദുഃഖം.
ശരീരദുഃഖം. ന. ദേഹത്തിനുള്ള ഉപദ്രവം.
ശരീരധൎമ്മം. ന. ശരീരത്തിന്റെ സ്വഭാവം.
ശരീരനാശം. ന. മരണം.
ശരീരപുഷ്ടി. ന. ദേഹത്തിന്റെ തടിപ്പു.
ശരീരം. ന. ഏതുവസ്തുവിന്റെയും രൂപം, മനുഷ്യരുടെ ദേഹവുംമററും.
ശരീരരക്ഷ. ന. ദേഹരക്ഷ.
ശരീരവൃത്തി. ന. ദേഹത്തിന്റെ വെടിപ്പു.
ശരീരസുഖം. ന. ദേഹസൌഖ്യം.
ശരീരസംസ്കാരം. ന. ശരീരത്തെ നന്നാക്കുക.
ശരീരസാദം. ന. ദേഹത്തിന്റെ തളൎച്ച.
ശരീരസൌഖ്യം. ന. ദേഹസുഖം.
ശരീരാവസ്ഥ. ന. ദേഹാവസ്ഥ.
ശരീരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ശരീരമുള്ള.
ശരീരീ. ന. ശരീരമുള്ളവൻ, മനുഷ്യൻ, പ്രാണി, ജീവൻ, ജന്തു.
ശരു. ന. ൧, കോപം. ൨, വജ്രായുധം. ൩, അമ്പു.
ശൎക്കര. ന. ൧, കരിമ്പിന്നീരു കുറുക്കിയുണ്ടാക്കിയ വസ്തു. ൨, പഞ്ചസാര. ൩, ചരൽ. ൪, ഓട്ടുനുറുക്കു.
ശൎക്കരപ്പായസം. ന. ശൎക്കരച്ചോറു.
ശൎക്കരപ്പാവു. ന. ശൎക്കര ഉരുക്കിയതു.
ശൎക്കരയുപ്പേരി. ന. ശൎക്കരപിരട്ടിയ ഉപ്പേരി.
ശൎക്കരവാക്കു. ന. സ്തുതിവാക്കു, നല്ലവാക്കു.
ശൎക്കരാവതി. ന. മണൽപ്രദേശം, ചരൽപ്രദേശം.
ശൎക്കരില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ചരലുള്ള.
ശൎമ്മ. വി. (ൎമ്മൻ, ൎമ്മാ, ൎമ്മം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
ശൎമ്മൻ. ന. ബ്രാഹ്മണൎക്കുള്ള ഒരു പേരു.
ശൎമ്മം. ന. സുഖം.
ശൎവ്വൻ. ന. ശിവൻ.
ശൎവ്വരീ. ന. ൧, രാത്രി. ൨, സ്ത്രീ. ൩, മഞ്ഞൾ.
ശൎവ്വരീനാഥൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
ശൎവ്വരീശൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
ശൎവ്വാണി. ന. പാൎവ്വതി.
ശലഭം. ന. ൧, വേട്ടക്കിളി. ൨, പാററാ, ംരംയൽ.
ശലം. ന. എയ്യൻ പന്നിയുടെ മുള്ളു.
ശലലി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ശലാക. ന. ൧, കുന്തം. ൨, അമ്പു. ൩, സൂചി. ൪, ശ്ലാക. ൫, വൈദ്യന്റെ കുഠാരം. ൬, കുടയുടെ ആറങ്ങാലി. ൭, അസ്ഥി. ൮, മലങ്കാര.
ശലാട്ടു. ന. പച്ചക്കായ.
ശല്ക്കം. ന. ൧, ഖണ്ഡം. ൨, തൊലി. ൩, ചെതുമ്പലു.
ശല്മലി. ന. മുള്ളിലവു.
ശല്മലീവേഷ്ടം. ന. എലവിൻപശ.
ശല്യൻ. ന. ഒരു മദരാജാവു.
ശല്യം. ന. ൧, മലങ്കാര. ൨, മുള്ളൻ. ൩, ഒരു മാതിരി അമ്പു. ൪, കുന്തം. ൫, ഇരിമ്പുപാര. ൬, അമ്പിന്റെ അററം. ൭, കുററി. ൮, പ്രയാസം. ൯, നിന്ദ. ൧൦, ഉപദ്രവം.
ശല്ലകം. ന. ൧, ഒരു വക തൈ. ൨, തൊലി.
ശല്ലകി. ന. മുള്ളൻ.
ശല്ലാവു. ന. നേരിയവസ്ത്രം.
ശവക്കുഴി. ന. ശവക്കല്ലറ.
ശവദാഹം. ന. ശവംചുടുക.
ശവപ്രായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ശവംപോലെ അനക്കമില്ലാത്ത.
ശവം. ന. മരിച്ച ദേഹം.
ശവരൻ. ന. കാട്ടാളൻ.
ശവസംസ്കാരം. ന. ശവദാഹം.
ശശധരൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
ശശൻ. ന. പുരുഷന്മാർ നാലുവകയുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തവൻ.
ശശം. ന. ൧, മുയൽ. ൨, ഒരു വക വൃക്ഷം.
ശശലോമം. ന. മുയലിന്റെ രോമം.
ശശാങ്കചൂഡൻ. ന. ശിവൻ.
ശശാങ്കധവള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ചന്ദ്രനെപോലെ വെളുത്ത.
ശശാങ്കൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
ശശാങ്കമൂൎത്തി. ന. ചന്ദ്രൻ.
ശശാങ്കശേഖരൻ. ന. ശിവൻ.
ശശാദനം. ന. ഒരു മാതിരി പുള്ളു.
ശശി. ന. ൧, ചന്ദ്രൻ. ൨, പച്ചകൎപ്പൂരം. ൩, മകയിര നക്ഷത്രം.
ശശികല. ന. ചന്ദ്രക്കല.

ശശിഖണ്ഡം. നാ. ചന്ദ്രകല.
ശശിചൂഡൻ. നാ. ശിവൻ.
ശശിധരൻ. നാ. ശിവൻ.
ശശിപ്രഭ. നാ. നിലാവു.
ശശിമണി. നാ. ചന്ദ്രകാന്തം.
ശശിമണിശില. നാ. ചന്ദ്രകാന്തക്കല്ല.
ശശികലം. നാ. ചന്ദ്രകല.
ശശിശേഖരൻ. നാ. ശിവൻ.
ശശോണ്ണം. നാ. മുയലിന്റെ രോമം.
ശശ്വൽ. അ. എല്ലായ്പോഴും.
ശഷ്കുലി. നാ. ചെവിയുടെ അകത്തെ ത്തട്ട.
ശഷ്പം. നാ. ക, പൈപ്പുല്ല. ഖ, അല്പം.
ശസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്തീ, സ്തം.) വി. നാ. ക, സുഖമുള്ള. ഖ, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ന, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
ശസ്യം. നാ. സുഖം.
ശസ്യ. മഞ്ജരി. നാ. നെല്ലിന്റെയും മറ്റും കതിർ.
ശസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. നാ. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, മഹത്വമുള്ള, നല്ല.
ശസ്യം. നാ. സസ്യം.
ശസ്യശ്രകം. നാ. ധാന്യങ്ങളുടെ ഓകു.
ശസ്ത്രകം. നാ. ഇരിമ്പു, ഉരുക്കു.
ശസ്ത്രജീവി. നാ. ആയുധക്കാരൻ.
ശസ്ത്രപ്രയോഗം. നാ. ആയുധമെടു ത്തുപ്രയോഗിക്കുക.
ശസ്ത്രമാർജ്ജൻ. നാ. ആയുധത്തെ നന്നാ ക്കുന്നവൻ.
ശസ്ത്രം. നാ. ക, ആയുധം. ഖ, ഇരിമ്പു.
ശസ്ത്രവൈദ്യൻ. നാ. പരുവും മറ്റും ശ്ലേദിക്കുന്ന വൈദ്യൻ.
ശസ്ത്രശാല. നാ. ആയുധശാല.
ശസ്ത്രാജീവൻ. നാ. ആയുധക്കാരൻ.
ശസ്ത്രാഭ്യാസം. നാ. ആയുധാഭ്യാസം.
ശസ്ത്രി. വി. (സ്ത്രീ, സ്ത്രിണീ, സ്ത്രി.) വി. നാ. ശസ്ത്രമുള്ള.

ശാ.

ശാകട. വി. (ടൻ, ടാ, ടീ, ടം.) വി. നാ. ശകടത്തോടു സംബന്ധിച്ച
ശാകടം. നാ. വണ്ടിയിൽ കെട്ടുന്ന കാള.
ശാകം. നാ. ക, ചീരയുമ്മറ്റും. ഖ, ഒരു ഔഷധി. ന, ശക്തി. ര, ശിക്ഷവൃക്ഷം. ങ, തേക്കു.
ശാകുനിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. നാ. പക്ഷികളെ സംബന്ധിച്ച.
ശാകുനികൻ. നാ. പക്ഷിപിടിക്കുന്ന വൻ.
ശാകുനികം. നാ. ശകുനങ്ങളുടെയും മറ്റും അർത്ഥം പറയുക.
ശാക്തൃം. നാ. ശക്തിയെ വന്ദിക്കുന്ന കൂട്ടം.
ശാക്യൻ. നാ. ബുദ്ധമുനി.
ശാക്യമുനി. നാ. ബുദ്ധമുനി.
ശാക്യസിംഹൻ. നാ. ബുദ്ധമുനി.
ശാക്യം. നാ. ബുദ്ധമതം.
ശാഖ. നാ. ക, വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പു. ഖ, വേദത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം. ന, കൈ. ര, ഭിന്നം.
ശാഖം. നാ. ഒരുവക തൈ.
ശാഖാനഗരം. നാ. ഉപഗ്രാമം.
ശാഖാമൃഗം. നാ. കുരങ്ങു.
ശാഖാശിഫ. നാ. വിട്ടവേരു.
ശാഖി. വി. (ഖീ, ഖിനീ, ഖി.) വി. നാ. ശാഖയുള്ള.
ശാഖി. നാ. ക, വൃക്ഷം. ഖ, വേദം.
ശാംഖികൻ. നാ. ശംഖുകൂടയുന്നവൻ.
ശാടകം. നാ. സ്വല്പവസ്ത്രം.
ശാടി. നാ. വസ്ത്രം.
ശാഠ്യം. നാ. ശഠന്റെ സ്വഭാവം, കൂസ്യതി.
ശാഡ്വലം. നാ. പുല്ലുള്ള സ്ഥലം.
ശാണം. നാ. ഉരകല്ലു, ചാണ.
ശാണി. നാ. ഉരകല്ലു, ചാണ.
ശാണ്ഡില്യം. നാ. ക്രുവളവൃക്ഷം.
ശാതകുംഭം. നാ. ക, പൊന്നു. ഖ, കണവീരം.
ശാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. മൂച്ചയുള്ള.
ശാതം. നാ. സന്തോഷം, സുഖം.
ശാതവൻ. നാ. ശത്രു.
ശാതവം. നാ. ശത്രുത.
ശാദം. നാ. ക, ചേറു. ഖ, പുല്ലു.
ശാദഹരിതം. വി. പുല്ലുള്ള.
ശാദ്വലം. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. നാ. പുല്ലുള്ള.
ശാനം. നാ. ഉരകല്ലു, ചാണ.
ശാന്തപ്പെടുത്തുക. ട്ടു, വാൻ. (ശാന്തത.) അ. ക്രി. അടങ്ങുന്നു, സാവധാനമാകുന്നു.
ശാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. നാ. അടക്കമുള്ള, അടങ്ങിയ. ശാന്തത. ഗു. നാ. അടക്കം.
ശാന്തശീലം. നാ. സാവധാനശീലം.
ശാന്തി. നാ. ക, ശാന്തത. ഖ, സ്വസ്ഥം. ഗനിവൃത്തി. ന, ഭോഗം. ര, ആശ്വാസം. ങ, പൂജാകർമ്മം.
ശാന്തിക്കാരൻ. നാ. ക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജകഴിക്കുന്നവൻ.
ശാന്തിവിരുത്തി. നാ. ശാന്തിക്കാരന്റെ ശമ്പളം.
ശാന്തിവൃത്തി. നാ. ശാന്തികൊണ്ടുള്ള ഉപജീവനം.

ശാന്ത്വം. ന. ൧, സാമം. ൨, ആശ്വാസം.
ശാപമോക്ഷം. ന. ശാപത്തിൽനിന്നു ഒഴിക.
ശാപം. ന. ൧, പിരാക്കു. ൨, ആണ.
ശാബകം. ന, മൃഗക്കുട്ടി.
ശാബം. ന. മൃഗക്കുട്ടി.
ശാബരം. ന. ൧, പാച്ചോററി. ൨, കുററം. ൩, പാപം.
ശാംബരി. ന. ഇന്ദ്രജാലം.
ശാംബരികൻ. ന. ൧, ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ. ൨, ശംഖുകടയുന്നവൻ.
ശാംഭവൻ. ന. ശിവമതക്കാരൻ.
ശാംഭവം. ന. ഒരുവക വിഷം.
ശാംഭവീ. ന. പാൎവ്വതീ.
ശാമം. ന. ൧, അടക്കം. ൨, സാമം.
ശാമിത്രം. ന. ൧, ബലികഴിക്ക. ൨, നാല്ക്കാലികളെ കെട്ടുക.
ശാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. പലനിറമുള്ള.
ശാര. ന. ഒരുവക നെല്ല.
ശാരി. ന. ൧, ചതുരംഗത്തിനും മററുമുള്ള ചില കരുവു, ചൂതു. ൨, കിളി.
ശാരദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ൧, പുതിയ. ൨, ശരല്ക്കാലത്തുണ്ടായ.
ശാരദാ. ന. സരസ്വതി.
ശാരദം. ന. ൧, ഏഴിലമ്പാല. ൨, ശരല്ക്കാലത്തെ വെയിൽ.
ശാരദി. ന. ൧, ഏഴിലമ്പാല. ൨, നീൎത്തിപ്പലി.
ശാരൻ. ന. ൧, വായു. ൨, ചതുരംഗത്തിന്റെ കാലാൾ.
ശാരിക. ന. ഒരുമാതിരി കിളി.
ശാരിഫലം. ന. ചൂതുപലക.
ശാരിബ. ന. ഒരു മരുന്നു, നറുനീണ്ടി.
ശാരീര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ശരീരത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ശാൎക്കര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ചരലുള്ള.
ശാൎങ്ഗധമ്പാവു. ന. വിഷ്ണു.
ശാൎങ്ഗപാണി. ന. വിഷ്ണു.
ശാൎങ്ഗം. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ വില്ല.
ശാൎങ്ഗി. ന. വിഷ്ണു.
ശാൎദ്ദൂലം. ന. വ്യാഘ്രം.
ശാൎവ്വര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ക്രൂരതയുള്ള.
ശാൎവ്വരം. ന. ഇരുട്ടു.
ശാൎവ്വരി. ന. രാത്രി.
ശാല. ന. ൧, രംഗസ്ഥലം. ൨, വലിയ മുറി. ൩, വീടു. ൪, വൃക്ഷത്തിന്റെ വലിയ കൊമ്പു.
ശാലം. ന. ഒരുവക മത്സ്യം.
ശാലി. ന. ഒരുവക ധാന്യം.
ശാലിനി. ന. നെല്ല.
ശാലിവാഹനൻ. ന. മലയാളത്തിലെ ഒരു രാജാവു.
ശാലീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ലജ്ജയുള്ള. **ശാലീനത.** ഗു. ന. ലജ്ജാഭാവം.
ശാലൂകം. ന. ആമ്പൽക്കിഴങ്ങു.
ശാലൂരം. ന. തവള.
ശാലേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. ശാലിവിളയുന്ന.
ശാലേയം. ന. കണ്ടിവെണ്ണ.
ശാല്മലി. ന. ൧, ഇലവു. ൨, സപ്തദ്വീപുകളിൽ ഒന്നു.
ശാല്മലിവേഷ്ടം. ന. ഇലവിൻപശ.
ശാല്യന്നം. ന. ശാലിയുടെ അരികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചോറു.
ശാല്യം. ന. ശാലിവിളെയുന്ന സ്ഥലം.
ശാവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. കുരാൽനിറമുള്ള.
ശാവം. ന. ൧, കുരാൽനിറം. ൨, പുല.
ശാശ്വത. വി. (തൻ, തീ, തം.) വി. ന. നിത്യമായുള്ള, എന്നുമുള്ള.
ശാശ്വതൻ. ന. ൧, വ്യാസൻ. ൨, ശിവൻ. ൩, ആദിത്യൻ.
ശാശ്വത. ന. ഭൂമി.
ശാശ്വതം. ന. ആകാശം, നിത്യത്വം.
ശാഷ്കുല. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. ന. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ശാഷ്കുലികം. ന. ഇറച്ചിയോടുകൂടിയ ഒരു വക മുറുക്കു.
ശാസനം. ന. ൧, കല്പന. ൨, രാജപദവി. ൩, ഉടമ്പടി. ൪, ശിക്ഷ. ൫, രക്ഷിക്ക, ഭരിക്ക.
ശാസനൻ. ന. ൧, ശിക്ഷിക്കുന്നവൻ. ൨, കൊല്ലുന്നവൻ.
ശാസന. ന. ൧, കല്പന. ൨, രാജപദവി. ൩, ഉടമ്പടി. ൪, ശിക്ഷ. ൫, ഭരിക്ക.
ശാസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശാസി.) സ. ക്രി. ൧, കല്പിക്കുന്നു. ൨, ശിക്ഷിക്കുന്നു. ൩, രക്ഷിക്കുന്നു.
ശാസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കല്പിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഭരിക്കപ്പെട്ട. ൩, ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ശാസിതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. ശാസിക്കുന്ന.
ശാസ്തൃ. വി. (സ്താ, സ്ത്രീ, സ്തൃ.) വി. ന. ശാസിക്കുന്ന.
ശാസ്താവു. ന. ഒരു ദേവൻ.
ശാസ്തി. ന. ൧, ശാസന, ആജ്ഞ. ൨, അധികാരം. ൩, ശിക്ഷ.
ശാസ്ത്രകൃൽ. ന. ശാസ്ത്രമുണ്ടാക്കിയ മഹൎഷിമാരുംമററും.

ശാസ്ത്രജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ശാസ്ത്രത്തെ അറിയുന്ന.
ശാസ്ത്രം. ന. നിരുക്തം, വ്യാകരണം, തർക്കം, മീമാംസ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, വേദാന്തശാസ്ത്രം, ധർമ്മശാസ്ത്രം, ശില്പിശാസ്ത്രം, കാമശാസ്ത്രം മുതലായവ.
ശാസ്ത്രവിൽ. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ശാസ്ത്രത്തെ അറിയുന്ന.
ശാസ്ത്രവിദ്യ. ന. ശാസ്ത്രമാകുന്ന വിദ്യ.
ശാസ്ത്രി. ന. ശാസ്ത്രം പഠിച്ചവൻ.
ശാസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. ശാസിക്കത്തക്ക.

ശി.

ശിക്യം ന. ൧, ഉറി. ൨, തുലാസിന്റെ ചരടു. ൩, ഉറികെട്ടികൊണ്ടുപോകുന്ന ചുമടു.
ശിക്യത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉറിയിൽ ചുമക്കപ്പെട്ട.
ശിഖണ്ഡകം. ന. ൧, പിറപ്പുമയിൽ. ൨, കുടുമ. ൩, മയിപ്പീലി.
ശിഖണ്ഡം. ന. ൧, മയിപ്പീലി. ൨, കുടുമ.
ശിഖണ്ഡി. ന. ൧, മയിൽ. ൨, ദ്രുപദരാജാവിന്റെ ഒരു പുത്രൻ.
ശിഖരം. ന. ൧, കൊടുമുടി. ൨, വൃക്ഷത്തിന്റെ അഗ്രം.
ശിഖരി. ന. ൧, പർവ്വതം. ൨, വൃക്ഷം. ൩, വലിയ കടലാടി.
ശിഖാ. ന. ൧, അഗ്രം. ൨, കിരീടം. ൩, മയിൽകുടുമ. ൪, കുടുമ. ൫, ജ്വാല. ൬, രശ്മി. ൭, വിടുവേരുള്ളകൊമ്പു. ൮, കൊമ്പു. ൯, പ്രധാനം.
ശിഖാലംബി. വി. (ബീ, ബിനീ, ബി.) വി. ന. ശിഖയിൽ തൂങ്ങുന്ന.
ശിഖാവളം. ന. മയിൽ.
ശിഖാവാൻ. ന. അഗ്നി.
ശിഖി. വി. (ഖീ, ഖിനീ, ഖി.) വി. ന. ശിഖയുള്ള.
ശിഖി. ന. ൧, മയിൽ. ൨, അഗ്നി. ൩, കാള. ൪, അമ്പു. ൫, വൃക്ഷം. ൬, കേതു.
ശിഖിഗ്രീവം. ന. ൧, മയൂരഗ്രീവവർണ്ണാഞ്ജനം. ൨, തുരിശു.
ശിഖിപിഞ്ഛം. ന. മയിൽപീലി.
ശിഖിപിഞ്ഛശേഖരൻ. ന. കൃഷ്ണൻ.
ശിഖിവാഹനൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
ശിഗ്രു. ന. ൧, മുരിങ്ങ. ൨, ചീര.
ശിഗ്രുജം. ന. മുരിങ്ങക്കാ.
ശിഗ്രപത്രം. ന. മുരിങ്ങയില.
ശിഗ്രുപല്ലവം. ന. മുരിങ്ങത്തളിരു.
ശിഗ്രുമൂലം. ന. മുരിങ്ങവേരു.
ശിങ്ക. ന. പതിരു.
ശിങ്കിളം. ന. ൧, ലങ്ക. ൨, ശിങ്കിളഭാഷ. ൩, ഒരു മാതിരി കുരങ്ങു.
ശിങ്കി. ന. ഒരു വക ജാതിക്കാർ.
ശിങ്കികളി. ന. കാക്കാലന്മാരുടെ ഒരു മാതിരി കളി.
ശിഞ്ജിതം. ന. ആഭരണങ്ങളുടെ ശബ്ദം.
ശിഞ്ജി. വി. (ഞ്ജീ, ഞ്ജിനീ, ഞ്ജി.) വി. ന. കിലുങ്ങുന്ന, ചിലമ്പുന്ന.
ശിഞ്ജിനീ. ന. ൧, ഞാൺ. ൨, കാലാഴി.
ശിതദ്രു. ന. ഒരാറു.
ശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, മൂർച്ചകൂട്ടിയ. ൨, കൃശമായ. ൩, ക്ഷീണതയുള്ള.
ശിതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, കറുപ്പുനിറമുള്ള. ൨, വെളുത്ത.
ശിതി. ന. ൧, കറുപ്പു. ൨, വെളുപ്പു.
ശിതികണ്ഠൻ. ന. ശിവൻ.
ശിതിസാരകം. ന. പനിച്ചി.
ശിഥില. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ൧, അയഞ്ഞ. ൨, പഴകിയ. ൩, ബലക്ഷയമുള്ള. ൪, നിസ്സാരമായുള്ള. **ശിഥിലത.** ഗു. ന. ൧, അയവു. ൨, ബലക്ഷയം. ൩, നിസ്സാരം.
ശിപിവിഷ്ടൻ. ന. ൧, കഷണ്ടിത്തലയൻ. ൨, ത്വഗ്ദോഷി. ൩, ശിവൻ.
ശിപ്പി. ന. മുത്തുശിപ്പി.
ശിഫ. ന. താമരക്കിഴങ്ങു.
ശിഫം. ന. വിടുവേരുള്ള കൊമ്പു.
ശിഫാകന്ദം. ന. താമരക്കിഴങ്ങു.
ശിബി. ന. ഒരു രാജാവിന്റെ പേരു.
ശിബിക. ന. പല്ലക്കു.
ശിബിരം. ന. ൧, പടക്കുടി. ൨, രാജപാളയം. ൩, കാവൽ.
ശിംബ. ന. ധാന്യപ്പുട്ടിൽ.
ശിംശപ. ന. ഇരിവിള്ളുമരം.
ശിംശുമാരം. ന. കടലാന.
ശിര. ന. ഞരമ്പു, സിര.
ശിരച്ഛേദം. ന. തലവെട്ടുക.
ശിരജം. ന. തലമുടി.
ശിരം. ന. തല.
ശിരസ്സ. ന. ൧, തല. ൨, വൃക്ഷത്തിന്റെ അഗ്രം. ൩, മുൻപട. ൪, പ്രമാണി.
ശിരസ്ത്രം. ന. ൧, തലക്കോരിക. ൨, തൊപ്പി. ൩, തലപ്പാവു.
ശിരസ്ത്രാണം. ന. ൧, തലക്കോരിക. ൨, തലപ്പാവു.
ശിരസ്തോദം. ന. തലവേദന, തലക്കുത്തു.

ശിരസ്ഥ. ന. ഒരുദ്യോഗത്തിന്റെ പേരു.
ശിരസ്ഥദാർ. ന. ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ പേരു.
ശിരസ്ഥൻ. ന. കണക്കെഴുത്തുകാരിൽ ഒരു പ്രമാണി.
ശിരസ്യം. ന. വിടുർത്തു നന്നാക്കിയ തലമുടി.
ശിരി. ന. ൧, വാൾ. ൨, അമ്പു. ൩, കൊല്ലുന്നവൻ.
ശിരീഷം. ന. നെന്മേനിവാകമരം.
ശിരോഗൃഹം. ന. മാളിക.
ശിരോധരം. ന. കഴുത്തു.
ശിരോധി. ന. കഴുത്തു.
ശിരോമണി. ന. തലയിലലങ്കരിക്കുന്ന രത്നം, മുടിമണി.
ശിരോരത്നം. ന. ശിരോമണി.
ശിരോരുക്കു. ന. തലക്കുത്തു, ശിരോരോഗം.
ശിരോരുഹം. ന. തലമുടി.
ശിരോരോഗം. ന. തലയിലുണ്ടാകുന്ന ദീനം.
ശിരോലംകാരം. ന. തലയിൽ അലങ്കരിക്കുന്ന മാലയുംമററും.
ശിരോവല്ലി. ന. മയിൽകുടുമ്മ.
ശിരോവേഷ്ടനം. ന. തലപ്പാവു.
ശിരോവേഷ്ടം. ന. ൧, തലപ്പാവു. ൨, തൊപ്പി.
ശിരോവേഷ്ടി. ന. തൊപ്പി.
ശിരോസ്ഥി. ന. തലയോടു.
ശില. ന. കല്ലു, ചാണ.
ശിലം. ന. കാലാപെറുക്കുക.
ശിലാജതു. ന. കന്മദം.
ശിലാജിൽ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ശിലാത്മജം. ന. ഇരിമ്പു.
ശിലാപുഷ്പം. ന. കുന്തുരുക്കമരം.
ശിലാമയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി.ന. കല്ലുകൊണ്ടുള്ള, കല്ലുകൊണ്ടു ചമെച്ച.
ശിലാരസം. ന. കുന്തുരുക്കം.
ശിലീ. ന. ൧, കട്ടള. ൨, കട്ടളയുടെ മേല്പടി. ൩, ഞാഞ്ഞൂൽ.
ശിലീന്ധ്രം. ന. ൧, കൂൺ. ൨, വാഴയുടെ പൂവു.
ശിലീമുഖം. ന. ൧, വണ്ടു. ൨, അമ്പു.
ശിലേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി.ന. കല്ലുപോലെയുള്ള.
ശിലേയം. ന. ൧, കുന്തുരുക്കമരം. ൨, ചേലേയകം.
ശിലോച്ചയം. ന. പർവ്വതം.
ശില്പകാരൻ. ന. സൂത്രപ്പണിക്കാരൻ.
ശില്പകാരികാ. ന. സൂത്രപ്പണിയുള്ളവൾ.
ശില്പം. ന. ൧, സന്തോഷം. ൨, സൂത്രപ്പണി.
ശില്പവേല. ന. സൂത്രപ്പണിക്കാരന്റെ വേല.
ശില്പശാല. അല്ലെങ്കിൽ, **ശില്പിശാല.** ന. പണിപ്പുര.
ശില്പാശാരി. ന. കൌശലപ്പണി നല്ല വണ്ണം വശമുള്ള ആശാരിയൊ തട്ടാനൊമറെറാ.
ശില്പി. ന. തച്ചൻ.
ശില്പിശാസ്ത്രം. ന. തച്ചുശാസ്ത്രം.
ശില്പിശാസ്ത്രീ. ന. തച്ചുശാസ്ത്രക്കാരൻ.
ശിവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ശുഭതയുള്ള.
ശിവൻ. ന. പരമേശ്വരൻ.
ശിവാ. ന. ൧, പാർവ്വതി. ൨, ഒരു വകവൃക്ഷം. ൩, കടുക്കാ. ൪, കുറുക്കൻ. ൫, നെല്ലിക്ക. ൬, ഇരുപത്തുരണ്ടാമത്തെയവനന്റെ അമ്മ.
ശിവം. ന. ൧, ശുഭം. ൨, സന്തോഷം. ൩, ഭാഗ്യം. ൪, മുക്തി. ൫, യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൬, ശിവലിംഗം. ൭, വെള്ളം. ൮, രസം. ൯, പൊങ്കാരം.
ശിവകം. ന. കെട്ടുകുററി.
ശിവങ്കര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ശുഭത്തെച്ചെയ്യുന്ന.
ശിവധാതു. ന. ഒരു വക കല്ലു.
ശിവപുരം. ന. ൧, ശിവന്റെ പ്രധാന നഗരം. ൨, ശിവക്ഷേത്രം.
ശിവപുരാണം. ന. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ശിവപുരി. ന. കാശി.
ശിവപേരൂർ. ന. ത്രിശ്ശിവമേരൂർ, ത്രിശ്ശൂർ.
ശിവഭക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ശിവനെ വന്ദിക്കുന്ന.
ശിവമതക്കാരൻ. ന. ശിവനെ സേവിക്കുന്നവൻ.
ശിവമതം. ന. ശിവനെ വന്ദിക്കുന്നവരുടെ മതം.
ശിവമല്ലീ. ന. വെളുത്ത എരിക്കു.
ശിവരാത്രി. ന. കുംഭമാസത്തിൽ കറുത്ത പതിന്നാലു.
ശിവലോകം. ന. ശിവന്റെ ലോകം.
ശിവവിപ്രൻ. ന. ശിവമതക്കാരനായ ബ്രാഹ്മണൻ.
ശിവക്ഷേത്രം. ന. ശിവന്റെ അമ്പലം.
ശിവിക. ന. പല്ലക്കു.
ശിശിരകാലം. ന. മഞ്ഞുള്ള കാലം.
ശിശിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. തണുപ്പുള്ള.
ശിശിരം. ന. ൧, തണുപ്പു. ൨, മഞ്ഞു.
ശിശിരർത്തു. ന. മഞ്ഞുകാലം.
ശിശു. ന. ൧, വൈതൽ. ൨, മൃഗക്കുട്ടി. ൩, ബാലകൻ.

ശിശുകം. ന. ൧, കൊഴുമീൻ. ൨, കുട്ടി.
ശിശുക്രന്ദീയം. ന. ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേർ.
ശിശുത്വം. ന. ചെറുപ്രായം, ശൈശവം.
ശിശുനായകത്വം. ന. പൈതൽ പ്രമാണിയായിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ അവസ്ഥ.
ശിശുപാലൻ. ന. ചേദിരാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു.
ശിശുമാരം. ന. ൧, കൊഴുമീൻ. ൨, വിഷ്ണു.
ശിശ്നം. ന. പുരുഷന്റെ ഒരടയാളം, ലിംഗം.
ശിശ്വിദാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, സുകൃതമുള്ള. ൨, കുററമില്ലാത്ത. ൩, കുററമുള്ള.
ശിഷ്ടജനം. ന. ൧, നല്ലജനം. ൨, ശേഷമുള്ള ആളുകൾ.
ശിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, അനുസരണമുള്ള. ൨, നല്ല. ൩, ശേഷിച്ച.
ശിഷ്ടൻ. ന. നല്ലവൻ.
ശിഷ്ടം. ന. ശേഷിപ്പു.
ശിഷ്ടി. ന. ആജ്ഞ.
ശിഷ്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശിഷ്ടി.) അ. ക്രി. ശേഷിക്കുന്നു.
ശിഷ്ടിപ്പു. ന. ശേഷിപ്പു.
ശിഷ്യത്വം. ന. ശിഷ്യന്റെ ഭാവം.
ശിഷ്യൻ. ന. ൧, പഠിക്കുന്നവൻ. ൨, വേലക്കാരൻ.
ശിഷ്യപ്രവൃത്തി. ന. ശിഷ്യവേല.
ശിക്ഷ. ന. ൧, അഭ്യാസം. ൨, കുററവിധി. ൩, കുല. ൪, ആറുവേദങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ശിക്ഷയാകുന്നു. യി. വാൻ. (ശിക്ഷ.) അ. ക്രി. ഒരുങ്ങുന്നു, വെടിപ്പാകുന്നു. **ശിക്ഷയാകുന്നു.** സ. ക്രി.
ശിക്ഷാരക്ഷ. ന. ശിക്ഷയും രക്ഷയും.
ശിക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശിക്ഷി.) സ. ക്രി. ൧, പഠിപ്പിക്കുന്നു. ൨, അടിക്കുന്നു. ൩, കൊല്ലുന്നു.
ശിക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വിദഗ്ദ്ധതയുള്ള. ൨, ഇണങ്ങിയ. ൩, പഠിച്ച. ൪, ശിക്ഷിച്ച.

ശീ.

ശീകരം. ന. ചാറൽമഴ, വെള്ളത്തുള്ളി.
ശീഘ്രഗതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. വേഗത്തിൽ ഗമിക്കുന്ന.
ശീഘ്രഗതി. ന. വേഗംപോക.
ശീഘ്രഗാമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. വേഗത്തിൽ പോകുന്ന.
ശീഘ്ര. വി. (ഘ്രൻ, ഘ്രാ, ഘ്രം.) വി. ന. വേഗമുള്ള. **ശീഘ്രത.** ഗു. ന. വേഗം.
ശീഘ്രം. ന. വേഗം.
ശീഘ്രം. അ. വേഗത്തിൽ.
ശീട്ടു. ന. ചീട്ടു. ൧, ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എഴുതിക്കൊടുത്തയെക്കുന്ന ഒരുമാതിരിഎഴുത്തു. ൨, ചെറിയ കടലാസുകളിൽ രൂപംവരെച്ചുണ്ടാക്കുന്ന കളിസ്സാധനം.
ശീതകൻ. ന. ൧, മടിയൻ. ൨, വിചാരമില്ലാത്തവൻ.
ശീതകം. ന. തണുപ്പുകാലം.
ശീതജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ശീതത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.
ശീതജ്വരം. ന. തുള്ളല്പനി.
ശീതഭീരു. ന. മുല്ല.
ശീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, തണുപ്പുള്ള. ൨, മടിയുള്ള. ൩, മൂഢതയുള്ള. ൪, കാച്ചിത്തണുത്ത
ശീതം. ന. ൧, തണുപ്പു. ൨, വെള്ളം. ൩, മഞ്ഞുകാലം. ൪, നൎവ്വരി. ൫, ചന്ദനമരം.
ശീതരശ്മി. ന. ചന്ദ്രൻ.
ശീതശിവം. ന. ൧, കുന്തുരുക്കം. ൨, ഇന്തുപ്പു. ൩, ശതകുപ്പ. ൪, ചേലേയകം.
ശീതള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. തണുപ്പുള്ള. **ശീതളത.** ഗു. ന. തണുപ്പു.
ശീതളം. ന. ൧, തണുപ്പു. ൨, മയിൽ തുത്തം. ൩, ഒരു വക പശ. ൪, ചന്ദനം. ൫, വെള്ളച്ചന്ദനം. ൬, താമര. ൭, മുത്തു. ൮, രാമച്ചം. ൯, ഒരു വക തൈ. ൧൦, ചന്ദ്രൻ. ൧൧, നറുവരി. ൧൨, കൎപ്പൂരം. ൧൩, ചെമ്പകം.
ശീതാംശു. ന. ൧, ചന്ദ്രൻ. ൨, കൎപ്പൂരം.
ശീതാലു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, കുളിരുള്ള. ൨, മടിയുള്ള.
ശീഥി. ന. ക്ഷൌരകൻ.
ശീഥു. ന. ശൎക്കരയിൽനിന്നു വാററിയെടുക്കുന്ന മദ്യം.
ശീമ. ന. ൧, ദിക്കിന്റെ അവസാനം, സീമ. ൨, ദ്വീപു.
ശീൎണ്ണ. വി. (ൎണ്ണൻ, ൎണ്ണാ, ൎണ്ണം.) വി. ന. ലോലമായുള്ള, ശുഷ്ക്കിച്ച.
ശീൎഷകം. ന. ൧, തലക്കോരിക. ൨, തലയോടു. ൩, തീൎപ്പു.
ശീൎഷഛേദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. തലവെട്ടി കൊല്ലപ്പെടേണ്ടുന്ന.
ശീൎഷണ്യം. ന. ൧, തലക്കോരിക. ൨, വിടുത്തതലമുടി.
ശീൎഷം. ന. തല.

ശീല. ന. ൧, വസ്ത്രം. ൨, കൈക്കോണകം.
ശീലക്കേടു. ന. ൧, ദുസ്വഭാവം. ൨, പരിചയമില്ലായ്മ.
ശീലഗുണം. ന. ൧, ശീലത്തിന്റെ ഗുണം. ൨, ശീലയുടെ ഗുണം.
ശീലത്തരം. ന. പല മാതിരിയിലുള്ള വസ്ത്രം.
ശീലദോഷം. ന. ചീത്തശീലം.
ശീലപ്പേൻ. ന. കുറപ്പേൻ.
ശീലഭേദം. ന. സ്വഭാവത്തിന്റെ മാതിരി.
ശീലം. ന. ൧, സ്വഭാവം. ൨, പരിചയം. ൩, കാൎയ്യബോധം.
ശീലവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. നല്ല ശീലമുള്ള.
ശീലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശീലി.) സ. ക്രി. ൧, അഭ്യസിക്കുന്നു, പഠിക്കുന്നു. ൨, പരിചയിക്കുന്നു.
ശീലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശീലിക്കപ്പെട്ട.
ശീലു. ന. പാട്ടുകളിലെ ചീല ചെറിയ നിൎത്തു.

ശു

ശുകതരുണി. ന. പെങ്കിളി.
ശുകനാസം. ന. പലകപ്പയ്യാനി.
ശുകൻ. ന. ൧, വ്യാസന്റെ പുത്രൻ. ൨, രാവണന്റെ പരിചാരകൻ.
ശുകം. ന. ൧, കിളി. ൨, നെന്മേനിവാകമരം. ൩, ഒരു മാതിരി തൈ. ൪, ഒരു വക അങ്ങാടിമരുന്നു. ൫, വസ്ത്രം. ൬, വസ്ത്രത്തിന്റെ കര. ൭, തലപ്പാവു. ൮, ഒരു വൃക്ഷം.
ശുൽ. ന. ദുഃഖം.
ശുക്തം. ന. ൧, കാടി, പുളിപ്പു. ൨, ചവൎപ്പു.
ശുക്തി. ന. ൧, മുത്തുച്ചിപ്പി. ൨, ഞമഞ്ഞിക്ക. ൩, ചെറിയ കക്കാ.
ശുക്തിക. ന. മുത്തുച്ചിപ്പി.
ശുക്തിജം. ന. മുത്തു.
ശുക്തിമാൻ. ന. പ്രധാനപ്പെട്ട ഏഴു മലകളിൽ ഒന്നു.
ശുക്രക്കണ്ണു. ന. കോങ്കെണ്ണു.
ശുക്രക്കണ്ണി. ന. കോങ്കെണ്ണി.
ശുക്രൻ. ന. ൧, നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, ഭൃഗുപുത്രൻ. ൩, മിഥുനമാസം. ൪, അഗ്നി.
ശുക്രം. ന. ൧, ബീജം. ൨, ഒരു മാതിരി കണ്ണിൽ ദീനം.
ശുക്രവാരം. ന. വെള്ളിയാഴ്ച.
ശുക്രശിഷ്യൻ. ന. അസുരൻ.
ശുക്ല. വി. (ക്ലൻ, ക്ലാ, ക്ലം.) വി. ന. വെളുത്ത.
ശുക്ലാ. ന. ൧, ഉണ്ടശുൎക്കര. ൨, പഞ്ചസാര. ൩, സരസ്വതി. ൪, അറുപതിൽ മൂന്നാമത്തെ സംവത്സരം. ൫, വെളുത്ത വയമ്പു.
ശുക്ലം. ന. ൧, വെളുപ്പു. ൨, നിത്യയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൩, ഒരു മാതിരി കണ്ണിൽദീനം. ൪, വെള്ളി. ൫, ബീജം, രേതസ്സു.
ശുക്ലപക്ഷം. ന. വെളുത്ത പക്ഷം.
ശുക്ലപുഷ്പം. ന. ൧, വെളുത്ത വാടാമല്ലിക. ൨, ഒരു മാതിരി മുല്ല.
ശുക്ലവൎണ്ണം. ന. വെളുപ്പുനിറം.
ശുക്ലസ്രാവം. ന. ശുക്ലംസ്രവിക്കുന്ന ഒരു ദീനം.
ശുക്ലക്ഷയം. ന. ഒരു വക ദീനം, ശുക്ലധാതുവിന്റെ ക്ഷയം.
ശുക്ലാംബരം. ന. വെളുത്ത വസ്ത്രം.
ശുചി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, വെടിപ്പുള്ള. ൨, വെളുത്ത. ൩, ശുദ്ധിയുള്ള. ൪, കുററമില്ലാത്ത. ൫, ശോഭയുള്ള.
ശുചി. ന. ൧, ശുദ്ധി. ൨, വെളുപ്പു. ൩, അഗ്നി. ൪, സുകൃതം, നന്മ, വെടിപ്പു. ൫, ശൃംഗാരരസം. ൬, മിഥുനമാസം. ൭, വിശ്വാസമുള്ള സ്നേഹിതൻ.
ശുചികര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ശുദ്ധിയാക്കുന്ന.
ശുചീകരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശുചീ.) സ. ക്രി. ശുദ്ധമാക്കുന്നു.
ശുണ്ഠി. ന. ൧, ചുക്കു. ൨, കോപം.
ശുണ്ഠിക്കാരൻ. ന. കോപമുള്ളവൻ.
ശുണ്ഡ. ന. ൧, മദ്യംവില്ക്കുന്ന സ്ഥലം. ൨, മദ്യം. ൩, കടലാന. ൪, തുമ്പിക്കൈ. ൫, ആനയുടെ സ്വേദജലം.
ശുണ്ഡം. ന. ൧, തുമ്പിക്കൈ. ൨, പൊടി.
ശുദ്ധകൎമ്മം. ന. ശുദ്ധമായ പ്രവൃത്തി.
ശുദ്ധജലം. ന. നല്ലവെള്ളം.
ശുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, ശുദ്ധിയുള്ള, കറയില്ലാത്ത. ൨, ദോഷമില്ലാത്ത ൩, അല്പബുദ്ധിയുള്ള. **ശുദ്ധത.** ഗു. ന. ശുദ്ധി.
ശുദ്ധം. ന. ശുദ്ധി.
ശുദ്ധബുദ്ധി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ബുദ്ധിക്കതെളിവുള്ള, നേരുള്ള.
ശുദ്ധഭൂമി. ന. ശുദ്ധമുള്ള ഭൂമി, ശുദ്ധസ്ഥലം.
ശുദ്ധഭോഷ്ക്കു. ന. തീരെക്കള്ളം.
ശുദ്ധമനസ്സു. ന. ദോഷമില്ലാത്ത മനസ്സു.
ശുദ്ധമാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (ശുദ്ധം.)

അ. ക്രി. നിർമ്മലമാകുന്നു. ശുദ്ധമാക്കുന്നു. സ. ക്രി.

ശുദ്ധവൃത്തം. നാ. കുറവില്ലാത്ത വൃത്തം.

ശുദ്ധശൂന്യം. നാ. രീതി നാശം.

ശുദ്ധാന്നമാനം. നാ. വാക്കുചാതുര്യം.

ശുദ്ധാന്തം. നാ. ക, രാജസ്ത്രീകൾ ഇരിക്കുന്ന മുറി. ഖ, രാജഭാര്യ.

ശുദ്ധി. നാ. ക, നിർമ്മലത. ഖ, വിരേചനം.

ശുദ്ധികര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. ശുദ്ധിയാക്കുന്ന.

ശുദ്ധിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. നാ. ശുദ്ധിയോടുകൂടിയ.

ശുദ്ധീകരണം. നാ. ശുദ്ധിയാക്കിച്ചെയ്യുക.

ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ശുദ്ധീ.) സ. ക്രി. ശുദ്ധിയാക്കുന്നു.

ശുദ്ധോദനൻ. നാ. ശാകവംശത്തിൽ ഒരു പ്രധാനി, ശാക്യമുനിയുടെ പിതാവു.

ശുദ്ധോദം. നാ. ശുദ്ധവെള്ളം.

ശുനകൻ. നാ. നായ, പട്ടി.

ശുനാസീരൻ. നാ. ഇന്ദ്രൻ.

ശുനി. നാ. പെണ്ണുപട്ടി, പട്ടിച്ചി.

ശുഭകർമ്മം. നാ. മംഗലകർമ്മം.

ശുഭകൃത്തു. നാ. അറുപതിൽ മുപ്പത്താറാം സംവത്സരം.

ശുഭഗതി. നാ. ക, നല്ലനടപ്പു. ഖ, നല്ല ഗതി.

ശുഭഗ്രഹം. നാ. ക, വ്യാഴം. ഖ, ശുക്രൻ. ന, ബുധൻ. ര, പാപനോടുകൂടാത്ത ചന്ദ്രൻ.

ശുഭദിനം. നാ. നല്ല ദിവസം.

ശുഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. നാ. ക, ഭാഗ്യമുള്ള. ഖ, മംഗലമുള്ള. ന, ഭംഗിയുള്ള.

ശുഭം. നാ. ക, മംഗലം, നന്മ. ഖ, മംഗലകർമ്മം. ന, നിത്യയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. ര, സൌഖ്യം.

ശുഭംയു. വി. (ക്ഷ്നു.) വി. നാ. ശുഭത്തോടുകൂടിയ.

ശുഭവാക്കു. നാ. നല്ലവാക്കു.

ശുഭസ്ഥാനം. നാ. ക, നല്ല സ്ഥലം. ഖ, ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെരാശി, ധനവും മറ്റും.

ശുഭാത്മിക. വി. (കൻ, കാ, കം) വി. നാ. നന്മയുള്ള.

ശുഭാന്വിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. ശുഭത്തോടുകൂടിയ.

ശുഭാവഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. നാ. ശുഭമുള്ള, ശുഭത്തെയുണ്ടാക്കുന്ന.

ശുഭാശുഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. നാ. ശുഭവും അശുഭവുമുള്ള.

ശുഭാശുഭം. നാ. നന്മതിന്മ.

ശുഭ്രദന്തി. നാ. ഒരു തൈ.

ശുഭ്ര. വി. (ഭ്രൻ, ഭ്രാ, ഭ്രം.) വി. നാ. ക, തേജസ്സുള്ള. ഖ, വെളുത്ത. ന, ശുദ്ധിയുള്ള.

ശുഭ്രം. നാ. ക, വെളുപ്പു. ഖ, ശുദ്ധി. ന, ചന്ദനം. ര, അഭ്രം. ള, വെള്ളി.

ശുഭ്രവസ്ത്രം. നാ. വെളുത്ത വസ്ത്രം.

ശുഭ്രാംശു. നാ. ക, ചന്ദ്രൻ. ഖ, കല്പൂരം.

ശുല്ക്കം. നാ. ക, യുങ്കം. ഖ, കന്യകയെ കൊടുത്തു വാങ്ങിക്കുന്ന ദ്രവ്യം. ന, സ്ത്രീധനം.

ശുല്ബഭസ്മം. നാ. ചെമ്പുഭസ്മം.

ശുല്ബം. നാ. ക, ചെമ്പു. ഖ, കയറു. ന, ബലികർമ്മം.

ശുശ്രൂഷ. നാ. ഭൃത്യവൃത്തി, പരിചര്യ.

ശുശ്രൂഷക്കാരൻ. നാ. ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ.

ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ശുശ്രൂഷി.) സ. ക്രി. ഭൃത്യവൃത്തിചെയ്യുന്നു, പരിചരിക്കുന്നു.

ശുഷി. നാ. ക, ചുഴിപ്പു. ഖ, ഉണക്കം. ന, പാമ്പിന്റെ വിഷസഞ്ചിക്കകത്തുള്ളവാച്ചാൽ.

ശുഷ്കകാക്കും. നാ. ഉണക്കവിറകു.

ശുഷ്കതരു. നാ. ഉണങ്ങിയ വൃക്ഷം.

ശുഷ്കപത്രം. നാ. ഉണങ്കില, കരികില.

ശുഷ്കമാംസം. നാ. ഉണക്കിറച്ചി.

ശുഷ്ക. വി. (ഷ്കൻ, ഷ്കാ, ഷ്കം.) വി. നാ. ഉണങ്ങിയ.

ശുഷ്കവ്രണം. നാ. ഉണങ്ങിയ വ്രണം.

ശുഷ്കാന്തി. നാ. താല്പര്യം, ശ്രദ്ധ.

ശുഷ്കാന്തികൂടുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ശുഷ്കാന്തി.) അ. ക്രി. താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

ശുഷ്കിക്കുന്നു. ചു. പ്ലാൻ. (ശുഷ്കി.) അ. ക്രി. ക, മെലിയുന്നു. ഖ, ഉണങ്ങുന്നു.

ശുഷ്മാ. നാ. ക, അഗ്നി. ഖ, ബലം. ന, ശോഭ.

ശ്രു-

ശ്രുകകം. നാ. ക, യവം. ഖ, ഓകുള്ള ധാന്യം.

ശ്രുകകീടം. നാ. ക, പുഴു. ഖ, തേൾ.

ശ്രുകധാന്യം. നാ. ഓകുള്ള ധാന്യം.

ശ്രുകം. നാ. ക, നെല്ലിന്റെ ഓകു. ഖ, കരുണ.

ശ്രുകരം. നാ. പന്നി.

ശ്രുകശിംബി. നാ. നായ്ക്കുരണ.

ശ്രുദ്ധധർമ്മം. നാ. ബ്രാഹ്മണശുശ്രൂഷ.

ശ്രുതൻ. ന നാലാമത്തെ ജാതിക്കാരൻ.
ശ്രുത്വാ. ന. ശ്രുത്വസ്ത്രീ.
ശ്രുഭ്രീ. ന. ശ്രുതന്റെ ഭാര്യ.
ശ്രുന്യഗൃഹം. ന. ഒഴിഞ്ഞ ഭവനം.
ശ്രുന്യപ്രദേശം. ന. കൃഷിപ്രദേശം, മനുഷ്യരില്ലാത്ത സ്ഥലം.
ശ്രുന്യമന്ദിരം. ന. ശ്രുന്യഗൃഹം.
ശ്രുന്യമാകുന്നു. യി. വാൻ. (ശ്രുന്യം.) അ. ക്രി. നശിക്കുന്നു. ശ്രുന്യമാക്കുന്നു. സ. ക്രി.
ശ്രുന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം) വി. ന. ഒഴിഞ്ഞ, നശിച്ച. ശ്രുന്യത. ഉ. ന. നാശം.
ശ്രുന്യാ. ന. അകം പൊള്ളയായ വേഴക്കോൽ.
ശ്രുന്യം. ന. ക, ഇല്ലായ്മ. ഖ, ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുക. ന, നാശം. ര, ആകാശം. ള, ഭൂതം. ന്യ, ക്ഷുദ്രം.
ശ്രുന്യവാദി. ന. നാസ്തികൻ.
ശ്രുരാ. ന. ഉധൈര്യമുള്ളവൾ.
ശ്രുരണം. ന. ക, ചേന. ഖ, പലകപ്പയ്യാനി.
ശ്രുരത. ന. ധീരത.
ശ്രുരൻ. ന. ക, ധീരൻ. ഖ, മല്ലൻ. ന, സിംഹം. ര, ആണ്ണന്നി.
ശ്രുഷ്ടകൻ. ന. ഒരസുരൻ.
ശ്രുഷ്ടകാരാതി. ന. കാമദേവൻ.
ശ്രുഷ്ടനഖാ. ന രാവണന്റെ സഹോദരി.
ശ്രുഷ്ടം. ന. മുറം.
ശ്രുമ്മി. ന. ക, ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ബിംബം. ഖ, അടകല്ല.
ശ്രുല. ന. ക, ഒരുമാതിരി മീനം, വയറുനോവു. ഖ, കുഴമരം.
ശ്രുലനോവു. ന. വയറുനോവു.
ശ്രുലപാണി. ന. ശിവൻ.
ശ്രുലം. ന. ക, വേദനാഭേദം, വയറുനോവു. ഖ, കൊടികുത്തം. ന, നിന്ദ്യയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. ര, മൂന്നു മുനയുള്ള ഒരായുധം. ള, കുഴ.
ശ്രുലരോഗം. ന. ഒരുവക മീനം.
ശ്രുലരോഗി. വി. (ഗി, ഗിനീ, ഗി.) വി. ന. ശ്രുലരോഗമുള്ള.
ശ്രുലാകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇരിമ്പുകോലിന്മേൽ കോർത്തു ചുട്ട.
ശ്രുലാരോപണം. ന. ശ്രുലത്തിൽ കേറ്റുക.
ശ്രുലാരോഹണം. ന. ശ്രുലത്തിൽ ഇട്ടു കൊല്ലുക.
ശ്രുലി. വി. (ലി, ലിനീ, ലി.) വി. ന. ശ്രുലമുള്ള.
ശ്രുലീ. ന. ക, ശിവൻ. ഖ, കാമദേവൻ.
ശ്രുല്ലാരം. ന. ചീറുക.
ശ്രുല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. ക, കോലിന്മേൽ കോർത്തു ചുട്ട. ഖ, കുഴവേറേത്തക്ക.
ശ്രുല്യം. ന. ശ്രുലത്തിന്മേൽ കോർത്തു ചുട്ട മാംസം.

ശ്വ

ശ്വഗാലൻ. ന. കുറുക്കൻ, നരി.
ശ്വഗാലം. ന. ക, കുറുക്കൻ. ഖ, ഒരു പിശാചു.
ശ്വംഖല. ന. പുരുഷന്റെ അരഞ്ഞാണം, ചങ്ങല.
ശ്വംഖലകം. ന. ഒട്ടകക്കുട്ടി.
ശ്വംഖലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ട.
ശ്വംഗം. ന. ക, കൊമ്പു. ഖ, കുഴൽ. ന, അടയാളം. ര, കൊട്ടമുടി. ള, വസ്തി. ന്യ, പ്രേതഭവം. ഴ, ശ്രേഷ്ഠത.
ശ്വംഗാടകം. ന. നാല്പവല വഴി.
ശ്വംഗാരം. ന. ക, നവരസങ്ങളിൽ ഒന്നു. ഖ, ശ്വംഗാരരസം. ന, അലങ്കാരം. ര, സൌന്ദര്യം. ള, ചേഷ്ട. ന്യ, ആനയുടെ തലയിലും തുമ്പിക്കയ്യിലും ഭംഗിയായി വരെച്ച വര. ഴ, കരയാംപൂവു. വ, സുഗന്ധപ്പൊടി.
ശ്വംഗാരയോനി. ന. കാമദേവൻ.
ശ്വംഗാരരസം. ന. നവരസങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ശ്വംഗാരവേഷം. ന. അലങ്കാരം.
ശ്വംഗാരി. വി. (രീ, രണീ, രി.) വി. ന. ശ്വംഗാരമുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള.
ശ്വംഗാരി. ന. ക, ശ്വംഗാരമുള്ളവൻ ഖ, ആന.
ശ്വംഗാരിക്കുന്നു. ക്രു. പ്ലവൻ. (ശ്വംഗാരി.) അ. ക്രി. അലംകരിക്കുന്നു.
ശ്വംഗി. വി. (ഗി, ഗിണീ, ഗി.) വി. ന. ശ്വംഗമുള്ള.
ശ്വംഗി. ന. ക, ഒരു മരുന്നു, ഇടവകം. ഖ, പവ്വം. ന, വൃക്ഷം. ര, ആന. ള, കൊമ്പുള്ള മൃഗം. ന്യ, അരിമ്പിടയം. ഴ, പെരുന്തലമീൻ.
ശ്വംഗിന്നി. ന. നല്ല വകപശു.
ശ്വംഗിവേരം. ന. ഇഞ്ചി, ചുക്കു.
ശ്വംഗികനകം. ന. ആഭരണങ്ങൾക്കുള്ള പൊന്നു.
ശ്വതജലം. ന. വെന്തവെള്ളം.
ശ്വത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വെന്ത, കാച്ചിക്കുറുക്കപ്പെട്ട.
ശ്വതാംഭസ്സു. ന. വെന്തവെള്ളം.

ശേ

ശേഖരം. ന. ശിരോലംകാരം.
ശേഖരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശേഖരി.) സ. ക്രി. കൂട്ടം കൂട്ടുന്നു, വട്ടം കൂട്ടുന്നു.
ശേഖരിപ്പു. ന. ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുക, ഒരു ഭണ്ഡാരം.
ശേഖരിപ്പുമുതൽപിടി. ന. ഭണ്ഡാരം സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ.
ശേഫസ്സു. ന. ലിംഗം.
ശേഫാലിക. ന. ഒരു പൂവു.
ശേമുഷി. ന. ബുദ്ധി.
ശേലു. ന. നറുവരി.
ശേവധി. ന. വൈശ്രുവണന്റെ നിധികളിൽ ഒന്നു.
ശേഷക്കാരൻ. ന. തന്റെ തറവാട്ടിലുള്ളവൻ, സംബന്ധക്കാരൻ.
ശേഷക്കാരി. ന. തന്റെ തറവാട്ടിലുള്ളവൾ.
ശേഷക്കാർ. ന. തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനുജൻ മുതലായവർ.
ശേഷക്രിയ. ന ശവസംസ്കാരം മുതലായ കർമ്മം.
ശേഷൻ. ന. അനന്തൻ.
ശേഷം. അ. ശിഷ്ടം.
ശേഷം. ന. ശേഷിപ്പു, ശേഷിച്ചതു.
ശേഷി. ന. ൧, പ്രാപ്തി. ൨, പ്രാപ്തിയുള്ളവൻ.
ശേഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശേഷി.) അ. ക്രി. ശിഷ്ടമുണ്ടാകുന്നു.
ശേഷിപ്പു. ന. ശിഷ്ടം.
ശേഷിയാകുന്നു. യി. വാൻ. (ശേഷി) അ. ക്രി. പ്രാപ്തിയാകുന്നു.

ശൈ.

ശൈഖരികം. ന. വലിയ കടലാടി.
ശൈത്യം. ന. തണുപ്പു.
ശൈഥില്യം. ന. അയവു, ക്ഷീണത.
ശൈലകന്യാ. ന. പാർവ്വതി.
ശൈലകം. ന. ൧, മലയിരുവേലി. ൨, സുഗന്ധമുള്ള ഒരുവക പശ, സാമ്പ്രാണി.
ശൈല. വി. (ലൻ, ലീ, ലം.) വി. ന. ശിലയെ സംബന്ധിച്ച, പാറയെ സംബന്ധിച്ച.
ശൈലം. ന. ൧, പർവ്വതം. ൨, സാമ്പ്രാണി. ൩, വെള്ളമണ്ണു.
ശൈലനന്ദിനീ. ന. പാർവ്വതി.
ശൈലാടൻ. ന. ൧, സിംഹം. ൨, കാട്ടാളൻ.
ശൈലാലി. ന. ചാക്യാരു.
ശൈലൂഷൻ. ന. ൧, നടൻ. ൨, വഞ്ചകൻ. ൩, താളംപിടിക്കുന്നവൻ.
ശൈലൂഷം. ന. നാട്യം.
ശൈലേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. പർവ്വതത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ശൈലേയം. ന. ൧, സാമ്പ്രാണി. ൨, മുരം, ഒരുമരുന്നു.
ശൈലേയീ. ന. പാർവ്വതി.
ശൈല്യം. ന. കടുപ്പം.
ശൈവക്കാരൻ. ന. ശിവമതക്കാരൻ.
ശൈവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. ശിവനെ സംബന്ധിച്ച.
ശൈവൻ. ന. ശിവമതക്കാരൻ.
ശൈവം. ന. ൧, പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, ശിവമതം.
ശൈവലം. ന. ഒരുമാതിരി പായൽ.
ശൈവലിനി. ന. നദി.
ശൈവാലം. ന. പായൽ.
ശൈശവം. ന. ചെറുപ്പം.
ശൈഷ്യോപാദ്ധ്യായിക. ന. അഭ്യസിപ്പിക്കു.
ശൈക്ഷൻ. ന. ചെറിയ ബ്രാഹ്മണൻ.

ശോ.

ശോകം. ന. ദുഃഖം.
ശോകിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശോകി.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു.
ശോചന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ദുഃഖമുള്ള.
ശോചനം. ന. ദുഃഖം.
ശോചിഷ്കേശൻ. ന. അഗ്നി.
ശോചിസ്സു. ന. ശോഭ, രശ്മി, ജ്വാല.
ശോച്യം. വി. (ച്യൻ, ച്യാ, ച്യം.) വി. ന. ൧, ശുദ്ധതയുള്ള. ൨, ദയചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന.
ശോഠൻ. ന. ൧, മൂഢൻ. ൨, മടിയൻ. ൩, വഞ്ചകൻ. ൪, ഹീനൻ. ൫, ദുഷ്ടൻ.
ശോണ. വീ. (ണൻ, ണാ, ണീ, ണം.) വി. ന. ചുവപ്പുനിറമുള്ള, കടിഞ്ഞുവപ്പുള്ള.
ശോണം. ന. ൧, കടിഞ്ഞുവപ്പു. ൨, ആണാറു. ൩, ഒരുമതിരി പൂവു. ൪, ചെങ്കരിമ്പു. ൫, രക്തം.
ശോണരത്നം. ന. ചുവന്ന രത്നം.
ശോണവർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. ചുവന്ന നിറമുള്ള.
ശോണാകം. ന. ഒരുവക വൃക്ഷം.
ശോണിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചുവപ്പുള്ള.

ശോണിതം. ന. ൧, രക്തം. ൨, ചുവപ്പു. ൩, കുങ്കുമം.
ശോഥഘ്ന. വി. (ഘ്നൻ, ഘ്നീ, ഘ്നം.) വി. ന. ശോഥത്തെക്കളയുന്ന, നീരിനെക്കളയുന്ന.
ശോഥഘ്നി. ന. തമിഴാമ.
ശോഥം. ന. വീക്കം, ദേഹത്തേലുണ്ടാകുന്ന നീരു.
ശോധന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ശുദ്ധിവരുത്തുന്ന.
ശോധന. ന. ൧, അന്വേഷണം. ൨, ശുദ്ധി. ൩, നന്നാക്കുക. ൪, ലോഹാദികൾ ശുദ്ധിവരുത്തുക. ൫, പരീക്ഷ. ൬, വയറൊഴിക.
ശോധനക്കാരൻ. ന. ശോധന ചെയ്യുന്നവൻ.
ശോധനക്കോൽ. ന. മുറിവുകളിൽ കടത്തി ശോധന ചെയ്യുന്ന കരുവു.
ശോധനീ. ന. ചൂലു.
ശോധനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ശോധന ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന.
ശോധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോധന ചെയ്യപ്പെട്ട.
ശോദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. ശോധന ചെയ്യാനുള്ള.
ശോഫഘ്നീ. ന. തമിഴാമ.
ശോഫം. ന. വീക്കം, ദേഹത്തേലുണ്ടായ നീരു.
ശോഭ. ന. പ്രകാശം, രശ്മി, ജ്വാല, ഭംഗി.
ശോഭകൃൽ. ന. അറുപതിൽ മുപ്പത്താറാം സംവത്സരം.
ശോഭകേടു. ന. പ്രകാശമില്ലായ്മ, ഭംഗിയില്ലായ്മ, മാനക്കേടു.
ശോഭന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ശോഭിച്ച.
ശോഭനം. ന. ൧, പ്രകാശം. ൨, ഭംഗി. ൩, നിത്യയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു.
ശോഭാഞ്ജനം. ന. മുരിങ്ങവൃക്ഷം.
ശോഭാരഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോഭയില്ലാത്ത.
ശോഭിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശോഭി.) അ. ക്രി. പ്രകാശിക്കുന്നു.
ശോഭിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോഭയില്ലാത്ത.
ശോഷണം. ന. ൧, മെലിച്ചിൽ. ൨, ചപ്പൽ.
ശോഷം. ന. ൧, രാജയക്ഷ്മാവു. ൨, മെലിച്ചിൽ. ൩, ഉണക്കു.
ശോഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശോഷി.) അ. ക്രി. ൧, ഉണങ്ങുന്നു. ൨, മെലിയുന്നു.
ശോഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട, ഉണക്കപ്പെട്ട.
ശോഷ്യ. വി. (ഷ്യൻ, ഷ്യാ, ഷ്യം.) വി. ന. ശോഷിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന.

ശൌ.

ശൌകം. ന. കിളിക്കൂട്ടം.
ശൌക്ലികേയം. ന. ഒരുവകവിഷം.
ശൌക്ല്യം. ന. വെളുപ്പു.
ശൌച്ചം. ന. ശുദ്ധി.
ശൌണ്ഡ. വി. (ണ്ഡൻ, ണ്ഡീ, ണ്ഡം.) വി. ന. ലഹരിപിടിച്ച.
ശൌണ്ഡി. ന. ഹംഴവൻ.
ശൌണ്ഡികൻ. ന. ചാരായം വാററുന്നവൻ.
ശൌണ്ഡീ. ന. തിപ്പലി.
ശൌദ്ധോദനി. ന. ബുദ്ധമുനി.
ശൌരി. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ശനി, സൌരി.
ശൌര്യം. ന. പരാക്രമം.
ശൌര്യവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ശൌര്യമുള്ള.
ശൌല്ക. വി. (ല്കൻ, ല്കീ, ല്കം.) വി. ന. ശുല്ക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച.
ശൌല്ക്കൻ. ന. ചുങ്കം വിചാരിപ്പുകാരൻ.
ശൌല്ക്കികേയം. ന. ഒരുവക വിഷം.
ശൌല്പികൻ. ന. ചെമ്പുകൊട്ടി.
ശ്യോതം. ന. ഒലിക്ക.

ശ്മ.

ശ്മശാനക്കുഴി. ന. ചുടലക്കളത്തിലെക്കുഴി.
ശ്മശാനഭൂമി. ന. ശവമിടുന്ന സ്ഥലം.
ശ്മശാനം. ന. ചുടലക്കളം, ശവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ശ്മശ്രു. ന. പുരുഷന്റെ മുഖത്തെ രോമം.

ശ്യാ.

ശ്യാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. കറുത്ത.
ശ്യാമാ. ന. ൧, യൌവനസ്ത്രീ. ൨, രാത്രി. ൩, നാല്ക്കോപ്പക്കൊന്ന. ൪, ചാമ. ൫, നറുനീണ്ടി.
ശ്യാമം. ന. ൧, കറുപ്പുനിറം. ൨, പച്ചനിറം. ൩, മേഘം. ൪, കുയിൽ. ൫, ഉമ്മത്തു.

ശ്യാമവസ്ത്രം. വി. (സ്ത്രൻ, സ്ത്രാ, സ്ത്രം.) വി. ന. കറുത്ത.

ശ്യാമവസ്ത്രം. ന. കറുത്തനിറം.

ശ്യാമള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. കറുത്ത. ശ്യാമളത. ഗു. ന. കറുപ്പ്.

ശ്യാമളാ. ന. പാർവ്വതി.

ശ്യാമളം. ന. കറുപ്പുനിറം.

ശ്യാമാകം. ന. ചാമ.

ശ്യാലൻ. ന. അളിയൻ.

ശ്യാലി. ന. ഭാര്യയുടെ സഹോദരി.

ശ്യാവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. മാന്തളിപ്പു നിറമുള്ള.

ശ്യാവം. ന. മാന്തളിപ്പുനിറം.

ശ്വേത. വി (തൻ, താ, തീ, തം.) വി. ന. വെളുത്ത.

ശ്വേതം. ന. വെള്ളനിറം.

ശ്വേനം. ന. ക, പരുന്ത്. ഉ, വെളുപ്പുനിറം.

ശ്വേനി. ന. ക, പെണ്ണരിന്ത്. ഉ, വെളുത്ത സ്ത്രീ.

ശ്വേനാകം. ന. വലകപ്പയ്യാനി.

ശ്ര

ശ്രദ്ധ. ന. ക, താല്പര്യം. ഉ, വിശ്വാസം. ന, ഇഷ.

ശ്രദ്ധായുക്ത. വി. (കതൻ, കതാ, കതം.) വി. ന. ശ്രദ്ധയുള്ള.

ശ്രദ്ധാലു. വി. (ളുക്കു.) വി. ന. ശ്രദ്ധയുള്ള.

ശ്രദ്ധാലു. ന. വ്യാകുലതയുള്ളവൾ.

ശ്രദ്ധാവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. ക, ശ്രദ്ധയുള്ള, താല്പര്യമുള്ള. ഉ, വിശ്വാസമുള്ള.

ശ്രദ്ധിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ശ്രദ്ധി.) സ. ക്രി. ആഗ്രഹിക്കുന്ന, വിശ്വസിക്കുന്ന.

ശ്രന്ഥനം. ന. ക, മുറുകെക്കെട്ടൽ. ഉ, കെട്ടുക. ന, അഴിക്കുക.

ശ്രമക്കാരൻ. ന. ക, ശ്രമമുള്ളവൻ. ഉ, സത്പ്രവൃത്തിയിലുന്നുന്നവൻ. ന, അദ്ധ്വാനക്കാരൻ.

ശ്രമണൻ. ന. ക, തപസ്വി. ഉ, ഭിക്ഷു.

ശ്രമഭക്ഷിണം. ന. സത്പ്രവൃത്തിയും വിളമ്പുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം.

ശ്രമം. ന. ക, അദ്ധ്വാനം. ഉ, തളർച്ച. ന, പ്രയാസം. ര, ആയുധാഭ്യാസം. (മ.) ദേഹണ്ഡക്കാർക്കു സഹായമായിട്ടുള്ള സത്പ്രവൃത്തിയും മറ്റും ചെയ്യൽ.

ശ്രമി. വി. (മി, മിനീ, മി.) വി. ന. ശ്രമമുള്ള.

ശ്രമിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (ശ്രമി.) സ. ക്രി. ക, ഉത്സാഹിക്കുന്ന, അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്ന. ഉ, ക്ഷീണിക്കുന്ന. ന, സത്പ്രവൃത്തിയിലുന്നുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന.

ശ്രയണം. ന. അഭയസ്ഥാനം.

ശ്രവണദ്വാദശി. ന. തിരുവോണവും ദ്വാദശിയും കൂടിവരുന്ന ഒരു പുണ്യദിവസം.

ശ്രവണപുടം. ന. ചെവി.

ശ്രവണം. ന. ക, ചെവി. ഉ, വേൾക്കുക. ന, ഒലിക്കുക. ര, ഓണം.

ശ്രവണേന്ദ്രിയം. ന. ചെവിയുടെ കേൾവിക്കുള്ള ശക്തി.

ശ്രവം. ന. ക, ചെവി. ഉ, ഒലിക്കുക.

ശ്രവസ്സു. ന. ചെവി.

ശ്രവിഷ്ഠ. ന. അവിട്ടം നക്ഷത്രം.

ശ്രാണ. ന. അരിക്കഞ്ഞി.

ശ്രാദ്ധദേവൻ. ന. അന്തകൻ.

ശ്രാദ്ധം. വി. താല്പര്യമുള്ള.

ശ്രാദ്ധം. ന. ചാത്തം.

ശ്രാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. തളർന്ന, ക്ഷീണമുള്ള.

ശ്രാന്തസംവാഹനം. ന. ക്ഷീണിച്ചവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക.

ശ്രാന്തി. ന. തളർച്ച, ക്ഷീണം.

ശ്രാമ്പി. ന. ഒരുമാതിരി മാളികയുടെ പേരു.

ശ്രായം. ന. ആശ്രയം.

ശ്രാവണം. ന. ചിങ്ങമാസം.

ശ്രാവണികം. ന. ചിങ്ങമാസം.

ശ്രാദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. കേൾപ്പാനുള്ള.

ശ്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട.

ശ്രീ. ന, ക, ലക്ഷ്മി. ഉ, ശ്രേയസ്സു. ന, ധനം. ര, ശോഭ. ഷ, സംപത്തു. ണ, സരസ്വതി. ഗ, പ്രീതി. ഘ, കുരയാംപൂ.

ശ്രീകണ്ഠൻ. ന. ശിവൻ.

ശ്രീകണ്ഠം. ന. ഒരു ഭിക്ഷ.

ശ്രീകണ്ഠ്യ. ന. ഒരു രാഗം.

ശ്രീകര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ശ്രീയെയുണ്ടാക്കുന്ന.

ശ്രീകാന്തൻ. ന. വിഷ്ണു.

ശ്രീകാര്യക്കാരൻ. ന. രാജാവു ചില ക്ഷേത്രത്തിലെ മേൽവിചാരത്തിന്നായിട്ടു നിയമിച്ചയയ്ക്കുന്ന ഒരധികാരി.

ശ്രീകാര്യം. ന. ക്ഷേത്രത്തിലെ മേല്വാഞ്ഞ അധികാരം.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ദശാവതാരങ്ങളിൽ ഒന്നു, കൃഷ്ണൻ.

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം. ന. ഒരു കാവ്യം.
ശ്രീകോവിൽ. ന. ക്ഷേത്രത്തിനകത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം.
ശ്രീഖണ്ഡം. ന. ചന്ദനം
ശ്രീഘനൻ. ന. ബുദ്ധൻ.
ശ്രീചക്രം. ന. ൧, മന്ത്രവാദികളുടെ ഒരു യന്ത്രം ൨, തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു ഭാഗം. ൩, ഇന്ദ്രന്റെ തേർവണ്ടി. ൪, ഭൂഗോളത്തിന്റെ വട്ടം.
ശ്രീജൻ. ന. കാമദേവൻ.
ശ്രീത്വം. ന. ൧, സമ്പത്തു. ൨, ശോഭ.
ശ്രീദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ശ്രീയെക്കൊടുക്കുന്ന.
ശ്രീദൻ. ന. വൈശ്രവണൻ.
ശ്രീദേവീ. ന. ലക്ഷ്മി.
ശ്രീധരൻ. ന. വിഷ്ണു.
ശ്രീനന്ദനൻ. ന. കാമദേവൻ.
ശ്രീനാരായണൻ. ന. വിഷ്ണു.
ശ്രീനിവാസൻ. ന. വിഷ്ണു.
ശ്രീപതി. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, രാജാവു.
ശ്രീപത്മനാഭൻ. ന. വിഷ്ണു.
ശ്രീപഥം. ന. പെരുവഴി.
ശ്രീപർണം. ന. ൧, താമരപ്പൂ. ൨, മുഞ്ഞ.
ശ്രീപർണി. ന. ൧, പെരുംകുമിൾ. ൨, ഇലവു. ൩, ഒരു വക ചെടി.
ശ്രീപർണിക. ന. ൧, ഒരു വക പൂച്ചെടി. ൨, കായാപ്പാല.
ശ്രീപാദം. ന. കാൽചുവട്ടിനു ബഹുമാനിച്ചു പറയുന്ന വാക്കു.
ശ്രീപീഠം. ന. പീഠത്തിനു മാനിച്ചു പറയുന്ന വാക്കു.
ശ്രീപുത്രൻ. ന. ൧, കാമദേവൻ ൨, കുതിര.
ശ്രീഫലം. ന. ഒരു വക വൃക്ഷം, കൂവളം.
ശ്രീഫലി. ന. ൧, അമരി. ൨. നെല്ലി.
ശ്രീഭഗവതീ. ന. ലക്ഷ്മി.
ശ്രീഭണ്ഡാരം. ന. ക്ഷേത്രത്തിലെയുമ്മറ്റും ഭണ്ഡാരം.
ശ്രീഭൂതബലി. ന. ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു ബലി കർമ്മം.
ശ്രീമതീ. ന. സംപത്തുള്ളവൾ.
ശ്രീമത്തു. വി. ശോഭയുള്ള.
ശ്രീമഹാദേവൻ. ന. ശിവൻ.
ശ്രീമൽ. വി (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. ശ്രീയുള്ള.
ശ്രീമാൻ. ന. ഒരു വൃക്ഷം, മൈലെള്ളു.
ശ്രീമുഖം. ന. അറുപതിൽ ഏഴാം സംവത്സരം.
ശ്രീയുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ൧, ശ്രീതിയുള്ള. ൨, സംപത്തുള്ള.
ശ്രീരംഗപട്ടണം. ന. ഒരു പട്ടണം.
ശ്രീരംഗം. ന. ശ്രീരംഗപട്ടണം.
ശ്രീരാഗം. ന. ഒരു രാഗം.
ശ്രീരാമൻ. ന. വിഷ്ണുവിന്റെ ദശാവതാരങ്ങളിൽ ഒന്നു, ദശരഥന്റെ പുത്രൻ.
ശ്രീരാമോദന്തം. ന. ശ്രീരാമന്റെ കഥ.
ശ്രീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ശ്രീയുള്ള, സംപത്തുള്ള.
ശ്രീവത്സകി. ന. നല്ലകുതിര.
ശ്രീവത്സം. ന. ൧, വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു മറുക. ൨, തുരങ്കം.
ശ്രീവത്സലാഞ്ഛനൻ. ന. വിഷ്ണു.
ശ്രീവത്സാങ്കിതൻ. വി. ന. ശ്രീവത്സംകൊണ്ടു അടയാളപ്പെട്ടവൻ.
ശ്രീവാസം. ന. ൧, തിരുവട്ടപ്പയൻ. ൨, താമര.
ശ്രീവൃക്ഷം. ന. അരയാൽ.
ശ്രീവേഷ്ടം. ന. തിരുവട്ടപ്പയൻ.
ശ്രീശൻ. ന. വിഷ്ണു.
ശ്രീശുകൻ. ന. വേദവ്യാസന്റെ പുത്രനായ ഒരു മഹർഷി.
ശ്രീശൈലം. ന. ഒരു ക്ഷേത്രം.
ശ്രീസംജ്ഞം. ന. ഇലവർങ്ങം.
ശ്രീഹസ്തിനി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, ആനച്ചെവിയൻ.
ശ്രീഹാനി. ന. ശ്രീയുടെ നാശം.
ശ്രുത. വി (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കേൾക്കപ്പെട്ട, അറിയപ്പെട്ട.
ശ്രുതം. ന. ശാസ്ത്രം.
ശ്രുതി. ന. ൧, വേദം. ൨, ചെവി. ൩, കേൾക്കുക. ൪, കീർത്തി. ൫, ശ്രുതി പിടിക്ക. ൬, ഒരു മാതിരിക്കുഴൽ. ൭, ഓണം.
ശ്രുതികേടു. ന. ദുഷ്കീർത്തി.
ശ്രുതിക്കാരൻ. ന. ശ്രുതി ഊതുന്നവൻ.
ശ്രുതിപുടം. ന. ചെവി.
ശ്രുതിപ്പെടുത്തുന്നു. ത്തി. വാൻ. (ശ്രുതി.) സ. ക്രി. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.
ശ്രുതിവേധം. ന. കാതുതുളെക്ക.
ശ്രേണി. ന. ൧, വരി. ൨, തെരുവു. ൩, ഒരുമിച്ചു പണിയുന്ന തച്ചൻ. ൪, ഒരു സാധനം തന്നെ വില്ക്കുന്ന കച്ചവടക്കാരൻ. ൫, ഏത്തകൊട്ട. ൬. സമൂഹം.
ശ്രേണിക. ന. കൂടാരം.
ശ്രേയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.
ശ്രേയസി. ന. ൧, അത്തിത്തിപ്പലി. ൨, പാടവള്ളി. ൩, കടുക്കാ.
ശ്രേയസ്സു. ന. ൧, യശസ്സു ൨, സുകൃതം. ൩, മോക്ഷം. ൪, ശുഭം.
ശ്രേയസ്കര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. കീർത്തിയെയുണ്ടാക്കുന്ന.
ശ്രേഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. പ്രാധാന്യമുള്ള. ശ്രേഷ്ഠത. ഗു.ന.

മുഖ്യത.

ശ്രേഷ്ഠൻ. ന. ൧, വൈശ്രവണൻ. ൨. രാജാവു. ൩, ബ്രാഹ്മണൻ.

ശ്രേഷ്ഠം. ന. പശുവിൻ പാൽ.

ശ്രേഷ്ഠാശ്രമം. ന. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം.

ശ്രേഷ്ഠി. വി. (ഷ്ഠീ, ഷ്ഠിനീ, ഷ്ഠി.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠമായ.

ശ്രേഷ്ഠി. ന. കേൾവിപ്പെട്ട സൂത്രപ്പണിക്കാരൻ.

ശ്രോണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. പാകം ചെയ്യപ്പെട്ട, പാകമായ.

ശ്രോണൻ. ന. ഇരുകാൽ മുടവൻ.

ശ്രോണാ. ന. ൧, തിരുവോണം നക്ഷത്രം. ൨, കഞ്ഞി.

ശ്രോണി. ന. ൧, കുറകു. ൨, വഴി.

ശ്രോണിഫലകം. ന. ൧, കുറകു. ൨, അരക്കൂട്ടിലെ അസ്ഥി.

ശ്രോതസ്സു. ന. ൧, ചെവി. ൨, ഇന്ദ്രിയം.

ശ്രോതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. കേൾക്കുന്ന.

ശ്രോത്രപുടം. ന. ചെവി.

ശ്രോത്രമലം. ന. ചെവിപ്പീ.

ശ്രോത്രം. ന. ചെവി.

ശ്രോത്രരോധം. ന. ചെവിയടെപ്പു.

ശ്രോത്രാമൃതം. വി. ന. ചെവിക്കു സന്തോഷം വരുത്തുന്നതു.

ശ്രോത്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. നല്ലശീലമുള്ള.

ശ്രോത്രിയൻ. ന. ൧, വേദജ്ഞൻ. ൨, സാധുശീലൻ.

ശ്രോത്രേന്ദ്രിയം. ന. ചെവി എന്നുള്ള ഇന്ദ്രിയം, കേൾക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശക്തി.

ശ്രൌത്രം. ന. ൧, വേദാഭ്യാസം. ൨, ചെവി.

ശ്രൌഷൾ. അ. ചിലർ ഹോമം കഴിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന ഒരു മന്ത്രം.

ശ്ല.

ശ്ലഥ. വി. (ഥൻ, ഥാ, ഥം.) വി. ന. അയെഞ്ഞ, മുറുക്കമില്ലാത്ത.

ശ്ലക്ഷ്ണ. വി. (ക്ഷ്ണൻ, ക്ഷ്ണാ, ക്ഷ്ണം.) വി. ന. ൧, നേൎത്ത. ൨, മൃദുവായുള്ള. ൩, പരമാൎത്ഥമായുള്ള.

ശ്ലാഘ. ന. പ്രശംസ, സ്തുതി.

ശ്ലാഘനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സ്തുതിക്കത്തക്ക.

ശ്ലാഘിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ശ്ലാഘി.) സ. ക്രി. സ്തുതിക്കുന്നു, പ്രശംസിക്കുന്നു, വൻപു പറയുന്നു.

ശ്ലാഘിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

ശ്ലാഘ്യ. വി. (ഘ്യൻ, ഘ്യാ, ഘ്യം.) വി. ന. സ്തുതിക്കത്തക്ക.

ശ്ലാഘ്യ. ന. ൧, മാനം. ൨, പദവി.

ശ്ലിഷ. ന. ആലിംഗനം.

ശ്ലീപദം. ന. പെരുക്കാൽ.

ശ്ലേഷ. ന. ൧, ചേൎച്ച. ൨, സഹവാസം. ൩, ആലിംഗനം. ൪, തമ്മിൽച്ചേൎച്ച. ൫, ഇരട്ടി അൎത്ഥം തോന്നത്തക്കവണ്ണമുള്ള വാക്കു.

ശ്ലേഷ്മ. അല്ലെങ്കിൽ, **ശ്ലേഷ്മം.** ന. കഫം.

ശ്ലേഷ്മജ്വരം. ന. കഫജ്വരം.

ശ്ലേഷ്മകോപം. ന. കഫം കോപിക്കുക.

ശ്ലേഷ്മണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. കഫം അധികമുള്ള.

ശ്ലേഷ്മണാ. ന. ഒരു തൈ.

ശ്ലേഷ്മധാതു. ന. ശ്ലേഷ്മമെന്നുള്ള ധാതു, കഫം.

ശ്ലേഷ്മനാഡി. ന. കഫം സഞ്ചരിക്കുന്ന ഞരമ്പു.

ശ്ലേഷ്മരോഗി. വി. (ഗീ, ഗിണീ, ഗി.) വി. ന. കഫകോപത്താൽ രോഗമുണ്ടായ.

ശ്ലേഷ്മവൃദ്ധി. ന. കഫവൎദ്ധന.

ശ്ലേഷ്മവ്യാധി. ന. കഫത്തിൽനിന്നുണ്ടായ രോഗം.

ശ്ലേഷ്മള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. കഫമുള്ള.

ശ്ലേഷ്മള. ന. ഒരു തൈ.

ശ്ലേഷ്മാതകം. ന. നറുവരി.

ശ്ലോകം. ന. ൧, നാലുപാദമായിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന കവിത, അനുസപ്പുംമററും. ൨, കീൎത്തി.

ശ്ലോകാൎത്ഥം. ന. ശ്ലോകത്തിന്റെ പൊരുൾ.

ശ്വ.

ശ്വദംഷ്ട്രാ. ന. ഞെരിഞ്ഞിൽ

ശ്വനിശം. ന. നാ കുരെക്കുന്ന രാത്രി.

ശ്വപചൻ. ന. പട്ടിയെ വേവിച്ചു തിന്നുന്ന ഒരു നീചജാതിക്കാരൻ.

ശ്വപാകൻ. ന. ശ്വപചൻ.

ശവ്രം. ന. പോത്ത, സുക്കിരം.
ശവ്മാംസം. ന. പട്ടിയുടെ മാംസം.
ശവ്യഥു. ന. വീക്കം, നീരു.
ശവ്വൃത്തി. ന. സേവ.
ശവ്ശുരൻ. ന. ക, ഭാര്യയുടെ പിതാവു. ഖ, മാനമുള്ളവൻ.
ശവ്ശ്രൂവ്ൻ. ന. അളിയൻ.
ശവ്ശ്രൂ. ന. ഭർത്താവിന്റെ അമ്മ.
ശവ്സനൻ. ന. ക, വായുവു. ഖ, മലങ്കാര.
ശവ്സനം. ന. ക, ശ്വാസം. ഖ, ദീർഘശ്വാസം.
ശവ്സിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (ശവ്സി.) അ. ക്രി. ക, ശ്വാസംവിടുന്നു. ഖ, ജീവിക്കുന്നു. ന, വീർക്കുന്നു.
ശവ്സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശവ്സിക്കപ്പെട്ട, ശ്വാസംവിടപ്പെട്ട.
ശവ്സിതം. ന. നിശ്വാസം.
ശവ്സ്. അ. നാളെ.
ശവ്സ്തനം. വി. നാളേക്കുള്ള.
ശാവു. ന. പട്ടി.
ശാനി. ന. പെണ്ണുട്ടി.
ശ്വാപദം. ന. മൃഗൻ പന്നി.
ശ്വാവിൽ. ന. മുള്ളൻ.
ശ്വാസവേഗം. ന. ശ്വാസത്തിന്റെ വേഗം.
ശ്വാസം. ന. ക, വീർപ്പു, പ്രാണൻ. ഖ, വായുവു.
ശ്വാസംവലി. ന. മരണം അടുക്കുമ്പോഴും മരവും ശ്വാസം തടഞ്ഞു പോകുകയും ശ്വാസം തെരുതെരെ പോകുകയും മരവും.
ശ്വിത്രം. ന. പാണ്ടു.
ശ്വേതഗരുൽ. ന. ക, പാത്ത. ഖ, അരയന്നം.
ശ്വേതമരിചം. ന. മുരിങ്ങക്കുരു.
ശ്വേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വെളുത്ത.
ശ്വേതം. ന. ക, വെളുപ്പു. ഖ, വെള്ളി. ന, ശ്വേതൻ.
ശ്വേതരക്തം. ന. പാടലവൃക്ഷം.
ശ്വേതവാഹനൻ. ന. അർജ്ജുനൻ.
ശ്വേതസുരസ. ന. വെളുത്ത തുളസി.

ഷ. ഹല്ലുകളിൽ മുപ്പത്തൊന്നാമത്തെ അക്ഷരം.

ഷൾ. അ. ആറാമത്തെ എണ്ണം.
ഷൾക്കം. വി. ആറു, ആറിരട്ടി.
ഷൾക്കർമ്മം. ന. ബ്രാഹ്മണർക്കുള്ള ആറു കർമ്മം.
ഷൾക്കർമ്മി. വി. (ക്രി, ർമ്മിണി, ർമ്മി.) വി. ന. ഷൾക്കർമ്മമുള്ള.
ഷൾപദം. ന, വണ്ടു.
ഷൾപലം. ന. കാട്ടരിപ്പലി കാട്ടുമുളക കൊടുവേലി ചുക്ക തിപ്പലി ഇന്തുപ്പു, ഇവ ആറും ക്രടിയതു.
ഷഡംഗം. ന. ക, ശരീരത്തിന്റെ ആറു അവയവങ്ങൾ. ഖ, വേദത്തിന്റെ ആറുഭാഗങ്ങൾ. ന, പനിക്കുള്ള ഒരു കഷായയോഗം.
ഷഡംഗുലം. ന. ആറുവിരൽ അളവു.
ഷഡഭിജ്ഞൻ. ന. ബുദ്ധമുനി.
ഷഡാധാരം. ന. മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തിലെ ആറുസ്ഥലങ്ങൾ.
ഷഡാനനൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
ഷഡ്ഭുഷണം. ന. കൾപലം.
ഷൾഗ്രന്ഥ. ന. വയമ്പു.
ഷൾഗ്രന്ഥം. ന. വയമ്പു.
ഷൾഗ്രന്ഥിക. ന. ഒരു ചെടിയുടെ പേരു.
ഷഡ്ജം. ന. സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ സ്വരം.
ഷഡ്ഭാഗം. ന. ക, ആറിലൊരു ഭാഗം. ഖ, ആറാമത്തെ ഭാഗം.
ഷഡ്രസം. ന. ആറുരസം മധുരം പുളി ഉപ്പു കൈപ്പു ചവപ്പു എരിവു.
ഷണ്ഡത്വ. ന. നപുംസകത്വം.
ഷണ്ഡൻ. ന. ക, നപുംസകൻ. ഖ, വരി ഉടച്ച കാള.
ഷണ്ഡം. ന. താമരമുതലായതിന്റെ കൂട്ടം, കൂട്ടം.
ഷണ്ണയം. ന. ആറുനയം. സന്ധി വിഗ്രഹം യാനം ആസനം ദ്വൈധീഭാവം സമാശ്രയം.
ഷണ്മുഖൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
ഷഷ്ടി. ന. അറുപതു.
ഷഷ്ടികം. ന. നവരനെല്ലു.
ഷഷ്ടിക്യം. ന. നവരഭൂമിയുള്ള സ്ഥലം.
ഷഷ്ടിതമം. വി. അറുപതാമത്തെ.
ഷഷ്ടിപൂർത്തി. ന. ആറാമത്തെ തിഥിയുടെ അവസാനം.
ഷഷ്ഠി. ന. ആറാമത്തെ തിഥി.

ഷാ.

ഷാണ്മാതുരൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ഷി.

ഷിൽഗൻ. ന. കാമുകൻ, വിടൻ.

ഷോ.

ഷോഡശ. വി. പതിനാറാമത്തെ.
ഷോഡശി വി. പതിനാറു.

സ. ഹല്ലുകളിൽ മുപ്പത്തുരണ്ടാം അക്ഷരം.

സകല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മുഴുവനായ.
സകലമാനം. ന. എല്ലാം.
സകലേശൻ. ന. മുഴുവന്റെയും ഈശൻ.
സകാമം. അ. ക, കാമത്തോടുകൂടെ. ഉ, ആഗ്രഹത്തോടുകൂടെ.
സകാരം. ന. സ എന്ന അക്ഷരം.
സകാശം. ന. സമീപം, അടുക്കൽ.
സകുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കുലത്തോടുകൂടിയ, ഒരു കുഡുംബത്തിലുള്ള.
സകുല്യൻ. ന. ക, ചാച്ചകാരൻ. ഉ, സംബന്ധക്കാരൻ.
സകൃൽ. അ. ഒരിക്കൽ.
സക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ക, ചേർന്നിരിക്കുന്ന. ഉ, താല്പര്യമുള്ള.
സക്തി. ന. ക, ചേർച്ച. ഉ, സ്നേഹം.
സക്തുഫല. ന. വന്നിവൃക്ഷം.
സകഥി. ന. ഇട.
സഖാ. ന. മിത്രം, ചങ്ങാതി.
സഖി. ന. ചങ്ങാതിയായ സ്ത്രീ.
സഖിത്വം. ന. ചങ്ങാതിത്വം.
സഖ്യത. ന. ചങ്ങാതിത്വം.
സഖ്യം. ന. ചങ്ങാതിത്വം.
സഗരൻ. ന. ഒരു രാജാവു.
സഗർഭ്യൻ. ന. ക, ജ്യേഷ്ഠൻ. ഉ, അനുജൻ, സഹജൻ.
സഗോത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. ന. ഒരു വംശത്തിലുള്ള.
സഗോത്രൻ. ന. വംശത്തിലുള്ളവൻ.
സഗോത്രം. ന. വംശം.
സന്ധി. ന. സഹഭക്ഷണം.
സങ്കടക്കാരൻ. ന. ആവലാധിക്കാരൻ.
സങ്കടപ്പെടുന്നു. ട്ട. വാൻ. (സങ്കട.) അ. ക്രി. ദുഃഖിക്കുന്നു. സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നു. സ. ക്രി.
സങ്കട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. ക, ഇടുക്കുള്ള. ഉ, കൂട്ടം കൂടിയ.
സങ്കടം. ന. ക, ആവലാധി. ഉ, പ്രയാസം. ങ, ആപത്ത്. ര, ദുഃഖം.
സങ്കടവയ്യോല. ന. ആവലാധി എഴുതി വെക്കുന്ന ഓല.
സങ്കരം. ന. ക, ചവറു. ഉ, കൂഴക്കൽ. ങ, രണ്ടു കൂടിയതു.
സങ്കർഷണൻ. ന. ബലഭദ്രൻ.
സങ്കർഷണം. ന. ക, ആകർഷണം. ഉ, ഉഴവു.
സങ്കലനം. ന. ക, ചേർച്ച. ഉ, കൂട്ടിക്കലർച്ച.
സങ്കലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ക്രമ്പാരംകൂട്ടിയ. ഉ, ഒന്നിച്ചു ചേർത്ത.
സങ്കലിതം. ന. കണക്കു കൂട്ടുന്നതിന്റെ ഒരു വഴി.
സങ്കല്പജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. സങ്കല്പത്തിങ്കൽനിന്നു ജനിച്ച.
സങ്കല്പജൻ. ന. കാമദേവൻ.
സങ്കല്പനം. അല്ലെങ്കിൽ. സങ്കല്പം. ന. ക, ധ്യാനം. ഉ, വിചാരം. ങ, നേർച്ച.
സങ്കല്പിക്കുന്നു. ച്ച. പ്പാൻ. (സങ്കല്പി.) സ. ക്രി. ധ്യാനിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു.
സങ്കസുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, ഉറപ്പില്ലാത്ത, മാറാമുള്ള. ഉ, സംശയമുള്ള. ങ, ക്ഷീണതയുള്ള.
സങ്കാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. തുല്യമായ. അ. സമീപം.
സങ്കീർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. ക, കൂട്ടം കൂടിയ. ഉ, പലതരത്തിലുള്ള. ങ, ശുദ്ധമില്ലാത്ത. ര, കലർന്ന. ല, ഇടങ്ങിയ. ന, പരന്ന.
സങ്കീർത്തനം. ന. സ്തോത്രം, സ്തുതി.
സങ്കുചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ക്രമമിയ. ഉ, വിടിരാത്ത.
സങ്കുലക്ലിഷ്ടം. വി. ക, കലർന്ന. ഉ, യോജ്യതയില്ലാത്ത.
സങ്കുല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. മിശ്രമായ, തിങ്ങിയ.
സങ്കുലം. ന. കൂട്ടം.
സങ്കേതം. ന. രക്ഷാസ്ഥലം, സ്വാധീനമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം.
സങ്കേതസ്ഥാനം. ന. രക്ഷാസ്ഥലം.
സങ്കോചം. ന. ക, ക്രമ്പൽ. ഉ, സംശയം. ങ, ലജ്ജ. ര, കൂമ്പം.
സങ്കോചിക്കുന്നു. ച്ച. പ്പാൻ. (സങ്കോചി.) അ. ക്രി. ക, ക്രമ്പുന്നു. ഉ, സംശയിക്കുന്നു.
സക്രന്ദനൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
സക്രമണം. ന. കടക്കുക.
സക്രമം. ന. കടക്കുക.
സക്രമിക്കുന്നു. ച്ച. പ്പാൻ. (സക്രമി.) അ. ക്രി. കടക്കുന്നു.

സങ്ക്രാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. കടക്കപ്പെട്ട.
സങ്ക്രാന്തി. ന. ആദിത്യൻ ഒരു രാശിയിൽനിന്നു മറെറാരു രാശിയിലേക്കു കടക്കുന്ന സമയം.
സംഖ്യ. ന. എണ്ണം, കണക്കു.
സംഖ്യാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. എണ്ണപ്പെട്ട.
സംഖ്യാവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. സംഖ്യയുള്ള.
സംഖ്യാവാൻ. ന. സമൎത്ഥൻ.
സംഖ്യേയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. എണ്ണപ്പെടത്തക്ക.
സംഗതജാനുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കോട്ടുകാലുള്ള.
സംഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സംഗമിച്ച, ചേൎന്ന.
സംഗതം. ന. ചേൎച്ച.
സംഗതി. ന. ൧, ചേൎച്ച, സംബന്ധം. ൨, കാൎയ്യം. ൩, കാരണം.
സംഗമം. ന. ൧, ചേൎച്ച. ൨, ആററിന്റെ ചേൎച്ച.
സംഗമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംഗമി.) അ. ക്രി. ചേരുന്നു.
സംഗം. ന. ചേൎച്ച.
സംഗരം. ന. ൧, യുദ്ധം. ൨, പ്രതിജ്ഞ. ൩, ആപത്തു. ൪. ഉടമ്പടി.
സംഗീതക്കാരൻ. ന. പാട്ടുകാരൻ.
സംഗീതക്കാരി. ന. പാട്ടുകാരത്തി.
സംഗീതം. ന. പാട്ടു.
സംഗീതവിദ്യ. ന. സംഗീതമെന്നുള്ള വിദ്യ.
സംഗ്രഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, മറെക്കപ്പെട്ട. ൨, ചുരുക്കപ്പെട്ട. ൩, ചേൎക്കപ്പെട്ട. ൪, കൂട്ടപ്പെട്ട.
സംഗ്രഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, എടുക്കപ്പെട്ട. ൨, കൂട്ടപ്പെട്ട. ൩, സംക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട.
സംഗ്രഹം. ന. ൧, സംക്ഷേപം. ൨, കൂട്ടൽ. ൩, എടുക്ക. ൪, പ്രതിജ്ഞ. ൫, ഉയൎച്ച. ൬, മുഷ്ടി. ൭, പ്രയത്നം.
സംഗ്രഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംഗ്രഹി.) സ. ക്രി. ൧, എടുക്കുന്നു. ൨, കൂട്ടിവെക്കുന്നു. ൩, കരുതുന്നു.
സംഗ്രാമപടഹം. ന. യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുമ്പോഴുള്ള വാദ്യഘോഷം.
സംഗ്രാമം. ന. യുദ്ധം.
സംഗ്രാഹം. ന. ൧, കൈനാട. ൨, മുഷ്ടി. ൩, കയ്യൊള്ളുക.
സംഘക്കാർ. ന. കൂട്ടക്കാർ, യോഗക്കാർ.
സംഘടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംഘടി.) അ. ക്രി. ചേരുന്നു, കൂട്ടിമുട്ടുന്നു.
സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
സംഘടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം ചേൎക്കപ്പെട്ട.
സംഘട്ടനം. ന. ചേൎച്ച, കൂട്ടിമുട്ടുക.
സംഘം. ന. സമൂഹം, യോഗം.
സംഘൎഷം. ന. ൧, സ്പൎദ്ധ. ൨, അരെക്കുക. ൩, ഒലിക്കുക.
സംഘാതം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, ഒരു നരകം.
സചിവൻ. ന. മന്ത്രി.
സചേലസ്നാനം. ന. വസ്ത്രം മുക്കിക്കുളിക്ക.
സച്ചിദാനന്ദൻ. ന. ദൈവത്തിനെ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
സച്ചിദാനന്ദം. ന. സത്തും ചിത്തും ആനന്ദവും.
സച്ചിത്സ്വരൂപൻ. ന. ദൈവത്തിനെ സ്തുതിക്കുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു പേർ.
സച്ചിന്മയൻ. ന. സച്ചിത്സ്വരൂപൻ, ദൈവം.
സജഗ്ധി. ന. പലർ കൂടി ഭക്ഷിക്ക.
സജംവാള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ചേറോടു കൂടിയ, ചേറുള്ള.
സജാതി. വി. (ത്രിഷു) വി. ന. ഒരു വംശത്തിൽ ജനിച്ച.
സജാതീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഒരു വംശത്തിൽ ജനിച്ച.
സജ്ജ. ന. ൧, അലങ്കാരം. ൨, കവചം.
സജ്ജനം. ന. ൧, ആനയുടെ അലങ്കാരം. ൨, അലങ്കാരം.
സജ്ജനം. ന. നല്ല ജനം.
സജ്ജനസമ്പൎക്കം. ന. നല്ല ജനങ്ങളോടുള്ള ചേൎച്ച.
സജ്ജനസംസൎഗ്ഗം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
സജ്ജ. വി. (ജ്ജൻ, ജ്ജാ, ജ്ജം.) വി. ന. ൧, കവചമിടപ്പെട്ട. ൨, ഒരുക്കപ്പെട്ട. ൩, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. ൪, മൂടപ്പെട്ട.
സജ്ജൻ. ന. സന്നദ്ധൻ, ഒരുങ്ങിയവൻ.
സജ്ജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കവചമിടപ്പെട്ട. ൨, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. ൩, ഒരുക്കപ്പെട്ട.
സജ്യ. വി. (ജ്യൻ, ജ്യാ, ജ്യം.) വി. ന. ഞാണുവലിച്ചു കെട്ടിയ.
സജ്യം. ന. കുലെച്ച വില്ല.
സജ്വരം. ന. ൧, ഉഷ്ണം, ചൂടു. ൨, എരിച്ചിൽ.
സഞ്ചയനം. ന. ൧, ഒരുമിച്ചു ചേൎക്ക. ൨, അസ്ഥി പെറുക്കി സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു കൎമ്മം.

സഞ്ചാരം. ന. ൧, അശുദ്ധി. ൨, ദുർഗ്ഗടമായ വഴി.
സഞ്ചരണം. ന. നടപ്പു.
സഞ്ചരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (സഞ്ചരി.) അ. ക്രി. നടക്കുന്നു.
സഞ്ചലനം. ന. ഇളക്കം.
സഞ്ചായം. ന. പുറവരവു.
സഞ്ചാരജീവി. വി. (വീ. വിനീ, വി.) വി. ന. സഹായം കൂടാതെ വലയുന്ന.
സഞ്ചാരം. ന. ൧, നടപ്പു. ൨, പ്രയാസപ്പെട്ട വഴി. ൩, പ്രയാസം.
സഞ്ചാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ൧, ഇളക്കമുള്ള. ൨, നടക്കുന്ന. ൩, പ്രയാസമുള്ള.
സഞ്ചാരി. ന. ൧, നടക്കുന്നവൻ. ൨, വായുവു.
സഞ്ചാരികാ. ന. ദൂതി.
സഞ്ചി. ന. ഉറുപ്പ, മടിശ്ശീല.
സഞ്ചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചേൎക്കപ്പെട്ട. ൨, സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട.
സഞ്ചിന്തനം. ന. ധ്യാനം, വിചാരം.
സഞ്ചോദനം. ന. പറെഞ്ഞയെക്ക, നടത്തുക.
സഞ്ജമനം. ന. നാലുകെട്ടും പുര.
സഞ്ജാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ജനിച്ച.
സഞ്ജീപനം. ന. നാലുകെട്ടും പുര.
സട. ന. ൧, ജട. ൨, കിരീടം. ൩, നാട.
സണ്ഡീനം. ന. പക്ഷിയുടെ ഗമനം.
സതത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നിത്യമായുള്ള.
സതതം. അ. നിത്യം.
സതി. ന. ൧, പാതിവ്രത്യമുള്ള സ്ത്രീ. ൨, ശിവന്റെ ഭാൎയ്യ.
സതീനം. ന. ഒരു വക പയറു.
സതീൎത്ഥ്യൻ. ന. ഒരു ഗുരുവിങ്കൽനിന്നു പഠിച്ചവൻ.
സതീലകം. ന. ഒരു പയറു.
സൽ. വി. (സൻ, സതീ, സൽ.) വി. ന. ൧, സത്യമുള്ള. ൨, സുകൃതമുള്ള. ൩, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ൪, മാനമുള്ള. ൫, ബുദ്ധിയുള്ള. ൬, സ്ഥിരതയുള്ള. ൭, കൊള്ളാകുന്ന, നല്ല.
സൽ. ന. എല്ലാടത്തും എല്ലാപ്പൊഴും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തു, സത്യദൈവം.
സൽകഥ. ന. നല്ലകഥ.
സൽകരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (സൽകരി.) സ. ക്രി. ൧, പൂജിക്കുന്നു. ൨, മാനിക്കുന്നു.
സൽക്കൎമ്മം. ന. നല്ലപ്രവൃത്തി.
സൽക്കാരം. ന. ബഹുമാനം.
സൽക്കീൎത്തി. ന. നല്ലകീൎത്തി.
സൽക്കുലം. ന. നല്ലവംശം.
സൽകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പൂജിക്കപ്പെട്ട. ൨, ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട.
സൽകൃതി ന. ൧, സുകൃതം. ൨, നല്ലപ്രവൃത്തി.
സൽക്രിയ. ന. നല്ലപ്രവൃത്തി.
സൽഗതി. ന. ൧, നല്ലഗതി. ൨, മോക്ഷം.
സൽഗുണം. ന. നല്ലഗുണം, നന്മ.
സൽഗുണരഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നന്മയില്ലാത്ത.
സൽഗുരു. ന. നല്ലഗുരു.
സത്തു. ന. ൧, ചാറു. ൨, സാരകാൎയ്യം, ൩, ശക്തി.
സത്ത. ന. ൧, ഇരിക്ക. ൨, നന്മ. ൩, ശ്രേഷ്ഠത്വം.
സത്തമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. സുകൃതമുള്ള, ശ്രേഷ്ഠത്വമുള്ള.
സത്തുക്കൾ. ന. നല്ലജനങ്ങൾ.
സൽപഥം. ന. നല്ലവഴി.
സൽപാത്രം. ന. ൧, നല്ലപാത്രം. ൨, യോഗ്യൻ.
സൽപുത്രൻ. ന. നല്ലപുത്രൻ.
സൽപുമാൻ. ന. നല്ലമനുഷ്യൻ.
സൽപുരുഷൻ. ന. നല്ലമനുഷ്യൻ.
സൽഫലം. ന. ൧, നല്ലഗുണം. ൨, മാതളനാരെങ്ങ.
സൽബുദ്ധി. ന. നല്ലബുദ്ധി.
സൽഭക്തി. ന. ഈശ്വരഭക്തി.
സൽഭാവം. ന. നല്ലഭാവം. (മ) അഹംഭാവം, നിന്ദ.
സൽഭാവി. വി. (വീ, വിനീ, വി.) വി. ന. സൽഭാവമുള്ള, അഹംഭാവമുള്ള.
സൽഭാജനം. ന. നല്ലപാത്രം.
സത്മം. ന. ഭവനം.
സത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം) വി. ന. പരമാൎത്ഥമായുള്ള, നേരായുള്ള.
സത്യൻ. ന. ശ്രീരാമൻ.
സത്യാ. ന. ൧, സീത. ൨, വ്യാസന്റെ അമ്മ.
സത്യം. ന. ൧, പരമാൎത്ഥം. ൨, ആണ. ൩, കൃതയുഗം. ൪, ബ്രഹ്മാവിന്റെ ലോകം.
സത്യക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സത്യമുള്ള, നേരുള്ള.
സത്യകം. ന. അച്ചാരം, ഉടമ്പടി.
സത്യകൎമ്മം. ന. നേരുള്ള പ്രവൃത്തി.
സത്യക്കുറി. ന. ൧, ഉടമ്പടി. ൨, സത്യംചെയ്യുന്നപ്പോൾ തീൎപ്പു നിശ്ചയിച്ചു കോട്ടിൽ നിന്നെഴുതുന്ന ഒരെഴുത്തു.
സത്യകാരം. ന. അച്ചാരം ചൊക.
സത്യജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.)

വി. ന. സത്യത്തെ അറിഞ്ഞ.
സത്യപ്രമാണം. ന. നേരായ പ്രമാണം.
സത്യഭംഗം. ന. നേരുകേടു.
സത്യയുഗം. ന. കൃതയുഗം.
സത്യലോകം. ന. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ലോകം.
സത്യവചനം. ന. നേരുവാക്കു.
സത്യവചസ്സു. ന. ൧, നേരുവാക്കു. ൨, ഋഷി.
സത്യവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. സത്യമുള്ള.
സത്യവാൻ. ന. ഒരുരാജാവു.
സത്യവതീ. ന. ൧, വ്യാസന്റെ അമ്മ. ൨, നാരദന്റെ ഭാര്യ. ൩, ഋഷികന്റെ ഭാര്യ.
സത്യവതീസുതൻ. ന. വ്യാസൻ.
സത്യവാക്കു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. സത്യം പറയുന്ന.
സത്യവാക്കു. ന. ൧, നേരുവാക്കു. ൨, മഹർഷി.
സത്യവാചകം. ന. നേരുവാക്കു.
സത്യവാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. സത്യം പറയുന്ന.
സത്യവൃത്തു. വി. സത്യംപറയുന്ന.
സത്യവേദം. ന. സത്യമായ വേദം.
സത്യവ്രത. വി. (തൻ, താ, തം,) വി. ന. സത്യത്തെ പാലിക്കുന്ന.
സത്യവ്രതൻ. ന. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവു.
സത്യശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. സത്യമുള്ള.
സത്യസങ്കല്പ. വി. (ല്പൻ, ല്പാ, ല്പം.) വി. ന. സത്യമായി വിചാരിക്കുന്ന.
സത്യസങ്കാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. സത്യംപോലെയുള്ള.
സത്യസന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. സത്യത്തെ പാലിക്കുന്ന.
സത്യസന്ധൻ. ന. ൧, രാമന്റെ അനുജനായ ഭരതൻ. ൨, ജനമേജയൻ എന്ന രാജാവു.
സത്യസന്ധാ. ന. പാഞ്ചാലി.
സത്യസ്വരൂപൻ. ന. ദൈവം.
സത്യഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. നേരില്ലാത്ത.
സത്യാകൃതി. ന. അച്ചാരം.
സത്യാനൃതം. ന. കച്ചവടം.
സത്യാപാനം. ന. അച്ചാരം.
സത്രപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. ലജ്ജയുള്ള.
സത്രപ്പെടുന്നു. ട്ടു. വാൻ. (സത്ര.) അ. ക്രി. തിട്ടുക്കപ്പെടുന്നു.
സത്രം. ന. ൧, യാഗം. ൨, ദാനം. ൩, മറവു. ൪, ചതിവു. ൫, കൊടുങ്കാട്ടു. ൬, സംപത്തു. ൭, ഭവനം. ൮, വഴിയമ്പലം. ൯, തിടുക്കം.
സത്രശാല. ന. ൧, യാഗശാല. ൨, ഊട്ടുപുര.
സത്രാ. അ. കൂടെ.
സത്രി. ന. ൧, ധർമ്മിഷ്ഠൻ. ൨, സ്ഥാനാപതി. ൩, യാഗംകഴിക്കുന്ന ആചാര്യൻ. ൪, ഗ്രഹസ്ഥൻ.
സത്വഗുണം. ന. മൂന്നു ഗുണങ്ങളുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തേതു, നല്ല ഗുണം.
സത്വം. ന. ൧, മൂന്നു ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, വസ്തു. ൩, ബുദ്ധി. ൪, സ്വഭാവം. ൫, ബലം. ൬, ധൈര്യം. ൭, സാരകാര്യം. ൮, പ്രാണൻ ൯, സംപത്തു. ൧൦, നിശ്ചയം. ൧൧, ജീവൻ. ൧൨, നാമപദം. ൧൩, പ്രാണി.
സത്വരം. അ. വേഗത്തിൽ.
സത്വസംപത്തു. ന. സത്വമെന്നുള്ള സംപത്തു, ബലം, വീര്യം.
സത്വസംപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. അധികം സംപത്തുള്ള.
സത്സംഗം. ന. നല്ല ജനങ്ങളോടുള്ള ചേർച്ച.
സത്സേവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സത്തുകളാൽ സേവിക്കപ്പെട്ട.
സദനം. ന. ഭവനം.
സദയം. അ. ദയയോടെ.
സദസ്സു. ന. സഭ.
സദസ്യൻ. ന. യാഗശാലയിലുള്ള ആചാര്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.
സദാ. അ. എല്ലായ്പ്പോഴും.
സദാകാലം. അ. എല്ലാസമയത്തും.
സദാഗതി. ന. വായുവു.
സദാതന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. നിത്യമായുള്ള.
സദാതനൻ. ന. നിത്യൻ.
സദാനന്ദൻ. ന. ദൈവം.
സദാനന്ദം. ന. നിത്യാനന്ദം.
സദാനീര. ന. ഒരാറു.
സദാനേരവും. അ. എല്ലായ്പ്പോഴും.
സദാഫലം. ന. അത്തിവൃക്ഷം.
സദാരൻ. ന. ഭാര്യയോടു കൂടിയവൻ.
സദാശിവൻ. ന. പരബ്രഹ്മം, ശിവൻ.
സദൃക്ക്. വി. തുല്യമായ.
സദൃശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശീ, ശം.) വി. ന. തുല്യമായ. **ശദൃശത.** ഗു. ന. തുല്യത.
സദൃശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സദൃശി.) സ. ക്രി. തുല്യമാക്കുന്നു.

സദൃശീകരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സദൃശീ.) സ. ക്രി. തുല്യമാക്കിച്ചെയ്യുന്നു.
സദൃക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. തുല്യമായുള്ള.
സദേശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. അടുത്തുള്ള.
സദ്മം. ന. ഭവനം.
സദ്യ. ന. ഊട്ടു.
സദ്യസ്. അ. വേഗം, ഇപ്പോൾ.
സദ്യോജാതൻ. ന. ശിവൻ.
സദ്യഃഫല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. വേഗത്തിൽ ഫലം വരുന്ന.
സദ്വർത്തമാനം. ന. നല്ലവർത്തമാനം.
സദ്വസഥം. ന. ഗ്രാമം.
സദ്വൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. ന. നല്ല ശീലമുള്ള.
സദ്വൃത്തം. ന. നല്ല സ്വഭാവം, നല്ല പ്രവൃത്തി.
സദ്വൃത്തി. ന. നല്ലതായ വൃത്തി.
സധർമ്മ. വി. (ർമ്മൻ, ർമ്മാ, ർമ്മം.) വി. ന. തുല്യമായുള്ള.
സധർമ്മി. വി. (ർമ്മീ, ർമ്മിണീ, ർമ്മി.) വി. ന. മുറയെ അനുസരിക്കുന്ന.
സധർമ്മിണീ. ന. വിവാഹം ചെയ്ത ഭാര്യ.
സധ്യുക്. വി. (ധ്യുങ്ങ്, ധ്യുചി, ധ്യുക്.) വി. ന. കൂടെ പോകുന്ന, അനുഗമിക്കുന്ന.
സനൽകുമാരൻ. ന. ഒരു മഹർഷി.
സനം. ന. ൧, ആനയുടെ ചെവികൊണ്ടുള്ള അടി. ൨, ഒരു തൈ. ൩, ഒരു വൃക്ഷം.
സനാതന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. ൧, നിത്യമായുള്ള. ൨, സ്ഥിരതയുള്ള.
സനാതനൻ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, വിഷ്ണു. ൩, ശിവൻ.
സനാതനീ. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, പാർവ്വതി. ൩, സരസ്വതി.
സനാഥാ. ന. ഭർത്താവുള്ളവൾ.
സനാഭി. വി. (ഭിഃ, ഭിഃ, ഭി.) വി. ന. ൧, സദൃശമായുള്ള. ൨, പ്രിയമുള്ള.
സനാശി. ന. ഒരു രാഗം.
സനി. ന. ൧, വന്ദനം. ൨, അപേക്ഷ. ൩, ദിക്കു.
സനിഷ്ഠീവം. അല്ലെങ്കിൽ, **സനിഷ്ഠേവം.** ന. തുപ്പൽ തെറിക്കുന്ന വാക്കു.
സനീ. ന. ൧, പാർവ്വതി. ൨, പ്രകാശം.
സനീഡം. അ. സമീപം.
സന്തത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. എല്ലാപ്പോഴുമുള്ള.
സന്തതം. ന. എല്ലാപ്പോഴും.
സന്തതി. ന. ൧, വംശം. ൨, പുത്രനും പുത്രിയും.
സന്തപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, ചുട്ടുപഴുത്ത. ൨, ദുഃഖിച്ച.
സന്തമസം. ന. കുരിരുട്ടു.
സന്തർപ്പണം. ന. തൃപ്തിയാക, മതിയാക.
സന്താനം. ന. ൧, വംശം. ൨, സന്തതി. ൩, കല്പകവൃക്ഷം. ൪, പരപ്പു.
സന്താനിക. ന. ൧, പാലിന്റെ പാട. ൨, ചിലന്നിവല. ൩, വായ്പല, മൂർച്ച. ൪, പത, നുര.
സന്താപനം. ന. ൧, ചൂടു. ൨, ദുഃഖം. ൩, വേദന. ൪, കാമദേവന്റെ ഒരസ്ത്രം.
സന്താപം. ന. ൧, ചൂടു. ൨, ദുഃഖം. ൩, വേദന.
സന്താപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സന്താപി.) അ. ക്രി. ൧, ദുഃഖിക്കുന്നു. ൨, ഉഷ്ണിക്കുന്നു.
സന്താപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചൂടുപിടിക്കപ്പെട്ട. ൨, ദുഃഖിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
സന്തി. ന. ൧, അവസാനം. ൨, ദാനം.
സന്തുഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. സന്തോഷിച്ച.
സന്തുഷ്ടി. ന. ൧, സന്തോഷം. ൨, തൃപ്തി.
സന്തോഷക്കേടു. ന. സന്തോഷമില്ലായ്മ; അനിഷ്ടം.
സന്തോഷം. ന. പ്രീതി, പ്രസാദം.
സന്തോഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സന്തോഷി.) അ. ക്രി. പ്രസാദിക്കുന്നു.
സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.
സന്തോഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പ്രസാദിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
സന്ദംശം. ന. ചവണ.
സന്ദർഭം. ന. ൧, പൂമാലയും മററും കോർക്കുക. ൨, കോർക്കുക.
സന്ദർശനം. ന. കാണുക, നോക്കുക.
സന്ദാനം. ൧, പശുക്കയറു. ൨, മസ്തകഭാഗം.
സന്ദാനിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട.
സന്ദാവം. ന. പുറകോട്ടു തിരിച്ചോടുക.
സന്ദിഗ്ദ്ധമതി. ന. താൻ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു നല്ല വിശ്വാസമില്ലാത്തവൻ.
സന്ദിഗ്ദ്ധം. വി. സംശയിക്കപ്പെട്ട.
സന്ദിഗ്ദ്ധ. വി. (ഗ്ദ്ധൻ, ഗ്ദ്ധാ, ഗ്ദ്ധം.)

വി. ന. സംശയിക്കപ്പെട്ട, സ്ഥിരപ്പെടാത്ത.

സന്ദിഗ്ദ്ധാർത്ഥം. ന. ൧, തർക്കമുള്ള കടം. ൨, സംശയമുള്ള പൊരുൾ.

സന്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ദിഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, വർത്തമാനം പറയപ്പെട്ട, അറിയിക്കപ്പെട്ട. ൨, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട, സമ്മതിക്കപ്പെട്ട.

സന്ദിഷ്ടം. ന. വർത്തമാനം.

സന്ദിഷ്ടാർത്ഥൻ. ന. വർത്തമാനം പറഞ്ഞയെക്കപ്പെട്ട ദൂതൻ.

സന്ദേശപത്രം. ന. വർത്തമാനക്കുറി.

സന്ദേശം. ന. വർത്തമാനം.

സന്ദേശവാക്കു. ന. വർത്തമാനത്തിനുള്ള എഴുത്തു, വാചികം.

സന്ദേശഹരൻ. ന. സന്ദേശംകൊണ്ടുപോകുന്നവൻ, ദൂതൻ.

സന്ദേശഹാരകൻ. ന. ദൂതൻ.

സന്ദേഹം. ന. സംശയം.

സന്ദേഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സന്ദേഹി.) സ. ക്രി. സംശയിക്കുന്നു.

സന്ദോഹം. ന. കൂട്ടം.

സന്ദ്രാവം. ന. ഓട്ടം, സന്ദാപം.

സന്ധ. വി. കൂടിയ, ചേർന്ന.

സന്ധ. ന. ൧, പ്രതിജ്ഞ. ൨, അവസ്ഥ. ൩, ഉറപ്പു. ൪, സ്ഥിരത. ൫, സന്ധ്യ.

സന്ധാനം. ന. ൧, മദ്യം വാററുക. ൨, ചേർക്ക. ൩, ചമ്മന്തിക്കുറി, ൪, പുളിച്ചകഞ്ഞി. ൫, ചാരായം. ൬, താങ്ങുക. ൭, കൂട്ടം. ൮, കെട്ടുക.

സന്ധാനി. ന. ലോഹാദികൾ വാർക്കുന്ന സ്ഥലം.

സന്ധാനിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കെട്ടപ്പെട്ട. ൨, കൊർക്കപ്പെട്ട.

സന്ധി. ന. ൧, ചേർപ്പു. ൨, സമാധാനം. ൩, ദ്വാരം. ൪, തുരങ്കം. ൫, നിർത്തു. ൬, യുഗാവസാനം.

സന്ധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സന്ധി.) അ. ക്രി. ചേരുന്നു. സ. ക്രി. ചേർക്കുന്നു. **സന്ധിപ്പിക്കുന്നു.** കാ. ക്രി.

സന്ധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കെട്ടപ്പെട്ട, കോർക്കപ്പെട്ട. ൨, ചേർക്കപ്പെട്ട.

സന്ധിതം. ന. ഉപ്പിലിട്ട ഫലം.

സന്ധിനി. ന. ചനയേററ പശു.

സന്ധിപ്പു. ന. ചേർപ്പു.

സന്ധിബന്ധനം. ന. ൧, ഞരമ്പു. ൨, കെട്ടു, ഏപ്പു, ചേർപ്പു.

സന്ധിബന്ധം. ഒരു പുഷ്പം.

സന്ധിവേല. ന. ദിവസത്തിന്റെയും രാത്രിയുടെയും പക്കത്തിന്റെയും മററും തമ്മിൽ ചേരുന്ന സമയം.

സന്ധു. ന. സംശയം.

സന്ധ്യ. ന. ൧, അസ്തമിക്കുന്ന സമയം. ൨, ഉദിക്കുന്നസമയം. ൩, ഉച്ചയും അർദ്ധരാത്രിയും. ൪, അതിരു. ൫, ഒരു യുഗം കഴിഞ്ഞു മറെറ യുഗം തുടങ്ങുന്നതിനിടയിലുള്ള സമയം. ൬, സന്ധ്യാവന്ദനം. ൭, ഒരു പുഷ്പം. ൮, ഒരാറു.

സന്ധ്യാംശം. ന. ൧, അസ്തമന സമയം. ൨, യുഗാവസാനം.

സന്ധ്യാവന്ദനം. ന. സന്ധ്യകളിൽ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കർമ്മം.

സന്നകദ്രു. ന. മുരൾ വൃക്ഷം.

സന്നത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നമസ്കരിച്ച, വഴങ്ങിയ.

സന്നതി. ന. ൧, വണക്കം, വന്ദനം, താഴാഴ്മ.

സന്നദു. ന. സർക്കാരിൽനിന്നും വില്ക്കുന്ന വസ്തുവിലെക്കു വാങ്ങിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്കുന്ന ഒരെഴുത്തു.

സന്നദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, ആയുധം ധരിച്ച. ൨, യുദ്ധത്തിന്നായിട്ടൊരുങ്ങിയ. ൩, കൊല്ലുന്നതിന്നൊരുങ്ങിയ, പടച്ചട്ട ധരിച്ച. ൪, സമീപത്തുള്ള.

സന്നമനം. ന. വണക്കം, നമനം.

സന്നമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സന്നമി.) സ. ക്രി. ൧, വണങ്ങുന്നു, നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨, കുനിയുന്നു.

സന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, കനംകുറഞ്ഞ. ൨, കളഞ്ഞുപോയ. ൩, അനക്കമില്ലാത്ത. ൪, ആത്മാവില്ലാത്ത.

സന്നം. ന. അല്പംകുറവു.

സന്നയം. ന. ൧, സംഘം. ൨, പിൻപട.

സന്നഹനം. ന. ഒരുമ്പാടു.

സന്നാഹം. ന. ൧, യുദ്ധത്തിനുള്ള കവചവും ആയുധക്കോപ്പുംമററും. ൨, ഒരുമ്പാടു.

സന്നി. ന. ഒരു ദീനം.

സന്നികർഷണം. ന. സമീപം.

സന്നികൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. അടുക്കലുള്ള, അണെഞ്ഞ.

സന്നിധാനം. ന. സമീപം.

സന്നിധി. ന. സമീപം.

സന്നിപാതം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, ചേർച്ച, കൂടുക. ൩, കൂടിക്കലർച്ച. (മ) സന്നി.

സന്നിബദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. മുറുക്കെക്കെട്ടിയ.

സന്നിബന്ധനം. ന. മുറുക്കെക്കെട്ടുക.

സന്നിഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. തുല്യമായ.
സന്നിവേശം. ന. ൧, വെളിമ്പ്രദേശം. ൨, സമീപം.
സന്നിഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അടുത്ത, അണെഞ്ഞ. ൨, വെക്കപ്പെട്ട.
സന്മാൎഗ്ഗം. ന. ൧, നല്ലവഴി. ൨, സുകൃതം. ൩, സത്യമതം.
സന്മാൎഗ്ഗി. വി. ന. നല്ലനടപ്പുകാരൻ, മൎയ്യാദക്കാരൻ.
സന്യസിക്കുന്നു. ചു. പ്പാൻ.(സന്യസി.) അ. ക്രി. സന്യാസിയായി തീരുന്നു.
സന്യാസം. ന. ൧, ലോകകാൎയ്യങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുക. ൨, സകലവുമുപേക്ഷിച്ചുള്ള ഇരിപ്പു, ബ്രഹ്മദ്ധ്യാനം. ൩, ഒരു വക മരുന്നു. ൪, ഒരു ദീനം.
സന്യാസി. ന. സന്യസിച്ചവൻ, നാലാമത്തെ ആശ്രമം ധരിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.
സപത്നൻ. ന. ശത്രു.
സപത്നി. ന. തന്റെ ഭൎത്താവിന്റെ അന്യഭാൎയ്യ.
സപത്നീകൻ. ന. ഭാൎയ്യയുള്ളവൻ.
സപദി. അ. തൽക്ഷണം, വേഗം.
സപൎയ്യ. ന. വന്ദനം, പൂജ.
സപക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി ന. ൧, ചിറകുള്ള. ൨, ചെങ്ങാത്തമുള്ള.
സപക്ഷൻ. ന. പങ്കുകാരൻ, കൂട്ടുകാരൻ, ചെങ്ങാതി.
സപിണ്ഡൻ. ന. പിണ്ഡത്തിന്നധികാരമുള്ള ചാൎച്ചക്കാരൻ.
സപിണ്ഡി. ന. മരിച്ചവൎക്കു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
സപീതി. ന. കൂടിക്കുടിക്കുക.
സപ്ത. വി. ഏഴു.
സപ്തക. വി. (കൻ, കാ, കി, കം.) വി. ന. ൧, ഏഴായുള്ള. ൨, ഏഴാമത്തെ. ൩, വേദത്തിൽ ഒരു ഭാഗം.
സപ്തകി. ന. സ്ത്രീയുടെ അരയിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.
സപ്തഛദം. ന. ഏഴിലമ്പാല.
സപ്തതന്തു. ന. യാഗം.
സപ്തതി. വി. എഴുപതു.
സപ്തദശ. വി. (ശൻ, ശീ, ശം.) വി. ന. പതിനേഴാമത്തെ.
സപ്തദശം. വി. പതിനേഴു.
സപ്തധാ. അ. ഏഴുപ്രകാരം.
സപ്തധാതു. ന. ഏഴുധാതുക്കൾ, രസം രക്തം മാംസം മേദസ്സു അസ്ഥി മജ്ജ ശുക്ലം.
സപ്തപൎണ്ണം. ന. ഏഴിലമ്പാല.
സപ്തമ. വി. (മൻ, മീ, മം.) വി. ന. ഏഴാമത്തെ.
സപ്തമി. ന. ഏഴാമത്തെ തിഥി.
സപ്തമാതൃക്കൾ. ന. ബ്രാഹ്മി മാഹേശ്വരി മുതലായ ഏഴു ദേവികൾ.
സപ്തൎഷികൾ. ന. ഏഴുമഹൎഷിമാർ, മരീചി അത്രി അംഗിരസ്സു പുലഹൻ പുലസ്ത്യൻ കൃതു വസിഷ്ഠൻ.
സപ്തല. ന. ൧, പിച്ചകം. ൨, ഒരുതൈ. ൩, ഒരു പുഷ്പം.
സപ്തസമുദ്രങ്ങൾ. ന. ഏഴു സമുദ്രങ്ങൾ.
സപ്തസാഗരം. ന. സപ്തസമുദ്രം.
സപ്താൎച്ചിസ്സു. ന. ൧, അഗ്നി. ൨, ശനി.
സപ്താശീതി. ന. എണ്ണത്തേഴു.
സപ്താശ്വൻ. ന. ആദിത്യൻ.
സപ്തി. ന. കുതിര.
സഫല. വി. (ലൻ, ലാ, ലീ, ലം.) വി. ന. ഫലമുള്ള, കായിക്കുന്ന.
സബ്രഹ്മചാരി. ന. ഒരുമിച്ചു പഠിച്ചവൻ.
സഭ. ന. ൧, സമൂഹം. ൨, ഭവനം. ൩, സഭാവാസികൾ. ൪, രംഗസ്ഥലം.(മ) കൂടി വിചാരിക്കുന്ന സ്ഥലം, പള്ളി.
സഭക്കാർ. ന. സഭയിലുള്ളവർ.
സഭൎത്തൃക. ന. ഭൎത്താവുള്ള സ്ത്രീ.
സഭാകമ്പം. ന. സഭയിൽ പറവാനുള്ള ലജ്ജ.
സഭാജനം. ന. ആദരവു, ബഹുമാനിക്കുക.
സഭാപതി. ന. സഭയിൽ പ്രധാനി.
സഭാവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. സഭയിൽ ഇരിക്കുന്ന.
സഭാസത്ത. ന. സഭയിലൊരുത്തൻ.
സഭാസ്ഥാരൻ. ന. സഭയിലൊരു പ്രമാണി.
സഭികൻ. ന. സഭയിലൊരുവൻ, സഭാസ്ഥാരൻ.
സഭ്യ. വി. (ഭ്യൻ, ഭ്യാ, ഭ്യം.) വി. ന. കൂട്ടത്തിലുള്ള.
സഭ്യൻ. ന. സഭയിലൊരുത്തൻ, സഭയിൽ പ്രമാണി.
സമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ൧, ആസകലമായ. ൨, തുല്യതയുള്ള. ൩, നല്ല. **സമത.** ഗു. ന. സമത്വം.
സമ. ന. സംവത്സരം.
സമം. ന. അലങ്കാര ശാസ്ത്രത്തിലൊരു അലങ്കാരം.
സമം. അ. കൂടെ.
സമഗ്ര. വി. (ഗ്രൻ, ഗ്രാ, ഗ്രം.) വി. ന. പൂൎണ്ണമായ, തികഞ്ഞ.
സമംഗ. ന. ൧, മഞ്ചട്ടി. ൨, പടൎച്ചുണ്ട.
സമജം. ന. ൧, മൃഗക്കൂട്ടം. ൨, മൃഢക്കൂ

ട്ടം. ന, കൊടുക്കാട്ട.
സമജ്ഞ. ന. ക, കീർത്തി. ഖ, പേർ.
സമജ്യ. ന. ക, കൂട്ടം. ഖ, കീർത്തി.
സമഞ്ജസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. ക, യോഗ്യമായ. ഖ, കുറെ മിണ്ടാത്ത
സമഞ്ജസം. ന. യോഗ്യത.
സമധികം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. മുറവും അധികതയുള്ള, വർദ്ധിച്ച.
സമനില. ന. ഒരുമ.
സമനിലം. ന. നിരപ്പുള്ള നിലം.
സമന്തതസ്. അ. ക, ചുറ്റും, എല്ലാടവും. ഖ, അശേഷവും.
സമന്തരഗധ. ന. ചതുരക്കള്ളി.
സമന്തഭദ്രൻ. ന. ബുദ്ധൻ.
സമന്താൽ. അ. ചുറ്റും.
സമപാദം. ന. ഏവുകാരൻ നില്ക്കുന്ന നില.
സമഭാവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ഒരുപോലെ ഭാവമുള്ള.
സമഭാവം. ന. തുല്യഭാവം, ശരി, തുല്യത.
സമഭൂമി. ന. സമനിലം.
സമമാക്കുന്നു. യി. വാൻ. (സമം.) അ. ക്രി. ക, തുല്യമാകുന്നു. ഖ, നിരപ്പാകുന്നു. **സമമാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
സമയക്കേടു. ന. അവസരമില്ലായ്മ.
സമയം. ന. ക, കാലം. ഖ, അവസരം. ങ, നേരം. ര, ആണ. ല, ഉടമ്പടി. ള, കല്പന. ഴ, ആചാരം. വ, സിദ്ധാന്തം.
സമയാ. അ. ക, മദ്ധ്യം, നടുവു. ഖ, സമയത്തു. ങ, അന്തികം, സമീപം.
സമരഭീരു. ന. യുദ്ധത്തിൽ ഭയമുള്ളവൻ.
സമരം. ന. യുദ്ധം.
സമർത്ഥകം. ന. അകിൽവൃക്ഷം.
സമർത്ഥനം. ന. വിചാരണ ചെയ്ക, തെളിവാക്കുക.
സമർത്ഥ. വി. (ർത്ഥൻ, ർത്ഥാ, ർത്ഥം.) വി. ന. ക, ബലമുള്ള, ശക്തിയുള്ള. ഖ, ബുദ്ധിയുള്ള. ങ, സാമർത്ഥ്യമുള്ള. ര, യോഗ്യതയുള്ള, കൊള്ളാകുന്ന. **സമർത്ഥത.** ഗു. ന. സാമർത്ഥ്യം.
സമർത്ഥം, ന. വാക്കുകളെ കൂട്ടിച്ചേർക്ക.
സമർപ്പക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ധർമ്മം കൊടുക്കുന്ന.
സമർപ്പണം. ന. ദാനം, വിട്ടുകൊടുക്കുക.
സമർപ്പിക്കുന്നു, ച്രു. പ്പാൻ. (സമർപ്പി.) സ. ക്രി. കൊടുക്കുന്നു.
സമർപ്പിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൊടുക്കപ്പെട്ട.
സമയ്ഗ്ദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ക, സമീപത്തുള്ള. ഖ, അതിർത്തിരിച്ച.
സമവർത്തി. ന. കാലൻ.
സമവായം. ന. കൂട്ടം.
സമവായസംബന്ധം. ന. കൂട്ടത്തോടുള്ള ചേർച്ച, വേർതിരിയാത്ത സംബന്ധം.
സമവേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂടിയ, ചേർന്ന.
സമഷ്ടി. ന. സംക്ഷേപം.
സമഷ്ടീല. ന. ഒരുമാതിരി ചീര.
സമസനം. ന. കൂടുകൽ, കൂട്ടിച്ചേർപ്പു.
സമസുഖി. ന. കല്പാവസാനം, ലോകാവസാനം.
സമസ്ത. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. മുഴുവനായുള്ള, എല്ലാം.
സമസ്തം. ന. മുഴുവനും.
സമസ്താധാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. എല്ലാത്തിന്നുമാധാരമായ.
സമസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. സമമായുള്ള, ശരിയായ.
സമസ്ഥാനം. ന. രാജ്യം.
സമസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. സമസിപ്പാൻ തക്ക, ചൂണ്ടുവാൻ തക്ക.
സമസ്യ. ന. കുറെച്ച ചൊല്ലുന്ന ഒരു മാതിരി കവിത, സമസ്യാർത്ഥ.
സമസ്യാർത്ഥ. ന. ശ്ലോകത്തിൽ രീതികേടുണ്ടെന്ന ഭാഗം.
സമക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. മുൻപാകെയുള്ള, പ്രത്യക്ഷതയുള്ള.
സമക്ഷം. അല്ലെങ്കിൽ **സമക്ഷമം.** ന. മുൻപിൽ, അ. മുൻപാകെ.
സമാകർഷി. വി. (ക്ഷി, ക്ഷിണീ, ക്ഷി.) വി. ന. അധിക സുഗന്ധമുള്ള.
സമാഖ്യ. ന. കീർത്തി.
സമാഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, അടുത്ത. ഖ, ചേർന്ന. ങ, വന്ന.
സമാഗതി. ന. അടുക്കുക, ചേരുക, വരിക.
സമാഗമം. ന. ക, ചേർച്ച. ഖ, വരവു.
സമാഘാതം. ന. ക, യുദ്ധം. ഖ, അടിക്കുക, കൊല്ലുക.
സമാചാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. നല്ലനടപ്പുള്ള, നല്ലമര്യാദയുള്ള.
സമാചാരം. ന. ക, നല്ലനടപ്പു. ഖ, വർത്തമാനം.
സമാജം. ന. ക, കൂട്ടം. ഖ, സംഘം. ങ, ആന.
സമാധാനം. ന. ക, മനസ്സിന്റെ അടക്കം, ധ്യാനം. ഖ, അറിയിക്കുക, വാശത്തം ചെയ്ക.
സമാധി. ന. ക, ഉറപ്പുള്ളധ്യാനം.

൨, അടക്കം. ൩, മൌനം. ൪, പ്രതിജ്ഞ. ൫, യോജിപ്പിക്ക.

സമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. തുല്യമായ. **സമാനത.** ഗു. ന.

സമാനൻ. ന. ൧, തുല്യൻ. ൨, അഞ്ചു വായുക്കളിൽ ഒന്നു, സമാ.

സമാനോദൎയ്യൻ. ന. സോദരൻ.

സമാപനം. ന. ൧, അവസാനം. ൨, വധം. ൩, ധ്യാനം. ൪, ലാഭം. ൫, അദ്ധ്യായം.

സമാപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, തീൎച്ചവരുത്തിയ. ൨, ലഭിച്ച.

സമാപ്തം. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. അവസാനിച്ച.

സമാപ്തി. ന. അവസാനം.

സമാംശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ഒരുപോലെ പങ്കുള്ള.

സമാംശം. ന. തുല്യമായ പങ്കു.

സമാംശി. വി. (ശീ, ശിനീ, ശി.) വി. ന. ഒരുപോലെ പങ്കുള്ള, അവകാശമുള്ള.

സമാംസമീന. ന. ആണ്ടുതോറും പെറുന്ന പശു.

സമായുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചേൎക്കപ്പെട്ട, ചേൎന്ന. ൨, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

സമായോഗം. ന. ൧, ചേൎച്ച, തമ്മിലടുക്കുക. ൨, കൂട്ടം, കൂമ്പാരം. ൩, കാരണം, ആന്തരം.

സമാരംഭം. ന. തുടസ്സം.

സമാരംഭിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സമാരംഭി.) സ. ക്രി. തുടങ്ങുന്നു.

സമാൎത്ഥക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. തുല്യാൎത്ഥമുള്ള.

സമാലംഭം. ന. കളഭം തേക്കുക.

സമാലോകം. ന. നോട്ടം, കാഴ്ച.

സമാവൎത്തനം. ന. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു കൎമ്മം.

സമാവൎത്തം. ന. സമാവൎത്തനം.

സമാവൃത്തൻ. ന. പഠിപ്പം തികഞ്ഞു പോന്നവൻ.

സമാശ്രയം. ന. ആശ്രയസ്ഥലം.

സമാശ്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട.

സമാസം. ന. സംക്ഷേപം.

സമാസാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പ്രാപിക്കപ്പെട്ട. ൨, സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട.

സമാസാദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ൧, പ്രാപിക്കത്തക്ക. ൨, സമ്പാദിക്കത്തക്ക.

സമാസാൎത്ഥ. ന. ശ്ലോകത്തിൽ തികെക്കേണ്ടുന്ന ഭാഗം.

സമാസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സമാസി.) സ. ക്രി. ൧, സംക്ഷേപിക്കുന്നു. ൨, പല സംസ്കൃതവാക്കുകളെ വിഭക്തി ലോപിച്ചു കൂട്ടിച്ചേൎക്കുന്നു.

സമാസീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഇരുന്ന.

സമാഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൊല്ലപ്പെട്ട.

സമാഹരണം. ന. പദങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേൎക്ക

സമാഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സമാഹരി.) സ. ക്രി. കൂട്ടിച്ചേൎക്കുന്നു.

സമാഹാരം. ന. ൧, പോരാത്ത പദങ്ങളുടെ കൂട്ടിച്ചേൎപ്പു. ൨, ചുരുക്കം.

സമാഹിത. വി. (തൻ, താ, തം) വി. ന. ൧, സമ്മതിച്ച. ൨, വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത. ൩, അടക്കം വന്ന. ൪, അവസാനിച്ച. ൫, അടങ്ങിയ. ൬, സ്ഥാപിച്ച. ൭, ശമിച്ച. ൮, ഒരുമിച്ചുകൂടിയ. ൯, സ്ഥിരമായ.

സമാഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, എടുക്കപ്പെട്ട. ൨, കൂട്ടിച്ചേൎക്കപ്പെട്ട.

സമാഹൃതി. ന. സംക്ഷേപിക്ക, ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും മററും സാരത്തെച്ചുരുക്കമായിട്ടെടുക്കുക.

സമാഹ്വയം. ന. ൧, കോഴിപ്പോരു മുതലായതു. ൨, വിളി. ൩, യുദ്ധം.

സമിതി. ന. ൧, യുദ്ധം. ൨, സഭ. ൩, സഭകൂടുക. ൪, സമത്വം.

സമിത്തു. ന. ൧, വിറകു. ൨, യുദ്ധം.

സമീകം. ന. ൧, യുദ്ധം. ൨, കുന്തം.

സമീകൃത. വി. (തൻ. താ, തം.) വി. ന. ൧, തുല്യമാക്കപ്പെട്ട. ൨, തുലാസിൽ തൂക്കപ്പെട്ട.

സമീപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. അടുത്തുള്ള. **സമീപത.** ഗു. ന. അടുപ്പം.

സമീപസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. സമീപത്തിരിക്കുന്ന.

സമീപിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സമീപി.) സ. ക്രി. അടുക്കുന്നു, അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു.

സമീരഗുളിക. ന. വായുഗുളികെക്കു പകരമായിട്ടു ചിലർ പറയുന്ന ഒരു പേർ.

സമീരണൻ. ന. ൧, വായു. ൨, വഴിപോക്കൻ.

സമീരണം. ന. ൧, ഒരു തൈ, മരുവകം. ൨, എറിക.

സമീരൻ. ന. വായു, കാററു.

സമീക്ഷ. ന. ൧, സാംഖ്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗം. ൨, തിരിച്ചറിവു. ൩, നോട്ടം.

൪, അന്വേഷണം. ൫, കർമ്മങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന ഒരു പുസ്തകം.

സമീക്ഷണം. ന. ൧, നോട്ടം, അന്വേഷണം, പരീക്ഷ, ശോധന. ൨, കാഴ്ച.

സമീക്ഷം. ന. വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം, സാംഖ്യം.

സമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന. വാക്കുസാമർത്ഥ്യമുള്ള.

സമുചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. യോഗ്യമായ, ചേർച്ചയുള്ള.

സമുച്ചയം. ന ൧, കൂട്ടുക. ൨, വാക്കുകളെയും മററും പലതിനെ അടുപ്പിച്ചു പറയുമ്പോൾ പറയുന്ന ഒരു പേർ.

സമുച്ഛ്രയം. ന. ൧, ഉന്നതി, പൊക്കം. ൨, വിരോധം, ശത്രുത.

സമുചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉയർന്ന.

സമുജ്ഝിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

സമുത്ഥ. വി. (ത്ഥൻ, ത്ഥാ, ത്ഥം.) വി. ന. ൧, ഉയർന്ന. ൨, ഉത്ഭവിച്ച.

സമുത്ഥാനം. ന. ൧, എഴുന്നേല്ക്ക, പുറപ്പാടു. ൨, രോഗത്തിന്റെ പുറപ്പാടു. ൩, വളർച്ച.

സമുതപന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ഉല്പാദിച്ച.

സമുല്പിഞ്ജ. വി. (ഞ്ജൻ, ഞ്ജാ, ഞ്ജം.) വി. ന. തീരെ നാനാവിധമായ.

സമുല്പിഞ്ജം. ന. നാനാവിധമായ സൈന്യം.

സമുത്സുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ.

സമുദക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ഉയർത്തപ്പെട്ട, വലിക്കപ്പെട്ട.

സമുദയം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, യുദ്ധം. ൩, ഉയർച്ച. ൪, ഉത്സാഹം.

സമുദായം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, യുദ്ധം.

സമുദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉദിച്ച, കരേറിയ.

സമുദ്ഗകം. അല്ലെങ്കിൽ, **സമുൽഗകം.** ന. ൧, ചെപ്പു, ൨, ഒരു മാതിരി യമകമായിട്ടുള്ള ശ്ലോകം.

സമുദ്ഗമം. ന. ൧, ഉയർച്ച. ൨, ഉൽഭവം.

സമുദ്ഗീർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. ൧, ഛർദ്ദിക്കപ്പെട്ട. ൨, ഉയർത്തപ്പെട്ട.

സമുദ്ധത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ദുർന്നടപ്പുള്ള. ൨, ഗർവ്വുള്ള.

സമുദ്ധരണം. ന. ൧, ഛർദ്ദിച്ച ചോറുമ്മററും. ൨, പൊക്കുക, വലിച്ചു പൊക്കുക.

സമുദ്രകഥം. ന. കടൽനാക്കു.

സമുദ്രകര. ന. സമുദ്രതീരം.

സമുദ്രതീരം. ന. കടലരികിലുള്ള സ്ഥലം.

സമുദ്രം. ന. കടൽ.

സമുദ്രലവണം. ന. കടലുപ്പു.

സമുദ്രാന്ത. ന. ഒരു മരുന്നു, ചോനകപ്പുല്ല.

സമുദ്രാപ്പച്ച. ന. ഒരൌഷധം.

സമുദ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സമുദ്രസംബന്ധമുള്ള.

സമുന്ദനം. ന. നനവു.

സമുന്നത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉയർന്ന.

സമുന്നതി. ന. ഉയർച്ച.

സമുന്നദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, ഡംഭമുള്ള. ൨, വിദ്യയുണ്ടെന്നു ഭാവമുള്ള. ൩, ഉത്ഭവിച്ച. ൪, കെട്ടപ്പെട്ട.

സമുന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. നനഞ്ഞ.

സമുന്നയം. ന. ഉയർത്തുക.

സമുപജോഷം. അ. സന്തോഷത്തോടെ.

സമൂരു. ന. ഒരു വക മാൻ.

സമൂഹക്കാർ. ന. കൂട്ടക്കാർ, യോഗക്കാർ.

സമൂഹം. ന. കൂട്ടം, യോഗം.

സമൂഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സമൂഹി.) സ. ക്രി. കൂട്ടുന്നു.

സമൂഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. ന. കൂട്ടപ്പെടുവാൻ തക്ക.

സമൂഹ്യം. ന. യാഗത്തിന്നുള്ള അഗ്നി.

സമൃദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, പുഷ്ടിയുള്ള. ൨, വളർന്ന.

സമൃദ്ധി. ന. വർദ്ധന.

സമൃദ്ധിയാകുന്നു. യി. വാൻ. (സമൃദ്ധി.) അ. ക്രി. വർദ്ധിക്കുന്നു. വളരെയുണ്ടാകുന്നു. **സമൃദ്ധിയാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

സമേത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. അടുത്ത, കൂടിയ.

സം. അ. ൧, ചേർച്ച. ൨, കൂട്ടം. ൩, ഒരു ഉപസർഗ്ഗം. ഇതു ചിലവാക്കുകളുടെ ആദിയിൽ ചേർക്കുമ്പോൾ ആ വാക്കിനു ചേർച്ച നല്കുവണ്ണം എന്നും മററും അർത്ഥങ്ങൾ കൂടിവരും.

സമ്പൽ. ന. ൧, ശുഭം. ൨, ശ്രേഷ്ഠത. ൩, സംപത്തു.

സമ്പൽക്കരി. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, വൈശ്രവണന്റെ ഭാര്യ.

സമ്പത്തു. ന. ധനം, ദ്രവ്യം.

സമ്പത്തി. ന. ശ്രീ, വൈഭവം, ഭാഗ്യം.
സമ്പന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ക, മികച്ച, പൂർണ്ണമായ. ഉ, ധനമുള്ള.
സമ്പന്നൻ. ന. ധനവാൻ.
സമ്പന്നാ. ന. ധനമുള്ളവൾ.
സമ്പരായകം. ന. യുദ്ധം.
സമ്പരായം. ന. ക, അനർത്ഥം, ഉ, യുദ്ധം.
സമ്പാക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, തക്കശാസ്ത്രം പഠിച്ച. ഉ, നാണമില്ലാത്ത. ന, ഹീനമായ.
സമ്പാകം, ന. ഒരു മാതിരി വൃക്ഷം.
സമ്പാതം. ന. വിശ്വ.
സമ്പാതി. ന. രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു പക്ഷി.
സമ്പാദനം. ന. സമ്പാദിക്ക.
സമ്പാദിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (സമ്പാദി.) അ. ക്രി. വ്യം സ്വീകരിക്കുന്ന.
സമ്പാദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട.
സമ്പാദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. സമ്പാദിക്കത്തക്ക.
സമ്പുടകം. ന. മൂടിയുള്ള ഒരു മാതിരി പെട്ടി.
സമ്പൂർണ്ണ. വി. (ർണ്ണൻ, ർണ്ണാ, ർണ്ണം.) വി. ന. തികഞ്ഞ, മുഴുവനായ.
സമ്പ്രതി. അ. ഇപ്പോൾ.
സമ്പ്രതി. ന. ക, കണക്കെഴുത്തുകാരിൽ ഒരു പ്രമാണി. ഉ, അവന്റെ വേല.
സമ്പ്രതിക്കണക്ക്. ന. സമ്പ്രതിപ്പിള്ളയുടെ വേല.
സമ്പ്രതിക്കാരൻ. ന. സമ്പ്രതിപ്പിള്ള.
സമ്പ്രതിപ്പിള്ള. ന. കണക്കെഴുത്തുകാരിൽ പ്രമാണി, സമ്പ്രതി.
സമ്പ്രതിരോധകം. ന. തടവു, പാരാവു.
സമ്പ്രതീതി. ന. ശ്രുതി, കേൾവി.
സമ്പ്രദായക്കാരൻ. ന. ക, സമർത്ഥൻ. ഉ, പാരമ്പര്യമായിട്ട ചില വിദ്യയുള്ളവൻ.
സമ്പ്രദായം. ന. ക, പാരമ്പര്യന്യായം, സാമർത്ഥ്യം
സമ്പ്രദായി. വി. ന. ക, സമർത്ഥൻ. ഉ, പാരമ്പര്യക്കാരൻ.
സമ്പ്രധാരണം. ന. നിശ്ചയം.
സമ്പ്രയോഗം. ന. ക, ചേച്ച. ഉ, സുരതം. ന, ചട്ടം. ര, കണ്ണെഴുത്തിടൽ.
സമ്പ്രഹാരം. ന. ക, യുദ്ധം. ഉ, വധം. ന, അടി.
സമ്പ്രാപ്യ. വി. (പ്യൻ, പ്യാ, പ്യം.) വി. ന. ക, ലഭിച്ച. ഉ, പ്രാപിച്ച.
സമ്പ്രാപ്തി. ന. ക, ലാഭം. ഉ, പ്രാപിക്ക.
സമ്പ്രീതി. ന. ക, സ്നേഹം. ഉ, സന്തോഷം.
സംപുല്ല. വി. (ല്ലൻ, ല്ലാ, ല്ലം.) വി. ന. വിടർന്ന.
സംബന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. ക, പ്രാപിയുള്ള, ശേക്തിപ്പുള്ള. ഉ, സംബന്ധമുള്ള, ചേച്ചയുള്ള. ന, യോഗ്യതയുള്ള.
സംബന്ധം. ന. ക, ചേച്ച, ഉടമ്പടം. ഉ, ശ്രുതി.
സംബന്ധി. വി. (ന്ധി, ന്ധിനി, ന്ധി.) വി. ന. സംബന്ധമുള്ള.
സംബന്ധിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (സംബന്ധി.) അ. ക്രി. ചേരുന്ന.
സംബന്ധിച്ച. അ. കുറിച്ച, പറഞ്ഞ.
സംബരൻ. ന. ഒരസുരൻ.
സംബരം. ന. വെള്ളം.
സംബാളം. ന. ക, വഴിച്ചിലവിനുള്ള സാധനം. ഉ, വെള്ളം.
സംബാക്യത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇരുച്ചുലുഴുത.
സംബാധം. ന. ഇടുക്കമുള്ളതു.
സംബോധനം. ന. വിളി.
സംബോധം. ന. അറിവു, തെളിവു.
സംഭരിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (സംഭരി.) സ. ക്രി. സമ്പാദിക്കുന്ന, ശേഖരിക്കുന്ന.
സംഭവം. ന. ക, ജനനം, ഉത്ഭവം. ഉ, കാരണം.
സംഭവിക്കുന്ന. ക്രി. പ്ലാൻ. (സംഭവി.) സ. ക്രി. ഉണ്ടാകുന്ന.
സംഭാരം. ന. ക, വട്ടംകൂട്ടുക. ഉ, ക്രമ്പാരം, കൂട്ടം. ന, പൂർണ്ണത. ര, രക്ഷിക്ക. (മ) അധികം വെള്ളം ക്രൂട്ടിയ മോരു.
സംഭാവന. ന. ബഹുമാനം, വന്ദന.
സംഭാവനം. ന. വന്ദിക്ക, ബഹുമാനിക്ക.
സംഭാവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വന്ദിക്കപ്പെട്ട, മാനിക്കപ്പെട്ട.
സംഭാഷ. ന. ക, സംഭാക്ഷണം. ഉ, പടവിളി.
സംഭാഷണം. ന. ക, സംസാരം, വർത്തമാനം പറക. ഉ, പടവിളി.
സംഭാഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വർത്തമാനം പറയപ്പെട്ട.
സംഭിന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ക, വേർപ്പെട്ട. ഉ, ഇളക്കപ്പെട്ട.
സംഭൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സംഭവിച്ച, ജനിച്ച.
സംഭൃതസമുത്ഥാനം. ന. പങ്കക്ഷോടം.
സംഭൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഒരുങ്ങിയ. ഉ, സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട.

൩, രേഖരിക്കപ്പെട്ട. ൪, നിറഞ്ഞ. ൫, രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

സംഭൃതി. ന. ൧, പോഷണം. ൨, അധികത. ൩, ഒരുക്കുക.

സംഭേദം. ന. ൧, രണ്ടു ആറുകൂടെ കൂടുന്ന സ്ഥലം. ൨, ആററുവാ. ൩, ചേൎച്ച. ൪, പിളൎപ്പ്.

സംഭോഗം. ന. ൧, സുഖാനുഭവം. ൨, കൂട്ടിച്ചേൎച്ച. ൩, പ്രയോഗം.

സംഭോഗി. വി. (ഗി, ഗിനി, ഗി.) വി. ന. സംഭോഗമുള്ള.

സംഭ്രമം. ന. ൧, ഭയം. ൨, ധൃതി. ൩, കുഴപ്പം. ൪, ബഹുമാനം. ൫, ചുററിത്തരിച്ചിൽ.

സംഭ്രമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംഭ്രമി.) അ. ക്രി. ൧, കുഴപ്പുന്നു. ൨, ചുററിത്തിരിയുന്നു.

സമ്മതക്കച്ചീട്ടു. ന. ഉടമ്പടിക്കച്ചീട്ടു.

സമ്മതക്കാരൻ. ന. കൊള്ളാകുന്നവൻ.

സമ്മത. വി. (തൻ. താ, തം.) വി. ന. സമ്മതിക്കപ്പെട്ട, അനുവദിക്കപ്പെട്ട.

സമ്മതം. ന. അനുസരണം.

സമ്മതം. അല്ലെങ്കിൽ, **സമ്മതി.** ന. ൧, അനുസരണം. ൨, ഇഷ്ടം. ൩, ഇഛ, ആഗ്രഹം. ൪, കല്പന. ൫, അനുവാദം. ൬, സ്നേഹം. ൭, വണക്കം. ൮, ബോധം.

സമ്മതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സമ്മതി.) സ. ക്രി. അനുവദിക്കുന്നു, ബോധിക്കുന്നു.

സമ്മദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.

സമ്മദം. ന. സന്തോഷം.

സമ്മൎദ്ദനം. ന. നല്ലവണ്ണം മൎദ്ദിക്ക.

സമ്മൎദ്ദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സമ്മൎദ്ദി.) അ. ക്രി. തിക്കുന്നു.

സമ്മൎദ്ദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മൎദ്ദിക്കപ്പെട്ട.

സമ്മാനം. ന. ൧, ദാനം. ൨, ബഹുമാനം.

സമ്മാനവാക്കു. ന. സ്തുതി.

സമ്മാനിക്കുന്നു. ച്ചു പ്പാൻ. (സമ്മാനി.) സ. ക്രി. ബഹുമാനിക്കുന്നു, ദാനം ചെയ്യുന്നു.

സമ്മാൎജ്ജനം. ന. വെടിപ്പാക്കുക.

സമ്മാൎജ്ജിനി. ന. ചൂൽ.

സമ്മിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂടിയ.

സമ്മിശ്ര. വി. (ശ്രൻ, ശ്രാ, ശ്രം.) വി. ന. ചേൎക്കപ്പെട്ട, കൂടിക്കലൎന്ന.

സമ്മുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖം.) വി. ന. എതിരിട്ട, നേരെ വന്ന.

സമ്മുഗ്ധ. വി. (ഗ്ധൻ. ഗ്ധാ, ഗ്ധം.) വി. ന. ൧, ഭംഗിയുള്ള. ൨, മൂഢതയുള്ള.

സമ്മൂൎച്ഛനം. ന. ൧, സൎവ്വത്രവ്യാപ്തി. ൨, ഉയൎച്ച. ൩, മോഹാലസ്യം.

സമ്മൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, അരിക്കപ്പെട്ട. ൨, ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട.

സമ്മേളനം. ന. ചേൎച്ച, മേളനം.

സമ്മോദം. ന. സന്തോഷം.

സമ്മോഹന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മോഹിപ്പിക്കുന്ന.

സമ്മോഹനാസ്ത്രം. ന. മോഹിപ്പിക്കുന്ന അമ്പു, കാമന്റെ ഒരസ്ത്രം.

സമ്മോഹം. ന. ഇഛ.

സമ്യച്ച. വി. (മ്യങ്ങ, മീചീ, മ്യൽ.) വി. ന. ൧, സത്യം. ൨, കൂടെപ്പോകുന്ന. ൩, വഴിപോലെ. ൪, എല്ലാം.

സമ്യൽ. അ. അശേഷമായി, മുഴുവനും, വഴിപോലെ.

സംയത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കെട്ടപ്പെട്ട.

സംയൽ. ന. യുദ്ധം.

സംയമനം. ന. ബന്ധനം, അടക്കം.

സംയമം. ന. അടക്കം.

സംയമിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംയമി.) സ. ക്രി. അടക്കുന്നു.

സംയാനം. ന. ൧, കൂടെപ്പോക. ൨, ഉത്തരീയം.

സംയാമം. ന. അടക്കം.

സംയുൽ. വി. ന. നല്ലലക്ഷണങ്ങളോടു കൂടിയതു.

സംയുക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. കൂടിയ.

സംയുഗം. ന. യുദ്ധം.

സംയുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂടിയ, ചേൎന്ന.

സംയോഗം. ന. ചേൎച്ച.

സംയോഗിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംയോഗി.) അ. ക്രി. ചേരുന്നു.

സംയോജനം. ന. ചേൎച്ച.

സംയോജിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ചേൎക്കപ്പെട്ട.

സംയോജിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംയോജി.) അ. ക്രി. ചേരുന്നു. **സംയോജിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

സംരംഭം. ന. ൧, കോപം. ൨, അഹംഭാവം.

സംരക്ഷണ. അല്ലെങ്കിൽ, **സംരക്ഷണം.** ന. രക്ഷിക്ക.

സംരാവം. ന. ഒച്ച.

സംരൂഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, വിശ്വാസമുള്ള. ൨, പുഷ്പിച്ച.

സംരോധം. n. വിരോധം.
സംരോധിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംരോധി.) സ. ക്രി. വിരോധിക്കുന്ന.
സംലാപം. n. സംഭാക്ഷണം.
സംവൽ. അ. വിക്രമാദിത്യന്റെ ആണ്ട, സംവത്സരം.
സംവത്സരം. n. ആണ്ട.
സംവദനം. n. ക. വശീകരിക്ക. ഉ, വശീകരം.
സംവനനം. n. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
സംവരണം. n. ഒരു നാടകം.
സംവർത്തകൻ. n. ബലഭദ്രൻ.
സംവർത്തകി. n. ബലഭദ്രൻ.
സംവർത്തകം. n. ബലഭദ്രന്റെ ആയുധമായ കലപ്പ.
സംവർത്തം. n. ക, പ്രളയം. ഉ, മേഘം.
സംവർത്തിക. n. താമരപ്പൂവിന്റെ അകത്തെ ഇതൾ.
സംവർദ്ധക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. n. വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന.
സംവസഥം. n. ഗ്രാമം.
സംവസിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംവസി.) അ. ക്രി. പാർക്കുന്ന.
സംവഹനം. n. ചുമക്കുക.
സംവഹിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംവഹി.) സ. ക്രി. ക, ചുമക്കുന്ന. ഉ, തിരുമുന്ന.
സംവാദം. n. സംഭാക്ഷണം.
സംവാസം. n. വീട്ട, പാർക്കുന്ന സ്ഥലം.
സംവാഹകൻ. n. കാലു തിരുമ്മുന്നവൻ, പരിചാരകൻ.
സംവാഹനം. n. ക, കാലു തിരുമ്മുക. ഉ, ചുമക്കുക.
സംവിൽ. n. ക, ബുദ്ധി. ഉ, സമ്മതം. ന, ഉടമ്പടി. ര, അറിവു. ഇ, പടവിളി. ന, യുദ്ധം. ഴ, പേർ. വ, കൊടി, ആടയാള. ൻ, ആചാരം.
സംവിദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. n. അറിയപ്പെട്ട.
സംവിധാനം. n. ചെയ്ക.
സംവീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. n. ചുറ്റപ്പെട്ട.
സംവീക്ഷണം. n. അന്വേക്ഷണം.
സംവൃത്ത. വി. (ത്തൻ, ത്താ, ത്തം.) വി. n. ക, മറെക്കപ്പെട്ട. ഉ, നിവർത്തിക്കപ്പെട്ട, തീക്കപ്പെട്ട. ന, ആയ, തിന്ന, കഴിഞ്ഞ.
സംവൃത്തൻ. n. വരുണൻ.
സംവൃത്തി. n. ക, മാവു. ഉ, മൂടി, അടപ്പു. ന, അനുഭവം. ര, രഹസ്യകാര്യം.
സംവേഗം. n. സംഭ്രമം, തിടുക്കം.
സംവേദം. n. ക, അറിവു. ഉ, വേദനം.
സംവേശം. n. ക, ഉറക്കം. ഉ, സ്വപ്നം. ന, ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള സാധനം. ര, സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ തമ്മിലുള്ള ചേച്ച.
സംവ്യാനം. n. ക, ഉത്തരീയം. ഉ, വസ്ത്രം. ന, മൂടി.
സംശപ്തകൻ. n, പിന്തിരിയാതെ നിന്നു യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ.
സംശയം. n. സന്ദേഹം, നിശ്ചയമില്ലായ്മ.
സംശയാപന്നമാനസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. n. മനസ്സിൽ സംശയമുള്ള.
സംശയാലു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. n. സംശയമുള്ള.
സംശയിക്കുന്ന. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംശയി.) അ. ക്രി. സന്ദേഹിക്കുന്ന.
സംശയിതൃ. വി. (താ, ത്രീ, ഋ.) വി. n. സംശയിക്കുന്ന.
സംശരണം. n. യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം.
സംശിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. n. ക, നിശ്ചയമുള്ള. ഉ, നിവർത്തിച്ച.
സംശ്രുതി. n. ശ്രുതി.
സംശോധനം. n. വെടിപ്പാക്കുക.
സംശ്രയം. n. ആശ്രയം.
സംശ്രവം. n. പ്രതിജ്ഞ, ആണയിടുക.
സംശ്രിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. n. ആശ്രയിച്ച.
സംശ്രിതൻ. n. ആശ്രിതൻ, സേവകൻ.
സംശ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. n. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.
സംശ്ലേഷം. n. തഴുകൽ.
സംസക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. n. ക, അടുത്ത ഉ, ചേർന്ന, തമ്മിൽ പറ്റിയ. ന, കെട്ടപ്പെട്ട.
സംസക്തി. n. ക, സമീപത, അടുപ്പം. ഉ, ചേച്ച, സംഗം. ന, പരിചയം, സ്നേഹം. ര, ഭക്തി. ഇ, കെട്ട.
സംസൽ. n. ക്ഷേത്രം, സമൂഹം.
സംസരണം. n. ക, രാജവഴി. ഉ, പടയുടെ തടവുകൂടാതെയുള്ള ഗമനം. ന, യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം. ര, ലോകം. ഇ, ജന്തുക്കളുടെ ജനനം. ണ, ഗമനം. ഴ, സത്രം.
സംസർഗ്ഗം. n. ക, അന്യോന്യത. ഉ, സംബന്ധം.
സംസാരം. n. ക, ജനനവും മരണവും. ഉ, ലോകം.(മ.) സംഭാക്ഷണം.
സംസാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. n. സംസാരമുള്ള, ലോകസംബന്ധമുള്ള.

സംസാരി. ന. ജീവനുള്ള ജന്തു. (മ.) വ്യവഹാരക്കാരൻ.

സംസാരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംസാരി.) അ. ക്രി. സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു.

സംസിദ്ധി. ന. ൧, ശീലം. ൨, സ്വഭാവം. ൩, തീർച്ച, നിവർത്തി.

സംസൃതി. ന. ൧, ലോകം. ൨, ഒഴുക്കു.

സംസൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, ചേർക്കപ്പെട്ട. ൨, വിശേഷവസ്ത്രം ധരിക്കപ്പെട്ട. **സംസൃഷ്ടത്വം.** ഗു. ന. ചേർച്ച.

സംസൃഷ്ടി. ന. മുതലവകാശി.

സംസ്കരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംസ്കരി.) സ. ക്രി. ൧, ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ൨, പൂർണ്ണമാക്കുന്നു.

സംസ്കാരം. ന. ൧, തികെക്ക. ൨, പൂർണ്ണമാക്കുക. ൩, അലങ്കാരം. ൪, ശുദ്ധീകരണം. ൫, പുടംവെക്കുക. ൬, ശവംഅടക്കുക. ൭, ഏതുവസ്തുവിന്റെയും കുറതീർക്കുക.

സംസ്കാരഹീനൻ. ന. ഉപനിക്കാത്ത ബ്രാഹ്മണൻ.

സംസ്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട. ൨, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. ൩, ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട. ൪, നിവർത്തിക്കപ്പെട്ട.

സംസ്കൃതൻ. ന. മര്യാദപ്രകാരം കർമ്മങ്ങളൊക്കയും ചെയ്യപ്പെട്ട ബ്രാഹ്മണൻ

സംസ്കൃതം. ന. സംസ്കൃതഭാഷ.

സംസ്ക്രിയ. ന. ൧, ശവസംസ്കാരകർമ്മം. ൨, സംസ്കാരം.

സംസ്തരം. ന. ൧, കിടക്കുന്നതിനുള്ള സാധനം, കട്ടിൽ, മെത്ത. ൨, യാഗം.

സംസ്തവം. ന. പരിചയം.

സംസ്താവം. ന. യാഗമണ്ഡപം.

സംസ്ത്യായം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, സമീപം. ൩, ഭവനം. ൪, പരപ്പു.

സംസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന, നില്ക്കുന്ന, ഇരിക്കുന്ന.

സംസ്ഥൻ. ന. ൧, ഒററുകാരൻ. ൨, അയൽക്കാരൻ.

സംസ്ഥ. ന. ൧, നല്ലനടപ്പു. ൨, നില്പു. ൩, ജീവാവസ്ഥ. ൪, രാജചട്ടം. ൫, മരണം. ൬, നാശം. ൭, സാദൃശ്യം.

സംസ്ഥാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ശരിയായ, തുല്യതയുള്ള.

സംസ്ഥാനം. ന. ൧, ആകൃതി, രൂപം. ൨, നാല്ക്കവല. ൩, മരണം. ൪, വാസസ്ഥലം. (മ) രാജ്യം.

സംസ്ഥാപനം. ന. ൧, സ്ഥാപിക്ക. ൨, ഉറപ്പിക്ക, നിവൃത്തിക്ക.

സംസ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം. വി. ന. ൧, മരിച്ച. ൨, അവസാനിച്ച. ൩, നില്ക്കുന്ന. ൪, വെക്കപ്പെട്ട.

സംസ്ഥിതി. ന. ൧, മരണം. ൨, വാസം, ഇരിപ്പു.

സംസ്പൃശ്. ന. ൧, തൊടുക. ൨, വിചാരം.

സംസ്പൃശ്. ന. കച്ചോലം.

സംസ്പോടം. ന. യുദ്ധം.

സംസ്മരണം. ന. ഓർക്കുക.

സംസ്മൃതി. ന. ഓർമ്മ.

സംഹതജാനുക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. കാൽകൂട്ടിമുട്ടുന്ന.

സംഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ശക്തിയുള്ള. ൨, അടെക്കപ്പെട്ട. ൩, കൂട്ടപ്പെട്ട. ൪, കൊല്ലപ്പെട്ട.

സംഹതി. ന. ൧, സമൂഹം. ൨, കൂട്ടിച്ചേരുക. ൩, ചേർച്ച.

സംഹനനം. ന. ദേഹം.

സംഹനിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (സംഹനി.) സ. ക്രി. ൧, കൊല്ലുന്നു. ൨, തിരുമ്മുന്നു.

സംഹരണം. ന. ൧, നശിപ്പിക്കുക. ൨, കൊല്ലുക. ൩, തടങ്ങൽ ചെയ്ക.

സംഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സംഹരി.) സ. ക്രി. നശിപ്പിക്കുന്നു, കൊല്ലുന്നു.

സംഹാരം. ന. ൧, നശിപ്പു. ൨, ലോകാവസാനം. ൩, നരകഭേദം. ൪, ചുരുക്കുക. ൫, കൂട്ടം. ൬, മിടുക്കു.

സംഹാരരുദ്രൻ. ന. ശിവന്റെ ഒരു പേർ.

സംഹാരി. ന. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. സംഹരിക്കുന്ന നശിപ്പിക്കുന്ന.

സംഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചേർന്ന. ൨, കൂട്ടപ്പെട്ട. ൩, ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട.

സംഹിത. ന. ൧, വേദങ്ങളിൽ നിന്നെടുത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു പുസ്തകം. ൨, പദസന്ധി.

സംഹ്രുതി. ന. പലർ കൂടി വിളിക്കുക, ആർപ്പു.

സംഹൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പിടിക്കപ്പെട്ട. ൨, വിതറപ്പെട്ട. ൩, സംഹരിക്കപ്പെട്ട, ചുരുക്കപ്പെട്ട.

സംക്ഷയം. ന. ൧, ലോകനാശം. ൨, നാശം.

സംക്ഷിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, സംക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട. ൨, ചുരുക്കപ്പെട്ട. ൩, എറിയപ്പെട്ട. ൪, അയെക്കപ്പെട്ട.

സംക്ഷേപണം. നാ. ക, ചുരുക്കൽ. ഖ, അയെക്ക. ങ, ഏറിക.
സംക്ഷേപം. നാ. ക, ചുരുക്കം. ഖ, അയെക്ക. ങ, ഏറിക.
സംക്ഷേപിക്കുന്ന. ക്രി. പ്രാൻ. (സംക്ഷേപി.) സ. ക്രി. ചുരുക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന.
സംക്ഷോഭം. നാ. ക, മറിച്ചിൽ. ഖ, വിഷയൽ, ഇളക്കം. ങ, അഹംഭാവം.
സരക്ഷ. നാ. തേനീച്ച.
സരടം. നാ. ഒന്തു, ഉടുമ്പു.
സരണി. നാ. ക, വഴി. ഖ, ചൊവ്വെയുള്ള വര. ങ, തൊണ്ടയിലുള്ള ഒരു ദീനം.
സരമ. നാ. ക, പട്ടിച്ചി. ഖ, വിഭീക്ഷണന്റെ ഭാര്യ.
സര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. നാ. പോകുന്ന.
സരം. നാ. ക, ചിറ. ഖ, പൊയ്ക, വെള്ളം.
സരയൂ. നാ. ക, ഒരു നദി. ഖ, വായുവു, കാറ്റു.
സരസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. നാ. ക, രസമുള്ള, വെള്ളമുള്ള, ഖ, രുചിയുള്ള.
സരസ. നാ. ഒരുതൈ, സരള.
സരസം. നാ. പൊയ്ക.
സരസി. നാ. ചിറ.
സരസിജം. നാ. താമരപ്പൂ.
സരസീരുഹം. നാ. താമരപ്പൂ.
സരസ്സു. നാ. പൊയ്ക.
സരസ്വൽ. വി. (സ്വാൻ, സ്വതീ, സ്വൽ.) വി. നാ. നീരുള്ള, വെള്ളമുള്ള.
സരസ്വാൻ. നാ. ക, സമുദ്രം. ഖ, ഒരാറു. ങ, പോത്തു.
സരസ്വതി. നാ. ക, ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഭാര്യ. ഖ, വാക്കു. ങ, ഒരു നദി.
സരള. വി. (ളൻ, ളീ, ളം.) വി. നാ. ബഹുമാനമുള്ള, ഭംഗിയുള്ള.
സരള. നാ. തിരുകോല്പക്കൊന്ന.
സരളം. നാ. ഒരുമാതിരി പയിനു വൃക്ഷം, ചരളം.
സരളദ്രവം. നാ. തിരുവട്ടപ്പയൻ, സരള വൃക്ഷത്തിന്റെ പശ.
സരളദ്രുമം. നാ. ചരളവൃക്ഷം.
സരാവം. നാ. ഇടിഞ്ഞിൽ.
സരിത്തു. നാ. ക, ആറു. ഖ, നൂൽ, ചരടു.
സരില്പതി. നാ. സമുദ്രം.
സരീസൃപം. നാ. പാമ്പു.
സരോജം. നാ. താമര, താമരപ്പൂവു.
സരോരുഹാസനൻ. നാ. ബ്രഹ്മാവു.
സരോരുഹം. നാ. താമരപ്പൂവു.
സക്കാരു. നാ. ക, രാജസംബന്ധമായിട്ടുള്ള സകലത്തിനും കൂട്ടിച്ചേർത്തുപറയുന്ന ഒരു വാക്കു, പണ്ടാരവക, കോയ്മ. ഖ, രാജാവു.
സക്കാരുവക. നാ. രാജാവിന്റെ വക, രാജാവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതു.
സക്കീബന്ധം. നാ. ഒരു കവിത.
സക്കൃം. നാ. ക, ശീലം. ഖ, വിട്ടുക. ങ, നിശ്ചയം. ര, കാണ്ഡം. ള, സൂക്ഷ്മി. ന, പ്രയത്നം. ഴ, സമ്മതം. വ, മലശോധന.
സഞ്ജുകം. നാ. ക, മുളന്മരുതു, സാലവൃക്ഷം. ഖ, വേങ്ങമരം.
സഞ്ജുനം. നാ. ക, വിട്ടുക. ഖ, പുറകിലെ സൈന്യം. ങ, മലശോധന. ര, സൂക്ഷ്മിക്ക.
സഞ്ജും. നാ. ക, മുളന്മരുതു, സാലവൃക്ഷം ഖ, വേങ്ങമരം. ങ, പയിനിൻ പശ.
സഞ്ജുരസം. നാ. ചെഞ്ചല്യം, പയിനിന്റെ പശ.
സഞ്ജുകം. നാ. ഒരുവക കാരം.
സഞ്ജുകാക്ഷാരം. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
സഞ്ജുക്കുന്ന. ക്രു. പ്രാൻ. (സഞ്ജു.) അക്രി. ക, വിട്ടുന്ന. ഖ, മലമിടുന്ന. ങ, സൂക്ഷ്മിക്കുന്ന.
സപ്പകഞ്ചുകം. നാ. പാമ്പിന്റെ പടം.
സപ്പക്കല്പ. നാ. സപ്പത്തിനു പകരമുണ്ടാക്കിവെച്ച വിഗ്രഹം.
സപ്പക്കാവു. നാ. സപ്പങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള മരക്കൂട്ടം.
സപ്പദംശം. നാ. പാമ്പിൻ കടി.
സപ്പംതുള്ളൽ. നാ. പാമ്പിന്റെ കാവിലുള്ള ഒരു മാതിരി കളി.
സപ്പബലി. നാ. സപ്പത്തിനെ പൂജിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മം.
സപ്പഭൂഷണൻ. നാ. ശിവൻ.
സപ്പമണി. നാ. മാണിക്കക്കല്ലു.
സപ്പം. നാ. ക, പാമ്പു. ഖ, ഇഴയുക.
സപ്പംപാട്ടു. നാ. സപ്പക്കാവിൽ പാട്ടുന്ന ഒരു പാട്ടു.
സപ്പരാജൻ. അല്ലെങ്കിൽ, സപ്പരാജാവു. നാ. വാസുകി.
സപ്പശാപം. നാ. സപ്പത്തിനെകൊന്നാലുണ്ടാകുന്ന പാപം.
സപ്പശായി. നാ. വിഷ്ണു.
സപ്പിസ്സു. നാ. നെയ്യു.
സപ്പേന്ദ്രൻ. നാ. ക, വാസുകി. ഖ, അനന്തൻ.

സർവ്വകാരണൻ. വി. നാ. എല്ലാറ്റിനും കാരണമായവൻ, ദൈവം.
സർവ്വഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. നാ. എല്ലാടത്തും വ്യാപിക്കുന്ന.
സർവ്വഗൻ. നാ. ക, വിഷ്ണു. ഉ, ശിവൻ. ങ, ആത്മാവു.
സർവ്വഗാ. നാ. ഒരു ദൈവി, പ്രിയംഗു.
സർവ്വഗം. നാ. വെള്ളം.
സർവ്വജിൽ. നാ. ക, എല്ലാറ്റിനെയും ജയിക്കുന്നവൻ. ഉ, അറുപതിൽ ഇരുപത്തൊന്നാം വർഷം.
സർവ്വജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. നാ. സകലത്തെയും അറിയുന്ന.
സർവ്വജ്ഞൻ. നാ. ക, ദൈവം, ശിവൻ. ഉ, ബുദ്ധമുനി.
സർവ്വതസ്. അ. ക, ചുറ്റും. ഉ, മുഴുവനും.
സർവ്വതാപനൻ. നാ. കാമദേവൻ.
സർവ്വതോഭദ്ര. വി. (ദ്രൻ, ദ്രാ, ദ്രം.) വി. നാ. എല്ലാടത്തും നന്നായുള്ള.
സർവ്വതോഭദ്രാ. നാ. ക, പെരുംകുമിൾ. ഉ, ആട്ടകാരത്തി.
സർവ്വതോഭദ്രം. നാ. ക, ചതുരശ്രമായി നാലു പുറത്തും വാതിലുള്ള അമ്പലമൊ രാജധാനിയൊ. ഉ, വേപ്പുവൃക്ഷം. ങ, വിഷ്ണുവിന്റെ രഥം. ര, അണിഭേദം. ങ, ശ്രുദ്ധാർത്ഥവാക്യം. ന, മുള, ഇല്ലി.
സർവ്വതോമുഖൻ. നാ. ക, ശിവൻ. ഉ, ബ്രഹ്മാവു. ങ, ബ്രാഹ്മണൻ. ര, ആത്മാവു.
സർവ്വതോമുഖം. നാ. ക, വെള്ളം. ഉ, ആകാശം. ങ, സ്വർഗ്ഗം.
സർവ്വത്ര. അ. ക, എല്ലാടവും ഉ, എല്ലാ ദ്യോഴും.
സർവ്വദാ. അ. എല്ലാദ്യോഴും.
സർവ്വദൃക്കു. വി. (ദൃക്കു.) വി. നാ. എല്ലാം കാണുന്ന.
സർവ്വധാരി. നാ. അറുപതിൽ ഇരുപത്തുരണ്ടാം സംവത്സരം.
സർവ്വധുരാവഹൻ. നാ. വണ്ടി വലിക്കുമ്മാറും ചെയ്യുന്ന കാള.
സർവ്വധൂരീണൻ. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
സർവ്വ. വി. (വ്വൻ, വ്വാ, വ്വം.) വി. നാ. മുഴുവനായ, എല്ലാം.
സർവ്വൻ. നാ. ക, ശിവൻ. ഉ, വിഷ്ണു.
സർവ്വഭക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. നാ. എല്ലാറ്റിനെയും ഭക്ഷിക്കുന്ന.
സർവ്വഭക്ഷാ. നാ. പെണ്ണാട.
സർവ്വമംഗലാ. നാ. പാവ്വതി.
സർവ്വമയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. നാ. എല്ലാടവും നിറഞ്ഞ.
സർവ്വംസഹാ. നാ. ഭൂമി.
സർവ്വരസൻ. നാ. സമർത്ഥൻ, വിദ്വാൻ.
സർവ്വരസം. നാ. ക, ഉപ്പു. ഉ, ഉപ്പുരസം. ങ, ചെഞ്ചെല്യം.
സർവ്വല. നാ. ഇരിമ്പുപാര.
സർവ്വലിംഗി. നാ. സത്യമതവിപരീതക്കാരൻ, പാക്ഷണ്ഡൻ.
സർവ്വവല്ലഭാ. നാ. വേശ്യാസ്ത്രീ.
സർവ്വവ്യാപി. വി. (പീ, പിനീ, പി.) വി. നാ. എല്ലാടവും വ്യാപിച്ച.
സർവ്വസന്നാഹം. നാ. പൂർണ്ണ സേനയെ കൂട്ടുക.
സർവ്വസസ്യാഢ്യ. വി. (ഢ്യൻ, ഢ്യാ, ഢ്യം.) വി. നാ. എല്ലാ സസ്യങ്ങളുമുള്ള.
സർവ്വസാക്ഷി. വി. (ക്ഷീ, ക്ഷിണീ, ക്ഷി.) വി. നാ. എല്ലാറ്റിനും സാക്ഷിയായ.
സർവ്വസ്വം. നാ. ക, ഒരുത്തന്റെ വസ്തുവക മുഴുവനും. ഉ, എന്തിന്റെ എങ്കിലും സാരം.
സർവ്വാംഗം. നാ. ക, ശരീരം മുഴുവനും. ഉ, എല്ലാ അംഗങ്ങളും.
സർവ്വാംഗസുന്ദര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. നാ. എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും സൌന്ദര്യമുള്ള.
സർവ്വാണി. നാ. പാവ്വതി, ശർവ്വാണി. (മ.) ക, ബ്രാഹ്മണർക്കെല്ലാവർക്കും ധനം കൊടുക്ക. ഉ, ഇരപ്പാളികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന സദ്യ.
സർവ്വാധികാരി. നാ. എല്ലാറ്റിനും അധികാരമുള്ളവൻ.
സർവ്വാധികാര്യക്കാർ. നാ. പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.
സർവ്വാധികാര്യം. നാ. സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെ ഉദ്യോഗം.
സർവ്വാധിപത്യം. നാ. സകലത്തിന്റെയും അധിപതിയുടെ അവസ്ഥ.
സർവ്വാധ്യക്ഷൻ. നാ. സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ.
സർവ്വാധ്യക്ഷം. നാ. സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെ അധികാരം.
സർവ്വാന്നഭൂതി. നാ. തൃക്കോല്പക്കൊന്ന.
സർവ്വാന്നഭക്ഷക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. നാ. എല്ലാ മാതിരി ഭക്ഷണ വസ്തുക്കളെയും ഭക്ഷിക്കുന്ന.
സർവ്വാന്നഭോജി. വി. (ജീ, ജിനീ, ജി.) വി. നാ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
സർവ്വാന്നീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. നാ. എല്ലാമാതിരി ഭക്ഷണ വസ്തുക്കളെയും ഭക്ഷിക്കുന്ന.
സർവ്വാഭിസന്ധി. നാ. മായസ്സന്യാസി.
സർവ്വാഭിസാരൻ. നാ. പൂർണ്ണസേനയെ കൂട്ടുന്നവൻ.

സവ്യാഭിസാരം. ന. പൂണ്ണുസേനയെ കൂട്ടുക.
സവ്യാർത്ഥസിദ്ധൻ. ന. ബുദ്ധമുനി.
സവ്യാർത്ഥസിദ്ധി. ന. ഒരു രാജാവു.
സവ്യേശ്വരൻ. ന. ശിവൻ, ദൈവം.
സവ്യേശ്വരീ. ന. പാർവ്വതി.
സവ്യോഷ്ണൻ. ന. പൂണ്ണു സേനയെ കൂട്ടുന്നവൻ.
സവ്യോഷ്ണം. ന. ക, പൂണ്ണു സേനയെ കൂട്ടുക. ഖ, അതിവേഗം.
സശ്പം. ന. ക, ചെറുകടുക. ഖ, ഒരു വക വിക്കം.
സലക്ഷണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ലക്ഷണത്തോടു കൂടിയ.
സലിലനിധി. ന. സമുദ്രം.
സലിലം. ന. വെള്ളം.
സല്ലകി. ന. ദ്രുംതവൃക്ഷം.
സല്ലാപം. ന. സംഭാഷണം.
സല്ലാപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്രാൻ. (സല്ലാപി.) അ. ക്രി. നല്ല വർത്തമാനം പറയുന്നു.
സവനം. ന. ക, കുളി. ഖ, പുഷ്കുടി. ഘ, പ്രസവം.
സവം. ന. ക, യാഗം. ഖ, സന്തതി. ങ, വെള്ളം. ര, പൂന്തേൻ.
സവയസ്സു. വി. (ശ്രീക്കു.) വി. ന. തുല്യവയസ്സുള്ള.
സവയസ്സു. ന. സ്നേഹിതൻ, ചങ്ങാതി.
സവിതാവു. ന. ആദിത്യൻ.
സവിധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. ക, അടുത്തുള്ള. ഖ, തുല്യജാതിയായുള്ള.
സവിധം. ന. സമീപം.
സവിസ്മയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. അത്ഭുതത്തോടു കൂടിയ.
സവേശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ക, സമീപത്തുള്ള. ഖ, അലങ്കരിച്ച.
സവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ഇടത്തെ, ഇടത്തുള്ള.
സവ്യൻ. ന. വിഷ്ണു.
സവ്യം. ന. ഇടത്തു കൈ.
സവ്യസാചി. ന. അർജ്ജുനൻ.
സവ്യാനം. ന. ഉത്തരീയം.
സവ്യേഷ്ടാവു. അല്ലെങ്കിൽ, സവ്യേഷ്ടൻ. ന. തേർ നടത്തുന്നവൻ.
സശ്രദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ശ്രദ്ധയുള്ള.
സസ്യമഞ്ജരി. ന. നെല്ലിന്റെ ഒരു.
സസ്യം. ന. ക, വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം. ഖ, ധാന്യം.
സസ്യസംവരം. ന. മരുതുവൃക്ഷം.
സഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. സഹിക്കുന്ന, ക്ഷമയുള്ള.
സഹാ. ന. ക, ഭൂമി. ഖ, ചെറുകുറിഞ്ഞി. ങ, കാട്ടുപയറു.
സഹം. ന. ക, ധനുമാസം. ഖ, ബലം.
സഹ. അ. കൂടെ.
സഹകാരം. ന. തേന്മാവു.
സഹഗമനം. ന. ക, കൂടെ പോക. ഖ, ഉടഞ്ഞാവു.
സഹചര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. കൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന.
സഹചരൻ. ന. കൂട്ടുകാരൻ.
സഹചരം. ന. കരിങ്കുറിഞ്ഞി.
സഹചരീ. ന. ക, ഭാര്യ. ഖ, തോഴി. ങ, ചെറുകുറിഞ്ഞി.
സഹചാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. കൂടെ നടക്കുന്ന.
സഹജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. കൂടെ ജനിച്ച.
സഹജൻ. ന. അനുജൻ.
സഹജാ. ന. അനുജത്തി.
സഹജാരി. ന. സഹോദരനെയുള്ള ശത്രു.
സഹദേവൻ. ന. പാണ്ഡവന്മാരിൽ അഞ്ചാമൻ.
സഹദേവി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, പൂവാങ്കുറുന്തൽ.
സഹധർമ്മിണീ, ന. ഭാര്യ.
സഹന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക്ഷമയുള്ള. സഹനത. ഗു. ന. ക്ഷമ.
സഹനം. ന. ക്ഷമ.
സഹപാനം. ന. കൂടെക്കുടിക്ക.
സഹഭാവി. ന. കൂട്ടുകാരൻ.
സഹഭോജനം. ന. കൂടെ ഭക്ഷിക്ക.
സഹയാനം. ന. കൂടെപ്പോക.
സഹവാസം. ന. കൂടെപ്പാർക്ക.
സഹസ്സ. ന. ക, ധനുമാസം. ഖ, ബലം. ങ, പ്രകാശം.
സഹസാ. അ. ക, വേഗം. ഖ, വിചാരിക്കാതെ.
സഹസ്യം. ന. ധനുമാസം.
സഹസ്രകിരണൻ. ന. ആദിത്യൻ.
സഹസ്രദംഷ്ട്രം. ന. ഒരുവക മത്സ്യം.
സഹസ്രനാമം. ന. വിഷ്ണുവിന്റെയൊ ശിവന്റെയൊ ആയിരം നാമം.
സഹസ്രനേത്രൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
സഹസ്രപത്രം. ന. താമര.
സഹസ്രഭോജനം. ന. ആയിരം പേർക്കു കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണം.
സഹസ്രം. ന. ആയിരം.
സഹസ്രരശ്മി. ന. ആദിത്യൻ.
സഹസ്രലോചനൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
സഹസ്രവീര്യൻ. ന. കടുക.

സഹസ്രവേധി. ന. ൧, സഹസ്രവേധിക്കല്ല. ൨, പെരുങ്കായം. ൩, പുളിയാരൽ.
സഹസ്രാംശു. ന. ആദിത്യൻ.
സഹസ്രാക്ഷൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
സഹസ്രി. വി. (സ്രീ, സ്രിണീ, സ്രി.) വി. ന. ആയിരമുള്ള.
സഹസ്രി. ന. ൧, ആയിരം പേരു കൂടിയ ഒരു പട്ടാളം. ൨, ആയിരം പേർക്കു യജമാനൻ.
സഹസ്രേക്ഷണൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
സഹായത. ന. ൧, സഹായക്കാരുടെ കൂട്ടം. ൨, സഹായഭാവം.
സഹായത്വം. ന. സഹായഭാവം.
സഹായൻ. ന. കൂട്ടുകാരൻ.
സഹായം. ന. ൧, തുണ. ൨, ഉപകാരം. ൩, കൃപ. ൪, വിലക്കുറവു. ൫, രക്ഷണം.
സഹായവൽ. വി.(വാൻ,വതീ, വൽ.) വി. ന. സഹായമുള്ള.
സഹായി. ന. കൂട്ടുകാരൻ.
സഹായിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സഹായി.) അ. ക്രി. തുണെക്കുന്നു.
സഹാരം. ന. ൧, മാവു. ൨, മാങ്ങ.
സഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സഹി.) സ. ക്രി. ൧, അനുഭവിക്കുന്നു, ൨, ക്ഷമിക്കുന്നു.
സഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കൂടിയ, കൂടെയുള്ള.
സഹിത്രം. ന. ക്ഷമ.
സഹിയായ്മ. ന. സഹിച്ചുകൂടായ്മ.
സഹിഷ്ണു. വി. (ത്രിഷ്ണു.) വി. ന. ക്ഷമയുള്ള. **സഹിഷ്ണുത.** ഗു. ന. ക്ഷമ.
സഹൂരി. ന. ആദിത്യൻ.
സഹൃദയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ൧, ദയയുള്ള. ൨, വിദ്യയുള്ള.
സഹൃദയൻ. ന. വിദ്വാൻ.
സഹോക്തി. ന. ഒരലങ്കാരം.
സഹോദരൻ. ന, ൧, ജ്യേഷ്ഠൻ. ൨, അനുജൻ.
സഹോദരീ. ന. ൧, ജ്യേഷ്ഠത്തി. ൨, അനുജത്തി.
സഹോരൻ. ന. ഭക്തിയുള്ളവൻ, ശുദ്ധൻ.
സഹ്യ. വി. (ഹ്യൻ, ഹ്യാ, ഹ്യം.) വി. ന. ൧, സഹിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക. ൨, സമമാക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക. ൩. കൂട്ടപ്പെടുവാൻ തക്ക. ൪. ചേരുവാൻ തക്ക.
സഹ്യം. ന. ഒരു പർവ്വതം.
സഃ. ന. പ. അവൻ.

സാ.

സാ. ന. പ. അവൾ.
സാ. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, പാർവ്വതി.
സാകം. അ. കൂടെ.
സാകല്യം. ന. മുഴുവൻ.
സാകേതം. ന. ഒരു രാജ്യം, അയോദ്ധ്യ.
സാഗരം. ന. ൧, സമുദ്രം. ൨, ഒരു വകമാൻ.
സാംഖ്യ. വി. (ഖ്യൻ, ഖ്യാ, ഖ്യം.) വി. ന. എണ്ണപ്പെടുവാൻ തക്ക.
സാംഖ്യം. ന. ഒരു മതം, ഒരു യോഗശാസ്ത്രം.
സാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. അംഗത്തോടു കൂടിയ.
സാംഗ്രാമിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. യുദ്ധസാമർത്ഥ്യമുള്ള.
സാംഗ്രാമികൻ. ന. സേനാപതി.
സാചി. അ. വളെഞ്ഞ.
സാചിവ്യം. ന. ൧, ശുശ്രൂഷ. ൨, സ്നേഹം.
സാചീകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വളെച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട. ൨, വളെഞ്ഞിരിക്കുന്ന.
സാചീകൃതം. ന. മനസ്സിന്റെ വിപരീതത, പക്ഷഭേദം.
സാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കൊടുക്കപ്പെട്ട. ൨, നശിക്കപ്പെട്ട.
സാതം. ന. സന്തോഷം, സുഖം.
സാതല. ന. ഒരു മരുന്നു, ചർമ്മലന്ത.
സാതി. ന. ൧, അവസാനം. ൨, ദാനം. ൩, നാശം. ൪, അതിവേദന.
സാതിസാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. അതിസാരമുള്ള.
സാത്വിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, താനേയുള്ള, നിശ്ചയമുള്ള. ൨, സത്വഗുണത്തെ സംബന്ധിച്ച.
സാത്വികൻ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, നാട്യത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു ഭാവഭേദം.
സാദം. ന. ൧, ശുദ്ധി. ൨, തളർച്ച, ആലസ്യം. ൩, നാശം.
സാദി. ന. ൧, തേരാളി. ൨, കുതിരക്കാരൻ. ൩, ആനക്കാരൻ. ൪, യുദ്ധശാലി.
സാദൃശ്യ. വി. (ശ്യൻ, ശ്യാ, ശ്യം.) വി. ന. തുല്യമായ.
സാദൃശ്യം. ന. തുല്യം.
സാധക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സാധിക്കുന്ന, നിവൃത്തിക്കുന്ന.
സാധനദൂഷണം. ന. വസ്തുക്കളുടെ കുററം.
സാധനം. ന. ൧, കാൎയ്യനിവൃത്തി. ൨,

വസ്തു. ന, ആയുധം. ര, കാരണം. ഉ, ലിംഗം. ന്യ, ഗമനം. ഴ, അനുചരണം. വ്യ, വധം. ൻ, ശേക്ഷക്രിയ. ക്രം, ഒരു മരുന്നു. ക്ര, ദ്രവ്യം. ക്ഷ, സേനാ. ക്ഷ്മ, സ്നേഹം. ക്ര, രസംകൊല്ലുക. (മ.) ചെറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു എഴുതുന്ന കുഴിത്തു.

സാധാരണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണീ, ണം.) വി. ന. സാമാന്യമായുള്ള.

സാധാരണ. ന. അറുപതിൽ നാല്പത്തു നാലാം സംവത്സരം.

സാധാരണീ. ന. ഒരുമാരിഡി ഓടാമ്പൽ.

സാധാരണം. ന. നടപ്പുള്ള ചട്ടം.

സാധാരണധർമ്മം. ന. നടപ്പുള്ള ആചാരം.

സാധിക്കുന്നു. ക്രി. പ്പാൻ. (സാധി.) സ. ക്രി. ക, ലഭിക്കുന്നു. ഉ, തീരുന്നു.

സാധിപ്പിക്കുന്നു. കാ. ക്രി.

സാധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, സാധിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഉ, ലഭിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ന, നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ട.

സാധിപ്പു. ന. നിവൃത്തിപ്പു.

സാധിക്കു. വി. (ക്കുൻ, ക്കൂ, ക്കും.) വി. ന. ക, ഏറെറവും കുടുപ്പമുള്ള. ഉ, യോഗ്യമായുള്ള.

സാധീയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

സാധു. (ധുഃ, ധ്വു, ധ്വീ, ധു.) വി. ന. ക, ബഹുമാനമുള്ള. ഉ, സുകൃതമുള്ള. ന, നേരുള്ള. ര, യോഗ്യമായുള്ള. ഇ, ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. ന്യ, ഭംഗിയുള്ള. ഴ, നല്ല.

സാധുത്വം. ഗു. ന. സാധുസ്വഭാവം.

സാധു. ന. മുനി, സന്ന്യാസി.

സാധുവാഹി. ന. ജനങ്ങിയ കുതിര.

സാധുവ്രതി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. സുകൃതമുള്ള.

സാധുവൃത്തി. ന. ഭാരതഖണ്ഡത്തിലെ ആചാരം.

സാധുശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. നല്ലശീലമുള്ള.

സാദ്ധ്യനാമം. ന. സാദ്ധ്യന്റെ പേർ.

സാദ്ധ്യ. വി. (ദ്ധ്യൻ, ദ്ധ്യാ, ദ്ധ്യം.) വി. ന. ക, സാധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന. ഉ, നിവൃത്തിക്കത്തക്ക.

സാദ്ധ്യൻ. ന. ഉപദേവന്മാരിൽ ഒരു ജാതി.

സാദ്ധ്യം. ന. ക, കാര്യം. ഉ, നിവൃത്തി. ന, നിത്യയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു.

സാദ്ധ്യസിദ്ധി. ന. നിവൃത്തി, അവസാനം.

സാദ്ധ്യസിദ്ധിപാഠം. ന. ആവലാധി വിസ്തരിച്ചുണ്ടാക്കിയ തീർപ്പു, വിധി.

സാദ്ധ്വസം. ന. ഭയം.

സാദ്ധ്വീ. ന. പാതിവ്രത്യമുള്ളവൾ.

സാനന്ദ. വി. (ന്ദൻ, ന്ദാ, ന്ദം.) വി. ന. ആനന്ദമുള്ള.

സാനന്ദം. അ. ആനന്ദത്തോടെ.

സാനസി. ന. പൊൻ.

സാനു. ന. താഴ്വരപ്രദേശം.

സാനുജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. അനുജനോടൊ അനുജത്തിയോടൊ കൂടിയ.

സാനുമാൻ. ന. പർവ്വതം.

സാനുപനം. ന. പാപം കളയുന്നതിനുള്ള ഒരു വ്രതം.

സാനുനയം. ന. നല്ലവാക്കുകൊണ്ടുള്ള യോജിപ്പു.

സാനുപം. ന. ക, തമ്മിൽ യോജിപ്പു, ഇണക്കം. ഉ, സാമവാക്കു. ന, സാമർത്ഥ്യം.

സാനൂഷ്ടികം. ന. തല്പാലഫലം.

സാന്ദ്ര. വി. (ന്ദ്രൻ, ന്ദ്രാ, ന്ദ്രം.) വി. ന. ക, കടിയുള്ള. ഉ, തിങ്ങിയ. ന, ദൃഢതയുള്ള. ര, പരിപൂർണ്ണതയുള്ള. ഇ, കൊഴുത്ത, തടിച്ച.

സാന്ദ്രസ്നിഗ്ധ. വി. (ഗ്ധൻ, ഗ്ധാ, ഗ്ധം.) വി. ന. ഇടതിങ്ങിമിനുങ്ങിയുള്ള, കൊഴുത്ത.

സാന്നഹനിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പടവിളിക്കുന്ന, ആക്കുന്ന.

സാന്നാഹ്നികൻ. ന. ആയുധം ധരിച്ചു പുറപ്പെടുന്നവൻ.

സാന്നായ്യം. ന. ഹോമത്തിനായിട്ടുള്ള നെയ്.

സാന്നിധ്യം. ന. സമീപത.

സാന്നിപാതിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. ക, വാതപിത്ത കഫങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കോപിക്കകൊണ്ടുണ്ടായ. ഉ, പലതും ഒരുമിച്ചു കൂടിയുണ്ടായ.

സാപത്നൻ. ന. ശത്രു.

സാപത്ന്യം. ന. സപത്നി സമൂഹം.

സാപൂവദീനം. ന. ചങ്ങാതിത്വം.

സാഫല്യം. ന. ഫലിക്കുക.

സാമജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. സാമവേദത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച.

സാമജം. ന. ആന.

സാമന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. അതിരുള്ള.

സാമന്തൻ. ന. ക, ഇടപ്രഭു. ഉ, അയല്പക്കാരൻ. ന, അയല്പക്കാരനായ രാജാവു.

സാമം. ന. ക, മൂന്നാമത്തെ വേദം. ഉ, ഒന്നാമത്തെ ഉപായം. ന, സാവധാനത്തിലുള്ള സംസാരം.

സാമയിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. സമയത്തിനു ചേൎന്ന.
സാമൎത്ഥ്യം. ന. മിടുക്കു.
സാമവായികൻ. ന. പ്രധാനമന്ത്രി.
സാമവേദജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. സാമവേദം പഠിച്ച.
സാമവേദം. ന. മൂന്നാമത്തെ വേദം.
സാമവേദവിൽ. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. സാമവേദം പഠിച്ച.
സാമവേദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. സാമവേദമുള്ള.
സാമാജികൻ. ന. സഭയിൽ കൂടി നടക്കുന്നവൻ.
സാമാൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **സാമാനം.** ന. വസ്തു.
സാമാന്യ. വി. (ന്യൻ, ന്യാ, ന്യം.) വി. ന. സാധാരണമായുള്ള, നടപ്പായുള്ള.
സാമാന്യം. ന. ൧, മാതിരി, തരം. ൨, നടപ്പായുള്ളതു. ൩, ഒരലങ്കാരം.
സാമാന്യശാസനം. ന. പൊതുവിലുള്ള കല്പന.
സാമാന്യേന. അ. പൊതുവായി, നടപ്പായി.
സാമി. അ. ൧, അൎദ്ധം, പാതി. ൨, നിന്ദയോടെ.
സാമിധേനി. ന. യാഗാഗ്നിയിൽ ചമതയിടുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന ഒരു മന്ത്രം.
സാമീപ്യം. ന. സമീപത.
സാമുദ്ര. വി. (ദ്രൻ, ദ്രാ, ദ്രം.) വി. ന. സമുദ്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.
സാമുദ്രം. ന. ൧, മറുകു. ൨, ഉപ്പു. ൩, കടൽനാക്കു.
സാമുദ്രിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. മറുകോടു സംബന്ധിച്ച.
സാമുദ്രികൻ. ന. ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ.
സാമുദ്രികം. ന. ൧, ദേഹത്തേലുള്ള മറുകൊ വരയൊ നോക്കി ലക്ഷണം പറയുക. ൨, ഒരു ഗ്രന്ഥം.
സാമുദ്രികാലക്ഷണം. ന. ഒരുശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം.
സാമോദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
സാമോദം. അ. സന്തോഷത്തോടു കൂടെ.
സാമോപായം. ന. ഉപായം നാലുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തതു.
സാമ്പരായം. ന. ൧, ആപത്തു. ൨, യുദ്ധം. ൩, ഉത്തരകാലം.
സാമ്പരായിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, വരുവാനുള്ള. ൨, ആപത്തായ.
സാമ്പരായികം. ന. യുദ്ധം.
സാമ്പ്രതം. അ. ൧, ഇപ്പോൾ. ൨, യുക്തമായി.
സാമ്പ്രാണി. ന. സുഗന്ധമുള്ള ഒരു പശ.
സാമ്പ്രാണിത്തൈലം. ന. സാമ്പ്രാണിയിൽനിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണ.
സാമ്പ്രാണിധൂപം. ന. സാമ്പ്രാണി കൊണ്ടു പുകെക്ക.
സാമ്യം. ന. തുല്യം, സമത്വം.
സാമ്രാജ്യം. ന. വലിയ രാജ്യാധികാരം.
സായകം. ന. ൧, അമ്പു. ൨, വാൾ.
സായം. ന. അസ്തമനസന്ധ്യ.
സായങ്കാലം. ന. അസ്തമനസന്ധ്യ.
സായാഹ്നം. ന. സന്ധ്യാസമയം.
സായ്പു. ന. ഇംഗ്ലാണ്ടിലുമ്മററുമുള്ള ചില ദിക്കുകളിലെ മാനമുള്ളവൎക്കു പറയുന്ന പേർ.
സാരംഗ. വി. (ഗൻ, ഗീ, ഗം.) വി. ന. പലനിറമുള്ള.
സാരംഗം. ന. ൧, പക്ഷി. ൨, മാൻ. ൩, ആന. ൪, കുട. ൫, പലനിറം. ൬, വസ്ത്രം. ൭, മേഘം. ൮, മയിൽ. ൯, പൊൻ. ൧൦, രത്നം. ൧൧, കൎപ്പൂരം. ൧൨, ഒരു പൂവു. ൧൩, കുയിൽ.
സാരംഗി. ന. ഒരു വക വീണ.
സാരജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. സാരത്തെ അറിഞ്ഞ.
സാരണം. ന. ഒരു ദീനം, അതിസാരം.
സാരണൻ. ന. രാവണന്റെ ഒരു ഭൃത്യൻ.
സാരണി. ന. ൧, ചെറിയ പുഴ, തോടു. ൨, ഒരു പച്ച മരുന്നു.
സാരഥി. ന. സൂതൻ, തേർ നടത്തുന്നവൻ.
സാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള, വിശേഷമായ. **സാരത.** ഗു. ന. സാരം.
സാരം. ന. ൧, കാതൽ. ൨, ശക്തി. ൩, കാൎയ്യസാരം. ൪, കൊഴുപ്പു. ൫, ഉറപ്പു. ൬, തൈരിന്റെ പാട. ൭, ശൌൎയ്യം. ൮, സംപത്തു. ൯, വെള്ളം.
സാരമേയം. ന. പട്ടി.
സാരരഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സാരമില്ലാത്ത.
സാരവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. സരയുൎന്നദിയിലുണ്ടായ.
സാരസനം. ന. ഉടഞാൺ.
സാരസം. ന. ൧, ആമ്പൽ. ൨, വണ്ടാരങ്കോഴി. ൩, ഉടഞാൺ.
സാരസി. ന. ഒരു മാതിരി വസ്ത്രം.
സാരസ്യം. ന. സരസന്റെ അവസ്ഥ.

സാരസ്വത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, സരസ്വത ദേശത്തെ സംബന്ധിച്ച. ഉ, വാക്ശാമർത്ഥ്യമുള്ള. ങ, സരസ്വതിയെ സംബന്ധിച്ച.

സാരസ്വതം. ന. ഡില്ലിയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗം.

സാരാംശം. ന. നല്ല ഭാഗം.

സാരി. ന. ചതുരംഗക്കളിയിലെക്കാലാൾ.

സാരിക. ന. കിളി, ശാരിക.

സാരൂപ്യം. ന. ക, ദൈവസാരൂപത്തെ ലഭിക്ക. ഉ, തുല്യത.

സാരോപദേശം. ന. നല്ല ഉപദേശം, സാരമുള്ള ഉപദേശം.

സാർത്ഥ. വി. (ർത്ഥൻ, ർത്ഥാ, ർത്ഥം.) വി. ന. അർത്ഥത്തോട കൂടിയ.

സാർത്ഥം. ന. ജന്തുക്കളുടെ കൂട്ടം.

സാർത്ഥവാഹൻ. ന. കച്ചവടക്കാരൻ, ചെട്ടി.

സാർദ്ര. വി. (ർദ്രൻ, ർദ്രാ, ർദ്രം.) വി. ന. നനഞ്ഞ.

സാർദ്ധ. വി. (ർദ്ധൻ, ർദ്ധാ, ർദ്ധം.) വി. ന. അർദ്ധത്തോട കൂടിയ.

സാർദ്ധം. അ. കൂടെ.

സാർവ്വകാലികം. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. സർവ്വകാലവുമുള്ള, എല്ലാസ്സോഴുമുള്ള.

സാർവ്വഭൌമ. വി. (മൻ, മീ, മം.) വി. ന. ഭൂലോകത്തെസ്സംബന്ധിച്ച.

സാർവ്വഭൌമൻ. ന. ക, വൈശ്രവണന്റെ അനു. ഉ, ചക്രവർത്തിരാജാവു.

സാലഗ്രാമം. ന. ഗണ്ഡകനദിയിലുള്ള ഒരു മാതിരി കല്ല.

സാലപർണ്ണി. ന. ക, ഒരു പൂച്ചെടി. ഉ, നൂലരത്തി.

സാലഭഞ്ജികം. ന. കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ രൂപം, പാവ.

സാലം. ന. ക, മതിൽ. ഉ, മരുത. ങ, വൃക്ഷം.

സാലവാഹനൻ. ന. ശാലിവാഹനൻ എന്ന രാജാവു.

സാലശൃംഗം. ന. മതിലിന്റെ മുകൾഭാഗം.

സാലാവൃകം. ന. ക, പട്ടി. ഉ, ചെന്നായ. ങ, കുറുക്കൻ.

സാലുവ. ന. രോമംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വിശേഷവസ്ത്രം.

സാലോക്യം. ന. ദൈവത്തിന്റെ ലോകത്തു കൂടെ പാർക്ക.

സാല്വ. വി. (ല്വൻ, ല്വാ, ല്വം.) വി. ന. സാല്വരാജ്യത്തുള്ള.

സാല്വം. ന. ഒരു രാജ്യം.

സാവക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ക, ജനിപ്പിക്കുന്ന, മുളപ്പിക്കുന്ന. ഉ, പ്രസവവേദനയുള്ള.

സാവിക. ന. വയറരാട്ടി.

സാവകാശം. അ. അവകാശത്തോട്ടക്കൂടെ, ഇടയുള്ളപ്പോൾ, സാവധാനമായി.

സാവധാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. സാവധാനമുള്ള, തിടുക്കമില്ലാത്ത, ശ്രദ്ധയുള്ള.

സാവധാനം. ന. ക, ശ്രദ്ധ. ഉ, ശാന്തത. ങ, താമസം.

സാവധാനശീലൻ. വി. ന. തിടുക്കമില്ലാത്തവൻ, താമസിച്ചു ചെയ്യുന്നവൻ.

സാവന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. സൂര്യോദയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള.

സാവനം. ന. ക, ഹോമാവസാനം. ഉ, മുപ്പതു ദിവസമുള്ള മാസം.

സാവിത്രൻ. ന. ക, ബ്രാഹ്മണൻ. ഉ, ശിവൻ. ങ, വാസുദേവൻ. ര, ആദിത്യൻ.

സാവിത്രം. ന. ക, പൂണൂൽ. ഉ, ഗർഭപിണ്ഡം.

സാവിത്രി. ന. ക, പാവ്വതി. ഉ, വേദത്തിലെ ഒരു വാക്യം.

സാഷ്ടാംഗം. അ. എട്ടു അവയവങ്ങളോടും കൂടി.

സാസ്ഥ. ന. കാളയുടെ താട.

സാഹചര്യം. ന. ക, ഒരുമിച്ചു സംഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥ. ഉ, അടുക്കലുള്ളതിന്റെ അവസ്ഥ.

സാഹസപ്രവൃത്തി. ന. സാഹസത്തോട കൂടെയുള്ളപ്രവൃത്തി.

സാഹസം. ന. ക, വിചാരമില്ലായ്മ. ഉ, ക്ഷമയില്ലായ്മ.

സാഹസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. സാഹസമുള്ള, ക്ഷമയില്ലാത്ത, വിചാരമില്ലാത്ത.

സാഹസ്ര. വി. (സ്രൻ, സ്രീ, സ്രം.) വി. ന. ക, ആയിരം കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ച. ഉ, ആയിരത്തോട സംബന്ധിച്ചുള്ള.

സാഹസ്രം. ന. ആയിരം പേരു കൂടിയ ഒരു സൈന്യം.

സാഹായ്യം. ന. സഹായഭാവം.

സാഹിത്യം. ന. ക, കൂട്ടം, ഒരുമ്പാട. ഉ, ശ്ലോകങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

സാക്ഷാ. ന. തഴമ.

സാക്ഷാൽ. അ. ക, സത്യമായി. ഉ, തെളിവായി. ങ, തുല്യമായി.

സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (സാക്ഷാൽ.) അ. ക്രി. പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

സാക്ഷാൽക്കാരം. ന. പ്രത്യക്ഷമാകുക.

സാക്ഷി. വി. (ക്ഷി, ക്ഷിണീ, ക്ഷി.) വി.

ന. കണ്ടോ കേട്ടോ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള, കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന.

സാക്ഷി. ന. തെളിവിനുള്ള പ്രമാണം.

സാക്ഷിക്കാണം. ന. ചില ആധാരമെഴുതുന്ന സമയത്തു സാക്ഷിക്കാരനു കൊടുക്കുന്ന ഒരവകാശം.

സാക്ഷിക്കാരൻ. ന. കണ്ടുനില്ക്കുന്നവൻ.

സാക്ഷിത്വം. ന. സാക്ഷിക്കാരന്റെ അവസ്ഥ.

സാക്ഷപ്പട്ടിക. ന. സാക്ഷിക്കാരുടെകാൎയ്യത്തെക്കുറിച്ചു ഗോട്ടിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഹൎജി.

സാക്ഷിഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സാക്ഷിയായിത്തീൎന്ന.

സാക്ഷിഭോജനം. ന. രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെയുള്ള ഭക്ഷണം.

സി.

സികത. ന. ൧, മണൽപ്രദേശം. ൨, മണൽ. ൩, മൂത്രമടെപ്പു.

സികതാമയ. വി. (യൻ,യീ, യം.) വി. ന. മണൽകൊണ്ടുള്ള.

സികതാമയം. ന. മണൽത്തിട്ട.

സികതാവൽ. വി. (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. മണലുള്ള.

സിക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. നനെക്കപ്പെട്ട.

സികഥകം. ന. മെഴുകു.

സികഥം. ന. ൧, മെഴുകു. ൨, വെന്തചോറു. ൩, ഉരുളച്ചോറു.

സിചയം. ന. വസ്ത്രം.

സിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വെളുത്ത. ൨, കെട്ടപ്പെട്ട. ൩, അവസാനിച്ച, നശിച്ച. ൪, പൂൎണ്ണമായ, മുഴുവനായ. ൫, അറിയപ്പെട്ട.

സിതൻ. ന. ശുക്രൻ.

സിതാ. ന. ൧, പഞ്ചസാര. ൨, മുല്ല. ൩, ഒരു മാതിരി പുല്ല. ൪, നിലാവു. ൫, സുന്ദരി. ൬, ഒരു മദ്യം.

സിതം. ന. ൧, വെള്ളനിറം. ൨. അസ്ത്രം, അമ്പു. ൩, വെള്ളി. ൪, ചന്ദനം.

സിതഛത്രം. ന. വെങ്കൊററക്കുട.

സിതഛത്രി. ന. ൧, ശതകുപ്പ. ൨, കൂൺ.

സിതപക്ഷം. ന. വെളുത്ത പക്ഷം.

സിതശിവം. ന. കല്ലുപ്പു.

സിതശ്രുകം. ന. യവം.

സിതാഭ്രം. ന. കൎപ്പൂരം.

സിതാംഭോജം. ന. വെളുത്ത താമര.

സിദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ൧, സാധിച്ച, തീൎന്ന. ൨, നിശ്ചയമായുള്ള. ൩, പ്രസിദ്ധിയുള്ള. ൪, പാകം ചെയ്യപ്പെട്ട. ൫, നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ട.

സിദ്ധൻ. ന. ൧, അശുദ്ധശീലമില്ലാത്ത ഒരു ദിവ്യൻ. ൨, ഒരു ദേവൻ. ൩, ഒരു ദീൎഘദൎശി. ൪, ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൫, ക്ഷുദ്രക്കാരൻ. ൬, ഒരു തപസ്വി.

സിദ്ധാ. ന. ഒരു മരുന്നു, ഋദ്ധി.

സിദ്ധം. ന. കടലുപ്പു.

സിദ്ധധാതു. ന. രസം, പാരതം, പാരദം.

സിദ്ധരസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. ലോഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള.

സിദ്ധരസം. ന. രസം, പാരദം.

സിദ്ധാന്തകൌമുദി. ന. ഒരു വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥം.

സിദ്ധാന്തം. ന. ൧, താല്പൎയ്യം. ൨, ഏതിന്റെയെങ്കിലും സാരമായി നേരായിട്ടൊത്തകാൎയ്യം, സൂക്ഷ്മമായ പ്രമാണം. (മ) ൧, നിൎബന്ധം. ൨, ശാഠ്യം.

സിദ്ധാന്തി. ന. ൧, മീമാംസശാസ്ത്രത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ. ൨, ശാഠ്യമുള്ളവൻ.

സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സിദ്ധാന്തി.) അ. ക്രി. ൧, ശാഠ്യംപിടിക്കുന്നു, നിൎബന്ധിക്കുന്നു. ൨, താല്പൎയ്യപ്പെടുന്നു.

സിദ്ധാൎത്ഥ. വി. (ൎത്ഥൻ, ൎത്ഥാ, ൎത്ഥം.) വി. ന. കാൎയ്യസാദ്ധ്യംവന്ന, ജയംവന്ന.

സിദ്ധാൎത്ഥൻ. ന. ൦രം യുഗത്തിലുണ്ടായ ജിനാചാൎയ്യന്റെ പിതാവു.

സിദ്ധാൎത്ഥാ. ന. നാലാം ജിനന്റെ മാതാവു.

സിദ്ധാൎത്ഥം. ന. വെളുത്ത കടുകു.

സിദ്ധാൎത്ഥി. ന. അറുപതിൽ അൻപത്തുമൂന്നാം സംവത്സരം.

സിദ്ധി. ന. ൧, നിവൃത്തി. ൨, സാദ്ധ്യം. ൩, ജയം. ൪, നന്മ, ശുഭം. ൫, ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നു.

സിദ്ധിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സിദ്ധി.) സ. ക്രി. സാധിക്കുന്നു, ലഭിക്കുന്നു.

സിദ്ധൌഷധം. ന. സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല മരുന്നു.

സിദ്ധ്മം. ന. ചുണങ്ങു.

സിദ്ധ്മല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. ചുണങ്ങുള്ള.

സിദ്ധ്മല. ന. ൧, ഉണക്കുമീൻ. ൨, ചുണങ്ങു. ൩, ഒരു വക കുഷ്ഠം.

സിദ്ധ്മള. വി. (ളൻ, ളാ, ളം.) വി. ന. ചുണങ്ങുള്ള.

സിദ്ധ്യം. ന. പൂയം.

സിധ്രുക. ന. ഒരു തൈ, കവററുകണ്ണു.

സിനീവാലി. അല്ലെങ്കിൽ, **സിനീ ബാലി.** ന. ൧, ഉദിച്ചു പതിന്നാലുള്ള വാവു. ൨, പാൎവ്വതി.
സിന്ദുകം. ന. കരിനൊച്ചി.
സിന്ദുവാരം. ന. കരിനൊച്ചി.
സിന്ദൂരം. ന. ചില ലോഹങ്ങൾ പുടം വെച്ചെടുത്ത ചുവന്ന സാധനം.
സിന്ദൂരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സിന്ദൂരി.) സ. ക്രി. പുടത്തിൽ വെച്ചു സിന്ദൂരമാക്കുന്നു.
സിന്ധു. ന. ൧, സമുദ്രം. ൨, ഒരു നദി. ൩, ഒരു ദേശം.
സിന്ധുജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ൧, സമുദ്രത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച. ൨, സിന്ധുദേശത്തിൽ ജനിച്ച.
സിന്ധുജാ. ന. ലക്ഷ്മി.
സിന്ധുജം. ന. ൧, ഇന്തുപ്പു. ൨, കുതിര.
സിന്ധുദേശം. ന. ഒരു രാജ്യം.
സിന്ധുരം. ന. ആന.
സിന്ധുവാരം. ന. നല്ല ജാതി കുതിര.
സിന്ധുവാരി. ന. ൧, സിന്ധുരാജ്യത്തുള്ള നല്ല കുതിര. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.
സിന്ധുസംഗമം. ന. നദി സമുദ്രത്തിൽ ചേരുന്ന സ്ഥലം.
സിപ്ര. ന. ൧, ഉജ്ജയിനിക്കരികെയുള്ള ഒരു നദി. ൨, സ്ത്രീകളുടെ അരഞ്ഞാണം. ൩, എരുമ.
സിപ്രം. ന. ൧, വിയൎപ്പു. ൨, ചന്ദ്രൻ.
സിമം. ന. ആസകലം.
സിംഹക്കുട്ടി. ന. കൊച്ചുസിംഹം.
സിംഹകേശരം. ന. ൧, സിംഹത്തിന്റെ കുഞ്ചിരോമം. ൨, ഒരു തൈ.
സിംഹതലം. ന. ഉള്ളങ്കൈരണ്ടും കൂടെ ചേൎക്കപ്പെട്ടതു.
സിംഹനാദം. ന. ൧, അട്ടഹാസം. ൨, സിംഹത്തിന്റെ അലൎച്ച.
സിംഹപുച്ഛി. ന. ഒരു തൈ, ഓരില.
സിംഹമാസം. ന. ചിങ്ങമാസം.
സിംഹം. ന. ൧, ഒരു വലിയ കാട്ടുമൃഗം. ൨, ചിങ്ങംരാശി. ൩, ചിങ്ങമാസം. ൪, മററു പദങ്ങളുടെ ഒടുക്കം ചേരുമ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠമെന്നുള്ള അൎത്ഥം.
സിംഹയാനാ. ന. ദുൎഗ്ഗ.
സിംഹരഥാ. ന. ദുൎഗ്ഗ.
സിംഹസംഹനന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള, നല്ലരൂപമുള്ള.
സിംഹളം. ന. ൧, വെളുത്തീയം. ൨, പിച്ചള. ൩, എലവൎങ്ങത്തൊലി. ൪, ലങ്ക.
സിംഹള. ന. ലങ്ക.
സിംഹാനം. ന. ൧, ഇരിമ്പിൻകിട്ടം. ൨, മൂക്കിള.
സിംഹാസനം. ന. രാജപീഠം.
സിംഹാസ്യം. ന. ആടലോടകം.
സിംഹീ. ന. ൧, ചെറുവഴുതിന. ൨, രാഹുവിന്റെ അമ്മ. ൩, പെൺസിംഹം.
സിംഹുണ്ഡം. ന. ചതുരക്കള്ളി.
സിര. ന. ൧, ഞരമ്പു. ൨, തേകുന്നപാത്രം, കൊട്ടക്കോരിക.
സിരം. ന. കാട്ടുതിപ്പലി വേരു.
സിഹ്ലകം. ന. കുന്തുരുക്കം.

സീ.

സീതാ. ന. ൧, ഉഴപ്പൊളി. ൨, ശ്രീരാമന്റെ ഭാൎയ്യ. ൩, ഗംഗ മേരുപൎവ്വതത്തിൽനിന്നു നാലുകൈവഴിയായിട്ടു ഒഴുകുന്ന വഴിയിൽ ഒന്നു. ൪, ലക്ഷ്മി. ൫, പാൎവ്വതി.
സീത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. ഉഴപ്പെട്ട, കൃഷിക്കായിട്ടു കിളെച്ച.
സീത്യം. ന. ധാന്യം, നെല്ലും മററും.
സീൽക്കാരം. ന. അധികം കുളിരുമ്പോഴും മററും പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദം.
സീമ. ന. ൧, അതിരു, എലുക. ൨, വയൽ, പറമ്പു. ൩, പിടലി. ൪, വൃക്ഷണം. (മ.) ശീമ, ദ്വീപു.
സീമച്ചുണ്ണാമ്പു. ന. ഒരു മാതിരി കല്ച്ചുണ്ണാമ്പു.
സീമന്തം. ന. ൧, തലയുടെ നടുവെ ഒരു വര കാണത്തക്കവണ്ണം ഇരുപുറവും പകുത്തിട്ട തലമുടി. ൨, ചില ജാതിക്കാരുടെ സ്ത്രീകൾക്കു ഗൎഭമുണ്ടായ എട്ടാമ്മാസത്തിൽ കഴിക്കുന്ന ഒരു കൎമ്മം.
സീമന്തോന്നയനം. ന. മേല്പറഞ്ഞതിൽ രണ്ടാമൎത്ഥം.
സീമന്തനീ. ന. സ്ത്രീ.
സീമാവു. ന. ൧, അതിരു, എലുക. ൨, പിടലി. ൩, വൃക്ഷണം.
സീരപാണി. ന. ബലഭദ്രൻ.
സീരം. ന. കലപ്പ.
സീരി. ന. ബലഭദ്രൻ.
സീവനം. ന. തൈയൽ, കൂട്ടിത്തുന്നുക, നൈത്തു.
സീസകം. ന. കാരീയം.
സീസം. ന. ംരംയം.
സീഹുണ്ഡം. ന. ചതുരക്കള്ളി.

സു.

സു. അ. ഒരുപസൎഗ്ഗം. ഇതുചില വാക്കുകളുടെ ആദിയിൽ ചേരുമ്പോൾ അതിനു നല്ല എന്നുംമററും അൎത്ഥംവരും.

സുകന്ദകം. ന. വെള്ളുള്ളി.
സുകര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. എളുപ്പത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടാകുന്ന.
സുകര. ന. ഇണങ്ങുമുള്ള പശു.
സുകരം. ന. നന്നുചെയ്ക, ഗുണംചെയ്ക.
സുകർമ്മ. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ക, നല്ല പ്രവൃത്തിയുള്ള. ഖ, പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു ശ്രേഷ്ഠയുള്ള.
സുകർമ്മാവു. ന. ക, വിശേഷകർമ്മാവു. ഖ, സുകൃതമുള്ളവൻ. ഗ, സമർത്ഥൻ.
സുകല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കൊടുക്കയും അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്ന, ഔദാര്യമുള്ള.
സുകുമാര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ക, മൃദുത്വമുള്ള. ഖ, യൌവനമുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള.
സുകുമാര. ന. ക, ഒരു മാതിരി മുല്ല. ഖ, വാഴ. ഗ, ഒരാറു.
സുകുമാരം. ന. ക, ഒരു മാതിരി കരിമ്പു. ഖ, ഒരു വകധാന്യം. ഗ, ഒരു വക ചെമ്പകം.
സുകൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, പുണ്യമുള്ള, പുണ്യം ചെയ്യുന്ന. ഖ, നന്നായിട്ട ചെയ്യുന്ന.
സുകൃതം. ന. ക, പുണ്യം, ഗുണം. ഖ, നന്നായിട്ട ചെയ്ക. ഗ, ദയ.
സുകൃതി. വി. (തീ, തിനീ, തി.) വി.ന. ക, പുണ്യമുള്ള. ഖ, ഭാഗ്യമുള്ള.
സുകൃതി. ന. നല്ല പ്രവൃത്തി.
സുകൃൽ. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. നന്നായിട്ട ചെയ്യുന്ന.
സുഖകര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ക, സുഖത്തെ ചെയ്യുന്ന. ഖ, വേഗത്തിൽ ചെയ്യുന്ന.
സുഖക്കേട്ടു. ന. സൌഖ്യമില്ലായ്മ.
സുഖം. ന. സൌഖ്യം, ദുഃഖമില്ലായ്മ.
സുഖവച്ചകം. അല്ലെങ്കിൽ, **സുഖവച്ചുലം.** ന. ഒരു മരുന്നു, ഉവച്ചിലക്കാരം.
സുഖവിരോധം. ന. സുഖക്കേട്ടു.
സുഖപ്പത്തി. ന. സൌഖ്യമുള്ള കഴിച്ചിൽ.
സുഖസന്ദോഹ്യ. ന. ഇണങ്ങുമുള്ള പശു.
സുഖസന്നി. ന. ഒരു മാതിരി പനി.
സുഖാധാരം. ന. സ്വർഗ്ഗം, ഇന്ദ്രലോകം.
സുഖിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാ ൻ. (സുഖി.) അ. ക്രി. സൌഖ്യം അനുഭവിക്കുന്നു.
സുഖിയൻ. ന. ഒരു മാതിരി പലഹാരം.
സുഖി. വി. (ഖി, ഖിനീ, ഖി.) വി. ന. സുഖമുള്ള.
സുഖേന. അ. സൌഖ്യമായിട്ടു.
സുഗതൻ. ന. ബുദ്ധമുനി.
സുഗന്ധ. വി. (ന്ധൻ, ന്ധാ, ന്ധം.) വി. ന. നല്ല മണമുള്ള.
സുഗന്ധം. ന. ക, ഒരു മരുന്നു ഖ, ഒരു വക പുല്ലു.
സുഗന്ധം. ന. ക, നല്ലമണം, സൌരഭ്യം. ഖ, മണമുള്ള ഒരു വക പുല്ലു. ഗ, ചെറുകടുക്കു. ഘ, ഗന്ധകം. ങ, ചന്ദനം.
സുഗന്ധവൽക്കം. ന. നല്ല മണമുള്ള വസ്തുക്കളുടെ കൂട്ടം.
സുഗന്ധി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. ക, നല്ലമണമുള്ള. ഖ, സുകൃതമുള്ള. **സുഗന്ധിത.** ഗു. ന. സുഗന്ധം.
സുഗന്ധി. ന. ക, നല്ലമണം. ഖ, സുഗന്ധമുള്ള ഒരു വക പുല്ലു. ഗ, ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, ഏലവാലുകം. ഘ, തിപ്പലിവേർ.
സുഗമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക, നല്ലവണ്ണം നടക്കാകുന്ന. ഖ, അടുത്തു ചെല്ലാകുന്ന. ഗ, എളുപ്പമുള്ള.
സുഗഹന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, ഏറ്റവും കട്ടിയുള്ള. ഖ, പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടവാൻ വഹിയാത്ത.
സുഗ്രീവൻ. ന. രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന വാനരന്മാരുടെ രാജാവു.
സുചരിത്ര. ന. പാതിവ്രത്യമുള്ള സ്ത്രീ.
സുചിരം. അ. വളരെകാലം.
സുചേലകം. ന. നല്ല വസ്ത്രം.
സുജന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, പുണ്യമുള്ള, നന്മയുള്ള. ഖ, ദയയുള്ള. **സുജനത്വം.** ഗു. ന. നന്മ.
സുജനൻ. ന. ഇന്ദ്രന്റെ തേരാളി.
സുജാതി. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. നല്ല ജാതി.
സുത. ന. ക, പുത്രി. ഖ, രാജപുത്രി.
സുതൻ. ന. ക, പുത്രൻ. ഖ, രാജപുത്രൻ.
സുതരാം. അ. ഏറ്റവും.
സുതലം. ന. പാതാളലോകങ്ങളിൽ ഒന്നു.
സുതശ്രേണി. ന. ഒരു മരുന്നു, ഏലിച്ചെവി.
സുതാത്മജൻ. ന. പുത്രന്റെയൊ പുത്രിയുടെയൊ പുത്രൻ.
സുതാത്മജ. ന. പുത്രന്റെയൊ പുത്രിയുടെയൊ പുത്രി.
സുത്യ. ന. കർമ്മാവസാനത്തിലുള്ള ഒരു കൂട്ടി.
സുത്രാമാവു. ന. ഇന്ദ്രൻ.
സുത്വാ. ന. യാഗത്തിനായിട്ട സോമവള്ളി പിഴിഞ്ഞവൻ.
സുദന്തി. ന. ലോകത്തിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തെ പിടിയാന.
സുദർശന. വി. (നൻ, നാ, നീ, നം.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള, കാണുന്നതിനു നന്നായുള്ള.

സുദർശനൻ. ന. ജിനന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനി.

സുദർശനാ. ന. ക, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു. ഖ, കല്പന. ന, ഒരു തൈ. ര, സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ.

സുദർശനീ. ന. ഇന്ദ്രന്റെ പുരം.

സുദർശനം. ന. ക, വിഷ്ണുവിന്റെ ആയുധം. ഖ, മേരുപർവ്വതം. ന, കഴുകൻ പക്ഷി.

സുദാമാവു. ന. ക, മേഘം. ഖ, പർവ്വതം. ന, ഇന്ദ്രഗജം. ര, ഒരു ഗോപൻ.

സുദായം. ന. സ്ത്രീധനം.

സുദിനം. ന. നല്ല ദിവസം, മഴകൂടാതെ മാടമില്ലാത്ത ദിവസം, തെളിഞ്ഞ ദിനം.

സുദീപ്തം. വി. (ഷ്ൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഏറ്റവും നീളമുള്ള, അകലമുള്ള.

സുദുർല്ലഭം. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. ലഭിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള, കിട്ടുകയില്ലാത്ത.

സുദുശ്ചരം. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ചെയ്യുവാൻ പ്രയാസമുള്ള.

സുദുസ്തരം. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏറ്റവും ദൂരമുള്ള.

സുദൃഢം. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ഏറ്റവും കട്ടിപ്പുമുള്ള, ഉറപ്പുള്ള.

സുദൃഢം. ന. നല്ല ഉറപ്പു.

സുധമ്മ. ന. ദേവകളുടെ സഭ.

സുധമ്മാവു. ന. തന്റെ കുടുംബത്തെ നല്ലവണ്ണം രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

സുധാ. ന. ക, അമൃതു. ഖ, വെങ്കളി. ന, ഇലക്കള്ളി. ര, ചാവു. ഭ, വെള്ളം. ന. മിന്നൽ.

സുധാകരൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.

സുധാജീവി. ന. കല്പശാഖി.

സുധാപാണി. ന. ധന്വന്തരിമൂർത്തി.

സുധാംശു. ന. ചന്ദ്രൻ.

സുധാംശുതൈലം. ന. കല്പൂരത്തൈലം.

സുധീ. ന. ക, പണ്ഡിതൻ, വിദ്വാൻ. ഖ, നല്ല ബുദ്ധിയുള്ളവൻ.

സുനയനം. ന. മാൻ.

സുനാസീരൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

സുനിഷണ്ണകം. ന. ഒരു മരുന്നു, നീരാരൽ.

സുനീതി. ന. ക, നല്ലനീതി, നല്ല നയം, മഹാദേ. ഖ, ധ്രുവന്റെ അമ്മ.

സുന്ദരം. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള.

സുന്ദരൻ. ന. കാമദേവൻ.

സുന്ദരി. ന. ക, സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ. ഖ, മഞ്ഞൾ.

സുന്ദരാംഗൻ. ന. ഭംഗിയുള്ളവൻ.

സുന്ദരാംഗി. ന. ഭംഗിയുള്ളവൾ.

സുപന്ഥാവു. ന. നല്ലവഴി.

സുപർണ്ണൻ. ന. ഗരുഡൻ.

സുപർണ്ണം. ന. ക, ഒരു വൃക്ഷം. ഖ, പൂവന്റെ കോഴി.

സുപർവ്വാവു. ന. ക, ദേവൻ. ഖ, കറുത്ത വാവു.

സുപാത്രം. ന. ക, നല്ലഗുണവും പ്രായമുള്ളവൻ. ഖ, നല്ലപാത്രം.

സുപാനം. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം കുടിക്കുന്ന.

സുപാർശ്വകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, കല്ലാൽ.

സുപീഡനം. ന. കാലുതിരുമ്മുക.

സുപ്തജ്ഞാനം. ന. സ്വപ്നം കാണുക.

സുപ്തൻ. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ക, ഉറങ്ങുന്ന. ഖ, ബുദ്ധിമന്ദതയുള്ള.

സുപ്തം. ന. ഉറക്കം.

സുപ്തി. ന. ക, ഉറക്കം. ഖ, മരവിപ്പു. ന, ബോധക്ഷയം.

സുപ്രതികം. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. നല്ല ശരീരമുള്ള.

സുപ്രതികൻ. ന. ക, വടക്കു കിഴക്കു മൂലയിലെ ആന. ഖ, കാമദേവൻ. ന, ശിവൻ.

സുപ്രയുക്തം. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ക, ചേർന്ന. ഖ, അസ്ത്രംകൊണ്ടും മറ്റും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട.

സുപ്രയോഗം. ന. ക, നല്ല പ്രയോഗം, സാമർത്ഥ്യം. ഖ, ചേച്ച.

സുപ്രയോഗവിശിഖൻ. ന. നല്ലഒരു കുകാരൻ.

സുപ്രലാപം. ന. നല്ല വാക്കു.

സുപ്രസന്നം. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ഏറ്റവും സന്തോഷിച്ച.

സുബന്ധം. ന. സംസ്കൃതശബ്ദത്തിൽ അകാരാന്തമായ നാമപദം.

സുബുദ്ധി. വി. (ദ്ധിക്കു.) വി. ന. നല്ല ബുദ്ധിയുള്ള.

സുബെദാർ. ന. പട്ടാളത്തിൽഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ.

സുബോധ. വി. (ധൻ, ധാ, ധം.) വി. ന. ക, നല്ല ബുദ്ധിയുള്ള, നല്ലവണ്ണം പഠിച്ച. ഖ, ഉണർച്ചയുള്ള.

സുബോധം. ന. ക, ഉണർച്ച. ഖ, അറിവു.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ. ന. ശിവന്റെ പുത്രനായ ഒരു ദൈവം.

സുഭഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ക, സൌന്ദര്യമുള്ള. ഖ, പ്രിയമുള്ള. ന, ഭാഗ്യമുള്ള. **സുഭഗത്വം.** ഗു. ന. സൌന്ദര്യം.

സുഭഗാ. ന. ക, രോഹിണി ഇക്കുമുള്ള

സ്ത്രീ. ഉ, ഒരു നല്ല അമ്മ. ന, ഒരു മാതിനി മുല്ല. ര, മഞ്ഞൾ. ള, ഒരു തുളസി.

സുഭഗം. ന. ക, പൊൻകാരം. ഉ, അശോകവൃക്ഷം.

സുഭഗാസുതൻ. ന. സുഭഗയുടെ പുത്രൻ.

സുഭദ്ര. വി. (ദ്രൻ, ദ്രാ, ദ്രം.) വി. ന. നന്മയുള്ള, ഭാഗ്യമുള്ള.

സുഭദ്രൻ. ന. കൃഷ്ണൻ.

സുഭദ്രാ. ന. കൃഷ്ണന്റെ സോദരി.

സുഭാഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം പറയപ്പെട്ട, നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞ.

സുഭാഷിതം. ന. നല്ല വാക്ക.

സുഭിക്ഷ. ന. താതിനിമരം.

സുഭിക്ഷം. വി. ന. ധാരാളമായുള്ള വസ്തു.

സുഭ്രമൻ. ന. ഒരു രാജാവു, കുരുവീരൻ.

സുഭ്രു. ന. സ്ത്രീ.

സുമത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്നേഹമുള്ള.

സുമതി. ന. സ്നേഹം.

സുമന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള.

സുമന. ന. ഒരു മുല്ല.

സുമനം. ന. ക, കോരമ്പു. ഉ, ഉമ്മത്ത.

സുമനസ്സു. ന. ക, ദേവൻ. ഉ, പുഷ്പം. ന, പണ്ഡിതൻ.

സുമനോരജസ്സു. ന. പൂവിൻപൊടി.

സുമം. ന. പൂവു, കുസുമം.

സുമംഗല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി.ന. ശുഭമായ.

സുമംഗല. ന. ഒരു തൈ.

സുമിത്രാ. ന. ദശരഥന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി.

സുമുഖ. വി. (ഖൻ, ഖാ, ഖീ, ഖം.) വി. ന. നല്ലമുഖമുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള. **സുമുഖത.** ഗു. ന. സന്തോഷഭാവം.

സുമുഖൻ. ന. ക, നല്ലമുഖമുള്ളവൻ. ഉ, ഗരുഡന്റെ പുത്രൻ. ന, പാതാളത്തിലുള്ള സപ്പുങ്ങളിൽ ഒന്നു. ര, ഒരു പണ്ഡിതൻ. ള, ഗണപതി. ന, ഗരുഡൻ.

സുമുഖീ. ന. ക, നല്ല മുഖമുള്ളവൾ. ഉ, ഒരു രാഗം. ന, മുഖകണ്ണാടി.

സുമുഖം. ന. ക, നല്ലമുഖം. ഉ, നഖം കൊണ്ടു മാന്തിയ പാട്ട. ന, ഒരു മാതിരി ചീര.

സുമുഹൂർത്തം. ന. നല്ല മുഹൂർത്തം.

സുമേധസ്സു. വി. (ത്സ്സു.) വി. ന. നല്ല ബുദ്ധിയുള്ള.

സുമേരു. വി. (രുക്കു.) വി. ന. വിശേഷമായുള്ള.

സുമേരു. ന. ക, മഹാമേരു പർവ്വതം. ഉ, ശിവൻ.

സുയോധനൻ. ന. കുരു വംശത്തിലുള്ള ഒരു രാജാവു, ദുര്യോധനൻ.

സുരക്ത. വി. (ക്തൻ, ക്താ, ക്തം.) വി. ന. ക, നല്ലവണ്ണം ചായമിടപ്പെട്ട. ഉ, കടുഞ്ചുവപ്പുള്ള. ന, നല്ലവണ്ണം ചേർന്ന.

സുരകുലം. ന. ദേവവംശം.

സുര. ന. ക, മദ്യം. ഉ, പാനപാത്രം. ന, സപ്പു.

സുരഗണം. ന. ദേവകളുടെ കൂട്ടം.

സുരഗുരു. ന. വ്യാഴം, ബ്രഹസ്പതി.

സുരംഗം. ന. ക, മാതളനാരകം. ഉ, ചുവന്നചായം. ന, ചായില്യം. ര, ചെമ്മരം.

സുരംഗ. ന. ചുവരുതുരന്നുണ്ടാക്കിയ ഭാരം.

സുരജ്യേഷ്ഠൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.

സുരത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മനസ്സലിവുള്ള.

സുരത. ന. ദൈവത്വം.

സുരതം. ന. ക്രീഡ.

സുരദാരു. ന. ദേവദാരു വൃക്ഷം.

സുരദീർഘിക. ന. ആകാശഗംഗ.

സുരദ്വിട്ടു. ന. അസുരൻ.

സുരധനുസ്സു. ന. മേഘവില്ല.

സുരനദി. ന. ആകാശഗംഗ.

സുരനിമ്നഗാ. ന. ഗംഗാനദി.

സുരനിവഹം. ന. ദേവകളുടെ കൂട്ടം.

സുരൻ. ന. ക, ദേവൻ. ഉ, ആദിത്യൻ. ന, വിദ്വാൻ.

സുരപണം. ന. ഒരു മരുന്നു, മക്കിപ്പൂവു.

സുരപതി. ന. ഇന്ദ്രൻ.

സുരപുരി. ന. സ്വർഗ്ഗം.

സുരഭീ. വി. (ഭിഃ ഭീ, ഭി, ഭി.) വി. ന. ക, സൌന്ദര്യമുള്ള. ഉ, ഇഷ്ടമുള്ള. ന, സ്നേഹമുള്ള. ര, കേൾവിപ്പെട്ട. ള, പരിചയമുള്ള. ന, സൌന്ദര്യമുള്ള. ഴ, നല്ല, സുകൃതമുള്ള.

സുരഭി. ന. ക, സുഗന്ധം. ഉ, ചുമ്പക്കാ. ന, ജാതിക്കാ. ര, വസന്തകാലം. ള, ഒരു വശ. ന, മുരു. ഴ, പശു, കാമധേനു. വ, മദ്യം. ന, ഭൂമി. ഷ, എല്ലാത്തരം മുല്ലയും. ഷ, തുളസി. ഷ, പൊന്നു. ഹ, ഗന്ധകം.

സുരലോകം. ന. സ്വർഗ്ഗം.

സുരവരൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

സുരവർത്മാവു. ന. ആകാശം, സ്വർഗ്ഗം.

സുരഷ്ടീ. ന. നാരദമുനിയും മറ്റും.

സുരസ. വി. (സൻ, സ്സാ, സം.) വി. ന.

ക, രസമുള്ള, മധുരമുള്ള. ഉ, നല്ല രുചിയുള്ള.

സുരസാ. ന. ക, നാഗമാതാവു. ഉ, തുത്താവു.

സുരസം. ന. ക. നല്ല രസം, മധുരം. ഉ, തുളസി. ങ, മൂരു. ര, ഇലവങ്ങത്തൊലി. ഭ, മണമുള്ള ഒരു പുല്ല.

സുരക്ഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

സുരാചാര്യൻ. ന. വ്യാഴം.

സുരാപാത്രം. ന. മദ്യപാത്രം.

സുരാപാനം. ന. മദ്യപാനം.

സുരാപായി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. മദ്യപാനം ചെയ്യുന്ന.

സുരാഭാജനം. ന. മദ്യപാത്രം.

സുരാരി. ന. അസുരൻ.

സുരാലയം. ന. സ്വർഗ്ഗം.

സുരാശ്രീജം. ന. ക, സൌരഭ്യമുള്ള മണ്ണു. ഉ, ഒരു മാതിരിപ്പയർ.

സുരാശ്രീം. ന. ഇന്ദ്രായുടെ പടിഞ്ഞാറു വശത്തുള്ള ഒരു ദേശം.

സുരുംഗ. ന. ക, തുരങ്കം. ഉ, മുരിങ്ങവൃക്ഷം.

സുരുംഗാഹി. ന. തുരങ്കമിട്ടു മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ.

സുരുചിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള, മനസ്സിന്നിണങ്ങിയ.

സുരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പീ, പം.) വി. ന. ക, നല്ല രൂപമുള്ള, സൌന്ദര്യമുള്ള. ഉ, ബുദ്ധിയുള്ള, വിദ്യയുള്ള.

സുരേന്ദ്രൻ. ന. ദേവേന്ദ്രൻ.

സുരേശൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

സുരേശ്വരൻ. ന. ശിവൻ.

സുരോധം. ന. മദ്യക്കുടൽ.

സുലഭ. വി. (ഭൻ, ഭാ, ഭം.) വി. ന. പ്രയാസം കൂടാത്ത, കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്ത, സാധിക്കാകുന്ന.

സുലളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മനസ്സിന്നിണങ്ങിയ, ഭംഗിയുള്ള.

സുലോചന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. നല്ലകണ്ണുള്ള.

സുലോചനൻ. ന. ഒരു യോധനൻ.

സുലോചനാ. ന. സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ.

സുലോചനം. ന. മാൻ.

സുവചനം. ന. നല്ല വാക്കു.

സുവചസ്സു. വി. (ത്രിക്കു.) വി. ന. അധികമായും ഭംഗിയായും സംസാരിക്കുന്ന.

സുവർണ്ണകം. ന. കൊന്നവൃക്ഷം.

സുവർണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. ക, നല്ലജാതിയിലുള്ള. ഉ, ശോഭയുള്ള. ങ, നല്ല നിറമുള്ള.

സുവർണ്ണം. ന. ക, പൊന്നു. ഉ, പൊന്നിന്റെ ഒരു തൂക്കം. ങ, ചന്ദനം. ര, ഒരു മാതിരി ചുവന്ന കൽച്ചുണ്ണാമ്പു. ഭ, ഐശ്വര്യം, സമ്പത്തു. ന, കൊന്നവൃക്ഷം.

സുവല്ലി. ന. കാർപ്പോകിൽ.

സുവഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. ക, നല്ലവണ്ണം ചുമക്കുന്ന. ഉ, ചുമപ്പാൻ പ്രയാസമില്ലാത്ത. ങ, ക്ഷമയുള്ള.

സുവഹ. ന. ക, ഒരു പൂവു. ഉ, ഒരു ചെടി. ങ, അത്തി. ര, ഒരു മന്ത.

സുവാസം. ന. ക, നല്ല ഇരിപ്പടം. ഉ, സുഗന്ധവാസനം.

സുവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. നല്ല ഭവനത്തിൽ പാർക്കുന്ന.

സുവാസിനീ. ന. യൌവ്വനം തുടങ്ങിയ സ്ത്രീ.

സുവിനീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം വളർത്തപ്പെട്ട, നല്ലവണ്ണം പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

സുവിനീത. ന. ഇണക്കമുള്ള പശു.

സുവിശേഷം. ന. ക, നല്ല വർത്തമാനം. ഉ, ഒരു പുസ്തകം, ദൈവശാസ്ത്രം.

സുവേഷം. ന. നല്ല വേഷം.

സുവ്രത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സുകൃതമുള്ള, കണിശമുള്ള.

സുവ്രതാ. ന. ഇണക്കമുള്ള പശു.

സുശാസന. ന. നല്ല ശാസന.

സുശീതല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. അധികതണുപ്പുള്ള.

സുശീതലം. ന. സൌരഭ്യമുള്ള ഒരു പുല്ല.

സുശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. നല്ല ശീലമുള്ള. **സുശീലത.** ഗു. ന. നല്ല ശീലം.

സുശീലാ. ന. യമന്റെ ഭാര്യ.

സുഷമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ശോഭയുള്ള, ഭംഗിയുള്ള.

സുഷമാ. ന. ശോഭ.

സുഷവി. ന. ക, പാൽവള്ളി. ഉ, കരിഞ്ഞീരകം. ങ, ചീരകം.

സുഷി. ന. പോതു.

സുഷിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. തുളെക്കപ്പെട്ട.

സുഷിരം. ന. ക, പോതു. ഉ, കുഴൽ. ങ, അഗ്നി.

സുഷിരാ. ന. പവഴക്കൊടി.

സുഷിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. തണുപ്പുള്ള.

സുഷീമം. ന. ക, തണുപ്പു. ഉ, പാമ്പു. ങ, ചന്ദ്രകാന്തക്കല്ലു.

സുഷുപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ഉറങ്ങുന്ന.

സുഷുപ്തി. ന. ഗാഢനിദ്ര, നല്ല ഉറക്കം.
സുഷുമ്നാ. ന. ഒരു നാഡി.
സുഷേണൻ. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, രാമായണത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു വാനരൻ.
സുഷേണം. ന. ൧, പെരുങ്കിളാവു. ൨, ചൂരൽ.
സുഷേണിക. ന. ഒരു മരുന്നു, നാല്ക്കോപ്പക്കൊന്ന.
സുഷ്ഠു. അ. ൧, അധികം. ൨, നല്ല.
സുസംസ്കൃത. വി, (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട. ൨, നല്ലവണ്ണം പാകം ചെയ്യപ്പെട്ട.
സുസഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. പ്രയാസം കൂടാതെ വഹിച്ച, നല്ലവണ്ണം സഹിക്കാകുന്ന.
സുസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം ഇരിക്കുന്ന, സൌഖ്യമുള്ള. **സുസ്ഥത.** ഗു. ന. സൌഖ്യം.
സുസ്ഥിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏററവും ഉറപ്പുള്ള, ഇളകാത്ത.
സുസ്നാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. നല്ലവണ്ണം കുളിച്ച.
സുസ്നാതൻ. ന. യാഗം കഴിച്ചവൻ.
സുസ്നിഗ്ദ്ധ. വി. (ഗ്ദ്ധൻ, ഗ്ദ്ധാ, ഗ്ദ്ധം.) വി. ന. ഏററവും സ്നേഹമുള്ള.
സുസ്വരം. ന. നല്ല സ്വരം.
സുഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പൂർണ്ണമായ. ൨, തരമായ. ൩, ദയയുള്ള.
സുഹൃത്തു. ന. ൧, സ്നേഹിതൻ. ൨, ബന്ധു.
സുഹൃദയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. നല്ല ഹൃദയമുള്ള, ദയയുള്ള.

സൂ.

സൂകരം. ന. പന്നി.
സൂക്തി. ന. നല്ലവാക്കു.
സൂചകൻ. ന. ൧, ഒററുകാരൻ. ൨, ഗുരുവു. ൩, കുഴസൂചി. ൪, പട്ടി. ൫, കാക്ക. ൬, പൂച്ച. ൭, ദുഷ്ടൻ. ൮, കൂട്ടത്തിൽ പ്രമാണി. ൯, ആംഗ്യം കൊണ്ടറിയിക്കുന്നവൻ.
സൂചകം. ന. ൧, ആംഗ്യംകൊണ്ടറിയിക്കുക. ൨, ഒററു, ഗൂഢമായിത്തിരക്കിയറിക. ൩, ആരംഭം.
സൂചനം. ന. ൧, കാണിച്ചുകൊടുക്കുക. ൨, അറിയിക്കുക. ൩, പഠിപ്പിക്കുക.
സൂചന. ന. ൧, കുത്തിത്തുളെക്ക. ൨, ആംഗ്യംകൊണ്ടറിയിക്കുക. ൩, കാഴ്ച. ൪, ദുഷ്ടത.
സൂചി. ന. ൧, തയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടു ഇരിമ്പുമുതലായ ലോഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മാതിരി കുഴസൂചി. ൨, മൊട്ടുസൂചി. ൩, പുരയുടെ മുകളു കുത്തിമുറുക്കുന്ന അലകു സൂചി. ൪, പനയോലയിൽനാരു കോർക്കുന്നതിനു കുത്തിത്തുളെക്കുന്ന അലകു സൂചി. ൫, രത്നങ്ങൾ തുളെക്കുന്ന സൂചി. ൬, മത്സ്യത്തെ കോർക്കുന്ന സൂചി.
സൂചിക്കാണം. ന. ചില ആധാരം എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരവകാശം.
സൂചിക്കാന്തം. ന. അയസ്കാന്തം.
സൂചിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സൂചി.) അ. ക്രി. ൧, ഒന്നുകൊണ്ടു മറെറാന്നിനെ ഊഹിപ്പാനുള്ള ലക്ഷണമുണ്ടാകുന്നു. ൨, തുടങ്ങുന്നു. **സൂചിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
സൂചിക്കുഴ. ന. സൂചിയിൽ നൂലു കോർക്കുന്ന ദ്വാരം.
സൂചിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട, അറിയിക്കപ്പെട്ട.
സൂചിപ്പണി. ന. തയ്യുവേല.
സൂച്യഗ്രം. ന. സൂചിമുന.
സൂതകം. ന. ൧, ജനനം. ൨, പ്രസവിച്ചിട്ടുള്ള അശുദ്ധി, വാലാമ്മ. ൩, പാരദം.
സൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ജനിച്ച. ൨, അയെക്കപ്പെട്ട ൩, കുടിക്കപ്പെട്ട.
സൂതൻ. ന. ൧, തേരാളി, ൨, ആശാരി. ൩, ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയിൽ ക്ഷത്രിയനു ജനിച്ചവൻ.
സൂതാ. ന. പെററു കിടക്കുന്നവൾ.
സൂതം. ന. രസം, പാരതം.
സൂതി. ന. ൧, പ്രസവം. ൨, സന്തതി. ൩, തയ്യൽ.
സൂതികാ. ന. ൧, പ്രസവിച്ചിട്ട ഏറെ നാൾ ചെല്ലാത്തവൾ.
സൂതികാഗൃഹം. ന. ംരംററില്ലം, പേററുപുര.
സൂതിമാസം. ന. പ്രസവിക്കേണ്ടുന്ന മാസം, പത്താമ്മാസം, വൈജനനം.
സൂത്ഥാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. മിടുക്കുള്ള.
സൂത്രക്കാരൻ. ന. ൧, യന്ത്രപ്പണിക്കാരൻ. ൨, ഉപായക്കാരൻ.
സൂത്രചക്രം. ന. ചില സൂത്രപ്പണിയിലുള്ള ചക്രം.
സൂത്രധാരൻ. ന. ൧, നാട്യത്തിൽ ഒന്നാമത വരുന്നവൻ. ൨, മരയാശാരി. ൩, ഇന്ദ്രൻ.
സൂത്രപട്ടിക. ന. പോർക്കതകിന്റെ നടുവിൽ ചിത്രപ്പണി ചെയ്തു തറെക്കുന്ന ഒരു മരം.
സൂത്രപ്പണി. ന. നല്ല ബുദ്ധിമാന്മാരു

ടെ ചിലകൌശലപ്പണി, നാഴികമണി വൎത്തമാനക്കമ്പി പുകവണ്ടി മുതലായതിന്റെ വേല, യന്ത്രപ്പണി.

സൂത്രപ്പണിക്കാരൻ. ന. യന്ത്രപ്പണി ചെയ്യുന്നവൻ.

സൂത്രഭാഷ്യം. ന. വ്യാകരണ സൂത്രത്തിന്റെയും മററും ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം.

സൂത്രം. ന. ൧, ചരടു. ൨, വ്യാകരണത്തിന്റെയും മററും ചുരുക്കമായുള്ള ഒന്നാം പുസ്തകം. ൩, പൂണൂൽ. (മ.) ൧, രഹസ്യം. ൨, യന്ത്രപ്പണി. ൩, ഉപായം.

സൂത്രവേഷ്ടനം. ന. നെയിത്തുകാരന്റെ ഒരു മാതിരി നൂൽ ചുററുന്ന സാധനം.

സൂത്രാമാവു. ന. ഇന്ദ്രൻ, സൂത്രാമാവു.

സൂദന. വി. (നൻ, നീ, നം.) വി. ന. ൧, നാശത്തെ ചെയ്യുന്ന. ൨, പ്രിയമുള്ള.

സൂദനം. ന. കുല, വധിക്ക.

സൂദൻ. ന. അടുക്കളക്കാരൻ, പാചകൻ.

സൂന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, വിടൎന്ന. ൨, ഒഴിവുള്ള. ൩, ജനിച്ച.

സൂനം. ന. ൧, പുഷ്പം. ൨, പ്രസവം.

സൂനി. ന. മൃഗങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ.

സൂനു. ന. ൧, പുത്രൻ. ൨, പുത്രി. ൩, അനുജൻ. ൪, സൂൎയ്യൻ. ൫, മകളുടെ മകൻ.

സൂനൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, സത്യമുള്ള. ൨, ഭാഗ്യമുള്ള. ൩, ഇഷ്ടമുള്ള.

സൂനൃതം. ന. സത്യവാക്കു.

സൂപകാരൻ. ന. പരിപ്പുകാരൻ, അടുക്കളയിൽ അരികറി വെക്കുന്നവൻ, പാചകൻ.

സൂപധൂപനം. ന. ഒരങ്ങാടി മരുന്നു, കായം.

സൂപം. ന. ൧, പരിപ്പു. ൨, പാത്രം. ൩, അമ്പു.

സൂപ്യവൎണ്ണി. അല്ലെങ്കിൽ, **സൂപവൎണ്ണി.** ന. കാട്ടുപയറു.

സൂരണം. ന. ചേന.

സൂരത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ദയയുള്ള. ൨, ക്ഷമയുള്ള.

സൂരൻ. ന. ൧, സൂൎയ്യൻ. ൨, വിദ്വാൻ.

സൂരസൂതൻ. ന. അരുണൻ.

സൂരി. വി. (രീ, രിണീ, രീ.) വി. ന. ബുദ്ധിയുള്ള, വിദ്യയുള്ള.

സൂരി. ന. ൧, വിദ്വാൻ. ൨, ആദിത്യൻ. ൩, കൃഷ്ണൻ.

സൂൎപ്പം. ന. മുറം.

സൂൎമ്മി. ന. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ബിംബം.

സൂൎയ്യ. ന. ആദിത്യന്റെ ഭാൎയ്യ.

സൂൎയ്യകാന്തം. ന. ൧, ഒരു രത്നം. ൨, ഒരു പൂവു.

സൂൎയ്യകാന്തി. ന. ൧, വെയിൽ. ൨, എള്ളിന്റെ പൂവു.

സൂൎയ്യകിരണം. ന. ആദിത്യരശ്മി, വെയിൽ.

സൂൎയ്യഗ്രഹണം. ന. ചന്ദ്രച്ഛായകൊണ്ടു ആദിത്യ ബിംബത്തിനുണ്ടാകുന്ന മറവു.

സൂൎയ്യഛായ. ന. കേതുവിനെക്കൊണ്ടു ആദിത്യനുണ്ടാകുന്നമറവു, വെയിലത്തുണ്ടാകുന്ന നിഴൽ.

സൂൎയ്യതനയ. ന. ഒരു നദി, യമുന.

സൂൎയ്യൻ. ന. ൧, ആദിത്യൻ. ൨, ഏരിക്കു.

സൂൎയ്യപടം. ന. ഒരു മാതിരി വിശേഷമുള്ള ശീല, വില്ലസ്സു.

സൂൎയ്യപുടം. ന. ചില മരുന്നുകൾ നീററുന്നതിനു വെയിലത്തു വെക്കുക.

സൂൎയ്യപുത്രൻ. ന. ൧, ശനി. ൨, യമൻ. ൩, സുഗ്രീവൻ. ൪, കൎണ്ണൻ. ൫, വൈവസ്വതൻമനു.

സൂൎയ്യപ്രഭ. ന. ആദിത്യന്റെ ശോഭ.

സൂൎയ്യബിംബം. ന. ആദിത്യബിംബം.

സൂൎയ്യമണ്ഡലം. ന. ആദിത്യബിംബം.

സൂൎയ്യവംശം. ന. ആദിത്യന്റെ കുലം.

സൂൎയ്യവാരം. ന. ഞായറാഴ്ച.

സൂൎയ്യവാസരം. ന. ഞായറാഴ്ച.

സൂൎയ്യശോഭ. ന. വെയിൽ.

സൂൎയ്യസാരഥി. ന. ആദിത്യന്റെ തേർ നടത്തുന്നവൻ, അരുണൻ.

സൂൎയ്യാസ്തമനം. ന. സൂൎയ്യന്റെ അസ്തമനം.

സൂൎയ്യേന്ദുസംഗമം. ന. കറുത്ത വാവു.

സൂൎയ്യോദയം. ന. സൂൎയ്യൻ ഉദിക്കുക.

സൂൎയ്യോപരാഗം. ന. സൂൎയ്യഗ്രഹണം.

സൂക്ഷം. ന. ൧, വിചാരം, നോട്ടം. ൨, പരമാൎത്ഥം. ൩, ഒപ്പം.

സൂക്ഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സൂക്ഷി.) സ. ക്രി. ൧, കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു. ൨, നോക്കുന്നു.

സൂക്ഷ്മ. വി. (ക്ഷ്മൻ, ക്ഷ്മാ, ക്ഷ്മം.) വി. ന. ൧, ചെറുതായ. ൨, ഏററവും ചെറിയ തരിയായ. ൩, നേരിയ. ൪, ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള.

സൂക്ഷ്മം. ന. ൧, തരി, ലേശം. ൨, ഒരു തൈ.

സൂക്ഷ്മ. ന. ൧, എല്ലാടവും നിറഞ്ഞു കാണ്മാൻ വഹിയാത്ത ആത്മാവു. ൨, ചതിവു, നേൎത്ത പൂവും മററും.

സൂക്ഷ്മാ. ന. ൧, ഒരു മുല്ല. ൨, ചിറേറലം. ൩, ഏലാവാലുകം.

സൂക്ഷ്മദൎശി. വി. (ശി, ശിനി, ശി.) വി. ന. ചെറുതായ വസ്തുക്കളെ വേഗത്തിൽ കാണുന്ന, ബുദ്ധികൂപ്പുള്ള.

സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി. വി. (ത്രിഷ്ടു.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.

സൂക്ഷ്മദേഹം. ന. ജീവാത്മാവു.

സൃ

സൃക്. ന. സൃഷ്ടാവു.

സൃക്വം. ന. കടവായ.

സൃഗാ. ന. ഒരുമാതിരി ചെറിയ അസ്ത്രം, കുഴലിൽവച്ചൊകൈകൊണ്ടുതന്നയൊ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരായുധം, ഭിന്ദിപാലം, പിന്നെററുതടി, സൃഗം.

സൃഗാലം. ന. ൧, കുറുക്കൻ. ൨, അസുരൻ.

സൃണി. ന. ആനത്തോട്ടി.

സൃണിക. ന, വായിൽനിന്നൊലിക്കുന്ന വെള്ളം, ഹംത്താ.

സൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പോയ.

സൃതി. ന. ൧, വഴി. ൨, പോകുക. ൩, ഉപദേവിക്ക.

സൃപാടി. ന. ഒരളവു.

സൃപാടിക. ന. പക്ഷിയുടെ ചുണ്ടു, കൊക്കു.

സൃമര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. നിമിഷം പോകുന്ന.

സൃമരം. ന. ഒരുവക മാൻ.

സൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ൧, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട, നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ട. ൨, വളരെയുള്ള. ൩, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട. ൪, യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ൫, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. ൬, വിടപ്പെട്ട.

സൃഷ്ടി. ന. ൧, നിൎമ്മിപ്പു. ൨, സ്വഭാവം. ൩, ലക്ഷണമില്ലാത്തതു. ൪, ലക്ഷണമുള്ളതു.

സൃഷ്ടികൎത്താവു. ന. സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആൾ, ബ്രഹ്മാവു.

സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സൃഷ്ടി.) സ. ക്രി. നിൎമ്മിക്കുന്നു, ഉണ്ടാക്കുന്നു.

സൃഷ്ടിപ്പു. ന. നിൎമ്മിപ്പു.

സേ.

സേകപാത്രം. ന. വെള്ളം തേകുന്നതിനുള്ള പാത്രം.

സേകം. ന. തേകുക, തളിക്കുക, നനെക്കുക.

സേചനം. ന. വൃക്ഷത്തിൻെറ ചുവട്ടിലും മററും നനെക്കുക, തളിക്കുക.

സേതു. ന. ൧, ആററിലും മററും മറുകരെക്കു നടന്നുപോകുന്നതിനു മണ്ണും കല്ലുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ചിറ. ൨, പാലം. ൩, ഒരു വൃക്ഷം, വരണം.

സേതുബന്ധം. ന. രാമേശ്വരത്തു നിന്നു ലങ്കയിലേക്കുള്ള ചിറ.

സേതുസ്നാനം. ന. രാമേശ്വരത്തെ സെതുവിങ്കൽ കുളിക്ക.

സേന. ന. ൧, സൈന്യം. ൨, കാൎത്തികേയൻെറ ഭാൎയ്യ. ൩, ൦രം യുഗത്തിങ്കലെ മൂന്നാമത്തെ ജിനാചാൎയ്യൻെറ അമ്മ.

സേനാഗൃഹം. ന. പടവീടു.

സേനാംഗം. ന. ആന കുതിര തേരു കാലാൾ,

സേനാധിപൻ. ന. പട്ടാളത്തിൽപ്രമാണി.

സേനാനായകൻ. ന. മേല്പറെഞ്ഞ അൎത്ഥം.

സേനാനി. ന. ൧, പട്ടാളത്തിൽ പ്രമാണി. ൨, സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

സേനാപതി. ന. പട്ടാളത്തിൽ പ്രമാണി.

സേനാമുഖം. ന. സൈന്യത്തിൻെറ മുൻഭാഗം, മൂന്നുപത്തി കൂടിയതു.

സേനാരക്ഷൻ. ന. സൈന്യത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

സേവ. ന. ൧, ആശ്രയിച്ചു പാൎക്ക. ൨, ഭജനം.

സേവക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സേവിക്കുന്ന.

സേവകൻ. ന. ഭൃത്യൻ.

സേവക. ന. ഒരുമാതിരി പലഹാരം.

സേവകനാഴി. ന. സേവകയുണ്ടാക്കുന്നതിനു വളരെ ദ്വാരമുള്ള ഒരു ഓട്ടു പാത്രം.

സേവകവൃത്തി. ന. സേവിച്ചു പാൎക്കുന്നവൻെറ പ്രവൃത്തി.

സേവധി. ന. വൈശ്രവണൻെറ ഒൻപതു നിധികളിൽ ഒന്നു, ശേവധി.

സേവനം. ന. ൧, തുന്നുക. ൨, സേവിക്കുക.

സേവനി. ന. സൂചി.

സേവാബലം. ന. സേവയുടെ ശക്തി.

സേവാമൂൎത്തി. ന. സേവിച്ചു സ്വാധീനമാക്കിയ ദേവത.

സേവാവൃത്തി. ന. ൧, സേവിച്ചു പാൎക്കുന്നവന്റെ പ്രവൃത്തി. ൨, സെവ കൊണ്ടുള്ള കഴിച്ചിൽ.

സേവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സേവി.) സ. ക്രി. ൧, ആശ്രയിച്ചു പാൎക്കുന്നു. ൨, ഭജിക്കുന്നു. ൩, കഷായവും മററും കുടിക്കുന്നു. ൪, ചില മരുന്നു തിന്നുന്നു.

സേവിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സേവിക്കപ്പെട്ട.

സേവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. സേവിക്കത്തക്ക.

സേവ്യം. ന. ൧, രാമച്ചം. ൨, ഇത്തിക്കണ്ണി

സേവ്യമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. സേവിക്കുന്ന.

സൈ.

സൈകത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മണലുകൊണ്ടുള്ള, മണലുള്ള.

സൈകതം. ന. മണൽതിട്ട.

സൈതവാഹിനി. ന. വിന്ധ്യങ്കൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു നദി, ബാഹുദാ.

സൈനിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സൈന്യത്തെ സംബന്ധിച്ച.

സൈനികൻ. ന. കാവൽക്കാരൻ.

സൈനികം. ന. സൈന്യം.

സൈന്ധവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. ൧, സിന്ധുദേശത്തുണ്ടായ. ൨, സമുദ്രത്തിലൊ ആററിലൊ നിന്നുണ്ടായ.

സൈന്ധവം. ന. ൧, ഇന്തുപ്പു. ൨, കുതിര.

സൈന്യപൃഷ്ഠം. ന. സൈന്യത്തിന്റെ പിൻഭാഗം.

സൈന്യം. ന. സേന, പട്ടാളം.

സൈന്യാധിപൻ. ന. പട്ടാളത്തിൽ പ്രമാണി.

സൈന്യാവാസം. ന. പാളയം.

സൈരന്ധ്രീ. ന. മറെറാരുത്തന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെന്നു തന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ പാൎക്കുന്നവൾ.

സൈരിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, കലപ്പയെ സംബന്ധിച്ച. ൨, ഉഴപ്പൊളിയുള്ള.

സൈരികൻ. ന. ൧, ഉഴവുകാരൻ. ൨, ഉഴവുകാള.

സൈരിഭം. ന. പോത്തു.

സൈരേയകം. ന. ചെറുകുറിഞ്ഞി.

സോ.

സോഢ. വി. (ഢൻ, ഢാ, ഢം.) വി. ന. ൧, സഹിച്ച. ൨, ക്ഷമയുള്ള.

സോൽപ്രാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. അധികമായ, അതി.

സോൽപ്രാശം. ന. ൧, നിന്ദാസ്തുതി. ൨, ഒരു പുഞ്ചിരി, മന്ദസ്മിതം.

സോദയം. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഉദയത്തോടു കൂടിയ, ലാഭമുള്ള.

സോദരൻ. ന. അനുജൻ.

സോദരീ. ന. അനുജത്തി.

സോദൎയ്യൻ. ന. അനുജൻ.

സോന്മാദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ഉന്മദമുള്ള, ഭ്രാന്തുള്ള.

സോപകാര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ഉപകാരത്തോടു കൂടിയ.

സോപപ്ലവൻ. ന. ഗ്രഹണം പിടിച്ച ആദിത്യനും, ചന്ദ്രനും.

സോപാനം. ന. കല്പട.

സോമഗ്രഹണം. ന. ചന്ദ്രഗ്രഹണം.

സോമചൂഡൻ. ന. ശിവൻ.

സോമജൻ. ന. ചന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ, ബുധൻ.

സോമതീൎത്ഥം. ന. ഒരു പുണ്യതീൎത്ഥസ്ഥലം.

സോമദൈവതം. ന. ബുധൻ.

സോമൻ. ന. ൧, ചന്ദ്രൻ. ൨, വൈശ്രവണൻ. ൩, വായു. ൪, യമൻ. ൫, ശിവൻ.

സോമപൻ. ന. സോമയാഗം ചെയ്യുവൻ.

സോമപാനം. ന. സോമം പിഴിഞ്ഞ വെള്ളം കുടിക്ക.

സോമപീതി. ന. സോമപൻ.

സോമപുത്രൻ. ന. ബുധൻ.

സോമം. ന. ൧, ഒരു തൈ. ൨, അതിന്റെ വെള്ളം. ൩, അമൃതു. ൪, വെള്ളം. ൫, കഞ്ഞി. ൬, ആകാശം. ൭, കപ്പൂരം.

സോമയാഗം. ന. ഒരു യാഗം.

സോമയാജി. ന. സോമയാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

സോമരാജി. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, കാൎപ്പോകിലരി.

സോമരായം. ന. ൧, ഒരു തൈ. ൨, കരുവേപ്പു.

സോമവംശം. ന. ചന്ദ്രവംശം.

സോമവല്ക്കം. ന. ൧, കരിങ്കാരവൃക്ഷം. ൨, കായാപ്പാല.

സോമവല്ലരി. ന. മീനങ്ങാണി.

സോമവല്ലി. ന. ൧, ചിററമൃതു. ൨, കാൎപ്പോകിൽ. ൩, മീനങ്ങാണി.

സോമവാരം. ന. തിങ്കൾ.
സോമശേഖരൻ. ന. ശിവൻ.
സോമസിദ്ധാന്തി. ന. ശിവമതക്കാരൻ.
സോമസിദ്ധാന്തം. ന. ശിവമതക്കാർ പ്രമാണിച്ചുവരുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രം.
സോമോത്ഭവ. ന. നക്ഷത്രയെന്നനടി.
സോമോപരാഗം. ന. ചന്ദ്രഗ്രഹണം.
സോല്ലുണ്ഠനം. ന. അകമെ നിന്ദയോടുകൂടെയുള്ള സ്തുതിവാക്ക.

സൌ.

സൌകര്യം. വി.ന. ക, ചെയ്വാൻ ഉള്ള ഏകദേശം, സുകരത. ഖ, പന്നിയുടെ സ്വഭാവം.
സൌഖ്യം. ന. സുഖം.
സൌഗതൻ. ന. ക, വേദത്തെ നിന്ദിക്കുന്ന ജാതിക്കാരൻ. ഖ, ബുദ്ധമതക്കാരൻ.
സൌഗതികൻ. ന. ക, ബുദ്ധമതി. ഖ, ഇരന്നു നടക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ. ഗ, അവിശ്വാസി.
സൌഗന്ധികം. ന. ക, ചെങ്കഴിനീർപ്പൂവു. ഖ, കവടപ്പുല്ല. ഗ, ഗന്ധകം. ഘ, ചുവപ്പുകല്ല.
സൌചികൻ. ന. തുന്നക്കാരൻ, തയ്യൽക്കാരൻ.
സൌജന്യം. ന. സുജനത്തിന്റെ സ്വഭാവം. (മ) സമ്മാനം.
സൌദാമിനി. ന. മിന്നൽപ്പിണർ.
സൌദായിക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. സ്ത്രീധനമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടുന്ന.
സൌധം. ന. മാളികവീടു.
സൌന്ദര്യം. ന. അഴകു, ഭംഗി.
സൌഭഞ്ജനം. ന. മുരിങ്ങമരം.
സൌഭാഗിനേയൻ. ന. സുന്ദരിയുടെ പുത്രൻ.
സൌഭാഗ്യം. ന. ക, സുഭഗന്റെ അവസ്ഥ, സൌന്ദര്യം. ഖ, ചായില്യം.
സൌമിത്രൻ. ന. ലക്ഷ്മണൻ.
സൌമേധികൻ. ന. വിശേഷജ്ഞാനമുള്ളവൻ.
സൌമ്യ. വി. (മ്യൻ, മ്യാ, മീ, മ്യം.) വി. ന. ക, സോമനെ സംബന്ധിച്ച. ഖ, ഭംഗിയുള്ള. ഗ, ശാന്തതയുള്ള, താഴാണ്മയുള്ള. സൌമ്യത. ഗു. ന. ശാന്തത.
സൌമ്യൻ. ന. ക, ബുധൻ. ഖ, സുമുഖൻ.
സൌമ്യ. ന. അറുപതിൽ നാല്പത്തൊമ്പതാംസംവത്സരം. ഖ, ഒരു പൂച്ചെടി.
സൌരഭേയൻ. ന. കാള.
സൌരഭേയി. ന. നല്ല പശു.
സൌരഭ്യം. ന. സുഗന്ധം.
സൌരൻ. ന. ശനി.
സൌരം. ന. മുപ്പതുദിവസം കൊണ്ടുള്ള ഒരു മാസം.
സൌരാഷ്ട്രം. ന. ക, ഒരുരാജ്യം. ഖ, വെള്ളോട്ടു, ങ, ഒരു രാഗം.
സൌരാഷ്ട്രികം. ന. ഒരു വക വിഷം.
സൌരി. ന. ശനി.
സൌവച്ചലം. ന. തുവച്ചലക്കാരം.
സൌവർണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള.
സൌവാസ്യവ. വി. (വൻ, വീ, വം.) വി. ന. നല്ല സ്ഥലത്തിൽ പണിയുവച്ച.
സൌവിദൻ. ന. സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം കാക്കുന്നവൻ.
സൌവിദല്ലൻ. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
സൌവീരം. ന. ഒരുമാതിരി അഞ്ജനം.
സൌവീരാഞ്ജനം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
സൌഷ്ടിക. ന. ഒരു വിഷം.
സൌഷ്ഠവം. ന. ക, അധികം. ഖ, ശ്രേഷ്ഠത. ങ, സൌന്ദര്യം.
സൌഹാർദ്ദം. ന. സ്നേഹം.
സൌഹിത്യം. ന. പൂർത്തിയാക, സമ്പൂർണ്ണത.
സൌഹൃദം. ന. ബന്ധുത്വം, സ്നേഹം.

സ്ക

സ്കന്ദനം. ന. ക, മലശോധന. ഖ, ഗമനം, മാറാരം.
സ്കന്ദൻ. ന. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
സ്കന്ധജ. വി. (ജൻ, ജാ ജം.) വി. ന. തായിത്തടിയിൽനിന്നു മുളച്ച.
സ്കന്ധദേശം. ന. ക, ആനകഴുത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം. ഖ, ചുമൽ, തോൾ.
സ്കന്ധം. ന. ക, കഴുത്തു, ചുമൽ. ഖ, ശരീരം. ങ, വൃക്ഷത്തിന്റെ കവരം. ഘ, സംഘം. ങ, യുദ്ധം. ന, ചില പുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഗം.
സ്കന്ധരോമം. ന. കഴുത്തിലെ രോമം.
സ്കന്ധവാഹം. ന. ചുമട്ടുകാള.
സ്കന്ധശാഖ. ന. വൃക്ഷത്തിന്റെ തായികുമ്പു.
സ്കന്ധസ്ഥ. ന. ക, ചുമൽ. ഖ, കുറിത്തടി, കവരം.
സ്കന്ധാഗ്നി. ന. തടി കൂടെഞ്ഞു കത്തുന്ന തീ.
സ്കന്ധാവാരം. ന. ക, പാളയം. ഖ, സൈന്യം.

സ്കന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു വീണു, കാലുന്ന.

സ്കാന്ദം. ന. പതിനെട്ടുപുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു.

സ്ഖ.

സ്ഖലനം. ന. ൧, ഇടർച്ച. ൨, തെററുക. ൩, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു തെററുക. ൪, കൂട്ടിമുട്ടുക.

സ്ഖലിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്ഖലി.) അ. ക്രി. ഇടരുന്നു.

സ്ഖലിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇടരപ്പെട്ട, ഇടരുന്ന, പോയ, ഉറപ്പില്ലാത്ത.

സ്ഖലിതം. ന. ൧, ഉപായം. ൨, ഇടർച്ച. ൩, ധർമ്മലംഘനം. ൪, ബീജമോക്ഷം.

സ്ത.

സ്തനനം. ന. ൧, ശബ്ദം. ൨, മുഴക്കം, ഞരക്കം.

സ്തനന്ധയൻ. ന. മുലകുടിക്കുന്നകുട്ടി.

സ്തനന്ധയി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

സ്തനപ. വി. (പൻ, പാ, പം.) വി. ന. മുലകുടിക്കുന്ന.

സ്തനപ. ന. മുലകുടിക്കുന്ന ശിശു.

സ്തനപായി. വി. (യീ, യിനീ. യി.) വി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

സ്തനമുഖം. ന. മുലക്കണ്ണു.

സ്തനം. ന. മുല.

സ്തനയിത്നു. ന. ൧, മേഘം. ൨, ഇടിമുഴക്കം. ൩, രോഗം. ൪, മരണം.

സ്തനാന്തരം. ന. ൧, മുലകളുടെ നടുവിലെ ഭാഗം, നെഞ്ചു. ൨, വിധവയായിത്തീരുവാൻ നെഞ്ചത്തുള്ള ഒരടയാളം.

സ്തനിതം. ന. ൧, ഇടിമുഴക്കം. ൨, കൈകൊട്ടുന്ന ശബ്ദം.

സ്തന്യം. ന. മുലപ്പാൽ.

സ്തബകം. ന. പൂങ്കുല.

സ്തബരകം. ന. ൧, വേലി. ൨, തൂൺ.

സ്തബ്ധ. വി. (ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. ൧, സ്തംഭിച്ച, ഇളക്കമില്ലാതായ. ൨, മൂഢതയുള്ള.

സ്തബ്ധരോമാവു. ന. പന്നി.

സ്തംബകരി. ന. അരി.

സ്തംബഘനം. ന. ൧, ചെറിയതുമ്പാ. ൨, അരിവാൾ. ൩, ഒരുമാതിരി കൊട്ട.

സ്തംബഘ്ന. വി. (ഘ്നൻ, ഘ്നീ, ഘ്നം.) വി. ന. പുൽക്കട്ട പൊട്ടിക്കുന്നതിനുള്ള.

സ്തംബഘ്നം. ന. തുമ്പായും അരിവാളും മററും.

സ്തംബം. ന. ൧, തണ്ടുറപ്പു കുറയുന്നതായി മുളെച്ചുവരുന്ന ചില ചെറിയ തൈകൾ, പൂച്ചെടി. ൨, പുല്ക്കട്ട. ൩, കററ. ൪, ആനയെത്തളെക്കുന്ന മരം. ൫, പർവ്വതം. ൬, തൂൺ. ൭, ബുദ്ധിയില്ലായ്ക.

സ്തംബഹനനം. ന. അരിവാൾ, കളപറിക്കുന്നതിനും മററുമുള്ള ആയുധം.

സ്തംബേരമം. ന. ആന.

സ്തംഭനം. ന. ൧, സ്തംഭിക്ക. ൨, മന്ത്രവാദിയുടെ ഒരു പ്രവൃത്തി.

സ്തംഭം. ന. ൧, തൂൺ. ൨, ജഡത്വം. ൩, മരപ്പു. ൪, വിരോധം.

സ്തംഭിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്തംഭി.) അ. ക്രി. മരവിക്കുന്നു, ഇളകാതാകുന്നു.

സ്തവകൻ. ന. സ്തുതിപാഠകൻ.

സ്തവകം. ന. ൧, പൂങ്കുല. ൨, കൂട്ടം. ൩, സ്തുതി.

സ്തവം. ന. സ്തുതി.

സ്തിമിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഇളക്കമില്ലാത്ത. ൨, നനെഞ്ഞ.

സ്തുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

സ്തുതിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്തുതി.) സ. ക്രി. പുകഴ്ത്തുന്നു.

സ്തുതിപാഠകൻ. ന. രാജാക്കന്മാരുടെ അടുക്കലും മററും സ്തുതികളെ പാടുന്ന ഒരു കൂട്ടക്കാരു.

സ്തുതിപ്പു. ന. സ്തുതി.

സ്തുത്യ. വി. (ത്യൻ, ത്യാ, ത്യം.) വി. ന. സ്തുതിക്കത്തക്ക.

സ്തുഭൻ. ന. ആട്ടുകൊററൻ.

സ്തൂപം. ന. ൧, കയ്യാല. ൨, കൂമ്പാരം. ൩, താഴികക്കുടം.

സ്തൂയമാന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

സ്തേനൻ. ന. കള്ളൻ.

സ്തേമം. ന. നനവു.

സ്തേയം. ന. മോഷണം.

സ്തേയി. ന. ൧, കള്ളൻ. ൨, തട്ടാൻ.

സ്തൈനൻ. ന. കള്ളൻ.

സ്തൈനം. ന. മോഷണം.

സ്തൈന്യൻ. ന. കള്ളൻ.

സ്തൈന്യം. ന. മോഷണം.

സ്തോകകം. ന. ഒരു പക്ഷി, വേഴാമ്പൽ.

സ്തോക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. അല്പമായ.

സ്തോകം. ന. ൧, ചാതകം. ൨, ഒരു തുള്ളി വെള്ളം.

സ്തോതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. ന. സ്തുതിക്കുന്ന.

സ്തോത്രം. ന. സ്തുതി.
സ്തോമം. ന. ൧, കൂട്ടം. ൨, സ്തുതി. ൩, ധനം. ൪, യാഗം. ൫, ധാന്യം.

സ്ത്രീ

സ്ത്രീ. ന. പെൺ.
സ്ത്രീചിഹ്നം. ന. സ്ത്രീയുടെ അടയാളം, യോനി.
സ്ത്രീചൌരൻ. ന. സ്ത്രീയെ മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ.
സ്ത്രീജനപ്രിയൻ. ന. സ്ത്രീകളിൽ ഇഷ്ടമുള്ളവൻ.
സ്ത്രീജനം. ന. സ്ത്രീ.
സ്ത്രീജാതി. ന. പെൺജാതി.
സ്ത്രീജിതൻ. ന. സ്ത്രീയുടെ വശത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ.
സ്ത്രീത്വം. ന. സ്ത്രീയുടെ ഭാവം, സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥ.
സ്ത്രീധനം. ന. വിവാഹത്തിങ്കൽ പെണ്ണിന്റെ ശേഷക്കാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ദ്രവ്യം.
സ്ത്രീധർമ്മം. ന. സ്ത്രീകൾക്കു മാസന്തോറും പ്രവൃത്തിക്കുന്ന രക്തം.
സ്ത്രീധർമ്മിണീ. ന. തീണ്ടായിരുന്നവൾ.
സ്ത്രീനായകത്വം. ന. സ്ത്രീയുടെ പ്രഭുത്വം, സ്ത്രീയുടെ ആധിപത്യം.
സ്ത്രീപരൻ. ന. സ്ത്രീയെ താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.
സ്ത്രീപ്രജ. ന. പെങ്കുട്ടി.
സ്ത്രീബുദ്ധി. ന. പെൺബുദ്ധി.
സ്ത്രീരഞ്ജനം. ന. വെററില.
സ്ത്രീരത്നം. ന. വിശേഷമുള്ള സ്ത്രീ.
സ്ത്രീലിംഗം. ന. ൧, വ്യാകരണത്തിൽ പറയുന്ന മൂന്നു ലിംഗങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെ ലിംഗം. ൨, സ്ത്രീക്കുള്ള അടയാളം.
സ്ത്രീവേഷധാരി. ന. പെണ്ണിന്റെ വേഷം ചമഞ്ഞവൻ.
സ്ത്രീവേഷം. ന. പെണ്ണിന്റെ വേഷം.
സ്ത്രീവ്യഞ്ജനം. ന. സ്ത്രീയുടെ അടയാളം.
സ്ത്രീസഭ. ന. സ്ത്രീകളുടെ സഭ.
സ്ത്രീസേവ. ന. സ്ത്രീയെ ഭജിക്ക.
സ്ത്രീസ്വഭാവൻ. ന. സ്ത്രീയുടെ സ്വഭാവമുള്ളവൻ.
സ്ത്രീസ്വഭാവം. ന. സ്ത്രീയുടെ സ്വഭാവം.
സ്ത്രൈണ. വി.(ണൻ, ണീ, ണം.) വി. ന. ൧, സ്ത്രീകൾക്കു ചേൎന്ന. ൨, സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ച.

സ്ഥ

സ്ഥഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. ൧, വഞ്ചനയുള്ള. ൨, മാനമില്ലാത്ത ൩, ലജ്ജയില്ലാത്ത.
സ്ഥണ്ഡിലം. ന. ൧, ചതുരശ്രഭൂമി. ൨, എലുക.
സ്ഥണ്ഡിലശായി. ന. ചില വ്രതങ്ങളിൽ സ്ഥണ്ഡിലത്തിങ്കൽ കിടക്കുന്നവൻ, ഒരു മാതിരി തപസ്വി.
സ്ഥപതി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. പ്രധാനമായ, നല്ല.
സ്ഥപതി. ന. ൧, ബ്രഹസ്പതിയാഗം ചെയ്യുവൻ. ൨, സ്ത്രീകളുടെ മുറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ. ൩, രാജാവു. ൪, തച്ചന്മാരിൽ പ്രമാണി. ൫, തച്ചൻ.
സ്ഥലം. ന. ൧, ഇരിക്കുന്ന ദിക്കു. ൨, ഉറെച്ച നിലം.
സ്ഥലി. ന. മേൽ പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
സ്ഥവിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, വൃദ്ധതയുള്ള, വയസ്സു ചെന്ന. ൨, സ്ഥിരതയുള്ള.
സ്ഥവിരൻ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, വൃദ്ധൻ.
സ്ഥവിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. തടിച്ച.
സ്ഥാണ. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. സ്ഥിരതയുള്ള, ഉറപ്പുള്ള.
സ്ഥാണു. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, കുററി. ൩, കുന്തം. ൪, ഒരു മാതിരി ചിതൽ പുററു. ൫, കൊമ്പുകളഞ്ഞു നിൎത്തിയ മരം.
സ്ഥാണ്ഡിലൻ. ന. സന്യാസി.
സ്ഥാനപാലൻ. ന. കാവൽക്കാരൻ.
സ്ഥാനഭ്രംശം. ന. ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽനിന്നു താഴെ പോക.
സ്ഥാനഭ്രഷ്ടം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
സ്ഥാനഭ്രഷ്ടം. വി.(ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽനിന്നു താഴെ പോയ.
സ്ഥാനമാനം. ന. സ്ഥാന വലിപ്പം കൊണ്ടുള്ള മാനം.
സ്ഥാനം. ന. ൧, സ്ഥലം. ൨, താമസം. ൩, ഉദ്യോഗം. ൪, ഭവനം. ൫, തുല്യത. ൬, നഗരം. ൭, അദ്ധ്യായം. (മ.) ൧, പദവി. ൨, അവകാശം.
സ്ഥാനാപതി. ന. ഒരു രാജാവിന്റെ എങ്കിലും പ്രഭുവിന്റെ എങ്കിലും ആൾപേരു.
സ്ഥാനാപത്യം. ന. സ്ഥാനാപതിയുടെ വേല.
സ്ഥാനി. വി. (നീ, നിനീ, നി.) വി. ന. സ്ഥാനമുള്ള, സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന.
സ്ഥാനിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി

ന. സ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ച.
സ്ഥാനികൻ. ന. അധികാരി, നായകൻ.
സ്ഥാനികം. ന. ക്ഷേത്രാധികാരം, സമുദായസ്ഥാനം.
സ്ഥാനീകരം. ന. സ്ഥലം.
സ്ഥാനീയ. വി.(യൻ, യാ, യം.)വി. ന. സ്ഥാനത്തോട് സംബന്ധിച്ച.
സ്ഥാനീയം. ന. നഗരം.
സ്ഥാനു. അ. ക, യുക്തം, ശരിയായി. ഖ, എന്നതുകൊണ്ട്. ങ, സത്യമായി. ര, തുല്യമായി.
സ്ഥാപക. വി. (കൻ കാ, കം.) വി. ന. സ്ഥാപിക്കുന്ന, ഉറപ്പിക്കുന്ന.
സ്ഥാപകൻ. ന. രംഗസ്ഥലത്തിൽ ഒരു പ്രമാണി.
സ്ഥാപത്യൻ. ന. സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ.
സ്ഥാപനം. ന. ക, വെക്കുക. ഖ, നടുക. ങ, നിധിവെക്കുക.
സ്ഥാപനി. ന. ഒരു തൈ.
സ്ഥാപിക്കുന്ന. ച്വു. പ്ലാൻ. (സ്ഥാപി.) സ. ക്രി. ക, വെക്കുന്ന. ഖ, നടുന്ന. ങ, നിധിവെക്കുന്ന.
സ്ഥാപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക. വെക്കപ്പെട്ട. ഖ, നടപ്പെട്ട. ങ, നിധിവെക്കപ്പെട്ട.
സ്ഥായി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. സ്ഥിരിയുള്ള, ഇരിക്കുന്ന, ഉറപ്പുള്ള.
സ്ഥായി.ന. ക നാട്യത്തിലെ ഒരു രസഭേദം. ഖ, സ്നേഹം, സ്ഥായീഭാവം.
സ്ഥായീഭാവം. ന. സ്ഥിരമായുള്ള ഭാവരസം.
സ്ഥായീരസം. ന. സ്നേഹമുള്ളവരുടെ ഒരു ഭാവം.
സ്ഥായുക. വി. (കൻ, കീ, കം.) വി. ന. സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന.
സ്ഥായുകൻ. ന. ഗ്രാമാധിപൻ.
സ്ഥാലം. ന. കൂട്ടകം.
സ്ഥാലി. ന. ക,കലം, മൂകലം. ഖ, ഒരു പൂവു.
സ്ഥാവര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. സ്ഥിരി ചെയ്യുന്ന, ഇളകാത്ത.
സ്ഥാവരം. ന. ക, പർവ്വതം. ഖ, വൃക്ഷം. ങ, ഞാണം.
സ്ഥാവിരം. ന. വാർദ്ധക്യം.
സ്ഥാസകം. ന. ക, ചന്ദനം പൂശുക. ഖ, നീക്കമള.
സ്ഥാസ്നു. വി. (ഷ്ണു.) വി. ന. ക, ഉറച്ച. ഖ, നിലനിൽക്കുന്ന.
സ്ഥിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഇരുന്ന, നിന്ന.
സ്ഥിതപ്രേമാവു. ന. മായമില്ലാത്ത സ്നേഹിതൻ.
സ്ഥിതി. ന. ക, ഇരിപ്പു. ഖ, നിശ്ചയം.
സ്ഥിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഉറപ്പുള്ള, ഇളകാത്ത. **സ്ഥിരത.** ഗ്ര. ന. ഉറപ്പു, ധൈര്യം.
സ്ഥിര. ന. ക, ഭൂമി. ഖ, ഒരു തൈ.
സ്ഥിരഗന്ധം. അല്ലെങ്കിൽ. **സ്ഥിരപുഷ്പം.** ന. ചെമ്പകം.
സ്ഥിരതര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ഏറവും ഉറപ്പുള്ള.
സ്ഥിരനക്ഷത്രം. ന. ഇളകുമില്ലാത്ത നക്ഷത്രം, ധ്രുവനും മാറും.
സ്ഥിരപ്പെടുന്ന. ട്ട, വാൻ. (സ്ഥിര.) അ. ക്രി. ഉറപ്പാകുന്ന. **സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന.** സ. ക്രി.
സ്ഥിരായുസ്സു. ന. ഒരു വൃക്ഷം, ഇലവു.
സ്ഥിരീകരണം. ന. ഉറപ്പിക്ക.
സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന. ച്വു. പ്ലാൻ. (സ്ഥിരീ,) സ. ക്രി. ഉറപ്പിക്കുന്ന.
സ്ഥൂണ. ന. ക,തൂണ. ഖ, വാർത്തുണ്ടാക്കിയ ഇരിമ്പുവിഗ്രഹം. ങ, അടക്കല്ലു. ര, ഒരു ടീനം.
സ്ഥൂണം. ന. തൂണ.
സ്ഥൂലത. ന. തടിപ്പു.
സ്ഥൂലതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഏറവും തടിച്ച.
സ്ഥൂലദേഹ. വി. (ഹൻ, ഹാ, ഹം.) വി. ന. തടിച്ച ശരീരമുള്ള.
സ്ഥൂല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. തടിച്ച. **സ്ഥൂലത.** ഗ്ര. ന. തടിപ്പു.
സ്ഥൂലലക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. ക, വളരെ കൊടുക്കുന്ന. ഖ, വിദ്യയുള്ള. ങ, ഉപകാരത്തെയും ഉപദ്രവത്തെയും അറിവാൻ ബുദ്ധിയുള്ള.
സ്ഥൂലലക്ഷ്യ. വി. (ക്ഷ്യൻ, ക്ഷ്യാ, ക്ഷ്യം.) വി. ന. സ്ഥൂലലക്ഷ.
സ്ഥൂലിക്കുന്ന. ച്വു. പ്ലാൻ. (സ്ഥൂലി.) അ. ക്രി. തടിക്കുന്ന.
സ്ഥൂലോച്ചയം. ന. ക, പരിപൂർണ്ണതയില്ലായ്മ. ഖ, ആനയുടെ സാമാന്യമായുള്ള നടപ്പു. ങ, മുഖക്കുരു.
സ്ഥൂലോപലം. ന. വലിയ പാറ.
സ്ഥേയസ്സു. വി. (യാൻ, യസീ, യസ്സു.) വി. ന. ക, സ്ഥിരതയുള്ള. ഖ, നിശ്ചയമുള്ള.
സ്ഥൈര്യം. ന. ഉറപ്പു.
സ്ഥൗണേയം. ന. ഒരു മരുന്നു, തൂണിയാങ്കം.
സ്ഥൗരി. ന. ക, ചുമട്ടുകാരിര. ഖ, ബലമുള്ള കുതിര.

സ്ന.

സ്നവം. ന. ഒലിപ്പു.
സ്നസ. ന. ൧, ഏപ്പു. ൨, പെരുഞരമ്പു.
സ്നാതകൻ. ന. വേദംമുഴുവനും പഠിച്ചു തികഞ്ഞു ഗൃഹത്തിൽ പാൎക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ.
സ്നാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കുളിച്ച.
സ്നാതൻ. ന. സ്നാതകൻ, ഗൃഹസ്ഥൻ.
സ്നാനം. ന. കുളി.
സ്നാനീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. കുളിക്കുപകരിക്കുന്ന, കുളിയോടു ചേൎന്ന, കുളിപ്പാൻ കൊള്ളാകുന്ന.
സ്നാനീയം. ന. കുളിക്കുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന വെള്ളവുംമററും.
സ്നായി. വി. (യീ, യിനീ, യി.) വി. ന. കുളിക്കുന്ന.
സ്നായു. ന. രക്തം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള വലിയ ഞരമ്പു.
സ്നിഗ്ദ്ധ. വി. (ഗ്ദ്ധൻ, ഗ്ദ്ധാ, ഗ്ദ്ധം.) വി. ന. ൧, മിനുസമുള്ള, എണ്ണമയമുള്ള. ൨, സ്നേഹമുള്ള. ൩, ഇടതിങ്ങിയ. ൪, തണുപ്പുള്ള. **സ്നിഗ്ദ്ധത.** ഗു. ന. സ്നേഹം, മെഴുക്കുമയം.
സ്നിഗ്ധൻ. ന. മമതക്കാരൻ, സ്നേഹിതൻ.
സ്നിഗ്ധാ. ന. മജ്ജ.
സ്നിഗ്ധം. ന. ൧, മെഴുക്കു. ൨, പ്രകാശം. ൩, കട്ടി, കനം.
സ്നു. ന. മുകൾപ്പരപ്പു.
സ്നുക്കു. ന. ചതുരക്കള്ളി.
സ്നുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഒഴുകിയ. ൨, വാലുന്ന, കാലുന്ന.
സ്നുഷാ. ന. പുത്രന്റെ ഭാൎയ്യ.
സ്നുഹ. ന. ചതുരക്കള്ളി.
സ്നുഹി. ന. ചതുരക്കള്ളി.
സ്നേഹപാത്രം. ന. ൧, എണ്ണപ്പാത്രം. ൨, സ്നേഹത്തിനു കൊള്ളാകുന്നവൻ.
സ്നേഹം. ന. ൧, മമത. ൨, എണ്ണ.
സ്നേഹവൽ. വി (വാൻ, വതീ, വൽ.) വി. ന. സ്നേഹമുള്ള.
സ്നേഹി. വി. (ഹീ, ഹിനീ, ഹി.) വി. ന. സ്നേഹമുള്ള.
സ്നേഹിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്നേഹി.) സ. ക്രി. സ്നേഹത്തെ ചെയ്യുന്നു.
സ്നേഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട, സ്നേഹമുള്ള.
സ്നേഹിതൻ. ന. ചങ്ങാതി.

സ്പ.

സ്പന്ദനം. ന. ഇളക്കം, വിറയൽ.
സ്പൎദ്ധ. ന. ൧, മത്സരം. ൨, അസൂയ.
സ്പൎദ്ധാലു. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, മത്സരമുള്ള. ൨, അസൂയയുള്ള.
സ്പൎശാ. ന. വേശ്യ.
സ്പൎശനൻ. ന. വായുവു.
സ്പൎശനം. ന. ൧, തൊടുക. ൨, ദാനം.
സ്പൎശം. ന. തൊടുക.
സ്പൎശിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്പൎശി.) സ. ക്രി. ൧, തൊടുന്നു. ൨, കൊടുക്കുന്നു.
സ്പൎശൻ. ന. ൧, ശ്രഢപുരുഷൻ. ൨, യുദ്ധം.
സ്പഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. തെളിവായുള്ള. **സ്പഷ്ടത.** ഗു. ന. തെളിവു.
സ്പൃക്. ന. തൊടുക.
സ്പൃക്ക. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, ജോനകപ്പുല്ലു.
സ്പൃശി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു, കണ്ടകാരി.
സ്പൃഷ്ടി. ന. തൊടുക.
സ്പൃഹ. ന. ആഗ്രഹം.
സ്പൃഹയാലു. വി. (ത്രിഷു.) വി ന. ആഗ്രഹമുള്ള.
സ്പ്രഷ്ട. വി. (ഷ്ടാ, ഷ്ട്രീ, ഷ്ട) വി. ന. തൊടുന്ന.
സ്പ്രഷ്ടാ. ന. അധികമായ ചൂടു.

സ്ഫ.

സ്ഫടം. ന. പാമ്പിന്റെ പത്തി.
സ്ഫടികപാത്രം. ന. സ്ഫടികംകൊണ്ടുള്ള പാത്രം.
സ്ഫടികമണി. ന. ഉരുണ്ട ചെറിയ സ്ഫടികം.
സ്ഫടികമാല. ന. സ്ഫടികംകൊണ്ടുള്ള മാല.
സ്ഫടികം. ന. മണൽ ഉരുക്കി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു തെളിഞ്ഞ വസ്തു.
സ്ഫടികവൎണ്ണം. ന. സ്ഫടികത്തിന്റെ നിറം.
സ്ഫരണം. ന. ൧, വിങ്ങൽ. ൨, വിറയൽ. ൩, ഇളക്കം.
സ്ഫാത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വീൎത്ത, വീങ്ങിയ.
സ്ഫാതി. ന. ൧, വൎദ്ധന. ൨, വീക്കം.
സ്ഫാരണം. ന. വിറയൽ.
സ്ഫാര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വലിയ.
സ്ഫാരം. ന. ൧, വിങ്ങൽ. ൨, വിറയൽ. ൩, കുമള.
സ്ഫിക്. ന. ആസനം, തുടെക്കു മുകളിലെ പിൻഭാഗം.

സ്ഫിൽതടം. ന. ആസനം.
സ്ഫിര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. വളരെയുള്ള.
സ്ഫീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, വളരെയുള്ള. ൨, വീങ്ങിയ. ൩, ശുഭമായ.
സ്ഫുട. വി. (ടൻ, ടാ, ടം.) വി. ന. ൧, വിടൻ. ൨, തെളിവായ. **സ്ഫുടത.** ഗു. ന. തെളിവു, വ്യക്തത.
സ്ഫുട. ന. പാമ്പിന്റെ പത്തി.
സ്ഫുടനം. ന. ൧, വിടൎച്ച. ൨, വിളൎച്ച. ൩, പൊട്ടുക.
സ്ഫുടിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, പൊട്ടിയ. ൨, വിളൎന്ന. ൩, വിടൎന്ന.
സ്ഫുരണ. ന. താഴെ പറയുന്ന അൎത്ഥം.
സ്ഫുരണം. ന. ൧, സഞ്ചാരം. ൨, വീങ്ങൽ.
സ്ഫുരൽ. വി. (രൻ, രന്തീ, രൽ.) വി. ന. ൧, വ്യാപിക്കുന്ന. ൨, അനങ്ങുന്ന, ഇളകുന്ന. ൩, വീങ്ങുന്ന, വിറെക്കുന്ന.
സ്ഫുരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്ഫുരി.) അ. ക്രി. ൧, വ്യാപിക്കുന്നു. ൨, അനങ്ങുന്നു, ഇളകുന്നു. ൩, വിടിരുന്നു.
സ്ഫുലിംഗം. ന. തീപ്പൊരി.
സ്ഫുൎജ്ജകം. ന. പനച്ചിവൃക്ഷം.
സ്ഫുൎജ്ജഥു. ന. ഇടിവെട്ടു.
സ്ഫേഷു. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ഏററവും വളരെയുള്ള, വൎദ്ധിച്ച.
സ്ഫോട. ന. പാമ്പിന്റെ പത്തി.
സ്ഫോടകം. ന. പരുവു.
സ്ഫോടനം. ന. കീറൽ, പൊട്ടൽ.
സ്ഫോടനീ. ന. ശകുനം നോക്കുന്നവൾ.
സ്ഫോടം. ന. ൧, പരുവു. ൨, പൊട്ടുക.

സ്മ.

സ്മ. അ. പാദപൂരണത്തിങ്കൽ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്ന ഒരു അവ്യയപദം. ൦൦ പദം വൎത്തമാന ക്രിയയോടു ചേൎന്നുവരുമ്പോൾ ആ ക്രിയ ഭൂതക്രിയ ആയിത്തീരും.
സ്മയം. ന. ൧, ഗൎവ്വം. ൨, അത്ഭുതം.
സ്മരകൂപകം. ന. യോനി.
സ്മരഗുരു. ന. വിഷ്ണു.
സ്മരഗൃഹം. ന. യോനി.
സ്മരഛത്രം. ന. കാമദേവന്റെ ഒരു കൊട.
സ്മരദ്ധ്വജം. ന. ൧, സംഗീതവാദ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, ലിംഗം. ൩, മത്സ്യം. ൪, യോനി.
സ്മരൻ. ന. കാമദേവൻ.
സ്മരസഖൻ. ന. ചന്ദ്രൻ.
സ്മരഹരൻ. ന. ശിവൻ.
സ്മരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്മരി.) സ. ക്രി. വിചാരിക്കുന്നു, ഓൎക്കുന്നു.
സ്മാൎത്ത. വി. (ൎത്തൻ, ൎത്തീ, ൎത്തം.) വി. ന. ൧, സ്മൃതിയെസ്സംബന്ധിച്ച. ൨, ന്യായമായുള്ള. ൩, പ്രമാണമായുള്ള. ൪, ഓൎമ്മയെ സംബന്ധിച്ച.
സ്മാൎത്തൻ. ന. ന്യായത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ, ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു ന്യായാധിപതി.
സ്മിത. വി. (തൻ, താ. തം.) വി. ന. ൧, ചിരിക്കുന്ന. ൨, വിടൎന്ന.
സ്മിതം. ന. പുഞ്ചിരി.
സ്മൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിചാരിക്കപ്പെട്ട, ഓൎക്കപ്പെട്ട.
സ്മൃതി. ന. ൧, ഓൎമ്മ. ൨, ന്യായശാസ്ത്രം. ൩, ആഗ്രഹം. ൪, ബുദ്ധി.
സ്മൃതിമൽ. വി. (മാൻ, മതീ, മൽ.) വി. ന. ൧, ഓൎമ്മയുള്ള. ൨, ന്യായശാസ്ത്രത്തെ പഠിച്ച.
സ്മൃതിവിരുദ്ധ. വി. (ദ്ധൻ, ദ്ധാ, ദ്ധം.) വി. ന. ന്യായശാസ്ത്രത്തിനു വിരോധമായ.
സ്മൃതിശാസ്ത്രം. ന. ഒരു ന്യായശാസ്ത്രം.
സ്മൃതിഹേതു. ന. ഓൎമ്മെക്കുള്ള കാരണം.
സ്മേര. വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, വിടൎന്ന. ൨, ചിരിക്കുന്ന.
സ്മേരം. ന. ൧, പ്രകാശിപ്പു. ൨, വിടിരുക.

സ്യ.

സ്യദം. ന. വേഗം.
സ്യന്ദന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. വേഗമുള്ള.
സ്യന്ദനം. ന. ൧, തേരു. ൨, ഒഴുകുക. ൩, വെള്ളം. ൪, വേഗംപോക. ൫, വായിലെ വെള്ളം.
സ്യന്ദനാരോഹൻ. ന. തേരാളി.
സ്യന്ദി. വി. (ന്ദീ, ന്ദിനീ, ന്ദി.) വി. ന. ൧, സ്യദിക്കുന്ന, ഒഴുകുന്ന. ൨, പോകുന്ന.
സ്യന്ദിനി. ന. ൧, വായിലെ വെള്ളം. ൨, ഇരട്ടപെറുന്ന പശുവു.
സ്യന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ഒഴുകിയ.
സ്യാലൻ. ന. അളിയൻ.
സ്യൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തുന്നപ്പെട്ട.
സ്യൂതം. ന. ചാക്ക, ഒരു മാതിരിവലിയ സഞ്ചി.

സ്യൂതി. ന. ൧, തുന്നൽ. ൨, സന്തതി.
സ്യൂനൻ. ന. ആദിത്യൻ.
സ്യൂനം. ന. ചാക്കു, സ്യൂതം.
സ്യോനം. ന. ൧, ചാക്കു. ൨, രശ്മി.
സ്യോനാകം. ന. ഒരു വൃക്ഷം, പലകപ്പയ്യാനി.

സ്ര.

സ്രക്. ന. മാല.
സ്രംസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. പൊഴിയുന്ന, വീഴുന്ന.
സ്രംസി. ന. ഉകമരം.
സ്രവണം. ന. ൧, മൂത്രം. ൨, വിയർപ്പു. ൩, ഒഴുക്കു.
സ്രവന്തി. ന. നദി, ആറു.
സ്രവൽഗർഭ. ന. ഗർഭം അലസിയ പശുവു.
സ്രവം. ന. ൧, ഒഴുക്കു, വാർച്ച. ൨, ഉറവ.
സ്രവിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്രവി.) അ. ക്രി. ൧, ഒഴുകുന്നു, ഒലിക്കുന്നു. ൨, വാലുന്നു.
സ്രഷ്ടാവു. ന. ൧, ദൈവം. ൨, ബ്രഹ്മാവു. ൩, ശിവൻ.
സ്രസ്തു. വി. (സ്തൻ, സ്താ, സ്തം.) വി. ന. സ്ഥാനത്തുനിന്നു വീണ, വേർപെട്ട.
സ്രാക്. അ. വേഗം.
സ്രാമ്പി. ന. ഒരു മാതിരി മാളിക.
സ്രാവം. ന. ഒലിക്കുക.
സ്രുക്. ന. ഹോമത്തിനുള്ള ഒരു പാത്രം.
സ്രുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഒലിക്കപ്പെട്ട.
സ്രുവ. ന. ഒരു മരുന്നു, പെരുങ്കുരുമ്പ.
സ്രുവം. ന. ഹോമത്തിനുള്ള ഒരു പാത്രം.
സ്രോതസ്. ന. ൧, ഒഴുക്കു. ൨, നദി. ൩, ഞരമ്പു. ൪, വെള്ളം. ൫, ഉറവ.
സ്രോതസ്വിനി. ന. നദി.
സ്രോതോഞ്ജനം. ന. കണ്ണിൽ തേക്കുന്ന ഒരു മരുന്നു.

സ്വ

സ്വ. വി. (സ്വൻ, സ്വാ, സ്വം.) വി. ന. സ്വന്തമായുള്ള.
സ്വൻ. ന. ൧, ചാർച്ചക്കാരൻ. ൨, ആത്മാവു.
സ്വം. ന. ൧, ഐശ്വര്യം, വസ്തുവക. ൨, പ്രത്യേകമുള്ള അവസ്ഥ.
സ്വക. വി. (കൻ, കാ, കം. വി. ന. തന്റേതായുള്ള, തനിക്കുള്ള.
സ്വകർമ്മകൃൽ. ന. തനതു വേലയെ ചെയ്യുന്നവൻ.
സ്വകർമ്മം. ന. തനതുവേല.
സ്വകാര്യം. ന. തനതുകാര്യം.
സ്വകീയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. തനിക്കുള്ള.
സ്വഗത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തന്റെ പററിൽ ഉള്ള, തൻകലിരിക്കുന്ന.
സ്വഗതം. ന. നാടകങ്ങളുടെ മുറയിൽ ഒരാൾ വിചാരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു പകരമായിട്ടു പറഞ്ഞു വരുന്ന ഒരു വാക്കു, ആരും കേൾക്കാതെ തനിച്ചു പറക, വിചാരിക്ക, ആത്മഗതം എന്നും പറയും.
സ്വച്ഛന്ദചാരി. വി. (രീ, രീണീ, രി.) വി. ന. തന്നിഷ്ടമ്പോലെ നടക്കുന്ന.
സ്വച്ഛന്ദ. വി. (ന്ദൻ, ന്ദാ, ന്ദം.) വി. ന. തന്നിഷ്ടപ്രകാരമുള്ള, **സ്വച്ഛന്ദത.** ഗു. ന. തന്നിഷ്ടം.
സ്വച്ഛ. വി. (ച്ഛൻ, ച്ഛാ, ച്ഛം.) വി. ന. ൧, ശുദ്ധമുള്ള, വെടിപ്പുള്ള. ൨, തെളിഞ്ഞ. ൩, വെളുത്ത. ൪, സുഖമുള്ള, **സ്വച്ഛത.** ഗു. ന. വെടിപ്പു, ശുദ്ധം.
സ്വജനദ്വേഷി. വി. (ഷീ, ഷിണീ, ഷി.) വി. ന. കൂട്ടക്കാരെ ദ്വേഷിക്കുന്ന.
സ്വജനപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. കൂട്ടക്കാരിൽ പ്രിയമുള്ള.
സ്വജനം. ന. തന്റെ ജനം, തന്റെ ജാതിയിലുള്ളവൻ.
സ്വജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. തങ്കൽനിന്നുണ്ടായ.
സ്വജൻ. ന. പുത്രൻ.
സ്വജ. ന. പുത്രി.
സ്വജം. ന. ൧, രക്തം. ൨, വിയർപ്പു.
സ്വജാതി. ന. ൧, തന്റെ ജാതിയിലുള്ളവൻ. ൨, തരത്തിലുള്ള വസ്തു.
സ്വതസ്. അ. താനേ തന്നെ.
സ്വതെ. അ. താനേതന്നെ.
സ്വതന്ത്ര. വി. (ന്ത്രൻ, ന്ത്രാ, ന്ത്രം.) വി. ന. തന്നിഷ്ടം പ്രവൃത്തിക്കുന്ന മറെറാരുത്തരുടെ കീഴടങ്ങാത്ത.
സ്വത്തു. ന. തനതുവക.
സ്വത്വം. ന. തനിക്കുതാന്മതിയെന്നുള്ള വസ്ഥ.
സ്വദേശജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. തന്റെ ദിക്കിൽ ഉണ്ടായ.
സ്വദേശം. ന. ൧, തന്റെ ദിക്കു. ൨, തന്റെ സ്ഥലം.
സ്വദേശി. വി. ന. തന്റെ ദിക്കിലുള്ളവൻ.
സ്വധാ. ന. പിതൃക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്ന

ഭക്ഷണം, ചിലർ പിതൃക്കൾക്കു ബലികർമ്മത്തിങ്കൽ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു.

സ്വധ. ന. മായ.

സ്വധനം. ന. തന്റെ മുതൽ.

സ്വധർമ്മം. ന. അതാതു ജാതിക്കുള്ള മുറ.

സ്വധിതി. ന. വെണ്മഴു.

സ്വനം. ന. ശബ്ദം, ഒച്ച.

സ്വനി. ന. ശബ്ദം.

സ്വനിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ശബ്ദിക്കുന്ന.

സ്വനിത. ന. ഇടിമിഴക്കം.

സ്വന്തം. വി. തനിക്കുള്ള.

സ്വപനം. ന. ഉറക്കം.

സ്വപരചക്രജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. തന്റെ നാട്ടിലും മറുനാട്ടിലും നിന്നുണ്ടായ.

സ്വപക്ഷപ്രഭവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. തന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന.

സ്വപക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷം.) വി. ന. തന്റെ പക്ഷമായുള്ള.

സ്വപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (സ്വപി.) അ. ക്രി. ഉറങ്ങുന്നു.

സ്വപ്നകൻ. വീ. (ക്രിക്കു.) വി. ന. നിദ്രാശീലമുള്ള.

സ്വപ്നപ്രായ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. സ്വപ്നത്തിൽ കാണുന്നതു പോലെയുള്ള.

സ്വപ്നം. ന. ക, ഉറക്കം. ഉ, ഉറക്കത്തിൽ തോന്നുന്ന ഓരോ അവസ്ഥകൾ.

സ്വബലം. ന. തന്റെ ബലം.

സ്വബുദ്ധി. ന. തന്റെ ബുദ്ധി.

സ്വബോധം. ന. തന്നെത്താനറിവു.

സ്വഭാവം. ന. മാതിരി, പ്രകൃതി, ശീലം.

സ്വഭൂ. ന. ക, വിഷ്ണു. ഉ, ബ്രഹ്മാവു.

സ്വമേധ. ന. തന്റെ ബുദ്ധി തനിക്കൊത്ത പോലെ.

സ്വ. വി. (സ്വൻ, സ്വാ, സ്വം.) വി. ന. തന്നെസ്സംബന്ധിച്ച, തനിക്കുള്ള.

സ്വം. ന. മുതൽ, സമ്പത്തു, ധനം.

സ്വയം. അ. തനിച്ചു.

സ്വയങ്കൃത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. തന്നാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട.

സ്വയംവരം. ന. കന്യകയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഭർത്താവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മാതിരി വിവാഹം.

സ്വയംഭൂ. ന. ക, ബ്രഹ്മാവു. ഉ, വിഷ്ണു. ങ, ശിവൻ. ഋ, സ്നേഹം. ഏ, സമയം.

സ്വയംവരാ. ന. ഭർത്താവിനെ വരിക്കുന്നവൾ.

സ്വയംവരം. ന. ഭർത്താവിനെ വരിക്കുക, വിവാഹം.

സ്വരപത്തനം. ന. സാമവേദം.

സ്വരമണ്ഡലിക. ന. ഒരുമാതിരി വീണ.

സ്വരം. ന. ക, ശബ്ദം. ഉ, രാഗം. ങ, അ മുതലായ അക്ഷരം പതിനാറും, അച്ചു. ഋ, മൂക്കിൽ ക്രുദ്ധകളയുന്ന വായുവു.

സ്വരവാസന. ന. പാട്ടുന്നതിനുള്ള വശത. പാട്ടിന്റെ മാധുര്യം.

സ്വരസാദ്ധം. ന. ഒരു ദിന, ഒച്ചയടപ്പു.

സ്വരാംശം. ന. സംഗീതത്തിലെ സ്വരത്തിന്റെ ചില അംശത്തിനു പറയുന്ന പേർ.

സ്വരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ട.

സ്വരിതം. ന. ഉദാത്തം മുതലായി മൂന്നു സ്വരങ്ങളുള്ളതിൽ ഒന്നു.

സ്വരൂ. ന. ക, ഇടിവാൾ, ഉ, അമ്പു. ങ, യാഗം. ഋ, യൂപത്തിന്റെ പ്ലക്ഷ. ഏ, വെയിൽ.

സ്വരുചി. വി. (ക്രിക്കു.) വി. ന. തനിക്കിഷ്ടമുള്ള.

സ്വരുവം. ന. ക, ശ്രുതരിൽ ഒരു ജാതി. ഉ, വ്യഭിചാരം.

സ്വരൂപ. വി. (പൻ, പാ, പി, പം.) വി. ന. ക, ബുദ്ധിയുള്ള, വിദ്യയുള്ള. ഉ, ഇഷ്ടമുള്ള. ങ, ഭൂഷ്യമായ. ഋ, ഒരുപോലെ ശീലമുള്ള.

സ്വരൂപം. ന. ക, സ്വഭാവം, ഉ, മാതിരി.

സ്വരൂപിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (സ്വരൂപി.) സ. ക്രി. ക്രട്ടിന്നു, സംപാദിക്കുന്നു.

സ്വർ. അ. ക, സ്വർഗ്ഗം. ഉ, ആകാശം. ങ, സൌന്ദര്യം, ശോഭ. ഋ, സൂര്യന്റെയും ധ്രുവന്റെയും മദ്ധ്യേയുള്ള സ്ഥലം.

സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തി. ന. സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്ക.

സ്വർഗ്ഗം. ന. ദേവകളുടെ ലോകം, ഇന്ദ്രന്റെ വാസസ്ഥലം.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം. ന. സ്വർഗ്ഗലോകം.

സ്വർഗ്ഗലോകം. ന. സ്വർഗ്ഗം.

സ്വർഗ്ഗവാസി. വി. (സീ, സിനീ, സി.) വി. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പാർക്കുന്ന.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്ന.

സ്വർഗ്ഗാനുഭവം. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള അനുഭവം.

സ്വർഗ്ഗാനുഭൂതി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം. ന. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള കേറ്റം.

സ്വൎണ്ണക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള.

സ്വൎണ്ണകലശം. ന. പൊൻകുടം.

സ്വൎണ്ണകാരൻ. ന. തട്ടാൻ.

സ്വൎണ്ണകുംഭം. ന. പൊൻകുടം.

സ്വൎണ്ണച്ഛായ. ന. പൊൻനിറം.

സ്വൎണ്ണനിറം. ന. പൊൻനിറം.

സ്വൎണ്ണപുഷ്പം. ന. ഒരു പൂമരം ചെമ്പകം.

സ്വൎണ്ണപീഠം. ന. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള പീഠം.

സ്വൎണ്ണപ്രഭ. ന. പൊന്നിന്റെ ശോഭ.

സ്വൎണ്ണമണി. ന. പൊന്മണി.

സ്വൎണ്ണമയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള.

സ്വൎണ്ണഭസ്മം. ന. പൊന്നു സിന്ദൂരിച്ചതു.

സ്വൎണ്ണമാല. ന. പൊന്മാല.

സ്വൎണ്ണം. ന. പൊന്നു.

സ്വൎണ്ണരേഖ. ന. പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള വര.

സ്വൎണ്ണരേണു. ന. പൊൻപൊടി.

സ്വൎണ്ണഹരിതാരം. ന. പൊന്നരിതാരം.

സ്വൎണ്ണക്ഷീരി. ന. ഒരു മരുന്നു.

സ്വൎന്നദി. ന. ആകാശഗംഗ.

സ്വൎഭാനു. ന. രാഹു.

സ്വൎവ്വേശ്യാ. ന. അപ്സരസ്ത്രീ.

സ്വൎവ്വൈദ്യൻ. ന. സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ വൈദ്യൻ, അശ്വിനീസുതൻ.

സ്വല്പ. വി. (ല്പൻ, ല്പാ, ല്പം.) വി. ന. ഏറവും കുറഞ്ഞ, അല്പമായ.

സ്വവശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള.

സ്വവംശം. ന. തന്റെ കുലം.

സ്വസാവു. ന. സഹോദരി.

സ്വസ്തി. അ. ൧, ശുഭം, നന്മ. ൨, അനുഗ്രഹം പുണ്യം സുഖം ഇത്യാദിയിൽ പറയേണ്ടുന്നതു.

സ്വസ്തികം. ന. ൧, മുൻവശത്തു മണ്ഡപമുള്ള ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട ക്ഷേത്രം. ൨, തരത്തിനു വരുന്ന കാൎയ്യം. ൩, നാല്ക്കവല വഴി. ൪, തെക്കും പടിഞ്ഞാറും വടക്കും മണ്ഡപവും കിഴക്കു വാതിലുമുള്ള ഒരു രാജധാനി. ൫, വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു അടയാളം. ൬, ഒരുമാതിരി പലഹാരം.

സ്വസ്തിവാചനം. ന. ബ്രാഹ്മണർ ചെയ്യുന്ന ഒരു കൎമ്മം.

സ്വസ്ഥത. ന. ൧, അവസരം. ൨, സൌഖ്യം.

സ്വസ്ഥനാൾ. ന. ഞായറാഴ്ച ദിവസത്തിനു ക്രിസ്ത്യാനിക്കാർ പറയുന്ന ഒരു പേർ.

സ്വസ്ഥ. വി. (സ്ഥൻ, സ്ഥാ, സ്ഥം.) വി. ന. ൧, ആശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന, സുഖമുള്ള, അവസരമുള്ള. ൨, ഉറപ്പുള്ള. (മ) വേലയിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന.

സ്വസ്ഥമാകുന്നു. യി. വാൻ. (സ്വസ്ഥം.) അ. ക്രി. ൧, ആശ്വാസമാകുന്നു, അവസരമാകുന്നു. ൨, സൌഖ്യമാകുന്നു, **സ്വസ്ഥമാക്കുന്നു.** സ. ക്രി.

സ്വസ്ഥവൃത്തി. ന. ആശ്വാസം, സൌഖ്യം.

സ്വസ്ഥാനം. ന. സ്വന്ത ഇരിപ്പിടം, തന്റെ സ്ഥലം.

സ്വസ്ഥിതി. ന. തന്റെ ഇരിപ്പു.

സ്വസ്നേഹം. ന. തന്നെത്താൻ സ്നേഹം.

സ്വക്ഷ. വി. (ക്ഷൻ, ക്ഷാ, ക്ഷീ, ക്ഷം.) വി. ന. ൧, നല്ല കണ്ണുള്ള. ൨, സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയുള്ള.

സ്വാതന്ത്ര്യം. ന. മറ്റൊരുത്തരുടെ കീഴിലടങ്ങാതെ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ഇരിക്കുന്നവരുടെ അവസ്ഥ.

സ്വാതി. ന. ചോരിനക്ഷത്രം.

സ്വാദു. ന. ൧, രുചി, മധുരം. ൨, ഒരു മരുന്നു, ജീവകം. ൩, മുന്തിരിങ്ങ.

സ്വാദു. വി. (ദുഃ, ദുഃ, ദ്വീ, ദു.) വി. ന. ൧, മധുരമുള്ള. ൨, ഇഷ്ടമുള്ള. ൩, ഭംഗിയുള്ള. ൪, രുചി തോന്നത്തക്ക.

സ്വാദ്വി. ന. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം.

സാദുകണ്ടകം. ന. ഒരു മരുന്നു, ഞെരിഞ്ഞിൽ.

സ്വാദുരസ. ന. ൧, കാകോളി. ൨, മദ്യം. ൩, മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം. ൪, ഓരംത്തപ്പഴം.

സ്വാധിഷ്ഠാനം. ന. ആറാധാരങ്ങളിൽ ഒന്നു.

സ്വാധീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ൧, തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു തക്കവണ്ണം ഉപകരിക്കുന്ന. ൨, തന്റെ അധികാരത്തിലുള്ള, തനിക്കു കൂടെ സഹായിക്കുന്ന.

സ്വാധീനം. ന. പാങ്ങു, എളുപ്പം.

സ്വാധീനപതികാ. ന. തന്റെ ഭൎത്താവിന്നു കീഴ്പെടാത്ത സ്ത്രീ.

സ്വാധീനപ്പെടുന്നു. ടു. വാൻ. (സ്വാധീന.) അ. ക്രി. കീഴടങ്ങുന്നു, **സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നു.** സ. ക്രി.

സ്വാധ്യായം. ന. ൧, വേദാഭ്യാസം. ൨, വേദം.

സ്വാധ്യായവാൻ. ന. വേദം അഭ്യസിക്കുന്നവൻ.
സ്വാനം. ന. ശബ്ദം.
സ്വാന്ത. വി (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ശബ്ദിക്കുന്ന.
സ്വാന്തം. ന. ൧, മനസ്സു. ൨, ഗുഹ.
സ്വാപതേയം. ന. ദ്രവ്യം.
സ്വാപം. ന. ൧, ഉറക്കം. ൨, മടി, മടിക്കുക. ൩, ഒരു ദീനം. ൪, അറിവില്ലായ്ക.
സ്വാഭാവിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള.
സ്വാമി. വി. (മീ, മിനീ, മി.) വി. ന. ഉടയക്കാരനായ, അധികാരമുള്ള, രക്ഷിക്കുന്ന.
സ്വാമി. ന. ൧, യജമാനൻ. ൨, രാജാവു. ൩, ഭർത്താവു. ൪, ഗുരുവു. ൫, വിദ്വാൻ. ൬, കാർത്തികേയൻ. ൭, വിഷ്ണു. ൮, ശിവൻ. ൯, വാത്സ്യായനമുനി. ൧൦, ഗരുഡൻ.
സ്വാമിദ്രോഹം. ന. യജമാനനോടുള്ള വിരോധം.
സ്വാമിദ്രോഹി. വി. (ഹീ, ഹിണീ, ഹി.) വി. ന. യജമാനനോടു വിരോധം ചെയ്യുന്ന.
സ്വാമിനീ. ന. ൧, യജമാനസ്ത്രീ. ൨, രാജസ്ത്രീ.
സ്വാമിഭക്തി. ന. ൧. യജമാനനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭക്തി. ൨, രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭക്തി.
സ്വരസ്യം. ന. നല്ല രസമുള്ളതിന്റെ അവസ്ഥ.
സ്വാരാട്ടു. ന. ഇന്ദ്രൻ.
സ്വാർത്ഥ. വി. (ർത്ഥൻ, ർത്ഥാ, ർത്ഥം.) വി ന. സ്വന്ത അർത്ഥമുള്ള.
സ്വാർത്ഥം. ന. സ്വന്ത അർത്ഥം, സമ്പത്തു.
സ്വാഹി. ന. അഗ്നിയുടെ ഭാര്യ.
സ്വാഹാ. അ ദേവന്മാരെ വിളിക്ക.
സ്വീൽ. അ. ചോദ്യത്തിങ്കലും സംശയത്തിങ്കലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയപദം.
സ്വീന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ൧, തളർന്ന, ക്ഷീണമുള്ള. ൨, വിയർത്ത.
സ്വീകരണം. ന. ൧, കൈക്കൊള്ളുക. ൨, സമ്മതിക്ക, വാഗ്ദത്തം ചെയ്ക.
സ്വീകരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ (സ്വീകരി.) സ. ക്രി. ൧, കയ്ക്കൊള്ളുന്നു. ൨, സമ്മതിക്കുന്നു.
സ്വീകാരം. ന. ൧, കൈക്കൊള്ളൽ. ൨, സമ്മതം.
സ്വീകാര്യ. വി. (ര്യൻ, ര്യാ, ര്യം.) വി ന. കൈക്കൊള്ളത്തക്ക.
സ്വേച്ഛ. ന. തന്നിഷ്ടം, സ്വന്ത ആഗ്രഹം.
സ്വേച്ഛാവൃത്തി. ന. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്ക.
സ്വേദജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. വിയർപ്പിൽനിന്നുണ്ടായ.
സ്വേദനി. ന. ഇരിമ്പുകരണ്ടി.
സ്വേദ. വി. (ദൻ, ദാ, ദം.) വി. ന. ചൂടുള്ള, വിയർപ്പുള്ള.
സ്വേദം. ന. ൧, ചൂടു. ൨, വിയർപ്പു. ൩, ആവി.
സ്വേദിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (സ്വേദി.) അ. ക്രി. വിയർക്കുന്നു, ഉഷ്ണിക്കുന്നു. **സ്വേദിപ്പിക്കുന്നു.** സ. ക്രി.
സ്വൈര. വി, (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, തന്നിഷ്ടമുള്ള, ബന്ധനമില്ലാത്ത. ൨, സാവധാനമുള്ള, മടിയുള്ള. **സ്വൈരത.** ഗു. ന. തന്നിഷ്ടം, ബന്ധനമില്ലായ്ക.
സ്വൈരം. ന. സ്വന്ത ഇഷ്ടം, സുഖം.
സ്വൈരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്ന. **സ്വൈരിത.** ഗു. ന. തന്നിഷ്ടം.
സ്വൈരിണീ. ന. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ, പാംസുലാ.
സ്വോദരപൂരക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. തന്റെ വയററിനെ മാത്രം നിറെക്കുന്ന, കുക്ഷിംഭരി.

ഹ ഹല്ലുകളിൽമുപ്പത്തു മൂന്നാം അക്ഷരം.

ഹ. അ. പാദപൂരണത്തിങ്കൽ പറയും.
ഹകാരം. ന. ഹ എന്ന അക്ഷരം.
ഹഞ്ജേ. അ. നാട്യത്തിൽ ചേടിയെ വിളിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.
ഹട്ടചൌരകൻ. ന. ചന്ത സ്ഥലത്തു മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ.
ഹട്ടം. ന. ചന്തസ്ഥലം.
ഹട്ടവിലാസിനീ. ന. ൧, ഒരു മരുന്നു, ഹനു. ൨, വേശ്യാസ്ത്രീ.
ഹട്ടി. ന. ചന്ത.
ഹഠം. ന. ൧, ബലാല്ക്കാരം. ൨, കറുകമ്പുല്ലു. ൩, പായൽ.
ഹഠാർത്ഥക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഹഠ എന്നുള്ള ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തോടു കൂടിയ.
ഹഠാൽ. അ. ബലാല്ക്കാരമായി.
ഹണ്ഡേ. ന. നാട്യത്തിൽ നിചസ്ത്രീയെ

വിളിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു.

ഹതകൻ. ന. പേടിയുള്ളവൻ.

ഹത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, അടിക്കപ്പെട്ട, കൊല്ലപ്പെട്ട. ൨, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട. ൩, വിട്ടുപോയ. ൪, അവസാനിക്കപ്പെട്ട. ൫, സ്ഥാനദ്രഷ്ടാക്കപ്പെട്ട. ൬, ഇഛാഭംഗം വന്ന. ൭, പെരുക്കപ്പെട്ട.

ഹതം. ന. ൧, പെരുക്കൽ. ൨, കൊല്ലുക, ഉപദ്രവിക്ക.

ഹതാശ. വി. (ശൻ, ശാ, ശം.) വി. ന. ൧, ദയയില്ലാത്ത ൨, ഇഛാഭംഗംവന്ന. ൩, ഹീനമായ. ൪, ക്ഷീണിച്ച.

ഹതാശ. ന. മച്ചി.

ഹതി. ന. കൊല്ലുക, ഉപദ്രവിക്ക.

ഹത്യ. ന. കുല, വധം.

ഹഥൻ. ന. മനസ്സിടിഞ്ഞവൻ.

ഹനനൻ. ന. കൊല്ലുന്നവൻ.

ഹനനം. ന. ൧, കുല, വധം. ൨, അടി.

ഹനിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഹനി.) സ. ക്രി. ൧, കൊല്ലുന്നു. ൨, തല്ലുന്നു. ൩, നശിപ്പിക്കയുംമററും ചെയ്യുന്നു.

ഹനു. ന. ൧, താടിയെല്ലു. ൨, പവഴക്കൊടി, ഹട്ടവിലാസിനി. ൩, ഒരായുധം. ൪, ദീനം. ൫, മരണം.

ഹനുമൻ. ന. വായുവിന്റെ പുത്രനായ ഒരു വാനരശ്രേഷ്ഠൻ.

ഹനുമാൻ. അല്ലെങ്കിൽ, **ഹനൂമാൻ.** ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.

ഹന്ത. അ. കഷ്ടം.

ഹന്തവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. കൊല്ലപ്പെടേണ്ടുന്ന.

ഹന്താവു. ന. ൧, കൊല്ലുന്നവൻ, കൊന്നവൻ. ൨, ശത്രു.

ഹന്തുകാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. കൊല്ലുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ള.

ഹന്തോക്തി. ന. ദയ.

ഹന്ന. വി. (ന്നൻ, ന്നാ, ന്നം.) വി. ന. ഒഴിഞ്ഞ, കടന്നുപോയ.

ഹം. അ കോപത്തിങ്കലുമ്മററും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദം.

ഹംസൻ. ന. ൧, ബ്രഹ്മാവു. ൨, വിഷ്ണു. ൩, ശിവൻ. ൪, ആദിത്യൻ. ൫, സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള രാജാവു.

ഹംസം. ന. ൧, അരയന്നപ്പക്ഷി. ൨, ഒരു മന്ത്രം. ൩, കുതിര. ൪, പ്രാണവായുക്കളിൽ ഒന്നു. ൫, അസൂയ. ൬, ശ്രേഷ്ഠം. ൭, മുൻപിൽ.

ഹംസകം. ന. കാൽച്ചിലമ്പു.

ഹംസക്കൂടം. ന. കാളയുടെ ഉപ്പുചുമൽ, പൂഞ്ഞ.

ഹംസനാദം. ന. അരയന്നത്തിന്റെ ശബ്ദം.

ഹംസപാദം. ന. ചായില്യം.

ഹംസരഥൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.

ഹംഹോ. അ. വിളിയിങ്കലും നിന്ദയിങ്കലും പ്രയോഗിച്ചു വരുന്നു.

ഹയഗ്രീവൻ. ന. ബ്രാഹ്മണരുടെ വേദം മോഷ്ടിച്ച ഒരസുരൻ.

ഹയനം. ന. മൂടലുള്ള രഥം.

ഹയപുച്ഛി. ന. ഒരു മരുന്നു, പെരുങ്കാണം.

ഹയമാരകം. ന. ഒരു തൈ, കണവീരം.

ഹയൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.

ഹയം. ന. ൧, കുതിര. ൨, ഏഴു.

ഹയവാഹനൻ. ന. ൧, വൈശ്രവണൻ. ൨, ആദിത്യന്റെ ഒരു പുത്രൻ.

ഹയ്യംഗവീനം. ന. പുതിയ വെണ്ണ.

ഹരകൻ. ന. ൧, കള്ളൻ. ൨, ശിവൻ. ൩, പിടിച്ചു പറിക്കുന്നവൻ. ൪, ഹാരകം.

ഹരണം ന. ൧, മോഷണം, പിടിച്ചുപറി, സ്വീകാരം, എടുക്കൽ, കൈക്കൊള്ളൽ. ൨, സ്ത്രീധനം. ൩, കൈ. ൪, ബീജം. ൫, പൊന്നു. ൬, കവടി. ൭, ചൂടുവെള്ളം. ൮, കണക്കിൽ കിഴിക്ക.

ഹര. വി. (രൻ, രീ, രം.) വി. ന. ൧, ഹരിക്കുന്ന, എടുക്കുന്ന, പിടിച്ചുപറിക്കുന്ന. ൨, കളയുന്ന.

ഹരൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, അഗ്നി. ൩, കഴുത. ൪, കണക്കിൽകിഴിപ്പൻ.

ഹരബീജം. ന. രസം.

ഹരി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ൧, പച്ചയായുള്ള. ൨, പിംഗലമായുള്ള. ൩, മഞ്ഞയായുള്ള.

ഹരി. ന. ൧, വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ. ൨, യമൻ. ൩, വായുവു. ൪, ഇന്ദ്രൻ. ൫, ചന്ദ്രൻ. ൬, ആദിത്യൻ. ൭, സിംഹം. ൮, രശ്മി. ൯, കുതിര. ൧൦, കിളി. ൧൧, കുരങ്ങു. ൧൨, സർപ്പം. ൧൩, തവള. ൧൪, ശിവൻ. ൧൫, ഭൂമിയുടെ ഒൻപതു ഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഒന്നു, ഹരിവർഷം. ൧൬, ബ്രഹ്മാവു. ൧൭, അഗ്നി. ൧൮, കുയിൽ. ൧൯, അരയന്നം. ൨൦, മയിൽ. ൨൧, പച്ചനിറം. ൨൨, പിംഗലനിറം. ൨൩, സ്വർണ്ണവർണ്ണം.

ഹരികൻ. ന. ൧, മഞ്ഞനീലനിറങ്ങളുള്ള കുതിര. ൨, കള്ളൻ. ൩, ചൂതാളി.

ഹരികേശൻ. ന. ശിവൻ.

ഹരിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഹരി.) സ. ക്രി. ൧, കളയുന്നു, എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നു, മാററുന്നു, കണക്കിൽ കിഴിക്കുന്നു. ൨, അപഹരിക്കുന്നു. ൩, ധിക്കരിക്കുന്നു. ൪, കൊല്ലുന്നു.

ഹരിചന്ദനം. ന. ൧, കല്പവൃക്ഷങ്ങ

ളിൽ ഒന്നു. ൨, കുങ്കുമം. ൩, നിലാവു.
ഹരിണ. വി. (ണൻ, ണീ, ണം.) വി. ന. വെളുത്ത, മഞ്ഞവെള്ളനിറമായ.
ഹരിണൻ. ന. ൧, വിഷ്ണു. ൨, ശിവൻ. ൩, ആദിത്യൻ.
ഹരിണീ. ന. ൧, മാൻപെട. ൨, പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബിംബം. ൩, നാലു തരമുള്ള സ്ത്രീകളിൽ ചിത്രിണിയെന്നവൾ. ൪, പതിനേഴ് അക്ഷരമായിട്ടു നാലു പദമുള്ള ശ്ലോകം. ൫, പച്ചനിറം. ൬, മഞ്ഞമുല്ല.
ഹരിണം. ന. ൧, മാൻ. ൨, വെള്ളനിറം.
ഹരിതകം. ന. ഒരു മാതിരിച്ചീര.
ഹരിതമഞ്ജരി. ന. കുപ്പമേനി.
ഹരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പച്ചനിറമുള്ള.
ഹരിത. ന. ൧, ഒരു മാതിരിപുല്ല. ൨, മഞ്ഞൾ. ൩, ഒരു മാതിരി മുന്തിരിങ്ങ.
ഹരിതം. ന. ൧, പച്ചിലനിറം. ൨, സിംഹം.
ഹരിതാലകം. ന. ചൂളപ്രാവു.
ഹരിതാലം. ന. അരിതാരം.
ഹരിൽ. ന. ൧, ദിക്കു. ൨, പച്ചിലനിറം.
ഹരിദശ്വൻ. ന. ആദിത്യൻ.
ഹരിദ്ര. ന. മഞ്ഞൾ.
ഹരിദ്രവം. ന. മരമഞ്ഞൾ, കാലയകം.
ഹരിദ്രാഭ. വി. (ഭ+,ഭാ, ഭം.) വി. ന. മഞ്ഞനിറമുള്ള.
ഹരിദ്രാഭം. ന. ൧, മഞ്ഞനിറം. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.
ഹരിദ്രാരംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗം.) വി. ന. സ്ഥിരമില്ലാത്ത.
ഹരിദ്രു. ന. ൧, ഒരു തൈ. ൨, ഒരു വൃക്ഷം.
ഹരിപ്രിയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന വിഷ്ണുവിനും മററും ഇഷ്ടമുള്ള.
ഹരിപ്രിയൻ. ന. ൧, ശിവൻ. ൨, ഭോഷൻ.
ഹരിപ്രിയ. ന. ൧, ലക്ഷ്മി. ൨, തുളസി. ൩, ദ്വാദശി. ൪, ഭൂമി.
ഹരിപ്രിയം. ന. ൧, കടമ്പുമരം. ൨, ഒരു മാതിരി ചന്ദനം.
ഹരിമഞ്ജരി. ന. ഒരു തൈ.
ഹരിമന്ഥകം. ന. കടലെക്കാ.
ഹരിന്മണി. ന. മരതകം രത്നം.
ഹരിവാൻ. ന. ഇന്ദ്രൻ.
ഹരിവാലുകം. ന. ഒരു മരുന്നു.
ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ. ന. പണ്ടുള്ള ഒരു രാജാവു.
ഹരിശ്ചന്ദ്രപുരം. ന. ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ നഗരം.
ഹരിഹയൻ. ന. ൧, ഇന്ദ്രൻ. ൨, ആദിത്യൻ. ൩, സുബ്രഹ്മണ്യൻ. ൪, ഗണപതി.
ഹരീതകി. ന. കടുക്കാ.
ഹരേണു. ന. ൧, അരേണുകം. ൨, വട്ടച്ചാണായി.
ഹർമ്മ്യം. ന. മാളിക.
ഹർയ്യക്തൻ. ന വൈശ്രവണൻ.
ഹർയ്യക്ഷം. ന. സിംഹം.
ഹർഷക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
ഹർഷണം. ന. സന്തോഷിപ്പിക്കുക.
ഹർഷമാണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. സന്തോഷമുള്ള.
ഹർഷം. ന. സന്തോഷം.
ഹർഷിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഹർഷി.) അ. ക്രി. സന്തോഷിക്കുന്നു.
ഹർഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. സന്തോഷിക്കപ്പെട്ട.
ഹലധര. വി. (രൻ, രാ, രീ, രം.) വി. ന. കലപ്പയെ ധരിച്ച.
ഹലധരൻ. ന. ബലഭദ്രൻ.
ഹലഭൃതി. ന. കൃഷി.
ഹലം. ന. കലപ്പ.
ഹലായുധൻ. ന. ബലഭദ്രൻ.
ഹലാഹലം. ന. വിഷം.
ഹലി. ന. ൧, ബലഭദ്രൻ. ൨, കൃഷിക്കാരൻ. ൩, ഉഴവുചാൽ. ൪, കൃഷി.
ഹലിപ്രിയ. ന. ൧, മദ്യം. ൨, ഒരു വൃക്ഷം, കടമ്പു.
ഹല്യ. വി. (ല്യൻ, ല്യാ, ല്യം.) വി. ന. ഉഴുത.
ഹല്യാ. ന. കലപ്പയുടെ കൂട്ടം.
ഹല്യം. ന. ഉഴുക.
ഹല്ല. ന. ക മുതലായ അക്ഷരങ്ങൾ എല്ലാററിനും കൂടെ പറയുന്ന പേർ.
ഹല്ലകം. ന. ചെന്താമര.
ഹല്ലന്ത. അല്ലെങ്കിൽ **ഹലന്ത.** വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി. ന. ഹല്ല അവസാനത്തിലുള്ള.
ഹല്ലീഷം. ന. സ്ത്രീകളും മററും പാട്ടു ചൊല്ലി വട്ടത്തിൽ നടന്നു കളിക്കുന്ന ഒരു കളി.
ഹവം. ന. ൧, യാഗം. ൨, വിളി. ൩, നിയോഗം. ൪, പോർക്കുവിളി.
ഹവിസ്സു. ന. ൧, ഹോമിപ്പാനായിട്ടുള്ള ദ്രവ്യം, ഹോമദ്രവ്യം. ൨, നൈ.
ഹവ്യപാകം. ന. ദേവന്മാർക്കു നിവേദ്യത്തിനായിട്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്തു, ചരു.
ഹവ്യ. വി. (വ്യൻ, വ്യാ, വ്യം.) വി. ന. ഹോമിപ്പാൻ തക്ക.
ഹവ്യം. ന. ൧, ഹോമം. ൨, നൈ.
ഹവ്യവാഹനൻ. ന. അഗ്നി.

ഹസനം. ന. ചിരി.
ഹസനി. ന. നെരുപ്പോട്ടു, തീച്ചട്ടി.
ഹസന്തി. ന. മേല്പറഞ്ഞ അൎത്ഥം.
ഹസന്തിക. ന. നെരുപ്പോട്ടു.
ഹസം. ന. ചിരി.
ഹസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഹസി.) അ. ക്രി. ചിരിക്കുന്നു.
ഹസിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ചിരിക്കുന്ന. ൨, വിടൎന്ന.
ഹസിതം. ന. ൧, ചിരി. ൨, കാമദേവന്റെ വില്ല.
ഹസ്തകടകം. ന. ഒരുമാതിരി കൈവള.
ഹസ്തതലം. ന. ഉള്ളങ്കൈ.
ഹസ്തതാഡനം. ന. കൈകൊണ്ടടിക്കുക.
ഹസ്തധാരണം. ന. തടുക്കുക, ഹസ്തവാരണം.
ഹസ്തം. ന. ൧, കൈ. ൨, തുമ്പിക്കൈ. ൩, അത്തം നക്ഷത്രം. ൪, തലമുടിയുള്ള തല. ൫, തുരുത്തി.
ഹസ്തവാരണം. ന. അടിപ്പാൻ വരും മ്പോഴും മററും കൈകൊണ്ടു തടുക്ക.
ഹസ്തസംജ്ഞ. ന. കൈക്രിയ.
ഹസ്തസൂത്രം. ന. കൈവള.
ഹസ്തി. ന. ആന.
ഹസ്തിനഖം. ന. കോട്ടെക്കകത്തേക്കുള്ള വാതില്ക്കലെ ഒരുമാതിരി വലിയ കല്പട.
ഹസ്തിനാപുരം. ന. ഒരു രാജധാനി, ഹസ്തി എന്ന രാജാവിനാൽ ഗംഗാതീരത്തിൽ പണിയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പ്രധാന രാജധാനി, ദെല്ഹി.
ഹസ്തിനി. ന. പിടിയാന.
ഹസ്തിപകൻ. ന. ആനക്കാരൻ.
ഹസ്തിമദം. ന. മദജലം.
ഹസ്തിശാല. ന. ആനക്കൂട്ടു.
ഹസ്തേകരണം. ന. വിവാഹം.
ഹസ്ത്യ. വി. (സ്ത്യൻ, സ്ത്യാ, സ്ത്യം.) വി. ന. ൧, കൈകൊണ്ടു കൊടുക്കപ്പെട്ട. ൨, കൈകൊണ്ടു ചെയ്യത്തക്ക, കൈപ്പാടുള്ള.
ഹസ്ത്യാരോഹൻ. ന. ആനക്കാരൻ.
ഹസ്ത്രം. വി. (സ്ത്രൻ, സ്ത്രാ, സ്ത്രം.) വി. ന. മൂഢതയുള്ള.
ഹള. അ. നാട്യത്തിൽ സഖിയെ വിളിക്കുന്നതു.

ഹാ.

ഹാ. അ. ക്ഷീണത്തിങ്കലും ദുഃഖത്തിങ്കലും സന്തോഷത്തിങ്കലും നിന്ദയിങ്കലും പ്രയോഗിച്ചു വരുന്നതു.
ഹാകഷ്ടം. അ. അയ്യോ കഷ്ടം.
ഹാടകം. ന. പൊന്നു.
ഹാനം. ന. ൧, വിടുക. ൨, ശൌൎയ്യം.
ഹാനി. ന. ൧, നാശം. ൨, ആപത്തു. ൩, വിടുക.
ഹായനം. ന. ൧, സംവത്സരം. ൨, ഒരുവക ധാന്യം.
ഹാരകൻ. ന. കള്ളൻ.
ഹാരകം. ന. കണക്കിൽ കിഴിക്ക.
ഹാരഭേദം. ന. മുത്തുമാലയുടെ തരഭേദം.
ഹാരം. ന. ൧, മുത്തു, മുത്തുമാല. ൨, യുദ്ധം.
ഹാരി. വി. (രീ, രിണീ, രി.) വി. ന. ൧, ഭംഗിയുള്ള. ൨, എടുക്കുന്ന.
ഹാരി. വി. (ത്രിഷു.) വി. ന. ഭംഗിയുള്ള.
ഹാരീ. ന. ൧, തോലി. ൨, മുത്തു.
ഹാരീതം. ന. ൧, ചൂളപ്രാവു. ൨, ഒരു മഹൎഷി. ൩, വ്യാജം, കള്ളക്കൌശലം.
ഹാൎദ്ദം. ന. സ്നേഹം.
ഹാലാ. ന. മദ്യം.
ഹാലൻ. ന. ൧, ബാഭദ്രൻ. ൨, ശാലിവാഹനൻ.
ഹാലം. ന. കലപ്പ.
ഹാലാഹലം. ന. വിഷം.
ഹാലി. ന. ഭാൎയ്യയുടെ അനുജത്തി.
ഹാലിക. വി (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കലപ്പയെസ്സംബന്ധിച്ച.
ഹാവം. ന. സ്ത്രീകളുടെ ശൃംഗാര ചേഷ്ട
ഹാസം. ന. ചിരി.
ഹാസ്തികൻ. ന. ആനക്കാരൻ.
ഹാസ്തികം. ന. ആനക്കൂട്ടം.
ഹാസ്തിനപുരം. ന. പണ്ടുള്ള രാജധാനി, ഹസ്തിനാപുരം.
ഹാസ്യ. വി. (സ്യൻ, സ്യാ, സ്യം.) വി. ന. ചിരിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക, പരിഹസിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
ഹാസ്യം. ന. ചിരി.
ഹാസ്യരസം. ന. നവരസങ്ങളിൽ ഒന്നു, നിന്ദാഭാവം.
ഹാഹാ. അ. സന്തോഷം ദുഃഖം മുതലായവയിങ്കൽ പ്രയോഗിച്ചു വരുന്ന ഒരവ്യയം.
ഹാഹാവു. ന. ഒരു ഗന്ധൎവ്വൻ.

ഹി.

ഹി. അ. കാരണം അവധാരണമുതലാ

യവയിൽ പ്രയോഗിച്ചു വരുന്ന ഒരവ്യയം.
ഹിക്ക. ന. ഒരു ദീനം, എക്കിൾ.
ഹിംഗു. ന. പെരുങ്കായം.
ഹിംഗുനിൎയ്യാസം. ന. ൧, വേപ്പുമരം. ൨, കായം.
ഹിംഗുല. ന. ചായില്യം.
ഹിംഗുലി. ന. ചെറുവഴുതിന.
ഹിംഗുലു. ന. ചായില്യം.
ഹിജ്ജളം. ന. ഒരു തൈ.
ഹിഡിംബ. ന. ഒരു രാക്ഷസി.
ഹിഡിംബജിൽ. ന. ഭീമൻ.
ഹിഡിംബൻ. ന. ഒരു രാക്ഷസൻ.
ഹഡിംബാപതി. അല്ലെങ്കിൽ **ഹിഡിംബാരമണൻ.** ന. ഭീമൻ.
ഹിണ്ഡികൻ. ന. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.
ഹിണ്ഡീരം. ന. കടൽ നാക്കു.
ഹിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, കൊള്ളാകുന്ന, യോഗ്യമായ. ൨, പോയ, പുറപ്പെട്ട. ൩, പിടിക്കപ്പെട്ട, വെക്കപ്പെട്ട. ൪, മേലാൽ ഗുണമായിട്ടു വരുന്നതിനു കാരണമായ. ൫, സ്നേഹമുള്ള, ദയയുള്ള. ൬, ഉപകാരമുള്ള.
ഹിതൻ. ന. ബന്ധു, ഇഷ്ടൻ.
ഹിതാ. ന. നടന്നു പോകുന്നതിനുള്ള ചിറ, വഴി.
ഹിതവാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. ഹിതത്തെപ്പറയുന്ന, മേലാൽ ഗുണമായിട്ടു വരുവാനുള്ള കാൎയ്യങ്ങളെ പുറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന.
ഹിതവാദി. ന. ഗുണദോഷം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന ബന്ധു.
ഹിതാശംസ. ന. ഇഷ്ടവാക്കു.
ഹിതോക്തി. ന. ഇഷ്ടവാക്കു.
ഹിതോപദേശം. ന. ൧, ഇഷ്ടമായ ഉപദേശം. ൨, ഒരു പുസ്തകം.
ഹിന്താലം. ന. ഒരുന്തപ്പന.
ഹിന്തു. ന. ൧, ഭാരതഖണ്ഡത്തിനു ചിലർ പറയുന്ന ഒരു പേർ. ൨, ഭാരതഖണ്ഡത്തിലുള്ള മനുഷ്യൎക്കു പറയുന്നപേർ.
ഹിന്ദോളം. ന. ൧, ഒരു രാഗം. ൨, അന്തോളം.
ഹിമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. തണുപ്പുള്ള, കുളിരുള്ള.
ഹിമാ. ന. ൧, ചിറ്റേലം. ൨, അരേണുകം.
ഹിമം. ന. ൧, മഞ്ഞു. ൨, കുളിർ. ൩, ചന്ദനം. ൪, വെണ്ണനൈ. ൫, ഒരംയം. ൬, മുത്തു. ൭, താമര. ൮, ചന്ദ്രൻ. ൯, കൎപ്പൂരം. ൧൦, ഹിമവാൻ പൎവ്വതം.
ഹിമവാൻ. ന. ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ വടക്കെ അററത്തുള്ള ഒരു വലിയ പൎവ്വതം, ഹിമാലയൻ.
ഹിമവാലുക. ന. കൎപ്പൂരം.
ഹിമസംഹതി. ന. മഞ്ഞിൻ കൂട്ടം.
ഹിമാദ്രി. ന. ഹിമവാൻ പൎവ്വതം.
ഹിമാംശു. ന. ൧, ചന്ദ്രൻ. ൨, കൎപ്പൂരം.
ഹിമാലയൻ. ന. ഒരു പൎവ്വതം, ഹിമവാൻ.
ഹിമാവതി. ന. ഒരു മരുന്നു, മലയെരിമ.
ഹിംസ. ന. ൧, അടി. ൨, വധം, കുല.
ഹിംസാകൎമ്മം. ന. കുലപാതക പ്രവൃത്തി.
ഹിംസാലു. വി. (ത്രിഷു) വി. ന. കൊല്ലുകശീലമായുള്ള.
ഹിംസാലുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ഹിംസിക്കുന്ന, ഉപദ്രവിക്കുന്ന.
ഹിംസാലുകൻ. ന. കടിക്കുന്ന പട്ടി.
ഹിംസാശീല. വി. (ലൻ, ലാ, ലം.) വി. ന. കൊല്ലുകശീലമായുള്ള.
ഹിംസിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ഹിംസി.) സ. ക്രി. കൊല്ലുന്നു.
ഹിംസീരൻ. ന. ഒരു ദുഷ്ടമൃഗം, കടുവാ.
ഹിംസ്രകം. ന. ഇരതേടുന്ന കാട്ടുമൃഗം, വ്യാഘ്രവുമ്മററും.
ഹിംസ്ര. വി. (സ്രൻ, സ്രാ, സ്രം.) വി. ന. ൧, ഭയങ്കരമായുള്ള. ൨, കൊല്ലുന്ന.
ഹിംസ്രം. ന. ൧, കാട്ടുമൃഗം. ൨, ശിവൻ. ൩, ഭീമൻ.
ഹിംസ്ര. ന. ൧, ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, ജടാമാഞ്ചി. ൨, ഒരു ഞരമ്പു.
ഹിരണ്മയ. വി. (യൻ, യീ, യം.) വി. ന. പൊന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
ഹിരണ്മയൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
ഹിരണ്മയം. ന. ൧, ഭൂമിയുടെ ഒൻപതു ഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഒന്നു. ൨, അറുപതിലൊരു സംവത്സരം.
ഹിരണ്യഗൎഭൻ. ന. ബ്രഹ്മാവു.
ഹിരണ്യഗൎഭം. ന. ചില രാജാക്കന്മാർ കഴിക്കുന്ന ഒരു വലിയ കൎമ്മം.
ഹിരണ്യം. ന. ൧, പൊന്നു. ൨, വിലയേറിയ വസ്തു. ൩, സമ്പത്തു. ൪, വെള്ളി. ൫, നശിച്ചു പോകാത്ത വസ്തു.
ഹിരണ്യരേതസ്സു. ന. ൧, അഗ്നി. ൨, ആദിത്യൻ. ൩, ശിവൻ.
ഹിരണ്യവാഹു. ന. ഒരു നദി.
ഹിരുക്ക്. അ. ൧, ഒഴികെ. ൨, ഇടയിൽ. ൩, സമീപെ.
ഹിലമോചിക. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, കാനകവാഴ.
ഹിഹി. അ. ഉല്ലാസത്തിങ്കലൊ വിസ്മയത്തിങ്കലൊ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.

ഹീ.

ഹീ. അ. അതിശയത്തിലും ക്ഷീണത്തിലും ദുഃഖത്തിലും കാരണത്തിലും പറഞ്ഞു വരുന്ന ഒരവ്യയം.
ഹീനജാതി. ന. താണജാതി.
ഹീന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, കുറവുള്ള. ഉ, കുറവുള്ള, ചീത്തയായ. ങ, താണ. ര, ഉപേക്ഷിച്ച. ള, കേട്ടവന്ന, തേഞ്ഞ, ഛേദം വന്ന. ഹീനത. ഇ. ന. കുറവു.
ഹീനം. ന. ക, കുറവു. ഉ, കുറവു. ങ, നിന്ദ.
ഹീനാംഗ. വി. (ഗൻ, ഗാ, ഗീ, ഗം.) വി. ന. ക, മുടന്തുള്ള. ഉ, അവയവത്തിനു കുറവുള്ള, ഊനമുള്ള.
ഹീരാ. ന. ലക്ഷ്മി.
ഹീരൻ. ന. ക, ശിവൻ. ഉ, പാമ്പു. ങ, സിംഹം.
ഹീരം. ന. വൈരക്കല്ല.
ഹീരാംഗം. ന. വജ്രായുധം.
ഹീഹി. അ. വിസ്മയത്തിങ്കൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.

ഹു.

ഹുതഭുക്. ന. അഗ്നി.
ഹുതഭുക്പ്രിയ. ന. അഗ്നിയുടെ ഭാര്യ, സ്വാഹ.
ഹുത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, ഹോമിക്കപ്പെട്ട. ഉ, വിളിക്കപ്പെട്ട.
ഹുതം. ന. ഹോമം.
ഹും. അ. സംശയം ചോദ്യം അനുസരണം മുതലായവയിൽ പ്രയോഗിച്ചു വരുന്ന ഒരവ്യയം.
ഹുങ്കു. ന. ക, ശക്തി, ബലം. ഉ, അഹംഭാവം.
ഹുങ്കാരം. ന. അലച്ച.
ഹുങ്കൃതി. ന. അലച്ച.

ഹൃ.

ഹൃ. അ. വിളി നിന്ദ ദുഃഖം മുതലായവയിൽ പ്രയോഗിച്ചു വരുന്ന ഒരവ്യയം.
ഹൃതി. ന. ക, വിളിക്കുക. ഉ, പോക്കു വിളി.
ഹൃം. അ. സംശയം ഓർമ്മ ചോദ്യം മുതലായവയിൽ പ്രയോഗിച്ചു വരുന്ന ഒരവ്യയം.
ഹൃഹൃ. ന. ഒരു ഗന്ധർവ്വൻ.

ഹൃ.

ഹൃണിയ. ന. ക, നിന്ദ. ഉ, ലജ്ജ.
ഹൃത്തു. ന. ക, നെഞ്ചു, ഹൃദയം, കരൾ. ഉ, മനസ്സു, വിചാരത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടം.
ഹൃദയകമലം. ന. മനസ്സു.
ഹൃദയംഗമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ക, യുക്തമായുള്ള. ഉ, കേൾക്കുമ്പോൾ നന്നെന്നു തോന്നുവാൻ തക്കം. ങ, ഇഷ്ടം തോന്നുന്ന.
ഹൃദയം. ന. ക, മനസ്സു, ബുദ്ധിയുടെ ഇരിപ്പിടം. ഉ, നെഞ്ചു, കരൾ.
ഹൃദയസ്ഥാനം. ന. നെഞ്ചു.
ഹൃദയാലു. വി. (ലുക്കു.) വി. ന. നല്ല ഹൃദയമുള്ള, നല്ല മനസ്സോ വിചാരമോ ഉള്ള.
ഹൃദ്യ. വി. (ദ്യൻ, ദ്യാ, ദ്യം.) വി. ന. ക, പ്രിയമുള്ള. ഉ, നല്ല. ങ, ഹൃദയത്തിനെ സംബന്ധിച്ച.
ഹൃദ്യാ. ന. ഒരു മരുന്നു, വൃദ്ധി.
ഹൃദ്യം. ന. മനസ്സിനെ അടക്കം വരുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു മന്ത്രം.
ഹൃദ്രോഗം. ന. നെഞ്ചിനകത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദീനം.
ഹൃഷിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ക, അതിശയിച്ച. ഉ, സന്തോഷിച്ച.
ഹൃഷീകം. ന. ഇന്ദ്രിയം.
ഹൃഷീകേശൻ. ന. വിഷ്ണു.
ഹൃഷ്ട. വി. (ഷ്ടൻ, ഷ്ടാ, ഷ്ടം.) വി. ന. സന്തോഷിച്ച, സന്തോഷമുള്ള.
ഹൃഷ്ടമാനസ. വി. (സൻ, സാ, സം.) വി. ന. സന്തോഷിച്ച, സന്തോഷമുള്ള.
ഹൃഷ്ടി. ന. സന്തോഷം.

ഹേ.

ഹേ. അ. അല്ലയൊ. എന്നും മറ്റും സംബോധനയിൽ ചേർക്കുന്നു.
ഹേതി. ന. ക, ആയുധം. ഉ, ആദിത്യരശ്മി. ങ, അഗ്നിജ്വാല.
ഹേതു. ന. കാരണം.

ഹേതുക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. കാരണമായ.
ഹേതുകം. ന. കാരണം.
ഹേതുഭൂത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. കാരണമായിത്തീർന്ന.
ഹേത്വന്തരേണ. അ. മറ്റൊരു കാരണത്താൽ.
ഹേമക്രൂടം. ന. ഒരു പർവ്വതം.
ഹേമഗർഭം. ന. അത്തിവൃക്ഷം.
ഹേമന്തകാലം. ന. ഋതുകൾ ആറുള്ളതിൽ ഒന്നു, തുലാമാസത്തിൽ വെളുത്ത പ്രതിപദം മുതൽ ധനുമാസത്തിൽ കറുത്ത വാവുവരെയുള്ള കാലം.
ഹേമന്തം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഹേമപുഷ്പകം. ന. ചെമ്പകം.
ഹേമപുഷ്പം. ന. ക, അശോകവൃക്ഷം. ഖ, ചെമ്പകം.
ഹേമപുഷ്പിക. ന. ക, ചെമ്പകം. ഖ, ചെങ്കുറുമൊഴി.
ഹേമം. ന. ക, പൊന്നു. ഖ, നിഷ്കം, ശതി.
ഹേമാ. ന. ക, അപ്സരസ്ത്രീകളിൽ ഒന്നു. ഖ, സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ.
ഹേമാംഗൻ. ന. ക, ഗരുഡൻ. ഖ, ബ്രഹ്മാവു.
ഹേമാദ്രി. ന. മഹാമേരുപർവ്വതം.
ഹേമാവു. ന. ക, പൊന്നു. ഖ, ബുധൻ.
ഹേമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ഹേമി.) സ. ക്രി. നിഷ്പന്ദിക്കുന്നു, ബലവിക്കുന്നു.
ഹേയ. വി. (യൻ, യാ, യം.) വി. ന. ഉപേക്ഷിക്കത്തക്ക.
ഹേരംബൻ. ന. ക, ഗണപതി. ഖ, പോത്തു. ന, അഹംഭാവമുള്ള പടയാളി.
ഹേല. ന. ക, ശൃംഗാരരസക്കാരുടെ ചില ഭാവഭേദം. ഖ, നിന്ദ. ന, നിലാവു.
ഹേലനം. ന. ക, നിന്ദ. ഖ, ശൃംഗാരഭാവത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന രസഭേദം.
ഹേലി. ന. ക, ആദിത്യൻ. ഖ, ശൃംഗാരവിലാസം.
ഹേഷ. ന, കുതിരയുടെ കരച്ചിൽ.
ഹേഷാരവം. ന. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഹേഷി. ന. കുതിര.
ഹേഹേ. അ. വിളിയിങ്കൽ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.

ഹൈ.

ഹൈ. അ. മേല്പറഞ്ഞ അർത്ഥം.
ഹൈമ. വി. (മൻ, മി, മം.) വി. ന. ക, ഹേമത്തോടു ചേർന്ന, സുവർണ്ണമയമായുള്ള. ഖ, ഹിമത്തോടു ചേർന്ന, മഞ്ഞോടു ചേർന്ന.
ഹൈമന. വി. (നൻ, നാ, നം.) വി. ന. ക, താരുപ്പുള്ള. ഖ, മഞ്ഞുകാലത്തുണ്ടാകുന്ന. ന, മഞ്ഞുകാലത്തോടു ചേർന്ന.
ഹൈമനം. ന. ക, മകരമാസം. ഖ, മഞ്ഞുള്ളകാലം, ഹിമകാലം.
ഹൈമി. ന. പൊൻനിറമുള്ള ഒരു വകമുല.
ഹൈമം. ന. ഉറെച്ച മഞ്ഞു.
ഹൈമവതം. ന. ക, ഭാരതഖണ്ഡം. ഖ, ഒരു മാതിരി വിത്തു.
ഹൈമവതീ. ന. ക, പാൽമുതി. ഖ, കടുക്കു. ന, വെളുത്ത വയമ്പു. ഘ, ഒരു തൈ, മലയെരിമ. ങ, ഗംഗ.

ഹൊ

ഹൊ. അ. ചോദ്യത്തിങ്കലും വിളിയിങ്കലും ഉപകരിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.

ഹോ.

ഹോതവ്യ. ന. ഹോമിക്കുന്ന ആൾ.
ഹോത്രം. ന. ക, ഹോമബലിക്കായിട്ടു നിശ്ചയിച്ച വസ്തു, ഉരുക്കി അരിച്ച നെയ്യും മറ്റും. ഖ, ഹോമം.
ഹോത്രിയൻ. ന. ഹോമിക്കുന്ന ആൾ.
ഹോത്രിയം. ന. ഹോമിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഹോമകുണ്ഡം. ന. ഹോമത്തിന്നു തീയിട്ടുന്ന കുഴി.
ഹോമദ്രവ്യം. ന. ഹോമിപ്പാനുള്ള വസ്തു.
ഹോമം. ന. അഗ്നിയിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മം.
ഹോമാഗ്നി. ന. ഹോമത്തിനുള്ള അഗ്നി.
ഹോമി. ന. ക, നെയ്. ഖ, തീ. ന, വെള്ളം.
ഹോമി. ന. ഹോമിക്കുന്നവൻ.
ഹോമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ഹോമി.) സ. ക്രി. ഹോമത്തിന്റെ ക്രമപ്രകാരം തീയിലിട്ടു ഭക്ഷിപ്പിക്കുന്നു.
ഹോര. ന. ക, ഒരു ജ്യോതിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം. ഖ, രാശിചക്രത്തിന്റെ ഒരുരാശിയാളത്തിന്റെ ആരംഭം. ന, ഒരു ദിവസത്തിന്റെ ഇരുപത്തുനാലിലൊരുഭാഗം. ഘ, ഒരു വര.

ഹോഹൌ. അ. വിളിയിങ്കലും നിന്ദയിങ്കലും ഉപകരിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.

ഹൌ.

ഹൌ. അ. നിന്ദയിങ്കലും ചോദ്യത്തിങ്കലും ഉപകരിക്കുന്ന ഒരവ്യയം.

ഹ്യ

ഹ്യ. അ. ഇന്നലെ.

ഹ്ര.

ഹ്രദം. ന. ൧, കയം. ൨, രശ്മി.
ഹ്രദിനി. ന. ൧, നദി. ൨, മിന്നൽ.
ഹ്രസിമാവു. ന. നീളക്കുറവു.
ഹ്രസിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. നീളങ്കുറഞ്ഞ.
ഹ്രസ്വഗവേധുക. ന. ആനക്കുറുന്തോട്ടി.
ഹ്രസ്വതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഏററവും നീളം കുറഞ്ഞ.
ഹ്രസ്വ. വി. (സ്വൻ, സ്വാ, സ്വം.) വി. ന. നീളമില്ലാത്ത, പൊക്കമില്ലാത്ത.
ഹ്രസ്വൻ. ന. മുണ്ടൻ.
ഹ്രസ്വശാഖ. ന. ചെറുതായ കൊമ്പു.
ഹ്രസ്വാംഗൻ. ന. നീളം കുറഞ്ഞവൻ, മുണ്ടൻ.
ഹ്രസ്വാംഗം. ന. ഒരു മരുന്നു.
ഹ്രാദി, വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. ശബ്ദിക്കുന്ന.
ഹ്രാദിനി. ന. ൧, മിന്നൽ, ൨, വജ്രായുധം. ൩, ംരംന്തമരം. ൪, നദി.
ഹ്രാസം. ന. ശബ്ദം.
ഹ്രീ. ന. ലജ്ജ, നാണം.
ഹ്രീക. ന. ൧, ലജ്ജ, അടക്കം. ൨, ഭയം, പേടി.
ഹ്രീക്ഷ. വി. (ത്രിഷ്ഠ.) വി. ന. ലജ്ജയുള്ള.
ഹ്രീക്ഷ. ന. ൧, അരക്ക. ൨, വെള്ളീയം.
ഹ്രീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ലജ്ജിച്ച.
ഹ്രീത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ലജ്ജിച്ച.
ഹ്രീബേരം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, ഇരുവേലി.
ഹ്രേഷ. ന. കുതിരയുടെ കരച്ചിൽ.
ഹ്ലാദം. ന. സന്തോഷം.
ഹ്ലാദി. വി. (ദീ, ദിനീ, ദി.) വി. ന. ഹ്ലാദമുള്ള, സന്തോഷമുള്ള.
ഹ്ലാദിനീ. ന. ംരംന്തുവൃക്ഷം.

ള ഹല്ലുകളിൽ മുപ്പത്തുനാലാം അക്ഷരം.

ളാക്കാട്ടൂർ. ന. കോട്ടയത്തുള്ള ഒരു ദിക്ക.
ളാലത്തു. ന. ഒരു ക്ഷേത്രം.

ക്ഷ ഹല്ലുകളിൽ മുപ്പത്തഞ്ചാം അക്ഷരം.

ക്ഷണതു. ന. മുറിവു, പ്രണം.
ക്ഷണദ. ന. ൧, രാത്രി. ൨, മഞ്ഞൾ.
ക്ഷണദൻ. ന. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.
ക്ഷണദം. ന. വെള്ളം.
ക്ഷണനം. ന. സംഹാരം.
ക്ഷണപ്രഭ. ന. മിന്നൽപിണർ.
ക്ഷണമാത്രം. ന. അല്പനേരം.
ക്ഷണം. ന. ൧, അല്പനേരം. ൨, വേഗം. ൩, വിരുന്നു. ൪, അവസരം. ൫, വിരുന്നിനുംമററും വിളിക്ക.
ക്ഷണിക. വി. (കൻ, കാ, കീ, കം.) വി. ന. ക്ഷണനേരത്തേക്കുള്ള.
ക്ഷണിക. ന. മിന്നൽ.
ക്ഷണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ, (ക്ഷണി.) സ. ക്രി. വിരുന്നിനുംമററും വിളിക്കുന്നു.
ക്ഷതജം. ന. ൧, രക്തം, ചോര. ൨. ചലം.
ക്ഷത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മുറിക്കപ്പെട്ട.
ക്ഷതം. ന. ൧, മുറിവു. ൨, പ്രണം.
ക്ഷതവ്രത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വ്രതത്തിന്നു ഭംഗം വന്ന, നോമ്പുമാറും മുടക്കിയ.
ക്ഷത്തൃ. വി. (ത്താ, ത്ത്രി, ത്തൃ.) വി. ന. വേലചെയ്യുന്ന.
ക്ഷത്താവു. ന. ൧, തേർ നടത്തുന്നവൻ. ൨, വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ. ൩, ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീയിൽ ശൂദ്രനുല്പാദിച്ച പുത്രൻ. ൪, വൈശ്യസ്ത്രീയിൽ ശൂദ്രനുല്പാദിച്ച പുത്രൻ. ൫, ബ്രഹ്മാവു.
ക്ഷത്രിയീ. ന. ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീ.
ക്ഷത്രിയൻ. ന. നാലുജാതിക്കാരെ പ്രധാനമായിപ്പറയുന്നതിൽ രണ്ടാമത്തെ ജാതിക്കാരൻ, ബാഹുജൻ.
ക്ഷത്രിയാണി. ന. ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീ.
ക്ഷത്രിയി. ന. ക്ഷത്രിയന്റെ ഭാര്യ.
ക്ഷന്താവു. ന. ക്ഷമയുള്ളവൻ.
ക്ഷപ. ന. ൧, രാത്രി. ൨, ഒരു തൈ, കരിന്തുമ്പ.

ക്ഷപണകൻ. നാ. പു, ബുദ്ധമുനി. ഉ, മതഭിന്നരോധക്കാരിൽ ബുദ്ധമതക്കാരൻ.

ക്ഷപണ. വി. (ണൻ, ണീ, ണം.) വി. നാണമില്ലാത്ത.

ക്ഷപണൻ. നാ. പു, നാണമില്ലാത്ത വൻ. ഉ, ജിനന്മാരിലൊരുത്തൻ.

ക്ഷപണം. നാ. പു, അശുദ്ധി, വൃത്തികേട്. ഉ, നാശം.

ക്ഷപാകരൻ. നാ. ചന്ദ്രൻ.

ക്ഷപിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. കൊല്ലപ്പെട്ട, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. നാ. പു, സഹിക്കുന്ന. ഉ, വിട്ടുമാറുന്ന. നാ, ശക്തിയുള്ള. രു, ദയയുള്ള. ഇ, ഉചിതമായുള്ള.

ക്ഷമാ. നാ. പു, സഹനം. ഉ, ഭൂമി. ങ, രാത്രി. രു, ഒത്ത.

ക്ഷമം. നാ. ഉചിതമായതു.

ക്ഷമാദേവി. നാ. ഭൂമി.

ക്ഷമാവൽ. വി. (വാൻ, വതി, വൽ.) വി. നാ. ക്ഷമയുള്ള, കോപമില്ലാത്ത.

ക്ഷമാശക്തി. നാ. ക്ഷമിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി.

ക്ഷമിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ക്ഷമി.) അ. ക്രി. സഹിക്കുന്നു, മാപ്പുകൊടുക്കുന്നു, കോപിക്കാതെയുംമറ്റും ഇരിക്കുന്നു.

ക്ഷമിതൃ. വി. (താ, ത്രീ, തൃ.) വി. നാ. ക്ഷമയുള്ള.

ക്ഷയം. നാ. പു, നാശം. ഉ, ക്ഷീണം. ങ, ക്ഷയരോഗം. രു, രാജയക്ഷ്മാവു. ഇ, സാമാന്യ ദീനം.

ക്ഷയരോഗം. നാ. രാജയക്ഷ്മാവു.

ക്ഷയരോഗി. വി. (ഗീ, ഗിനി, ഗി.) വി. നാ. ക്ഷയരോഗമുള്ള.

ക്ഷയിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ക്ഷയി.) അ. ക്രി. കുറയുന്നു, നശിക്കുന്നു, ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു. സ. ക്രി.

ക്ഷരം. നാ. പു, വെള്ളം. ഉ, മേഘം.

ക്ഷവഥു. നാ. പു, ഉമ്മൽ. ഉ, ക്ഷമ. ങ, തൊണ്ടയിലുള്ള ഒരു കരുകരുപ്പു.

ക്ഷവം. നാ. പു, മേല്പോട്ടുള്ള അശ്രാം. ഉ, കുറുത്ത കടുക.

ക്ഷാ:

ക്ഷാത്ര. വി. (ത്രൻ, ത്രാ, ത്രം.) വി. നാ. ക്ഷത്രിയനെസ്സംബന്ധിച്ച.

ക്ഷാന്ത. വി. (ന്തൻ, ന്താ, ന്തം.) വി.നാ. സഹിക്കുന്ന.

ക്ഷാന്തി. നാ. ക്ഷമ, സഹിക്കുക.

ക്ഷാന്തു. വി. (ന്തൃ.) വി. നാ. സഹിക്കുന്ന, ക്ഷമിക്കുന്ന.

ക്ഷാമകാലം. നാ. വേണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒന്നും ധാരാളമായിക്കിട്ടാത്ത സമയം, പഞ്ഞകാലം.

ക്ഷാമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. നാ. പു, മെലിഞ്ഞ. ഉ, ക്ഷീണിച്ച.

ക്ഷാമം. നാ. പഞ്ഞം, ഇല്ലായ്മ.

ക്ഷാമാസ്യം. നാ. ക്രമക്കേടായുള്ള ക്ഷീണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അപചയം, രോഗത്തിനു വിപരീതമായുള്ളതു.

ക്ഷാരകം. നാ. പു, പൂമൊട്ട. ഉ, ചാറു, രസം. ങ, പക്ഷിയുടെയും മത്സ്യത്തിന്റെയും ക്രട്ട.

ക്ഷാരദ്രു. നാ. ഒരു വൃക്ഷം.

ക്ഷാരം. നാ. പു, ഉപ്പു. ഉ, ചാമ്പൽ. ങ, കൂരുട്ടുകല്ലു, കണ്ണാടി. രു, സാരം, ചാറു. ഇ, നീർ, സത്തു. ണ, പൊൻകാരം, പപ്പടക്കാരം, ചവല്ക്കാരം, ഇവച്ചിലക്കാരവുംമറ്റും.

ക്ഷാരമൃത്തിക. നാ. ഉവർമണ്ണു.

ക്ഷാരിക. നാ. വിശപ്പു.

ക്ഷാരിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. നാ. പു, കൂറുമുള്ള. ഉ, അപകീർത്തിപറഞ്ഞുമറ്റും കൂറം ചുമത്തപ്പെട്ട. ങ, ക്ഷാരമായിട്ടുകൂട്ടപ്പെട്ട. രു, ഉപ്പും പുളിയുംമറ്റുമുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്നു വാറി എടുക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷാളനം. നാ. കഴുകുക.

ക്ഷാളിക്കുന്നു. ക്രി. പ്ലാൻ. (ക്ഷാളി.) സ. ക്രി. കഴുകുന്നു.

ക്ഷാളിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി.നാ. കഴുകപ്പെട്ട.

ക്ഷി.

ക്ഷിതി. നാ. പു, ഭൂമി. ഉ, ഭവനം. ങ, നാശം. രു, പ്രളയകാലം. ഇ, ഒരു മരുന്നു.

ക്ഷിതികണം. നാ. പൂഴി.

ക്ഷിതിവർദ്ധനം. നാ. ശവം.

ക്ഷിപകൻ. നാ. യുദ്ധശാലി.

ക്ഷിപണം. നാ. പു, അയക്കുക, എറിക. ഉ, നിന്ദിക്കുക.

ക്ഷിപണി. നാ. പു, അമ്പു. ഉ, വള്ളത്തിന്റെ തണ്ടു.

ക്ഷിപ്പു. അരുളുകിൽ, ക്ഷിപ്പു. വി. (ത്രീക്കു) വി. നാ. ക്ഷേപിക്കുന്ന, അയക്കുന്ന, എറിയുന്ന.

ക്ഷിപ്ത. വി. (പ്തൻ, പ്താ, പ്തം.) വി. ന. ൧, വിടപ്പെട്ട. ൨, അയക്കപ്പെട്ട. ൩, എറിയപ്പെട്ട.
ക്ഷിപ്രതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഏററവും വേഗമുള്ള.
ക്ഷിപ്ര. വി. (പ്രൻ, പ്രാ, പ്രം.) വി. ന. വേഗമുള്ള. അ. വേഗം.
ക്ഷിയ. ന. നാശം.

ക്ഷീ.

ക്ഷീജനം. ന. ഓടക്കുഴലൂതുക.
ക്ഷീണ. വി. (ണൻ, ണാ, ണം.) വി. ന. ൧, തളൎച്ചയുള്ള. ൨, മെലിഞ്ഞ. **ക്ഷീണത.** ഗു. ന. ൧, തളൎച്ച. ൨, മെലിച്ചിൽ. ൩, ബലക്കുറവു.
ക്ഷീണം. ന. തളൎച്ച.
ക്ഷീണിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ക്ഷീണി.) അ. ക്രി. ൧, തളരുന്നു. ൨, മെലിയുന്നു.
ക്ഷീബ. വി. (ബൻ, ബാ, ബം.) വി. ന. കുടിച്ചുമദിച്ച.
ക്ഷീരകണ്ഠൻ. ന. കൊച്ചുപൈതൽ.
ക്ഷീരകാകോളി. ന. ഒരു പച്ച മരുന്നു.
ക്ഷീരജം. ന. തൈർ.
ക്ഷീരദലം. ന. എരിക്കു.
ക്ഷീരനീരം. ന. ആലിംഗനം ചെയ്ക.
ക്ഷീരപാത്രം. ന. പാൽപാത്രം.
ക്ഷീരപാനം. ന. പാൽകുടി.
ക്ഷീരഭാജനം. ന. പാൽപാത്രം.
ക്ഷീരം. ന. ൧, പാൽ. ൨, വെള്ളം.
ക്ഷീരവികൃതി. ന. ഉടെച്ച തൈർ.
ക്ഷീരവിദാരി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പാൽമുതക്കു.
ക്ഷീരവൃക്ഷം. ന. നാല്പാമരം.
ക്ഷീരശരം. ന. പാല്പാട.
ക്ഷീരശുക്ലം. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പാൽമുതക്കു.
ക്ഷീരസാഗരകന്യകാ. ന. ലക്ഷ്മിദേവി.
ക്ഷീരസാഗരം. ന. പാൽക്കടൽ.
ക്ഷീരസ്പടിക. ന. ഒരു രത്നം.
ക്ഷീരാന്നം. ന. പാച്ചോറു.
ക്ഷീരാബ്ധി. ന. പാൽക്കടൽ.
ക്ഷീരാബ്ധിതനയാ. ന. ലക്ഷ്മിദേവി.
ക്ഷീരാംബുരാശി. ന. പാൽക്കടൽ.
ക്ഷീരാവി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, കിറുകിണ്ണിപ്പാല.
ക്ഷീരി. ന. ഒരുതൈ.
ക്ഷീരിക. ന. ൧, പഴമൂണ്ടാല. ൨, ഒരു വക ചീര.
ക്ഷീരോദം. ന. ൧, പാൽക്കടൽ. ൨, ഉള്ളി.
ക്ഷീരോദതനയ. ന. ലക്ഷ്മിദേവി.

ക്ഷു.

ക്ഷുണ്ണ. വി. (ണ്ണൻ, ണ്ണാ, ണ്ണം.) വി. ന. ൧, ചതെക്കപ്പെട്ട, പൊടിക്കപ്പെട്ട. ൨, പരിചയിക്കപ്പെട്ട, പിടിക്കപ്പെട്ട. ൩, തോല്പിക്കപ്പെട്ട.
ക്ഷുണം. ന. പുളിഞ്ചിമരം.
ക്ഷുണൻ. ന. വേദത്തെ അഭ്യസിച്ചവനെങ്കിലും അതിനെ പഠിപ്പിപ്പാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവൻ.
ക്ഷുതം. ന. ൧, തുമ്മൽ. ൨, ചുമ.
ക്ഷുതാഭിജനം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, കറുത്ത കടുക്കു.
ക്ഷുത്തു. ന. ൧, വിശപ്പു, ക്ഷുധാ. ൨, തുമ്മൽ, ക്ഷുതം.
ക്ഷുദ്ര. വി. (ദ്രൻ, ദ്രാ, ദ്രം.) വി. ന. ൧, ചെറിയ. ൨, ഹീനമായ. ൩, ലുബ്ധുള്ള. ൪, ക്രൂരതയുള്ള.
ക്ഷുദ്ര. ന. ൧, ചെറിയവൾ. ൨, ഹീന. ൩, ലുബ്ധുള്ളവൾ. ൪, ക്രൂര. ൫, നാട്യക്കാരത്തി. ൬, വേശ്യ. ൭, ംരംച്ച. ൮, തേനീച്ച. ൯, കൊതുക. ൧൦, കണ്ടകാരി. ൧൧, വഴുതിന. ൧൨, പുളിയാരൽ.
ക്ഷുദ്രം. ന. ൧, അല്പം. ൨, ക്രൂരത. ൩, കൂടപത്രം, ആഭിചാരം.
ക്ഷുദ്രകംബു. ന. പിരിയുള്ള ശംഖു.
ക്ഷുദ്രക്കാരൻ. ന. ആഭിചാരക്കാരൻ.
ക്ഷുദ്രഘണ്ടിക. ന. കിങ്ങിണി.
ക്ഷുദ്രജന്തു. ന. ൧, ചെറിയജന്തു. ൨, കൃമിയും മററും.
ക്ഷുദ്രതമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഏററവും ക്ഷുദ്ര.
ക്ഷുദ്രനാസിക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ചെറിയ മൂക്കുള്ള.
ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം. ന. ആഭിചാരപ്രവൃത്തി.
ക്ഷുദ്രവാൎത്താകി. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, ചെറുവഴുതിന.
ക്ഷുദ്രശംഖം. ന. പിരിയുള്ള ശംഖു.
ക്ഷുദ്രാണ്ഡം. ന. പാൎപ്പുമത്സ്യം.
ക്ഷുദ്രാമ്ല. ന. ഒരു പച്ചമരുന്നു, പുളിയാരൽ.
ക്ഷുധ. ന. വിശപ്പു.
ക്ഷുധാഭിജനനം. ന. ഒരങ്ങാടിമരുന്നു, കറുത്തകടുക്കു, ക്ഷുതാഭിജനനം.
ക്ഷുധിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. വിശപ്പുള്ള.
ക്ഷുധനൻ. ന. ദുഷ്ടൻ, മൂൎക്കൻ.
ക്ഷുപം. ന. ചെറിയ വൃക്ഷം, ചെറിയകൊമ്പു.

ക്ഷുബ്ധ. വി. ബ്ധൻ, ബ്ധാ, ബ്ധം.) വി. ന. ൧, ഇളകിയ, കലങ്ങിമറിഞ്ഞ. ൨, സങ്കടപ്പെട്ട.
ക്ഷുബ്ധം. ന. കടകോൽ.
ക്ഷുഭിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. ൧, ഇളകിയ, ഭയപ്പെട്ട. ൨, കലങ്ങിയ. ൩, കോപിച്ച.
ക്ഷുമ. ന. ൧, ചെറുചണം. ൨, ചണം. ൩, മുതിര. ൪, ഒരു തൈ, അമരി.
ക്ഷുരകൻ. ന. ക്ഷൌരക്കാരൻ.
ക്ഷുരകം. ന. മൈലെള്ളു.
ക്ഷുരകി. ന. ക്ഷൌരക്കാരത്തി.
ക്ഷുരപ്രം. ന. കത്തിയമ്പു.
ക്ഷുരം. ന. ൧, ക്ഷൌരക്കത്തി. ൨, വയച്ചുള്ളി. ൩, ഞെരിഞ്ഞിൽ. ൪, കുതിരക്കുളമ്പു. ൫, പശു മുതലായവയുടെ കുളമ്പു. ൬, കട്ടിളക്കാലിന്റെ ചുവടു.
ക്ഷുരി. ന. ഒരു മാതിരിക്കളി.
ക്ഷുരിക. ന. ഒരായുധം, ചുരിക.
ക്ഷുല്ല. വി. (ല്ലൻ, ല്ലാ, ല്ലം.) വി. ന. ചെറിയ.
ക്ഷുല്ലക. വി. (കൻ, കാ, കം.) വി. ന. ൧, ചെറിയ. ൨, കടുപ്പമുള്ള. ൩, ദാരദ്ര്യമുള്ള. ൪, ഹീനമായ. ൫, ദുഷിച്ച. ൬, ഇളയ. ൭, വേദനപ്പെട്ട.
ക്ഷുല്ലകം. ന. കക്കാ.
ക്ഷുല്ലതാതകൻ. ന. ചിററപ്പൻ.

ക്ഷേ

ക്ഷേത്രജ. വി. (ജൻ, ജാ, ജം.) വി. ന. ൧, വിളഭൂമിയിൽ നിന്നുണ്ടായ. ൨, ശരീരമുതലായവയിൽ നിന്നു ജനിച്ച.
ക്ഷേത്രജൻ. ന, ൧, പുത്രൻ. ൨, ഭർത്താവുള്ളപ്പോൾ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരനാൽ അവളിൽ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ.
ക്ഷേത്രജ്ഞ. വി. (ജ്ഞൻ, ജ്ഞാ, ജ്ഞം.) വി. ന. ൧, മിടുക്കുള്ള. ൨, ക്ഷേത്രത്തെ അറിഞ്ഞ.
ക്ഷേത്രജ്ഞൻ. ന. ൧, ആത്മാവു. ൨, വേശ്യാസംഗം ചെയ്തു നടക്കുന്നവൻ. ൩, കൃഷിക്കാരനും മററും.
ക്ഷേത്രം. ന. ൧, വിളഭൂമി. ൨, ശരീരം. ൩, ഭാര്യ. ൪, പുണ്യസ്ഥലം, അമ്പലം.
ക്ഷേത്രസംബന്ധം. ന, അമ്പലത്തിലെ അവകാശം.
ക്ഷേത്രസംബന്ധി. ന. ൧, അമ്പലത്തിലെ വേലക്കാരും മററും. ൨, ക്ഷേത്രത്തിൽ സംബന്ധമുള്ളവൻ.
ക്ഷേത്രാജീവ. വി. (വൻ, വാ, വം.) വി. ന. കൃഷി ചെയ്യുന്ന.
ക്ഷേത്രി. വി. (ത്രീ, ത്രിണീ, ത്രി.) വി. ന. കൃഷി ചെയ്യുന്ന.
ക്ഷേത്രി. ന. ൧, കൃഷിക്കാരൻ. ൨, ഭർത്താവു.
ക്ഷേത്രിയം. ന. ൧, മേച്ചിൽസ്ഥലം. ൨, മരുന്നിന്റെ കൂടെ ചേർത്തു കൊടുക്കുന്ന മരുന്നു. ൩, പൊറുക്കാത്ത ദീനം.
ക്ഷേപണം. ന. ൧, അയെക്കുക. ൨, നേരംപോക്കു. ൩, നിന്ദ.
ക്ഷേപണി. ന. ൧, കഴുതാക്കോൽ. ൨, തണ്ടു. ൩, വല.
ക്ഷേപം. ന. ൧, അയെക്കുക. ൨, വിടുക. ൩, ഡംഭം. ൪, താമസം. ൫, നിന്ദ. ൬, നേരംപോക്കു. ൭, പുഷ്പസമൂഹം.
ക്ഷേപിക്കുന്നു. ച്ചു, പ്പാൻ. (ക്ഷേപി.) സ. ക്രി. ൧, അയെക്കുന്നു. ൨, എറിയുന്നു. ൩, താമസിപ്പിക്കുന്നു. ൪, നിന്ദിക്കുന്നു.
ക്ഷേപിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ഏററവും വേഗമുള്ള.
ക്ഷേമകര. അല്ലെങ്കിൽ, **ക്ഷേമകാര.** വി. (രൻ, രാ, രം.) വി. ന. ൧, നന്മയെ ചെയ്യുന്ന. ൨. സുഖത്തെ ചെയ്യുന്ന.
ക്ഷേമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. ഭാഗ്യമുള്ള.
ക്ഷേമാ. ന. ദുർഗ്ഗ.
ക്ഷേമം. ന. ൧, സുഖം. ൨, നന്മ. ൩, നിത്യാനന്ദം.

ക്ഷൈ

ക്ഷൈത്രം. ന. വിളഭൂമിക്കൂട്ടം.
ക്ഷൈരേയി. ന. പാൽക്കഞ്ഞി.

ക്ഷോ.

ക്ഷോണി. ന. ഭൂമി.
ക്ഷോണിപാലൻ. ന. രാജാവു.
ക്ഷോണീതലം. ന. ഭൂമി.
ക്ഷോണീപതി. ന. രാജാവു.
ക്ഷോദം. ന. ൧, പൊടി. ൨, കുഴിയമ്മി. ൩, പൂഴി.
ക്ഷോദിത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. പൊടിക്കപ്പെട്ട.
ക്ഷോദിതം. ന. പൊടി.
ക്ഷോദിമാവു. ന. അത്യല്പം.
ക്ഷോദിഷ്ഠ. വി. (ഷ്ഠൻ, ഷ്ഠാ, ഷ്ഠം.) വി. ന. ൧, നന്നായി പൊടിക്കപ്പെട്ട. ൨, അത്യല്പമായ.
ക്ഷോഭം. ന. ൧, മനസ്സിന്റെ ഇളക്കം,

ഭയം. ൨, കുലുക്കം, കലക്കം. ൩, കോപം.

ക്ഷോഭിക്കുന്നു. ച്ചു. പ്പാൻ. (ക്ഷോഭി.) അ. ക്രി ൧, ഭയപ്പെടുന്നു. ൨, കോപം കൊണ്ടും മററും അധികം ഇളകുന്നു.

ക്ഷൌ.

ക്ഷൌണി. ന. ഭൂമി.

ക്ഷൌണിപ്രാചീരം. ന. സമുദ്രം.

ക്ഷൌദ്രം. ന. ൧, തേൻ. ൨, വെള്ളം.

ക്ഷൌമ. വി. (മൻ, മാ, മം.) വി. ന. നേരിയശീലകൊണ്ടുള്ള, നേരിയശീലകൊണ്ടും മററും പൊതിഞ്ഞ.

ക്ഷൌമം. ന. ൧, ഒരുമാതിരി മാളിക, അട്ടം. ൨, നേരിയവസ്ത്രം. ൩, പട്ടുനൂൽ.

ക്ഷൌമി. ന. ചണം.

ക്ഷൌരകൻ. ന. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

ക്ഷൌരക്കത്തി. ന. ക്ഷൌരക്കാരന്റെ കത്തി.

ക്ഷൌരക്കാരൻ. ന. തലമുടികളയുന്നവൻ, അമ്പട്ടൻ.

ക്ഷൌരക്കാരി. ന. ക്ഷൌരക്കാരന്റെ സ്ത്രീ.

ക്ഷൌരം. ന. തലമുടികളക.

ക്ഷൌരികൻ. ന. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

ക്ഷ്ണത. വി. (തൻ, താ, തം.) വി. ന. മൂർച്ചകൂട്ടപ്പെട്ട, തേജിത.

ക്ഷ്മാ.

ക്ഷ്മാ. ന. ഭൂമി.

ക്ഷ്മാപതി. ന. രാജാവു.

ക്ഷ്മാഭൃത്തു. ന. ൧, രാജാവു. ൨, പർവ്വതം.

ക്ഷ്വേഡ. വി (ഡൻ, ഡാ, ഡം.) വി. ന. ൧, വളഞ്ഞ, കുനിയ. ൨, ദുഷ്ടതയുള്ള.

ക്ഷ്വേഡ. ന. ൧, പടവിളി. ൨, മുളവടി.

ക്ഷ്വേഡം. ന. അല്ലെങ്കിൽ, **ക്ഷ്വേളം.** ന. ൧, വിഷം. ൨, ശബ്ദം.

ക്ഷ്വേഡിതം. അല്ലെങ്കിൽ, **ക്ഷ്വേളിതം.** ന. പടവിളി, അട്ടഹാസം.

ഴ. സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ലാത്തതായി മലയാണ്മയിൽ ഹല്ലുകളിൽ ചേർത്തു പറഞ്ഞുവരുന്ന ഒരക്ഷരം.

റ. ഹല്ലുകളിൽ ഒരക്ഷരം.

റാക്കു. ന. വെള്ളത്തിനു സമീപിച്ചു മുളെക്കുന്ന ഒരുമാതിരി തൈ.

റാക്കില. ന. റാക്കിന്റെ ഇല.

റാഞ്ചൻ. ന. ഒരു പക്ഷി.

റാഞ്ചുന്നു. ഞി. വാൻ. (റാഞ്ച.) സ. ക്രി. പരുന്തു മുതലായ പക്ഷികൾ ചെറിയജന്തുക്കളെ തക്കംനോക്കി പറന്നുവന്നു കാൽനഖത്തിൽ കോർത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

റാട്ടു. ന. നൂലുചുററുന്ന ഒരു യന്ത്രം.

റാണി. ന. രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്ന രാജസ്ത്രീ.

റാത്തൽ. ന. ആറേകാൽ പലം.

റിഗുലേഷ്ഠ. ന. അദാലവും പോലീസും ഇടപെട്ടുള്ള കാൎയ്യങ്ങൾ രാജ്യത്തു നടക്കേണ്ടുന്ന മുറകളെക്കുറിച്ചു രാജാവു നിശ്ചയിച്ചെഴുതി ഗോട്ടുകളിലും മററും സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം.

റൃശ്യ. ന. വടക്കേ അററത്തുള്ള ഒരു വലിയ രാജ്യം.

റൊട്ടി. ന. ഒരു പലഹാരം.

റോപ്പ. ന. ഭൂമിയുടെ വലിയ പങ്കുകളിൽ ഒന്നു, യൂറോപ്പു.

റോമാ. ന. പഴയകൂററുകാരുടെ പ്രധാനമായുള്ള സ്ഥലം.

അവസാനം.

SANSCRIT ROOTS.

ധാതുമഞ്ജരി.

അങ്ക to mark, stain; as, അങ്കം, അങ്കുരം, അങ്കുരം.

അഞ്ജ to anoint, be beautiful; as, അഞ്ജനം, അഭ്യംഗം, അഞ്ജനകേശി.

അട to wander about, travel; as, അടാട്യാ, അടനം, അടവീ.

അത to go, be in constant motion; as, അതനം, അതനാവു.

അദ to eat; as, അന്നം, ക്രവ്യാദൻ, സസ്യാദൻ.

അന to breathe, live; as, അനിലൻ, അനിലലക്ഷിതം, പ്രാണൻ.

അന്ധ grow blind; as, അന്ധൻ, അന്ധകാരം, അന്ധതമസ്സു.

അയ to go; as, പലായനം, അയനം, ഉത്തരായനം, ദക്ഷിണായനം, നാരായണൻ, അയസ്സു.

അർച്ച to worship, glorify; as, അർച്ചിതൻ, അർച്ചകൻ, അർച്ചിക്കുന്നു, അർച്ചനാ, അർച്ചാ.

അർത്ഥ to ask, beg; as, അർത്ഥനാ, അർത്ഥം, അർത്ഥി.

അർഹ to worship, be worthy, fit, proper; as, അർഹിതൻ, അർഹണ, അർഹൻ, അർഹത.

അല to adorn; as, അലങ്കരം, അലങ്കാരശാസ്ത്രം, അലങ്കരിക്കുന്നു, വാഗ്വലകം.

അശ to eat, possess, enjoy; as, പലലാശി, അശനം, അശിതൻ, ആമിക്ഷാശി, യശസ്സു, കുഞ്ജരാശനം.

അസ to be; as, സത്തു, സത്യം, സത്വഗുണം, സാത്വികം.

അസ to cast, throw; as, അസ്ത്രം, നിരാസം, നിരസനം, ന്യാസം, സന്ന്യാസം, സന്ന്യാസീ.

ആപ to have, possess, obtain; as, പ്രാപ്യം, പ്രാപ്തി, വ്യാപ്യം, വ്യാപ്തി, പ്രാപിക്കുന്നു, വ്യാപിക്കുന്നു.

ആസ to sit; as, ആസനം, ന്യായാസനം.

ഇ to go over; as, അയുസ്സു, with അധി prefixed, means, to study, get up by heart; as, അദ്ധ്യായം, അദ്ധ്യയനം, ഉപാദ്ധ്യായൻ.

ഇന്ധ to light, burn, kindle; as, ഇന്ധനം.

ഇഷ to desire; as, ഇച്ഛാ, ഇഷ്ടം, അനിഷ്ടം, അനേഷ്ടണം.

ഈശ to rule; as, ഈശൻ, ഗിരീശൻ, ത്രിദിവേശൻ, ഈശിതാവു, ഗണേശൻ, കിന്നരേശൻ, ഈശ്വരൻ, ഐശ്വര്യം,

ഈക്ഷ to look; as, ഈക്ഷണം, അവലോകന, ഈക്ഷിക്കുന്നു, വിക്ഷണം, വീക്ഷിതം, വിക്ഷിക്കുന്നു, നിരീക്ഷണം.

ഉച to collect; as, ഓകസ്സു, ഓകഃ, ദിവൗകസ്സുകൾ, അഗൗകസ്സു.

ഉന്ദ to make wet; as, ഉദകം, ഉദപാൻ, ഉദധി, ഇന്ദു, ഔദനം, നാളികേരൗദകം.

ഉഷ to burn; as, ഉഷ്ണം, ഉഷ്ണാവു, കോഷ്ണം, കവോഷ്ണം, മരുദുഷ്ണം, കടുഷ്ണം.

ഊന to grow less; as, ഊനം, ന്യൂനതാ.

ഊഹ to reason, search, examine; as, ഊഹം, അപോഹം, വ്യൂഹം, സമൂഹം.

ഋച to praise; as, അർച്ചിതൻ, അർച്ചിക്കുന്നു, ഋഗ്വേദം,

ഋജ to go or attain; as, സ്വർഗ്ഗം.

ഋദ്ധ to increase, grow large; as, വർദ്ധനവു, വർദ്ധിക്കുന്നു, വൃദ്ധൻ, വാർദ്ധകം, വാർദ്ധക്യം.

ഏജ് to shake; as, ഏജനം, ഏജിതം.
ഏധ to grow or increase; as, ഏധസ്സു, ഏധിതം, ഏധനീയം.
ഓജ be strong or powerful; as, ഓജസ്സു.
കച to shine, bind; as, കാചം, കാഞ്ചനം, കചം.
കട to go; as, കടാക്ഷം, കണ്ടകം.
കഡ to scratch; as, കണ്ഡൂയാ, കണ്ഡൂയനം.
കണ to go; as, കാണം, കണം.
കഥ to narrate, tell; as, കഥാ, കഥകൻ, അനുകഥനം.
കദ to kill, be confused; as, കദനം, കദംബം.
കന to shine; as, കനകം, കനകമയം, കനകസൂത്രം, കനിഷ്ഠം, കനീയസ, കന്യാ.
കമ്പ to shake; as, കമ്പം, അനുകമ്പാ, കമ്പനം, കമ്പ്രം.
കമ to desire; as, കാമം, കാമിക്കുന്നു, കാമൻ, കാന്താ, കാമുകൻ, കാമിനി, കാമുകി.
കല to sound; as, കലാ, കളകള, കളകണ്ഠം.
കവ to tinge, be of varied hues, to describe; as, കവി, കാവ്യം, കവിത, കപോതം, കാപോതം.
കശ to injure; as, കശുലൻ, കശാ.
കക്ഷ to hurt or kill; as, ക്രൂരകക്ഷം, കക്ഷം, കക്ഷ്യം.
കസ with വി prefixed means to expand as a flower; as, വികാസം, വികസിക്കുന്നു, വികസ്വരം.
കാച to shine, bind; as, കാചസ്ഥാലി, കാചലവണം, കാചഭാജനം.
കാശ to shine, to hide; as, നികാശം, പ്രകാശം, പ്രാകാശ്യം.
കാസ to cough; as, കാസം, കാസി.
കാങ്ക്ഷ to desire; as, കാംക്ഷ, കാംക്ഷിക്കുന്നു.
കിട to go or approach, terrify; as, കിടി, കിടിഭം, കിട്ടം.
കിത to cure, give medicine; as, ചികിത്സാ, ചികിത്സിതം.
കിതി to abide; as, കേതനം, നികേതനം.
കില to play, sport; as, കേളി, കേളകൻ.
കീട to colour or dye; as, കീടം, കീടഫലം, കീടജം.
കീല to bind, stake, pin; as, കീലകം, കീലാലം.
കൂ make a particular noise; as, കൂവചം, ക്രൂചം.
കൂച sound high, straiten, contract, go, be restricted or confined &c; as, കൂചം, സങ്കൂചം.
കൂട make crooked; as, കൂടിലൻ, കൂടിലത, അകൂടിലത.
കൂഠി to be idle; as, കുണ്ഠൻ.
കുഡ to confound, preserve, heat, heap, eat; as, കുണ്ഡൻ, അഗ്നികുണ്ഡം, കുണ്ഡലീ, കുണ്ഡ്യം കുണ്ഡലം.
കുത്സ to despise; as, കുത്സനം, കുത്സിതം, കുത്സാ.
കുപ be angry; as, കോപം, കോപൻ, കോപനാ.
കുഛി to hide, cover, conceal; as, കുഛേരൻ.
കുമാര play as a child; as, കുമാരൻ, കുമാരീ, കന്യാകുമാരീ.
കുല to cover, enclose, hide; as, കുലം, കുലകം, കുലകക്ഷ.
കൃഞ to do, make; as, കൃതി, കാര്യം, കൃത്രിമം, കാരണം, സുഖകരം, കർത്താവു, വികാരം, വികൃതി, കൃത്യം, കർത്തവ്യം, ഭാസ്കരൻ, കർമ്മം, അഹസ്കരൻ, പ്രഭാകരൻ, വിഭാകരൻ.
കൃത to cut or divide; as, വികർത്തനൻ, ക്രൂരം, ക്രൂരതാ.
കൃപ (കല്പതി, കല്പയതി) form images in the mind, think, imagine; as, സങ്കല്പം, സങ്കല്പിക്കുന്നു, കല്പവൃക്ഷം.
കൃപ (കൃപതി) to have pity; as, കൃപാ, കൃപാണം.
കൃശ make thin, or small; as, കൃശം, കൃശാംഗം, കൃശത, കൃശത്വം, കൃശരേതസ്സു.
കൃഷ to draw, draw lines, plough; as; കൃഷ്ടി, കൃഷി ആകൃഷ്ടണം പ്രകൃഷ്ടണം, പ്രകൃഷ്ടിതം.
കീ to scatter; as, വികിരണം, കീർണ്ണി, കിരണം.
കീർത to praise, celebrate; as, കീർത്തി, സകീർത്തനം, കീർത്തികുന്നു; പ്രകീർത്തിതം.
കേല to go, play; as, കേളി.
കൈ to sound; as, കാകൻ.
ക്രന്ദ to weep, shed tears; as, ക്രന്ദനം, ക്രന്ദിതം.
ക്രമ to go, step, walk: as, ക്രമം, അനുക്രമം, ആക്രമം ആക്രാന്തം, വിക്രമം, വിക്രമൻ, ഉപക്രമം.
ക്രീ to buy, barter; as, ക്രയം, വിക്രയം, ക്രയ്യം.

ക്രീഡ to sport, play; as, ക്രീഡ, ക്രീഡികന്ന, സക്രീഡമാനൻ.

ക്രുധ be angry; as, ക്രോധം, ക്രുദ്ധൻ, ക്രോധനൻ.

ക്രുശ to call out; as, ക്രോക്ഷ്ടാവു, ക്രോശം, ക്രോശയുഗം.

ക്ലിദ grow moist, damp, or wet; as, ക്ലിന്നാക്ഷം, ക്ലേദം.

ക്ലിശ suffer pain; as, ക്ലേശം, ക്ലിഷ്ടം.

ഖഡ to divide; as, ഖണ്ഡം, ഖണ്ഡി, ഖണ്ഡം.

ഖന to dig; as, ഖനിജം, ഖനിത്രം, ആഖു, ആഖുഭുക്.

ഖാദ to eat; as, ഖാദനം, ഖാദ്യം, ഖാദിതം.

ഖിദ be distressed, suffer pain; as, ഖേദം, ഖിന്നം, ഖിന്നത.

ഖ്യാ to relate, recount; as, ആഖ്യാനം, വ്യാഖ്യാനം, ഖ്യാതി.

ഗജ to souud; as, ഗജം, ഗജക്രമാശീ.

ഗന്ധ to distil or drop; as, ഗന്ധകം, ഗന്ധുകം, ഗന്ധു, ഗണ്ഡം.

ഗണ to count, reckon, calculate; as, ഗണനം, ഗണിതം, ഗണികന്ന.

ഗദ to speak articulately, to be sick; as, ഗദ്യം, ഗദിതം, നിഗാദം, അഗദം, അഗദങ്കാരൻ.

ഗന്ധ to hurt, move, beg; as, ഗന്ധം, സുഗന്ധം, ഗന്ധകം, ഗന്ധകുടീ, ഗന്ധകാളീ, ഗന്ധകുക്ഷിം, ഗാന്ധാരം, ഗാന്ധാരേയൻ, ഗാന്ധികം, ഗന്ധവ്വൻ.

ഗമ to go; as, ഗമനം, ഗചികന്ന, നഗം, അഗം, ഉരഗം, ഭുജംഗമം, മനാഗതം, ആഗമനം, ആശുഗൻ, വിഹംഗമം, ജഗൽ, ഗോവു, ഖഗം, നഗരം, നാഗം, പന്നഗം, ജിഹ്മഗം.

ഗജ് to sound, roar; as, ഗജ്ജനം, ഗജ്ജിതം, ഗജ്ജികന്ന.

ഗർ to sound, roar; as, ഗർഭം, ഗർഭി.

ഗർവ്വ് be proud; as, ഗർവ്വം, ഗർവ്വിക്ഷൻ, ഗർവ്വിതൻ.

ഗാധ to stand, stay, seek; as, ഗാധം, അഗാധം.

ഗുധ to surround, invest; as, ഗോധാ, ഗോധികാ, ഗോധികാത്മജൻ, ഗോധൂമം.

ഗുപ to hide or conceal; as, ഗോപനം, ഗോപനീയം, ഗോപ്യം, ഗുപ്തം.

ഗുഹ to cover, hide, wear; as, ഗുഹ, ഗുഹ്യം, ഗുഹൻ, ഗുഹ്യം, ഗുഹ്യകൻ, ഗുഹ്യഗന്ധ.

ഗൃധ to covet, desire greedily; as, ഗൃധ്രം, ഗൃദ്ധ്നു, ഗൃദ്ധ്നുതാ.

ഗ്രഹ to take, seize, receive; as, ഗ്രഹം, ഗ്രഹകരണം, ഗ്രഹകായ്യം, ഗ്രഹപതി, ഗ്രഹണം, ഗ്രഹം, ഗ്രാഹി, ഗ്രാഹ്യം, ഗ്രഹിണീ, ഗൃഹീതം.

ഗ്ലൈ to swallow, eat, sound, teach; as, ഗ്രഹണം, ഗീർണ്ണി, ഗിരു, ഗർഭം, ഗരം, ഗരളം, ഗുരു, ഗുരുജനം.

ഗ്വൈ to sound, sing; as, ഗാനം, ഗായകൻ, ഗായനൻ, ഗാഥകൻ, ഗീതം, സംഗീതം, സാമഗൻ, കാഗൻ.

ഗ്രന്ഥ to string together, compose; as, ഗ്രന്ഥം, ഗ്രന്ഥി, ഗ്രന്ഥകർത്താവു, ഗ്രന്ഥികൻ, ഗ്രന്ഥകാരൻ, ഗ്രന്ഥിപർണ്ണി.

ഗ്രസ to seize, devour; as, ഗ്രസിക്കുന്ന, ഗ്രാസം, രാഹുഗ്രസ്തൻ.

ഗ്രഹ to take, seize, receive, accept, With അനു prefixed, to favour, to shew kindness to. With അവ, to oppose. With ഉൽ, to deposit, to trust. With ഉപ, to provide, to favour. With നി, to take, to arrest, to punish, to restrain. With പരി, to lay hold of, to seize. With പ്രതി, to assent to, to receive as a precept or truth, to embrace, to comprehend, to subdue, to accept. With വി, to quarrel, to fight. With സം, to collect, to assemble; as, ഗ്രഹികന്ന, ഗ്രഹണം, അനുഗ്രഹം, അപഗ്രഹം, ഉൽഗ്രഹം, ഉപഗ്രഹം, നിഗ്രഹം, പരിഗ്രഹം, പ്രതിഗ്രഹം, വിഗ്രഹം, സംഗ്രഹം.

ഘട്ട to act, unite or put together, endeavour, strive; as, ഘട്ടം, ഘടകം, ഘടനം, ഘടിപ്പികന്ന. ഉൽഘടം.

ഘട്ട to kick, resist; as, ഘട്ടി, ഘുടം, ഘുടികം ഘോടകം.

ഘുർ be frightful; as, ഘോരം, ഘോരരൂപം, ഘൌരം.

ഘുക്ഷ to proclaim; as, ഘോക്ഷികന്ന, ഘോക്ഷം, ഘുക്ഷിതം, ഘുക്ഷം മേഘനിഘോക്ഷം, ഘോക്ഷണം.

ഘൃ to sprinkle, shine; as, ഘൃണാ, ഘൃണി, ഘൃണിത്വം, ഘൃതം.

ഘ്രാ to smell; as, ഘ്രാണം, ഉജ്ജിഘ്രൻ.

ചണ്ഡ be angry, wrathful; as, ചണ്ഡൻ, ചണ്ഡാലൻ.

ചത to seek, ask; as, ചതുരൻ.

ചദ to gladden, shine; as, ചന്ദ്രൻ, ചന്ദ്രികാ, ചന്ദനം.

ചവ to go, move; as, ചവലം, ചാവല്യം, ചവലത, ചാപം.

ചമ to sip as water; as, ആചമനം, ആചമിക്കുന്നു, ചമരി.

ചര to walk; as, ചരിക്കുന്നു, ചരാചരം, സഞ്ചാരി, സഞ്ചാരം, ചാരൻ, ആചാരം, രാത്രിഞ്ചരൻ, രാത്രിചരൻ, ആചാര്യൻ, ആഭിചാരം, അനാചാരം, പരിചാരം, ചർമ്മം, ഗോചരൻ, അഗോചരൻ.

ചല to move, shake, tremble; as, ചലനം, അചലാ, ചലാചലം, ചലഭലം, ചഞ്ചിതം.

ചക്ഷ to speak, tell, eat; as, ചക്ഷുസ്സു, ചക്ഷുസ്സു, ചക്ഷുർവ്വിക്ഷയം, ചക്ഷുരാഗം.

ചിഞ to collect, gather together; as, അഗ്നിചിത്ത, സഞ്ചയം, ചയനം, സഞ്ചിതം, ചിതാഗ്നി.

ചിട be another's servant; as, ചേടി, ചേടികാഗേഹം.

ചിത be sensible, think or reflect on; as, ചേതസ്സു, ചൈതന്യം, ചിന്താ, സഞ്ചിന്താ, ചിന്തിക്കുന്നു.

ചിത്ര to paint, delineate; as, ചിത്രം, വൈചിത്ര്യം, വിചിത്രത, വിചിത്രം, ചിത്രകണ്ഡം, ചിത്രകംബളം.

ചില put on clothes; as, ചേല, ചേലികാ, ചൈലം, ചൈലാശകം.

ചിഹ്ന to mark, spot, stamp; as, ചിഹ്നം, രാജചിഹ്നം.

ചൂഡ to divide, cleave; as, ചൂഡാ, ചൂഡാമണി.

ചൂദ to send, ask, interrogate; as, ചോദ്യ, ചോദിതം, ചോദികുന്നു, ചോദനാ.

ചുബ to kiss; as, ചുംബനം, ചുംബകൻ, ചുംബിതം, ചുംബിക്കുന്നു.

ചുര to steal; as, ചോരൻ, ചോരണം.

ചൂർണ്ണ to pound, powder; as, ചൂർണ്ണനം, ചൂർണ്ണിതം.

ചേഷ്ട to act or perform function, strive, be busy; as, ചേഷ്ടനം, ചേഷ്ടമാനൻ, ചേഷ്ടാ, ചേഷ്ടിതം, വിചേഷ്ടിതം.

ച്യു to drop, leak, waste; as, അച്യുതൻ, ച്യുതം, ച്യുതി.

ഛദ to cover, veil, clothe; as, ഛത്രം, ആഛാദനം, ആഛാദിക്കുന്നു, ഛന്നം, ഛദനം, ഛദപത്രം.

ഛിദ to divide, split, cut; as, ഛേദിക്കുന്നു, ഛേദനം, ഛിദ്രം, ഛിന്നം, ഛിന്നശാഖാ.

ഛർദ to vomit; as, ഛർദ്ദി, ഛർദ്ദനം, പ്രഛർദ്ദികാ.

ഛേദ to cut, divide; as, ഛേദനം, ഛേദ്യം, ഛേദിക്കുന്നു, ഛേദിതം.

ഛോ to cut, mow, reap; as, കച്ഛം, കച്ഛപൻ.

ജട to clot, be entangled as hair; as, ജടാ, ജടാജൂടം, ജടാധരൻ, ജടായു, ജട്ടി.

ജന or ജനി to be born or produced, to generate; as, ജനം, ജനനം, ജനാർദ്ദനൻ, ജിജൻ, മനസിജൻ, ആത്മജൻ, പങ്കജം, സരസിജം, മനുജൻ, അനുജൻ, ജനിക്കുന്നു, ജാതൻ, ബീജം.

ജപ to mutter, repeat in silence; as, ജപം, ജപിക്കുന്നു.

ജല to cover, hide, or veil, encompass; as, ജാലം, ജലം, ഇന്ദ്രജാലം.

ജല്പ to speak articulately, prattle; as, ജല്പിക്കുന്നു, ജല്പാകൻ, ജല്പൻ, ജല്പകൻ, ജല്പിതം.

ജാഗ്ര to wake, be watchful; as, ജാഗരണം, അജാഗ്രത, ജാഗരൂകൻ, ജാഗ്രത.

ജി to conquer; as, ജയം, പരാജയം, മാരജിത്ത, ലോകജിത്ത, ജയ്യം, അജയ്യം, ഭീഷ്മജയൻ, ജിഷ്ണു, താരകജിത്ത, ഇന്ദ്രജിത്ത, ജായു, ധനഞ്ജയൻ, കൈടഭജിത്ത, ജയന്തൻ.

ജീവ to live, exist; as, ജീവിക്കുന്നു, ജീവൻ, ജീവനം.

ജു to make haste, move quickly; as, ജവാനിലൻ, ജവനൻ, ജവിനീ, ജവം.

ജൃ to gape, yawn, fear; as, ജൃംഭിക്കുന്നു, ജൃംഭണം, ജൃംഭിതം, ജൃംഭികാ.

ജൃ to grow old, be decayed; as, ജരാ, നിർജ്ജരൻ, ജിർണ്ണം, ജരൻ.

ജ്ഞപ make know; as, ജ്ഞാപകം, അനുജ്ഞാപകൻ, അനുജ്ഞാപ്യ.

ജ്ഞാ to know; as, ജ്ഞാനം, ജ്ഞാനി, വിശേഷജ്ഞൻ, സർവ്വജ്ഞൻ.

ജ്യാ to decay or become old; as, ജ്യാനി, ജിനൻ.

ജ്വര to be diseased, be feverish; as, ജ്വരം, ജ്വരഘ്നം, ജ്വരാഗ്നി.

ജ്വല to shine, blaze, flame, as, ജ്വാല, ജ്വലനൻ, ജ്വലിക്കുന്നു, ജ്വലിതം.

ണീ to lead, conduct; as, നയം, നീതി, നയനം, നേത്രം, ആനായം, പ്രണായം, വിനായകൻ, നായകൻ, വിനീതി, നായകർ.

തട to be elevated or high, rise; as, തടം, തടസ്ഥൻ, തടാകം.

തഡ to beat, strike; as, താഡനം, താഡിക്കുന്നു, തഡിത്ത, തഡിത്വാൻ.

തന to draw out into length; as, തന്തു, തന്തുവായൻ, തനു, തന്വംഗീ, തനയൻ, തന്താവം, തതം, സന്തതി, സന്താനം.

തപ be warm, to shine, heat; as, തപസ്സു, തപശ്ശക്തി, തപോപാവകൻ, തപസ്സി, തപോധനൻ, പശ്ചാത്താപം, അനുതാപം, സന്താപം, താപസകുമാരി.

തമ be dark, dull, gloom; as, തമസ്സു, താമസം, തമോഗുണം, തമിസ്രം, അന്ധതമസ്സു.

തർക്ക to reason, discuss; as, തർക്കം, തർക്കശാസ്ത്രം, താർക്കികം.

തർജ്ജ to blame, threaten; as, തർജ്ജിക്കുന്നു, തർജ്ജിതം, തർജ്ജനം.

തല lay a foundation; as, തലം, തലാതലം, താലു, ഭൂതലം, അതലസ്പർശം, തലിതം, രസാതലം, താലവ്യം.

തക്ഷ make less by cutting; as, തക്ഷൻ, തക്ഷകൻ, തച്ചൻ.

തിജ to bear, sharpen, shine; as, തേജസ്സു, തീക്ഷ്ണത, തിക്തം, തിക്തകം, തിതിക്ഷാ.

തിമ to be wet, damp; as, തിമി, തിമിംഗലം, തിമിരം, തിമിതം.

തില to go, be unctuous or greasy, oil or anoint; as, തിലം, തൈലം, തിലകം, തിലപർണ്ണീ, തിലോത്തമാ.

തുഡ to tear, break; as, തുണ്ഡ, തുണ്ഡി, തുണ്ഡികേരീ, തുണ്ഡിലൻ.

തുദ to vex, goad; as, തോത്രം, വിധുന്തുദൻ, തുന്ദം, തുന്ദി, തുന്ദിലൻ, തുന്നം.

തുര to go quick, be hurry; as, തുരഗം, തുരംഗം, തുരാഷാട്ട.

തുല to weigh or measure; as, തുലാ, തുലാസു, തുലാകോടി, തുലാഭാരം.

തുഷ to rejoice, be glad; as, തുഷ്ടി, തോഷം, സന്തോഷം, സന്തുഷ്ടി, സന്തോഷിക്കുന്നു.

തൃണ to eat, graze; as, തൃണം, തൃണ്യം, തൃണരാജൻ, തൃണധ്വജം, തൃണദ്രുമം,

തൃപ to be pleased or satisfied; as, തൃപ്തി, തൃപ്തം, തർപ്പണം.

തൃഷ to thirst; as, തൃഷാ, തൃഷാർത്തം, തൃഷ്ണാ, തൃഷ്ണതാ, തൃഷിതോത്തരാ.

തൃ to traverse, cross, pass or float over; as, തീർണ്ണം, തരണൻ, ദേശാന്തിരി, രഥന്തരൻ, താരാ, തരംഗം, അവതാരം, അവതരണം, അവതരിക്കുന്നു.

ത്യജ to quit, leave; as, ത്യാജ്യം, ത്യാജ്യത, ത്യജിക്കുന്നു, ത്യാഗം, ത്യക്തം, ത്യക്തവ്യം.

ത്രപ to be modest or ashamed; as, ത്രപാ, ത്രപമാണം, ത്രപിതം, ത്രപു.

ത്രസ to fear, be afraid; as, ത്രസ്തൻ, ത്രാസകരം, ത്രാസം.

ത്രൈ to preserve; as, ത്രാതൻ, ത്രാണനം, ജീവപരിത്രാണനം, പുത്രൻ, പുത്രീ.

ത്വച to cover, clothe; as, ത്വക്, ത്വശോഷം ത്വചിസാരം.

ത്വര make haste; as, സത്വരം, ത്വരാ, ത്വരണം.

ദംശ to bite, sting; as, ദംശനം, ദംശിക്കുന്നു, ഉപദംശസാധനം. ദംശിതം, ദംശകൻ.

ദണ്ഡ to punish; as, ദണ്ഡം, ദണ്ഡനം, ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നു, ദണ്ഡിജിതൻ, ദണ്ഡു.

ദമ to tame; as, അരിന്ദമൻ, ദമയന്തി, ദമകൻ, ദമനം.

ദയ to preserve, move; as, ദയാ, ദയാകൃത്ത, ദയാലു.

ദരിദ്രാ be poor or needy; as, ദാരിദ്ര്യം, ദരിദ്രത, ദരിദ്രൻ.

ദശി to bite or sting; as, ദശനം, ദംശിക്കുന്നു, ദംശിതം, ദംശകൻ, ഉപദംശസാധനം.

ദഹ to burn; as, ദഗ്ദ്ധം, ദഹനം, ദാഹം, ദഹനൻ, ഖാണ്ഡവദാഹം,

ദക്ഷ to grow or increase; as, ദക്ഷൻ, ദക്ഷപ്രജാപതി, ദക്ഷജാ, ദക്ഷിണാ, ദാക്ഷകം, ദാക്ഷായണീ.

ദാ to give; as, ദത്തം, ദാനം, ആദാനം, ദായകൻ, ധനദൻ, ന്യായദാതാവു, ഗോദൻ, ദായാദി, വാഗ്ദത്തം, വാരിദം.

ദാസ to give, hurt or kill; as, ദാസൻ, ദാശൻ.

ദിവ to sport, play; as, ദിവം, ദിവസം, ദിവസ്പതി, ദേവൻ, ത്രിദിവം, ദ്യോവു, അക്ഷദ്യൂതൻ, ദിവാകരൻ, ദിവ്യം.

ദിശ to point, shew, direct; as, ഉപദേശം, ഉപദേശി, ഉപദേഷ്ടാവു, നിർദ്ദേശം.

ദീ to waste, decay; as, ദീനം ദീനൻ, ദീനമുഖൻ, ദീനചേതനം.

ദീപ to shine; as, ദീപ്തം, ദീപം, ദീപനം, ദീപിതം, ദീപമാല, ദൈവം, ദീപട്ടി, ദീപയഷ്ടി.

ദുഃഖ to give pain; as, ദുഃഖം, ദുഃഖകരം, ദുഃഖിതൻ.

ദുഷ to do or act improperly, be

impure; as, ദുഷ്ടൻ, ദുഷ്ടത, ദുഷ്ട്രവൃത്തി, ദുഷ്കൃതം, ദോഷം, ദുഷരം.

ദുഹ to milk; as, ഗോധുക്, ദുഹിതാ, ദുഹ്യം.

ദൂഷ to be or become bad; as, ദൂഷകം, ദൂഷണം, ദൂഷിതം, ദൂഷ്യം.

ദൃ to reverence, respect; as, ആദരം, ആദരവു, ദൃതം, ആദരണീയം, ആദൎയ്യം; ആദരിക്കുന്നു.

ദൃപ to light, excite, inflame; as, ദൃപ്തം, ദൎപ്പകൻ, ദൎപ്പണം, കന്ദൎപ്പൻ.

ദൃശ to see; as, ദൃഷ്ടം, ദൃഷ്ടി, ദൂരദൎശി, ദീൎഘദൎശി, സദൃശം, ദൃഷ്ടാന്തം, ദൎശനം, പശു.

ദൃ to tear, rend; as, പുരന്ദരൻ, ദാരു, ഭഗന്ദരം, ദൎദ്ദരം, ക്രൌഞ്ചദാരുണൻ, ദാരങ്ങൾ, ഭൂദാരം.

ദോല or ദുല to swing; as, അന്ദോളം, അന്തോളം.

ദ്യുത to shine; as, ജ്യോതിസ്സു, ജ്യോതിഷക്കാരൻ, ജ്യോതിഷം.

ദ്രു to run, move, drop, ooze; as, ദ്രുതം, ദ്രാവകം ദ്രാവം, ശതദ്രു, ദ്രവ്യം, ദ്രവിണം, ദ്രുമം.

ദ്രുഹ seek to hurt or injure; as, ദ്രോഹം, ദ്രോഹീ, മിത്രദ്ധ്രുക്.

ദ്രൈ to sleep; as, നിദ്രാ, നിദ്രാണൻ, നിദ്രാഭംഗം.

ദ്വിഷ to hate; as, ദ്വിഷ്ടം, ദ്വേഷം, ദ്വേഷകൻ, ദ്വേഷിക്കുന്നു, സുരദ്വിട്ടുകൾ.

ധന to produce, yield; as, ധനം, ധാന്യം, ധനേശൻ, ധനദൻ, ധനാധിപൻ.

ധന to sound, cast as an arrow; as, ധനുസ്സു, ധനുദ്രുമം, പുഷ്പധന്വാവു, ധനുൎബ്ബാണം.

ധാ to hold or support, have or possess; as, അഞ്ചി, ഹിതം, പരിധി, വാരിധി, അന്തൎദ്ധാ, അന്തൎദ്ധി, അന്തൎദ്ധാനം, ആധാനം, ആധേയം, വിധാതാവു, അംഭോനിധി, പയോനിധി, വിധി, വേധസ്സു, നിധാതാവു, സന്നിധി.

ധാവ to cleanse; as, ധാവകം, ദന്തധാവനം.

ധൂൎവ്വ to kill or hurt; as, ധൂൎത്തൻ, ധൂൎത്തതാ, ധൂൎത്തകൻ.

ധൂ to shake, agitate; as, ധൂതം, ധൂതകല്മഷം, ധൂനനം, അനിലോദ്ധൂതം.

ധൂപ to heat, shine; as, ധൂപം, ധൂപനം, ധൂപവൃക്ഷം, ധൂപകലശം, ധൂപിതം.

ധൂമ to agitate; as, ധൂമം, ധൂമകേതു, ധൂമധ്വജം.

ധൃ to hold, stand fast, be firm; as, ധൃതം, ധൃതി, വസുന്ധരാ, വിദ്യാധരൻ, ധരാ, ധരിത്രീ, ധരണീ, ശക്തിധരൻ, ദണ്ഡധരൻ, ഗംഗാധരൻ, ആധാരം, ധരിക്കുന്നു, ധാരണം.

ധൃഷ be proud or presumptuous; as, ധൃഷ്ടൻ, അധൃഷ്യം, അധൃഷ്ടൻ, ധൃഷ്ണു.

ധൈ to drink; as, അമൃതാന്ധസ്സുകൾ, പുഷ്പന്ധയൻ, സ്തനന്ധയൻ, മാന്ധാതാവു.

ധ്യൈ to meditate; as, ധ്യാനം, ധ്യാനയോഗം, ധീമാൻ.

ധ്രു be fixed or firm; as, ധ്രുവൻ ധൃതി.

ധ്വംസ to fall down, reduce to powder; as, ധ്വംസം, ധ്വംസനം, ധ്വംസിതം, ബലിധ്വംസീ, കൃതുധ്വംസീ, കഥനകധ്വംസനം.

ധ്വന to sound; as, ധ്വനിതം, ധ്വനി, ധ്വാനം, ധ്വനിക്കുന്നു.

ധ്വൃ to kill; as, അധ്വരം.

നഖ to move; as, നഖം. നഖീ.

നജ be ashamed; as, നഗ്നം, നഗ്നൻ, നഗ്നത്വം, നഗ്നികാ.

നട to dance; as, നാടകം, നാട്യം, നടൻ,

നഡ be thick or impervious; as, നഡ്യാ, നഡസംഹതി, നഡ്വാൻ, നഡ്വലം, നഡപ്രായം.

നദ to speak or emit sound; as, നാദം, നദീ, നാദീ, മേഘനാദം.

നന്ദി make glad, happy; as, നന്ദനൻ, നന്ദിക്കുന്നു, അദിതിനന്ദനൻ.

നമ to bow, pay obeisance; as, നമഃ നമസ്കാരം, പ്രണമിക്കുന്നു, നാമം, നമിതൻ.

നല to shine; as, നളൻ, നളിനം, നളദം.

നശ to perish; as, നാശം, നാശനം, ലഞ്ചനാശം, നഷ്ടം, വിനാശം, നഷ്ടചേഷ്ടത.

നാഥ be noble, bless; as, നാഥൻ, ജഗന്നാഥൻ.

നിദ to reproach, blame; as, നിന്ദിതം, നിന്ദാ, നിന്ദനം, നിന്ദകൻ, നിന്ദ്യം.

നീല to dye or tinge; as, നീലം, നീലകം, നീലകണ്ഠൻ, നീലജം, നീലാംബരൻ, നീലോല്പലം.

നു to praise; as, നുതം, നുതി.

നട to send ; as, നൌ, നാവ്യം, അതീത നൌകൻ.

നൃ to dance ; as, നൃതി, നൃത്തം, നർത്തകൻ.

നൃ to lead, conduct ; as, നരൻ, നൃപതി, നൃപൻ, നൃകൽ, നാരീ, സുന്ദരൻ, സുന്ദരീ, നാരകം, നരകം.

പച to cook, ripen ; as, പകൃം, പാകം, പാചകൻ, പചിക്കുന്നു, പചനം, പാചനം.

പട to go, surround ; as, പടം, ഭ്രപടം, പടകം, പടമയം, പടച്ചരം, പടലം, പട്ട.

പഠ to recite, read ; as, പഠനം, പഠനീയം, പഠിതം, പഠിത്വം, പഠിക്കുന്നു, പാഠശാല.

പണ to sell, negotiate, transact business ; as, പണ്യം, വിപണി, പണ്യവീഥികാ, പണിതം, പണിതവ്യം, പാണി, പണനം, പണയം, പണ്ഡാ, പണ്ഡിതൻ.

പത to move, fall ; as, പതിതൻ, പതിക്കുന്നു, പത്രം, അധഃപതനം, പതംഗം, പതംഗം, പന്നഗം.

പഥ to go ; as, പന്ഥാവു, പഥികൻ, ക്ഷീരപന്ഥാവു.

പദ to go, move ; as, പദം, പാദം, പദ്യം, പത്മം.

പയ to go; as, പയസ്സു, പയസ്വിനി, പയസ്യം, പായസം, പയോധനം, പയോനിധി, പയോധരം

പൎണ to turn green; as, പൎണ്ണം, ഗ്രന്ഥിപൎണ്ണം.

പല to go, move; as, പലം, പലലം, പലാശം, പലാശകം, പലക്ഷാരം, പലങ്കഷൻ, പലാദൻ.

പല്ല to go; as, പല്ലം, പല്ലി; പല്ലി is also an affix to words forming the name of a town; as, തിരുനാപ്പള്ളി.

പശ to bind, fetter; as, പശു, പാശം, പശുപതി, പാശവം.

പക്ഷ to touch; as, സ്പൎശിക്കുന്നു, സ്പൎശനം.

പക്ഷ take a part or side; as, പക്ഷം, പക്ഷവാതി, പക്ഷകൻ, പക്ഷവാതം, പക്ഷപാതം, പക്ഷി, പക്ഷിരാജൻ.

പാ to drink; as, പീതം, പീതദ്രു, പാനം, പാനീയം, പാത്രം, ദ്വിപൻ, പായം. പിപാസാ, ശംപാ.

പാ to cherish, protect, nourish; as, പതി, പത്നീ, നൃപൻ, ഭൂപൻ, പിതാ, പിതൃകൎമ്മം, പൈതൃകഭൂമി, പൈതൃകക്ഷേത്രം.

പാല to guard, preserve, protect; as, പാലകൻ, പാലനം, പാലിതം, പരിപാലനം, പാലക്ലം, പരിപാലിക്കുന്നു.

പിണ്ഡ to accumulate, assemble, heap together; as, പിണ്ഡം, പിണ്ഡദാനം, പിണ്ഡഫലാ, പ്രജാപിണ്ഡം, പിണ്ഡിതം, പിണ്ഡിലം, പിണ്ഡിതകം.

പിഷ് to grind, pound; as, പിഷ്ടം, പിഷ്ടകം, പിഷ്ടപചനം, പിഷ്ടമയം, പിഷ്ടികം.

പീഡ give pain, stir, agitate; as, പീഡിതം, പീഡാ, പീഡനം, പീഡിപ്പിക്കുന്നു.

പുണ be pure or virtuous; as, പുണ്യം, പുണ്യകൎമ്മം, പുണ്യജനം, പുണ്യജനേശ്വരൻ, പുണ്യവാൻ.

പുര to precede, lead, go before; as, പുരം, പുരവാസി, പൌരൻ, പുരുക്ഷൻ, പൌരുക്ഷം.

പുഷ to cherish, nurture, rear; as, പുഷ്ടം, പുഷ്ടിതം, പോഷം, പോഷണം, പോഷിതവ്യം, പോഷിക്കുന്നു, പുഷ്കരം, പുഷ്കരാംഗം, പുഷ്കി, ബല്പുഷ്കൻ.

പുഷ്പ to flower, blossom; as, പുഷ്പിതം, പുഷ്പം, പുഷ്പചയം, പുഷ്പസമയം, പുഷ്പിക്കുന്നു, പുഷ്പകം, പുഷ്പകൻ, പുഷ്പിണീ.

പുസ്സ to respect, bind, smear; as, പുസ്യകം, പുസ്യകൎമ്മം.

പൂ to purify; as, പൂതം, പവനൻ, പാവനം, പവിത്രം, പാവകൻ, പവനാശൻ.

പൂജ to worship; as, പൂജിതം, പൂജകൻ, പൂജനം, പൂജനീയം, പൂജാ, പൂജ്യം, പൂജ്യമാനൻ.

പൂര to satisfy, fill; as, പൂരകം, പൂരണം, പൂരകൃതം, പൂൎണ്ണം, പൂൎണ്ണതാ.

പൂവ് to fill, dwell, invite; as, പൂവ്വം, പൂവ്വന്മാർ, പൂവ്വകം, പൂവ്വകാലം, അപൂവ്വം, പൂവ്വപക്ഷം.

പൃ to fill, nourish, please, be busy or active, labour; as, പൃതനാ, പൃതനാസാട്ട, പൂൎത്തി, പൂൎത്തീകരിക്കുന്നു, പൂരിക്കുന്നു, വ്യാപാരം, വ്യാപരിക്കുന്നു, വ്യാപാരി, വ്യാപൃതം.

പൃച to mix, associate, touch; as, സംപൎക്കം, സംപൃക്തം.

പൃ to fill, feed, nourish; as, പൂരിക്കുന്നു, പൂൎത്തി, പൂൎത്തം, പൂൎത്തീകരം, പരുക്ഷം, പാരുക്ഷ്യം, വാക്പാരുക്ഷ്യം.

പൈ to grow or increase; as, പീനം, പീനസം.

പ്രച്ഛ to ask or inquire; as, പ്രക്കും, പ്രശ്നം, പ്രച്ഛിക്കുന്നു.

പ്രസ to spread or diffuse; as, പ്രസ്തുതം, പ്രസ്സു, പ്രസവം.

പ്രീ to please, delight, satisfy; as, പ്രീതം, പ്രീതി, പ്രീതികരം, പ്രിയൻ, പ്രിയം, പ്രിയവാദിനീ, പ്രേമം.

പ്ലു to float, move, glide; as, പ്ലവം, പ്ലവകൻ, പ്ലവഗം, പ്ലവംഗം, പ്ലവനം.

ഫല bear or produce fruit; as, ഫലം, ഫലിക്കുന്നു, ഫലനം, ഫലഭാഗം, ഫലപാകാന്തം, ഫലസ്സു, ഫലത്രയം.

ബധ to bind, haste, despise; as, ബന്ധനം, ബന്ധു, ബധിരൻ, ബന്ധുരപ്പെ, ബീഭത്സം, പ്രബന്ധം, നിബന്ധനം.

ബന്ധ to bind or tie; as, ബന്ധം, ബന്ധനം, ബന്ധു, ബന്ധുകം, ബന്ധ്യം, വന്ധ്യം, ബന്ധുത്വം, അനുബന്ധം, ബധിരൻ, ബദ്ധൻ, സംബന്ധം.

ബല be strong, live, nourish, rear as a child; as, ബലം, പ്രബലൻ, പ്രാബല്യം, പ്രബലത, ബാലൻ, ബാലകൻ, ബാല്യം, ബാലകീയം.

ബാധ to resist, oppose, annoy, afflict; as, ബാധ, ബാധകൻ, ബാധിതം, ബാധിക്കുന്നു.

ബുധ to know, understand; as, ബുധൻ, ബുദ്ധൻ, ബുദ്ധി, ബുദ്ധിമാൻ, ബോധം, പ്രബോധം, ബൌദ്ധൻ.

ഭജ, (ഭക്ത) to serve, worship, possess, enjoy, give, dress, separate or divide; as, ഭക്തി, ഭജനം, ഭജിക്കുന്നു, ഭംഗം ഭാഗം, വിഭാഗം, വിഭക്തം, വിഭജിക്കുന്നു, ഭാഗ്യം.

ഭഞ്ജ to break, destroy; as, ഭഗ്നം, ഭംഗം, ഇഛാഭംഗം.

ഭട to cherish, maintain, hire; as, ഭടൻ, ഭട്ടൻ, ഭട്ടാരകൻ.

ഭക്ഷ to eat; as, ഭക്ഷണം, ഭക്ഷകൻ, ഭക്ഷണീയം, ഭക്ഷ്യം, ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ഭാ to shine; as, പ്രഭാ, ഭാസ്കരൻ, ഭാനു, ഭാസ്വരം, ഭാസ്വാൻ, സഭാ, അസഭ്യം.

ഭാഷ to speak; as, ഭാഷിതം, ഭാഷാ, ഭാഷ്യം, ഭാഷ്യകരൻ.

ഭാസ to shine; as, ഭാസന്തം, ഭാസ്കരൻ, ഭാസ്വരം, ഭാസ്സു, ഭാസുരം.

ഭിദ to break, tear to pieces; as, ഭിന്നം, ഭിത്ത, ഭിദകം, ഭിദി, ഭിദ്യ, ഭിദുരം, ഭിദം, ഭിന്നകം, ഭിന്നധനം, ഭേദിക്കുന്നു, ഭിന്നിക്കുന്നു, ഗോത്രഭിത്ത.

ഭിക്ഷ to beg, obtain; as, ഭിക്ഷാ, ഭിക്ഷാന്നം, ഭിക്ഷാകൻ, ഭിക്ഷു, ഭിക്ഷിതം.

ഭീ to dread, fear; as, ഭീതം, ഭീതി, ഭയം, ഭീ, ഭീക്ഷണി, ഭിക്ഷും, ഭീക്ഷ്ണൻ, ഭീമം, ഭയങ്കരം, പ്രതിഭയം, വിഭീക്ഷണൻ.

ഭുജ (ഭുക്ത) to feed, nourish, possess, enjoy, bend, save, protect; as, ഭുക്തി, ഭോജനം, ഭോക്താവു, ഭുജിക്കുന്നു, ഭൂതഭുക്, കുതുഭുക്; ബുഭുക്ഷു, ഭോഗം, അനുഭോഗം, ഉപഭോഗം, ഭുജം, ഭുജംഗം, ഭുജംഗമം, ബഹിർഭുക്.

ഭൂ (ഭൂത) to be, exist; as, ഭൂതം, ഭവനം, ഭാവം, ഭവ്യം, ഭവിഷ്യം, സ്വയംഭൂ, അഭൂതം, ഭവിതവ്യം, ഭാവി, അഭാവി, ശംഭൂ, പ്രഭൂ, വിഭൂ, വക്ഷോഭൂ, വിഭൂതി, പുനർഭൂ, ഭവിക്കുന്നു, ഉദ്ഭവം, ഭൂതേശൻ.

ഭൃക്ഷ to decorate, adorn; as, ഭൃക്ഷിതം, ഭൃക്ഷണം, ഭൃക്ഷാ.

ഭൃ to support, nourish, fill; as, ഭൃതം, ഭൃത്യൻ, ഭാര്യാ, ഭർത്താവു, കപാലഭൃത്ത, വിശംഭരൻ, രാജ്യഭാരം, ഭരിക്കുന്നു, അംബുഭൃത്ത.

ഭ്രശ or ഭ്രംശ to fall down; as, ഭ്രഷ്ടൻ, രാജ്യഭ്രഷ്ടൻ, സ്ഥാനഭ്രഷ്ടൻ.

ഭൃ to nourish, support; as, ഭൃതം, ഭൃത്യൻ, ഭാര്യാ, ഭർത്താവു, കപാലഭൃത്ത, വിശംഭരൻ.

ഭ്രമ to wander, roam, be unsteady; as, ഭ്രമം, ഭ്രമണം, ഭ്രമിക്കുന്നു, ഭ്രാന്തൻ, ഭ്രാന്തി, വിഭ്രമം, പരിഭ്രമം, വിക്രയഭ്രാന്തൻ, സംഭ്രമം.

ഭ്രസ്ജ to broil, fry; as, ഭൃഷ്ടം, ഭൃഗു, ഭാർഗ്ഗവൻ.

ഭ്രാജ to shine; as ഭ്രാജിഷ്ണു, ഭ്രാജകം, ഭൌജൻ, ഭൌജ്യായാ.

മഠ to dwell, inhabit; as, മഠം, മഠപ്പുരം, സന്യാസിമഠം.

മണ to sound; as, മണി, മണികം, മണിമാണിക്യം, മണിബന്ധം.

മന്ത്ര to mutter, consult in private; as, മന്ത്രം, മന്ത്രിക്കുന്നു, മന്ത്രി, മന്ത്രിതം, സുമന്ത്രൻ.

മഥ to churn, agitate; as, മഥനം, മഥുരാ, മന്മഥൻ.

മദ grow mad; as, മദം, മദ്യം, മദനൻ, മത്തൻ, മദ്യപാനി, പ്രമദാ, മത്തമന്ത്രി, മത്തകാശിനീ, ഉന്മാദം, ഉന്മത്തം, മദിരാ, മദിരാക്ഷി.

മദി to rest, sleep, be lazy; as, മന്ദിരം, മന്ദിരപശു, മന്ദം, മന്ദഹാസം, മന്ദബുദ്ധി.

മന to know, understand, regard, mind, think, honor; as, മതം, അഭിമതം, മനസ്സു, മനു, മനോഗതം, മുനി, മൌനം, മാന്യൻ, മാനിക്കുന്നു, മധു, മാധവൻ.

മന്ഥ to churn, agitate; as, മന്ഥനം, മന്ഥനഘടി, മന്ഥദണ്ഡകം, മന്ഥാനം, മന്ഥരം.

മൎക്ക to go; as, മൎക്കടം, മൎക്കടകം.

മല to hold, wear, stick; as, മലം, മലജം, മലനം, മലയം, മലൂകം, മലിനത.

മസ to weigh; as, മസൂരം, മസുരം, മസൂരി, മസി, മാഷകം.

മസ്ജ to immerge, dip, bathe; as, മഗ്നൻ, മഹ്ഹ.

മഹ to revere, worship, grow large; as, മഹാൻ, മഹീ, മഹത്തരം, മഹത്വം, മഹൎഷി, മഹാകന്ദം, മഹാകാളൻ, മഹാനന്ദം, മഹാത്മത, മാഹാത്മ്യം, മഹിഷം, മാഹിഷം, മഹാസേനൻ, മഹിഷീ.

മാ to measure; as, മിതം, പരിമാണം, ആകമാനം, അപരിമിതം, പ്രമാണം, മിതഭൂക്, മിതി, മായ, മായാജീവി, മാസം.

മാന to investigate, seek knowledge, respect, worship; as, മിമാംസ, മാനം, അപമാനം, ബഹുമാനം, മാതാവു, മാന്യൻ, മാനിക്കുന്നു, മാനനീയൻ.

മാൎഗ്ഗ to make or prepare, make a road; as, മാൎഗ്ഗം, ധാമാൎഗ്ഗവം.

മാൎജ്ജ to cleanse; as, മാൎജ്ജൻ, മാൎജ്ജനം, മാൎജ്ജനീയം, മാൎജ്ജാരൻ, മാൎജ്ജിതം.

മി to scatter, diffuse; as, മായു.

മിഥ to injure, agitate, unite; as, മിഥിലാ, മിഥുനം, മൈഥുനം, മൈഥിലം.

മിദ be affectionate; as, മിത്രം, മിത്രദ്ധ്രുക്, മൈത്രം, മിത്രഭേദം, മേദസ്സു, മോദാ, മേദിനീ.

മിശ്ര to mix; as, മിശ്രിതം, മിശ്രം, സമ്മിശ്രം, മിശ്രകൻ, മിശ്രേയാ, മിശ്രകം.

മിഷ to contend, dare, brave; as, മേഷം, ഉന്മേഷം, മേഷവിഷാണികാ, മേഷശൃംഗം.

മിഹ make water, sprinkle; as, മേഹം, മീഢം, പ്രമേഹം, മേഹനം, മേഢ്രം, മേഘം മേഘഗൎജ്ജനം, മേഘനാദൻ.

മുച (മുക്ത) be free, abandon, let loose; as, മോചനം, മോചിക്കുന്നു, മോക്ഷം, ശാപമോക്ഷം, മുക്തൻ, മുക്തി, മുക്തകം, മുക്തകഞ്ചുകം, ജീവന്മുക്തൻ, വിമോചനം, മോചാ, മോചകം.

മുഡ to shave or cut; as, മുണ്ഡൻ, മുണ്ഡിതശിരസ്സു, മുണ്ഡകൻ, മുണ്ഡീ, മുണ്ഡനം.

മുദ to rejoice, be glad; as, മുദിതം, മുദാമ്പിതൻ, മോദം, ആമോദം, പ്രമോദം, മുദ്ഗം; കുമുദം, കൌമുദീ, മുത്തു.

മുൎച്ഛ to be faint; as, മൂൎച്ഛനം, മൂൎച്ഛിതം, മൂൎച്ഛാ, മൂൎത്തൻ, മൂൎത്തി.

മുഷ to steal, rob; as, മുഷിതം, മുഷ്ടം, മുഷ്ക്കം, മോഷണം, മോഷ്ടാവു, മോഷ്ടിക്കുന്നു.

മുസ to break to pieces; as, മുസലം, മുസലീ.

മുഹ grow foolish, be incapable of judgment; as, മോഹം മോഹാലസ്യം, മൂഢൻ, മൂഢത, മുഗ്ദ്ധബോധം, മുഗ്ദ്ധം, മുഗ്ദ്ധത, മൂൎഖൻ.

മൂത്ര make water; as, മൂത്രം, മൂത്രിക്കുന്നു, മൂത്രകൃച്ഛ്രം, മൂത്രിതം.

മൂല to stand, be rooted or firm; as, മൂലം, മൂലകം, മൂലജം, ഫലമൂലാദി, മൂലസ്ഥാനം, നിൎമ്മൂലം.

മൃ to die; as, മൃതം, അമരൻ, മരണം, മൎത്ത്യൻ, മൃതൻ, മൃത്യുഞ്ജയൻ, അമൎത്ത്യന്മാർ, മൎമ്മം, മാരണം, മാരി.

മൃഗ to seek, pursue, hunt; as, മൃഗം, മൃഗജീവനം, മൃഗണം, മാൎഗ്ഗണം, മാൎഗ്ഗിതം, മാൎഗ്ഗം.

മൃജ to wipe, clean, sweep; as, മാൎജ്ജൻ, മാൎജ്ജനം, മാൎജ്ജന്യയം, മാൎജ്ജാരൻ, മാൎജ്ജിതം, മൃഷ്ടം.

മൃഷ bear with, forgive; as, മൃഷാൎത്ഥകം, മൃഷാവാദീ, അഘമാൎഷണം.

മേധ to understand, associate, kill; as, മേധ, മേധ്യം, അമേധ്യം അശ്വമേധം, അശ്വമേധികം.

മ്ലേച്ഛ speak incorrectly, use a provincial dialect; as, മ്ലേച്ഛിതം, മ്ലേച്ഛൻ, മ്ലേച്ഛദേശം.

യജ to worship; as, ഇഷ്ടം, ഇഷ്ടാ, ഇജ്യാ, യജമാനൻ, യാഗം, യജനം, യജത്രൻ, യജി, യജുൎവ്വേദം, യജ്ഞം.

യത to strive, labour; as, യത്നം, പ്രയത്നം.

യത്ര or യന്ത്ര to press, compress,

squeeze ; as, യന്ത്രം, യന്ത്രിക്കുന്നു, യന്ത്രപ്രയോഗം.

യമ to stop, cease, restrain; as, നിയമം, യമൻ, യമരാട്ട, യാമം, ആയതം, യമകം, യമളതൻ, യമനം, യമുന.

യസ take pains, endeavour ; as, പ്രയാസം.

യാ to go, obtain; as, യാനം, യാത്രാ, വ്യായമയാനം, അനുയായനം, ആയാനം, ഉപയാനം, നിഷ്ക്രാണം, പ്രയാണം.

യാച to ask, beg, solicit; as, യാചിതം, യാചകൻ, യാചനാ, യാചനകൻ, യാചനീയം, യാചിക്കുന്നു.

യു to mix, associate ; as, യുവാവു, യൌവ്വനം, യൂനി, യൂതി, യൂഥം, യോത്രം, യുതം, യോനി.

യുജ to meditate, bind, join, mix ; as, യുക്തഃ, യുക്തി, യുക്തരസാ, യുഗം, യുഗപത്രം, യുഗ്മം, യുജം, യോഗം, യോഗനിദ്രാ, യോഗി, യോഗാഭ്യാസം, യോഗ്യം, യോഗ്യതാ, യോജനാ, യോജ്യത, പ്രയോഗം, ഉപയോഗം, യോജിക്കുന്നു.

യുധ to fight ; as, യുദ്ധം, യുധിക്കിരൻ, യോദ്ധാവു, യോധി, ഒളിയോദ്ധനൻ, സുയോധനൻ.

രഞ്ജ to dye, tinge, attach ; as, രജം, രജകൻ, രജതം, രജനം, രജനി, രജസ്സു, രജിതം, രഞ്ജകം, രഞ്ജനം, രഞ്ജിതം, അനുരഞ്ജനം, രാഗം, അനുരാഗം, വിരക്തി, രക്തം, രക്തകാം, രക്തകന്ദം.

രമ to sport, play ; as, രതൻ, രാമൻ, രാമാ, രമം, രമണൻ, രമണി, രമിക്കുന്നു, മഹാരമ, രമണീയം, രമ്യം.

രസ to taste, relish ; as, രസിതം, രസാ, രസകം, രസപ്പൂരം, രസനം, രസാ, രസാതലം, രസായനം, രസകൻ, രസ്യം, സരസം, രസിക്കുന്നു.

രഹ to quit, leave, forsake ; as, രഹണം, രഹസ്യം, വിരഹം, ലോഭവിരഹം, രഹ്യ, രഹിതം.

രക്ഷ to keep, preserve ; as, രക്ഷാ, രക്ഷകൻ, രക്ഷണം, രക്ഷണീയം, രക്ഷസ്സു, രക്ഷിതം, രക്ഷിതാവു, രക്ഷ്യം, രാക്ഷസൻ, രക്ഷിക്കുന്നു.

രാജ to shine ; as, രാജൻ, രാജകൻ, രാജാവു, രാജ്ഞി, രാജസം, രാജാഹ്വം, രാജ്യക്ഷി, രാജ്യം, രാജ്യംഗം, രാജ്യാധികാരം.

രാധ to finish, effect, accomplish, complete ; as, രാധാ, രാധനം, അപരാധം.

രിച to purge, go to stool ; as, രിക്തം, വിരേചനം, രേചകം, രേചനം, രേചിതം.

രു to sound ; as, രുതം, രുതാവം, സംരാവം, വിരാവം, രാവണൻ, രോമം.

രുച to please, be agreeable ; as, രുചിതം, രുചി, രുചകം, രുചികരം, അഭിരുചി, രോചകം, രോചനം.

രുജ afflict with pain or disease ; as, രുക്, രോഗം, രുജാ, നിരുക്, രുക്പ്രതിക്രിയാ, അരോഗ്യം, അരോഗി.

രുദ to weep ; as, രോദനം, രോദിക്കുന്നു, രുദൻ, രുദിതൻ, രുദാക്ഷം.

രുധ to confine, stop, oppose, shut up ; as, രുധിരൻ, രുധിരം, അഭിരോധം, സംരോധം, അവരുദ്ധം, ഉപരോധം, പ്രതിരോധം, വിരോധം, നിരോധനം, നിരുദ്ധികുന്നു, അനിരുദ്ധൻ.

രുഷ be angry ; as, രുഷിതൻ, രുഷ്ടൻ, രോക്ഷം, രുട്ട.

രുഹ to grow, mount, ascend; as, രുഹം, രുഹാ, മഹീരുഹം, അരോഹം, അരോഹണം, അശ്വാരൂഢാ, രൂഢം, രൂഢി.

ലഗ be with or near, attach, adhere; as, ലഗ്നം, ലഗ്നകൻ.

ലഷ be dry; as, ലഷു, ലഷുത്വം, ലാഷവം.

ലപ to speak; as, അനുലാപം, വിലാപം, പ്രലാപം, വിപ്രലാപം, സല്ലാപം, സുപ്രലാപം, അപലാപം, ആലാപം.

ലബ to hung, pend, depend, fall or tumble; as, ലംബിതം, ലംബം, ലംബാ, ലംബകം, ലംബനം, ലംബോദരൻ, അവലംബനം, അലംബനം, അവലംബിക്കുന്നു, ലംബരേഖാ, പ്രലംബഘ്നൻ, പ്രലംബൻ.

ലഭ to get, obtain; as, ലബ്ധം, ലാഭം, മിത്രലാഭം, ലബ്ധനാശം, ഒല്ലഭം, ലഭിക്കുന്നു, ലഭ്യം,

ലല to sport, daily; as, ലാളിതം, ലളനം, ലലാമ, ലാളിക്കുന്നു, ലാളനം.

ലക്ഷ to desire, like, love; as, അഭിലാക്ഷം, ദുരഭിലാക്ഷം, അഭിലാഷുകൻ, അഭിലാസം.

ലജ്ജ to be modest or ashamed; as, ലജ്ജാ, ലജ്ജാതരം, ലജ്ജാന്വിതൻ, ലജ്ജാരഹിതൻ.

ലക്ഷ to mark, see; as, ലക്ഷണം, ലക്ഷിതം, ലക്ഷ്മണൻ, ലക്ഷ്യം, ലക്ഷ്മീ,

അലക്ഷ്മി, ലാക്ഷണികൻ, ലാക്ഷണ്യം.

ലിഖ to write; as, ലിഖിതം, ലേഖനം, ശിരോലിഖിതം, ലേഖാ, ലേഖനീ.

ലിഗ to go, paint, variegate; as, ലിംഗം, ശിവലിംഗം, ലിംഗനാശം, ലിംഗീ, വർണ്ണലിംഗീ.

ലിപ to plaster, daub, smear; as, ലിപ്തം, ലിപികരൻ, ലിപികാരൻ, ലേപനം, അനുലേപനം.

ലിശ to grow less; as, ലേശം, ലേക്ക.

ലിഹ to lick, taste; as, ലേഹനം, ലേഹി, ലേഹ്യം, വഹംലിഹം.

ലീ to join or adhere, melt, dissolve; as, ലീലാ, ലീനൻ, ലീലാവതി, ലയം, ലയിക്കുന്നു, പ്രലയം.

ലുപ to cut, lop off; as, ലുപ്തം, ലുപ്തതാ, ലുപ്യോപമാ, ലോപം, ലോപിക്കുന്നു.

ലുഭ to desire, covet; as, ലുബ്ധൻ, ലുബ്ധകൻ, ലുബ്ധൂ, ലോഭം, ലോഭിക്കുന്നു.

ലൂ to cut; as, ലൂതാ, ലൂതികാ, ലൂനി, ലോമം, ലവകൻ, ലവണം, ലാവണ്യം, ലാവണം.

ലോക to see; as, ലോകം, ആലോകനം, അവലോകനം, അവലോകിതം, അവലോകം, ആലോകിതം.

ലോച to look, see; as, ലോചകം, ചലോനം, വാമലോചനാ, ആലോചന, ത്രിലോചന, ആലോചിക്കുന്നു, ആലോചിതം.

വച (ഉക്ത) to speak; as, ഉക്തി, വചനം, വചസ്സു, വക്ത്രസ്സു, വാക്യം, വാക്കു, അവാച്യം, സുവചസ്സു, വാചകം, വാഗ്ദേഷം, വാശോക്ഷം, വാശങ്കം.

വഞ്ച to deceive, delude; as, വഞ്ചിതം, വഞ്ചന, വഞ്ചകൻ, വഞ്ചകൻ.

വദ to tell, salute with tokens of adoration; as, വദനം, അവദ്യം, വാദിത്രം, വാദം, വാശാദം, അപവാദം, വാദിക്കുന്നു, വന്ദനാ, വന്ദിക്കുന്നു, വന്ദ്യൻ, വിവാദം, പ്രതിവാദം.

വധ to kill, slay; as, വധ്യം, വധം, അവധ്യത്വം, വധകൻ, വധിക്കുന്നു, ഗോവധം.

വന to sound, serve, seek; as, വനം, വനമാലീ, വനതികതം, വനപ്രിയൻ, വനിതാ.

വപ to sow, procreate, shave, weave; as, വപാ, വപനം, വപിലൻ, വപുസ്സു, അർദ്ധവപനം.

വമ to vomit; as, വമിതം, വമീ, വമഥു, വമനം.

വയ to go; as, വയസ്സു, വയസ്സാധിക്യം, വയസ്ഥൻ, വയസ്യൻ, വയോധികൻ, വായസം.

വർണ്ണ to colour, praise, send, describe; as, വർണ്ണം, വർണ്ണകം, വർണ്ണനം, വർണ്ണിക്കുന്നു, വർണ്ണാചാരം, സുവർണ്ണം, സുവർണ്ണം.

വക്ഷ to be wet; as, വക്ഷം, വക്ഷകരം, വക്ഷിക്കുന്നു, വക്ഷ്മം, വക്ഷാഭവു.

വല്ല to cover, move; as, വല്ലി, വല്ലി, വല്ലിജം.

വശ to desire, will; as, വശം, വശിത്വം, വശിതാ, വശ്യൻ, വശീകരം, വശീകൃതം, വശീകരിക്കുന്നു.

വസ to dwell, cover with dress; as, വസതി, വസനം, വസ്തുന്തം, വസാ, വസിതം, വസിക്കുൻ, വസു, വസ്തി, വസ്തു, വസ്ത്രം, വാസം, വാസസ്ഥലം, വാസ്തുഖലി, അമാവാസ്യാ, നിവാസാ, വാസതേയി, വസിക്കുന്നു, വാസനം, വാസനമുണ്ടു, അധിവാസം, ഉപവാസം, സഹവാസം.

വഹ to bear or carry, flow as stream; as, വഹം, വഹതി, വഹനം, വഹിതം, വഹി, വഹ്യം, വാഹം, വാഹകൻ, വാഹദിക്ഷൻ, വാഹനം, വാഹിനീ, പ്രവാഹം, അനഡ്വാഹം, ശിഖിവാഹനൻ, ഹവ്യവാഹനം, അഭ്യൂഢാ, വഹിക്കുന്നു, വിവാഹം.

വാ to go or move, blow as the wind; as, വായു, വായവം, വായുസഖാ, വാതം, വാതഘ്നം, വാതാഹി, വാതായനം.

വാഞ്ഛ to wish or desire; as, വാഞ്ഛിതം, വാഞ്ഛനം, വാഞ്ഛാ.

വിച to differ, divide, discriminate, judge; as, വിവേകം, വിവേകി, വിവേചനം, വിവേകതാ.

വിദ to know, get; as, വിദിതം, വിദഗ്ധൻ, വിദഗ്ധതാ, വിദ്യാ, വിദ്യാഗമം, വിദ്യാധരൻ, വിദ്വാൻ, വേദി, വേദം, വേദാഭ്യാസം, വേദിതം, വൈദീകൻ, വൈദ്യം, വൈദ്യശാസ്ത്രം, വിന്ദൻ, വിന്ദു, ഗോവിന്ദൻ, അരവിന്ദം.

വിധ to administer, govern, rule, ordain; as, വിധി, വേധസ്സു, വിധിചോദിതൻ, വിധം, വിധാതാവു.

വിശ to enter, pervade; as, ആവേശനം, പ്രവേശനം, ഉപവേശനം, നിവേശനം, വേശം, വേശകം, വേശനം, വേശനം, വേശ്മം, വേശ്യാ, വിശന്മാർ, പ്രവേശിക്കുന്നു, വിക്ഷു.

വിക്ഷ to pervade, separate from,

sprinkle, extend through nature; as, വിക്രം, വിക്രമ്മം, വിക്രമം, വിക്രധരൻ, വിക്രഭിക്കുക, വേക്രം.

വൃ to choose, select, prepare; as, വരം, വര്യാ, വര്യം, വരാഹം, വരിം വരാ.

വൃ to cover, screen, shield, defend, refrain; as, വാരിതം, വർമ്മൻ, വാരണം, നിവാരണം, നിവാരണീയം, നിവാരം.

വൃജ to quit, abandon, shun; as, വജ്ജിതം, വജ്രം, വജ്രകം, വജ്രനം, വജ്രനീയം, വജ്രിക്കുന്നു, വർജ്ജം, വജ്ര്യം.

വൃത to be, choose, serve, turn round; as, വൃത്തം, വൃത്താന്തം, വൃത്യം, വൃത്രൻ, പരിവർത്തി, വർത്തകൻ, വർത്തനം, സമവർത്തി.

വൃധ to increase; as, വർദ്ധിതം, വൃദ്ധൻ, വാർദ്ധകം, വാർദ്ധക്യം, വർദ്ധനം വർദ്ധിക്കുന്നു, വൃദ്ധി, വൃദ്ധശ്രവസ്സ്.

വൃക്ഷ to sprinkle; as, വക്ഷം, വൃക്ഷി, വക്ഷിക്കുന്നു, വൃക്ഷം.

വൃഹ to grow large; as, ബ്രഹ്മം, ബ്രഹ്മാവു, ബർഹിസ്സു, പരിവൃഢൻ.

വൃക്ഷ to cover or shade; as, വൃക്ഷം.

വെ to weave; as, തന്തുവായൻ, വായദണ്ഡു.

വേവ to shake; as, വേവഥു, വേവനം.

വ്യഥ to suffer pain; as, വ്യഥകം, വ്യഥാ, വ്യഥനം, വ്യഥനീയം, വ്യഥിതം.

വ്യധ to beat, hunt, strike; as, വ്യാധൻ, വ്യാധഭീതം.

വ്യയ to expend, abandon wealth; as, വ്യയം, ഉവ്യയം, വ്യയനം, വ്യയിതം.

വ്യ് to cover; as, വ്യോമം, വ്യോമകേശൻ, വ്യോമയാനം, വ്യോമധൂമം.

വ്രജ to go, travel; as, പരിവ്രാട്ട, പരിവ്രാജകോത്തമൻ, വ്രജം, വ്രജ്യാ.

വ്രീഡ to be bashful; as, വ്രീമാ, വ്രീളനം.

ശംസ to praise, caluminate hurt; as, പ്രശംസ, ശംസാ, ശംസിതം, അഭിശംസനം, പ്രശംസനം, പ്രശസ്യം, പ്രശസ്തി, പാകശാസനൻ.

ശക to be able, endure, fear, suspect; as, ശകൻ, ശകടം, ശകലം, ശകുൻ, ശകുത, ശക്തി, ശകുധരൻ, ശകുന്തലാ, ശക്യം, ശക്യത, ശകുൻ, ശാക്യൻ, ശാക്യമുനി, ശാകേതയൻ, ശങ്ക, ശങ്കിതം, ശങ്കു, ശങ്കിക്കുന്നു, ഉശ്ശങ്ക.

ശഠ to cheat, be wicked, leave unfinished; as, ശഠൻ, ശഠത, ഉശ്ശാഠ്യം, ശാഠ്യം.

ശട to fall out, throw down, go; as, ശത്രു, ശത്രുഘ്നൻ, ശത്രുത.

ശപ to curse, swear; as, ശപ്യം, ശപം, ശപഥം, ശപനം, ശാപം, ശാപമോക്ഷം, അന്തശ്ശാപം, ശപിക്കുന്നു.

ശബ്ദ to sound; as, ശബ്ദം, ശബ്ദനം, ശബ്ദശാസ്ത്രം, ശബ്ദാടി, ശബ്ദിതം.

ശമ to pacify, calm, be appeased, look; as, ശമിതം, ശമനം, ശമനസ്വാസം, ശമനൻ ശമലം, ശംപാ, ശാന്തം, ശാന്തതാ.

ശംബ to go, accumulate, collect; as, ശംബരൻ, ശംബരം, ശംബരാരി, ശംബളി, ശംബളൻ.

ശവ to go, alter, change; as, ശവം, ശവദാഹം.

ശശ to jump, leap, move by springing; as, ശിശു, ശശം, ശശധരൻ, ശശാങ്കൻ.

ശസ to hurt, injure, kill, bless; as, ശസനം, ശസ്യം, ശസ്ത്രപാണി, ശസ്യം.

ശാസ to instruct, order, direct, rule, govern, wish; as, ശാസിതം, ശാസനം, ശാസ്ത്രാവു, ശാസ്ത്രം, ശാസ്ത്രി, ശാസ്ത്രോക്തി, ശിക്ഷ്യൻ, സുശാസിതൻ, വശിക്ഷ്യൻ, പാകശാസനൻ, ശാസിക്കുന്നു.

ശില to be clever or skilled; as, ശില്പി, ശില്പകർമ്മം, ശില്പകാരൻ, ശില്പശാല.

ശിക്ഷ to hurt, leave a residue, excel; as, ശിക്ഷൻ, ശിക്ഷിതാ, ശിക്ഷാചാരം, ശിക്ഷി, ശേക്ഷം, ഉച്ഛിക്ഷം, ഉച്ഛിക്ഷഭോജനം, വിശേക്ഷം, വിശേക്ഷണം, വിശേക്ഷ്യം.

ശിക്ഷ to learn, acquire science; as, ശിക്ഷിതം, ശിക്ഷകൻ, ശിക്ഷാ, ശിക്ഷാകരൻ.

ശീങ്ങ to sleep; as, ശയനം, ശയ്യാ, ഗിരീശൻ, ശയാനം, ശയാലു, ശയിതം, ശയിക്കുന്നു.

ശീല to meditate, adore, practice, repeat, wear, be endowed; as, ശീലം, ശീലത്വം, ശീലനം, ശീലിതം, ഉശ്ശീലം, സുശ്ശീലം, ശീലിക്കുന്നു.

ശുച to regret, be clean or pure; as, ശുക്ല, ശോകം, ശുചി, ശുചിതം, ശുചികരം, ശൌചം, ശൌചേയൻ,.

ശുധ to be or become pure or purified; as, ശുദ്ധം, ശുദ്ധി, ശുദ്ധീകരണം, അശുദ്ധം, അശുദ്ധി.

ശുഭ to shine; as, ശോഭിതം, ശോഭാ, ശോഭനം, ശോഭിക്കുന്നു.

ശുഷ to dry; as, ശുഷ്കം, ശുഷ്കിലം, ശുഷ്കിരം, ശുഷ്കതാ ശുഷ്കഗോമയം, ശോഷണം, ശോഷിക്കുന്നു.

ശൂര be valiant or powerful; as, ശൂരൻ, ശൂരതാ, ശൌൎയ്യം.

ശൃ to injure, wound, kill; as, ശൎമ്മൻ, ശാരുകം, പരശു, ശൃംഗം, ശൃംഗി.

ശോണ to be red; as, ശോണം ശോണിതം, ശോണവൎണ്ണം.

ശ്രമ to perform acts of austere devotion, be wearied; as, ശ്രമം, ശ്രമണൻ, വിശ്രമം, ശ്രമിക്കുന്നു.

ശ്രി to serve, honour; as, ശ്രീ, സുശ്രീ, ആശ്രിതൻ, ശ്രിതൻ, ശിരസ്സു, ആശ്രയിക്കുന്നു.

ശ്രു to hear, ooze, flow; as, ശ്രുതം, ശ്രുതി, ശ്രോത്രം, ശ്രോത്രി, വിശ്രവസ്സു, വൃദ്ധശ്രവസ്സു, വിശ്രുതൻ, ശ്രവിക്കുന്നു, അസ്ഥിശ്രാവം, ശ്രോതസ്സു.

ശ്ലാഘ to praise, eulogise; as, ശ്ലാഘാ, ശ്ലാഘ്യം, ശ്ലാഘ്യതാ.

ശ്ലിഷ to embrace; as, ശ്ലിഷ്ടൻ, ആശ്ലേഷം, ശ്ലേഷം, ശ്ലേഷ്മം.

ശ്ലോക to put together, compose as verses; as, ശ്ലോകം, ശ്ലോകത്വം.

ശ്വസ to breathe; as, ശ്വസിതം, ശ്വസനൻ, ശ്വാസം, നിശ്വാസം, ശ്വസിക്കുന്നു, വിശ്വാസം.

ശ്വിത to be white; as, ശ്വേതം, ശ്വേതാശ്വം, ശ്വിത്രം, ശ്വേതകം.

ഷങ്ങ to stick, fix, adhere, attach; as, സക്തൻ, ആസക്തി, സ്ത്രീസക്തൻ, സംഗം, പ്രസംഗം.

ഷദ to wither, be lowspirited, sorrowful; as, വിഷാദം, വിഷാദിക്കുന്നു.

ഷിങ to bind; as, സീമ, സീമം, സേതു.

ഷിച to sprinkle, anoint; as, അഭിഷിക്തൻ, അഭിഷേകം, സേകപാത്രം, സേചനം.

ഷിധ to be perfect, be finished; as, സിദ്ധി, സിദ്ധാന്തം, സിദ്ധിക്കുന്നു.

ഷ്ടഭ to stop, hinder, be fixed as a post; as, സ്തംഭം, സ്തംഭിക്കുന്നു.

ഷ്ടു to praise; as, സ്തുതം, സ്തവം, സ്തോത്രം, സ്തുതി, സ്തുത്യം, സ്തുതിക്കുന്നു.

ഷ്വിദ to perspire, sweat; as, സ്വേദം, സ്വേദജം.

സഹ to bear, suffer, be able; as, സഹാ, സഹം, സഹ്യം, അസഹ്യം, സൎവ്വം സഹാ, സഹിക്കുന്നു.

സാധ to accomplish, finish; as, സാധകം, സാധനം, സാധിതം, സാധു, സാധുത്വം, സാദ്ധ്യം, സാധിക്കുന്നു.

സാമ to conciliate, appease; as, സാമം.

സു or ഷു to bring forth as young; as, പ്രസവം, സൂതികാഗൃഹം, സൂതികാവായു, രാജസൂയം, സുതൻ, സുതാ, സൂതൻ, സൂതി.

സുഖ to make happy; as, സുഖം, സുഖകരം, സുഖാൎത്തം.

സുര to possess supreme power, shine; as, സുരൻ, ഭൂസുരൻ, സുരപിട്ടുകൾ, സുരജ്യേഷ്ഠൻ, സുരൎഷികൾ.

സൂച to give information, espy; as, സൂചകൻ, സൂചനാ, സൂചിപ്പിക്കുന്നു, സൂചി.

സൂത്ര to bind, thread, string; as, സൂത്രം, കടിസൂത്രം.

സൃ to go, move, flow as water; as, സൃതം, അനുസരണം, പ്രസരണം. സരിത്തു, അപ്സരസ്സുകൾ, സരം, സൂൎയ്യൻ, പരിസരിക്കുന്നു. സൃമരം.

സൃജ to leave, quit, create; as, സൃൎക്ക, സൃഷ്ടം, സൃഷ്ടി, സൃഷ്ടാവു, വിശ്വസൃൎക്ക, സൃഷ്ടിക്കുന്നു, വിസൎഗ്ഗം, വിസൎജ്ജിക്കുന്നു.

സൃപ to go, move, glide; as, സൎപ്പം, വിസൎപ്പം, വിസൎപ്പണം, സരീസൃപം.

സേവ to serve; as, സേവിതൻ, സേവകൻ, സേവനം, സേവ, സേവ്യം, സേവിക്കുന്നു.

സോ to destroy; as, പീനസം.

സ്തന to thunder; as, സ്തനിതം.

സ്തൃ to cover, spread over; as, വിസ്തൃതം, വിസ്തരം, വിസ്താരം, വിസ്തീൎണ്ണം, വിസ്തരിക്കുന്നു, പ്രസ്തരം, പ്രസ്താരം.

സ്ഥല to stand, be firm; as, സ്ഥലം, സ്ഥലീ, സ്ഥലജം.

സ്ഥാ or ഷ്ഠാ to stand; as, സ്ഥിതം, സ്ഥാനം, സ്ഥിതി, സ്ഥിരാ, സ്ഥിരത, സ്ഥാവരം, സ്ഥാപനം, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ഗൃഹസ്ഥൻ, കാൎയ്യസ്ഥൻ, സ്ഥായിഭാവം.

സ്ഥൂല to increase, fatten, become big; as, സ്ഥൂലം, സ്ഥൂലകം, സ്ഥൂലതാ.

സ്നാ or ഷ്ണാ to bathe; as, സ്നാതൻ, സ്നാനം, സ്നാനശീലം, ജ്ഞാനസ്നാനം, സ്നാപകൻ, സ്നായു, ജലസ്നാനം.

സ്നിഹ or ഷ്ണിഹ be unctuous, oily, affectionate; as, സ്നിഗ്ദ്ധൻ, സ്നിഗ്ദ്ധതാ, സ്നേഹം, സ്നേഹനം, സ്നേഹിക്കുന്നു, സ്നേഹിതൻ.

സ്പൎദ്ധ to vie, envy; as, സ്പൎദ്ധാ, സ്പൎദ്ധതാ, സ്പൎദ്ധിതം.

സ്പശ (സ്പക്ഷ) to make evident or clear; as, സ്പക്ഷാ, അവിസ്പക്ഷം, സ്പക്ഷാത്ഥം.

സ്പശ to touch, take with the hand; as, സ്പശം, സ്പശനം, സ്പശകം, സ്പശിക്കുന്നു, സ്പക്ഷം.

സ്പഹ to wish, desire, long for; as, സ്പഹാ, സ്പഹനീയം.

സ്പുട to blow, blossom, open as a flower; as, സ്പുടം, സ്പുടതാ.

സ്മി to smile; as, സ്മിതം, സ്മയം, വിസ്മയം, വിസ്മയിക്കുന്നു.

സ്മൃ to remember, recollect; as, സ്മരം, സ്മൃതി, സ്മൃതിശാസ്ത്രം, സ്മരൻ, സ്മരഹരൻ, സ്മരണം, സ്മാർത്തം, മാനവസ്മൃതി, സ്മരിക്കുന്നു, അവസ്മാരം.

സ്യന്ദ to sprinkle, drop, ooze, go; as, സിന്ധു, സിന്ദൂരം, സിന്ധുകഥാ, സിന്ദിതം, സിന്ദൂരിക്കുന്നു, സ്യന്ദനം.

സ്രു to go, move, flow, drop, ooze; as, സ്രുതം, സ്രവം, സ്രാവം, സ്രോതസ്സു, അസ്രുസ്രാവം, സ്രവിക്കുന്നു.

സ്വന to sound; as, സ്വനം, സ്വനിതം, സ്വനി, സ്വാനം, സ്വാന്തം, നിസ്വാനം, നിസ്വനം.

സ്വപ or ക്ഷപ to sleep; as, സ്വപനം, സ്വപ്നം, സ്വാപം, അസ്വപ്നന്മാർ.

സ്വര to sound; as, സ്വരം, സ്വരഭംഗം, സ്വരസാഭം.

സ്വാദ to taste; as, സ്വാദു, സ്വാദനം, സ്വാദിതം, സ്വാദുകണ്ടകം, സ്വാദുരസാ.

സ്വൃ to sound; as, സ്വഃ, സ്വർലോകം, സ്വർന്ദി, സ്വർവ്വൈദ്യൻ, സ്വർവ്വേശ്യാ.

ഹന to hurt, strike, kill; as, ഹനൻ, ഹനനം, ഹതൻ, ഹന്തവ്യം, ഗോഘ്നൻ, ബ്രഹ്മഘ്നൻ, വൃത്രഹൻ, ഘാതകൻ, വരാഹം, ഹനിക്കുന്നു.

ഹല to plough; as, ഹലം, ഹലീ, ഹലായുധൻ.

ഹസ to laugh; as, ഹസം, ഹസിതം, ഹസ്യം, ഹസ്തി, പരിഹാസം, ഹാസ്യം, ഹാസം, ഹാസിക്കുന്നു.

ഹാ to quit, leave, abandon; as, ഹീനൻ, ഹീനത്വം, ഹാനം, ഹാനി, ഹായനം.

ഹിസ to hurt, injure; as, ഹിംസനം, ഹിംസാ, സിംഹം, ഹിംസിക്കുന്നു.

ഹു to sacrifice, offer in oblation; as, ഹുതം, ഹുതഭുക്, ഹവ്യവാഹനം, ഹോമം, ഹോത്രീ, ഹവിഷ്യം, ഹോമിക്കുന്നു,

ഹൃ to convey, take, steal, destroy; as, അപഹാരം, ഹൃതം, ഹൃത്വാ, ഹൃത്ത, ഹൃദയം, ആഹാരം, വിഹാരം, അവഹാരം, സംഹാരം, നിഹാരം, പരിഹാരം, പ്രഹരിക്കുക, ഹരിക്കുന്നു, ഹാരം, ഹരൻ, സ്മരഹരൻ.

ഹൃഷ to rejoice, exult; as, ഹൃഷിതം, ഹൃഷ്ടം, ഹൃഷ്ടപുഷ്ടാംഗൻ, ഹർഷിക്കുന്നു, ഹർഷം, ഹൃഷ്ടി.

ഹ്രസ to be small or few; as, ഹ്രസ്വം, ഹ്രസിതം, ഹ്രസ്വാംഗം, ഹ്രസ്വാക്ഷി.

ഹ്ലാദ to gladden, delight; as, പ്രഹ്ലാദൻ, ഹ്ലാദം, ഹ്ലാദനം, പ്രഹ്ലത്തി, ആഹ്ലാദം, ആഹ്ലാദിക്കുന്നു.

ഹ്വെ to call; as, ആഹ്വയം, മേഘനാദാഹ്വയം, ആഹ്വാനം.

ക്ഷപ to send or reject; as, ക്ഷപാ, ക്ഷപിതം, ക്ഷപാകരൻ.

ക്ഷമ to bear or endure; as, ക്ഷമാ, ക്ഷമിക്കുന്നു, ക്ഷാന്തി, അക്ഷാന്തി.

ക്ഷര to fall or drop; as, ക്ഷാരം, ക്ഷാരകം, ക്ഷാരണം, ക്ഷാരരസം.

ക്ഷി to wane, decrease, dwell; as, ക്ഷിതം, ക്ഷയം, ക്ഷിതി, ക്ഷയിക്കുന്നു, അക്ഷയം, ക്ഷിണം, ക്ഷീണിക്കുന്നു, ക്ഷേത്രം.

ക്ഷിപ to throw or cast, direct, abuse; as, ക്ഷിപ്തം, ക്ഷിപ്രം, ക്ഷേപണം, ക്ഷിപ്രം, അധിക്ഷിപ്തം, അധിക്ഷേപം, ആക്ഷേപം, നിക്ഷേപം, സംക്ഷേപം.

ക്ഷുധ be hungry, as, ക്ഷുത്ത, ക്ഷുധാ.

ക്ഷുഭ to be agitated, stir, as, ക്ഷോഭം ക്ഷുഭിതം

ക്ഷുര to cut, scratch, make lines or furrows; as, ക്ഷുരം, ക്ഷൌരം, ക്ഷൌരികൻ.

ക്ഷൈ to wane, waste, decline; as, ക്ഷാമം.

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Due Date	Due Date	Due Date
9 AUG 1990		

DC Library
000026O6
T53 C68